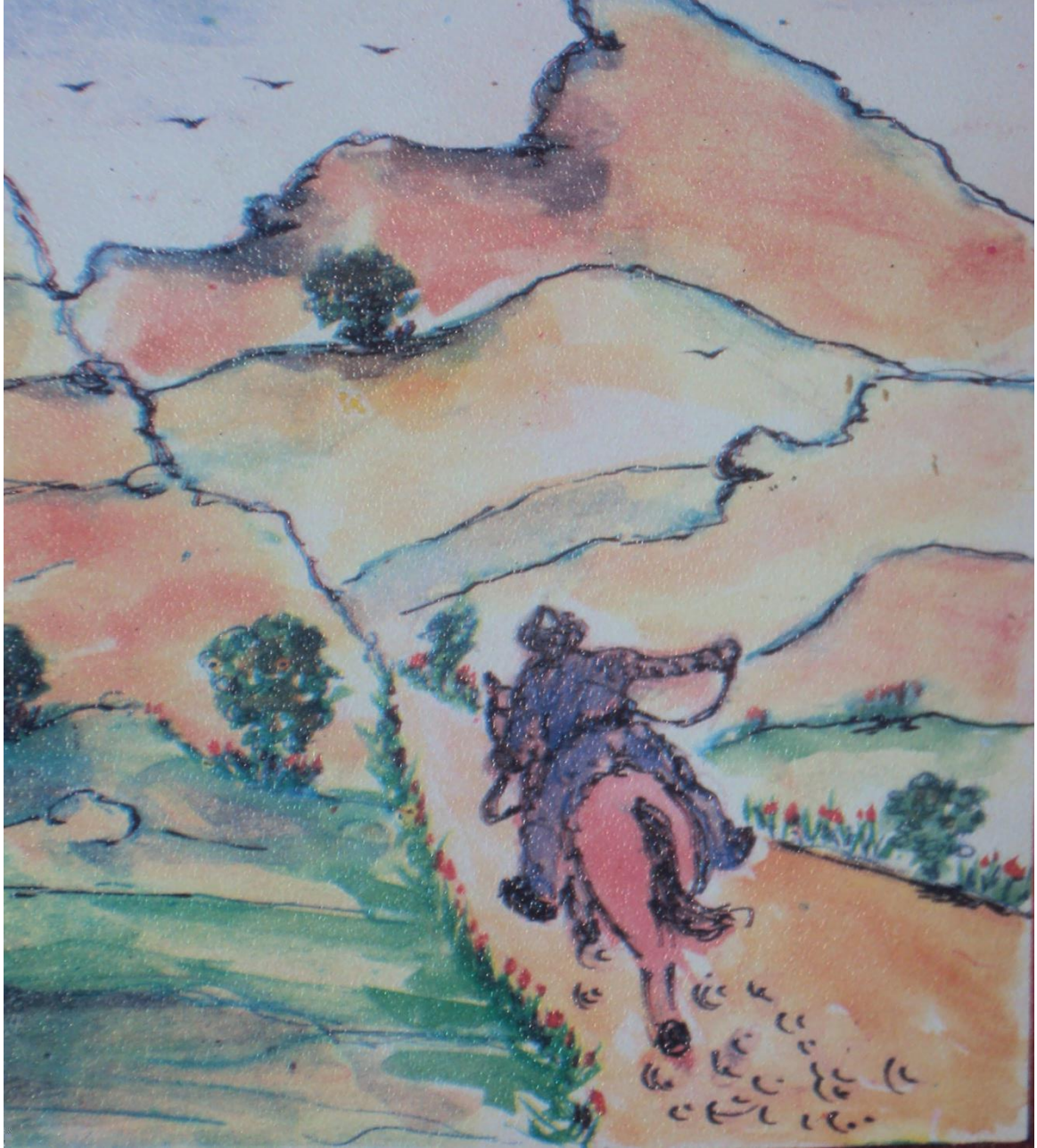

حەممە دۆك

بەرگی چوارەم

نووسینی : یاشار كەمال

وەرگی پرائی نە سویدی یهوه: عوسمان ئیسماعیلی (ئاشق)

حەمەد دۆك

بەرگی چوارەم

نوسینی: یاشار كەمال

وەرگیڕانی: عوسمان ئیسماعیلی (ئاشق)

مامۆستا عەبدوللا حەسەنزادە پێشەکیی بۆ نووسیوه

ناوی كتیب : حەمەدۆك

بەرگی چوارەم

نووسینی : یاشار كەمال

ناوی ئەسلی كتیبە كە بە تورکی : ئینجەمەدەد ۴

وەرگیڕانی بۆ سەر زمانی سویدی: Mats Löfgren ماتس لویفگری

وەرگیڕانی لە سویدی یەو: عوسمان ئیسماعیلی (ئاشق)

حه مه دۆك پهيدا بۆوه، چاودلمان پروون

عه بدوللای هه سه نزاده

له ساڵی ۱۹۸۳ هه ده گه ل "ئینجه مه مه د"، شاکاری ئه ده بیی نووسه ری گه وره ی کورد به لام تورکی نووس یه شار که مال ئاشنا بووم و ئاواتیشم بوو قاره مانه خه لکی و خوین شیرنه که ی به خوینهرانی کوردیش بنا سییم. خواوراستان ساڵی ۱۹۸۶ ده رفه تم بو ره خساو بهرگی یه که می پۆمانی "ئینجه مه مه د"م له ژیر ناوی "حه مه دۆك"دا چاپ و بلاو کرده وه. پیشوازیی گه رمی خوینهره خوشزه و قه هاو زمانه کانم له و کاره، هانی دام تا دوو بهرگی دیکه ی حه مه دۆکیش به رودوا بکه مه کوردی و بلاویان بکه مه وه. دیاره بهرگی سییه م له بهر ئه وه ی زۆر دریز بوو، به ناچار له کوردییه که دا به دوو بهرگ چاپ کرا.

به لام ئه منیش و زۆر له خوینده وارانی کوردیش ده مان زانی که "ئینجه مه مه د" بوخوی چوار بهرگه و به و پییه کاره که ی من که به راستی جیی ئوگریی خوینهران بوو نیوه چل و ناته واو بوو. له ماوه ی ده پازده ساڵی رابردوودا به ده یان که س (ئه گه ر نه لیم به سه دان) هه ر که تووشی یه کتر بووین لییان پرسیم: ده نگ و باسی حه مه دۆك چیه، بهرگی چواره می حه مه دۆکت نه کردۆته کوردی، حه مه دۆك که نگی دیته وه و زۆر پرسیا ری له و بابه ته، که به داخه وه بو هه موو ئه و به ریزانه ته نیا یه ک وه لام پئی بووه: "به داخه وه بهرگی چواره م نه کراوه ته فارسی و ناشکوری نه بی ئه منیش تورکی نازانم".

نیزیک به دوو ساڵ له مه وه بهر دوست و هاوپی ئه دیب و شاعیر و کوردی زان و پاراو زمانم کاک عوسمانی ئیسماعیلی ناسراو به مامۆستا ئاشق که ماوه یه کی زۆره له ولاتی سوید ده ژێ و زمانی ئه و ولاته به جوړیک فیڕ بووه که شیعیری پئی ده نووسی و بلاو ده کاته وه، لیی پرسیم پیت چۆنه بهرگی چواره می "ئینجه مه مه د" که دوو که س کردوو یانه ته سویدی بکه مه کوردی. سه رنج پراکیش ئه وه بوو ده یه ویست ئیزی ئه و کاره ی پئی بده م (که ئه مه نیشانه ی ئه خلاق ی به رزی ئه و دۆسته بوو). ئه من که له میژ بوو ئاواتم ده خواست یه کی که هه بی له هه ر زمانیکه وه بۆی بگونجی ئه و ئه رکه له جیاتی منیش به جی بگه یه نی، له خویشیان شاگه شکه بووم و زۆرم سوپاس کردو هانم دا که سی و دووی لئنه کا.

كورتە پيشه كى يهك

سالى ۱۹۸۶ بهرگى يه كه مى "حه مه دۆك"، وهرگىپراوى "ئىنجه مه مه د"ى بهرهمى نووسهرى به ناوبانگ ياشار كه مالم خوينده وه، كه وهرگىپرى ناودارى كورد، ماموستاى بهرپىزم ماموستا عه بدوللا حه سه نزاده كردبوويه كوردى. ئه وكات شوينى كاروژيانم له ماموستا حه سه نزاده نىزيك بوو و جيرانيش بووين. ماموستا لوتفى كرد و بوخوى كتيبيكى به ديارى دامى. خويندنه وهى ئه و كتيبه چىژىكى تايبه تى پى به خشم، ئاشقى شيوه دارشتن و هيزى به يانى ئه و نووسهره كورده توركىنووسه بووم و به دل ئواتم ده خواست بهرگه كانى ديكه ئه و پۆمانه ش به كوردى ببينم. ساله كانى دواتر ئه و ئواتم وهدى هات و ماموستا به دواى يه كدا دوو بهرگه كانى ديكه شى چاپ و بلاو كردنه وه كه دياره ههر وهك بوخوى فهرموويه تى، بهرگى سيههم له بهر زور بوونى لاپه ره كانى له دوو بهرگ دا چاپ كراوه. من له كاتى خوى دا دهستم وه هه موو ئه و بهرگانه ئى پۆمانه كه راگه يى و خويندمنه وه.

دواى هاتنم بو ولاتى سويد له سالى ۱۹۹۲ دا و دهستپيكردى خويندنى زمانى سويدى، رۆژنيكيان له كتيبخانه ئى خويندنگه كه به دواى كتيبيك دا ده گه رام، له نه كاو چاوم به هه رچوار بهرگى پۆمانه كه به زمانى سويدى كه وت، كه له په نا يهك دانرابوون. زورم پى خوش بوو. كاتيک له گه ل بهرپوه بهرى كتيبخانه كه قسه م كرد، بوم دهركه وت كه بهرهمه كانى ياشار كه مال و به تايبه ت زنجيره داستانى "ئىنجه مه مه د" بو خوينه ره سويدى يه كان زور ئاشنان و زانىشم كه هه موو بهرگه كانى ئه و پۆمانه به ده يان زمانى ديكه وهرگىپراون.

ئه لبه ت ئه و كات زمانه سويدى يه كه م وا نه بوو بتوانم پۆمانه كه ئى به چاكى پى بخوينمه وه، به لام يهك - دوو سال دواتر به ره به ره دهستم به خويندنه وه يان كرد و له نيوان ساله كانى ۹۵ و ۹۹ دا هه ر چوار بهرگه كه م خويندنه وه و پيوسته بلیم وپراى دامرکاندى تامه زرويم كه لكىكى باشيشم له بوارى باشتير فيربوونى زمانه كه دا لى وهرگرتن. كاتيک بهرگى چوارم ده خويندنه وه، كه ته نيا بهرگىكى ئه و پۆمانه بوو پيشتر به كورديم نه ديوو، به بيرم داها ت كه خوزيا ئه و بهرگه ش به فارسى، يان به عه ره بى هه بوايه، تا ماموستا حه سه نزاده به قه له مه به توانا كه ئى و زمانه

رەوانەكەى وەرىگىرپا و ئەو ئەركە بۆ منى شاگردى دەستكورت نەمابايەو، بەلام بە داخەو وە ديارە ئەو بەرگە تا ئىستاش نەكراو تە فارسى، يان عەرەبىش. سەرەنجام دوو سال پىش ئىستا بە هاندانى مامۆستا و هيندىك دوست و هاوړپى دىكەم، دەستم بە وەرگىرپانى بەرگى چوار لە سویدی یهوه کرد و ئىستا زور خوشحالم که توانیومه کاره که راپه رپنم و هەر لهو حالهش دا سوپاسى مامۆستا ده کهم که وړه پى به خشم بهو رپچکه یه دا برۆم، له هه موو ماوه ی کاره که دا نيوه نيوه پيوه ندى پيوه گرتم، رپنوینى لى نەبریم و له کردنه وه ی گریکان و هاواهنگ کردنى زور ناو و زاراوه له گەل بەرگه کانی پىشتر دا یارمه تی دام. سه باره ت به یاشار که مال و نووسینه کانی به پيوست نازانم چ بلیم. ئەو نووسه ره پایه به رزه ئەوه نده به ناوبانگه و ئەوه نده ی له سەر نووسراوه، که له راده ی جیهانى دا ناسراوه، له ریزی نووسه ره گه وره کانی دنیا دایه و به ره مه کانی له ئەده بیاتی نه ته وه جوړاوجوره کان دا رهنگیان داوه ته وه. ته نیا پیم خوشه ئەوه نده بلیم که یاشار که مال خاوه نی هیزی بیرکردنه وه و خه یالیکى یه کجار به رینه. ئەو نووسه ره جوړیک وه ستایانه دیمه نه کان دروست ده کا و به ناخی که سایه تی و سروشتی قاره مانانى داستانەکانى دا شور ده بیته وه، که خوینەر له گەل خویندنه وه ی داستانە که هه ست به دیمه ن و که سه کان ده کا. به راستى من به تاییه ت له ماوه ی وەرگىرپانى کتیبه که دا له نیو ئەو رووداو و دیمه نانه دا ده ژيام و جوړیک له گەل که سه کان تیکه ل بووم و دەم ناسین، ده تگوت له ده وروبهرمن.

له کۆتایی دا هیوادارم به زووی ئەم کتیبه ده رفه تی چاپى بۆ بره خسى، بگاته ده ست خوینه ره کان و دوستانى همه دوکی قاره مانى یار و یاوه رى هه ژاران بتوانن دوایین به شى ئەو زنجیره به سه رهاته بخویننه وه.

وه رگىر

مانگى ماى ۲۰۱۰

ئەمن ھاتمە شاری "جالیندرا" ی نیژیک سنوورەکانمان. ئەو شارە لە رۆخی ئاوی، لە نیژیک ئەو بەشە جیای "توورپوس" ی کە دەکەوێتە ئەو بەری جۆمی "فورات" ی ھەلکەوتووە و لە لای رۆژاواوە بەرامبەر بە زنجیرە جیای بەرزی توورپوسە. لووتکەکانی ئەو زنجیرە چیاوە ئەوەندە بەرز، دەلێی خۆیان لە ئاسمانی دەسوون. پیموانیە ھیچ شوینیکی ئەم جیھانە بە قەد سەری ئەو کێوانە بەرز بی. گزینیگی خۆر بەیانیان، چوار سەعات پێش ئەوەی ھەموو شوینەکانی دیکە رپووناک بکاتەو، سەری ئەو کێوانە دەنگیوی. بەردی سپی شەبەق دەدەنەو و تریفەبەکی رپووناکی ئەوتۆ بە سەر عەردی دا بلاو دەکەنەو، دەلێی عەردەکە دەبریسکێتەو. بۆ ئەرمەنییەکانی ئەو ناوچەبە ئەو شەبەقە لە تریفەبی مانگی شەوی چارە جوانترە. لووتکەبی چیاکان مەودای چوارمیلی بەلەری (بە حەوای دا) لەو ھەورانە بەرزترن کە لە سەرەووی ھەموو ھەوران دەفەرن.

دوای ئەووی خۆر ئاوا دەبی، لە بەشیک زۆری خۆراوای ئەو ھەریمە، ھەتا سێبەکی شەوئ شەبەقی خۆر بە سەر بیکک لە لووتکانەو دەبینی. ھەر ئەو لووتکەبەش بوو کە ئەو کاتەبی لە لای ئیمە ھەوا ساو دەبوو، لە پێش دا وەک ئەستیرە کلکنە دەھاتە بەرچاو و لە بوللی شەوئ دا شکل و شیوہی دەگۆری. جاری وا بوو بە دوو جئ و جاری وا بوو بە سئ جئ دەبینرا، وا ھەبوو ماوہبەکی زۆر و وا ھەبوو تەنیا چاولیکنانیک خۆی نیشان دەدا. ئەوہش لە بەر ئەو بوو کە پەلەھەورەکانی ئاسۆ دەکەوتنە نیوان خۆر و لایەکی کێوہکە و بەو شیوہبە شۆقی خۆریان دەبری، شکانەووی شۆقەکە لە کێوہکانیشەو بە ھۆی پەلەھەورەکانەو جئ جئ دەبوو و دەگۆرا.

... نیسیی ئەو لووتکانە ئەوەندە درێژ دەبنەو کە لە مانگی جۆزەردانی دا، ئەو کاتەبی کە رۆژ لە شوینی ھەرەبەرزی جەغزی گەرانی خۆبەتی، دەگەنە سنوورەکانی "سەرمەتیبە" ی، کە رینگای دوازە رۆژەرپیانە و لە نیوہراستی سەرماوہزئ دا دەگەنە کێوہکانی ھەرەخوارووی باکوور، واتە رینگای سەفەرئیک بیک مانگە. پەلە ھەورەکان و ھەر وەھا بەفریش ھەمیشە دەکەونە ئەولایەبی کە باپەنایە و بە ھۆی لووتکەبەردینەکانەو لەت دەبن، بەلام کاتیک باپەکە دەیانگرتیەو، ھەورەکان ویکدەکەونەو. با ھەورەکان لە ھەموو لایەکەو کۆ دەکاتەو و لە گەل خۆیان دەبا. زۆر جار کاتیک ھەورەکان دوور دەکەونەو،

هیندیک رەهەزی رەوخواو لە دای خۆیان بەجی دێن، چونکە بایەکە هەمیشە بە برووسکانەوه دای و پەلەهەورە بچووک و گەورەکان لیک دەدا و وەپیش خۆیان دەدا. لە داوینیی ئەو چیا بە زۆر خەلکی جۆراوجۆر دەژین. ئەو دەورە بەرە پەرە لە چۆم و جۆگە. خاکی بە پیتە و خێرە بەرەکتی بو هەمووان پێوەیە. لێرە ئەگەر پیاو بەرەو باشوور بڕوا، تووشی دارستانی لێ دارچنار و بەرەو و هیندیک داری دیکە لەو نەوعانە دەبێ. لکی دارەکان بەرز. دای ئەو سێ میلی دیکە، هەر جار، میڤگ، گیادروو و لەو رگەییە. دواتریش هەتا دەگەییە سەر ترۆپکی توورپووسی، ئیدی هەر بەفرە، کە سەڵەوسال دەکەوێتەوه سەریەک و قەت ناچیتەوه، پانایی ئەو بەشە بەفرینە تا سەری خۆ لە چار دەدا.

بە درێژایی میلیک لەو شوینەوه کە لووتکەکان خۆ قوت دەکەنەوه، هەر هەمیشە هەن و رادە پاز دە میلیک تا نێزیکە بەرزایی پێنج میل دادەپۆشن. دەکرێ بلیین سەری لووتکەکانی توورپووس لە بەرزایی بەکە ئەوتۆ هەلکەوتوون. لە نیوقەدی ئەو لووتکانەرا هەوا گەرم دەبێ، پشوو بەیەکە ساردی لێ نایە. لێرە هیچ شتیک ناتوانی بژی، تەنیا هیندیک بەلندە گۆشتخۆر نەبن، کە لە کونوکەلێنە قوولەکانی رەهەزەکانی توورپووس دا هیلانە دەکەن و بە بن هەوران دا بو راولی نیچیران، لە داوینیی زەمەند و بزوینیی ئەمدیو و ئەودییو چیاکە، دینە خوار. لێرە، لە سەرەوهی هەورەکان، تەنیا رەهەزی روت هەن، و بەرە سپیەکان وا دەبریسکێنەوه، چاویان لە بەر هەل نایە. رەهەزەکان ئەوەندە رژد و چرن، کەس ناتوانی پێیان هەلچێ و بگاتە سەری لووتکەکان... (لە یادداشتەکانی لیوناردۆ دا وینجی)

چیا توورپووس لە شیوهی مانگی بەکەشەوه دەشتی دە نیوقۆی گرتو و "چو کووراوا"ش لە نیوان دەریای نیوهرەست و چیاکان هەلکەوتو. زنجیرەچیاکە هەنگاو بە هەنگاو هەل دەچێ و لە شینی کالەوه بو شینی توخ و لە سووری شەرابییەوه بو شینیکی ئاوی رەنگ دەگۆرێ و زۆر دوورتر، لە ئاسۆ، لە گەل رەنگی ئاسمانی و تیکەل دەبن، کە مرۆف بە زەحمەت دەتوانی لیکیان کاتەوه.

دۆل و شیوی چیاکان پەر لە نیسی دەبن. کاتی خۆرەللات نیسیکان بەلای خۆراوا دا دەکەون و بە کاتی خۆراواش لای خۆرەللاتی دۆلەکان دادەپۆشن. کاتیک گەرما دەگاتە ئەوپەری خۆی، فینکی بەکە گیانبەخش لە چیاکانەوه دادەبەزیتە سەر دەشتەکە. هەموو رۆژی، بەرەوام، دیمەنی چیاکان دەگۆرێ. هیندیک رۆژان لە گەل هەللاتنی خۆر، لە زەردیکی زیڕین دا مەلە دەکەن، زەردەکە وردەوردە بەرەو سوور، دوا بە سپییەکی شیر و دواتریش بەرەو شینیکی کال دەکشێ. جاری وا هەیه رەنگیکی ئامال بنەوشیان دەبێ. بەرەبەری نیوهرۆیه کە ئیدی گەرما قوولە دی دەکا،

وهك هه‌وری رهنگ نارنجی دینه به‌رچاو و هاوکات هه‌موو شتیکی ده‌وروبه‌ریان ده رهنگیکی خۆله‌میشیی تاوسوتوو دا خۆ ده‌نوینی.

هیندی جار رهنگی چیاکان شینیکی تۆخه و له به‌هاران دا له رهنگیکی بنه‌وشی دا ده‌دره‌وشینه‌وه، یان ده‌لایی بزمازی زیپن له داوینه‌کانی خۆیان دراوین. ئه‌و چیا‌یانه نوومی تۆفانیکی له رهنگن، بنه‌وش، شینی تۆخ... و... به‌و شیوه‌یه رهنگه‌کانیان به دوا‌ی یه‌ك دا دین و قه‌ت کۆتایی‌یان نایه.

زۆر له خواره‌وه، له نیوه‌راستی هه‌موو چیاکان، کیوی گه‌وره و به سامی "چیا‌ی دولدول" خۆ ده‌نوینی. ئه‌و کیوه شه‌به‌قیکی وا ده‌داته‌وه، چاوی له به‌ر هه‌لنایه. مرو‌ف پی‌ی‌وایه کیوه‌که له گه‌ل بریسکانه‌وه ده‌سوورێ و ده‌شت و ده‌ری ده‌وروبه‌ری خۆی رووناک ده‌کا. زۆر به ده‌گه‌من هه‌وره‌کان ده‌بنه چارشیی سهری ئه‌و کیوه. لووتکه‌ی چیا‌ی دولدول له هاوینان دا وه‌ك په‌له‌یه‌کی بنه‌وشی ده‌دره‌وشینه‌وه، یان بریسکانه‌وه‌یه‌کی تیکه‌لای ئامال مسی، شین و بنه‌وشی هه‌یه. ئه‌ستیره‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی له سهری لووتکه‌که ده‌جوولیته‌وه و هه‌زاران ئاورینگی بچووک به ده‌وری خۆی دا ده‌په‌رژینی.

لووتکه‌کانی توورپووس له به‌رده‌سماته‌یه‌ك پیکه‌هاتوون، که هه‌موو رهنگه‌کانی کۆلکه‌زیرینه‌ی تی‌دان، له سپی‌یه‌وه به‌ره‌و په‌مه‌یی، سوور، قاوه‌یی تۆخ و سه‌وز، تا نارنجیی گه‌ش. به سهر ئه‌و به‌ردانه دا هیندیکی هه‌لو ده‌گه‌رین، که بالیان له راده‌به‌ده‌ر پانه. له خواره‌وه‌تر دارستان ده‌ست پی‌ده‌کا. دارستانیکی پر، که ده‌عبای کیویی تی‌دا ده‌ژین. له‌و دارستانه دا دار سه‌رو، عه‌رعه‌ر و سنه‌وبه‌ر سه‌ریان لی‌کداوه و ده ئاسمانی هه‌لچوون. له هه‌ر دولیک، له هه‌ر می‌رگیکی و له بن هه‌ر گابه‌ردیک کانی‌یه‌ك هه‌لده‌قولی. ئاوه‌که بۆنی جاتره‌کیویله، سنه‌وبه‌ر و گۆلی جو‌راوجۆری لی‌دی. ماسیی رهنگه‌وره‌نگ له ئاوی کانی‌یه‌کان دا خۆ هه‌لداوین. ئاوه‌که به نیو دار و گابه‌ردان دا ده‌رژیته‌ خوار، به‌ملا و ئه‌ولای لاپالی شاخه‌کان دا دیته‌خوار و ده‌رژیته‌ چۆمیکه‌وه.

هه‌ر چیا‌ی توورپووسیشه چووکووراوی دروست کردوه. له سه‌رده‌می کۆن دا، زۆر له‌مه‌وپیش، ده‌ریای نیوه‌راست له بن چیا‌ی توورپووسه‌وه ده‌ستی پی‌ده‌کرد، به‌لام ورده ورده "جه‌یهان" و "سه‌یهان" و بی‌ئه‌ژمار رووبار و چۆماوی دیکه، گلی به پیتوبه‌ره‌که‌تی چیاکه‌یان له گه‌ل خۆیان ده‌ ده‌ریایه کرد و به‌و شیوه‌یه چووکوراوا دروست بوو. تیشک و شه‌به‌قی خۆره‌تاو ده‌شته‌که‌ی پر کرد. سه‌رچاوه ته‌قینه‌وه، ئاو به‌خوره‌خو‌ر پ‌ژا خوار و هاوکات ده‌ریا عه‌رده‌که‌ی لی‌واولیو له پیتوبه‌ره‌که‌ت کرد.

"سەبھان" دەپزێتە "زامانتی". چۆمەكە پاشان دەگاتە "ئوزوم یایلا" و كاتێك بە بەرزایییە پڕ كەند و قوولەكانی توورپووس دا سوور دەدا، تووشی رەوێزە بەردەسماتەكان دى. ئاوەكە بە دەوری گابەردەكان دا كەفێ دەكا و بەگۆر دەپزێتە دۆلە قوولەكانەو، لە تەختی هەرە خواریی دۆلەكان دا گێژ دەدا و عەرزى دەگەل پێچ و سووردانی خۆی هەلەدەقەنێ، دەرواته پێش، دیسان ئاوقای رەوێزی دیکە دەبێ و كاتێك ناتوانی وە سەر رەوێزەكان بكەوێ، بنیان دەكوڵی و رێگای خۆی بە ژێر گابەردەكان دا دەكاتەو. بەو شیوەیە ماوەیەكى زۆر بە بن عەرزى دا دەپروا، لە پڕ لە شوینیکی دیکە وەدەر دەكەوێتەو و بە خیرایی و توندیەكى زۆرەو خۆی بە رەوێزە بەردیك دادەدا، دیسان بە یەكی دیکە و دواتریش یەكی دی. لە بەینی هەر رەوێزێك تا رەوێزێكى دیکەش و لەو ماوەیە دا كە بە نیو چىای توورپووس دا تى دەپەرێ، زۆر كانیاو، جۆگە و چۆماوی دیکە تىكەل دەبنەو. یەكێك لەو چۆماوانە كە تىكەلێ ئاوەكە دەبێ و دەولەمەندی دەكا، "گۆیکسو" ه. ئەو چۆماوە لە كیوی "تەختەلی" یەو سەرچاوە دەگرێ، كە بەشێك لە توورپووسە و هەرەها پێش ئەوێ برزێتە "زامانتی" یەو، ئاوی زۆر جۆگە و ئاوەلدیری دیکەشى تىكەل دەبنەو. كاتێك ئەو دوو ئاوانە تىكەل دەبنەو و دەبنە رۆباریكى بەهێز، رۆبارەكە پێی دەگوترێ "سەبھان". ئاوی ئەو رۆبارە ئەوێندە رۆونە هەر دەلێی شوق و رۆوناكی یە بەستینەكەى پڕ كردو. هێندە رۆونە كە ئەگەر كتیپییكى تى بكەوێ، مروف دەتوانی زۆر بە رۆونی خەتى كتیپەكە لە تەختی بنی ئاوەكەى دا بخوینیتەو و بزانی چى تى دا نووسراو.

لە بەرامبەر دا "جەبھان" لە نیوہراستی چىای "هەزارگا" وە دیتە خوار و لە سەرەتاو تەنیا جۆگەلەیهكە كە پێی دەگوترێ "خۆرمان". جۆگەلەكە لە گەل "سوقوتلوو"، كە لە كیوی "نوورحەق" یەو سەرچاوە دەگرێ، تىكەل دەبن. ئەو دووانە بە یەكەو ئەوێلدیریكى سەرکیش پێكدینن و لە رێگای پزانهخواریان بە نیو توورپووس دا، لەگەل زۆر ئاوی دیکە، وەك "ئاخسو"، کویرسوولوو، "چایر"، "ساورون"، "سومباس"، "خاندرەسى"، "جەرپەجە" و هەزاران كانی و جۆگەى دیکە یەكتر دەگرەو، كە لە گەل خویان دەیانبەن و تىكەلێ دەریای نیوہراستیان دەكەن. سەبھان و جەبھانیش كە دەپزێنە نیو دەریایە، لە گەل خویان هەزاران و سەدانەزار تۆن خاك دینن و بە قەرەغەكانی دەریای نیوہراست دا بلاوی دەكەنەو. هەرسالەى دەشتەكە هیندیك زیاد دەكا، رەوێزەكانی توورپووسیش كەمێك رۆوتتر دەبنەو و لە هەمان كاتیش دا سپیتر و تیزتریش دەبن. لەوانە یە رۆژێك، تاقداریك، یان مستە خاكێك لەو شاخانە نەمینەو و ئەو كات ئیدی هەر رەوێزەكان بمینەو كە دە نیوان عەرزو ئاسمانی دا بە بەرچاوانەو دیار بن.

ئەگەر واش بئى، لەوانەىيە ئەو كات وەك مىسى سوورەوہبوو ھەلمىكى گەرميان لئى ھەستى و رەنگە يەك دلۆپە ئاويش لەو كيوە پرووتانە دەست نەكەوئى و ھەروہا رەنگە تاقە يەك زىندەوہریش لەو سەرانە نەمىنى ...

خاكي رۆخەكانى دەرياي نيوەراست وەك شەپۆلەكانى دەريايە رادەژئى و كەفئى دەكا. ئەو دەشتە بئىكۆتايىيە و ئەو چيا بەرز و زەبەلاخانە وەك ئاوى دەرياي نيوەراست شينن. ئەو تيشكەى لە دەريايە دەدا، راست وەك ئەو تيشكەى بە سەر دەشتەكە و توورپووس دا دەدرەوشىتەوہ، بەھىزە. وەك چۆن كيوەكان پرن لە بۆنى خۆشى رەوہزەكان، سەوہبەرەكان، جاترە كيوپلە و ھەمو چەشنە گولئىكى ديكە، دەشتيش لئىواوليئو لە بۆنى عەرد، دەريا، پرتەقال، ليمۆ و نارنجە.

سەرانسەرى سالى عەرزى ئاوس، كە لە خۆشىي ريزەو و پىتوبەرەكەتى خۆى سەرمەستە، بە زارى ئاوالەوہ چاوەرپوانە چياى توورپووس بەھار و بارانى پى ببەخشى. سەرەنجام ئەو ئاواتە وەدى دئ. رۆژيەك ھەورئىكى رەش سەرى "ئالاکيو"ى دادەگرئ و بايەكى گەرم بە سەر دەشتى دا دئ. ئەوجار دلۆپە بارانە قورس و شيلەوتينەكان دئە خوارئ و پاشانىش ئىدى باران وەك گۆزەى سەرەوژئير دەست پئىدەكا. كاتىك بارانەكە لئىدەكاتەوہ، ئەو دەشتە پىر دەبئى لە گول، بالندە و مئشومەگەز و دەلئى لە خۆشيان مەستە، خاك و ھەواى نەرم و گەرم دەبن، لەبەرخۆيەوہ دەلۆرئتەوہ و لايلەلايەى دەكا. دار نارنجەكان، پرتەقالەكان و ليمۆكان چارشيوئىك لە گول بە خويان دادەن. شنبەبا بۆنى گولە جوراوجۆرەكان لە قولينچكئىكى دەشتەوہ بۆ قولينچكئىكى ديكە دەبا و دەىگەيەنئتە چياى توورپووسيش. ھەلۆكان لە گەل ئاوەكەى لە شاخى را دئە خوار. تەواوى سالى زەوىيە باتلاغەكان بۆ ھەموو جۆر و رەنگە بالندەيەك وەك بەھەشتيان لئىدئ. ئەوانەى لە رۆژھەلاتەوہ بۆ رۆژاوا، يان لە باكورەوہ بۆ باشوور كۆچ دەكەن و رپيگيان بەو مەلبەندە داىە، ھەميشە لە عەرزە باتلاغەكانى چوكووراوا، بۆ ماوہيەك دەمئینەوہ.

ھەموو شتئىك لە چوكووراوا لە بەر گەشىيان دەترووسكئتەوہ، ھەم رەوہزەكان، ھەم دارەكان و ھەم خاكەكەش، تەنانەت بالندە، مئشومەگەز و ئينسانەكانيش ... ئاسمان يەكتەخت سامالە و شەوانە پىر لە ئەستيرەيە. ئەوندە رووناكە كە مروؤف دەتوانئ خەتى قورئانى لە تەختى بنى چۆمئىكى قول را بخويئتەوہ.

حەمەد بە پارێزەوه و بێ ئەوهی بێلێ کەس پێبزانێ، لە نیو گابەرەدەکانی ئاناوارزای هاتە خواری و خۆی بە نیو درووه‌لانی کیفار و کەرتهشی جار دا کە وهک دارستانیکی چروپەر سەریان لێکدابوو و لە زۆر جێیان ئەوه‌نده بەرز بوون کە سەریشی تێیان دا دیار نەبوو، داکرد. بەهار بە تەواوی دەسەلاتی خۆی نیشان دەدا و لە نیو گابەرەدەکانی ئاناوارزاش گۆلێ هەمیشە بەهار لە گلەسووری هاتبوونەدەری. هەموو رەوه‌زه بەردەکان بە گۆلە کاکتوسی سوور، شین، زەرد و سپی داپۆشرا بوون. سەری گۆلەکان پڕ بوو لە زەرگەتە و مێشەنگۆین، کە بەلایان بریقەیی دەدا. لە سەری رەوه‌زه‌کان را، تا ئەو کۆنەکه‌لاوانەیی پاشماوهی قەلایەکی پووخواو بوون و حەمەد لە شەویو خۆی تێدا حەشار دابوون، هەموو جوړە گیایەکی سەرشیتانە سەریان لێکدابوو. ئەو لە لای رۆژاوی دیواریکی گەورە کۆنەقەلایەکی خۆی حەشار دابوو، بەلام لە ترسی ماران، تا ئەو کاتەیی هەوێل کەلەشیری بەیانی نەخویند، تەنانەت ساتیکیش خەوی نەهاتبوو چاوانەوه.

کاتیکی وه‌خەبەرەت، قاوه‌لتوونییکی درەنگ بوو. کزەبایەکی نەرم و هییدی هات. پۆلێک پەپوولە، کە هەرکام بە قەد لەپێ دەستی گەورە بوون، لە سەر گیا و گۆلان نیشتنەوه و لە جوولە کەوتن. واوەتر، مژیکێ چڕ بە سەر "ئاخچەساز" و دەوروبەری دا بلاو ببۆوه و ئەوی بێ بە تەواوی دەخۆی دا ون کردبوو. لە لای باشوور، لەو جێیەیی کە جەیهان بە پەنا رەوه‌زه‌کان دا دەهاتە خواری، یازدە هەلۆ لە بن هەوریکی کە وهک گێچێ سپی و وهک تۆپێکی خڕ بوو، دەفڕین. هەلۆکان بەلایان ئاوالە کردبوو و لە ئاسمانی شینی تۆخ دا بە بێ ئەوهی دەر بەستی ئەو بایە بن، کە تازه هەلی کردبوو، دەخولانەوه.

سەلکی کەرتهشی پشکووتبوو، گۆلێکی بنەوشی دەر کردبوو و بۆنێکی سەیر تیکە‌لاو لە بۆنی گیا و ئەو گۆلە، کە هەم تال و هەم شیرن بوو، بلاو ببۆوه. حەمەد ر‌اوه‌ستا و بە چاو ر‌ه‌وه‌زه‌کانی ئاناوارزای پشکنی. پۆلێک مێشوو له سەروچاوی یان داگرت، بە زەحمەت لە خۆی دوور کردنەوه و هەردووک دەستی بە ر‌وومەتەکانی یەوه‌گرت، بۆ ئەوهی لە هی‌رشێ مێشوو له‌کانیان بپاریزی. لە ئیواری ر‌ۆژی پێشووه‌وه بیری هەر دەگەر‌ایه‌وه بۆ لای نایب ر‌ه‌جەب، دوردوو شیت و عەبدی خان، کە هەرسێکیان زۆر لەمێژ بوو ببوونەوه گل. ئەوان وه‌دوای چ مەبەستێک کەوتبوون؟ بە راستی نایب ر‌ه‌جەب و دوردوو شیت چی یان دەویست؟ یان دەنا عەبدی خان چ ئامانجێکی لەو

دنيا و ژيانە کاتی یەى دا هەبوو؟ ئەدى مەلافەرهاد؟ ئەو کە هێندە کوزرانى مەحموودى پى خۆش بوو، مەحموودى ئاغای کانى گولان... ئەو شهوئى تا بەیانى خەوى لى نه كهوت و هەر پرسىارى له حەمەدى كرد: دەى بۆم بگىرەوه، كاتىك گولله كهى وئى كهوت، چىي كرد؟ هاوارى كرد؟ چىي گوت؟ و حەمەدیش دەبوو هەمو شتىكى له نووكه وه بۆ بگىریتەوه، جارىكى دىكه و جارىكى دىكەش. مەلا فەرهاد هەر ماندوو نە دەبوو و دەى گوت توخودا دىسانیش بۆم بگىرەوه، هەر تاقە جارىكى دىكه و ئىدى بەسە. ئاخىرە كهى حەمەد له خۆیە وه هیندىك شتى ساز كرد و بۆى گىراپیه وه، بەلام هەر چه ندى پىوهى دەنا، مەلا فەرهاد بۆ بیستنى تینوتر دەبوو. بە راستى پى و ابو دیتنى تەرمى بى گىانى مەحموود ئاغای هینده خۆشه؟ رۆخسارى گەش ببوو و چاوه كانى دەبرىسكانه وه. حەمەد تائىستا نەى دىبوو كه سىك بە شتىك ئاوا خۆشحال بى. ئەدى نايب رەجەب چىي له و ژيانەى دەوىست؟ حەمەد بۆخۆى دیتن و لىكدانە وه یه كى رۆونى هەم سەبارەت بە كه سەكان و هەم سەبارەت بە رۆوداوه كان هەبوو و لىكیشى دەكرندنه وه، بەلام خۆ رەجەب قەت تیگە یشتنىكى رۆونى نەبوو. بۆ نايب رەجەبى هەموو لىكدانە وه یه ك له وه دا كورت كرابوو كه مروف بە شتىك خۆشحال دەبى، یان توورە. ئەدى كورپى فرۆمەى؟ ئەسپەكه، كه ئەو هیندهى خۆش دەوىست، له چىاكانى ئەو نىوه دەخولایه وه، ئەدى بۆچى نە دەچوو لى بگەرپى... ئەو هەم له و ئەسپە وهەم له هەموو خەلكیش دەترسا، هەر له هەموو شتىك دەترسا، تەنانەت له و بالندهى له ئاسمانىیه و ئەو مېشەش كه بە بەردەمى دا تى دەپەرى. هەموو شتىك دەى ترساند، بەلام بە راستى ئەو خەونى بە چى یه وه دەدهى؟ ئەدى دایه حۆرى؟ حەمەد پىكه نى: هەرچۆنىك بوو كه سىكم دیتە وه كه بە راستى دەزانى چىي دەوى! رۆخسار و هەيكەلى ئەو ژنە پىرهى هاتە وه بەرچاوى، رۆانینه گەرمە كهى و ئازایه تى یه كهى وه بىر هاتە وه و شه پۆلىك له خۆشه وىستى كه وهك خۆره تا و نىان و وهك بەهار بۆنخۆش بوو، دلى پىر كرد. بىرى كرده وه: ئاخ دایكى خۆم، دەلى گۆلى ناسكى. بە دایكىكى وهك دایه حۆرى یه وه ئەو دنیا یه وهك بەهەشتى وایه. پاشان بىرى له خەجى كرده وه: كاتىك گولله كانى وئى كهوت، كاتىك زانى نەجاتى نابى و دەمرى، له پىش دا تى یه وه راما، دوا یهش چاوى له دایه ئىرزا و منداله كهى كرد و ئىدى تا دوا هەناسەى كىشا، رۆانینى له سەر منداله كه نەگوىزته وه.

له پىر حەمەد تەمەشای كرد له سەر وهى دروو لانه كه یه. ئای ئای... ئەگەر یه كىك دیتىبى... بىجگە له وهش له برسان پىزهى لى برابوو و تامى زارى تال ببوو. چوو ده كەندالىكى یه وه. چەند دەسته بالندهى چووكه لانهى زەرد، سوور و سەوز بە باله فەر له سەر دروو كورته كان نىشتنه وه. له پىش وى ماریكى رەشى درىژ بە سەر عەرزى

دا دەخزی و پشتی ماره‌که‌ی له بهر شه‌به‌قی تاوی ده‌بریقاییه‌وه. حەمەد دەسبه‌جی دەستی بو‌ ده‌مانچه‌که‌ی برد، به‌لام وا دیار بوو ماره‌که‌ ئه‌وی نه‌دیوو، چونکه به ئه‌سپایی رینگای خۆی دریزه‌ دا. حەمەد تا ئه‌و کاته‌ی ماره‌که‌ هیندیک له پیشی دوور نه‌که‌وته‌وه، ده‌سکی ده‌مانچه‌که‌ی به‌رنه‌دا. بیری کرده‌وه: مار شومی باشه. باپیرانمان گوتووینا: "مارت بێته‌ سه‌ر رپییه، چاکت بو‌ دئ".

ماره‌که‌ سوورپیکی دا و هیندیکي دیکه‌ش رپویی، به‌لام پاشان سه‌ری هه‌لینا و راست چاوی ده‌ چاوی حەمەدی بری، دریشوکه‌ی ده‌رینا و ددانه‌ژاراوی یه‌کانی وه‌ده‌رخستن. حەمەد ده‌مانچه‌که‌ی هه‌لکیشا. ده‌ستی له‌رزی: وشیار نه‌بم پپوه‌م ده‌دا، ماره‌ ئیدی! به‌لام زوو هپور بو‌وه. وه‌بیری هاته‌وه‌ که‌ پپویست نا‌کا هه‌ر سی‌ره‌شی لی‌بگری. ئه‌وه نیه‌ پپشینیان گوتووینا هه‌رچونیک پپاو سی‌ره‌ بگری، ماری هه‌ر ده‌نگیوی. ئه‌وه یه‌کیک له‌ کاره‌ سه‌یره‌کانی خواجه. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ش ده‌ستی ده‌له‌رزی و دل‌ی وه‌ک چه‌کوچی لی‌ی ده‌دا. ئاخه‌که‌ی ماره‌که‌ چاوی له‌ چاوی حەمەدی وه‌رگپرا، خولیکی دا به‌ خۆی و به‌ره‌وداوه‌ کشایه‌وه. به‌لام ئه‌وجار سه‌ری زیاتر هه‌لینا، دریشوکه‌ سووره‌که‌ی دریزتر کرده‌وه و رای‌وه‌شاند. حەمەد ئوقره‌ی لی‌ برابوو. به‌و حاله‌ش بریاری دابوو تا ماره‌که‌ هیرشی نه‌کاتی، ته‌قه‌ی لی‌نه‌کا. چ ماوه‌یه‌ک به‌و شیویه‌ پپوه‌به‌رووی یه‌ک راوه‌ستان، له‌ بیری نه‌بوو. کۆمه‌لیک بالنده‌ی زه‌ردی بچووک له‌ به‌رامبه‌ر وی له‌ سه‌ر پنچکان نیشن. له‌و کاته‌ دا ته‌قه‌ له‌ ده‌مانچه‌ی هات و ماره‌ ره‌شه‌که‌ به‌ مردوویی له‌ به‌رپیی حەمەدۆکی وه‌عه‌رزی که‌وت.

حەمەد ورته‌یه‌کی لی‌هات: ته‌مه‌شای مالت نه‌شیوی، خو‌تو نیشانه‌ی به‌ختی خو‌ت کوشت! له‌ ژبانی دا وه‌ک ئه‌مجار نه‌ترسابوو. گولله‌ی حەمەدی نیوقه‌دی ماره‌که‌ی هه‌لته‌کاندبوو.

حەمەد ئه‌و جار وه‌خۆ هاته‌وه‌ و بیری کرده‌وه: بلپی که‌س گوپی له‌ ته‌قه‌که‌ نه‌بووی؟ ئه‌و هه‌لۆیانه‌ی دوور دیار بوون و له‌ بن هه‌وره‌که‌ی ده‌فرین، زیاتر بیوون. حەمەد دووسێ شه‌قاو کشاوه‌ و هیندیک له‌ ماره‌که‌ی دوور که‌وته‌وه. پاشان به‌ ده‌وری پنچکیکی دا لی‌هالاوه‌ و خۆی ده‌خریکی هاویشن. ترس به‌رده‌وام له‌ نیو ده‌روونی دا ته‌شه‌نه‌ی ده‌کرد، ده‌ سه‌ری دا ده‌گه‌را و پپوناکایی له‌ دل‌ی ده‌بری. ئیواره‌دره‌نگانیکی رپۆژی پپشوو، ئه‌و کاته‌ی گه‌یشته‌ ئاناوارزای، ئه‌وه‌نده‌ خو‌شحال بوو که‌ هه‌رگیز پپشتر هه‌ستی به‌ شادی‌یه‌کی ئه‌وتو نه‌کردبوو. کاتیکی بیری ده‌کرده‌وه، له‌ خو‌شیی ئه‌وه‌ی له‌ مه‌ترسی‌یه‌ی هاتبووه‌ پپشی، به‌ سلامه‌تی ده‌رچوو، وه‌خت ده‌بوو بالان بگری و بفری، به‌لام ئیستا نیوچاوانی به‌ دیواریک له‌ تاریکی‌یه‌وه‌ نابوو، که‌ سامیکی زوری له‌و تاریکی‌یه‌ ده‌کرد. له‌ پپر بیریک هاته‌ میشکی‌یه‌وه‌ که‌ پپی‌وابوو ته‌واوی ئه‌و ده‌وروبه‌ره‌ پپه‌ له‌ ژانده‌رمه‌ و چوارته‌نیشن.

لێگرتو. هەر بۆیە لە ئاودرەگەدا دانیشت، سەربەرگەگەدا داگەند، تەفەنگەگەدا لە شانی کردەو، میلی پراکیشا و فیشەکیکی بردە بەر لولەدا. کەمیک لەولاتر پۆلە توودرکێک پرابوو. توودرکەکان گۆلیان کردبوو و لە ئاودرەگەدا تا خوارەوادی خەرەگەیان داگرتبوو. خۆی کوور کردەو و بە وێ دا لە سەر چۆکان چوو پێشی. کاتیکی چاوی بە بەردیکی پان کەوت کە چەندپیتی نەناسراوی بەسەرەو نووسرابوو، هیندیک ئەهوەن بۆو و خۆشحال بوو. خۆی گەیانە بەردەگەدا. لەوێ بەردی پانی دیکەش هەبوو. ئەو بەردانە بە یەگەوگۆمەلێک نزمی و بەرزیی وەک پلیکانیان دروست کردبوو و سەریان دەگەشتە قوولکەیکە کە دەوروبەری بە سەختەبەردی گەرە گەرە گیرابوو. ئەوێ جیگای چاک بوو: لێرە حەمەدۆك دەخۆی رادەدی خۆ لە بەرامبەر گورھانیکی ژاندرەما دا پراگرت و پاشانیش کە شوو داھات، دەرباز بێ. حەمەد لە سەر عەرزێ دانیشت و پستی وەبەردەگەدا کە رەنگیکی سپیی جوانی هەبوو. هینتا دەرترسا و زۆریش ماندوو بوو. بیری کردەو. ئەوێ چ دەبێ ئەگەر تەفەنگ و دەمانچەکەم دانیم، وەک ریبواریکی ئاسایی بە دەستراوەشاندن برۆم بۆ لای مەلا عەبدوسەلامی، کە لە گوندیکی لێرە دوور مەلایە و پێی بلیم ئەمن ناوم مەلا محەممەد، مەلا فەرھاد ناردوومی ... خۆ پێشتریش ئەو هەولێ دابوو تەفەنگەگەدا دانێ و جاریکیش دای نابوو و بە مەلا فەرھادی سپاردبوو، بەلام بێ ئەو تەفەنگەگەدا خۆی بەتەنێ و لە چۆلەواریک دا هەست دەکرد، کە کەسی بە دەورەو نەبێ، هیچی نەبێ، وەک ئەوێ کە پووتووت بێ. نەخیر، نابێ. پەژیان بۆو و بە پەشوگەو تەفەنگەگەدا هەلگرتەو. تا ئەو دەمەدا گەشتە سەر شاخەکانی چوو کووراویە، پێنج جاران چەکەکانی شارذبۆو، بەلام هەموو جارێ گەرەبوو، هەلێگرتبوونەو و لە بن سەربەرگەگەدا لە خۆی بەستبوونەو. خۆ کاتی خۆی بۆی زەحمەت بوو سەرکلاوێ کەشی فرێ دا و لە جیاتیان کلاوی خەتخەت لە سەر نێ، بەلام ئەو ئیستا رەھاتو و سەرکلاوێ، کە ئەو هەموو سالانە لە سەری دەنا، هەر لە بیریش چۆتەو،. حەمەد پستی بە بەردەگەدا کوشی. فینکی بەردەگەدا پێخۆش بوو. هینتاش بە گومانەو چاوی لە دەوروبەری خۆی دەکرد. کزەبایەکی دەھات و کەرتەشی یەکان کە پێر بە سەلکان گۆلی بنەوشیان دەرکردبوو، بە ناسەرسەنگی رادەژان. لە بەر چاوی وی هەموو شتیکی لە رەنگی بنەوش دا خۆی دەنواند. ئاسمان، گابەردەکانی ئاناوارزا و کۆنە کەلاوکان، دارە بەرزەگەدا ئاخچەساز و تیشکی پوژی. هەمو دەشتە کە رەنگی دپوولانی گرتبوو و وە سەر رەنگی بنەوش گەرەبوو. هەرەھا حەمیدەکو لە پوژھەلات و توورپووشیش لە باکوور، بنەوشیان دەنواند.

خەلکی دەشتی و کۆپپارەیی نیوبانگت دەرکردووە و لە هەموو شوێنیکی باس باسی تۆیە. نیوبانگت چۆتە ئەنکەرەیی و بە گۆیی مستەفا کەمال پاشای قارەمانیش گەیشتووە. بێگومان مستەفا کەمالیش بە بیسیتنی ناو و ناوبانگی تۆ خوشحال بوو، چونکە ئەویش وەک تۆ کۆری بیوێژنیکی هەزار بوو. ئەویش وەک تۆ پشتیوانی فەقیر و هەزارانە! کاتیکی ناوی تۆی بیستووە، حەتمەن گوتوویەتی: دەبی ئیو ئەو کۆرەیی بۆ من ببیننەو! ئەو کۆرەیی پێی دەلێن حەمەدۆك! دەبی ئەو کۆرەم بۆ ببیننە ئیو! ... ماری بنەوشی رەنگ سوورپیان دەدا و لە رەوێزە بنەوشی یەکان دادەگەرەنە خوار... مارەکان لە نیو ئاو و بەردان هەل دەقولین ... گابەردە بنەوشی یەکان لەرزینەو، پارژان، لە گەل لافاوی هاتنە خوار، هیچیشیان قوم نەبوون و هەزاران پڕیشکە پووناکیییان بە دەوری خۆ دا بلاو کردەو. دۆرسون وەک فرفرەیی بە دەوری خۆی دا سوورا و لە نیو کەرتەشی یان دا حاسییە بوو. ئەو شۆقە بنەوشی یە و ئەو هەموو مارانە کە دەترووسکیینەو و بەرەوپییش دەخزن ... سەری حەمەدی بە سەر بەردەکەیی دا بەربۆو. ئەو جی یەیی سەری وی وی کەوت گۆلیکی پینچ پەلکی ژاکاویشی لی بوو، کە بە بەردەکەییەو پان ببۆو. کە خەوی لی کەوت، دەمۆدەست ماریکی رەش، لە چەشنی ئەوێ پێشووی لی پەیدا بوو. مارەکە لە حەمەدی نیژیک بۆو، سەری هەلێنا، تییەو هەل رۆانی و پاشان چۆن لە نەکاو پەیدا ببوو، هەر بەو خیرایی یەش سوورپیی دا، لی دا رۆیی و دوور کەوتەو. پاشان ماریکی دیکەیی هەر لە نەوعی ئەوی پێشوو هات. ئەویش لە پییش حەمەدی راولەستا، سەری هەلێنا، دەتگوت خەریکە لی بوشینی. سەری بۆ لای دەستی برد، وەک ئەوێ بی لیستیئەو. پاشان هیندیکی لەواتر پاپۆکەیی خواردەو و کپ بوو. سەری مارە تۆپیوێکەیی، کە لەشی لەوی گۆلۆلە ببوو، بە لای حەمەدی دا سوورابوو.

پۆلە پەپوولەیی زلی زەرد، سوور و بنەوش و زەرگەتە و میشی گەورە گەورە کە بالیان بە تیشکی رۆژی دەبریقاییەو، لە گەل سەدان بالندەیی چکۆلە چکۆلە، لە نیو دڕوو کەرتەشی یەکان نیشتنەو و دەسبەجی هەستانەو. لە شوینیکی دوور دوور لەو بەری چۆمی جەیهانی، جار بە جار گێژە لۆوکەییە ک دەبینرا. خۆل کۆلەکەیی دەبەست و دە ئاسمانی هەل دەچوو.

کاتیکی حەمەد وەخەبەر هات، هەور سەری دەریای نیو پراستیان داگرتبوو و زریان هەلی کردبوو. هەموو گیانی لە ئارەقەیی دا شەلال ببوو. حەمەد چاوەکانی گۆشین و لە دەوری خۆی رۆانی. چاوی لە گەل چاوی مارە رەشە گەورەکەیی کە لە تەنیشتی کەوتبوو، تیک ئالقان. سەرۆپشتی مارەکەیی پنۆک پنۆکیکی ئامال سەوزی بریقەدار بوو. حەمەد دەسکی دەمانچەکەیی دە دەستی گرت و بە توورەیی یەو پراست بۆو:

– جەهەننەمو پێ پڕ بێ مارەکان. حەک ئاسەوارتان پڕ!

حەمەد بە لێواری خڕی دا وەرئێکەوت. نەه دەویست نێو دروووەکەرتەشیان بەجی بێلێ. هەولێ دەدا خۆی وەدەر نەخا و بە پارێزەو دەپۆیشت. ئێرە ئەوێ باش بوو کە ئەگەر هەستی بە مەترسی کردبایە، دەیتوانی بپواتە خوارەوێ خرپەکە. هەرچەند بنی دۆلێ پڕ بوو لە دروووە کیفار، بەلام چونکە دروووەکان هێشتا شین بوون، دە لەشی رانەدەچوون. حەمەد لە سەرەخۆ دەپۆی. وشیار بوو نەکا مار لە نێو گیای دا نوستن و ئەویش نەیان بینێ و پێیان لێ بنێ. دواي ئەوێ ماوێهێک پۆی، گەهێشتە قوولکەهێکی، لەوێ کەرتەشی یەکان لە بالای وی بەرزتر بوون. دەتگوت لە دارستانیەک لە داری درواوی دا راپوەستاو. ئێرە هەزاران بالندەي بچووکي رەنگاوپرەنگي لێ بوو. هەر هەنگاویکی هەل دینایەو، دەستەهێک لەو بالندانە بە جیکەجیک لە بەرلاقی هەلدەفڕین و ون دەبوونەو. پەپوولان دەخولانەو و وا هەبوو کۆمەلێک وێکرا لە سەر کەرتەشی یەکی دەنیشن و سپی یان هەل دەگیرا.

حەمەد وەبیر خەجی کەوتەو. گۆلە کەرتەشی یەکان بۆنیکی خوشی یان لێ دەهات، کە بۆ وی نامۆ نەبوو. پاشان بیری لە سەیرانی کردەو. ئەو شەو ئەو نەیتوانی بچیتە نێو گوندەکە و ئیستا کە وەبیری دیتەو، کە زۆری نەما بوو دە داوی ژاندرمانیش بکەوێ، مچورکی بە لەشی دا دێ. ژاندرمەکان گوندەکیان گەمارۆ دا بوو. دەیان زانی حەمەد دیتە وێ. لە بەختی باش یەکیک لە ژاندرمەکان کۆخیبوو، ئەسپەکە رەوپیو و حەمەد بۆی دەرچوو بوو. چەند دەسپڕێیان بە دوا دا کردبوو، بەلام نەیان پیکابوو و ماوێهێکیش دواي دوورکەوتنەوێ حەمەدی تەقەي تەفەنگان ئەو بەهینی پڕ کردبوو. ئەو هەتا نەگەهێشتە داوینی بەرزایی یەکانی ئاناوارزای، لغاوی ئەسپەکەي نەکیشا. کە گەهێشتە ئەویش بە پەلە وەسەر کەوت و چوو نێو گابەرەکانەو. دەیان زانی زۆری پێ ناچێ ئەو دەوربەرە پڕ دەبێ لە ژاندرمە کە وەک شارەمیرووی بە ولاتی وەردەبن و دەیانەوێ ئەوی قۆلبەست کەن و بی بەن. لە بەر بێ خەوی ئەو نەندە شەکەت بوو کە هەر سەری وەسەر دیواری کۆنەقەلەکەي کرد، خەوی لێ کەوت. کاتیکی وەخەبەر هات و تاقە ژاندرمە یەکیشی لە وێ نەدی، لە خوشیان شاگەشکە بوو... لە حالیک دا - راست وەک ئیستا - زگی لە برسان قۆرەي دەهات، لە رەوێزەکانەو بەرەوخوار شۆر بۆو. گومانی لەو دا نەبوو کە ژاندرمان هەموو ئاناوارزا و ئاخچەسازیشیان گرتو و دەرچوونی زەحمەتە... هەموو گیانی شەلالی ئارەقەي بوو. ئای سەیرانی چارەرەش، قەت پۆزیکت پرووی خوشبەختی نەدی! خەجیش هەروا! دایکیشم! هەرکەس لە من نێزیک بێتەو، بەدبەخت دەبێ... بەلام کاتیکی دایە حۆری وەبیر هاتەو، خوشحال بوو، وەک ئەوێ ئاوپرێنی دلی بکەن: هەرباشە، چاک نیە لانی کەم ئەو هیندیک دلی پیم خوشە!

كهوێك دوور خویندی، زریان كه تا ئیستا سۆزهیهکی دههات و به ئەسپایی پۆله كه رتهشیی رادهژاندن، توندی كردبوو. بهلكوو خوا به فریای بی. له پریك به سهر دارهبییهکی دا كهوت. خۆی گهیاندى. به راستی بو ئەو بریاری داوه دهست له یاغیگهرییه بکیشیتهوه؟ بو تووشی ئەو دوو دلێیهی بوو و وای لێهات لێره و دهو وهزعهی دا خۆی ببینیتهوه؟ كاكه له شاخی ماباوه، تێدا دهچوو، درهنگ، یان زوو یهکیك دهی كوشت. بهلام ئەگهر واش با، به چهكهوه و له بهر بهرهکانی دا دهكوژرا. ئەری ئەو ژاندهرمانهئەو شهپری دهگهڵ دهکردن، تاوانیان چ بوو؟ ئەدی بو خۆی چ تاوانیکی ههبوو، كه بو پاراستنی گیانی خۆی شهپری دهکرد؟ ئەو خهلكه چیی له وی دهویست؟! كاتیك هاته بن دارهكهی، درێژ بوو و خۆی له بهریهك كیشایهوه. پاشان توورهكه نانوپیخۆرهكهی له پشتی كردهوه. كێ ئەو نانوپیخۆرهی دابویه و له كهنگیوه پیی بوو، له بیرى نه مابوو. نانیکى گهورهی ساغی له توورهكهكهی دهڕینا، سێ سهلكه په نیریش كه ده دهریهکییهوه پیچرابوون، سێ هیلکهی کولاو و ده پازده گوێزیشی پئی بوون. هه مه د چاوی به دهوری خۆی دا گیرا، نه کانییهك، نه جوگهیهك و ته نانهت قومه ئاوکیشی لهو دهوروبهری چاوپێ نه كهوت. جا ئەگهر بهو حالهی نانی بخوا، له تینوان وشك ده بی. ناچار نانوپیخۆرهكهی ده توورهكهكهی نایهوه و توورهكهكهشی له پشتی بهستهوه. تفهنگهكهی له شانی هیئا دهر و له سهر عهرزی له پیش خۆی دانا. سه ربه رگهكهی له خو کردبووه و له سهر پنچکیکی دانا بوو. هاوکات كه بیرى لهوه ده کردوه كه چۆن لهو ته لهیه پزگار ببی، كه خۆی تێدا گرفتار کردبوو، به وردیش له دهوروبهری خۆی، له مارانی ده پوانی. ده ترسا ئەو شوینه ماری لێ بن. رهنگه وا باش با ههر ئیستا رویشتبا و خۆی گه یاندا دارچناره به رزه كهی. دهی ئەدی ئەگهر ئیستا ژاندهر مه کان موسلیمیان گرتبی؟ خو عه لی كه رتیش ده توانی ئەوه ندهی لێ دا، هه تا پیی ئاشکرا ده کا له کوئ قه راره یه کتری ببینن... ددانی وا ریك کوشین، ماسوولکهکانی له شی ویکه هاتن. ئای ئای... هه مه د، سه رت راست راگره ترسه نوک! گریمان موسلیم گیرابی، خو ئەگهر ته وای ئازای له شی پارچه پارچه کهن، چاوه کانی ده رینن و به زیندوویی که و لی کهن، یهک وشه شی لێ نابیسن. که وا بوو وره به رمه ده و سه رت به رز راگره. ئەگهر دایه خوړی تۆسقالیک لێ به گومان با، به تووک و نزیان دهی كوشت. به لام بلایی به راستی دایه خوړی ئەو کورهی باش ناسیبی؟ قسه ی تێدا نیه له هۆبه کهیان دیتوویه تی و لێی حالێ بووه چ کورپیکه... ئەو بیرانه ده میشکی دا دههاتن و دهچوون.

هه وره کانی سهر ده ریای نیوه راست ئاوسان و به رهو ئاسمان به رز بوونه وه. زریان توندی کردبوو و به سهدان گێژه لووکه به سوورخواردن به رهوه ئاخچه ساز به ریوه بوون و که ده گه یشتنه ئەوئ بلاو ده بوون. پیاده، سوار، داشقه و عه رابه به

رېڭاي خوارهوهتر دا، كه به دم چۆمي سهيهاني دا دهپۆيي، دههاتن و دهنگهدهنگ و گالوبوغريان له گابهردهكاني ئاناوارزاي دهنگي دهدايهوه. لهو كاتهوه بايهكه توند ببوو، بالنده بهدهرهوه نه مابوون. بۆني گيا، گول و قاميش ولاتي پر كردبوو. دنيا له رهنگي سهوز، سوورپهتي و بنهوشي درپوهچارهكهي دا ون ببوو. همهدههستا سهريي، پشتي ده دارهكهي كرد، دۆخيني پاتولهكهي كردهوه و له حاليك دا چاوي ده ئاسۆيهكي دوورهدهست بريبوو، دانيشته سهر پيشاوئ. كاتيگ خۆي سووك كرد و ههستايهوه، ديتي له دوورهوه له نيو رهوهزهكاني ئاناوارزاي شتيگ بريقيهوه، وهك تيشكي لهته ئاوينهيهكي. تيشكهكه ون بوو و ديسان هاتهوه. همهد زاني ئهوه بريقهي ئهستيرهي سهر كلاوي ژاندهرمهيهكييه. پاشان گرمهيهك هات و دواتر تهقه له نيو رهوهزهكان دهستي پي كرد. همهد نيگهران بوو، دلي واي لي دهدا دهتگوت خهريكه له قهفهي سينگي بيته دهري. له دلي خۆي دا گوتي خوايه گيان ههر ئهوان دهستيان وه كورهكهي رانهگا، چي ديكهم ناوي. ئهوه ههروا له بن دارهكهي دانيشتبوو و چاوي ده رهوهزهكانهوه بريبوو. دهنگي تفهنگان دههات. بليي ئهوه بتواني لهو بارودۆخه دا يارمهتيي موسليمي بكا؟ ههر له جي دا بليي پيش ئهوهي ژاندهرمهكان بي گرن، بتواني بگاته ئهوي و كاريك بكا؟ ئهدي نهچي؟ ههر وا دهست له سهر دهست داني و چاويان لي بكا! باشه ههر بوخۆي بوو كورهكهي ئاوا ده زاري گورگي هاويشتبوو و ئهگهر ئهوه شتيكي لي بي، قهت ناتواني خۆي بههخشئ... بي ئهوهي چي ديكه بير بكاتهوه بالاپۆشهكهي ده بهر كردهوه، تفهنگي ده شاني كردهوه و راي كرد. له پر چاوي به ماريكي رهشي گهوره كهوت كه راست بهرهو پرووي دههات و له و حالهش دا شتيكي رهقي وهپاني كهوت و هيندهي ژان پي گهياند كه پيي وابوو لايهكي راني لي بوتهوه. مارهكه ليي لادا و به ريي خۆي دا پۆيي، همهديش له بهر ئيشي راني نهيتواني چي ديكه بروا، له حاست خۆي نوشتايهوه و كهوته عهرزي. بهلام دواي كه ميگهسانهوه، كه ههستي راگرت و گويي له دهنگي تفهنگان بووه، راست بووه و دهستي به غاردان كردهوه. له نهكاو تهقه بي دهنگ بوو... مالي نهوي رانم، وهلاهي موسليم كوژرا. همهد له سهر عهرزي دريژ بوو، چهند بهو حاله مايهوه؟ وهبيري نهدههاتهوه. پۆليگ په رهسلليركه له سهر سهري دههاتن و دهچوون. چاوي به پهپولهيهكي شيني گهوره كهوت، كه خالي سپيي ده لهشي دا بوون، به دهوري سهري دا دهخولاوه، پاشان هات له سهر دهستي نيشت، ماوهيهك بالهكاني ليكدان و پاشان ههستي له خۆي بري. همهد له بهرئهوهي نهكا پهپولهكه بفرئ، نهيتواني خۆي ببزيوئ، تهناهت ههناسهشي ههل نهدهكيشا. بۆنيكي شيرنباوي وه بهر دم كهوت. هه موو هيژ و ههستي خۆي له گويي دا كو كردبووه، تا ههر چرپهيهك له لاي ئاناوارزاه بي، بيبيسي. پهپولهكه بالهكاني ريك به يهكهوه نووساندبوون و له جي خۆي نهدهبزووت. هيندهي

پئنهچوو تهقه له داوینهکانی ئاناوارزای دهستی پئیکردهوه. ههمه جارێکی دیکهش ده پهپوولهکهیهوه پام. تهقه گهرم بوو. ههمه گوتی: ئاخ پهپوولهی مالویران ئهوه جیگایه ئهتۆ لێ نیشتهوی! پاشان ههستا سهپئ، دهستی راوهشاند و گوتی: برۆ به رپئ خۆت دا! پهپوولهکه فری، هیندیک بهرز بووه و دیسان گهراپهوه و له سهه ههمه دی نیشتهوه، بهلام ههمه چی دی سهرنجی نهدايه. له پڕ تهقهکه بئدهنگ بوو، بهلام دواي چهند دهقیقه چرتر له پئشووهستی پئیکردهوه و پهوهز به پهوهز دهنگی دایهوه. ههمه ده دلی خۆی دا گوتی: ئهوه پهپووله بچکولانهیهش دروستکراوی خوايه و لهوانهیه نیشانهی بهختی باش بئ، بهلام پهپوولهکه فری و لهوئ نهما. چهند ههنگاو واوهتر توشی پۆلیک خالخالۆکه بوو، که له سهه پنچکیکی نیشتهبون. ههمه چوو پئشتر و داهاتهوه تا باشتریان ببینئ. خالخالۆکهکان پنچکهکهیان به تهواوی سوور ههنگیپابوو. وپرای ئهوهی چاوی له وان دهکرد، بیری کردهوه: مار، پهپووله، دهعا و جروجانهورهی دیکه ههموویان نیشانهی باشن و ئیشاللا خیرم وهپئ دی! که وابوو ئیستا دهتوانم راست بو لای چناره بهرزهکهی برۆم...

ههمه بو خوارهوهی خرهکهی داگهرا و به تالوکه بهرهو دارچناره گهورهکهی ئاخچهسازی وهپئکهوت. کاتیک گهیشه ئهوئ، هیزی دهبهه دا نهماوو. دروو و شترخۆرکه، چاوزهقه، کیفار و زی له سهه سههبرگ و پاتۆلیوه ده قالبی رووچوووون و و تهواوی پئستی لهشیان رووشاندوو. خوین له رانانی دهتکا و ههمو ئازای لهشی دئشا. ههمه خهجههه چهرکهسییه دهبانهکهی ههلیکشا و بو لای قامیشهلینهکهی چوو. گۆلیک به سهه قامیشهلینهکهیهوه ههبوو. به نووکی خهجههه، له رۆخی گۆلهکهی، عهردی ههلیکۆلی و قوولکهیهکی دروست کرد. قوولکهکه دهسهجئ پڕ بوو له ئاویکی سارد و خاوین. پاشان ههمه توورهکه نانوپئخۆرهکهی له پشتی کردهوه و خواردنهکهی له سهه سههبرگهکهی بلاو کردهوه. له پئش دا ئهوهندهی ئاوخواردهوه ههتا زگی وهک تۆپئ ههلمسا، ئهوجار خۆی لهبهریهک کیشایهوه. ههمو گیانی دئشا، دهتگوت به چهکوچی ههمو ئازای لهشیان کوتاوه.

له پڕ تهقه له لای گابهردهکانی ئاناوارزای دهستی پئیکردهوه. ههمه له جی خۆی راست بووه. هیندهی نهماوو رۆژ ئاوا بئ. تهقهکه زۆری نهخایاند، برایهوه و ئهوه کات ههمه دهستی کرد تا چ رادهیهک برسییه. له سهه سههبرگهکهی که وهک سفره رایخستوو، ههلترووشکا، تیروپیری له نانوپئخۆرهکهی خوارد و گهراپهوه لای کانییهکهی.

ههمه دواي ئهوهی تییری خوارد و تینویتی شکا، پاشماوهی تئشووهکهی ده توورهکهکهی ئاخنییهوه و سههبرگهکهشی کۆ کردهوه. چوو له بن دارهکهی

دانیشت و پشتی به قەدی دارەكەیهوه دا. ئەو له حالێك دا گنجی دابوو بڕۆ و نیوچاوانی، به چاوان دەوروبەری خۆی پشکنی. هیندیک رەقە، له قەراغ باتلاغەكە، خۆیان وەبەرتاوی دابوو. بۆقان به قاچە درێژەكەیانەوه له نیو پۆله قامیش و نیرگزه ئاویلکان هەلبەز دابەزیان بوو. له لای راستە ریزیك دارەبیی بەرز هەبوون و له لای رۆژەهلات توودرک و پنگەل سەریان لیک دابوو، بەرزاییان دەگەیشته نیوهی دارەبییەکان و له گەل دارەکان به بای رادەژان، ریک دەخشان و سیرەسیر و هاشەیان لێ دەهات. له لای رۆژاوا و بەرهو ئاناوارزا، جەگەن و قامیشەلێن له رەنگیکی کەسکی تۆخ دا دەترووسکایەوه و تا داوینەکانی ئاناوارزای راکرابوو.

حەمەد له وهی که کەوشە قایشەکانی له پێ دانەبوو، پەشیمان بوو. ئەو پیلانوانە ی ئیستای کەلکیان برابوو و لاقەکانی زۆر دیشان. له دلی خۆی دا گوئی: ئای لاقە هەژارەکانم! دەزانم چەندوو پێ رۆیشتووم! به سەر رەوهزان دا، به نیو پنچکان دا، به پەنا داران دا...

له گەل ئاوابوونی رۆژی هەستی کرد له لای قامیشەلێنەكەیهوه دەنگیکی وەبەر گوئی کەوتوه، وەك گرمەیهکی هیندیک کپ و نالەیهکی کزیشی به دواي ئەوه دا گوئی لێبووه. حەمەد راست بۆوه و به پەله چوو قەراغی باتلاغەكە که دەنگەكە لێوه هاتبوو. به وردی گوئی هەلخست، بەلام بیجگە له دەنگیک که وەك خۆ هەلاویشتنی ماسی دەئاوی دا دەچوو، شتیکی دیکە نەبیست. راولەستا هەتا ولات تاریک بوو، بەلام چونکه دەنگی دیکە گوئی لێنەبوو، گەرایەوه بن دارچنارەكە. هەموو چەشنە بۆنیک تیکەل دەبوون و وەبەر دەمی دەکەوتن. بۆنی باتلاغی، بۆنی قامیشی شین، جاترەکیویلە، گەنم و... له هەموو لایەكەوه له تاریکایی دا دەنگی سەیر سەیر دەهاتن. بۆق به کۆمەل دە باتلاغی پان و بەرین دا دەیانقراوند و سەگان له گوندەکانی دەوروبەر دەوهپین. چەند شەقاو واووتر چەقەلێک پێش ئەوهی چاوی به حەمەدی بکەوی، لووراندی، پاشان که ئەوی دی، دەرپەری و خۆی دە نیو درۆه لانی هاویشت. ئەوجار چەقەلێکی دیکە هات و لووراندی، دواتر چەندی دیکەش به دواي یەك دا هاتن و هەروا خیراش ون بوونەوه. هەتا تاریکتر دەبوو، گالوبوغری نیو باتلاغی زۆرتر دەبوو، دەتگوت عەرزەکه هەناسەبرکەیهتی و رادەژێ. وەك ئەوه دەچوو با، کتوپر شیت بووبی و خەریک بی دارچنارەکه و قامیشەلێنەكە له بەریهک هەلتەکیی. له نیو رەوهزەکانی ئاناوارزای دەنگی کوندان دەهات. له کاتی بوولێلی دا دەعبای سەیرسەیر به سەر شوینەکه دا دەفرین و چونکه ئاسمانەکه رپوناکتر بوو، زۆر باش دەکرا بیان بینی و سیرەیان لێ بگری. حەمەد که چاوی تی بریبوون، بیری دەکردهوه: بریا توانیام تەهنگی باویم و یهکیکیان راو کهم! بەلام بۆچما دەکرێ تەقە ی بکهم؟! هەر تەقەم

له تهنهنگی بی، جووتیری ئه‌و به‌ینه‌م هه‌موو وه‌سه‌ر ده‌گه‌رین، ژانده‌رمه‌ش دین. باشه ژانده‌رمه، ژانده‌رمه‌یه ئیدی، به‌لام جووتیره‌کان له‌وان خراپترن. ئه‌وان چی‌یان ده‌گه‌ل ناکرئ. جاری وایه جووتیره‌کان له‌ هه‌رچی شتی ده‌ دنیا‌یه دا هه‌یه، خراپترن. له هه‌موو شتیکیش ناخۆشتر ئه‌وه‌یه که ئه‌وان له گه‌ل یه‌کتیش ناخاوی‌نه‌وه. ئه‌ریوه‌للاهی جووتیر له‌ ماریش، له هه‌ژدیهاش، له شیریش، له پلینگیش، له که‌رگه‌ده‌نیش، ته‌نانه‌ت له به‌گ و پاشاکانیش خراپترن. پیاو ده‌بی له هه‌موو شتیکی زیاتر له وان بترسی. به‌راستی پیاو قه‌ت نازانی وه‌ک دوژمن حیسابیان له‌ سه‌ر بکا، یان وه‌ک دۆست! چونکه له‌و کاته‌ی دا دۆستتن، ده‌بنه‌ دوژمن و ده‌بینی دوژمنیشتن به‌ کوفله‌کوونیکی ده‌بنه‌ دۆست. وه‌ک مه‌لا فه‌ره‌اد ده‌لی: جووتیر نابێ به‌قای پی‌بکه‌ی! وایه. به‌لام باشه، بۆ مه‌لا فه‌ره‌اد بۆخۆی هه‌ر له‌و جووتیره‌یه‌ نیه‌؟ ئه‌دی عه‌لی‌یه شه‌ل، ئومه‌ته زه‌رد، کویرۆغلی که هه‌ینه‌ قاره‌مان بووه، دادالئوغلێ که گۆرانیی ئاوا خۆشی ده‌گوتن، گه‌نج عوسمان، گزیک دۆران، فینکه، که له ده‌وله‌مه‌ندانی ده‌ستاند و ده‌ی دا به‌ فه‌قیران و هه‌ر ئه‌و موسلیمه چکۆله‌ش، چلسوا‌ری غه‌یبی، هه‌موو شیخ، سو‌فی و ئه‌وانه‌ی که‌شف و که‌رامه‌تیان هه‌بووه، بۆ هه‌موویان ئه‌وانه جووتیر نه‌بوون؟! ده‌ی ئه‌من بۆخۆشم هه‌ر جووتیر نیم؟ بلایی ئیمه‌ جیاوازیمان له گه‌ل خه‌لکی دیکه هه‌بی؟ هه‌روه‌ها قه‌ره‌چنۆغلی، ئه‌و گۆرانیی‌یزه‌ خوا پیاوه، که هه‌موو شتیکی سه‌باره‌ت به‌ مردن و ژین ده‌زانی و گۆرانی‌یه‌کانی باسی ئه‌وین و چه‌وسانه‌وه‌یان ده‌کرد، ئه‌ویش هه‌ر جووتیر بوو، به‌لام ئه‌وان نه‌وه‌ پیاویکی دیکه بوون. ئه‌وان جیاوازی‌یان هه‌بوو و جووتیری ئاسایی نه‌بوون. له‌وه‌تا دنیا هه‌یه، جووتیران هه‌ر له ژیر سته‌م و چه‌وساندنه‌وه‌ دا بوون و ناچارکراون زه‌بروزه‌نگ و هه‌ژاری، سه‌رکوت و بی‌ریزی، مردن و کۆیله‌تی، شه‌ری ده‌ساله‌ و ریپپوانه‌ دووره‌که‌ی یه‌مه‌نی قبول بکه‌ن. به‌لام ئه‌وانه‌ی هی‌ز و راپه‌ریان هه‌بووه قه‌ت نه‌چوونه ژیر باری ئه‌و شته ناخۆشانه‌! هه‌ر ئه‌وانن زه‌بروزه‌نگیان له سه‌ره، له به‌رامبه‌ریش دا خۆ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دن و به‌ربه‌ره‌کانی ناکه‌ن، به‌لام هه‌رکه هه‌لیان بۆ هه‌لکه‌وت، ده‌بنه‌ زالمیک ئه‌وانی دی هه‌ر تو‌زیشیان ناشکینن...

سه‌ره‌رای لووره‌لوور و چه‌قه‌چه‌قی چه‌قه‌لان، قووله‌ی که‌له‌بابان و هه‌موو ئه‌و ده‌نگه‌ تیکه‌ل - پیکه‌لانه‌ی له‌ نیو باتلا‌غی را ده‌هاتن، حه‌مه‌د ویژینگی ده‌دان و خه‌ونی ده‌دیتن: نه‌ تاو بوو نه‌ ده‌باری. پیاویک له سه‌ر په‌وه‌زیکی دانیشتبوو، بالنده‌یه‌کی پاوه‌ری له سه‌ر ده‌ستیکی بوو و به‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی لغاوی ئه‌سپیکی ره‌شی گرتبوو. ئه‌سپه‌که له به‌ر ره‌شی‌یان ده‌ترووسکایه‌وه. له خواره‌وه‌ی په‌وه‌زه‌کانه‌وه‌ پۆله سواریک به سه‌ره‌وه‌ ده‌هاتن، ئاورینگ له نالی ئه‌سپه‌کانیان ده‌بووه. له نه‌کاو موسلیم خۆی هاو‌یشته‌ پیش سواره‌کان و ده‌سپریژیکی لی‌کردن. سواره‌کان بلاو بوون و

پېرىشكە ئاوری نالی ئەسپەكانیان بە سەر ھەموو بەرزایییەكانی ئەو دەوروبەرە دا بلاو بۆو. لە ھەموو لایەکی را ماری قەفقەف بە دریشووكەى سووری دووفلیقانهو داوهرین. مارەكان ھەوئى سووربوون، پاشان بوونە بنەوشى و سەرەنجام سوور، ھەك ئاگرى سووریان لىھات. مارەكان ساتبەسات زیادیان دەکرد و پىچپىچ و قەفقەف لە ئاناوارزای را دادەگەرپان و دەھاتن. دریشووكەكانیان سوور بوون و چاوەكانیشیان لە بەرسووریان دەدرەوشایەو و بە نىو درووان دا دەخزین و دەھاتن...

ھەمەد وە سەر دارەكەى دەكەوئ، دەچىتە لكى ھەرە سەرەو و بى ئەژمار ماری سووریش بە دریشووكەى سووری دووفلیقانهو لە خوارەوئى دارەكەى دەخولینەو، تىكەو دەدەن و دىن. موسلىم خوئیان لىلادەدا، بەلام لىیان ناترسى. رادەوہستى و تىیانەو رادەمىنى. ئای ئەو كورە چەند ئازایە! خو لە مارانىش ناترسى! گىژەلووكەى پەیدا دەبى، ھەموو وردەخیزە. گىژەلووكەى سەر، ھەك ئاوری. ھەژدییەكەى ھوت سەر بە ھوت دریشووكەى دووفلیقانهو لە نىو گىژەلووكەى دىتە دەرى و پىشى مارەكان دەگرئ، دابەر دابریان دەكا و لە دارەكەیان دوور دەكاتەو. پۆل پۆل مار بە دوای یەك دا و بە فرین، لە ئاناوارزای را دینە خواری و ھەژدییەكەش لە وئ بەرەنگاریان دەبیتەو. ھەمەد دەستی خەجى گرتو. خەجى دەستەكەى دىكەى لە سەر برینەكەى داناو، دلۆپە خوینەكان دەرژینە سەر عەرزى و وردە خیز ھەموو لەشى خەجى داپوشیو. ئەو لە سەر بەردىكى دانىشتو و بى دەنگە. بەردەكە سپى ھەل دەگەرپى و پاشان رەنگى خوینى دەگرئ. بەردەكە خوینى لىدەرژئ و مەھمووداغای كانى یە گولان دەمانچەكەى لە دەست بەردەبیتەو. مورتەزا ئەوئەندە دەقىژىنى، ھەتا دەنگى دەگرئ، ئەو سەر بەرگە زەردەكەى بە سەر خوئى دەكیشى و خوئى لە بنى دا خەر دەكاتەو. مەلىكى شینی بچكولانە لە سەر وى ھەلدەفرئ. مەلەكە ھەموو ئاسمانیش شین ھەلدەگىرى. ھەموو شتىك لە بەر رووناكىیان دەترووسكىتەو. مەلەكە رووناكاییشى لە گەل خوئى ھیناوە. ئەو مەلە بچتە ھەركوئىیەك، دوایە دىتەو، بە دەورى سەرى ھەمەدى دا دەخولیتەو و قز و سەرى وى دە رەنگى شین ھەلدەكیشى. مەلەكە كلكە شینەتۆخەكەى لە بەرتاوئ ھەلدەتەكىنى. دندووکی درىژ و سوورە، سىنگى ھەك رۆژئ زەرەدە و چاوى ھەك یاقووتى سوورن. مەلەكە دە دەورى سەیرانى دەگەرپى. دەموچا، قز، چا و لەشى سەیرانى ھەموو شین دەبن... مەلەكە بەردەوام بە دەورى سەرى سەیرانى دا دەخولیتەو و دەور لىدەدا. سەیران بەرەو مزگەوت را دەكا و لە پەر لە پىش وى ئیدارەى ژاندەرەمە بە كۆمەلىك ژاندەرەمەو كە كىشك دەكیشن، ریز بوون و بەو شیوہیە دیواریکیان دروست کردو، ھەدەردەكەوئ. مەلەكە بالان لىك دەدا و بەسەر وان دا ھەلدەفرئ، پاشان

دەگەرپیتەووە لای سەیرانی و لە خۆشیان گۆرانی دەلی... دیوارەکە بە تەواوی شین هەڵدەگەرێ. ئیدارەى ژاندرەمە، بازارى شارى، سەنگفەرشى مەیدانى شارى و تەنانت رۆوبارەکە کە لە دوورەووە دەبریقیتەووە، شین هەڵدەگەرێن. سەیران بە نیو ژاندرەمەکان دا تى دەپەرێ. لە بن دیواری ژاندرەمەخانەکەى تەرمى نوو چەتەکان ریز کران، رەختەکانیان لە سەر سینگیان، هەموویان جلی رەشیان لە بەر دایە، تەنگەکانیان لە سەر کۆشیان و سەریان براون. مەلەکە یەکە بە یەکە لە سەر شانى هەموویان دەنیشی و لە نەکاو سەیران دەبینی سەرەکانیان کە تا ئیستا دیار نەبوون بە شین هەلگەرآوى وەدەرەدەکەوونەووە. مەلەکە دەست دەکا بە پیکەنینی، بالان لیک دەدا و پى دەکەنى، لە سەر تەرمى چەتەکان دەنیشی و قاقا پى دەکەنى، بە سەر شارى دا، هەتا پردی، هەتا چۆمى دەفری، بە سەر شاخەکان دا دەفری و بە سەر هەر شوینیکیش دا دەفری، هەموو شتیکی شین هەل دەگیرێ. ئەو دەگەرپیتەووە لای شارى و هەروا پى دەکەنى و پیکەنینەکەى نابریتەووە... پیکەنینەکەى لە تەواوی شوینەکانى شار و هەموو دنیاى دا دەنگ دەداتەووە. دەچى لە سەر منارەى مزگەوتى دەنیشی و ئەویش شین دەکا. هەر پى دەکەنى و پى دەکەنى! ئەو نە پى دەکەنى هەتا دەمرى و لە سەر منارەکەى را دەکەویتە خوارى. سەیران لە سەر کەلاکە بچکۆلەکەى دەلۆرپیتەووە و پى هەل دەلی... مەحموداغا پەیدا دەبى و بە شمشیرەکەى سەرى سەیرانى دەپەرپینى. دەسبەجى خەجى لە پەنا تەرمى سەیران و مەلەکەى وەدەرەدەکەوێ، پىیان هەل دەلی و شین دەگیرێ. دەستیشى هەر لە سەر برینەکەى تى... ئەو جار دایە حۆرى بە سواری ئەسپى رەش، بە سەررەو دەگاتى. ئەسپەکەى تى ناوەستى و بە سەر دیواری ژاندرەمەخانەى دا باز دەدا، باسكى خەجى دەگرى، دەى هاوئیتە پاشتەرکى خۆى و دەلی: رەبى چاوتان کویر بن و لەگەل شەیتانى بە لەعنەت بن کچینە! ئیووە حەمەدى دەکەنە مردوو و بوو حەمەدى دەگرین. حەمەدیش شوکور نەمردووە. ئەو تەرمەى لیرەیه، ئى حەمەدى نیە. ئەو هەش کە لە پىش دەرگای مزگەوتى کەوتووە، هەر تەرمى حەمەدى نیە. ئەو مەلیکی بچکۆلانەیه، بە پیکەنینى پساووە. بە بیستنى ئەو قسانە خەجى و سەیران کە ئیستا سواری ئەسپەکەى بوونە و مەلە شینە بچکۆلەکەش کە بە دەورى سەرى سەیرانى دا دەگەرێ، لە قاقای پیکەنینى دەدەن. دەنگى قاقایان دەگاتە ئاناوارزای و دایە حۆریش دەگەلیان پى دەکەنى. کاتیک ئەوان بەو حالەووە وەرپى دەکەون، حەمەدۆك پەیدا دەبى و لییان دەپرسى: بوو ئاوا پى دەکەن؟ چ قەوماووە مألۆیرانینە؟ ئەو مەلە چى یە بە سەر سەرتانەووە؟! ژنەکان دەلین: کورە وەللاهی دەبى شوکرى خودای بکەین، کە هیشتاش دەتوانین پى بکەنین. دایە حۆرى لغاوى ئەسپەکەى دەکیشی و دەلی: باشە ئەمن چۆن پى نەکەنم، کاتیک ئەو ئەسپەى کە من سواری بووم و لە هەموو ژيانى خۆى دا پى نەکەنیووە، ئیستا پى دەکەنى. ئەو بە چاوى خۆت دەى بینى

رۆڵە که قسەکهەم راستە! ئەمن دایکی حەمەدۆکیم کورم. دایکی حەمەدۆکیش، وهک ئەو بآئندهیهی، وهک ئەسپهکهی سهیرانی و وهک هه‌موو خه‌لکی دیکه پێ‌ده‌که‌نی. ئەو که دایکی حەمەدۆکی‌یه، دایکی بآئنده‌کهی، ئەسپی سهیرانی، هه‌موو خه‌لکی کانی‌یه‌گولان و هه‌موو جووتی‌ره‌کانی دیکه‌شه! کورم! ژانده‌رمان له داوینی ئاناوارزای ده‌وری حەمەدۆکی‌یان داوه. گرتوویانه، تهنگیان لێ‌ئەستاندوه، که‌له‌بچه‌یان له ده‌ستی داوه، په‌تکی‌کیان ده‌ ملی کردوه و ده‌به‌رده‌ستی عه‌لی که‌رتیشیان ناوه. ئەوه‌ت زانیوه کورم! به‌لێ زانیومه. به‌لام ئەتۆ کی‌ی رۆڵه! ره‌بی ئەو زمانانه به‌ برین چن، که‌ هه‌والی و ناخۆش بۆ من دینن!

حه‌شیمه‌ت وای پآل ویکداوه، مووی ده‌به‌ره‌وه ناچی. دایه‌حۆری و سه‌یران له‌ نیوه‌راستی خه‌لکه‌که‌ی راوه‌ستاون. هه‌ردی و خه‌لک زۆرت‌ر، جیگا تهنگه‌به‌رت‌ر و بارودۆخه‌که‌ ترسینه‌رت‌ر ده‌بی. له‌ نیوه‌راستی مه‌یدانی، حەمەدۆکیان هه‌لاوه‌سیوه. تهنافی ده‌ ملی دایه، سه‌ری راست راگرتوه، زمانی به‌ لاغاه‌ی دا شوپ بۆته‌وه، ملی شکاوه، چاوه‌کانی خه‌ریکن له‌ کالانی ده‌رپه‌رن، ددانه‌کانی ده‌چیره‌وه بردوون، ده‌سته‌کانی خوینیان لێ‌ده‌چۆری، قاچه‌کانی تا ئەژنویان هه‌لکراون و ده‌لینگی پانتۆله‌که‌ی بزبزر و شیتال شیتال بووه. هه‌م رانی و هه‌م قزه‌کانی شه‌لالی خوینن و دلۆپ دلۆپ خوین له‌ له‌شی‌یه‌وه ده‌رژیته‌ سه‌ر عه‌ردی. له‌ پر هه‌للا و گرمه‌ په‌یدا ده‌بی. خه‌لکه‌که‌ به‌ دم نه‌ره و هه‌راوه ده‌جوولین و هه‌رچی وه به‌ر ده‌ستیان ده‌که‌وی، به‌ حه‌مه‌دی دا ده‌دن. تویلکه‌شووتی، هیلکه، ته‌ماته، ته‌پاله، سنده‌گل، به‌رد و هه‌نجیر به‌ سه‌ر حه‌مه‌دی دا ده‌بارن. راده‌تله‌کی و به‌رده‌بیته‌وه. ژانده‌رمه‌کان به‌ سه‌ر عه‌رزای دا رای‌ده‌کیشن و هه‌موو گیانی ده‌ قوروقال و ئەو زبلوزاله‌ی خه‌لکه‌که‌ پێیان داداوه، وه‌رده‌دری. ژانده‌رمه‌کان به‌ شه‌قان تی‌یه‌له‌ده‌دن و تفی لێ‌ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت ئەوکاته‌ی هه‌موو له‌شی له‌ تف و زبلی دا ون بووه، به‌زه‌یی‌یان پێ‌دا نایه. دایه‌ حۆری له‌ داخان وهک چه‌وه‌نده‌ری سوور هه‌ل‌ده‌گه‌رێ و ده‌قیژینێ: خه‌لکی شاری، تۆسقالی‌کیان شه‌رم و شووره‌یی ده‌ قالبی دا نیه. به‌لێ، جووتی‌ره‌کان دل‌ره‌ق ده‌بن، به‌لام قه‌ت تف له‌ تۆ ناکه‌ن. قه‌ت ئەوان هی‌نده‌ زالم نین. ته‌نانه‌ت ئەو چه‌شنه‌ جووتی‌رانه که‌ خه‌لکی ده‌کوژن و به‌ زیندوویی که‌ولیان ده‌که‌ن، ئاوا بی‌شه‌رمانه، وهک ئەوه‌ی ئەو خه‌لکه‌ ده‌ی‌که‌ن، هه‌لسوکه‌وت ناکه‌ن. هاواری دایه‌حۆری له‌ شاری دا ده‌نگ ده‌داته‌وه. بآئنده‌ شینه‌که‌ له‌ ده‌وری سه‌ری وی ده‌گه‌رێ و هه‌وای شین هه‌ل‌ده‌گی‌ری. ئەسپی دایه‌حۆری ده‌رده‌په‌ری، هه‌ل‌ده‌کاته‌ گورووبان عه‌لی، قه‌پ به‌ یه‌خه‌ی کراسه‌که‌ی دا ده‌کا، هه‌لی‌دینێ و له‌ دیواری مزگه‌وتی‌ی راده‌کیشی. دیواره‌که‌ له‌ خوینی دا شه‌لال ده‌بی و گورووبان وهک جه‌والی به‌تال ته‌په‌ی له‌ عه‌رزای دینێ. ئەسپه‌که‌ ده‌که‌ویته‌ نیو ئاپۆرای خه‌لکه‌که‌ی، به‌ گازان و به‌ جووتان دابردا‌بریکیان وئ‌ده‌خا، هه‌ر مه‌پرسه!

حەشیمەتەكە ئەوەندەى بلیی یەك و دوو، بلاوہى دەكەن، هیچكەس لەوئ نامینی و ولات بی دەنگ دەبی. بالندەكە هەل دەفرئ و رەنگى شین بە دەوری خوئ دا بلاو دەكاتەوہ. سەیران دەنالینی و لە تەنیشت ئەو پیاوہى لە سەر عەرزى كەوتوہ، چۆك دادەدا. داہە خوئ ئەسپەكەى بوئای وی لی دەخوئ و دەلی: هەستە كچم هەستە! هەمووتان هەستن! ئیوہ بو هیندیك كەس دەگرین، كە ئەوان نەمردوون. ئەوہ حەمەدۆك نیە! حەمەدۆك ئەنگوستیلەى داہە سولتانی پییە و هیچكەس ناتوانئ بی كوئئ. كەس ناتوانئ برینداریشى كا، تەنانەت ماریش، هەرچەندى بن، ناتوانن پیوہى دەن... سەیران دەلی: ئاخەر ئەنگوستیلەكە بە وی نیە، ئەوہ تا بە منە و ئەنگوستیلەكەى نیشان دەدا. داہە خوئ دەلی: جا ئەگەر وابئ، مالویران بووم. لە ئەسپەكەى دیئە خواری، دادیئەوہ و تەرمەكەى وەر دەگیژیتە سەر زگ. پاشان دەلی: وەرە بروانە سەیران ئەوہ حەمەد نیە، بروانە سەیران!... بالندەكە بە سەر تەرمەكەى دا دەفرئ، هەوای شین دەكا و لە قاقای پیكەنینئ دەدا. داہە خوئ بە وەى توورە دەبی و بە سەر بالندەكەى دا دەقیژینئ: بی برەوہ ئەو پیكەنینەى! رەبی هەموو لەشت بە گوللان كون كون بی! بیچارەى قوربەسەر، پیاو نابى بە جەنازەى پیكەنى، تەنانەت ئەگەر دوژمنیشى بی! بالندەكە دەسبەجئ بی دەنگ دەبی، بە رپی خوئ دا دەروا و لە بەرچاوان ون دەبی...

حەمەد وەخەبەرہات، خوئ لە بەریەك كیشایەوہ و قرچەى لە هەموو لەگەكانى لەشى هات. بالندەبیەكى شین بە سەر سەرى دا دەفرئ و بازنەى شینی دروست دەکردن... شتیكى وەبەر گوئی كەوت و هەستى كرد یەكێك نیزىك دەبیئەوہ. لە دلی خوئ دا گوئى: ئیشاللا ئەوہ موسلیمە. قەرار بی، هەر بگەمە ئەو شوینەى مەبەستمە، مەریكى بو بگەمە خیر!

بالندەكە هیشتا بە سەرى یەوہ هەل دەفرئ. ماران، دریشووكە سوورەكەیان رادەوہ شاند و بە نیو دروان دا دەهاتن. هاتن هەتا دە شەقاویان ما بگەنە حەمەدى. لە وئ بالندە شینە بچكۆلەكان بە پالوئكدان و بالەفرەكردن دیواریکیان لە پیش مارەكان پیکهینا، دیواریکى رووناك كە وەك دلی ئینسانی لی دەدا. مارەكان زۆرتر بوون و هەروا ئى دیکەش دەهاتن. چاوہ سوورە ئاگرینەکانیان لە تاریکایى شەوئ دا دەترووسكانەوہ. مارەكان لە نیوہ راستى رووناکی یەكە و لە پیش ریزی بالندكان راولەستان. لە نەكاو هەر مارەى قەپی بە بالندەبیەكى شینی نیو دیوارە شینەكە دا گرت. بالندەكان بالەفرە و جیکە جیکیکیان دەست پی کرد، گوئی پیاویان كەر دەکرد...

حەمەد دەنگیكى وهبەر گوى كهوت و ههستی پراگرت. زریان لکی دارانی پادهژاند و تهنانت خشی گهنم وجوی زهوییهکانی دهوروبه‌ریش، که لی‌ره ته‌واویک دوور بوون، ده‌بیسرا.

حەمەد به‌خۆش‌حالی‌یه‌وه‌گوئی:

– ئەوه موسلیمه! و زیاتر ورد بووه و ههستی پراگرت. هیندهی پێ‌نه‌چوو دهنگی فیتوویهکی، که وهک خویندنی نه‌وعه‌ب‌النده‌یه‌کی ده‌چوو، گوئی لی‌بوو و ئیدی دلنیا بوو که ئەوه موسلیم له‌و ده‌وروبه‌ره‌یه.

پۆلیک حاجی‌له‌کله‌کی دندوو‌کدریژی لاقسوور به‌بالی پان و دریزه‌وه‌په‌یدا بوون و له‌وئ‌نیشن. له‌کله‌که‌کان هه‌رکامه‌و ماریکی پراو کرد و فری‌یه‌وه. هه‌ر ماریک پراو ده‌کرا، ب‌النده‌یه‌ک له‌ب‌النده‌ب‌چکۆله‌شینه‌کان پزگار ده‌بوو. ماره‌کان خویان له‌دندووکی له‌کله‌که‌کان ده‌ه‌ل‌اند و بیه‌هوده‌ه‌ه‌ولیان ده‌دا پێ‌یان‌ه‌وه‌دن، له‌و‌حاله‌ش دا ب‌النده‌شینه‌ب‌چکۆله‌کان که تازه‌پزگار بوون، بازنه‌یه‌کیان له‌ده‌وری سه‌ری حەمەدۆکی پیک‌هینابوو.

جاریکی دیکه‌ش ده‌نگی فیتووه‌که‌ی هاته‌وه‌و ئەو جار زۆر نیزیکی بوو و له‌نیو د‌رووه‌کان هات. حەمەد بێ‌ئ‌ه‌وه‌ی ده‌نگی به‌رز کاته‌وه‌گوئی:

– ئەوه ئەتۆی موسلیم!

ده‌نگی‌کی له‌سه‌ره‌خۆتر وه‌لامی دایه‌وه:

– به‌لی ئەمنم، کاحه‌مه‌د! و هاوکاتیش سه‌روسه‌کوئی له‌پشت پ‌نچکان وه‌ده‌ر كهوت. حەمەد رای کرد و ده‌باوه‌شی گرت.

– موسلیم بۆم ب‌گی‌ره‌وه! موسلیم گیان، ئەو ته‌قه‌یه‌ی ئەمرۆی ئاناوارزای! ئەوه ئەتۆ بووی ته‌قه‌یان لی‌ده‌کردی؟

– جاری ئەوه له‌برسان ده‌مرم. دوايه هه‌موو شتیکت مووبه‌موو بۆ ده‌گی‌رمه‌وه کاحه‌مه‌د! به‌لام پێش هه‌موو شتیکی با ئەو ئەنگوستیله‌یه‌ت بده‌مه‌وه!
– ئەها، که‌وابوو بۆت نه‌کرا سه‌یرانی ب‌بینی؟

– جاری ها وه‌ری‌گره، گوتم دوايه هه‌موو شتیکت بۆ ده‌گی‌رمه‌وه. ئیستا ده‌بی ئەمن شتیکی بخۆم. وه‌لل‌اهی ئەگه‌ر ئەو ئەنگوستیله‌یه‌م پێ‌نه‌بوايه، حه‌وت ر‌وحم پێ‌با، یه‌کم پێ‌نه‌ده‌ما. ئای چ ئەنگوستیله‌یه‌کی پ‌یرۆزه. پیاو هه‌تا ئەوه‌ی پێ‌بی، گولله‌ی توپیش کاری لی‌ناکا. ره‌بی م‌الت ئاوه‌دان بێ‌دایه‌سولتان!

حەمەد کانیه‌که‌ی قه‌راغ باتلاغه‌که‌ی نیشان دا و گوئی:

– ئەوه ئاوی سارد و خۆش، ئیستا هیندیکی خواردنیش بۆ ئاماده‌ده‌که‌م!

– ئەمن تیشووی خۆم پ‌ییه. ئی خۆت بۆخۆت هه‌ل‌گره.

بوخچه‌یه‌کی چکۆله‌ی له‌پشتی به‌ستبوو. کردی‌یه‌وه و له‌پیش خۆی دانا.

- ئەو كانىيە چكۆلەت دیتو، ئەو ئاوه جوانەى لى هەلەهقولى، ئەوه بوخۆم دروستم كردوه، ئاوهكەى زۆر خوشه.

موسليم دەستى لهوبهروهوبهري كانىيەكەى دادا و تىرى له ئاوهكەى خواردهوه. - ئاويكى سارد و خوشه.

ئىدى موسليم قسەى دىكەى نهكرد. نانەكەى خوارد، چوو له ئاوى كانىيەكەى ده زارى وهردا و پاشان له كن حەمەدى دانىشت. له پر گوتى:

- چى دىكە ناتوانين لىره دانىشين. ئىره پرە له مار.

- ئەتۆ ئەو دەوروبهرهى باش بەلەدى، وانىه؟

- هەموو چوكووراوايه به چاوبهسراوى دهگەریم.

پاشان پىكەنى:

- به خۆرايى پىمان نالین "خىلى بۆرۆكىيان". نىو ئەو دروووه كەرتەشىيانە پرە له

مار، بەلام ئەو مارانە جىگای مەترسى نين، هەر زۆر درىزن. لانى كەم پىنج هيندى

من درىزن. ئى وایان هەيه، دهگاتە نيوهى ئەو دارچنارهى. دهزانى ئىستا دەبى چ

بكهين، كاحەمەد؟ بەلام جارى هەروهك پىشتريش گوتم ئەنگوستيلهكەت وهرىگروهوه.

دهى هەر ئىستا!

- بۆچى؟!

- ئەتۆ لىم وهرگره، پىت دەلىم بۆ وا به پەله دەبى وهرىگرىيهوه... ئىستا دەبى

بچينه سەر يەكك لهو دارهبييانەى ئەوبهري. ئەگەر كەسك له خىلى ئىمه

قاچاغ دەبى، هەميشه خۆى له سەر دارهبييهكى ئاوا دهشارىتهوه. ئەو دارانە لكى

وايان هەيه به قەد تەختىكى گەورهيه.

- به راستى؟

- باوهر كه، لىره بنووين، مارمان وهسەر دهگەرپين، ئەگەر پىشمانهوه نهدهن،

لىماندههالىن و دهمانخنكىن. ئەو مارانە عادهتيان وايه له مى كابرارى دههالىن

و رىكى دهكوشن، هەتا دهخنكى.

- نەتگوت جىگای ترس نين؟

- باشه، پىوه نادن ئىدى... ئەگەر لىره بنووين، لهوانهيه بهرازى كىوى، چهقەل و

گورگيشمان بىنه سەر...

پاشان حەمەدى بۆ لای خۆى كىشا، دمی به گوپيهوه نا و گوتى:

- هەژديهايەكيش دهو قاميشهلىنهى دايه، حەوت سەرى هەيه، به هەموو چاوهكانى

دا ئاورى دهپرژينى و له هەر حەوت زارى درىشووكەى هەزارپاره دینه دهري... هەر

كەس بىته سەر رىگای، ئەو هەژديهايە بهزهى پى دا نايه، هەموان دهگرى و

دهيانباته شوينهكەى خۆى... بەلام ئەتۆ مەترسى، چونكه ئەنگوستيلهكەت ده

قامكى دايە و هيچ هەژدیهاییەك ناویری لیت نیزیك بێتەو. بێجگە لەو هەش.. ئەتۆ با جارێ بچینه سەر یەكێك لەو داربەییانە ئەوبەری.

ئەوان كەلۆپەلەكانیان پێچایەو. زریان ئەو جار حەشری دەکرد، هاشەهاش و سپرەسپر لە نیو قامیشەلێنی را دەهات. لکی دارەكان وێك دەكەوتن و دارچنارە گەورەكەش خوار دەبوو.

– بایهكە زۆر تونده و ئاسمانیش پری ئەستێرەیه.

– كاتیك ئاسمان وەك ئەمشۆ، پڕ لە ئەستێرەیه، هەژدیهاییەك لە شوینی خۆی نایەتە دەری، چونكە زۆر لە ئەستێران دەترسی... كەمێك راوەستە كاحەمەد، با من لە پێش دا وەسەر كەوم. ئەمن دەزانم ئەو لكانە ئەستوورترین و مرووف دەتوانی لە سەریان بنوی، كامانەن. چاو لێرە كە كاحەمەد! ئەو تا وەسمانە شیت لێرەجیگایەكی چاك كردووە. بە راستی جێخەوی چاكە! چاو، ئەو دۆشەك و سەرینش لە گیای دروست كردووە و لێرە دایمەزاندوون، هەر شتیکی كەمە و ئەویش لێفەیهكی ئاوریشمە.

– راوەستە ئەمنیش ئەو دیمە سەری.

حەمەد تەفەنگ و توورەكەكە هەلێنا، دانیە دەستی موسلیمی و وەسەر كەوت. قەدی دارەكە ئەو هەندە ئەستوور بوو، باوەشی سی پیاوانی وێكرا لێنەدەگەیشتەو. حەمەد خۆی كوور كردوو، چوو پێشی و دەستی بەو لكانە داھێنا كە دۆشەك و سەرینەكەیان لە سەر دامەزرا بوو.

– بە راستی دۆشەكێكی نەرمە، هەردەلێی دۆشەكی مائییه.

– دەتوانی بە كەیفی خۆت تیی دا درێژ بی و بەسێیهو. سەربەرگەكەت لە سەر تەفەنگەكە دانی و ئەوانیش وەبن سەرت دە، ئیدی سەرینەكەت تەواو باش دەبی.

حەمەد وای كرد. ئاسمان پری ئەستێرە بوو. لە بەر پووناكایی ئەستێرەكان دەموچاوی موسلیمی دەبینرا.

– ئیستا كاتی ئەو یە قسەم بو بکە.

– لە كوێ را دەست پێ بکەم كاحەمەد؟ مەلا فەرهاد دەستی ئاوالهیه، هەر كەسی بێتە سەر ری، رووتی دەكا. لە دەولەمەندان دەستینی و دەی دا بە هەزاران... ئەتۆش هەر وات نەدەكرد؟

– با، منیش هەر وام دەكرد.

– ئەمن چوومە لای و ئەویش نامەیهكی دامی. نامەكە بو مەلا عەبدوسسەلامی نووسراو. دەبی زانیبت نوشتووی مەلا سەلامی چەند بە قەوەتن. دوای وی مردووی زیندوو دەكاتەو! بێجگە لەو هەش ئەو زۆر ئازایە. من نامەكەم وەرگرت، دە گیرفانی كراسەكەم نا، چووم بو لای دایەحووری و هەموو شتیكم بو گیرایەو. ئەویش گوتی ئەتۆ دەسبەجی دەبی بچی بو لای حەمەد چاوجوانی من، پێی بلی خانوویەكی

جوانم له نۆو داره پرتهقالان بۆ ساز كا. پاشان گوتى ئەمن بۆخۆم له پێش دا دەچمه بنارهكانى چىاي دۆلدۆلى، هەتا نه ژاندهرمەكان و نه دێهاتى يەكان، هيجيان نهتوانن شوينم هەلگرن و له وئ را خۆم دەگەيهنمه چوكووراوايه. بەلام تۆ دەبى بچيه لای سەيرانى و پىي بللى له ويمان دەوى كورپىكى چاورهشى جوانى وهك حەمەدۆكى ببى و ئيمه دەمانهوى كورهكه له گەل داىك و باوك و نەنكه حۆرىي خۆى گەوره بى... ئىدى ئەمن وهپىكهوتم بۆ لای سەيرانى. كه گەيشتمى، تەماشام كرد ژاندهرمان دىيهكهيان گەمارۆ دابوو، بەلام لای بهيانى توانيم به نۆو ژاندهرمان دا بچمه نۆو دىي و سەيرانى ببينم. ئەو به ديتنى من ئەوهنده خۆشحال بوو، هيندهى نەمابوو بفرى! ئەوئيش گوتى: به حەمەدى بللى كه منيش پيمخۆشه خانويكم له چوكووراوايه هەبى. خانووهكه دەنۆو باغه پرتهقالىكى گەوره دابى، وهك بهفرى سپى بى، پينچ ژوورى هەبن، دووقات بى، پۆزگر بى و هەموو پۆزى تيشكى تاوى به پهنجەرەكان دا له نۆو ژوورى بدا... ديارى يەكيشى بۆ ناردوى، ئەوهتا، فەرموو... موسليم كيسه يەكى چكۆلهى بۆ لای حەمەدى راداشت. پشتى كيسهكهى به موورووى جوان جوان چندرابوو.

– سوپاست دەكەم موسليم، دۆستى خۆم، براى به وره و ئازام...
 – ئەوهشم به خوشكه سەيرانى گوت. گوتم مەترسه، ئەمن بۆخۆم ئاگام له تۆ و له هەموو جووتيرەكانى ديكەش دەبى. له شاخيش و له دەشتيش چاوه دىرييان دەكەم. ئەمن دەبى جىي حەمەدۆكى بگرمهوه. دەبى له دەولەمەندان بستينم و بى دەم به فەقيران.. ئەوانهى دەستيان ناروا.. ئەوان هيجيان نيه! وانیه كاحەمەد؟
 – تەواو راسته.

دوايه سەيرانم بهجى هيشت. هيشتا هەر تاريك بوو و ئەمن پيموابوو كه دەتوانم ديسان به نۆو ژاندهرمەكان دا دەرباز بم، بەلام يەكئىكيان ديتى و تەقهى لى كردم. ئەمنيش لىي گەرامهوه و تەقەم لى كردهوه و بهو شيوهيه بۆى دەرچووم و خۆم گەيانده ئاناوارزاي. كاتىك گەيشتمه بهرزايى يەكانى ئەوى، تەمەشام كرد كورە خۆ ئەوان پيش من ئەوييان گرتوه! وا ديار بوو سەرميان له پشت بەردان ديتبوو، نازانى چىيان كرد؟ لەوانهيه باوهر نەكهى كاحەمەد. له هەموو لايەكى يەوه دەسپريزان لى كردم، دەتگوت دەگەل لەشكرىكى شەرى دەكەن. عەرز و ئاسمان ئاورى لى دەبارى. بزنىك له وئ، له پهنا بەردىكى بوو، ئەوان نەيان ديبوو، بزنىكەم له پنچكىكى بەستهوه و بۆخۆم جىگام گۆرى. هەر بزنى بەسته زمان خۆى دەبزاوت، دەسپريزان لى كرد و منيش بەرهو كۆنەقه لاکهى فيزمالكم دايه و خۆم گەيانده ئەوى. بۆويم به دوا دا هاتبان، هەموويانم ئاقل دەکردن. شوکور منيان لى ون بوو و ئىدى بزنى فەقيريان داگرت. له دوورهوه چاوم لى دەکردن، بزنىكە دەتگوت گالتهيان پى دەكا. كه تەقهكه بى دەنگ دەبوو، له پشت گابەردەكان و به پهنا پنچكان دا

سەروخواری دەکرد. سویندت بۆ دەخۆم، خودا هەردووک چاوم کویر کا ئەگەر درۆیه بکەم! بزەنە که لەوان دوور بوو و ژاندرمهکان بۆیان لیکنه دەبوو که ئەو منم یان بزنیکه. پاشان له ئاناوارزای هاتمه خواری، لهو بهینهی دا دهستهیهک ژاندرمه دیتن، پازده کهس دهبوون، ئەوانیش منیان دی...

ژاندرمهکان خۆیان به عەززی دادا و موسلیمیان به تفتهنگان داگرت. کورەکش دەستی کردەوه، مەتەرزی لێگرتن و تەقەهی لێکردنەوه. پاشان له کهلینی کۆنەگۆرپیکی دا خۆی لێ ون کردن. ژاندرمهکان هەرچی روانیان، نهیان دیتەوه. ناچار تەقەیان نهکردهوه و لێیان دا پۆشتن. له جیگایهکی دیکه له داوینی رەوهزەکان ئەو تاقمیکی دیکه له ژاندرمهکانی دی. موسلیم چاوی له ئاسمانی کرد و کۆمه لیک هەلۆی بەدی کرد، که بال بە بال، به تەنیشت یهکهوه هەلدهفرین. وا دیار بوو به تەقەکهی هەستابوون و ئیستا له هەوای دا دهخولانهوه...

موسلیم له بازی عەلی تووشی ژاندرمهکان بوو و دەنیو تالوو و گوگەمان دا وای خو شاردهوه، که تەنانت هەلۆکانیش به چاوه تیربینهکانیان نهیاندهتوانی بیبینن. دواتر جاریکی دیکهش ژاندرمهکان تەقەیان لێکردەوه. موسلیم خۆی گەیانده نیو زهوییه گەنمیکی. گەنمهکه هەتا پشیتینی دهات و به سۆزهی بای کهرویشکهی دهکرد. گۆله خاشخاشک له نیو گەنمهکهی شین ببوون، که ریشهیان وهک لبادی پتهو و به قهوهت بوو. موسلیم له حالیک دا وهک ماری پپچاوپپچ، به رهو جهیهان دادهگهرا، تووشی پۆلیک "گۆله بیژان"ی بوو. دیتنی ئەو گۆلانه شاگەشکهی کرد. به پهله هەمووی هەلقەندن و ده گیرفان، کهلینی یهخه، پشیتین، دهلینگ و قهیتانی کهوشهکانی چهقاندن. له بهری پپی را تا سهری بۆنی بههاری لێدههات. ژاندرمه هەر به دوویهوه بوون و تەقەیان لێدهکرد. موسلیم پینج جاریان بۆ گهراوه و تەقەهی لێکردنەوه. ئەو جار ژاندرمهکان له گابهردهکانهوه هاتنهخوار، بهلام ئیدی درهنگ ببوو و تا ئەوان گەیشتنی موسلیم گەیشتبوه نیو کهرتەشی جارپهکهی لیزایی راستبهراستی جهیهانی و سهر و شوینی نهبوو.

– ژاندرمهکانیش وهک جووتیرهکان، ناویرن خو له نیو درووهلانی بدن. هەموو سالی، ئەو وهختانه، ماران لانی کهم ده پازده کهسان دهکوژن، بهو شیویهیه که خۆیان له ملی دههالین و دهیانخنکین.

– باشه ئەدی ئەتۆ بوخۆت چون دهویری بچییه نیوی؟

– ئەمن ودمم پییه. ئەو ودمه نایهلی ئەو دهعبایانه هیچیان زهرم پیی بگهیهنن و ئیدی منیش له هیچ ناترسم. هەموو مارهکانی ئەو ناوچهیهی من دهناسن. ئەوان پارەکه ئەمنیان دیوه.

– باشه پارەکه تۆیان دیوه، ناترسی ئەوسال نهتناسنهوه!

- مار وهك ئینسانی نیه. ئەوان نە دۆستیان لە بیر دەچیتهوه و نە دوزمن. ئەمن سالی پېشوو بە سەتلان شیرم بو دینان و دەمدانی.

- دەی دیاره مارەکانیش شیتی شیرین، ئەویش بە تاییهت شیرى مەری.

- بەلێ نە ژاندرمه و نە دیهاتییهکان هیچیان ناویرن بییه نیو ئەو کەرتهشیجارەى.

- ئەگەر وابی من بەختم باش بوو که بە نیو کەرتهشییان دا هاتووم و هیچیشم لێنەهاتو.

- نا، پراوهرسته پیتبلیم چۆنە: دەبی تۆ لە ژیر ئەستیرهیهک دا که نیشانهی بەختی باشە، لە دایک بووبی، دەنا ئیستا تۆم بە خنکاوی و بە روخساری بنهوشییهوه دەدیتەوه.

حەمەد بە سەر سوپماوییهوه دووپاتی کردەوه:

- بنهوشی؟

- ژاندرمهکان ناتوانن لە لای پۆژاواوه بێن، چونکه دەزانن هەژدیهاکه لە وئیه و دەشزانن هەرچی بە وئ دا بی، ئەو هەژدیهايه هەلێ دەلووشی. کاتیک پەوهزەکانی ئاناوارزای، باتلاغ و هەموو ئەو عەرزهى دیکه رادهژئ، ئەوه ئەو هەژدیهايهيه دەفیشقیئ. هیچکەس ناتوانی تا ئیره بی. ژاندرمهکان ناتوانن بمان بیننهوه و هەژدیهاکەش کاری بە ئیمه نیه. پارەکه دایکم مەنجەلێکی گەورەى شیر بو وى لیڤه دانابوو. مەنجەلهکه ئەوهنده گەوره بوو، بە سێ پیاوان هەلیانگرتبوو. بەو جۆره هەژدیهاکەش من دەناسی. ئەمن هەتا نیوهراستی کەرتهشی جارەکهى چووم، هەمووی بستبەبست گەراوم، قەت ئەو هەژدیهايه کاری بە من نەبووه... ئەتۆش که ئەو ئەنگوستیلەت پئییه، لە هەمووی ئەو دنیايهى دا، هیچ شتییک نیه که بتوانی زەفەرت پئی بهری، جا چ ئینسان، چ گورگ، یان بالندهى گۆشتخور! فەرق ناکا، هیچیان ناتوانن! باشە ئەتۆ دەزانی که ئەو ژاندرمانه ئەو هەموو گوللانەیان پیوه نام، بو هیچیانم وئ نەکهوت؟ دەتوانی پیمبلیی بو وا بوو؟

- بەلێ، چونکه تۆ ئەنگوستیلەى دایه سولتانیت پئی بوو...

- تەواو راسته، هەر کاری ئەو ئەنگوستیلەيهى بوو.

- بەلام ئیستا ئەو ئەنگوستیلەيه به منه..

- ئیستا گومانی تی دا نیه، دەوری باتلاغهکهى گەمارۆ دراوه و ئاخهرکهى ژاندرمه و دیهاتییهکان تا ئیره دین.

- ئیمه دەبی سێ پۆژان دیڤه دا خو پراگرین. ئەگەر لەو ماوهيهى دا باش خو بشارینهوه و سوراغمان نەکهن، ئەوه بلاوهى دەکهن و ئیره به جی دیلن.

- سەرم لێشیواندن و بە هەلهم بردن. ئەوان پئییان وایه که من بەرهوخوار داگەپراوم، لە کاتیک دا من بەرهو سەر هەلگەرامهوه. ئەوان وابزانم مییشه لانه

چكۆلهكهيان گەمارۆ داوه. دار و پنچكهكانى ئەوئى به قهوهتتر و گەورهترن و مار و هەژديهاشى لىنين.

– به هەرحال وا باشتەر لىره بيمينينهوه، تەنانەت ئەگەر دەوريشيان دابين. وا باشتەر لىره بين، تا ئەوهى له دەشتىكى ئاواله و بىپهنا و پهسيو دا پيوهبين.

زورىان قسه له سەر ئەوهى کرد که چۆن خويان لهو گرفتهى رزگار کەن و سەرەپاي وهى زۆر ماندوو بوون خەويان لىنەدەکهوت. حەمەد سەرى لهو کورەى سورمابوو. موسليم پرهفتارى وهک ميړمندايىكى دەمپووت مندالانە بوو، بەلام وهک رپوييه زيهرەک و فيلهزان بوو. وشيار و زيهرەكى وهک خوى کەم بوون. ئاقلئيهکەى وهک مەلا فەرهادى دەچوو، بەلام له هەژديهيا و ماران دەترسا و ئەو فکەرە که نەکا رۆژيک له گەلى دۆست نەبن، ئازارى دەدا. باشە ئەو کورە له کوئ فير ببوو ئاوا چاک تەقهى بکا و بو ئەوهندە دەستى راست بوو؟

– موسليم، قەت ئەتۆ بوخۆت هەژديهاکەت ديوه؟

– نا، قەتم نەديوه.

– لەوانەيه ئەو هەژديهايه هەر نەبى...

– چۆن شتى وا دەليى کاحەمەد، نابى وا بليى! چۆن دەبى ئەو هەموو مارانە لىره

هەبن، بەلام هەژديهايهک نەبى حوکميان به سەر دا بکا؟

– بەو حالەش دەکرى مرؤف بىربکاتەوه که ...

– ئەدى ئەگەر ئيره هەژديهاي لىنيه، چ شتيک شيرهکەى خواردبوو؟

شيويه قسهکردنى موسليمى شک و گومانى تى دا نەبوو و به روونى نيشانى دەدا که

ئەو تا چ رادهيهک باوهپى بهو شتە هەيه که باسى کردبوو.

حەمەد باسكى وى گرت و گوئى:

– با ئەمن شتيکت لى بپرسم و تۆش راستم وهلام بدەوه.

– به سەر چاو، قەرار بى راستت وهلام بدەمهوه.

– پيم بلى چت لهو بارهيهوه که من بۆت باس دەکەم، به چاوى خۆت ديوه و چىيان

بو گيرايويهوه؟ کاتيک سەيران چووبوو بو شارى، بو ئەوهى بزاني که تەرمى من بوو

له پيش دەرگاي ژاندهرمەخانەى داندرايوو، يان نا، ئەو دەنگويه هەبوو که سەيران

بو هەرکوييهک چووبا، بالندهيهک له گەلى هەل دەفپى. دەلين راست له سەر سەرى

دەفپى و هەتا بوى روون نەبوو که تەرمەکه ئى من نيه، به جيئەهيشت، ئەوه

راستە؟

– بەلى زۆر وئ دەچى. مەلا فەرهاد، تەواوى خەلکى ديى و تەواوى خەلکى شارى ئەو

بالندهيان ديتوه، که بەردەوام له سەر سەرى سەيرانى فرپوه. ئەو خەلکە بو منيان

گيرايوتهوه. ئەوان له گەل سەيرانى چوونەتە شارى و هاتوونەتەوه. دەلين هەر

سەيران له مالى دەچيته دەر، بالندهکه دەگاتە سەرى و بەجيئەناهيلى. راست به

سەر سەرىشپهوه هەلدهفرئ. هەموو رۆژئ، هەموو خەلکی دئی ئهوهیان دیتوه. ئەمن
بوخۆم چم نه دیوه ...
پاشان له سەرەخۆ گوتی:
- بەلام دەلین بالندهکه زهرده، شین نیه..
- نهخیر شینه.
- نا، زهرده.
- گوتم شینه!
- ئاخر سەیران گوتی زهرده.
- بئدهنگ به، ئەمن دهزانم شینه!
- باشه با وابئ، زۆر چاکه زهره نیه و شینه.

لهو کاته دا سیوادی دابوو و ئاسۆ پرووناک ببوو. سەری چپای هیممهتی کهمیک سپی
هەلگهراپوو که دهنگیک له باتلاغیوه هات و عەرز له رزییهوه. دواى ساتیکی دی
بالندهکان دهستیان به فرینئ دهکرد و میثومهگهز دههاتن و دهچوون. دنیا
وهخه بهر هاتبوو و له هەزارویهک تیشک دا، له هەموو رهنگهکانی دا، به هەموو
بالندهکانییهوه، ترووسکهی لووتکهکانییهوه، گەشی گولەکانییهوه و ئەو تهمه
تهسکهی به سەر باتلاغیوه بوو، شهبهقی دهداوه. سەرتهتا موسلیم خهوی لی کهوت و
پاشان هه مه دیش ورده ورده پیلوو هکانی قورس بوون و خهوت .

كاتيک دەنگی تەقەكەى هات، هەموو خەلكى شارى وەخەبەر هاتن و بە توپى كراس و دەرپىيانەووە پزانه نيو شەقام و بازارى. ئەوان بەو حالەى، نيوەپووت، بە خەوالوويى دەهاتن و دەچوون و تىكيانەووە دەدا. هيچكەس قسەى نەدەكرد. پاشان هەموو وەقسە هاتن و گالوبوغريك دە شارى دا پەيدا بوو، هەر مەپرسە. پرسيار هاتنەگورپى و خەلك هەرچى بە زارى دا دەهات، دەىگوت. پيش ئەوہى خور دەركەوئ، نيوشار پىر بوو لە خەلك. لە مندالى حەوت سالە را بگرە تا پيرى حەفتا سالە لە دەرى بوون. دەنگە دەنگ كوتايى نەدەهات. خەلك لە بەر دەرگای قاوہخانە و دوكانان كو ببوونەووە و هەموويان سەبارەت بە رووداوى شەوى رابردوو دەدوان. هيشتاش لە تەپكەكانى دەوروبەرى شارى دەنگى تەفەنگان دەهات.

ئەو كاتەى مورتەزاغا ديتى حەمەدۆك هاتە نيو ژوورەخەووەكەيان، سەرى لە بن بالنجەكەى دا شاردهووە و كپ بوو. ژنەكەى هەولى دا بالنجەكەى لە سەر سەرى لاببا، بەلام ئەو نەى دەويست سەرى بيئيتە دەر. ياوەر بە جيى خوى، خو ئەگەر هەر قازى و دوكتوريش هاتبان و ئەويان بەو حالە ديتبا كە لە ترسان لال و ئيفليج بوو، حوسنى خانم لە شەرمان دلئ دەتوقى. ئەو شتەش بە خەلكى گەيشتابووە، هەتاهاتىە گالتهيان پىدەكرد و پىپى پىدەكەنين.

– كورە بو خاترى خوداى، هەستە مورتەزا! روومەتگولئ خوشەويستم، داوات لئ دەكەم! تەماشای ئيرە كە پرە لە خوئ! ئيستا ولات رووناك دەبئ. خەلك هەموو ديئە ئيرە، هەموويان دەيانەوئ راست بيئە ئەم ژوورەى. ئەوان نابئ بزائن لە ترسان نە زمانت دەگەرئ، نە لاق دەگرئ! كورە هەموو عالەم گالتهمان پىدەكە، شار هەمووى پيمان پىدەكەنى! مورتەزا پياوى چابە هەستە!

بەلام ئەو پارانەووە و لالانەووە بئ سوود بوو. مورتەزا نەى دەوئرا خوئ ببزبوئ و حوسنى خانميش بانگى نوکەرانى نەدەكرد، چونكە حەزى نەدەكرد ئەوان ميئردەكەى ئاوا زەبوون ببينن. ئاخەرەكەى سەتليكى ئاوى سارد هيئا و بە سەر سەرى داكرد و پاشان سەتليكى ديكەشى پىداكرد، جا ئەو جار دەستى بزاون. حوسنى خانم داهاتەووە، باسكى گرت و كيشاى، بەلام ئەو نەبزووت. سەرەنجام خانم ماندوو بوو و داواى يارمەتیی لە نوکەرەكانى كرد. ئەوانيش بە راکردن هاتن، مورتەزاغايان هەلگرت و برديانە ژوورە گەورەكەى.

حوسنى خانم گوتى:

- هينديك ئاوى گەرم كەن!

وا ديار بوو مورتەزاغا هينديك باشتەر ببوو، بەلام هيشتا بى حال و رەنگ پەريو بوو. حوسنى خانم بە پارچە يەكى نەرم كە بە ئۆدكولونىكى بونخوش تەرى كەردبوو، نيوچاوانى دادەمالى، دەى دواند و هەولى دەدا قسە يەكى لى ببيسى. خانم، هەموو شتيك ئامادە يە...

نۆكەرەكان مورتەزاغايان برده حەمامى و حوسنى خانم لە سەر بەردە مەرمەرەكانى تەختى حەمامەكەى وردە وردە جەكانى لەبەر دامالى. ئەو شتيكى باش بوو، چونكە مورتەزاغا توانى باسكىكى هەليني. پاشان لاقيكىشى بزوت، سەرەنجام چاويشى هەلنيان و لە حالىك دا چاوهكانى ترس و دلەراوكىيان لى دەبارى، لە بن لىوي يەو گوتى: "خوين، خوين، هەموو جيگايەك پەر لە خوينه"، پاشان چاوهكانى ليكنان و دووبارە هەلى هينانەو و گوتى:

- ئەرى خانم برينهكەم زورى خوين لە بەر رويشتو؟

- خو ئەتۆ شوکور هيچت لى نەهاتو، ساغ و سەليمى، هيچ، هەر بە قەد سەرى دەرزى يەش بريندارنى!

- هەر هيچ برينم لى نين؟

- هيچ هيچ، پاشا چاوخەمناكەكەم! خوداى گەورە لە گوللەى ئەو دەرندە يەى پاراستووتى.

حەسار لە ميژ بوو پەر ببوو لە خەلك. لەو هەتا پرووناكى كەردبوو، خەلك رزابوونە دەرى و ئيستا جادەى پيش مالى وان، لەمسەرەو بو ئەو سەر، لە حەشيمەت جمەى دەهات.

مورتەزاغا هاواری کرد:

- عەلى يە شەل... عەلى يە شەل...! بو خاترى خوداى بگەنە عەلى يە شەلى و ئەو پياو بەشەم بو بيننەو. بىر لە پارەى مەكەنەو. هەرچەندى هەل دەگرى، بە هەلگرى. ئەو پياو گەورە يە كە باشترين پياوى ئەم جيەانە يە! ئەو منى رزگار کرد. ئەگەر ئەو نەبا، ئەم لەميژ بوو دە خوینی خوم گەوزابووم، ئەو نەبا يە، لەگەل مەحموداغاى پيكرابووم... ئەرى ئەو چى بە سەر هاتو؟ مەحموداغا؟

- ئەو كوزراو. لەشى دەخوینی دا شەلال بوو. هەر دەلبي بە سەتلان خوینت پي داكردو، ژوورەكە پەر لە خوین.

- گوتت ئەم هيچم لى نەهاتو؟

- نا، هيچ، ئەتۆ شوکور ساغى! هيچ كویت بريندار نيه.

- ئەدى دەزانى دەبى ئەو رزگار بوونەى لە كى بزنام و سوپاسى كى بكەم؟

- نا، سوپاسى كى دەبى بكەى؟

– عەلییە شەل... دەزانی کاتیک ئەو درپندەییە... مەبەستم حەمەدۆکی قارەمانی خۆمانە، وەک شیری هاتە ژووری، تەقەیی کرد و چراکە کووژایەو، پیمگوت پۆلە کیت دەوی؟ ئەویش وەلامی دامەو... ئەو هیشتا مەحمووداغا خویینی دەبەردا مابوو و منیش بیهۆش نەببوم. گویم لیبوو حەمەدۆکی چاوەترسی من گوتی: "دەم تەوانی وەک مەحمووداغا دەخوینی خۆت بگەوزینم، بەلام ئەوێ ناکەم و بە دەست عەلییە شەلیت دەسپیرم! ئەتۆ سوپاسی عەلییە شەلی بکە"

– لەوێ دەلیی دلییای؟ کورە پەنگە هەر بە خەیاڵ ئەو شتانەت دیی! – نەخیر ئەو تەواو راستە. بۆخۆم بەو گویانەیی خۆم ئەو قسانەم گوی لیبوو. پاشان کاتیک خویینم بە دەستمەو دەیت، وامزانی ئەو خویینی خۆمە و بە راستی مردوم. دەی خۆ ئیستاش من وەک مردووانم. ئەری ئەتۆ دلییای کە من هیچم لی نەهاتو؟

– نا، لە سایەیی خودایەو هیشت لی نەهاتو. با سوپاسی ئەو خودا گەورەییە بکەین، ئەو خودایەیی لە تۆپەقوریکیی هەم مروقی دروست کرد و هەم گورگ و هەم بالندە. شوکر بۆ تۆ خوایە!

– ئەری باشە ئەمن چۆن چاکەیی عەلییە شەلی بدەمەو و چ بکەم کە لە گەلم ئاشت بیتهو؟ ئیستا بۆت دەرکەوت ئەو چ چاکەییەکی گەورەیی لە گەل کردوم و ئەمنیش چەندە دەرەق بە وی خراپ بووم؟

– نەدەبوو ئەتۆ ئاوا ناحەزت هەلسوکەوت لە گەل ئەو شوینگیرە بە نیوبانگەیی، ئەو عەلیاغا زیڕەیی کردبا.

مورتەزا ئاخیکیی هەلکیشا و گوتی:

– راست دەکەیی، نەدەبوو ئەمن وام کردبا، بەلام چ بکەم خانم گیان مروف زۆر جار هەلەش دەکا.

– هەرچۆنیک بی خۆت زۆر بەو مەسەلەییەو نەرەحەت مەکە ئاغا روومەتگولەکەم! بە هەر شیوێیەکی بی ئاشتی دەکەینەو. ئەو پیاویکی ئاقلە و لە ئاگیەکی گەورەیی وەک تۆ خۆش دەبی.

– دەبی وا بی. هیوادارم هەرواش بی.

حوسنی خانم بە سابوونی جوان شۆردی، ئاوی پیداکرد و خاویینی کردەو.

– شوکور ئیستا لە سایەیی سەری ئاغا عەلییە شەلی برامەو بەشترم.

حوسنی خانم خاویلی تازەیی بۆ هیئا و دایە دەستی. خاویلییەکی بۆعەتریکیی خۆشی لی دەهات.

– ئەو چاکەت و پانتۆلەم بۆ بیئە کە پۆژی جیژنان دەبەرمیان دەکەم. کلاوہ ئاستراکانی یەکەشم، هەروەها ئەو کراسە سوورەیی لە سەردەمی شەری سەربەخوی دا دەبەرم دەکرد. ئەو کراسەیی کە وەک خویینی خۆم سوورە و ئەو کاتەیی لە بەرەیی

"مەرسین"ی بە دژی فەرانسەیی یەکان شەرم دەکرد، لە بەرم دابوو. ئەو کراسەم که بەخوینی خۆم، وەک کەسیک که لە پێگای نیشتمان دا دەمری، شەلۆ ببوو! حەمەدۆك، ئەو قارەمانە، شەهینی من، ئەری خانمی خۆم بیستبووت هیچ گوللە یەك کاری لێ ناکا؟

- ئاغاى من، ئەو هی نابێ لە لای هەموو کەس باس بکەى! هەر وەها کاتیك باسى وى دەکەى، نابى پى بلى "شەهینی من".

مورتهزاغا قاتەكەى زەمانى شەپى دە بەر خۆى کرد و چەكەمە بریقه دارەکانى هەلکیشا. ئەو جار هاتەووە سەر حالى جارانى.

- بەرپۆهلا خانم راست ئاواى نىو دىنم! بۆچما بۆ ئەو ژيانەى ئىستام قەرزدارى وى نىم؟ باشە لە بەرچى ئەمنیشى نەکوشتو، ها؟ ئەمن هەر پرسىار لە تۆ دەکەم، بۆ وای نەکردو؟ پیتوانیە ئەو پى خۆش نەبوو من بکوژى و بە ئەنقەست منى لە مەرگ پزگار کردو؟ ئەدى ئەو شەهینی من نیە، چى یە؟

- بەلێ، هیچ گومانى تى دا نیە کە ئەو شەهینە، هەر ئەو شەهینە یە کە ناوى دە ئەفسانەکان دا هەیه، ئەو پلینگی نىو چیاکانە. بە ناوى پىغەمبەریشەو کراو و وەک ئەویش ئازاوی مپهرەبانە. ئەو راستە ئاغا. قسەکانى تۆ وشە بە وشە راستن، بەلام لە بارودۆخى ئىستا دا ئەو قسانە مەترسىيان لە گەلە.

مورتهزاغا لە حالىک دا کلاو کەى لە سەر سەرى راستە و پاستە دەکرد، گوتى:
- مەترسى چى؟

- لەوانە یە مستەفا کەمال پاشا ئەگەر بیستتەو بە حەمەدى دەلێ شەهین، بە سووکایەتى بزانی. باشە مورتهزاغا گیان حەمەدى ئیمە هەرچونیک بى، هەر چەتە یە. ئەدى مستەفا کەمالى گەورەى لە شکاننە هاتوو دەبى لەو بارەو چ بلى؟ پیتوانیە ئەو هیندیكى پى ناخۆش دەبى، ئەگەر ئەتۆ لیرەولەوئى تارىفى ئەو یاغى یە بکەى؟ مورتهزاغا، نوورى چاوم!

- راست دەکەى، دیارە ئەو ئەو هی پى خۆش نابى... بەلێ دەبى ئەمن ئاگام لە زمانى خۆم بى، بەلام ئەو بەو مانایە نیە کە من نیشان نەدەم چەندە منەتبارى ویم. دەبى لە چەک و تەقەمەنى هەرچەندى پىووستى بى، بى دەمى و دۆستایەتییى خۆشمى پى بسەلمینم. هەر وەها دەبى دە عەلى شەلش بگە یەنم کە ئەمن منەتبارى ویم. ئەرى چۆنە ئەمشۆ بۆ نانخواردنى شەوئى بانگهێشتنى بکەم؟

- لە وەى دا پەلەى مەکە ئاغا! عەلى دلێ یەشاو و ئەگەر لەو بارودۆخەى دا بانگی کەى، پى خۆش نابى. دل وەک شووشەى وایە، ئەگەر شکا، چاکبوونەو هی زەحمەتە. وا چاکترە قسە لە وەى نەکەین.

- قسە لە چى نەکەین؟

- لە دۆستایەتیمان لە گەل حەمەدۆكى.

مورتهزا پي كهنی:

– نا، به يهك وشهش باسی وهی له لای خهلكی ناكهین. ئهوه تا ئیستا دوو كهسین
ئاگامان لهوهی ههیه، من و تو، ههروهها خودا ... و عهلی یهشه...

– بوچما عهلی یهشه له دوزمنی قهستهسهری حهمهدۆکی نیه؟

مورتهزاغا هیندیک راما و گوتی:

– ئهوه خهلكه ههموو شتیکی له دهست دی. حهمهدۆك بو ئهمنی بهخشی و
نهکی کوشتم؟ له بهر ئهوهی دوزمنی قهستهسهری خوێ رازی کا؟ ئهوه ماسته بی موو
نیه حوسنی خانمی خۆم...

پاشان نیوچاوانی ویکهینا:

– ئهوجار بوچی دهبی عهلی یهشه له داوی لی کردبی من نهکوژی؟ ئهویش داوی
ئهوهی من ئاوام ههلسوکهوت له گهله کردوه، داوی ئهوهی هیندهم سووکایهتی
پی کردوه و شکاندومه! لهوهتا دنیا دنیا، کس ئاوی رهفتار له گهله کهسیکی
دیكه نهکردوه. بهراستیش ئهوه ماسته بی موو نیه! هههرا خوا بکا پیلانیکیان بو منیش
به دهستهوه نهبی و سهری منیش تی دا نهبهن.

هیچیان نهیان دهویرا ئهوهی به دلایان دا دادی، به زمان بی لین. حوسنی خانم به
زهحمهت تفی زاری قووت دا و گوتی:

– ئهگهه ئهتو تکای لی بکهی، ... ئهگهه پی بلی لهوهی له گهلیت کردوه، پهژیوان
بوویهوه... ئهویش بی گومان پهژیوان دهبیتهوه. له بیرت نهچی دوستایهتی یهکه تا
مردنی دهبی بمینیتتهوه.

– خوا له زارت بروانی!

مورتهزاغا حوسنی خانمی ده ئامیز گرت.

– با ئهوه جار مهحمووداگی جیبهجی بکهین.

سهری مهحموودئاغای به سهه سههینهکهی دا شوپر ببوو، دهموچاوی سپی
ههلهگهراپوو، چاوهکانی ههلهگهراپوونهوه سهری و له دیوارهکهی بهرامبهریانهوه
برابوون. زاری نیوهئاواله بوو، دهتگوت ویستوویهتی شتیکی بلی، یان خهریک بووه
هاوار بکا. دیوارهکان، سههینهکه، لیفه و روولیفهکه ههموو ده خوینی دا شهلال
ببوون. خوین ههتا بن جیوبانهکهی مهحموودئاغای داگرتبوو.

مورتهزاغا به سههسورمانهوه گوتی:

– ئهوه ههمووه خوینهی! ئهوه بوخوی هههه به قهدهه چولهکهیهکی دهبوو.

پاشان پرووی ده ژنهکهی کرد و گوتی:

– به قهه گامیشیکی خوین له بهر رۆیوه!

ژنهکه چاوی لی کرد، دیتی چون سپی ههلهگهراوه و خیرا لهو ژوورهی برده دهری.
ئیستا دههگا گهورهکهی ههساری له سهه پشتهی بوو و سههروک و گهورهکانی شاری

دەهاتنە ژووری. عەلییە شەل لە دەری، لە خەیبانی، راوەستابوو. کەوشەکانی تازە ڕەش کردبوونەوه و ھەر بریقەیان دەھات. کلاوی بە گەوہەری لە سەرنابوو و جلی تازە و کراسیکی سپیی دە بەر دا بوو. دەسرهیەکی سووری لە ملی ھالاندبوو. دە بیرەوہ ڕۆچوووبوو و خەمناک و تازیەبار دیار بوو. سمیلە دریزەکانی ھیندیک دەلەرزین.

ئەوانە دەھاتنە ژووری، ھەموویان لە پییش دا رادەچەنین و لە جیی خویان رادەوہستان.

خەلیل بەگی گەورە گوتی:

– پیویست ناکا دوکتۆر تەرمەکەیی پیشکنی، ئەوہ قارەمانی نیشتمانە!
یاوہر گوتی:

– بە راستی قارەمانە. ئەو تەنانەت میدالی دەورەیی شەری سەربەخویشی ھەبوو! نەخیر بە ھیچ شیوہیەک تەرمپشکنینی ناوی.

پزیشکی قانونییش گوتی:

– نەخیر دیارە پیویست بە کردنەوہ و پیشکنینی لەشی تەرمەکە ناکا و من ھەر ئیستا راکەیانندی مەرگ و ئیجازەیی بەخاکسپارنەکەیی بو دەنووسم، بەلام ھەرچۆنیک بی، ھەر دەبی چاویکی لی بکەم.

مورتهزاغا گوتی:

– نا ئەوہش پیویست نیە، ئەو گوللانەیی ویی کەوتن، ھەمووم ژماردوون. بی زیاد و کەم سی گوللەیی وی کەوتوون.

پزیشکەکە لیفەیی سەر تەرمەکەیی ھەلداوہ. کراسی خەوی مردووہکە تا پشت چۆکانی ھەلکراوو، ھەردووک لاقی بە ڕووتی بەدەرەوہ بوون و ھەر یەکەیی بە لایەک دا کەوتبوون.

– زەحمەت نەبی، دەکری چەند دەقیقەییەک ژوورەکەیی چۆل کەن؟

ھەموو چوونەدەری. پزیشکەکە تەرمەکەیی چاوی کرد و ھەردوک دەستی بە خوین بوو. کوژراوہکە سی گوللەیی وی کەوتبوون. ھەرسیک گوللە وە یەک جیی کەوتبوون.

پزیشکەکە لە بن لیوی یەوہ گوتی:

– ئەو مارزە تەفەنگچی چاکە!

پاشان وەدەرکەوت.

لای نیوہرۆیە ژن و کور و خزمەکانی مەحموودئاغای گەیشتنی. نیوہی خەلکی کانی گولانیشیان لە گەل ھاتبوو. پزیشکەکە شایەتنامەیی مەرگی مردووہکەیی نووسی و یاوہریش راپۆرتی خۆی نووسی. پاشان ریگا بە بنەمالەیی کوژراوہکە درا کە بچنە سەر تەرمەکەیی.

تەرمەكە شۆرا و سەرلەنوئ جەكەكانى لەبەر كرايهوه، تا بە پيى ئامۆژگارىي مەلای بە جەهوه بنیژرى. پاشان بردیانه مەیدانى شار، لە سەر تەختیكيان دانا و لە پارچە ئالایهكى نوپیانەوه پيچا. پيش هەموو كەس یاوهر چوووه سەر سەكووى قسەكردن و گوتى:

– ئاخ قارهمانەكەى شەرى سەربەخويمان. ئەو هەموو میدال و نیشانانەى وەرتگرتوون، هەتا هەتایه دەبريقيئەوه و دیاره ئەتۆ هەرگیز نامرى. هەتا چىای توورپووس بمیئى و ئەو ولاتە بژى، هەموومان لە دلى خومان دا زیندووت رادهگرين. تەنيا كاتیک خۆر ئاسەوارى نەمیئى، تۆ ون دەبى. لەمپووه یادی تۆ لە نیو دلى خەلكى تورکیه دا دەژى. ئەمن بە خاكى پاکی نیشتمان سویند دەخۆم، پيش ئەوهى لەشى تۆ سارد بیتهوه، خاكى سەر گوڤرى تۆ بە خوینی ئەو یاغىیەى كە پيى دەلین حەمەدۆك، ئاو بەم. ئەتۆ كە بەگزاده و رەسەن بووى، ئەتۆ كە پەلكوورى توورپووس بووى، تۆ كە میدالە زیوهكەى سەر سینگت، كرده قەلغانى گولله. ئاخ تۆى قارهمانى نیشتمان، تەنانەت فەرانسەییەكانیش نەیان تۆانى خوینی رەسەن و بە نرخى تۆ برپژن، ئەو خوینەى كە لە ناخى ئاسیاوه هاتبوو، بەلام یاغىیەك، دوژمنیكى ئەو نیشتمانە، جووتیریكى ترسەنوكى بیبنه و بنهچەكە، خوینی تۆى دلسۆز دەپژیتە سەر ئەو خاكە پپروژه. بەلام ئەو خوینەى تۆ خۆر، ئەستیره و پرووناكایی لى دروست دەبى! من تۆلەت دەستینمەوه! من تۆلەى تۆ لە حەمەدۆك و هەموو دوژمنانمان دەستینمەوه.

یاوهر گەرم داهاتبوو، دەیگوران و قسەكانى وایان لەو حەشیمەتە، كە لە وئ كۆ ببوونەوه، كرددبوو، كە هەموویان مات و حەیران تییان هەل دەروانى. كاتیک بە بزەیهك لە سەر لیوانەوه لە سەر سەكووى قسەكردن هاতেخوار، هەموو گیانى لە ئارهقەى دا شەلال ببوو، بەلام ئەو شانازیى بە خوێهوه دەكرد. مەلا و دادەستین هەردووکیان راپیان كرده پيشی، داواى سەرکەوتنیان بو كورد و بە داواى ئەوانیش دا گەورهپیاوهكانى شار هەر وایان كردد! ئەوه پيى دەلین هونەرى قسەكردن!! ئەوانەى لەوئ بوون هەموو وەگریان كەوتبوون.

شەركەرە دیرینهكان، كە هەموو كلاًوى بە گەوهەریان لە سەر بوو، بەریز لە پيش سەكووى قسەكردن راوهستابوون. مورتهزاغا، بە تەهنگهوه و سى ریز فیشهكدان راست و چەپ بە قەدەوه، هات، لەوئ لە ئەسپەكەى دابەزى و دەسبەجى غارى دا لای یاوهرى، باوهشى پيى دا كردد و بە دەنگى بەرز گوتى:

– خودا هەموو ئەو كەسانە بەخشى كە وەكوو تۆ ئازان! قسەكانت ئەوهنده جوان و بە سۆز بوون، كە تەنانەت فرمیسیكيان دەخستە چاوى گورگ و بالندهشەوه! جاپۆن ئەو وتاره كار لە ناخى دلى ئیمە ناكا؟ وەللأهى وشەكانى تۆ عەرز و داروبەردیشیان راتلەكاند!

پاشان مه‌لا، حاكم و زۆر كه‌سى ديكه‌ش چوونه سه‌ر سه‌كوكه و قسه‌يان كرد، به‌لام هيجيان نه‌يان توانى وه‌ك ياوه‌رى به‌گوپ و تين بدوين.

دواى ئه‌وه‌ى رپوره‌سمه‌كه كو‌تايى هات، ژانده‌رمان تابوته‌كه‌يان هه‌لگرت و خستيانه نيو تاكسى‌يه‌ك كه تاچه تاكسى‌يه‌ك به‌ره‌كه بوو و مام هه‌مزه خاوه‌نى بوو. ماشينه‌كه ورده ورده به‌ره‌و پردي وه‌پي‌كه‌وت. گه‌وره‌كاني شارى له پيش ماشينه‌كه‌وه ده‌رپويشتن و ته‌واوى هه‌شيمه‌تى ديكه‌ش، له خه‌لكى شار و جووتيره‌كان، له حايليك دا سه‌ريان به‌ نيشانه‌ى ريزلينان داخستبوو، به‌ دواى ماشينه‌كه‌ دا ده‌رپويشتن. له سه‌ر پردي، مام هه‌مزه گازی دايه، زۆرى پي‌نه‌چوو ماشينه‌كه‌ له پيش چاوان ون بوو و خه‌لكه‌كه‌ش گه‌رانه‌وه نيو شارى. نيشانه‌ى خه‌مبارى و هه‌ستى ريزلينان به‌ روخسارى هه‌مووانه‌وه ديار بوو.

به‌و شيوه‌يه‌ چه‌ند روژ پي‌چوو و هيج شتيك نه‌قه‌وما. ئه‌و ژانده‌رمانه‌ى پييان سپي‌ردرابوو هه‌مه‌دۆكى بگرن و چووبوون ئه‌و ئه‌ركه‌ى جيبه‌جى بگهن، به‌ ده‌ست‌راوه‌شاندن گه‌رانه‌وه. ياوه‌ر ده‌رگای ژووره‌كه‌ى له سه‌ر خو‌ى گاله‌ دابوو و ئيدى له نيو بازاى نه‌ده‌بيندرا. ئه‌وه دووه‌م جار بوو كه‌سيك له نيوه‌راستى شارى، راست له ته‌نشت ژاندارمى، ده‌كوژرا. وه‌ك ئه‌وه‌ى ده‌چوو كه هه‌مه‌دۆك به‌ ئه‌نقه‌ست ده‌يه‌ويست قه‌له‌سى له خودى ياوه‌رى بگي‌ري و شه‌رى پي‌ بفرۆشى. وه‌ك ئه‌وه ده‌چوو بيه‌وى تو‌له‌ى ژنه‌كه‌ى، كه ياوه‌ر كوشتبووى، له وى و له شاره‌كه‌ى بكاته‌وه. هه‌مه‌دۆك كاتى به‌ فيرو نه‌ده‌دا و زه‌برى خو‌ى ده‌وه‌شاند. ياوه‌ر وه‌خت بوو له داخان به‌ته‌قى، ددانى ده‌چيره‌وه ده‌برد و ده‌ى گرماند:

– وه‌كيل باشى ئه‌و هه‌تيوه‌شي‌تيكى ته‌واوه. به‌ راستى ئيدى بي‌تامى كردوه، ئيمه‌ش رپي‌گايه‌كى ديكه‌مان نيه، يان ده‌بي بي‌گرين، يان ئاخه‌ره‌كه‌ى هه‌مووى ئيمه‌ش له به‌ين ده‌با!

وه‌كيل باشى عاسميش تووره‌ بوو: هه‌تا ئه‌و هه‌مه‌دۆكه زيندوو بي، ئه‌و شاره‌ يه‌ك سه‌عاتيش ناخه‌سيته‌وه.

– ده‌بي خو‌ين برژى. جا يان خو‌ينى ئيمه‌ يان ئى هه‌مه‌دۆكى!
ياوه‌ر ريش گوراندى:

– به‌لى خو‌ين! ئه‌و ده‌يه‌وى تو‌له‌ى خو‌ى له شاره‌كه‌ بكاته‌وه. ئيستا ئيدى ئه‌و هه‌تيوه هه‌ر له شاخى خه‌لكى ناكوژى. ئه‌وه‌تا له بنه‌وپالى ئيمه‌ مه‌حمودا‌غاي كوشتوه!

– مه‌به‌ستيشى هه‌ر ئه‌وه بووه كه قه‌شمه‌رى به‌ ئيمه‌ بكا!
– هه‌تا ئه‌من بشكيم و ئاينده‌ى من به‌ با دا بچى!

مورته‌زا‌غا ورده ورده ترسه‌كه‌ى كه‌م بووه و توانى هه‌ستى سه‌رشو‌رى و تيشكاوى له خو‌ى دوور بكاته‌وه. ته‌نانه‌ت زمانيشى كرابوووه و وه‌قسه هاتبووه. هه‌موو روژى

دوكان به دوكان و چاخانه به چاخانهی شاری دهکردن و ههركهسى ديبا، قسهى بۆ دهکرد. دوو - سێ جار ان ده عهلى يه شهلى ههلهنگوتبوو و ههموو جاريش به پيچهوانهى ههستى دهروونى خۆى، دلخۆشيبى دابووه و تاريڤى كردبوو، بهلام عهلى يه شهل خۆى لى بواردبوو، چاوى بهردابووه و به پهله دوور كهوتبووه. مورتهزاغا دهى گوت: "ئهو كابرا سهقهته، ئهو شهله، ئهو مهلعوونه، گيانى منى رزگار كردوه، بهلام ناویرى چاو ده چاوى من بپرى. مرۆف بۆ ده بى چاو له چاوى ئهو كهسه نهكا كه رزگارى كردوه؟

ئهو جار ههركه مورتهزاغا چاوى به عهلى يه شهلى كهوت، رقيكى وا دای گرت كه هيندهى نه مابوو چۆكى له بن لهشى دا بنوشتينهوه. له ژير ليوى يه وه گوتى: ئاخركهى ئهو كابرايه ئهمن دهكوژى! ئهو جار بيريكى به ميشكى داها، بيريكى ئهوتۆ كه قهت بۆ ئهوه نه ده بوو لای كهس باسى بكا. باشه بۆ تووشى به تووشى ئهو كابرايه وه بووه؟ ههموو جاريكيش كه دهكهوته بيري ئهوه كه به شيويهكه عهلى يه شهلى بكوژى و له كۆل خۆى كاتهوه، رۆسته مه كوردى ئاره قفرۆشى دههاته پيش چاوى. باشه، ئهگه ر خانويك و زهوى يهك، كيسه يهكى پى له زيڤ، ئهسپيكي رهسهنى عه ره بى و دياره تفهنگيكي كارابيني ئهلمانيشى بداتى (چونكه كورد ههموو ئاشقه چهكن)، بليى رۆسته م ئاماده نه بى عهلى يه شهلى بۆ بكوژى؟ خۆ كوشتنى پياويكى سهقهتى بهسته زمان نابى ئهوهندهش زهحمهت بى...، بهلام سهيره! ههركانتيك بىر له كوژراني عهلى دهكاتهوه، زهحمهته بتوانى وه بىر بهسه رهاى ئهو شهوهش نهكه ويته وه و ئهگه ر لهو ساته دا كهسى وهگير نهكه وى بۆى بگيرى ته وه، تاب ناهينى و دهته قى:

- ده رگا كرايه وه، منيش وه خه بهر هاتم. چرا سوورپه تى يه زيڤر كفته كه هه لكر و ژووره كه وهك رۆژى رپووناكى لى هات. يهكيك هاته ژوورى، قه لافه تى زور گه وه بوو، سه رى وه بنى ميچى ده كهوت. باسكى وهك لكى دارپه لكى ئهستوور بوون، ئاورى له زارى دههاته ده رى، راست وهك هه ژديه اى. مهحموودا غاش وه خه بهر هات و كاتي ك كابراى له ژوورى دى، دهستى برده بن سه رينه كهى و ده مانچه كهى ده رهينا، به لام پياوه كه به سه رى دا گوران د: "ده مانچه ت فرى ده، ئه من حه مه دۆكم! مهحموودا غا كه ئه وهى بيست، ده مانچه كهى له دهستى به ربووه و كهوته سه ر سه رينه كهى. دهستى مهحموودا غاى ده له رزين، ليوه كانى شين هه لگه رابوون و روخساري شى وهك رهنگى سه ر لى فه كهى سپى ببووه. پياوه كه به منى گوت مورتهزاغا ئه من نان و نمه كى تۆم كردوه - كهنگيى نمه كى من كردوه، نازانم، به لام گومانى تى دا نيه كر دوويه تى - و ئه من به داخم كه لهو ماله جوانه ميوانگره پى له شانازى يه دا خوڤن ده رپيژم. بمبووره، ئه و جار روى ده مهحموودا غاى كرد و گوتى به لام ئه تو خائينيكي خويڤيى! ئه تو ئيستا ده بى شاده و ئيمانى خۆت بيى، هه رچه ند خودا گوڤت لى

ناگرئ! كەسێك خەلكی هەزار بچەوسینیتەوه، گوندان بە خەلكی چۆل بكا، دێوهزمەیهکی بە خوین تینووی وەك تۆ، كوشتنی لە هەرچوار كتیبه پیرۆزهكان دا حەلال كراوه. ئەگەر ئەتۆش وەك مورتهزاغای ئاغایهکی باش بوایه، قەت كارم پیت نەبوو، بەلام ئیستا مەحموودئاغای كانییەگولان وەرگره! ئەوهی گوت و لوولهی تەفەنگەكەى دەمن كرد و نەراندی: "سەرت بەره بن سەرىنەكەت!" وای نەراند، هەموو خانووهكە لەرزىیهوه و هاوكات سێ گولەى تەقاندن، تەق، تەق، تەق، تەق! مەحموودئاغا هەر دەنگیشى لئەهات. پاشان دەنگى پێیانم لە نیو پلیكانان گۆ لئیبوون. كاتێك سەرم هەلینا جیوبانى مەحموودئاغای پر بوو لە خوین... ئای چەندى خوین لە بەر رۆیبوو، قەتم هیندە خوین نەدیوه! ئەو بەستەزمانە بە قەد سێ گایانى خوین لە بەر رۆیشتبوو... ئەو فەقیرە ئاوا كوزرا. ئەوه كوستیكى گەوره بوو.

مورتهزاغا ئیدی بەیهك وشەش بە خراپ باسى حەمەدۆكى نەدەكرد و بە پێچەوانەوه هەتا باس كرابا، تارىفی دەكرد: كەس ناتوانی بیكوژئ، هیچ كەسى پێناوەستئ، چونكە حەمەد ئەنگوستیلەى خانەقای چل چاوی پێیه. ئەو بەردە برووسكەى پێیه. بۆم نەگێراونەوه كاتێك ئەو شەوه چاوم هەلینانەوه، چم دى؟ ژوورەكە پر بوو لە رۆوناكى، كابرایەكم هاتە پێش چاوى، نیوچاوانى دەگەشتە بەرى میچی. تەفەنگى كارابینى بە دەستەوه بوو، ئەمن بۆخۆم ئەنگوستیلەكەى قامكیم دى، وا دەترووسكاوه، چاوم لە بەرى هەلنەدەهات. دەسبەجئ زانیم ئەوه كێیه. ئەو بەستەزمانە، مەحموودئاغاش، زانى. خودا عافووی كا پیاویكى ئازا بوو. دەمانچەكەى هەلئیشگرت و سێرهشى لە حەمەدۆكى گرت، بەلام دەمانچەكە لە دەستى كەوت.. پیاوهكە چۆنى هاتبوه ژوورئ، هەر ئاواش، لە حالێك دا نوورى لئەهەلدەستا، وەدەرکەوت. ئەمن بۆخۆم دیتم بە نیو شارى دا دەرپۆی و بە هەر جئیهكیش دا دەرپۆی، شۆق و رۆوناكىیەكەى دەگەل بوو و بە دەورى دا بلاو دەبۆوه. ئەو بۆ لای شاخى چوو و من بە چاوى خۆم دیتم چۆن هەورازەكانى دامینى ئەو تەپكانەى ئەو لیبان وەسەر دەكەوت، رۆوناك دەبوون. دەتگوت ئەو هەوراز و نشیوانەى ئەو پیبان دا رەد دەبئ، لە رۆوناكایی دا مەلە دەكەن و ئالقەیهك لە نووریش دەورى دابوون. بەلئ، ئەو بەرهو چپای دۆلدل و بۆ لای چلسوارەى غەیبى دەچۆوه. پێى گۆتم من ئەتۆ دەناسم و كەس شەرى لە گەل تۆ نیه، هیچ مروقتیک زیانت پێناگەیهنئ و تەنانەت عیزرائیلی فریشتەى مەرگیش كاری پیت نیه. هەموو كەس دەزانئ عەلىیەشەل دۆستى هەرە نیزیكى منە، بەلام ئیستا هیندیک دلئیشیمان لە بەین دایه، كە دیاره براش نیوان ناخۆشیان هەر دەبئ و ئەوش

تاوانی هەردووكمانی تی دایه... برای ئازیزی من عەلی یه شەل بەگ وەك خەلکی دیکه نیه. ئەو نیشانهی خانەقای چلچاوی بە نیوچاوانی یه وهیه.

ئەو ترس و دلەراوکی یهی تا ئیستا ئارا و قارای له مورتهزاغای هەلگرتبوو، ئەو جار گه یشتبوو خەلیل بەگی گه ورەش. هەموو ئاغا و بەگەکان له خۆیان دەترسان و قەت وەك ئیستا زەندەقیان نەچوو بوو. دەی هیچ دوور نەبوو پۆژیک ئەوانیش هەر ئەو چاره نووسەیان بە سەر بی، که بە سەر مەحموداغای هات. عەریزە نووسەکان له پڕکاریان سەری خۆیان بو نەدەخورا و تەتەرەکان (نامە بەرەکان) له رپی پیتەخت و سالۆنی وەزارەتخانە ی نیوخوا دا له گەل یه کتری پیشبرکیان بوو. پیاوه گه ورەکانی شاری ئەزمونیان له رابردوو وەرگرتبوو و ئیستا نامەکانیان پڕتر و سەرنجراکیشتەر دەنووسین، بەلام عارف سایم بەگ هیچ دەربەست نەبوو، هەر ئاورپیشی وهو شارە ی نەدەدایه وه و نەك هەر نەدەچوو ئەوئ، بەلکوو نامە و پەيامەکانیشی وەر نەدەگرتن. هەر بۆیهش دەمراستهکانی شاری له وه دەترسان که ئەوه بهو مانایه بی که ئەو به هیندیان نەگرئ، یان هەر به راستی بریاری دابی که حەمەدۆکی دەبن بالی خوی بگرئ و بی پاریزی. خو وهللا هیچ دووریش نەبوو جیگایه کی له شاری ئەنکەرەش بو بدۆزیته وه. هەر ئاغایه ی یاغی خوی له شاخی هەبوو، ئەدی بو عارف سایم بەگ، یان سیاسەتوانیکی گرینگی دیکه، پیاویکی ئەوتوی له پیتەخت نەبی...

باش بوو ئەو هەواله تازانه ی له وایوی و ئاناوارزاوه دەگه یشتن، هیندیك دلەراوکیکه ی هیور کردنه وه. به پیی ئەو هەوالانه ژاندهرمان له وایوی دەوری حەمەدۆکیان دابوو، بەلام ئەو مارە مەلعوونە شهوئ خوی له دەستیان دەرباز کردبوو. له و کاته دا که ئەوان ئەو هەواله خوشەیان بو یه کتر دەگیرایه وه، سواریک به پرتاو خوی به نیو شاری دا کرد، له بهر دەرگای مەحکەمە ی جلەوی هەلەنگاوت و هاته خوار. هەموو گه ورەکانی شاری لهوئ بوون.

سواره که نەراندی:

– ئیدی تهواو بوو. گەمارۆمان داوه! هەموو کەس دیتوو یانە! دوو گورهان و خەلکی هەژدە دییان، به ژن و پیاوه وه، له باتلاقی ئاخچه سازی دا گەمارۆیان داوه!
قازی پرسی:

– کئی یان گەمارۆ داوه؟

– حەمەدۆک جەنابی قازی! حەمەدۆک! هەرچوار دەوریان گرتوه، ئیدی دەرباز نابئ، خەلکی هەژدە گوندان، به ژن، پیاو، مندال، ئەسپ و سەگه وه لیی وهخر بوون و دەوری ئاخچه سازیان داوه. ئەوه به لیشاو خەلکی دیکهش هەر دین! هەر جووتیریکی به باسوخواسه که ی زانیوه، به رهو ئەوئ چوو. هەرکەس هەرچی وه بهر دەستی هاتوه، دەمانچه، چهقۆ، شەنە، پیمەرە و .. پۆی بۆتی و پۆیشتوه، له هەموو

دییەکانەو هاتوون، لە جەبھان، عوسمانلی، لە داوینەکانی کۆزانی، لە هەموو شوینیکی یەو، هەموو دەیانەوئ ئەو درنە خوینخۆری بگرن! دەوری ئاخچەسازی ئەوەندە خەلک لیبە، دەرسی هەلاویی وەعەرسی ناکەوئ.

- باشە کورە، ئەتۆ چۆن دەزانی ئەوەی لە نیو باتلاغی ئاخچەسازی دا خۆی حەشارداو، حەمەدۆکە؟

- هەموو کەس دیویەتی ئیدی! هەو! راست بۆخۆیەتی!

- ئەوانە دەلین دیتوومانە، بە راستی دەی ناسن؟

- بەلێ، وەلی زۆرزان کە خەلکی گوندەکە ییبە و ئیستا لە ئاناوارزای نۆکەرە، دەی ناسی.

- ئەدی کێ ئەتۆی ناردو؟

- نایبی خۆمان قوربان! ئەو فەرمووی بە پەلە سواربم، بێم بۆ ئیرە و ئەو هەوالە بە جەنابی یاوهری بگەیهنم. گوتی بە جەنابی یاوهری بلێ کە ئیمە ئاخچەسازمان گەمارۆ داو و ئەو هەرچی زووتر خۆی بگەیهنیتە ئەوئ، چونکە ئیدی حەمەدۆک ناتوانی لە دەستمان دەرچێ و گومانی تی دا نیە یان ئیمە دەی گرین، یان باتلاغ هەلێ دەلووشی. بلێ بە کەرەمی خودای و بەرەکەتی نیوچاوانی یاوهری، هەول دەدەین هەر بە ساغیش بی گرین!

یاوهر بزەبەکی هاتی و گوتی:

- بەلێ، ئەگەر وا بێ ئیدی لە دستمان دەرناچێ و دەی گرین، بەلام پیم بلێ لەو کاتە دا حەمەدۆک چۆتە نیو باتلاغەکە یەو، کێ دیویەتی؟

- هەو هەلێ جەنابی نایب بۆخۆی دیتوویەتی قوربان! لە دەر بەندی گوندی وایوای، کاتی ک حەمەدۆک ویستوویە بچیتەو لای سەیرانی. ئاخر بۆخۆت دەزانی ئەو سەیرانی مارە کردوو و ئیستا ئەو ژنە خیزانیەتی! نایب تەقە لێ کردو، ئەویش جوابی تەقەکە داو تەو و دوا یە هەلاتو. دەر بەندە کە هیندیک بزنی لێ بوو، کە لیرە و لەوئ لەو هەراون. حەمەدۆک بە دەم ڕاکردنەو گەیشتۆتە هەر بزنیکی، لە پەنا بەردان و پنچکان بەستوونی یەو، نایبیش بزنی کانی لە گەل حەمەدی لێ تیک چوو، ئەو لێ ون بوو و یەک یەک هەموو بزنی کانی کوشتوون. بەو شیو یە حەمەد دەرباز بوو و راست لە گەل ولات ڕوونا کبوونی، خۆی گەیان دۆتە گابەردەکانی ئاناوارزای. لەو تەقە و لیکدانە دا حەمەد حەوت ژان دەرمە بریندار کردوون. هەموویان بە لاقی ئەنگاوون و ئیستا لەوئ کەوتوون. حەمەد ئاخر بزنی لە بەرەو هە کۆنەقە لاکە لە پەنا پنچکیکی بەستبوو و بەو شیو یە بۆی دەرچوو بوو. ژان دەرمەکانیش هەر وا تەقەیان کردبوو و بزنی چارە ڕەشیان وەک بیژینگێ دابیژ دابیژ کردبوو. پاشان حەمەد خۆی دە کەر تەشی جارە کە هەویشتوو و لە بەستینی چۆمی دا خۆی حەشار داوو، کە دیارە ئیستا ئەوئ ئاوی تی دا نیە و

وشكە. وهلی زۆرزان به چاوی خۆی دیتووێهتی، ناسیویهتهوه و به پهله چووه به ژاندهرمهكانی گوتوه. بهستهزمانانه له ترسان پوڤنه مابوو.

- ئهوه دهلیی چی کوره؟ یانی ژاندهرمهكانی ئیمه لهو تاقه كهسهی دهترسن؟!

كوره كه ئارهقیکی ساردی له لهشی نیشت. به پهله وهلامی دایهوه:

- نا، نا، جهنابی یاوه! ژاندهرمهكان له هه مدهی نه ده ترسان.

- ئهدی له چی ده ترسان؟ خۆ سه ربازی تورک قهت ناترسی!

لهشی كوره كهی ئه و جار شه لالی ئارهقه بوو:

- بهلی، بهلی، ده زانم قوربان! ئه من بوخۆشم سه ربازیم کردوه. سه ربازی تورک قهت

له هیچ ناترسی، به لام ئه و شوینه، به ستینی چومه كهی، پره له مار. ماری یه كجار

گهوره! هه ر کامه یان ئه وه نده دریزن - كوره كه باسكه كانی بلاو کردن - لانی كه م

پینج هیندی دریزیی ئه و باسكانه ی من! كه س ناویزی بچیتته دهویوه، نه ژاندهرمه و

نه جووتیره كان، هیچ كه س ...

یاوه له تووره یی یان له جیی خۆی راست بووه، یه ك دوو جار له سه ر پانیه ی

چه كمه كانی سوورا و پاشان گوتی:

- ده باشه، ئه دی ئه گه ر وایه ئه و درنده خوینخوره چون چۆته دهویوه؟

- ئه و ده توانی گه وره م! ده لێن ئه و ئه نگوستیه ی خانه قای چلچاوی پێیه هه روه ها

ده لێن ودمیکی پێیه له هه موو نه وعه ماریکی ده پاریزی، هه ر ماریکیش بیتته سه ر

رپی، ده ی گری، ده ستی به پشتی دادینی و رامی ده كا. بیجگه له وه ش هه ژدیها به

نیوبانگه كهی نیو باتلاغیش ده په نا خۆی گرتوه و ده ی پاریزی.

یاوه نه راندی:

- ده مت داخه و له پیش چاوم ون به! به نایبه كهت بلی ئه من بوخۆم دیم بو ئه وئ.

هه تا من دیم، گه مارۆكه رابگرن و مه هیلن ئه و یاغی یه ده رچی! هه موو جووتیره كان

ده بی قۆل ده قۆلی یه كتر بکه ن و بازنه یه کی چر له ده وری ئاخچه سازی دروست

بکه ن!

كوره كه وه ك سه ربازان ده ستی هه لێنا، چه ستیکی بو یاوه ری لی دا و گوتی:

- تی گه یستم قوربان!

پاشان سواری ئه سپه كهی بووه و به ویرغه راست به نیو بازاری دا دوور كه وته وه. وا

دیار بوو ده یه و یست خه لك ئه سپه شوخه كهی ببینن.

خه لیل به گی گه و ره له حالیک دا چاوی له سواره كهی بریبوو، گوتی:

- ئه و لاوه كوری تالیب به گی یه، كه به "پلینگی ئاناوارزای" به نیوبانگ بوو. ئه و

ئه و كوره ی زۆر خوش ده و یست.

زولفو ئاخیکی هه لکیشا و گوتی:

- داخی گرانم ئەو پلینگە نەماوە، دەنا کاریکی بەو حەمەدۆكەى دەکرد با بە دەواری شەرى نەکردبا.

قازی گوتی:

- دەى پلینگى ئاناوارزای نەماوە، خو شوکور یاوەرمان هەیه! یاوەرمان دەزانى چۆن مشوورى ئەو درندهیهى بخوا.

پاشان چوو دەستی دە دەستی یاوەرى نا:

- خودا یارت بى یاوەرى من، ئەو سەرکەوتنە دەبى له میژوی کۆمارەکهمان دا تۆمار بکری! ئیوه دەبى ئیمە له دەستی ئەو دیۆهزمەى رزگار بکەن و دیاره ناوی ئیوه بە ناوی زیڕ دەنووسى و بۆ هەتاهەتایه له لاپەرەى میژووی نیشتمانەکهمان دا دەمینیتەوه!

پاشان هەموو هەستان، بە ریز راوەستان و هەرکام بە نۆرەى خۆى چوونە پيش و داواى سەرکەوتنیان بۆ یاوەرى کرد:

- ژاندهرمەى تورک هەر سەر دەکهوئى و قەت ناشکى!

- یاوەرى خۆم، دەزانم سەرى حەمەدى له باتلاغى بى بن پۆدەکهى!

- زۆرى پىناچى له سەر ئەو عەرزە پیرۆزەى ئیمە گۆرى ئەو درندهیهى هەلدهقەنین!

- خودا قەوەتت بدا و شمشیرت تیژ بى!

- ئیشاللا قەت سایەت له سەر پۆلەکانى ئەم کۆمارە کهم نەبى!

- ئاخىر بلیم چى؟! پیاویکی وهک تۆ بکهوئیتە بەرامبەر حەمەدۆكى گەورە جاسووسى سامناكى ئینگلیسىیان! هەر هیچ نەئیم، باشتره!

نیو سەعات دواتر یاوەر بۆ رۆیشتن ئاماده بوو. ئەو جار سوار بوو و له حالیک دا گورهانیک ژاندهرمەى کۆک و پۆشتهى چهکدارى بە دووهوه بوو، بە مەیدانى شارى دا تىپەرى و بەرەو ئاناوارزا چوو...

سى پۆزى تەواو شار بى دەنگ بوو. تەنانەت مورتهزاغاش وستەى لى برابوو. عەریزەنووسەکان هیچیان نەبوو بى نووسن. هیچکەس تیلگرافى بۆ ئەنکەرەى نەدەنارد. شار بە تەواوى چاوه‌پوان بوو. ئیوارەى پۆزى سیهەم کورى هەرەچکۆلەى پلینگى ئاناوارزای، بە سواری ئەسپە رەسەنەکهى بە پرتاو بە مەیدانى شارى دا هات، له بەر دەرگای مەحکەمەى له ئەسپەکهى دابەزى و بە راکردن چوو بۆ لای حاکمى شارى.

- چ پرووى داوه کورە!

- قوربان جا چ پرووى داوه؟ یاوەر گرتوویەتى! پەتکیکی دەستۆى حەمەدۆكى کردوه و ئەوه دەى هینى بۆ ئیره!

- ئەو هەوالەت له کى زانیوه؟

– له كۆیخای گێوژاوايه قوربان! ئەو پێی گوتم بێمه خزمەتتان! گوتی سلاوی من بە خزمەتی جەنابی حاکم بگهیهنه و ئەو هه‌ه‌واله‌ خو‌شه‌شی بدهیه!

دوای ئەوه کورەکه سوار بووه، بە پەله بە رێگای خۆی دا گه‌رايه‌وه و شاری به‌جێ هێشت.

هیچکام له ئاغا و گه‌وره‌کانی شاری نه‌یان‌وی‌را به‌ گه‌یشتنی ئەو هه‌ه‌واله‌ خۆیان خو‌ش‌حال نیشان بدهن و هیچیان تی‌لگ‌رافیکێ پیرۆزبایی‌یان بو‌ ئەنکهره‌ یان ئەده‌نه نه‌نارد. مه‌سه‌لیک هه‌یه ده‌لی: "ئەوه‌ی به‌ دۆکۆلیوی زاری سووتابی، فوو له‌ دۆش ده‌کا".

ته‌نیا مورته‌زاغا زاری کرده‌وه:

– هیچ‌کەس حەمەدۆکی بو‌ ناگیرئ! ئەو شیرێ خوايه، شه‌هینی محەممەدی‌یه! ده‌زانن کئ ئەو ئەنگوستیله‌یه‌ی داوه‌تی، که هه‌میشه ده قامکی دایه؟ دوايين خاتوونی پاک و پیرۆزی خانەقای چلچاوی ئەو دیاری‌یه‌ی پێ‌به‌خشیوه! ئەو ئەنگوستیله‌ وا ده‌بریسکیته‌وه، چاوی له‌ به‌ر هه‌ل‌نايه. هه‌رکەس تی‌یه‌وه رامیئێ، کوی‌ر ده‌بی، که وابوو کئ ده‌خۆی راده‌بینئ که شیرێ خودای بگرئ؟

عه‌لی‌یه شهل به‌ وردی ئاگای له‌ هه‌ل‌وێستی تازه‌ی مورته‌زاغای هه‌بوو. بیری بو‌ ئەوه ده‌چوو که له‌ وانیه‌یه ئەو ئاغایه هه‌ر به‌و زوانه هه‌ول‌ بدا له‌ گه‌ل وی ئاشت بێته‌وه.

حەمەدۆک ده‌چێته‌ نیو که‌رتە‌شی‌جاری چروپه‌وه، ده‌سه‌جئ ماری ره‌شی گه‌وره گه‌وره‌ی لئ په‌یدا ده‌بن و ئامبازی ده‌بن، به‌لام حەمەد ناترسئ، ده‌لیی می‌شیکیشی لئ میوان نیه. هه‌ل‌ده‌کیشیته‌ ده‌مانچه‌ی و به‌یه‌که‌م گولله ماریکی له‌ نیوه‌راست دا دوولت ده‌کا، پاشان یه‌کی دیکه و دیسان یه‌کی دی. ئەوجار ئیدی مارەکان تی‌ده‌گن که ده‌روه‌ستی نایه‌ن و لئ‌ده‌گه‌رین بو‌خۆی له‌ وی دا بمی‌نیته‌وه. نه‌ یاوه‌ر، نه‌ ژانده‌رمه‌کان و نه‌ دیهاتی‌یه‌کان، هیچیان ناوی‌رن تخوونی وی بن. وه‌خته له‌ ترسی مارەکان زنده‌قیان بچئ. حەمەد به‌ ته‌نی ده‌نیو که‌رتە‌شی‌جاره‌که‌ی دا ماوه‌ته‌وه. ژانده‌رمه‌ و دیهاتی‌یه‌کانیش ره‌وه‌زه‌کانی ئاناوارزای و دورانده‌وری باتلاغه‌که‌ی ئاخچه‌سازیان گرتوه.

– شای مارەکان، یانی هه‌ژدیها گه‌وره‌که له‌ شوینی تاییه‌تی خۆی هاتۆته‌ ده‌رئ و حەمەدۆکی به‌خیر هیناوه. ئەو حەمەدۆکی سواری شاخه‌زێرینه‌که‌ی خۆی کردوه!

– یاوه‌ر فاروق بریاری خۆی داوه. گوتوویه ئیلان و بیلان ده‌بی حەمەدۆک ده‌رنه‌چئ. به‌زیندوویی یان به‌ مردوویی، ده‌بی هه‌ر بی‌گرم!

– یاوه‌ر حەمەدی له‌ شاخی هه‌ژدیهاکه‌ی را ده‌کیشیته‌ خواری، هه‌رچه‌ند شاخی هه‌ژدیهاکای له‌ زێر و ئەلماسه!

- بریا شوینی ئەو هەژدیهایه‌شی وێران کردبا!
 - ئەگەر پێویست بێ، یاوهر ئاگر له هه‌موو باتلاغه‌که‌ی به‌رده‌دا. دار، مار، ئاخچه‌ساز و هه‌موو بالندانیش به‌یه‌که‌وه ده‌سووتیڤی و هه‌رچۆنیک بێ، حه‌مه‌دی ده‌گرێ.

- زۆر زه‌حمه‌ته یاوهر حه‌مه‌دۆکی بۆ بگيری!
 - ئەوه ده‌لێن چی؟ حه‌مه‌دۆک ئەنگوستیله‌یه‌کی پێیه، که له چاولیکنانیک دا هه‌زار پېرشکه ئاوران به‌ ده‌وری خۆی دا ده‌پېرژینی و هه‌رچی له ده‌وره‌ی بێ، کویری ده‌کا! هه‌یچکەس ناتوانی له حه‌مه‌دی نی‌زیک بێته‌وه!

حەشیمه‌تیکی له ئەژمارنه‌هاتوو له هه‌موو لایه‌کی را داوه‌رینه ده‌وروبه‌ری ئاخچه‌سازی. خه‌لک که ده‌یان‌ه‌ویست تیکه‌لی رووداوه‌که بن، خه‌یوه‌تیان قوت کردبوونه‌وه، ره‌شمالیان هه‌ل‌دابوون و که‌پریان دروست کردبوون. ئاگره‌کان تابه‌یانی دابیسان، قه‌سابی ده‌کرا و مه‌ر، بزن و گوێلک ده‌کوژرانه‌وه. بازپێکی لی دروست ببوو، هه‌ر مه‌پرسه! فرۆشیاره‌ گه‌رۆکه‌کان سوودیکی زۆریان له فرۆشتنی نان، په‌نیر، هه‌یلکه‌ی کولۆ، ماست، شیر، هه‌نگوین، ساوار و شتی وا وه‌گیر که‌وت. خه‌لک به‌ تازی و توله‌ و سه‌گی جو‌راوجو‌ری دیکه‌وه وه‌سه‌ر گه‌رابوون و پنچک به‌ پنچک، دار به‌ دار و به‌رد به‌ به‌ردی ئەو نیوه‌یان ده‌پشکنی. هه‌یچ کون و که‌لینیکیان وه‌پاش خۆ نه‌ده‌دا. ئاخ‌ره‌که‌ی وای لی‌هات هه‌یچکەس پێی‌وانه‌بوو حه‌مه‌د بدۆزیته‌وه. ده‌یان‌گوت ئەوه ئیدی بێجگه‌ له موعجیزه‌ شتیکی دیکی نیه! خۆ عه‌رز قووتی نه‌داوه، خۆ نه‌بوته‌ مار خوشی‌ی، یان نه‌بوته‌ بالنده‌ فری‌ی! ئەدی باشه‌ چی لی‌هاتوه؟ مرۆف سه‌ری له‌و داستانه‌ سو‌ر ده‌ما. به‌ راستی خودا نه‌بێ که‌س به‌و نه‌هینی‌یه‌ی نه‌ده‌زانی.

داخوا حه‌مه‌د ده‌نیو که‌رت‌ه‌شیجاره‌که و ماره‌کان دا مابوو؟ ژانده‌رمه‌ و جووتی‌ره‌کان له‌میژ بوو له‌ ده‌وری باتلاغ و درووه‌لانی چروپ‌ر دا، که له‌ ره‌نگی‌کی زیوی دا ده‌ترووسکایه‌وه، مابوونه‌وه. هه‌رچی‌یه‌کی‌یان ده‌کرد، نه‌یان‌ده‌ویرا بچنه‌ نیوی. سه‌ره‌نجام دوای ماوه‌یه‌کی زۆر چاوه‌روانی، یاوهر ئەسه‌په‌که‌ی به‌ زۆر وه‌نیو درووه‌کان خست. ده‌ستی به‌ ده‌مانچه‌ی رووته‌وه هه‌لینا و گوران‌دی: بۆ پێشه‌وه! دروو تا ته‌نگه‌ی ئەسه‌په‌که‌ی ده‌هاتن، به‌لام چونکه‌ چه‌که‌می ده‌ پێ‌دابوون، کاریان لی‌نه‌ده‌کرد. له‌ پێش دا ژانده‌رمه‌کان و دواتریش جووتی‌ره‌کان به‌ دوای یاوهری دا چوون... مارکوشتن تا ئیواری به‌رده‌وام بوو، هه‌تا ئەو وه‌ختی، سه‌د مار، یان به‌لکوو هه‌زار ماریشیان کوشت، به‌لام ماره‌کان کو‌تایی‌یان نه‌ده‌هات و په‌نا پنجه‌ که‌رت‌ه‌شی‌یان هه‌ر پ‌ر بوون. هه‌ر ده‌خوشین و ون ده‌بوون. ده‌ت‌گوت بالیان هه‌ن.

هەتا رۆژاوايە ياوەر و پياوەکانی هەموو شوینیکی گەران. نیو دار، پنچک و گابەرد
نەما نەپشکنن. ئیوارئ کە گەرانەو، شەکەت و ماندوو بوون و هەموو لاق و
پەلیان بە پەلان دارووشابوو و خوینیان لی دەچۆرایەو.
بەیانیی رۆژی دواتر، یاوەر بریاری دا گەمارۆکە ی هەلگري و بوخوی نیوەشەوئ
بەرەوشار بوو. دەستەیهک ژاندرمه بە فرماندەرایەتی وەکیل باشی لەوئ
مانەو، کە دەستووریان پئ درابوو مال بە مائی گوندەکانی ناوچەکە بە دواي
حەمەدی دا بپشکنن. پئیان گوترابوو بویان نیە چاوپۆشی لە بچووکتري نیشانە
بکەن، کە تەنانەت سووکە سۆراغیکی حەمەدیشی پئ بکري. بە خەيال دا نەدەهات
کە ئەو خوینخۆرە ئەو نیوەی بەجئ هیشتبی و درەنگ یان زوو هەر دەبوو لە
شوینیکی وەدەرکەوئ.

٤

جی خەوی سەر لکه کانی داربی یه کهی بهو تهخته خه وه یه وه که به گیای دروست کرابوو، زۆر نهرم و خوش بوو. حەمەد دەسبەجی خەوی لی کهوت، بەلام زووش وه خەبەر هاته وه. دلە خورپە ی هەبوو. شەمالە کهی خستبوو و هەوریکی چر ئاسمانی پر کردبوو. تاریکی یه کی وا خەست باتلاگی دەخۆیه وه گرتبوو، که گولله شی تی نه دەچوو.. ئیستا موسلیمیش وه خەبەر هاتبوو.

- ههسته با برۆین موسلیم!

- بو کوئی؟

- دەبی ئیره به جی بیلین، دلە خەبەر دەدا که ئیمه گەمارۆ دراوین.

- چۆن؟

- به تهواوی دلنیام که دەورەیان داوین. گوئی بگره بزانه چت پی دەلیم... دەنگیکی

زۆر کز له دووره وه نابییسی؟

- ئەمن هیچ نابیسیم.

- راسته، چونکه گوئی تو ئەو گوئییه نیه که چه ته یه ک دەبی هە ی بی.

- باشه گوئی چه تان چۆنه؟

- وهک گوئی منه. ئەگەر گەلایهک چوار پۆژەر پی ئەولاتر به ربیته وه، چه ته گوئی

لی دەبی. ئیستا ههسته. دەبی هەرچی زووتر برۆین. گوتم ئیمه گەمارۆ دراوین.

- دە ی ئەگەر گەمارۆ درابین، چۆن لیی دەرچین؟

- به نیو که رته شی یان، به بهستینی چۆمه که ی و به پهنا ئەو شوینه ی دا که ماری

زۆره. کهس فکری ئەو رییه ی ناکا و هیچیشیان تخوونی وی نابن. ئەوان زۆر

دەترسن. ههسته زوو به!

- بەلام کاحەمەد بهو تاریکه شه وه ی ماران قووتمان دەدەن! ماری نیوه شه وی له ئی

هه موو وه ختیکی بی پره زاتره، وه لاهی له توپه تمان ده کهن...

- ئەتۆ نه تگوت ماره کان هه موو ده ت ناسن، چونکه شیرت داوئی؟

- جا بهو تاریکه ی کوا دەم ناسنه وه.

- ئەدی ماره گه وره حهوت سه ره که، پاشای ماره کان، ئەوه ی وهک برایهک خوشی

ده ویستی، ئەوه ی ده توانی سواری شاخی خویت کا و بت با ته شوینه که ی خوی؟

- گالتەم پيئەمه كه كاحەمەد ...
 - بەسە ئیدی، یاللا هەستە با برۆین!
 - بەلام كاحەمەد، هەر كەمێكم گۆئ بەهیه، پیموانیه ئەوان گەمارۆیان دابین. لانی
 كەم ڕاوەستە با كەمێكى ڕووناك كا!
 - ئەو وەختی دەمان ببینن. ئیستا برۆین دەتوانین خۆمان دەرباز كەین!
 - پیاوی چابە ئیستا با نەرۆین كاحەمەد! لای نیوہشەوئ مارەكان لە هەموو دەمێكى
 دیکە دپترن. ئەو كاتە هیندە توورەن یەكتری دەخۆن! بیجگە لەوہش وەختی
 لیکهالان و جووتبوونیشیانە. سوور سوور دەبن، وەك پۆلووی سووریان لیدی و وەك
 داری ڕاست لە سەر كلکی ڕادەوہستن. ئەدی هەر پیاوی ببینن، وەك گوللەى
 تەفەنگی خۆی پيئەدادەدەن و لەتى دەكەن!
 - ئەوہ ئەو كاتەهیه كە دارهەنار گۆئ دەكەن. ئەو وەختی مار جووت دەبن.
 - دەى خۆ دارهەنار گۆیان كردوہ. دارهەنارەكانى چوكووراوايه زوو گۆئ دەكەن.
 - وا نیه! لە جۆزەردانى دا گۆل دەكەن و جارى زۆرى بو ئەو كاتە ماوہ. هەستە
 درەنگە.
 حەمەد خۆى لە سەر دارەكەى ڕا فری دا خواری و موسلیمیش قۆلى دە لكیكى وەرینا
 و شۆربۆوہ عەرزى. لەو حالەى دا دەستى كرد بە دوعاخویندنى.
 حەمەد بە سرتە، بە شیوہیەك كە قسەكانى بە ئاستەم دەبیسران بە موسلیمی
 گوت:
 - هیچ ڕیگایەكى دیکەمان نیه موسلیم! ئەمن سوور دەزانم كە هەم دەورى ئەو
 باتلاغەى و هەم سەرى ئاناوارزاش پپن لە خەلك. هەموو دیهاتىیەكانى
 ئاناوارزای، بە گەورە و چكۆلەوہ، بە ئەسپ و سەگەوہ لیڤەن. ئەگەر هەر ئیستا بە
 تاریكى لیڤە وەدەرەكەوین، رووناكى كا، كونهمشكێكیشمان وەگیر ناكەوئ خۆى
 تى دا بشارینەوہ. دیهاتىیەكان، وەبەر ژاندرمانمان ناھیلن، هەر بوخۆیان
 دەمان گرن، پارچە پارچەمان دەكەن! كەوابوو با پەلەى بكەین!
 هەردووکیان خیرا چوونەوہ نیو دروہلانەكەى. موسلیم گوتى:
 - هیندیک لە سەرەخۆ بە كاحەمەد! ڕاوەستە با ئەمن لە پپش دا برۆم، مارەكان
 ئەمن دەناسن. پیمگوتى شیرم زۆر داوئ. پیموايه چاكەى منیان دەچاوى دا ماوہ و
 كارمان لى دژوار ناكەن!
 موسلیم وەپپش كەوت. هیندە خیرا دەپۆیى، حەمەد بە زەحمەت دەى گەیشتی.
 درووهكان وە لاقولەتەر و دەموچاوى دەكەوتن، بەلام ئەو شل نەدەبووہ و جار بە جار
 خیراتر دەپۆیى. سەیر ئەوہ بوو نەى دەهیشت درووه كەرتەشىیەكان خشەشیان بى.
 وەك ماری، بى چرپە، دەخزى.

له لای راسته، ئەو شوینەى رەهەزەکانى ئاناوارزای دەبرانەوه و ئاوى جەبەهانی دەپژا سەر تەختەبەردان، هیندیک کۆئاگر دیار بوون و دەنگیش دەهات. هەردووکیان راوهستان.

حەمەد بە سرتە گوتی:

– نەمگوت؟ خەلکی دەشتی هەموو هاتونە ئیڕە و لە گەل تاوهلاتی وهخۆ دەکەون و بە دواى حەمەدۆکی دا دەگەرین!

موسلیم بە سەرسوڕمان و توورپەیی یەوه وهلامی دایهوه:

– باشه خۆ ئیمە چمان لەوان نەکردوه!

– راسته ئیمە چ زیانیکیان بە وان نەگەیاندوه، بەلام ئەوان کەیفیان بەوه دئ حەمەدی بگرن و لەتوپهتی بکەن. پێیان خۆشه ئەوهی بکەن و دواتر وهک داستان بیگیرنەوه.

موسلیم گوتی:

– چاو، ئەوه ئەستیرەى رۆژییه. دیتووته؟

حەمەد وهلامی دایهوه:

– بۆ خاتری خودای، کورپە موسلیم رۆژ بێتەوه تی دا دەچین!

– لێرەرا ئیدی ئەوان ناتوانن بێن. ئەوان زۆر لە مارەکان دەترسن. ئیمەش هەرئەوهنده لەو بستووهی لە پێشمان دایه، بچینه خوارى، چى وامان بۆ قەراغ جەبەهانی نامینى.

حەمەد پرسى:

– بلیى پێش تاوهلاتی بگهینه ئەوئ؟

– بەلئ، دەگهینى...

– دەزانى تا ئیستا تووشى ماران نەبووین؟

– ئاخر ئەوان بە شهو دەنوون، بە تاییهت شهوانى بەهاری کە فینکن، ئەو بەستەزمانانە پایۆکەى دەخۆنەوه و لە پەنا پنجهکەرتەشى یان بۆی دەخەون.

– ئەدى بۆ دەتگوت شهوانە سوور هەلدەگەرین؟

– ئەى... چونکە لئیان دەترسم!

– ئیستا دەترسى؟

– ئەیچۆن!

– بریک خیراتر برۆ، بەلام خشەت نەیه...

موسلیم وهرئکەوتەوه، ئەوهنده بە پارێزەوه دەپۆیى کە چرپەى پێى بە هیچ شیوهیهک نەدەبیسرا. حەمەد پێى سەیر بوو کە چۆن ئەو دەتوانى ئاوا خیرا و بئ دەنگ برۆ! دەیهویست بۆخۆشى وا بکا. گەیشتنە جیگایهکی روتەن، کە پر بوو لە بەردى گەورە گەورە.

موسليم له سه ره خو گوته:

- ئيره پره له مار، ئهوى هه ره بپه زايان ليره. بپيان ده ليين "تيزه مار"، سه بالي ته واو دريژن، به لام هينده باريكن، هه ره به قه ده ئه و قامكه چكوله ي من ده بن. هه ركه سيان لي نيزيك بيته وه، خو ي داوينا و پيوه ده دن. به گاميشي يه وه ده ن، سه قه ته ي ده كهن. پيش ئه وه ي كا برا بپه رزيته سه ر ئه وه ي خو ي لا بدا و به رگري له خو ي بكا، پيوه ي ده دن. تيزه مار وه ك زي پري ده ترو ووسكيته وه و كا تيك باز ده دا، ترو ووسكه ي له شي هه تا روژي ده روا.

- باشه ئيستا، ئه و ده مانه، ئه وان چ ده كهن؟

- ئيستا ئه وانيش نوستون، به لام تيزه مار وه ختيك ده خه وي، وه ك ماري ديكه پاپوكه ي ناخواته وه، به دريژه وه ده كه وي، وه ك وه كا زيكي زي پ ده چي كه له وي فر ي درابي. له وان هيه ئه تو هه روا بر وي و له نه كا و وه كا زيكي زي پت له به ر ده مي خو ت چا و پي بكه وي، به لام كا تيك بو ي دا بيه وه، قه پت به ده ست ي دا ده گري، پي ته وه ده دا و ده ت كوژي. شو كور بو خوداي ئه وان خه ويان قورسه و ته نانته ئه گه ر پيا و پيشيان له كلكي بني، وه خه به ر نايه ن!

موسليم كا تيك ئه و قسانه ي بو حه مه دي ده كرد، هي نديك شل ببوه و سه برتر ده رو يي. راست ئه و كا ته ي ئه و باوي هه نگا وه كا ني خيرا تر كر ده وه، ده نكي ته قه ي تفه نگان كه تا ق تا ق له چه ند جي گاي جو را و جو ره وه هات، ده نكي دا يه وه. له پر موسليم ها واري لي بليند بوو:

- ئاخ، بمگه ني! ئاي ئاي...

حه مه د دي تي كه موسليم له پيش دا هه لبه زي يه وه، پاشان نوشتايه وه و دانيشته، ده نكي فر كه يه كيشي گو ي لي بوو. حه مه د به په له خو ي گه يان دي. پيش ئه وه ي حه مه د يار مه تبي بكا، موسليم هه ستايه وه سه ر پي.

- ئه وه چ بوو موسليم؟

- ماريك... ماريكي گه وه... ره شماريك، باوه ر كه سه د بال ده بوو! سه ير خو ي به لاق ي دادام! پيم وان به ئيدي بتوانم بر وم. لاقم سر بووه!

- بزانه ده تواني بر وي؟

- نازانم، زور ديشي!

- را وه سه ته، له پشتيت ده كه م!

- نا كا حه مه د! رانم زاني ده كا، به لام ده توانم پي بر وم.

موسليم هه ستا و ده ست ي به رو يشتن ي كر ده وه، جا ربه جا ر را ده وه ستا. حه مه د گو ته:

- ئه وه چي به موسليم؟ زاني ده كا؟

- هي نديك سه برتر كا حه مه د، وا دياره نا توانم باش لاقم ببزيوم.

- باشه بليي ماره كه پيوه ي نه دا بي؟

- نا، ئەگەر پێوهی دابام، ئیستا مردبووم، بەلام زۆر توندی خو پێدادام. هیوادارم
یەسکی لاقمی نەشکاندبێ!

موسلیم دەستی بە شانی حەمەدی گرت و خوێ قیت کردەوه:

- رێبوار هەتا دانیشی، رێگای دوور دەکەویتەوه، با برۆین! پێش ئەوهی رووناک بێ،
لێره وەدەر نەکەوین، دەگیرین، قسە تۆیە...

پاشان قامکی بو کۆئاگرەکان راداشت، کە لە دوورەوه دیار بوون و گوتی:

- هەر دەلێی تەواوی خەلکی چو کووراویە بە سەگ و ئەسپانیانەوه هاتونە ئێره.

جا ئەو کاتە بۆشیان دەردەکەوێ کە ئیمە لە باتلاقی ئاخچەسازی دا نەماوین...

- ئەو کاتی هەر هەلاتووێک، یان قاچاغیکی دیکەیان وەدەست کەوێ، تۆلە
ئیمەش لەوان دەکەنەوه.

- راست دەکە، هەمیشە کەسێک هەر هەیه کە لەوێ خوێ شارددبێتەوه.

دیشان موسلیم هەنگاوهکانی توند کردن و خیراتر پۆیی. حەمەدیش هەولێ دەدا

بەجێ نەمی، بە تاییەت کاتی موسلیم خواروپیچە دەکرد، نەیه دەگەشتی. بە
هەناسەبرکیوه گوتی:

- موسلیم ناتگەمی، برێک سەبرتر!

- پەلە بکە کاحەمەد، ژانی لاقم زۆره، وا هەست دەکەم سەردلێشمی پێوه دێشی.

لە دەوروبەر تەقە هەر دەهات و بەو تاریکوورونە بەیانی، لە نیو رەوهزە
بەردەکانی ئاناوارزای دا زیاتر دەنگی دەدایەوه.

- موسلیم، دەلێی خەریکین راست دەچینه نیویان!

- نا نا، هیچ کەسمان لە پێش نیه!

- چۆن دەزانی موسلیم؟

- چونکە پێش ئیمە ماری زۆر لێیه، کاحەمەد. هەژدیهاکەش لە دەوروبەری

رەوهزەکە قەراغ چۆمی دەبێ. هەموو کەس دیویەتی. بیست شاخی هەن،

شاخەکانی سوور سوورن، ئاوریشی لە زاری دێتە دەر. خەلکی ئەو دەوروبەرە

ناویرن روو دێره کەن.

لە باشووری رۆژەهلاتەوه، لە سەر گاورکۆی، رووناکایییەکی کز وە دیار کەوت. لەو

کاتە دا ئەوان گەشتنە سەر بەستینی چۆمی جەیهانی. موسلیم لە نیوه پراستی

لێژایییە خڕی درێژ بوو و دەستی بە نالەنالی کرد.

حەمەد لێی پرسی:

- چییە موسلیم، زۆر ژانی دەکا؟

- هیچ نیه دە، بەلام دەبێ هیندیک بەسێمەوه. هەردی و ژانەکە زۆرتر دەبێ.

ئای خوایه... ماریکی سەیر گەوره بوو! قسە تێ دا نیه دە بال دەبوو!

حەمەد چاویکی بە دەوروبەر دا گێرا. تاویک بوو سیوادی هەلدابوو و سەری گاورکۆی تەواویک ڕووناک ببوو. چوو بە بن بآلی موسلیمی، هەلی ئەستاندە سەر پێ و گوتی:
 - هەستە موسلیم، ئیمە بە نیو ماران دا تا ئیرە هاتووین، لیرە نابێ بوەستین. هەستە خۆمان دەگەیهنینه ئەو گوندانە ی ئەو سەرە ی!
 حەمەد ئەوجار دەستی لە بن بآلی موسلیمی دەرکیشا و بە سەر خیزەلینی دەم ڕووبارەکە ی دا رای کرد.

موسلیم بانگی کرد:

- وا نابێ! پێویست ناکا وا بە پەلە ڕا بکە ی. دێیک هەیه لیرە زۆر نێزیکە. وەرە بە سەر خیزەکە ی دا مەرۆ. وەدووی من کەو بە بە قەرەغ خری دا ڕوین!
 کاتیکی ڕۆژ بوو، ئاوی چۆمەکە ی وەک ئاوینە ی ڕوون بوو، دەتگوت ڕووبارەکە ش تازە وەخەبەر هاتو و ڕووناکایی تی دا ڕەنگ دەداتەو.

- دیتووتە، ئەو دێیکە ی!

موسلیم دانیشتە عەرز ی و نالاند ی.

- چی یە؟ دەلی وەزعت باش نیە موسلیم؟

موسلیم ددانەکانی دەچیرەو بەردن و گوتی:

- ناوہ لآ، هیچ باش نیم!

- جا ئەگەر وا بی، ئەتۆ لیرە بە و ئەمن لە پێش دا دەچم نیو دێیکە ی بە تاقی دەکەمەو!

- نا، نابێ، دەبی ئەمن لە پێش دا بچم! تەنگ و ڕەختەکە م لە لای تۆ بەجی دێلم. ئەو نەدی سی سیگارە دەکیشی لە سەرم ڕاوەستە، ئەگەر نەهاتمەو، بوختو چۆنت پێخۆشە، وا بکە!

موسلیم تەنگەکە ی لە بەردەستی حەمەدی لە عەرز ی دانا، فیشە کدانەکە شی لە خۆی کردەو و لە سەر تەنگەکە ی دانا و پاشان بە شەلەشەل بەرەو نیو گوندەکە وەرپێکەوت.

کاتیکی ئەو گەرایەو، ڕۆژە لاتبوو و ولات گەرم داھاتبوو. چۆم و بەستینە خیزە لانەکە ی، هەردووکیان، لە بەر تیشکی ڕۆژی دا دەدرەوشانەو. موسلیم ئەوجار زیاتر دەشەلی. لەتاو ئیشی لاقی هەر بۆلە ی دەھات و دەی نالاند.

- دئ کەسی تی دا نیە! مێشیکیشی تی دا هەلنافری. هەمووی سەروین گەرام، مریشک و پەرەسێلکە نەبی، چی دیکە م نەدی. با، ماریکی زەردیشم دی!
 - دەبا کوشتبات!

- کەس ماری بی زەر ناکوژی، گوناھە!

حەمەد سەربەرگەکە ی لە سەر شانان ڕاست کرد و گوتی:

مال نیه. بەلێ چوو هەمەدۆکی بکوژێ. تەواوی پیاوەکانی ئەم گوندە، لە منداڵی
 حەوت ساڵەو تا پیری هەفتا ساڵە چەکیان دەست داوہتی و چوون هەمەدی بکوژن.
 تەنانەت هیندیک ژنیش رەگەلیان کەوتوون!

– باشە بۆ پێیان خۆشە هەمەدۆکی بکوژن؟

– کاکە بەراستی نازانم بۆ! دەلێی ئەو هەمەدۆکە بابی کوشتوون، دەستدریژی
 کردۆتە سەر دایکیان، مالی بە سەر دا رپووخاندوون و دیھاتەکانی ئاگر تی بەرداوان!
 ئەمن نازانم کاکە! هەرچی پیاو، تەنانەت یەکیکیان، لەو دیھاتانە دا نەماو.
 هەرکە باس و خواسی هەمەدیان بیست، بۆی وەدەرکەوتن. دەیانگوت لەتوپەتی
 دەکەین، دەی هارپین! بە خۆی هەر ئەو نەدی دەزانم کاکە گیان!

– باشە هەمەد چ زیانی بەوان گەیاندو، یان شتیکی بەسەر هیاناون؟ بۆ دەبی
 ئەوان هیندە رقیان لە هەمەدۆکی بی؟

ژنەکە لێی چوو پێشی، رپوخساری سوور هەلگەرابوو و رەگی ملی هەستاوون،
 دەنگی هەلینا و بە سەری دا قیزاند:

– ئەدی ئەتۆ بۆ خۆت؟ ئەتۆ چیت لێی دەوی؟ ئەتۆ چ دوزمنایەتی یەکت لە گەل
 هەمەدۆکی هەیه، کە ئەو هەموو رەخت و فیشەکەت لە خۆت بەستو، خەنجەری
 چەرکەسیت دەبەر پشتی ناو، دووربینت دەملت کردو، تەنگی کارابینی ئەلمانیت
 بە دەستەو گرتو و هاتووی سەری ئاناوارزای و باتلاغی ئاخچەسازی
 لێ دەپشکنی؟! پیم بلی هەمەد چی لە تۆ کردو، برام؟ ئەو بەستەزمانە شەلەشت
 وەدوای خۆت داو و لە هەمەدۆکی دەگەرپی! چاوە لە خۆتان کە چەند شپ و شپریون!
 ئەو حالە هەتانە؟ خۆ بەو حالە یەو وەک بەشەرانیشت ناچن. باشە هەمەدتان
 گرتبا، چتان لێ دەکرد، ها؟ دەتان کوشت، بە زیندوویی کەولتان دەکرد، پێستەکەیتان
 بە تاوی ئیشک دەکردو، چاوتان دەردینا و گوشتەکەیتان دەبرژاند؟ یان لەوانە یە
 بیرتان کردبیتەو بە دەنە دەست یاوەر و سەر جووخە علی کەرتیشی درندەدی
 نائینسان، کە دەلێی بەرازە چاوی بوقیت لێ ناو؟ دەی پیم بلی بە راستی
 هەمەدۆک چیی لە ئیو کردو کاکێ من؟! ژن و خوشکی لێ هەلگرتوون؟! بەلێ، ئەو
 عەبدی خانی خوینمژی ستەمکاری کوشتو. عەبدی خانیک کە دوزمنی هەموو
 جووتیرەکانی ئەو دیانە بوو. نەکا ئەتۆ خزمی وی بی، کە ئاوا خۆت دە چەکی دا
 رەش هەلگێراو و دەتەوی تۆلە ی ئەو جینایەتکارە ی بستینی یەو! باشە ئەگەر
 عەبدی خان کوژرا، هەر جووتیرەکانی چیا ی توورپوس نەبوون کە جیژنیان گرت و
 ئاگری گەورەیان کردنەو، بۆ ئەو ی خۆشالی ی خۆیان لە نەمانی ئەو ستەمکارە ی
 نیشان بەدن؟! باشە جووتیرەکانی وایوای نەبوون، کە لە سەر مال و مەزرای خۆیان
 دەرکراوون و لە سایە ی سەری هەمەدۆکی یەو، کە علی سەفابەگی کوشت،
 توانیان بگەرینەو سەر جیگا ورپیگای بابو باپیرانی خۆیان؟ ئەو مەحموودئاغای

كانی یه گولانی كوشتوه، كه پیاو كوژیکی خوینخۆر بوو، جه لادی خهلكی ههزار بوو و ههزار پیاوی زیاتر كوشتبوو. له بیرتان نیه دوای كوژرانی ویش جووتیران کردیانه چ شاییلو غانیك؟! ده تانهوئ تۆلهی ئهوانه له حهمه دۆکی بکه نهوه؟!

- دایه گیان، تکایه هیندیک راهسته با بۆت باس بکه م...

ئازای لهشی پیریژنه کهی وه سهر ئاره قه ی گه رابوو. قیزانندی:

- نا، بی دهنگ نابم! سهیریکی خۆت بکه، بهو هه موو رهخت و فیشه که وه! ئه وه ندهشت بهو کوره بهسته زمانه یه وه هه لاهه سیوه و وه دوای خۆت داوه. باشه ئه و

کوره چ تاوانیکی هه یه؟ به راستی حه مه دۆک چ زیانیکی به ئیوه گه یاندوه؟ ژنه که جار به جار دهنگی زیاتر هه لادینا و حه مه دۆکیش هه ر تی یه وه رامابوو و پێ ده که نی.

- دایه گیان، حه مه دۆک چ خراپه یه کی له گه ل من نه کردوه و...

ژنه که به تووره یی یه وه گو تی:

- بۆ پێ ده که نی؟ وه لاه ی میوان نه بای، هه ر بۆخۆم ده مزانی چم لی ده کردی!

دوای ئه وه پڕویشته ده ری و به لام زۆری پێ نه چوو، هاته وه.

- چاو... بروانه ئه وه بهو قه دوگی پاله یه وه ده لی حه مه دۆکی ده کوژم! چوو هه جلکی مه لایانی ده بهر کردوه، پێی وایه ده توانی بهو فیله ی حه مه دۆکی فریو بدا، بی گری و بی داته دهستی سه روکه که ی خۆی و یاوه ری بۆره مالۆس! وه لالا دیاره زیره کی! وه لالا پیاوی ئاوا ده گمه ن و گه وره ی وه ک تۆ ده قوتووش دا وه گیر ناکه وئ و قسه ی تی دانیه مسته فا که مالی گه وره ش میدالی به ند سووری ده ملی ده کا!

- دایه گیان، سه رجۆخه عه لی که رتیش سه روک و ئاغای من نیه!..

- عه لی که رتیش، ئه وه جه لاده، ئه وه گزیره خوینمز ه خویری یه پاشای تۆیه! پاشای کوره که ی خوشمه! ده ره بی ئه گه ر حه مه دۆک شتیکی لی بی، کوره که م ئه و ماله ی به سه ر دا ویران بی! دیاره ده زانم حه مه دۆک چی به سه ر نایه و ئه وانه زه فه ری پێ نابهن، به لام هه رچۆنیک بی ئه گه ر شتیکی به سه ر حه مه دی بینن، به لین بی نه هیلم کوره که م پێی ده وماله ی بنیته وه! هه ر به ژن و ماله وه به له عنه تی ده که م و وه ده ری ده نیم! قه رار بی وای لی بکه م! ئه من زینه به ره شم پێ ده لین. ئه گه ر بیلم لاقی ده وماله ی بنیته وه، به لین بی پرچه کانم له بن را خشت به مقهستی بپریم و ده کلکی که رییان خه م!

زینه ب ئه و جار هه ستا و به بیزاری و تووره یی یه وه دریزه ی به قسه کانی دا:

- له م گونده هه ر پیاویک خۆی پێ ئازا بووه و ئی ئه و دیبانه ی سه ره وه ش هه ر پیاویک ده خۆی رادیبی، هاتوونه خوارئ، وه دوای گورهانیک ژانده رمه که وتوون.

ئه وه چی یه حه مه دۆکی ده گرین! جا ئه وه ئازایه تی یه؟! وه لاه ی دابرز ن باشتره!

له پر تووره یی یه که ی هیندیک هیور بووه، به لام لۆمه کردنه که ی نه بری یه وه:

– رۆلە گیان، چۆن دەبی پینچ هەزار کەس بە پێیان و بە سواری، بە دواى یەك تاقە کەسى یەوە بن و ئەو جار مندالیش رەگەل خۆیان خەن؟ وەك ئەو بستمەندالەى گەل تۆ! گرتنى تاقە رۆحیكى بۆ ئەو هەموو خەلكەى خۆ نابى زەحمەت بى! بەلام حەمەدۆك نامرئ! دلنیا بە ئەوتان بۆ ناكوزرئ!

پاشان لە سەرەخۆ گوتى:

– كورم، حەمەدۆك گالتەى لە گەل ناكرئ. ئیوه كارىكى باشتان كردو، كە چى ديكە بە دواى حەمەدۆكى دا نەگەراون!

زینەب ئەوجار لە حەمەدى نيزىك بۆو. چاوه كانى حەمەدى پر ببوون لە فرمیسك. ئەو لەوكاتە دا پر بەدل پيئ خۆش بوو خۆى دە بەر پيئ ئەو ژنەى باوى، دەستى دە لاقانى وەرپيئ و بە دەنگى بەرز بگرى.

زینەب گوتى:

– رۆلە گیان، ئەتۆ دەبی بزانی حەمەدۆك پیاوى خودایە! پیاوچاكە، پیاوچاك! هەر كەس پيشى پي بگرئ، یان بیهوى زيانى پي بگەیهنى، گۆج و ئيفليج دەبی، مالى ويران دەبی، هەرچی هەیهەتى، با دەى با و كوند لە سەر كەلاوى ماله كەى دەخويئ... ئیوه بەختتان هەبوو كە وازتان لە گرتنى وى هیناوه و چى ديكەى وەدوو نەكەوتوون.

پاشان چوو بن گوپیان و وەك ئەوەى بیهوى نەهینی یەكى یان بۆ ئاشكرا بكا، گوتى: – چاكم گوى لى بگرن! ئەمن ئەوهم لە كەسىكى باوەرپيكر او بیستو. حەمەدۆك گوللە بەند و تیغەندى هەیه، كەس پي بریندار ناكرئ. دایە سولتانی خانەقەى چلچاوى هەم گوللە بەندى داوہتى و هەم شمشیری خانەقاكەش. شمشیرەكە ئەوەندە قورسە كە هەر حەمەدۆك دەتوانى هەلى گرى و كەسى ديكە ئەوەى پي ناكرئ. هەر وەها حەمایە لىكى داوہتى كە هەزار ئایەتى قورئانی تى دا نووسراو! هەر بۆیەش لە هەموو بەلایەكى پاریزراو... گومانى تى دا نیە ئیستا حەمەدۆك بۆتە بالندەیهك، یان ماریك، تەنانەت لەوانەیه بووبیتە هەوریک، لەمیژ بى ئاچەسازى بەجى هیشتبى و ئیستا لە سەرى چیاى دولدولى بى! هیچ شتىك زەفەرى پي نابا، نا! ئیوه خودا رۆحمى پي كردوون كە گۆج و ئيفليج نەبوون و بە سلامەتى گەراونەو! ئیشاللأ خودا رۆحم بە منیش بكا كورەكەم بە سلامەتى بگەریتەو!

دواى ئەوەى زینەب هەرچی دە دلى دابوو بەتالى كرد، هیندیک هیور بۆو. هیشتاش رۆخسارى سوورەلگەراوى ئاسایی نەببۆو و لەشى هەروا شەلالى ئارەق بوو، بەلام كاتیک چاوى پر لە فرمیسكى حەمەدى دی، وردە وردە وەخۆ هاتەو، لە شیوهى هەلسوكەوت و قسەكردنى خۆى پەشیمان بۆو و گوتى:

– پۆلهكانم بمبوورن! نارەهەتم كردن، خودا غەزەبم لئىگرئى كه ئاوا له ئيوه توورپه بووم. خو به خوداي ئەمن وانيم! نازانم بو ئيستا وام كرد! ئاخري ئيوه ميواني منن و ميوانيش ديارىي خودايه. ئەمن شەرمەزاري ئيوه پۆلهگيان! ئيوه كاريكى زور باشتان كرد كه گەرانەوه و خوتان لەو خەلكه‌ى وه‌دواى هەمەدى كه‌وتوون، جيا كرده‌وه. توخوا بمبوورن پۆله!

دوو دلۆپ فرميسك له چاوى هەمەدى جيابوونەوه و به سەر قۆنداغى تەفەنگەكه‌ى دا، كه له سەر كووشىي دانابوو، به‌ربوونەوه. زينه‌ب كه ئەوه‌ى دى، زور نارەهەت بوو، له به‌رامبەر هەمەدى چۆكى دادان و دەستى به‌ پارانەوه‌ى كرد. نه‌ى دەزاني چۆن دلى ميوانه‌كه‌ى چاك كاته‌وه:

– پۆله گيان، ئەوه چى‌يه؟ ياره‌بى خودا هەردووك چاوه‌كانم كویر كا! ياره‌بى گولله‌ى گەرمم وئ‌كه‌وئ و بچمه ده‌قورئ! ئەمن ئەوه چم كرد؟ خو پياو له گەل ميواني خوئ ئاوا ناجوولئته‌وه!

پاشان دەستى له سەر شانى هەمەدى دانا و گوتى:

– تكات لئ‌ده‌كه‌م ميوان، دەسته‌كانت ماچ ده‌كه‌م، لاقه‌كانت ماچ ده‌كه‌م، ئەتۆ گەوره‌ى! نينو‌كئىكى تۆ سه‌رومالي من دئىنئ، به‌ قوربان‌ت بم، مه‌گرئ!

هەمەد گريانى ده ئەوكئ مابوو، هەرچى ده‌خوئ ده‌نووسا، ده‌نگى ده‌رنه‌ده‌هات و وه‌لامى پئ‌نه‌ده‌درايه‌وه. زينه‌بئيش هەر ده‌ دەورى ده‌سوورا و داواى لئ‌بووردنى لئ‌ده‌كرد. سه‌ره‌نجام هەتاه‌وه سه‌رخو و گوتى:

– دايه گيان، ئەمن ده‌بئ دەستى تۆ ماچ كه‌م، ئەمن ده‌بئ لاقه‌كانى تۆ ماچ كه‌م! توخودا ئەو جوړه مه‌پارئوه و ئەشكه‌نجه‌م مه‌ده! ئەو كه‌سه‌ى پئى ده‌لئن هەمەدۆك، منم...

– چى؟! ئەوه ده‌لئى چئ؟!

موسليم وه‌لامى زينه‌بى دايه‌وه:

– ئەو كه‌سه‌ى خەلك پئى ده‌لئن هەمەدۆك، ئەوه‌يه! ئەوه كا‌حه‌مه‌ده!

پيرئزنه‌كه‌ سه‌رى سوپما، قسه‌ى بو نه‌ده‌كرا. نوشتايه‌وه و له سەر عەرزى دانىشت. يه‌ك دوو ده‌قيقه هەروا چاوى ده‌ چاوى هەمەدى‌يه‌وه برى و پاشان له‌سه‌ره‌خو گوتى:

– سوپاس بو خواى! خودايه ئەمن شوكرانه‌بئيرم كه ئەو رۆژت نيشان دام! شوكر بو تۆ خوايه!

ئەوجار هەستا سەر پئيان، له ژووره‌كه‌ى چوو ده‌رئ، هئىندئىكى پئ‌چوو و دوايه هاتەوه ژوورئ، دەستى له سەر شانى هەمەدى دانا و به‌ پئ‌كه‌نئنه‌وه گوتى:

– به‌ چى را بزاتم كه ئەتۆ به‌ راستى هەمەدۆكى؟ تئ‌م‌بگه‌يه‌نه‌ ميوان! تۆ كه ئاوا كزه‌له‌ و كورته‌بالاى، چۆن ده‌كئ هەمەدۆك بئ؟ هاوړئكه‌شت بوئى شيرى خاوى له

زاری دئ. دەكرئ بستمە مندالئىكى ئاوا ھاوكارى حەمەدۆكى بئ. بئجگە لەوھش بابەكەم ئەتۆ وەك ژنان دەگرئ. تۆخوا بمبوروە میوان، دوور نیه ئەتۆ راست بكەى و حەمەدۆك بئ، بەلام ئەمن ھەرچى دەكەم ناتوانم دئنيا بم كە حەمەدۆك ئاوا، وەك تۆ، بئ. پۆلە گيان بۆ خاترى خودای ئەو گرئببەم بۆ بكەوہ!

موسليم ئەو جار بە دەنگئىكى بەرزتر گوتئ:

- دایە گيان، چاو لە دەستى بكە! بزانه نیشانەى خانەقاي چلچاوى دە قامكى دا دەناسى یەوہ؟

زئنبەب بە پەلە دەستى حەمەدى گرت، ھەلى ھئنا و گوتئ:

- ئەلبەت دەى ناسمەوہ!

ئئستئىكى باش دە ئەنگوستئیلەكە یەوہ رامما، پاشان بە تاسەوہ ماچى كرد و بە نئوچاوانى یەوہ نا:

- بەلى ئەوہ ھەوہ! خودایە گيان شوكرانەبژئرم! شوكرى تۆ دەكەم كە ئەم بەختەوہرى یەت بە نسیب كردم. سوپاسى تۆ دەكەم كە حەمەدۆكت ھئنا مالى من! دە خودایە ھەردووك چاوم كوئر كە! چاوا! خو ئەمن ھەر راوہستاوم و زۆربلئى یە دەكەم! كورەكان ئەوہ لە برسان و لە شەكەتى یان دەمرن. ئادەى كچئنە وەرن، دەى! دوو ژنە جحئللەكان بە پەلە ھاتن:

- خئرا بن ئاوى شئیلەوتئین ساز كەن، با كورەكان دەست و دەموچاویان بشۆن، ئەمنئش ئەوہ نانى ساز دەكەم!

ژنەكان دەسبەجئ ئەفتاوە و لەگەنئان لە بەردەستى حەمەدى دانا و خاولى یەكئشئان ھئنا. خاولى یەكە تازە شورابوو و بۆنى جاترەى لئ دەھات. یەكئك لە ژنەكان ئاوى بە دەستى داكرد.

حەمەد دەست و دەموچاوى بە سابوونئ شوت و پاشان گۆرەوى یەكانى لە لاقى دەرھئنا. لاقى ھەموو بە دروان پرووشابوو و كووزكووز ببوو. كاتئك بەو سابوونە بۆنخۆشەى لە بەردەستى بوو، شوتنى و ئارەقە و خوئنەكەى لئ كردنەوہ، ھەستى بە ئاسوودەبئى كرد. پاشان نۆرەى موسلئمئى ھات. ئەو بە دەم دەموچاوشوتنەوہ بئرى لە ھەلسوكەوتى حەمەدى دەكردەوہ و لە دلى خوئى دا دەى گوت: "بە راستى ئەو حەمەدۆكە زئرەكە، واى لە خوئى كردبوو ھەر دەت گوت ھەتئوئىكى پازدە سالىەى بئ كەسوكارە! لەو كاتە دا سەرى وەرسووران و دە حەمەدى یەوہ رامما!

- بۆچى ئاوا تئمەوہ رامماوى موسلئم?

- بۆ ھئچ!

دایە زئنبەب ھاتەوہ. سفربەكەى ھئنا و لە پئشى راخستن. پاشان كوللئرەگەنمئى گەرمەتەندوو، ھەنگوئئى سبئى، قەئماغ، پەنئیر، ماست و پۆنى كەرەى تازەشى ھئنان و لە سەر سفربەكەى دانان.

- كورم حەمەدۆك، بمبوورە. جارئ چيى ديكەم بۆ ساز نەبوو!
 - سوپاس داىە گيان، بەزىاد بئى، جا چ لەوہى باشتەر دەبئى، دەستت خوش بئى!
 ئەو جار يەكئىك لە ژنەكان كىتەلەيەك شيرى گەرميشى بۆ ھيئان.
 داىە زىنەب گوتى:
 - ئەرى حەمەد گيان، توخوا سەيران چۆنە؟
 - دەستت ماچ دەكا داىە گيان. شوکور زۆر باشە!
 - خودا ئاگادارى بئى، ئەدى رۆلە بۆت رەخساوہ زەماوہندى لەگەل بکەى؟
 - بەئى داىە!
 - رەبى مەبارەكتان بئى و ياخوا لە گەل يەك پير بن!
 موسليم ھاتە نيو گفتوگۆكەيانەوہ:
 - نازانى داىە زەماوہندەكەيان چەندە خوش بوو! سئى شەوورپۆزان دەھۆل تەقەيان
 ھات. ھوت دەھۆلكوت دەيانكوتا! لە سەرانسەرى چوگورپاوايە قەت شايى وا
 نەديتراوہ!
 - ئەدى داىە حۆرييت؟! كە ئەو كاتەى بريندار بووى، چوو و داىەسولتانی بەو رىگا
 دوورەى دا ھيئا بن سەرت و ئەويش برينەكانتى چاك كردهوہ؟.. ئەرى وابزانم ئەو
 داىكى خۆت نيە؟
 - ناوہللا، خزميش نين، ئەو جيرانمان بوو.
 - خودا تەمەنى دريژ كا. وەللاھى ئەو ژنە وەك ھەزرەتى عەلى ئازايە!
 - بەئى، داىە حۆريى من ھەميشە ئازا بووہ.
 - حەمەد، رۆلە، با پرسىارىكى ديكەشت لئىبكەم. توخوا بەسەرھاتى خەجىيى
 بەستەزمان چۆن بوو؟ ھىچ ھەوالى پوورە ئيرازيت ھەيە، كە خەلكى ئەو دىيەى
 خوارەوہى ئيمە بوو؟ قەت چاوت پيئان كەوتۆتەوہ؟
 - نا، قەت نەمدىتوونەوہ داىە گيان، ئەمن ھەميشە قاچاغ بووم و نەمتوانيوہ لە
 شوينىكى بمينمەوہ.
 - خەمى مەخۆ، ئەو خودايەى لە بنى چالائى دا بە ھاناي يۆسفى گەيشت، رۆژيىكى
 دەفرياي تۆش دئ و بە دیدارى مندالەكەت شاد دەكاتەوہ!
 حەمەد ئاخىكى ھەلكيشا:
 - ئيشاللا!
 ئەو جار چاوى دە چاوى زىنەبى برى و گوتى:
 - داىە زىنەب، ئەو جار نۆرەى منە پرسىارانت لئىبكەم. ئەتۆ باسو خواسى سەيران
 و داىە حۆريت لە كوئى بيستوہ؟ چۆن ئەو بەسەرھاتانە گەيشتوونە گوئى تۆ؟
 داىە زىنەب قاقايەكى كيشا:

- بۆخۆت دەزانی هەموو کەس ئەتۆ دەناسن، لە مندالێکی حەوت سالتەوه هەتا دەگاتە پیریکی حەفتا سالتە! خەلک هەموو بەسەرھاتی ژيانی تۆ دەزانن. هەموو کەس دەزانن ئەتۆ ئەسپیکت هەیه وەک ئەسپەکەى کویرئوغلێیە، لە چەشنی دۆلدۆلی حەزرەتی عەلی و بۆراقی پێغەمبەری گەورەمانە! ئەسپیکى سىحراویى یە! غەیبی یە! نە کەس دەتوانن بى گری و نە کەس بۆی دەکوژن! دەلین ژيانی تۆو ئەو ئەسپەى لیک گری دراون و هەتا ئەو ئەسپە زیندوو بى، کەس زەفەر بە تۆ نابا. هەروەها دەلین ئەسپەکەى تۆ وەک ئەسپە بۆرەى بەناوبانگی کویرئوغلێ لە "ئاوی حەیات" یی خواردۆتەوه و هەتا دنیا دنیا یە، هەر دەمینی. پیت وایە چۆن ئەتۆ ناسیوه؟ پۆلە هەموو کەس ئەتۆ دەناسن و لە هەمووانیش زیاتر هەزارەکان باست دەکەن! ئیمە نایب رەجەبیشمان دەناسن، دوردوو شیتیش و مەلا فەرھادیش... دەشزانین ئەتۆ نیشانە یەکی پیرۆزت بە بەرى دەستی یەوه یە.

لەوبەینە دا حەمەد و موسلیم لە نانخواردنی ببوونەوه. هیچیان لە سەر سفرەکەى نەهێشتبوو و هەرچی بۆیان دانا بوون، خواردبوویان. ژنە جحیلەکان دیسان ئەفتاوه و لەگەنیا ن هینا و ئەوانیش دەستیان شوتەوه و ئاویان دە زاری وەر دا. دایە زینەب گوتی:

ئەوه لەو ژوورەى دیکە جیگام بۆ راختوون. هەر خودا دەزانن ئیوه چەند شەوه خەوتان لە چاوی نەکەوتوه و ئەوه لە سوپی خەوی شیت دەبن. وەرن بۆخۆتان بخەون!

حەمەد هەر دەسبەجی خەوی لیکەوت. موسلیم لە تاو ژانی لاقى نەى دەتوانی بنوئ، بەلام دەری نەدەبرى. ئاخەرەکەى شەکەتى بە سەر ژانەکەى دا زال بوو و خەوی لیکەوت. بەرگە لیفەکان وەک گیچى سپى بوون و بۆنى سابوون و سیویان لى دەهات.

پاشنیوه پۆیەکی درەنگ بوو و پۆژ هاتبوو ئاوا بى، بەلام حەمەد و موسلیم هەروا نوستبوون. لە باشوورەوه هەوری سپى پەیدا بوون، زیادیان کرد و بە سەر دەریای نیوه راست دا بلاو بوونەوه. نیسیی شاخەکان شۆر بوونەوه، بەرەو پۆژەلات دریز بوونەوه و شەه زریان هەلی کردی. جووتیرەکان کە بە خەنجەر، شمشیرە کۆن، پاچ، پیمەرە، شەنە، تەفەنگ و هەموو جۆرە چەکیکی کۆن و تازەوه چووبوونە راوی حەمەدۆکی، شەکەت و ماندوو دەهاتنەوه مالى. دایە زینەب لە بەر دەرگای مالى راوہستابوو، چاوه پروانی کورەکەى بوو و هەر کەسیش لەوانەى بەدواى حەمەدی دا گەر ابوون، بەوی دادەهات، تەوسیکی وی وەبەردەکەوت. هیندەى پى نەچوو، کورەکەى کە ئەسپیکى چاکى دەبن دابوو، فیشەکانى چەپ و راست لەخۆ بەستبوو و تەفەنگیکى کارابینى ئەلمانیشى دە شانى دا بوو، لە دوورەوه وەدەرکەوت. ئەسپەکەى، ئەسپیکى عەرەبى رەسەن بوو، کە لە عورفای هینا بووی. کورەکە

گەيشته نيو حەسارى و لە بن داره گيوژيكي كه له نيوه پراستي حەساره كەى بوو، له ئەسپه كەى دابەزى. دايه زينه ب له حاليك دا دەسته كانى ده كه له كەى دابوون و بزەيه كى له سەر ليوان بوو، ماندوونه بوونى له كورە كەى كرد. منداڵ به دەورى ئەسپه كەى دا هەلبە زدابە زيان بوو.

- يونس به خيرييه وه، رۆله! چ بوو؟ حەمەدۆكتان گرت؟ وه لاھى وئ دەچى هيچتان بو نە كرابى، دياره هەر كهستان ديته وه، مات و بى كهيفه. كه سيش دەنگ ناك.

يونس چاويكى له دايكى كرد. پيى سەير بوو كه دايكى ئاوا به كهيف و خوشحال دەدى. خوشكه كەى هات، ئەسپه كەى لى وه رگرت و بردى له تهويله ي به ستى يه وه.

- يونس گيان، ئەمن دە بينم هەمووتان نارە حەتن... رەنگه حەمەدۆكتان گرتبى و دابيتتان به عەلى كەرتيشى، يان يا وه رى بۆره بەراز و ئيستاش پەرۆشتان بى، وايه كورە ئازاكەم؟

- ئەوه چى يه دايه؟ بو ئاوا گالته م پيى دە كەى؟

- له وهى گەرى! پيم بلئى بزنام حەمەدۆكتان پيى گيرا؟ ئەدى بو وا به دەستبە تالى گەراونه وه؟ ماران قووتيان داوه؟ زور ماندوو بووى رۆله گيان؟ باشه ئەمن پيم نە گوتى قەت حەمەدۆكتان بو ناگيرى؟

- چۆن دەزانی هيچمان بو نە كراوه؟

- هەر له روخسارتان را دياره. چاويك له خوت و هاوړيكانت بكه... له دوور را دياره چوون وه دواى كلاوى خوار كه وتوون و هيچتان به دەسته وه نە هاتوه. يونس ئاخىكى هەلكيشا:

- وايه... به داخه وه هيچمان بو نە كرا. تهواوى ئا كچه سازى گەراين، نيو هەموو پۆله قاميشيكي، بن هەموو پنچكيكى، به كورتى هەموو شويينيكي گەراين، زوريش بووين، خەلكى سى دييان بووين، بەلام بۆمان نەديترايه وه. كاتيك چۆته نيو درووه لانی، سەدكەس زياتر ديويه تى. سەيره! رۆيه ل بۆته نيو كونه ماران، چۆته بن بالئى هەلويان، يان عەرز قەلشيوه ته وه و قووتى داوه؟ نازانم. ئيمه به خورايى خۆمان ماندوو كرد و به دواى دا گەراين...

دايه زينه ب له قاقاي پيكه نينيى دا:

- له وانەيه پيش ئەوهى نيوه بگەنى، هەژديه كه قووتى دابى...

- دايه ئەوه چى يه؟ توخودا پيم بلئى بو ئاوا پيى دە كەنى؟ چ بووه؟

- دەزانی چ بووه... كورە چاوپرەشه چاوجوانه كەم؟ ئەمرو شەهيئيك بۆته ميانمان! بالنده يه كى پيرۆز و به خيرو به ره كهت!
- دايه.. چى؟ شەهيئيك؟

- بەلێ، شەهینیکی بەرزەفر ئەمڕۆ لە سەر گوێسوانەى ئیমে نیشت و ماریکی رەشیشی بە چنگانەوه بوو... ئەمنیش بە ریزەوه پیشوازیم لێکرد، شیروههنگوینم دایه و هەر ئیستاش بەرانیکی بۆ سەر دەبێم!

- دایه... دەلێی هەمووتان شتیکم لێدەشارنەوه و بۆخۆشان پێی دلخۆشن... لەمیژساله، لەو هەتا بابم مردوه، قەت ئاوا بەکەیفم نەدیوی... زینەب چوو پێشی، دەستی لە سەر شانێ کورەکەى دانا و بە دەنگی سەبر گوتی: - دەزانی ئەو شەهینەى رێگای کەوتۆتە مالى ئیمه، کێیه؟ - کێیه؟

- ئەوهیه کە خودا لە هەموو کەسى جوانتر دروست کردوه، زێره، قارەمانه، شیرعەلیی ئەم سەردەمەیه، کویرۆغلیی ئەم دەورەیه، حەمەدۆکه... - باشه ئیستا لە کوئییه؟ - نوستووہ... -

- ئەوه دەلێی چی دایه؟ شتی وا چۆن دەبێ؟ چۆن دەکرێ ئەو میوانه حەمەدۆک بێ؟! حەمەدۆک ئەو هەموو خەلکەى بەدوووه! هەرچی خەلکی چوکورواویهیه بە خوینی سەرى تینوون، بەو حالهى ئەو چۆن دەتوانی لێره بێ و لە مالى ئیمه خەوتبێ؟! -

- کورم درۆت دە گەل ناکەم. حەمەدۆک لێرهیه و لەو ژوورەى نوستووہ! - یانی ئەو هیندەشى باوهر بە تۆ بوو کە لێره بە ئاسوودەیی بۆى بنوئ؟ - بەلێ ئەو باوهری تەواوی بە من بوو و هیچ نەدەترسا. دەزانی ئەو لە هەموو پیاویکی گەرەتر و لە هەموو مندالیکی سادەتر، پاکتر و بێگوناختره! وهک شیرعەلی ئاقله و وهک کویرۆغلی زێرهکە. وهک حەزرەتى محەممەد ریز لە خەلکی خوای دەگرێ. دەتوانی وهک خدری زیندەى سەوزەپۆشى ریش سپی کەرامەتان بنوینى. ئەو باوهری بە خەلک هەیه کورم! ئەو متمانەى تەنانەت بە بەشى هەرە خراپى ئەو خەلکەش هەیه! کورم کەسێک کە باوهری بە خەلکی دیکە نەبێ، ریز لە خەلکی دیکە نەگرێ و بە چاوی دوودلی و گومانى خراپەوه لە خەلک بروانی، ئەوه بێجگە لە مرۆقیکی نالهبار، دلرەش و بێمایه، شتیکی دیکە نیه! - باشه دایه، چۆن دەزانی ئەو کەسەى ئیستا لە مالى ئیمه میوانه و لەو ژوورەى خەوتووہ، حەمەدۆکه؟

- لە پێش دا، هەتا نیشانه پیرۆزەکەم دەقامکی دا نەدی، ئەمنیش باوهرم پێنەکرد. دوايه کە ئەوهم دی، وهخت بوو لە خۆشىیان بفرم. رۆخساری یۆنسى گەشایهوه و بە دلخۆشىیهوه لە حەساری دەستی بە راولچکان کرد: "خودایه حەمەدۆک لە مالى منە، لە ژووری منە و لە جیوبانى من دا نوستووہ! بە راستی چەندە سەیر و لە نەکاو!" پاشان گوتی:

– بە راستی حەمەدۆك چ جۆره ئینسانیکه؟ بەخۆوهیه؟ خۆشمەشرەفه، یان ڕووگرزە؟ دەلین پڕیشکە لە چاوی دەبنەوه، راسته؟ شتیکی دی، خۆ چاکت بەخیرھیناوه و قەدرت گرتوه؟ ئەدی کەنگی وه خەبەر دی؟ کەنگی دەکرئ بی بینم!

– ڕوانین لە ئینسانی نوستوو باش نیه و بە تایبەت ئەگەر میوان بی، هەر ناکرئ! کەسیک نوستبی و چاوی لی بکە، وهک ئەوه وایه کوشتبیتت... هیندیک خۆت ڕاگره ڕۆله! هەرکاتیک وهخەبەر هات، دەتوانی لەگەلی دانیشی و قسە لە گەل بکە! کورپە حەمەد دلێکی ئەوهندە بە ڕوحم و پاکی هەیه، کە جاری وایه وهک مندالان دەگری!

یونس لە تاو دیتنی حەمەدۆکی ئوقرە ی لی ڕابوو، نهی دەتوانی لە جئیهکی ڕاوهستی و هەروا لە حەسارئ هاتوچۆی بوو. لە پڕ گوتی:

– دایه ئەوه بۆ لە بیرمان نیه؟ باشه ئاخر کاتیک ئیمە حەمەدۆکمان میوانه، نابئ ئەمشۆ مەپیکي بۆ بکوژینهوه؟!

– ئەگەر بابت مابا و حەمەدۆکی لی میوان بووبا، مەپیک چیه، بی گومان دوو بەران، دوو جوانهگا، یان دوو گای دەکوشتنهوه... بەلی، وای دەکرد کورم! نازانی بابت چ پیاویک بوو؟! ئاخر پیاویکی وهک حەمەدۆکی، یان خدری زینده، یان چل سوارە ی غەبیبی بە هەزار سالان جاریک خۆیان لە سەر ئەو دنیا یه ی ئاشکرا دەکەن و بەختەوهر ئەو کەسه یه کە ئەوانه ی لی میوان دەبن!

– دایه گیان، ئەمن ئەوه دەچمه مەزرایه و لە نیو میگەلی بەرانیکی باش هەل دەبژیرم و دەی هینمه وه. پیاوی چاک بە هەتا دیمه وه نه یه لی حەمەدۆک ڕوا!

– نان ڕۆله گیان خاترجەم بە! بەلام بەرانیک کەمه. دووبەرانان بینه وه، چونکه دەمه وئ لە بەر حەمەدۆکی هەموو خەلکی دئی بانگه یشتن بکەم!

یونس و لاخی دەرکیشا، سوار بوو و بە پرتا و ڕۆیی. میگەله کەیان لە تەپکیکی کە بە سەر چۆمی جەیهانیی دا دەروانی، دەله وه ڕا. یونس سی بەرانی قەلهوی هەلبژارد و بەشوانه کە ی گوت:

– دەبی زوو ئەو بەرانانە بەمه وه و سەریان بپرم. حەمەدۆک لە مالی ئیمه یه!

هەموو خەلکی دیم میوان. ئەتۆش لە گەلی!

کاتیک گەیشته وه مالی، حەمەدۆک و موسلیمیش هەستابوون و خەریکی دەموچاو شوتنی بوون. یونس غاری دا و دە باوهشی گرتن:

– یاخودا بەخیریبی کاک حەمەدی بەپیز! بەراستی ئەوه بۆ ئیمە شانازی یه کی گەوره یه کە تۆ لە نیومانی...

یونس لە تەمه شاکردنی حەمەدی تیر نه ده بوو. بە وردی لە بەری پیی را هەتا تەپلی سەری دە ی پشکنی و هەموو جاریش کە دەگەیشته دەستی، دە نیشانه ی خانەقای چلچاوی یه وه راده ما. لەو بەینه ی دا کۆمه لیک ژنی پیر و جحیلی دئی

ئەوئ شەوئ مورتەزاغا نەیتوانی چاۋ لە سەر یەك دانئ. ھەر ئاخى ھەلكیشتان، نالاندی و دەجییه دا ئەمدیوئەودیوی کرد. ئەگەرچی ئیستا دەو ژوورەى دا نەدەنوست كە مەحمووداغاى تی دا كوزرابوو، بەو حالەش ھەمیشە ئەوہى دەھاتەوہ بەرچاۋ كە چۆن مەحمووداغاى میوانى دە خوینی خۆى گەوزیبوو و دەچووہ ھەر شوینیکیشت تەرمى ئەو کابرایەى ھەر لە پێش چاۋى بوو. بەو حالەش ئەو بە بئ ئەوہى شەرمئ بکا، یان دەربەستى ئەوہى بئ خەلك لۆمەى بکا، لە ھەموو جییهك تاريفى ھەمەدى دەکرد، بەو "دردە خوینخۆر" ھى ھەل دەگوت و دەى ھینا ریزی "ھەمە چەتە" ى بە نیوبانگ، و "سەلیم سامناک" و تەنانەت دەى گەیانە ئاستى ھەزرتى خدرى زیندەش. بەئى، ئەو تا ئەو رادەى دەچووہ پێش كە دەى گوت ھەمەد لە گەل چلسوارەى غەیبی، بەئى، بوخۆى یەكێك لەوانە و لە سەر چىای دولدۆلى لە گەلیان كۆ دەبیتەوہ. كەسیش لئى وەدەنگ نەدەھات. لە بیری وى دا ئەو خەلكە گیل و گەمزە بوون، بەلام ئەوہشى بە خۆى دەگوت: مورتەزا شیت ھەر بوخۆتى! ھەمەد بە خوینی سەرى تۆ تینووہ و ناشت بەخشى. ئەگەر ھەتا ئیستاش نەى كوشتوو، لە بەرخاترى عەلى یەشەلى بووہ. عەلى یە شەل لە گەل وى یە و لە ھەموو كەسى لئى نیزیكترە. بەئى، ئەگەر ھەتا ئیستا نەى كوشتوو، بو عەلى یەشەلى ھیشتوو یەوہ كە ئەو بتكوژئ. وایە، سەدەھزار جارى دیش دەلیم وایە، ئەمن بە دەستى عەلى نەبئ، بە دەستى كەسى دیکە ناکوژریم... ئەو جار خەيالى واوہتر چوو، خۆى بە مردووی دی، ھەموو گیانى دە خوینی خۆى دا شەلال بوو، ملی شكابوو، دەستى بە لایەكى بالنجەكەى دا كەوتبوو. زمانى دەرکشابوو و ھەتا سەر سینگى دریز ببووہ و ھەروا خوینیشى لئى دەچۆرا. وردە وردە تەرمەكەى ھەلمسا، ھیندە ھەلمسا وەك رەشكەكای لئى ھات، ھەزاران میشەشینكەى لئى ھالان. ھەموو میشەكانیش دە دەریای خوینی دا خنكان. پاشان كەلاكەكە بە چواردەورى خۆى دا سوورا و خوین و پۆلەمیش بە لووزەو بە دیوارەكان دا کران. خوین كەفى کرد، دیسان بە سەر زمانى دەرکشاو، پوخسارى سپى ھەلگەراو و ھەموو بەشەكانى دیکەى لەشى مردووہ كە دا بلاو بووہ و دیسان میشەشینكە لە سەر كەلاكەكەى نیشتنەوہ. بالى میشەكان دەبریقاییوہ و دەورى كەلاكەكەى لە میشان ھەر بریقە بریقی بوو. دەتگوت كەلاكەكە دە ھەوریكى بریقەدار وەرگیراوہ، ھیندیک سەگ پەیدا بوون و خەریك بوون لە سەر كەلاكەكەى لە گەل میشەكان بە شەر بین.

هه‌شتا كه‌لاكه‌كه هه‌ر خويئي لى ده‌چۆرا. ئه‌و جارده‌ى دى: ئه‌وه كه‌لاكى مورته‌زاغاي له ده‌شتيكي كه‌وتوه، پىر به ده‌شته‌كه‌ى گۆلى سوور، نه‌رگس و وه‌نه‌وشه‌ پىراون. كه‌لاكه‌كه به‌ره‌به‌ره هه‌ل‌ده‌مسي و له پىر ميليون ميليون په‌پوله، وه‌ك په‌له هه‌ورپكى په‌يدا ده‌بن. ده‌ورى ده‌دن و له نيو خويان دا ونى ده‌كهن. هه‌موو ئه‌و ده‌وربه‌ره له شوقىكى بنه‌وشى دا، كه له سه‌ر ده‌شته‌كه‌ى خو ده‌نوئينى، مه‌له‌ى ده‌كا. كه‌لاكه‌كه له نيوه‌راستى ده‌شتى كه‌وتوه. گه‌رمايه، گه‌رمايه‌كى وشكى ئه‌وتۆ كه خه‌رىكه عه‌رزى بسووتيينى و به‌ردان بقه‌لشينى. ده‌ليى رۆژ ئاگرى لى ده‌بيته‌وه. كه‌لاكه‌كه ده‌و گه‌رمايه‌ى دا هه‌ر دى و زياتر هه‌ل‌ده‌مسي، پاشان ئاوئ ده‌كا و ئاوه‌كه‌ى له به‌ر ده‌روا. زۆرى پىر ناچى وشك هه‌ل‌ده‌گه‌پى، ره‌ش ده‌بى و پيسته‌كه‌ى به ئيسكانى يه‌وه ده‌نووسى. عه‌لى يه‌ شهل په‌يدا ده‌بى. له به‌ر بۆگه‌نى كه‌لاكه‌كه‌ى توند لووتى گرتوه. هاوار ده‌كا: "ئو كه‌لاكه‌ بۆنى كردوه، مورته‌زاغا بۆگه‌ن بووه! زانبيام ئاوا بۆگه‌ن ده‌بى، قه‌تم نه‌ده‌كوشت". به‌لى، وايه ئيدى، باشه‌ هه‌مه‌د ده‌ستى ويى راگه‌يشتوو و نه‌شى كوشت! بۆ؟! خو ئاغايه‌ك كه ئه‌من بم، براى نه‌بووم. وا نيه؟! ئه‌و به تفه‌نگه‌وه له سه‌رم راوه‌ستاوو و زۆر هاسان ده‌ى توانى قامك له په‌له‌پيسته‌كه‌ى ببزيوى و دوو گوللان له سه‌ر دلى منيش دا، هه‌روه‌ك له مه‌حمووداغاي دا! هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ى گوت: "ئه‌تۆ به عه‌لى يه‌ شه‌لى ده‌به‌خشم!" ده‌ى مه‌به‌ستى له‌وه چ بوو؟ راست مه‌به‌ستى ئه‌وه بوو كه بلى چاره‌نووسى تۆ ده به‌ر ده‌ستى خوداي دايه، به‌لام به ده‌ستى عه‌لى يه‌ شه‌لى ده‌كوژيى! ئه‌وه له مه زياتر مانايه‌كى ديكه‌ى نيه! ئيدى نه‌ى توانى زياتر ده جى يه‌ دا بمينيته‌وه. له‌پىر ده‌ره‌په‌رى و جله‌كانى ده‌به‌ر كرد. دواى كوژرانى مه‌حمووداغاي، بي‌جگه له مورته‌زاغاي بي‌چاره هيج ئاغا و به‌گي‌ك له مالى خوئ نه‌ده‌نووت، نه زولفو، نه خه‌ليل به‌گى گه‌وره و نه ئى ديكه‌ش. وه‌ك ئه‌وه‌ى وا بوو كه ئه‌و به ئه‌نقه‌ست ده‌يه‌وى خوئ به كوشت بدا.

- ئه‌رى ئه‌وه تۆش به خه‌به‌رى حوسنى خانم؟
- هه‌ر چاوم لي‌ك نه‌ناون مورته‌زاغيان! كاتي‌ك ئه‌تۆ هيينده ئالۆز و نيگه‌ران بى، ئه‌من چۆن خه‌وم لى ده‌كه‌وى!
- راست ده‌كه‌ى خانم گيان، راسته! ئه‌من ئيستا پيوه بووم. په‌تي‌كم له مى دايه و گولله‌يه‌كيشم له سه‌ر دلى دراوه. باشه به باوه‌رى تۆ چ بكه‌م؟ "ئه‌من تۆ به عه‌لى يه‌ شه‌لى ده‌به‌خشم"، ئه‌وه يانى چى؟ مه‌به‌ستى ئه‌وه نه‌بووه كه ئه‌من به ده‌ستى عه‌لى يه‌ شه‌لى ده‌كوژيم؟
- بى‌گومان ده‌بى مه‌به‌ستى هه‌ر ئه‌وه بى...
- كه‌وابوو ده‌بى يان ديسان له گه‌ل عه‌لى بيمه‌وه به برا، يان بى‌كوژم!
- له‌و دوو ري‌گايه‌ى زياتر ري‌گايه‌كى ديكه‌ت نيه!
- نا... باشه خانم ئه‌تۆ ري‌گايه‌كى ديكه‌ت پى‌شك نايه؟

- جارێ نا ئاغا، ئەوه بێر دەكەمەوه و لەوانەیه بە شتێك بگەم. بەلام... وا بزنام
هەموو شتێك دەبن سەری مەلا دۆران ئەفەندی دایە. ئەمن بیستوومە حەمەدۆك
جاری وایە نیووشەوێ دێ و سەری دەدا.

- بێدەنگ بە خانم، شتی وا نەلێی، بۆ خاتری خودای ئەوهی نەلێی!
- وەللاهی دەنا راست وایە! ئەوهی ئەمن ئەو خەبەرەم لێ بیستو، ئی ماله وانە و
بە چاوی خۆی حەمەدۆکی لە وێ دیو. حەمەد سێ شەو و پۆژان لە مالی ئەوان دا
خۆی شاردۆتەوه و هەر لە وێش را هاتو و مەحمووداگی کانی یەگولانی کوشتو.
بیستووشمە کە عەلی یەشەل وەپێشی کەوتو و بە دەستی خۆی دەرگای بۆ
کردۆتەوه.

- بێدەنگ بە، شتی وا قەت نابێ! ئەگەر ئەوهی تۆ دەی لێی، وا بێ، ئەو شەلە
کەسمان نایەلێ، هەر تاییفەمان دەبریتەوه!

- ئەو دەردهی ئەتۆ داتێ و ئەو مەرەدهی ئەتۆ بە سەر ویت هینا، لە کوشتنێ
خراپتر بوون، وایە، قسە تێدا نیە هەموومان دەکوژی!

- باشە ئەمن چم لێ کردو؟ چم بە سەر هیناو، کە ئەو ئیستا ئاوا ئەمن ئازار دەدا؟
دەبێ بایراموغلێ بدۆزمەوه. چۆن خەوم لێ دەکەوێ، کاتیك حەمەدۆك چارەنووسی
منی داووتە دەست عەلی! ئەو هاوار کەسیك بزانی هەر ئەمرۆ دەی کوژن، یان
زۆرەکە ی هەتا سبەینیی عومر ماوه، چۆن دەتوانی بنوێ؟

- راست دەکە ی دە سەرت گەرپیم! یارەبی خودا لە عومری من هەل گری و بی خاتە
سەر ئی تۆ! بە تەواوی راست دەکە ی ئاغا گیان! هەتا ئەو عەلی یە شەلە بمینێ،
ئیمە ژیانمان نابێ!

- بلێی پۆستەمە کورد نەتوانی بی کوژی!
- پۆستەمی باش ناناسم، تەنیا کاتیك جیژن، داوت و شتی وا دەبێ، ناوی دەبیس.

- ئەدی بلێی نەتوانم لە گەل عەلی بجمەوه دۆست و برا؟
- بۆچی، پەنگە بکری، ئەمن لەو بواری دا هەولێک دەدەم، بزنام چم بۆ دەکری! دوو
حەوتوانم لە سەر راوێستە!

- ئەمنیش سەریکی پۆستەمە کوردی دەدەم.
- وا بکە ئاغا گیان، بەلکوو بەو شیوێهە شتیکمان بۆ بکری و گیانی خۆمان
بپاریژین.

...

- وشیار بە ئاغا! کام دەرگا لە هەمووان تاریکترە، بە وێ دا برۆ! هیچ دوور نیە
عەلی یە شەل دە بۆسە دا بێ و لە کەلینێکی را چاوی لیت بێ!
مورتهزاغا بە ئەسپایی و بە پارێزەوه لە پلیکانان هاتە خوار. هەنگاو بە هەنگاو
گویی رادەداشت. لەوانە بوو ئەو عەلی یە شەلە بەلایە لە قولینچکیکی خۆی

شاردبیتەوه. دەرگای کردەوه و بە پەنا دیواری دا، بەو شوینەهێ دا کە تاریکتر بوو پۆیی. کە لە جادهی چوو دەری، دەستی بە پراکردن کرد و لە حالیک دا هەولێ دەدا دەنگی هەناسەشی نەیه، بە سەردیواریکی دا بازی دا، بە نیو باغچەیهکی دا پۆیی و لە پەرزینیکیش تێپەری. سەگیکی گەورەهێ مەری بۆی هات و دەستی بە وەرپینێ کرد. مورتەزا خۆی دە کەندالیکێ هاویشت و هەتا سەگەکە لە کۆلی بۆوه و بە جیی هیشت، دەوی دا مایەوه. دواي ئەوهی لە کەندالەکەهێ هاتە دەری، تووشی هیندیک کەلاوان بوو. پێشتر ئەوی دار هەناری لی بوون کە هیشتا هیندیکیان مابوون، ماریشی زۆر بوو، بەلام بی گومان ئیستا مارەکان لە کونەکانیان دا خەوتبوون، چونکە دار هەناریش هیشتا گولیان نەکردبوو، ترسی ماری کەم بوو. مالهکەهێ پۆستەمی هیندیک واوەتر بوو. دارپەلکیکی گەورە لەوی شین ببوو و لکەئەستوو و دریزەکانی بە سەر مالهکەهێ پۆستەمی دا بلاو ببوونەوه. مورتەزاغا لە بن دارەکەهێ راوەستا، کۆخەیهکی کرد، هەولێ دا هەناسەیهک بینیتەوه بەرخۆی و پاشان هەرای کرد:

– کاک پۆستەم! کاک پۆستەم!

دەسبەجی پۆستەم لە ژووری را وەلامی دایەوه:

– بەلێ مورتەزاغا! فەرموو... ئەوه هاتم!

کاتیکی پۆستەم هاتە دەری، دەستیکی بە دیخوونی پاتۆلەکەیهوه بوو و فانۆسیکیشی بە دەستەکەهێ دیکەیهوه بوو. فانۆسەکەهێ لە بەر دەمی مورتەزای پراگرت و گوتی:

– دەسبەجی دەنگتم ناسی یەوه و زانیم ئەوه دەبی ئەتۆ بی! ماشەللا بەو نیوہشەوهش روخسارت گەشە ئاغا! فەرموو دانیشە، دەزانم ترست هەیه!

مورتەزاغا دیسان کۆخی، گەرووی خاویێ کردەوه و گوتی:

– چ ترسیکم هەیه؟

پۆستەم لە بەرامبەری دانیشت، فانۆسەکەهێ لە بەر پیی خۆی دانا.

– دەتوانی ئەو فانۆسەهێ بکوژینی یەوه؟

پۆستەم فووی لە فانۆسەکەهێ کرد، کوژاندی یەوه و گوتی:

– نیگەرانی زۆرن، حەمەدۆک بۆ کوشتنی تۆش هاتبوو، نازانم چۆن بوو نەهێ کوشتی و لە جیاتی یان مەحمووداغای کوشت؟

– بەلێ، مەحموودئاغا دە خوینی خۆی گەوزاند و نازانی چەندی خویێ لە بەر پۆیی! ئەو پیاوه کورتەبالایە بە قەد سێ گایانی خویێ لە بەر پۆیی. بۆ وا بوو پۆستەم، ئەو هەموو خویێ چۆن دە نیو رەگەکانی ئەو پیاوه لاوازی دا جیی ببۆوه، ها؟

– دواي ئەوهی مەحمووداغای کوشت، نۆرەهێ تۆ بوو بتکوژی، بەلام کاتیکی پۆی تەهنگیی دە تۆ کرد، بریارەکەهێ گۆرا و گوتی ئەتۆ بە عەلی یەشەلی دەبەخشم و

دوايه لىيى دا پړۆيى. ئەو بەليني بە عەلىيە شەلى داوہ ئەتۆ نەكوژي و ئەو كارە بە وى بسپيړي. ئەركى كوشتنى تۆي خستۆتە سەرشانى عەلى و ديارە عەليش دەيهوئ تۆلەت لى بستينيتهوہ. ھەر لە بناخە دا ھەمەد نە دەتوانى ئەتۆ بكوژي، چونكە عەلى لىيى قبوول نە دەكرد... ئيستا ئيدى عەلى پەلە ناكا و بە كاوہخۆ و لە كاتيكي لەبار دا دەتكوژي!

– باشە ئەتۆ ئەو ھەموو ھەوالانەت لە كويوە پيگەيشتوہ؟
– ئاي ئاغا بەستە زمانەكەم، مورپتەزاغا بي بەختەكەم! مالتە كابرە خوليكي بە نيو بازارى دا لىبدا، دەزانى ھەمووكەس لەو شتانە ئاگادارن. ھەر كەس پي خوش بي، عەلىيەشەل ھەموو ئەو شتانەى بۆ باس دەكا. بە ئاشكرا لە لاي ھەموو كەس گوتوويەتى: ھيچكەس مافى ئەوہى نيە مورپتەزاغاي دولكاديرلى بكوژي. ئەو مافەى نادەم بە كەس، تەنانەت بە ھەمەدۆكيش. ئەو نيچيري خۆمە خۆم! بەو دەستانەى خۆم، وەك گاي، بە چەقويەكى كول، سەرى دەبرم! لە نيو جيوبانەكەشى دا نا، لە نيوہراستى بازارى! ئاغا بەستە زمانەكەم، ھەموو خەلكى شارى ئەوہى دەزانن! برۆ لە منداليكى ھەوت ساللە، يان پيريكي سەد ساللە بپرسە، ھەمووت بۆ باس دەكا. ئاوايە ئيدى ئاغا بلين چى؟! ئيستا بفرموو چۆنە بەو نيوہشەوہى زەحمەتت كيشاوہ و ئەمنت بە سەر كردۆتەوہ؟
مورپتەزاغا وەلامى نەدايەوہ.

– ئەوہ چىيە مورپتەزاغا! بۆ وا بي دەنگى؟
ئاغا تەنيا بۆلەيەكى لىھات. پۆستەم بە غار چوو پەرداخىكى ھينا، لە گۆزەيەكى كە لە ژير دارەكەى ھەسارى داندرابوو، پرى كرد لە ئاو و بۆي ھينا:
– ئەو ئاوہى بخۆو، دييەوہ سەرەخۆ! ناحەقت نيە باجم، مەسەلەكە مەسەلەى مردن و ژيانە و ديارە ھيندە ھاسان نيە! يارەبى خودا لە چارەنووسى ئاوامان بە دوور كا! عەلىيە شەل پياويكى كەللەشەقە! زۆر كەللەشەقە! نەدەبوو ئەوہت لە گەل كردبا! نەدەبوو بە پرووت و قووتى لە نيوہراستى مەيدانى شارى فرپي دەى! ھەلەيەكى گەورەت كرد ئاغا! ئەتۆ ئەگەر ئەوہت لە گەل يەكى ديكەى بيگە لە عەلىيەشەليش، كە چەتەيەكى بەنيوبانگە و وەك شيرعەلى ئازا و پاكە، كردبا، نەخير با بلين ھەر ئەوہت دەرھەق بە منداليكى ھەوت ساللە كردبا، لەميژ بوو تۆلەى لى كردبوويەوہ و ئيستا نەمابووى. دەزانى عەلىيەشەل بۆ ھەتا ئيستا نەى كوشتووى؟

– نا... بۆچى؟
– ئەو دەلى: "ئەمن پۆژي ھەزار جار مورپتەزاغاي دەكوژم، ئەو كابرەيە پۆژ نيە نەمرى، جا ئەو جار پۆژيكي، ئەو كاتەى بزەنم وەختىيەتى، لە نيوہراستى بازارى دەى كوژم. يەكجى سەرى لى دەكەمەوہ!"

- باشە كەس نیه پێشی پێبگرێ؟ كەس نیه نەهێلێ وا بكا؟ ناكړێ كەسێك پەشیمانی كاتەو و بپهخشی؟

- هەموو كەس هەستی رۆحم و بەزەیی تێدا هەیه. وا هەیه كابرا بابی، دایكی، برای، یان مندالی بە دەستی كەسێكی كوژراوه و دوایه بەزەیی بە قاتلەكەى دا هاتو و بەخشیویەتی، بەلام عەلییەشەل وا نیه و لەوانه نیه ئەتۆ ببەخشی! تەنیا یەك كەسى دیکەم پێشك دێ كە وەك وی كەلەشەقە، ئەویش كۆرى بایرامی "بایراموغلێ" یە!

مورتهزاغا كە تا ئیستا قوم قوم لە ئاوهكەى خواردبووه و هەر گەرووی پێتەركردبوو، پەرداخەكەى بە سەرییەو نە و بەتالی كرد:

- خودا مردووانت ببەخشی!

- خودا تۆش ببەخشی ئاغا!

- بەلێ، ئیستا با باسى وەى بكەین كە بۆ بەو نیوہشەوہى هاتوومە لای تۆ و...

- ئەمن چاوەروانت بووم!

- یانی چى؟ چۆنت دەزانی دیم بۆ لات؟

- چۆنم دەزانی؟ عەلییەشەل قسەى دەگەل کردووم. پێى گوتووم مورتهزاغا ئەوہ لە ترسان خەریكە شیت بێ. قسەى تێدا نیه دیتە لای تۆ و داوات لێدەكا ئەمنى بۆ بكۆژى، لە بەرامبەر دا زەوى و زیړێكى زۆریشت دەدات.

- راست وایە. بێتوو ئەو كارەم بۆ بكەى، هەم عەرزت دەدەمى و هەم سێ لیرەى زیړت دەدەمى، لیرەى عوسمانى! ئەوم بۆ بكۆژە، بەلێن بێ نەهێلم تاقە رۆژیکیش بگیری.

- ئەمن كەسم پێناكوژێ ئاغا. كوشتن گوناحێكى گەورەیه. چۆن كابرا دەتوانێ جوانترین دروستكراوى خودای بكۆژى؟

- حاها... یانی جوانترین دروستكراوى خودای ئەو عەلییەشەلەیه؟

- ئەمن ئەوہى نازانم و خودا بۆخۆى دەزانی. هێچكەس نازانی كێ لە لای خودای گەورەتر و بە بایەخترە! ئەمن نامەوێ گیان لە گیاندارى خودای بستینم، ئەگەر هەموو زیړى دنیاىەشم بەدەنێ، شتى وا ناکەم! مەوێ گیانلەبەریكى یەكجار جوانى خۆای گەورەیه ئاغا! گیانلەبەریك كە دەتوانێ پێبکەنێ، بگری و ئەوینداریش بێ.

ئەو دوو كەسە هەتا بەیانی بە یەكەوہ قسەیان كرد. مورتهزاغا هەولێ دەدا بە هەر شیوہىك بووبێ رازى كە و هەزار شیروپۆیى بۆ هینایەوہ، بەلام رۆستەم نەچووہ ژێر بار. كاتیك مورتهزاغا بەرەو مال بووہ، رۆژ بە قەد رەمبێكى بلیند بوو. خانم لێى پرسى:

- چت كرد؟ كوردەت رازى كرد؟

– بە داخەوێ نا!

پاشان هەر بە شتومەكەوێ لە سەر جیگایە كەوت و خەوت.
 حوسنی خانم بە ئەسپایی جەكانی لە بەر داكەند. زۆری بەزەیی بەو پیاوێ دا
 دەهات، كە وەك مندالان دەجوولایەوێ و هێندە لە گیانی خۆی دەترسا.
 ئەو پۆرۆژی، پاشنیوهرۆیەكی درەنگ، نۆكەرێكی خەلیل بەگی گەورە هاتە مانیان و
 گوتی بەگ داوای مورتەزاغای كردوێ. نۆكەرەكە گوتی:

– ئاغا دەبێ هەرچی زووتر تەشریف بێنی بۆ لای خەلیل بەگی لە نووسینگەكە.
 كاریكی زۆر بە پەلە و گرینگی پێیەتی!

حوسنی خانم بە پەلە غاری دا دیوێكە مورتەزاغای. ئەو تازە وەخەبەر هاتبوو،
 بێواز بوو، نە دەزانێ خۆی بە چی یەوێ خەریك كا و هەموو گیانیشی وێ سەر
 ئارەقە گەرابوو.

– خەلیل بەگ بە داوای دا ناردووی، ئەو چاوەروانی تۆیە و وا دیارە كاریكی زۆر بە
 پەلەشی پێتە!

مورتەزاغا دەسبەجێ راست بوو، لە تەختەكە هاتە دەر و بە پەلە خۆی كۆ
 كردوێ:

– ئیستا رەدینم ناتاشم، ناپەرژیم، داوایە دەچم لە لای سالا یەكچاوی دەتاشم.
 جاری كاری گرینگتر هەیه.

– بۆ شەوێ چ لێنیم؟

– مریشكی سوور كەوێ حوسنی. لە مێژە نەمخواردوێ، ئیشتیام لێیە!
 بە پەلە لە پلێكانان چووێ خوارێ. حەساری كرده چەند شەقاو و بێ ئەوێ چاو لە
 دەورووبەری خۆی بك، لە كەس بپرسی، یان ئەو دوكاندارانە ببینی كە لە بەری
 هەلدەستان، خیرا بە نیو بازارێ دا تێپەری و بە چەند دەقیقان خۆی گەیانده
 نووسینگە خەلیل بەگی گەورە. خەلیل بەگ تا بەربیلایە بە پیری یەوێ هات،
 بەخیری هینا و پاشان دەستی بۆ لای مۆبلیكی سووری تۆخی چەرم راداشت و گوتی:
 "فەرموو دانیشە". ئەو مۆبلە تاقە مۆبلی ئەو شارە بوو. وێنە دەچوو تەواوی
 ناوچە ی ئەدەنەش مۆبلیكی وای تێدا بێ. خەلیل بەگی گەورە پوولێكی زۆری بەو
 مۆبلە ی داوو. لە كابرایەكی ئەندازیاری لۆكە ی ئەلمانێ كریبوو. ئەو كابرایە
 تەواوی مالهەكە ی خۆی لە ئەلمانێ را لە گەل خۆی هینابوو. خەلیل بەگ كورێ
 ئاغایەكی توركمان بوو. ئاگاكە رووت بوو، شتیكی وای نەبوو، بەلام لە سایە ی
 سووت و سەلەم و پشتیوانی عارف سایم بەگی ئیستا هیندە ی زەوی هەبوو، بەشی
 حەوت پشتی دیکەشی دەكرد. بەگ زۆری ریز لە مورتەزاغای دەگرت، هەرچەند ئەو
 ریز گرتنە هیندیک جار بە گالتە پێكردنەوێ بوو. هەرچونێك بێ بەگ نەك هەر

یه که دهوڵەمەندی چو کووړاوايه بوو، به لکوو له ئانتاکیایه را ههتا مه‌رسینی کهس هیندی وی نه‌بوو.

– سوپاست ده‌که‌م که ده‌سبه‌جی ته‌شریفت هاته ئیره ئاغا! ریژم بو‌ت هه‌یه و له‌وه‌ی که زه‌حمه‌تم دای، داوای لی‌بووردن ده‌که‌م. ناچار بووم، کاریکی به‌په‌له‌م پیت بوو... جارێ با چایه‌کی بخوینه‌وه!

– زۆرم پێ‌خۆشه و ده‌خزمه‌تت دام!

مورته‌زاغا هه‌ستی کرد مه‌سه‌له‌یه‌ک هه‌یه که به‌گ گرینگی پێ‌ده‌دا. خه‌لیل به‌گ رای کرده ده‌ری و ده‌ستووری دا چایان بو‌ بینن، پاشان هاته‌وه و له‌ پشت میزی نووسینه‌که‌ی خۆی دانیش‌ت. مورته‌زاش له‌ نیو موبله‌ چه‌رمه‌که‌ی دا هه‌ستی به‌ ئاسووده‌یی‌یه‌کی که‌موینه‌ ده‌کرد، بو‌خۆی پالی لی‌دابوو و لاقی هاویش‌تبوونه‌ سه‌ر یه‌ک.

– به‌لێ، ئا... ئم، بمبووره‌ مورته‌زاغا، به‌لام مه‌سه‌له‌یه‌کی گرینگ هه‌یه که بوو به‌ هۆی ئه‌وه‌ی ئاوا زه‌حمه‌تت بده‌م...

– کاتی‌ک جه‌نابت ده‌فه‌رمووی گرینگ، ئه‌وه‌ دیاره‌ شته‌که‌ گرینگه‌.

– ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ پێ‌وه‌ندی هه‌م به‌ من و هه‌م به‌ جه‌نابت‌ه‌وه‌ هه‌یه، برای به‌ریژم.

– راست و ره‌وان شته‌که‌م پێ‌بلی خه‌لیل، ئوقره‌م لی‌برا ئیدی، ئه‌وه‌ چ مه‌سه‌له‌یه‌که‌ ئاوا گرینگه‌ و ئه‌منیش ده‌گریته‌وه‌؟

– به‌لێ گرینگه‌، شته‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌تۆ قسیکی ناخۆشت کردوه، که ئیستا له‌ بازاری ئیره‌ و له‌ سه‌رانسه‌ری چو کووړاوايه له‌ سه‌ر زاری هه‌موو که‌سه... ئه‌تۆ ده‌بی گالته‌ت به‌ یاوه‌ری کردبێ و ئه‌ویش که زانیویه‌ته‌وه‌، هینده‌ نار‌ه‌حه‌ت بووه‌ وه‌خته‌ له‌ خه‌فه‌تان گیانی ده‌رچی. ده‌لێ ئه‌من قه‌ت چاوه‌روانیم له‌ مورته‌زاغای نه‌بوو که ئاوا له‌ نیو خه‌لکی باس‌م بکا و بم‌شکینێ!

– چم پێ‌گوتوه‌؟ به‌ چی شکاندوو‌مه‌؟ پیم‌خۆشه‌ بزانه‌م!

ئهو جار مورته‌زا له‌ جیی خۆی هه‌ستا، له‌ خه‌لیل به‌گی چووه‌ پێشی و گوتی:

– تکایه‌ پیم‌ بلی، بۆم‌ پروون که‌وه‌ بزانه‌م بو‌ شکاندوو‌مه‌؟

پاشان به‌ نیو‌چاوانیکی گرز و بیریکی ئالۆزه‌وه‌ له‌ جیگا‌که‌ی خۆی دانیشه‌وه‌.

– ئه‌تۆ ده‌بی گوتبیتت... ده‌لین به‌ هه‌موو که‌ست گوتوه‌ که یاوه‌ر له‌شکری بردۆته‌ سه‌ر ماره‌کانی ئاکچه‌سازی... هه‌روه‌ها ده‌بی به‌ گالته‌ باسی سه‌رنه‌که‌وتنی یاوه‌ریت کردبێ...

مورته‌زاغا ده‌نگی هه‌لینا:

– به‌لێ وایه‌، ئه‌وه‌م کردوه. بۆچما ئه‌و بو‌ ئه‌وه‌ی نه‌چووه‌ ئاکچه‌سازی که حه‌مه‌دۆکی بکوژی؟ ئه‌وه‌ جاری چه‌نده‌مه‌ و چ جاریکی شتیکی بو‌ کراوه‌؟ ها؟! ئه‌و له‌ جیاتیی وه‌ی حه‌مه‌دۆکی بگری، نه‌وه‌دونۆ ماری به‌رده‌ست کردوه‌! به‌لێ ئه‌من

- كۆرە بۆ خاترى خودای وا مه‌لئ، شتی واش نابئ. ئیمه به یارمه‌تی عه‌لی‌یه‌شه‌ل به‌گی نه‌بئ، قه‌ت ناتوانین پۆژیک حه‌مه‌دۆکی بگرین.

مورته‌زا به ناره‌حه‌تی‌یه‌وه‌ گوتی:

- به‌و سه‌گه‌ی مه‌لئ "به‌گ". دیسان ئه‌وه ده‌ی لیمه‌وه که ئه‌و بیر له کوشتنی من ده‌کاته‌وه.

- ئه‌تۆ له هه‌له‌ دای.

- به‌لام ئه‌من بریارم داوه بی‌کوژم، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هه‌موو سامانی خوشم له سه‌ر ئه‌و کاره‌ی دابنیم.

- ئه‌وه‌ی بکه‌ی، هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌که‌ی!

- ئه‌من دلنیام ئه‌گه‌ر ده‌ستوبردئ نه‌که‌م و نه‌ی کوژم، ئه‌و ئه‌من ده‌کوژئ.

ماوه‌یه‌کی زۆر له سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه مشتومریان بوو. ئاخه‌که‌ی خه‌لیل به‌گ چاوی ده‌چاوی مورته‌زای بری و گوتی:

- چه‌ندی ده‌ده‌ی ئه‌گه‌ر یه‌کیک عه‌لیت بۆ بکوژئ؟

- بۆخۆت شتیکی دانئ! ئه‌من ئاماده‌م هه‌رچی پێویست بئ بی‌ده‌م. وه‌للاهی ئه‌تۆ ئه‌و کاره‌م بۆ جیه‌جی بکه‌ی، هه‌رچی به‌توئ ده‌ت ده‌می!

خه‌لیل به‌گ پێکه‌نی:

- ئه‌من بۆخۆم پوولم ناوئ، به‌لام ده‌بئ بیرى لئ بکه‌مه‌وه. پیم‌وانیه له‌کۆلکرنه‌وه‌ی عه‌لی‌یه‌شه‌لی هینده‌ش زه‌حمه‌ت بئ.

مورته‌زا غاری دا پێشی و به‌ ده‌ستی خه‌لیل به‌گی دا نووسا:

- ئه‌وه‌ی بکه‌ی گیانی من رزگار ده‌که‌ی! باوه‌ر بکه‌ له‌ مردنیم رزگار ده‌که‌ی و هه‌تا هه‌م منه‌تبارت ده‌بم.

خه‌لیل به‌گ لیوه‌کانی کۆ کرده‌وه و نیوچاوانی تیکنه‌نا. کاتیکی وای ده‌کرد، نیشانه‌ی ئه‌وه‌ بوو ئیدی گالته‌ ناکا. مورته‌زاش ئه‌وه‌ی باش ده‌زانی:

- ئه‌وه‌ هاسانه، له‌کۆلکرده‌وه‌ی عه‌لی زۆر هاسانه. ده‌توانم بلیم هه‌ر ئه‌مشۆ بی‌کوژن، به‌لام گرفته‌که ئه‌وه‌یه‌ که...

مورته‌زاغا قسه‌که‌ی پێ‌برئ و به‌ په‌له‌ گوتی:

- چی؟ گرفته‌که‌که‌ چی‌یه؟ تکات لئ ده‌که‌م پیم بلئ چ گرفته‌یک دیته‌ پێش؟

- ئه‌گه‌ر ئیمه‌ عه‌لی‌یه‌شه‌لی بکوژین، حه‌مه‌دۆک قه‌ت نامان‌به‌خشی! ئه‌من و تۆ هیه‌چ، وه‌للاهی هه‌موو ئه‌و شاره‌ی ده‌ قورۆ خۆله‌میشئ دا نوقم ده‌کا!

- راست ده‌که‌ی. حه‌مه‌دۆک قه‌ت ئه‌وه‌ی قبوول ناکا.

- به‌لام ئه‌وه‌شت با پێ‌بلیم، حه‌مه‌دۆک نازانی عه‌لی پیاوی ئیمه‌یه‌ و بۆ ئیمه‌ کار ده‌کا، ئه‌گه‌ر به‌وه‌ی بزانی، هه‌ر بۆخۆی، به‌ ده‌ستی خۆی، سه‌ری لئ هه‌لده‌قه‌نی.

- دەى باشە! ئەگەر وابى، با ئىمە كارىكى وا بكەين حەمەدۆك بەو شتەى بزانى و ديارە ئەو كاتى...

- بەلام ئەگەر ئىمە عەلىيە شەلمان نەبى، كەس دەروەستى حەمەدى نايە! كى دەتوانى جىگای ويمان بۆ بگريتهوه؟ ها؟ بەلام مورتەزا ئەو پيئەدەلیم، ئەوہى لەمنت بيست، نەكەى بۆ كەسى دى بگيرىيەوه! ئەوہ دەبى لە بەينى من و تۆ دا بمينيتەوه!

مورتەزا لە جىي خۆى دەريپەرى و ويستى بگورپينى، بەلام خەليلبەگ دەسبەجى دەستى بە زارىيەوه نا و بىدەنگى كرد:

- گويت لىبى بزانه دەلیم چى! ئەو قسەيە ئاشكرا بى، ئەگەر عەلىيەشەل بە ھەر شيوہيەك و لە ھەر كوئىيەك خۆى بشاريتەوه، تەنانەت ئەگەر بچيتە نيۆ سندوووقىكى ئاسنیشەوه و دەركى سندوووقەكەى لە سەر خۆى داخا، حەمەدۆك دەى بينيتەوه و لەتوپەتى دەكا. وەبیرت نايە وەختى شەرى سەربەخۆيى چۆن بوو؟ ياغىيەكان خەيانەتيان لە ھىچكەس قبوول نەدەكرد. ئەتۆ دەللى نازانى چەتە چۆن دەجوولینەوه! دەللى ھىشتا حەمەدۆكت نەناسيوە!

- چۆن نەناسيوە، ناسيومە و ئەوانە دەزانم. ئەتۆ لە مەلا دۆرانیش بپرسى، باسوخواسى عەليت بۆ دەكا و پيئە دەللى ئەو پياوى حەمەدىيە، وەك چۆن ھەر مەلا بۆخۆشى بە روالەت لەگەل ئىمەيە، بەلام ئەمن لە چاوانى را دەزانم ئەو لە دوزمنى بابەكوشتەشمان خراپترە! قەولت پيئەدەم بۆى ھەلكەوى، ھەموومان دەكوژى. ئەو شەوہى حەمەد مەحموداغاى كوشت، لە مالە وى را ھاتبوو و عەلىيەشەلشەلى لە گەل ببوو، بەلام دەزانم ئەتۆ باوەر بە وەش ناكەى...

- بىدەنگ بە! بۆ خاترى خوداى و ھەرچى خودا خۆشى دەوى، لەخۆرا قسان بۆ عەلى ھەل مەبەستە مورتەزاغا! پياوى چاك بە مەيەلە كەس گوئى لەو قسانە بى، كە ئىستا لە لای من دەيانكەى...

لە پير مورتەزا ترسى رىنيشت و بىدەنگ بوو. ماندوو ببوو و نەىدەزانى روو دە كوئ كا. جارى وا بوو لە دللى خۆى دا دەىگوت: قيرو سيا! با بچم حەمەدۆكى ببينمەوه، بزائم ئەو پياوہ ئازايە چ كەسيكە كە بە تاقى تەنى لە بەرامبەر ولاتيك دا راوہستاوہ، ئەو جار قسەى لە گەل بكەم و لە بەرى بپارپيمەوه بم بەخشى. ديارە دەبى پياويكى ئاوا گەورەش لە ئاغاىەكى مالویرانى بىتاوان و بىكەسى وەك من خۆش بى.

- ئاخر خۆ قسەكە ھەر بە وەندە نابريتهوه. ئەتۆ تاريفى حەمەدۆكىت كردوہ، ئەتۆ حەمەدۆكت ھيناوہتە ريزى پياوچاكان، لە لای ھەموو كەس ئەوہت باس كردوہ و ھەموو خەلكى ئەدەنە و ئەنكەرەى پيئەختيش ئەو قسەيەى تۆيان بيستوہ. دەلین مستەفا كەماليش ئەوہى بە گوئى گەيشتوتەوه.

- ئەوهی ئەمن سەبارەت بە حەمەدیم گوتو، هەمووی راستە. ئەمن قەت درۆودە لەسەم نەبوو و شت هەتا بناخەیهکی نەبووبی بە زاری من دا نەهاتو!
- ئەتۆ دەبی گوتبیتت کە کاتیک حەمەد هاتۆتە نیو ژوورەکە ی ئیوهو، گۆیهک
پرووناکایی بە دەورەو بوو، گۆیهکە تەقیو تەو و ژوورەکە ی پر کردو لە نوور.
- راست وابوو، لە پێش دا حەمەدۆکم نەدی، ئەوهی دیتم گۆیهک نوور بوو کە چاوی
لەبەر هەل نەدەهات و دەکرئ بلیم کویری کردم. گۆیهکە سی جارن تەقی یهوه و
پاشان هەر مەپرسە چم دی... مەحمووداغای بەستە زمان شەلالی خوینی بوو.
- شتی دیکە چت دی برام، دەلین گوتووتە کە...

خەلیل بەگ هیندیک بی دەنگ بوو و دوایە دەستی پێ کردو: ...
- گوتووتە ئەنگوستیلەیهکت دە قامکی دا دیتو کە وەک پۆژی درەوشاو تەو و
ئەوهش هەر ئەو ئەنگوستیلەیه کە دایە سولتان داویەتی، گوتووتە هەرکەس ئەو
ئەنگوستیلەیهی پێ بی، گولە ی وئ ناکەوئ، ویشی کەوئ، کاری لئ ناکا، گوتووتە
ئەگەر گولە کاریشی لئ بکا، نای کوژی و هەر وەها گوتووشتە شیر و چەقۆ نای برن،
بچیتە نیو کوورە ی ئاوریش ناسووتی، دە گۆمیش کەوئ ناخنکی!
- بەلئ ئەوانە هەموو راستن، هیچ گومان لە راستیی ئەوانە دا نیه!
- کوورە مورته زاغا، ئەتۆ دەلئی بە تەواوی شیت بووی! بو خاتری خودای چۆن
پیت وایە ئەوانە هەموو راستن؟
- بەلئ پیم وایە ئەوانە هەموو راستن! چۆن؟! هەزار سال دەبی خەلک ئەو چەشنە
کەرامەت و موعجیزانە لە خانەقای چلچاوی یهوه دەبینن.
خەلیل بەگ بە تەوسەو گوتی:

- بەلئ... بەلئ، ئاسکە کیوی هەموو پۆژی لە شاخی را دینە خوار و لە خانەقای
چلچاوی دەیان دۆشن؟ نیری یه کیویش دین ملیان دەدەنە بەر چەقۆی، هەتا بو
خانەقاییەیان بکوژنەو، وانیه؟!
مورته زاغا زۆر لە سەرەخۆ و نەرم گوتی:

- دە ی ئەو راستە ئیدی! پیم گوتی هەزار سال زیاترە ئەو شتانە لەو خانەقاییە
پوو دەدەن. بەلگەش بو ئەو شتانە هەن. شتیکی دیش!.. دایە سولتان سندووقیکی
هەیه، ئەو سندووقە کراسیکی تی دایە کە بۆنیکی زۆر خوشی لئ دی و نۆسەد و
نەو دەو و نۆ ئاییەتی قورئانی و سیهه زار و سیسەد و سی و سی دوعای لە سەر
نووسراونەو. قەرارە دایە سولتان ئەو کراسە ی بدا بە حەمەدۆکی! هەر وەها
شمشیریکیشی دەداتی کە نۆسەد و نەو دەو و نۆ پیاوی بە گورد بە یه کەو، نە بۆیان
هەل دی و نە دەتوانن لە دیوار - ئەو شوینە ی پیوه ی هەلاو سەراو- ی بکەنەو. ئەو
هەر ئەو شمشیرە یه کە سولتان سەلاحەددینی ئەییووبی بە تاقی تەنی پێشی
لەشکری خاچیەستانی پێ گرتبوو. هەرکەس ئەو شمشیرە ی پێ بی، لەشکریکی

پێناوهستى. هەر كه سيش كراسه كهى ده بهر دابى، كه گوتم ئه وهه موو ئايهت و دو عايانهى له سه ر نووسراوه نه وه، ده توانى وهك بالندهى بفرى، خوى نه ديو بكا، يان خوى بكاته پارچه تيشكىك له ئاسمانى...

- كورپه لى بېره وه، ئه تو و دياره هه ر به ته واوى خه رفاوى مورته زاغا! شمشير و كراس و ودمى چى؟! ئه وانه هه موويان قسه ي بى مانا و بنه مان! هه موويان خه يالات و ئه فسانه ن!

- نه خير وانيه، هه موو دنيا شاهيده كه ئه وانه هه ن. هه زار ساله خه لك ئه وانه ده زانى و ده يان بينى! ئه تو پيتتوايه خه لك شيتن؟! چو ن ده بى ئه وه خه لكه ئاوا توند باوه رى به شتىكى هه بى و نه شى ديبى؟ هه زار ساله خه لك ده زانى كه ئه وشته سه يرانه له خانه قاى چلچاوى روو ده دن...

- هه موويان درو ن و دايه سولتانيش هه ر زنىكى سووك و حه كه داره و هيجى دى. ئه وه زور له دلى مورته زاغاي گران هات. له نار هه تى يان له جى خوى ده ره په رى، له خه ليل به گى چو وه پيشى و له حالىك دا ده ستى هه لينا بوو و قامكى راده وه شاندى گوتى:

- چى؟ چى؟ ئه وه ده لى چى؟ كورپه سه بارهت به و كوفره ي هه ر ئيستا كردت، ده سه به جى دواى لى بووردن له خواى بكه، هه تا برووسكه يهك له ماله كه ي نه داوى و وي رانى نه كردوه، هه تا هه موو مندا له كانت تى دا نه چوون، هه تا بوخوشت خودا غه زه بى لى نه گرتوى، بلى خودايه تو به! خودايه بم به خسه په شيمانم. ئه منيش هه ر بو ت ده پاريمه وه و دو عات بو ده كه م خودا و پيا وچاكان بت به خشن!

خه ليل به گيش راست بووه. به لام ئه وه نده ي مورته زا تووره بوو، هه ر به و راده يه ئه وه له سه ره خو و ئارام بوو و به پي كه نينه وه گوتى:

- ئه گه ر ئه وه حه كه داره ده رپى شله بتوانى موعجيزه و كه رامه تان بنويى، چش، ده با هه ر ئيستا برووسكه خو م و ماله كه م ته فروتونا كا. ئه من تف له خانووه گلا وه كه شى ده كه م.

پاشان هه ردووك ده ستى پان كردنه وه و گوتى:

- فه رموو مورته زاغا ئه وه جنى و يشم پى دا و هيجيشم لى نه هات. ئه وه تا ده بينى ساغ و سلامه تم! راوه سته بزانه چو ن مشوورى ئه وه حه كه داره ي ده خو م. قه رار بى له كو له كه ي به ستم. ئه وه بوو حه مه دوكى وه بن بالى خوى دا و تا ئه وه راده يه پشتى گرت، كه ئيستا خه لك به فريشته ي ده زانن و نيو بانگى پيرو زبوونى له هه موو چياى توو رووس و ته واوى چو كو رواويه گه راوه. ئيستا ئيدى كه س حه مه دى پى نا گيرى. به لى، ده بى ئه من ئه وه ژنه ي بگرم و به وه ده ستانه ي خو م له دارى به ستم.

مورته زاغا زورى هه و دا وه لامى بداته وه، تى بگه يه نى كه ئه وه فسانه كو فرن و خودا غه زه بى لى ده گرى، به لام خه ليل به گ گويى نه دا يه و بى ده نگ نه بوو. مورته زا

ئەوئەندەى گوراندبوو كە ئىدى گويى لە قسەكانى وى نەدەبوو، لە عەيبەتان
رۆخسارى سوور و شين ھەلگەرەبوو و ھەر دەفى دەدا. چاوى لە ژىللە ھاتبوون و
ئازاى لەشى دە ئارەقەى دا خووسابوو.

خەليل بەگ ھىشتا ھەروا لەسەرەخۆ و نەرم بوو. ھەر شلوئ نەدەبوو. پەرداخىك
ئاوى لە پىش مورتەزاغاي راگرت و گوتى:

– زياتر ھەلمەچۆ ئاغا، ئەو ئاوەى پىداكە!

مورتەزا پەرداخەكەى بە زارى يەو نە و يەكبىن خواردى يەو.

– خەليل، داوا لە خوداى بكە بتبەخشى، بە راستى لە خوداى بپارپۆ، دەنا ئەمن
دەزانم چت بە سەر دى!

ئەو جار لە حالىك دا لە ماندوويى يان ھەناسەبركى بوو، دانىشتەو و بە
دەسەسپىكى ئارەقەى نىوچاوانى سەرى يەو. خەليل بەگ دەستى بە قسان كردهو.
ئەوجار قسەكانى تەشەر اويتەر بوون:

– ھەرچى سەبارەت بە ھەمەدى گوتوتە، زەرەرەكەى بۆخۆت دەگەرپتەو! بۆچما
ئەتۆ نازانى جاسووسان راپورتت لى دەدەن و ھەموو قسەكانت دەگەنەو پىتەخت؟
مستەفا كەمال نىوانىكى واى لە گەل ئەو چەشنە خورافاتەى نىە. ئەو ولاتى ئىمەى
ھەم لە دەستى بىوانى يەكان رزگار كرد و ھەم لە دەست ئەو كەلەكباز و
كەللەوشكانە! ديارە ئىمەش باوہرمان بە وى ھەيە و متمانەى پىدەكەين!
مورتەزا ديسان لە جىي خۆى ھەستا:

– خودا بمان بەخشى! كورە تۆبەى بكە تۆبە! ئىنسانى موسولمان بىجگە لە خوداى
باوہرى بە ھىچى دىكە نىە! ھىوادارم ئەو خودايە بتبەخشى!

– ئەو سەلپتەيە و ئەتۆ، ئەو ھەتپو ھەتەيەتان كرددۆتە شىخىكى تەواو. واى
لى ھاتو ھووتيرەكان ھەموو باوہرمان پىي ھەيە و دەى پاريزن، ھەر بۆيەش ياوہرى
مالويران بۆى ناگيرى.

– وانىە! نە داىە سولتان و نە ئەمن، ھىچمان ھەمەدمان نەكردو بە شىخ و
پياوچاك. خودا كرددوويەتى. بەلى ئەو لە ريزى پياوچاكان داىە!

ھەرچەند خەليل بەگى گەورە زۆر پياويكى مەند و لەسەرەخۆ بوو و لەو بارەو
نىوبانگى ھەبوو، كاتىك ئەو ھى بىست، ئىدى خۆى پىرپانەگىرا، راست بۆو و يەخەى
مورتەزاغاي گرت. مورتەزاش يەخەى وى گرت و بەوجۆرە ئەو دووانە تاويكى باش
يەكتريان راوہشان و بەسەر يەكتەر دا گوراندیان. ئاخەرەكەشى ماندوو بوون،
دەستيان لە يەخەى يەكترى بەردا و دانىشتەو. خەليل بەگ پىش مورتەزاغاي
پشوو ھاتەو بەرى:

– بچوورە ئاغا، داوات لى دەكەم چاوپۆشىم لى بكە، ئەمن بۆ وەم بانگ نەكردبووى
لە گەلت بەشەر بىم. بە راستى داواى لى بووردن دەكەم!

- ئەمن دەبى داواى لىبووردن بکهه ئاغا! ئەمن هه لهه کرد که توهم به کافر ناو برد، ئەتو که دۆستى، برامى و له گلىنهى چاوم خوشتەر دهووى!
- قهى ناکا، وا دياره هيچمان خويمان پىرانه گيرا و هه لچووین. ده بوو به سه ر خويمان دا زال بووباین، به لام دهى، رهنگه ئەمهش له بهر ئەوه بى، که ئەو مه سه لهيه پيوه ندى به مان و نه مانمانه وه ههيه.
مورته زاغا دووپاتى کرده وه:

- به لى، مه سه لهى مردن و ژينه.

- سه بارهت به حه مه ديش ئەتو راست ده کهى! جووتيره کانمان، ده سه لاتداره کانمان و ته نانهت سه رکۆماريش، هه ر ئاوا ده لىن. هه موويان حه مه ديان پى پياوچاکه و باوهريان پىيه تى. ئەوه له حالىک دايه که ئيمه له ترسانى خهريکه زنده قمان بچى!

- راسته. ئەو ديوه زمهيه... کاتىک مه حمووداغا گولله کانى وئ کهوت و خوینى له شى فيچقهى کرد، ئەى هاوار... وه للاهى دهت گوت ژووره که پر بووه له خوین! هه ر دهت گوت بالندهيه کى بچکولهيه! ئەو چوله که به سته زمانه ئەو هه موو خوینهى چۆن ده ده ماران دا جى ببووه؟

- به شه ر ئەگه ر بريندار بوو، خوینى هه روا به خوړ ده رژی، له شى من و توش، ئەگه ر نو ره مان هات، راست ئاوا خوینى لى ده رژی.

- وايه.... به لام ئيمه عه لى يه شه لى چ لى بکهين؟

- ئەوه له ستوى من، بوخوم ده زانم چۆن ئەو مه سه لهيه لى له گه ل وى چاره سه ر بکهه م.

- خودا پشتيوانت بى! ئەمنيش ئەوه به قسه لى تو ده کهه م و ئيدى چى دىکه له لای خه لکى باسى حه مه ده وک و دايه سولتانى ناکه مه وه.

- به لى... منيش ئيدى قهت به خراپ باسى دايه سولتانى ناکهه م و قسه لى پى نالىم. مالم ويران بى، خوا منداله کانم لى بستينى و خوینم له ده ماران دا وشک کا، ئەگه ر جارىکى دى شتى وا بکهه مه وه.

- زور باشه، به لام ئەگه ر ئيمه بمانه وئ زه فه ر به حه مه دى به رين، ده بى خه لکى لى بکهينه دوژمن. چونکه هه تا جووتيره کانى له پشت بن و ئاوا به پيرۆزى بزنان، ناتوانين ته نانهت تاله موويه کيشى له سه رى کهه م کهينه وه و له به رامبه ر دا ئەو يه که يه که هه موومان ده کوژى و تووى ئاغيان له و شاره لى ده برى. ئەتو عه لى که رتيشى له من باشتر ده ناسى. هه ر کهسى بدهيه ده ستى، ده توانى به ئەشکه نهجه وه قسه لى بىنى، جا ئيدى به رد بى، ئاسن بى، پولا بى، يان هه ر قور بى، وه قسه هه ر دى. ئەو وه ستاى ئەو شته يه. خو ده زانى مه به ستم چى يه!
- به لى، ده زانم..

– ئەو كابراییە ئەشكەنجەگەرێكی زۆر بێرەزاییە، بەلام هەر ئەو، ماوهی سێ مانگان لە گەڵ سێ گورھان ژاندرمە گوندەكانی توورپووسی پشكنیوه، جووتیڕەكانی کوتاوه و دەست و لاقی زۆرانیانی شكاندوه، بەلام یەك وشەشیان لە زاری نەهاتۆتە دەر. تۆ بلیی ئەگەر ئییمە هەموو خەلكی شاخی، لە مندالی حەوت سالیوه هەتا پیری حەفتا سالیان لە ژیر دار و قەمچی دا شەل و كوت كەین و ئازای لەشیان داغ كەین، بتوانین تاقەكەسیكشیان رازی كەین خەیانەت بە حەمەدی بكە؟
– قەت ناتوانین.

– ئەو هەش بەو ماناییە كە ئییمە هەر حەمەدۆكمان لە بەرامبەر دا رانەوهستاوه، بەلكوو تەواوی جووتیڕەكانی توورپووسیش، جووتیڕەكانی چوكووراوی پان و بەرینیش و هەموو جووتیڕەكانی ئەنەدۆلییش دوزمنمان. دەی ئەو هەش یانی ئەو نیشتمانە ئییمە خەباتمان بۆ كردوه، بچووك بۆتەوه. جووتیڕەكان دوزمنمان.

– راست دەكە، ئەوان لیمان بیزارن!

– هەر ئەو نەفرەتەش بۆتە هۆی ئەو كە بە تاقە حەمەدۆكی ئەو هەموو گرافتەمان بۆ دروست كەن.

– جا ئەگەر پۆژیکی ببە پینچ حەمەدۆك، یان دە حەمەدۆك، ئەوكاتی روو دە كوی كەین؟

– یان ئەگەر ببە هەزار، یان میلیۆنیک؟

– دەی ئەو قسەكە من وەرەست گەرا! ئەگەر ئەمن هەر لە هەوێی را بەردەوام دووپاتم دەكردهوه كە پیاوی چاك بن با سەری مارەكە پێش گەورەبوونی پان كەینەوه و ئیوهش پیمپیدەكەنین، ئەو یە ئاكامەكە! دە هەلی گرنەوه!
– وا بوو، ئییمە قەت دەو شتە نەگەیشتین و بە هیندمان نەگرت. ئیستاش مارەكە بۆتە هەژدیها! ئیستا هەتا كارەكە لەو هەش زیاتر وه درەنگی یە نەكەوتوه، چ بكەین باشە؟

مورتهزاغا هەردووك دەستی راوهشاندن و نركاندی:

– باداواي هیزی زیاتر بكەین! با داوا بكەین لەشكریكی تەواومان بۆ بنیرن، لەوهی زیاتر چ ریگایەكی دیکەمان هەیه؟!

– ئەو هەمان بۆ ناكری! عارف سایم بەگ ئیشتاش لیمان توورپیه. دەبی بۆ ئەو مەبەستە هەر پشت بە هیزی خۆمان ببەستین!

– راست دەكە، ئاخ... دەستی شكوم! ئەو وهختە ئەمن هاوارم دەكرد، هیشتا حەمەدۆك نەبووه شیخ و فریشتە... حەیف بەقسەتان نەكردم!

ئەوجار ئاخیکي وا قوولی هەلكیسا، دەتگوت تەختی سینگی خەریكە بقەلشی.

– لە ئیستاوه ئەمن و ئەتۆ... ئاخ بەراستی ئەگەر دەو شارە ی دا كەسیك هەبی، نەختیک ئەقلی دە كەللە ی دا بی، ئەتۆی!

- تەكا دەكەم...

- نا... شەرمی مەكە، وایە ئیدی مورتەزاغا!

بەو پێهەلگوتنەى مورتەزاغا گەش بوو و هاتەو سەر حال.

- پێش هەموو شتیکی دەبی ئیمە چارهیهکی ئەو ئەسپەى بکەین، ئەسپەکەى حەمەدۆکی! هەموو ئەو دەزانن، یاوەر، حاکم، زولفو - کە لە هەمووان زیاتر دە بیری ئەو ئەسپەى دایە - تەنانەت پارێزگاره گێلەكەشمان، قازی و دادەستین و ئەوانی دیش هەموو... هەتا ئەو ئەسپەى نەگراین، نەهینین لە نیوهراستی مەیدانی ئەم شارەى نەى کوژین، قەت هیچمان لە گەل حەمەدۆکی پێناکرئ.

- ئەو ئەسپە هارە!

- بەلئ وایە، تەلەسمبەندیشە!

- جووتیڕەکان ئەویش وەك حەمەدۆکی دەپاریزن!

- ئەو ئەسپە وەك ئەسپى کویرۆغلی نەمرە، کەس بوى ناگیرئ و هەر لە بناخە دا کەس ناتوانئ دەستیشی لئ دا. سوور دەبینی ئەو لە پێشت راوہستاوہ، لە پەر دەبیته گرپک، یان دەبیته ئاسکیک، یان هەلۆیەك و دەفرئ، دەچیتە ئاسمانئ!

- ئەو ئەسپە دیوہزمەیه!

- بەراستی ژانەسەریکی گەورەیه، لە خودی حەمەدۆکی خراپترە. دەلئین روحي حەمەدی دەبەر ئەو ئەسپەى دایە. لە حیکایەتان دا بیستوتە ئیدی، وا هەیه جندۆکەیهک لە نیو لەشی بالندەیهکی چکۆلە دا بەند کراوہ، وەك دە قەفەزیکى یان نابئ... جا ئەگەر کەسیک بالندەکەى بکوژئ، جندۆکەکە دەرواتە دەرئ...

- ئەوہى گوتوو یانە راست راستە!

مورتەزاغا کە دەى دی بئباوهرپیکى وەك خەلیل بەگى ئاوا گۆراوہ، ئەوہندە خوشحال بوو کە هیندەى نەمابوو لە نیو مۆبلەکەى دەرپەرئ و هەردووک لاروومەتى ماچ کا.

- کەوابوو ئیمە دەبی ئەو ئەسپەى بدۆزینەوہ و بی کوژین. ئەوہى بکەین، حەمەدۆک نەش کوژرئ، نیوہگیان دەبی. جا ئەو جار بادەدەینەوہ سەر دایە سولتانی و مشووری دەخوین. حەمەدۆک ئەو دووانەى لئبنەوہ، تەنانەت ئەگەر وەك کویرۆغلی و حەزرەتى عەلیش بەهیزبئ، ناتوانئ چى دی لە شاخى بژئ. ئەو ئەسپەش وەك دایە سولتانی نیشانەى مەبارەكى و پیرۆزىیە. کویرۆغلی مرد، بەلام جووتیڕەکان، (کانالییەکان) هەرگیز باوهریان بەوہ نەکرد کە ئەسپەکەشى مردبئ. ئەوان پێیان وایە هەتا دنیا دنیاى، ئەو ئەسپە هەر دەمیئ.

- بەلام ئەوہ ئەفسانە نیە. ئەسپى کویرۆغلی ئیستاش ماوہ. ئەو ئەسپە سألئ جارپک لە بازارى "ئالەپۆ" بە هەزارپکی دەفرۆشرئ! تەنانەت دەلئین هەر ئەو

ئەسپە لە ھەموو بازارەکانی دنیاىە دەفرۆشئ و ئەو کابرا ھەزارەى دەى کړئ، خىر و بەرەكەت و مال و سامانى بە نسيب دەبئ.

- دياره ئەو ئەفسانانەى خەلک درۆستيان دەکەن، نيشانەى بزووتنەو و دزايەتى کردنن. ئەو کاتەى خەلک ناویرن راستەوخو ھیرشمان بکەنەسەر، ئەسپ، گورگ، چەقەل و جروجانەوهرى دیکە دەکەنە شتى پيروۆز و نەمر.

- کویرۆغلیش نەمردوہ!

خەلیل بەگ لە حالیک دا خۆى وەك مرۆقیكى ساکار و بئى فرۆفیل دەنواند، پرسى:

- ئەگەر نەمردووه، ئەدى چى لى ھاتوہ؟

- لە گەل چل سوارەى غەيبىیە! نەتزانىوہ؟ بەسەرھاتى كورى ئاسنگەرەكەت نەبىستوہ؟

- ناوہ لالا.

- چۆن دەبئ نەت بىستبئ؟ رۆژیکى كورى ئاسنگەرى، لە گەل کویرۆغلى، لە شاخى، تووشى شوانىكى دەبن. شوانەكە لوولەيەكى ئاسنى بە شانىیەو دەبئ. كورى ئاسنگەرى لى دەپرسئ، ئەوہ چى بە شانتەوہ؟ شوانە دەلئ ئەوہ چەكە.

مورتەزا كاتىك ئەو بەسەرھاتەى کویرۆغلى دەگىرايەوہ و دەى دى كە بەگى گەورە گوىى بۆ رادەگرئ، ھىندە خوئشحال بوو، چاوہكانى زەق ببوون و ھىندەى نەمابوو لە خوئشىيان بفرئ:

- بەلى، كورى ئاسنگەرى گوتى: "باشە ئەو چەكە بە كارى چ دئ؟" شوانە وەلامى داىەوہ: "ئەوہ ژيان لە مرۆف دەستىنئ و مەرگ بلاو دەكاتەوہ"، كورى ئاسنگەرى گوتى: "دادەى لە سەر ئىمە تاقيى كەوہ، بزانی نىمەى پى دەكوژئ؟" شوانەكە گوتى شتى وا ناكەم و داواى لى كرد دەست لەو تاقيكردنەوہيە بكىشئتەوہ، بەلام ئەو لە كۆلى نەبووہ و ھەر لە سەر داواكەى سوور بوو. سەرەنجام شوانە لوولەى چەكەكەى دەسىنگى كورى ئاسنگەرى دەكا و پەلەپىتكەى دەكىشئ و ھەرچەند ئەو پىاوئىكى كەلەگەت و بەخووش بوو، وەك داربەروويەكت برىبئ، بە لا دا دئ و دەسبەجئ حەياتى لى دەبرى. كویرۆغلى كە ئەوہى دەبىنئ، دەلى: "ئىستا كە خەلک ئاسنىكى كونيان دروست كردوہ، كە مرۆقى لە دوورەوہ دەكوژئ، ئىدى ئازايەتى و پىاوہتى لە سەر ئەو عەردەى دەورى نەماوہ!" لەو كاتەوہ دەروا و دەچىتە گەل چل سوارەى غەيبى.

- ئەو بەسەرھاتە جوان بوو، بەلام ئەمن نەمبىستوہ! كەوابوو كویرۆغلى لە گەل چلسوارەى غەيبىیە؟

- بەلى، حەمەدۆكىش ھەر واى لى دئ!

– جا ئەوه راست ئەو شتەیه که ئیমে به هەموو توانامانەوه دەبی هەول بەهین روو نەدا. هەر بۆیەش دەبی له پیش دا ئەسپەکهی دەداو خەین و بی کوزین، پاشان دایه سولتانی بگرین و ناچاری کهین بلی حەمەدۆك له دین وەرگهراوه و کافرێکی رووته. – دایه سولتان قەت رازی نابی ئەوهی بلی!

– هەر شتە به وهختی خوئی! جارئ با ئیमे ئەسپەکهی بگرین!

– پاشانیش خودا پشتیوان بی!

– وا چاتره کارێکی وا بکهین که دیهاتی یهکان هاوکاریمان بکهن، بوخویمان ئەسپەکهی بگرنهوه و بۆمان بینن.

مورتهزا گوئی:

– دیاره ئەوه باشتره، جووتی رهکانیش دەبی هاوکاریمان بکهن.

– بهلئ، بهلام چۆنیان رازی کهین ئەو کاره مان بو بکهن؟

مورتهزاغا سهری بهردایهوه، به قامکی هیندیك چه نهی خوراند و بیری کردهوه. پاشان سهری هه لينا و راست چاوی ده چاوی خه لیل به گی بری. دیسان سهری ده بهرخو نا و بیری کردهوه، ئەوجار ههستا، دهوړیک به نیو ژووره کهی دا گهرا و له سهر جیی خوئی دانیشهوه. پاشان دهستی وه بهر چه نهی دا و ده بیره وه رۆچوو، بهلام هیچ شتیکی تازهی به بیر دا نه هات.

خه لیل به گیش بی دهنگ بوو و بیری ده کردهوه. شتیکی به می شک دا هاتبوو و چاوه پروان بوو مورتهزا له پیش دا وه قسه بی و بزانی داخوا ئەویش راست بیری لهو شته کردوتهوه، یان نا؟

– چ بکهین مورتهزاغا؟ هیچ ریگایه کت پی شک نایه؟ ئەو ئەسپه...

روخساری مورتهزای له پرێک گهش بووه و گوئی:

– بوچی... با، که گوئت ئەو ئەسپه...

خه لیل بهگ به سه رسورمانه وه گوئی؛

– چی؟

– ئیمه خه لاتیک دیاری ده کهین! ده لیین هەر کهس ئەو ئەسپه مان به ساغ و سلامه تی بو بینئ، خه لاته کهی ده دهینی. دواي ئەوهی بۆیان هیناین، جیزنیکی گهوره پیکدینن و ئەسپه کهی گولله باران ده کهین. ده توانین سهری ئەسپه کهی لی کهینه وه و له شار و گونده کانی ئەم هه ریمه هه لی واسین و نیشانی خه لکی به دین، بهلام ده بی خه لاته که گهوره بی!

– پیت وایه چه نده بی باشه؟

مورتهزا دیسان بیری کردهوه و دواي ساتیک سهری هه لينا:

– ئەها... پوولیک بی...

- ئەمڕۆ ئەسپێکی چاك چەندی دینى؟ ئەسپێكى رەسەنى عەرەبى چەندی دەكا؟ بۆ
 وینە ھەر ئەسپەكەى خۆت، چەندی لە سەر دادەنئى؟
 - ئەگەر وابى...
 - ئەسپى من ئەسپێكى زۆر رەسەن و باشە. با بلیین ئەگەر بى فرۆشم، داواى سەد
 لیرەى دەكەم.
 - كەوابوو...
 - مەبەستت رادەى خەلاتەكەىه؟
 - بەلى...
 مورتەزا ھىندىك راما و گوتى:
 - با ھەزار و پینسەد لیرە بى. ئەگەر رابگەىەنن ھەركەس ئەسپەكەمان بداتە
 دەستى، خەلاتىكى ئەوتوى دەدەينى، ئىدى پيوست ناكا زۆر چاوەروان بىن. ئەو
 خەلاتە كارى خوى دەكا!
 - واىه، بەلام پوولئىكى ئاوا بۆ تاقە ئەسپێكى، يان تەنانەت بۆ سەرى حەمەدۆكيش
 زۆر نىه؟!
 - ئەمن ئامادەم بە تەنيا ھەزار لیران لە بەرامبەر سەرى حەمەدۆكى دا ببەخشم.
 - گوى بگرە مورتەزا قارەمانەكەم! برا چاوەرەشە چاو جوانەكەم، ئىمە ناتوانىن
 خەلاتىك ديارى بكەين كە لە پازدە ھىندى نرخی ئەسپێكى رەسەن و جوان زياتر
 بى، ئەویش بۆ ئەسپى چەتەىهكى!
 - بى گومان... بەلام ئەدى چبکەين؟ جووتيرەكان قەت بە خورايى، يان بە پوولئىكى
 كەم ناچن ھەولئى دەداوخستنى ئەسپىك بەدن، كە تەلەسمبەندە و پىيان واىه
 پىروزيشە! ئەوان ئامادە نابن ژيان، مال و ھەموو خزم و كەسى خويان لە بەرامبەر
 خەلاتىكى كەم دا فیدا بكەن! بەلى ئەمن بە تەنيا ئامادەم ھەزار لیرەى بۆ
 ئەسپەى دابنىم! بەو پوولئەى جووتيرەكان خوداشت دەدەنە دەستى.
 - دەى باشە، ئەو خەلاتەكەمان ديارى كرد، با ھەزار لیرە بى!
 - دەتوانم بى كەمە ھەزار و پینسەتیش.
 - ھەرچۆنىك بى ئىمە ھەر ناتوانىن ھەزار و پینسەد لیرەى لە پىناوى ئەسپێكى
 قوتر دا بەدين.
 - دەزانم. بەلام ئەو ئەسپە لە پيش دا عەلى سەفابەگ لە عورفاى را ھىناى. ئەو
 چەند سال پيش ئىستا بوو. ئىستاش ئەمن ئەو ئەسپەى نيوەشەویش ببىنم،
 دەى ناسمەوہ. عەلى سەفابەگى بەستەزمان زۆرى شايى پىبوو، بەلام دەرفەتى
 نەھىنا جارىكى سوارى بى و بە خەلكى نیشان بدا. خىرى لئەندى! ھەر ئەو
 ئەسپەش بوو بە ھوى كوژرانى. ديارە ئەو لە چاو ئەسپى من زۆر پىرە، بەلام
 ھەرچۆنىك بى، ئەسپى حەمەدۆكىە ئىدى!

خەلیل بەگ لە جیی خۆی هەستا و چوو بۆ لای مورتەزای، کە ئەویش هەستا بوو
سەر پێ و دەستی لە سەر شانی دانا:

- ئیمە خەلاتە کە دەکەینە هەزار لیره و رای دەگەیهین. ئەگەر دێهاتی یەکان بە
وەندە نەیان کرد، زیادی دەکەین، دەی کەینە هەزار و پینسەد!

- تەنانت دوو هەزاریش، دەهەزاریش... ئەگەر پێویست بێ. خەمی پوولیت نەبێ.
ئەو بریمانەو! ئەدی عەلی یەشەلی چ لێ بکەین؟

- هێندە وەدووی وی مەکەو، بۆ خاتری خودای! گوتم ئەو لەستۆی من...

- باشە، باشە، ئەو بەعۆدە تۆ... ئەمن چاره نووس و پاشە پۆژی خۆم و منداڵە کانم
دە بەر دەستی تۆ دەنیم!

- ئەمشۆ ئیمە لیره یەکتەر دەبیننەو و بە بۆنە گرتنی ئەم بریارەو خۆشی
را دەبویرین. سبەینیش رادە ی خەلاتە کە رادە گەیهین.

- ئامۆزگاری من ئەو یە کە لە سەر هەزار و پینسەتە کە ساغ بی یەو! ئەمن
چاک ئەو خەلکە دەناسم. کاتی ک ئیمە ئەو ئەسپەیان لێ دەکڕین، وەک ئەو ی وایە

کە خودا و ئیمانە کەشیان لێ بکڕین! لە سەر هەزار و پینسەتە کە سوور بە، پیاوی
چابە! بەلێ، ئەو ئەسپە ئەو نەدی ناهینێ، بەلام بۆ کڕینی بیر و باوەریان کەمە.

- دەتوانین ئەمشۆ زیاتر لە سەر ئەو ی قسە بکەین. دەتوانین هەتا سی هەزاریش
بەری نە سەرێ.

مورتەزا سەری لەقاند:

- بەلێ، دەکری.

هەر ئەو ئیوارێ لە مالی خەلیل بەگی کۆ بوونەو. جەمی شەو ئیان گۆشتکەو ی
برزاو بوو. تیروپریان خوارد و راکێ یەکی زۆریشیان پێ دا کرد. زۆر سەبارەت بە

حەمەدۆک و ئەسپە کە دوان و هاوکات باسی عارف سایم بەگ و پیتەختیشیان
کرد. پاشان ماو یەکی باشیش بابەتی قسەیان، کۆزانی، عوسمانلی و هەموو ئاغا و

بەگەکانی دەور و بەری جەیهانی بوو. کاتی ک شەو درەنگ بوو خۆیان بە سەر پێو
بۆ رانە دەگیرا.

پۆژی دواتر سامی تورگوت وینە ی سەرە ئەسپێکی لە سەر پارچە کاغەزیکی گەورە
کیشایەو. لە بن وینە کەش نووسی:

" هەر کەس ئەسپی حەمەدۆکی بدۆزیتەو و بی هینێ، هەزار و پینسەد لیره خەلات
دەکری!"

کاتی ک سامی کە مامۆستای فیرگەش بوو، وینە کە ی، کە لە سەر چەند کاغەزان
کیشابوو یەو، هینا، خەلیل بەگ چاوی لێ کردن و گوتی:

- زۆر باشە! زۆر سەرنجرا کیشە! ئیستا مورتەزاغا دیتە ئیرە، دەبێ ئەویش ئەم
وینانە ببینی.

سامی سەری لەقاند و گوتی وایه.

مورتهزاغا هاته ژوور. وهك رۆژی پێشوو شهكەت نه‌بوو، جه‌غزی به‌رچاوی نه‌مابوون و گنجی نیوچاوانی پر ببوونه‌وه. زۆر گه‌نجتر ده‌هاته به‌رچاو. به‌ دیتنی وینه‌كان زۆر خۆشحال بوو و گوتی:

- زۆر جوانه، یه‌كجار باشه! به‌لام نه‌دبوو ره‌نگی ره‌شت لی‌دابا، ده‌بی سوور و سپی بی. خه‌لاته‌كه‌ش ده‌بی به‌ خه‌تی گه‌وره‌تر له‌ ژیره‌وه بنووسری و ده‌بی دووسه‌دو په‌نجا دانه‌ له‌و وینه‌یه‌مان هه‌بن، چونكه‌ له‌ هه‌ر دوورپیان، سی‌رپیان و چوارپیانکی و هه‌روه‌ها له‌ هه‌ر گوشه‌یه‌کی شه‌قامه‌كان و گونده‌كان، ده‌بی یه‌كی هه‌لاوه‌سین. به‌ چه‌ند رۆژان ده‌توانی نه‌وه‌نده وینه‌نه‌ بکیشی‌یه‌وه؟

- به‌هه‌وتوو‌یه‌کی!

- چه‌ندت پوول ده‌وی؟

- هه‌رچه‌ندی بو‌خۆت پیت‌باشه‌ ئاغا!

مورتهزاغا ده‌ستی ده‌گیرفانی رۆکرد و کیسه‌ی پوولی ده‌رینا. نه‌سکیناسه‌کانی نیو کیسه‌که‌ی ده‌رینا، ژماردنی، چه‌پکیکی لی‌جیا کردنه‌وه و دانی به‌ سامی مامۆستای فی‌رگه‌ی شار:

- نه‌وه‌نده بو‌ پیاویکی هونه‌رمه‌ندی وه‌ك تو‌ كه‌مه‌... کاتیك نه‌سپه‌که‌مان وه‌گیر كه‌وت، نه‌تۆخه‌لاتی خۆت هه‌ر هه‌یه، به‌لام ئیستا کاریکی دیکه‌شم پیته!

سامی تورگوت نه‌سکیناسه‌کانی ده‌باغه‌لی نا، پاشان سەری هه‌لینا و راست راوه‌ستا:

- ده‌خزمه‌تت دام، ئاغا!

- کاتیك نه‌سپه‌که‌مان گرت، نه‌من ده‌سه‌جی کۆبوونه‌وه‌یه‌کی له‌ نیوه‌راستی نه‌و مه‌یدانه‌ی شاری پیک‌دینم. ده‌بی شوینی کۆبوونه‌وه‌که‌ به‌ ئالایان رازابیته‌وه. وام داناوه‌ خه‌لکی هه‌فتا دیان، پینج شاره‌دار و سی‌حاکمی شار و ناوچه‌جیرانه‌كان بانگ که‌م. ده‌بی خه‌لکیکی زۆر کۆوه‌ که‌م، نه‌وه‌نده زۆر که‌ نه‌گه‌ر ده‌رزیی هه‌لاوی، وه‌عه‌رزیی نه‌که‌وی!

- به‌لی ئاغا، چۆنی جه‌نابت دای‌نیی ده‌بی وابی...

- جا ده‌بی نه‌تۆبچی‌یه‌ سه‌ر سه‌کووی قسه‌کردن، سینگت توند که‌ی و ...

- یانی سینگم ده‌رپه‌رینم و ...

- نه‌و جار ده‌بی ده‌ست به‌ فسان بکه‌ی و به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ هه‌موو خه‌لکه‌که‌ گوئی لی‌بی، بلیی:

" له‌ چیاکانی ئالتاوه‌ هه‌تا ده‌روازه‌کانی وییه‌نی، ئیمه‌ دوازده‌ ولاتمان دروست کردن! دنیا له‌ ژیر نالی نه‌سپه‌کانی ئیمه‌ دا ده‌ی‌نالاند! خوینی ئیمه‌ وه‌ك پرووباری له‌عل و جه‌واهیرات به‌ سه‌ر عه‌ردی دا رژاوه‌، ئیمه‌ ئالاکانمان به‌ خوینی خۆمان

سوور كردون، گورگمان وهك سيمبۆلى نهتهوايهتیی خۆمان ههتا ئاسمانی بهرز کردۆتهوه و ئهو نيشانهيه وهك پوژ و مانگ و ئهستيران به نرخه و دهرهوشیتهوه!" سامی تورگوت له جیى خۆی چهقیبوو، راست و ئاماده وهك ئهوهی سهربازیک بی و له کاتی ریزگرتن دابی. مووی لی نهدهبزووت. سهرت په راندبا، جوولهی نه ده کرد. - خوینی ئیمه ئالاكانمانی پی سوور بووه! ئیمه بهردهوام له ده ریایهك، یان ئوقیانوسیک خوین دا مهلهمان کردوه! پیاوه ههره چکۆلهکانی ئیمه بهقهده سی گایانیان خوین ده دهماران دایه! ههر بویهش ئیمه توانیومانه خوینی خۆمان به سه ر خاکی هه موو دنیا یه دا، به شوینه ههره ته ریکه وتوو هکانی ته واوی ئه م جیهانه دا بلاو بکهینهوه... ئیمه خوینمان داوه، خوینمان بلاو بوتهوه... - به لی قوربان، خوینمان داوه...

- ههروهها پیاوی چاک به له بیرت نهچی باسی دهولهتی ئیستای تورکیهش بکهی!
- جاچۆن ئهوه م له بیر دهچی، قوربان؟ ده لی م ئیمه هه رگیز نایه لین ئه و ئه سپه جووتان له دهوله ته که مان بدا!

- هیچ ئه سپیک بۆ نیه وا بکا، ته نانهت ئه سپی کویرۆغلی، یان هیستره که ی حه زه تی عه لی، یان بۆراقی پیغه مبه ری، یان ئه سپه ره سه نه که ی گه نج عوسمانیش ههر بۆیان نیه، چ بگا به هیندیك بارگینی قووتر، یان پیره کهر، که چوونه ده که و لی ئه سپی یه وه!

- به لی، راست وا ده لی م!

- به لی به لی، پی موانیه پیویست بی ئه من بایه خی میژووی ئالا که مان وه بیر مامۆستایه کی خویندنه گه بی نه وه. ئه و ئالایه ی ده خوین دا شه لاله! ئالای شازده ده وله تی تورک! ئه من ته نیا ده مه وئ بلیم که قسه کانی تو ده بی بو هه موو خه لکه که ی روون که نه وه، که ئه و چه شنه ئه سپانه چه نده جیگای مه ترسین، ئه و ئه سپانه که بوونه سیمبۆلی بزووتنه وه و ئازاوه. ده زانم ئه تو هه موو ئه و مه به ستانه زۆر له من باشتر له وتاره که ت دا ده گونجینی و پوژیکیش ههر له سایه ی ئه و وشه ئاگرینانه ت، که له نیو خوین هه ل ده قولن، که به راستی سه ربه سه ر ئاسیا یه دینن، ده بی به نوینه ر، یان سه روکی ده سته ی نوینه رایه تی! ئیستا برۆ و وتاره که ت ئاماده بکه. دایکی نیشتمان چاوی له تو یه، بزانی چیی بو ده که ی و چاوه پروانی ئه وه یه که وهک نوینه ر هه ل بزیردریی!

پاشان چه ند جاران به به ری ده سته له شانی مامۆستای دا و دوا ی ئه وه ی سامی له ژووره که چووه ده ری، رووی ده خه لیل به گی کرد و گو تی:

- زۆر باش ده بی. تاویکی دی دهنگی ئه حمه د پشت کووری جارچی له مهیدانی شاری دهنگ ده داته وه. وه ره با ئیمه ش بچینه قاوه خانه ی و گویمان له دهنگی بی. ده زانی له سه رانه ری ئه و ولاته ی که س دهنگی بهقه ده وی ناروا!

ئەو دوو دۆستە لە حالیک دا وەك ئەوێ لە پلانی پێشگرتن بە تاوانیکى گەورە بووبنەو، هەستیان بە ئاسوودەیی و سەربەرزى دەکرد، بەرەو مەیدانى شار وەرپێكەوتن. هێشتا بە تەواوی نەگەیشتبوونە سەرى مەیدانەكەى، كە دەنگى ئەحمەد پشتكوورپىيان گۆئى لى بوو.

– گۆئ بگرە خەلیل بەگ! یاخو ئەو دەنگە نەرزى! ئەو دەنگە دەنگى ئێرەیه، گۆئ لە دەنگى خۆشى ئەو توركەى بگرە!

ئەحمەد پشتكوورپىیاویكى قولەخرە بوو، لاقەكانى بە زەحمەت سەرەوێ لەشىيان پێهەل دەگیرا، لە نیوقەدى را بو سەرى دەتگوت بلووكە تاشراو و سەرىكى بى ملی لە سەر دانراو. بە لارەلار خۆى دەكیشا پێشى و دەى نەپران:

– گۆئ بگرن! گۆئ بگرن خەلكى بەرپىز! هەمووتان ئاگادار بن و سەرنج بدەن! ئەمپۆ شتىكى زۆر خۆشم پێیه بووتان باس بكەم! بوخۆتان دەزانن حەمەدۆكى خوينخۆرى چەتە، ئەو كەسەى چياكانى ئیمەى كردو بە مالى خۆى، دەستدریژی دەكاتە سەر كچان، بە سەرنیژەى زگى ژنى زگپر دەدرئ، مندالى ساوا بە سەرى خەنجەرىیهو دەكا، خەلكى بە زیندوویى كەول دەكا و تووشى هەركەس بى، چاوى دەردینى و بوى بكرئ نایه لى تەنانتە مندالىكیش هەردووك چاوى هەبن، یاغى یەك كە تاوان و جینایەتەكانى دە ئەژمار نایەن، دوزمنى ستەمكارى نیشتمانەكەمان و هەموو ئینسانەكان، ئەو خاینە كافرەى ناوى حەمەدۆكە...

پێش ئەوێ دەقى مەبەستەكە باس بكا، جارئ كۆلك لەو تاوانە سەپروسەمەرانەى دا پال حەمەدۆكى و دواى ئەو هاتە سەر ئەسلى مەبەستەكەى و گوراندى:

– خەلكى بەرپىز، گۆئ راگرن! ئەو حەمەدۆكە چەتەیه ئەسپىكى هەیه، رۆحى حەمەدى دەبەر ئەو ئەسپەى دا، ئەسپەكەش شىت و سەركیشە، وەك فرفرەى دەو بەینەى دا دەخولیتەو، دەبینى لەپر لە شوینىكى سەر وەدەر دەنى و ون دەبیتەو، خۆى دە ئاوری داوى، بەلام ناسووتئ و بە ساغى دیتەو دەرى، دايمە بە سەر لووتكەى رەووزان دا دئ و دەچئ... هەر كە ئینسانى دەبینئ، ون دەبئ... جا گۆئ بگرن! هەر كەس ئەو ئەسپەى بگرئ، هەزاروپینسەد لیره خەلات دەكرئ. بەلى هەر كەس ئەو ئەسپەى دە داوخوا، بى گرى و بى هینیتە ژاندرمەخانەى ئیره، هەزاروپینسەد لیره دەدریتئ. ئەو خەلاتە، خەلاتىكى گەورەیه. كەسێك ئەو ئەسپەى بگرئ، هەم خەلاتەكەى وەردەگرئ و هەم دەبیتە قارەمانى نەتەوێ! گۆئ بگرن! گۆئ بگرن! خەلكى بەرپىز! هیوادارم هەمووتان ئەو پەيامەتان پێگەیشتبئ!

سئ پۆزى تەواو ئەحمەد پشتكوورپىیاوی كیشا و ئەو شتانەى دووپات كردنەو. لەو ماوێهە دا تورگوتى مامۆستای فیرگەش هەموو چوارپىكان، جادەكان، قاوێخانەكان و دارەكانى بە سەر ئەسپى سەوز، سپى، سوور و زەردى تۆخ پازاندەو...

سەرانسەری عەرزى لىوارەکانى دەریای نىوہ پراست، وەك دەریاکەى بە کەف داپۆشراوہ. دار پرتەقال، لىمۆ و نارنجىش دەلىی وەك شەپۆلەکان کەفاوین. ھەورەکانىش کە بە تىشک دەئاوسىن و لە سەر دەریایە بەرز دەبنەوہ، ھەر وان. ھەمەد و موسلىم لە شوینىكى قەراغ دەریایە لە سەر بەردان دانىشتن. ھىشتا زۆرى مابوو پۆژ بىتەوہ و ئاوى دەریایە کە رەش دەچوو، بە گرموھۆر خۆى بە لىوارەکان دادەدا. ھەمەد لەسەرەخۆ دەستى دە ئاوەکەى پۆ کرد، گەرم بوو و ھىچ وەك ئاوى کانىیەکانى توورپووسى نەدەچوو. لە پىش خۆیان، دوور، لە ئاسۆ، چاوى رەشایىیەكى بەرىن و گەورەى بەدى دەکرد، ئەوہ چىاکان بوون کە بەسەر یەکتەر دا دە ئاسمانى ھەلچووبوون و ناکریتسە شىناو یوورەس ھ. دناونەد نایۆخ یۆکش و تالاسەد ھ، نىرنىیان اد کىرات یوہش دە نایناکەکتوول ھ، شىکەبىد یایچ و لالدود یایچ، سووروت رەس ھ. موہناشور دەد ناکریتس سەرانسەرى ھاوینى دەدرەوشىنەوہ، بەلام لەوئ، لەو سەرانە، ئەسنىرەکان لە لووتکەىیەکەوہ دەچنە لووتکەىیەكى دیکە و لىرە، لەو خوارەى، لە لای ئەو ئاوە رەشە توورە و تۆسنەى، لە سەرىكى ئاسمانىوہ بۆ سەرىكى دیکەى دەرۆن. بۆنىكى نامۆى سویر و تال، بەلام دلبروین وەبەر دەمى ھەمەدى کەوت. ئەو خەرىک بوو لە بەر شەکەتى و بىخەوىیە بە لا دا بى و گىانى دەرچى، بەلام نەى دەھىشت خەوى لىبکەوئ. موسلىم دەمىک بوو خۆى وەك گولۆلەى خر کردبووہ و نوستبوو. ھەمەد سەربەرگەکەى بە وى دادا و بۆخۆشى پالى وە تەپکۆلکەىیەكى پشت خۆى دا و دەبىرەوہ راجوو. ئىشى لاقانى نەى دەھىشت بىرى خۆى کۆ کاتەوہ. بەو حالەش فکرى جوړاوجۆر لە کۆلى نەدەبوونەوہ. بە خۆى نەبوو بىرى دەچووہ سەر دایە زىنەبى و ھەر وہا کۆمەل کۆمەل ماری رەشى گەورە گەورەى دەھاتنە پىش چاوى... بە سەدان ماری رەش، بە ھاشوھووشىكى زۆرەوہ دەھاتنە پىش. جارىک ھەمەد چاوى لىبوو دارستانىک ئاگرى تىبەر بوو. شەمالىكى بە قەوہتى دەھات، گرى ئاگرەکەى بە قەد کىوئى بەرز دەکردەوہ و بە دار و گىانلەبەرانى دادەدا. دار دەسووتان، دەعبای کىوى لە ترسان بازرە ببوون و بەملا و ئەولا دا راپراوینىان بوو. کلکى رىوىیەكى ئاگرى تىبەر ببوو و ئەویش کە دەنىو ئالفەىیەک ئاگر دا مابووہ، ھىچى بۆ نەدەکرا، ناچار لە سەر عەرزى درىژ ببوو و خۆى دەگەوزاند. سى ماری چاوپى کەوتن کە لە ترسى سووتانى بە خىراىى بە دووى یەک دا دەخوشىن و ھەرچى چەقەل، ئاسک، بانبانک، دەلەک و سمۆرە بوون، وەك شىتانىان لىھاتبوو. لە ھەموو لایەكى ھەر قرچەقرچ و قرمە قرم دەھات و پاشان گرمەىیەكى توندى وەك گرموھۆرى شەپۆلەکانى دەریایە لە نىو دارستانى گرگرتوو ھەستا و زەوى

لەرزاندەوه. دارە سووتاوەکان بۆنیکی خۆشیان لێ دەهات... بەلێ، هەموو مارە پەشەکانی ئاکیچەسازی لە ترسی ژاندەرە و جووتیڕەکان هەل دەهاتن، دەتگوت دارستان ئاگری تێ بەربووه و ئەوانیش لە ترسی ئاگرەکە هەل دەدین. مارەکان خۆیان دە ئاوی جەیهانی هاویشت... یاوەر حەمەدی بۆ نەگیرا، بەلام کۆمەلێک ماری کوشتن. راست وەک سووتمانی دارستانەکە، هەرچی گیانلەبەر بوو، بە پەلە پرایان دەکرد و دوور دەکەوتنەوه. مارەکان دواي هەمووان دەهاتن و بۆ ئەوهی ئاوی خورپینی پووبارەکە لەوهی یان دوور کاتەوه، خۆیان دە پووبارەکە داویشت...

دەنگی بالندەیهکی لە شوینیکی دوور را دەهات. باشە ئەمن چم کردوه که دایە زینەب و ئەو خەلکە دیکە ئاوا بە ریز و خۆشەویستی یەوه هەلسوکەوتم لە گەل دەکەن؟! چ سوودیکم پێگەیان دوون؟ پێیان وایە ئەمن کییم؟ بۆچما ئەمن هەر ئەوه نیم که وەک دزان عەلی یە قەلەم پووت کرد و هەرچی پێی بوو، لیم ئەستاند؟ ئەمن کورپی برایمە پووتیم ئیدی. ئاخر بابی من چ بوو؟ مرقۆکی هەژاری بێ دەسەلات، پاروویان لە زاری پفاندبا، چی پێنەدەکرا... زۆر باشم کرد دەستم لە چەتەیی یە هەلگرت. لێرە، لە پەنا دەریایە، لە ئاکیالی، لە ژیر سایە مەلا سەلامی دا، که وەک کورپی خۆی دەم پاریزێ، دەتوانم بۆخۆم لە گەل سەیران و دایە حۆریم بە ئاسوودەیی بزیم. لێرە پێویست ناکا خۆم تیکەلێ شتی دیکە بکەم، چونکه ئەمن وا دروست کراوم، دەروونیکی بە هەست و ناسکم هەیه و ناتوانم خەلکی ببووزینم. تەنانەت رقم لە یاوهریش نیە، لە گەل ئەوهی خەجیی کوشتوه. هەموو جووتیڕەکانی دیکەش، چ ئەوانە خەلکی شاخین و چ ئەوانەش که لە چوکورواویە دەژین، هەر وەک من گیانلەبەریکی بێ دەنگ و بێ ئازارن و مرقۆف دەتوانی بە کەیفی خۆی باریان بێنێ و چۆنی بیهوێ، بیان چەوسینیتەوه. ئەوانە ئەو خەلکەن که گرتیان بە سەرباز و چارده سالی تەواو شەریان پێکردن. چەشنە خەلکێک که دەتوانی بیان کوژی، بە زیندوویی کەولیان کە و کەلکی خراپیان لێ وەرگری، بێ ئەوهی یەک کەسیشیان وەدەنگ بێ.

لە شوینیکی نیزیکی هەوێ خۆشی بۆ هات. دەسبەجێ بۆنەکە ناسی یەوه، بۆنی پنگی بوو، هەر ئەو پنگە که لە قەراغ چۆم و جوگە و دەوروبەری کانی یان شین دەبێ. لە شاخی بونی پنگە هەتا بلیی دوور دەروا. حەمەد بە لووشمە لووشم هەستا و بە دواي بۆنەکە دا چوو. تێگەیشت بۆنەکە لە جوگەیهکی یەوه دەهات. جوگەکە ئاوی پێ دا نەدەهات، بەلام نمی هەبوو. لە پێش دا تووشی پۆله گیایەکی بوو، که هەتا چۆکانی دەهاتن، داها تەوه و بۆنی کردن، ئەوان پنگ نەبوون، پنگەکان لە نیو جوگەکە روابوون. حەمەد لە نیو پنگەکان هەلترووشکا، پۆلیکی دەدەستی گرتن و بۆنی پێوه کردن. بەو کارە گەشایەوه و هەستی بە خۆشحالی کرد. بەهاری چوکورواویە زوو دەگاتی، هەر بۆیهش بۆنی پنگەکان ئەوهندە بە قەوهت

بوو، لەوانەییە لە بەر ئەوەش بێ کە جوگەکە لە نیزیکی دەریایە هەلکەوتبوو. حەمەد کاتیکی بە نیو پنگەکان دا پۆیی و لە چواردەوری خۆی ئەو بۆنە خۆشەیی هەست پێکرد، ماندوویی، ئیشتی لاقەکانی و خەم و خەفەتی دەروونیشی هەموو لە بیر چوونەوه و دلی پر بوو لە شادی و هومیید. لیڕە لە نیو ئەو جوگە و ئەو پنگەلەیی، بەو شەوه تاریکەیی، دوور لەو کیشه و هەرایەیی کە عەرزێ دەلەرزاند و لە حالیک دا هیچکەسیتی لە لا نەبوو، پشووێ هاتەوه بەر، دلی خۆش بوو و ئیدی بیری لە تەنیاایی خۆی نەکردهوه. ئەری... بلیی مەلا سەلام چۆن پیاویک بێ؟ رەنگە هیئندیکی وەک مەلا فەرهادی بچێ، ئاخر ئەوان دۆستی نیزیکی یەکتەر بوون و دەبێ زۆر وەک یەک بچن. دەبێ توورەبوون و پیکەنینیان وەک یەک بێ. رەنگە وەک مەلا فەرهادیش چاوەترس و ئازا بێ و هەمیشە ئامادە بێ لە پیناوی شتی رەوا و راست دا خۆ دە ئاوری هاوئ... مرۆف نابێ زۆریشی باوەر بە مەلایان بێ، بەلام نەک مەلای وەک مەلا فەرهادی. ئی دیکە، ئەوانەیی ترسەنۆک، بێ دەسەلات و دوورپوون... دیارە ئەگەر مەلا سەلامیش خەیانەتم پێبکا، ئەو موسلیم لیڕەییە و تۆلەم دەستینیتەوه. حەمەد گەرایەوه لای موسلیمی. ئەو هیشتا نوستبوو و خەوهکەشی ئەوهندە قوول بوو، هەر هەناسەیی نەدەهات. وەک مردووێ کەوتبوو. حەمەد لە دلی خۆی دا گوتی مرۆقی ساکار و بێگوناخ ئاوا دەخەون، وەک مندالی ساوا. دایە حۆریش ئاوا دەخەوئ، هیئەدەش پیرە، بەلام ئەویش هەر وەک موسلیمی دەنوئ. خەلکی دیی دەلین کەسیک دە خەوئ دا دەنگی نەییە، پرخەیی نەییە و جوولەیی نەکا، پاک و بێخەوشە.

لە پر حەمەد دیتی سەری کیوان سپی بوونەوه و سەردەریاکەیی پەناشی رووناک بوو. لە لای هەرە خوارئ، لە باشووری رۆژاواوه پەلە هەوری سپی دەجوولانەوه و بە سەر دەشتئ دا دەهاتن. بالندەیی سپیی دەنووک زەرد لوور دەبوونە دەریایە و پاشان بەرەو ئاسمان تێهەلدهچوونەوه. شەنبایەک هات و حەمەد زۆری پێ خۆشحال بوو. حەمەد هەستا و رووی بۆ لای کیوهکان وەرگیڕا. لووتکە سپییەکانیان بەرەوه ئاسمان بەرز ببوونەوه، هەورە قەراغزێپینەکانی سەریان، سوور، پەمەیی و بنەوش هەل دەگەران و دەتگوت راستەوخۆ لە کارگەییەکی ئاسنگەری دینەدەر. لە ئاسۆی دوور، خۆر لە نیو پراستی ترۆپکی کیویکی هاتبوو دەر.

ئەدی خەلک بۆ دەلین ئاوی دەریایە شینە؟! خۆ رەنگی ویش وەک رەنگی هەورەکان سپییە و وئناچێ قەت وەسەر رەنگیکی دیکە بگەرێ. تەسکە مژیک لە سەر لیوارەکان دەبینرا و دەتگوت دەریا شەوی پێشوو بەشیک لە هیژ و قورسایی خۆی لە دەست داوه، کە ئیستا نە دەتوانی وەک کیویکی قورس خۆ بە لیوارەکان داوا و عەرز، ئاسمان و ئەستێرەکان بلەرزینیتەوه.

تا خۆر زیاتر بەرز دەبۆوه و پرووناکتر دەبوو، دەریا زیاتر وەسەر رەنگی شین دەگەرا، شەپۆلەکان گەورەتر دەبوون و خێراتر خۆیان بە رۆخی دەریایە دادەدا. هەورەکانی باشووری رۆژاواش زیادیان دەکرد و بەرەو ئاسمان بەرز دەبوونەوه. ئیستا، لە کاتی رۆژەلاتنێ دا هەموو شتێک دەگۆرا. عەرز، شاخ و دەشتەکەش... ئیستا ئیدی دەریا ئەو دەریای پێشوو نەبوو. هەموو شتێک وەخەبەر هاتبوو. پەرەسێلکەکان لوور دەبوونە ئاوێ و چاو لەبەر شکانەوهی شۆق و شەبەقی شتەکان هەلنەدەهات. حەمەد گەرایەوه نیو پنگەلەکە، بۆنی خۆشی پنگەکان زیاد کردبوو و تەنانەت وای هەستدەکرد کە دەریاش بۆنیکی تازەیی خۆشی لێدێ. ئەو بۆنە تێکەلاویک لە بۆنی گل و جیوهی داری چیاشی لە گەل هەست پێدەکرا و هەتا ولات گەرمتەر دەبوو، بۆنجیوهکە زیادی دەکرد.

ماوەیەکی دیکەش پێچوو هەتا موسلیم وەخەبەر هات. کاتیکی هەستا، بە دەوری خۆی دا روانی و چاوهکانی گوشتی. دەتگوت دەور و بەری خۆی تاقی دەکاتەوه، تا بزانی لە کوێیە. حەمەد پێکەنی و گوتی:

– ئیمە لە قەراغ دەریایەین موسلیم! ئەتۆ بۆخۆت ئیمەت هیناوتە ئیرە! وەبیرت هاتەوه لە کوێین؟

موسلیم سەربەرگەکە لە خۆ کردەوه و هەستایە سەر پێ:

– بە راستیتە!

پاشان رای کردە خواری، چوو لە سەر ئاوهکەیی دەموچاوی شوت و هاتەوه:

– دەلێی ئەتۆ هەر نەنوستووی؟

– ناوه‌للا، خەوم لێنەکەوت. کاتیکی ئەو شەپۆلە رەشانه بە دواي یەکدا دین، جار

بە جار دەگەنە تەنیشتت و هەر ناپسینەوه، کوا پیاو خەوی لێدەکەوی؟

– هەموو کەس هەوێل جار لە دەریایە دەترسی، جا چ شەو بی، چ رۆژ، فەرق ناکا!

هەوێل ئەگەر چاوی لێدەکە، دەترسی، هەست دەکە تەنیا، لاوازی، غەریب و بی‌کەسی.

– چاکی لێک دەدەیهوه موسلیم!

– گالتەم پێمەکە، کاحەمەد. سەردەمی مندالییە جاروبار مەرم لە قەراغ دەریایە

دەلەوه‌پراند. هەوێل جار کە چاوم بەو ئاوه زۆرەیی کەوت، هەموو گیانم لەرزى. دواتر

پێی‌پراھاتم، بەلام هەر جارەیی هاتوومەوه ئیرە، دلم پڕ بووه، وەک ئەوهی گریانم

بی...

– قسەکەت راستە موسلیم، ئەمڕۆ کاتیکی رۆژ هەل‌دەهات، منیش، کە چاوم لە خۆر

کرد، گریانم هات. کاتیکی لە سەری چیاي دۆلدولیش بووم و لەوێ بۆ یەکەم جار

خۆرم لە کاتی هەلاتن دا دی، هەر وام بە سەر هات.

موسلیم گوتی:

- برسیمه، هه‌میشه له قه‌راغ ده‌ریایه، برسیم ده‌بی!

- له‌و ده‌وروبه‌ره‌ی ئاوی خواردنه‌وه‌ی وه‌گیر ده‌که‌وی؟

- چاوت له‌و جو‌گه‌یه‌ی کرد، ئاوی پێ‌دا نایه؟

- نا، وشکه.

- ئە‌گه‌ر وا بی، ده‌بی نانه‌که‌ی بی ئاو بخۆین.

موسلیم تووره‌که‌که‌ی له‌ پشتی کرده‌وه و له‌ سه‌ر عه‌رزى پرای‌خست، به‌لام زوو په‌شیمان بووه، دیسان خه‌ری کرده‌وه و له‌ پشتی به‌سته‌وه، ئە‌وجار پرای‌کرده سه‌ر گو‌پایی‌یه‌که‌ی پشت خۆیان، به‌ هه‌موو لایه‌کی دا روانی و خێرا هاته‌وه خوارى:

- هه‌تا نیه‌رپۆیه‌ش نانی نه‌خۆین، چمان لێ‌نایه، ده‌توانین خۆ‌راگرین!

حه‌مه‌د وه‌لامی دایه‌وه:

- بی‌گومان!

حه‌مه‌د قه‌ت له‌ موسلیمی وه‌په‌ز نه‌ده‌بوو. ئە‌و کۆره‌ روومه‌تسووره‌ مندا‌لکاره ئازایه، وه‌ک جندۆکان ته‌رده‌ست و زی‌ره‌ک بوو. له‌ دلێ‌ خۆی دا گو‌تی بریا برایه‌کی ئاوام بووبا، به‌لام زوو فک‌ره‌که‌ی گو‌پا: "ده‌ی، بو‌چما ئە‌و کۆره‌ بو‌ من له‌ بریایان باشت‌ر نیه؟ هه‌ر له‌ باب و دایکیشم باشت‌ر نیه؟" لێ‌ره‌ دا له‌ نه‌کاو راچه‌نی: "وه‌خت بوو بلی‌م له‌ دایه‌ خو‌ریشم لێ‌ نێ‌زیک‌تره! جا خۆ‌رپۆ‌ژیک‌ی ئە‌وه‌ی بلی‌م و دایه‌ خو‌ری پێ‌بزانیت‌ه‌وه، ژیانى پێ‌ تال ده‌کا."

که‌ موسلیم گه‌یشه‌وه‌ لای، حه‌مه‌د ده‌ ئامی‌زی گرت و گو‌تی:

- موسلیم گیان، برا ئازا و به‌ وه‌فاکه‌م! برا خو‌شه‌ویسته‌که‌م که‌ له‌ هه‌موو لاوه‌کانی ئە‌م دنیا‌یه ئاقل‌تری!

له‌و حاله‌ی دا ئاو‌رینگه‌که‌ی نی‌و چاوی دره‌وشایه‌وه و تیشک‌یک‌ی زه‌ردی زی‌رین به‌ ده‌وری سه‌ری دا سو‌پا:

- پێ‌ویست نا‌کا ئە‌تۆ‌بی به‌ چه‌ته!

له‌ به‌رامبه‌ر ئە‌و هه‌موو هه‌سته‌ی خو‌شه‌ویستی و برایه‌تی‌یه‌ دا، چاوه‌کانی موسلیمی پ‌ر بوون له‌ ئاو.

حه‌مه‌د درێ‌ژه‌ی به‌ قسه‌که‌ی دا:

- خانو‌یکت له‌ په‌نا خۆم بو‌ ده‌ک‌رم!

هه‌ر له‌و کاته‌ش دا بیری کرده‌وه: به‌ چ پوول‌یک‌ی؟ به‌ پوول‌ی عه‌لی‌یه‌ قه‌له‌ی، که‌ له‌ رپ‌گای رووت‌کردنی خه‌لک‌یه‌وه کو‌ی کرد‌بووه؟ له‌ پ‌ر شه‌رم دای‌گرت. به‌لام فه‌رقی چی‌یه؟ مه‌به‌ست ئە‌وه‌یه موسلیم پێ‌ویستی به‌وه نه‌بی‌ بپ‌ته‌ چه‌ته و له‌ لای من بم‌ینیت‌ه‌وه ...

پاشان حه‌مه‌د گو‌تی:

- ده‌ی ئی‌ستا چ بکه‌ین؟

ئەتۆ لێرە بمینەو، پیتخۆشە دانیشە و ئەگەر حەوسەلەت هەیه، بۆ دەریایە بگری، بەلام دەبێ سەربەرگەكەت دەبەرکە، تا تەفەنگەكەت دیار نەبێ. ئەگەر کەسێکیش بتبینێ و لیتبپرسی، دەبێ بلیی پاسەوانی دەریایە، ئی ئەو دەریایە و هەموو دەریاکانی دیکەش! دەلیی ناوم حەمەدۆکە و پاسەوانی دەریایەم ... ئەمن دەزانم رێگای شارۆچکەکە مەلا سەلامی بە کوێ دایە. لەو گۆرایییە پرا منارە میزگەوتەکیان دوور دیارە. ئیستا ئەمن وەرپێدەکەوم، دەچمە وئ و نامە می مەلافەرهادی بۆ دەبەم.

– کام نامە؟

موسلیم کاغەزێکی هینا دەر و دایە دەستی حەمەدی. حەمەد بە وردی چاوی لێکرد و دواپە گوتی:

– خۆ ئەو کاغەزە هیچی لێنەنووسراوە! ئەوەی پیاو تێیدا دەبینی، هەر هیندیک داری سەروبنن. یانی دارەکان لکیان دەخواری و ریشەیان دە سەرییە.

موسلیم پێکەنی و کاغەزەکە می وەرگێرا:

– بڕوانە کا حەمەد! ئیستا ریشە می دارەکان دەخوارییە.

– نەخیر، وانیه. خۆ تۆ نابێ بە کەیفی خۆت کاغەزەکە می راکرێ! فەرموو! راستی راکرێ، ریشەیان دە سەرەو دەبێ.

تاویکی باش قسەیان لە سەر ئەوە می کرد و سەرەنجام موسلیم گوتی:

– دە باشە با قسە می تۆ بێ، بەلام چ جیاوازییەکی هەیه؟

– بلیی مەلا فەرهاد چیی تێدا نووسیی؟

– نازانم کا حەمەد، دەبێ شتیکی نیوخۆیان بێ، یان لەوانەیه دوعا بێ، نووسیییتێ.

– هەر دەبێ شتیکی وا بێ! دەزانی موسلیم، دەلێن یاوەر و جووتیرەکان تۆ می مارانیان بڕیوئەو. دەلێن تەنانەت یەک ماریشیان نەهیشتو...

موسلیم ئاخیک می هەلکیشا:

– بەلێ، دەلێن تاقە ماریکیشیان لە هەموو چوگورواویە نەهیشتو. ئەومارانە

سیمبۆلی دەشتەکە و نیشانە می خوشبەختی بوون. ئیستا دەبێ ئیدی بڕۆم. بە مەلا عەبدوسسەلامی دەلیم مەلایەک دەیهوئ بچێ بۆ لای و سەردانی بکا. مەلاکە

سەربەرگیکی دەبەر دایە هەتا سەر لاقانی دئ!

– ئەرێ موسلیم ئیرەش ماری لێیه؟

– ئەیچۆن؟! هەزارپێ و کیسەلەشی هەن ... ئەمن ئەو دەروم و هەتا بۆشم بکرێ زوو دیمەو.

موسلیم بە جوگەکە می دا تێهەلکشا و رۆیی. حەمەد چاوی لە دەریایە بڕی و دە

بیرەو رۆچوو. لە شوینیکی زۆر دوور لە سەر درەیاپە کەشتیەک دیار بوو. کەشتیەکە هەموو باگرەکان (بادبانەکان) می هەلکردبوو.

لاى نيوه پۆيه موسليم گه يشته وه. حەمەد له جيى خوئى دانىشتبوو و هەروا دە دەريايه پامابوو. مووى لى نه دە بزووت.
كاتىك حەمەد چاوى به موسليمى كهوت، وه خو هاته وه و ههستايه سەر پى. ئالۆز ده هاته بهرچاوى:

– موسليم، مرۆف خوئى له بهرامبەر دەريايه دا زۆر چكۆله دەبينى! ههست دهكا هەر به قەد كوني دەرزى يه كى يه!
– ههوه ل جار مرۆف هەر وا ههست دهكا.

– مرۆف كاتىك بو يه كه م جار چياش دەبينى، ئه وههسته ي ههيه.
– ئه من ئه وهى نازانم، چونكه له چيا له داىك بووم و هەر له سه ره تاوه له وئ زياوم.
حەمەد گوتى:

– به راستى ئه وهه موو هه ولدان، دەر به دهرى و پراو پينه به كارى چ دئ، كاتىك سه ره نجام مرۆف ليره خوئى به قەد كونه دەرزى يه كى ههست پى دهكا؟
– ئه من شتى وا نازانم. تاويكى ديكه ده گهينه كن مه لا سه لامى. وا چاكتره ئه وشتانه له وى بپرسى! ئه رى ده زانى داره كه چ بوو؟ ئه وى نيو كاغه زه كه ي ده ليم؟
– نا، بوچى؟

– به راستى داره كه ريشه كانى ده سه رى بوون و لكه كانى ده خواري. كاتىك مه لا سه لام نامه كه ي ده خوينه وه، ئه وه م بو دەر كه وت.
– نامه كه چيى تى دا نوو سرا بوو؟

– مه لا سه لام پى گوتم مه لا فه رهاد نوو سيويه تى كه ئه وه كه سه ي دئ بو لات و ده بيته ميوانت، خو شه ويستى منه، له گيانى خو شم خو شتر ده وئ و ده بئ ئه توش وهك به شىك له خو تى بزانى و ئاگات لى بئ. هه تا عه رز له ت نه بئ، تا دنيا سه روبن نه بئ، تا شاخه كان به سه ر يهك دا نه يه ن و تا ئه وه كاته ي داره كانى چوكو ورا وايه ريشارۆ ده كهن و ده ئاسمانى هه ل ده چن، نابئ هيج كه س بتوانى تاله موويه ك له سه رى ئه وه ميوانه ي كه م كاته وه! هه رچى بى يه وئ، ده بئ بو دابين كه ي...
تى گه يشتى؟

حەمەد وه لامى دا يه وه:

– به لئ، تى گه يشتم!

– ده بئ هه تا تاريك دادئ، ليره پراوه ستين و ئه وه كاتى وه رى كه وين بو لاي مه لا سه لامى.

– به لام ئه من ئه وه له برسان ده مر م.

– وه للاهى ئه من برسيم نيه، تى روپرم جه رگى سووره وه كراو و هه نگوين خو اردوه.

- ئەرئ مەلا سەلام چۆن پیاویکە؟
 - کەلەگەت و باریکە. کەسایەتی و شکۆی بە سەرووسیمایەوه دیارە و هەمیشە بزەیی
 لە سەر لیوانە. عەبای دەبەر دا نیە. زۆر وەک مەلا فەرهادی دەچێ، یان با بلیم
 راست وەک یەکن، دەلێی سیوێکن لە نیوہراستی دا لەتکراوہ. لەوانەییە ھەر براش
 بن، ئەتۆ چۆنی بو دەچی؟
 - دۆستی کۆن سەرەنجام وایان لێدئ کە زۆر وەک یەک دەچن.
 - ئەمنیش وەک تۆ دەچم؟
 - جارئ راوہستە، با ھیندیک پیر بین، پۆژیک دەبی من و تۆش راست وەک یەک
 بچین.

موسلیم چاویکی لە ھەمەدی کرد، بە وردی تیئەلپروانی و گوتی:
 - پیمناخۆش نیە وابئ.
 - با ھیندیک لیڕە بگەرین، جارئ ماویەتی تاریک دابئ.
 - ئەگەر کەسیک چاوی پیمانکەوت، بلی ئەمن مەلام. بەو سەربەرگەییەوہ کەس
 گومانئ لێناکا و مەترسیشمان نایەتە پێش!
 لە شوینیکی دوور گاورکۆ دیار بوو کە بەرەو ئاسمان تیئەلچووبو و دەتگوت راست
 لە دەریایە ھاتۆتە دەر. لە لیژایییەکی کە بو لای دەریایە شۆر دەبوو،
 خانووبەرەییەکی گەورە دیار بوو و لای چەپیش کە ئەوان پرویان تی کردبوو، ھەتا
 چا و ھەتەری دەکرد، باغی پرتەقال، لیمۆ و نارنجی لئ بوو. عەرزەکە بە گۆلی لالە
 کیویلکە، لە ھەموو ئەو رەنگانەیی دە کۆلکەزیرینەیی دان، داپۆشرا بوو. پەپوولە پۆل
 پۆل بە فرین دەھاتن، جاری وابوو سەد دانەش زیاتر ویکرا لە سەر پنچکیکی
 دەنیشتنەوہ و ھەر زووش دەفرینەوہ، وەک گیزەلۆوکەییەکی نەرم دەخولانەوہ و لە
 بەر تیشکی پۆژئ لە ھەوای دەدیتران.
 لە پێش خۆیان تووشی داریکی بوون. دارەکە لە گۆلی سپیی ورد دا خەملا بوو،
 بەلام تەنانت یەک گەلاشی پیوہنەبوو. دارەکە لکەکانی خۆی بە سەر کۆمەلێک لە
 گۆلە لالەکان دا بلاو کردبوو و وەک ھەوریکی دەچوو کە رەنگە سپییەکەیی لە بەر
 شەبەق و پروناکایی پۆژئ دا لیکدا لیکدا لە نیوان کال و تۆخ دا بی و بچئ و بە
 چەند شیوہ خۆ بنوینئ. ھاشە ھاشیکی سەیر لە نیو لکەکانی دارەکەیی دەھات.
 ھەمەد گوتی:

- دیتووتە دارەکە دەوشینئ. قەتم نەدیوہ لکی داری ئەوہندەیی دەنگ لیوہ بی.
 دەلێئ ھەزار میش لە نیو لکی دارەکەیی دا دەخولینەوہ. شوینیکی لە سەرەوہی
 "کونە بەرد" ئ ھەییە، ئەشکەوتیکە زۆر دە نیو شاخی دایە... ھەرچەندی پڕۆی
 ناگەییە بنەبانی. کاتیکی دەچی یە دەویوہ، بەردەکان دەنگ دەدەنەوہ و قەلشیکیش
 لە سەرەوہی ئەشکەوتەکەییە. جیگایەکی ئاستەمە و لە وئرا ھەنگوین دیتە خواری.

هەرچی مێشومه‌گەز، جروجانەوهر و بالەندن له بهر هه‌نگوینه‌که‌ی ده‌چنه ده‌وروبه‌ری وئ. به‌لام هه‌یج زینده‌وه‌ریک ناتوانی تخوونی ئەشکه‌وته‌که‌ی بی، هەرچی زۆر بچیته‌ پێشی، مێشه‌نگوین که‌ولی له حاجه‌ت ده‌خه‌ن. که‌سیک ئەوه‌ی نه‌زانی و له‌وئ نی‌زیک بێته‌وه، زه‌حمه‌ته به‌ ساغی ده‌رچی.

موسلیم گوتی:

– زۆر ئەشکه‌وتی وا پێ‌ده‌زانم که‌ کونه‌مێشیان تی‌دان. هه‌نگوینی ئەو شوینانه ئەوه‌نده خو‌شه، ئەگه‌ر ده‌ستت وئ‌رابگا و بی‌خوی، هه‌ست ده‌که‌ی خه‌ریکه‌ بال‌ت لی‌بروین و بفری.

– ده‌زانم، ئەمن هه‌نگوینی ئەو جو‌ره جی‌یانهم خواردوه!

موسلیم به‌ ده‌نگیکی سه‌بر و گر‌گوتی:

– به‌لام ئیدی نای‌بینی‌یه‌وه، ئیدی قه‌ت چاوت به‌ شاخی ناکه‌وێته‌وه، جارێکی دی ئەو چه‌شنه هه‌نگوینه‌ی ناخوی و هه‌ست به‌ فرین ناکه‌ی!

حه‌مه‌د پێ‌که‌نی:

– راست ده‌که‌ی، به‌لام ده‌زانم ئەتۆ جار جار بۆم دینی! خو‌ برای خو‌ت بی‌هه‌نگوین ناکه‌ی؟

– ئەریوه‌للا هه‌رچه‌ندی بته‌وئ، بو‌ت دینم. ئەوه‌نده‌ت بو‌ دینم، له خو‌ت زیاد بی و به‌شی مه‌لا سه‌لامی‌شی لی‌بده‌ی. وا دیاره ئەو مه‌لایه‌ پیاوی چاکه، با ئەویش هه‌نگوینه‌که‌ی بخوا و هیندیک له‌ گه‌ل تۆ بفری.

حه‌مه‌د ده‌ستیکی له‌ شانی موسلیمی دا و گوتی:

– ئەریوه‌للا، با ئەویش تامی ئەو هه‌نگوینه‌ی بکا و بفری!

– ده‌بی زۆر هه‌نگوینی بو‌ ئەو پیاوه‌ چاکه‌ی بینین. ئەویش با بی‌خوا و بفری، بچیته‌ سه‌ر لوتکه‌ی هه‌ره به‌رزی گاورکو‌ی، ئەو شوینه‌ی خو‌ری لی له‌ دایک بووه!

ده‌ شه‌قاو دوور له‌ داره‌که‌ی، که‌ هاشه‌ی لی‌ده‌هات، راوه‌ستان. داره‌که‌ پر بوو له‌ مێش و بالی مێشه‌کان له‌ نیو په‌لکی گو‌لی هه‌موو لکه‌کانی داره‌که‌ی دا ده‌بریقانه‌وه. حه‌مه‌د قه‌ت هینده‌ مێشی جو‌راوجو‌ری به‌ یه‌که‌وه نه‌دیوو! مێشه‌کان له‌ هه‌موو په‌نگ و جو‌ریک، گه‌وره و بچووک، سوور، شین و سه‌وز له‌نیو لکه‌کانی داره‌که‌ی و له‌ ده‌ورو به‌ره‌ی داره‌که‌ی، وه‌ک په‌له‌ هه‌وری بچووک ده‌خولانه‌وه و ده‌بریقانه‌وه.

موسلیم گوتی:

– تیاچ... کوره‌ خو‌ عه‌رز و ئاسمان پره‌ له‌ مێش!

حه‌مه‌د قسه‌که‌ی وی پشتراست کرده‌وه:

– بی‌جگه‌ له‌ مێشان پیاو هه‌یج شتیکی دی نابینی!

قسه كهی بری و ئاخیکی هه ل كيشا. له دلی خووی دا گوتی: "بریا سهیران و دایه خویش لیڤه، له گه لمان بوایه ن".
 - بریا سهیرانیش لیڤه بوایه. ئه ویش ئه گهر ئیستا له گه ل ئیمه بوایه، وهك ئیمه بوونی گوله نارنجی ده گرت!
 حه مه د به په رو شه وه دووپاتی کرده وه:
 - گوله نارنج ...

مه لا عه بدوسه سلام له بهر ده رگای ماله كهی چاوه پروانیان بوو. تاویکی باش بوو له وئ راوه ستابوو و کاتیك گه یشتنی، زور به گه رمیی له گه لیان پروبه پروو بوو:
 - به خیر بیی، به خیر بیی حه مه دۆك، کورم! کاتیك نامه كهی مه لا فه ره ادیم خوینده وه، زور خو شحال بووم. خودا ئه منی به سه رکردۆته وه، كه نه مردووم و له ماله خوم چاوم به حه مه دۆکی ده كه وئ.
 پلیکانه كان دار بوون و له ژیر پی یان دا جیره یان ده هات. کاتیك وه سه ركه وتن، له پیش دا گه یشتنه هالیکی به رفه وان، كه شهش ژووری گه وره ی به سه ر دا ده کرانه وه. بنه ماله ی مه لا سه لامی له هاله كهی دا راوه ستابوون و به گه رمی به خیره اتنیان کردن. خیزانی مه لا سه لامی ده سمالیکی سپیی به سه ره وه بوو. دوو کچ و کورپیکی جحیلیشیان هه بوون. هه ر له هاله گه وره كهی له سه ر موبلان دانیشن. موبله كان نه رم بوون و پیاو تییان دا ده حه سایه وه. سی چرای گه وره پروونا کایی نیو ژووره که یان دابین ده کرد.
 مه لا سه لام گوتی:

- حه مامیان گه رم کرده، وا چاکه پیش نانخواردنی خو تان بشون. موسلیم گیان حه مامیک له خواری هه یه ئه تو بچو ئه وئ. ئه وه کورپه کهم له گه لت دئ و پییت نیشان ده دا.

کورپه جحیله که خاوییه کی خاوینی هه لگرت و موسلیمی برده قاتی خواری بوو. مه لا سه لام بوخوی حه مامه که ی سه ری به حه مه دی نیشان دا. چرایه ک له حه مامه که ی هه ل کرابوو، هه وزیکی چکوله ی تی دا بوو، كه یه کپارچه له به ردی مه رمه ر دروست کرابوو، هه وزه که پر بوو له ئاوی گه رم و سابوونیکی بو نخو شی په مه ییش له سه ر لیواری هه وزه که ی دانرابوو. حه مه د ئاوی به خو ی دا کرد، دوایه ده ستیکی چاکی سابوون له خو ی دا و خو ی شوته وه. تا ئیستا قهت له حه مامیکی ئاوا، یه کپارچه له به ردی مه رمه ر و ئاویکی گه رمی وا خو ش دا و به سابوونیکی ئه وه نده بو نخو ش، خو ی نه شوتبوو. هه م موسلیمی له بیر چۆوه، هه م برسی یه تی، هه م مه لا سه لام و ته نانه ت گوپی لی نه بوو که مه لا سه لامیش چه ند جار ان هاته پشت ده رگای حه مامه که ی و کوخی.

ئاخرهكەى موسليم هات، له ده‌رگای دا و بانگی كرد: - ئه‌رى كاحمه‌د چت لى به‌ سهر هات؟ كوره ئيمه خه‌ريكين ورده ورده نيگه‌ران ده‌بين...

حه‌مه‌د له‌ هه‌وزه‌كه‌ى دا دريژ ببوو و به‌ ده‌م بىركردنه‌وه‌وه‌هاتبوو خه‌وى لى بكه‌وى. كه‌ گوڤى له‌ ده‌نگى موسليمى بوو، راپه‌رى و گوتى:

- موسليم گيان ئه‌وه‌ دييم، ئه‌وه‌ خوّم ده‌به‌ر ده‌كه‌مه‌وه‌ و دييم! خاولى يه‌كان ئه‌وه‌نده نه‌رم و بوڤخوش بوون، حه‌مه‌د له‌ خوڤى وشك‌كردنه‌وه‌يان تير نه‌ده‌بوو، له‌ تووكى كه‌رويشكى نه‌رمتر بوون. له‌ دلّى خوڤى دا گوتى هه‌ر خانووم هه‌بى، چ ناكه‌م تا له‌و خاولى يانه نه‌كړم.

له‌ مه‌جومه‌يه‌كى گه‌وره‌ى مس دا، كه‌ له‌ به‌رخاوينى يان ده‌بريقايه‌وه‌، خواردنيان دانابوو. چيشته‌كان جوړاوجوړ بوون، پلاو و خوڤشت، گوشتى هه‌يوانه‌كيوى يه‌، مريشكى سووره‌وه‌كراو، كه‌فته‌ى پر له‌ ميوز و پسته و زور چيشتى ديكه‌ش له‌ سهر مه‌جومه‌كه‌ى دانرابوون. به‌ كورتى شيرى مريشكى نه‌بى، هه‌موو شتيكى له‌ سهر بوو.

دواى ئه‌وه‌ى هه‌موو له‌ ده‌ورى مه‌جومه‌كه‌ى كو بوونه‌وه‌، مه‌لا سه‌لام دوعايه‌كى خوڤند و پاشان هه‌موو ده‌ستيان به‌ خواردنى كرد.

حه‌مه‌د قه‌ت چيشتى ئاوا خوڤشى نه‌خواردبوو، يان زور برسى بوو، بوڤيه‌ وای هه‌ست ده‌كرد، هه‌رچوڤنيك بوو به‌ ئيشتياوه‌ له‌و چيشته‌ خوڤشانه‌ى ده‌خوارد. موسليميش چاكي ده‌خوارد، پارووى وای باده‌دان، كه‌ به‌ زه‌حمه‌ت بوڤى قووت ده‌دران.

ماوه‌يه‌كى زور خه‌ريكى نانخواردنى بوون و له‌ كوڤتاييش دا هه‌نگوڤينيان خوارد، هه‌نگوڤينىكى سپى، كه‌ بوڤى گوڤى دارليموڤ لى ده‌هات. له‌ گه‌ل پارووى هه‌وه‌لّى حه‌مه‌د هه‌ستى كرد كه‌ ئه‌و بوڤه‌ خوڤشه‌ ده‌روونى ئاخنى. ده‌ت‌گوت باغيكى دارليموڤ ده‌گوڤى دا به‌ ساغى قووت داوه‌. هه‌ر بوڤيه‌ گوتى:

- هه‌موو شتيك ليڤه‌ بوڤى گوڤى ليموڤ لى دى، عه‌رز، ده‌ريا، ئينسانه‌كان، داره‌كان، گه‌لا و گوڤ، هه‌موو هه‌ر ئه‌و بوڤه‌يان لى دى. مه‌لا سه‌لام وه‌لامى داڤه‌وه‌:

ئهميش كاتيک تازه هاتبوومه ئيره، له‌ پرپىك هه‌ستم به‌و بوڤه‌ كرد. ئه‌و بوڤه‌ هه‌موو شوڤينىكى ئيره‌ى پر كردوه‌. كاتيک مانگى ته‌واو (مانگى شه‌وى چارده) ده‌رده‌كه‌وى، بوڤى ده‌ريايه‌ دى. روژيكي ديكه، كازيوه‌ى به‌يانى، بوڤى داركاجى له‌ لای شاخى را دى، له‌ گه‌ل بوڤى جاتره و پنگى تيکه‌ل ده‌بى و ده‌ ولاتى ده‌گه‌رئ. به‌هاران چوكووراوا بوڤى گوڤى ليموڤ لى دى و هاوينان هه‌موو ئه‌و ده‌شته‌ ته‌نيا بوڤى گه‌نمى ده‌دا، كه‌ ئه‌و بوڤه‌ له‌ جه‌نگه‌ى گه‌نمروونى دا زور زياتر هه‌ست پى ده‌كړئ. دواى وه‌رزى بارانبارينى، ئه‌و عه‌رزه‌ بوڤينىكى ديكه‌ ده‌دا، ئه‌وه‌ش بوڤينىكه‌

كە ئەگەر بە دەوری دەریایە دا بگەرپی، بۆت دئی. كەسێك لیڤه له دایك بووی،
یان جارێك هاتبێتە ئیڤه و ماوهیهك مابیتەوه، ئیدی له جیی دیکه ژیانى بۆ ناکرئ
و لیڤه دوور خربیتەوه، دەمرئ...

– ئەمن هیشتا بۆنى گۆله لیمۆم هەر بۆ دئی، له گەل ئەوهی من دەمیکه خوشم شوتوه!
ئەوهندهی هاتین، رینگامان هەر به نیو داران دا بوو.

موسلیم قسهی حەمه دی پشتراست کردهوه:

– وایه، ئەمنیش له بهری پیم را هەتا ته پلئ سهرم بۆنى گۆله لیمۆی لی دی!
مه لا سه لام گوتی:

– هه وه لڤۆژه كان هه روايه... به لام ده زانم ئیوه ماندوون و ده بی بنوون. سبه ینی
ده توانین تیر قسان بکهین!

حەمه د له حالیک دا به ریز و خوشه ویستی یه وه چاوی له وه مه لا دلسۆزه ی ده کرد،
گوتی:

– سوپاس مامۆستا، ده ستت ماچ ده کهم! به راستی ئەتۆ زۆر وه ک مه لا فه ره ادی
ده چی! ئەگەر قامکه کانت ئاوا دریز نه بان، ده مگوت هەر مه لا فه ره اد بۆخۆتی!

مه لا سه لام قاقایه کی کیشا و ده ستی به ردینی دا هیئا.

– ئەرئ به راستی مه لا فه ره اد برات نیه؟

مه لا سه لام وه لامی ئەو پرسیاره ی نه دایه وه و ته نیا پی که نی. پاشان ده رگای یه کییک
له ژووره کانی بۆ کردنه وه و گوتی:

– سبه ینی کاتی قسه کردنمان زۆرتر ده بی. ئەگەر پیت خوش نیه دوای ئەوه ی
خه وتان لی که وت چراکه بابیسی، ئەوه پیش ئەوه ی بنوون، فوو یه کی لی که و

بی کوزینه وه. شه و خوش!

– خوا ئاگای لی ت بی مامۆستا گیان!

حەمه د قه ت جیگاوبانی ئاوا خوش و روولیفی ئاوا سپی و بۆنخۆشی نه دیبوون:

– موسلیم....

– به لی کاحه مه د...

– ده زانی ئەو جیگاوبان و پیخه فانه ش هەر ئەو بۆنه یان لی دئی...

حەمه د خۆی رووت کرده وه. چراکه ی فوو لی کرد و تی خزا. هەر لی فه ی به سه ر خۆی
کیشا و خه وی لی که وت.

کاتیك به یانی رۆژی دواتر وه خه به ر هات، رۆژ زۆر درهنگ بوو. به په له له
جیگا که ی هاته ده ر، غاری دا حەمامی، ده مو چاوی شوت و جله کانی ده به ر کرده وه.

پاشان چوه به ر ئاوینه ی و کاتیك به وه سه ر و ریشه یه وه چاوی به خۆی که وت،
ترسا. خیرا له به ر ئاوینه که ی لا چوو.

موسليم لەمىژ بوو هەستابوو و لە گەل مەلا سەلامى لە هالەكەى دانىشتبوون.
كاتىك حەمەدىيان چاوپىكەوت، هەردووکیان پىكەنين. حەمەد داواى لىبووردنى لە
مەلا سەلامى كرد:

- بمبوورە مامۆستا، ئەمن قەت هەندە درەنگ هەلنەستاوم!
خواردن لە سەر مەجموعە گەرەكەى شەوى پىشوو داندرابوو. هەرسىکیان لە دەورى
مەجموعەكە كە وەك ئىوارەى پىشوو نانوپىخۆرى خۆش و جۆراوجۆرى لە سەر ئامادە
كرابوو، دانىشتن و دەستیان بە خواردن كرد. هەنگوین، پۆنى كەرە، قەیماغ، شیری
كولاًو، چەند جۆرە پەنیر و نان، كولیڤرە ناسكە و زۆر شتى دیش لە سەر
مەجموعەكەى هەبوون. حەمەد بەكاوہخۆ دەىخوارد، هەر پاروویەكی دەزارى دەنا،
باش دەىجووت و تام و چىژىكى تايبەتیی لىدەدى. ئەو هەنگوین و پۆنى كەرەى لە
كولیڤرەناسكەى هەلدەسوو، وردە وردە دەىخوارد و هەندىك جارەن شیرەى هەنگوینى
بە قامكان دا دەهاتە خوارى. لەو كاتە دا حەمەد هەستى بە خۆشحالى و
ئاسوودەیی دەكرد و مەلا سەلامىش زۆر شاد بوو كە حەمەدى بەو شىوہیە دەدى.
- حەمەد پۆلە! ناردوومە سەرتاش بى! خۆت ساز كە! سەرت چا كە و پدینت بتاشە!
لە لای خەلكى گوتوومە ئەوە خوشكەزای منە و با هەرواش بزەنن. دەزانم ئەتۆش
هەر وا دەلێى و شتىكى وا نادركینى لىت درپۆنگ بن. شتىكى دى: ئەو جلانەى
كوپەرەكەى من بۆ بەرى تۆ دەبن. دە بەریان كە! داواى ئەوہش كە سەر و پدینت
تاشى، سەرىكى شارى دەدەین و شتى دەكرین.
موسليم گوتى:

- مامۆستا، دەكرى ئەمنیش لە گەلتان بىم؟
- بۆ ناكرى، ئەمن تەنگەكانتانم چەور كرددوون و لە جىگایەكی باشم داناون.
جىگایەكی وشكوبرىنگە و مۆركەش زەفەریان پىنابا. جا ئەگەر پۆژىكى كارتان
پىیان بۆوہ...
حەمەد گوتى:

- ئىشاللا ئەمن قەت كارم بە تەنگى نابىتەوہ!
مەلا سەلامىش گوتى:

- ئىشاللا، بەلام لەو دنيايەى ئىمە دا مروف ناتوانى لە هىچ شتىكى دنيا بى...
حەمەد قسەكەى وى دووپات كردهوہ:

- نەخىر، مروف ناتوانى لە هىچ شتىك دنيا بى!
- ئەگەر ئىستا لە نىو بازارى بلىم خەلكىنە ئەوہى لە گەلمە حەمەدۆكە، كەس
باوهرم پىناكا. ئەو مەترسىيە كە خەلك بتناسنەوہ، دەگۆرى دا نىه!
- ناوہللا لىرە كەس باوهرم ناكە ئەمن حەمەدۆك بم. بۆخۆشم هاوار كەم، كەس باوهرم
ناكا!

لهو كاته دا سه‌رتاشه‌كه هات. قاپيک ئاوی گه‌رمی هینا، پيشبه‌نديکی سپیی خاويینی به‌ سینگى حەمەدی‌یه‌وه هه‌ل‌ئاسی و لکه‌کانی له‌ پشت‌ملی گری دا. سه‌رتاشه‌كه تووكی سه‌ری حەمەدی كورت كرده‌وه، پاشان كه‌فيکی زۆری له‌ ده‌موچاوی حەمەدی دا، جوان ردیینی خووساند و به‌ گویزانیکی تیز بوی تاشی.

حەمەد زۆری كه‌یف به‌و سه‌روردینتاشینه‌ی هات. هه‌ستی به‌ قالبسووكبوونیکی خۆش ده‌كرد. كۆت و شالواری كۆری مه‌لا سه‌لامی ده‌به‌ر كرد. پارچه‌ی جله‌كان په‌شمی ئینگلیسی ئه‌سل بوون، كه‌ به‌ قاچاگی ده‌هاتنه‌ ولاتی. كلاویکی ریکوپیکیشی له‌ سه‌ر نا و پاشان سوار بوون، له‌گه‌ل مه‌لا سه‌لامی چوونه‌ شاری.

شاره‌كه‌ له‌ نیو باغان دا هه‌لکه‌وتیوو. هه‌رچوار ده‌وری شاری به‌ ره‌ز و دارمیوه‌ی جو‌راوجۆری دیکه‌ گیرابوو. ره‌نگی مال‌ه‌كان سپی بوو و مزگه‌وته‌كان و مناره‌کانیشیان هه‌ر ئه‌و ره‌نگه‌ بوو. مناره‌كان له‌ دوور را وه‌ك ملی سۆنه‌ی سپی و جوان، به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ببوونه‌وه.

هه‌ر به‌ سواری هه‌تا کاروانسه‌رایه‌کی نیزیک نیوه‌ندی شاری چوون. ده‌وروبه‌ری کاروانسه‌راکه‌ی به‌ دارلیمۆیان گیرابوو. له‌ وێرا چوونه‌ نیو بازاری شاره‌که‌ی.

مه‌لا سه‌لام حەمەدی برده‌ لای خه‌ياتی و شالواریکی باشی بو کړی. پارچه‌ی شالواره‌که‌ی هه‌ر له‌و په‌شمه‌ ئینگلیسی‌یه‌ی بوو كه‌ به‌ قاچاگی ده‌هات و به‌ ده‌زوویه‌کی زه‌ردی زی‌پین ته‌ریب درابوو. پاشان جووتیک كه‌وشی چاكیشی له‌ دوکانی كه‌وشفرۆشیکی بو کړی. ئه‌و جار چوونه‌ دوکانیکی زۆر گه‌وره‌ و له‌ ویش كۆتیکی چاکیان هه‌لگرت. ئه‌و كۆته‌ راست له‌ ئینگلستانى را هاتبوو. خاوه‌نی دوكانه‌كه‌ هه‌تا به‌ر ده‌ركی به‌ پیر مه‌لا سه‌لامی‌یه‌وه هات:

– ئه‌و دوو لاهه‌ شوخه‌ كین له‌ گه‌لتن مامۆستا!

– ئه‌وه‌یان خوشكه‌زامة و ئه‌وی دیکه‌شيان هاوړی وی‌یه! زۆر كۆری چاكن. بابی خوشكه‌زاکه‌م مالى له‌ بناری ئاناوارزایه‌.

– بناری ئاناوارزای به‌ نیوبانگه‌ و عه‌رزه‌که‌ی له‌ هه‌موو چوكووراویه‌ به‌ ریزه‌وتره‌! خه‌لكی وئ هه‌موویان ده‌وله‌مه‌ندن.

– به‌لئ وایه‌، ئه‌و خوشكه‌زا ژیره‌م پیی‌خۆشه‌ ماوه‌یه‌ك لی‌ره‌، له‌ لای من بزى. ئه‌وان له‌ مالى دا هه‌شت بران، به‌لام ئه‌من ئه‌وه‌یانم له‌ هه‌مووان خۆشتر ده‌وی، ئه‌ویش خالی خۆی زۆر خۆش ده‌وی.

– جا مامۆستا كی بی و پیی‌خۆش نه‌بی خالیکی وه‌ك تۆ به‌ریز و زانای هه‌بی؟

– سوپاست ده‌که‌م. دیاره‌ ئه‌من ده‌بی یارمه‌تی حەمەدی بکه‌م و مالیکی بو پیکه‌وه‌ نی‌م. زۆری پئی‌ناچیی خیزانه‌که‌ی و خه‌سووشی دین. ئه‌و لی‌ره‌ غه‌ریبه‌ و وا چاکه‌ ژن و مندالی خۆی ده‌گه‌ل بی.

زەینوللا ئەفەندی بازگانیکى هەرە کۆنى ئەو ناوچەیهى بوو. کەس هیندی وی دە کارى کرپىن و فرۆشتنى دا شارەزایى و نیوبانگى نەبوو. دوکانەکەى لە نیوەندى شارى بوو و لە راستیش دا لە هەموو شوینەکانى دیکە بە پمىنتر و قەوغاتریش بوو. پیاو دەیتوانى هەموو چەشنە هەوالیکى ئەو دەوروبەرەى لە وى دەست کەوئى و هەر لە ویش را هەموو قسەوباسیکى تازە بلأو دەبوونەو. ئەگەر شتیکی چکۆلە لەو سەرى توورپووسى پرووى دابایە، بەو مەرجهى هەر تۆزیک سەرنجراکیش بووایە، دەسبەجئ لەو دوکانەى را بلأو دەبوو و دەگەشتە ئەدەنە، مەرسین، عوسمانیە، کۆزان و قەدریلی. ئەگەر هەوالەکە تۆزیک گرینگتر بوایە، تەنانەت تا پیتەختیش دەچوو و بە گوئی مستەفا کەمال پاشاش دەگەشتەو. هەر بۆیەش مەلا سەلام هەر لە ئیستاو ئەوانەى بۆ زەینوللا ئەفەندی باس کرد.

– ئەها، کە وابوو حەوت خوشکەزای دیشت هەن کە لە گەلت سوار بن و پشتت بگرن؟ مەلا سەلام پىکەنى و گوئى:

– ئەریوئەللا و شوکور هەمووشیان کورى چاکن!

– خودا هەموویانت پىبیئى.

زەینوللا ئەفەندی کەپۆى خوار، چەنەى بارىک و ملی دريژ بوو. چاوەکانیشى رەش و چکۆلە بوون. وەک رپووی فیلباز بوو و نەک هەر هیچ شتیکی پىشەرم نەبوو، بەلکوو شانازیشى بە کەلەکبازى خویەو دەکرد.

– زەینوللا ئەفەندی خوشەویستم، برا گیان، ئەو حەمەدەى خوشکەزام کۆتیکى پەشمى ئینگلیسى دەوئى و دیارە لە هیچ شوینیکیش جلوبەرگى جوانى وەک ئەوەى لە دوکانى تۆ هەیه، دەست ناکەوئى. تەنانەت ئەنکەرەش شتى وای لىنیه. جا بۆیە ئەمن بە خوشکەزاکەم گوت کە ئەو شتانە لە لای خویان نەکرئى و لیڕە...

– زۆر باشى کردو!

پاشان زەینوللا پرووى دە حەمەدى کرد و گوئى:

– خالت راستە مەلایە، پیاویکی ئاینیە و زۆریش بەدینە، بەلام لە جندۆکان زیرەکترە و لە هیچ شتیکی دا دانامینئى. مەلا نەبوایە، قسەى تى دا نیه دەبوو بە سەرۆکی ئەو ولاتەمان. لەوانەش بوو سەربەخوئى چوکوپراوای راگەیاندا و بووبا بە شای ئیڕە. خالت راست دەکا. ئەو جلوبەرگ و کووتالە باشانەى لە فرۆشگە هەرە بەنیوبانگەکانى لەندەنى هەن و لۆردەکانى وئى دەیانکرن، لیڕە لە لای من دەست دەکەون. هەرەها لیڕە دەستت بە هەموو ئەو شتومەکانە رادەگا، کە گەورەپیاوکانى پاريسئى دە بەریانى دەکەن.

کورپیک بەردەستى بوو و لە وئى کارى دەکرد. کورپەکەى ناردە عەمبارى خواری و کانتیک کورپەکە هاتەو، چەند دانە کۆتى جوانى بە دەستەو بوو. زەینوللا پرووى دە حەمەدى کرد و بە بزەیهکەو گوئى:

- حەمەد، كورم، هەستە بزەنم!
 سئ كۆتى جيا كردنەو. ئەوى يەكەمىانى بە كەيفى نەبوو:
 - نا، ئەمەيان لە خوشكەزای مەلا سەلامى خوشەويستى من جوان نىه، بەلام
 ئەوەيان دەبئ بە بەرت خوش بئ و زۆریش لە گەل بەژن و بالای تۆ دئتەو. دە
 بەرى كە بزەنم!
 - بەلئ ئەمەيان تەواو. هەر دەلئى بۆ تۆ درواو. هەر ئەو رەنگەش لە تۆ
 دەو شئتەو.
 حەمەد گوتى:
 - بەلئ ئەوەيان بە بەرم خوشە و رەنگەكەشيم پئ جوانە. سوپاست دەكەم زەينوللا
 ئەفەندى، زۆرمان زەحمەت داى.
 پاشان كىسەى پوولئى دەريئا:
 - باشە دەبئتە چەند؟ وەللاهى خو پوولئى كاغەزيشم پئ نىه و هەر ئەو سكه زيرەم...
 - قەى ناك، دەبئ.
 ليرە دا مەلا سەلام وەدەنگ هات:
 - راولەستە بزەنم، خوشكەزای خوشەويستم. كىسەكەت دە گىرفانت نئو! خالى خۆت
 حىسابى دەكا!
 زەينوللا گوتى:
 - بەلئ وايه، تەنانەت ئەگەر پياو زۆریش دەولەمەند بئ، لە خزمەت خالىكى وەك
 تۆ دەست بۆ گىرفانى نابا.
 حەمەد سوور هەلگەرا و بە ئەسپايى كىسەكەى دە باغەلئى نايەو.
 - ئەو جار دەبئ دوو - سئ كراسى باشيشى هەبئ!
 - كراسيشم هەن، كراسى زۆر چاكى ئىنگليسى! هەر پيرئ ياوهر رۆبئرت لە
 ئىنگلستانئى را بۆى هئناوم.
 دەو بەينەى دا خەلك دەهاتنە ژوورئ و دەروئيشتن، زەينوللاش قسەى دەگەل
 دەكردن و وردە دەنگۆ و هەوالئى كۆ دەكردنەو:
 - ئەرئ مامۆستا هئچ هەوالئى شاكير بەگى دولكادىرليت هەيه؟ داخوا خانووەكەى
 تەواو بوو؟
 مەلا سەلام قاقايەكى كئشا:
 - ئەو خانووە قەت تەواو نابئ! هەموو جارئ كە دئ تەواو بئ، شاكير بەگ شتئكى
 لئ دەبئتەو، دەيهوئ ئالوگۆرئكى تازەى تئ دا بكا و بىكاتە بالەخانەيهكى
 جوانتر. خانووەكە جار بە جار گەورەتر دەبئ.
 - دەلئ ئەندازياران بۆ ئەو خانووەى لە ئەستەمبوولئى را دئئ و بەردشكئنان لە
 ماردئن و دياربەكرئ را! ئەو راستە؟

- نازانم، بەلام دەبێ راست بێ.

- ئەدی نیاوانی لە گەل مامۆستا زەکی نەزادی چۆنە؟

- جا نیاوانی چۆن بێ! دەلی سویندم خواردووە هەر دەی کۆژم، پۆژیکم مابێ، بۆ ویم ماوە.

- وەللا بۆشی دەکرێ! ئەو شاکیر بەگەمی ئەمن دەی ناسم، ئەگەر بیهوێ، دەتوانی مارشال فەوزی و تەنانەت خودی عیسمەت پاشاش بکوژی!

- مامۆستا زەکیشت پێی کەم نەبێ. ئەویش پیاویکی کەلەشەقە و پیموانیە زۆر دەربەستی شاکیر بەگی بێ.

- بیستووێ بەگ بە نیازه سەدان هیکتاری دیکە دەشتیش بکاتە چەلتووک، بەو قەرارەیی نۆ گوند وە بن ئاوێ دەکەون.

حەمەد لەو قسە و باسەیی نەدەگەشت. نە دەی زانی مەسەلەیی بەینی مامۆستا زەکی و شاکیر بەگی چی یە و نە هیچیشی سەبارەت بەو گوندانە دەزانی کە دەگوترا وەبن ئاوێ دەکەون.

نیزیک نیوەرۆییە مەلا سەلام دەستی بۆ بەرۆکی برد، سەعاتەکەیی لە باغەلی دەرهینا. سەعاتەکە زێر بوو، زنجیریکی زێری ئەستووری پێو بوو و سەرقاپەکەیی بە نەخش و نیگاری جوان رازابوو. مەلا سەلام چاویکی لە سەعاتەکەیی کرد و گوتی:

- هیشتا بۆ نوێژی نیوەرۆییە ماویەتی. وا چاکە بچین نانی بخوین!

کەبابی گوشتی مەری، لە سەر پۆلووان، بیجگە لە بۆنی خوشتی خوێ، بۆنی بیباری سوور و گۆلە لیمۆشی دەدا. شاگرد کەبابچی یەکە کە سەربەرگیکی پەلەپەلەیی دەبەر دا بوو، بە پیریانەووە هات و بە ریزیکی زۆرەووە میزیکیی نیشان دان. حەمەد کاتیکی دانیشت، سەری هەلینا و تەمەشای دەوروبەری خوێ کرد. لە نەکاو دوو چاوی دیتن، کە راست دە وییەووە پامابوون. حەمەد سپی هەلگەرا. ئەو کابرایە ناسیاو بوو، بەلام وەبیری نەدەهاتەووە کێ یە! هەر بۆیەش ترسا. بە راستی ئەووە کێ یە؟! دڵنیام لە جیگایەکی دیتوووە و قسەم لە گەل کردووە، بەلام ئاخر کێ یە؟ کابرا لە پریک هەستا و وەدەرکەوت. حەمەدیش هەستا و وەدوووی کەوت. دەتگوت ئەو کابرایە جادوووی لی کردووە و بە دووی خوێ دا دەکیشتی. پیاووەکە بۆ لای بازاری چوو. زۆر توند دەرۆیی. حەمەد قەت تا ئیستا نەیی دیوو کەس ئاوا توند برۆا.

کابرا لە نیو بازاری ئاوری داو و خیسەییەکی دیکەیی لە حەمەدی کرد، پاشان لە جیاتیی ئەووەیی بۆ لای مزگەوتی برۆا، رۆوی دە کۆلانیکی کرد، کە هەردووکی لای دیوارەکانی بە دارمیو داپۆشرا بوو، لە ویش را چوووە نیو کۆلانیکی دیکەووە. حەمەد هەر بە دوایەووە بوو. ئەو جار کابرا چوووە نیو جادەییەکی گەورەترەووە، بە دەوری مەیدانیکی دا سوورپایەووە، بە نیو پۆلەداریکی دا رۆیی، لە جۆگەییەکی پەرییەووە و

چووہ نیو باتلاغیکی یهوه. له وئ، له نیو قامیشه لئینیکی دا ون بوو و ئاسه واری نهما. حەمەد ئه وهنده ماندوو بوو، که نهی دهتوانی یهک ههنگاوی دیکهش هه لئینیته وه. ناچار دانیشته و تۆزیک ههسایه وه.

کاتیکی حەمەد گهیشته وه نیو شاری، تهواویک ماندوو ببوو. له مزگهوتی مه لا سه لام و موسلیمی دیته وه:

– ئه ری ئه وه چ بوو حەمەد، چت لی هات؟

– ئه و کابرایه ئه منی ناسی یه وه!

– کی؟

– یه کیکی بوو ده مناسی، به لام وه بیرم نایه ته وه کی بوو...

سامی تورگوتی مامۆستای فیڕگە تابلۆیەکی زۆری لە سەرئەسپی کیشابووه. تابلۆکان لە هەموو رەنگیەک بوون، لە هەموو ئەو رەنگانەی دە کۆلکەزێپینە دا هەن. وینەى سەرئەسپ لە هەموو رینگاکان درابوو و بە هەموو دارەکانی شارىیەو هەلۆاسرابوو. لە گوندە هەرە دوورەکانی توورپووسی و لە هەموو قاوہخانە و مزگەوتەکانی چوکوپراویەش، وینەکە بە دیوارانەو دەبیندرا.

پۆژیکى، بازار بوو. ئەو بازارە لە کۆنەو و تەنانەت پێش دروستبوونی ئەو شارەش هەر هەبوو. شوینی بازارەکە لە گۆرایییەکی خوارەوێ تەپۆلکەییەکی قەراغ چۆمىیە. ئەو خیلانەى لە کویستانى را دەگەرانەو، هەرەوھا تورکمانەکانیش، راپەخیان پێ بە مەیدانەکەى رادەخستن و بەرھەمە تاییەتییەکانی خۆیانیان، بۆ فرۆشتنى، لە سەر بلاو دەکردنەو. لای پردەکەى پێی دەگوترا پال پردى، بەریکی پردەکەى، کە بازارپیش بوو، تەپکەکە بوو.

لە سەردەمى زۆر کۆنەو هەوشارىیەکان، تورکمانەکان و خیلە چادرجییەکان هاتوونە ئەو بازارەى و مەر، بزن و مالاتی وەک گویدریژ و گایان فرۆشتو و هەرەوھا زۆر شتى وەک: رۆنى کەرە، هەنگوین، جیوہى گوینی و دارسنەوبەرى، سەتل، لانک، پنے، وەردینە، لباد، جەوال، فەرپش و راپەخى دى و نوینوبانیشیان بۆ فرۆشتنى هیناو.

هەمیشە ئەو بازارە پێ بوو لە خەلک. بەھاران لە بەر تیشکی رۆژى، چاو لە تەمەشای ئەو لبادە رەنگاوپرەنگانەى "جیگجیک" ئی تیر نابى، کە لەو مەیدانەى دا رادەخری. مەرۆف لە دیتنى ئەو هەموو رەنگە جوانە جوړاوجۆرانە لە بازارى پال پردى حەیران دەبى.

لە سەرەوہى ئاناوارزای و لە بنارى "بوزکویو" و گوندی "جیگجیک"ى، تووشى پاناوکى بەرین دەبى. ئەو گۆرایییە گلێکی تاوہسووتى هەمەرەنگەى یەکجار جوانى هەبە. کەس نازانى ئەو گلە بەو هەموو رەنگ و نەوعە تیکەلاوانەو لە کەنگیوہ هەبە، بەلام ئەو رەنگە تیکەلاوانە لە کۆنەو بوونە سەرچاوەى ئیلھام و ئەزموون بۆ خەلکی دەستەرەنگینی هەریمەکە. ئەو لبادانەى جووتیرەکانى گوندی جیگجیکى دەیانگیرن، کۆمەلێک رەنگ و نەخشیان تىدان کە دە هیچ نەوعە لبادىکی دیکە دا نین. ئەو لبادانە هیندە جوانن، دەلیی دە رەنگ و نەخشەکان دا دەدرەوشینەو و خەلکی جیگجیکیش نەھینى ئەو سەنعەتەى خویان بە کەس نالین. هەرەوھا ئەو رازەش کە چۆن نەخشەکان دادەنن هەر لە لای خویانە و وەک گلینەى چاویان دەپاریزن. ئەو ھونەرە، یانى ئەو چەشنە لباد دروستکردنە، بە نەخش و رەنگەو تاییەتیى خویانە، سەدان سالا بە ناوی ئەوان و گوندەکەیانەو

بلاو بۆتەو و ناوبانگی دەرکردو، هەرۆهک فەرشی خیلەکان، که بیئەژمار نەخشی کهو، ماری رەش و ئاسکەکیوییان لە سەر تیکەل کراون. یان دەبینی هەر لە سەر ئەو فەرشانە نەخشی دەگمەن هەن که لە جوړه فەرشی دیکە دا نین: ئەسپیک کویت لە سەر عەرزیکی سەوز غار دەدا، ئەسپەکه کلکی راست هەلیناوه و یالی دەلیی پەلەهەورە رادەژئ. نیرییهکی شینکی لە سەر رەوہزیکي راولهستاوه. دووپشکیکی زەرد، که رەنگی لەشی بە لای رەنگی گری ئاگر دا دەشکیتەو، کلکی هەلیناوه و بەدوای نیچیریک دا دەگەرئ که پیوہی دا. ماریکی سوور لە لاقی کچیکي پرچدریژ ئالاول. بەیانییە، رپیوییهک که کلکی لە رەنگی بلایسە ئاگرییە، قوت بوو و چاوهکانی، که دەلیی کەللان، بە دووی هەویردەیهکی دا دەگیڕئ و هەویردەکش فریوہ و لیی دوور کەوتوتەوہ. رۆژ بە سەر دەشتی دا دەدرەوشیتەوہ، هیندیك لەکلەکی دەنووکدریژی لاقسوور و دریژ، سەریان رادەوہشین و ئەوی پیشەوہیان خەریکه بۆقیکی بگری، که هەر ئیستا لە نیو قامیشان دەریپەریوہ. لە کەلواوہکانی کۆنەقەلای ئاناوارزای، ئەگەر هەربستیک عەرزى هەلکۆلی، خشت و بەردی رەنگاوپرەنگ و جوړاوجۆری گەورە و چووکە دەبینییهوہ. لە میسیسی و لە دەوروبەری دۆملووکالیش هەر وایە. یووروکەکانیش فیڕ بوون، خشتە نەخشینەکان دەردینن، و بۆ نەخشی لباد، بەرە و فەرشەکانیان وینەیان لی هەلدەگرنەوہ، بەلام ئەوہشیان لە بیر ناچئ که وینەیی هەموو چەشنە بالندە، ئەسپ و ئاسکیکی ئەو سەرانش دە نەخشەکانیان باوین. رەنگ و وینەیی سەدان سال کۆن، تازە دەبنەوہ، دینە سەر لبادەکان و جار بە جار جوانتر و بە نرختر دەبن. کاری ئەو نەخشگەرانیە رۆژ بەرۆژ جوانتر، وەستایانەتر، سحر اویتەر و ریکوپیکتر دەبی. هەر کەس ئەو هونەرە دەبینی، سەری سوڕ دەمینئ.

بازارەکه پر بوو لە خەلک. لە هەموو شوینیک فەرش و لباد راخلابوون و لە سەرانشەری قەراغ چۆمەکش لانک و شتی دەستسازی دیکە داندرابوون. دارەکانی دەوروبەر و کۆلەکەکانی پردەکش تابلوی سەرەئەسپیان پیوہدرابوو. جووتیرەکان که دەهاتن، دەگەیشتنە هەر تابلویەکی، ماوہیەک لە لای رادەوہستان و تییرادەمان، دوايە دەچوون چاویان لە وی دیکە دەکرد. خەلکەکه بە تەواوی لە بیریان چۆبۆوہ، بۆ چی هاتوون وچ دەبی بکرن و هەر باسی ئەسپەکهیان دەکرد. هیندیك دەیانگوت: تیاح! ئەو خەلاتە تەنیا بۆ ئەسپەیی؟! وەللاھی ئەو خەلاتە نەک هەر بۆ ئەسپیکي، بەلکوو بۆ تەسلیمکردنەوہی خودی حەمەدۆکیش، زۆرە. قسەیی تی دا نیە بەو خەلاتەیی ئەسپە بۆرە کویرۆغلی، ئەسپە رەسەنەکەیی گەنج عوسمانی، یان دۆلدۆلی حەزرەتی عەلیشیان بۆ دینن. بەلی ئیدی... بەو هەموو پوولەیی ...!

- رەنگە ئەسپەكەى كۆيۆغلىيان بۆ بگيرى، بەلام ئەگەر بە دواى ئەسپى حەمەدۆكىيەو بە بن، بە هىلاك دەچن و بۆشيان ناگيرى. دولدۆلى حەزرەتى عەلى ئىستاش لە دەوروبەرى يەمەنى دى و دەچى و ئەوان دەتوانن بىدۆزنەو، بەلام قەت دەستيان ناگاتە ئەسپى حەمەدى. گەنج عوسمان ئەو بە بەر دەروازەى بەغدايە، سەرى دە بن بالى ناو و شيرەكەى رادەو شىنى. جووتيرەكانى ئيرە دەتوانن ئەسپەكەى وى بگرن، بەلام هەرگيز ئەسپى حەمەديان بۆ نابينریتەو و تەنانت ئەگەر بشىبينەو و بشىگرن، بوومەلەرزە دى، سىلاو هەلدەستى و دنيا دەشىوى. ئەسپەكەش رزگار دەبى.

خەلك هەروا چاويان لە تابلۆكان دەکرد و خەلاتەكەيان بەراو دەکرد. لە پىر پاشنيو پۆيە دەنگۆيەك بلاو بوو و گوترا ئەسپەكە گيراو و هينراو تە بەر دەرگای ژاندرەمەخانەى. حەشيمەت هوروزمى برده لای ژاندرەمەخانەى. ئەسپىك لە وى، لە بن تابلۆ گەورەكەى بەر دەركى، كە لە بەردى مەرمەرى خاليس بوو، راگيرابوو. سەروسەكوتى ئەسپەكەى ميانە هەلكەوتبوو، جوان بوو، لووتى راست بوو، كزەلە و ويشك و رەق بوو و ئاوى بە چاوىيەو بەند نەدەبوو. برينىكى لە پشتى بوو و پۆليىك ميش لە سەر برينەكەى دەخولانەو، بەلام ئەسپەكە تاقەتى نەبوو لانىكەم كلكى راوەشىنى و ميشەكان لە خۆى دەركا. هەر راوەستابوو، سەرى بەردابوو و پاشووى راستەى بە بەرزگىيەو نابوو. دەترسای هەر بايەكى بى، وەك پووشى لە عەردى بېرى و دەگەل خۆى بەرى.

هەركەس دەهات و ئەسپەكەى دەدى، پىي سەير بوو. بەو حالەش كەس بەر دەرگای ژاندرەمەخانەى بەجى نەدەهيشت و خەلكى ديش هەروا دەهاتن. هەموويان مات و حەيران راوەستابوون و چاوەروان بوون.

مورتهزاغا يەكەم كەس بوو كە خۆى دە بال خەلكەكەى راكرد و لە حالىك دا وەخت بوو لە خۆشيان بفرى، خۆى گەياندە حەسارى ژاندرەمەخانەى. ياوهريش بە پەلە لە پليكانان هاتەخوارى، بە پيرىيەو هات و پاشان دەستى گرت، بردى بۆ لای ئەسپەكەى، كە هەروا بى جوولە راوەستابوو و ئەو جار سەرنجى دا بزانى ئاغا دەلى چى. كاتىك مورتهزا چاوى بەو كەلاكەى كەوت، وشك بوو. بە دەورى ئەسپەكەى دا سوورا و چاوى لە هەموو لەشى كرد، بەلام هەر چەندى زياترى لى ورد بوو، زياتریش تىك چوو. مورتهزا كلكى ئەسپەكە هەلينا و لە نيوگەلى روانى، شەويلكەى لىكردنەو، چاوى لە خلىنانى كرد، پاشان ددانى دە چيرەو بەرد، بۆلەيەكى لىهات، گەرايەو بۆ ژوورى ژاندرەمەخانەى و ياوهريشى هەر بە دوووەو بوو. ساتىك دواتر ژاندرەمەكان دريان بە خەلكەكەى دا و رىگايەكيان كردهو. لە پيش دا حاكم هات، ئەوجار خەليل بەگى گەورە، شارەدار، قازى، زولفو و پياو گەورەكانى دىكەى شارى بە دواى يەكدا گەيشتنى.

- گوللەییەکی لە تەپڵی سەری دەدا.
 - وەللا بابە ئەسپێکی سەیرە، وەنیه؟
 - رەسەنە، وەك بای دەروا!
 - بە بالان دەفری!
 - باجم ئەو ئەسپە رەسەنە! وەللاهی رۆبێتە پشت ئەستۆی حەیدەری هەتا پشت کیوی قافیی بەند ناکا!
 ئەسپەكە هەروا سەری بەردابوو، لە بن تابلۆ مەرمەرە سپییەكە ی راپوستابوو و نە دەبزوت. خەلكیش بە دەنگی بەرز گالتهی خۆیان دەکرد و باسی خەلاتەكەشیان دەکرد: هیندیک پێیان وا بوو كە حەیدەر یەكچاو دەبێ خەلاتی خۆی كە هەزاروپیئەسد لیرەكە بوو، وەرگرێ و هیندیکیش دەیانگوت نایكەوئ. ئاخەرەكە ی كیشە پەیدا بوو. بەشیکیان دەیانگوت ئەو ئەسپە لەوانەییە بە راستی ئەسپەكە ی حەمەدۆکی بێ و ئەگەر ئاواش كز و كەلەلایە، لە بەر ئەوێهە كە زۆر بە نیو شاخان دا راپراوینی كردووە. بەشەكە ی دیکەش لە سەر ئەوێ سوور بوون كە ئەو ئەسپە ی حەمەدۆکی نیە و دەیانگوت ئەسپە ی حەمەدۆکی قەت ئاوا تێكناقوپی.
 لەو كاتە دا ژاندرەمەكان دیسان هاتن و دریان بە خەلكەكە ی دا. دەیانەویسیت یەكێكی بەرنە نیو ژاندرەمەخانە ی، ئەویش سەیدی كۆنەمەیتەری عەلی سەفابەگی بوو، كە تازه گەیشتبووە ئەوئ. خەلكەكە زار بە زار ناوی سەیدی یان دووپات كردووە و باسی ئەوێشیان كرد كە حەمەد عەلی سەفا بەگی كوشت، بو ئەوێ دەست بە سەر ئەسپەكە ی دا بگرێ.
 - ژیان ی حەمەدۆکی بەو ئەسپەییەو بەستراوێتەو.
 - ئەگەر سەیدی بلی بە راستی ئەو ئەسپەكە ی حەمەدۆکی یە، ئەو ئەو ئیدی...
 - ئەو بەستەزمانە ی بە گوللان كون كون دەكەن.
 - ئەو كاتی حەمەدۆكیش دەسبەجێ دەكەوئ و دەمرئ!
 - دەمت بێستە!
 - بەستەزمانە!
 - كورە ئەو هەر فشهییە...
 لەو كاتە ی دا ئەسپەكە كلكی راپوشاند و میشومەگەزی لە دەوری خۆی دەركرد.
 قاقای خەلكەكە ی دەنگی دایەو:
 - ئەها، ئاخەرەكە ی كلكی بزوت!
 - سویندئ دەخۆم كلكی بزوت!
 - ئەسپە ی حەمەدۆکی نەبا، ...
 - ... بلیئ توانیبای كلكی ئاوا جوان راپوشینی?
 - بەلئ، چونكە ئەوێمان لئ دیووە، ...

– حەیدەر یەكچاوی خەلاتەكەى دەكەوئى بابم! پوولئى خۆى دەبئى وەرگړئ!

– دەبئى دواى ئهوهى ئهوهه موو پوولئى وەرگړت چ بكا؟

– با بچئى به كهيفى خۆى عەرزى هەلكۆلئى!

– وهللاهى ئهوه كوئيرە مهلعوونه ئاخري خەزئنهكەى دەبينئتهوه.

سەيدئى كۆنه مهيتەر له سەرەخۆ هاتە لای ئهسپهكەى، يەك دوو شەقاو دوورتر راپوهستا و چاوى لئىكرد، پاشان وەر سووړا و چۆوه بۆ لای پليكانهكان. خەلكهكه له بهر چاوهروانىيه هەناسەيان بۆ هەلنەدەكئشرا و هەنگاو به هەنگاو چاويان به دووى سەيدى دا دەگئرا.

له ژوورى ژاندهرمەخانەى كئشهيهكى گهوره ده گۆرئ دا بوو. مورتهزاغا دەىگوت به هيچ شيوهيهك ئهوه ئهسپه كوئئى عەلى سەفا بهگى نيه و يەكچاويش دەىگوت نەخئير ههوه.

حەيدەر يەكچاوى مهيتەر له گونديكى ئهوسەرى دەشتئى، لهو جئيهى جهيهان له شاخى را دەرژئته دەشتئى، له دايك ببوو. كۆنه قەلايهك له پەنا دئيهكهيان بوو و كۆمهليك كهلاوهى به سەريهكدا رپوخاوى پاشماوهى شارئىكى وئيرانكراوى كۆن له دەورو بهرى قەلاكهى بوون. شانۆخانەى ئهوه شارە كۆنەى، هئشتا وهك خۆى مابوو، دەتگوت دوئئى دروست كراوه. كاتئىك جووتئيرەكان باراشيان گئژهوه دەكرد و بهگشتى كاتى خاويئكردنەوهى گەنم و دانەويئەى ديكه، كهلكيان له كهلاوهكان وەردهگرت. له نئو مهيدانهكەى و كهلاوهكان سەخته بهردى بنهوشى پان و گولئى شينى لئى بوون، گولەكان بۆنئىكى خۆشيان ههبوو. هئندئىك كۆلهكەى بهردئنى بئئند، له سەخته بهردى شين، به ريز چهقابوون. هەر سئى دانە لهو كۆلهكانه كهوتبوونه عەرزى. لهو دەوروبەرهى زۆر پهيكەرە لهتوپەت و پړشوبلاو، سەر لئيرە، لهته باسك و دەست و شتى دى له وئى، كهوتبوون. ههروهها زۆر لهتهكاشى و بهردى رپهنگاوپرهنگئشى لئىبوو.

حەيدەر يەكچاوى مهيتەر بهردتاش بوو، ئهوه كارەى له باب و باپئيرانى بۆ به ميرات مابۆوه، كه له سەردەمى كۆنەوه بهرداشيان له سەخته بهردى گهوره گهورهى شين، يان سپى دەتاشى. حەيدەر يەكچاوههتا بوو به حەقده سال خەرىكى ئهوه كارەى بوو. رۆژئىك خەرىكى بهردئىكى بوو، دەىتاشى، له پړ پړئيشكهيهك له بهردەكەى بۆوه و وه چاوى كهوت. ئهگەر مهلا ئئيدريسى سەرتاشى خەلكى گوندهكەى جئيرانى خۆيان نهبوايه، كه دەفرياي هات و به دەرمانان چاويكى بۆ چاك كردهوه، ئهوه هەردووك چاوى كوئير دەبوو و به حەيدەرە كوئير ناوى دەردهكرد. دواى ئهوه رپوداوه حەيدەر يەكچاوه بهردى نەتاشىيهوه و ئئيدى چهكوچ و پوازى به دەستهوه نەگرتەوه. ئهوه چەند سالان هەر به نئو شاخان و باغان دا گهرا و له پړئىك به شتئىكى

چاوه‌پرواننه‌كراو ژيانى گۆرا. ئەويش ئەوه بوو كه هەيدەر دەستى كرد بە كۆكردنەوهى تويژه‌ماران. لەو ماوه‌يه دا كه دەگه‌پرا، هەر تويژه‌ماريكي تووشى دەبوو، كۆى دەكردهوه و بەو شيوه‌يه تويژه‌ماريكي زۆرى كۆ كردهوه. مەلا ئيدريس پيى‌گوتبوو چاوى تۆم بە تويژه‌مارى چاك كردۆته‌وه. گوتبووى مەلحەميكي لە تويژه‌ نەودونۆ ماران دروست دەكەم و دەتوانم چاوى زۆر كەسى وهك تۆى پيى چاك بكەمەوه.

پۆژيكيان كه يەكچاوه‌ له نيو‌كە‌لاوه‌كانى قە‌لا كۆنەكەى لە تويژه‌مارى دەگه‌پرا، لە بن پنچكيكي چاوى بە شتيكي زەرد كەوت، كه دەبرووسكايه‌وه. كه هينايه‌ دەرى، ديتى دوو ئەنگوستيله‌ى زيپر بوون. ئيدى لەو پۆژه‌وه‌ له كە‌للەى دا. بە قسەى كەس نەدەگه‌پرايه‌وه. كارى بوو بەوه‌ كه عەرزى هەلكۆلى، لە زيپى بگه‌پرى و لە ته‌واوى چوكووراوايه‌ش ناوبانگى بەوه‌ دەركرد كه عەودالى خەزىنه‌ ديتنە‌وه‌يه. لەو پۆژه‌وه‌ تا ئيستا هەيدەر هەموو شوينيكي هەريمه‌كەى پشكنيبوو، تەماشای زۆر كتيبي كردبوو كه باسى خەزىنه‌يان تى‌دابوو و گە‌ليك شويني عەرزى چوكووراواى شيو و وەرد دابۆوه. لە هەر شوينيكي كە‌لاوه‌يه‌كى دۆزيبايه‌وه، خيرا دەچوو زگى، دەى‌كۆلى و لەو بەينه‌ى دا هينديك پەيكەرە، بەردى بە قيمەت، زيپر، مس، زيو، كۆمە‌ليك ملوانكە، ئەنگوستيله‌، بازنە، خرخال و بەردى نەخشيني رەنگاوپرەنگى دۆزيبۆونه‌وه. ئەو هەموو كە‌لاوه‌كان و ئەو شوينانەى گومانيان لى‌دەكرا كۆنە ئاسە‌وار بن، دەگه‌پرا و بە دواى خەزىنه‌ى پاشاكانى "لاوى"، "تەرزواكان"، "كيزواتاكان"، "كيكلينه‌كان"، "فارسە‌كان"، "ئاسۆرىيه‌كان"، "هيتتيتە‌كان" و "سە‌له‌وسيسكە‌كان" هە‌وه‌ بوو.

هەيدەر يەكچاوه‌ لاقى زۆر دريژ بوون. سميلى دە خەنە دەدا و مژى گە‌وره‌ گە‌وره‌ى لە مۆدنه‌ كارە‌باكەى دەدان. لە هەمووى ئەو شتانەى كۆى كردبۆوه، ئەوه‌ى هەى‌بوو، خانويكى چكۆله‌، كه لە نيو باخچه‌يه‌كى لە گوندە‌كەى خويان دروست كرابوو و پينسەد دۆنم عەرز بوو. بە پوولە‌كەى ديكە، بە كە‌يفى خۆى راي‌بواردبوو. هەرچى شويني خۆش لە شارە‌كانى ئەستە‌مبوول، ئەنكەرە، ديمەشق و ئاليپوو هەبوو، ديتبوونى و ژنى جوان لەو شارانە نە‌مابوو، سەردانى نە‌كردبى، بە‌لام ئيستا ئيدى پير ببوو. تەنيا شتيكي بە نرخى مابوو، ئەويش بالندەيه‌كى بەردين بوو، كه مل، سينگ و لاقى زيپر بوون. بە قسەى هەيدەر يەكچاوى ئەو بالندەيه‌ سیه‌زار و پينسەد سال كۆن بوو و ئەويش وهك گلينه‌ى چاوى خۆى خۆشى دەويست، ئاگای لى‌بوو و بە كە‌سيشى نە‌دە‌گوت لە كويى دەشاريتە‌وه و هەر لە بناخە دا بە كەم كەسى نيشان دەدا.

- بە‌لى، ئاگاكانم، وه‌لا‌ه‌ى ئەوه ر‌است ئەو ئەسپه‌يه كه حەمەدۆك لە عەلى‌سە‌فابە‌گى ئەستاندوه. بۆخۆم بەو دەستانەم گرتوومه‌ته‌وه. ئەو ئەسپه‌

گفتی ماقوولانە و پر لە ریزی حەیدەر یەكچاوی یاوهری هێور كردهوه:

- بەلام ئاخر حەیدەر بەگ، ئەو ئەسپە هەر یەسك و پێستیكە و هەر بینا تۆپی!

- قوربان، یاوهری قارەمانم! داوام ئەوهیه، تكام ئەوهیه جەنابت كە رۆڵەیهكی كۆماری لاوی ئیمە، كە كورپێکی سەربەرزى ئەو نیشتمانهی و وهك گورگی بۆر بەسامی، گویم بۆ راگری! یاوهری خۆشەویست ئەو ئەسپە رەسەنە نەمرانە هەر ئاوا دینه بەرچاوە. لە هەمووان بە تەمەنتریان "بووكیفالۆس" هە كە ئەسپی ئەسكەندەری گەورە بوو، هەر ئەو ئەسكەندەری پێی دەلێن "جووتشاخ"، چونكە كاتیك لە دایك بوو دوو شاخی درێژ و خواری هەبوو. با ئەو هەش بلیم هەر بۆیهش دایکی كاتیك ئەوی هینا سەر دنیا، بەرگەى برینی ئەو شاخانەى نەگرت و پێچوو. ئەسپەكەش بۆخۆی دووسەر بوو. دیارە ئەسكەندەر هەم بە "جووتشاخ" ناوبانگی هەبوو، هەم بە "ئەسكەندەری گەورە" ناوبراوه و هەم پێشی گوتراوه "ئەسكەندەری مەقدوونی...".

بە هەر حال ئەسكەندەری جووتشاخ یەكەم كەس بوو دنیاى گرت و دواى ویش كەس ئەو كارەى پێنەكراوه. ئەمن ماوه یەك لەو خەزینانە دەگەرەم، كە ئەو گەورە پیاو و ئەو كاتەى چوو هیندووستانی بگری، لە كۆنەقەلای ئاناوارزای دا شار دوونی یهوه و لەو بەینەى دا ئەو شتانەش فیڕ بووم. ئەو هەش بۆ یاوهری خۆم بگێرمهوه كە ماینەكەى دایکی ئەسپە دووسەرەكەى ئەسكەندەرىش لە كاتى زانی دا، یانى ئەو كاتەى جوانووه دووسەرەكەى بوو، بەرگەى نەگرت، قەلشی و تی داچوو.

لێرە دا مورتەزاغا خۆی پێرانه گێرا، لێی مۆر بۆوه و بە سەرى دا قیزاند:

- بەسە ئیدی، بەسە! بە ئیمە چی كە ئەسكەندەر كاتیك لە دایك بوو، بە شاخانەى چۆن لەشى دایکی بریندار كرد! بەسە یەكچاوه چی دی بەوهى سەرمان مەیه شینه!

یاوهر هاتە بەینیان:

- با حەیدەر بەگ قسەكانی بگێریتەوه، وا دیارە ئەو زۆر شت سەبارەت بەو ئەسپەى دەزانى و ئیمەش دەتوانین كەلك لە زانیاریی وی وەرگرین.

حەیدەر بە تاقە چاوهكەى دە مورتەزای هەلپوانی و ئەویش پشتی تی كرد و چیی نەگوت.

- بەلێ ئەمن، دەبێ ئەمن، یاوهری زۆر بەرێزم. رۆڵەى بە شەرەفی گەل! بۆت بگێرمهوه: بەلێ، ئەسكەندەری جووتشاخ ئەسپێکی هەبوو، كە قەزاوقەدەر واى كردبوو ئەو ئەسپە تاییبەتیی وی بێ، راست وهك ئەسپە بۆرهی كویرۆغلی، یان وهك دولدولی ئیمامی عەلى، یان وهك ئەسپ و ولاغی سواری یهیه دیکه كە نەمرن و بۆ كەسایەتییە دەگمەنەكان دیاری كراون! ئەسكەندەر هەر شازدە سال دەبوو، كە بووكیفالۆس رۆژیکیان هاتە بەردەركی قەسری پادشای بابی. بۆی چوون بیگرن، بەلام كەس بۆی نەگێرا، بۆ هیچ كۆیش نەدەرۆیی و هەر دەهاتەوه بەردەرگای پادشای و رادەوهستا، هەتا ئەسكەندەر خۆی لی وەدەرخت، ئیدی ئەسپەكە بۆخۆی

چوو بۆ لای و دەستی بە لستنهوهی دەستی وی کرد! ئەسکەندەری جووتشاخ دەسبەجێ تێگەیی که ئەو ئەسپە لەو لای را بە تاییبەتی بۆ وی نیردراوه، هەرۆک ئیمامی عەلی، که دۆلۆلی بۆ نیردراوه، ئەو عەلییە که بە زەبریکی شمشیرەکهی رەهەزیکی ئاناوارزای لەت کرد، جیگا که بوو بە دۆلێک، ئەو دۆلە که شوینەواری ئەو جێ دەمه شیرەیه، ئیستاش هەرماوه و پێی دەلێن "دۆلی عەلی" ... بەلێ، کاتیکی ئەسکەندەر دیتی ئەو ئەسپە دوو سەری هەیه، وهک خۆی که دوو شاخی هەبوو، ناوی نا بووکیفالفۆس، که یانی دوو سەر! ئەسپەکه دوو جووت چاو، چوار گۆی، دوو زار و چوار کونەلووتی هەبوون... ئەسکەندەر سواری ئەسپەکهی بوو و شیریکی بە دەستەوه گرت. شیرەکه وهک شیرێ حەزرتی عەلی دەچوو. پاشان بەو شیوهیه چوو بۆ لای بابی. کاتیکی پاشای بابی، ئەسکەندەری لە سەر ئەو ئەسپە دووسەرە دی، لێی پرسی: "کورم، دەزانی ئەو ئەسپە دووسەرە چ پەيامیک دەگەیهنێ؟" ئەسکەندەری لاو وهلامی دایهوه، نا بابە گیان. بابی گوتی رۆلە پەيامەکه ئەوهیه که ئەو ئەسپە ئی تۆیه و هەتاهەتایەش هەر ئی تۆ دەبی و هەرۆها بەشیکی پەيامەکش ئەوهیه که تۆ تهواوی دنیا، لەو جیگایهوه رۆژی لێ هەلێ، تا ئەو جیگایهی رۆژی لێ ئاوادەبی، دەگری و ئەگەر دنیاکی دیکەش هەبی، ئەویش دەگری. هەر بۆیهش ئەو ئەسپە بۆ تۆ ناردراوه. ... کاتیکی ئەسکەندەر ئەوهی گۆی لێ بوو، زۆر خوشحال بوو! جا بە یاوهری خۆم بلێم ئەمن ئەو ئەسپە دووسەرەم ئەو بەهارە لە قەراغ باتلاغی ئاکچەسازی چاوپێکەوت، بەلام بۆم نەگیرا. تووکی بۆر بوو و چاوی وهک ئەستیرە دەدرهوشانەوه. بۆم گیرابا و بە مۆزەخانە ی ئەلمانییەکانم فرۆشتبا، یهکجار دەولەمەند دەبووم! بۆخۆتان دەزانن ئەسپە ئەسکەندەری جووتشاخ چۆن بووه ئیدی! نالی لە یاقووتی بووه، یالی داوی زیڕ بووه، زینەکهی لە گەوهەر، مرواری، ئەلماس و یاقیقی سەوز بووه ... حەیف! ئەمن لێی نیزیکی بوومهوه، زۆر نیزیکی، ئەوهی بۆتان دەگیرمەوه یهک وشەشی درۆ نیه، ئەوهندە ی لێ نیزیکی بوومهوه، که توانیم دەستم لە سەر پشتی بووکیفالفۆسی بە نیوبانگ دانیم، بەلام هەرکه دەستمی گەیشتی، بوو بە پەلەهەوریکی، پەلەهەوریکی چکۆلە و بەرهو ئاسمان هەلچوو! هەرۆکه تهقییەوه و ئەستیرە و رووناکییەکی زۆری لێ بوونهوه و بە دەوروبەر دا بلاو بوونهوه. هیندە ی پێنەچوو ئەستیرەیهکیان وهک یاقووتی سووری لێ هات، هەلکشا و چوو بەرزایی ئاسمانی. هەتا بەیانی بەو شەوهی هەم ولات سوور هەلگەرابوو و هەم دەریای نیوهراستی پانوبەرینیش رەنگی یاقووتی گرتبوو... با لەوهی گەریین، بەلام ئەسپە حەمەدۆکیش لەو چەشنە ئەسپانەیه و بەراستی پیتان وا نیه زۆر زیاتر لە هەزاروپینسەد لیرە ی دینی؟! ئەو ئەسپە دیکە - که بۆم گیرانەوه - بەهاری رابردوو لە قەراغ ئاکچەسازی دیتم، سەرەتا زۆرم سەرنج نەدایه و پیم وابوو ئەسپیکی ئاساییه و لە ئەسپە دیکە

زیاتر نیه، بەلام دواتر تەماشام کرد بابە ئەوە شتێکی دیکەیه. ئەوە دوو سەری هەیه. هەربۆیەش لێی چوومه پێش. ئەویش بۆرە بوو و کز و شەکەت، لە گەل ئەو ئەسپەیی حەمەدۆکی که لە دەری راگیراوه، بە مووی فەرق نەبوو ... دواپەش وەک بۆم گێرانەوه فەری و بۆی دەرچوو... جا چونکە لەوانەیه ئەوەش وەک بووکیفالیوسی ئەمشۆ هەلفەری و لە دەستتان دەرچێ، با بە راشکاوی پێتان بلێم، بە باوەرپی من هەرچی زووتر وە بەر گوللانی دەن و بی کوژن! دەنا نەلێن پێی نەگوتین، لە دەستتان دەرچێ، ها! ئەوەش با بلێم ئەمن ئەگەر سواری بووکیفالیوسی دووسەر بووبام، دیسان هەر دەفەری و ئەو کاتی دەستم لە یالی توند دەکرد، دەچوومه نیو ئەستێران و ماوەیەکی زۆر بۆخۆم لەو ئاسمانەیی دەخولامەوه. دیارە ئاخەرکەیی ئەسپەکە ماندوو دەبوو و دەهاتەوه سەر عەرزێ ... ئیمامی ئیمە، عەلی، شیرەکەیی هەل سووران، پکێفی لە ئەسپەکەیی توند کرد و بە یەک زەبر پەوه زەکەیی ئاناوارزای لەت کرد!

ئەسکەندەری جووتشاخ سواری ئەسپێ دووسەری خۆی، بووکیفالیوس، بوو، پۆیی و لەنیزیک پەوه زەکانی سەری تووڕووسی پەوه ستا. ئەو چیاپە و ئەو پەوه زانە کەسیان لێ وەسەر ناکەون. فەرماندەرەکان و سەربازەکان زۆریان هەول دا شوینیک یان کەلینیک بدۆزنەوه و پێی دا برۆن، نەبوو. چەند پۆژان بیریان کردەوه و پەوه زانە یان کرد، بەلام پێگایەکیان نەدیتەوه، کە بتوانن بەو لووتکە تیزانە دا کە لە بەردەستیی بنەوشین و تا ئاسمانی هەلچوون، وەسەرکەون. ناچار بوون چوونەوه لای جووتشاخی و گوتیان، ناکرێ، بە داخەوه هیچ پێگایەکیان بۆ نەدۆزرایەوه، با بگەرێنەوه. ئەسکەندەر توورە بوو و گوتی پێگای گەرانەوه مان نیه. پاشان لە سەر بووکیفالیوسی داهاتهوه، سەری برده بن یەکیک لە گوبیەکانی ئەو ئەسپە دەگمەنەیی و سرتەیهکی دەگەل کرد، هەر چوار چاوی ماچ کرد و شیرەکەیی هەلکێشا. شیرەکە حەوت جارێان شەبەقی دا. پاشان خۆی خستە سەر ئاوزهنگی یان و بە پرتاوی ئەسپێ بەرەو پەوه زەکان لینگ دا. ئەسپەکە وەک برووسکەیی تی کشا. لە سەری شاخی شمشیری ئەسکەندەری حەوت جار بریسکایەوه، ئەوجار گرمەیهکی قورس هات و شاخەکە دوولەت بوو. وەک باسم کرد لە سایەیی ئەو ئەسپەیهوه ئەسکەندەر توانی ئەو چیا سەختەیی لەت کا و ئەو دۆلەیی بە "دۆلی گولەک" ی بە نیوبانگە، جیبی زەبری شمشیری وییە. ئەسکەندەری جووتشاخ بە نووکی شمشیرەکەیی خۆی، هەر ئەو کاتی، ئەو بەسەر هاتەیی لە سەر بەردیکی ئەو دۆلەیی نووسی. ئەو بەردە نووسراوه هیشتاش لە شوینیکیی نیو دۆلەکەیی دا هەر وا ماوه. لە وی پۆژبۆه هەموو سالیک، بەهاران، ئەو کاتەیی سەری چیاکان بە گول دەپازینەوه، بووکیفالیوس بە نیو دۆلی گولەکی دا دیتەوه، لە بەرامبەر ئەو بەردەیی رادەوهستی و دە نووسراوه کەیهوه رادەمیئێ. پاشان دەحیلینێ و حیلاننەکەیی دۆل بە دۆل و پەوهز بە پەوهز لە هەموو تووڕووسی دەنگ دەداتەوه ...

مورتهزاغا چى دى به خۆى نه وهستا و وهدهنگ هات:
 - ئەوانه هه موويان حيكايهتن، حيكايهتى سهير سهيرن! خودا به له عنهتت كا
 حهيدەر يهكچاو بۆ ئەو هه موو ئەسپ و ماین و شاخ و بهيت و ئەفسانه
 سهيروسه مه رانهت!
 حهيدەر وهك ئەوهى هەر گويشى له قسهى مورتهزاغای نه بووبى، خۆى شلوئ
 نه کرد، ته نيا پيى له سەر ئەوه داگرته وه كه:
 - ئەسكه ندهرى جووتشاخ پياويكى گه وره و به ناوبانگ بووه.

كاتيک ئەسكه ندهر چو کووراوا، هيندوستان، سهروو و خوارووی چيني و ميسرى گرت،
 هاته بابولئ. لهو بهينهى دا قهت له ئەسپه كهى دانه بهزى، خواردن و خواردنه وهى
 له سەر ئەسپى بوو و هەر له سەر پشتى زينيش دهنوست. ئەو سه رده مه بابول له
 هه موو شاره كانى دنيايه گه وره تر بوو. نه خو شى تاوله رز لهو شارهى دا حه شرى
 ده کرد، وهك ئەده نهى، شاريكى پر له مار و هه زارپيئ. ئيستا ش وهك ئاناوارزاي
 وايه، چونكه ئيوه نابي پيئان و ابى كه ئەوكاتيش ئاناوارزا وهك ئيستا بووبى. له
 زه مانى ئەسكه ندهرى دا ئەويش وهك بابولئ شاريكى گرینگ بووه و ئيستا ش هەر
 به ردوداره كهى ماوه ته وه. ئاخ هه رچى دهو دنيايهى دا هه يه، هه مووى له نيو
 ده چيئ، دنياش بۆ خۆى به كهس ناميئى و ده زانين ته نانهت به ئەسكه ندهرى
 نه ما. ئەدى ده زانن "سيسه رپۆ"، قسه زان و زاناي به نيوبانگ له دهورى ئەسكه ندهرى
 دا حاكمى ئاناوارزاي بووه؟ دوكتورى گه وره گه وره ش له ئاناوارزاي له داىك بوون،
 ئەو دوكتورانه ده رمانى دژى مردنئ يان دۆزى يه وه. ئەو ده رمانه يان له ژه هرى ماری
 ساز کرد بوو. دياره ئەوه ش ده زانن ئاگاكانم كه هينديك پيئان وايه ئەسكه ندهر له
 بابولئ به تاوله رزى مردوه و هينديكيش ده لين به زگيشهى چووه، به لام ئەگه ر له
 حهيدەر يهكچاوى خوتان بپرسن، ئەو ده لئ دووپشك پيوهى دا و كوشتى. دهورى
 بابولئ، وهك دياره كرى، ديوارىكى ره شى لئ كيئشرا بوو و ديواره كه دووپشكى زور
 بوو. سه رله شكره كان دلئان نه ده هات ته رمى ئەو گه وره پياوهى بنيئرن، ده چۆمى
 فوراتيئى باوين، يان بي سووتينن، به لكوو هينايان راست له ئەسپه كه يان به ست.
 ئەسپه كه ته رمى ئەو گه وره پياوهى برده چياى توورپوسئ و له وئ ته سليم به
 چلسوارهى غه يبيى كرد و بوخوئشى لهو كاته وه ئيدى هەر لهو ئيوهى خولا وه ته وه،
 وهك ئەسپى كوئروغلي، ئيمامى عه لى، حه زره تى محه مه د و گه نج عوسمان و ...
 ئەو جار حهيدەر گوئى:

- زورتان سوپاس ده كه م، به ريزان، ئاگاكانم، بۆ ئەوهى گوئتان دامئ. شتيكى گرینگ
 كه ده بئ ئيوه سه رنجى بده نئ، ئەوه يه كه ئەو ئەسپه پيروزانه هه موويان كزن،
 هەر يهسك و پيستن و هيجى دى... رهنگ بي هوئ ئەمه ش ئەوه بي كه ئەوان زور

پیرن، یان هەر خودا وای دروست کردوون و دەبی ئەوهنده کز و باریک بن، که ئەگەر فووت لی کردن، وهحه وای کهون و بتوانن بفرن. هەر ئەو ئەسپه، ئەو چهند رۆژهی دوایی هیندیک قهلهو بووه، ئەگەر ئەو کاتی که له سەر چپای دولدولی دیتم، نهمزانییا ئاوا لاوازه، ئەگەر وهک ئەسپهکهی مورتهزاغای قهلهو و به کهیف با، میلیونیکیشتان دابامی، هەر بۆی نهدهچووم بیگرم...

حهیدەر لییره دا پشوویهکی تازه کردهوه و پیش ئەوهی دهست به قسان بکاتهوه، تاویک بیدهنگ بوو:

– خو به چاکی ههموو شتیکم بۆ پروون کردنهوه، بهرپیزان! دهی جا ئیستا کاتی ئەوهیه که خهلاتی خۆم، واته ههزار و پینسهه لیرهکهه بدهنی و به دواي کاری خۆم دا برۆم. دیاره ئەگەر پیویست بکا، له پیناوی ئەستاندنی مافی خۆم دا تا ئەنکه رهش بچم، دهچم و دهستی لی ههل ناگرم.

مورتهزا به سهری دا گوراندا:

– رامه وهسته، بچۆ! ئەمنیش هەر لهوئ به تاوانی کهلهکبازی به گرتنت دهدهم و ههتا ملان پیوه دهبی!

مورتهزا و حهیدەر تاویکی باش دههچهقه و کیشهیان بوو و ئەگەر خهلیل بهگی گهوره خۆی نهخستبایه نیویان، بیگومان کارهکه به خۆشی کوتایی نهدههات. باش بوو دهو دههمی دا سهیدی مهیتهریش هاته ژووری.

مورتهزاغا به دهنگی بهرز و به توورهیی یهوه گوتی:

– ئەری سهیدی، برا، ئەوه له کوئی؟ ئەوه چهند سهعاته چاوهروانی تۆین! لهو بهینهی دا ناچار بووین، سهری خۆمان بیشینین و گوئ بۆ ئەو ههموو حیکایهته سهیر و سهمهرا نه راگرین!

حهیدەر یهکچاو گوئی نهدا ئەو تهوسهی مورتهزای و له جیاتیان به تاقه چاوهکهی ده سهیدی مهیتهروهه رامابوو و چاوهروان بوو بزانی قسهی وی چی یه.

سهیدی دهستی به پیکه نینی کرد:

– ئەو ئەسپه مان له گهل چهند ئەسپی دیکه بهرهل کردوه، چونکه زۆر پیر ببوو. دیاره ئەوه له گهل ئەو ئەسپهی حهمهدۆک له عهلی سهفا بهگی ئەستاندوه، جیاوازیان زۆره و هیچ کوئیان وهک یهک ناچی.

حهیدەر یهکچاو راست بۆوه، له حهیفان سوور ههل گهرا بوو. له سهیدی چووه پیشی و گوتی:

– درۆ دهکهی، مالویران! هەر له بهر ئەو درۆیهشت خودا لیت خوش نابی!

پاشان پرووی ده خهلهکهکهی دیکه کرد و له سهرهخو گوتی:

– به راستی باوهر به قسهی ئەو مهیتهره درۆزنهی دهکهن؟ باشه، ئەمن ئەو ئەسپه رهسه نهی حهمهدۆکی ده بهمهوه. یاره بی خودایه زۆر شوکور که ئەوانه باوهریان به

مەلا فەرھاد دە بیرانەوہ پۆچووبوو. ھەستا چوو دەسنوێژی ھەلگرت و نوێژی کرد. ھاوڕێکانی لە نیو گابەردە سوورباوەکانی پەناگەکەیان دا بە ھێمنی چاوەروانی بوون. سەری کاتی نوێژان، مەلا فەرھاد نوێژەکەیی دەکرد و دوای دەخویند، دەنا قسەیی نەدەکرد، تەنیا دادەنیشت، روخساری گرز دەبوو، گنجی دەھاتنە سەر

نيوچاوانی و بیری ده کرده وه. وهختی جهمی بیری له وه نه ده کرده وه چی له پیش داده نین، ههر خواردنیک بوايه، چهند پاروويه کی لی ده خوارد و ئه و جار ههل ده ستا، له سهر چیمه نی دهستی ده کرد به راویچکان و ههتا کاتی نویژی دواتر به و شیویه ههر له هاتوچۆ و بیرکردنه وه دا بوو.

سی پوژ بوو ئه وان ده و بارو دۆخه ی دا بوون.

به ره بهری پوژاوا بوونی، مه لافه ره هاد دوا ی ئه وه ی ماوه یه کی باش دانیشته، دهستی به ریشی داهینا و بیری کرده وه، هاته وه سه رحال و به روومایه کی کراوه وه قاسمی بانگ کرده لای خوی:

– قاسم خوتان ساز کهن! نانی بخون و هیندیک به سه ینه وه! کاریکی قورسمان له پیشه.

ئاگریان کرده وه. بو جهمی پیشوو مه ریکیان کوشته بووه، به شیکی باش له گوشتی مه ره که ی مابوو، گوشته که یان برژاند و به نانی گهنم خواردیان. کاتیک له نانخواردنی بوونه وه، ههر کهس بالته ی خوی ده بهر کرد، کلای خوی له سه رنا، تفهنگی خوی به دهسته وه گرت و هه موویان به ریز له پیش مه لا فه ره هادی دانیشتن. مه لا فه ره هاد دهستی به قسان کرد:

– پوله کانم، له وهتا ئه و چیا یه هه یه، هه میشه یاغی لی نه بوون. یاغی گه ری یه تی کاریکی هاسان نیه. ئیستا ئیمه یاغیین و ده خومان راده بینین به ره ره کانی بکهین. ئه گه ر ئیمه له کاری خومان دا سه رکه وتوو بین، ئه وه ناوبانگی حه مه دؤکی زور له ئیستاش زیاتر ده بی و دوورتریش ده روا! له بیرتان بی و هه یه ئیمه هه موومان له و ریگایه ی دا تی دابچین ... ئه مشۆ به سه ر ماله سولتانوغلی یه زه ردی دا ده ده بین. ماله که ی وی به راستی وه ک قه لایه کی سه خت وایه. شه و و پوژ دهسته یه ک تفهنگچی ئهنگیوه و به ئه زمون پاریزگاری لی ده کهن. ئیستا ئیمه ده چینه سه ر شوینیکی ئاوا ئاسته م و پر مه ترسی و وه ک گوتم دوور نیه تووشی شه ریکی وای بین، که سه ری هه موومان تی دا بیا. جا گویم لی بگرن پیتان بلیم، ئه وانه ی له مردن ده ترسین، با ههر ئیستا لیمان ههل برین. رهنگه که سی وای هه بی، شه رمی له هاورپیانی بکا، به ئاشکرا و به پوژی رووناک پیی عه یب بی بلی ناویرم، کاری من نیه. ئه وه ئیمه سه ره تا به نیو دارستانیکی چر و پر دا تی ده په رین و زوریشی پی ناچی تاریک دادی. ئه وانه ی ده خو رانابینن بین و پییانخوشه به جیمان بیلن، به بی دهنگی خو ون کهن و لیمان جیا بنه وه.

وه ری که وتن. مه لا فه ره هاد بو خوی وه پیش که وت. وای ده پوی ده تگوت لاقه کانی بوونه بال و به حه وای دا ده فری. هینده خیرا، که هاورپیانی به زه حمه ت ده یان توانی بی گه نی. ههر له و کاته ش دا که هه نگاوه کانی به په له ده گویتنه وه، له بیر و خه یال دا نوقم بوو. ئاخه ئه وه یه که م جار بوو گه لاله ی چالاکی یه کی ئاوا

بئىباكانەى دادەپشت و بەرپۆهەى دەبرد. مالى سولتانوڭلى له نيوهپراستى باغىكى گهوره دا، له قهراغ شارى بوو. شارهكەش له شوينىكى شاخاوى هەلكهوتبوو. هەسارىكى گهوره، كه ديوارهكانى له بەردى تاشراو دروست كرابوون بە دەورى مالهكەى دا كيشرابوو. مالهكە خانويكى دووقات بوو، چل ژورى هەبوو، ژورەكانيش ئەوهنده گهوره بوون، دەكرا بە سواری پمبازىيان تىدا بكەى و پەنجەرەكانيان ئەوهنده زۆر بوون، نەدەژميردران. دەگوترا كه سولتانوڭلى ئەو مولكەى له باپيرىيەوه بە ميرات بو بەجى ماوه.

دواى ماوهيەكى زۆر رپپيوان، گەيشتنە شوينىكى كه لهوى دارستان هينده پرنه بوو و رپچكەكه هينديك بەرينتر دەبوو. پاشانيش دواى ئەوهى بە سەر زۆر دۆل، چۆم و جوگان دا تىپهپين و له سەربەرەژيرىكى بەرداوى چوونه خوار، گەيشتنە ميرگىكى. مروڤ هەستى بە بۆنى سووتاوى دەکرد.

مەلا فەرهاد له وى راوهستا، ئاوپى دايهوه و هاوپىكانى بە سەر كردهوه. كەس نەگەرابووه. هەموو له گەل بوون:

– ئەوه بەو مانايەيه كه هەموومان بە يەكەوه بەرهو مردن دەچين و يەكتر بە جى ناهيئين. ئيستا زۆر باشم گوئى بدەنى: قاسم و شاهين له گەل من دين، ئەتۆش تەيموور له گەل كورەكانى ديكە له خەندەكى دەورى مالهكەى دا مەتەريز دەگرى. ئەگەر ئيمە له ژوروى تووشى تەقە و ليكدانى بووين، ئەوه بزائن هيج كەسى ئەو مالهى بە زيندوويى وەدەرناكهوئى. ئيوهش دەبى هيچيان نەهيئن، تەنانت سەگ، پشيله، قاز، قەل، مريشك و ئەو پەرەسيلكانەش كه له بن ميچى هەيوانى هيلانەيان كردهوه، هەمووان بكورن. يەك كەسيان دەرباز بى، هەمووتان تىدا دەچن. تەيموور گوئى:

– تىگەيشتم!

ئەو سىيه بە ئەسپايى وەسەر ديوارى هەسارهكەى كهوتن، بازيان دا ئەو ديو و خويان گەيانده بەر دەرگای ديوهخانهكەى.

مەلا فەرهاد هەراى كرد:

– كيشكى بىكهوه! ئيمە دەستەى حەمەدۆكين و ئەمن ناوم مەلا فەرهادە.

– هينديك راوهستن، دەبى بەگى ئاگادار بكەم.

زۆرى پى نەچوو پياوهكه گەرايهوه و دەرگای كردهوه:

– فەرموون، وەرنە ژوروى.

پياوهكه دەرگای پيوه دايهوه و وەپيشيان كهوت بو ديوهخانى.

– بەگم ئەوانەن دەيانەويست بيئە لات!

بەگ له بەريان هەستا:

– بەخير بين! كامەتان حەمەدۆكه؟

مەلا فەرھاد قامکی بۆ لای قاسمی راداشت. سولتانوغلای بە ھەردووک دەستان دەستی قاسمی دە دەستی گرت:

– لە میژبوو بە ئاواتەووە بووم بتبینم ھەمەدۆك!

پاشان دەستی مەلا فەرھادی گرت و لە سەرەووی ژوورەکەیی داینان. ژوورەکە سێ چرای گەورەیی تێدا داییسان.

سولتانوغلای بە زەرە پیاویکی کەلەگەتی باریکەلە، چاوپرەش، کەپۆ ھەلۆیی و سمیلگەورە بوو. پاشەپۆژبینی و خەم، بە پوخسارە کزەلەکەییەووە دیار بوو. کۆت و شالواریکی خەتخەتی شینی کالی دەبەردابوو، خەتەکان تۆختر بوون، دەوری گیرفانەکانی بە دەزووی زەرد چنرابوو و ملی کۆتەکەیی بە قەد بەری دەستی نەخشی لە سەر چنرابوو. سەعاتەکەیی بە پازدە زنجیری زیڕی ورد بە سینگییەووە ھەلاوہسرابوو و لژگە زنجیرەکە تا سەر زگی شوڕ ببۆو.

– زۆر بەخێر بێن، نانتان خواردووە؟

– خودا بە زیادیی کا، برسیمان نیە، نانمان خواردووە.

– کە وابوو با قاوہتان بۆ بێنن، بە شەکرەووی دەخۆنەووە، یان بێ شەکر؟

– ئیئە لەو مالەیی کە تالانی دەکەین، قاوہی ناخۆینەووە، باش نیە، وا نیە سولتانوغلای؟!

سولتانوغلای پێکەنی و گوتی:

– بەلێ وایە، بەلام ھەر کەس بێتە نیو ئەو مالەیی، بە بێ خواردن، یان خواردنەووە، جا با ھەر فینجانە قاوہیەکیش بێ، نارواتە دەر.

پاشان پووی دە نۆکەرێکی میرمندال کە لەوئ بوو کرد گوتی:

– ھا کورە قاوہی بۆ ئەو برادەرانی بێنە!

مەلا فەرھاد و ھاوڕێکانی ھەر سێکیان گوتیان:

– سوپاس، بەلام شەکری تێمەکە!

سولتانوغلای گوتی:

– خێرا کەن، میوانەکان بە پەلەن!

لەو ژوورەیی دا پێش ھەموو شتیک سۆبەییەکی گەورەیی بەردین، کە لە سەختە بەردیکی بریقەداری جوان بوو و بە دیوارییەووە دروست کرابوو، سەرنجی مروفتی بۆ لای خۆی رادەکیشا. پاشان دیوارەکانی ژوورەووی خانووەکەیی ھەموویان لە دارگوێزی بوون. دەرگای دەربیجە و رەفحان و تەنانەت بەری میچی خانووەکەش بە پەیکەرە و نەخش و نیگاری زۆر جوان رازابوونەووە و دیار بوو بەرھەمی کاری ھەستایەکی کارامە بوون. دیوارەکان کۆمەلیک تابلوی زیڕینیان پێووە بوون، کە نامە و دەستخەتی چەند میر و پاشایانیان لە رەنگی سوور و شین دا تێدا پارێزرابوو. لە سەرەووی سۆبەکەیی رەگەزنامەییەکی گەورە کە لە شیوہی داری و ھەر لە داریکی

یەكپارچەش دروست كرابوو، هەلۆاسرابوو. لك و گەلای دارەكەى زىركفت كرابوون و لە سەر هەر گەلایەى ناوى كەسىك لە بنەچەكەى سولتانوغلای بەگى بە ناوى زىرى نووسرابوو.

سولتانوغلای بى دەنگ دانىشتبوو. مەلا فەرهاد چاوى بە بست بە بستى دار و دیوارى دیوەخانەكەى دا دەگىرا و بىرى دەكردهوه.

– بىر لە چى دەكەیهوه مامۆستا؟

– ژوورىكى یەكجار جوانه! ئەمن نەم دەزانى ئەم ژوورە هیندە رازاویه و ئەو هەموو شتە عەنتىكانەى تى دایه.

– ئەو لە كۆنەوه شوینی دولكادىرلى یان بووه. تایفەى دولكادىرلى لە چوارسەد ساڵ لە مەو پێشەوه بە سەر ولاتىكى دا كە لە ماراشیوه بو ئەدەنەى، لە ئەدەنەیهوه بو قەیسەرى و نیدەى و هەتا نیو ئاناتۆلیی دەگرتهوه، دەسەلاتدار بوون. دایكى محەمەد مولكئەستینى كچى شازادەیهكى دولكادىرلى بووه، هەربۆیهش عوسمانىیهكان برازای ئیمن و ئەووش لە گۆرانى گۆرانىیژەكانى چىای تووروسى دا دەنگى داووتهوه...

سولتانوغلای یە زەرەدە بوخۆى دەى گوت لەو تایفە بە ناوبانگەیه، بەلام ئەوانەى باشیان دەناسى، دەیان گوت كورده، لە گەل ئەووش كە دولكادىرلى یەكان توركمان بوون. راستى یەكەى ئەو یە كە تایفەى سولتانوغلای دەیان توانى خویان لە گەل دولكادىرلى یەكان بەراوهرد بكن. مۆلكى وان لە ئوزوونئایلاى پان و بەرىنەوه دەستى پى دەكرد، بە لەوەرگە گەرەكەیهوه، تا دارستانە چەرەكانى چىای هەزارگای. لە نیو وان ئەسپى هەرە رەسەن پەرورده دەكران و میگەلى گەرە گەرەیان مەر، گا و جوانەگا هەبوون. ناوبانگى ئەسپەكان و مەرە سوورەكانیان تا دەشتى عەرەبستانىش رۆببوو و تەنانت لە فەرەنگستان، واتە ئوروپاش دەنگى دا بووه.

مەلا فەرهاد گوتى:

– بەلى، تایفەى دولكادىرلى كۆن، لە عوسمانىیهكانى كۆنترن و دنياش پاشاى باشتەر لە پاشاكانى ئەو تایفەیهى بە خۆیهوه نەدیوه.

– وا دیارە بە چاكى میژووى ئیمن دەناسى مەلا فەرهاد!

– بەگم، هیندىك كتیبم لەو بارەیهوه خویندوونەوه.

سولتانوغلای بزەیهكى شادى هاتى.

مەلا فەرهاد و هاوڕێكانى بە پارێز و ریزهوه قاوهكانیان خواردنەوه و فینجانەكانیان لە سەر كەشەفەكەى دانانەوه. پاشان بەگ هەستا سەر پى:

– پیم بلى مەلا فەرهاد ئەمن چ بكمم، چت لیم دەوى؟

– ئەمن داوام لیت هەیه، زۆرت لى ناكەم، زۆرتەر داوايه!

- بَلِّ مامۆستا، چەند؟
 - هەزار لیره‌ی زێر، بەگ!
 - زۆر باشە مەلا فەرهاد.
 بەگ بانگی نۆكەرە مێرمنداڵەكە‌ی كرد:
 - برۆ سندوقەكەم لە لای خانمێ بۆ بێنە...
 كۆپرەكە رۆیی و زۆری پێنەچوو بە سندوقەوێ گە‌راییەوێ. سندوقەكە دار بوو، بەلام
 هەموو دەرەوێ بە نەخش و نیگاری جوان رازابوو و زێر و گە‌وهەری دە گۆشە و
 تەنیشتانێ گیرابوون. سولتانوغلێ دەستەكلیلیكێ لە گیرفانی دەرینا، بە كلیلیكیان
 سندوقەكە‌ی كردەوێ، كیسە‌یەكێ مەخمەری دەرینا و پرووی دە مەلا فەرهادی كرد:
 - فەرموو، ئەو كیسە‌یە راست هەزار لیره‌ی تێ‌دایە.
 مەلا فەرهاد كیسە‌كە‌ی كردەوێ، لە پێش خۆی هەلێ‌رشت و دەستی كرد بە ژماردنێ:
 - یەك، دوو، سێ... شەش، حەوت، هەشت...
 بە زەحمەت دەنگی دە‌بیسرا.
 سولتانوغلێ لاقی هاویشتبوێ سەر لاقی، سەری داخستبوو و لە حالێك دا بزە‌یەكێ
 لە سەر لیوان بوو، چاوی لە دەستی مەلا فەرهادی دە‌كرد. مەلا فەرهاد هەر جارێ
 مستیكێ پری بە دەستی چە‌پێ لە پوولەكە‌ی هەل‌دە‌گرت، دە دەستی راستە دا
 دە‌ی‌ژمارد و پاشان دە كیسە‌كە‌ی دە‌كردنەوێ.
 كانێك هەموو لیره‌كانی ژمارد، كیسە‌كە‌ی گری‌دایەوێ، هەستا و تە‌فە‌نگە‌كە‌ی بە
 دەستەوێ گرت.
 - سوپاست دە‌كەم سولتانوغلێ. ئەتۆ مروڤیكێ بە‌پیزی. بریا زانیبام... بەلام
 رێگایەكێ دیکە‌مان نە‌بوو، دە‌بوو هەر ئەوێ بکە‌ین.
 - بێ‌گومان دە‌زانی دە‌ستە‌ی حە‌مە‌دۆ‌كێ نە‌بێ، كە ئەوێ بۆ جاری یە‌كە‌م هاتۆتە
 سەر ئەم ماله‌ی، دە‌نا كە‌س نە‌ی‌وێ‌راوێ شتی وا بکا. لەوێ رۆژێوێ كە ئەم ماله‌ی من
 بۆ جاری یە‌كە‌م ئاگری تێ‌دا كراوێتەوێ، تا ئیستا، تە‌نیا ئیوێ بوون كە ئەو
 ئازایە‌تێ‌یە‌تان نواندوێ!
 مەلا فەرهاد گوتی:
 - بە‌لێ‌ وایە!
 قاسم كە خۆی كردبووێ حە‌مە‌دۆ‌ك، هەستی كرد ناچارە شتیك بلی:
 - جە‌نابی بەگ بمان‌بوورە، ئەتۆ مروڤیكێ بە‌راستی بە‌پیزی.
 بەگ پرووی بۆ لای قاسمی وەرگێ‌را و گوتی:
 - دادە‌ی‌‌راوێستە‌ بزانم، وێ‌ناچێ ئەو پیاوێ حە‌مە‌دۆ‌ك بێ ...
 ئەو جار گوتی:
 - ئەتۆ بی‌پرووکی، دیارە، وەك بی‌پرووکی‌یان قسە دە‌كە‌ی...

ئەو جار پرای کرد باسکی مەلا فەرھادی گرت و گوتی:

– قسەى تى دانیه ئەتۆ مەلا فەرھادی، بەلام ئەو کورە حەمەدۆك نیه. ئەگەر درۆتان لە گەل کردبم و ئەو حەمەدۆك نەبى، نایەلم کەستان بە ساغى لیڤه وەدەرکەوئ.

قاسم بى ئەوەى شلوئ بى، بزەیهکی هاتى و لە سەرەخۆ گوتى:

– بەلى ئەمن حەمەدۆكم، بەشیکی زۆرى ئیمە زۆر درەنگ نیشتهجى بووین و لە سەرەتاو هەموومان هەر یۆرووک بووین. کە وابوو شتیکی ئاسایی یە کە ئیستاش هیندیك دیالیکتى یۆرووکیمان بە زمانى یەوە دیار بى.

لەسەرەخۆیى، بپروا بەخۆبوون، شیوہى قسەکردن و بزەى سەرلیوی قاسمى، گومانى بەگیان رەواند:

– ئا... وا، گۆتم ئەتۆ دەبى حەمەدۆك بى، چونکە چۆنى بۆیان باس کردبووم، هەر وام هاتى یە پيش چاوى.

بەگ قۆلى دە قۆلى قاسمى کرد و لە گەلى لە پليکانان چوو خوارى. مەلا فەرھاد و شاهینیش لە دواو دەهاتن. بەگ هەتا دەرگای دەرییان لە گەل چوو. کیشکچى دەرگای کردەو و ئەو جار سولتانوغلى مالاًوايى لى کردن. دواى ئەوہى چەند شەقاو دوور کەوتنەو، بەگ بە دەنگى بەرز گوتى:

– حەمەدۆك! حەمەدۆك!

قاسم بە پەلە بۆ لای دەرگاکەى گەرایەو. نیگەرەن بوو کە نەکا هەر ئیستا گرمە هەستى:

– بەلى، بەگ ...

– خۆ جووتیڤرەکان ئەسپەکەتیاں پى ناگیرى، تا تەسليمى دەولەتیی کەن! وا نیه؟

– قەتیاں پى ناگیرى!

– دەزانى، هەزار و پینسەد لیڤه یان خەلات بۆ دیارى کردەو، پوولیکى زۆرە ...

– ئەوہ گرینگ نیه، کەس تەسليمى ناکاتەو.

– با بزانی جووتیڤرەکانمان ئەو پیاوہن بۆیان بگیری.

ئاسمان پى لە ئەستیرە بوو و ئەستیرەکان دەزریوانەو. مەلا فەرھاد لە پيشەو و ئەوانى دیش بە دواى دا، بە پەلە بە نیو دارستان و کانى و خر و دۆلان دا گەرانەو و هیشتا رۆژ هەل نەهاتبوو، کە خویان گەیانەو بە بنارى شاخە سەختەکان.

لە وى مەلا فەرھاد راوہستا و بە هاوریانی گوت:

– لیڤه راوہستن کورپینە!

کانى یەک لە نیوہ راستى گابەردە شینەکان بوو. لە دەورى کانى یەکەى کۆ بوونەو. مەلا فەرھاد بینى بە کانى یەکە یەوہ نا و تیڤى لى خواردەو. پاشان رپدینى سڤى یەوہ، قۆلى هەل کرد، کەوش و گۆرەوى یەکانى داکەند، کلاوہکەى لە سەرى کردەو، دەستنوڤیژى هەلگرت و چوو هیندیك واوہتر نوڤیژى داہەست. نوڤیژکردن و

دوعا خویندنه‌که‌ی هه‌تا تاوه‌لاتیی کیشا. پاشان هه‌ستا، کلاوه‌که‌ی له‌ سه‌ر نایه‌وه و تفه‌نگه‌که‌ی ده‌ شانی کرده‌وه، ده‌ستی بۆ لای لووتکه‌ی چیاکه‌ راداشت و گوتی:

– ده‌بێ بۆ نیوه‌رۆیه‌ بگه‌ینه‌ ئه‌و ره‌وه‌زه‌ سه‌ختانه‌ی سه‌ری شاخی!
ئه‌و جێیه‌ی مه‌لا فه‌ره‌اد ئیشاره‌ی بۆ ده‌کرد، شوینیکی به‌کجار سه‌خت و رژد بوو، پیاو به‌ زه‌حمه‌ت ده‌ی‌توانی وی‌هه‌لگه‌رێ. ئه‌وانی دیکه‌ بێ‌ئه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌شیان له‌ زاری بیته‌ ده‌ر، وه‌ دوا‌ی که‌وتن. به‌ شوینی وا هه‌ل‌ده‌گه‌ران، که‌ وه‌ک ده‌می چه‌قۆی تیز بوو و هه‌ینده‌ی پێ‌نه‌چووو که‌ زۆریان ده‌ست و ئه‌ژنۆیان بریندار بوون و لاق و له‌ته‌ریان دارووشان.

هه‌یندیکی مابوو بۆ نیوه‌رۆیه‌ گه‌یشتنه‌ ئه‌وئ. ره‌وه‌زه‌کان ده‌ت‌گوت دیوارن و له‌ نیوه‌راستی ئه‌و دیواره‌ی دا می‌رگۆله‌یه‌کی لێ‌بوو. کانی‌یه‌کیش له‌ نیوه‌راستی می‌رگۆله‌که‌ی هه‌ل‌ده‌قۆلی. پلووسکیکی بچووک، له‌ دارس‌نه‌وبه‌ری، ده‌ کانی‌یه‌که‌ی گیرابوو.

مه‌لا فه‌ره‌اد ده‌ستی به‌ره‌و ئاسمان هه‌ل‌ئینا و به‌ ده‌نگی به‌رز گوتی:
– ماشه‌ل‌لا له‌ گه‌وره‌یی تو‌ خوایه‌! باشه‌ بلێی کێ به‌و شاخه‌ رژده‌ی هه‌ل‌چوو‌بێ، گه‌یشت‌بیته‌ ئیره‌ و ئه‌و پلووسکه‌ی ده‌و کانی‌یه‌ی گرت‌بێ؟
پاشان له‌ ته‌نیشته‌ کانی‌یه‌که‌ی چوارمی‌رده‌کی دانیشته‌ و ئه‌وانی دیش هه‌موو به‌ ده‌وری‌یه‌وه‌ دانیشتن. مه‌لا فه‌ره‌اد ده‌ستی به‌ قسان کرد:

– زۆر باشم گۆی لێ‌ بگرن کورپه‌نه‌، بۆخۆتان ده‌زانن ئه‌و که‌سه‌ی دوینی‌شه‌وئ به‌ سه‌رمان دادا، سولتانو‌غلی‌یه‌ زه‌رده‌ بوو. ئه‌و له‌ ماله‌ خۆی وه‌ک میوان به‌ پیرمانه‌وه‌ هات و ریزیکی زۆری لێ‌ناین. ده‌بێ شاهین و قاسم به‌ رپوه‌ بۆیان گیرابنه‌وه‌ که‌ هه‌لسوکه‌وتی چۆن بوو. به‌لام به‌ هه‌له‌ نه‌چن، سولتانو‌غلی‌ که‌سیک نیه‌ بیلێ ئه‌و پووله‌ی لیمان‌ئه‌ستاندوه‌، به‌ ئاسووده‌یی بی‌خوین. قسه‌ی تی‌دا نیه‌ هه‌ر ئیستا سه‌د پیاوی چه‌کداری ویمان به‌ دووه‌وه‌ن و ده‌بێ ئیمه‌ له‌ خۆمان خافل نه‌بین. له‌م‌رۆوه‌ ده‌بێ خۆمان به‌ نیوه‌مردوو، یان هه‌یندی‌کیش واوه‌تر بزانی. ره‌نگه‌ ئه‌و پرسیاره‌تان بۆ بیته‌ پێش که‌ ئه‌گه‌ر وایه‌ بۆچی ئیمه‌ راست به‌ سه‌ر ئه‌و پیاوه‌مان دادا؟ هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی که‌ تی‌دا بچین؟! نا کورپه‌نه‌! ده‌بێ بیر بکه‌نه‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر ئیمه‌ به‌ سه‌ر که‌سیکی ئاوا گه‌وره‌ و ناوبه‌ده‌ره‌وه‌مان دا نه‌دابا، نه‌مان‌ده‌توانی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌و شاخانه‌ خۆ راگرین. ئیستا دل‌نیا بن، که‌ دوا‌ی ئه‌و کاره‌ گرینگی کردمان، هه‌ر دوژمنیک، هه‌رچه‌ند زۆردار و به‌ ده‌سه‌لاتیش بێ، هه‌ره‌شه‌مان لێ‌بکا و بیه‌وئ قه‌لاچۆمان کا، چیاکان پشتی ئیمه‌ به‌رناده‌ن.
ته‌یموور گوتی:

– ئه‌وه‌ی ئه‌تۆ پیت باش بوو، ئیمه‌ کردوومانه‌ و ئه‌وه‌ش به‌و مانایه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ کاریکی زۆر باشمان کردوه‌.

- هەر بژی تهیموور گیان، بەلام ئیستا دەبی نانی نیوه پۆیه بخۆین و دوایهش هیندیک بخواهین، جا ئیدی نازانم چەندەمان مەودا دەبی بە ئاسوودەیی بخواهین. حاجی، که له بەر کورته بالایی یه پێیان دهگوت "حاجی یه بسته"، بهرپرسی تیشووی بوو. ئەو کورپه هه‌میشه هەر دەمانچه‌یه‌کی پێبوو. حاجی کورته‌بالابوو، بەلام پیاویکی چوارشانه و به‌قهوت بوو و کهم کهس به‌ملانه دەر‌ه‌قه‌تی ده‌هات.

- حاجی گیان، بۆ ئەو جەمە‌ی چمان دە‌ده‌یه‌ی بی‌خۆین؟

حاجی کۆله‌پشتی‌یه‌که‌ی، که له بن داریکی دای‌نابوو، هینا:

- کاکه، کولیره و هه‌نگوین و زۆر شتی دیش، وهک له زوووه گوتووین شیری مریشک‌یشتان ده‌ده‌می.

کۆله‌پشتی‌یه‌که‌ی کرده‌وه. کۆمه‌لیک کولیره‌ناسکه‌ی گه‌نمی دهره‌ینا و له سه‌ر چیمه‌نه‌که‌ی دانان. پاشان په‌نیر و هه‌نگوین و هیندیک پێخۆری دیکه‌شی دهره‌ینا و دای‌نا. هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌ خواردنی، کولیره و هه‌نگوینه‌که‌ تامیکی تاییه‌تی هه‌بوو.

مه‌لا فه‌ره‌اد گوتی:

- ده‌ستت خۆش بی‌ حاجی، کولیره و هه‌نگوین و پێخۆری دیکه‌شت داینی. به‌ راستی سفره‌که‌ هەر شیری مریشکی له سه‌ر نه‌بوو!

حاجی به‌ بزیه‌که‌وه گوتی:

- بۆ جاریکی دیکه ئه‌ویش په‌یدا ده‌که‌م، خه‌متان نه‌بی!

حاجی پاشماوه‌ی نانوپێخۆره‌که‌ی کۆ کرده‌وه و ده‌ نیو کۆله‌پشتی‌یه‌که‌ی نایه‌وه.

مه‌لا فه‌ره‌اد گوتی:

- پۆله‌کانم، وشیار بن! له په‌نا یه‌ک مه‌نوون و وا درێژ مه‌بن که دیار بن. له قولینچک و په‌نایان درێژ بن، جوړیک که گولله نه‌تان‌گرێته‌وه. با ته‌یموور هه‌وه‌ل کیشک بی.

هه‌موو خه‌ویان لی‌که‌وت، به‌لام زۆر نه‌نوستن، ته‌قه‌یه‌کی غالب ده‌ستی پێ‌کرد و وه‌خه‌به‌ر هاتن. ته‌یموور له دووره‌وه دیتبوی کۆمه‌لیک چه‌کدار خه‌ریکن بۆیان وه‌سه‌ر ده‌که‌ون، به‌ یه‌که‌م فیشه‌ک یه‌کی لی‌به‌ردابوونه‌وه. ئەو جار ئیدی ته‌قه له هه‌موو لایه‌کی را ده‌هات. به‌ پوونی دیار بوو هی‌رشکه‌ره‌کان زۆر بوون و تفه‌نگچی چاکیش بوون.

له‌و به‌ینه‌ی دا یه‌کیک له لای هی‌رشکه‌ره‌کانه‌وه گوران‌دی:

- ئیمه سه‌دکه‌س زیاترین، که ده‌وری ئیوه‌مان داوه، حه‌مه‌دۆک! ئەوه ئیدی عه‌بدی‌خانی به‌سته‌زمانی شوانه‌ویله‌ نیه، پیت‌نه‌وه‌ستی، ئه‌وجار سولتان‌وغل‌ی‌یه، که ناو و ناوبانگی له تابلویان دا نووسراوه، به‌ دیوارانه‌وه دراوه و له هه‌موو

شوینیکی ئەو ولاتە ی دەنگی داووتەو! هەرچی زووتر خۆتان بە دەستەو بەدەن، دەنا هەمووتان دەنیرینه جەهەننەمی!

مەلا فەرهاد بە دەنگی بەرز و نیرانە وەلامی کابرای دایەو:

– بە سەری تۆ جاری زوو. هیچکەسمان وەرپەزی مردنی نەکردو و ئەنۆش ئەو پیاو نی ئیمەت پی بکوژری!

ئەو هی گوت و هەموو فیشەکەکانی نیو عەمباری تەفەنگەکی بە لای پۆلە بەردیکی یەو نا، کە دەنگی کابرای لیو هاتبوو.

شەپکی قورس و بی بەزەیی یانە دەستی پی کرد. دەنگی کابرای هیشتاش هەر دەهات، بەلام لە دەنگی تەفەنگان دا ون دەبوو و پیاو لی تەنە دەگەشت.

مەلا فەرهاد بە سینگەخشکە خۆی لە تەیمووری نیزیک کردەو:

– تەیموور بە دوای من دا وەرە. من و تۆ دەبی ئەو پۆلە بەردە ی سەرەو هی خۆمان بگرین. بگەینە وئ، ئیدی بە تەواوی بە سەریان دا زال دەبین.

شوینە کە زۆر ئاستەم بوو، سی گوللە لە پەنا مەلا فەرهادی وە عەرزێ کەوتن و زۆری نەمابوو هەلدیریتە نیو خریکی، بەلام بە خیرایی خۆی گرتەو، دەستی لە لکی پنچکی قایم کرد، هەلکشا و خۆی گەیانە نیو پۆلە بەردەکی. لەو ماوێی دا تەیمووریش وەک ماری بە لایەکی دیکە هەلچوو و گەیشتە سەری.

ئەو شوینە لووتکە ی شاخەکی بوو. لە وئ را کە دەتروانی یە دۆلی خواری، کە لە لایەکی رەو زەکان بوو، چاوت دە رەشەو دەهات.

مەلا فەرهاد بانگی هاوپیانی کرد:

– هەمووتان وەرنا لای ئیمە و ئەم بەرزایی یە بگرن. تا دەگەنی ئیمە تەقە دەکەین و ناھیلین سەر هەلینن، مەترسن وەرن!

لە وئ را مەلا فەرهاد و تەیموور بە سەر هیرشکەرەکان دا زال بوون، هەرچی سەری وەدەردەنا، دەیان پیکا. کابرای ئەنگواو خلۆر دەبوو و هاوار و زیڕە ی لە نیو دۆل و رەو زەکان دا دەنگی دەدایەو.

کاتی رۆژاویە تەقە لە لای بناری شاخی، کە هیرشکەرەکانی لی بوو، بی دەنگ بوو. مەلا فەرهاد گورانندی:

– کورینە تەقە ی مەبرنەو و دەرفەتیان مەدەنی. نابی بیلین بە ساغی لە دەستمان دەرچن. بە قەستی کوشتنییان پیوین! ئەو شەرە زۆر گرینگە و دەبی بە چاکی تەواوی کەین. لەمەو دوا ئیدی نە تاقمە چەتە ی دیکە و نە سولتانوغلێ هیچیان ناویرن خۆمان لی دەن ...

پاشان لە حالیک دا لە بەر ماندوویەتی یان بە زەحمەت دە ی توانی هەناسە ی بیئیتەو بەر خۆی، سیڕە ی گرتەو و چەند فیشەک دە عەمباری تەفەنگەکی دا مابوون، هەمووی هاویشتن. بە دەگمەنیش فیشەکی مەلا فەرهادی بە فیرو دەچوو.

ورده ورده له سهري شاخی را داگهپانهوه بو لای خواری، بهلام به پارێزهوه، به ماته ماته و به پهنا بهردان دا. ئیستا ئیدی تهقه به تهواوی برابوو و هیچ دهنگیک نهدهبیسرا. رۆژیش چوو ده پشت شاخییهوه و ئاوا بوو. کاتیگ گهیشتنهوه سهر کانییه خوشهکهی نیو میرگۆلهکهی، گوئیان له نالهیهکی بوو. یهکیگ له هیرشکهرهکان برینیکی قورسی لی بوو و لهولاتر کهوتبوو. مهلا فههاد دهستووری دا:

- خیرا ئه و کابرایه ی بکوژن!

قاسم غاری دا سهر کابرای و هیندهی نهکیشا ناله که بی دهنگ بوو. - ئیمه دهبی هه ره ئه مشو لی ره برۆین ، ئه وهندهی بۆمان ده کری دوور که وینهوه و هه ره نهبی بگهینه گوندی "قزلباش" هکان که له شوینی دیکه نیزیکتره. بهراستی گونده که بیان ناوی چی یه؟ ئه من له بیرم چۆتهوه! تهیموور گوتی:

- ناوی وه نه وشه یه.

- له م وه رزه ی سالی دا ته نانه ت شیره که شیان بۆنی وه نه وشه ی لی دی. - ئاخ ده و روبه ری دی یه که ی پره له وه نه وشه. هه موو شتیگ هه ره بۆنی وه نه وشه ی ده دا، خه لکه که ی، مالاتی، عه رده که ی، داری، بالنده ی، هه موو شتیکی ... چونکه له وه پرگه کانیش وه نه وشه یان لی و مانگا کان له گه ل له وه ری دیکه وه نه وشه ی ده خۆن، شیره که بۆنی وه نه وشه ی لی دی، ئاوی کانی یه کانیش ئه و بۆنه یان گرتوه ... مهلا فههاد گوتی:

- یاللا کورینه، با برۆین!

بوخوی وه پیش کهوت و قاسم و شاهینیش هه رکام له ته نیشتیکی ده رۆیشتن. هه م له شی و هه م جله کانی ده ئاره قه ی دا خووسابوون، ئه وه زۆر گرینگ نه بوو به لام برینه کانی ده ست و سهر چۆکانی زۆر دیشان. هه موویان ده وه زعه یکی ئه وتۆ ناخۆش دابوون. به و حاله ش زۆر خیرا ده رۆیشتن، ده تگوت بالیان لی پرواون، له و ره وه زی بوو ره وه زی، له و پنچکی بو ئه و پنچکی و له و دۆلی بو ئه و دۆلی. هه ره جوگه یه ک ده هاته سه ر ری یان، به قه له م بازیکه به سه ری دا تی ده په رین. به و شیوه یه ی ماوه یه کی زۆر رۆیشتن. به ره به ری رۆژه لاتنی گوندی وه نه وشه یان لی وه دیار کهوت. ریگایه کی زۆریان بریوو. ئه گه ره بو خه لکی گونده که بیان گیرابایه وه که له کوئی را هاتوون و چ مه و دایه کی دووردریژیان به شه ویکی بریوه، که س باوه ری پی نه ده کردن.

که گه یشتنه نیو گوندی، پرسیا ری مالی بابه دورسو نیان کرد. کچۆله یه کی چاوگه ش وه پیشیان کهوت و ماله که ی نیشان دان.

مەلا فەرھاد قومییکی لە قاوھکەھێ خواردەوھ و گوتی:

– ئەو قاوھییە بۆنی وەنەوشەھێ لێدی.

ھاوڕێکانیشی ھەر قسەھێ وییان کردەوھ.

بابە دۆرسوون بزەھییەکی ھاتی و گوتی:

– ئەو بەھینە وەنەوشەھێ زۆرە. ھەموو شوپینییکی وەنەوشەھێ لێدەرۆی. بن پەوھزان، بن پینچک و داران، دەمجۆگە و پووباران و شوپینی دیکەش، ھەمووی پرن لە وەنەوشە. کاری خۆدایە وەنەوشەمان بە سەر دا دەباری. ھەرکەس بە نیو گوندی ئیمە دا تێپەرێ، بۆنی وەنەوشەھێ بۆدی.

دوای ئەوھێ قاوھکەھێان خواردەوھ، مەلا فەرھاد گوتی:

– ئیمە کاتیکی لە گوندییکی دەمیننەوھ، قەت ھەموومان لە مالیکی نانووین. ئەگەر ئیجازەمان بەدەھێ ئیستا دوومان لە مالی ھەرە ئاخری، لە بەرەوھێ گابەردەکان، دوو لە مالی ھەرە خوارێ و دوو لە مالیکی سەرەوھێ دیی دەبین و ئەوانی دیش لێرە دەمیننەوھ.

بابە دۆرسوون بانگی کرد:

– ئادەھێ کورپینە وەرن بە میوانەکان رابگەن!

ھەرکە بابە دۆرسوون بانگی کرد کۆمەلێک پیاوی جھیل ھاتنە ژووری. ھەموویان کەلەگەت و پەشەسمەر بوون. بابە دۆرسوون ئەو مالانەھێ کە دەبوو ھاوڕیانی مەلا فەرھادیان لێ بنوون، دیاری کرد و گوتی:

– برینەکانیان بۆ دەرمان کەن و جلۆبەرگەکانیان بۆ بدروونەوھ. ئەگەر جلی کەسیکی زۆر درایی، ئی تازەھیان بۆ پەیدا کەن و بیان دەنی.

پیاوھکان گوتیان:

– بە سەر چاو، چۆنی تۆ بفەرمووی، وا دەکەین.

مەلا فەرھاد و قاسم لە وئ مانەوھ و ئەوانی دیکە لە گەل پیاوھکان پۆشتن.

بابە دۆرسوون پووی تێکردن و گوتی:

– ئیوھش جلۆبەرگە دراوھکانتان دانین، پاشان لەو دیوھێ دیکە خۆتان بشۆن. ئەو مەلحەمەتان دەدەمی، ھەر جیئییەکی لەشتان دارووشاوھ، یان بۆتە برین، تیی دەن، یەکاویەکە. جلی تازەشتان بۆ دادەنن، ئەگەر خۆتان شوت، جەکانتان بگۆرن.

ساتیک دواتر مەلا فەرھاد و قاسم خۆیان شوتبوو، جەکانیان گۆریبوو و پاک و خاوین لە لای بابە دۆرسوونی دانیشتبوون. مەلا فەرھاد گوتی:

– یاخوا مالت ئاوھدان بی، مامەگیان! وەللاھی لەش و دەروونمان ویکرا تازە بوونەوھ.

لەوھتا گەشتبوونە وئ، مەلا فەرھاد تێگەشتبوو کە بابە دۆرسوون پرسیاریکی ھەییە و دەییەوئ بیکا، ھەر بۆیە پووی تێکرد و گوتی:

- دەزانم دەتەوئ سەبارەت بە حەمەدۆكى پرسىيار بکەى. وا نىه؟
خەم بە روخسارى ئەو پىرەمىردەيهوه ديار بوو:
- ئەمن بۆى نىگەرەنم. ئەو مىرى منە. هيوادارم تووشى هىچ رووداويكى ناخۆش
نەبووبى.
- ئەومان لە گەل نىه بابە! ئەو پىيخۆش نەبوو چى دى چەتەيى يە بکا. دەى گوت
ئىدى ناچمەوه شاخى. ئەو ناوى خۆى گۆرپوه، بۆتە جووتير و ئىستا وەك هەموو
جووتيرىكى دىكە دەزى. بەلام ناوەكەى خۆى بۆ ئىمە بەجئ هئىشت. "دەستەى
حەمەدۆكى" هەرگىز چىاي بەجئ ناھىلئى، هەرگىز! تا ئەو كاتەى دنيا سەروبن دەبئ
ئەم دەستەيه بەم ناوەوه هەر دەمىنئ!
بابە دورسوون پىي لە سەر قسەكەى وى داگرتهوه:
- بەلئى، ئىدى هىچ كەس ئەو دەستەيهى لەو چىايانە بۆ هەل ناكەندرى، نە من، نە
كەسىكى دىكە، با زۆردارىكى بئىرەزاش بئى! تەنانەت حەمەدۆك بوخۆشى شتىكى
ئاواى بۆ ناكرى!
پاشان دەستى بە سمىل و ردىنى دا هئىنا، كە هەموو روخسارى رەنگپەريوى وىيان
داپۆشبوو:
- باشە مەلا فەرهاد، گەرەم، باسوخواسى ئەسپەكەى حەمەدۆكىت بىستوه؟
- بىستوومه، بەلام مەبەستت چىيه؟
- خەلاتيان بۆ ديارى كردوه، هەرکەس بىگرئى، هەزار و پىنسىد لىرەى دەدەنى.
- باشە دەيانەوئ ئەو ئەسپەى چ لئى بکەن؟
- دەيانەوئ گوللەبارانى كەن.
- ئەو جووتيرانەى من دەياناسم، قەت شتى وا ناکەن. ئەوان زۆر لەو ئەسپەى
دەترسن.
- بەلئى واىه.
- چەند ئەسپى كوئىت لەو چىايانە هەن، هەموويان بۆ دەبەن، بەلام هىچ كەس
ناوئىرئ تخوون ئەو ئەسپە شىتەى كەوئى.
- دەلئىن بالئى هەيه و هەموو بەيانە و ئىوارىكى دەفرئ بۆ بەهەشتى و دىتەوه.
- كئى گوتى ئەسپەكەى دەگرن و دەى كوژن؟
- نازانم. هەرچۆنىك بئى، ئەوه بۆ ئىمە ئەزموونىكى گەرەيه. ئەگەر جووتيرەكان
ئەسپەكەى بگرن و بىبەن لە شارى تەسلىمى كەن، ئەوه ديارە هەر وا بە هاسانىش
دەتوانن خەيانەت بە حەمەدى بکەن.
- باوهرم پىبکە بابە دورسوون، ئىدى هەتا دنيا دنيايه حەمەدۆك و ئەسپەكەى
دەمىنن و درىژە بە خەبات دەدەن.
بابە دورسوون گوتى:

ئەو حەمەدۆكە شتێكى سەیرە، پیاو سەرى لى سور دەمىنى. ئەمن و تۆ ھەردوكمان حەمەدى دەناسىن و دەزانىن ئەویش ھەر وەك خەلكى دىكەيە. زۆرى دىكەش ھەن كە دواى ئەوھى كەسێكىان كوشتو، لە شاخىيان داو، بە دژى ستم و بىعەدالەتى خەباتيان كرده و دوزمنى ئاغا و بەگان بوون. دە نىو وانە دا ئى وا ھەبوون كە لە حەمەدیش ئازاتر و بە جەرگتر بوون، بەلام نازانم بو تەنيا حەمەدۆك ئاوا چۆتە نىو دلى خەلكى و برۆيان پىيەتى ... باشە ئەگەر تۆ لە گەل حەمەدۆكى نەبوایە، ئىدى ...

مەلا فەرھاد بە دەنگى بەرز گوتى:

– ئىدى تى دا دەچووم. بە بى حەمەدۆكى چووبامە سەر سولتانوغللى يە زەردەى، ھەر لە پىش دا رىگايان نەدەداين بچىنە ژوورى و دوايەش ئەگەر چووباشىنە ژوورى، قەت نەمان دەتوانى بوولى لى بستىنىن و بە ساغى بىينەو دەرى ...

– بە راستى ئەو رازىكە ... ئىنسانى وەك حەمەدۆكى نەھىنى يەكيان لە گەلە، كە ئىمە نازانىن چى يە و بو مان نابىنرى، بەلام زۆرى دىكە دەى بىن! مەلا فەرھاد دەستى بە ردىنى دا ھىنا وەلامى دا يەو:

– بابە دورسوون، من و تۆ تەنيا دوو چاومان ھەن، زۆرى دىكە يانى ھەزار، سەدھەزار، سەدمىليۆن چاو... ئەوان بە چاوى سەد مىليۆن ئىنسان لە حەمەدۆكى دەپوانن، چاوى وا كە ھەزارساليان تەمەنە ...

بەو شىوھىە قسەيان سەبارەت بە حەمەد و ئەسپەكەى درىژەى كىشا. كاتىك ئىوارە داھات، چەند كور و كچ كە بە جل و بەرگى جوان خويان رازاندبوو، دە مەجومەى مسى جوان دا نان و چىشتيان ھىنا.

– فەرمو مامۆستا مەلا فەرھاد، با نانى بخۆين.

– سوپاس بابە گيان، ھەموو شتێك بونى وەنەوشەى لى دى!

بابە دورسوون دووپاتى كردهو:

– بەللى، ھەموو شتێكى ئىرە بونى وەنەوشەى لى دى.

بە بى دەنگى نانەكەيان خوارد. دواى ئەوھى كە لە نانخواردنى بوونەو، خەلكى دىى يەك يەك و دوو دوو پەيدا بوون. ھەرچى وەژوور دەكەوت، بە رىزىكى زۆرەو دەستى لە سەر سىنگى دادەنا و پاشان لە شوينىكى ژوورەكەى دادەنىشت. ھىندەى پىنەچوو ژوورەكە پر بوو لە پياو و ژن. كورپىك دەستى برد، لەو سازانەى بە دىوارى يەو بوون، يەكى ھىنا خوارى و لە سەر كوشى بابە دورسوونى دانا. سەرەتا پىرەمىرد دەستىكى بە سمىلانى داھىنا، سازەكەى ھەلگرت و نالەى لى ھەستاند. ھەر كە ساز نالاندى، پىرەمىرد رەنگى گۆرا، چوو خەياللىكى قوولەو و بە ئاھەنگى سازەكەى دەستى چرى. دەنگى يەكجار زولال و خو ش بوو، دەتگوت ئەو سۆز و ئاوازە لە نوختەى دروستبوونى دنيايەو دى و تا ھەتايەش درىژ دەبىتەو ...

"هێشتاش دوڵدۆل هەر وا بە راپەرە و تێدەکوژی، دوور لێرە، دوور، لەو بەری یەمەنێ. هێشتاش ئیمامی ئیمە، عەلی، هەر وا شەپۆ دەکا. لە پشت کێوی قافی کۆیروغلی سواری ئەسپە بۆری یە و لە رێگای جیگیر کردنی دوستایەتی، ئازایەتی و راستی لە سەر عەرزێ، خەبات دەکا. ئەو لە گەل ستەم و خراپەکاری شەر دەکا. پیر سولتان، شیخی چاوکالی من، لە پشت حەوت دەریایان، بە دژی کاری ناپەرەوا خەبات دەکا. چلسواری غەیبی لە گەل ستەم بە شەر دین و پشتی راستی دەگرن. لە وەتا دنیا دنیایە چاکەکان بە دژی خراپەکان راوەستان و شەرپیان لە گەل کردوون. هەر رۆژ و شەویکی، هەتا ئەو جیهانە هەیه، ئەستێرە نوێ لە ئاسمانی وەدەردەکەون"

"هەموو جارێ که رۆژ نوێ دەبێتەو، ئەستێرە نوێیەکان خەبات دەکەن و هەموو شەوی ئاسمانی پڕ دەکەن. هەموو بەیانی یەک گۆلی تازە دەپشکۆن، رۆژ لە رۆژی جوانتر، مندالی نوێ لە دایک دەبن، بەهێزتر لەو مندالانە رۆژی پیشووتر لە دایک بوون. هەموو جارێ، هەموو رۆژی، که رۆژ هەل دێ، زەوی پێست دەگۆرێ و یەکی تازە بە بەر دا دەکری. هەموو رۆژی که خۆر هەل دێ، هەموو ئینسانەکان لە دایک دەبنەو، هەموو تۆویکیش تازە دەبێتەو و جیی هەردەمە پێمەرەیه کیش لە سەر ئەم عەرزە نوێ دەبێتەو. هەموو رۆژی کاتییک رۆژ سەر وەدەردەنی، ئاسمان دروست دەکریتەو، کازیوی بەیانی دنیا لە دایک دەبێتەو و پووناکایی یەکی وا دەپرژیتە سەر ولاتی، که قەت پیشتر نەدیتراو. دلی ئینسانەکان، نوێ دەبنەو، لاو دەبنەو و وەلیدان دەکەونەو. هەر دلیک و هەر گۆلیک لیوالیو لە ئەوین دەبن و روبرەکانیش هەموو پڕ دەبن لە خۆشەویستی. ئیدی مردن نامینی"

ئەو جار بەو دەنگە خۆشە دیسان تیی چریکاند:

"مرۆف نامری. مرۆف بو ئەوین و دوستایەتی دروست کراو. مرۆف بێجگە لە خۆشەویستی بو هیچ شتیکی دیکە لە دایک نەبوو، ئەوین نەبی، دەمری. مرۆف بو مرۆف لە دایک بوو..."

بابە دۆرسوون سازهکە بە سینگی یەو نابوو، چاوی لیکنابوو و دەلورایەو. لەو حالەدا میهرەبانی و ئەوین و گەرمی لە سیمای دا دەدرەوشایەو. دەتگوت لە بەهەشتی دا گۆرانی دەلی:

"خودا حەوت رۆژان بە دروستکردنی دنیایەو نەبوو، بەلکوو لە چاولیکنانیک دا، لە بریسکەیهک دا خولقاندوویەتی و بە ئەوینەو دروستی کردو. خۆشەویستی بوو وای کرد زەوی لە دایک ببی، زەوی و ئاسمان هەردووکیان. هەربۆیەش دنیا ئەمسەر و ئەوسەری نیە و عەرزیش ئاوا دەولەمەند و بە رێژەو. لە ئاسمانی را پووناکایی دەپرژیتە سەر عەرزێ. ئەوین بوو ئینسانی خولقاند، هەر بۆیەش ئینسان بۆخوی بوو بە داھینەر و خولقینەرکی ئاوا جوان."

دەنگی بابە دورسوونی جار بە جار بەهێزتر دەبوو:

- ئینسان هەر دئ و جوان دەبێ. رۆژ نیه مرۆف هیندیک خوشبەختتر نەبێ، له خوشەویستی پرتەر نەبێ و باشتەر نەتوانی له بەرامبەر خراپی و دیاردهی نارەوا دا خەبات بکا،... بۆ؟ چونکه مرۆف له ئەوین دروست کراوه ... "

ئەو جار بابە دورسوون ماندوو بوو. هاتبوو رۆژ بیتەوه. پیرەمیڤرد چاوهکانی هەلێنان، سازهکه له دەستی بۆوه و به نەرمی خزییه سەر کوۆشی، ئەویش بزەیهکی هاتی، هەستا و سازهکهی له جیی خۆی به دیوارییهوه هەلاوهسییهوه.

کاتیکی ئەو پیاوه بەرپێز و بەسالداچوووه دانیشتهوه، مەلا فەرهاد هەستا سەر پێیان، هەردووکی دەستی ویی گرت و به سەر دلی خۆیهوه گوشین. خەلکهکه هەموو هەستان، هەموویان دەستیان به سینگی یانەوه نا، مالاواییان کرد و بی دەنگ وەدەرکهوتن. ئیدی رۆژ ببۆوه و نوێژی بهیانی ببوو. مەلا فەرهاد چوووه دەری و دەستنویژی هەلگرت.

بابە دورسوون بەرمالی راخست. مەلا فەرهاد نوێژی کرد، پاشان له سەر چۆک دانیشت، سەری بەردایهوه و بی دەنگ دەستی به دوعا خویندنی کرد. بابە دورسوون هیندیک واوهرتر پالی دابۆوه و دەوییهوه رامابوو، که لیوهکانی دەبزووتن و له دوعا خویندنی خۆی دا نوقم ببوو. مەلا فەرهاد تاویکی خوش به دوعا خویندنیوه بوو، پاشان هەستا سەرپێ و بەرمالهکهی کۆ کردهوه.

- بەختت هەیه بابە قزلباشانی! بۆخۆت ئاسوودە، نه پێویسته نوێژی بکهی و نه رۆژووی بگری!

بابە دورسوون بزەیهکی هاتی و گوتی:

- به پێچهوانهوه، له هەموو شتیکی زەحمەتتر ئەوهیه ئینسان بتوانی ئینسان بی. مرۆقبوون کاریکی قورسه.

له مەجموعهیهکی مسی گەوره دا نانی بهیانیان بۆ هینان. قاپیک دوکلیو له سەر مەجموعهکهی بوو و هەلمی لی هەل دەستا. چەند کهوچکی داریشیان دانابوو.

مەلا فەرهاد کهوچکیکی دەست دایه و گوتی:

- بڕوانه، تەنانەت دوکلیوهکەش بۆنی وەنەوشە لی دئ.

بابە دورسوون پێکهنی و گوتی:

- بەلی دەبی بۆنی وەنەوشە بدا.

قاسم که له ئیواری رۆژی پێشووهوه هیچی نەگوتبوو، وەقسە هات و گوتی:

- وەللاهی چووزانم، ئەمن ئیستا ئەو بۆنەم بۆ نایه.

به بی دەنگی نانهکهیان خوارد. پاشان شتومهکهکانیان بۆ هینانەوه. جلهکانیان شۆرابوون و ئەو جی یانەیان که هەلۆهشابوون، یان درابوون درابوونەوه. مەلا فەرهاد و قاسم به نۆره چوونه ژوورهکهی دیکه و خۆیان پۆشته کردهوه.

كاتێك ئەوان لەو شتانه بوونەوه، تاو لە هەموو شوێنیکی دابوو. لاویکی خەلکی دیی هاته ژووری و گوتی:

- بابە سولتان، (وا دیاره قزلباشه‌کانی ئەم گونده به پیاوه گه‌وره‌کانی خۆیان گوتوه سولتان، هەر بۆیه‌ش به دۆرسوونی هەم دەلێن "بابە دۆرسوون" و هەم دەلێن "بابە سولتان" وه‌رگێڕ) ئەمن و هه‌شت که‌سی دیکه له دهره‌وه‌ی دیی کێشکمان ده‌کێشا، پیاوه‌کانی سولتانو‌غلیمان دیتن. ئەوان نێزیکه‌ی شێست که‌س ده‌بن و له نیو به‌رده‌کانی لای خوار، نێزیک چۆمی، بۆسه‌یان داناوه‌ته‌وه.

- ئەوانیش ئیوه‌یان دی؟ چۆنتان بۆکرا بیان ژمێرن؟

- نه‌مان هێشت ئەوان ئیمه‌ ببینن. ئەوان خۆیان کوور کردبووه و به‌ ماتمه‌ماته ده‌هاتن. ئەمن له‌ سه‌ر داریکی خۆم هه‌شار دابوو و له‌ وێرا زوو ئەوانم دی. ئیستا ئەوان بۆسه‌یان داناوه‌ته‌وه و چاوه‌روان.

- ئافه‌رین کوورم، سوپاست ده‌که‌م، ئیستا زوو بچۆ به‌ هەموو کوورەکانی دیکه‌ش بلێ بێن و لی‌ره کوو ببنه‌وه!

نێزیک مالی بابە دۆرسوونی، داریپه‌لکیکی لی‌بوو. ده‌وری داره‌که‌ی گوور بوو. ئەو داره‌ لانی که‌م سیسه‌د سالی ته‌مه‌ن بوو، هی‌نده‌ی ره‌گاژو کردبوو، که‌ ریشه‌ی گه‌یشته‌به‌وه‌زه‌کانی شاخی و لکوپو‌پیشی گوورایی‌یه‌که‌ی هەموو داپو‌شیبوو. داره‌که‌ به‌و چیشته‌نگاوه‌ی و له‌ به‌ر رووناکایی روژ، ده‌ت‌گوت له‌ تیشکی دا مه‌له‌ ده‌کا. مه‌لا فه‌ره‌اد و قاسم له‌ بن داره‌که‌ی دانیشتن. بابە دۆرسوونیش هات. هی‌ندیک نیگه‌ران ده‌هاته‌ به‌رچاو، دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ لایان دانیشت، رووی له‌ مه‌لافه‌ره‌ادی کرد و گوتی:

- داوا‌یه‌که‌م لی‌ت هه‌یه‌!

- له‌ خزمه‌تت دام، بابە سولتان.

ئاره‌قه‌ روخساری ئەو پیره‌می‌رده‌ی داگرتبوو. قوتوویه‌کی چکو‌له‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو بۆ لای مه‌لا فه‌ره‌ادی راداشت:

- ئەمه‌ هه‌ل‌گره‌! ئەمه‌ متفه‌رکه‌، یان با بلێم دوعا و ته‌له‌سمی دیی ئیمه‌یه‌. ئەوه‌ له‌ رووداوی ناخۆش، نه‌خۆشی، ئاگر و گولله‌ ده‌ت‌پاریژی. هه‌ر نه‌بی ئیمه‌ بو‌خۆمان باوه‌رمان پێ‌یه‌تی، جا ...

مه‌لا فه‌ره‌اد باوه‌شی پێ‌داکرد:

- خودا ر‌اوه‌ستاوت کا بابە سولتان!

قوتووه‌که‌ی کرده‌وه‌، به‌ردیکی تی‌دا بوو. ره‌نگی به‌رده‌که‌ سه‌وزیکی روونی بریقه‌دار بوو و وه‌ک گیانه‌به‌ریکی نه‌ناسراو ده‌چوو، که‌ قه‌تیا‌ن نه‌دی‌بوو.

- سوپاست ده‌که‌م بابە سولتان.

ده‌و به‌ینه‌ی دا هەموو چه‌ته‌کان هاتن و له‌ بن داره‌که‌ی کوو بوونەوه‌.

– مەلا فەرھاد، دەتانهوئ هەر ئیستا برۆن؟
 – بەلێ، هەر ئیستا. بوخۆت دەزانی ئەوان لە خوارەووی دیی لە سەرمان
 ڕاوەستاو. بەلام پێش ئەووی برۆین، داوايەکم هەیه، بۆم جی بەجی کە.
 – هەر چی بی فەرمووی، لە سەر چاومی دادەنیم، مەلا فەرھاد.
 – ئەو کچە عەزەبانە وەختی میردی یانە و بابەکانیان لە شەڕی دا کوژراون و
 کەسیان نیە، هەموویانم بۆ بانگ کە! با بیئە ئیڕە.
 بابە دورسوون سرتەییەکی لە گەل لاوەکان کرد و ئەوانیش دەسبەجی هەر یەکەو بە
 لایەکی دا ڕویشتن.
 – جاری ناتوانن برۆن.
 – ئەوانە لەو خوارئ بۆسەیان بۆ داناوینەو، با جاری چاوەروان بن. ئاخەرکە
 ئیمە هەر دەروین.
 لاوەکان گەڕانەو، شازدە کچی جھیلیان لە گەل بوو، کە هەموویان بابیان لە
 شەڕی دا کوژرابوو.
 مەلا فەرھاد گوتی:
 – پێیان بلێ ئەمن لە جی بابیانم. دەمەوئ شتیکیان بە جەياز بدەم و هیوادارم
 دەستم ڕەد نەکەنەو.
 بابە دورسوون سوور هەلگەرا و ئارەقە کرد، بەلام بە دەنگی بەرز قسەکە مەلا
 فەرھادی بۆ دووپات کردنەو. مەلا فەرھاد چوو پێشی. کێسەییەکی دەرھینا،
 دەستی بردە نیو کیسەکە و هەر کچەو سکەییەکی زیڕی دە مستی نا. هەموو ژن و
 پیاوی ئەو دئیە کەلەگەت، سووروسی و چاوشین بوون.
 کاتیەک وەرئ دەکەوتن، مەلا فەرھاد ڕووی لە خەلکەکە کرد و گوتی:
 – بمان بوورن، زۆرمان زەحمەت دان!
 – ڕەبی بەخیر چن، مامۆستا!
 – خودا لە بەلایان بتان پارێزی!
 – یاخوا ئەو تەلەسمە ئیمە بتان پارێزی!
 – کوا زەحمەتتان داوین، ئیو چاوی ئیمەن.
 هیندە لە مابوو لە دیی وەدەرکەون، بابە دورسوون هەرای لی کردن:
 – ڕاوەستن مەلا فەرھاد، وەخت بوو لە بیرم بجی، شتیکی گرینگە...
 مەلا فەرھاد بە هاوریانی گوت:
 – کورینە بلاو برۆن، نابئ ئاوا بە پۆل برۆن.
 بابە دورسوون و چەند کەسی دیکە گەیشتنەو لایان. چەند کیسەیان بە دەستەو
 بوون:
 – کورە ئەو زۆر گرینگە، باش بوو وەبیرمان هاتەو. هیندی کمان فیشەک بۆ هیان.

- مالتان ئاوه دان بئى، بئى گومان زۆرى پئى ناچئى پئىويستمان ده بئى.

له دهره وهى دئى تووشى حهوت كورپى جحئل بوون. هه موويان كه له گهت، مووزهرد و چاوكه وره و شين، رانك و چۆغه يان ده بهر دا بوو و سه ربه رگى يه خه زهردى چنراوى ماراشيشيان به خو دادابوو. هه موويان سه رتا پئى چه كدار بوون.

- مه لا فه رهاد، ئيمه چاوه پروانى ئيوه بووين!

- به خير بئى!

وه دهر كه وتنى ئه و كوران هينديك كتوپر بوو، هه ربويه مه لا فه رهاد تۆزىك به گومانه وه وه لامى دانه وه.

- له دوينئى ئيواريوه له سه ر ئيوه راوه ستاوين. ئيمه ده مانه وئى بئينه ده ستهى حه مه دۆكى يه وه.

- پيم خو شه، به لام پيم بلين بوچى ده تانه وئى وه شاخى كه ون؟

- حه مه دۆك بو وه شاخى كه وت؟ ئيمه ش هه ر به هه مان هو!

- هه م ...

مه لا فه رهاد سه رى هه لينا، يه ك به يه ك تئى يانه وه راما و چاوى ده چاويان برى. يه كيشيان رووى وه رنه سووران و چاوى نه ترووكاند.

له وى هه ره پيشه وه يانى پرسى:

- ناوت چى يه؟

- حه مه د ...

مه لا فه رهاد پئى كه نى و له وى ديكه يانى پرسى:

- ئه دى ئه تو ناوت چى يه؟

- حه مه د ...

له هه موويانى پرسى. هه موويان ناويان حه مه د بوو.

مه لا فه رهاد له سه ر به رديكى دانىشت، ده ستهى وه بهر چه نهى دا و ببرى كرده وه. دواى ساتىك قاسم و تهيمورى بانگ كرده لاي خوئى و راويژى له گه ل كردن. حه مه ده كان راوه ستابوون و چاويان له مه لا فه رهادى ده كرد.

ئاخره كهى مه لا فه رهاد هه سته و بانگى كردن:

- وه رن بزانه م، داده ي، با چاويك له تفه نغه كانتانه بكه م.

هه موو حه مه ده كان يه كجئى، وه ك ئه وهى هه موويان يه ك هئز و يه ك ده سته بن، تفه نغه كانيان له شانى هئنايه خوار و له پيش مه لا فه رهادى يان دانان. مه لا

فه رهاد داها ته وه، تفه نگى هه ل گرت و دهره وژوورى چا و لئى كرد.

- باشه ئه تو ته قهت به و تفه نغه ي كردوه؟

– بەلێ، تاقیم کردۆتەو. پیاو بەو تەفەنگەى دەتوانی پەنجەى كەرویشكى دە غارى دا بنگیوی!

هەموو تەفەنگەكان باش بوون.

– پۆلەكانم، دەبێ شتیكى ناخۆشتان پێبلیم. هەر ئیستا لە خوارەوێ ئێو دۆلەى شیست كەس بۆسەیان بۆ دانابینەو. پیاوی سولتانوغلێیە زەردەن. ئێوان خۆیان حەشار داو، چاوەروانمان و دەیانەوئ خوییمان بریژن. جوان تێگەشتن؟
حەمەدەكان وەلامیان دایەو:

– بەلێ دەزانین. ئیمە ئێوانمان دیتو و تەنانت دەزانین لە كویش دامەزراون.
مەلافەرهاد بانگی تەیمووری كرد:

– تەیموور گیان، ئەتۆ هەموو ئێو حەمەدانە دەبەى و ئێو دۆلەى ئێوبەرى دەگرى. هەر دیتتان، تەقەیان لێبکەن. دەستیان لێمەپاریژن و بەزەبیتان پێیان دا نەیه. نابێ یەکیكیش لەو بێئەقلانە كە دەیانەوئ خۆیان بۆ ئاگاکیان بە كوشت دەن، رزگار بێ. ئێو ئیدی ژاندرمه نین بلیین ناچارن بە دەستووری فەرماندەرەکیان بچوولینەو، بەلكو بەکریگراوی سولتانوغلین!
– فەرمانت لە سەرچاوان مەلا فەرهاد. بە قەوئەى خودای نایەلین یەکیان دەرچێ.

بوونە دوو دەستە و لە نیو داران دا ون بوون. مەلا فەرهاد ئیرە وەك بەرى دەستی خۆی بەلەد بوو. باسکیکیان لەگەل پیاوەکانی سولتانوغلێ بەین بوو و سەرى باسکەكەى گابەردى گەورەى لێبوون. هیرشكەرەكان لە دۆلەكەى ئێو دیوی دا خۆیان حەشار دابوو و چاوەروانیان بوون.

– قاسم، خۆ دەزانى نابێ یەك كەسیشیان بە ساغى بچیتەو!

– بەلێ دەزانم، یەك كەسیان نابێ دەرچێ!

– ئەمن لە سولتانوغلێ توورە نیم، ئێو سولتانوغلێیە، تاییبەتمەندیی خۆی هەیه و ناگۆرێ. زالمە، خویخۆرە و هاریشە. ئەمن دەمەوئ ئێو سەگانه بکوژم، كە پاسى وى دەكەن، ئێوانەى ئامادەن لە بەرامبەر برە دەستخۆشانەیهكى سولتانوغلێ دا، سەرى دۆست و جیرانى خۆیان بېرن. ئێوانە لە سولتانوغلێ ملۆمترن و ولاتەكەش زیاتر تێكدەدەن! ئەگەر ئیستا سولتانوغلیم لیرە بۆ هەلكەوتبایە، نەم دەكوشت، بەلام تۆسقالیکیش بەزەبیم بەو سەگانه دا نایە، كە دەورى وىیان گرتو، دەى پارێژن و لاقى خەلكى بۆ دەگرن. خودا پشت و پەناى ئیمەیه. خودا هەرگیز لە گەل ئێوانە نیە كە دەبنە داردەستی دەستی ستمەكارى.

– هیوادارم یەکیكیشیان دەرنبەچێ.

– نەخیر نابێ ئێو خویریانە كە ئامادەن خۆیان بە قوربانى سولتانوغلێ بکەن، یەکیكیشیان دەرچێ.

هەردووکیان دەستیان بەرەو ئاسمان بەرز کردەووە و گوتیان:
 - ئیشاللا!

مەلا فەرهاد ھاوڕێییانی خۆی لە نیو گابەردەکانی پشتهی دوژمن دامەزراند. بەو شێوەیە پیاوێکی سولتانوغلێ گەمارۆ دەدران و ڕێگای دەریازبوونیان دەگیرا. بوخۆی لە گەل قاسمی لە پشت پۆلەبەردیکی بەرز مەتەریزیان گرت. دەوری بەردەکان پڕ بوو لە پینچک و بن پینچکەکان وەنەوشەیی لێشین ببوو. قاسم بە خۆشحالییەووە گوتی:

- بڕوانە، بڕوانە مەلا فەرهاد ئەو هەموو وەنەوشەییە. بۆنی وەنەوشەیی دنیای پڕ کردووە مەلا فەرهاد!

هێشتا ئەو وتەییە بە تەواوی لە زاری نەهاتبوووە دەری، کە دەستەیی حەمەدەکان لەوبەری ڕا دوژمنیان وەبەر دەسپێژان دا. گرمەیی تەفەنگان و ویزەیی گوللان تێکەل بوو.

- یاللا کورینە لێیان دەن!

قاسم بە تەپدەستی سێرەیی گرت و تەقەتەیی کرد. ئەو کۆرە سەرەپرای تەپدەستی، ئەنگیووی چاکیش بوو و گوللەیی بە فیرو نەدەچوو. مەلا فەرهادیش بە ڕقەووە پەلەپیتکەیی دەکێشا و لەگەل هەر گوللەییەکی کە دەی تەقاند، بە هەموو هیژی خۆشییەووە بە سەر هیرشکەران دا دەی گوراندا.

حەمەد ئەو پۆلە پینگییەیی شەوی یەکەمی هاتنیان لە نیو خرەکەیی دیتبوونی، لە بیر نەدەچوو. کاتیکی منداڵ بوو، دایکی سەرینەکانی پڕدەکرد لە گولێ گەسکەسپیلکەیی، پینگە، جاترە کیویلە و ڕیحانە و نەعنەشی دەبن دۆشەگەکان دەنا. حەمەد لە سەر نوین و بانیکیی ئاوا دەخەوت و هەموو ئەو بۆنە خۆشانەیی بۆ دەهاتن، کاتیکیش ڕۆژ دەبوو، دایکی تەندووری هەل دەکرد و ئەو بۆنانە لە گەل بۆنی ئاگرەکەیی تێکەل دەبوون. حەمەد لە جیگایە نەدەهاتە دەر و لە حالیک دا ئەو بۆنە خۆشانەیی بۆ دەهاتن، چاوی لە میچی خانوووەکەیی دەکرد کە بە شەبەقی

گړی ئاگره‌که‌ی ږووناک ده‌بوو و پاشان بۆنی ئیشتیابزوینی ږونی که‌ره‌شی بۆ ده‌هات، که‌ دا‌یک‌ی له‌ سه‌ر ته‌ندووره‌که‌ی ده‌ی قرچاند و ماشینه‌ی پ‌ی ل‌ی ده‌نا. یه‌که‌م جار که‌ وه‌ده‌رکه‌وت، یه‌کسه‌ر به‌و خړه‌ی دا، که‌ پ‌یشت‌ر چۆم بوو و ئیستا ئیشک ببوو، ږویی و چووه‌ قه‌راغ ده‌ریایه‌. به‌هاری چوکووراویه‌ ده‌ت‌گوت ږه‌نگه‌کانی تی‌دا ته‌قیونه‌وه. هه‌موو نه‌وعه‌ گول‌یک، له‌ گه‌ل شیناوه‌رد، می‌شومه‌گه‌ز و په‌پوله‌ی جو‌راوجو‌ر تی‌که‌لی یه‌کتر ببوون. ده‌ت‌گوت دار، گول و گیای ئیره‌ له‌ پ‌یش دا چرو ناکه‌ن، به‌لکوو یه‌کج‌ی ده‌ته‌قنه‌وه و له‌ عه‌رزی دینه‌ ده‌ر.

کاتی‌ک حه‌مه‌د گه‌یشته‌ ده‌ریایه‌، له‌ سه‌ر ته‌پۆل‌که‌یه‌کی بچ‌کۆله‌ که‌ پۆله‌ پ‌نگه‌که‌ی له‌ په‌نا بوو، دانیش‌ت. ده‌ریا ئه‌وسه‌ری دیار نه‌بوو و ئاوه‌که‌شی به‌ ته‌واوی ږوون بوو. تا چاو ب‌ږی ده‌کرد، سه‌ر ده‌ریاکه‌ شین ده‌چوو و بۆنی سو‌ږی‌ی ئاوه‌که‌ی له‌ گه‌ل بۆنی پ‌نگی تی‌که‌ل ده‌بوو. حه‌مه‌د به‌ دیتنی پ‌نگه‌کان له‌ ن‌یزیک ده‌ریاکه‌ی که‌یفخو‌ش بوو و له‌ خو‌وه‌ هه‌ستی به‌ جو‌ر‌یک ه‌یمنایه‌تی ده‌کرد. ده‌ت‌گوت له‌ خو‌شی‌یان بال‌ی ل‌ی‌ږواون و ږوژ، عه‌رد، گول‌ه‌کان و بۆنه‌کان له‌ پ‌یش چاوی ده‌سو‌ږان.

ئهو ږوژه‌ ئهو ب‌ی ئه‌وه‌ی ب‌یر له‌ شتی‌ک، یان که‌سی‌کی بکاته‌وه، هه‌تا ئیواری له‌ وئ مایه‌وه و ده‌ شینایی ب‌ی‌سنووری ده‌ریایه‌وه ږاما. ته‌نانه‌ت سه‌یران، دایه‌ خو‌ری، یان مه‌لا فه‌ره‌ادیشی به‌ ب‌یر دا نه‌هات. هه‌موو شتی‌کی نی‌و س‌روشتی ده‌دی. سه‌رنجی ده‌چووه‌ سه‌ر یه‌ک به‌ یه‌کی داره‌کان، بال‌نده‌کان، شاره‌می‌رووه‌کان، کونه‌ زه‌رگه‌ته‌کان، به‌رده‌کان، کانی‌یه‌کان، جو‌گه‌وبه‌ره‌کان و شته‌کانی دیکه‌. هه‌موو بۆنه‌کانی ل‌یک‌ده‌کردنه‌وه. ده‌ی‌زانی ئه‌وه‌ کام بال‌نده‌یه‌ و ئه‌مه‌ چ گیایه‌که‌. کاتی‌ک له‌ جه‌نگه‌ی نیوه‌شه‌وئ دا به‌ ږی‌گایه‌کی دا ده‌ږویی، به‌ نی‌و دارستانی‌کی دا تی‌ده‌په‌ږی، یان به‌ سه‌ر گو‌ږایی‌یه‌کی دا ږاده‌برد، ده‌ی‌زانی چ گیایه‌کی ده‌وروبه‌ری هه‌روا خو‌ږسک شین بووه و چ شینایی‌یه‌کیش داچناوه‌. بۆنی شاخی شتی‌کی دیکه‌ بوو و دیاره‌ ئی چوکووراوایه‌ش تاییه‌ت بوو: هه‌روه‌ک ږه‌وه‌زه‌کانی شاخی، بۆنی ده‌شت و دارستانه‌کانیش جیاواز بوو. هه‌روه‌ها له‌ چوکووراوایه‌، بۆنی ږوخه‌کانی ده‌ریایه‌، ئی عه‌رزه‌که‌ی، ئی دیه‌اته‌که‌ی و ئی شاره‌کانیشی جیاواز بوو. گیای قه‌راغ ده‌ریایه‌ بۆنی تاییه‌تی خو‌ی هه‌یه‌ و ږرته‌قال و لیمو و نارنجه‌کانیشی هه‌روه‌تر. تا له‌ ده‌ریایه‌ دوورتر که‌وی‌یه‌وه، ئالو‌گو‌ږی بۆنه‌کان زو‌رت‌ره‌. هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ هی‌لانه‌ی بال‌نده‌کانی قه‌راغ ده‌ریایه‌ش وه‌ک هی‌لانه‌ی ئه‌و بال‌دانه‌ ناچن که‌ له‌ ده‌شتی و له‌ ده‌وروبه‌ری شار و گونده‌کانن. لیره‌ له‌ لیواری ده‌ریایه‌ ته‌نانه‌ت ئه‌و ته‌سکه‌ مژه‌ش که‌ به‌ سه‌ر عه‌رزی ږوخه‌کانه‌وه ده‌ب‌ین‌ږی و هه‌وره‌کانیش، جیاوازن.

ږاست کاتی زه‌رده‌په‌ږی حه‌مه‌د له‌ ج‌یی خو‌ی هه‌ستا. هه‌وره‌کانی لای ږوژاوایه‌ ږه‌نگیان گو‌ږیبوو، سه‌ره‌تا له‌ سو‌وری‌کی گه‌شه‌وه‌ به‌ره‌و شینی‌کی تاریک چووبوون و ئیستاش وا ده‌دره‌وشانه‌وه، ده‌ت‌گوت زی‌ږن و زی‌ویان ده‌ قه‌راغ گیراوه‌. ئاسو هه‌زار

رەنگی پێوه دیار بوو و خۆر که له رەنگی سووری توخ دا خۆی دەنواند، ورده ورده بەرهو ئاوابوون دەچوو و شوپ دەبۆوه نیو دەریایه.

کاتیکی وەر سوورایهوه، دیتی. کابرا له دەم خرهکهی راوهستابوو، باسکی تیک به زاندهوون و پرووی ده پوژاوايه کردبوو، سیبه ره کهی دریز ببۆوه و کهوتیوه سهر به ستینه به ردینه کهی خرئ و پنچه کهانی به رپالی لای کابرای، که له گولی رەنگ بنهوشی دا نوقم ببوون. حەمەد هەستی به دلەکوتهیهکی توند کرد، چی وای نه مابوو له هوش بچئ و بکهوئته عهرزی، به لام لهو کاتهی دا بۆنی پنگی بو هات، بۆنه که وشياری کردهوه و هینایه وه سه رحال. بیری کردهوه: "ئێستا ئیدی دهستم وئی رادهگا و دهبی بزانه ئه وه کئیه که ئاوا وه دوای من ده که وئ". به ته ردهستی، وهک چون تیر له کهوانی ده بیته وه، غاری دا پیش کابرای، گه یشته په نای و دهستی بو لای دریز کرد، بو ئه وهی دهستی ده گه ل لئ داته وه و چاک و خو شیی ده گه ل بکا، به لام دهستی چوو ده به تالاییه وه و هیچی وه بهر دهستی نه هات. ده موده ست پیاهه که ون بوو، ده تگوت عهرز قه لشی و کابرای قووت دا. حەمەد چاوی به هه موو لایه کی دا گئرا، به لام نهی دۆزی یه وه. بلئی ئه وه هه ر خه یال بووبئ؟! چوو ه قه راغ ده ریایه. پوژ ته نیا به قه ده ر ده وری یه کی بچووکی سووری لئ مابوو و کیوه کان، هه وره کان و ئاسۆش هه مووی هه ر سوور ده چوون. ئه و جار زریانکی نه رم هه لی کردئ و کومه لیک شه پۆلی بچووک کهوتنه سهر ده ریایه. حەمەد سهری هه لئینا و زور دوورتری روانی. سهری گا ورکووی چاو پئ کهوت، لووتکهی ئه و چیا یه ی ئیستاش پووناک بوو. له نیو باغه کان دا گو له پرته قال و لیمو له سه ره خو به دەم باوه راده ژان. کاتیکی حەمەد له لای گوندی روانی، چاوی به کابرای کهوته وه، که له ژیر داریکی دانیشتبوو. داره که پر به لکه کانی گولی سپیی ده ر کردبوو. به شیوهی ئاسایی نیو داره کهی و ده ورو بهری داره کهی پر بوو له میش و زه رگه ته و هازوه ووزیان له دووره وه ده هات. کابرا سه رتا پئ جلی ره شی ده بهر دابوو. حەمەد ههستی کرد دهی ناسئ، ده زانی کئیه و ته نانه ت جار یکی قسه شی له گه ل کرده. به راستی ده بی کئ بی؟ چیی له من ده وئ؟ دیسان حەمەد به راکردن چوو بو لای. سه ره تا کابرا نه بزووت، به لام دواتر خۆی له پشت داره کهی شارد هوه. به ده وری داره کهی دا سووران و ته نانه ت حەمەد سئ جار ان دهستی گه یاندئ و باسکی گرت، به لام هه رسیک جار ان خۆی له دهستی راپسکاند و ده رچوو. گرمه یه کی سه یر له ده وری داره کهی ده هات، ده تگوت به میلیون میش له و داره ی ئالاون. بۆنی گولی دار نارنجه کهی زور توند و مهستی هینهر بوو. کابرا ئاره قه ی کرد و حەمەد بۆنی ئه و ئاره قه شی ده ناسی یه وه. حەمەد جار یکی دیکه ش دا هاته کابرای، به لام بو ی نه گيرا و له دهستی ده رچوو، سه ره نجام به ته نئ مایه وه و ناچار ماندوو و شه کهت، له بن داره کهی دانیشت. ئیدی له گرتنی کابرای هیوا براو ببوو. بیری کردهوه: "ئاخ! بریا

دەمانچەكەم پێبا، نەم دەكوشت، هەر گوللەیهكەم لە لاقی دەدا، نەم دەهێشت چی دی لە دەستم دەرچی و دەمگرت". سەری لەو شتەى سوڤ مابوو: ئاخر ئەو پیاوێ كەپە، وەك كەسێكى ناسیاو دەچی؟ ئەگەر ناسیاو، لە كویم دیوێ و كەنگیم دیوێ؟ دەلیی بە بێ وەى بزەنم كەپە، ئۆگەرییەكە تەماویشم پێی هەپە. بلی جندۆكە بێ؟ دیو بێ؟ چپى لە من دەوئ ئاخر؟ كەسێكە لێی دەترسم و ناویرم بى دركینم؟ لە دلی خوئ دا گوتى قەرار بێ تازە بێ چەك وەدەرەكەوم. هەر لەو كاتە دا سەری كابرای لە نیوهرەستى خریكى و لە نیو پۆلیك كەرتهشى لئو وەدەرکەوت. حەمەد زۆر توورە بوو، ددانى دەچیرەوێ برد و غارى دایە، بەلام پیاوێكە لە بەردەستى هەلات و چوو دە باغیكىیەو. هیندەى پێنەچوو دیسان لە شوینىكى خوارەووتر، لە نیو درپووە كەرتهشىیان و لە نیوهرەستى خری، سەرى قوتكردهوێ. كابرأ دەستى هەلنەدەگرت. جارى وا بوو هیندەى لئو دەرەتە پێشى، كە حەمەد پێی وا بوو ئیدی ئەوجارەیان دەستى دەى گاتئ و دەى گری، بەلام كە حەمەد تاوى دەدایە، لە بەرپێیانى دەرەپەرى و دوور دەكەوتەو.

حەمەد دەى توانى چەند سەعات غار دا و هەر وەها چەند رۆژان بە دواى یەكدا رپگا ببری، ئەمپۆش ماوێیەكى زۆر بە دواى ئەو كابراییە دا راپى كرد و ئاخرەكەى ئەوێندە ماندوو بوو كە پشووێ سوار بوو و وازى راکردنیى نەما. كابرأش ئەو جار دەهاتە پێشى، سەبر دەپۆی و كاتیك حەمەد ئەوێندەى لئو نیزىك دەبوو كە دەستى بى گاتئ، دەرەپەرى و وا خیرا هەل دەهات، كە حەمەد هەر تۆزیشى نەدەشكاند. ئەو جار تارىك داهاى و ئیدی حەمەد تارمایی كابرأشى بە زەحمەت دەدى. كاتیك لە دپى نیزىك بوونەو، كابرأ هەنگاوى شل كرد و حەمەد ئەوێندەى لئو نیزىك بوو، كە پێی وا بوو ئەو جار لە دەستى دەرناچئ، بەلام كاتیك دەستى درپژ كرد كە بى گری، خوشى و لە پێش چا و ون بوو. حەمەد بیری كردهو: نەخیر ئەو نابی ئینسان بئ، یان جندۆكەپە، یان دیوێزمەپە، یان شوان هەلخەلەتینەپە، ئەو بالندەپەى شوانان هەل دەخەلەتینئ! كاتیك گەپشته نیو گوندى، شەكەت ببوو. تازە خواردنى شەوئیان دانابوو و چاوەروانى وى بوون. كە چووێ ژوورئ، مەلا سەلام چاكوخوشیى لەگەل كرد و گوتى:

– ئەوێ لە كوئ بووى برا؟ وردە وردە بۆت نیگەران دەبووم! وەرە دانیشه بزەنم، دەلیى زۆر ماندووئ!

حەمەد هەولئ دا بە بزەپەكەوێ وەلام بداتەو:

– وەللاھى چوو بوومە لای دەرپایە مامۆستا!

هەموویان لە دەورى مەجموعە گەرەكەى كو بوونەو و دەستیان بە خواردنى كرد: – ئەو دەرپایە، عەرزى ئیرە و هەموو ئەو بۆنە خوشانەى ولاتى دادەگرن، مات و حەیرانتان دەكەن. لیرە ئینسان راست وەك ماریكى كە تووژئ داوئ، لە پێست دپتە

دەر و دەچیته جلدیكى نۆیوه. له راستى دا كاتىك دهشت پر دهبی له گۆله میلاقه، كاتىك دار نارنجهكان گۆل دهكهن و نیو دارهكان پر دهبی له میشومهگهن، كاتىك با به بۆنى پنگ و جاتره كیویلهیهوه له لای شاخى را دئ، كاتىك رۆژ له ئاسۆ سهر وهدهردهنئ و دهريای بیسنور تا چاو پر دهكا، وهك ئاوینهیهكى رپون دهنوینئ، كاتىك بۆنى دهريایه ولاتی پر دهكا، مروّف تووشى سهرهگیژه دهبی... بهلام شتیك نیه، ئەوه به سهر دهچئ حەمەد، زۆرى پئناچئ رادیی ... حەمەد دووپاتی کردەوه:

- بهلئى كاتىك پیاو بۆنى پنگ و جاترهکیویلهی بو دئ... به قسهكانى مهلا سهلامى هیندیكى سوکنایى هاتئ. دهستیان کرد به نانخواردنئ، ههموویان زۆر برسى بوون. مهلا سهلام پئكهنى و به گالته گوتئ:

- بهلئى، كاتىك پیاو ئاوا برسى بی ...
- بهلئى، بهلئى، كاتىك چیشتهكەش ئەو بۆنه خۆشەى لئ بی.
له كاتى نانخواردنئ دا حەمەد ههستى کرد تا رادهیهكى باش هاتۆتهوه سهرحال، ئەو جار رپوخسارى كرايهوه و چاوهكانى گەش بوونهوه. مهلا سهلام ههستى بهو ئالوگۆره له حەمەدى دا کرد و زۆر خۆشحال بوو. دواى نانخواردنئ رپوى ده حەمەدى کرد و گوتئ:

- رۆله حەمەد، لئیم مهپرسه ئەمرو چم کردوه، بهلام ههوالئىكى خۆشم بو تو پئیه.
- دهى مامۆستا پئیم بلئى، بزائم چىیه؟
- خانوويهكم بو دیوییهوه. خانووهكه له نیوهراستى باغئىكى پرتهقال، لیمۆ و نارنجى دایه و رهنگى دیوارهكانیشى سپىیه، كۆترى سپى چۆنه، راست ئەو رهنگهیه.

- خودا رپاوهستاوت كا!

بهو ههوالئى حەمەد شاگهشكه بوو، له مهلا سهلامى چوو پئیشئ و گوتئ:
- كهوابوو سبهینئ دهچین؟

- بهلئى سبهینئ دهچین و چاوى لئ دهكهن.
ئهوئشهوئ حەمەد چاوى له سهر يهك دانهنا. تارىك وروونى بهیانى ههستا و چوو نهۆمى خوارئ. بو ئهوهى كهس وهخهبر نهیه، كهوشهكانى به دهستهوه گرت و ههروا به پئخواسى له پليكانهكان چوو خوارئ، وهك مشكى بیدهنگ خزىیه خوارئ و لهوئ له سهر كورسىیهكى دانیشت و چاوهروان مایهوه، تا ولات رپوناك بی و مهلا سهلام له خهوئ ههستئ. به پهنجهرهى دا، كه كرابووه، سهرى گاوركوئ دوور دوور لئ دیار بوو و حەمەد دهىروانى بزانی كهنگئ سهرى ئەو كیوهى رپوناك دهبی و رۆژ دهبیتهوه. جار جار ههلهدهستا، گهرپك به نیو ژوورئ دا دهگهرا و به پهنجهرهى دا چاوى دهبرىیه سهرى كیوهكهى. دهتگوت قهت جارئىكى دیکه ولات

پووناك نابئ و رۆژ سهر وهدهرنا نئتهوه. بئرى كردهوه: ئهري ئهوه مالا سهلامه بؤ هئنده دهخهوي؟ وا دياره ئهمرؤ ههر وهخه بهر نايه. هات دانئشتهوه، بهلام ئوقرهى نهگرت و ديسان ههستايهوه و به نئو ژوورى دا دهستى به خولانهوهى كرد. ورده ورده هاتبوو سيواى بدا، بهلام هئشتا تاريكى به سهر پووناكى دا زال بوو. همهد بؤنى گوئه پرتهقالئ بؤ هات. دارپرتهقالئك له دهري له تهنئشت پهنجهرهى شين ببوو، لكئكى هاتبووه بهر پهنجهرهكهى و بؤنهكه له گوئهكانى ئهوه لكه دارهى را دههات. همهد چووه ههسارئ. گيا ئاونگى له سهر كهوتبوو. ئاونگهكه سارد بوو و ههستى كرد لاقهكانى هئندئك سڤ بوون. له ههسارهكهى دا دهگهرا و بؤنى لكه دارپرتهقالهكانى دهكرد، كه ده گوئ دا خهملابوون. كاتئك پووناكى سهرى كئوهكانى به تهواوى سڤى كردهوه، له بن پيره دارپرتهقالئكى دانئشت و چاوى برئيه پهنجهرهى ژوورهخهوى مالا سهلامى. هئشتا هيچ باس نهبوو. له گهل پووناكى كه به نهرمى ههر دههات و زيادى دهكرد، شنهبايهكى نهرمئش ههلىكردئ. بؤنى خوئ له ههموو لايهكى را دههات. همهد ههستى به دلخوئشى بهكى زور كرد. دهتگوت بالئ لئ دهروئين. ههستا به نئو ههسارهكهى دا راي كرد. رۆژ له پشت شاخى سهرى وهدهرنا و له دهشتئى دا. سئبهرهكان لهو كاتهى دا زور درئز دهبوونهوه. مئشومهگهز دهئو لكه دار پرتهقالان دا خهوتبوون و هئشتا دهستيان به جموجل نهكردبوو. له پهنا ديوارى دهورى ههسارئ گوئى وردى شينكهله له سهرهخؤ دهپشكووتن، سهرنجى خالخالوكانيان بؤ لاي خوئان رادهكئشا و ئهوهش بؤ وى وهك موعجيزه بهك دهچوو، كه به چاوى خوئ دهئدى. كوئمهلئك مئرووله له كونهكهيان هاتبوونههر و سهريان له لهشى خوئان دهسوو. ههموو رئشهكان، گهلا وردهكان به پهپولهكانهوه كه هئشتاش خهوتبوون و بالهكانيان كه له بهر تئشكى رۆژئ دهبريقايهوه، وئك هاتبوون، عهرز، مئشومهگهز و تئوى گيايان كه دهگوران و دنيا كه به ههموو سامان و خئر و بهرهكهتى خوئيهوه خهريك بوو چاوى ههل دئنا و دهژيايهوه... همهد ههمووى له بهرچاوى بوون. دهنگئك وه ئاگاي هئنا، دهنگى مالا سهلامى:

– ئهوه له كوئى همهد؟

بهودهنگه به هئزهى وهخؤ هاتهوه و غارى دا لاي دهركئ:

– له ههسارئ بووم ...

– رۆله ئهتؤ شهوى ئهوشؤ نهئوستووى! وا نيه؟

له ژوورئ، سفرههيان راخستبوو. ماشئنه، نهعنه، رؤنى كه ره و هئندئك پئخورى دئكه له گهل نانى داندرا بوون. ماشئنهكه ههلمى لئ ههلهدستا. همهد به پهله نانهكهى خوارد و كشايهوه.

- حەمەد، رۆلە، لە سەرەخۆ بە! خۆ من هێشتا دوو كەوچكم لەو چێشتەى نەخواردووە.

- بـمـبـوـرە مـامـۆـستا...

ئەو جار مەلا سەلامیش پەلەى كرد، تەنیا چێشتە ماشینەكەى خوارد و هەستایە سەرپێ و گوتى:

- خانووەكە دوور نیە، ئەوەتا لێرە، لەو تەنیشتەمانە، پێموايە پێویست ناکا بە سواری بچین؟

- نەخێر، با هەروا بە پێیان بچین...

لە حەسارى چوونە دەرى. كەیفخۆشیی حەمەدۆكى كارى لە مەلا عەبدووسەلامیش كردبوو و ئەویش بە پەلە هەنگاوى هەل دینایەو. لە پێش دا رێگاكە توولەپێیهك بوو، لە هەردووك لای را دارەمیۆ بە سەر یەك دا هاتبوونەو و وایان سەر لێك دا بوو پیاو بە زەحمەت دە رێگاكەیهو دەچوو. دیواری باغەكان بە بەردان دروست كرابوون. بەردەكان بە قەد سەرى ئینسانىكى دەبوون، لە هیندیک شوین كەوتبوونە سەر یەك و دیوارەكە وە سەر ئیشكە بەردى گەرابوو. پاشان گەیشتنە شوینىكى كە رێگاكە بە نیۆ سپیداران دا تێ دەپەرى و سەرەنجام مەلا سەلام لە بەر دەرگایەكى دارى گەورە راوہستا. دەرگاكە لە هیندیک شوین قەلشى دا بوو. مەلا سەلام ئالقه ریزی دەرگاكەى گرت و لە دەرگای دا. هیندەى پێنەچوو دەنگى پێیان لەو دیوى را هات. حەمەد زارى وشك ببوو و هەموو گیانى دەلەرزى. ژنىكى گەراوہوى چاوشین كە لەچكەیهكى سپى بە سەرەو بوو، دەرگای كردهو و فەرمووى كردن بچنە ژوورى. كاتیک ژنەكە دەدوا، نیشانەى دیالىكتى یونانى بە ئاخاوتنى یەوە دیار بوو.

مەلا سەلام وەپێش كەوت. لە نیۆ حەسارەكەى بەرەو دەرگای ژوورى بارىكە رپیه كیان لە بەردى سپى دروست كردبوو. خانووەكە دوونھۆم بوو و هەموو دار و دیواری سپى بوون. حەسارى خانووەكەى گەورە بوو و بیجگە لە دارپرتەقال، لیمۆ و نارنج، هەناریشى تێ دا بوو. لە هەردووك لای بارىكە رپیه كەى دارەمیۆى گەورە داریان وەبەر درابوو و هەلچوو بوون. دارمیۆەكان دە گۆلى دا بوون و قەراغى رپیه كەش هەمووى بە ریز گۆلى لێ چەقابوو. چوونە ژوورى. نھۆمى خوارى لە دارىكى سپى جوان دروست كرابوو. تەواوى خانووەكەى بە باشى خاوین كرابوو و بە دەرمانیش تۆزت پێو نەدەدى. خانووەكە هەمووى بۆنى جیو و سابوونى بۆنخۆشى لێ دەهات. قاتى سەرى لە ژوورىكى گەورەى دانیشتنى و سێ ژوورەخەوان پێك هاتبوو. هەیوانى كیشى بە سەرەو بوو، هەیوانەكەى دەى روانى یە دەریایە و هەر لەو كاتەش دا شیبایەكى نەرم هات. قاتى خواریش ژوورىكى گەورەى دانیشتنى و چوار دیوى بچووكترى هەبوو. دیوى كیان كرابوو چێشتخانە و یەكیان

كراپووه حەمام. چيشتخانەكە ئاورگيگ لە بەردی مەرمەری خالیسی لی دروست کرابوو. کە چوونە نیو حەمامەكەش، حەمەد زۆری نەمابوو بئەهۆش بئ:

- ئەو پیاوێ خوالیخۆشبووێ من، کەیفی بە حەمامیکی دەهات، کە زۆر رێک و پێک و خاوین بئ. نازانم لە کوئ ئەو بەردە مەرمەرانە بۆ هینابوو، بەلام ئەو مەرمەرە سەوزانە کە حەوزەکەیان پێ دروست کراو، لە گەل لوولەکان، هەمووی لە ئەستەمبوولئ را بۆ هاتبوون. ئاوەكەش بە ئاگری ئەو ئاورگە گەرم دادئ، بەلام دووگەلەكە نایەتەوێ نیو حەمامی. بە رەحمەت بئ مێرەدەكەم زۆری دل بەو خانووێهەو بوو.

لە حەمامەكە هاتنەدەر. ژنەكە چوو لە چيشتخانەكە قاوێ دروست کا. حەمەد کە لە تاوان هەموو گیانی دەلەرزی، هەردووک دەستی دە باسکی مەلا سەلامی وەرینا و گوتی:

- ئەو خانووێ دەکپین، وا نیه!

- با، بۆ نای کپین.

- یانی هەر ئەمڕۆ بۆم دەکپی؟

کاتی خۆی ئەو ژنە لە گەل پیاوێکە و زۆر خەلکی دیکەش لە "گریتا" را هەلاتبوون، هاتبوون و لیڕە نیشتهجئ ببوون. دەولەت لەو شوپینە عەرزی دابوونئ. کابرا دانەویلە و عەرپابە دەفرۆشتن، کاسبی یەکی باشی هەبوو، ئوگری زوړیشی بە خانووێکە بوو و چاکی پێرادەگەشت. پوول و سامانیکی زۆری بۆ ئەو ژنە و دوو کچی بە جئ هیشتبوو. ئەوانە خزمیان لە ئەستەمبوولئ هەبوو و هەردووک کچەکان لە وئ لە مائی خزمەکانیان دەژیان. ئەو ژنە بە تەنی مابوو و خودا خودای بوو یەکیک پەیدا بئ، خانووێکە پێبفرۆشئ، بۆخۆشی برواتە لای کچەکانی و بە یەکجاری لە وئ بمینیتەو. دەکرا بلئی پئی خۆش بوو هەرچونئیک بئ، خانووێکە لە کوئ بئتەو و زوړیش دەربەستی ئەوێ نەبوو، نرخێ خۆی دەکا، یان نا.

ژنەكە بە سینی یەکی زیوینەوێ لە چيشتخانە هاتەوێ دەر. فینجانەکان جوان بوون، قاوێکە دەو فینجانانە دا عەترئکی خۆشی هەبوو کە حەسارەكە پێ کردبوو. کاتیک حەمەد ئەو بۆنە بۆ هات، هەسنتیکی تاییبەتی دای گرت، دەت گوت لەمێژە ئارەزووی ئەو بۆنە دەکا و دواي تامەزرؤیی یەکی زۆر پئی گەشتو، قاوێکە لە زاری نیژیک کردەو، هیندە خۆش بوو هەر مەپرسە. ئەو قاوێیە تام و بۆنی قاوێیەکی دەدا، کە یەکەم جار لە ژیان خۆی دا خواردبووێهەو. وەخت بوو لە خۆشی یان دلئ بتهقئ. لە وئ را تەواوی دەریای نیوێراستی بەهەموو رەنگ، ترووسکانەو و دیمەنەکانی یەوێ لە پئیش چاوان بوو. بالندە یەکی زەرد خولئکی بە سەر سەری دا لئدا و بازنە یەکی زئیری لە سەر دروست کرد. پووناکی پوژئ سەری

پەر کرد و نهخته ترووسکهکهی نیو چاوی ژیاپهوه. مهلا عهبدوسسهلام به پروونی ههستی به ئالوگوپری سیمای هههمدی کرد و له دلێ خوی دا گوتی: ئهوهی پپی دهلین هههمهدۆك، ئههمهیه!

ژنهکه فینجانهکانی خر کردنهوه، له سههر سینیپهکهی دانان و چوووه ژووری. هههمد له مهلا سهلامی پرسی:

- باشه له سههر چی راوهستاوی، بوئای کری؟

- جارێ دهپۆین ...

- دهپۆین؟

له پریک هههمد مات بوو: پیاوهکهی دوینی، له پشت دهرگای ههساری، که له سههر پشتی بوو، راوهستاوو و تیپانهوه پامابوو. وهک ئهوهی وابوو هههمدی بو دژکردهوهیهک هان بدا.

- دیتت؟

هههمد روخساری سپی ههلهگهراوو و له بهر توورپییان ههموو گیانی دهلهززی.

- ئهوکابرایهت دی؟

- بهلێ دیتم، دهی جا؟

- ئهوکابرایهت له پشت دهرگاکی راوهستاوو، ئهوت دی؟

- بهلێ، بهلێ دیتم.

- ئهمن ئهوکابرایهت له شووینیکی دیتوه، هیچ گومانم لهوهی دا نیه، بهلام وهبیرم نایهتهوه ناوی چییه و کئییه. له ههر شوینیکی بم، ئهوکابرایهت به دوامهوه، بهلام ههموو جارپیش که دههوی بیگرم، ون دهبی.

هههمد ئهوکسانهی زور بهپهله کرد. ئهوکابرایهت گوتی:

- بریا دهمانچهم پپی با، یهکجی گوللهیهکم لی دهدا. به راستی سههرم لی سوپ

دهمینی، ههر گالتهم پپی دهکا و ئازارم دهدا ...

به بی ئهوهی قسهکهی تهواو کا، پای کرده دهری و به دواي کابرای دا پپی. مهلا سهلام و ژنهکesh، که هاتبووه دهری، پپیان سهیر بوو و کاتیک هههمد ئاوا له نهکاو دهپهری و پای کرده کابرای، زورپیش ترسان، بهلام کابرا پپیش ئهوهی هههمد له دهرگایه بچپته دهه، ههلاتبوو.

هههمد له دووی نهبووه. به سههر مؤره دیواریکی دا بازی دا نیو باغیکی. له دوورهوه کابرای ده نیو دانگهیهکی مهپی دادی. دانگهکه به چالووکان دهوری گیرابوو. هههمد ویستی به سههر پهژینهکهی دا باز دا، بهلام به سههر چالووکهکان دا کهوت. دهو ماوهیهی دا کابرا گهپشته میرگیکی و دواتریش به نیو چهقلهشینکان دا خوی ده نیو پولهبییهکی هاویشت، دهمیکی ده وی دا ون بوو و هیندهی پپی نهچوو له نیو کهرتهشیجارپیکی له بهری ئهوبههری سههری وهدهرنا. هههمد ههر به دواپهوه بوو،

بەلام قەت نەى دەگەشتى. دەموچاۋ، لاقولەتەر و شانوشەپىلىكى ھەموو پچرپچر بېوون و خوڭنيان لى دەچۆرا. ھەموو لەشى ۋە سەر ئارەقەى گەرەبوو. پياۋەكەش ئەو جار خۆى دە نىۋ پۆلەپنچكىكى چرۋېر پۆكرد و ون بوو. لكوپۆپى پنچكەكان وا تىك بەزىبوون، بوارى ۋەيان نەدەدا پياۋ بچىتە نىۋيان و ھەمەدېش ھەرچەندى رۋانى، كابرارى ۋەپېش چاۋى نەھاتەۋە، ناچار دەستى لە راونانى ھەلگرت و گەرەپاىەۋە. بە ھەناسە بركى و لە حالىك دا دە ئارەقەى دا شەلال بېوو، گەشتەۋە لای مەلا سەلامى. ئەو خوڭنەى لە دەم و چاۋى را ھاتبوۋە خوارى، كراسەكەى سوور كرىبوو.

– ئەرى ھەمەد ئەو پياۋە كى بوو؟

– نازانم، ھەرچى دەكەم نای ناسمەۋە، بەلام دەزانم لە شوڭنيكى دىتوومە.

– باشە ئەۋە چت لى بەسەرھاتوۋە؟

– دروان سەروسەكوتىيان دارووشاندووم و خوڭنەكەش ھەر ئى ۋەيە.

– بېروانە كراسەكەت ھەموۋى بەخوڭنە!

– ۋەللەھى لە شوڭنيكى دىتوومە، بەلام بۆم ناچىتەۋە سەرىەك كە بزەنم كىيە.

– نىگەرانى ۋەى مەبە، ئاخىرەكەى ۋەبىرت دىتەۋە.

– بەلى، بەلام لە ۋەى دەترسم ... دەترسم لە ۋەختى نوستنى دا بى و بىمكوژى.

– مەترسە ئەۋەش جى بەجى دەكەين!

– دلدانەۋەى مەلا سەلامى ۋرەى ھەمەدى زىندوۋ كرىدەۋە ۋ ھىۋر بۆۋە.

مەلا سەلام گوتى:

– با بېروڭنەۋە، ئەتۆ دەبى جەكەنت بگورى.

كاروبارى كرىنى خانوۋەكەى بە سى رۆژان كۆتايى ھات و ھەمەد قەبالەكەى ۋەرگرت. مەلا عەبدوسسەلام پياۋىكى دەستپۆڭشتوۋ و خاۋەنرېز بوو. كارى زوو لە بەر دەستى رادەپەرى، ھەموو دەرگايەكى بۆ دەكەۋتە سەر پىشتى و بە قسەى دەكرا. ھەمەد ھەر كە قەبالەكەى ۋەرگرت، بە غار رۆبى بۆ لای بىۋەژنەكەى. ژوورەكان بەتال بېوون، مالەكە خاۋىن كرابۆۋە ۋ ھەموو شتىك رىكوپىك كرابوو. ژنەكە لە ۋى بوو، خەمبار و نارەھەت، فرمىسكى دە چاۋان گەرەبوو ۋ ھەر لەۋ حالەش دا بزەيەكى لە سەر لىۋان بوو. دەستەكليليكى بۆ لای ھەمەدى راداشت:

– خىرى لى بىنى. ھىوادارم دەۋ خانوۋەى دا بەختەۋەر بى و بە خۆشى و سلاھەتى بى. ئىمە ژيانىكى خۆشمان تى دا رابوارد. خۇدا خىرت ۋەرئى بىنى و ئىشاللا تەمەنت درىژ بى.

ھەمەدكليلەكانى ۋەرگرت. ھىندىكىان تىۋە راما، دەتگوت نازانى چىيان لى بكا. پاشان بە بزەيەك لە سەر لىۋانەۋە چاۋىكى لە ژنەكەى كرىد و چۆۋە ھەسارى. نەى

دەزانی چ بكا. هیندەى نەمابوو لە خوۆشىیان بال بگرئ. سەیرانى هاتە پێش چاوى، ئای چ ژنیكى جوانە، كە دەروا چەند شیرن هەنگاو هەلدینیتەوه، چەندە باریكە، بەزنى هەر دەلئی لاواوه. ئەو دوو قوولكانەى روومەتى لە كاتى پیکەنینى دا چەند جوانن. پاشان بیری لە دایك و بابى كردهوه و هەروەها لە خەجیچیش. دایە خوۆرى هاتە پێش چاوى كە هەردووك دەستى بە پشتىیەوه گرتبوو، هاتە نیو حەسارەكەى، چاوى لە خانووەكەى كرد و پاشان بە خوۆشحالىیەكى زۆرەوه رووى بو لای وی وهگرپا.

حەمەد بە حەسارەكەى دا گهرا. یەك بە یەك دار و بەرد و تەنانەت چل بە چلی گیای نیو ئەو حەسارەى بە سەر كردهوه. كاتیك چاوى بە چالووکی كەوت، كە بەردى مەرمەرى دە سەرى گیرابوو، لە خوۆشىیان قیزاندی. لە دلئى خوۆى دا گوئی دەبئ ترومپایەكى دەو چالووئى گرم، دەنا سەیران ماندوو دەبئ.

لە پڕ هەستى كرد ورده ورده ولات بەرەو تارىكبون دەچئ و زۆریشى برسىیە. ماوهیەكى دیکەش دە خانووەكەیهوه راما كە ئەوهندە سپى بوو، لە بوولیلەى دا دەترووسكایەوه. كزە بایهكى بەهاریى لاوینەرەوه بە بوئى لیمویهوه هات.

بەیانى زووى رۆژى دواتر لە جیگایە دەریەرى. هیشتا سەرى گاوركووى بە تەواوى رپوناك نەببوو. خیرا جلهكانى دەبەر كرد و چوو بو لای مالهكەى. كاتیك دەرگای كردهوه، چاوى بە پیریژنەكەى كەوت كە هەروا بە دانیشتنەوه پالئى وه هەمان دارى دا بوو، كە دوینئ كاتیك حەمەد لە وئ رۆیى لە بنى دانیشتبوو و خەوى لئكەوتبوو. بە ئەسپایى، بو ئەوهى ژنەكە وهخەبەر نەیه، خوۆ گەیانده سەر پلیكانەكان كە سئ ریز بوون و لە بەردى مەرمەر بوون. لەوئ لە سەر پلیكانەكان دانیشت و چاوهرپئى خوۆرەلاتن بوو. پێش تاوهلاتئ بالندان وهخەبەر هاتن و لە حالئك دا لەو دارى بوو دارى هەل دەفرین، دەیان خویند. هەموو حەسارەكانى دەوروبەرىش هەر بەو شیوهیه بوون و دەنگى بالندانیان لیوه دەهات. كاتیك رۆژ سەرى وه دەرنا، شەبایەكى دلبروین هات و بوئى خوۆشى جوړاوجوړى لە گەل خوۆ هینان.

لە نەكاو حەمەد پیریژنەكەى وهبیرهاتەوه و بە پەله چوو بو لای. ئیستا ئەو وهخەبەر هاتبوو و پڕ بە چاوانى دە خانووەكەیهوه رامابوو. كە حەمەدى دی، بزەى هاتئ، بەلام خوۆ نەبزاوت. حەمەد چوو لە بەرامبەرى دانیشت. هەردووکیان بئ ئەوهى یەك وشەشیان لە زارى بیته دەر، هەتا نیوهرۆیه، ئەو كاتەى رۆژ گەیشته نیوهراستى ئاسمانئ، بەو شیوهیه مانەوه.

جەنگەى نیوهرۆیه لە پێش دا حەمەد هەستا، سببەرەكەى لە بەرپئیانی واووتر نەدەچوو، داهاتەوه و کلێلەكانى دە نیو دەستى ژنەكەى نا.

– هەتا دەرۆى لیڕە بخەوه و با کلێلەكانیش هەر بە تو بن خوشكى گەورەم! جارئ دایكم و خیزانم نە گەیشتونئ و ئەمن پیویستم بە خانووەكەى نیه.

- نانا، كاكه گيان، ئەمن له مالى جيرانىكىم. چت لئو وشيرم، ئەمشو هەرچى كردم خەوم لئنه كهوت، ئىدى هاتمه ئيره و ليره خەوم لئكهوت. كليله كانى لئوهرنه گرتەوه.

ئىدى هەموو بەيانان حەمدە هەل دەستا و بە پەلە دەهاتە خانووەكەى. هەموو پوژيش دەى دى ژنه كه له بن ئەو دار پرتەقالە گەورەى نوستو و كاتيكيش وەخەبەر دەهات، بە يەكەوه دادەنيشتن و چاويان لەو خانووە سپىيە جوانەى دەكرد. ئەوهيان بو بېوو بە عادەت.

حەمدە پوژبە پوژ خوشحالتەر دەبوو. كەبراي نەناسراویشى ئىدى نەديتەوه، بەلام ئەو نيگەرانىيەى هەر له دلى دا بوو كه نهكا پوژيک ئەو كەبرايە پەيدا بىتەوه. پوژيکیيان بەيانىي زوو كاتيک حەمدە زور بە ئەسپايى دەرگاكهى كردهوه و هاتە نيو حەسارەكەى، ديتى ژنه كه له وئ نيه. دلى داخوريا، زورى پئناخوش بوو و نەى دەزانى چ بكا. گەريک بە نيو حەسارەكەى دا گەرا، هاتەوه له سەر پليكانەكان دانىشت، چوو ژوورئ گەرا، پاشان چوو بو مالى جيرانەكەيان و له دەرگای دا. ژنيك دەرگای كردهوه، كه چاوى بە حەمدەى كهوت، پئكهنى و گوتى:

- دەزانم له كئ دەپرسى.. بەلام پووره زارا پيش تاريكوپرونى بەيانى پويى بو ئەستەمبوولئ. دياره ئەمشەويش تا كاتى پویشتنى هەر چوو مالهكەى خوئ و لەوئ خەوت...

حەمدە بە دلنارەحەتىيەوه گەرايەوه مالى مەلا سەلامى. كاتيک وەژوور كهوت، مەلا سەلام خەريكى نانخواردنى بوو.

حەمدە بە حالەتيكى خەمبارەوه گوتى:

- ژنه كه پويوه.

- دانيشە حەمدە، چەند پوژە چاوم پيت نەكهوتو، بە راستى له كوئ بووى و ئيستا خەريكى چى؟

حەمدە له بەرامبەرى دانىشت و پئكهنى.

- دەمەوئ ئەمرو بچمە شارى حەمدە، ئەرئ ئەتو هەروا سەرقالئ؟

- نەخير، كارم نيه، ئەو ژنەش خو ئىدى ليره نەماوه.

- بو شتومەك و كەرەسەى نيومالى، رام ئەسپاردوو هينديك شتمان بو دانين. ئيستا دەبئ بچين هەليان بزيرين.

مەلا سەلام دوو تەختى خەوى ديارى كردبوو، كه سەرى پيچكەكانيان گوى مس بوون. حەمدە بيري كردهوه: ئەها، كه وابوو من و سەيران دە نيو ئەو تەختەى دا دەنووين و ئەوى ديكەش بو دايە خوئى. بەلام وەللاهى دايە خوئى قەت دەو تەختەى دا نانوى. واى پئبليين قەلس دەبئ و قسەمان پئدەلئ، بەلام ئاخري رادئ و تئدەگا كه نوستنى سەر تەختى خوشە ...

مۆبل و كورسى، سەربەرگى ئاورىشم بۆ كورسى يەكان... تابلۆى نەخشى خەتتىي جوان جوان و ئايەتى قورئانى... ويىنەى دە شووشەگىراو: سەرى ژنىكى جوان بە لەشى ھەژدېھايەكى يەو، بوراقى پېغەمبەرى كە لەشى ئەسپە و سەرى كچە و ويىنەى لەشى بىگيانى ھەزرەتى ەلى كە لە دەشتىكى كاكى بە كاكى دا بە سەرى وشتىكى يەو يە...

ھەمەد بە ئۆگىرى يەو ھەموو تابلۆكانى چا و لى كىردن و مەلا ەب دوسسە لامىش مەبەستى ھەموو تابلۆكانى بۆ لىك دايەو. ھەمەد لە خۆشيان ئۆقرەى لى بىر ابوو، پوخسارى سپى ھەل دەگەرا، سوور ھەل دەگەرا و بەردەوام پىرسارىشى دە كىردن: - كە وابوو شتىكى وا ھەيە كە لەشى ھەژدېھايە و سەرى ژنە؟ - بەلى ھەمەد، ھەيە، لەو دىوى كىوى قافى.

- ئەسپى ھەزرەتى مەمەد ش سەرى كچ بوو، بە پوخسارىكى ئاوا جوانەو؟ - بە تەواوى وايە ھەمەد و ئەو ئەسپە ئىستانش دەژى، لەو دىوى كىوى قافى. - ھەزرەتى ەلىش تەرمى بىگيانى خۆى سوارى وشتىكى كىرد و وشتى كەشى دە دەشتى كىرد؟

- بەلى بۆخۆى وشتى كەى لى خورى و كەس نازانى پىروى دە كوئى كىرد... ھەمەد بە نىو دوكانە كەى دا گەرا و بۆخۆشى تابلۆيەكى شووشەى ھەل بىژارد كە نەخش و رەنگەكانى لە بەر گەشى يان دە ترووسكانەو: پىاويكى بە دىمەن سوارى ئەسپىكى بۆرە ببوو، ئەسپەكە ھەستا بوو سەرى پاشووان و پىاوەكەش يەكى چوارشانە بوو، چاوەكانى گەورە بوون و سميلى دەت گوت مانگى يەكشەو يە بە دەورى لىوانى دا ھاتبوو خوار و شمشىرىكى پروتى بە دەستەو بوو.

- ئەو كى يە؟

- كوئىرۆغلى يە...

ھەمەد گوتى:

- دەلىى چى ئەو ەش بىرىن؟

- دەى كىرىن، ئەو زۆر جوان كىشراو تەو. ئەو كەسەى ئەو تابلۆيەى كىشاو تەو، ھونەرمەندىكى گەورە يە. ئەو سوارە كە كوئىرۆغلى يە، كىشك لە مەرقەدى مەلا خونكارى، لە كۆنبايە، دەكىشى و پىاويكى ەادل و پىرۆزە كە لە رىزى چلسوارەى غەببى دايە. ئەو تابلۆيانە بە راستى پىرۆزن و ھەر مالىكى ئەوانەى تى دابن، شتى خراب و نگرىس پروى تى ناك، قەت تەلاق و لىك ھەل بىران لەو مالىەى دا پرو نادا و بە پىچەوانەو پىر دەبى لە خىر و بەرەكەت.

ھەمەد لە پىش تابلۆيەكى دىكە راو ەستا: بۆقىكى سەوز كە ئاگرى لە زارى دەھاتە دەر.

– ئەوەیان بە دەستی پیاوچاكان دروست نەكراوه. هیچ نایهئى، هەر بۆ وهى نابى چاوشى لىكهى.

حەمەد بە دوودلى يهوه له بهرامبەر تابلۆيهكى دىكه راوهستا. ئەوەیان ئاسمانىكى بىسنوورى هەر بهو رەنگه گەشانهوه نیشان دەدا، كه ئاسمانى سەر چوكووراواپه هەىبوو. دەشتىكى دەخسته بهرچاو كه پڕبوو له گۆلى زەرد، سوور، بنهوش و كالى، راست وهك گۆلهكانى ئەو دەشتهى، هەروهها هينديك دارى تىدابوون، كه هەرچهند رەنگى هەموو دارهكان سەوز بوو، بەلام هەر ئەو رەنگه له دارىكهوه بۆ دارىكى دى له بارى توندى و كالىيهوه جياوازى هەبوو و هەركامه و جورىكى تايبهتى دەنواند. لكى دارهكانى پڕ له گۆلى رەنگاورەنگ بوو. ژنىك و پياويك له سەر جوگه ئاويكى راوهستا، هەردووكان روت بوون و ماريك له پشتهوهيان دريشووكه سوور و دووفليقانهكهى دەرهيئابوو و قهقههه له دارىكى ئالابوو. وا ديار بوو ژن و پياوهكه له وهى كه روت بوون، شەرميان دەکرد. حەمەد ئەو بەرهبەيانەى وهبىر هاتهوه كه سەيرانى له قەراغ چۆمهكهى چاوشى كهوت. وهبىرى هاتهوه كه سەيران له پشت پۆله قاميشىك و هينديك پنچكان له نيو گولان دريژ ببوو، ئاى كه لەشى نەرم و جوان بوو... حەز و ئارەزوو هۆشى له هەردووكان بربوو و مەستى هەستى خۆشهويستى و يهكترويستى بوون... كه ئەوهى وهبىر هاتهوه، ئازاى لەشى له حەسرهتان لەرزى. له تاوان خەرىك بوو دىق بكا، بەلام نەىدەزانى چ بكا... كاتىك تاو هەلات و خۆر له سەروسهكوتى دان، هيشتا هەر خەرىكى ئيشقبازى بوون. ئەسپه كوئيتيش مەوداى پەنجا ميتريك لهولاترى وان سەرى دە حەواى كەردبوو، لىچى لىككەردبوونهوه و رەق راوهستا...
– حەمەد دەلىي ئەو ويئەيهت زۆر به كهيفيه.

حەمەد وشيار بۆوه و خۆى كۆكردهوه:

– وهللاهى جوانه مامۆستا، هەروا پىم خۆش بوو چاوى لىبكهەم.
– ئەوه شاكارىكى جوانى هونەرمەندانەيه. بڕوانه، ئەوه بەههشته كيشاوى يهتهوه، لهو بهههشتهش جوانتر و رازاوهره كه باسى دەكرى.
حەمەد سوور هەلگهرا، سەرى بەرداوه و گوتى:
– وايه، به راستى زۆر جوانه.

– هونەرمەندهكه بهههشتى چۆن ديتوه، هەر واشى كيشاوهتهوه.
حەمەد ئىدى سەرسورمانى خۆى بۆ نەشاردرايهوه و گوتى:
بۆچما ئىنسان دەتوانى پيش ئەوهى بمرى، بچپته بهههشتى و بىبىنى؟
– هونەرمەندهكه هەموو رۆژى له وئيه. دياره ئەو به چاوى دل دەىبىنى. ريگاي بهههشتيش هەر به دل بەلەده. ئەگەر وا نەبا، ئەگەر ئەويى نەدىبا، چۆن دەىتوانى ئەو ويئەيهى وا جوان بكيشيئتهوه، كه له بهههشتى جوانتر بى؟

– ئەوه زۆر جوانه، زۆر زۆر، ئەدی ئەو ماره ...

ئیدی نهی زانی چۆن ههستی خۆی دهبرێ:

– ئەدی ئەو سیوه سووره ... چاو چهنده سووره ... له سووری یان هەر بریقەى دەدا ...
– ئەم تابلۆیه بابە ئادەم و دایه حەواى ئیمه له و کاتهى دا نیشان دەدا که له
بههشتی دهرده کرین. ئەو مارهش هەر ئەو ماره فیلبازیه که فریوی دان و گوناھی
پێکردن. دایه حەوا سیویکی سووری به دهستی راستی یهوهیه، که ماره که داویهتی.
ئیستا ئەو چیدی خۆی پێراناگیری و قهپ به سیوه کهى دا دهگری، نیوهی سیوه کهى
دهخوا و نیوه کهى دیکه دەدا به بابە ئادەمی ... دیتوته وینە که چهنده زیندووه؟
ئینسان پێی وایه هەر ئیستا هەرچی دهو وینەى دا هەن، ده بزوون. هەر دهلیی خوا
روحی وه بهر وینە کهى ناوه، هەر بهو جوړهى که گیانی وه بهر عهززی ناوه ... مرۆف
دهتوانی سویندی بخوا که بابە ئادەم و دایه حەوا بوخویان له گهڵ ئەو مارهى و
بهو سیوهیه وه له نیوه راستی بههشتی، له پیش وینە کیشه کهى راوه ستاون و
ئەویش وینە کهى کیشاوه تهوه و رهنگی کردوه.

– دایه حەوا جوانه و بابە ئادەمیش زۆر به شانوشکویه!

– دواى ئەوهى ئەوان له بههشتی دهر کران، لهش، دل و بیرى ئینسانیش شیوا. ئیمه
هه موومان له سه ره تاوه له سه رچاوه یه کهى روونه وه هاتووین، به لام ئیستا پرووباری
گه وهى مرۆقایه تی هەر ئاوی لیڵ و پیسی پێ دا ده روا.

حه مه د بیری کرده وه: سه یران زۆر جوانه، هه زار هینده ی دایه حەواى جوانه.
گه ردنی کیلی، قه دی باریکی و رهنگی ئەسمه ری ... له نه کاو ئاوری دایه وه و
هیندیك نیگه ران بوو: بلێی مه لا سه لام ههستی نه کردبێ بیر له چی ده که مه وه؟
– با ئەو تابلۆیهش بکرین، دیاره ده بی گران بی، به لام قه یدئ ناکا ده ی کرین.
حه مه د له بن لیوی یه وه گو تی:

– به لئى، بی کره!

له وه زیاتری له سه ر نه رویی. ده ترسا مه لا سه لام به قسه ی نه کا و ئەو تابلۆیه ی
بابه ئادەم و دایه حەواى بو نه کرئ.

کا براهه کی پیر که عه بایه کی ده به ردا بوو، ته پله یه کی له سه ر بوو، ملیکی دریزى
چرچاوی و ردینیکى کۆرپه ی هه بوو و ته سبیحیکى به دهسته وه بوو، زۆر به له
سه ره خوویی و له حالیک دا له بن لیوی یه وه دوعای ده خویند، تابلۆ کهى هینایه
خواری. ملی ئەوهنده دریز بوو، ده تگوت سه ری به سه ری دارده ستیکى یه وه کراوه.
پاشان لبادیکى جیگجیکى، فه رشیکى هه وشاری و به رمالیکى نه خشینیشیان کری.
به رماله که له لباده کهش جوانتر بوو.

حه مه د وه ک که سیکى که ده خه وئ دا ده روا، وه دواى مه لا سه لامی ده که وت. بوخوی
له خووه هیچی نه ده گوت. هەرچی مه لا سه لام گوتبای، پێی رازی بوو و دیاره هەر

شتیكیش ئەو كریبای پیی جوان بوو و پیی باش بوو. ئەو تەنیا بییری لە هونەری هونەرمەندە وینەكیشەكەى دەكردهوه. پیی وا بوو ئەگەر شەو و رۆژ لە بن ئەو وینەیهى دابنیشی، نە بخوا، نە بخواتهوه و نە بیر لە شتیكى دیکە بکاتەوه، تەنیا چاو لەو وینەیهى بکا، هیشتا تیر نابی.

پیاوه پیره خاوه‌ندوكانه‌كه چەند تابلۆی دیکەشى هەروا بە دیاری لە گەل شتومەكه‌كان دانى، بەلام هیچیان وهك ئەو وینەیهى سەرنجی حەمەدیان رانه‌كیشا.

دوايه چوونه دوكانى زەینوللا ئەفەندى. كورسى، مۆبل، میز، كەلوپەلى چیشخانەى، دەورى و تاقمى چینی و زۆر شتى دیکەیان لە وى كپین. كاتیك مەلا سەلام چرایه‌كى كووپه‌مه‌ی گەوره‌ی نهوتی هەلبژارد، حەمەد رپووی وه‌رگیرا. چرایه‌كى ئاواى جارێكى لە شوینێكى دیبوو، بەلام نەى دەزانى لە كوئ و كەى، راست وهك پیاوه نەناسراوه‌كه‌ى كە بەرده‌وام خۆى نیشان دەدا و كاتیك حەمەد دەیه‌ویست بچیتە لای و بی‌گرئ، لەبەرى هەل‌دەهات.

– مامۆستا ئەو چرایه‌م ناوئ.

– ئەدى ئەوه‌یان كە كووپه‌كه‌ى سەوزه، ئەوه‌شت ناوئ؟

– نا، مەبه‌ستم ئەو پەمه‌یی‌یه‌یانە، دەنا قەیدئ ناکا، لەوانەى دیکە هەركامیان بکړی، پیم‌ناخۆش نیه...

مەلا سەلام دوو چرای جوان و باشی هەل‌گرت.

لە ماوه‌ى چەند رۆژان دا دیوار و دەرگا و پەنجەرەكانى خانووه‌كه رەنگ کرانه‌وه. فەرپش، مۆبل و شتومەكى دیکە هەركام لە جیی خۆى دانرا. رۆژیكى خیزانى مەلا سەلامى كە ئەویش وهك سەیرانى ژنیكى جحیل و جوان بوو و ملی وهك ملی قووی درێژ بوو، بە سەبه‌ته‌یه‌كى گەوره‌وه پەیدا بوو. سەبه‌ته‌كه پپ بوو لە پەرده‌ى جوانى گۆلدۆزى كراو. ژنه‌كه لە گەل مەلا سەلامى پەرده‌كانیان بە پەنجەرانه‌وه هەل‌واسى. كاری ریکوپیك‌کردنى ماله‌كه‌ى چەند رۆژیكى گرت، بەلام حەمەد بیریشى لئ نەده‌كرده‌وه. بوخۆى رۆژ تا ئیوارئ دادەنیشت و چاوى لە تابلۆى به‌هه‌شته‌كه‌ى دەکرد.

– ئەرى حەمەد، ئەتۆ هەر دەلیی لە نیو ئەو هەموو شتانه دا تەنیا كەیف‌ت به‌و تابلۆیه‌ى دئ، وايه؟

حەمەد لە حالیک دا چاوى لە سەر تابلۆكه‌ى نەده‌گوێزته‌وه، گوتى:

– ئەمن پیم‌وايه بە راستى تابلۆیه‌كى جوانه.

حەمەد هەر چاوى لە تابلۆكه‌ى دەکرد و بەرده‌وام شتى تازەى تی‌دا دەدۆزى‌یه‌وه، رەنگى نویی تی‌دا بەدى دەکرد و هەموو جارێكىش راده‌پەرى و دلئ دادەخورپا.

له سەر گەلایهکی سهوزی کال خالخالۆکهیهکی دۆزییهوه و له پشت گەلایهکی دیکه، کۆمهڵیکی دی. له شوینیکی دیکه وینهکه دا بالندهیهکی شینی سینگ زهردی بهدی کرد. بالندهکه به نیگهرانییهوه له ههرچوار دهوری خۆی دهروانی... وا دیاره زۆری پێناچی بالهکانی دهکاتهوه و دهفری... قالونچهیهکی سهوز که جار به جار ئامال سوور و شینیش دهوینی، باله تهسکه لهرزۆکهکانی دهردهکیشی... له نهکاو حهمهد به شهوق و زهوقیکی زۆرهوه رای کرده لای مهلا سهلامی:

- دهلین زیارهتکردنی گلکۆی مهلا خونکاری له کۆنیای، به نیوه زیارهتیکی مهکهی دهبی. ئەمن زۆرم پێخۆشه بچمه کۆنیایه لای ئەو هونهرمهندهی که ئەو تابلۆیانهی کیشاوهتهوه، ئافهرینی لی بکهم و ریزی لی بنیم. ههر سهیران بگاته ئیره...

- بهلی دهتوانین بچینه سەر گلکۆی بابە مهولانای، بهلام هونهرمهندهکه ئەوهتا لیڕهیه. ئەو پیاوه پیره ملدریزهی ئەمڕۆ له لای بووین، خاوهنی ئەو شاکارهیه...
- به راستی ئەو بوو؟ چاو له من که، تهنانهت دهستیشیم ماچ نهکرد.
- دهرفهتی ئەوهت دهبی...

حهوتوی دواتر ئەسپێکی رهسهنی عورفایی یان کرپی، جوانوئهسپێکی چوار ساله. حهمهد زینیکی چهکهسیی پهراویز زیوکفتی کرپی. ههموو رهختهکهشی ههر زیوکفت بوو. پاشان دهمانچهیهکی ناگانیشی کرپی و ده بهرپشتینی راکرد.
مهلا عهبدو سهلام گوتی:

- حهمهد گیان، ببوره، لیڕه خهڵک بهو نهوعه جلو بهرگهیهوه سوار نابن.
ههستان، چوونهوه دوکانی زهینوللا ئەفهندي، چاکهت و پانتۆلیکی سورمهیی، جووتیک چهکهمی دریز، کلاویکی خهتخهت و دهرزهنیک کراسیشیان ههڵگرت.
حهمهد زۆر خوشحال بوو که بهو لیباسهیهوه دهگهرا، بهلام بهو جلانه رانههاتبو و ههستی دهکرد به پروتی دهگهری. ئەو بیجگه له سهربهرگه یهخه زیوچنراوهکهی، کهوشه قایشهکانی، گۆرهوییه خورییهکانی و کراسه لۆکه ماراشییهکهی، شتی دیکه پێ جلو بهرگ نهبوو.

لهو کاتهوه ئەسپ و دهمانچهکهی کرپیوو، کابرای نهدیبووه. پۆزیکیان به سواری چوو بۆ لای چۆمی و ههتا ئیواری له لای پۆلهپنگهکهی مایهوه، که به سەر دهریایهی دا دهروانی، چوو له پیش مزگهوتهکهی چاوهروان بوو و پاشان چوو له کهبابخانهکەش نانی خوارد، بهلام هیچ نهقهوما. ئەو بهینهی ههموو لی گهرا، له دلی خۆی دا وای دانابوو که بی دۆزیتهوه و ئیدی نهیهلی له دهستی دهرجی!
کاتیکی کاری مالهکهی تهواو بوو، مهلا سهلام حهمهدی بانگ کرد و کیسهیهکی زهردی زیوکفتی دا دهستی. ئەمه ههر ئەو کیسهیه بوو که کاتیکی حهمهد گهیشتبوه ئیره، به مهلا سهلامی سپاردبوو، تا بۆی ههڵگرێ:

- فەرموو حەمەد، ئیستا ئەتۆ مألوحالی خۆت هەیه و دەکری پوولی خۆشت لە لای خۆت بی!

حەمەد کیسەکە ی کردەو. لەگەڵ ئەو هی ئەو هەموو شتەش کرابوو، هەروا پڕ بوو لە پوول. حەمەد کیسەکە ی دایەو دەستی مەلا سەلامی:

- مامۆستا گیان، دەبی هەتا سەیران دی، هەر لە لای تۆ بی.
مەلا سەلام کیسەکە ی لی وەرگرتەو، پینج سکه ی زیپی لی دەرھینا و دانایە دەستی حەمەدی:

- باشە، بەلام با ئەو نەت هەر پی بی. لەوانە یە پیویستت پی بی.
حەمەد سکه کانی دە کیسە ی باغەلی خۆ نا. وینە ی دوو پیشکی بە زەنگیانە ی رەنگاورەنگ لە سەر پشتی کیسەکە ی چنرابوو.
مەلا سەلام گوتی:

- دەتوانی لە لای زەینوللا ئەفەندی هیندی لێ سکانە ورد کە یەو. ئەو زوری خۆش دەوی. دوستانە یی کە سیکی وەک وی بۆ تۆ زۆر بە کە لکە.

حەمەد پانتۆلی سواری یە هەل کیشا، قایشکی زیوئاژنکراوی لە سەر بەست، کراسیکی سپی بی یەخە و کۆتییکی سورمە ییشی دەبەر کرد و قەمچی یە کەشی دە بەر چە کە مە کە ی راکرد.

ئەسپەکانیان لە کاروانسە راکە ی نیزیکی بازاری کە دارپە لکیکی گەرەشی لە تەنیشتی بوو، بەجی هیشت. لە بن دارە کە ی کە سی سە دە ی زیاتر تە مە ن بوو، کانی یە ک هەل دە قوولی و ئاو کە ی دە چو دە حەوزیکی یەو، کە بە بەردی سپی دروست کرابوو و لە حەوزە کەش را بەرە و خوار بە ئاو هە ل دیریکی دا دەرژایە نیو باغە پرتە قالیکی. قاوہ خانە یە ک لە و جیگا خۆشە ی هە بوو.

لە بن دارپە لکە کە ی دانیشتن و قاوہ یە کیان خوار دەو. پاشان چوونە فرۆشگە کە ی زەینوللا ئەفەندی. مەلا سەلام حەمەدی بە هاویریکی ناساند. زەینوللا ئەفەندی حەمەدی بەو بەرگە یەو زۆر پی جوان بوو، هەر چاوی لی دە کرد و دواتریش بە خۆشحالی یەو گوتی:

- خوشکە زاکەت بە راستی خوینشیرینە! ئەگەر سەلت بوا یە، لەوانە بوو هەموو کچی چوکووراوایە ملی خویانی بۆ بشکینن!

مەلا سەلام بە شیوہ یە ک کە خۆرانانی تی دا هەست پی دە کرا، گوتی:
- بەلی، حەمەد بە راستی شوخ و ریکوپی کە! ئەو هەش کە وەبەر دلی تۆ کە وتو، بۆ وی سەر بەرزی یە و جیگای خۆشحالی یە!
زەینوللا ئەفەندی گوتی:

- خودا ئاگاداری بی!

فرۆشگەى وى لە زووهوه هەر بەرپمىن و بە نىوبانگ بوو. هەر كالا و شتومهككى له ئاليبوو، ديمهشق، ئەسكەندەرىيه، پاريس، لەندن و ناپيلى را دههات، يان به قاچاغى له ئەسكەندەروونى وهدهردهكهوت، ههمووى به فرۆشگهكهى وى دا بو نيو توركيه، ئيران، ئىپراق و ولاتانى تهنانهت زور دوورترى ديكهش دهپويى. زهينوللا ئەفەندى ميوانىكى زورى دههات، خانوويهكى رازاوه و گهورهى له دهرهوهى شارى ههبوو، ميوانهكانى دهبرده ئەوئ و لهوئ پييان رادهگهيشت. ئەوانهى سهودا و كرين و فرۆشى له گهليان ههبوو، تورك، عهپهپ، فهپانسهيى و ئيتالييى بوون. ههموو كهس دهىزانى ئەو چ دهكا وله ئەستهمبوول و ئەنكهرهش خهلك دهيانزانى. زهينوللا ئەفەندى پوولئ يهكجار زور بوو و هەر بويهش مهزرا و خاككى زورى به نرخى زور ههزران كريبوو. تهواوى ئەو دهشتهى له پهسارى شاخى را ههتا سهر ليوى دهريايه ئى وى بوو. ههرجى بابتهى سهودا و بازرگانى بوايه، له چهكهوه بگره، ههتا ههشيش، ئەسپ و مهپ و ... ليى نهدهپرينگايهوه. شهو نهبوو كاروانىك بارى له شتى ناياب و به نرخ بو نهيه ...

ههموو گهورهپياوانى شاريش هەر له فرۆشگهى وى كو دهبوونهوه. ئيواران حاكم، فهرمانهى ژاندهرمه، شارهدار، قازيى شارى و ههموو ئاغا و بهگهكانيش دههاتنه ئەوئ، له موبلى چهرم دا دادهنيشتن، چايان دهخواردوه و باسى سياسهتى ئەو سهردهمهى توركيه، سووريه، فهپانسه و برىتانىاي گهورهيان دهکرد و هەر له ويش برپيارى جوراوجور دهدران. دهنگو و ههوال و بوچوونى رهخنهخولقيين و ئالوز، شتيك بوون كه به گهرمه باس يان دهكرا. هيچ شتيك نهبوو له گونديكى ههره دوورهدهست و تهريككهوتووئى ئەو ولاتهى رووبدا و له وئ نهيهته بهرباس و قسهى له سهر نهكړئ.

– دهليين ئيوه خانووهكهتان كريبوه؟

– بهلئ هونهرمهندى بهريز، شوكر بو خواى!

– ههزرانىشتان كريبوه؟

– وهلاهي ئەوهندهش ههزران نهبوو...

– بيستووومه پيريژنه خاوهنمالهكه دلى نهدههات خانووهكهتان بو چول بكا. دهليين دههات شهو و پوژ له بهر دهركاي خانووهكهى دهمايهوه.

حهمد له حالىك دا به مهبهستى ريز گرتن ههردووك دهستى له سهر چوكى داناوو، وهلامى دايهوه:

– پيمگوت نهروا و له گهئ ئيمه بمينيتهوه...

– ئەدى ئەو چيى گوت؟

– بهيانىيهكى كه چووم له ههسارهكهى نهماوو، رويشنبوو بو ئەستهمبوولئ...

زهينوللا ئەفەندى گوتى:

- خوايمان پاريزی! بەجی هیشتنی مالوخال بۆ ئینسانی دەردیکی گرانە. ئەمن لەمیزسالە لیڤە دەژیم. بایم فەرماندەری قەلای پایاسی بوو، ئەوکاتە ئه‌وئ بەندیخانە بوو. ئەمن لە دیمەشقی دەرسم خویندووە و پاشانیش بە هەموو دنیا بە دا گەراوم، بەلام قەت نەم‌توانیوە نیشتمانی خۆم لە بیر بکەم. ئیستاشی لەگەڵ بی، من لە بۆنی ئەو ولاتە تیڤر نابم. کورم ئەتۆش زۆری پێناچێ وەرەزی دەشتە بەرزەکانی ئاناوارزای دەکە! دیارە خۆ ئەوئ زۆر لیڤە دوور نیە، بەیانی سوار بی، بۆ ئیواری دەگەیه‌ووە ئاناوارزای! ئەو شارە من لیی لە دایک بووم، ئیستا ئیدی لە نیو سنوورەکانی ولاتی ئیمە دا نەماوە و ئیدی وازم لە دیتنیشی هیناو، بەلام دیارە ئەگەر کرابا لە شاری جیی لە دایکبوونم ژیا بام... خانوو، پرد و جوانی یەکانی ئەو شارە لە هەموو دنیا بە نوبانگیان هەیه.

کاتیگ زەینوللا باسی شاری سەردەمی مندالیی خۆی کرد، لیوێکانی لەرزین، چاوەکانی پڕ بوون لە ئاو و هەناسە یەکی قوولی هەل‌کیشا.

لە پێش دا موفتی هات، پیاویکی کەلەگەتی پشتکۆر، کە چاوی گەورە و قاوہیی بوون، پێشیکی رەشی هەبوو و نیوہ نیوہ بزە دەهاتی. پاشان شاکیر بەگ هات. کە ئەو وەرژوور کەوت، هەموو یەکی پێی بلیند بوون. شاکیر بەگ پانتۆلیکی شینی پەشمی سواری یە لە گەل جووتیک چەکمە ی پان و گەورە دە بەر دابوو و قامچی یەکی دەسک زیوگفتی دە بەر لینگیکی یان چەقاندبوو. چاکەتە ئینگلیسی یەکە بە دەستی بەرگدروویەکی بە نیوبانگی ئەستەمبوولی دروابوو. کراسە سپی یەکە بەری بە ریکی ئوتوو کرابوو و کراوات (بۆینباخ) یکی سووری تۆخی لە سەر بەستبوو. دەرزیی بۆینباخەکی مراواری یەکی پێوہبوو، کە لە دوورەوہ سەرنجی مروقی بۆ لای خۆی رادەکیشا. کلاویکی بە گەورە ی بەنداری لە سەر بوو و پەریکی چکۆلە ی جوان دە بەندەکی چەقابوو. کە هاتە ژوور، یەکە بە یەکە دە هەمووانی هەل‌پروانی. پروانینەکی وەک پروانینی هەلۆی دەچوو.

ئەو جار زەکی نەژادی مامۆستا هاتە ژوور. مەلا سەلام دەسبەجی لە بەری هەستا و حەمەدیش وەک ویی کرد. موفتی کەمیکی خۆ بزوات، وەک ئەوہی وا نیشان بدا خەریک بووہ هەستی و نەپەرژاوہ، بەلام شاکیر بەگ و زەینوللا ئەفەندی هەر لە جیی خویان نەبزووتن.

مامۆستا زەکی بەوہی زۆر تیک‌چوو، بە زەحمەت خۆی بۆ زەوت دەکرا. ئەو بە شیوہی ئاسایی دەشەلی، بەلام ئیستا بە هەموو توانایەوہ هەولێ دەدا ئەو کەمئەندامی یە خۆی بشاریتەوہ و لە لای وان لاواز نەنوینێ. هەربۆیە جوړیک خۆی قیتوقنج راگرتبوو، کە مروفت بە راستی شەلینەکی نەدەدی. ئەو کۆت و شالواریکی سورمەریی دە بەر دا بوو، گۆرەوی یەکانیشی هەر سورمەیی بوون، جووتیک کەوشی جوانی دە پێ کردبوو و کراواتیکی شینیشی بەستبوو. کراسیکی شینی ئاوریشمی

دەبەردابوو، كلاًوئىكى بە گەوهرى رەشى بئىپەرى لە سەر بوو. شتتیک كه سەرنجى مروقى بە تايبەت بۆ لای خۆى رادەكیشا، میدالى سەر سىنگى بوو، كه دواى شەرى سەربەخۆیى درابوو، میدالىكى برىقهدارى لە زىرى سوور، راست لەو میدالىهى كه مستهفا كەمال لە هەموو وینهكانى دا بە سىنگى یهوه بوو...

دواى ئەوهى هەر كەس هات و لە جیى خۆى دانىشت، زەینوللا ئەفەندى لە سەر كەشەفییكى زىوین ریزه چایهكى هینا. چایهكهى لە سەماوهریكى مسى بە قىمەت تى كرد، كه لە سەر خشتیكى پەراوێزەخشین دانرابوو و لە قولینچكىكى ژوورهكهى دا بيسا. چایهكه تازە دەم و بۆنخۆش بوو و تامیكى تايبەتیی هەبوو. هەر كەس چای خۆى هەلگرت و خواردى یهوه. لە گەل چاخواردنەوه كەش قسەوباسى خۆیان دە كرد. هەموو رۆژى هەر وا بوو، چاخواردنەوه و قسەوباسى لای زەینوللا ئەفەندى ببوو بە نەرىتیک و هیچ كەس، تەنانەت خانەخۆى بۆخۆشى بۆى نە دەگۆرا.

لە پيش دا باسى قاچاغچىيانىيان كرد. قاچاغچىیهك كه بە كورپى چەركەسى بە ناوبانگ بوو، لە گاوركۆى دە بۆسەى ژاندرمان كەوتبوو، بەلام توانیوى خۆى بە ساغى دەرباز بكا و بچیتە سووریهى. كورپى چەركەسى كاتیک سنوورى دەپەراند، هەمیشە شىست سواری لەگەل بوو، كه هەموویان یهكه تەفەنگچى بوون... پاشان باسى كابراییهكى نوینەر، كه لە هەموو ولاتى دا ناسراو بوو، هاتە گۆرئ. ئەو كابراییه گوندیكى بە هەزاران هیكتار زهویى دەولهتیه داگیر كردبوو. گوندهكه لە ناوچهى "بوورگیگر"ى بوو و دەیانگوت خاكیكى بە ریزهوى ئەوتوى هەیه، ئینسانى لى بچینی، شین دەبیتەوه! هەروهها باسى هیندیک پیاوى گهوره و سیاسى سەردەمى شەرى سەربەخۆیىيان كرد، كه عەرزى هەرىمهكهیان لە نیوان خۆیان دا دابەش كردبوو. دەیانگوت ئەوه تالانكردنیكى ئاشكرايه، بەلام كەس پيشى بۆ نە دەگیرا! سەرهنجام هاتنه سەر باسى شتتیکى كه لەو مانگانەى دواى دا لە نیو خەلك دا زورى دەنگ دابوو، ئەویش باسى چەته و یاغىيان و بە تايبەت مەسەلهى حەمەدۆكى بوو. موفتى رووى دە پيشنوێژى مزگهوتى كرد و گوتى:

– ئەرى كەس شتتیکى نوئى لەو بارهوه بیستوه؟

پيشنوێژ كه پیاویكى رەقەله بوو و عەبایهكى گهورهى دە بەر دا بوو، هەمیشە هەوالى هەرە تازەى چەتانی لە لا بوو و قسەكەشى ئەوهنده بە تاموخوئ دەگیرایهوه، مروف لە بیستنى تیر نە دەبوو. دەتگوت حىكایه توئیزیکى بە ئەزمونه كه بەسەرھاتى هەموو چەته و یاغىیهكانى ئەو سەردەمى ئەم ولاتەى دەزانى.

پيشنوێژ پيش ئەوهى وهلامى پرسیارهكهى بدانهوه، كۆخهیهكى كرد و گهرووى خاوین كردهوه. ئەوانى دیکەش هەموو بئىدەنگ ببوون و چاوهروان بوون بزائن ئەو چى لەو بارهیهوه پئیه. ئەویش كه دەدى خەلكهكه ئاوا بە ئۆگرى یهوه گوىيان بۆ شل

پاشان ئایه تیکی قورئانیی خوینده وه و گوتی ئه وه بۆ هه بوونی ئه و شتانه به لگه یه .
 ئایه ته که جیگای قسه ی نه ده هیشته وه، به لام شاکیر به گ کیشه که ی نه ده بری یه وه .
 - یانی جه نابی موفتی همه د هه ژدیهاکه ی رام کردوه، هه وساری کردوه و سواری
 بووه؟

- به لئ ده کرئ، هه ر زۆر وئ ده چی .

- بلایی ئه وه ش ده قورئانی دا هه بی؟

موفتی له بن لیوی یه وه گوتی:

- په نا بۆ خودای، خودا هه ر بۆخۆی ره حمان پی بکا .

پاشان دو عایه کی خویند و گوتی:

- سه باره ت به و قسه یه ی هه ر ئیستا کردت، داوای لیبووردن له خودای بکه شاکیر
 به گ! یاره بی خوایه هه موومان به خشی!

- به لئ، به لئ، داوای لیبووردن له باره گای خوای ده که م! ده لئین حه مه دۆک
 ئه نگوستیله یه کی پی یه، که له خانه قایه کی دزیوه . ئه و ئه نگوستیله یه شه و و رۆژ
 وه ک برووسکه ی ده بریسکیته وه! ده لئین هه تا ئه و ئه نگوستیله یه شی پی بی، هه یچ
 ئاوێک نای خنکیئ، هه یچ ئاگریک نای سووتیئ و هه روه ها گولله ش، ئه گه ر وه ک
 بارانه ش به سه ری دا بباریئ، کاری لی ناکا! ئه وه ده قورئانی دا نووسراوه؟

- شاکیر به گی خۆشه ویست، ئه و نه وعه داستانه ده قورئانی دا نین، به لام له
 ئه فسانه پیروژه کان دا هه ن. با ئه وه ش بلیم ئه و خۆ ئه نگوستیله که ی نه دزیوه، ئه و
 ژنه خواناسه شیخه ی که خانه قای چلچاوی به ریوه ده با، واته دایه سولتان،
 داویه تی .

شاکیر به گ به تووره یی یه وه هاواری کرد:

- ئه ی هاوار، ژن چۆن بۆ شیخ ده بی؟ ئه ری کامه له ئیمه تا ئیستا ژنیکی دیوه که
 شیخ بی، یان پیغه مبه ر بی؟

موفتی وه لامی دایه وه:

- به لئ هه یه و دیتراویشه . ئه من دووانت بۆ حیساب ده که م: دایکه حه وا و حه زره تی
 مریه م که هه ردووکیان پیروژ و گه وره بوون ...

ئه و کیشه یه ماوه یه کی زۆری دریزه کیشا . هیدیکردنه وه ی شاکیر به گی هاسان
 نه بوو، موفتیش هه رچی ده دلئ دا بوو هه لئ پرشت:

- ئه گه ر وا بی جه نابت باوه رت به شازده پیاوچاکه سه وزپۆشه کانیش نیه که له
 خانه قای چلچاوی را هاتن و چوونه شه ری یۆنانی یه کان، که ئه و سه وزپۆشانه
 وه پیش سه ربازه کانی ئیمه که وتن و له دوژمنیان دا، که ئه و یۆنانی یانه ی به دیل
 گیران، گوتیان ئه وه ئیوه و چه که کانی ئیوه نه بوون که ئیمه یان شکاند، به لکوو
 هیندیك پیاو ی سه وزپۆش بوون که به قه د چناریکی که له گه ت بوون و شه رکه ریکی

بئوینە بوون! ھەر لەو حالەش دا سەربازەکانی ئییمە سویندیان دەخوارد کە تەنانت یەک پیاوی سەوزپۆشیشیان لە پیشەووی بەرەمی شەر نەدیو. جەنابت... جەنابت...

لێرە دا شاکیر بەگ قسەمی بە موفتی بری و گوتی:

– جەنابی موفتی، لە وەیان دا لە گەل قسەمی تۆم. ئەمنیش ئەو شتانەم لە زمانی ئەو سەربازانەو کە لە بەرەمی شەر دەگەرانیو بیستو...

ئەو دەترسا کە لە شارەکیان بە بئباوەر و لەدینوەرگەرپاوی نیو دەرکا و ھەر بۆیەش ئیستا قسەکەمی دەگوێری، بەلام موفتیش کە ھەستی بە ترسەکەمی وی کردبوو، جار بە جار لێی رزدر دەبوو:

– بیجگە لە وانەش دایە سولتان کراسەکەمی سەلاحەدینی ئەیووبیی، ئەووی سەلاحەدین بۆخۆی لە شەری خاچپەرستەکان دا دەبەری دەکرد، داو بە ھەمەدی. ئەو کراسە کە ھەزار و نۆسەد و نەو دە و نۆ ئایەتی قورئانی و ھیندیک دوای گەورەمی دیکەمی لە سەر چنراو...

– دایە سولتان ویستوویەتی ھەمەد لە برینی شیری، لە سووتانی، لە خنکانی پاریزراو بئ و ھیچ گوللەییەکیش نەمیپیک، ھیچ ئینسانیک بۆی بەدیل نەگیری... راست وەک سەلاحەدینی ئەیووبیی کە پیشتر کراسەکەمی دە بەردا بوو! شاکیربەگ بە نارەحەتی یەو گوتی:

– باشە دایە سولتان چ شتیکی باش دەو پیاوکۆژە خوینخۆرەمی دا دەبینی؟

ئیستا ئەو ھیندە توورە بوو، کە ئامادە بوو دەست لە ھەموو بەرژەوئەندییەکانی ھەلگرئ و قسەمی خۆی بکا. ئەو کە پۆژانی ھەینی لە مزگوتئ، لە ریزی پیشەووی نوێژکەران جیگای دەگرتەو و نوێژی ھەینی دەکرد، بۆ ئەووی بوو کە خەلک بە پیاویکی لە خواترسی بزائن، دەنا نە باوهری بە خودای ھەبوو و نە بە شەیتانی. موفتی وەلامی دایەو:

– ئەو ھەر خودا دەمی زانی و ئییمە سەرمان لێی دەرنای. ئییمە ناتوانین دەست دە کاروباری وی وەر دەین. ئەگەر دایە سولتان ئەنگوستیلەکە، کراسی سولتان سەلاحەدین و ودمی خانەقayı چلچاوی دابی بە ھەمەدۆکی، ئەو... ئەو بۆخۆی دەزانی چ دەکا.

– خۆ شمشیرەکەمی خۆی ناداتی...

– بۆ نای داتی؟

– چونکە بیجگە لە شیخەکانی خانەقاکی کەس ئەو شمشیرەمی بۆ بەرز ناگریتەو.

– کئ دەزانی، بەلکوو ھەمەدۆک لە وان بئ، ئەدی ئەو ئەنگوستیلەییە...

له نهكاو چاوى به ئەنگوستيلهكهى قامكى حەمەدۆكى كهوت. حەمەد خۆى كۆى كۆ کردبۆوه و به ئەدەب دەستی له سەر چۆکان دانابوو و دانیشتبوو. موفتى وا ده ئەنگوستيلهكهيهوه راماوو، هیندهى نهماوو هەردووک چاوى به جووت دەرپەرن. - وەرە پێشئ، وەرە پێشئ، پیمخۆشه چاوه ئەنگوستيلهكهت بکهه! حەمەد چوو پێشئ و ئەو دەستەى ئەنگوستيلهكهى تى دا بوو، بۆ لای موفتى دريژ کرد.

موفتى به سەرسورماوى يهوه گوتى:

- ماشەللا! ئەمن به جھيلى جاريكىيان چوومه زيارهتى خانەقاي چلچاوى و شيخىكى ئەوئ، كه دواتر چوو شەرئ، ئيدى نهگەراره و ئيستا له گەل چل سوارهى غەيبىيه، ئەنگوستيلهكهى وهك ئەوهى ده قامكى دا بوو، هەر راست وهك ئەوهى بوو ...

حەمەد به بئ ئەوهى قسه بکا، چۆه جيئ خۆى و دانیشتهوه. ديسانيش بۆ پاراستنى ريز و نيشاندانى ئەدەب دەستی له سەر چۆکانى دانا.

- رۆله ئەو ئەنگوستيلهيهت له كوئ بووه؟

حەمەد له سەرەخۆ وهلامى دايهوه:

- له باپيرى باپيرمهوه بۆم به ميرات بهجئ ماوه.

- ئەدى ئەو له كيئ را پئگەيشتوه؟

- ئەوهى نازانم.

- بنه مالهئ ئيوه پيوهندييان به خانەقاي چلچاوى يهوه ههبووه؟

- له لای مه، له ئاناوارزاي، هيچ خانەقاي لئنين.

ئەو جار ياوهر دەستى به قسان کرد؟

- ئەوه هەر بهيتهكهيه. ئەمن له ئەزميرى له داىك بووم و ئەو كاتهى مندال بووم، چەتهيهك له لای ئيمه ههبوو پئيان دهگوت "حهمه عهفه" و ئەويش له چوكووراوايه را هاتبوو. ههزار كهسى زياتر كوشتبوو. دهيانگوت ئەويش ئەنگوستيلهكهى سىحراوبى پئيه و كراسيكي جادووييشى دهبر دايه. ئەوهش بۆيه بوو كه ئەو دهولمهئدى رپوت دهکردن و پپوول و مالى وانى به سەر ههزارهكانى گوندهكان دا دابهش دهکرد. دهتگوت كوئروغلى زيندوو بۆتهوه... ئاخه كهشى كوژرا و تهرمهكهيان به رپوتى، له نيوهراستى بازارى، به لكى داريكى يهوه ههلاوهسى. خهلكيش كه ههميشه پئيان وابوو گولله كاري لئناكا، تهرمهكهيان برد له دهشتيكي، له سەر دوورپيانيكي، له بن دارپهلكيكي، ناشتيان. شەش مانگ پئنهچوو گۆرهكهى بوو به زيارهتگه. هەر جووتيريك شهوانه تۆپه گريكي دەدى كه به ئاسمانئ دا دهخوشئ و دئ راست له سەر گۆرپه چەتهكهى، له لای سەرى رادهوهستئ. گلى سەر گۆرهكهى ببوو به متفهرك و ههموو چەشنه

نەخۆشییەکی پێ چاک دەبۆوه. ئەو جووتیرانەى بە تەنیشت گۆرەکه دا تێ دەپەرین، هیشتا مەیدانەئەسپیکیان دەما، هەرایان دەکرد: سلاو چاکیرجالی، ئیمە خۆمانەین، رینگامان بدە بە لات دا تێ پەرین. هەموو جارێ که لە گەل بام بە وێ دا دەپۆشتین، چ شەو با و چ پۆژ، ئەسپەکهی رادەگرت و ئەوەندەى هیزی دەبەر دا بوو هەرای دەکرد: سلاو حەمە عەفە!

حاکم گوتی:

– ئەمنیش کاتیگ لەو ناوچەیهی بووم ئەوهم بیستوه.

دادهستین لە ژێر سمیلە پرە گەورەکانی یەوہ پێکەنى:

– ئاخەرەکهی ئەو حەمەدۆکەش هەر وای بە سەر دى. ئەو خەلگە نەزانە خو قسەیان لەگەل نایە!

قازی قسەکهی وی پشتراست کردەوہ:

– بە راستی وایە، ئەو خەلگە سەیرن. سى سالا ئەمن قازیم و هیشتاش دەو خەلگەى نەگەهیشتووم. سوور دەزانم که حەمەدۆک خەریکه راپەرینیکی دروست دەکا. ئەو کەلک لە بێر و باوەرپی خەلگى وەر دەگرێ و سکهی زیڕ بە سەر هەژاران دا دابەش دەکا ... دواى ئەو شتەى دوینی بیستمان، ئەوہ ...

حەمەد بە هەموو توانایەوہ گویى دابۆیە، بیری کردەوہ: ئەها، رەنگە ئیستا باس بکا، که مەلا فەرهاد خەریکی چى یە.

پیشنوێژ قسەکهی لە قازی وەرگرتەوہ: ئەو مروقیکی گەتخۆش و قسەزانە و دەزانى چون بدوئ که خەلگ گویى بدەنى. کەس نەى ویراوه قسەى لە قسەى بکا. لە تووروووس و چوکوووراویە حەمەد دەولەمەندەکانى وەبەر هەموو چەشنە ئەشکەنجەیهک داوہ و بى بەزى یانە لە حالگى دا ئەوان فرمیسکیان هەل وەراندوہ، مال و سامانیان بە تالان بردوہ و سى شەو و سى پۆژان لە سەریهک دەستدریژی کردۆتە سەر ژن و بووک و کچەکانیان ... تەواوی بنەمالەى سى ئاگیانى لە پیش چاوی خویان قەتلوعام کردوہ و پاشانیش بوخویانى کوشتوون ...

حەمەد لە دلێ خوێ دا گوتى، وەللاهی مەلا فەرهاد قەت شتى وا ناکا و هیندەى نەمابوو راستەوہ بى و بلێ وانیه، بەلام باش بوو خوێ زەوت کرد.

مەلا عەبدوسسەلام لە داخان هەر جینگلی دەدا:

– دایە سولتان قەت کراسیکی پیروژ که هەزار و نۆسەد و نەود و نو ئایەتى لە سەر نووسراوہ، ودمى خانەقاىه و شمشیری سەلاحەدینی نادا بە کەسیکی که پیاوکۆژە و دەستدریژی دەکاتە سەر کچ و ژنان! مەسەلەى دەستدریژی یەکه درۆیهکی ئاشکرایە!

پیشنوێژ گوتى:

– راست یان درۆ ئەمن ئاوام بیستوه.

دادهستینیش گوتى:

- ئیّمەش ھەر واماڤ بیستوه .

بئجگه له وهش به پئی ئەو ھەوالانە دەبی حەمەد ناوی خۆی له سەر ھەموو کورپە جھیلەکانی چوکورواویە دانابی و بە پئی دەنگۆیەکی دیکە، پیر و لاوی ناوچەکە ھەموو ناوی حەمەدیان له خۆ ناوہ . پۆژ نیە لانی کەم ھەزار کەس نەین و داوا نەکەن بچنە پال دەستەکە ی حەمەدی . له نیو ھەمووان دا حەمەدۆک حەوت لاوی ھەلبژاردوون کە ھەموویان وەک یەک دەچن، یەک چەشنە چەکیان پئی یە و قەرارە ئەوانە ببنە دەستە ی تازە ی وی . بەو شیوہیە ئیستا ئەو شاخانە پیرن له حەمەدۆک . ھەرچی دەولەمەندی له توورپووس و چوکورواویە ھەن، ھەموویان بە مالومندالەوہ ھەلاتوون، قیروسیایان له پوول و سامانی خۆیان کردوہ و شەرەف و نامووسی خۆیان پاراستوہ . خۆ بابم نامووس و شەرەف بە داریوہ نابی و ئەگەر چوو، چوو .

ماوہیەکی زۆر دانیشتن و باسی حەمەدۆکی و دەستەکە ی وی یان کرد . ھیندیکیان دەیانگوت ھەوالەکان راستن و ھیندیکیش پئی یان وا نەبوو . یاوہر ھیچی نەدەگوت، مات ببوو و بە وردی سەرنجی دابووہ باسەکە ی :

- ئەو جووتیەر تاوانبارانە ھەموو شتیکیان له دەست دئی . پیاوکۆژەکانی وەک حەمەدی ئەگەر دیھاتی یەکانیان له گەل نەبی، چی یان پئی دەکرئ؟ ھەر ئەو نەدی دەلیم ئەگەر ئەمن مەودام ھەبا و پیم سپیردرابا مشووری ئەو حەمەدۆکە ی بخۆم، بو ی دەچوومە شاخی، دەمگرت، ھەردووک لاقیم دەپەراند و دوایەش لەنیوہ راست دا لەتم دەکرد! ئەو جار ئەو جووتیەر شەریکە دزانەشم تەمبی دەکرد، وام ئەشکەنجە دەکردن کە خوینیان وەک جوگە ی له بەر پۆیشتبا، جا ئیدی دوایە سەدەھزار، یان میلیۆنیک حەمەدۆک پەیدا دەبوون قەیدی نەبوو .

ئەوانە ی له وی بوون، ھەموویان له سەر ئەوہ یەکدەنگ بوون کە یاوہر ھەم پیاویکی ھەلکەوتوو و ھەم خزمەتکاریکی بە وەجی نیشتمان بوو . ئەو له توانای دا ھەبوو نەک ھەر له لەشی ھەموو حەمەدۆکەکان، بەلکوو له ھەموو دەشتی چوکورواوا، چپای توورپووس و سەرانسەری ولات، جوگە ی خوین وەرئبخا و تەنانەت دە ی توانی بە گازی نینۆکی ھەمووان بکیشی و بە زیندوویش کەولیان کا .
یاوہر بە توورپەیی یەوہ نەراندی :

- ئەو ھەموو خەیانەتکارانە کە لەم ولاتە ی ئیمە دا ناوی حەمەدۆکی له خۆیان دەنین، بوچی وادەکەن و چی یان دەوی؟

زەکی نەژاد لیڕە دا وەدەنگ ھات و له حالیک دا قامکی رادەوہ شاندا، گوتی :
- چەتەکان خەیانەت بە ولات ناکەن!
شاکیر بەگ گوتی :

- خاینی بی ئەملاوئەولان، مەبەستت چی یە جەنابی مامۆستا!
زەکی نەژاد وەلامی دایەوہ :

- نامەوئ بئیمە دەو باسەییەو و شتێك لەو بارەییەو بئیم!

یاوەر سوور هەلگەرا، رەگی ملی هەلمسان، هەستا سەرپێ و گوراندى:

- ئەو دەلێی چی جەنابی مامۆستای؟ ئیمە سنوورەکانی ئەم ولاتەمان بە خوینی خۆمان پاراستو. چەتەکان یاغین و خەیانەت بە نیشتمانەمان دەکەن!

زەکی نەژادیش راست بۆو و نەراندى:

- ئیمە بۆمان نیە چەتەکان وەك خاین چاو لئبکەین!

پاشان باسکی تیکبەزاندن و بئ ئەووی گویبدا تە خەلکەکەى دیکە، دیسان بە سەری دا گوراندى:

- گویت لە من بئ یاوەر، ئەمن با بۆت پروون بکەمەو مەسەلەکە چۆنە! گوئ لەمن بگرە سەربازی بە شەرەفی نیشتمان!

لە کاتێک دا دەنەراندى، میدالەکانی سەر سینگى هەل دەبەزینەو. قسەکانی وی یاویریان کە شەللی ئارەق بوو، خاو کردەو و دانیشتەو.

- بەلئ یاوەر با من بۆت پروون بکەمەو. گیزیک دۆران چەتەییەکی بە ناوبانگ بوو. ئیمە بە یەکەو لە بەرەى هاچینئ بووین. ئەگەر ئەومان دەگەل نەبا، بئگومان زۆری دیکەمان لە دەست دەچوون. ئەمن لە بەرەى ئانتیپیش شەرم کردو. لە وئ رەشمار و سولەیمانە کوردەمان لە گەل بوون... ئەتۆ بۆخۆشت دەزانى کە ئەو دووانە چەندە ئازا بوون. رەشمار لە پیش چاوی خۆم لە شەرپئ دا کوژرا... ئەو جار قارەمانەکانی وەك گویکچەن عەفە، دەمیرچی عەفە و عەلى عەفەش کە لە بەرەى یۆنانئ شەریان دەکرد، لە من باشتەر دەناسى، یاوەر ...

شاکیر بەگ قسەکەى برى:

- مامۆستا، پاكانەى بۆ حەمەدۆكى دەکەى؟

زەکی نەژاد لئى مۆر بۆو و گوئ:

- راست ئەو کاتەى کە ئەو چەتەنە لە مەیدانى شەرپئ دا دەکوژران، ئاگان و بەگەکان هاوکاریی دوزمنیان دەکرد ...

ئەو قسەییە هەمووانى ئەنگاوت، بەلام هیچکەس نەویبیرا وەدەنگ بئ، تەنانەت یاویریئ. ئەو گومانى وەى دەکرد کە مامۆستا زەکی لە گەل بەشیکى زۆر نەهینیی دەولتئ کار بکا، دەنا بۆچی پیاویکی ئاوا خویندەوار، بە ئەزموون و زانای وەك زەکی نەژادى، کە میدالئ سەردەمى شەرى سەربەخۆیی و هەموو شتیکى دیکەشى هەبوو، هەموو ژيانى خۆى لە گوندیكى تەریککەوتووئ دەرەوئى شارى کارى کردبوو؟ ئەو هەرگیز هەولئ نەدابوو زەویى خەلکى داگیر بکا، قەت بۆ لای رەخنەگرتن لە عیسەت پاشا و دەولتئیش نەدەچوو و هەروەها لە لایەن مستەفا کەمال پاشاشەو هەرگیز ئیرادى لئ نەگیرابوو و وەك خەلک دەیانگوت وئ دەچوو راستەوخۆ لە ژیر فەرمانى سەرۆککۆمارى ولات دا هەلسووئ.

– بەلێ برايان، خەلك ستایشی حەمەدۆكى دەكەن! ئەو بۆتە شیخ، بۆتە پیغمبەر و ئەو هەش بەو مانایەیه که خەلك كەسیكى وایان پیویسته. هەروەها بەو مانایەیه که ئیমে چاوه‌روانی یه‌کانی ئەو خەلكەمان جیبه‌جی نه‌کردوون، له جیاتى یان سوودی خراپمان لێ وه‌رگرتوون و خراپیان له گەل جوولایینه‌وه. ئیمه به‌رده‌وام ته‌وه‌نیان پێ ده‌کەین و ده‌یان شکینین. هەر بۆیه‌شه که سیك که یاغی ده‌بێ، ئەو خەلكه ده‌ی پارێزن و دالده‌ی ده‌ده‌ن! جا ئەگەر ناوی حەمەدۆك بێ، ئەوه هەموو جووتی‌ره‌كان به‌ ورد و درشته‌وه، له مندالی حەوتساله‌وه هەتا پیری حەفتا ساله ناوی وی له‌ خویان ده‌نین! که وا بوو گرتنی حەمەدی کاریکی هەر وا هاسان نیه!

یاوه‌ر ئاخیکی هەل‌کیشا:

– ئاخ دوستان، هەر ده‌لیم خۆزگه ئەو شته به‌ من سپێردرا با ... کاتیک من له‌ لای رۆژه‌لات بووم، زۆر حەمەدی جو‌راو جو‌رم به‌رده‌ست کردن!

حاکم گوتی:

ئەمن یاوه‌ری باش ده‌ناسم و ده‌زانم که له‌و کارانه‌ دا چەند به‌ ئەزموونه. چاکیرجالی و ته‌نانه‌ت کویرۆغلیش بو‌وی شتیکی واین!

یاوه‌ر وه‌ك مندالیکی چکۆله‌ی شه‌رمیون سه‌ری داخست.

ته‌واوی ئەو ماوه‌یه‌یه مه‌لا عەبدوسسه‌لام قسه‌ی نه‌کرد. جار جار به‌ دزی‌یه‌وه ته‌مه‌شای حەمەدی ده‌کرد و له‌ دلێ خوی دا پێ ده‌کەنی.

ورده‌ ورده‌ بابه‌تی قسه‌كان گۆرا و خەلكه‌که هیور بوونه‌وه. نوکەری زه‌ینوللا ئەفەندی ریزه‌ چایه‌کی دیکه‌ی تی‌کرد. پێشنویژ ده‌یه‌ویست دیسان قسه‌ بکا و خیرا خیرا ده‌ی گوت هه‌والی دیکه‌شم پین، به‌لام ئیدی که‌س گوئی نه‌ده‌دایه.

– کوره‌ هه‌والیکی دیکه‌شم پێیه، هه‌والیکی یه‌کجار گرینگ سه‌باره‌ت به‌ ئەسه‌په‌که‌ی حەمەدۆکی!

کاتیک خەلكه‌که ئەمه‌یان بیست، دیسان بێ‌ده‌نگ بوونه‌وه و گوئیان بو‌شل کرد.

هیندیکیان گوتیان:

– ده‌ی ئەسه‌پی حەمەدۆکی چیی به‌ سه‌ره‌اتوه. خەلك له‌و باره‌وه چ ده‌لین؟

چەند حەوتوو بوو خەلك له‌ بازاری و له‌ مالێ ته‌نیا باسی ئەو ئەسه‌په‌یان ده‌کرد. هەموو که‌س ده‌ی زانی ئەو ئەسه‌په‌ چۆنه. دیاره‌ مه‌لا عەبدوسسه‌لامیش هه‌والی ئەو ئەسه‌په‌ی ده‌زانی، به‌لام له‌ لای حەمەدی باسی نه‌کردبوو، چونکه پێ‌خۆش نه‌بوو ئەو له‌ خۆرا نیگه‌ران بێ.

پێشنویژ قسه‌ی لێ نه‌ده‌ب‌را. له‌ ته‌واوی ناوچه‌که‌ دا هیچ‌که‌س به‌ تابه‌ت به‌ سه‌ره‌اتی کویرۆغلیی وه‌ك وی نه‌ده‌گی‌رایه‌وه.

شاکیر به‌گ پرسى:

– هه‌والی تازه‌ له‌و باره‌یه‌وه چی‌یه؟ بۆیان کراوه‌ بی‌گرن؟

- نا، هێشتا بۆیان نەكراوه. بە قەد خیزی دەریایە خەلك بۆی وەدەرکەوتوون و لە چیاى توورپووسی دا لێی دەگەرین. دەستی لێهەلناگرن، تەنانەت كونه دووپشك و بن بالی بالندانیشی بە دوا دا دەگەرین. شاكیر بەگ گوتی:

- جا ئەگەر ئاوا بێ هەر دەی دۆزنەوه، دەی گرن و دەی هینن لە پێش چاوی هەزار جووتیان، لە نیوهراستی مەیدانی شاری گوللەبارانی دەكەن!
لێرە دا زەكى نەژاد دیسان وەجواب هات و بە تەوسەوه گوتی:
- بێگومان كاتیک گوللەبارانی دەكەن، چاویشی دەبەستن، وایە؟
شاكیر بەگ بە پێكەنینەوه گوتی:

- ئەلبەت هەر وا دەكەن! جا ئەتۆ بە كەیفی خۆت تەوسی خۆت باوئ جەنابی مامۆستای! ئەو ئەسپە سیمبۆلی چەتەكەى خاوەنىیەتى. ئەسپەكە بگێرئ و گوللەباران بكرئ، حەمەدۆك بۆخۆشى لە بەین دەچئ. كوشتنى ئەسپەكەى و كوشتنى حەمەدى هەر یەكە... ئەویش زۆرى پێناچئ، دەگێرئ!
موفتى گوتی:

- قەت ئەوهیان بۆ ناكړئ! هیندیک ئەسپ هەن كە خودا لە خاوەنەكانیان زۆتر ئاگای لێیانە. دەتوانم سەدان نمونە ئەسپى وات بۆ هەل دەم. ئەسكەندەرى گەورە، ئەوى جووتشاخ، بۆ خۆى مردوه، بەلام ئەسپەكەى هەر وا دەژى. هەر وهە ئەسپەكانى حەزرەتى عەلى و كویرۆغلیش هەرماون! بوراقى حەزرەتى پێغەمبەرى خۆمان، ئەویش هەر دەژى و دەشزانين كە پێغەمبەر بۆ خۆى زۆر لەمێژە نەماوه!
ئەمن بە وردى بیرم لە ئەسپى حەمەدۆكى كردۆتەوه و بۆم دەرکەوتوه كە ئەو ئەسپە لە لایەن حەزرەتى خدرى زیندەوه چاوەدیریى دەكړى، یانى حەزرەتى خدر بۆخۆى دەپاریزئ!

- نەم دەزانى جەنابت تا ئەو پادەیه حەمەدۆكت خۆش دەوئ ...
- وەلامى ئەو قەسەیهت چۆن بەدەمەوه شاكیر بەگ؟ بلیم ئەو ئەسپە پەسەنە جوانووى ماینى خۆمه و حەمەدۆكیش حەق ئامۆزامە؟ بەلئ؟
شاكیر بەگ راستەوه بوو و گوتی:

- ئیستا دەزانم، ئیستا تى دەگەم! هەر ئیوه پیاوه ئاینى یەكانن كە مێشكى خەلكى لەو چەشنە وشكە باوەرانه دەئاخنن. مستەفا كەمال ئیوهى پێ بێ دەنگ نەكراوه، بەلام ئاخى ئەو پۆژەش دادئ كە ئیوه بێ دەنگ بكرین! هەر نەزانى و خورافاتیش بوو بە هۆى پووختانى ئیمپراتۆرى عوسمانى!

كاتیک لە دەرگا دەچوو دەرى، بۆ جارى ئاخى رووى وەرگێرا و هاواری كرد:
- ئەوانەى دەلین ئەو كابرایە، ئەو خاین بە نیشتمانە و ئەو چەتە ستەمكارە شیخە، ئەوانەى دەلین ئەسپەكەى وى گیانلەبەریكى پیرۆزه و ئەوانەى كە لە

بەردەمی حاکم، قازی و ئەفسەرێکی ئەم دەوڵەتە، ئەو چەشنە درۆیانە دەکەن،
پۆژیکی سزا دەدرین!

پاشان بە پەلە وەدەرکەوت و پۆیی.

هەر ئەو ون بوو، خەلکەکە دەستیان بە لۆمەکردنی کرد. هەموو رابردووی شاکیر
بەگیان بە وردی خستە بەر لیکۆلینەوه و پەخنەیان لە خۆی، لە بنەمالەیی و لە
خزمەکانی گرت. درۆ، پیلان و فیئوفەندەکانی یان خستە پروو و باسی ئەو هیان کرد
کە چۆن ئەو دزە بێویژدانە پیاوکۆژە تەواوی زەوی یەکانی ئەو دەشتەیی بە
کەلکۆەرگرتن لە میدالیکی برۆنزی قەلب، کە بەندیکی سەوزی پێوه بوو و بە
هەلکەوت دیتوو یەتەوه، داگیر کردووه...

پۆژیکی کویرۆغلی لە کاتیکی دا بە سەر شاخی بەنگالی دا تێدەپەری، بە سێ
تیران سێ مراویی کیویی کوشتن. لە میرگی هەزار دەریاچان چادری سەوز و سووری
هەلدا و بە مەیتەرەکەیی خۆی گوت کە لە کانی یەکی ئەولاتری شوینەکەیی خۆیان،
مراوی یەکان چاک بکا. مەیتەرەکە ئەسپەکەیی لە کانی یەکەیی ئاو دا و بەرەلای کرد
تا بوخۆی لەو میرگە لەوه پخۆشەیی بلەوه پێ. پاشان دەستی بە چاککردنی
مراوی یەکان کرد. تووکی لە یەکیکیان کردبوو و خەریک بوو دەشتووتەوه، کە لە
نەکاو بەلندەکە، پروتوقووت و بێتووک، دە نیو دەستی دا زیندوو بوو، بەلی بە
خیرایی لیکدان، هەلفری و پۆیی. دواوی وی دوووەکەیی دیش فرین. مەیتەرەکە ترسا،
بە غار چۆوه بو لای کویرۆغلی و بەسەر هاتەکەیی بو گێراییهوه. کویرۆغلی راست بوو
و لێی پرسی داخوا ئەو قومییکی لەو ئاوهی خواردووتەوه، مەیتەرەکە نەیی خواردبوو.
ئەدی ئەسپەکە؟ وەلامی دایهوه: وەللاهی ئەسپەکە تیروپری خواردووتەوه. کویرۆغلی
گوتی: ئەو کانی یە، کانی ژینە و هەر زیندەوه ریکی لێی بخواتەوه، تازە نامری. هەر
ئەو ئاوهش بوو کە حەزرەتی خدر لێی خواردەوه و بوو بە نەمر. با ئیمەش
لێی بخۆینەوه! هەردووکیان غاریان دا کانی یەکەیی، بەلام کانی یەکە هەلچۆر ابوو و
چووبوو دە عەززی میرگەکە یهوه. کویرۆغلی گوتی حەیف! پرووداویکی سەیر بوو! لەو
پۆژەوه کویرۆغلی، قارەمانی قارەمانان بە دواوی ئەو ئاوهی دا دەگەرێ. ئەو بوخۆی
زۆر لەمیژە چۆتە لای چلسواری غەیبی و قەت نامری. لە بەر خۆشی نیه کە
دەیهوئ کانی یەکەیی بدۆزیتەوه، بەلکوو لە بەر هەموو ئینسانەکانە ... هەموو
جاریک کە پێی وا دەبێ کانی یەکەیی دۆزیووتەوه، لە خۆشی یان خەریک دەبێ بال
بگری. هاوار دەکا و دەلی: ئەوهتا ئاوی ژینم دیتەوه و ئەوهتا ژینانی هەتا هەتایه!
هاوارەکەیی لە نیو کیوان دا دەنگ دەداتەوه، بەلام راست ئەو کاتەیی کە چی وای
نەماوه لە خۆشی یان بال بگری، دەبینی چۆن ئاوهکە لە بن لاقی بلاو دەبیتەوه،
هەل دەچۆرێ و دەچیتە نیو هەزار دەریاچان، کە لەوئ ئاوهکان تیکەل دەبنەوه!

بالندهی وا له ئاسمانی ههن كه قهت نامرن و ئهوهش ئهه بالندهن كه كویرۆغلی
 راوی كردبوون و دوايهش كه ئاوی كانی یه كه بیان چوو ده لهشی یه وه، زیندوو بوونه وه
 و فرینه وه. كویرۆغلی ههم بالندهی خوش ده ویستن و ههم ئهسپ. هه ربویهش له
 دووانه ی نهمر کردوه... پاریزه ری ئهه چهشنه ئهسپانهش هه زه تی خدره. ئهه
 ئهسپه ی بوخوی سواری ده بی، ناوی "گورگی بۆر" هه و ئه ویش هه نهمره. هه
 بویشه شه کاتیك خه لک هاواری خدری زینده ده کهن ده لئین: خدر، خدری سواری گورگه
 بۆری! ئهه ئهسپه ده توانی به سه ر ئاوی دا بڕوا! ئهه ئهسپه به سه ر ده ریایه دا
 ده روا، وهک تیشک به سه ر ده ریاکه ی دا تی ده په ری و به چاولی کنانیکی ده گاته ئهه
 سه ری دنیا یه. به لئ، لهه رۆژه وه کویرۆغلی لهه دیوی کیوی قافی به دوا ی ئهه
 کان ی یه دا ده گه ری، که ژیا نی هه تا هه تابه به مرو ف ده به خشی. گوما نی تی دا
 نیه که ئاخه که ی هه ر ده شی دۆزیته وه و ئیدی نایه لئ بچیته وه نیو هه زار
 ده ریا چان. له وان هیه هه ر ئیستا، له شوینیکی ئهه جیهانه، با بلین له می رگیکی
 کیوی هه زار ده ریا چان، له یه مه نی، یا ن له ولاتی به لقی سایه، له لای شارنی
 سه بایه، ئهه خه ریکه بالنده ی مردوو له کان ی یه کی هه ل ده کی شی، بو ئه وه ی
 بالنده کان زیندوو بنه وه و هه لفرنه وه.

– رۆژیک سه ره نجام ئیسانه کان نهمر ده بن!
 مو فتی گو تی:

– هه رگیز ده ستیا ن نا گاته ئهه ئهسپه ی.

حه مه د بی ری کرده وه: هه ر چۆنیک بی به راستی ئهه ئهسپه شتیکی سهیره، ئهه چ
 هیژی که ئهه ئهسپه هه یه تی!

مه لا عه بدوسه لام که هه تا ئیستا بی ده نگ و جووله دانیشتبوو، چاوی له حه مه د،
 زه کی نه ژاد و مو فتی کرد و هیندی ک تییا نه وه راما. پاشان ده ستیکی به ریشی دا
 هیئا، ته سه بیحه کا نی خیرا تر ده نیو قامکا نی دا هیئا و برد و له بن لیوی یه وه، وهک
 ئه وه ی خو ی بدوینی گو تی:

– مرو ف ده توانی شتی زۆر گه وره بکا، ئهسپه کهش هه روا، بالنده و میش و
 ته نانه ت...

پاشان پیکه نی. ددانه کا نی که له بهر سپی یه تی یه ده بریقانه وه، وه ده رکه وتن. هه ر
 پیاویکی سه رکه وتوو ی دل پر هیوا ده ی توانی ئاوا پی بکه نی.
 – ئهه عه رزه ی ئیمه شتی زۆر گه وره ی له ده ست دی.

حه مه د له حا لیک دا که به تامه زرۆبی یه وه چاوه روا نی هاتنی سهیران، دایه خو ری و
 موسلیمی بوو و هه روا شیلگی رانهش به دوا ی کابرا ی نه ناسراو دا ده گه را که ئیدی

پهیدا نه‌ببۆوه، هاتوچۆی بازاری ده‌کرد. سه‌ری به‌هه‌موو دوکانه‌کان دا ده‌کرد و ده‌چوو هه‌موو قاوه‌خانه‌کانیش. ده‌و ماوه‌یه‌ی دا تیکه‌لاوییه‌ی له‌گه‌ڵ خه‌لکه‌که‌ی په‌یدا کردبوو. ئیستا ئیدی ئه‌و هه‌موو که‌سی ده‌ناسی و هه‌موو که‌سیش ئه‌ویان ده‌ناسی. له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌س قسه‌ی ده‌کرد، گوئی ده‌دانی و له‌کاتی ناره‌حه‌تی دا هاوده‌ردیه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردن. زۆری پێ‌نه‌چوو زانیاری به‌سه‌ر وه‌زعی شاره‌که‌ی دا په‌یدا کرد. چ ده‌و شاره‌ی دا ده‌کرا و نه‌ده‌کرا هه‌مووی ده‌زانی. زۆر زوو له‌گه‌ڵ مامۆستا زه‌کی نه‌ژادی بوو به‌دۆست. زه‌کی پیاویکی به‌پێز بوو. جار‌جار په‌فتاری ساویلکانه و مندالانه بوو و ده‌ت‌گوت ده‌خه‌یال دا ده‌ژی، به‌لام له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی سوور بوو و ئاماده‌بوو گیانی خۆی له‌پێگای بێر و باوه‌ری دا فیدا بکا. ئه‌و بێ‌ئهملا و ئه‌ولا پشته‌ی هه‌مه‌دۆکی ده‌گرت و له‌به‌رامبه‌ر هه‌ر که‌س و هه‌ر شتیک دا به‌رگه‌ری لێ‌ده‌کرد. هه‌میشه‌ باسی هه‌مه‌دۆکی ده‌کرد.

هه‌مه‌د وه‌ک چۆن بایه‌خی به‌دۆستایه‌تی زه‌ینوللا ئه‌فه‌ندی ده‌دا هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ش پێوه‌ندی و دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵ ئاسنگه‌ره‌کان، سه‌رتاشه‌کان و فرۆشیاره‌کانی به‌هێند ده‌گرت و له‌بیری نه‌ده‌چوو که‌لانی که‌م رۆژناره‌پۆژیک له‌گه‌ڵ مامۆستا زه‌کی سه‌ریان بدا. هه‌روه‌ها قازی، داده‌ستین و پێشنوێژی، که‌وه‌ک گوتمان زۆر ئاشقی گێرانه‌وه‌ی هه‌وال و داستان بوو، چاو پێ‌ده‌که‌وت. ئه‌و هه‌واله‌کانی هه‌مه‌دۆکی وردتر و دوور و درێژتر بوو هه‌مه‌دی ده‌گێراییه‌وه. ده‌نگۆکان به‌تایبه‌ت سه‌باره‌ت به‌ئه‌سه‌په‌که‌ی، زۆر بوون و هه‌رله‌و کاته‌ش دا ئه‌وه‌نده سه‌یر و سه‌رسوهره‌ینه‌ر بوون، که‌ مامۆستا زه‌کی و هه‌مه‌د هه‌موو جارێ مات و هه‌یران ده‌بوون.

زه‌کی نه‌ژاد گوتی:

– خه‌لک ناوێرن به‌ئاشکرا و به‌جوهری ده‌یانوه‌ی یارمه‌تی هه‌مه‌دۆکی بکه‌ن، هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانن ده‌نگۆی سه‌یر و سه‌مه‌ره سه‌باره‌ت به‌ئه‌سه‌په‌ی دروست ده‌که‌ن. ئه‌و ئه‌سه‌په‌ بۆته سیمبۆلی بزوتنه‌وه، سیمبۆلیک بۆ هه‌موو راپه‌رینه‌کانی میژوو و بۆ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ مرۆف بیریان لێ‌ده‌کاته‌وه و له‌دلی دا هه‌ن ...

خه‌لکی شاره‌که‌ی دوو به‌ش بوون. ئاسنگه‌ره‌کان، دارتاشه‌کان، کریکاره‌کان، ئه‌وانه‌ی له‌مه‌زراکان دا کاریان ده‌کرد و هه‌موو کریکاره‌کانی دیکه‌ش لایه‌نگری هه‌مه‌دۆکی بوون و هه‌تا هه‌والیک له‌لای شاخی را سه‌باره‌ت به‌هه‌مه‌دۆکی بۆ وان ده‌هات و بلاو ده‌بۆوه، هه‌مه‌دۆک ستایشی زیاتر ده‌کرا و گه‌وره‌تر ده‌بۆوه، به‌لام لایه‌که‌ی دیکه، یانی به‌شی ده‌وله‌مه‌نده‌کان هه‌ر هه‌واله‌ ره‌شه‌کانیان بۆ ده‌هات و ئه‌وانیش ئاواتیان ئه‌وه‌بوو، که‌ رۆژیکی هه‌والی مردنی هه‌مه‌دۆکی ببیسن. به‌لام کاتی که‌ مه‌سه‌له‌ی ئه‌سه‌په‌که‌ی ده‌هاته‌ پێش، بێجگه‌ له‌شاکیره‌به‌گی، هه‌موویان

هاودهنگ بوون. هەر پۆژهی هه والیک سه بارهت به ئه سپه کویتی بلاو ده بووه و ورد و درشتی خه لک له مندالی حهوت ساله وه تا پیری هفتا ساله به وه هه واله نوئی یه یان ده زانی. هه رچی ده کرا سه بارهت به جینسی ئه سپ له هه موو دنیا به بگوتری، ئیستا بو ئه سپی هه مه دۆکی ساز ده کرا و بلاو ده بووه. لیسه هه موو که س داستانی ئاده می ده زانی.

– ده زانن ئیدی عه لی سه فابه گ چیی گوت؟ هه ر ئه وه که سه ی هه مه دۆک کوشتی. ئه وه به ئاده می گوت: تو که تفه نگی یه کی ئاوا باشی، تو که ده توانی چۆله که ی له فرینی دا بنگیوی، ده بی ئه وه ئه سپه ی بو من بی نی یه وه، جا چ به زیندوویی و چ به مردوویی... ئاده م له وه لام دا گوتی: جا ئاغا ئه وه چی یه، هه ر ئه مپرو ئه سپه که ت بو دینمه وه، به مردوویی یان به زیندوویی! پاشان ئاده م ده ست ده داته تفه نگی، فیشه کدانی له خۆی ده به ستی و ده روا بو ده شتی ئاناوارزای. ئه سپه که ی له بن په لکیکی ده بین، زور خوشحال ده بی، به جوانی سی ره ی لی ده گری و کاتیکی دلنیا ده بی که ئه سپه که ی به ته واوی ده بهر سی ره دایه، په له پیتکه ی ده بزوی. ئه سپه که له جیی خۆی نابزوی. ئاده م چۆک داده دا و هه رچه ندی فیشه کی پی یه تی، پی وه ی ده نی، به لام ئه سپه که له جیی خۆی ناجوولی و گویشی پی نابزوی، هه روا را وه ستا وه، پاشوویه کی به بهر زگی یه وه نووساند وه، کلکی راده وه شی نی و می شان له گون دینی ده رده کا...

"راست له وه کاته ی دا هه زره تی خدر خۆی پی شان ی ئاده می ده دا و ده لی: کوری بنیاده می خۆ به زلان و له خۆ رازی! ئه تو ئه وه گولانه ت به کو یه نان؟ پی ویست نیه پی او ئه نگی یه کی وه ک تو ناسراو بی، تا له ونیزی که ی را ته قه له ئه سپی کی بکا. له وه نده ی مندالی کی پی نچ ساله ش زور به هاسانی ده نگی وی! ئاخ، کوری بنیاده می که تی ناگه ی، ئه وه یانی گرتن یان کوشتنی ئه وه ئه سپه ی قه ده غه یه. ئیستا بگه ری وه و له کۆل ئه وه ئه سپه کویته ی به وه، ده نا خراپ ده بین ی و له شت ده بی ته خۆ را کی کرم ی ئه وه باتلا غه ی. خودا ئه وه ئه سپه ی بو هه مه دۆکی دانا وه... به لام ئاده م گو یی نه دا ئامۆزگاری هه زره تی خدری، هه ر له گۆ رایی یه کانی ئاناوارزای به دوای ئه سپه که ی دا خولا وه. ئه سپه کویتیش هه ر گالته ی پی ده کرد، جاری وا بوو ده ی کی شا نیو باتلا غی و جاری وا بوو له نیو پۆ له شی لان و چالووکان خۆی پی نیشان ده دا. ده نا وه دوای خۆی ده دا بو سه ر په وه زان، بو نیو پنچک و ده وه نان، بو قامیشه لی نی، بو نیو زه ل و لی ته و مرداوان. له نیو پاناوک، په وه ز، ده شت و ته پکان دا هه ر ده ی هی نا و ده ی برد و ئاده می ش هه ر له دوای نه ده بو وه. جله کانی هه موو ریشال ریشال بیوون، ده ست، ده موچا و قاچی هه موو بیوون به برین. ئیدی وه ک بنیاده می نه ده چوو و ببوو به شتی کی سه یر. هه زره تی خدر به زه یی پی دا هات و دوو جار ان خۆی نیشان دا: کوره

بگه‌رپۆه و ده‌ست هه‌ل‌گره‌، ده‌نا ده‌ستمت له‌ سه‌ر لاده‌به‌م و ئیدی نات‌پاریزم، به‌لام ئه‌و زۆر توورپه‌ بوو و ته‌نانه‌ت به‌ قسه‌ی چه‌زهره‌تی خدریشه‌ی نه‌کرد. به‌یانی‌یه‌کی زوو، تاریک و پروونی به‌یانی، ئه‌سه‌په‌کویت له‌ نیو باتلاگی خو‌ی نیشان دا و پاشان کاتیکی لێی نیزیکی بو‌وه، ده‌رپه‌ری و غاریکی وا پۆیی ده‌ت‌گوت بآلی گرتوه. ئاده‌م به‌ دوای داچوو و هه‌ولێی دا خو‌ی بگه‌یه‌نیته‌ی، به‌لام ده‌ باتلاگی دا چه‌قی و هه‌ر له‌ وێ قوم بوو. ئه‌سه‌په‌که‌ چاوی لێ‌بوو چۆن زه‌له‌که‌ ئاده‌می قووت دا. ئاده‌م ده‌ی‌قیژاند:

– ئه‌ی هاوار، به‌زه‌ییت پیم‌دابی! وه‌ره‌ ده‌رم‌ه‌ینه‌وه‌ ئه‌سپی جوان و به‌ نرخ، تکات لێ‌ده‌که‌م!

هه‌تا قوم بوو، هه‌ر ده‌ی‌قیژاند. ئاخه‌که‌ی ئاوا‌ی به‌ سه‌ر هات و بوو به‌ خو‌راکی کرمه‌کانی باتلاگی. ئیستاش ئه‌وانه‌ی له‌ کاتی بوومه‌لێلی به‌یانی دا به‌ بناری ئاناوارزای دا ده‌رپۆن، گو‌ییان له‌ زایه‌له‌ی هاواری ئاده‌می ده‌بی ...

– دوور نیه‌ حه‌مه‌دۆک بو‌خو‌ی بش‌گیری و بش‌کوژری، به‌لام هه‌یج کاتیکی، هه‌یج که‌س به‌ نیازی گرتنی، ده‌ستی وه‌یالی ئه‌و ئه‌سه‌په‌ی راناگا ...

له‌ لای ئاسنگه‌ریکی ریش سپیی چاوشینی تی‌کس‌رماو بوون، که‌ ئه‌و قسانه‌ ده‌کران. ئه‌و پیاوه‌ زوو له‌ کریتای را‌هاتبوو. زه‌کی نه‌ژاد لێ‌ی پرسی:

– ئه‌وانه‌ی ده‌گوترین، ده‌بی راست بن وه‌ستا خه‌یری.

– ئا، چونکه‌ ئه‌گه‌ر چه‌زهره‌تی خدر که‌سیکی ده‌ په‌نای خو‌ی بگری، له‌وانه‌یه‌ دواتر ببیته‌ ئه‌سه‌پیک، می‌رووله‌یه‌ک، شتیکی ئاوا ...

١٠

ژاندهرمهكان شهكەت ببوون. چەند شەو و پۆژ بوو بە دۆل و كیوانهوه راوی ئەسپهكویتیان دەکرد. هەموو جووتییری ئەو ناوچەیان بە لیدانی شەلوکوت کردبوون و پێیان گوتبوون دەبێ ئەو دیو و درنجەیان بۆ بگرن، بەلام ئەو کافرە تاوانبارانە نە بۆخۆیان ئەسپهکهیان دەگرت و نە بە وانیشیان دەگوت لە کوی خۆی ون دەکا.

سەر جووخەیهک که خەلکی دەشتی شۆرەکاتی ئانتیپی بوو، دەیگوت: ئەمن بە راستی سەرم لەو خەلکە ی ئیره سورماوه. لە ولاتی ئیمه خەلک هەر خودایان خوش دەوئ و ریز لە پیغه مبهری دەگرن، بەلام لەو سەرشاخانه خەلک ئەو ئەسپهیان خوش دەوئ! ئەو ئەسپه بۆ وان بایهخی لە دایک و مندالیشیان زۆرتره. تهنیا هەر سەر جووخه و پیاوهکانی گوروپهکهی نەبوون که هاتبوون و راوی ئەسپهکهیان دەکرد، خەلکیکی زۆری دیکهش هاتبوونه ئەو شاخانه و دیبهدی

دەگەرەن و ولاتیان دەپشکنی. ئەو جووتییرانەیی لە ژیر لیدان و ئەشکەنجە دا باسکیان شکابوو، رانیان ورد ببوو، سەریان شکابوو و ئازای لەشیان سووروشین هەلگەرەبوو، ئەوەندە زۆر بوون، دە ئەژمار نەدەهاتن. ژاندرمه وهك گژەبای رەش بە سەر توورپووسی دا هاتبوون، بەلام هەرچی زەبروزەنگیان بە کار هینا، بی سوود بوو. ئەو هێچ کەس ئەمادە نەبوو هاوکاریان بکا و بۆ گرتنی ئەسپەکەیی رەگەلیان کەوئ، تەنانت یەك کەسیش ئەمادە نەبوو پێیان بلئ ئەسپەکە لە کوئییە، یان زۆرتر لە کوئ دەبی.

ئێوارێکیان سەر جووخە لە گەل گوروپەکەیی چوو نێو دێیەکی. کوئخا و خەلکی دێیەکەیی نێوبانگی ئەو گوروپەیان بیستبوو و دەیان زانی چەندە در و بی بەزەیین. نیگەرەن بوون و نەیان دەزانی چۆن یان لە دەستی ئەو زۆردارانە پرزگاری دئ. هەربۆیە بە پیریانەو چوون و بۆ ئەوێ شەری وان لە سەر خۆیان کەم کەنەو، گاگەرەدوونیان بۆ کردن و لە بەر دەرگای مالی کوئخای قوچیکیان لە بەر پێی سەر جووخەیی سەر برئ. کورپکی میرمندال سەری قوچەکەیی بری و کاتیک کێردی بە ملی قوچەکەیی دا هینا، خوین فیچقەیی کرد و لاقی سەر جووخەیی بە خوین بوو. ئەو ئیدی دەر هەلبوو:

- هەیی بی کیفایەتینە، گایە کیشم بۆ بکەنە گاگەرەدوون، دیسان هەر بەزەیین پێتان دانایە. کئ دەتوانئ چاوپۆشی لە خەلکی بکا، کە باوەریان بە ئەسپەکییە. ئەمن هەرچۆنیک بی، لێتان خۆش نابم!

وا دیار بوو لە سەرچاوەیەکی جیگای متمانەو هیندیک شتی پێگوترا بوو و دەیی زانی چیی دەوئ: خەلکی ئەو گوندە یان دەبوو، شوینی ئەسپەکوئتی بۆ بدۆزنەو، یان دەبوو ئەو ئەسپەرستانە لە ژیر دارکاری و ئەشکەنجە دا بمرن. بەو حالەش ئەوئ ئێوارئ سەر جووخە و پیاوەکانی هیچیان نەگوت، تەنیا نان و کەباب، هەنگوین و رۆنی کەرە و قەیمایان خوارد و لە نوینوبانی خاوین دا کە رپولیفە سپی یەکانیان بۆنی سابوونی بۆنخۆشی لئ دەهات، خەوتن و حەسانەو. بەیانینی رۆژی دواتر سەر جووخە دەستووری دا بە کوئخای:

- هەموو خەلکی ئەو دئییەم بۆ خر کەو. ئێو دەبی ئەو ئەسپەم بۆ دە داو خەن و بۆشم بیئن. ژاندرمه یەکم لە گەلە عەلی کەرتیش لە چاو وی ملایکەییە! لە سەرچاوەیەکی باوەرپیکراویشەو زانیاری پێویستم پێ دراو. جا ئیستا یان بە خۆشی ئەسپەکەم دەدەنە دەستی و خۆتان ئاسوودە دەکەن، یان ناچارم دەکەن جوورپکی دیکەتان لە گەل بجوولیمەو.

- سەر جووخە ئەتۆ دەزانی ئەو ئەسپە خەلاتیکیی پێو بەسراو تەو و خەلاتەکەش هەزار و پینسەد لیرەییە؟
- بەلئ دەزانم.

- ئەدى دەزانی که ئەوان گوتووایانە ئەوهنده كەمه و خەلاتەکهیان کردۆته
 سئەهەزار لیره؟
 - ناوه‌للا کویخا نەم‌زانیوه!
 - دەى ئەوه زانیت.
 - جا باشه پاشان؟
 - جەنابى سەر‌جوخه بیری لئیکه‌وه! بۆخۆت دەزانی سیه‌زار لیره سیسه‌د
 گاجوتی پئێ‌ده‌کردی. هه‌روه‌ها به‌و پووله‌ پیاو ده‌توانی ره‌وه‌یه‌ک ئەسپ و
 میگه‌لیک مه‌ریش بکری.
 - به‌لئى وایه کویخا، ده‌زانم!
 - که‌ وابوو ئەگەر ئەو ئەسپه‌ له‌و دێیه‌ی ئیمه‌ بوايه، هه‌ر ئیستا و زووتریش له
 ئیستا ده‌م‌گرت، ده‌م‌برده‌ شاری، خه‌لاتی خۆم وه‌رده‌گرت، زۆر ده‌وله‌مه‌ند ده‌بووم و
 پاشماوه‌ی ژیانم به‌ ئاسایش و خۆشی ده‌برده‌ سه‌ر!
 - ئەوه‌ش به‌و مانایه‌یه‌ که‌ ئەسپه‌که‌م ناده‌یه‌ ده‌ستی!
 - نه‌خیر، ئەوه‌ به‌و مانایه‌یه‌ که‌ ئەسپه‌که‌ لیره‌ نیه‌.
 - ئەمن بیستوومه‌ که‌ ئەو ئەسپه‌ له‌ ده‌وروبه‌ری ئەم گونده‌ ده‌خولیته‌وه‌.
 - ئەمنیش راست ئەوه‌م بیستوه‌، به‌لام قه‌ت چاوم پئی نه‌که‌وتوه‌! ته‌نانه‌ت یه‌ک
 جاریشم نه‌دیوه‌!
 - باشه ئەگەر دیبات و زانیبات له‌ کوییه‌، ده‌ت‌گرت و ده‌ت‌دا به‌ ئیمه‌؟
 - نازانم ...
 - به‌لام ئیوه‌ ئەو ئەسپه‌ی ده‌په‌رستن!
 - ئەسته‌غفیروللا، سەر‌جوخه‌!
 - پیغه‌مبه‌ر و کتیییک که‌ ئیوه‌ په‌نای بۆ ده‌به‌ن، ئەو ئەسپه‌یه‌؟
 - ده‌سه‌جی داوای لیبووردن له‌ خودای بکه‌ سەر‌جوخه‌! ئەسته‌غفیروللا! ئەو
 قسه‌یه‌ی کردت کوفر بوو! تۆبه‌ی بکه‌!
 - ئیوه‌ له‌ خودای ناترسن، له‌و ئەسپه‌ی ده‌ترسن!
 - خوايه تۆبه‌، ئەسته‌غفیروللا.
 - ئەسته‌غفیروللا و تۆبه‌ی چی، بی‌کیفایه‌تینه‌. پیتان‌وايه ئەگەر ئەسپه‌که‌مان بۆ
 بگرن، گوناه‌تان ده‌گاتی! یاللا ده‌فته‌ری سه‌رژمیری خه‌لکی ئاوه‌دانیه‌م بۆ بینه‌!
 - هه‌ر ئیستا سەر‌جوخه‌!
 - هه‌موو ده‌بی له‌و مه‌یدانه‌ی نیو دیی کۆ ببه‌وه‌! ده‌فته‌ره‌که‌شت له‌ بیر نه‌چی!
 هه‌موو شتیکی تازه‌ی تی‌دا نووسراوه‌؟
 - به‌لئى سەر‌جوخه‌.
 پیاویکیان نارده‌ سه‌ر گابه‌ردیکی. کابرا گوراندى:

- خەلكى دىيى! ھەركەس ھەرچى زووتر نەيەتە ئەو مەيدانەى نىوھراستى دىيى، كە ھەموو خەلكەكە لە وئ كۆ دەبىتەو، وەك تاوانبار چا و لى دەكرى! سەرچووخەى زۆر بەرپىز و خۆشەويستمان، سەرچووخە بەكر لە ئىدارەى ژاندرمەو، لە وئ چاوەروانتانە. ھەر كەس نەيە، بە توندى سزا دەدرى. ئەوھش بزەن كە دەفتەرى سەرژمىرى دىيى بە سەرچووخەى زۆر بەرپىزمانە و كەسىك لە وئ نەبى، دەزانى. سەرچووخە چوو بۆ شوپىنى كۆبوونەوھەكەى و كويخاشى بە دووھو بوو. شوپنەكە گۆرپايى يەكى بەرداوى بوو و كانى يەكيشى لە نىوھراستى بوو.

سەرچووخە دواى ئەوھى يەك بە يەك ناوى خەلكەكەى خويئندەو و بە سەرى كرنەو، دەستورى دا بە پياوھەكانى كويخايان لە عەرزى دا، لاقىيان بەست و بە قەمچىيان وەرگەرەنە بەرى لاقى. كويخا ھاوارى دەگەيشتە ئاسمانى. دواى ماوھەكى لاقىيان كرنەو و بە شەق و زلەن ناچارىان كرد خۆ دە ئاوى كانى يەكەى ھەل كيشى و دوايەش دەستيان بە ليدانى كرنەو.

ئەوئ پۆژى ژاندرمەكان نيوھى خەلكى گوندەكەيان بە ليدانى نيوھەگان كرد. كاتىك شەو داھات دەستيان ھەل گرت و ھاٹنەو ديوھەخانى كويخاى. ئەو شەوھش چەند سەر گويلىكان بۆ كوشتبوونەو، كەبابيان بۆ ساز كردبوون و ھەرۆھە ھەنگوين، قەيماغ، پۆنى كەرە و... يان بۆ داناوون. كويخاى بەدبەخت بۆخۆى نەى توانى لە گەليان بىتە سەر سفرەى و داواى لىووردنى لە سەرچووخەى كرد. سەرچووخە بەكر كورپىكى خراپ نەبوو، بەلام ناچاربوو ئەركى خۆى بەرپۆھەرى. بابى قاچاخچى بوو و زۆر جار ژاندرمان دەيان گرت و داركارىيان دەكرد. ئاخەرەكەشى جارپىكى ژاندرمە لە سەر سنوور لە داويان خست و ھەرچەندى ھاوارى كرد و پارايەو، گوييان نەدايە و كوشتيان. ھەر لە بەر ئەو سەرچووخە ھينديك ھەستى ھاودەرديشى تىدا ھەبوو. دەنگى نالەنالى كويخاى لە ژوورەكەى تەنیشتى يەو دەبىست و ئەوھش بۆ كەسىك كە بابى لە ژىر داركارىى ژاندرمان دا مردبوو، خۆش نەبوو. ھەربۆيە ژاندرمەيەكى نارد و راي ئەسپارد كە كويخا دەبى بى دەنگ بى، دەنا ...

ئەشكەنجە و ئازارى ديھاتى يەكان پۆژى دواتر و دوو پۆژ دواتریش، ئەگەر پيوست بوايە، دەبوو ھەر درىژە بدرى. يان دەبوو ئەسپەكەى بىنن و يان يەك كەسش لە خەلكى ئەو ديھەى بە سەرپۆھە نەمابا و ھەموو دە جىيە كەوتبان. بەلام سەرچووخە پىي خۆش نەبوو خەلكەكەى بكورئى، ئاخىر بابى خۆى بە دەستى ژاندرمان كورزابوو، لە سەر سنوورى سوورپەى، لە سەر دەھەزار ليرەى خويپرى ... ئەو ديھاتى يانە دەبوو منەتبارى بن! خۆ سەرچووخەى وا ھەبوون كە ئەو ھەستى ھاودەردى يەيان نەبوو ...

پڕۆژى دواتردى ئالۆز بوو. خەلك به سرتە و به پاريزهوه يهكتريان دەواند. سەرجووخه نهى دهزانی بۆ وايه. له هينديکاني پرسی، بهلام وهلامیكى وای وهرنهگرتەوه. سهرههجام پيريزنيك هاته لای و گوتی:

- سهرجووخه بهكر، ئەتۆ لهخۆرا سهروسهكوت و لاقولهتەرى پياوهکانى ئيمه تيكدەكهيهوه. ئەسپه كویتی حەمهدۆكى ئەوهتا له خوارهوهى دييه! ههموو كەس ديويهتى و دهزانن ئەوه ئەو ئەسپهيه كه تۆ ليى دهگهريى، چونكه ههموو خەلكى ئەو شاخانه دهى ناسن. ئيستا ئەوه لهو ميگرههى خواريهه. بۆخۆى هاتوه و رهگهه پوهوى ديى كهوتوه و ئەوه له وى دهلهوهريى. دياره ئەو ئەسپه له نيو سەد ولاغانيش بى، له دوور را دياره و ليكردنهوهى له وانى ديكه زهحمەت نيه. تەنانەت ئەگەر كهسيك تا ئيستا ش نهى ديبيى و بۆ يهكەم جار چاوى پيى بكهوى، دەسبهجى دهزانى ئەوه ئەسپه كویتی حەمهدۆكىيه!

پاشان پيريزنهكه به تهوسهوه گوتى:

- فەرموو ئەگەر بۆت دهكرى بۆخۆت بىگره! ده بچۆ بىكوژه بهكروكه دليرهكه!

ده برۆ دهى پياوه ئازاكه! قارهمانه دهنگ شيرهكه!

- بى دهنگ به پيريزن! گالتەم پىمهكه! ئەمن گالتەم له گهه زنانه نيه، تەنانەت له گهه پيريزنانيشم نيه. ئەمن عيزرايىلى ئەو شاخانهم.

- جا ئەگەر وايه ده بۆخۆت بچۆ و ئەسپهكهه بكوژه، با وهك ئادهميت لى بهسەر بى! ئەگەر پياوى بچۆ بىگره، جا ئەو كاتى دهت بينم چۆن وهك هۆمه ره كه چهلى مالىيران ده بى! ده فەرموو ئەگەر دهویری بۆ لای بچۆ! جا بزانه چۆن ئەسپهكه ئيفليجت دهكا! بزانه چۆن كه پ و كویر و خوار ده بى! ده برۆ دهى! ئەتۆ كه بابى خۆت كوشتوه، ههولى كوشتنى ئەو ئەسپهش بده، با ئيدى دايكت چاوى بهو سهرو سهكوتە نيگرهسهت نهكهويتهوه!

پيريزنهكه ههرجى به سه زارى دا دههات، پيى دهگوت. بهكر گوتى:

- ئەمن بابى خۆم نهكوشتوه!

- بۆخۆت نهتگوت ژاندهرمان بابتیان كوشتوه؟

- با، وام گوت.

- ده باشه، مادام ژاندهر مه كوشتوويانه و ئەتۆش ژاندهر مهى، جياوازي يهكى نيه، هه ره وهك بۆ خۆت كوشتييت وايه، وانيه؟

- نهخير جياوازي زۆره. پيمگوتى دهمت گرئ ده پيريزن، ئاگات له زارت بى، تووره بيم وات ده سهروهه ناچى ها!

پيريزن به سهرى دا قيژاند:

– كه سێك بابی خۆی كوشتبێ، هەموو شتیکی لێ دەوه شیتەوه! ئەتۆ له دەستت دێ
منیش بكوژی و ئەسپهكهەى حەمەدۆكیش بكوژی! دەى ئەدى بۆ پراوه ستاوى؟ ئەوه نیه
ئەسپهكه لهو خوارهوه وهیه... گوللهیهكى له سهرى ده و بى كوژه، دياره ئەگەر
گوللهى وات پێ بن، كه ئەو ئەسپهى بپرن. دەى ئەگەر پیاوی بپرو و بى گره!
سه رجوووخه نهى ده زانى چ بكا، له وئ پراوه ستابوو و له بن بارانى لۆمهى پېرېژنى
دا سهرى لێ شيوابوو. ژنهش بێدهنگبوونى نه بوو.

سه رجوووخه به باشى ئەو به سه رهاتانهى ده زانى. دەى زانى چۆن هۆمه ره كه چه ل به
دواى ئەسپهكهەى دا وه ره وه زىكى هه لگه پراوه و راست ئەو كاتهى به هه زار
چه رمه سهرى گه يشتۆته سهرى، هه ل خلیسكاوه، هه ل دياراوه ته نيو دۆلێكى هه زار به
هه زار و له توپهت بووه.

به سه رهاتى ئاده مېش له هەموو چوكووپراويه دهنگى دابوو و ئى ته حسين تاژيش
كه هه ولێ ده داوختنى ئەسپهكهەى دابوو و برووسكه لێ دابوو، هه روا. ته حسين له
كانتیک دا ويستبووى تهقه له ئەسپهكهەى بكا، له جیى خۆى وشك هه لاتبوو. هه ر
كه س هه ولێ گرتنى ئەو ئەسپهى دابوو، به لایهكى به سه ر هاتبوو. سه رجوووخه
بوخۆشى شتیکی لهو بابتهى دىبوو. ژانده رمه یهكى خه لکی عورفاى كه ناوى
شه هموز بوو، سویندى خواردبوو و گوتبووى شه رت بى هه تا ئەو ئەسپهى نه گرم،
پروو ده ولاتى خۆم نه كه مه وه. سێ پۆژ دواتر كورپى چارده ساله ی خه لکی
گونده كه ی خویان تهقه ی له شه هموزى كردبوو، حه وت گولله ی له سهرى دابوو و
كوشتبووى. دواتر ده ركه وت كه بابی ژانده رمه كوژراوه كه ی بابی ئەو كوره ی
كوشتبوو ...

– پیم گوتى ئەگەر پیاوی هه ر ئیستا بپرو ئەسپهكهەى بكوژه! ده بىنى ئەسپه
حه مه دۆكى بوخۆى هاتۆته به ر ده ستت. ئەگەر راست ده كه ی، ئەو ده رفه ته ی له
ده ست مه ده ...

خه لکی دىیه كه ی به ناله نال و بۆله بۆل كۆ بوونه وه. ته نانه ت كوێخاش كه دوو كه س
چووبوونه بن بالی، به زه حمه ت دهنگى ده رده هات و روانى كزی دلی پیاوی
ده سووتاند، هات و پرووى ده سه رجوووخه ی كرد:

– سه رجوووخه، وا دياره ئەتۆ ده پيروژترين شهوى مانگی ره مه زانى دا، يانى ده
شهوى له يله تولقه درى دا له دايك بووى. چاوت لى بى، ئەسپهكه بۆ خۆى هاتۆته
لات. ئیستا ده بى هه موومان بچینه خوارى. ئەسپه كویت لهو مېرگه ی خواره وه
ده له وه رپى. قسه ی تى دا نیه ئەو ده زانى كه ئەتۆ لیره ی و ده سونگه ی وى دا ئیمه
ئەشكه نجه ده كه ی. هاتوه ئیمه پزگار كا. ئیستا ئیمه ده بى هه موومان به يه كه وه
بى گرین و بى كوژين! پیاوه كانى تۆ ئەنگیوه ن، بوخۆشت گولله ی نابویرى، وانیه؟
مندالێكى پینچ ساله ش ده توانى ئەو ئەسپه گه و ره یه ی بنگیوى. ته نانه ت ئەو كا برا

پیرهش که کهس نازانی چەند سال دەبی، بە چاوبەسراوییش دەی ئەنگیۆی. بە راستی ئەتۆ دە شەویکی پیرۆز دا لە دایک بووی، چونکە ئەسپەکه بۆخۆی هاتۆتە بەر دەستت. دیارە ئەگەر بۆخۆت بی کوزی، سی هەزار لیره خەلاتەکش وەر دەگری. دە فەرموون با برۆین. هەموو خەلکەکه با بی، پیاو، ژن، مندال، هەموو وەرن! یاللا با برۆین و بی گرین، ئەگەر نەش گیرا، بی کوزین!

سەر جووخە سوور هەلگەرا، دەستەکانی لەرزین و ساتیک بی ئەوەی هیچی پی بگوتری، چاوی دە چاوی کوێخایەوه برین. ژاندرمهکانی دیکەش وەک وی نارەحت بوون.

هەموو خەلکەکه بەرەو خوارەوهی ئاوی چوون. مندال لە پێش دا هەل دەهاتن، دواي وان کچ و کوپی جحیل دەپویشن، ئەو جار نەخۆشەکان و ئەوانەي ئەشکەنجە کرابوون و ژاندرمهکانیش لە دواي هەمووان دەهاتن. لە قولینچکیکی میرگەکهی که لە شوینیکی بەرین و خۆش هەل کەوتبوو، لەوەرپی لە بەلەکان بوو و بەشیکی بە سیوهرهیهکی ناسک داپۆشراوو، هەموویان راوستان. ژاندرمهکان ریز بوون. رپهوهکه هیندیك واوتر دەلهوهرا، لە سەر یەك دووسەد - سیسەد سەر دەبوو و ئەسپ، ماین و جوانووی گەورە و بچووکی لە هەموو رەنگ و شیوهرهیهک تی دا بوو. هیندیکیان دەلهوهران، هیندیك راوستانبوون و کلکیان لە بەر تاوی رادهوهشان. ئەسپە کویتیش لە وی بوو. سەرخۆش و لەخوبایی بەرەو ئاسمان بەرز ببۆوه، باریک و بە دیمەن، چاوی شین و گەورە، گوئی بچووک، کەفەلی پان، یالی رەش و دریز، تووکی بریفەدار و کلکی ئەوهنده دریز بوو، که هەتا سەر سمی دەهات. کاتیک ئەسپەکان چاویان بەو هەموو خەلکەهی کەوت، هیندیك ئالۆز بوون، بەلام بلاو نەبوون. ئەسپە کویت سەری هەلینا، ملی دریز کردەوه، کونەلووتەکانی قووچاند، کلکی هەلینا و هیندیك بەرەو دارستانی تەنیشتی غاری دا. پاشان گەرايهوه، بە ویرغە گەریکی بە دەوری رپهوهکهی دا لی دا و راوستانیهوه. دیسان سەری هەلینا، پرماندی، ملی راوستان و حیلاندى. جار بە جار دەنگی حیلەي دە شاخان دەگەرا و دەبیسرایهوه. دەتگوت ناتوانی لە جی خوی بحەجمی. ئەو جار بە قورته بە دەوری رپهوهکهی دا سوورا و چەند جار ئەوهی دوویات کردەوه، بەلام جار بە جار بازنەي سووردانەکهی لە رپهوهکهی نیزیکتر دەکردهوه. پاشان رپووی بو لای حەشیمەتەکهی وەرسووران، وەک ئەوهی دەچوو که چاوی لە هەمووان کردبی و دواي ئەوهش سەری راوستان و چوارنال بەرەو هیندیك پینچک که لە لای خوارەوهی میرگەکهی بوو چوو. ئەسپ و ماینەکانی دیکە نەجوولابوون، هەروا لە بەرتاوی سەریان بەردابۆوه و راوستانبوون. تەنیا کۆمەلێک جوانو دەهاتن و دەچوون و دەخولانەوه. جوگیهک لە لای پینچکەکان بوو، ئەسپەکه لە وی جاریکی دیکەش حیلاندى. خەلکەکه دیتیان چۆن سەری هەلینا و دیسان چوارنال غاری دایهوه.

سهرجووخه و پياوهكاني له جيى خوڤيان رهق راوهستابوون. تفهنگهكانيان له شانيان نههينابووه خواري و روخساريان سپي ههلگه رابوو.

پيريژنهكه ديسان هاتهوه بولاي سهرجووخه. دهسمايكي سپي له سهرنابوو، لاواز بوو و گنجي دهموچاوي له دوورهوه ديار بوون. ئيستا ئهسپهكه هينديك شل ببووه و له مهودايهكي كهه دا، وهك ئهسپي راهينراوي سيركي، ههر دهچووه پيشي و دهگهرايهوه. ژنهكه گوتي:

– ئهوه تا ئهسپهكه له بهرامبهه خوت و ژاندهرمهكانته. دهى ههول بدن بيگرن! تفهنگهكانيشتان پرن له فيشهك، دهى ئهدى بو پييهوه نانين؟ دهى ياللا دست پييكهه، با خهلكي ديش بتان بينن چ دهكهه!

پاشان پرووي بو لاي جووتيرهكان وهرگييرا:

– ئهري بو وهدهنگ نايهه! خو ههمووتان دهزانن ئهوه ئهسپهكهى همهدهوكييه، وا نيه؟

هيچ كهس وهدهنگ نههات. سهرجووخه و ژاندهرمهكاني ههر وا سهرسام راوهستابوون و ده ئهسپهكهيهوه رامابوون و خهلكهكesh چاويان له وان دهكرد. ئهسپهكه له بهه دهمي وان به نهرمهغار دههات و دهچوو. پيريژن به سهه سهرجووخه دا قيژاندييهوه:

– ده فهرموو تهقهى لييكه و ئهسپي همهدهوكي بكوژه! ئهوه نيه به بهه دهمتانهوه ديودهچي. دهى ئهدى بو له ليدياني خهلكي ئاسايي و مالويران ئهوهنده ئازان ...

كوخا تيني دا خو، به زهحمهت ههستا و چوو بو لاي پيريژني، بهلام زور نهروي، سهههنگري بوو و كهوت. خهلكهكه غاريان دا و ههليان ئهستاندهوه:

– بهسه پوره زارا، چي دي دهنگي مهكه!

– نهخير ئهمن بيدهنگ نابم، ئيوه داركاري دهكهه و ئهشكه نهجهتان دهكهه، بهلام وهك ژنان بيدهنگ دهبن و هيچ نالين. ئيستا دهتانهوهي ئهمنيش به قسهتان بكهه، ها؟

– پوره زارا بيدهنگ به و تووشي كيشه مان مهكه!

ئهو جار پينج – شهش زن هاتن، باوهشيان به پوره زاري داكرد و له ويان دوور كردهوه.

لهو كاتهى دا ئهسپهكه گهرايهوه بو لاي رهوهكهى. دهتگوت دواى ئهو ههموو غاردانهى ماندوو بووه. مابينيك هاته پيشي، گهلي بلاو كرد و ميزى كرد. ئهسپه كويت به يالي دانوسا، يهك – دوو جاري سووراند، بوني به نيوگه لييهوه كرد و پاشان سواري بوو، ههر دووك پيشووي لهملاو ئهولاي له پهراسوواني قايم كردن و قهپي به ملي دا گرت. ههرچي مابينهكه ههولي دا خو، له ژير قورسايي لهشي

پزگار كا، بئسوود بوو و ئەسپەكویت تا بە تەواوی لیئەهات، دەستی لیئەهەنەگرت.

پاشان تاوی دا ماینیکی دیکە و لە ویش هات. دواتر ماوهیهک لە گەل جوانوو ماینیکیش گەمەى کرد و پێش ئەوهی لیئەهات قەپپیکی وای لە ملی گرت، کە جیی ددانەکانی خوینیان لیئەهات. ئەو جار بە شەهەتی لە پەوهکەى دوور کەوتەوه و لە قولینچکی سەرى بەردایهوه و پراوهستا.

ئییستاش خەلکەهەر لە شوینی خوین بئدەنگ پراوهستابوون، چاویان لە وی دەکرد و چاوهپوان بوون بزانیان ژاندهرمەکان چ دەکەن.

ساتیک دواتر ئەسپەهەلینا، پرماندی و حیلاندی. دەنگی حیلەهەى ئاوازی دایهوه و پاشان هات راست لە پێش خەلکەهەى پراوهستا. دواى ئەوهی چەند جار چوارنال چوو پێش و هاتەوه دوايه، پویشت و دوور کەوتەوه. هیندهی پێنەچوو لە سەرى، لە سەر دوندی پەوهزان وەدیار کەوت. لە وی لە بەر تیشکی پوژئ پراوهستابوو و کلکی هەل دەسووراند.

خەلکەهە بە بئدەنگی گەرانەوه نیو دیی. ژاندهرمەکانیش بە دوايان دا هاتن. ئەوانیش بە تەواوی بئدنگ بوون و ئەوهنده ماندوو بوون، کە بە زەحمەت هەنگاویان بو هەل دەهاتەوه. هەموویان سپی هەل گەرابوون. لە نیو دیش ئیدی رانەوهستان، بارگەیان پێچایهوه و پویشن بو دئیەکی دیکە.

هەردووکیان لە سەر کورسیی دار لە بن دارپەلکیکی گەورە کە لە پێش دەرگای مالهەکی بوو، دانیشتن. خیزانی رۆستەمی کە لەمیز بوو هەستاوو و ماشینەیی بۆ منداڵان وەسەر ئاوری نابوو، کاتیکی چاوی بە عەلی کەوت، هەجۆشیکی لە پەنا دیزەیی ماشینەیی لە سەر ئاورگەکەیی دانا و هیئیدیکی شیریشی دە تاوہیەکی چکۆلە دا وەسەرنا.

– رۆستەم، بیستووہە کاریکی زۆر خراپت کردوہ، هەر بۆیەش هاتووہە لات!

– چم کردوہ، کاک عەلی؟

– بوویە کیشکچی مورتەزاغای...

– بەلێ، راستە...

عەلییە شەل لێی چووہ پێشی:

– چۆن شتی وات کردوہ؟ کەسیکی وەک تۆ کە لە گەل چەتەییەکی وەک بایراموغلێ لە شاخی بووہ، چۆن دەبێ ئیستا چەشنە نۆکەراییەتیەکی بکا کە گومانی تێدا نیە مەترسیی بۆ سەر ژیان و گیانی خۆی تێدا یە!

– منداڵەکانم برسین کاک عەلی... دەبینی ئیمە لەو خانووہ شپەیی پال ئەم گۆرستانەیی، لە نیو مردوووان دەژین. کاتیکی کەسیکی وەک تۆ دەبیتە نۆکەر، بۆ یەکی چارەپەشی هەژاری وەک رۆستەمە کوردی نەبیتێ؟

وەک ئەوہی دەچوو کە عەلییە شەل باش قسەکەیی رۆستەمی گوی لێ نەبووبی، هەروا کە لە جیی خۆی دانیشتبوو، چاوی دە میویکییەوہ بریبوو کە قەفقەف لە دارەکەیی ھالابوو:

– بە داخوہ ئەمن ئەو شانازییەم بە نسیب نەبوو کە لە گەل پیاویکی گەورەیی وەک بایراموغلێ لە شاخی بم. ئەمن تەنیا کابرایەکی شەلی بێ دەسەلاتم.

– ئەتۆ لە گەل چەتەییەکی وەک حەمەدۆکیی. پیتتوایە خەلکی ئەم شارەیی ئەوہی نازانن؟ ئیوہ بە یەکەوہ مەحمووداغای کانی گولانتان کوشت. حەمەد گوللەییەکی لێدا و ئەتۆش گوللەییەک. هەموو کەس لەوہی ئاگادارە. خەلک دیتووایانە کە تۆ چۆن حەمەدەت بردۆتە ماله مورتەزاغای و ئەویت پێنیشان داوہ.

– با ئەمن پرسیاریکت لێ بکەم!

– فەرموو کاک عەلی!

– ئەگەر حەمەد بێ و بیەوئ مورتەزاغای بکوژی، ئەتۆ وەک کیشکچی وی چ دەکەیی؟

– حەمەدۆک قەت ناتوانی بیتە نیو مالی مورتەزاغای.

– بۆ ناتوانی؟

– دەست و تەفەنگی من وەک دەست و تەفەنگی خەلکی دیکە نیە، عەلییە شەل!

– یانی ئەتۆ ئامادەیی لە سەر مورتەزاغای حەمەدۆکی بکوژی؟

- ئەدى بۆچى مورتەزاغا بەكرىي گرتووم؟ پىتوايه بۆ ئەوهم پوول دەداتى كه ئەگەر حەمەد بى و بيهوى ئاغى بكوژى، رىگى بۆ ئاواله بكەم و تەنانەت بلىم، بەخىر بىي حەمەدۆك، مورتەزا دەو ديوه دا نوستوه، فەرموو بچۆ سەرى و بىكوژە! ئەگەر وا بى، حەمەد هەتا ئەتۆ نەكوژى، كەسى دىكە ناكوژى!

- رەنگە واش نەبى، خودا دەزانى كىھامان پىشتر دەكوژرىين. بىجگە لە وەش بۆچما ئەتۆ نەتزانىوه كه حەمەد نەماوه؟ دەلین يان كوژراوه، يان بىسەروشوين بووه و ئىستا مەلا فەرھاد بۆتە چەتە، جىي وى گرتۆتەووه و بەناوى وى يەووه دەستەكەى بەرپۆه دەبا؟

كاتىك عەلى ئەوھى بىست، لەشى وە سەر ئارەقەى گەرا، سەبر، بە شىوھىەك كه بە زەحمەت دەبىسرا، لىي پرسى:

- لە كوئ ئەوھت بىستوه؟

رۆستەمە كورد قاقايەكى كىشا:

- ھەموو كەس دەزانى، كەس نىه لەو بازارەى بى و ئەوھى نەزانى. بچۆ لە لای سالىە يەكچاوى سەرت بتاشە، زۆر وردتر شتەكەت بۆ باس دەكا. لە سەر خۆشت ...

- چ لە سەر خۆشم؟

- رەنگە بۆخۆت پىتوا نەبى خەلك دەزانن كه ئەتۆ لە نىو ئەم شارەى دەستى راستى حەمەدۆكى. بەلام پىويست ناكە لە وەى بترسى، چونكە تەنيا ئىمە ئەو بەشەى دەزانين و چ شتىك لەو بارەوھ بە ئاغا و بەگەكان نالىين. ديارە مورتەزاغاش ئەوھى دەزانى.

- كى ئەو باسەى بۆ وى كردوه؟

- كەس بۆى نەكردوه، ھەر بۆخۆى پىي زانىوه. مورتەزاغا ئەوھش دەزانى كه تۆ رۆژى خۆى، جا درەنگ يان زوو، دەىكوژى. دەزانى ئەگەر حەمەد ئەو شەوھى نەىكوشتوه، مەبەستى ئەوھ بووه كوشتنى وى بە تۆ بسپىرى، تا تۆ تۆلەى لى بكەيەوھ. مورتەزاغا ئەمنى لە ترسى حەمەدى بەكرى نەگرتوه، بەلكوو ترسى سەرەكى بۆ وى ئەتۆى و مەبەستى ئەوھىە كه من لە بەرامبەر تۆ دا بى پارىزم.

- بۆ ئەو كارەى چت دەداتى؟

- زۆر شت ... عەرز، خانويك، ئەسپىك، ھەموو شتىك!

- ئەمنىش ئەوانەت دەدەمى.

- بەلام من بەلنىم بە مورتەزاغى داوه.

تاويكى چاك دەرھەقەيان بوو. عەلى يە شەل دەىگوت دە ھىندى مورتەزاغات دەدەمى، دەست ھەلگەرە! بەلام رۆستەمە كورد ھەر ئەوھى دووپات دەكردەوھ كه بەلنى بە ئاغى داوه و ناتوانى بەلنىنەكەى بشكىنى ...

- ئەگەر وا بى ھەر كامەو كەوتووينا لايەكى، رۆستەمى ئارەققروش؟

رۆستەم بە ئەنقەست شاقەلی کەواکە ی لادا تا دەمانچەکە ی وەدەرکەوئ و گوتی:
 - بەلئ راست وایە!
 - رۆستەم، ئەو دەمانچەییە دەبەر پشتیانت دایە و خۆی پێو رادەنیی، راست ئەو
 دەمانچەییە کە مورتهزاغا زۆر پێش تو پێشکەشی منی کردبوو.
 - دەزانم عەلییە شەل.
 - ئەوەش دەزانی کە دواتر چیی بە سەر هینام؟
 - بەلئ دەزانم، بە شەقان لە دەروازە ی وەدەرنای، و بە رووتوقووتی دە بازاری
 کردی. وانەبوو؟
 - با، راست وابوو، کەوا بوو بزانه و باوەرم پێبکە ئەو رۆژە ی ترسی حەمەدۆکی
 نەمیئی، هەمان کاری لە گەل تۆش دەکا، کە لە گەل منی کرد.
 رۆستەم گرماندی:
 - ئەمن عەلییە شەل نیم، بیهوی وام لئبکا، دەمۆدەست دە ی کوژم. ئەتۆ پیاویکی
 فیلهزانی و بە شیوهییەکی دەکوژی کە تاوانەکە ی بکەوئتە ئەستۆی حەمەدی.
 عەلی کە یەکجار کەم توورە دەبوو، ئەو قسەییە ئەوەندە پێناخۆش بوو کە بۆ
 یەکەم جار لە ژیان ی دا خۆی پێ زەوت نەبوو، راست بوو، لاقی دە عەرز ی کوتا و
 گوراندی:
 - کە وایە خودا یان بە من دەدا یان بە تۆ! بەلام گوئ بگرە با پیت بلیم، وەبالئ
 چارەرهشی مندالەکانت تەنیا بە ئەستۆی خۆتە!
 ئیدی رانەووستا، چوو دە نیو گۆرستانەکە یه وە ون بوو. ئەوەندە خیرا رۆیی، کە
 ئاسەواری شەلینی پێو دیارنەبوو، هەر لە چاولیکنانیک دا گەیشته نیو قەبرەکان
 و لە پێش چاو نەما.
 لەو رۆژەووە عەلی نیگەران بوو. هەرچەندی بیری دەکردهووە، نە ی دەزانی چ بکا.
 ئیستا کە رۆستەمە کورد دەبوو بە کیشکچی مورتهزای و پاریزگاری لئدەکرد،
 تۆلەکردنەو لە مورتهزای بۆ وی دژوار دەبوو. ئەگەر کەسیک ئەو جار ویستبای
 مورتهزای بکوژئ، دەبوو پێشتر مشووری رۆستەمی بخوا، کە پیاویکی ئازا بوو و وا
 هاسان چاره ی نەدەکرا. تەنانەت ئەگەر رۆستەمیش کوژرابا، گرفتی دیکە پەیدا
 دەبوون، بایراموغلئ و هاوړئ کۆنەکانی تۆلەیان دەستاندەووە. دیارە دەستە
 کۆنەکە یان هەلۆهشابوو، بەلام دیسان پێوهندی ئیوانیان هەر مابوو.
 ئەو فکرانە عەلی یان زۆر ئالۆز دەکرد و هەر خودا دە ی زانی دەبوو چ بکا ئەگەر
 حوسنی خانم ئەو رۆژە لی رانەسپاردبا ...
 رۆژیکی کولفەتیک هاتە لای عەلییە شەلی:
 حوسنی خانم ناردوومی و دەلئ:

- ئەو دەوایین جارە رای دەسپێرمی. ئەو جار بە قسەم نەکا ئیدی هەتا هەم، نانیرمە لای و ناشی دوینم. ئەو ئاغا بریاری داوہ پۆستەمە کوردی دەکاتە کیشکچی خۆی و ئەمن زۆرم هەول داوہ پێشی بگرم، بەلام گویم ناداتی. داوا لە عەلی دەکەم، لەمشەو نیزیکنتر نیە، هەر ئەمشەو، داوی وەی خەلک نوستن و نیو شاری چۆل بوو، بێ بو مالی ئیمە. بە قسەم نەکا، کاریکی باش ناکا. چونکە ئەمن کچی بەگزادەییەکی تورکمانم و هیچکەس لە سەرانیسەری چوکووراویە تا ئیستا بێ قسەیی نەکردووم. هیچ کەس تا ئیستا رقبەبەریی تاییفەیی ئیمەشی نەکردووە. ئەگەر عەلی ئاغا تۆسقالیک ویزدانی هەبێ و نەختیک چاکەیی منی لەبیر بێ، ئەو دەی بو لام ...

- سلاوی من بە خانمی بگەییەنە. بلی دەستی ماچ دەکەم و هەر ئەمشەو دیمە لای. کاتیکی قسەیی لە گەل دەکەم، دەبی مورتەزاغا لە ژووریکی دیکە بێ. نیوہ شەوی چوو بو لای مالی خانمی و لە دەرگای دا. دەرگا دەسبەجی کراوہ. مورتەزاغا و حوسنی خانم لە سەر پلیکانان راوہستابوون و چاوہ پروانی بوون. هەردووکیان جلی جوانیان دە بەر کردبوو. خانم چارشییوکی بە سەرەوہ بوو، کە قەرەغانی بە دەزوویەکی زەردی زێرین چنرا بوو، زنجیریکی زێری دە ملی دابوو و باسکی دە بن بازنە زێرەکانی دا ون ببوو. خانم کاتیکی میوانی ریکوپیکی دەهاتن، بەو چەشنەیی خۆ دەپازاندەوہ.

مورتەزاغا چەند شەقاوی بە پیرەوہ چوو و دەستی گرت، تا لە پلیکانان وەسەر کەوت. چەند جاری بەخیرہاتن کرد:

- یاخوا بەخیر بیی. ئەتۆ هەر برای منی. دەمزانن نایەلی چی دی چاوہ پروان بین و خەفەتت پێوہ بخوین. دەمزانن وەک لە کۆنەوہ گوتوویانە قەت نینۆک لە قامکی نابیئەوہ و ئەو دلێشییە کە ئاکامی گالتهییەکی بێجی بوو، ماوہییەکی زۆر ناخایەنی. ئیستا ئەمن بەجیتان دیلم و لە گەل خانمی قسەیی خۆتان بکەن. جاری خواحافیز برا گیان، داویە یەکنتر دەبینینەوہ و دیارە قسەمان یەکجار زۆرہ بیانکەین. دەلین مەلا فەرہاد حەمەدۆکی کوشتوہ، هەر وہا دەلین حەمەد چۆتە ئەنکەرەیی... بەلی، بە راستی زۆر شت هەن باسیان بکەین. لەو کاتەوہ تۆ پۆیشتوووی زۆر شت پرووی داوہ.

پاشان دەستەکانی بەرەو ئاسمان بەرز کردەوہ.

- خودایە زۆر شوکور! زۆرت سوپاس دەکەم خوایە کە من برای خۆم ئەو جاریش لە لای خۆم دیتەوہ! ئیدی داوی دیکەم لیت نیە. زۆر شوکور خوایە گیان!

لیرە دا لە پەرہلۆیستەییەکی کرد و گوتی:

- دەزانی ئەوہش دەلین کە ئەسپەکەیی حەمەدی گیراوە و ئەوہ خەریکن بی هیئن بو ئیرە، بەلام ئەمن باوہر بەو دەنگۆیانە ناکەم ...

پاشان دەرگای له سەر پێوه دان و وه دەرکهوت.

دوای رۆیشتنی مورتهزاغای حوسنی خانم گوتی:

- عەلی، برای خۆم، هەرچی لهو مالەى دا داواى بکەى، دەت دەینى. هەرچی بتهوى... ئیدی باسى جلك، کلاو و چهکمان ناکهين، ئەوه مافى خۆته هەت بن برام! بههچ شيوهیهک پيوست نیه باسى دەمانچه، زهوى و و خانووى ده گەل ئاغای بکەى، ئەوانه مافى بئ ئەملاوئەولای خۆتن و پيوست نیه کيشهيان له سەر بکەى... ئەوهى که پيوسته قسهى له سەر بکرى، پوولیکى باشه که ده بئ وهک مووچه بتدریئى. ده بئ مووچهى تۆ وهک داهاى حاکم، یاوه ر و دوکتۆرى بئ... عەلى له حالیک دا سەرى بهردابووه، گوتی:

- بهلئ، حهقهستى من نابئ له ئى وانه کهمتر بئ.

- له سبهینى بهیانى را!

- ههروهها ئەو رۆسته مه کورده نابئ پپى دههسارى ئەو مالەى بنیتهوه. لهو بهر دەرگایهى بی بینم، سیودووی لی ناکه م، دهی کوژم. ئەو وهک چۆن ئیستاش له گەل بایراموغلئیه، دهستی راستى حه مه دۆکیشه.

- بهلئنت پئ ده دم که ئیدی رۆسته مه کورد پئ دهو مالەى نانیته وه، عەلى!

- خودا راوه ستاوت کا خانم!

- عەلى، با شتیکت بۆ بگيرمه وه، که تا ئیستا کهس لی نه زانیوم، ته نانه ت له لای میرده که م و منداله کانیشم باسم نه کردوه.

- فه رموو خانم.

خانم پوخسارى سوور هه لگه را و چاوه کانی وهک ئەوهى تاي هاتبیئى، بریقانه وه.

- ئەو شه وهى، ئەتۆ ده زانی، ئەو شه وهى که مه محموداغا کوژرا... من تۆم دى...

عەلى له جیبى خۆى وشک بوو. برووسکه یهک له بهرى پپى را هات و له ته پلئى سەرى ده رچوو، ره وتی لی دانی دلئ توندتر بوو.

- ئەمن له بهر په نجه ره ی ژووره کهى خۆم راوه ستابووم، بیریکى ره ش هاتبووه می شکمه وه و نهی ده هیشت بنووم. کاتیک ئیوه م چاو پئ که وت، لاقه کانم وهک لۆکه یان لی هات و فیزان. ئیوه له پلیکانان وه سه ور که وتن، ئەتۆ دەرگای ژوورى خه وه که ت کرده وه و پیاوه کهى دیکه چوو ژوورئ. چونکه تارىک بوو، پوخسارى پیاوه کهى دیکه م نه ده دى، به لام ده زانم که ئەو له تۆ کورتنر بوو. ئەتۆم هه ر ده سه جئ ناسی یه وه، چونکه تۆ ده شه لى. ئەتۆ شتیکت به وى دیکه گوت و ئەو جار ته نانه ت ده نگیشتم ناسی یه وه. دواتر ده نگى ده سرپژه کهى هات. ئەمن چۆکم نوشتانه وه و لاقم جوولە یان لی برا. نه م توانی له بهر په نجه ره کهى واوه بچم... وا بوو عەلى، ئەتۆ بووى، وا نیه؟

- ئەمن شتی له تۆ ناشارمهوه، خانم، بهلئى من بووم. بهلام لهوهى دا سهرم سوڤ دههينئى كه چۆنه ئه و باسوخواسهت بو كهس نهگيڤراوهتهوه؟

- نازانم بو، ههرچۆنيك بووه نهمتوانيوه ئيدى... با ئهوهش بلئيم خهلكى ديكهش ئيوهيان له دهري، له نيو مهيدانئ ديوه، مانگهشهويك بوو وهك پوژئ... ئهوانيش ههر زانيويانه ئهتو له گهه بووى و ئهوهيان بو مورتهزاغا و بهگهكانى ديش گيڤراوهتهوه... ئەمن سويندم بو خواردن كه چهند كهسم ديوه خوڤيان ده ههسارئ ڤاكروده، بهلام ئهتويان له گهه نهبووه، بهلئى سويندم بو خواردن.

- باشه خانم له بهرچى ئه و چاكهيهت له گهه من كرد؟

- به راستى نازانم بو، كردم ئيدى.

- ئەمن ههستم كرد كهسيك ديتووينا، بهلام نهمدهزانى ئهتو بووى...

- ههرچهندى لئيان پرسيم ههر حاشام كرد و بهو شيوهيه له گرتن و زيندانيم ڤزگار كردى.

- خودا ڤاوهستاوت كا، خانم، منيش له بهرامبهر دا ئيدى بير لهوه ناكهمهوه كه زيانم بو٤ان ههبي.

- با، عهلى، دهتبي! ئهتو نيازت وايه درهنگ يان زوو مورتهزاغاي بكوژى، بهلام دهكړئ له بهر من و مندالهكانم بىبهخشى. ئه و زور له مردنئ دهترسى و زوريش له تۆ دهترسى.

- باشه خانم، ئيستا كه ئه و شتانه ههموو دهزانى، بوچى ئەمن دهكهيه كيڤكچيى تاييهتبي وى؟

- ئاغا هينده له مردنئ دهترسى، كه ههموو پوژئ ههزار جار دهمرئ و دهژيتهوه و شهوانه قهت چاو له سهر يهك دانانئ. ئه و دايمه پيى وايه كه دهكوژئ و ئهوهش هوڤ و فامى لئ بڤيوه. ئهگهه ئهتو ليڤه بى، هينديك هيورتر دهبيتهوه. به بڤواى من مادام ئهتو پوژئ ههه دهىكوژى، ههر ئه و يهكجاره بمرئ باشته له وهى ههموو سهعاتان بمرئ.

- لهوانهيه بوچوونهكهى تۆ ڤاست بئ خانم... دهى، ئيستا ئەمن دهبي بڤوم.

- باشه، قبوولئ دهكهى كه جاريكى ديكهش بييهوه، ببيهوه كيڤكچى وى و بى ڤاريزى؟

- عهلىيه شهه له حاليك دا به خهستى ده بيرهوه چووبوو، له جيى خوئ ههستا. چهند جاران بئ ئهوهى به خوئ بزاني، لاقه شهلهكهى ڤاوهشان، پاشان سهرى بهرز كردهوه و چاوى ده چاوى خانميوه بڤى:

- قبوولئ دهكهه، خانم، تهنيا له بهر خاترى تۆ، له بهر تۆ كه كچى بهگيكي گهورهى توركماني و له گولهباغى ناسكترى!

- ئيستا مهڤو، شهو زور درهنگه.

- نا، دەبێ بچمە لای مەلا دۆران ئەفەندی، سەری بەم و بە پڕیز و حورمەتەوه داوای لێ بکەم گەردنم ئازاد بکا.

- ئەو سەبارەت بەو شتانەى پوو دەدەن، باوەرى چۆنە و چ دەلێ؟
- ئەگەر ئاگایەك، بەگێك، دەولەمەندیك و تەنانەت ئەگەر بابى خۆشى بمى، ئەو زۆرى پێ خۆش دەبێ! ئەو دڵنیاىیە كە ئەمن پۆزى خۆى مورتەزاغای دەكوژم و تامەزرۆى دیتنى ئەو پۆزەى... خواخافىز خانم، ئەمن سبەینى دیمەوه.

عەلى لە حالێك دا شەكەت و ماندوو بوو و لاقە شەلەكەى بە داوای خۆى دا دەخشكاند، لە ژوورەكەى هاتە دەرى و لە پلێكانان چوو خوارى. مورتەزاغا كە لە ژوورىكى دیکە بوو و لە تاو ئەوهى كە بزانی باسەكەى نیوان عەلى و خانمى بە كوێ گەیشت، ئوقرەى لێ براوو، هەر كە دیتى عەلى پۆیى بە پەله چوو ژوورەكەى خانمى.

- چ بوو خانم گیان، باسەكەتان بە كوێ گەیاند؟

- تەواو بوو، قبوولى كرد، ئاغا!

مورتەزاغا دەستى بەرەو ئاسمان پان كردهوه و بە دەنگى بەرز گوتى:

- خوايە سوپاس بۆ تۆ! سوپاس بۆ تۆ كە گیانى منت پزگار كرد!

پاشان خیزانى دە ئامیز گرت و ماچى كرد:

- خودا تەمەنیكى دريژت بداتى، خانم گیان، ئەگەر ئەتۆ نەبای، قەت ئەو كافرەم

بۆ رازى نەدەبوو. ئەو هەر لە سەر قسەى خۆى دەبوو و لە برپارى كوشتنى من

پەشیمان نەدەبوو. بەلام ئیستا كە ئەو رازى بوو نانى مە بخوا و قاوهى مە

بخواتەوه، ئەوه بەو مانایەىیە كە ئیدی بیری كوشتنى منى وەلا ناوه، وا نیه؟

حوسنى خانم گوتى:

- قەتت ناکوژى. عەلىیە شەل لە گەل ئیمە وەك برايانى لێ هاتوه.

- سوپاسى خۆى گەوره دەكەم كە ئاواى بەسەر كردهوه! دەزانى خانم ئەوان قەت

ئەسپى حەمەدۆكى پان بۆ ناگیرى، كە وا بوو ئەمنیش هەرگیز پوولى خەلاتەكەى

نادەم و ئەو پوولەم بۆ دەمینیتەوه. بەشیک لەو پوولەى دەدەم بە براى

خۆشەوایستمان عەلى!

ئیدی تا بەیانى خەویان لێ نەكەوت و هەر بە یەكەوه قسەیان كرد. خانم هەولێ

دەدا هەرچى زیاتر ئەو ترسەى كە لەمیز بوو لە سەر دلى مورتەزای ببوو بە بار،

بەرەوینى. ئەو هەولێكى زۆرى دا و دیارە ئاغاش بەو زووانە ئەو ترسەى لە دلى

نەدەچوو دەر. لە مەو دوا عەلىیە شەل ئاگای لى دەبوو و ئاغا هیندیك دلى

دەحەسایەوه، بەلام بە شیوهى كاتى، نەك یەكجارى، چونكە دواتر دیسان ترسى

حەمەدۆكى داى دەگرتەوه و لە عەلىیە شەلیش دەترسایەوه. قەت لە بیری

نەدەچۆوہ چۆن مەحمووداڭای کانییە گۆلان لە لای وی دە خوینی خۆی گەوزی و ئەوہش ترسیکی وای لە دلێ دا دروست نەکردبوو کە وا ھاسان برہوئی.

بەیانێ زوو سوبحانەیان خوارد. مورتەزاڭا دەبوو بچیتە ژاندەر مەخانەیی و لە وی لە گەل کۆرپیکیی چەند کەسی چاو لەو ئەسپانە بکەن کە خەلک بە ناوی ئەسپیی حەمەدی یەوہ و بو ئەوہی خەلاتەکەیی وەرگرن، دەیان ھێنان.

– خودا دەزانێ چەند لەو بی و یژدانانە ھەر یەکەو ئەسپیکیی وە دواي خۆیان دەدەن، دین و دەلین ئەوہ ئەسپیی حەمەدۆکی یە! ھەمووشیان کەلە کباز و درۆزن. ئاخر ئیوہ ئەسپیی حەمەدۆکیتان بو دەگیرئ؟

کۆرپەکە لە بەر دەرگای ژاندەر مەخانەیی چاوەروانی وی بوو. مەلا دۆرانیش لە گەل بوو. ئەو ئەزمونیکی تاییەتی دە ناسینی ئەسپان دا ھەبوو. کاتیکی مورتەزا گەیشتە لایان، مەلا دۆران پیی گوت:

– ئەتۆ گۆراوی، دەبینم کەیفەت زۆر سازە. دەلێی خەریکی بفری. وا دیارە ھەست بە ھیمنا یەتی یەکی باش دەکەیی. قسەیی تی دا نیە لە گەل عەلی یە شەلی خۆمان پیک ھاتووی!

مورتەزا وەلامی دایەوہ:

– نینۆک لە قامکی نابیتەوہ!

– مەلا دۆران گوتی:

– سوور دەزانم پشیلەت لە دەرکی کونە مشکێ بەستۆتەوہ ...

مورتەزا بە نارەحەتی یەوہ چاویکی لی کرد:

– ئەگەر ئەتۆ وای تی دەگەیی، با ...

بیست کەسیک دیھاتی و ھەر بەو رادەییەش ئەسپیی لەر و لاواز، کە بە زەحمەت دەیان توانی خۆیان لە سەر لاقان پارگرن، لە حەساری ژاندەر مەخانەیی راوہ ستابوون و چاوەروان بوون. مورتەزا پرسی:

– ئەرئ کابرا ھیشتا لیڕە ماوہ؟

– لیڕە دای کوتاوە و ناروا، دەلێ ھەتا دەمرم لیڕە وەدەرناکەوم و ئیمەش پیمان وەدەرنانرئ. دەبی خەلاتی خۆی بدەینی، دەنا بو مان دەرناکرئ!

خەلیل بەگی گەورە گوتی:

دەیی با ئیستا بچینە خوارئ و چاو لە ئەسپەکان بکەین. بروانە چ بەزمیکمان بو خۆمان ساز کردوہ. کارەساتیکیی سەیرە وەللای، ھەر خودا بوخوی دەزانئ چۆنمان لەو ھەللایەیی نەجات دەبی!

یاوہر، سەر جووخە عەلی و رۆستەم بەگی مامۆستای مەدرەسەش کە بە دلخواری خۆی ھاتبوو و لە ھەمووانیش زیاتر گرینگی بە کارەکەیی دەدا، ھاتنە خوارئ، لە گەل ئەوانی دیکە یەکتریان گرتەوہ و لە حەساری، لە سەر کورسی یان، کە بە ریز

بۆيان داندرابوون، دانیشتن. قەمچییەك، تونگەییەكی پەر لە ئا، پەرداخێك و هیندێك فینجان، لە وئ، لە سەر كورسییەكی، كە پارچەییەكی سەوزی پێدادرابوو، داندرابوون.

– با دەست پێبكهین، بە نۆرە بیان هیئن! دیهاتییەكی پیری پشتكوور، بە ریشیكی دریزی تەنك، رومەتی چرچاوی و بەقوولداچوو، پانتۆلیكی دراو و كلاویكی خورییەووە كە هەتا سەر برۆیانی داكشابوو، بە ئەسپەووە لە پێش هەمووان لە ریزەكەیی دا راوەستابوو و دیارە نۆرەیی وی بوو.

ژاندرمه پێیان گوت:

– ئەسپەكەت بەرە پێشی!

كابرا هەوساری ئەسپەكەیی راکیشا، بەلام ئەسپ لە جیی خۆی نەبزوت. پیرە جنیوی دا، بە شەقان لە بەرزگی ئەسپەیی دا و گوویی كیشا، بەلام ئەسپ سمی نەگویتەووە. ئاخەرەكەیی خەلك و ژاندرمهكان پالیان پێوونا و ئەو جار بە حالەحال دوو-سی هەنگاو چوووە پێشی.

– یانی ئەو دەبێ ئەسپی حەمەدۆكی بی؟! پیرەكە وەلامی دایەووە:

– بەلێ بۆخۆییەتی، ئەو رەسەنترین و جوانترین ئەسپی ئەو ولاتەییە!

– چۆن ئەو قسەییەت دەسەلمینی؟

– سەلمانندی بۆ چییە، كاتیك دەلیم ئەسپی حەمەدی، یانی ئەسپی حەمەدی یە ئیدی! پیتان وایە دەبێ مۆری پێغەمبەری بە نیوچاوانی یەووە بی؟ سەیدی مەیتەر گوتی:

– نا، ئەسپە كویتی حەمەدۆكی مۆری پێغەمبەری بە نیوچاوانی یەووە نابێ، بە مەلاشوویەووە دەبێ. ئیستا چا و لە نیو زاری دەكەین و بۆمان روون دەبیتەووە كە ئەو ئەسپی حەمەدی، یان نا...

دوو ژاندرمه سەری ئەسپەكەییان گرت و شەویلکەییان لێك کردەووە. سەید بە وردی چاوی لە مەلاشووی کرد.

– چ نابینم... دەنگی دەن با بروا! یەكی دیکە بیننە پێش!

پیرە وە هاوار كەوت، دەنگی دەرنەدەهات و وەخت بوو بخنکی:

– ئاخەر ئەو ئەسپی حەمەدی یە. پیتان دەلیم لیرە لاچی، ئیدی نای بیننەووە!

بە هەموو هیزی خۆی هەوساری ئەسپەكەیی دەكیشا، هاواری دەکرد و ئارەقەیی هەل دەرشت، بەلام ئەسپەكە كە لاكیكی تەواو بوو و نەدەبزوت. پیرە پیاو بە توورەیی یەووە چاویكی لە كووری بریاردەر، ژاندرمهكان و خەلكەكەیی دیکە کرد،

بەلام كەس گوئی نەدایە. سەیدی خەریك بوو ئەسپێکی دیکەى چاوی دەکرد، تا بزانی ئەویان مۆرە پیرۆزەكەى پێوهیە.

پیره گرماندی، دەنگی ئەمجار بە شیوهیەك گر و بەهیز بوو، كە لە تەمەن و سیمای نەدەوشایەوه:

– گویم لێ بگرن، ئەو ئەسپە بە راستی ئەسپی حەمەدیە! دەزانن بۆچی وا دلنیام، چونكە دەزانم هەوه، دەزانم ئەو ئەسپەیه كە ئیوه بە دواى دا دەگەرین. ئیوه كە دەلین مۆرى پێغەمبەرى پێوه نیه، مەبەستتان ئهوهیه كە خەلاتەكەم نەدەنى، دەى مەم دەنى، بەلام دەبێ ئەو ئەسپەش مۆر و نیشانەیهكى تاییهتیی خۆی بەجییهكى دیکەى لەشىیهوه هەبێ.

پاشان كلكی ئەسپەكەى لادا:

– بڕوانه، بە سەر كەفەلێیهوهیهتى...

كلكی ئەسپەكەى بەردا و هەوسارەكەى گرتەوه:

– دیسان پێتان دەلیم ئەوه ئەسپەكویتى حەمەدۆكییه، ئەوه ئەمن گۆتم و ئیوه بیستتان! ئیدی كەیفی خۆتانە!

شەقیكى لە ئەسپەكەى دا و بە دواى خۆى دا كیشای. ئەو جار بە نیو حەشیمەتەكەى دا رۆیى و دوور كەوتەوه.

سەیدی پەسپۆر یەكە بە یەكە نیو زارى هەموو ئەسپەكانى چاوی لێکرد. زۆر بە رێكوپێكى، وەك كەسێك كە برۆی بە كارەكەى خۆى هەیه، لە نیو زارىیان ورد دەبۆوه، بەلام هێچ كام لە ئەسپەكان مۆرەكەیان پێوه نەبوو. خاوەن ئەسپەكان هەموویان بێ ئەوهى رەخنە بگرن و گلهیى بكەن، رۆیشتن. هیندیكیان ئەسپەكانیان لە نیوهراستى مەیدانى شارى بەجێهێشت و بەشێكیشیان لە قەراغ رۆوبارەكەى خوارەوهى شارى بەرەلایان كردن. لەو رۆژەوه كە ئەو خەلاتە دیارى كرابوو، ئەو شارە پر ببوو لەو جووتیرانەى كە هەر یەكە و ئەسپێكیان بە دواى خۆیان دا دەكیشا و دەیانگوت ئەوه ئەسپی حەمەدییه، دوايهش كە دەرویشتن ئەسپە لەرولاوازهكانیان لە نیو شارى و دەوروبەرى شارى بەجێدەهێشتن. ئیستا تەواوى كۆلانەكانى شارى، مەیدانەكە، قەراغ چۆمى و تەپۆلكەكانى دەوروبەرى شارى پر بوون لە ئەسپی پیر، شەل، كەلەلا، كویر، لەر و نەخۆش.

یەكیان تێدا نەبوو بریندار نەبێ. قشقلەیان لە سەر پشتی دەنیشتن. قشقلەكان بە دندووکی برینەكانیان دەكۆلین و وا خەریكى كارى خۆیان دەبوون، كە لە بیریان دەچوو لە نیو شارین، هەتا دەگەیشتنە نیوهراستى مەیدانى و بە هەللاى خەلكى وهخۆ دەهاتنەوه، جا هەل دەفرین.

ئەو جار نۆرە گەیشته قەدرى یەكتەكى كە لە رۆژى یەكەمى خەلات دیاریكردنەكەیهوه لە حەسارى ژاندرمه خانەى خۆى بە عەرزى دادابوو.

قەدری لە گوندیكى دەشتیوه هانتبوو. دەیانگوت زۆر پیره، بەلام پێوهی دیار نەبوو، چونكوو قەت تووكی لە ردینی شین نەبوو و كۆسە بوو. لاقی چهویر و كهپۆی خوار بوو و چاوی بە قوول دا چوو بوون. قزى ئالۆز بوو و بە هەموو لایهكى دا بلاو ببۆوه.

قەدری چاوی دە چاوی سەیدی پسیۆرەوه بری و گوتی:
 - كاكە سەیدی، پیاوی چاك بە چاویك لەو ئەسپەش بكە. ئەتۆ هەتا ئیستا هیچ شتیكت لە سەر ئەو ئەسپەى نەگوتوه. ئەو ئەسپە بە راستی مۆرەكەى پێوهیه!
 شەویلكەى ئەسپەكەى لێككردهوه و گوتی:

- وەرە بۆ خۆت چاوی لێبکە، یارەبى خودا لە بابت خۆش بئى! ئەوهی گوتت شتیكى باش بوو! گومانم لە وه دا نیه كه ئەو ئەسپە ئەو مۆرەى بە مەلاشوویهوهیه. وەرە چاوی لێكە! ئەوهتا خالیكى گەورەیه، بۆخۆم دیتوومه! ئیدی ئەوه بئىگومان ئەسپەكەى حەمەدۆكىیه. هەر باش بوو هەوهلێ كه یهكجئ گوتت ئەوه هەو نیه، نەرۆیشتم...

تفەنگەكەى لە عەرزى دانا و لە پێش كۆرەكەى راوهستا:
 - بە راستی بەخت یار بوو كه ئەو هەلهیهم نەكرد. ئەگەر بە قسەى ئیوهم كردبايه، دەبوو ئیستا لە میژ با رۆیشتابم و ئەسپى حەمەدیم لە گەل خۆم لێره دوور كردبايهوه. پاشان دەبوو ئیوه هەتا دنیا هەیه، بە دواى مۆرى پێغەمبەرى دا گەرپابان! هەر ئەو كاتى كه ئەو ئەسپەم لە سەر ترۆپكى چیاى دولدلی دۆزىیهوه، زانیم ئەوه ئەسپەكەى حەمەدۆكىیه، بۆى وهسەر كهوتم. ئەسپەكە نەبزووت، بۆم راوهستا و سواری بووم. لە بیرمه چاوم قووچاند، دەزانن كاتیك چاوهكانم كردنەوه، چم دی؟

- چى دی لە سەر مەرۆ، پیم بلی بزانی چت دەوی؟
 - نابى خەلیل بەگ! قسەى مردن و ژینه! چۆن دەتوانم بەشیكى هەل بویرم و نەه گێرپمەوه. ئیستا گیانی من بەو مەسەلهیهوه بەسراوتهوه، بەلێ، ئى ئیووش لەو بەشەى دا... بە راستی ئیوه چ دەكەن ئەگەر ئەسپى حەمەدیتان بۆ نەگیرى؟
 ئەمن دەبئى بۆم هەبئى قسەى خۆم بە تەواوی بكەم خەلیل بەگ!
 مورتەزاغا گوتی:

- لێیگەرپین با قسان بكا!

مەلا دۆرانیش هەر گوتی:

- با بزانی دەلێ چى؟

یاوهر بە توورەبىیهوه دەستوورى دا:

- دەى درەنگە بیلێ یاللا!

قەدرییه كتكە گوتی:

- خودا ڤاوه ستاوت كا ياوهر! خودا تەمەنت دريژ كا. هەر ئيستا دەي ليم! ياوهر ئەتۆ دەبي دە شەوي لەيلە تولقەدری مانگی ڤەمەزانی دا لە دايك بووبی و هەر بۆيش نەت هيشت ئەو دەرفەتە گرینگە لە دەست بچي. ئاخر ئەو ئەسپە شتيکی ڤيروژ و تايپەتی یە... ئەو ئەسپە قەت لە لووتکەي ڤەوهزەکان نايەتە خواری، لە شوینيکی ئەوهندە بەرز دەژی، کە هیچ ئينسانیک دەستی وي ڤاناگا و قەت پيی هیچ مروفیکی نەگەهشتوتی! ئیوه هەزار و پینسەد لیرەتان خەلات بۆ کەسيکی داناو کە بتوانی ئەو ئەسپەتان بۆ بينی. ئەسپەکە ئەو لە بەر دەستانە. بەلام ئيستا خەلاتەکە دووقات بوو. ئەگەر ئەمن هينديکی دی ڤاوه ستابام ئەو خەلاتە تا پینجەهزار لیرە و زیاتریش، تا شەشەهزار، دەهەزار، چووژانم، بەلکوو تا سەدهەزاریش دەرويی! بەلام ئەمن ڤانەوه ستام، چونکە من نيشتمانی خۆم خوش دەوی. کەسيکم کە لە بەرامبەر دوزمناي و لاتەکەم دا سينگم کردۆتە قەلغانیکی ئاسنين. ئەمن نەم دەتوانی ڤاوه ستم و ئەو ئەسپەي تەحويلي نيشتمانی خۆم نەدەم! کاتيک ئەمن چاوم لە سەر يەک دانان و هەلم هينانەوه، تەماشام کرد ئەو لە گوندەکەي خۆمانم. بيرم کردەوه، گوتم لیرە زۆر شتی گەورە ڤوو دەدەن، کاری وا کە لە دەست ئينسانی نايەن. مەلایەک لە گوندەکەي ئيمەيه، ڤياويکی مەبارەکە، هەموو دنيايه گەڤاوه و بە چاوپيیداخشانديکی هەموو قورئانی دەخوينيتهوه. هەموو شەوي لە گەل پيغەمبەري قسان دەکا و پيغەمبەر پي دەلي دەبي چ بکا... ئەمن دەسبەجی ئەسپەکەم برده لای ئەو ڤياوه ڤيروژەي و ئەو زۆر بە وردی چاوی لە ئەسپەکەي کرد. تەنانەت کلک و سمەکانيشی چاوی لیکردن! دەستی بە هەموو لەشی دا گيڤا و بە کورتی هەموو گیانی دی، بەلام کاتيک شەويلکەي ئەسپەکەي هەلچرپي، ئیدی هەر شیت بوو و گوتی ماشەللا خوايه لە گەورەي تو. ئەو جار هاواری کرد: قەدری یەکتەکە، ئەو ئەسپە مۆريکی دە زاری دايە کە مروف بە هاسانی دەتوانی ناوی خودای لە سەر بخوينيتهوه، بەلام لە لای کەس دەنگی مەکە. پيیت دەليم لە لای هیچ کەس باس مەکە، چونکە نابي هیچ کەس بزانی کە ئەو ئەسپە شتيکی ڤيروژە! بي بەوه مالى، ئیدی مالەکەت ڤر دەبي لە بەرەکەت و ڤوول و سامان و سلامەتیت بۆ دەباري! ئەسپەکەم هينايەوه مالى و دوايه بيرم کردەوه و تی گەهیشتم کە ئەو هەر ئەو ئەسپەيه کە ئیوه بە دواي دا دەگەڤين. چونکە نيشتمانەکەمان ئەو ئەسپەي پيوسته و منيش هاونيشتمانيکی وهفادار و دلسوژم، هەرچی شکی دەبەم و تەنانەت گیانی خوشم دەکەمە قوربانی و لاتەکەم. کە وابوو من ئەو ئەسپەي دەدەم بە ئیوه، بەلام بە مەرچیک، چونکە بيستوو مە دەي کوژن. دەبي هەر ئيستا و هەر لیرە خەلاتەکەم بەدەني و ئەو جار دەبي پيش ئەوهي بي کوژن، سي ڤوژان بەخيوي کەن و زۆر چاکی پي ڤابگەن. بۆخوتان دەزانن ئەو کەسانەي برياری کوشتنيان دەدری، يان لە دار دەدرين، پيش ئەوهي بريارەکە لە

سەریان بەرپیووە بچئ، هەر ئارەزووێهەکی هەیان بئ، بۆیان جیبه جئ دەکرئ! ئیستا ئەسپهکه برسی یه و دوایین ئاواتیشی توورەسپیک ئالیکه...

خەلیل بەگ بە نارهەتی یه وە لیئ پرسی:

– که وا بئ ئەتۆ و ئەسپهکه یه کتریشتان دواندوه؟

قەدری یه کتکه به و پرسیاره ی خافلگیر بوو و وهک ئەوهی داوا ی یارمه تی بکا، پرووی ده مورته زاغای کرد. وا دیار بوو هه موو کوپره که گه مه یان به و به سه رهاته ی هاتبوو. قەدری ئەوهی پئ ناخۆش بوو و له دلئ خۆی دا گوئی ئەگەر ئاوا پئویستم به و پپولە ی نه بوا یه، قه تم نه ده هاتم ئەو ئەسپه تان بده می، به لام چونکه پپاویکی زیرهک بوو، زوو پئگایه کی بو وه لامدان وه دیته وه:

– به وته ی ئەو پپاوه ئاینی یه ی گونده که ی ئیمه، هەر حە یوانیک ئەو مۆره پپروژه ی ده زاری دا بئ، هه م له ئاده میزادی ئاقلتره و هه م پپروژتریشه، هەر بۆیه ش ده بئ پئیش ئەوهی بکوژرئ، ئاواته کانیا ن وه دی بئ! ئەمن له و پپاوه خواناسه م پرسی که من چۆن ده توانم له گه ل ئەسپه که ی قسان بکه م، چونکه خو من زمانی ویم نه ده زانی!

لیره دا ته واوی ئەندامانی کوپره که قاقا پئ که نین و قه دربیش وهک وان پئ که نی. له پپر هیوا یه کی هاته نیو دلئ یه وه: دوور نیه بتوانم به و وشه بزاردانه م بیان هئینه سه ر ئەو باوه ره که قسه کانم راستن... خوا یه هاوارم بو تو هئنا، یارمه تیم بکه! ئەو جار دریزه ی به قسه کانی دا:

– دوایین ئاواتی هه موو ئەو گیانله به رانه ی ئەو چه شنه مۆره یان ده زاری دا هه یه، ئەوه یه که سئ شه و و رۆژان ئەوه نده ی ده توانن، بخۆن... ئەو جار باسکه کانی تیک به زاندن و دهنگی تیز کرد:

– ئەگەر ئیوه کاغه زیکم نه ده نی که به لئ بدن دوایین ئاواتی ئەسپی حه مه دۆکی بئینه دی، هه رگیز ئەسپه که تان ناده مه دهستی، ته نانه ت ئەگەر سه ده هزار لیره، یان میلیونی کیشم بده نی!

درهنگ ببوو، هه موو برسی بوون. خەلیل بهگی گهوره ههستا سه ر پئ و خۆی له به ریهک کیشایه وه:

– ئای، ئای چه نده ماندووم. سهیدی ئەسپناس چاو له نیو زاری ئەوهش بکه، بزانه نیوی خودای تی دا نووسراوه!
پاشان پئ که نی.

قەدریه کتکه وهخت بوو له شه رمان بمرئ، به لام هئیشتا هیوادار بوو سیه هزار لیره که ی وه ده ست خا و دوارپۆژی مالو مندالی خۆی پئ دابین کا. هه ربۆیه هیچی نه گوت و دلخۆشیی خۆی به وهی دایه وه که پپاوه گه وره کان هەر ئاوا هه لسوکه وت ده که ن ئیدی: هه موو به گیک پئ خۆشه گالته به خه لکی ئاسایی بکا...

بئى ئەوهى لە سەر سەيدى ڤاوهستى، بۆخۆى غارى دا و زارى ئەسپەكەى هەلپچرى:
 - فەرموو چاوى لىبكه كاكى پسپۆرى ئەسپان! ديتووتە لە خوارەوهى مەلاشوى
 نووسراوه "خودا" ديتت؟ خو بۆخۆت ديتت چ نووسراوه!

سەيد زۆر بە وردى چاوى لى كرد و تەنانەت لە بنى زمانىشى ڤوانى:
 - هيج نابينم. نە ناوى خوداى لى نووسراوه و نە ئايەتى قورئانى! گالتهى مەكە
 قەدرىهكتكه! دياره ئەسپەكويتى حەمەدى ئەسپىكى جوانه، بەلام ئەوه كەلاكىكى
 لەڤولاواى گروپپه!
 قەدرى هاوارى كرد:

- ئەتۆ خویندەواريت نيه و ناتوانى بى خوینى يهوه. خەلكينه پيمبلىن كەسك كە نە
 دەزانى بخوینىتەوه و نە دەزانى بنووسى، چۆن دەتوانى ناوى خوداى لە زارى
 ئەسپى دا بخوینىتەوه؟

ياوهر دە ژاندهرمان راخوڤى و ئەوانىش هاتن بە مڤخيش مڤخيش قەدرىيان بە
 ئەسپهوه لە حەسارى وهدهرنا، بەلام ئەو بئىدەنگ نەدەبوو و هەر هاوارى دەکرد:
 - ليرە نارۆم! ئەمن بە ئەسپى حەمەدۆكى يهوه كە مۆرى پيرۆزى دە زارى دا هەيه،
 ليرە، لە بەر دەرگای ژاندهر مەخانەى دەمىنمەوه. قەرار بئى نە نانى بخۆم و نە
 ئاوى بخۆمەوه، هەر ليرە ڤادهوهستم، هەتا ئيوە نەختەئەقلىكتان ديتەوه دە
 كەللەى! با ئەمن بمرم، قەيدى ناکا، بەلام ئەگەر ئەسپەكە ڤۆژىك بمرى، ئەو
 ئەسپە هەلبژاردەيه كە مۆرى پيرۆزى پيوهيه، ئەو كات ئەو تاوانە گەورەيه نايەتە
 سەر ئيوە؟ بە راستى ئيوە چۆن لە هەردووك دنيايان خۆتان لە ژير بارى سزای ئەو
 تاوانەى دیننە دەر؟

ياوهر سەرى وەر سوڤراند و ڤووى دە عەلى كەرتىشى كرد:

- سەر جووخە عەلى، بزانه بئىدەنگى ناکەى!

خەليل بەگى گەوره لە سەيدى پرسى:

- پيم بلى سەيدى، ئەتۆ مەسەلەى ئەو مۆره پيرۆزەت لە كوئى ڤا هينا؟

سەيدى وهلامى دا يهوه:

- ئەوه شتىكى بئىمانا بوو كە هەر بۆخۆم سازم كرد. مەبەستم ئەوه بوو پياوه
 پيرەكەى هەوهلئى پى بئىدەنگ كەم، بەلام ئيدى تووش بووم. لە مەو دوا ناچارم
 چاو لە نيو زارى هەرچى ئەسپە بکەم! زۆرى پىناچى كە لانى كەم هەزار ئەسپى
 ديكە لە مەيدان و دەوروبەرى ئەم شارەى دا دەخولینەوه، ئەویش چ چەشنە ئەسپ،
 پيرە كەلاكى وا كە لەمىژە لە كوئى كراونەوه.

دادهستين كە لە سەرەتای هاتنى بو نيو ئەو كۆڤهوه بەردەوام سەبارەت بە ئەسپان
 پرسىارى جۆراوجۆرى دەکرد، لەو قسەيهى باش تىنەگەيشت و گوتى:

- لەمىژە لە كوئى كراونەوه يانى چى؟

مورتهزاغا بۆي روون كردهوه:

ئەسپ كە پير دەبى، ئىدى كارى پىناكرى. دەي كابرأ جووتيار چى لىبكا؟ ئەگەر بىكوژىتەوه، سوودىك نابا، چونكە گوشتەكەي بە كەلكى خواردنى نايە و پىستەكەشى بۆ هيچ نابى. هەر بۆيە كابرأ دەي با لە شاخى بەرەلأى دەكا. لە وئ ئەوانە كوۆ دەبنەوه و رەوهى سەد - سەد و پەنجا سەرىيان لىپىكدئ و ئىدى بە شاخى دا دەخولینەوه. بە تايبەت سالىك كە تفاق كەم بى و بەخىوكردنيان زەحمەت بى، جووتيرەكان ئەسپە پيرەكانيان وا لىدەكەن. سەيديش مەبەستى ئەوه بوو.

- ئەها، ئىستا تىدەگەم. باشە دوايە ئەو ئەسپانە چىيان بە سەر دى؟
- وردە وردە دەمرن. ئەوانەش كە جارئ نامرن، هەر ئەوانەن كە جووتيرەكان دەيانگرنەوه، دەيانهينن بۆ ئيرە و دەلین ئەوه ئەسپى حەمەدۆكىيە...
- ئىستا خەرىكە بە تەواوى بۆم روون دەبىتەوه مورتهزاغا...

شار گورابوو. دەتگوت جىژنە. هيچكەس شەر و كيشەي نەدەكرد و تەنانەت دەنگۆش كەم ببوونەوه. دەتگوت ئەو شارە قەت گرفت و ئالۆزى تىدا نەبووه. خەلكەكە وەبىريان نەدەهات تا ئىستا سەردەمى وا خوښيان دىبى و ئەوش خەموى دەگەرأيهوه سەر حەمەدۆكى. ئەو خەلكەي لەو هەرىمەي دا دەژيان، بە تايبەت هەموو دەسكورتەكان، لاوهكان و جووتيرەكان بە شەوقوزەوقەوه هەزار و يەك بەسەرھاتى حەمەدۆكىيان بۆ يەكترى دەگىرأيهوه. ئەو خەلاتە كە لە بەرامبەر تەسليم كردنى ئەسپى حەمەدى دا داندرابوو، هەمووى خوشحال كردبوون. هيندىكان دەيانگوت زۆرى پىناچى دىھاتىيەكان ئەسپەكەي دەگرن، بەلام ئەوانى دىكە سوينديان دەخوارد كە هيچكەس، هيچكاتىك تواناى ئەو كارەي نىە. پاشان كاتىك خەلك ئەو ئەسپانەي لە هەموو نەوع و رەنگىكى دەدیت كە دەستە دەستە ليرە و لەوئ دەهاتن و دەچوون، وەك ئەوهى جىژنيان بى، خوشحال دەبوون. ئەوانەي وەدواى خەلاتەكەي دەكەوتن، ئەسپىكان دینا، بەلام نەياندەتوانى بىسەلمينن كە ئەوه ئەسپى حەمەدۆكىيە. دواتر هەر ئەوانە لە نيو جادە و كوولانى شارى دەهاتن و دەچوون و هەزاران داستان و بەسەرھاتى سەيروسەمەرەيان بۆ ئەو ئەسپانە دروست دەكرد، كە بە هەزار حال و بە راکيشراكىش گەياندبووياننە وئ. لە هەموو شوينىكى ئەو ئەفسانە و داستانانە دەگىردرانەوه، تەنانەت شىعر و بەيتى دووروودريژيشيان سەبارەت بە ئەسپى حەمەدى دانابوون و دەيانگوتنەوه. ئىستا ئىدى هەموو مندالە وردەكانى شارى بە داستانى ئەسپى سىجراوىي حەمەدۆكىيەوه خەويان لىدەكەوت.

کاتیکی ژنان کۆ دەبوونهوه، له باسی حەمەدۆکی زیاتر هیچ باسیکی دیکەیان نەدەکرد. ژنی یاوهری که ئەو شارە ی زۆر پێناخۆش بوو و هەتا دەرفەتی دینا، دەچوو شۆینی دیکە، ئیستا بە هیچ شیوەیەکی پێیخۆش نەبوو لەو شارە ی دوور کەوێتەوه و حەزی دەکرد هەمیشە دەو حالۆههوا خۆشە ی دا بی.

ئەو هەوالانە ی بە شاری دەگەشتن، ژنیان زۆر پێ خۆشحال دەبوون. هەموویان لایەنگری حەمەدۆکی بوون. تەنانەت حوسنی خانمیش! بەلێ، تەنانەت ژنی هەموو ئاغا و بەگە گەورەکانیش که دوور نەبوو نۆبەیان گەشتبیتێ و حەمەد ئەمجار بیانکوژی، کەیفیان بە حەمەدی دەهات. هەر نەبی دوو - سی جارن دە حەوتوو دا کۆ دەبوونهوه و باسی ئەسپی حەمەدۆکییان دەکرد.

حەمەدۆک میرمندالێکی چاونهترس و ئازا بوو و هیئەدە جوان بوو که ئەوهی بەخت یاری بوو و چاوی پێی دەکەوت، دەحەبەسا، ئاگای لە خۆی نەدەما و ماوهیەکی زۆر دە پوخسارییەوه رادەما. ئەو لە گەل ژنان ئەوهندە نەرمونیان و بە سەرنجەوه هەلسوکەوتی دەکرد، که ژن هەموو خۆیان بە قوربان دەکرد. هیئەدە بە دیمەن و شکۆ بوو که هەموو ژن و کچی توورپووسی لە هەموو وەرزی و هەواپەکی دا، باران با، بەفر با، شەمالی هاتبا یان زریان، وشکانی با یان قور و زەلەق، وەدوای پێشویینی دەکەوتن. حەمەد دلی ژنانی نەدەشکاند، بەلام چونکە ژنەکان زۆر بوون و بەردەوامیش ئی دیکە ی دەهاتنە لای، لە نەکاو تەمەشای دەکرد ناچارە هەر شەوهی میواندارییەتی لە دوازدە کچ و بیوهژنان بکا. رەنگە ئەوه شتیکی زۆر باش نەبی، بەلام ئاخر حەمەد چیی دیکە ی بو دەکرا. کچەکان هیئەدە جوان و نەرمونۆل بوون...

ژنان داستانی وایان بو یەکتر دەگێراییهوه، که بوخۆیان بە گێرانهوه و بیستنیان سوورەهل دەگەرێان. ئەوانی بویرتر بوون، پێیان خۆش بوو بە وردی بزانی حەمەدۆک چون باوهشی بەو کچ و ژنە ئەویندارانە دا دەکرد و چۆنی ماچ دەکردن...

حوسنی خانم بە شیوەیەکی ئەو داستانانە ی دەگێرانهوه، که هەر ژنیکی گوئی لی دەبوو، لە تاوی حەمەدی، که قەتیشی چاوی پێنەکەوتبوو، وەخت دەبوو سوئی بیتەوه. ژنی سندووقداری لە هەمووان زیاتر سوور هەل دەگەرێان. ئەو ژنە چاوی گەورە، گەردنی درێژ و لیوهکانی گۆشتن و پتەو بوون و ئەوهندە جوان بوو، هەرکەس دەدی، ئیشتیای دەچۆیه. هەرچی لاوی ئەو شارە ی بوو، وەخت بوو بوی شیت بن. ئەو ژنە ئەگەرچی پینج سال بوو لە شاری دەژیا، شیوهی جلوبەرگی خۆی نەگۆرپیوو و هەر وەک پێشوووش دەدوا. هەمیشە بە کراسی شۆری ژنە دیهاتیانەوه دەهات و دەچوو و تاسکلاییکی زەنگیانەداری سوورەتەندی لە سەر دەنا، که سوورەتەکانی زیڕ بوون، دەوراندهوری کلاوهکەیان دەگرتەوه و لە سەر ویش دەسماڵیکی

رەنگاوپرەنگی لە سەر دەنا. پاوانە زێری نەقیم مرواری دە بەلەکانی دا بوو، دەستی پڕ بوون لە بازنە زێر و کەمەرەیهکی زێریشی لە پشتی دەبەست که دەقیمەت نەدەهات. ئەو ژنە یەک کۆبوونەوهشی لە کیس خۆی نەدەدا. کە قسەکانیان دەگیڕانەوه، سوور هەل دەگەرا و لە حالیک دا چاوهکانیشی دەدرەوشانەوه، بە تامەزرۆیی یەوه گوئی رادەگرت. دەیانگوت حەمەدۆك، شەویک پیش ئەوهی مەحمووداگی کانی یەگولان بکوژی، خۆی دە ماله سندوووقداری راکردبوو. زولفو له ترسان چووبوو دە ژووریکی یەوه و دەرگای لە سەر خۆی داخستبوو. ژنە جوان و شوخوشەنگەکەشی ئەو شەوهی لە گەل حەمەدی رای بواردبوو. بەیانی، کاتیک حەمەد ویستبووی بپروا، ژنە جلەوی ئەسپەکە ی گرتبوو، بەری پپی ماچ کردبوو و داوای لی کردبوو لەگەل خۆی بەری. حەمەدیش گوتبووی خانمە جوانەکەم، ئەمن ئەتۆم یەکجار خۆش دەوی، بەلام بتبەمە شاخی تووشی ناپرەحەتی یە دەبی. ژینا شاخی بو تو نابی. بوخوت دەزانی خەجیی خیزانم چی بەسەر هات. ئەمن لە گیانی خۆم خۆشتر دەویست، بەلام نەم توانی بی پارێزم و ئاخەرەکی بە گوللە ی پاوهری کوژرا. ئەمن پیم خۆش نیە ئەتۆش ئاوات بە سەر بی، خۆشەویستم! بەلام دلنیا بە جاروبار هەر دیم بو لات و یەک - دوو شەوان لە گەلت دەبم... حەمەد ئەوهی گوت، ئاوزهنگی لە ئەسپی توند کرد و خیرا وهک برووسکە ی لە وی دوور کەوتەوه. لە وی رۆژیوه ئەو ژنە بەستەزمانە ئوقره ی لی بپراوه و هەر چاوی لە رپی یە بزانی کەنگی حەمەد دیتەوه لای! ئەوه راستە کە گوتوویانە: مەکەن مەنعی ئاشقان، ئیشق کاری دژواره ...

لە نیو هەموو ژنانی شار دا، تەنیا ژنی خەلیل بەگی گەوره بوو کە چووبوو خویندنگی ژنان لە ئەدەنە ی. ئەو ژنیکی قەلەو بوو و چونکە وشە ی قەبەقەبە ی تیکەلی قسەکانی دەکردن، ژنەکانی دیکە نەیان دەتوانی زوری گوئی لی بگرن و ماندوو دەبوون. زۆریش تامەزرۆی قسان بوو و تەنانەت چووبوو لای ژنی سندوووقداری و سەبارەت بەو شەوهی دەگوترا لە گەل حەمەدی بووه، پرسیری لی کردبوو: خوشکی ئەری تۆخوا ئەوی شەوی خۆش بوو؟ ئەدی حەمەد هاتۆتەوه بو لات؟ ژنەش وهک چەوه ندهری سوور هەلگەرابوو، تەنیا بە چاوه جوانە گەورهکانی ساتیک تییهوه راماوو و پاشان سەری بەردابوو و هیچی نەگوتبوو. ژنی خەلیل بەگی لە دلی خۆی دا گوتبووی: چاو ئەو ژنە چۆن سوور هەل دەگەری! ئەوین و خۆشەویستی شتیکی هیندە ساکار نیە و ئیدی پرسیری دیکە ی لی نەکردبوو.

راسته باسی حەمەدۆکی زۆر دەکرا، بەلام ئیستا زۆرتر ئەسپەکە سەرنجی خەلکی بو لای خۆی راکیشابوو. هەوالی هەرە نوئی ئەوه بوو کە ئەسپەکە دە یەک رۆژی دا، لە پیش چاوی هەموو خەلکی گوندیکی بە پیاو، ژن، مندال، پیر و لاوهوه، تەنانەت لە پیش چاوی کۆمەلێک ژاندهرمە، لە چل ماینان هاتوه. ژاندهرمەکان ئەو هەلەیان

به دهرفهت زانیوه و ویستووێانه بی کوژن، بهلام ئەسپهکه له بهر میثوولهی خوێ بزواتبێ، له حاست ژاندهرمهکان تۆسقالیکیش نهجوولآوه و ئەوانیش نهیان وێراوه تهقهی لێ بکهن. پاشان به بهر چاوی ژاندهرمهکانهوه غاری داوه ته سهر رهوه زیکی گهوره له سه رهوهی وان و له وئ، له سهر سه رئ، سئ جار ان حیلاندوو یه تی و شاخه کان ئاوازیان داوه ته وه، هه موو ماینه کانی ش جوابیان داوه ته وه و حیلاندوو یانه!

بۆ لای نیوه پڕۆیه سهیدی پسیپۆری ئەسپان نیو زاری نیژیک به په نجا ئەسپانی چاوی کردبوو، که به لئ بزانی ههچیان مۆری پیغه مبه ری یان به مه لاشوو یه وه هه یه، یان نا؟ به لام ئەوه کاریکی بی سوود بوو و شتیکی ئەوتۆی بۆ نه دۆز رایه وه. له پیش دا دیهاتی یه کان خه ریک بوون هه لآیه بکهن، به لام کاتیکی سه رجوو خه عه لی که رتیش هاته پیش، وه زعه که هی دی بووه.

له و کاته دا سه لیم چه رکه س که به سه لیمه دزه به ناوبانگ بوو، گه یشتی. سه لیم له حالیک دا هه وساری ئەسپیکی کویتی زۆر چاکی به دهسته وه بوو و له سه ره خو ههنگاوی هه ل دینایه وه، هاته نیو حه ساری ژاندهرمه خانه ی، له پیش کوپه که ی پراوه ستا و گوتی:

- با بزانه کئ ده تانی بلی ئەو ئەسپه، ئەسپه کویتی حه مه دی نیه؟ سه لیم له و پۆژه وه که باسی خه لاته که ی بیستبوو، له هه ولی ئەوه دا بوو که ئەسپیکی له چه رکه سه کانی ناوچه ی ئوزوونیا یلی وه رگرت، به ناوی ئەسپی حه مه دی بی هی نیته شاری و ته حویلی ژاندهرمانی بدا. یاوه ر له هه موو که س چا تر ده ی زانی که ئەو ئەسپانه هه مو یان دزی تین، به لام چیی نه ده گوت. بۆچما ده کرا له و ماوه یه ی دا که هیشتا ئەسپه که نه دۆز را بووه و خه لاته که نه به خش را بوو، که سیک به تاوانی ئەسپ دزینی بگیری؟ شتیکی وا هه م جوان نه ده بوو و هه م سوودیکیشی نه بوو! ویزدانی رپی نه ده دا کاری وا بکا.

سهیدی پسیپۆر چوو بۆ لای ئەسپه که ی و ده ستووری دا به سه لیمی:
- شه ویلکه ی هه ل پچه ر!

سهیدی وه ک هه موو ئەو که سانه ی ئەسپیان به خیو ده کاردن و پسیپۆری ئەسپناسینی بوون، ئەسپدزی ناخۆش ده ویستن. بیری ده کرده وه: جا وه ره ئەتۆ خزمه تی ماینیکی بکه تا ده زئ، ماینه که ت جوانوکی جوانی بی، به خیوی که هه تا ده بیته ئەسپیکی جوان و له پریه کیک بی و لی ت بدزی! جا وه ره خو ت مه کوژه!
سه لیم چه رکه س گوران دی:

- یانی چی؟ بۆ شه ویلکه ی لیک که مه وه؟ ده ته وئ بزانی چه ند ساله؟ بۆخۆم پی ت ده لیم و پیویست ناکا ئەتۆ دیاری بکه ی. ئەو ئەسپه پینج ساله!

– شه‌ويلكه‌ی لیك‌كه‌وه ...

– پیم‌گوتی پیویست ناکا، پینج‌ساله!

یاوه‌ر تووره‌ بوو و گرماندی:

– سه‌یدی چ ده‌لی، وا بکه و له سه‌ری مه‌پۆ. سه‌یدی ده‌یه‌وی بزانی داخوا مۆری پیغه‌مبه‌ری پیوه‌یه!

سه‌لیم چه‌رکه‌س ئیدی خۆی نه‌گرت و به‌ قسه‌ی کرد. سه‌یدی چاوی له نیو‌زاری کرد، زمانی هه‌ل‌دایه‌وه و پاشان گوتی:

– نا مۆری پیوه‌ نیه! به‌لام ئه‌وه ئه‌سپیکی جوانه و بو ئه‌وه‌ی ده‌بی بلیی ئه‌سپی حه‌مه‌دۆکی‌یه.

یاوه‌ر گوران‌دی:

– ئه‌و ئه‌سپه‌ی خیرا لی‌ره‌ لابه‌ن، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌سپی حه‌مه‌دیش بی و مۆره‌کشی پیوه‌ بی، هه‌ر بی‌به‌نه‌ ده‌ری. ئه‌و ئه‌سپه‌ دزی‌تی‌یه، خودا ده‌زانی له کویت‌ دزیوه!

– سه‌لیم چه‌رکه‌س حه‌به‌سابوو و قسه‌ی پی‌نه‌ده‌کرا، له‌به‌ر خۆیه‌وه بۆلان‌دی:

– مۆری پیغه‌مبه‌ری چی؟ ده‌زاری دا؟!

یاوه‌ر غاری دایه:

– یاللا زوو به‌ وه‌ده‌رکه‌وه! یاللا!

هاوکات له‌گه‌ل وه‌ده‌رکه‌وتنی سه‌لیمی، دورموشاغا کیچه‌ په‌یدا بوو، حه‌شیمه‌ته‌که‌ ریگایان بو کرده‌وه و هاته ژووری. هه‌موو کۆره‌که‌ له‌ به‌ری هه‌ستان و چاکوخۆشی‌یان له‌ گه‌ل کرد. دورموشاغا کیچه‌ به‌گیکی عه‌شیره‌تیکی تورکمانی ئه‌و به‌ری جه‌یهانی بوو. ده‌یان‌گوت به‌ ره‌چه‌له‌ک ده‌چۆوه‌ سه‌ر شایه‌کانی خاره‌زمی و خودی جه‌لاله‌دینی خاره‌زمشای. دورموشاغا هه‌وساری ئه‌سپیکی عه‌ره‌بی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. ئه‌سپیکی ره‌سه‌ن، که‌ زینه‌که‌ی په‌راویزی زی‌رکفت و لغاوه‌که‌ی زی‌وکفت بوو. ئه‌سپه‌که‌ کۆمه‌لیک نوشتوو‌ی ده‌ ملی دا بوون، که‌ نوشتوو‌ه‌کانیش ده‌ به‌رگی زی‌رکفت گیرابوون و زه‌نگیانه‌ی گه‌وره‌ی سوور، شین و زه‌ردیشیان تی‌گیرابوو. به‌رچاوه‌که‌یه‌کی ره‌نگاوه‌رنگی به‌ به‌رچاوی‌یه‌وه‌ بوو و کلکیشی به‌ به‌نیکی جوانی نخشین به‌سرابوو.

وه‌ک دورموشاغا ده‌ی‌گیرایه‌وه، ئه‌و زه‌حمه‌تیکی زۆری له‌ پیناوی گرتنی ئه‌سپه‌که‌ی دا کیشابوو، که‌ راست هه‌ر ئه‌وه‌ش ئه‌سپی حه‌مه‌دی بوو. دوا‌ی کۆیره‌وه‌ری‌یه‌کی زۆر، ئاخه‌ره‌که‌ی ئه‌و شته‌ی لی‌ده‌گه‌را، دۆزیبوویه‌وه. راستی‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو که‌ خودا هاتبوه‌ فریای، چونکه‌ دورموشاغا بو خۆی ده‌ی‌گوت ئه‌گه‌ر خودا مه‌یلی له‌ سه‌ر نه‌بی، ئه‌و چه‌شنه‌ ئه‌سپانه‌ نه‌ ده‌بینرین و نه‌ ده‌گیرین! جاری وایه‌ به‌ زه‌حمه‌ت تارمایی‌یه‌کیان ده‌بینی و له‌ پیش‌چاوت ون ده‌بنه‌وه. دورموشاغا له‌ پیش‌دا له‌

عورفايه به دواى دا گهراپوو، پاشان له ئالپيوى و سه‌ره‌نجام له دهشتى دۆزيبووويهوه. ئەسپه‌كه له گه‌ل دهسته ئاسكئى كه هه‌قده سه‌ر بوون، ده‌له‌وه‌را، به‌لى له گه‌ل دهسته ئاسكئى، چونكه ئەو چه‌شنه ئەسپانه به تايه‌ت پييان‌خۆشه ده گه‌ل ئاسكان له دهشتى غارغارينى بکه‌ن. ئاغا ده‌سه‌جئ ئەسپه‌كه‌ى له نيو هه‌قده ئاسکه‌کان دا به‌دى کردبوو و توانيبوو بى‌گرئ...

دورموشاغا پياويكى به ئەزمون بوو و پيش ئەوه‌ى له مالى وه‌ده‌رکه‌وى و له ئەسپه‌كه‌ى بگه‌رئ، چووبوو دوعاى "ئيسى ئەه‌زم" فير ببوو. ئەو دوعاى به سه‌ر هه‌ر گيانله‌به‌ريكى دا بخوينى، گومانى تى‌دا نيه له جيى خوى ره‌ق راده‌وه‌ستئ. به‌و شيوه‌يه کاتيک دورموشاغا دوعا‌كه‌ى خويند، هه‌م ئەسپه‌كه‌ و هه‌م هه‌قده ئاسکه‌که‌ راوله‌ستان، نه‌يان‌توانى له جيى خويان بجوولين و به يارمه‌تیی خواى دورموشاغا بوى کرا يالى ئەسپه‌كه‌ى بگرئ، سواری بئ و بى‌باته‌وه مالى!

– سه‌يدى چاو له نيو زارى بکه!

– چاوم له ددانى کردوه، ئەو ئەسپه‌شه‌ش ساله، راست وه‌ک ئەسپه‌كه‌ى هه‌مه‌دى. – ئەسپى هه‌مه‌دى مۆرى پيغه‌مبه‌رى به مه‌لاشوويه‌وه‌يه، مۆره‌که‌ش به جوانى ناوى خوداى تى‌دا ده‌خويندريته‌وه.

له نه‌کاو دورموشاغا تووشى دل‌ه‌راوکی بوو:

– ئەمن مۆر و شتى وام نه‌زانويه و له شتى واش ورد نه‌بوومه‌وه، به‌لام شتىكى...

سه‌يدى چاوى له نيو زارى ئەسپه‌كه‌ى کرد:

– هيچ مۆرى به زارى‌يه‌وه نابينم، مه‌لاشووى هه‌ر وه‌ک ئى ئەسپه‌کانى دیکه‌يه. دمه‌ته‌قه‌يه‌كى گه‌رم له نيوان سه‌يدى و ئاغای ده‌ستى پئ‌کرد و ماوه‌يه‌كى کيشا. ئەندامانى کۆره‌که‌ش يه‌که به يه‌که هه‌ستان و چاويان له نيو زارى ئەسپه‌كه‌ى کرد. ئاخه‌ره‌كه‌ى دورموشاغا کيچه‌ گوتى:

– ئەرئ به راستى سه‌يره! ده‌لىئى ئيوه ئە قلتان سووک بووه. يانى ئيوه، که هه‌مووتان لای خوى گه‌وره و ته‌واون، کۆرپيکتان دروست کردوه، لي‌ره دانيشتون و رۆژ تا ئيوارئ چاو له مه‌لاشووى ئەسپان ده‌که‌ن، بزنان نيشانه و مۆريان له سه‌رن يان نا؟! وه‌للا‌ه‌ى هه‌مووتان شيت بوون! بۆچما ده‌کرئ ئەسپ مۆرى ده زارى دا بئ؟ باشه ئەوه کئ ده‌توانئ ئەومۆره‌ى له نيو زارى ئەسپى بدا؟ پي‌تان وايه قه‌ت مۆريكى ئاواتان بۆ ده‌بينريته‌وه؟ بليى رۆژيکى ئەسپيک بدۆزنه‌وه که له سه‌ر نيوچاوانى نووسرابئ "ئەمن ئەسپى هه‌مه‌دۆکيم؟" ئاخه‌ر ئەسپى هه‌مه‌دۆکيش هه‌ر ئەسپيکى ره‌سه‌ن و جوانى وه‌ک ئەو ئەسپه‌يه و هيچى دى. ئيوه ده‌توانن سووک و هاسان ساغ بنه‌وه و بلي‌ن ئەوه ئەسپه‌كه‌ى هه‌مه‌دى‌يه. هه‌ر ئەوه‌نده جاريک سواری بن گه‌ريکى به بازا‌رى دا بگيرن و جار بکيشن بلي‌ن ئەوه ئەسپه‌کوئته‌كه‌ى هه‌مه‌دى‌يه، ئيدى ته‌واوه!

ئەو پېشنیارەى دورموشاغاى خراپىش نەبوو، ھەر بۆيە كۆرەكە باس و ٲاويژيان لە سەر كرد و سەرەنجام ٲىكەوتن: كۆرە ٲەنگە ئەسپە كوٲىتى حەمەدى ھەر نەش بى و لەوانەيە ئەفسانەيەك بى، ھەر دىھاتىيەكان دروستيان كردبى. ئەو نەبوو ھەر بۆخويان كاتىك گرفتيان ھەبوو، ئەسپىكى لەو چەشنەيان توٲاند؟ دوايەش باسى ديۆ، جندۆكە، شىخ و مشايەخ و چەتانيان دەستٲى كرد، وا نەبوو؟ باشە ئەدى بۆچى ئەسپىكيان نەدەدۆزىيەو ھە سەد بالى ھەبان، كەس ٲىي نەگىرابا و قەت نەمردبا؟

زولفوى سەندوو قدار ھەستا و بۆ جارى ٲىنجەم زارى ئەسپەكەى ٲشكنى.

– ٲاستىيەكەى ئەو ھەيە ئەو ئەسپە ھىچ نىشانە و مۆرى بە نىو زارىيەو نىن. خوا بۆخوى باشتەر دەزانى، بەلام زۆرىش وئ دەچى ئەسپەكەى حەمەدى بى!

دورموشاغا كىچە بە خۆشحالىيەو دەستەكانى لىك دان و بە دەنگى بەرز گوتى:

– ئەمنىش ھەر وا دەلیم برا! ديارە مۆرىكىش بە مەلاشوى ئەو ئەسپەيەو ھەيە، بەلى ھەيە! ئەويش ناوى خودايە كە بە شىوہيەكى زۆر جوان بە خەتى سولوس (ثلث) نووسراوہ.

– دەى خەليل بەگ بۆخۆشت چاوى لىكە...

سەيدىي ٲسپۆر شەويلكەى ئەسپەكەى ھەل ٲچرى و خەليل بەگى گەورە بە وردى چاوى لىكرد:

– بەلى ئەمن شتىكم دى، بەلام لىم ٲوون نەبوو خەتى سولوس بوو، يان كووفى. دورموشاغا كىچە گوتى:

– برا با ياوہرىش چاوىكى لىكە. ئەو ھەك كەسىكى ٲسپۆرى سەربازى چاوى لىكەكا و ھەزار ھىندى ئىمە باشتەر دەبينى!

ياوہرىش ھەستا و بەكاوہخۆ چوو، چاوى لە نىو زارى ئەسپەكەى كرد و گوتى:

– مۆرىك بە سەر مەلاشوى ئەو ئەسپەيەو دەبينى، بەلام بۆم لىك ناكريتەو بە چ خەتىكى نووسراوہ!

ٲۆستەم بەگى مامۆستاي فيرگە، قازى، دادەستين و شارەداريش يەكە يەكە چاويان لىكرد و گوتيان بەلى مۆرەكە دروستە و جوان دەخويندريتەو، بەلام بۆيان ٲوون نىە كە بە چ نەوہە خەتىكى نووسراوہ.

مورٲتەزاغا دواى ھەمووان ھەستا. ھەموو كۆرەكە چاوى لە وى بوو، چونكە لەو بوارەى دا ئەزموونى لە ھەمووان زياتر بوو، ھەر ئەويش دەىتوانى ئەو مەسەلەيە يەكلا بكاتەو كە داخوا ئەو مۆرە بە خەتى سولوس، كووفى، يان چەشنە خەتىكى دى نووسراوہ، يان نا.

مورٲتەزاغا زارى ئەسپەكەى لىك كردهو، سەرى لەقاند، گەرىك بە حەسارەكەى دا گەرا، چاوى كوشين، ھىندىك ٲاشى خوراند و لە ٲر دەستى لىكدا و ھاوارى كرد:

– دەزانم، ئیستا دەزانم!

دەتگوت لە خوشی یان شیت بوو:

– ئەو نە خەتی کووفی یە، نە سولوسە. ئەو نەو عیك خەتی دیکە یە. ئەو ھەر خوا
بوخوی دای ناو، وەرن چاوی لی کەن بزانی کاتیك مروف لی دەروانی، چون شەبەق
دەداتەو!

بەلی، ئیدی ئەو بە راستی ئەسپەكە ی حەمەدۆکی یە، ئەو مۆرە ی نیو زاریشی
نیشانە ی خوی گەورە یە و وەك رۆژی شوق دەداتەو!

خەلیل بەگی گەورە چاویکی لە مورتەزاغای داگرت و تی گەیاند كە چی دیی لە
سەر نەروا و پاشماوہ ی باسەكە بە وی بسپیری...

– دە ی دورموشاغا ئەو ئەسپەمان بە چەندی دەدە یە؟

– یانی چی... بوچما خەلاتەكە سی ھەزار لی رە نیە؟

– بوخوت چاكتەر دەزانی كە ئەو ئەسپەكە ی حەمەدۆکی نیە، كە وا بوو نە
درویانمان بو بکە و نە ھەول بەدە كەلەكمان لی دە ی. بەلی، ئەو خەلاتە، یانی
سی ھەزار لی رە، بو ئەسپەكویتی حەمەدی دیاری كراو، بەلام خو ئەو ئەسپی
حەمەدۆکی نیە!

– وایە، ئەسپی حەمەدۆکی نیە، بەلام خو بوخوتان دیتتان كە مۆرە پیروزەكە ی بە
مەلاشوویەو ھە یە.

– راستە. ھەر بویەش ئیمە سەد لی رەت دەدەینی، ھەرچەند لە پەنجا لی رە ی
زیاتری ناھینی.

دورموشاغا كیچە وەك كیچی لە كورسی یەكە ی دەرپەری و قامکی راوہ شاند:

– پیم بلی بزانی، پیت وایە گویدریژیکم لی دەكری؟ ئەو ئەسپی حەمەدۆکی یە و مۆرە
پیروزەكە ی نیو زاریشی خوی گەورە پی بەخشیو!

ئەو ھەندە ی بلی یەك و دوو ھەوالەكە لە نیو شاری بلاو بوو، خەلكی زور ھاتن و
لە دەوری ژاندەرمەخانە ی كو بوونەو.

یاوەر لە ھەلسوكەوتی دورموشاغای زور نارەحت بوو:

– بەسە ئیدی بی دەنگ بە! شەرمی بكە! ئیمە ھەموومان دەلین ئەو ئەسپە
مۆرەكە ی دە زاری دایە، بەلام ئەتو ھەر كیشە ی دەكە ی و دەگورینی. بروانە

چەندەمان خەلك لە دەورە ی كوو بوو!

دورموشاغا ھیور بوو، بەلام لە سی ھەزار لی رە ی خوی خوش نەدەبوو. ماوہ یەكی
باش ھەللا و چەقەیان بوو، بەلام ئاخەرەكە ی بە دووسەد و پەنجا لی رە ی رازی بوو.

مورتەزاغا بە فیزوہ گوتی:

– ئەو جار تەواوہ ئیدی! بوخوت ئەو دووسەد و پەنجا لی رەت پەیدا كرد. برۆ بی خو
نۆشی گیانت بی! چونكە ئەسپی حەمەدۆكیت بو ھیناوبین! رۆژی ھەینی ھەم بازارە

و هەم دێهاتی یەکانیش دەچنە نوێژی هەینی... بەلێ پوژی هەینی، بەیانی زوو ئەسپەکە لە مەیدانی، گوللەباران دەکری. ئێمە هەموومان و خەلکی شاریش هەموو، بە چاوی خۆمان دەبینین کە ئەو ئەسپە دەکوژری. ئەتۆش وەرە ئاغا، با کاتیکی ئەسپی حەمەدۆکی گوللەباران دەکری، لە وێ بی!

دورموشاغا هەستا سەرپێ، هەموو گیانی بوو بە ئارەقە و هەرچەند بە زەحمەت قسە ی بۆ دەهات، گرماندی:

– چی؟! ئەو دەلێ چی؟ ... وەللاهی ئەگەر پێر بەو دنیا یەم زیڕ دەیهی، ئەو ئەسپە جوانەت نادەمی بی بەی گوللەبارانی کە ی. ئەو ئەسپە جوانووی رەسەنترین و جوانترین ماینی خۆم بوو. ئەو رەچەلەکنامە ی هەیه و دەچیتەو سەر بەنیوانگترین تیرە ئەسپی ئەو ولاتە ی! چاو لەو روالەتە هییدی یە مەکەن، بابە ئەو زۆر رەسەن و دەگمەنە. ئەمن پێم وابوو ئەسپی حەمەدۆکیتان بۆ یاوهری دەوی و هەر بۆیه ش بە دووسەد و پەنجای رازی بووم. نەخیر، میلیۆنیکیشم دەنی، نایەلم ئەو ئەسپە ی بکوژن! ئەمن ئەو عومریکە وەک مندالی ساوا بەخیوی دەکەم! هەرگیز بۆتان نیە بی کوژن! هەر نایەلم قامکیشی لی دەن! نایەلم تووکیکیشی لی لار کەنەو! دووسەد و پەنجا لیرە ی خۆتان، بۆخۆتان! ئەو ئەسپە لە تەویله ی خۆم گەورە بوو و بۆخۆم ئاگام لی بوو چۆن لە دایک بوو. جا چۆن دێلم زەرەری پێ بگە یەن!

– ئەدی ئەتۆ نەتگوت ئەو ئەسپەت بە زەبری دوغای، لە نیو حەقەدە ئاسکان، لە بیابانی سووریە، یا میزۆپوتامیای گرتو!

– بەلێ بەلێ، هەزار جار بەلێ، وایە! بەلام ئەوکاتە ی جوانو بوو، هەر شەش مانگ دەبوو، هەلات و چوو نێو ئاسکەکانی بیابانی. ئەمن وەدوای کەوتم، ئەوکاتی نەم دەزانی ئەو جوانووە شتیکی تایبەتی یە. لە نیو حەقەدە ئاسکەکان دا دۆزیمەو، ئەویش دەسبەجی ئەمنی ناسی یەو و لە خۆشی یان وای حیلاند، کە عەرز و ئاسمان راتلەکان. دوایە هات بۆ لام، لمبۆزی دە نیو دەستم نا، پێی خۆش بوو دەستی بە سەرۆسە کوتی دا بێنم و بی لاوینمەو. ئیدی ئەو رۆحم و خۆشەویستی یە شوینیک ی زۆری لە سەر دانام. چاوم پێر بوو لە ئاو ... جا ئیستا چۆن دێلم ئیو گوللەبارانی کەن؟ ئەمن لە بەرتان دەپاریمەو، تووک و نزاتان لی دەکەم، ئیو کە خاوەندەسلاتن، ئەو ئەسپە ی مەکوژن! پروانن چۆنم رازاندۆتەو! هەر دەلێ زاویە و ئەمپۆ بووکی بۆ دینن! رۆوی نەبوونی یە رەش بی، ئەگەر هیندەم پێویستی بە پوولی نەبا، قەت ئەو ئەسپە خۆشەویستەم لە خۆم دوور نەدەکردهو! بەو حالەش ئەگەر لە برسانیش بمرم، هەر هیچم نەمی نی و بنەمالەکەم و بۆخۆشم لە برسان ئاوەلیکە ی مردنیمان بە زاری دا بێتە خوار، قەت، نا قەت... کورە تکاتان لی دەکەم!

دورموشاغا بەگئیکى تورکمان بوو، که کاتیک خەلکی خیلەکهی ژيانی خیلەکیان وەلانا و نیشتهجی بوون، ئیدی کهوتە سەر ساجی عەلی و هیچی نەما. لەو پۆژەووە کەس پئی نەگوت بەگ و بوخۆشی هەر ئەوەندە پئیان گوتبا ئاغا، کلاوی هەل داویشت و نەیدەگرتەووە. ئیستا کۆلی گریانیی دە ئەوکئ مابوو و لە بەر ئەو کۆرە دەپارایەووە، بەلام هەرچەند ئەوانە زۆریان دۆستی نیزیکی بوون، گوئیان نەدەدایە و بایەخیان بۆ لالانەووەکهی دانەدەنا...

ئاخرەکهی دورموشاغا کێردی گەیشته ئیسکانی. ئەوەندە لە بئەزەیهتی و دلرەقیی وان توورە بوو که لە پر لە جیی خۆی راست بۆووە و خۆی هاویشته سەر ئەسپەکهی:

– خوینمزی جینایەتکارینە، ئەگەر سەد ئەوەندە دیکەش دەولەمەند بن و دەستتان بپروا، هیشتا بە قوربانی سمی ئەو ئەسپە رەسەنەتان دەکەم! ئەو پوولەش بوخۆتان و هیوادارم بی دەن بە کفن و دە خۆتان یەووە پئچن! سوور بزانی زۆری پئناچئ حەمەدۆکتان لئ پەیدا دەبئ و حیسابتان لە گەل دەکا، جا ئەمن دەزانم که دەبئ هەر لە ئیستاو دە فکری کفنه کهتان دا بن...

ئەو جار جلەوی لە ئەسپی توند کرد، ئەسپ قەلەمبازیکی هاویشته، بە سەر دیواری دا ئاوەژوو بۆووە ئەو دیوی و لە چاولیکنانیک دا ون بوو. تا ماوەیەک دەنگی سمی ئەسپەکهی که چوارنال بە سەر سەنگفەرشى نیوهراستی مەیدانی شاری دا تئ دەپەری، دەبیسرا.

قەدری یە کتکه که لە قولینچکیکی حەسارەکهی وەک کتکیکی وشیار مات ببوو، ئەو دیمەنە دی و هەموو باسوخواسەکەشی بیست. کاتیک دورموشاغا زیز بوو و پۆیی، قەدری بە پیکەنینەووە هەوساری ئەسپەکهی کیشا، هاتەووە و لە پئش ئەندامانی کۆرەکهی راوہستا:

– ئاخر پئم نەگوتن؟ بابە ئەو هەتا ئەسپی حەمەدۆکی! فەرموون زاری هەلپچرن بزانی مۆرە پیرۆزەکه چۆن وەک ئەستیرە پۆژئ دە زاری دا دەدرەوشیتەووە! ئەمن باسی وەم کرد، بەلام ئیووە سەرنجتان نەدایە و لە مەلاشووی ورد نەبوونەووە. ئەو هەشم بۆ باس کردن که ئەو ئەسپە راستەوخۆ لە بەهەشتئ را هاتووە.

خەلیل بەگ ماندوو ببوو و دەیەویست بە شیوہیەک کۆتایی بەو شانۆسازییە بیئئ، هەر بۆیە رووی دە مورته زاغای کرد و گوتی:

– برۆ چاو لە مەلاشووی ئەو هەش بکە. دل م خەبەرئ دەدا که ئەو ئەسپە مۆرە پیرۆزەکهی دە زاری دایە. هەر لە سەروسەکوئی ئەسپەکهی چاک ورد بییەووە، تئ دەگەي که شتیکی وای لی دەووە شیتەووە...

قەدری یە کتکه لە خۆشیان گەش بۆووە، رای کرد و شەویلکەي ئەسپەکهی لیک کردەووە:

- فەرموو، وەرە چاوی لئەبکە، مورتەزاغا، ئەوەتا مۆرەکە لەو شوینەیی مەلاشوویەتی. هەر زۆریش جوان دیارە. دیتووتە وەک چاوە دەچی، هەر دەلێی چاویکە و دەدرەوشیتەو. ناوی خۆی روون و ئاشکرا تێدا شەبەق دەداتەو!

مورتەزاغا بە وردی نیو زاری ئەسپەکەیی چاوی کرد و دوای هیندیک تێرامان و لیۆردبوونەو گوتی:

- بەلێ ئەو راست ئەو ئەسپەییە کە ئێمە لێی دەگەرین. ئەو هەموو زەحمەتەمان بە خۆرایی کێشا. لە خۆرا نیو زاری ئەسپانمان دەپشکنی! ئیستا وەرە بروانە! لە هەرە پشتەووی مەلاشووی ناوی خۆی لە شێوی ئەستێرەیک دا دیارە، ئای کە ئەو ئەستێرەیک چەندە جوانە! دۆستان تۆخوا وەرن چاوی لئەبکەن! وەرن ناوی خۆی ببینن! ئەو موعجیزەییە!

وای دەنەراند، ئەو خەلکەیی لە دەرەووی حەسارەکەیی بوون، هەموو گۆبیان لئەبوو.

- لیم سوورە ئەو ئەسپەکەیی حەمەدۆکییە. مۆرەکە لە سەر مەلاشووی وەک ئەستێرەیی دەرەوشیتەو و لە وێ را ئەو شۆقە پیرۆزە دیتە دەری و لە دنیای ئێمە دەدا. بروانن، بروانن و ببینن کە چۆن ناوی خۆی دە زاری ئەو ئەسپەیی دا شەبەق دەداتەو!

ئەندامانی کۆرەکەیی یەکە بە یەکە هاتن و چاویان لە زاری ئەسپەکەیی کرد:

- ماشەللا خودایە! ئای خۆیە گیان! بە راستی موعجیزەییە! پیاو باوەر ناکا! کۆرە کۆکۆ نووری لە زاری دیتە دەر.

شارەدار کە تازە گەیشتبووە جی، هات چاوی لە مەلاشووی ئەسپەکەیی کرد و دوایە بێ ئەووی قسە بکا، مات و سەرسام لە وێ راوەستا.

مورتەزاغا بانگی قەدریی کرد:

- قەدری یەکتە، وەرە ئێرە بزەنم!

قەدری چوو و لە رووبەرەووی راوەستا. ئاغا کیسەیی پوولیی لە باغەلی دەرەینا، سەد و پەنجا لیرەیی لئە هینا دەر و دەستی بوو لای راداشت:

- ئەووی وەرگرە، نووشی گیانت بێ!

- چی، سەد و پەنجا لیرە؟ پیتوانیە کە ئەو زۆر کەمە ئاغا؟

- وەریگرە و برۆ قورمساغی خویبری! ئەمن سەد و پەنجا لیرەت لە بەرامبەر ئەو کەلاکە قۆتەرەیی دا دەدەم! هیشتا قسان دەکەیی؟ نا، نا راوەستە بزەنم، باشە بوو ئەو هەموو پوولەت لە خۆرا بدەم... پوولەکەم بدەو، دەنا بە یاوەری دەلیم بە تاوانی ئەسپەدزینی بتگرێ.

پوولەکەیی لە دەستی قەدری دەرەینایەو و بە سەری دا گوران:

- یاللا زوو بە بە خۆت و بەو ئەسپە پیسەتەوێ گۆرتان گوم کەن و برۆن! چاو ئەو خەلکە ی چەندە سپڵە و بی ئەمەگن! سەد و پەنجا لیرە ی بو ئەسپێکی دزراوی گروئ دەدەم، کە چی هیشتا ئەو منەتمان لە سەر دەکا.

- ئاغا گیان بېمبوره... بېموا بوو ئەتۆ مۆرە پېرۆزەکە ی نیو زاریت دی بوو، کە ناوی خودای تی دا دەدرەوشایەو...

- ئەو بەسێ چ دەکە ی؟ مۆری چی و درەوشانەو ی چی؟ کئ مۆری بە مەلاشووی ئەو یەو دیو؟ ئەسپێ حەمەدۆکی مۆری خودای بە مەلاشوویەو! کورە ئەو شەر حیکایەتە! حیکایەتی ئەنگوستیلەکە ی خانەقای چلچاوی کەم بوو، ئەو شیان دروست کردو... ئەو کئ ئەو شتە بېمانایانە ی ساز کردو؟
- ئەمن نەم کردو، ئاغا.

مورتهزاغا بەرۆکی گرت و رای تلەکاند:

- بېم بلئ بزنام، کئ دروستی کردو؟

قەدری یە کتکە کە زۆر ترسابوو، نالاندی:

- ئەمن نەبووم، بېمەخشە ئاغا. ئەمن نەبووم، خەلکی دیکە بوون. ئەو پیاو بوو کە ئیو پیتان دەگوت کیچە. ئەو درۆزنە. ئەو بوو پېش هەمووان مۆری دە زاری ئەسپەکە ی دا دیبوو! ئەمن بی تاوانم! پوولەکەم بەو، قەرار بی یە کجئ بو ی دەرچم و ئیدی نەم بینییەو.

- باشە پوولەکەت دەدەم، بەلام بە مەرچیک. دەبی بچی یە لای وەکیل باشی عاسمی جیگری دایرە و پئی بلئی کە سئ هەزار لیرە خەلاتەکەم وەرگرتو، دەبی پسوولە ی پوولەکەشی بە یە ی.

- ئاغا ئەتۆ سەد و پەنجای خۆم دە یە، وەللاهی پسوولە ی دەهەزار لیرانت دەدەم!

- سەر جووخە عەلی، وەرە قەدری یە کتکە ی بەرە لای وەکیل باشی عاسمی!
پاشان چوو بو لای خەلکەکە ی کە لە دەوروبەری حەساری کۆ ببوونەو، رووی تی کردن و گوتی:

- شتە کە جیبەجئ بوو و ئیدی کار تەواو. سەیدی... کوای؟ لە کوئی؟
- ئەو لیرەم ئاغا.

- هەتا رۆژی هەینی ئەو ئەسپە ی بەخیو دەکە ی! تفاق و ئالیک ی دەدە یە و خزمەتی دەکە ی! لە بیرت بی هیچکەس مافی ئەو ی نیە تەمەشای نیو زاری بکا. دوا یە دەبی جوان و خاوی بئ. زاوایەکی دە رۆژی بوو کگۆیزتنەو ی دا چۆن جوان دەکەن و دە ی رازیننەو، ئاوا بی!
- بە سەر چاوان ئاغا!

خەلیل بەگی گەورە هەستا لە جارچی چوو پێشی و باسکی گرت:
 - خۆ دەزانی چ باسە، ئەحمەد ئەفەندی! لە سایە خواپەو ئەسپی حەمەدۆکیان
 گرتو. ئەتۆ دەبێ هەتا پۆژی هەینی، هەموو پۆژی ئەو هەوالەیی بۆ خەلکی دووپات
 بکەپەو. هەر لە بەیانی پەو تا ئیوارێ دەبێ دووپاتی کەپەو. بۆخۆشت لە من
 چاتر دەزانی چ بلیی و چۆنی بلیی!
 - دەزانم خەلیل بەگ!

مورتهزاغا بە پەلە لەو دووانە چوو پێشی:
 - دەبێ لە کاتی جارکێشانەکە دا دەنگت وەک دەنگی بیلالی حەبەشی بێ و
 کاریکی وا بکە ئەوانەیی گویان لێ دەبێ، بە راستی خەم دایان گری و وەک هەوری
 بەهاری بگرین! حەمەدۆکیش...
 لە پەر و بیری هاتەو کە لە گەل عەلی یە شەلی ئاشت بوونەو، دیسان وەک
 برایانیان لێ هاتۆتەو و کە وابوو نابێ قسەیی ناخۆش بکا. هەر بۆیە ئەو نەدی لە
 زاری هاتە دەر و ئیدی قسەکەیی بپری.
 ئەحمەد پشتکوور دەستی بە سینگی پەو نا، کپنۆشیکی برد و گوتی:
 - دلتیا بن ئاغا... ئەو نەدی لە دەستم بێ، درێخی ناکەم!

خەلیل بەگی گەورە پەو دە کۆرەکەیی کرد و داوای لێ کردن کە بە خۆشیی ئەو
 سەرکەوتنە گەورەییە، یانی گرتنی ئەسپە کویتی حەمەدۆکی، هەموویان میوانی وی
 بن و لە ماله وی بی کەنە جیژن. ئەو جار لە حالیک دا هەموویان وەک کۆمەلێک
 ژینرال کە شەریکی گەورەیان بردبیتەو، هەستیان بە شانازی و سەرکەوتن دەکرد،
 بەرەو ماله خەلیل بەگی وەرپێ کەوتن. هەر لە سەر شەقامی پێش دەرگای ماله
 بەگی گەورەو بۆنی چیشتی خۆش خۆشیان بۆ هات و تی گەیشتن سفرەییەکی رازاو
 چاو پروانیانە.

ئەحمەد پشتکوور دەی زانی ئەو هەوالە یە کجار گرینگە و تا ئیستا هەوالی و
 گرینگ نەبوو. بێ گومان گرتنی ئەسپی حەمەدۆکی لە گرتنی خۆشی گرینگتر بوو.
 بە گشتی بە سەر هاتی ئەو ئەسپەیی سەرنجی خەلکی زۆر بۆ لای خۆی راکیشابوو.
 شیوہی جارکێشانی ئەحمەد پشتکووری جیگای رەخنەیی نە دەهیشتەو. دەنگی
 زولالی بۆ هەمیشە لە میشکی خەلکی دا تۆمار دەبوو و جارکێشانەکەشی ئەو نە
 بەهیز بوو کە خەلک بە گشتی ئۆگری دەبوون و دەبوو بە هەوینی باسی سەرکەیی
 خەلکی هەریمەکە. هەر بۆیەش ئەوئ شەوئ ساتیکیش خەوئ نەچوو چاوی پەو و
 لە جیاتیان ئەو دەقەیی لە بەر کرد و راهیانی لە سەر کرد، کە نیوهرۆکی
 جارکێشانەکەیی بەیانی پیک دینا. پاشان چوو سەر تەپکیکی کە بە سەر شاری دا

دەپروانی و لە وێ تا بەیانی هاواری کرد و هەواڵەكەى دووپات كردهوه. بەیانی زوو، داگەپرا بۆ نیو شاری، لە جادهى سەرەكیى نیو شاری كۆخەیهكى كرد، گەرۆوى خاویڤ كردهوه و راست ئەو كاتهى كه دەپرابەى دوكانەكان هەڵدەدرانەوه و خڕەیان لە نیو شاری دەنگى دەدايهوه، گوراندی و دەستى بە جارکێشانی خۆى كرد. گورپەى ئەحمەد پشتكوورپى خڕەى دەپرابانى دە خۆى دا ون كرد. هەموو خەلكى شاری دەسبەجى گویيان لە هەواڵەكەى بوو:

- گوئ بگرن، گوئ بگرن، خەلكى بەرپیز! ئەمە هەواڵیكى بئ ئەملا و ئەولا راست و دروستە! ئیستا هەواڵیكتان دەدەمى كه لە هەرچى هەوالی تا ئیستا بیستوتانە، گرینگتر و جیگای سەرنجترە! ئەوهەندە گەرە و گرانه، هەر كەس بی بیسى، لە حاست خۆى رەق دەبى، لیوى دەقەلشن و مات و حەیران دەمینیتەوه!

ئەو جار پشووویهكى دا، سەرى هەلینایهوه، ملیوانهى بالتۆكهى بە هەردووك دەستان گرت، گەرۆوى خاویڤ كردهوه و دیسان بە هەموو هیز و قەوهتى خۆى گوراندی:

- گوئ بگرن، گوئ بگرن، خەلكى بە شەپەف!

بەو بەیانییه هیدى و بئ دەنگەى، دەنگى وى لە نیو شاری دا ئاوازی دەدايهوه. خەلك، شەقامەكان و عەرزى دەوروبەرىشى دەتگوت لە جیى خۆیان دەحەبەسین و وهك جادوولى كراوان تەنیا دە وى هەل دەپروانن. ئەویش لە خۆشىیان وهخت بوو گیانى دەرچى:

گوئ بگرن، گوئ بگرن، خەلكى بەرپیز! ئەوه هەواڵیكى راستە كه من بۆ ئیوهى بەیان دەكەم! ئەسپى ئەو كابرا چەتهیهى كه بە حەمەدۆك بەناوبانگە، گیراوه. ئەوكەسەش كه گرتووویهتى و هیناویهتى، سیههزار لیڤه خەلاتەكەى وهگرتوه. گرتنى ئەو ئەسپهى نەك هەركارىكى هاسان نەبووه، بگره زوریش سەخت بووه. ئەو كەسەى ئەو كارە سەختەى لە دەست هاتوه، لە پێش دا چوووه دوعای ئیسمى ئەعزەم فیڤر بووه. پاشان چوووه لە ئەسپهكەى گەرپاوه و دواى چەند شەو و پڕۆژان لە دەشتى میزۆپۆتامیای ئەسپهكەى لە حالیک دا دۆزیوهتەوه، كه لە گەل حەقدە ئاسكان خەریكى لەوه پرائى بووه. هەم ئەسپهكە و هەم ئاسكەكان سەریان هەلیناوه و چاویان بە وى كهوتوه. ماوهیهك هەر دە یهكترهوه پاماون. هیشتا ئەو هاوونیشتمانهى ئیمه بە تەواوى دوعاكەى نەخویندوه، كه ئەسپهكە و ئاسكەكان لە جیى خۆیان پراوهستان و ئیدی نەبزووتون. هاوونیشتمانهكەمان ئەسپهكەى لغاوه كردوه و سواری بووه، سى جارن دوعای ئیسمى ئەعزەمى خویندۆتەوه، ئەسپهكە هاتۆتەوه سەر بارى ئاسایی و چوارنال، بە شیوهیهك كه وهك بالی لى پروابى وا بووه، غارى داوه. هاوونیشتمانه قارمانهكەى ئیمه كه ئیسمى ئەعزەمى زانیوه، چاوى لە سەر یهك داناوه و كاتیك چاوى هەلیناوه، تەمەشای كردوه ئەوه لە سەر

لووتكەى چىاي دولدۆلىيە. جارى دووھەم دىتوويەتى كە ئەو ئەسپەكە لە سەر دوندى رەوھزىكى گەورە، لەوسەرى دنيايە راوھستاو و ھىندەى نەماو سەرى لە ئاسمانى بسوئ. ديسان ھاوئىشتمانەكەمان دوعاكەى خوئندو، تەواوى ئەو ھەلۆيانەى ھىلانەيان لە وئ بوو ھەستاو و ئەسپ و سوار ھەردووكيان ترساو. ھەر لەو كاتە دا بايەك ھەلئى كەردۆتئ و تۆفانىكى لە دەورە دروست كەردوون... پاشان كاتىك بو جارىكى دىكە چاويان ھەلئىناوھتەو، دىتوويانە لىرە، لە نىو شارين و ھەموو ئەو كۆرەش كە لە ھەسارى ژاندەرمەخانەى بوون، دىتوويانە كە ئەسپىكى بالدار ئەو بە سوارەو لە ئاسمانى دىتە خوار و بە شىوھىەكەش دەدرەوشىتەو، كە چاوى لە بەر ھەلئىنايە. كاتىك سەرەنجام توانىبوويان چاوى لىبەن، ئەسپەكە گۆرابوو و ببوو بە ئەسپىكى تەواو ئاسايى، وەك ھەموو ئەو ئەسپانەى دىكە كە نىو دەيان بينن و تەنانتەت وا لەر و لاواز ھاتبوو بەر چاوى كە گوتوويانە ھەربىنا مرد. كۆرەكە مات و ھەيران ببوون، ھەر چاويان لە يەكتر كەردبوو، قسەيان بو نەكرابوو و نەيانزانىبوو چ بەن. لەو كاتەى دا بەگىكى توركمان بە ناوى دورموشاغا كىچە ھاتبوو لايان و گوتبووى ئاگاتان لە خۆتان بئ، ئەو ئەسپە سىحراوىيە. ئەگەر باوەر ناكەن چاوى لە نىو زارى كەن! مۆرىكى دە زارى داىە. كاتىك زارى ئەسپەكەيان ھەلئىچرپىبوو، تىشكىكى يەكجار بە ھىز لە زارى سەرى كەردبوو، تىشكىكى وەك شۆقى پۆژئ كە مەروئ چاوى لە بەرى ھەلئىنايە!...

– گۆئ بگرن، گۆئ بگرن، خەلكى بەرپىز! ئەوھى پىتان رادەگەيەنم بە تەواوى راستە! دەزانن چ لە سەر مۆرەكەى نووسرابوو، لە سەر ئەو مۆرەى كە بە مەلاشوى ئەسپەكەيەو بوو؟ دەزانن چ بوو؟ ديارە نازانن! چونكە ئەو موعجىزەيە. كاريكە تەنيا لە چوارچىوھى تواناي بينايى چاوان داىە! بەلئ ئەو مۆرە ناوى خاوى گەورەى لە سەرە... ھەربۆيەشە خەلكى بە شەرەف، كە نىو زارى ئەو ئەسپەى وەك پۆژئ، تىشك و شەبەقى لىدەبىتەو! ئەو ئەسپە ئەسپى ھەمەدۆكىيە، ھىچ ئەسپىكى دىكە ئەسپى وى نىە، چونكە ئەسپى دىكە ئەو مۆرەيان بە مەلاشوىيەو نىە، كە وەك پۆژئ دەبرىسكىتەو...

– گۆئ بگرن خەلكى بە شەرەف، پووھى ھەمەدۆكى دەبەر ئەسپەكەى داىە و بە پىچەوانەشەو پووھى ئەسپەكەش دەبەر ھەمەدى داىە... تكايە گۆيم لىبگرن! ھەر كاتىك ئەسپەكە نەخۆش دەكەوئ، دەستبەجئ ھەمەدەش نەخۆش دەبئ. ئەگەر ئەسپەكە خۆشحال بئ، ئەو ھەمەدەش خۆشحالە و پىدەكەنى و ديارە كاتىكىش ئەسپەكە بگري، ھەمەدەش دەگري. ئەو پۆژەى ھەمەد بمرئ، ئەسپەكەش دەمرئ و ئەگەر ئەسپەكەش بمرئ، ئەو ھەمەد دەمرئ. ھەر بۆيە خەلكى بەرپىز ئەو ئەسپە بەيانى پۆژئ ھەينى گوللەباران دەكرئ و ديارە ھەر كە ئەسپەكە

كوژرا، حەمەدۆكیش له هەركوێیەك بی گیانی دەردەچی! بەو شیۆهیه ولاتی ئییمە له دەست ئەو دیۆهزەمە خوینخۆرەیی که دوزمنی شەرەف، سەرورەری و مالۆسامانی ئەو خەلکەییە، رزگاریی دئی. بەگەکانمان، ئاگاگانمان، سەرۆکەکانمان، کوێخاگانمان و هەموو ئەو جووتیەرە مالۆیرانانەش که بە زەحمەت ربه ماشیکیان بۆ بژیوی مندالەکانیان دە مائی دایە، لەو رەنج و نارەحەتییه و له دەست ئەو دوزمنەیی نیشتمانەکهمان رزگار دەبن.

– گوئی بگرن، خەلکی بەرپز، لەمە بە دواوە خەلکی ئییمە و چوکوپراوای ئییمە که وەك بەهەشتی وایە، له چنگی بە خوینی ئەو دیۆهیی رزگار دەبن و ئەو دوزمنەیی خوا و هەموو دینانیان له کۆل دەبیتهوه! بەلئی رزگار دەبن و ئیۆهش با ئەو هەوالەیی بزانی! بەلئی، رۆژی هەینی، دەو رۆژە پیروۆزەیی دا، ئەسپەکه، که ئەو مۆره پیروۆزەیی بە مەلاشووییهوهیه، گوللەباران دەکرئ! هەر لەو کاتەش دا حەمەدۆك گیانی دەردەچی!

– دەبی خەلکی زۆر له کاتی گوللەبارانکردنی ئەسپەکه دا، که له راستی دا گوللەبارانکردنی حەمەدۆکی خوینخۆریشە، بەشدار بن!

ئەحمەد پشتکوپر بە مەیدانی دا هاتە خوار، چەند جاری دیکە و جار له گەل جاریش توندتر و بە گورتر جاری کیشا و ئەو هەوالەیی بە خەلکی راگەیاندهوه. خەلکی زۆر بە بیستنی ئەو هەوالەیی، له نیو شاری کۆ بوونهوه. پیشتەر قەت خەلک هیندە کۆ نەدەبوونهوه. لای نیوهپۆیه تەواوی کۆلان و شەقامەکان پر له خەلک بوون. هەموویان بە وردی گوێیان دەدا وشە بە وشەیی ئەو هەوالەیی جارچی شاری رای دەگەیان.

سئ رۆژان له سەر یەك ئەحمەد پشتکوپر هەر بە نیو شاری دا هات و چوو و جاری کیشا. جار له گەل جاریش دەنگی چاتر دەهات. کاتیك پشوویهکی دەدا و گەرووی خاوین دەکردهوه، هیندیک کەس رایان دەکرده لای، تاریدی بەهیزی و زولالیی دەنگی یان دەکرد و هانیان دەدا، بە تاییهت بەگ و ئاگاگان زۆریان کەیف پی دەهات و له نیو ئەوانیش دا مورتهزاغا له هەمووان زیاتر خوشحال دەبوو...

ئەندامانی کۆری پشتکین که بەرپرسایهتی بەرپۆهچوونی بریارهکیان بە ئەستۆوه بوو، جاریکی دیکەش چوونهوه حەساری ژاندهرمەخانەیی و چاویان له ئەسپەکهیی کردەوه. سەیدی مەیتەر وای خزمەت کردبوو که بە راستی ئەو کەلاکه نیوهگیانە بووزابوو و هەر نەختیکی خۆ بزواتبا، دەکرا بلئی ئەوه ئەسپەکهیی حەمەدۆکییه...

پیش تاریک و پروونی بهیانی دەنگی دەهۆل و زورنای دە ولاتی گەرا و له شار و دەوروبەری دەنگی دایهوه. بەرپۆهبهرانی رپۆرەسمەکه پییانوا بوو که مەیدانی شاری بۆ ئەو کاره بچووکه و هەر بۆیهش رایان هاتە سەر ئەوه که بریارهکه له

دهشتهكهى نيزيك پردئ، كه له زووهوه ههوتووى رۆژيک بازاری لئبووه، بهرپوه بچئ. ئەو جيگايه بۆ مه بهستيكي ئەوتۆ زۆر له بار بوو.

رۆژی ههینی بازاریکی گهوره لهو دهشتهی دانرا و له ههموو لایهکی ئەو ههريمهی پرا ديهاتییهکان پووین دهو بازاری کرد. ئەوانهش كه نوێژیان دهکرد، بۆ نوێژی ههینی دههاتنه مزگهوتی گهورهی نیو شاری. بیجگه له وهش ههوالی گوللهبارانکردنی ئەسپی هه مه دۆکیش خه لکیکی زۆری کیشابوو مهیدانه کهیهوه.

پادهی ئەو خه لکهی هاتبوون زۆر لهوه زیاتر بوو كه پيشبینی دهکرا. پيش ئەوهی ولات به تهواوی پووناک بئ، جيی بازاری که مهودای بهینی شار و پردی ههموو دهگرتوه و تهواوی لیواری چۆمیش، پر بوو له ههشیمهت و هه رپهش دهچوو.

پراست ئەو کاتهی گزینگ له سه رانی دا، دیسان دههۆل و زورنا دهستیان به لیدانئ کردهوه و کاتیکی تیشکی رۆژی گهیشته تهپکی پشت شاری، خه لکهکه ئەوهنده زۆر بوو و وایان پال ویکدابوو، که ئەگه ر ده رزیت هه لاویشتا، وه عه رزئ نه ده کهوت! ئەو دهسته ژانده رمه چه کداری ئەرکی گوللهبارانکردنه کهیان پئ ئەسپێردرابوو، گه وره کان، ئاگاگان و کاربه دهسته کان به زهحمهت توانیان به نیو ئەو ههموو خه لکهی دا بینه پيش. کاتیکی هه موو هاتن و هه ر کهس له جيی خوی دامه زرا، ئەسپه کهیان هینا و هه موو دیتیان. زۆر باشیان رازاندبووه. کاتیکی ئەسپه که وه ده رکهوت، هه م دههۆل و زورنا برپانه وه و هه م هه را و هوریا ی خه لکه کهش بئ دهنگ بوو. ئەوهی ده بیسرا، ته نیا هه ناسه ی خه لکه کهی بوو.

سهیدی مهیته ر ئەسپه کهی به دوای خوی دا ده کیشا و دوو دهسته ژانده رمه ی چه کدار به دهورییه وه بوون و تفهنگ به دهست کیشکیان لئ ده کیشا. خه لکه که بئ ئەوهی کهس پشپان بلئ، به خواستی خویان دریان دا و رپگایان بۆ ئەسپه له رپه ی که به زهحمهت دهی توانی برپا، کردهوه. ئەو بهسته زمانه ئەوهنده کز بوو، بایهکی به قهوهت هاتبا، دهی برد. سهیدی ئەسپه کهی له نيزیک پردئ که به به ردی سپی دروست کرابوو، پراگرت و ژانده رمه کانیش له به رامبه ری ریز بوون. پيشتر سه کویه ک دروست کرابوو و به ئالایان رازاندبوویانه وه. پيش هه مووان حاکم چوو ه سهر سه کۆکه و سه بارهت به گرینگی کوشتنی ئەو ئەسپه ی، پپوهندی ئەسپه که و هه مه دۆکی و شوینه واری ئەو ئەسپه ی له سهر ئەو کابرا چه تهیه ی قسه ی کرد.

حاکم دوای ئەوهی قسه کانی تهواو کرد، چاوه روان بوو که خه لک چه پله ی بۆ لئ ده ن، به لام خه لکه که بئ دهنگ بوون و ئەویش سه ری به ردایه وه و به نارپه حته ییه وه چوو ه سهر جيی خوی. دوای وی شاره دار و گه وره کانی دیکه ی شاری قسه یان کرد، به لام خه لکه که بچوو کترین دژکرده وه یان له خویان نیشان نه دا. وتاری ئاگرینی سامی تورگوتی مامۆستای فی رگهش که ئیشاره ی به برایه تیی خه لکی ئاسیای نیوهندی و جاریبوونی ده ریای خوین کرد، کهم و زۆر شوینی له سهر خه لک نه بوو.

میشیک که دەوزینی، خەلک چەندە گوئی دەداتی، هەر ئەوەندەشیان گوئی دا بە وی. ئەو حەشیمەتە زۆرە هەر ورتەیه‌کیشیان لێ‌نەدەهات. سەرەنجام بێ‌دەنگی‌یه‌که بە دەستووری تەقە‌ی یاوهری و دەنگی دەسپێژی ژانده‌رمەکان شکا. ئەسپەکه ورده ورده نوشتایه‌وه، وه عەرزی کهوت و تەنانەت بێ ئەوه‌ی لینگە‌فرەش بکا، تەواو بوو. شە‌پۆ‌لیک دەنگ وه‌ک گ‌رم‌یه‌کی له‌ پرووی ر‌ق و توور‌یه‌یه‌وه ده‌ نیو خە‌لکه‌که‌ی گ‌ه‌را، بە‌لام زوو بر‌ایه‌وه و دیسان بێ‌دەنگی‌یه‌که زال‌ بووه. ه‌یچ‌که‌س نە‌دە‌بزوت. له‌ تەواوی ئەو شاره‌ی ورتە‌یه‌ک نە‌دە‌بیسرا. یاوهر گ‌وراندی و دەستووری نیزامی دا بە ژانده‌رمەکان، سەر‌ه‌تا خە‌به‌ردار راوه‌ستان، پاشان به‌ریز، به‌ ر‌یکوپیکی به‌ره‌وشار وه‌ر‌پ‌ئ‌که‌وتنه‌وه. تا گ‌ه‌یشتنه‌ نی‌زیک شاری و چوونه‌وه نیو حە‌ساری ژانده‌رمە‌خانه‌ی، دەنگی خرمە‌ی پۆتینه‌کانیان هەر ده‌هات. تەنانەت کاتی‌ک گ‌ه‌وره‌کانی شاری که یاوهر ده‌ پ‌یشیان دابوو، سەریان به‌ردایه‌وه و به‌ره‌و شار بوونه‌وه، خە‌لکه‌که‌ هەر له‌ ج‌یی خ‌ویان نە‌بزوتن و ه‌ه‌روا بێ‌دە‌نگ‌یش بوون. له‌ مه‌یدانی شاری خە‌لیل به‌گی گ‌ه‌وره‌ ئاوری دایه‌وه و به‌ وانی دیکه‌ی گوت:

– هە‌له‌یه‌کی گ‌ه‌وره‌مان کرد، به‌گ‌ه‌کانم! ئەو داستانه‌ی سازمان کرد و گوتمان ئەو ئەسپه‌ مۆری پ‌یروزی پ‌یوه‌یه، ژانه‌سه‌رمان بو‌ دروست ده‌کا.

حاکم گوتی:

– هەر ئەوه‌مان بو‌ ده‌کرا.

یاوهر گ‌رماندی:

– به‌ کوشتنی ئەسپه‌که‌ی کۆتاییمان به‌ ژيانی حەمه‌دۆک‌یش ه‌ینا!

هه‌تا گ‌ه‌یشتنه‌ ژانده‌رمە‌خانه‌ی هەر وا ئەو باسه‌یان در‌یژه‌ دا و له‌ وئ ئیدی بزەیان له‌ سەر ل‌یوان پ‌ه‌یدا بووه. خە‌لیل به‌گ‌ گوتی:

– ئ‌یستا ده‌ب‌ی چاوه‌روان بین، با بزانی چاره‌نووس بو‌ کویمان ده‌با. ئەو ب‌ی‌دە‌نگی‌یه‌ی خە‌لکی ده‌کرئ به‌ شیوه‌ی ج‌وراوج‌ور مانا ب‌کر‌یت‌ه‌وه...

هە‌مویان پ‌ی‌یان وابوو که ب‌ی‌دە‌نگی‌ی خە‌لکه‌که‌ی زور له‌ وه‌ی مه‌ترسیدارتر بوو که خە‌لکه‌که‌ هاواریان کردبا و ئاگریان ده‌ مالان به‌ردابا. ورده ورده هە‌مووشیان – به‌ یاوری‌شه‌وه – خە‌ریک بوون له‌ کوشتنی ئەسپه‌که‌ی پ‌ه‌شیمان ده‌بوونه‌وه.

ئەو جار ئەوان‌یش ب‌ی‌دە‌نگ بوون. سەر‌انسه‌ری دانی به‌یانی له‌ ژانده‌رمە‌خانه‌ی مانه‌وه و گو‌ی‌قول‌اغ بوون بزانی له‌ نیو ئەو شاره‌ چ‌کۆ‌له‌ی چ ده‌قه‌وم‌ی، به‌لام ه‌یچ پرووی نه‌دا. کاتی‌ک ر‌وژ گ‌ه‌یشته‌ نیوه‌راستی ئاسمان‌ی، دەنگی خ‌ویندنی که‌له‌باب‌ی‌کی له‌ نیو شاری هات، پاشان ورده ورده ده‌نگه‌ده‌نگ له‌ نیو شاری بیسرایه‌وه و شار ئاسایی بووه. ده‌ت گوت ئەو شاره‌ قه‌ت ه‌یچی ل‌ی روو نه‌داوه.

ئەوئ پۆژئ هەتا ئیوارئ دەستە دەستە خەلکی شاری و دیهاتی بە نارەحەتی یەو بە لای ئەسپەکە دا دەپۆشتن. کە دەگەشتنە پەنا کە لاکەکە، رادەوستان و بە دلپری یەو تییەو رادەمان. کە لاکەکە هەتا ئیوارئ هەر لە وئ بوو.

کاتیکی شەویش بە سەر دا هات، کە لاکە ئەسپەکە هەر لە جیی خۆی بوو، کەس لئی نیژیک نەبوو. تەنانەت سەگیش خۆیان تێنەدەگەیان. سەگەکان کە دەگەشتنە پەنای، هیندیکیان چاوی لێ دەکرد و دواوە کلکیان دە نیو گەلئ دەگرت و بە راکردن لە وئ دوور دەکەوتنەو.

تاریکپوونی بەیانیی پۆژی دواتر خەلکی شاری بە دەنگی حیلەیهکی دوور و دریز لە خەوئ راپەرین. سئ جاری دیکەش ئەو حیلاندنە لە هەوای لیل و تەماویی بەیان دا دووپات بوو و زایەلە دەنگەکە لە بن پردی را تا چیاکان لە لای سەر و و تا دەریای نیوەرەست لە خواروو، پۆیی. خەلک لە مالان دەرپەرین، کۆ بوونەو و رۆشتن بو لای پردئ. کە گەشتنە ئەوئ دیتیان کە لاکە ئەسپەکە نەماو و کەس نازانئ چی لئ هاتو.

ئەوئ پۆژئ وەزعی ئەو شاری نائاسایی بوو. پیر و لاو، ژن و پیاو و منداڵ لە مەیدانئ و لە نیو شاری دەهاتن و دەچوون و تیکیانەو دەدا. هەمووشیان لە دلەراوکی دا بوون و توورەش بوون...

" راست پێش تاریکپوونی بەیان، دوازدە پیاوی سپیپۆش لە سەر تەپکی سەرەوئ شاری را هاتنە خوار و هەر کە گەشتنە لای پردئ، ئەسپی حەمەدۆکی راست بوو. دەتگوت لە خەوئ وەخەبەر هاتو. کاتیکی دوازدە پیاو سپیپۆشەکە کە دەریایەک نووریان بە دەورەو بوو، گەشتنە کن ئەسپەکە، ئەو خۆی راوێشاند و چەند جار لە سەر یەک حیلاندی. ئەو جار گەرەتر بوو، یالی گۆرا و وەک هەوری لئ هات. کلک و یالی لە بەر بای رادەژان..."

دوازدە پیاو سپیپۆشەکە بە بئ دەنگی دەوریان دا و بازنەیهکیان لە دەورە ییکهینا. ئەسپەکە یەک بە یەک بۆنی پێو کردن و وا دیار بوو ئەو جار هیدی بوو، پووی دە لای شاخی کرد و پرماندی. هەر دوازدە پیاو کە لە حالیک دا ئەسپەکەیان دە نیو خۆیان گرتبوو، بەرەو چیا رۆشتن. لە لای پردیش، لەو جی یە ئەسپەکە گوللەباران کرابوو، پڕیشکە ئاگریک مابوو، کە جار بە جار شەبەقی دەدایەو..."

بەیان لە نیو خەلکی باس باسی ئەسپەکە بوو. هیندیکی دیوویان کە دوازدە پیاوی سپیپۆشی نەناسراو لەگەل خۆیان بردبوویانەو بو شاخی و هیندیکانیش دیوویان کە بەرەو دەریای نیوەرەست چووبوو. لە هەموو شوینیکی ئەسپەکە دیترابوو...

سەر شار و دێیان، دیتەووە سەر شەكلی ئەسپی و وا دەحیلینێ، كە هەموو خەلك وەخەبەر دین، دەردەپەرنە دەری و كاتیک لە ئاسمانی دەروان، دەبینن كە هەورێکی سپی ئەوەندە رووناك كە مرۆف چاوی لە بەری هەلنایه، ئەو لە سەر شار، یان دێیهكەیانە. دەشزانن ئەو ئەسپی حەمەدۆکییە و دلیان بە دیتنی پر دەبی لە شادی..."

پۆژێکی بەیانی تازە ولات رووناك دەبوو، حەمەد خۆی ساز كردبوو بچیتە نیو شاری و بزانی چ هەوالێکی تازە سەبارەت بە ئەسپەكەى هەیه، لەو كاتەى دا گویى لە دەنگی موسلیمی بوو كە لە دەروەى دەروازەى حەساری را بانگی كرد. حەمەد، بە هەلەداوان لە پلێكانان چوو خوارى، رای كرد و دەرگاكەى كردهو. كاتیک دەرگا وەسەر پشت گەرا، بە جارێك دلی داخوړپا. لە خووشی یان ئەژنوكانى فیزان و وەخت بوو وەعەرزى كەوئ. چاوی لە گەل چاوه رەشه جوانەكانى سەیرانى تیک ئالقان. ئیدی هیچی بو نەكرا و لە بیلایه دەرگایە دا رەق بوو، تەنانەت بو نەكرا چاكوخوشی یان لە گەل بكا و بەخێرھاتنیشیان بكا. دایە حۆرى و موسلیمیش هەروا راوہستابوون و چاویان دە وىیەوہ بریبوو.

دایە حۆرى لە هەمووان زووتر وەخۆ ھاتەو و لە حەمەدى چووہ پێشى:

- ئەوہ چىیە پۆلە، ئەوہ بو وا حەبەساون؟ باش دەزانم دە چ حالیک دان و ھەست بە چى دەكەن. كاتیک دورموش عەلیى منیش دواى نو سالان لە یەمەنى ھاتەو، ئیمەش راست وەك ئیوہمان بەسەرھات. شەویكى ھەتا بەیانی دانیشتین، تەنیا دە یەكترەوہ رامین و تەنانەت بە یەك وشەش لە گەل یەكترى نەدواین، مات و حەیران ھەر چاومان لیکتر كرد! ھەمیشە كاتیک دوو یار بە یەكترى دەگەنەو، ھەر ئاوايە. پۆلە خۆشەوێستەكانم، لە جیاتیی ئەوہى ئینسان خۆشحال بی، دەپەشوکی، ھەر رادەوہستى و ھیچ ناکا! ھەمیشە بو ئینسانەكان ھەر وايە!

ئەو جار حەمەد وەخۆ ھاتەو، چاوی لە چاوی سەیرانى كرد، چووہ پێشى دەستی دایە حۆرى گرت، سى جارن ماچى كرد و لە سەر سەرى دانا. پاشان پرووى دە سەیرانى كردهو. ئەو سەیرانە جوان و جھیلە وەك كافوورى سپى ھەلگەرابوو، چاوی پر ببوون لە ئاو و لیوہكانى دەلەرزین. حەمەد چووہ پێشتر، دەستە نەرم و گەرمەكانى لە نیو دەستى خۆى گرتن و بە نەرمى تاویك گوشینی. ئەو جار ھەردووکیان بزەیان ھاتى و چاویان لە یەكتر برىیەو. موسلیم ھەوسارى ئەسپەكانى بە دەستەوہ بوو و بە شەوقەوہ چاوی لەو دیمەنەى دەكرد. لە پر حەمەد وەبیر موسلیمی كەوتەو، چووہ پێشى و لە ئامیزی گرت.

موسلیم ھەوسارى سى ئەسپانى بە دەستەوہ بوو. یەكێکیان بارىكى قورسى پيوہ بوو و ئەوانى دیکەش ھەر زینیان پيوہ بوو. موسلیم گوتى:

- ئەو ئەسپانە ئى خۆمانن، بوخۆم كرپومن!

حەمەد وەلامی دایەوہ:

– زۆر باشە، دەی با برۆینە ژوورئ! موسلیم گیان بوخۆت ئەسپەکانیش جیبەجی بکە.

پاشان وە پێشیان کەوت بو ژوورئ و بردنیە چێشتخانەکە.

– لە پێش دا نانیکێ بخۆن و بریک بەسینەوہ، دواتر ھەموو شوینیکێ مالمەکەتان نیشان دەدەم.

کاتیەک ئەو قسانە دەکردن، سەری بەردابۆوہ، چاوی لە عەرزی دەکرد و بە راستی نە دەزانی دەبێ چۆن ھەلسوکەوت بکا.

لە بەر بیلائیە سەیران راوہستا. ئارەزووی بوو زووتر ژوورەکانی دیکە ببینی و ھەستی دەکرد ئەوئەوئەو بە خواردنی فراوینەکە یەوہ دەبن، کاتیکی زۆرە و تاقەت ناھینئ ھیندە راوہستئ.

حەمەد کەرەسە چاخوردنەوہی نیشان دان. ھەر وہا سینی یە مسە جوانەکە، قاپەکان، دەوری یەکان، تاوہ، قابڵەمە، مەنجەلەکان، کەوچک، چەنگال و کێردەکان. ھەر وہا حەمەد لە بیری نەچووبوو کەوچکی ماستاو، ئاوگەردان، کەوگیر و چەند جوړ کەوچکی چێشتلینانیش بکړئ. دەسکی ئەو کەوچکە دارینانە نەخشین بوون و بە ھەموو رەنگەکانی کۆلکەزیرپینە رازابونەوہ. حەمەد ھیندە بە پەلە شتەکانی نیشان دەدان، کە ژنەکان نەدەپەرژان نیوہی شتەکانیش چاوی لئ کەن.

پاشان لە حالیک دا ھیشتاش پەشوکاوی پیوہ دیار بوو و روخساری ھەر وا سوور بوو، نھۆمی سەرەوہی نیشان دان. ئەو وینانەیان لە گەل مەلا سەلامی کړیبوو. پێش ھەموویان چاویان لە وینەکە ئادەم و ھەوای کرد:

– ئەوہ بابە ئادەم و ئەوہشیان دایە ھەوایە. ئەوہش ئەو مارە یە کە فریوی دان. ئەوہ گولەباغیکێ دە زاری دایە و بەو مانایە یە کە عەرزی زۆر جوړە خواردەمەنیی لیبە. ئەوہش ئەو سیوہ یە کە خواردیان، مارە کە فریوی دان و خواردیان...

پاشان داستانێ ئادەم و ھەوایشی، راست بەو شیوہ یە مەلا سەلام بو وی باس کردبوو، بو گێرانەوہ، تەنیا ئەو وردەکاری یانە باس نەکرد، کە بوخۆی بە شیوہی جوړاوجوړ بیری لئ کردبوو و لە میشکی خۆی دا وەردی دابوونەوہ. بە شەوق و زەوقەوہ بو سەیران و دایە حۆری باس کرد کە بە تەواوی دەزانئ ئەو وینە یە باسی چ دەکا: بروان! ئەوہ بەھەشتە، ھیندە پی ناچئ ئەوان سیوہکە دەخۆن و پاشان لە بەھەشتییان دەردەکەن و دینە خواری بو سەر ئەو عەرزی خۆمان. ئەوہ ھەوریکە، ئیستا با یەکی گەرمی دئ و باران دەست بە بارینئ دەکا. ئەوہیان، ئەوہ خالخالۆکە یە کە ھوت خالی رەشی لە پشتین و دواي ئەوہی ئەوان دینە سەر عەرزی، لە نارەھەتی یان دەیان پاریزئ و ئەو چۆمەش کە دەی بینن کەفئ دەکا و بە نیو گولان دا دیتە خوار، ئەوہ رووباری خو شەختی یە!

بەو شێوهیە هەر ئەو قسەى كرد و سەیران و دایە حۆریش گۆییان بۆ راگرت و جار بە جاریش سەرسامتر دەبوون. ئەو جار حەمەد بە ئۆگرییەكى زۆرترەوه چوو بۆ لای وینەى حەزرەتى عەلى. دەو وینەىەى دا ئىمام سەمىلەكانى شۆر بوونەوه، چاوى گەورەن و برۆى رەش و پېرن. ئەو بۆخۆى ئەو وشتەرى لى دەخوړى، كە تەرمى خۆى لە سەر دابەسراوه. حەمەد گوتى:

- بۆچى ئەو عەكسە دولدولیشى تى دا نیه، نازانم. هەموو كەس دەزانى كە حەزرەتى عەلى بە بى دولدولى بۆ هىچ كوى نەدەچوو.

پێشتر مەلا سەلامیش هەر وای گوتبوو. دایە حۆرى لیره دا وه جواب هات، لە حالىك دا بە وردى وینەكەى خستبوو بەر سەرنج و گنجى دە نىوچاوانى كەوتبوون، گوتى:

وا ديارە دولدول پێشتر رۆيشتو و لە بەر دەرگای بەهەشتى چاوه‌روانى حەزرەتى عەلىیە، هەر بۆیەش وینەگەرەكە دولدولى لە گەل نەهیناوه. بۆت بمرم عەلىی ستم لى كراو! عەلىی چاوه‌رەشى چاوه‌روان! ئەتۆ گوللەىەكت وه سەر دلى كەوت و هەر بۆخۆشت تەرمى خۆت برده بەهەشتى. ئاخ رۆلە خۆشەويستەكەم! ئەتۆ هەمیشە لە گەل پىغەمبەرى گەورەمان بووى كە هەمیشە نوورى لى هەل دەستا و ناوه‌كەشى گەورە و پىرۆز بوو! ئەو وینانە ئەوه‌نده گەورە و پىرۆزن، كە هىچ بەلاىەك ناتوانى سەر بەو مالىەى دا بكا! تەنیا وینەىەك كە جىگای بەتالە وینەى حەزرەتى محەمەد، واتە پىغەمبەرى گەورەمانە.

- ئەمن بە دواى وینەى حەزرەتى محەمەد دا گەرام و زۆریشم پرسیار كرد. نیه. چونكە هىچ كەس نەى توانیوه وینەى حەزرەتى محەمەدى بكیشى. دەموچاوى هەر نوورە و ناكیشریته‌وه. ئەوانەم لە مەلا سەلامى بیستوون.

دایە حۆرى هیندیك دە حەمەد و سەیرانیوه راما و گوتى:

- رۆلەكانم، ئیوه هیشتا لاون، باشە كاتىك وهك منتان لى دى، كە پىیەكم لە سەر لیوى قەبرىیە، بۆخۆتان بەروبوویەكتان دەبى.

پاشان رووى دە حەمەدى كرد:

- ئەتۆ چەند كەست كوشتوون... بەلام حەزرەتى عەلى لیٹ خۆش دەبى، تەنانەت ئەگەر هەرگیز داواى بەخشینیش نەكەى. بۆخۆم ئەوهم بە خەون دیوه. دەو خەوهى دا حەزرەتى عەلى كاتىك منى دى، بزەى هاتى. ئەو بەرەحمە و لە هەموو پیاوچاكەنىش چاكترە. ئەویش وهختى خۆى هیندیك ئینسانى خراپى كوشتوون. خودا لیشى خۆش بوو و بردیشىیە بەهەشتى... بەلى حەزرەتى عەلى لیٹ خۆش دەبى و دەرگای بەهەشتىت بۆ دەكاتەوه. ئەویش راست وهك تۆ پىی خۆشە هەموو هەزارەكان نانیان هەبى!

دایه حۆری هەر چاوی له وینەکهی دهکرد و قسهی دهکرد، ههتا ههمەد چوو، بنقۆلی گرت و بردی بۆ لای وینەکانی دیکه: بروانه، ئهوهش ههژدیهايه، بزانه سهري چهند جوانه! بهلام کلکی وهک کلکی ههژدیها گهورهی ههوت دهريايان بهسامه... بهلام دایه حۆری هەر له بیری وینەکهی ههزرهتی عهلی دابوو که ده وئ دا عهلی تهرمی خۆی بهپڕی دهکرد.

– لهو وینەهیهی دا، دیمه نه که کاتی بهیانییه و تازه ولات پرووناک دهبی. ئهوه زهوییه ههمووی گهنامه و شهونم له سهه گوله گهنامهکان نیشتهوه. هیندهی پین ناچین تاو ههڵدئ و ههموو دنیا ده پرووناکییهکی زیپین دا مهله دهکا. شنه بایهک دئ و گوله گهنامهکان رادهژین. لهو گهرما قورسهی چوکووراویه دا جیکه سیسران ولاتی پڕ دهکا و بهره بهری ئیواران ههوری سپی له ئاسمانی پهیدا دهبن، له سهه دهريایه شهمالی دئ و ههورهکانیش سیبهرمان له سهه دهکهن... دایه حۆری گوتی:

– بهلئ چوکوراوا خاکیکی پڕ پیت و بهره کهته!

دیسان بی دهنگ بووه. تهنیا شتی که ئهوی به خویه وه خهریک کردبوو و ههروا دهیه ویست چاوی لئ بکا، وینەکهی ههزرهتی عهلی بوو.

– ئهوه کهشتییهی لییره دهی بینن، ناوی "یاقوزه شیته"یه. له نیو کهشتییهکان دا له ههمووان جوانتره، ههههوت دهريايان دهگهڕی و کاتی که توپهکانی وهکار دهکهون، دوژمن شیته دهبی. دووکه له کهی که بهو دووکه لکیشه گهورهی دا دیته دهه، دهگاته تهشقی ئاسمانی...

بهلام دایه حۆری باسی کهشتییهی شههکهری پین خوش نهبوو.

– ئهوهش مستهفا کهمال پاشایه، بهرگی تایبهتی خۆی ده بهر دایه، قه مچییهکی به دهسته وهیه و له پهنا ئهسپه کهی راوه ستاوه...

لییره دا دایه حۆری کونه سال هیندی که بزوت، به وردی چاوی له وینەکهی کرد و دهستی به سهه شووشه ی چوارچیوه کهی دا هینا. دوايه پرسی:

– ئهري به راستی ئهوه بوخویه تی؟

– بهلئ، دایه گیان.

دایه حۆری هەر چاوی له وینەیهی مستهفا کهمالی ده کرد پاشان نیگی ده گویزته وه بۆ سهه ههمەد و سهیرانی. نیوچاوانی تیک دهنا، لیوهکانی ده له رزین و دیسان چاوی له مستهفا کهمالی ده کرده وه:

– ئهسپه کهی سووریکی مهیل به قاوه ییه...

گنجی نیوچاوانی زیادتر بوون، دیار بوو هیندی که دوودله.

– یه خهشی پهراویزی زیپینی لئ دراوه، راست وهک سهه رشانهکانی.

پاشان شهقاوی که کشایه وه و گوتی:

– هەر دوو رۆژ دەبێ ئەو وینەیهی بۆ کیشاومەوه .
 – ئەگەر وا بێ، دەبێ ئەسپەکهی دیبێ... لە لای خۆمان لە شاخی، خەلک بەیتیان
 بۆ داناوه و بە گۆرانی پێی هەلدهلێن. عەلی ئازادی شایەر دێ بە دێ دەگەرێ و ساز
 بە دەستەوه، دەگاتە هەركوێیهك دادەنیشی و بە ئەسپەکهی هەلدهلی. بە قەدەر
 سەری دەرزى یەش لە كەس ناترسێ!

– شایه‌ریك كه به شتیکی راست هەل‌بلی، لە خودای نەبێ، لە كەس ناترسێ!
 – ماشەللاً خودایه، باوهر كه دەم‌زانی ئەو ئەسپە شتیکی تاییه‌تی‌یه... ئەو دەمی
 كه ژانده‌رمان ئەتۆیان بریندار كردبوو، هاتەوه بەر دەگای من و سێ‌شەو و سێ
 رۆژان، بە بێ ئەوهی لە جیی خۆی جوولەهێ بکا، هەر لە وی راوه‌ستا‌بوو. كاتیك
 زانی كه من هەر تی‌نه‌گە‌یشتووم، لیم ناره‌حەت بوو و رای كرده سەر دوندی
 رەوه‌زیکی. ویستم لی‌ی نیزیک ب‌مه‌وه، بە‌لام ئەو تووره‌ بوو و لی‌ی دا رۆیی. ئەو كاتی
 كوێت بوو. جا بزانه، ئەمن دنیا‌یه‌كم تووك و نزا لی‌كرد. هی‌نده‌م تووك لی‌كرد زمانم
 ئیشك بوو. نەم‌ده‌زانی... ئاخر ئەو كاتی پیم‌وابوو شیتە... دەبێ خودا ئیستا چم
 لی‌بكا؟ چ ماوه لەو ئەسپەهێ ب‌كه‌م كه ئیستا دە‌بینم بالی لی‌رواون و لە گە‌ل
 چ‌لسواره‌ی غەیبی، حەوت سال‌حان و هەموو مە‌لایكان، لە ئاسمانان دا دە‌خولیتە‌وه!
 هەر ئەو ئەسپە بوو دە فریای تو‌هات و ژیا‌نی نە‌جات دای. هەر ئەو ئەسپە بوو كه
 بوو بە هۆی ئەوه‌ی دایه‌ سولتان بێ بۆ لات. ئیستا تی‌ده‌گە‌م... یارە‌بی خودا كوێرم
 كا و زمانم لال بێ، چونكه ئەمن ئاوام ئەو ئەسپە ئازار داوه!
 پاشان هەردوو‌ك دەستی دە دەوری سەری وەرینان و گو‌تی:

– خوا‌یه گیان، ئەمن بۆ وام كرد!

كاتیك سەری هە‌لینا، چاو‌ه‌كانی پ‌ر ب‌بوون لە ئاو:

– ئیستا گویم لی‌ ب‌گره، بزانه چت پ‌ی‌ده‌لیم حە‌مه‌د...

هی‌ندیک ب‌ی‌ده‌نگ بوو، بیری كرده‌وه و پاشان گو‌تی:

– ئەوه هەر لە سایه‌ی ئەو ئەسپە‌یه‌وه‌یه كه ئەتۆ توانیوتە بی‌یه ئیره، ئیمەش ئەوه
 هاتووین، لیره هە‌موومان لی‌ك كۆ‌بووینە‌وه و كە‌شیش نە‌یزانیوه! بابانم خرا بێ، بۆ
 دەبێ ئەمن نە‌م‌زانیبێ كه ئەسپ‌ی‌کی سە‌رشیت – زمانم سووتی، ئیدی قەت پ‌ی‌ی نالیم
 شیت – دە‌توانی شتی ئاوا سە‌یر و پ‌ر لە رە‌مز و رازی لی‌وه‌دەر‌كه‌ون. بریا هی‌ندیک
 زیاترم ب‌یر ك‌رد‌بایه‌وه. ب‌روانه، ئەسپە بۆ‌ره‌ی كوێ‌ر‌و‌غ‌لی، گوێ‌دریزه‌كه‌ی حە‌زره‌تی
 عوزه‌یر و دو‌لد‌و‌لی حە‌زره‌تی عە‌لی... كه وا بوو دە‌بوو هی‌ندیک زیاتر ورد بووبامه‌وه
 و تی‌گە‌یشت‌بام كه ئەو ئەسپە چ‌ی‌یه... بە‌لام ئیدی دەر‌چوو! قوری دنیا‌یه‌م وه
 سە‌ری...

– دایه‌ حۆری مە‌گری، خو ئە‌وه‌یان ئەسپە‌كه‌ی من نیه.

دایه‌ حۆری دیسان گە‌ش بۆ‌وه:

– راست دەكەى! واىه، ئەمەيان ئەسپەكەى ئىمەيه! ئەوھش زەرەرى بۆمان نيه و به پيچەوانەوه هەر خيّر و بهرەكەتى بۆمان دەبى. ئاخ! بەلام ئاخىر بۆ دەبوو ئەمن نارەحەتى بکەم؟ بۆچى دليم شکاند؟

ئەو جار سەيران ھاتە نيو باسەكەيهوه:

– خۆ تۆ نەت دەزانى بۆ ئەسپەكە هەر لە بەر دەرکى راوەستابوو، ئەسپى ديش خۆ زۆر وا دەکەن.

پاشان چوونە نيو ژوورەخەوه گەرەكەى. دايە حۆرى چاوى لە ھەموو شتەکان کرد، تەختەکان، لىفەکان، سەرين و بالنجەکان، فەرشەکان و پەردەکان و... ھەمووى جوان چاوى لى کردن و يەكە يەكە دەستى لى دان.

– ھەموو شتەکان زۆر جوانن! ياخوا رۆلە خودا يارتان بى، تىي دا بحەسینەوه، بە يەكەوه لە سەر يەك تەخت و يەك سەرينى پير بن و نارەحەتى و لىكەھەلبرانتان وەرپنەيه!

ئەو جار ھەمەد بردى يە ژوورەكەى خۆى، ئەو ژوورەى بۆ دايە حۆرى دانرابوو. تەختىكى جوان و لىفەيەكى پەراویز گۆلدۆزى كراوى بۆ كرىبوو. چەند جارەن دايە حۆرى دەستى لە سەر لىف، لىفە و بالنجەکان دا و پاشان ھىندىك نيوچاوانى گرز کرد. ھەمەد گوتى:

– دايە گيان ئەو چى يە؟

– كورم خۆ ئەمن ناتوانم لە سەر ئەو تەختەى بخەوم! ئەوھى لابه! يەك دۆشەكم بۆ لە سەر عەرزى دانى.

– ئەو مافوورەيەش ھەر لىرە ھەل گره و لبادىكم بۆ بىنە. ئەو جار ئەمن دەمەوى وىنەى ھەزرتەى عەليم لە ژوورەكەى ھەلئاسرى. عەلىش وەك تۆ كورى منە.

– بەلى دايە گيان، ھەر ئىستا ئەوانەت بۆ جىبەجى دەكەم!

– پىويست نيه پەلەى بکەى، خۆ من بە تەما نيم سبەى برۆم. دواتر بەكاوھخۆ بىكە. – باشە دايە گيان.

چوونەوه نھۆمى خوارى. ھەمەد ژوورى دانىشتنى نیشان دان. ھەر چوار لای ديوارەکانى ژوورەكە بە ھىللىكى نەخشەى راست و رىك رازابوونەوه و لبادىكى جوانىش لە نيوپراستى ژوورەكەى راخراوو.

– ژوورىكى زۆر جوانە و لبادەكەش لبادى چاکە، ئەدى ئەو مېزە كە پەيكەرەى لە سەر دروست كراون...

ھەمەد راي کرد، دەورى يەكى مسى ھىنا و لە سەر كورسىلەيەكى دانا. دەورى يەكە چەند ئايەتى قورئانىي بە شيوەيەكى زۆر جوان و ورد تى دا نووسرابوو.

دايە حۆرى گوتى:

– ديتوتانە ئەو دەورى يە چەندە جوانە؟

ئەو جار دەستی بەرەو ئاسمان بەرز کردەو و شوکری خودای کرد. لەو ماوەیەدا دا کە سەیران خەریکی ئامادەکردنی فراوینەکە بوو، حەمەد و دایە حۆری باسی دئی، شاخ، مەلا فەرهاد و زۆر لەو شتانەیان کرد کە بیرەوهریی خۆش و ناخۆشیان لە دلیان دا زیندوو دەکردنەو. دایە حۆری هەوایی خۆشی پێبوو. لەو دەمەدا موسلیمیش هاتە ژوور. کۆرەکە هەموو گیانی دە ئارەقەدا خووسابوو و وەک چەوهندەریش سوور هەلگەرابوو.

– هەموو شتەکانم هیانە ژوورئ، ئەسپەکانیشم تاقت کردن و خولیکیش بە نیو دارپرتەقالەکان دا گەرام. هەوێل جار کە ئەو دارانەم دیتن، تازە گولیان کردبوو و ئیستا پێیانەو بوو. بەرەکەیان بە قەد سەری قامکە گەورەم دەبی و تەواو شینیشن.

موسلیم لە سەر سفرەدا دانیشت و وەک گۆرگی برسی دەستی بە خواردنی کرد. دایە حۆری لە حالیک دا چای دەپێڵەیهکی شووشەدا نەخشین دا دەخواردەو و پێڵەکە لە لیوی نێزیک دەکردهو، گوتی:

– سبەینی شۆرباویکی خۆشتان بۆ لێدەنیم، نەعنەشی دەبەر دەکەم. ئەرئ ئیره نەعنە لییه؟

– هەر لە مائی هەمانە. پێش ئەو ئیو ئیو بێن، هەر شتیکی پیم وابوو بێ پێویستە، کپیومە.

دوای ئەو ئیو خولیکی دیکە بە نیو تەواوی ژوورەکان دا گەران و هەموو شتیکی و هەموو کەلین و قوژبەنی مالهەکیان چاوی لێکرد، هاتنە حەساری و لە بن داریکی گەورە کە لە بەر دەرگای ژوورئ بوو، دانیشتن. هیندە پێنەچوو دایە حۆری پلاوی بۆ لێنان. بۆنی پۆنی قرچاوی ولاتی پێ کرد. حەمەد هەستی بە ئاسوودەیی و خۆشەختییهکی زۆر دەکرد. لەمیژ بوو، ئارەزووی خواردنی چێشتەکانی دایە حۆری کردبوو.

بەرەبەری پۆژاویە نانیان خوارد، دانیشتن، هیندیکی دیکەیان قسە کرد و پاشان دایە حۆری چوو دێوێکە خۆی. ماندوو بوو و خەوی دەهات. حەمەد تەختەکە لابردهو و لبادیکیشی بۆ راخستبوو. دۆشەکیک لە قولینچکیکی هەلپەسیرابوو. دایە حۆری کە سەیری لیفەکە کرد، دیتی لە ئاوریشمییه، سەری سوپ ما. بیری کردەو: کۆرەکە چاکی کرد ژیانێ چەتەگەری بەجی هیشت. کێ بە بیریشی دا دەهات کە کۆری برایمەرۆتی هەزار بەو پۆژە بگا. خۆزگە دایکی مابا و ئەوانە بە چاوی خۆی دیبا! دەستی بە سەر لیفەکە دا هینا و کاتیکی سەری هەلینا، چاوی بە وینەکە حەزرتی عەلی کەوت، کە بە دیوارییهو هەلواسرابوو، هەر ئەو وینەیه کە ئیمام و شتریکی لێدەخوری کە تەرمی ویی بە پشتیو بوو.

له وینهکەى چوو پێشئى و به وردى تىیهوه پام، ئەو جار دیتی که حەزرەتى
عەلى بزەیهکى له سەر لیوییه:

- پۆله گیان، سولتانە گەورەکەم که پوخسارت دەلێی گۆله، خودا ئەو گەورەبییەى
پێبەخشیوی که تەرمى خۆت بو خۆت هەلگری. پۆله قارەمانەکەم، خۆ به خۆپرایى
ناویان نەناوى "شیری خودای"! ئاخر هەر بوخۆت نەبووی که تەرمى خۆت له پشتی
وشتەرەکەى بار کرد؟ هەر بوخۆشت بەرپیت نەکرد؟ ئەتۆ عەلیی گۆلپوخسارەکەم،
دۆلدۆلسوارەکەم، شیرەکەم، عەمرەکەم، ئەتۆ دەبی بزانی که ئەو کورەم حەمەد،
راست وەک تۆ به هەزاران رادەگا و هەول دەدا یارمەتیی برسییەکان بەدا. هەر وەک
تۆ، لەو رۆژەیهوه له دایکی خۆی بووه، نەى زانیوه ئاسوودەبی چىیە،... دایکی یان
کوشت... بەلام ئەمن هەر وەک دایکی وی وام. ئەویش عەبدى خانى کوشت و
چاکیشى کرد کوشتى، چونکه ئەو پیاویکی زۆر زالم و پیس بوو. ئەتۆش زۆر کەسى
ستەمکار و پیست کوشتوون. دەزانم گوناھە ئینسان عەبدى دیکەى خودای بکوژئى،
بەلێ وایە، بەلام ئەو پیاویکی بیبەزەبی بوو، دلپەق و خوینخۆر بوو. ئەتۆش بەو
شمشیرە دوو سەرەت زۆر کەست کوشتوون. بەلام حەمەدى بەستەزمان، ئەگەر ئەمن
نەبام، قەت عەبدى خانى نەدەکوشت، خەریک بوو خۆی تەسلیمی دەولەتئى
دەکردهوه، ئیدی ئەمنیش یەخەم گرت و چاوم دە چاوی بری: ئەوه بو کوئ دەچی
حەمەد، کورم، دل چۆلەکە، ژنانیلەى ترسەنۆک، دەلێی مشکى پشیلەت دیوه، ئەو بو
کوئ دەچی؟ بە تەمای برۆی و دە بەر شەپی عەبدى خانى دا بەجیمان هیلێ؟
بوچما ئەو خەلکە هەزارە ئەو کاتەى ئەتۆ عەبدیت لەو دئیهى رەپئ دەنا، بو
نانى شەوئ موحتاج بوون؟ ئەدى بە تەمای ئیستا بو کوئ بچی؟ بەلێ ئاوام پئگوت.
خودا هەل ناگرئ ئەویش ئەمنى ناھومید نەکرد، عەبدی کوشت و ئیدی دواتر ئەو
هەموو رپووداوى بە سەر هاتن. هەمووشى ئەمن سەبەبکار بووم. ئەمن هەموو
تاوانەکانى حەمەدى وه ئەستۆ دەگرم. ئەو قەت هیچی نەکردوه، هیج! جا ئیدی
نازانم ئیوه دەلین چی؟ نازانم. حەمەد هەر کارى چاکى کردوه، بەلام ئەگەر له
شوینیکى وردە تاوانیکیشى کردبئ، ئەوه من وه ئەستۆى خۆمى دەگرم. خۆ بوخۆت
دەزانى که ئەسپەکەى، راست وەک دۆلدۆلئى تۆ، چۆتە لای چلسوارەى غەیبی، ئیستا
یەکتى دەناسن و له نیو هەورە سپیەکان بە دواى یەک دا دەحیلینن.
حیلاندنەکەیان هەموو بەیانى یان خەلکى ستەمکار دەترسینئ. دەزانم بوخۆت
ئاگات لەو شتانە هەیه! عەلى، دەزانم. لەمیزە ئەوانەت زانیوه و ئیستا تەنیا من
یەک شتت داوا لئ دەکەم. بوخۆت دەبینى ئەسپەکەى چەندە جوانە! حەمەدى کورم
هەرگیز یەک تالە مووشى له سەرى هەزار و بیئەنویان لار نەکردۆتەوه و هەر بەو
زوانەش مندالیان دەبی... ئەو یاوەرە، خودا غەزەبی لئگرئ، خەجیجى لئکوشت.
مندالەکەشى ئیراز بو شوینیکى برد، هەر خودا دەزانئ کوییه.... دەبی ئەمن

پۆژێکی بە مستەفا کەمال پاشای کە یەخە ی گۆلدۆزی زێرکفەتە و سەرشانەکانیشی هەر وەتر و ئەسپێکی سووری داوین تاریکی هەیه، بلیم کە هیندیک شتمان لە بەین دان، دەبی باسیان بکەین. باوەر ناکەم دەستم بە سینگێ یەو و بە هیندم نەگرێ. لێ دەپرسم: ئەرئ ئەگەر کابرا ژنیکی بکوژێ، یان تەنانت هەر لێی دا، ئەو دەکرێ پێی بلی ئینسان؟ بەلێ هیندیک شت هەن کە دەبی لە گەل وی باسیان بکەم. عەلی، ئەتۆ بوخۆت دەزانی کە ئەمن چاوم لە دەستی تۆیە، لیرەش و لە دنیای دیکەش، کە وابوو وریا بە ژانەسەرئ بو حەمەدی من دروست نەکە! ئەگەر پۆژێکیش تووشی شتیکی خراپ هات، دەبی بی بەخشی! بوچما ئەتۆ شیرێ خودای نی و هەر بوخۆت تەرمی خۆت نەبرده سەر گۆر و حەمەدۆکیش هاوپی تۆ نیه؟ گویم لێ بگره، حەزرتی عەلی یە چاوپرەشە کەم، ئەو حەمەدۆکی خۆم بە تۆ دەسپیرم. ئەمن هەمیشە ئاگام لێی بوو و لە چاوی خۆم خۆشتر دەوئ، بەلام لە ئیستاو ه ئەتۆ دەبی ئاگات لێی بی و بە تۆی دەسپیرم! بوخۆشت دەزانی کە ئەمن ئەتۆم زۆر پی گەورەیه.

پاشان دەستەکانی بو لای وینەکە ی هەلێنان و بە شیوێ یەکی توندتر گوتی:
 - خۆ گویت لێ بوو حۆری پی گوتی چی، شیرە کەم؟ وە نیه؟ حەمەدۆکم شتیکی لێ بی، ئیدی قسەت لە گەل ناکەم و قەتیش چاوت لێ ناکەمەو. هەتا ماویشم ئیدی پیت نالیم شیرێ خودای! ئەو کاتی یەخەت دەگرم، عەباکەت لە بەر دادەدرم و بزگۆر بزگۆری دەکەم! لەو دنیایەش و لە دنیای دیش! خۆ گویت لێیە دەلیم چی، ئەو روو بدا، قەت لە دەستم دەرنای! جا ئەگەر تۆسفالیک هەستی بەخۆداشکانەو هت دە بەر دا بی، قەت ناتوانی جاریکی دی چاوی لە چاوم کە! ئەو ماله جوانەت دیو، کە حەمەد پیکی یەو ناو؟ ئەو پیت دەلیم نەیه لێ قەت ئەو ماله لێ تیکچی!

ئەو جار سەری بەردایەو و لە سەرەخۆ داواکە ی دووپات کردەو:
 - ئەو ماله جوانە ی لە بەلایان و لە چاوی نەیارانی حەمەدی من بیاریزه! تێ دەگە ی دەلیم چی؟! بی پارێزه!

ئەو شیوێ دواندەنە هەم دەستووردان بوو، هەم پارانەو و هەم وشیارکردنەو هەش. بە هەستیکی بریک ئالۆزەو لە سەر لبادە کە ی، لە تەنیشت دۆشە کە ی دانیشت و لێفە ئاوریشمە کە ی بە خۆی دادا. لە پر دلی پر بوو لە هۆمید و شادی: دە ی، جا ئەگەر حەزرتی عەلیش ئاگای لە حەمەدۆکی نەبی، خۆ ئەسپە کە ی هەیه. خەریک بوو بلی "ئەسپە شیتە کە ی". ئەسپە کە دە ی پارێزی، خەمت نەبی، ئەو ئەسپە هەموو بەیانان بە سەر شار و دییان دا دەحیلینی...

دایە حۆری هەستا:

- حەمەد، وەرە ئێرە!

حەمەد دەسبەجی ھات، دەرگای کردەو و گوتی:

- بەلێ دایە حۆری، چت دەوئ؟

- وەرە، کارم پێتە!

- بەلێ!

دایە دەستی بوو وینەکەى عەلى دريژ کرد و گوتی:

- بڕوانە! ئەو وینەبەت لە شوینیکى باش ھەلنەواسیو، لە لای لاقمە و لەوانەبە

عەلى توورە بئى! بىھینە لە لای سەرمى ھەلئاسە!

حەمەد چوو خوارى و ھیندەى پىنەچوو بزماریک و چەکوچیکى ھینا و ھاتەو.

- وشيار بە عەلى کورم ئازار نەدەى، ئەو ھاوڕپتە. چاو، بزەى سەر لیوی چەندە

جوانە! ئەھا، ئەوئ باشە... زۆر باشە...

کاتیک حەمەد رۆبى، پلپیتەى چراکەى داکیشا، فوویەکى لى کرد، کوزاندی یەو و چوو

دە جیگایەو. دۆشەکەکە زۆر نەرم و خۆش بوو، بەو حالەش خەوى لى نەدەکەوت.

پیشتر ھەر سەرى گەبشتبا سەر سەرىنى، نوستبوو و تۆپت ھاویشتبا وەخەبەر

نەدەھات. دیسان لە گەل عەلى دەستی بە قسەکردنى کردەو و ھیندیکیشى دوعا

بوو دۆلدۆلى خویندن. دایە سۆلتانیشى لە بىر نەچوو. پاشان بىرى لەوہى کردەو کە

چ ئامۆژگارى یەک بوو سەیران و حەمەدى پىویستە بى کا... پرتەقالەکان بۆنیان زۆر

خۆش بوو! موسلیم بۆی گىرابۆو کە گۆلى دارەکەى وەک ھەورى سپى چوونە.

ھەرەھا باسى دەریایەى بوو کردبوو، کە ئەگەر راستى کردبى، ئەویش بۆنى

دارپرتەقالانى لى دى. تەنانت عەرز و زەویى چوکورپاویەش ھەر ئەو بۆنەى لى

دەھات. موسلیمیشى خۆش دەویست. سبەینى دەبى بوو ویش بپاریمەو و داوا لە

ئیمامى عەلى بکەم، کە ئەویش دە بن بالى خۆى بگرى و بى پاریزى. پاشان

پەشیمان بوو: رەنگە پاراستنى دوو کەسان عەلى ماندوو کا، حەمەد لە پیشترە.

دوايە ھەر بەو بىرانەو خەوى لى کەوت.

بەیانى ھەردووک ژن لە کارى چیشتلینانى وەخۆ کەوتن. دەو یەک شەوہى دا

سەیران ببوو زنىكى دى. چاوەکانى، رۆخسارى، دەستەکانى و لە سەیەک سەر تا

پى خۆشى و شادى لى دەبارى و ئەو بەکەى فبوونەى وى دایە حۆرىشى دەبزواند.

بەیەکەو گۆشتیان کوتا و شورباو کفتەیان لى نا. زۆر چیشتى دیکەشيان لى نان و بوو

پازاندنەوہى سفرەى ئیوارى ھەموو ھەولى خویان دا. ئاخىر میوانیکى زۆریان

دەھاتن. دایە حۆرى دە دلى خۆى دا دەى گوت: ئەو ھونەرمەندەش کە وینەى

حەزرتى عەلى کیشاوەتەو دى و ھەر خوداش دەزانى کە دبى چەندە بپاویكى

تیگەبشتوو بى! لە ھەموو شتىكى زیاتر پى خۆش بوو ئەو دەستانە ببینى کە ئەو

ھونەرەیان لە دەست دى و سەرى لە وە سوپمابوو کە چۆن ئەو دەستانە دەتوانن

هەم حەزرەتی عەلی و هەم شتی دیکەیی وهک دار، گورگ و بالندان ئاوا زیندوو نیشان بدەن. وانیه، دەبی چاوی وی وهک چاوی ئیمەمانان نەبن. بیگومان چاوی وی لە توانایان دا هەیه شتی نەهینی و نەدیویش ببینن.

هەموویان چاوه‌پروان بوون ئیوارە دا بی و میوانەکانیان بین.

لە پیش دا زەکی نەژاد لە گەل ژنەکەیی و سی مندالان هات. ژنی مامۆستای فیڕگەیی زۆر جحیل بوو، قژی کورت بوو، هەر بە قەد سەری پیاوان دەبوو و سەرنجی دایە حۆری راکیشا، بەلام زۆریشی پی سەیر نەبوو. ژنەکە چارشیی پیوه نەبوو، تەنووڕەیهکی زۆر کورتی دەبەر دا بوو، پانیەیی کەوشەکانیشی زۆر بلیند بوو و دایە حۆری بییری لەوه دەکردهوه کە ئەو ژنە بلیی چۆن بتوانی خۆی بە سەرپیوه رابگرئ و برۆا. پاشان بەرۆکیشی زۆر ئاواله بوو و دەکرئ بلیی مەمکی بە دەرەوه بوون... ئای... بەلام ئاخر ئەوانە هەموویان میوانی حەمەدۆکی بوون و نەدەبوو دایە حۆری بییری خراپی سەبارەت بە وان بە میشک دا بی. هەر بۆیهش بەرەوپیریان چوو و بی ئەوهی لی دیار بی چۆن بیر دەکاتەوه، بەو پەری ریزه‌وه پیشوازیی لی کردن.

مامۆستای فیڕگە دیارییه‌کیشی بۆ حەمەدی هینابوو: سینییه‌کی زیوی زۆر جوانی کۆن و عەنتیکە کە بە خەتی عەرەبی هیندیک شتی لە سەر نووسرابوو. دایە حۆری لە دلی خۆی دا گوتی ئەو سینییه زۆر بە نرخه، چونکە ناوی خودای لە سەر نووسراوه! هەموویان زۆر ریکوپیک بوون و دایە حۆریش هەمووانی بە گەرمی بەخیرهاتن کرد. کەیفیشی بە مندالەکان هات و هەر یەکەو هەناریکی پەمەیی گەورەیی دانئ، کە لە دیی خویان را هینابوونی. ئەگەر چی ئەوانەیی بۆ حەمەدی خۆشەویستی خۆی هینابوو و هیندیکیشی پی ناخۆش بوو کە دەیی بەخشین...

پاشان وینەگەرەکە هات. هەموو پییان دەگوت مامۆستا. ئەو سندووچەیه‌کی زیڕکفت و قورئانیکی پی بوو. دواي ئەوهی قورئانەکەیی ماچ کرد و لە سەر سەری دانا، دانییه دەست دایە حۆری. دایە دەستی لەرزین و بە زەحمەت توانی سندووچەیه‌کی راکرئ، ئەویش پی خۆش بوو هەوێ قورئانەکەیی ماچ کا و دوايه وەری گرئ. حەمەد غاری دا پیشی، قورئانەکەیی وەرگرت و لە سەر تاقەیه‌کی دانا. دایە حۆری چی دیکەیی تاقەت نەهینا و لە بەر لاقی مامۆستای وینەگەر وه عەرزى کەوت. هیندیکیان ئاوی سارد دایە. کاتیکی هیدی بۆوه، لە بەرامبەر وینەگەرەکەیی دانیشت، بەلام نەیه‌ویرا راستەوخۆ چاوی و تەنانەت لە دەستەکانیشی بکا. هەر چاوی لە دوگمە سەدەفەکانی بەرۆکی بالتۆکەیی دەکرد. دواي ماوه‌یه‌ک چاوی لە دەستەکانی کرد، قامکە باریکەکانی و نینۆکە دریزه‌کانی چاوی لی کرد. هەم قامک و نینۆکی و هەم بالتۆکەیی پەلە پەلەیی رەنگیان پیوه بوو. کاتیکیش سەرەنجام چاوی لە چاوی کرد، لەرزى. کاتیکی مامۆستا چاوی لە چاوی کەسیکی

دەبەری، دەسبەجی دەی زانی ئەو كەسە چیی دە دلی دایە، چیی بە سەر هاتو و لە مەودواش چیی بە سەر دئ...

ئەو جار مەلا سەلام لە گەل ژنەكەى هاتن. ژنی مەلا سەلامی دەسماڵیكى لە سەر بوو، كە هەموو تووكی سەرى داپۆشیبوو و كراسیكى دریزی دە بەر دابوو، كە تەنانت سەرى قامكى لاقیشی دیار نەبوو. ئەوانیش دەستاونگیك، سەماوهریك و دەستیك ئیستیكانی چكۆلهیان بو هینابوون. ئیستیكانەكان هیلیكى زەردی جوانیان پێ دا هاتبوو. هەموو ئەوانەى لە وئ بوون، بە میوان و خانەخویو سەماوهرەكە و دەستە ئیستیكانەكەیان زۆر پێ جوان بوون.

سەیران لە نیوهراستی ژووری سفرەى راخست. ژنەكانی دیکەش بو ناندانانەكەى یارمەتییان كرد. ژنی زەكى نەژادی مامۆستا لە جیی خوئی نەبزووت و لە گەل پیاوان نانی خوارد و ژنەكانی دیکە لە چیشخانەكەى كۆو بوون و لە گەل مندالان نانیان خوارد.

دواى ئەوێ مامۆستای وینەگەر و مەلا سەلام نوێژی عیشایان كرد، ژنەكانی دیکە و مندالەكانیش هاتنەو نيو پیاوكان و لە گەل وان دانیشتنەو، بەلام زۆریان قسە نەدەكرد و زیاتر هەر گوئیان بو مامۆستای فیڕگە رادەگرت كە بەردەوام، وەك ئەوێ وتار بدا، قسەى دەكرد و وەك بوخوئی دەى گوت لە سەر پردی شاهینی، لە بەرەى ئانتیپ، بە تاقي تەنى لە بەرامبەر گورھانیك سەربازی فەرانسەیی دا راوہستاوو، هاوسەنگەرى رەشماری پارتیزانی بە ناوبانگ بوو و لە پیش چاوی وی ئەو شەركەرە ئازایە كوژرابوو. دەى گوت رەشمار خویندەوار نەبوو، بەلام لە هەموو پیاوہ ئاقلەكانی ئەستەمبوولی ئاقلتر بوو. ئەو لە هەموو كەس باشتەر دە ژیان و دەروونی ئینسانەكان دەگەشت. ئەو چەتەیهكى وەك كویرۆغلی بوو، لە دەولەمەندانی دەستاند و دەى دا بە هەژار و داماووان... بەگ و ئاگان كە لە پیش دا هەلاتبوون، یان هاوکاریی دوزمنیان كردبوو، زەوى و عەرزەكانیان لە نیو خویان دا دابەش كرد و هەموو شتیك وەك پیش شەپیی لی هاتەو. هەژارەكان برسی مانەو، بە دەستی ئاغا و بەگەكان چەوسیندرانەو و وەك میشومەگەزى پۆل پۆل بە نەخۆشى لەرزوتا مردن... بەلام مستەفا كەمال پاشا هیچی لەو بارەیهو نەدەزانی، چونكە ئەو ئاغا و بەگانەى دەوریان دابوو، لە پرووناكایییان دوور كەردبوو.

وتەكانی زەكى نەژادی مامۆستا وەك شەپۆلى دەریایە بە دواى یەكتر دا دەهاتن. دایە حۆرى ورد گوئی راگرتبوو و هاوكات چاویشى لە چاوی مامۆستای نەدەترووكاند: ئەها ئیستا تى دەگەم. ئیستا دەزانم گرفتهكە چى یە! ئیستا دەزانم مستەفا كەمال پاشا كییه. ئیستا كە میوانەكان رویشتن، دەزانم چ بەو ژینرالیەى بلیم كە ئەو دەرەجانەى بە سەر شانى یەوہن. دەبئ وشەكانم وەك تیری تیژ بن!

بەلام ئیدی زیدەرەویش ناکەم. لە گەل ئەوەش ئەو دەبی پیاوی چاک بی، چونکە وینەگەرەکه وینە ی ویشی کیشابوو. خۆ مامۆستای فیڕگەش کە ئاوا توند باسی ئاغا و بەگانی دەکرد، نە دەویست مستەفا کەمالی تاوانبار بکا. ئیستا دەزانم بۆ مستەفا کەمال ژاندرەمە ی ناردۆتە سەر حەمەدۆکی و چون بوو پڕیگای داوہ کە یاوەر خەجی بکوژی... پراوەستە با میوانەکانمان بپۆن... ھەر سەیران و حەمەد نوستن، دەبی دوو قسە ی حیسابی لە گەل بکەم! بۆ دایە حۆری زەحمەت بوو ھەموو قسەکانی مامۆستا زەکیی باوەر بکا! مستەفا کەمال پاشاش جووتیڕیک بوو وەک ھەموو جووتیڕەکانی دیکە، بۆخۆی گوتبووی، کاتیک منداڵ بوو شوانی یەتی دەکرد و کیشکی لە مەزرایە دەکیشا کە قەلەرەشە نە یەن حاسلە کە ی بخۆن... بەلی، دەبی ھەموو شتیکی پێ بلیم و راستی یەکانی بۆ باس بکەم، بۆ مستەفا کەمالی، وای پێ بلیم کە ھەتا ماوہ لە بیری نەچیتەوہ! دەبی پێ بلیم ئەتۆ کە کۆری بیوہ ژنیکی نە دار بووی، ئەتۆ کە کیشکت لە مەزرایە دەکیشا و قەلت دەردەکردن، ئیستا لە شکریکت دەبەر دەستی دایە، کە سەربازەکانی ھەموو خەلکی نە دار و ھەژارن. بەو حالەش ئەتۆ ھیچ دەربەستی وان نی و لە بەرامبەر دا لیت گەرپاوہ ئاغا و بەگەکان ھەموو دنیا یە دیسان دە نیو خۆیان دا دابەش بکەنەوہ! ئەتۆ نە دەبوو ھەلسوکە و نت ئاوابی! ئاغا و بەگ چ سوودیکیان بۆ تۆ ھە یە؟ ئەو کاتی کە شوان بووی، جاریکیان ئاوپر وە سەر دای؟ ھەر بە فکریان دادەھات ماندوونە بوونیشت لی بکەن؟

ئیستا زەکی نەژاد باسی شەر لە گەل یۆنانی یەکانی دەکرد. لەو شەرپیش دا ئەو قارەمانەتی نیشان دابوو. ئەوکاتی جاریکی پڕوبەرپوو مستەفا کەمالی دیبوو. دە ی گوت پیاویکی مووزەرد بوو وچاوہ شینەکانی زۆر جوان بوون.

دایە حۆری لە دلی خۆی دا گوتی: ئەگەر وا بی ئەو وەک وەلی یە زەردی خۆمان دەچی. وەلی یە زەردیش لە شەری داردانیلی لە گەل بووہ و کاتیک ھاتەوہ، لاقیکی لە دەست دابوو. ئەو پیاویکی بەھیز، کەللەشەق و زۆر راستگۆ بوو. ئەگەر وا بی ھەموو مووزەردە چاوشینەکان وەک یەکن و پەنگە نەکرئ دەمە تەقە و باسی لە گەل بکە ی. بەلام ھەرچۆنیک بی، ھەتا دەمرم ھەر لە مستەفا کەمالی توورەم. خودا زەلیلیم کا ئەگەر جاریکی دیکە قسان لە گەل ئەو داوہ لە ی بکەم! ئەو چەشنە ئینسانانە قەت گوی لە پیاوی ناگرن. سویندی دەخۆم تازە چاو لە وینە ی ئەو کابرایە ی ناکەم، کە پڕیگای بە یاوہریکی خۆی داوہ خەجیجی بەستە زمان بکوژی.

ئەو جار ھونەر مەندە کە قسە ی کرد و پێی وابوو شتیکی جیگای داخە و دەبی لە گەل مامۆستا زەکی باسی بکا: باشە ئەتۆ دەلیی مستەفا کەمالیش وەک ئیمە یە و تەنانەت قەلەرەشە ی لە مەزرایە دەرکردوون، بەلام ئەتۆ کە لە نیزیکەوہ چاوت

پێی كەوتو، بۆ لێت نەدەپرسی كە لای ئێمە دەگرئ، یان نا؟ ئا یان نا؟ بۆچی رێگات دەدا بکەوێتە لای ئاغا و بەگان؟ باشە ئەتۆش لەوێ دا كەمتەرخەمیت نەکردو؟ دایە حۆری تەواو هاتبوە سەر ئەو باوەرەى كە ئیدی چاوی لە مستەفا كەمالی نەكاتەو.

شتێك مابوو كە ئەو پێی خۆش بوو بی زانی و دەبوو ئەو پرسیارەشی لە مامۆستای وینەگەر كردبا: ئەتۆ كە حەزرەتی عەلی، كوێرۆغلی و تەنانەت بۆراقی پێغەمبەریشت كێشاو تەو، بۆچی وینەى ئەو پیاوشت كێشاو تەو؟ باشە قسەكانی مامۆستای راست نین؟ خۆ ئەو گومانى تى دا نیه كە ئەوان خەجیجیان كوشت. وێرای ئەوێ دایە حۆری گوێی دابوو مامۆستای وینەگەر، ئەو پرسیارانەشی دە خەيال دا دەهاتن و دەچوون. ئەو لایەنى باش و خراپی هەل دەسەنگاند، بەلام هەر بە تەواوی ساغ نەدەبوو كە چۆن لەو ژینرالیەى بڕوانی كە دەرەجەى زێرى بە سەر شانى یەو بوون. پاشان واى لى هات كە ئیدی بێر لە هیچ نەكاتەو. كاتێك میوانەكان رۆیشتن، سەرى دەسوورا. باسە دوور و درێژەكەى مامۆستا زەكى ماندووی كردبوو. بێجگە لەو هەش دیتنى مامۆستای هونەرەمەند ئەو نەدەى شوین لە سەر دانابوو، كە سەرانبەرى ئەو ئیوارى نەیتوانى ئارام دانیشی. كاتێك چوو ژوورەكەى خۆى، چاوی لە وینەى مستەفا كەمالی هەر نەكرد. لە دلی خۆى دا گوتى: چش، نارەحەت دەبى، با ببى، بەلام منى دایە حۆری خەلكى چىای هەزارگای، ئیدی چاوی لى ناكەمەو!

بى ئەوێ تەنانەت چاوی لە وینەى عەلیش بكا، وەك ئەوێ كە ئەویش بە بەشى خۆى لە كوژرانى خەجى دا سەبەبكار بووبى، فووی لە چراكەى كرد و خەوت. رۆژى دواتر، بەیانى زوو وەخەبەر هات و كاتێك رپووناك بوو، خێسەیهكى لە مستەفا كەمالى كرد كە وەك جارن، لە جیى خۆى، لە پەنا ئەسپەكەى، رپاوەستابوو. حەمەد بەلینى پى دابوون بیان با دەریایان نیشان بدا. موسلیم ئەسپەكانى ئامادە كردن، هەموویان خۆیان ساز كرد و چوونە دەرى.

حەمەد هەوسارى ئەسپێکیانی دایە دەستی دایە حۆری و ئەویش وەك ژنیكى جحیلی بە گورد خۆى هاویشته سەرزینی و سوار بوو. دیارە سەیرانیش هەر لە زوووە سوارىكى چالاک و بە ئەزموون بوو و بەو شیوێهەى هیچ کامیان پىووستىیان بە یارمەتى نەبوو.

رێگاكە بە قەراغ خړىكى وشك دا دەرپۆیى. كاتێك دەریایان لى وەدیار كەوت، دایە حۆری لە ئەسپەكەى هاتەخوار، پاشماوێ رپگاكەى بە پىیان بى و هەتا نەگەشتنە لیواری دەریایە، رانەووستا. ئەو بەیانى یەى دەریا سەیر ئارام بوو. تەنیا هیندیک وردە شەپۆل بە نەرمى لە لیواریه كانیان دەدا. دایە حۆری دەستی دە بەر كەلەكەى نابوو و چاوی لە ئاوەكەى دەكرد، كە لە بەر شوقى رۆژى دەبرىقایەو.

و هەتا چاو هەتەری دەکرد، نەدەبپرایەوه. سەیرانیشت هەروا حەیران و مات، چاوی لەو دیمەنە جوانەیی دەکرد. بۆنی خوێ و تاوێ دە هەوای دا هەست پێ دەکرا. - ماشەللا، حەمەد، پۆلە، ئینسان لە بەرامبەر دەریایە دا زۆر چکۆلە دەبیتەوه. وەك نووکی دەرزێیە لێ دێ! ئەو دەریایە تۆ، زۆرم دەترسینێ!

هیندیک و اوەتر تەپۆلکە چیمەنیک لە نیو خیزەکە بەرز ببۆوه. دایە حۆری چوو و لە سەر چیمەنەکە دانیشت. سەیرانیشت چوو لە تەنیشتی دانیشت. دیسان هەردووکیان ماوەیەکی زۆر بێ ئەوێ چاو بترووکیین، دە دەریایە رامانەوه. حەمەد هەولێ دا قسەیان لە گەل بکا، بەلام نەکرا، چونکە هەر گویشیان لێ نەدەبوو. موسلیم ئەسپەکانی لە سەر چیمەنیک خۆشلەوەر بەرەلا کرد و بۆخۆی چوو نیو باغە پرتەقالیکێیەوه. حەمەدیش لە لای پنگەلە ناسیاوێکە خۆی دانیشت. پنگەکان تۆویان کردبوو و ئیستا بۆنیان زۆرتر بوو. حەمەد هەناسەییەکی قوولێ هەلکیشا. چلە پنگیکێ لە پێش بوو، لە بن پەپوولان دا ون ببوو.

حەمەد چلێک پنگە لێ کردەوه و بردی یە لای دایە حۆری:

- بپروانە دایە، پنگی ولاتی خۆمان هاتۆتە ئێرە...

وئێنەدەچوو دایە قسەیی حەمەدی گوێ لێبووبی. حەمەد چلە پنگەکە لە کن لاقی وی دانا و بۆخۆی بۆ لای پۆژاواویە پۆیی. سیبەرەکە لە سەر خیزی، یان لە سەر گۆمیلکە ئاوان دەکەوتە پێشی. خیزەکە زۆر جۆری گۆیماسیلکە تی دا بوون، هەروەها وردە شووشە، شووشە بەتال، توێکڵە داری سوور، چیلکە وچال، کەوشەکوون، قەوزەیی وشک و زۆر شتی دیکە لێ بوون، بەلام حەمەد هیچی نەدەدی. دوور، لە لیواری ئەوبەری، هەوری سپی سپی کە وەك هەلمی سووک بوون، بەرز دەبوونەوه و دەئاوسان. بیری کردەوه: ئەرێ ئەوه سەیران و دایە حۆری چی یان بە سەر هاتوه؟ خۆ هەر لە جیی خۆیان رەق بوونە. دەلێی دارت لە سەری داون، هەر دە دەریایەوه پاماون و هیچ نالین! جا ئەوه ئەگەر بەیانی زوو هاتبانه ئێرە و دەریایان دیبا کە بە تەواوی ئارامە، هەتا چاو بر دەکا، هەر ئاوه، وەك ئاوینە دەبریقیتەوه و خۆی دە شۆقی پۆژێ وەر دەدا، باللیکدانی ماسیگران لە دوورەوه سەرنج رادەکیشتی و زۆر جوانیی تاییبەتی دیکە خۆ دەنوین، ئەوه قەت نەیان دەتوانی ئێرە بەجی بیین، هەر وا مات و حەیران دەمانەوه و ئاگیان لە هیچ نەدەما، تەنانت نانخواردن و ئاوخواردنەوهشیان لە بیر دەچۆوه.

ورده ورده پۆژ بلیندتر بوو، سیبەری حەمەدیش بچووکتەر بووه و هاتە بن لاقانی. دیسان دەستی بە پۆشیتنی کردەوه و دەنگی پێی خۆی بیستەوه. هەستی کرد هینشتا لە گەل خانووهکە، دەریا، باغە پرتەقالەکان و بۆنی توندی ئەو دارانە رانەهاتوه... گومانی نەبوو کە مەلا سەلام پیاوی چاک بوو، بەلام هیندیک جەفەنگباز بوو. زەکی نەژاد، مامۆستای فیڕگە زۆر توند بوو، بەلام زۆر جارن

دەتگوت مندالە. ئەوانی دیکەش که لەو شارەوی بوون و حەمەد ناسیبوونی، بە تاییەت ئەوانەوی که تا رادەیهک خویندەواری یان هەبوو، هەر بەو شیوەیە بوون. حەمەد پێی وابوو که هیچیان پیاوی بە تەواوی مانا نەبوون. حاکم، موفتی، ئاگاگان و بەگەکان بە دلی حەمەدی نەبوون. ئەوانە هەرکامە و بە شیوەیهک سەیر دەهاتنە بەرچاوی... دەبی ئەوانە هەستیکیان لە دەروونی دا هەبی، که شوین دەخاتە سەر دلیان و ژیانان تیک دەدا. بەلام بۆچی؟ حەمەد خۆی تەنیا لە مامۆستای وینەگەر نێزیک دەدی. ئیرە لە گەل دیی خویان جیاوازی هەبوو، لە گەل بەشی ئاسنگەرەکانیش! ئاسنگەرەکان ئاسنیان سوور دەکردەو و هەر شتیکی پێیان خۆش با، لێیان دروست دەکرد. کاتیکی خەریکی کار بوون، دنیا یەک پڕیشکە ئوریان بە دەورە دا بلاو دەبوو و ئەوانیش پڕ بە گەروویان پێ دەکەنین. که کوتکیان هەل دەسووراند و پارچە ئاسنیان لە سەر دەزگای دەکوتان، حەمەد لە تەمەشا کردنیان تیر نەدەبوو... مامۆستای وینەگەر کاری بە کاری ئەو دنیا یەوی نەبوو، هەر دەتگوت خەلکی ئەو دنیا یەوی نیە. وەئ دەچوو تازە لە بەهەشتی را بەربووبیتەو، بە شیوەیهکی کاتی ماوێهک لێرە بی و دوایەش که هەزار شاکاری پێشکەشی ئەو دنیا یەوی کرد، بگەریتەو وئ. ئینسانیکی شوخی دلوالە بوو. بیگومان لە بەهەشتی، لە جیگای خۆی، مندالی کۆ دەکردنەو، دەچوونە دزیی هەلووچە، پرتەقال و گوێزان و پاشان بە گیرفان و بەرزگی هەلمساو وە خویان لە نیو پنچکان دەشاردەو و بە ئاسوودەیی میوهکانیان دەخوارد... کاتیکی مامۆستای هونەر مەند لە کارگەکەوی خۆی دا کاری دەکرد و بە قامکەکانی شکل و رەنگی جوړاوجۆری دەخولقاند، عادەتی وا بوو که بە ترس و گومانەو چاوی لە دەوروبەری خۆی دەکرد. کاتیکی قەلەمە مووینەکەوی بە سەر سەفحەوی تابلۆکەوی دا دەکیشا، دەتگوت بە شیوەیهکی نیو نەهینی ئەو کارەوی دەکا، یان وەک ئەووی که میوه دزیتی یەکەوی بە پارێزەو بەخوا. ئەگەر سربوویەک هاتبا، هاندانیکی کتوپری هەست پێ کردبا، روومای یەکسەر دەگەشایەو و هیندەشی پێ نەدەچوو خوشحالی یەکەوی دەبوو بە خەم و ئەو خەمە و ماتبوونیکی دەمۆدەست لە سەر تا پێی دا دیار دەبوو و دە کارگە و وینەکانیشی دا رەنگی دەدایەو. دیارە هەمیشە وا نەبوو و ئەو شادی و ماتی یە جاروبار...

حەمەد چاوی بە سببەریکی رەش لە سەر دەریایە کەوت، سببەرەکە لە لای ماسیگرەکان که دايمه لە نیوان ئاسمان و سەر دەریاکەوی دەخولانەو، بەرز دەبوونەو و دوایە لە ئاوەکەیان دەدایەو، وەدیار کەوت. بە وەوی وەبیر کابرای نەناسراو کەوتەو. بلایی ئەو کئی بی و لە کوئی را هاتبی؟ بلایی جاریکی دیکەش خۆی لی وەدەر خاتەو؟ ئەو کابرایە جوړیکی نیگەرەن دەکرد، که هەمیشە بیری لە وەوی دەکردەو تەقەوی لی بکا، بەلام نەک بو ئەووی بی کوژی، بەلکوو بو ئەووی

برینداری کا، بی‌گرێ و بزانی کئیە و چیی دەوئ. پیی‌خۆش بوو ئەو گرتەهێ لە لای مامۆستای وینەگەر و دایە حۆری باس بکا، بەلام نەه‌ده‌ویرا. نەشی دەزانی بوو... دەت‌گوت هێزیکی نەه‌هینی زمانی لە گۆ دەبرد...

بەلێ، بە پروای وی لەو دنیا‌یه‌ی دا وینەگەرەکه تەنیا کەسیک بوو کە مرۆقیکی تەواو بوو. ئەو پیاوێ پیرە وەک داریکی وا بوو کە هەموو بەهاران گۆلی دەکرد، داریکی گەورە‌ی پڕ لکوپۆپ کە گۆلی رەنگا‌ورەنگ و جۆرا‌وجۆری پیاوێ دەبوون...

ئەو کاتە‌ی دایە حۆری لە گە‌ل حەزرەتی عەلی قسە‌ی دەکرد، حەمەد لە پشت دەرکە‌ی خۆی گرتبوو و ئاگای لێ‌بوو چی‌دە‌گوت. لە راستی دا ئەو لە گە‌ل عەلی، وەک ئیمامی گەورە، ئەو کەسە‌ی پیی‌دە‌لێن شیری خودای، نە‌دە‌دوا و دە‌کرێ ب‌لێن وەک مندالیکی حەوت سالی قسە لە گە‌ل دە‌کرد... بەلام دایە حۆری دە‌زانی چیی دەوئ، چۆنی باس دە‌کا و بی‌گومان حەزرەتی عەلیش د‌لێ وەک د‌لی مندالیکی حەوت سالی پاک بوو و شایانی خۆش‌ویستن بوو. ئەسپە‌کە‌ی وی هێشتاش بە دەوری دنیا‌یه‌ دا غار دە‌دا، راست وەک ئەسپی ئەسکە‌ندە‌ری. وینەگەرەکه وینە‌ی ئەسکە‌ندە‌ریشی کیشابوو، بەلام حەمەد نە‌و‌یرابوو دا‌وای لێ‌بکا پیی‌ب‌فرۆشی. وای هەست کردبوو کە وینەگەرەکه پیی‌خۆش نیە هونە‌ری خۆی ب‌فرۆشی و تەنانەت کاتیکی تابلۆ‌یه‌کی لێ‌دوور دە‌کە‌وتە‌وه، نارە‌حە‌تیش دە‌بوو و بە پیاوێ‌وانە‌وه کاتیکی وینە‌یه‌کی تەواو دە‌کرد، زۆر خۆش‌حال دە‌بوو. ئەو وینە‌ی زۆر جۆرا‌وجۆری کیشابوو نە‌وه: گۆلی جۆر‌بە‌جۆر، ئاسک، کە‌لە‌کیوی، مزگە‌وت، ئەسپ، دیمە‌نی جۆرا‌وجۆر لە شاری مە‌ککە‌ی، دە‌رودە‌شت بە دە‌ریا، خۆر و ماسی‌گران لە سەر ئا‌ویو، قە‌لای کوی‌رۆغ‌لی، رە‌وه ئاسک کە لە سەر شاخان بە نیو‌ه‌وران دا دە‌ف‌رین، حاجیلە کە چا‌ویان وەک رە‌ژی‌یه‌ رە‌ش، دە‌ندو‌وکی‌یان درێژ و لاقیشیان درێژ بوون... پیاو کاتیکی دە‌چیتە نیو کارگە‌کە‌ی لاقی نیە ب‌یتە‌وه دە‌ری، چونکە هەموو دنیا بە دە‌ریا و بۆنە‌کە‌یه‌وه، عەرز و بال‌ندە‌کانی، هەموو چە‌شنە‌ دە‌ع‌با و گیان‌لە‌بە‌ریک و پرونا‌کایی و هەوری لە پێش چا‌وی دە‌بی و دە‌توانی هە‌رچە‌ندی ب‌لێی دانیشی و چا‌و لەو دیمە‌ن و شتە‌جوانانە‌ بکا! دە‌ریاکە‌ی وی بو ج‌وانی‌یه‌ لە وی دیکە، ئە‌وی راستی، نامین‌یتە‌وه، عەرزە‌کە‌ی، دارە‌کە‌ی، پرونا‌کایی و گۆ‌لە‌کانی زۆر لە وانە‌ جوانترن کە لە دە‌ری هەن. ئەو بۆنە‌ خۆشە‌ی ئەو بە شی‌وه‌ی هە‌لمی سەر دە‌ریا‌یه‌ نیشانی دە‌دا، بە‌هێ‌زتر و دە‌گمە‌نترە لەو بۆنە‌ی دە‌ریای نیو‌ه‌راست هە‌یه‌تی. بۆ‌عە‌تریکی لە دارپ‌رته‌قال و گۆ‌لە‌کانی وی بلا‌و دە‌ب‌یتە‌وه، کە زۆر مە‌ستی هێنە‌رت‌ره لەو بۆنە‌ی گۆ‌ل و داری نیو باغە‌کان هە‌یانە. بە‌لێ، هەر کە‌س ب‌چیتە کارگە‌ی مامۆستای وینە‌گەر و بە‌رە‌می ئەو هونەرە بە‌رزە‌ی ببینی، مات و حە‌یران دە‌بی.

لە پ‌ر حەمەد و شیار بوو و دیتی مە‌ودایە‌کی زۆر لە شوینی خ‌ویان دوور کە‌وت‌وتە‌وه. هەر بۆ‌یه‌ گە‌را‌یه‌وه. رە‌نگە‌ دایە حۆری و سە‌یرانیش وە‌خۆ هات‌بنە‌وه و کاتیکی

دیتبیتتی یان ئەو دیار نیه، بۆخۆیان پۆیشتنبهوه. دەستی به پراکردن کرد، بهلام هەر هیندیک واوه هات، دیتتی. هەر له شوینی خۆیان مابوونهوه و هەر واش سهیری دهريایهیان دهکرد. ههمه دلییان چوو پێشی:

- ئەری ئەوه چتان لی به سەر هاتوه؟ دهلیی سحرتان لی کراوه! هەر کەس بۆ یهکهه جار دهريایه ببینی، ئاوی لی دی و نایهوی به جیی بیلی!

دایه حۆری گوتی:

- بێدهنگ به! جارێ قسان مهکه!

ههمه دچله پنگهکهی بۆ لای راداشت، بهلام دایه حۆری پۆبووه دهستی، له دهستی دهريئا و فرییدا. دوايه به پووگرژی یهوه پیی گوت:

- وس... برۆ، ههتا ههرات لی نهکهه مهیهوه ئیره!

- باشه دایه گیان...

سهیران دانیشتبوو، ئەژنۆی وه بهر چه نهی دابوو، دهتگوت نه هیچ ده بیسی و نه هیچ ده بینی. کاتیک ههمه دوور کهوتهوه، دایه حۆریش وهک ویی کرد.

پۆژ له ئاسۆی ئاوابوون نیزیکی بۆوه و ورده ورده ون بوو. ههمه د و موسلیم له سەر چیمه نه کهی پشت ژنهکان دانیشتبوون و چاوه پوانی وان بوون.

کاتیک پۆژ به تهواوی ئاوا بوو، دایه حۆری ههستا، خۆی له بهریهک کیشایهوه و قرچهی له ههموو لهگهکانی لهشی هات، خیزی له خۆ تهکاند و چوو بۆ لای ههمه دی. دهتگوت له خهویکی دوور و دریز وه ئاگا هاتوه:

- خودا به منت بیلی، پۆله!

دوايه چله پنگهکهی که پیشت فرییدا دابوو، ههله گرتوهوه و بۆنی کرد:

- ماشه لای بۆنی چهنده خۆشه!

سهیرانیش هاته لایان. سوار بوون و به رهو مال بوونهوه. ئیستا دهريا خورۆشابوو، شهپۆله قورسهکانی که فیان دهکرد، بهلام نه سهیران و نه دایه حۆری، هیچیان ئاوریان نه دایهوه و چاویان لی نهکرد.

که گهیشتنهوه مالی، تاریکی کردبوو. دایه حۆری له بهر بیلییه له سەر ههمه دی که ئەسهپهکانی بردبوونه تهویلهی و تاقهتی دهکردن، راهستا. که ههمه گهیشتی، دهستی ده نیو دهستی خۆی گرت و به سۆز و خۆشهویستی یهوه که به پوونی دیار بوو له قوولایی دلی را دی، گوتی:

- کوری من، شههینی من، ههمه دۆکی من. سوپاست دهکهه که ئیمهت برده وی. ئەو چاکهیهه قهت له بیر ناچیتهوه که تو له گهله منت کرد. ئای ئەو دهريایه چهنده شین و گهوره بوو. کهفی شهپۆلهکانی شی چهنده سپی بوون. کاتیک پیاو که له کن دهريایه رادهوهستی، ههرتوزیکی لی دیتهوه!

- دايه گيان، جا پيش تاوهه لاتى نه تديوه، نهو كاتى يهكسهر سپىيه... شين نيه. وهك ههورى سپىيه.

- باشه نهگهر ئيمه چووين زوو نهبوو؟

- ده بى زووتريش له وئ بى، نهو ده مى ههتا چاو بر دهكا، ههر ده بريقتيه وه...

- ئينسان ناتوانى چاوى له سهر هه لگرئ!

- نا، دايه گيان، پياو ناتوانى چاوى لى بكاتيه وه.

دواى نانخواردنى خهوتن. سبهينى بهيانى زوو له خهوى ههستان. نهوى رۆژى برپاريان دابوو بچن قهلاكونىكى نيوهراستى دهشتى و باغهكانى دهوور و بهرى ببينن. دايه حورى له گهليان نهچوو. وهك نهوهى دهچوو نهو دهريا گهوره و نهو دهشته پانوبهرينهى چوكووراوايه ترساندبىتىيان، ههموو شتىكى سهير دههاته بهرچاو.

حهمد و سهيران بهرى بهيانى وهپى كهوتن. له ريگايه وهك مندالان ههر يهكترىان رهپى نا و گهمهيان كرد. كاتيك رۆژ وهدهر كهوت، به نيو مهزرا گهنمىكى دا دهرويشتن. گهنمهكه ههتا سينگيان دههات. ههتا چاو برى دهكرد گوله گهنمه شهونماوى يهكان وهكوو زيبرى له بهر تيشكى ههتاوهكهى دا دهدرهوشانهوه. سهيران وهك مندالان ههر ههلبهز دابهزى بوو و به نيو گهنم، گيا و گولان دا كه بوئى خوشيان ولاتى پر كردبوو راي دهكرد، جار جار گوليكى به دهستهوه دهگرت، لقه گيايهكى ههله دهپساند، يان ميشىكى دهگرت و ده مستى دا راي دهگرت. هيلانهيهكى ديتيهوه، سى هيلكهى بچووكى خالخالى تى دا بوون و پاشان تويزه ماريكى وشكى له بن پنچكى ههله گرتيهوه. وا له گهله عهرد و سروشتى چوكووراوايه تيكهله ببوو، كه ترسى دروووداليشى ده دلى دا نهبوو. ههموو شتىكى دهدى، قالوچهيهك كه پشتى له رهنگى سوور و شين دا دهبريقايهوه، پهري بالندهيهكى كه له وئ كهوتبوو و به كزهبايهك دههات و دهچوو و... ههموو شتىكى دهدى و سهبارهت به ههموشيان پرسيارى له حهمهدى دهكرد. سهرهنجام گهيشتنه دهريايه: ههموو دهووروبهريان وهك رهنگى ئاوهكهى شين دهچوو. له قهراغ دهريايه دريژ بوون. تهواوى لهش و گيانيان له ناگرى نهوين دا دهسووتا، وهك نهو رۆژهى كه له بيلايه مالى دا دواى ماويهكى زور چاويان به يهك كهوتهوه و به يهك گهيشتنهوه. مژىكى چر و خهست كه تيشكى رۆژيشى تى نهدهچوو، داي پووشين. لهو شوينهى كه ههموو شتىكى شين دهچوو و دهو ههوا نهرم و هيدييهى دا لهشيان وهك پولووى ئاورى گهرم داهاتبوو.

تاويك دواتر شه مالىكى توند ههلى كردئ، دهريا خرؤشا و ههوره سپىيهكانى دم ئاسو ده تيشكى رۆژى دا ئاوسان. حهمهد و سهيران دهميك بوو له نيو مژه خهستهكهى، له سهر چيمهنى، له پهنا دوو سى پنچكان و له پال پنگهلهكهى، رپووتوقوت ليك هالا بوون و كاتيك مژهكهى ده نيو خوى گرتبوون، به تهواوى رهوى،

وہخۆ ھاتنەوہ، جلەکانیان دەبن ھەنگلێ نان، بە پیکەنین و قریوہ قریو داپەرینە نیو دۆلێ و لە وێ خۆیان پۆشتە کردەوہ. سەیران گوتی:

– دەریا بۆنی وەنەوشە ی لێ دئی، تەنانەت مەزرا گەنمەکش بۆنیکێ سەیر دەدا و کہ سەیریشی دەکە ی، وەک دەریایەک شۆق و پرووناکایی دەچێ. شتی ئێرە ھەمووی بۆنیکێ تاییبەتی یان ھەیە...

حەمەد سێ پرتەقالێ لێ کردنەوہ و دانێ بە سەیرانی. پرتەقالەکان ھیشتا کال و شین بوون:

– ئەوانە گەورە دەبن، دوايەش رەنگیان دەگۆرێ و شیرین دەبن.

سەیران بۆنی بە پرتەقالەکانەوہ کرد و گوتی:

– بروانە دەریا چەندە گەورە یە! بەلام ئەمڕۆ ئیدی لێی ناترسم. دویئێ وەک شتیکی سەیرم دەھاتە بەرچا، سەرم دە گێژەوہ دەھات... وەللاھی ئاوەکش بۆنی پرتەقالێ لێ دئی.

کاتیکی شەمالەکە توندی کرد و شەپۆلەکان کەفی سپی یان رێ نیشت، رۆژ بەرەو ئاوابوون چوو و سیسرە و ئەو میشومەگەزە ی کہ کاتی ئیواران پەیدا دەبن، دەستیان بە جیرەجیر و ھازوھووزی کرد.

کاتیکی گەیشتنەوہ مائی، دایە حۆری لە بەر دەرکێ راوہ ستابوو چاوەروانیان بوو. – رۆلە، دەزانم زۆرتان برسی یە. پلاوم لێ ناوہ، گوشتم سوور کردۆتەوہ و دۆکلیوی بە پنگیشم بۆ لێ ناون.

حەمەد ھەردووک دەستی دایە حۆری ماچ کرد و گوتی:

– دەستت خۆش بی دایە گیان، یارەبی خودا ئەتۆمان لێ نەستینێ.

دایە حۆری و سەیران چیشتی خۆش خۆشی وەک دۆکلیوی بە پنگی، کہ بۆنی میرگ و دەراوی شاخی دەدا، کفتە ی ساواری و پلاوی بۆنداریان لێ دەنان. حەمەد رۆژ بە رۆژ بە کەیفتر و خۆشحالتتر دەبوو. دایە حۆری و سەیران لە گەل خیزانی مەلا سەلامی چوونە شاری و ھەرچی پێویستیان بوو، کپی یان. سەیران ملوانکە و بازنە ی زیر، چەند لەچکە ی ھەریر و دەسما لێ چیتی گۆلداری بۆخۆی کپین. لبادیکێ جیکجیککی زۆر باشیشی ھەلگرت و قەوارە یەکیشی پارچە کپی کہ بۆ حەمەدی بکاتە کراس. چەرخیکێ تازە ی بەرگدروونیشیان ھەبوو. تەنانەت سەیران جووتیک کەوشی پانیە بلیندیشی، لە وانە ی دە پپی ژنی مامۆستا زەکی دا دیوونی، کپی. کاتیکی باسی وە ی ھاتە پیش کہ داخوا دەتوانی پێیانەوہ برۆا، زەردە یەکی ھاتی و گوتی:

– خراپ نیە ھەم بن، رۆژیکێ فیڕ دەم پێیانەوہ برۆم.

پۆژی دواتر کراسه‌که‌ی بۆ حەمەدی دروو. پاشان هیندیک کراس، سوخمه و دەرپیی دیکه‌شی دروون و ئەو جار ههستی کرد که سندووکیکیشی پێویسته که ئەو شتانه‌ی تێبنی. وا دیار بوو حەمەد بیری له وهی نه‌کردبوو. سه‌یران سی سندووکی داری هه‌ل‌بژارد. دهره‌وه‌ی سندووکه‌کان به‌ وینه‌ی بالنده، ئاسک و گۆلی زۆر جوان رازابوونه‌وه. ئاسکه‌ چاوپه‌شه‌کان له‌ ده‌شتیکی دا به‌ نیو گۆله‌باغه‌ کیویلان دا رایان ده‌کرد.

پۆژیکی چوونه‌ که‌بابخانه‌که‌ش، که‌بابیان به‌ ترش و شیوته‌وه‌ خوارد و ماستاویان له‌ گه‌ل‌ خواردوه‌وه. حەمەد تاریری که‌بابی ئەو که‌بابخانه‌یه‌ی بۆ سه‌یرانی کردبوو، به‌لام که‌بابه‌که‌ زۆر له‌وه‌ی خۆشتر بوو که‌ ئەو گوتبووی و تاریری زیاتری هه‌ل‌ده‌گرت. سه‌یران جووتیک گۆره‌ویی ئاوریشمی چاکیشی کړی. له‌ ژبانی دا گۆره‌ویی ئاوا جوانی نه‌دیبوون.

ئەو زۆری که‌یف به‌وه‌ ده‌هات بچیته‌ بازارپی و شتی بکړی، هه‌ر بۆیه‌ هینده‌ی نه‌کیشا ناسیاویی له‌ گه‌ل‌ هه‌موو خاوه‌ندوکانه‌کان په‌یدا کرد. هه‌موو خۆشیان ده‌ویست و ته‌نانه‌ت کاتیک به‌ وئ دا تێده‌په‌ری، ئەوانی هه‌ره‌ به‌سالد‌اچووشیان ئاخیان هه‌ل‌ده‌کیشا و - به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ زۆر جارن بۆخۆشی گویی لێ‌ده‌بوو - ده‌یان‌گوت: " ماشه‌ل‌لا! به‌ راستی ژنیکی جوان و شوخ‌وشه‌نگه‌. وه‌ل‌لاهی له‌ هه‌موو ژنی سه‌ر ئەو دنیا‌یه‌ی جوانتره‌. به‌ راستی خوی گه‌وره‌ زۆر به‌ دروستکردنی‌یه‌وه‌ خه‌ریک بووه، که‌ ئەو شته‌ جوانه‌ی لێ‌ په‌یدا بووه. بابه‌ له‌ دوور را ده‌دره‌وشیته‌وه‌، وه‌ل‌لاهی له‌ په‌ری‌یه‌کانی به‌هه‌شتیش جوانتره‌!"

سه‌یران زۆر زوو له‌ گه‌ل‌ ژبانی شاری راهات، ژبانیکی که‌ به‌ ته‌واوی بۆ وی تازه‌ بوو. کاتیک زۆری وه‌ره‌زیی گونده‌که‌ی خۆی ده‌کرد، حه‌وتووی جاریک ده‌چوو نه‌یو شاری و سه‌ری بازارپی ده‌دا. له‌ گه‌ل‌ خیزانی مامۆستای هونه‌رمه‌ند ببوو به‌ هاوپی و سه‌لیقه‌ و ئیشتیایان له‌ گه‌ل‌ یه‌ک ده‌هاته‌وه‌. جاری وا بوو له‌ به‌یانی‌یه‌وه‌ تا ئیواری ویکرا له‌ نیو شاری ده‌بوون، چاویان له‌ وینان ده‌کرد و قسه‌یان له‌ گه‌ل‌ ئەو دێهاتی‌یانه‌ ده‌کرد که‌ له‌ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر را ده‌هاتن. سه‌یران هه‌ستی ده‌کرد که‌ دێهاتی‌یه‌کان زۆر زیاتر له‌ شاره‌یی‌یه‌کانیش سه‌رنجیان ده‌دایه‌ و پێیان جوان بوو. هه‌ر ده‌ت‌گوت جندۆکه‌یان دیتوه‌، یان له‌ گه‌ل‌ په‌ری‌یه‌کی قسه‌ ده‌که‌ن. که‌ خۆش‌حال ده‌بوو و پێ‌ده‌که‌نی، دوو قوولکه‌ی له‌ سه‌ر روومه‌تانی په‌یدا ده‌بوون، که‌ ئەوه‌نده‌ی دیکه‌شیان جوان ده‌کرد و بۆخۆشی ئەوه‌ی ده‌زانی و له‌ دل‌ی خۆی دا ده‌ی‌گوت هه‌رکەس له‌ ته‌نگانه‌ی رزگار بی و ده‌ست به‌ ژبانیکی تازه‌ و خۆش بکا، دیاره‌ پۆژ به‌ پۆژ جوانتر ده‌بی. زۆر له‌ جارن زیاتر ده‌چوو به‌ر ئاوینه‌ی و چاوی له‌ خۆی ده‌کرد. هیندیک دل‌ه‌خوڕپه‌ و نیگه‌رانیی هه‌بوو، به‌لام نه‌ی‌ده‌ویرا ئاشکرای بکا: ئەری بل‌یی حەمەد به‌ راستی پێ‌وابی ئەو جوانه‌؟ بل‌یی هه‌تا سه‌ر هه‌ر وا ئاشقی

بئى و خوۆشى بوئ؟ پيى خوۆش نەبوو ئەو شتانه لە گەل دايە خوۆریش باس بکا، چونکە دەى زانى ئەگەر ئەو پرسىارانەى لى بکا، يەكجى بە سەرى دا دەپرووخى.

هەموو پوۆژى، يان دەكرى بليى زۆربەى پوۆژان، لە كاتىك دا خەرىكى سەروبەركردنى مالى دەبوو، شيووكولى دەکرد، بە باغچەى رادەگەيى، يان دروومانى دەکرد، شەپوليك خوۆشحاللى بە سەر دا دەهات، دە دەروونى دەگەپا و سەرانسەرى لەش و گيانى دەخوۆيهو دەپيچا، جا ئيدى هەرچيى بە دەستەو بە، داي دەنا، بە دەورى خوۆى دا دەسوورا و هەستى بە خوۆشبهختى يەكى بئويىنە دەکرد، پاي دەكرده لاي دايە خوۆرى، دەتريقايهو، بە دەورى دا سەماى دەکرد، پيى دەكەنى و باوەشى پيى دا دەکرد:

– دايە خوۆرى گيان، وا ديارە چارەنووس واى كردبوو كە ئەمن سەرهنجام ئەو خوۆشبهختى يەى ببينم...

دايە خوۆریش كە وەك وى هەستى بە خوۆشحاللى و بەختەوهرى دەکرد دەى گوت:

– شوکور بوۆ خوى كچى خوۆم! دەبئى هەر سوپاسى وى بكەين، كە ئەو فەرحانى يەى پيى بەخشيويىن! خوداى گەوره و بە توانا، كە يوۆسفى لە بنى چالاوۆ نەجات دا، ئاورى وە سەر ئيمەش داووتەو!

هەر لەو كاتەش دا دايە خوۆرى كاتىك لە جوانيى كەموينە و خوۆشحاللى وى ورد دەبوو، هينديك دل نىگەران دەبوو.

دايە خوۆرى دەى زانى ئەو ژنە جوان و شوۆخە لە بەرچى نىگەرانە، بەلام بە هەموو توانايەو هەولى دەدا وەدەرى نەخا. كاتىك بە لاي وینەكەى كویروۆغلى دا دەپوۆيى، پرووى تى دەکرد و بە سەرى دا دەپرووخا. باشە حەزرەتى عەليش كەموكوورپيى خوۆى هەبوو، بەلى تەنانەت ئەویش هەى بوو، بەلام ئاخىر ئەو لە نوپوۆژى دا، لە ميحرابى مزگەوتى دا بە شمشيرى لە سەر دلان دا، يانى لە كاتىك دا لە مالى خوداى و لە خزمەت خوداى خوۆى دابوو، شمشيرىكى وى كەوت و ئيدى تەواو بوو... بەلام ئيىستاش دلى زور لە مستەفا كەمالى پپر بوو. لە وى ئيوورپوۆه يەك جارىشى چاو لە وینەكەى نەكردبوو. بەلى زورى قسە دە دلى دا بوون پيى بلى و دەترسا ئەگەر پوۆژىكيش هەرچى دەدلى دايە هەلى پوۆژى، ئيدى لە داخان وەخوۆ نەيهتەو.

بئى دەنگ ماوہيهكى كورت لە بەرامبەر وینەكەى كویروۆغلى راوہستا. بە راستى ئەو لە سەر ئەو ئەسپە بوۆرى زور جوان بوو، ئەو چاوہ شينانەى چەندە سەرنجراكيش بوون! ئەدى ئەو ئاسمانە شين و نەرمە كە وەك سەرليفيكى حەريير سامال و شين بوو. سمى ئەسپەكەى لە سەرەوہى هەوران بوو، دەتگوت دەفرى و هەلوۆى بالزيرينيش بە دەورى يەو دەفرين. دايە خوۆرى تا ئيىستا بە چاوى خوۆى قەت هەلوۆى بالزەردى زيپينى نەديبوو. خوۆ شتى وا هەر نيه خوۆرى مالىوران! باشە ئەدى بوۆ ماموۆستاي وینەگەر ئەوہى دروست كردوہ؟ بليى دروۆ بکا و هەر لە خوۆرا شتى وا بكيشيتەوہ كە بوۆخوۆشى چاوى پيى نەكەوتوہ؟ ئەو جار ديسان توورە بوو،

هەلۆ بەلژیرپینهکانی له بیر چوونهوه و پرووی ده کویرۆغلی کردهوه: کوپری مهیتەری، ئەتۆش پیاویکی خراپ بووی، برۆ له پیش چاوم ون به! ئەتۆ کویرۆغلی له دهولەمهندانە دەستاند، دەتدا به هەژاران، ئەوەت باش بوو، وانیه؟ ئاغا ستمەکارهکانت ناچار دەکردن هەلین و زهوییهکانی وانت به سەر جووتیران دا دابهش دەکرد، ئەوەشت باش بوو، وانیه؟ ئەتۆ ئەو ئاغا دلرەقه درندهیهت کوشت و به راستیش کاریکی باشت کرد، وانیه؟ ئەگەر وانیه دهنگی بکه! جا قورت وه سەری خویریلکهی کوپری مهیتەره کویرهی! ئەتۆ که کاروانت دهگرت و هەموو ولاغ و باره بهرهکانی کاروانه کهشت به سەر خەلکی دا دابهش دەکرد، ئەتۆ که به زهبریکی شیر، درنده و ستمەکارهکانت دوولەت دهکردن و کۆتاییت به ستمەیان دینا، پیم بلن ئەو کاتهی ئەتۆ له "چاملی بیل"ی حوکمانت دهکرد، دنیا که باشتەر نهبوو؟ ئەو کاتهی گورگ و مەر پیکهوه ئاویان دهخواردوه، ئەو کاتهی که ئینسانهکان فهقیر و دهولەمەندیان نهبوو، ئەو کاتهی هەتیوهکان و نهخۆشهکان پهنایهکیان هەبوو و نانیا هەبوو بیخۆن؟ باشه هەموو کهس ئەوکاتی ریزی نه دهگرتی و هەموو به دل خوشیان نه دهوویستی؟ بوچما ئەتۆ کویرۆغلی قارهمانی وان نهبووی و خودای گهرهش هەر له بهر خاتری خزمەت به داماوان و خەمخۆریی هەژاران نهی کردییه نەمر؟ نهی کردییه هاورپی چلسوارهی غهیبی و حهوت سالحان؟ نهی کردییه هاوده می خدری زینده که به سواری ئەسپی به سەر دهريا و وشکایییه دا دهروا؟ بهلام کاتیک بوویه نەمر، ئیدی پیوستیت به هەژار و چهوساوان نەما. ئەو جار چت کرد؟ چووی ولاتی خۆت بهجی هیشت. هەستای چوویه کن چلسوارهی غهیبی و له وی کارت ئەوهیه داده نیشی و له کووپهی گهره گهره شهراپی تی دهکهی و پیی دا دهکهی. ئیدی دهربهستی داماوان نی. مهسه لهیهک ههیه دهلی... دهلی چی؟ با بزنام وه بیرم دیتهوه؟ ئەها، دهلی: "که سیک ئەسلی خۆی له بیر بچیتتهوه، به هەللی له دایکی خۆی نهبووه و بیژووه، وانیه؟ بهلی، هەر گهیشتییه نیو نەمران، کاتیک له وهی دلنیا بووی که ئیدی نامری، بابی خۆت له بیر چۆوه، یوسفی مالویرانت فهرامۆش کرد، یوسفی مهیتەری کویری چاره رهش، که ئەمهگی به ئەستۆی تۆوه زۆر بوو. ئیدی هەر بیرت له و چهوساوانه نه کردهوه که هیندهیان پیوستی به تۆ ههبوو! هەستای له گەل چل فریشته و حۆرییان چوویه شاخی لای کووپه شهرا بهکان، له وی لیی دانیشتووی، دهخۆیهوه و تی داخنی! هەر بیر له خۆت دهکهیهوه و بهس! هەر بویهش ئیستا ئیدی دنیا پر بووه له خراپه، درۆ و بی عه دالهتی و ههژارهکان نانی شهو بیان نیه زگی مندالیانی پی تیر کهن، بهلام ئەتۆ گویشت نابزوی و هەر دهلی هیچ نابینی... ئیستا دهولەمه ند و بهگ و ئاغا چاوی فهقیران دهردینن، به زیندوویی کهولیان ده کهن و ده چالوویان داوین، ئەتۆش مووت لی نابزوی... باشه جا ئەتۆ هەر له وی دانیشه، ئاوا جوان و به

دیمەن لە سەر ئەسپەكەت خۆت بنوینە، بە سەر هەوران دا بفرە و بای دە بن بالانت بکە... لە حالیک دا لیقەوماوەکان خوین دەگرین. باشە کوری مەیتەرە کویرە ی خودا ژیانى هەتا هەتایەى بۆیە دایەى کە ئاوا بکەى؟ دیارە خودا بۆیەى کردی یە نەمر کە پشتی بیئەنویان بگرئ و لە بەرامبەر ستەمکاران دا بیان پاریزی... بو ئەوەى لیقەوماوەکان هەتا هەتایە لە ئاسایش و هیمنایەتى دا بزین... بەلام ئەتۆ... ئەتۆ... ئەرى بە راستى ئەتۆ بوخۆت شتیکت دەگوت، چ بوو؟ ئەها، ئەو بوو، دەتگوت ئەگەر ئینسان هەزار ئاغا و بەگان بکوژئ، دوو هەزاری دیکەیان دیتەووە جئ. نەکا هەر ئەو هەش ئەتۆ ترساندبئ! ئەدى ئەگەر وایە بۆچى نالی دەتوانم سیهەزار، شەشەزار، یان دە هەزاریشیان لئ بکوژم. باشە بیرت لە وەى نەکردۆتەووە کە ئەگەر لئ یان بدرئ، بەرەبەرە ئەوانیش تەواو دەبن، یان لانی کەم لە ترسان بی دەنگ دادەنیشن! بۆچما قەتت بیر لە وەى نەکردۆتەووە؟ نازانم، ئەگەر بلئ دەترسم، ئەو هەش شەرمە. ئاخر کوری کابرا کویرەى دەبئ ئەتۆ لە بارەگای خودای شەرمئ بکەى، ئەو خودایەى کە ژیانى هەتا هەتایەى پئ بەخشیوی. وا نیە؟ ئەتۆ ئەسپەكەت ناردووە یارمەتیی هەزاران بکا! بەلام ئەسپەكە هەر ولأغیكى بی دەسەلاتە، زمانى نیە، دەروەستى ئاغا و بەگان نایە و یارمەتیی لیقەوماوانى پئ نادری. قەت بیرت لە وانە نەکردۆتەووە؟ بەلام با ئەو هەش بلئیم هەر ئەو هەندە کە ئەو ئەسپە لە نیومانە هەر باشە و هیندیک ورەمان بەرز دەکاتەووە...

جار جار، بە تاییبەت ئەو کاتانەى زۆرى لۆمەى کویرۆغلی دەکرد، لە پڕ بەزەبى پئ دا دەهات: ئەرى بەلکوو ئەو بەستە زمانە بە راستى مردبئ، یان نەخۆش بی و دە جئ یە دا بی! ستەم و بی عەدالەتى خەریکە دنیا یە دادەگرئ و بارودۆخى مروّف پۆژ بە پۆژ نالەبارتر و ناخۆشتر دەبئ. کە وابوو ئەگەر کویرۆغلی، قارەمانى قارەمانان شتیكى بە سەر نەهاتبا و دەرەتانى هەبا، خۆى وە دەرخست و هەرچى دیار دەى ناپەوا بوو رای دەمالئ. جاروبار بیری دەکردەووە: بلئى کویرۆغلی ئیستا لە سەر عەرزى نەبئ و نەچوو بئ دە قالبى مستەفا کەمالئ یەووە؟ بەلام ئەو بیرەى هەر زوو لە خۆى دوور دەکردەووە.

تەنانەت هیندیک پۆژان ئەو هەندە دەترسا کە رقی خۆى بە سەر ئادەم و حەواش دا دەپشت و پئ دەگوتن پیروژتان بی، بوخۆتان لەو بەهەشتە خۆشەى سەر عەرزئ، لەو دەم چۆمە خۆشەى، لە گەل ماری بۆ دانیشتون! بروانە، بروانە، هەر بزگورپیکیشیان پیو نیە، پروتوقوت... وەللاهی خۆ جوانیش نین و دەکرئ بلئیم ناحەزن. عەمریان نەمینی ئەریوہللا، چوون گەلامیویکیان لە سەر جئ شەرمئ یان داناو، باشە لەو چۆلوھۆلەى کە بیجگە لە خۆتان کەسى دیکەى لئ نیە، کئ دەتان بینئ! خودا چاوتان لئ بستینئ، خۆ دەتوانن هەر چەندى پئتان خۆشە بە قوونرووتى بگەرپن! رەنگە ترسى ئەو هەتان هەبئ کە شەیتان بتان بینئ، بەلام خۆ

شەیتان لەمیژە دیتوونی و هەموو کەلین و قوژبەنی لەشتانی چاوپۆکی کەوتو، ئیدی چتان ماوه لێی بشارنەوه. جا بە کاوهخۆ لەشی خۆتان وەدەرخن و مەترسن. ئەوێتا زاریشتان ڕەشە! ئەوه خەتای هونەرمنەندە کە ی نیه. دەزانن کێ دەلیم؟ مامۆستای وینەگەر! ئەوهی وینەکە ی کیشاوتەوه! پێویست ناکا ئیدی، ئەمن بۆخۆم چاک دەزانم! ئەو هەرگیز درۆ ناکا! ئەو پیاوی خودایه. راسته ئهوهیش له تۆرهمه ی ئیوهیه، بەلام ئەو بە هیچ شیوهیهک وەک ئیوه ناچی. ئیوه دەو بارۆدۆخه ی ئیستاتان دا چ شتیکتان نیه شانازی پێوه بکەن! ئەو ئیوه ی چۆنی هەن کیشاوتەوه، ناحەز و درۆیین! ئیوه خۆتان له بەر دنەدانیک ی بۆ ڕانەگیرا و بۆ سیویکی کە تامی ئاوی ساردی نەبوو، فریوی ماریکی خویڕیتان خوارد! سیوهکەتان خوارد و ئیمەشتان بە خۆتانەوه بەدبەخت کرد! ئیستا دەبی ئیوه لهو چەرمەسەرییه ی ڕزگارمان کەن، ئەوێتا مندالەکانتان یهکتەری دەخۆن، یهک خوینی یهکی دەخواتهوه و ئەوهش هەموو خەتای ئیوه ی ساویلهکی ناحەزه، کە بە سیویکی بی نرخ فریوتان خوارد. بزائن ئەو کارەتان چیی لی کەوتەوه: دەولەمەندفەقیری دەخوا. ئەری کابرا چیی گوت؟ ئەوهی بەردەوام توورپیه؟ پیموایه ناوی زهکی یه! ئەو دەی گیرایهوه کە هەموو هاوینان لهو دەشتە ی هەزار مندال له پیناوی چەلتووک ڕه نیوهینانی دا دەمرن، تەنیا بۆ ئەوهی خاوهنزهوی یهکان بەرهمه ی زۆریان وهگیر کەوئ. خۆزگه یهک مندالیشتان نەبان و پێشم خۆشه بزائم بە راستی ئیوه لهو مندالانەتان ڕازین؟ نەوهکانتان له برسان دەمرن، بەلی له برسان، ئەوانیش له دەریایهک خوی دا مهله دهکەن... ئەمن تا هەم سەبارەت بەو تاوانه ی لیتانخۆش نابم. خۆش نیه ئاوا بە ناحەزیتان دەبینم، بەلام وینەگەرە کە باشی کردوه ئاوی کیشاوتەوه، ئاوا ناحەز.

سەیران کاتیک له دایه خووری ورد بووه و دیتی کە له بەرامبەر وینەکان ڕادهووستی، بەو شیوهیه قسەیان له گەل دەکا و بە سەریان دا دەبۆلینی، گوتی:

– دایه گیان خو ئەوانه ئینسانی راستی نین، ئەوانه هەر وینەن و گوییان له گلهیی یهکانی تو نابی!

– ئەوه دەلی چی؟ چۆن ئەوان گوییان له من نابی؟ شتی وا مهلی، گوناوه! ئەوانه هەم دەبیسن و هەم زۆر چاکیش دەزانن ئەمن دەلیم چی! ئەدی ئەگەر نه دەبیسن و نه تی دەگەن ئەمن دەلیم چی، بە کاری چ دین؟

حەمەد له ئۆگریی دایه خویری بە دواندنی وینەکان سەری سورما بوو. ئەو پیریژنه پیتۆله کە بە قەد جندۆکهیهکی دەزانی، ڕۆژ بە ڕۆژ عادهتی زیاتر بە دواندنی کەسایهتی یهکانی نیو وینەکان دەگرت و ئیدی توورپه با، شاد با، یان نارەحەت با، جیاوازی نەبوو و ئەو کاره ی هەر دەکرد. سەیره! بی گومان دەبی ئەو کاره مانایهکی بۆ ژنه ی هەبی و مەبهستیگ ههیه کە ئەو وه دوا ی دهکەوئ. دوور نیه

ژیانی ئیڤه‌ی پێخۆش نه‌بێ و له‌ تاوان نه‌زانێ چ بکا، جا ده‌چێ خۆی به‌ وه‌یه‌وه‌ خه‌ریک ده‌کا...

حه‌مه‌د بۆخۆی هه‌موو شتیکی ده‌وروبه‌ری بۆ نوێ بوون. ژیان له‌و شاره‌ی به‌ هه‌موو ده‌نگۆ و کێشه‌کانی یه‌وه‌ تاییه‌تی بوون و دیاره‌ ئه‌و هه‌ولێ ده‌دا له‌و دنیا تازیه‌ی بگا. ئه‌گه‌ر زه‌کی نه‌ژاد و مامۆستای ویینه‌گه‌ری نه‌ناسیبا، قه‌ت ده‌و کێشانه‌ نه‌ده‌گه‌یشت و وای لێ نه‌ده‌هات که وه‌ک له‌ مانگی را به‌ربووبیته‌وه‌، وا بێ. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر ئه‌وانی نه‌ناسیبا، قه‌ت وا زوو نه‌ده‌که‌وته‌ لایه‌کی و ده‌ کێشه‌کان وه‌رنه‌ده‌را. له‌ گه‌ل زه‌کی نه‌ژادی به‌رده‌وام ده‌ هاتوچۆ دا بوو. له‌ لای ئه‌و عه‌رزو حالنۆوسی را ده‌چوو بۆ لای یه‌کی دیکه‌، چاوی به‌ شاره‌داری ده‌که‌وت، بن کاغه‌زانی ئیمزا ده‌کردن. مامۆستای هونه‌رمه‌ند فیڤی کردبوو ناوی خۆی بنووسی. حه‌مه‌د زوو فیڤی نووسینی ناوی خۆی بوو و هه‌موو جاریکیش که ده‌ی نووسی، دلێ وه‌ک ئه‌و کاته‌ی یه‌که‌م ماچی ده‌ ژیانی خۆی دا کردبوو، لێی ده‌دا. ویینه‌گه‌ر هه‌روه‌ها به‌ نیاز بوو فیڤی خویندن و نووسینی بکا. پێی گوتبوو به‌ سێ مانگان فیڤی ده‌بی، دواي ئه‌و سێ مانگه‌ی ده‌توانی به‌ جوانی بنووسی و بخوینی یه‌وه‌ و بیجگه‌ له‌ وه‌ش ئه‌و کاتی هه‌ر چی له‌و دنیا یه‌ی دا ده‌گوتری، تی ده‌گه‌ی و دنیا ش باشت ده‌ناسی! حه‌مه‌د پێی وابوو سه‌رله‌ نوێ له‌ دایک ده‌بیته‌وه‌ و ئه‌و جار له‌ دنیا یه‌کی دا که ئه‌وه‌نده‌ی نوێ بوو، به‌زیاتریشه‌وه‌ نه‌ناسراو بوو. ئۆگری یه‌کی که‌موینه‌ی به‌ زه‌کی نه‌ژادی یه‌وه‌ هه‌ست پێ ده‌کرد، ئه‌و پیاوه‌ به‌ راستی سه‌یر و جیاواز بوو، قه‌ت له‌ ئامانجی خۆی دوودل نه‌بوو و بۆ ویش وه‌ک برای لێ هاتبوو. هه‌ربۆیه‌ش حه‌مه‌د هیندیك شه‌رم ده‌ی گرت که ناچار بوو که‌سایه‌تی راسته‌قینه‌ی خۆی له‌ لای بشاریته‌وه‌ و پێی نه‌لێ له‌ راستی دا کێیه‌.

مامۆستای ویینه‌گه‌ر وه‌ک هه‌ژاره‌کان و ته‌نانه‌ت له‌ وانیش زیاتر حه‌مه‌دۆکی یاغی خۆش ده‌ویست. کاتیك زه‌کی نه‌ژاد بۆی گێپرایه‌وه‌ که ئه‌سه‌په‌که‌ زیندوو بۆته‌وه‌ و دواتر ون بووه‌، بێ ئه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌شی به‌ زار دا بێ، مات بوو و ده‌ بی‌رانه‌وه‌ رۆچوو. ئه‌رێ بلی ئه‌گه‌ر بزانی ئه‌و که‌سه‌ی هه‌ر ئیستا له‌ به‌رامبه‌ری راوه‌ستاوه‌، حه‌مه‌دۆکه‌، چ بکا؟ بلی شاد بێ، باوه‌شی پێ دا بکا، یان له‌ ترسان دلێ بتوقی؟ نا نا، ئه‌و ترس نانا. ئه‌و که‌ پیاویکی ئه‌وه‌نده‌ به‌ جه‌رگ و به‌ ئه‌زمونه‌ و ئه‌و هه‌مووه‌ کویره‌وه‌ری یه‌ی له‌ ژیانی دا دیتوو، چۆن ده‌ترسی؟ پیاو ئه‌گه‌ر پێی بلی مه‌رگت له‌ پێشه‌ و ته‌نیا شه‌قاویکت مه‌ودا له‌ گه‌ل مه‌رگ هه‌یه‌، دیسان ناترسی، قاقایه‌کی ده‌کیشی و بێ ئه‌وه‌ی چاو بترووکینی، ده‌چته‌ پێشی! حه‌مه‌د له‌ ژیانی خۆی دا بیجگه‌ له‌ نایب ره‌جه‌ب و عه‌لی یه‌ شله‌ی که‌سی وا به‌ غیره‌ت و ئازای نه‌دیوو. دیاره‌ ئینسان له‌ هه‌رچی زینده‌وه‌ری سه‌ر ئه‌و عه‌رزیه‌ ترسه‌نۆکتره‌، به‌لام به‌و حاله‌ش هیندیکی له‌ راده‌به‌ده‌ر ئازاشی لێ هه‌ل ده‌که‌ون،

وهك دایه حۆری، وهك مهلا فهراهادی... هه له سایه‌ی ئه‌و ئینسانه ئازایانه شه‌وه‌یه که دنیا هه‌ر وا ماوه. به‌راستی دایه حۆری یه‌کجار ئازا بوو، ئه‌و دایه حۆری‌یه که هه‌موو رۆژی له‌ گه‌ڵ هه‌زه‌تی عه‌لی و خودی خوداش ده‌دوا!

ئه‌و پێشنیوه‌پۆیه‌ی رۆژ به‌ قه‌ده‌ر سێ رهمبان بلیند ببوو و مژ سه‌ر عه‌رزیه‌ی گرتبوو. هه‌مه‌د به‌ سواری ده‌چوو بۆ سه‌ردانی مامۆستای وینه‌گه‌ر و به‌رپۆه‌ خه‌ریکی بیه‌رکردنه‌وه له‌ خه‌لکی ئه‌م شاره، مه‌لا فهراهاد و ئه‌سه‌په‌که‌ بوو که ده‌گوترا هه‌موو به‌یانیان به‌ سه‌ر شار، گوند، شاخ و ده‌شتی دا دێ، و به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر ده‌حیلینێ. رینگاکه به‌ نیو داران دا ده‌رپۆیه‌ی و له‌ هه‌ر دووک به‌ری رینگایه‌ دار په‌رته‌قال و لیمۆ به‌ریان گرتبوو و هه‌ر به‌ هه‌لکه‌وت ده‌نکیکت له‌و میوانه‌ که هه‌یشتا له‌ سه‌ری قامکی گه‌وره‌ی ده‌ستی گه‌وره‌تر نه‌بوون، لێ‌کردبایه‌وه، بۆنی ده‌و به‌ینه‌ی ده‌گه‌را. باشه‌ لکه‌کان چۆن ئه‌و هه‌موو به‌ره‌ی که رۆژ به‌ رۆژ گه‌وره‌تریش ده‌بن، به‌ خۆیانه‌وه‌ راده‌گرن؟

مه‌ودایه‌کی دوور پێش خۆی تاپۆیه‌کی له‌ نیوه‌راستی رینگاکه‌ی به‌دی کرد و ده‌سه‌جێ کابرای گۆرینه‌ی ناسی‌یه‌وه. سه‌ره‌تا بیه‌ری کرده‌وه‌ با به‌ پرتاو بۆی بچم و بی‌گرم، به‌لام دواتر بیه‌ره‌که‌ی گۆرا و هه‌یندیک په‌وتی رۆیشتنه‌که‌ی شل کرده‌وه، کابراش شلی کرده‌وه. هه‌مه‌د په‌ق راوه‌ستا، کابراش وه‌ک ویی کرد. هه‌مه‌د وه‌رپێ که‌وته‌وه، کابراش وه‌رپێ که‌وته‌وه. ده‌تگوت هه‌ودایه‌کی نه‌دیو به‌ یه‌کتیه‌یه‌وه به‌ستونه‌وه. له‌ دلی خۆی دا گوتی ده‌ی‌خافلینم و به‌ دوا‌ی خۆم دا هه‌تا به‌ر ده‌رگای مایی ده‌به‌م، به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که له‌وانه‌یه‌ دایه حۆری بترسێ، له‌و فه‌کره‌ی گۆزه‌را. ته‌واوی دانی به‌یانی هه‌ر ئه‌و به‌زمه‌ درێژه‌ی کیشا. سه‌ره‌نجام هه‌مه‌د تووره‌ بوو، خۆی خسته‌ سه‌ر ئاوزه‌نگی‌یان و به‌ پرتاو بۆی چوو. ئه‌سه‌په‌ عه‌ره‌بی‌یه‌ په‌سه‌نه‌که‌ی ده‌تگوت ده‌ بنی دا بالی گرتوه. کابرا هه‌وه‌لێ به‌ په‌له‌ هه‌لات، به‌لام زوو تێ‌گه‌یشت ئاوا له‌ به‌ری ده‌رناچێ و له‌ نه‌کاو له‌ نیوه‌راستی جاده‌ی، به‌ره‌وه‌پرووی هه‌مه‌دی، راوه‌ستا. کاتی‌ک هه‌مه‌د نیه‌یکه‌ی ده‌ هه‌نگاوێکی ما‌بوو بگاته‌ سه‌ری، ده‌ستی بۆ ده‌مانچه‌ی برد، به‌لام نه‌په‌رژا، کابرا ده‌ستی خۆی وه‌پێش خست و سێ گولله‌ی له‌ سه‌ر یه‌ک راست له‌ نیوچاوانی ئه‌سه‌په‌که‌ی دا. پاشانیش خه‌را خۆی ده‌ جوگه‌ی په‌نا رپیه‌ هاویشته‌ و به‌ره‌و لای ده‌ریایه‌ پالوتی. هه‌مه‌د له‌ سه‌ر ئه‌سه‌په‌که‌ی په‌ری، به‌لام بی ئه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت یه‌ک ده‌قیقه‌ش کات به‌ فیرۆ بدا که‌لاکی ئه‌سه‌په‌که‌ی به‌جێ‌هه‌یشت، خۆی ده‌جوگه‌ی هاویشته‌ و به‌ پاکردن به‌ دوا‌ی کابرای دا که وه‌ک که‌رویشکی بازه‌ ببوو، رپۆیه‌ی، به‌لام تۆزیشی نه‌شکاند و له‌ خۆرا هه‌موو گولله‌ی نیو ده‌مانچه‌که‌ی به‌ دوا‌ دا به‌تال کرد.

بەو شێوێهێه گەیشتنه خەرەكەى نێزىك دەریایه. پۆله پنگهكه بۆنى دههات. حەمەد زۆر ماندوو بوو و ناچار بوو شلى كاتهوه. كابرا هێنده دوور كهوتبووه هەر به ئاستهه دیار بوو.

حەمەد گهراپهوه. كه گهیشتهوه كن كهلاكى ئهسپهكهى، ئیواره بوو، مامۆستا زهكى نهژاد له وى راوهستابوو، هەر حەمەدى دى، گوراندی:

– نهمگوت حەمەد! نهمگوت دهبى وشيار بين؟ ئهوشاكير بهگه پياو كوژه، خوینمژه! ئهمن دهمزانی لیت دهخهفتى و بوى ههلكهوى پیتهوه دهدا! دیاره ئهوه به تهمايه بتكوژى، بهلام ئهمن لهمیژه ده نیازی وی گهیشتووم و دهمزانی خهريكى چ كهلهكێكىیه! براهى من، ئیستا دهمزانی له گهل كى تیکهالاوین و چ چهشنه خهلكێمان دوزمنن؟ ئیستا زانیت كه ههمیشه گیانی ئیمه له مهترسى دایه و ههرچى دۆستى ئیمهش بى، ههر مهترسى له سهره؟ له مه به دواوه دهبى ئیمهش وشيارتر بين و پارێزگارى له خویمان بکهین. ئهگهر ئهوه نهقهوماپایه، قهت نهمدهتوانى به دۆستانمان بلیم كه چ مهترسىیهكمان له سهره... ئهتۆشم ههر بۆ حالى نهدهكرا. دوزمنهكانى ئیمه زۆر درندهن، ديو و درنجن...
– بهلى دهمزانی ئهوانه دوزمنى ئیمه، بهلام كاكه نهژاد ئهوهى ئیستا پرووى داوه شتیكى دیکهیه!

پاشان له سهرهخۆ ههموو مهسهلهى ئهوه كابرایه – لهو كاتهوه لىپهیدا ببوو تانیستا. ی بۆ گىراپهوه:

– تىناگهه، نازانم بۆ! بهلام ئهتۆ كه پیاویكى ئاقل و به ئهزمونى رهنگه بۆت لیکبدریتهوه. باشه ئهوه دهیتوانى لهجیاتى ئهسپهكهى، ئهمن بكوژى، یانى گوللهكان له جیاتى نیوچاوانى ئهسپهكهى راست له سهرى من دا... بهلى ئهوه كه ئاوا ئهنگیوه بوو، دهیتوانى. دهشىزانی ئیدی له بهرم دهرناچى، دهگهمه سهرى و تهقهى لىدهكهم، ههر بۆیهش ئهسپهكهى كوشت و دیاره هیچ ریگایهكى دیکهى بۆ دهربازبون شك نهدهبرد. به واتایهكى دیکه به ئهقهست پاراستى، بهلام بۆ؟ بۆ دهبى وا بى؟

له سهر تهپۆلكهیهكى قهراغ جادهى دانیشتن و ههتا شهوى بیریان كردهوه، بهلام ههرچهندى ورد بوونهوه، وهلامیكیان بۆ ئهوه پرسیاره نه دۆزییهوه. سهرههجام ههستان. حەمەد زین و لغاوهكهى له ولاغهكهى كردهوه، مامۆستا لغاوهكهى ههلگرت و حەمەدیش زینهكه و گهراپهوه دى. مامۆستا زهكى گوتى:

– به راستى سهیره، ئهمن له ژيانى خووم دا گهلیكم بارودۆخى پرهمترسى دیون و شهپریشم زۆر كردهوه. له حهوت بهران بووم، بهلام قهت تووشى شتیكى ئاوا سهیر نههاتووم. فكرم بۆ شتیكى دهچى، لهوانهیه ئهتۆ له ولاتى خووت، له دهشتى ئاناوارزای، دوزمنت ههبووبى و ههر بۆیهش هاتبىیه ئیره، وایه؟

حهمه د گوتى:

- ئەمن هيچ دوزمنم نين!

- دهنه ئەگەر وابى، ئەوه زۆر شتيكى سهيره... ئەتۆ پیتوايه پيشتەر ئەو کابرايهت ديوه و دهی ناسی یه وه، وا نيه؟

- بهلئى وايه، ئەمن ههست دهکهم ئەو کابرايهم پيشتەر دیتوه، بهلام ههرچهندی بير دهکهمه وه، نازانم کييه...

- سى گوللهی راست له نيوچاوانی ئەسپهکەت دان. دهشی توانی له تويان دا... زۆر سهيره...

- بهلئى وايه...

- ئیستا دهتهوئ چ بکهی؟

- هيچ، بهلام نابى دايه خوړی بهو مهسهلهیهی بزانی. نابى، بوى دهبيتته فکر و نارەحەتی دهکا...

- شتيكى ئاسان نيه، نا، بيجگه له وهش ئەگەر بزانی کابرای نهناسراو ئەو ئەسپهی کوشته، که توى سوار بووی و ئەتۆش هيچت پي نهکراوه، ئەوه ئیدی دهستمان لئ هه لئاگرئ و ههر سه رکۆنه مان دهکا، ئیدی قسه مان له گه ل ناکا و به خوړی و ترسه نوکمان دادهنى... وا چاکتره که لاکى ئەسپه کهی ده نيو پنچکان دا بشارينه وه. له وانیه یه که کیک بی بینى و بی ناسیتته وه، باش نيه...

- گه رانه وه، به زهحمەت و ماندوو بوونیکی زۆر که لاکه که بیان راکيشا نيو ميشه یه کی و له نيو بۆله پنچکيکی چروپر که مه و دايه کی زۆری داگرتبوو، شاردیانه وه.

- دوو رۆژى پي ناچى قه ل و دال يه سک نه بئ لئى نايه لنه وه.

حهمه د له پريک قيژاندى:

- بروانه مامۆستا، ئەوه تا کابرا، له هۆوهی... دیتووته؟

ئوهی گوت، راي کرده پيشى و سى گوللهی پيوه نان. کابرا سه ره نگرئ بوو و کهوت.

- مامۆستا زه کی هاواری کرد:

- لیتدا حه مه د... ئەنگاوتت...

بهلام کابرا ده سبه جئ هه ستايه وه و راي کرد. هه ردووکیان به ده مانچه ی پروته وه کهوتنه سه ری و هه تا قه راغ ده ریايه له دووی نه بوونه وه، بهلام کاتيک گه يشتنه ئەوئ، ئیدی تاريک داها ت و هيچ شتيک نه ده بينرا. ته نانه ت ئاوی ده ریا که ش ره ش هه لگه رابوو.

هيچ ريگايه کی ديکه یان بيجگه له گه رانه وه نه بوو. هه ردووکیان ماندوو و تووره بوون.

زەردەگەرمای چو کووراوايه، قورس و خنکینەر، وهک بەردی، خۆی بە سەر دەشتی بئسنووور دا خستبوو و هەموو شتیک دە تیشک و پرووناکی دا شەبەقی دەدایهوه. دوور هەتا دەشتە بەرزەکانی ئاناوارزای، لە وئ را بۆ میسیسی، بنارەکانی کۆزان و ناوچەیی یۆریگی هەر بەو شیوهیە بوو.

چەند سال بوو کرێکار لە مەراشیوه دەهاتن، لەو مەزرایانە کاریان دەکرد و چەلتووکیان رەنیو دینا. بە هەزاران هیکتار چەلتووک لە نیوان دەریای نیوهراست، سەرەوهی چۆمی جەیهانی و تۆپراک - کالەیی چینرابوو. ئاو هەموو گوندەکانی گەمارۆ دابوو و ئەو ئاوه هیندەیی هەلم هەبوو و ئەوهندەیی میشوولە لیپەیدا دەبوو، کە سەر چو کووراوايه تەماوی دەبوو. خەلک لە بەر میشوولان شەوانە خەویان لیئەدەکەوت و مەرۆمالاتیش هەر وەتر زەوت نەدەبوون. حالی ئەسپەکان لە وانی دیکە شپتر بوو و زۆر جار میشوولە هیندەییان پیوه دەدان کە هەموو لەشیان دە خوینی دا شەلال دەبوو.

مەزرای چەلتووکی شاکیر بەگی لە ئی هەمووان گەورەتر بوو. کەس بۆی پروون نەبوو کە ئەو بەگە سالی چەند هیکتاری دیکە وەسەر ئاوی دەگیڕی و دەی کاتە باتلاغ. تەنانەت بۆخۆشی نەدەزانی. لە هاوینی دا خەلکەکە هەمووی تاولەرزای دەگرت. خەلکی ئەو دێیانە کە کەوتبوونە نیوهراستی مەزرا چەلتووکهکان زۆریان رەنج دەکیشا و وهک میشمەگەزی دەمردن، بە تاییەت مندالیان. گۆرستانەکانی ئەو دەشتەیی پر ببوون لە گۆری تازە.

مامۆستا نەژاد و مەلا سەلام، دواي کوزرانی ئەسپەکەیی حەمەدی، زۆری پئینەچیو سەریکی ئەودیبوی سنووریان دا و ئەسپیککی جوانی رەسەنیان بۆ کپی. ئەسپەکە رەگەزنامەیی حەوت پشتی لە گەل بوو. حەمەد ئەسپەکەیی زۆر وەبەر دلی کەوت. هەموو پۆژی ساری دەبوو، دەچوو شاری و لە وئ لە گەل مامۆستا زەکی بە سەر عەرزو حالنوو سەکان دا دەگەرا کە بەردەوام نامەیی شکایەت و رەخنەییان بۆ خەلکی دەنووسی و بەرپیان دەکرده پئیتەختی.

ئەوئ نیوهروپیه هەردووکیان بە یەکەوه چوونە بازاری. لە گەل جەلالی پینەچی و رەفعەتی خەیات چوون سەری وهلی زیندروویان دا و لە وئ هەتا ئیواری دانیشتن و باسی ئەوهیان کرد کە چ بکەن تا بتوانن پئیشی بەلای چەلتووکی بگرن. چەندین سال بوو ئەو خەلکە هەولێ دەدا زهویی کەمتر بکرینه چەلتووک، بەلام بئسوود بوو. ئیستا ئیدی سئهیندی جارن چەلتووک دەچینرا. بە پئی یاسا، چەلتووکچاندن لە نیزیک ئاوهدانییە قەدەغە بوو، بەلام ئەم هاوینە زۆر دئ کەوتبوونە نیو ئاوی، وهک دورگانیان لیهاتبوو، دەوریان ببوو باتلاغ و تەریک کەوتبوونەوه. بە پئی بریار و یاسا دەبوو ئەو زهوییەیی چەلتووکی لی دەکری، لانی

كەم سى كیلۆمىتر لە شوینى ژيانى خەلكى دوور بى، بەلام ئیستا وای لى هاتبوو
 حەسارى ئەومالانەش كە كەوتبوونە قەراغ گوندەكان، پىر ببوون لە ئاو.
 مامۆستا زەكى خەلكى ئەو گوندانەى كە كەوتبوونە وەزعیكى ئەوتۆو، هان دەدا و
 یارمەتى دەکردن كە هەموو رۆژى تیلگراف بنیرن بۆ ئەنكەرە و شكایەت بكەن.
 وەلى زیندروو پیاویكى بە دین و چاك بوو. پىشیکى كورپەى هەبوو، قەت نوێژى
 نەدەچوو، قەتیش كاری بە كاری خەلكى نەبوو، بەلام كاتیک باسى چەلتووکی
 دەكرا، توورە دەبوو. ئەو رۆژەى ئەویش لە گەل حەمەد، مامۆستا زەكى و موفتى لە
 دوكانى زەینوللا ئەفەندى دانیشتبوو و چای دەخواردەو. لە نەكاو شاكیر بەگ بە
 پەلە هاتە ژوورى، هیندە توورە بوو كە چاوى لە ژیرا هاتبوون و خەرىك بوون
 دەرپەرن. شالوارە سورمەیی یەكەى سواری یەى، چاكەتەكەى و كراسە ئاوریشمەكەى
 دە تۆزى دا بۆر ببوون. قەمچى یە دەسك كارەبا زیوكفتەكەى دە دەستى دا
 هەل دەسووراند و ئەوئەندە رەق دەهاتە بەرچاوى دەتگوت پەيكەرەكەى بەردینە...
 كە هاتە ژوور گوراندى:

– ها مامۆستا! پىم بللى بزنام بۆ دەستم لە یەخەى ناكە یەو؟ ئاخىر ئەمن چەلتووکی
 دەچىنم یان ناچىنم بە تۆ چى؟ لە مولك و مەزراى چەلتووکی من دا گوند وەبن
 ئاوى دەكەون، یان ناكەون، بە تۆ چى؟ بۆچما نازانى هەموو ئەو مولك و
 مەزرایانەم بە پوول كریون؟

مامۆستا زەكى زۆر بە لەسەرەخۆیى – بە شیوێهەك كە بۆخۆشى پى سەیر بوو كە
 چۆنە دەتوانى ئاوا خۆى راگرى – وەلامى دا یەو:

– بە پى یاسا قەدەغە یە كابرە لە نیو دى چەلتووکی بچىنى و دەورى سەدان
 مالان بكاتە باتلاغ!

– ئەمن پوولم داو. ئەمن گوندەكانیانم بۆ ئەو هاوینەى كریو. ئەتۆ خەرىكى
 دەرسگوتنى خۆت بە و دەم دەو كارانە وەرمەدە. لە بىرت بى ئەتۆ مامۆستایەكە
 پرووتى و هیچى دى! كاری خۆت بكە و خۆ دە شتىك هەلمەقوتینە كە پىوهندى بە
 تۆو نیه... دەلپى نا، بچۆ بیان بینه، ئەو تاوانبارانە پىش ئەوێ بچنە لای حاكمی
 و شكایەت بكەن، خۆیان دە قورئ وەرداوه!

– باشە ئەوان بۆ دەبى خۆ دە قورئ وەردەن؟ خۆ ئەو ئەتۆ ناچارت كردوون دە
 قورئ دا بژین! بۆ دەبى ئەوان درۆ بكەن؟ ئەو درۆ نیه! ئەگەر ئەو درۆیه، ئەدى
 ئەو هەموو مێشولە یە كە وەك پەلە هەوران بە سەر دىیەكانەو و وەك گورگی
 برسى كەوتوونەتە گیانى خەلكى و ئەو هەموو خەلكەى بە مالاریای دەمرن، چ
 لى دەكەى؟ بە راستى ئەوانەش درۆن؟

شاكیر بەگ چاوى سووراندن، لاقى وا دەعەرزى کوتان هەموو ژوورەكە لەرزى یەو و
 گوراندى:

– چاوی خۆت ورد كهوه مامۆستای به‌پێز! هێنده بهو میدالە تهنه‌كه‌یهی سه‌ر سینگت مه‌نازه! هه‌میشه یه‌ك له یه‌كی به‌هێزتر هه‌ر هه‌یه! پشت بهو خویپی‌یانیهی ده‌وروبه‌ریشته مه‌به‌سته!

ئهو جار وه‌رسوورا و پرووی ده‌ حه‌مه‌دی کرد:

– ئهو جار ئه‌تۆش، ئه‌تۆ كه تازه هاتووێه ئێره و كه‌س نازانی كی‌ی و بو‌ هاتوو، با پیت بلیم، وا چاكه پیت له به‌ره‌ی خۆت زیاتر رانه‌كیشی! ده‌نا ده‌لیم لیکۆلینه‌وه‌ت له سه‌ر بکه‌ن!

له‌و به‌ینه‌ی دا چاویان ده‌ چاوی یه‌كتر بری، به‌لام شاكیر به‌گ تابی نه‌هینا و زوو پرووی وه‌رگی‌را، به‌و حاله‌ش نه‌ی‌توانی له‌ جه‌غزی روانینی چاوی حه‌مه‌دی رزگار بی. چاوی حه‌مه‌دی برووسکی‌کی وه‌ك ئاورینگی ئاسنیان لی‌ده‌بووه. شاكیر به‌گ سه‌ری لی‌شی‌وابوو و به‌ نیو فرۆشگه‌كه‌ی دا راپو‌چکه‌ی ده‌کرد، به‌لام برووسکه‌که له‌ کۆلی نه‌ده‌بووه. ناچار چوو ده‌ری. له‌ وێ خه‌لکی‌کی زۆر کۆ ببوونه‌وه و ده‌چوون بو‌ لای حاکمی شکایه‌تی بکه‌ن. به‌گ ده‌ستی بو‌ لای وان راداشت و گوتی:

– مامۆستا، وه‌ره ده‌ری و ئه‌وانه‌ بینه، ئهو جووتی‌رانه که پیتان‌گوتوون خۆ ده‌ قورئ هه‌ل‌کیشن. فه‌رموو وه‌ره بیان‌بینه! ئه‌وانه هه‌ر ئینسان نین، په‌یکه‌ره‌یه‌کن و له‌ قورئ دروست کراون... به‌لی، به‌ راستی په‌یکه‌ره‌ی قورن...

به‌لام ئه‌وه‌ش سوودی‌کی بو‌ی نه‌بوو. روانینی حه‌مه‌دی هه‌ر له سه‌ر بوو و ئوقره‌ی لی‌بریبوو. ئهو جار ترسی‌کی ره‌ دل‌ی‌نیشته، که به‌ هه‌یج شی‌وه‌یه‌ک به‌ری نه‌ده‌دا. به‌ نیو ئاپۆرا قوراوی‌یه‌که‌ی دا و به‌ په‌له‌ خۆی گه‌یانه‌ بن داره گه‌وره‌که‌ی سه‌ر کانی‌یه‌که‌ی نیوه‌راستی شاری. نوکه‌ری‌ک که سه‌ربه‌رگی‌کی زلی ده‌به‌ر دا بوو، ئه‌سپه‌که‌ی بو‌ راگرته‌بوو. به‌گ خۆی هاویشته سه‌ر زینی، ئه‌سپی چوارنال تاو دا، خیرا به‌ره‌و ده‌شت دوور که‌وته‌وه و په‌له‌ هه‌وری‌کی له‌ ته‌پوتۆز له‌ دوا‌ی خۆی به‌جی‌هیشته.

زه‌کی نه‌ژاد گوتی:

– ئهو کابرایه به‌ ته‌واوی شیت بووه! ته‌واوی گونده‌کانی ئهو ده‌شته‌ی کردۆته باتلاغ و جووتی‌ره‌کان هه‌تا ملان ده‌ ئاوئ دان، که‌چی شه‌رمی ناکا که من تاوانبار ده‌کا، ده‌لی ئه‌وانم ده‌ قورئ ناوه و بوومه‌ هو‌ی به‌دبه‌ختیی وان! ئای له‌و مرو‌قه‌ په‌سته تاوانباره‌ی! ئه‌گه‌ر ئه‌من ناوم زه‌کی نه‌ژاد بی، به‌لین بی وات لی‌بکه‌م خوین برشی‌یه‌وه شاکیر به‌گ!

پاشان ده‌ستی له سه‌ر میدال‌ه‌که‌ی دانا و گوتی:

– ئهو جار ئه‌گه‌ر ئهو میدال‌ه‌ش به‌ راستی تهنه‌که نه‌بی، ده‌بی ئه‌من تۆله‌ی هه‌موو ئهو خه‌لکه چاره‌په‌شه‌ت لی‌ بستینمه‌وه!

حەمەد بیری کردەو: پیاو لە کاتی لیقەومانى دا دەناسرئ. قەت پیموانەبوو ئەو پیاو کە زۆرتەر توورە و هەلەشە دیتە بەر چاو، ئیستا ئاوا لە سەرەخۆ، ژیرانە و بئمنەت بەرامبەر بە شاکیربەگی دەدوئ. بە راستی مامۆستا زەکی پیاو، پیاویکی ئازا و تەواو...

موفتی و زەینوللا هەولیان دا مامۆستا زەکی هیور بکەنەو، چونکە دەیانزانی ئەو پیاویکی کەلەشەقە و قسەى خۆى دەباتە سەرئ. هەموو سەریان بردبوو بن سەرى یەک و سرتوخورتى ئەوەیان بوو کە چ بکەن بارودۆخەکە خراپتر نەبئ و بە ئەزمون دەیانزانی ئەگەر شتەکە ئاوا دەستی پئکرد، زوو پیشی پئنەگیرا و چارەى بۆ نەدۆزرایەو، ئەو زۆر خراپ کۆتایی دئ.

شاکیر بەگ خەلکی ئەو ناوچەییەى نەبوو و لە شاخەکانى ماراشى را هاتبوو. لە مالهەى خۆى رەگەزنامەییەکی گەورەى هەلواسیبوو. رەگەزنامەکە بە قەد دەرگایەکی گەورە بوو و دە چوارچۆیەیهکی زیڕین گیرابوو. داریک بوو لکەکانى دە ئەژمار نەدەهاتن و هەمووش زیڕکفت بوون. بەلگەنامەییەکی درێژیى بە پەناو درابوو. شاکیر بەگ دەىگوت کە بە رەچەلەک دەچتەو سەرپاشا دولکادیرلییەکانى هەوئ و بەلگەشى ئەو رەگەزنامەییە و ئەو بەلگەنامەییە بوو کە لە نەوعى خۆى دا نەک کەموینە، بەلکوو تاقانەش بوو. تەنانەت قەسرى تۆپکاپیش شتى ئاوا جوانى لئ نەبوو. ئەو بەلگەییەکی حاشاھەلنەگرى دیکەشى هەبوو: قەلای پایاسئ لە خوارەوئى گاورکوئى هەلکەوتو، لە نیوان دەریا و شاخەکەى. شەوانە بۆنى دار چنار و سەروان لە شاخى را دەهات و بۆنەکە هیندە نیژیک بوو، دەتگوت دارەکان لە پەناتن، دەتوانى دەستیان لئ دەى و بە رۆژیش بۆنى خوشى خویى لە دەریاکەى خوارەوئى قەلاکەى را دەهات. عوسمانییەکان قەلاکەیان کردبوو بەندیخانە و ئەوئ شوینیکى دەولەتى بوو. زوو، زۆر بەندیى سیاسى لیڕە دەکوژران، تەرمەکانیان یان دە دەریایە داویژران و دەبوونە خۆراکی ماسییان، یان لە شاخى فرئ دەدران و گورگان دەیانخواردن. بەلام پیش ئەوئى قەلاکە و دەست عوسمانییان بکەوئ و پیش ئەوئى هیزی نوئخوازەکان بئینە وئ، ئەو قەلایە ئى عەشیرەتى کوچوک - عەلىئوغللی بوو و ئەو عەشیرەتە باجیان لەو کاروانانە وەر دەگرت کە بە رێگای ئاوریشم دا، لە میسر، دیمەشق و ئورشەلیمەو دەهاتن. بەلام شاکیر بەگ دەىگوت ئەو دەروئە و دەىگوت:

– بەگەکانى کوچوکئوغللی پیاوی دولکادیرلییەکان بوون و دولکادیرلییەکان کە هەزار سالى تەواو باجیان لە سەر رێگای ئاوریشم وەرگرتو، باب و باپیرانى من بوون!

لەو ناوچەییەى هیچكەس نەى دەتوانى بلى كە بە راستى بنهچەكەى شاكیر بەگى دەچۆو سەر پاشاكانى دولكادیرلى، بەلام شاكیر بەگ گویى نە دەدا ئەو شتانه. دەى گوت ئەوانە هەموو قسەن. ئەمن بەلگەنامەم لە مالى هەلواسیوه و رەگەزنامەییەكم هەییە بە قەد دەرگایەكى گەورەییە.

شاكیر بەگ دواى شەرى سەربەخۆیی یەكسەر هاتبوه ئەم شارەى و بى ئەوهى پرس بە كەس بەكا خانووییەكى دوونھۆمى سپیى جوانى بە دوازدە ژوورەوه و بە هەسار و باغیكى پر لە دارپرتەقالەوه داگیر كردبوو و لە گەل بنەمالەكەى تیى دا دانیشتبوو. سەعاتە زیڕەكەى كە زنجیری زیڕیشى پیوه بوو، هیئە گەورە بوو، بە زەحمەت لە نیو مستى دا جیگای دەبوو. هەمیشە قەمچىیەكى دەسك كارەبای زیوكفتكراوى بە دەستەوه بوو. چەند رۆژ دواى هاتنى بو ئەم شارەى سەرى حاكمی دا و سەعاتیكى بە زنجیری زیڕەوه بوو بەرد، كە لە سەعاتەكەى خۆشى باشتر بوو. حاكم لەو دلوالەییەى شاكیر بەگى هیئە سەرسام بوو و هیئەى كەیف پیهات، كە هەر ئەوئ ئیوارى لە شاكیر بەگى میوان بوو و لە خانووه سپییەكەى وى كە باغیكى گەورەى پرتەقالیشى بە رووبەرى سەد دۆنمەوه بە بەرەوه بوو میواندارى لىكرا و هەر ئەو شەوهش زۆرى باسى ئەو ئەرمەنىیەى بوو كرد، كە پیشتەر خاوەنى ئەو مۆلك و خانووهى بوو.

حاکم یەكجار زۆر كەوتە ژیر شوینەوارى ئەو پیاوه بەگزادە خاوەن كەسایەتى و بە ئەدەبە و كاتیكیش چاوى بە رەگەزنامەكە و ئەو بەلگەنامە بەهیزەش كەوت، كە لە مالەكەى بە دیوارىیەوه بوون، ئیدی هەر بە تەواوى ئۆگرى بوو و ئەوهندە شاكیر بەگى گەورە و بە شكۆ هاتە بەر چاوه، كە تەنانەت چیشت و نانه بە تام و ریکوپیکەكە و فینجانە قاوهكەى پیشتیشى لە بیر چۆوه.

حاکمی پیر كە لە زەمانى قەیسەرىیەوه زۆر دەور و زەمانى جوراوجورى دیبوون، زۆر زوو بوو شاكیر بەگى وەك بابیكى لىهات و هەر لە رۆژى هەوهلپوه قەدر و ریزیكى زۆرى لىگرت. ئاخىر شاكیر بەگ هەر نەى دەزانى درۆ چىیە و قسەكانى هەمیشە راستورەوان و دلسۆزانە بوون...

دواى چەند رۆژان شاكیربەگ چووه لای حاکمی كە زۆرى خۆش دەویست و دەىزانى ئەویش زۆرى ریز بوو دادەنى. بازنەییەكى عەنتیکە و ملوانكەییەكى زیڕیشى كە پلپلەكانى یاقووت و مروارى بوون و دەیانگوت زووتر لە خەزینەى مەهاراجەییەكى هیئەى دا بوونە و لە هیندووستانى را هیئەراون، بە دیارى بوو خیزانى بەرد. حاکم كاتیك دیارىیەكانى دى بە سەرسورمانەوه گوتى: ئەو مروارى و یاقووتانەى بە ملوانكەكەییەوهن، هەموویان ئەسلن و دەقیمەت نایەن. هەر بۆیە بیری كردهوه: ئەگەر پیموابى كە شاكیر بەگ ئەو شتە دەگمەن و بە نرخانەم لە بەرامبەر داگیرکردنى خانووهكە و باغە پرتەقالەكەى دا دەداتى،

هەلەیه، چونکه هەموو ئەو ئاغا و بەگانه که خەلاتی بەشداربوون لە شەریان دا پێ دراوه، دەلێن لە فلانه و فیساره بەرهیهی شەپمان کردوه، بریندار بووین و شتی وا، دەتوانن هەمیشە سووک و هاسان ببنه خاوهنی خانوو، زهوی و مولک و باغ و ئەوهندهی پێیان خۆشه لهو جووره شتانه پەیدا کەن. نەخێر ئەو دیاری یانە تەنیا ئەو دەگەیهنن، که ئەو بەگزاده دولکادیرلی یە نەجیب و گەورەیه بە راستی منی خۆش دەوی و ریزم بۆ دادەنی. دەنا چ پێویستی یەکی بەوه هەیه ئەو دیاری یانە که بۆ وهی دەبن لە گەنجی شایان دا راگیرین، بدا بە من؟ جا جەنابی حاکم ئەوهی دە چاوی دابوو و لە پێناوی ئەو بەگە نەجیب و بەرپزەهی دا، که وهک کورپی خۆی وا بوو، ئاماده بوو گیانی شی دابنێ...

هێندهی پێنەچوو شاکیر بەگ هاتەوه مالی حاکمی و سەری دایهوه. ئەو جار مافوورەیهکی پەراویز زێرینی بۆ هینابوو که لانی کهم سیسەد سالی تەمەن بوو. دەهی گوت ئەمن شتی ئاوابە نرخم بۆ حاکمی خۆم نەبن، بۆچمن؟ شتی وا بە نرخ هەر شایانی ئەو حاکمە نەجیب و خۆشهویستەیه که بنه و بنهچه که شی کهسایهتی گەوره و نەجیبزاده بوون. ئەوهش لە سیما و هەلسوکهوتی ئەو پیاوه گەورهیهی دا دیاره! بروانه چەند پیاویکی مەند و لەسەرەخۆیه، چەندە بە دیمەنە، دەستەکانی چەندە جوانن و بە کورتی چەندە پیاویکی ریکوپیک و لەبەردلانه؟ وهللاهی بەگایهتی له هەموو گیانی دەباری! ئەو دیاری یە تازەیه حاکمی مەست و شەیدا کرد، چونکه ئەو کهیفی زۆر بە مافووران دەهات و دەشی ناسین: بیگومان هەموو ئاناتۆلی مافوورەیهکی وای تی دا نیه! هەر لهو حالەش دا شاکیر بەگ راستی دەکرد، حاکم ئیستا باوهپی بە پیشینه و بنهچه کهی خۆی کردبوو: بەلێ وایه بابو باپیرانی من بەگزاده و نەجیبزاده بوون و گومانی تی دا نیه رەگەزنامە ی گەوره و بەلگە نامە ی بەهیزی وهک شاکیر بەگیشیان هەبووه! بە شاکیر بەگی گوت:

– دۆستی بەرپز و خۆشهویستم، باشه بۆ هینده ئەزیهتی دەکیشی؟ ئاخر کورم تۆ که میراتگر و پاشماوهی رەسەنی دولکادیرلی یانی، بۆ هینده ئەرکی ئیمە دەخهیه سەر خۆت؟

کاتیک ئەو قسانە ی دەکردن، گەرووی دەگیرا و قسە کهی باش بۆ نەدەهات. دەستی شی دەلەرزین و قسەکانی پچر پچر دەکردن. بەلام ورده ورده هاتەوه سەرەخۆ، بزەیهکی هاتی، نەرم و هییدی دەستیکی بە سەر گوشه یهکی مافوورە کهی دا هینا و پیش ئەوهی دانیشیتەوه، له حالیک دا چاوهکانی له خۆشی یان دەدرهوشانەوه، گوتی:

– شاکیر بەگ، کورم، نووری چاوم، هەر ئەمڕۆ دەبی بچین سەریکی سەرۆکی تاپۆی بەدین...

- بەلێ، فەرمايشتی جەنابت زۆر بەجئیه جەنابی حاکم. دیارە دیارییەکی بچکۆلانەشم بۆ سەرۆکی تاپۆی داناو.

- نا، پێویست ناکا، ئەگەر هەر پێشتواپە دەبێ بی دەیهی، شتیکی زۆر گران نەبێ، با هێندەت زەرەر لێ نەکەوێ کورم... جا ئیدی کەیفی خۆتە... بەلام داوات لێ دەکەم ئەگەر دیارییەکەت دایە، لە لای منی مەدەیه، وا باشترە...

- زۆر باشە جەنابی حاکم، چۆنی دەفەرمووی، وا دەکەم. - وەللاهی ئەتۆ هێندە رووخۆش و باش و پیکوپیکی هەموو کەس ئوگرت دەبێ و هەر کەس جارێکت ببینی پێی خۆشە دیسان چاوی پێت بکەوێتەو و دۆستایەتیت لە گەل دابمەزینێ، دەبێ هەر واش بێ، تاییفەکەتان دەسەلاتدار و پاشای گەرە گەرەهی هەبوون و ئەتۆ لە وان کەوتووێه.

- وەک بۆخۆت دەزانی جەنابی حاکم، بە رەحمەت بێ دایکی محەممەداغای بالادەست، واتە ئەو محەممەداغایە رووی دە هەر شوینیکی دەکرد، دەیگرت، لە دولکادیرلییان بوو. ئەو هەش لە کتیبەکانی میژوو دا، چ لە تورکیە و چ لە ئورووپایە، نووسراو. مەبەستم ئەوێه کە لە هەموو شوینیکی، لە چپای توورپووسی، لە دەشتی چوکوراویە و لە هەموو ئورووپایەش خەلک دەزانی کە دایکی ئەو سولتانە بالادەستە، خودا بە رەحمەتی خۆی شادی کا، پووری من، یانی خوشکی بابی من بوو!

- دەزانم بەگم، دەزانم! بۆخۆم ئەو کاتە میرمندال بووم ئەو میژوو م خۆیندۆتەو...

ماوێهەکی زۆر قسەیان کرد و لە سەر ئەو باسە رۆیشتن. شاکیر بەک کەیفی ساز بوو. حاکمیش گۆشەیهکی چاوی هەر لە مافوورەکە بوو و بزەهی سمیلانی دەهات.

ئەو پێرۆژی شاکیر بەگ سەری سەرۆکی تاپۆی دا و دیارە گوتیشی کە لە لای جەنابی حاکمی را هاتو. کاتیکی خەلکیان لە دەورە نەما، سەعاتیکی زیڕی سویسی بە زنجیریکی زیڕی گەرەو- کە بە زەحمەت دە دەستی دا جی دەبوو - پێشکەشی سەرۆکی کرد. سەرۆک لە سەرەتاو هێندە پێ سەیر بوو باوهری نەدەکرد و بە سەرسورماوی یەو دەیهوویست شتیکی بلی، بەلام زاری بۆ هەلنەچرا و یەک وشەشی بۆ نەگوترا. پێی وابوو ئەوێ دەی بینی موعجیزەیه. هەتا ئیستا کەس لە پەنجا لیرە زیاتر نەدابوێ، بەلام ئەو سەعاتە شاکیر بەگ بۆی هینابوو، دە قیمەت نەدەهات و بۆخۆی سامانیکی گەرە بوو.

شاکیر بەگ هەر بە وەندەش رانەووستا و پێی گوت بۆ ئیواری لە مائی میوانی وی. پاشان هەستا و خواحافیزی لێ کرد. سەرۆکیش هەستا و لە گەلی چوو دەری، بەلام سەعاتەکە هەر لە نیو دەستی دا بوو و نە دەتوانی چاوی لە

سەر هەلگەری. شاکیر بەگ ئیدی وهبیری نەهینایهوه که بانگهێشتنه که بۆ ئیوارئیه، قۆلی ده قۆلی کرد و گوتی:

– سەرۆکی بهرپز، داوات لی ده کهم سهعاته کهی ده باغه لت نی، چونکه خه لک به ده ستتی یه وهی ببین، قسان ده کهن... جا کاتیگ چوو یه وه مالی، به کاوه خو له گه ل خیزانی بهرپزت چاوی لی بکه...

سەرۆکی تا پۆ که سهعاته کهی هیشتا ش هەر ده نیو دهستی دابوو، وهک ئه وهی دوودل بی، چاویکی له سهعاته کهی کرد و پاشان چاویکیشی له شاکیر بهگی کرد و گوتی:

– یانی به راستی بهگم ئه وه سهعاته ی ده دهی به من؟ یانی ئه وه سهعاته ئیستا ئی منه؟

– به لی، به لی، بۆچما ئه وه چی یه؟ ئه وه دیاری یه کی یه کجار بچوو که که به هیچ شیوه یه ک شایانی جه نابت نیه.

سەرۆک قسه ی بۆ نه ده هات:

– شایانی من نیه؟ بۆ من؟ یانی ئه وه سهعاته ئی منه؟

ئه وه جار وهک ئه وهی له وه بترسی که نه کا له پر که سیگ لی برفینی، به په له ده باغه لی راکرد، دوا یه له ویی ده رهینایه وه و ده باغه لیکی دیکه ی نا و سه ره نجام بۆ ئه وهی دلنیا بی، له بن چاکه ته که یه وه ده باغه لی جلیقه که ی نا و دوگمه ی له سه ر داخست و گوتی:

– بهگی گه وره م ئه دی ئیستا ده فه رموی بۆ کوئ بچین:

– ئه گه ر پیت خو ش بی، ده چین بۆ مالی ئیمه...

– به لی به لی، جیی خو یه تی و ده خزمه تت دام. ئه وه بۆ من شانازی یه کی گه وره یه که به خزمه ت جه نابت گه یشتوو م و دیاره زۆرم پی خو شه مالی ئیوه ببینم...

– راستت عه رز بکه م خانوو که مان کۆنه، ده مه ویی ده ستیکی پی دا بینم و هیندیکی ساغ که مه وه، بۆ ئه وهی لانی که م تا راده یه ک شایسته ی ناو و ناوبانگی بابو با پیرانم و تایفه ی دولکا دیرلی یان بی. ئه وه جار ره نگه بۆ خو شت بزانی که میری گه وره، مه مه مد پاشای بالاده ست ئاموزای ئیمه بووه...

هه تا گه یشتنه جی، شاکیر بهگ هەر باسی خزمایه تی و پیوه ندیی خو ی و پاشای بالاده ستی بۆ کرد و گوتی ره نگه مسته فا که مالی ش هەر له و تایفه ی بی و ئه وه شی لی زیاد کرد که خه لکی توو رووسی زۆر تر مووزه رد و چاوشینن. تا کاتیگ نه گه یشتنه مال ه شاکیر بهگی، سه روک وه خو نه هات بووه و هەر ده بیری سه عات و زنجیره زی ره که ی دابوو.

كانتیک چوونه ژووری، پېش هه موو شتیک سهرۆکی تاپووی سهری له شکو و گه وره یی ره گه زنامه و به لگه نامه که ی شاکیر به گی سور ما. ئه و به لگه نامه یه که ههر شانازی و سهره ری لئ ده باری، نه خشی شمشیریکی دولکادیرلی یانی له سهر بوو و چه ند ئایه تی قورئانیشی به خه تیکی زور جوان لئ نووسرابوو، ههر له میر و پاشا گه وره کان ده وه شایه وه. ماله شاکیر به گی ته نانه ت شمشیری سه لاهه دینی ئه ییووبی و ئه و نوسخه قورئانه شی لئ بوو که ئه و سولتانه گه وره یه بوخوی لئ خویندبوو.... سهرۆکی تاپووی کانتیک چاوی به و هه موو شتانه که ره سه نایه تی و گه وره یی شاکیر به گ و عیل و تایفه که ی ویان نیشان ده دا، که وت، هینده ی نه مابوو بکه ویته عهرزی و بی هوش بی و له و به ینه ش دا شاکیر به گ ههر باسی بنه و بنه چه که ی خوی بو ده کرد و شانازی یه کانی خوی و دولکادیرلی یه کانی ده خسته بهر چاوی. سهرۆکیش وا حه به سابوو و به شیوه یه ک له به رامبه ر ئه و به گه ی دا بچووک ببوو، هه موو گیانی له ئاره قه ی دا شه لال ببوو و ههر بیری له وه ده کرده وه چون هه لسوکه وت بکا که شه رمه ساری به دواوه نه بی...

شاکیر به گ راست له و کاته دا گوتی:

- سه باره ت به و خانووه ش جه نابی حاکم ده فهرموئ... ئه من پیم وایه، جه نابی سهرۆکی خوشه ویستم، که ...

سهرۆک به په له هاته نیو قسه که یه وه:

- شتیک ئاسایی یه قوربان، دلنیا به! له سبه ینی زووتر نیه هه راجیکی ریک ده خه ین... ههر جه نابیشته به و هه راجه ی ده زانی و به س، ههر ئیوه و جه نابی حاکم... ئاخ جه نابی حاکم بوخوی ئیوه ی ناردوته لای من و رای سپاردووی، وا نیه؟

- به لئ، به ته واوی وایه.

- زور باشه، که وابوو سبه ینی، به گی خوم... هه روا نرخیکی که می به که یفی تو له سهر داده نیین... هیچ که سیش به و مه سه له ی نازانی، دلنیا به! ریگا ناده ین یه کی دی پی بزانی و نرخه که ی زیاد کا...

- ریگام بده سوپاست بکه م جه نابی سهرۆکی تاپووی.

سندوو قدار، ده فته ردار و فه رمانده ری ژانده رمه ش هه موویان، هه رکام به نوره ی خوی و له گه ل خیزانی خوی هاتن و سهری بنه ماله ی شاکیر به گیان دا. ههر کامه شیان ده هاتن، به گ بانگه یشتنیکی تایبه تی ریک ده خست. سفره و خوانی له رازاوه یی دا وینه ی نه بوو، وه ک ده لئین شیرری مریشکی نه بی، هه موو شتیک له سه ر بوو. ته نانه ت شووشه یه ک شامپاینی هه ره باشی فه رانسه ویی له بهر

خاتری حاكمی كړیوو. خواردنه‌وهی هه‌ره گران و خوښ، چیشتی به تام و بانگه‌یشتنی دۆستانه چه‌ندین مانگان هه‌ر وا به‌رده‌وام بوو. به راستی ئه‌و به‌گه كه به‌رده‌وام له‌و كوڤوونه‌وانه دا باسی ئه‌وهی ده‌كا له تایفه‌ی دولكادیرلی‌یانه و محهمه‌د پاشای بالاده‌ست ئامۆزای بووه، ده‌بئ پیاویکی گه‌لیك گه‌وره و ده‌ست و دلاواله‌ بئ، كه ده‌توانئ بانگه‌یشتن و رپوره‌سمی ئاوا گه‌وره گه‌وره ساز كا و دیاریی ئاوا نایاب و به‌ نرخ بدا به‌و كارمه‌نده برسی‌یه به‌سته‌زمانانه كه به‌هزار زه‌حمه‌ت سه‌ره‌تا له شه‌رپکی جیهانی و پاشان له شه‌ری سه‌ربه‌خویی پزگاری‌یان هاتوه.

ئه‌وهی كه هیچ كه‌س شكی نه‌ده‌كرد، ئه‌مه بوو كه خه‌رجی هه‌مووی ئه‌و خوانه پازاوانه و دیاری‌یه گرانانه به ئه‌ستوی زه‌ینوللا ئه‌فه‌ندی‌یه‌وه بوو. زه‌ینوللا ددانی به‌ جه‌رگی خوئی داگرتبوو و هیچی له‌و باره‌وه نه‌ده‌دركاند، چونكه له‌و پرووی ئاگاداری‌یه‌وه ئه‌وهی كرده‌بوو و ده‌ی‌زانی چۆن به‌ قازانجی خوئی كه‌لك له‌و بارودۆخه و له‌و به‌گه وه‌رگرئ و هه‌ر بۆیه‌ش سه‌ری چووبا، ئه‌و نه‌هینی‌یه‌ی نه‌ده‌دركاند. شاكیر به‌گ به‌ پوولی زه‌ینوللائی ئه‌و خه‌رجانه‌ی ده‌كرد و ئه‌ویش كه‌ بازرگانیکي به‌ ئه‌زموون بوو و وه‌ك رپویش زیره‌ك و كه‌له‌كباز بوو، ده‌ی‌زانی كه‌نگئ و چۆنی لئ‌وه‌رگرئته‌وه و وه‌ك ده‌لئین مریشکی بداتئ و قازی لئ‌بستنیته‌وه. هه‌ر یه‌كه‌م جار كه‌ شاكیربه‌گی دی، زانی ئه‌و چ پیاویكه و كه‌ چاوی به‌ ره‌گه‌زنامه و به‌لگه‌نامه‌كه‌ش كه‌وت، سه‌ری کیسه‌ی بۆ شل كرد، رۆژ به‌ رۆژ زیاتری شایی پیی بوو و پیی‌وابوو ئه‌و كاری زۆر گه‌وره‌ی له‌ ده‌ست دئین. شاكیر به‌گ هه‌ر رۆژی هه‌وه‌لئ كه‌ هاته ئه‌و شاره‌ی، ده‌سه‌بجئ چووبوو له‌ی زه‌ینوللائی و ئه‌وه‌ش بۆخوئی زۆر شتی ده‌گه‌یاند...

زه‌ینوللا ئه‌و پرسیاره‌ی سه‌د جاریش زیاتر له‌ به‌گی كرده‌بوو و هه‌موو جاریش به‌ سه‌رنجه‌وه بیری له‌ ولامه‌كه‌ی كرده‌بۆوه:

– ئه‌تۆ كاتیك پیت ده‌و شاره‌ی نا، پيش هه‌موو كه‌س هاتنی‌یه له‌ی من وا نه‌بوو؟
پیم‌بلئ بزانه‌م چۆن بوو ئه‌و بریاره‌ت دا؟
به‌گیش به‌ شانازی‌یه‌وه قاقای ده‌كیشا:

– ئه‌من بۆن ده‌كه‌م و خه‌لكی چاك ده‌دۆزمه‌وه. ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ت نه‌بسته‌وه ده‌لئین: نه‌جیب نه‌جیبزاده‌ی به‌ چاوان ده‌ناسئ و رپیه‌ چل رۆژانه‌یش بۆنی هه‌نگوینی ده‌كا...

دوای چه‌ند مانگان شاكیر به‌گ هه‌موو شاره‌كه‌ی به‌ ده‌سته‌وه بوو. سه‌عاتی زیڕ، پارچه‌ی ئینگلیسی، په‌تۆی كشمیر و شتی به‌ نرخ‌ی دیکه به‌ سه‌ر خه‌لكی دا ده‌بارین. بۆخۆشی باغه هه‌ره باشه‌كانی پرته‌قالئ، عه‌رزه هه‌ره به‌ رپژه‌وه‌كان و مولكه هه‌ره به‌ سووده‌كانی كړی. شاكیر به‌گ كه‌ به‌ پیی ره‌گه‌زنامه‌كه‌ی پشت

به پشت دهچۆوه سەر ئه‌بووبه‌كری خه‌لیفه‌ی یه‌كه‌م، له پێوه‌ندی له‌ گه‌ڵ ده‌سته‌به‌سه‌رداگرته‌ی خانوو، باغ و عه‌رز دا سنووری نه‌ده‌ناسی و هه‌ر چه‌ندی زۆرتری هه‌با، بۆ په‌یداکردنی ئی دیکه‌ تینوو تر بوو، ته‌ماعی پر نه‌ده‌بوو و ئه‌وه‌ی نه‌کردبا، نه‌ده‌ژیا. سه‌رۆکی تاپۆ و سنوو‌قداریش ئی خۆی بوون و هه‌رکاتیک زانیایان پارچه‌ زه‌وی‌یه‌ک هه‌یه، که به‌گ له‌وانه‌یه‌ که‌یفی پێی‌بێ، بێئه‌وه‌ی بێلن که‌س پێ‌بزانێ، به‌ راکردن و هه‌ناسه‌برکه‌ خۆیان ده‌گه‌یاندی و ئاگاداریان ده‌کرد، ئیدی هه‌ر ئه‌وێ پوژیش هه‌راجرکردنی عه‌رزه‌که‌ی را‌ده‌گه‌یه‌ندرا. را‌گه‌یاندنه‌که‌شیان به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌کرد که له‌ بناخه‌ دا که‌سیکی وا پێی‌نه‌ده‌زانی و له‌ راستی دا به‌ دزی ده‌کرا. دیاره‌ سه‌رۆکی تاپۆی ده‌ی‌توانی را‌گه‌یه‌ندراوه‌که‌ی به‌ بزماریکێ به‌ داره‌ گه‌وره‌که‌ی نیوه‌راستی مه‌یدانی شاری‌یه‌وه‌ بکوته‌ی، به‌لام له‌ به‌ر خاتری شاکیر به‌گی ئه‌وه‌ی نه‌ی‌ده‌کرد. بۆچما که‌سیکی وا تا ئیستا له‌ دایکی خۆی ببوو، که‌ بتوانی له‌ به‌رامبه‌ر شاکیر به‌گی دا سه‌ر هه‌لێنی، به‌ شیوه‌یه‌ک ببێته‌ له‌مپه‌ر و پێش به‌ پلانه‌کانی بگرێ؟ شاکیر به‌گ به‌و شیوه‌یه‌ عه‌رز، خانوو و باغیکێ زۆری کرپن و هاته‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی شتیکی بکا که له‌ ماوه‌یه‌کی که‌م دا پوولیکێ یه‌کجار زۆری پێ وه‌سه‌ریه‌ک نی. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ دوو شت له‌و ناوچه‌یه‌ی هه‌بوون که‌ پوولی چاکیان لی‌ده‌که‌وته‌وه‌: قاچاخچی‌یه‌تی و چه‌لتووک چاندن. قاچاخچی‌یه‌که‌ ده‌ پوانی زه‌ینوللا ئه‌فه‌ندیی دا بوو و که‌س نه‌ی‌ده‌توانی هه‌ر بیریش له‌وه‌ بکاته‌وه‌ که‌ به‌ربه‌ره‌کانیی ویی بکا. ئه‌و قاچاغی هه‌موو شتیکی ده‌کرد: چه‌ک، هه‌یرویین، زیپ، ره‌وه‌ ئه‌سپ، پارچه‌، جلوبرگ و ماشین. ئه‌و پوول‌ه‌ی وه‌گیری ده‌که‌وت هه‌مووی ده‌دا به‌ خانوو له‌ "بۆسپۆرین"، "به‌گۆغلی" و "سیرکه‌جی". شاکیر به‌گ ئازایه‌تی، زیره‌کی و به‌هیزی ئه‌و پیاوه‌پیره‌ی وه‌ به‌ردلی که‌وتبوو و له‌ ژیانی خۆی دا ئینسانی ئاوا به‌ فکر و را‌په‌ر و وردبینی نه‌دی‌بوو،...

هه‌ر هه‌وه‌ل جار که‌ حه‌مه‌دیان دی، زینوللا شاکیری وشیار کرده‌وه: له‌و کوره‌ی ده‌ترسم، دوور نیه‌ جیگای مه‌ترسی بێ، ده‌بێ چاویکمان لی‌بێ، وا دیاره‌ را‌بردوویه‌کی تا راده‌یه‌ک سه‌ختی هه‌بووه‌ و پیاوی وه‌ک وی پۆلووی بن خۆله‌میشتین. که‌ وا بوو ده‌بێ وشیا‌ری بین...

له‌ وێ‌پوژتیوه‌ شاکیر به‌گ چاوه‌دی‌ریی حه‌مه‌دی ده‌کرد، نه‌ک هه‌ر له‌ به‌ر قسه‌که‌ی زه‌ینوللا‌ی که‌ ده‌ی‌گوت ده‌بێ وشیا‌ری بین، به‌لکوو بۆخۆشی هه‌ستی ده‌کرد له‌ روانینی ئه‌و کوره‌ی سه‌یر ده‌ترسی. هه‌میشه‌ پریشکه‌ ئاگریکێ ده‌ چاوی دا بوو و شاکیر به‌گ هه‌رگیز له‌ چاوی که‌س ئاوا نه‌ترسابوو...

وهك باسمان كرد شاكير بهگ رېگای قاچاچى يه تى يه نه بوو. ده ماوه چه لتووك، كه قازانجىكى يه كجار زورى هه بوو! به سالىكى پياوى ده وله مند ده كرد. خه رجىكى واشى نه بوو. كىلانى نه ده ويست، گيره و جه نجه رى پيوست نه بوو. شتله كهت ده چه قاند و ئاوت وه سهر ده گيپرا. ههر ئه وه نده. پاييزيش به هه زاران جووتير له شاخى را ده هاتنه خوار و ده كرئ بلين به نانه زگى كارى ره نيوه ينانه كه يان جيه جى ده كرد. ته نانهت دوايه هه لبه ستنى جوگه و به رهى تازه ش بو هه لچوپراندنى ئاوه كه ي پيوست نه بوو، چونكه كو نه جوگه هه بوون و هيشتا ده كرا كه لكيان لى وه رگيرئ.

ئو سالى هى شاكير بهگ و هينديك چه لتووكچينى ماراشى ديكه، ئاويان وه سهر ده شتى گيپرا و ئو نيوه يان كرده باتلاغيكى ته واو. شاكير كو مه له كريكارىكى به ئه زموونى له ماراشى را هينان كه سهر كريكاره كه يان ناوى عه لى ددانزير بوو. ئه وئ پاييزى به ره مه كه يه كجار چاكى برى. شاكير بهگ پووليكى زورى وه گير كه وت و ده سبه جى هه موو قه رزه كه ي زه ينوللا ئه فه ندى دايه وه. له ميژ بوو ئه و ده شته برينجى لى نه ده كرا و ميشووله و مالارياشى لى برابوو. ئه مسال چه لتووكى شاكير بهگى ده ورى ده گوندانى گرتبوو و چه لتووكچينى ديكه ش به هه موويان زه وى ده دييانان ده ئاوى دا نوقم كردبوون. زور زوو ميشووله پهيدا بوون و زيادى يان كرد. پول پول به هه وايه وه ده گه پان، ليك ده هالان و وه كو هه ورى ره شى پيش بارانى به سهر گوند و شاران دا ده خولانه وه. له رزوتا ولاتى دا گرتبوو. ئه و هاوينه ي ژماره يه كى زور مندال مردن. گو رستانه كان سهدان گو رى بچووكى تازه يان پيوه زياد بوو. ئيدى له شارى و له گوندى كه س نه ي ده توانى شه وانه بى ميشووله به ند بخه وئ. سه رانسهرى ئه و هاوينه ي به ر ده رگاي تاقه دوكتورى شارى پر بوو له و ديها تى يه نه خو شانى كه وهك په يكه رهى فورين له وئ چاوه پروانى نوره ده بوون. هه سارى مزگه وته كانيش پر بوون، باغچه كانيش، مهيدان و جاده كانيش هه روا. هه موويان له به ر ئيشى تاوله رزه كه يان نوشتا بوونه وه، ده موچاويان چرژا بوون، به زگى به تاله وه، به لاره وه لاره وه ده هاتن و ده چوون، يان كه وتبوون و له تاو ئيشى خو يان ده يان نالاند.

ههر ئه و هاوينه ش بوو كه ماموستا زه كى نه ژاد ده ستى به به ربه ره كانى به دزى چه لتووكچينه كان كرد. كو مه ليك كه سيش پشتيوانى يان لى ده كرد. شيوه ي خه باته كه شيان ئاوا بوو كه به رده وام تيلگرافيان بو ئه نكه ره به رپى ده كرد و شكايه تيان ده كرد، شاره داريان ده برد و گو ره تازه كانى منداله كانيان نيشان ده دا و وينه ي ئه و هه موو نه خو شانى يان ده نارد بو ئيداره ده ولته تى يه كان، ئه و نه خو شانى كه به هوى تاوله رزه وه، وشك و رهق هه لاتبوون و زگان هه لمسابوو. به لام ئه وانه هه مووى بى سوود بوون. چه لتووكچينه ده سه لاتداره كان ههر ده هات

و پرووبه‌ریکی زۆر زیاتریان دەکرده چه‌لتووک و زۆر گوندی دیکه‌یان وه‌ک باتلاگی لێ‌ده‌کردن. زه‌کی نه‌ژاد و هاو‌پڕی هاوخه‌باته‌کانیشی به‌رده‌وام تیل‌گراف، نامه، وینه‌ی مردووان و گۆره‌ تازه‌کانیان به‌پڕی ده‌کرده ئه‌نکه‌ره‌ی. به‌ربه‌ره‌کانی‌یه‌که‌ توند بوو، به‌لام خاوه‌نچه‌لتووکه‌کان پوژبه‌پوژ پرووبه‌ریکی زیاتریان ده‌ به‌ر ئاوێ‌ ده‌نا، به‌ره‌میان زۆرتر ده‌بوو و دیاره‌ ده‌وله‌مه‌ندتریش ده‌بوون.

به‌لام سه‌ره‌نجام وای لێ‌هات که‌ به‌سه‌ره‌اتی خه‌باتی مامۆستا زه‌کی و هاو‌پڕیانی به‌ دژی خاوه‌ن چه‌لتووکه‌ سته‌مکاره‌کان و نه‌خۆشیی تاوله‌رز، بوو به‌ نامیلکه‌ و داستان. پێ‌هه‌لگوتن و لۆرانه‌وه‌ی کاتی ناشتنی مردووه‌کانیش بوون به‌ به‌یت و حه‌یران و سه‌ره‌نجام زار به‌زار گه‌یشتنه‌ گویی پووناکبیران و خه‌لکی دیکه‌ له‌ ئه‌سته‌مبوولی. هه‌ر چه‌ند ئه‌و داستان و به‌یتانه‌ بو‌ ئه‌و خه‌لکه‌ی و له‌و مه‌ودا دووره‌ی هیندی‌ک ناروون بوون و هه‌ستکردنی راستی‌یه‌کان و ده‌رده‌کانیش وا هاسان نه‌بوو، به‌و حاله‌ش به‌ توندی ده‌روونی هیندی‌ک نووسه‌ر و پوژنامه‌نووسی هه‌ژاند و هه‌ستی هاوده‌ردی‌یه‌کی توند له‌ گه‌ل دیهاتی‌یه‌ هاو‌نیشتمانه‌کانیانی تی‌دا پیک‌هینان. هه‌ول و خه‌باتی مامۆستا زه‌کی سه‌ره‌نجام ئاکامی‌کی لێ‌وه‌ده‌رکه‌وت: دوکتۆر و په‌رستار هاتن و ده‌رمانی مالاریایان به‌ سه‌ر نه‌خۆشه‌کان دا دابه‌ش کرد، ئه‌و نه‌خۆشانه‌ی که‌ بی‌جگه‌ له‌ قو‌راوی مه‌زرای چه‌لتووکێ‌ ئاوێ‌ دیکه‌یان بو‌ خواردنه‌وه‌ی شک نه‌ده‌برد. هه‌روه‌ها خوی‌نیان بو‌ تاقیکردنه‌وه‌ لێ‌گرتن. خوی‌نه‌که‌یان له‌ سه‌ر پارچه‌ شووشه‌ی بچووک بچووک پان ده‌کرده‌وه‌، پاشان ده‌یان نارد بو‌ تاقیکردنه‌وه‌ و دیاره‌ مه‌به‌ستیشیان ئه‌وه‌ بوو که‌ بزائن چه‌ند که‌س گرتوویانه‌ته‌وه‌، به‌لام ئه‌و کاره‌ش سوودی‌کی زۆری نه‌بوو و پێ‌شی هیرشی نه‌خۆشی‌یه‌که‌ی بو‌ نه‌ده‌گیرا، چونکه‌ زه‌حمه‌ت بوو که‌س له‌ چنگی ئه‌و نه‌خۆشی‌یه‌ی پزگار بی‌.

مامۆستا زه‌کی نه‌ژاد و هاو‌پڕیانی به‌وه‌ی رازی بوون که‌ چه‌لتووکچاندنه‌که‌ له‌ چوارچیوه‌ی یاسا دا بی‌، به‌و مانایه‌ که‌ ئه‌و زه‌وی‌یه‌ی برینجی لێ‌ده‌کرئ، لانی که‌م سی‌ کیلۆمیتەر له‌ دی‌ی دوور بی‌. به‌لام ئه‌وه‌ش زۆر زه‌حمه‌ت بوو، چونکه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ جو‌ریک ئاوه‌که‌یان هه‌لبه‌ستبوو که‌ ئیدی هه‌موو دی‌یه‌کان وه‌ک دورگانیان لێ‌هاتبوو و ده‌ گه‌مارۆی ئاوێ‌ دا بوون. یاساکه‌ هه‌ر قسه‌ بوو و هه‌یچی دی‌، یان با بلێ‌ین درۆیه‌کی گه‌وره‌بوو. به‌و گه‌رمایه‌ی که‌ به‌ سه‌ر ئه‌و ده‌شته‌ی دا زال بوو و بارۆدۆخی‌کی له‌باری بو‌ تاوله‌رز ده‌په‌خساند، نه‌خۆشیی مالاریای خه‌ریک بوو خه‌لکی‌کی له‌نیو ده‌برد. مامۆستا زه‌کی ده‌ی‌گوت ئیدی پڕیگا چاره‌ ته‌نیا ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ ته‌واوی پێ‌ش به‌ چاندنی چه‌لتووکێ‌ بگیری و دیاره‌ به‌ قسه‌شی نه‌ده‌کرا. هه‌موو شتی‌ک ده‌ چوارچیوه‌ی تو‌ریک له‌ پێ‌وه‌ندی تایبه‌تی و

بەرتیل و گەندەلی دابوو و تەنانت کاربەدستی هەرە پاک و دلسۆزیش نەیدەتوانی لە شوینەواری گەندەلی و بەسراوویی بەو توپەری ڕزگار بێ. بەو حالەش زەکی نەژاد و هاوڕێیانی هیندیک خالی بە هیزیان لە دەست دا بوو: دوکتۆری شاری کە پیر ببوو، لەو بەینەدا خانەنشین کرا و دوکتۆریکی لاو جیگای وی گرتەو، کە لە بناخەدا بابی جووتیڕ بوو، کاتی خۆی وەک داخواز لە شەری سەربەخۆیی دا بەشدار ببوو و هەر لە شەڕیش دا بئسەرۆشوین ببوو و ئیدی نەگەرابوو. ئەو دوکتۆرە پشتیوانیی لە جووتیڕەکان دەکرد و شانەبەشانی مامۆستا زەکی لەو پێوەندییەدا هەڵدەسوورا. دوکتۆر لە هیچ نەدەپرینگییەوه و دەکرێ بلیین زۆر جار چی وای نەدەما گیانی لە سەر ئەو کارەدا بێ. دەیگوت: ئەو چەشنە چەلتووکیانە لەو دەشتەدا کە لە کۆنەوه هەر لۆکە، نارنج و سەوزیی لێ رەنیو هاتو، تاوانە! بەلام هەرچەندی نامەش شکایەتیان بو پێتەخت نارد، هەر بئسوود بوو و وەلامیان نەدەدانەوه. پێتەخت بیری لەو نەدەکردهوه کە چەلتووکی قەدەغە بکا، چونکە برینج سەرچاویەکی هەرە گەورە داهاات بوو. بێجگە لە وەش خۆنیوێ عەرزێ چووکوراوایە، کرابا برینج یان نەکرابا، هەر بوخۆی باتلاغ بوو...

لە پڕ شتیکی تازە رووی دا. بەرپێوەبەری بەشی لەشساغی لە وەزارەتخانەدا پشتی دیهاتی یەکانی گرت. کەسیکیش بوو بە فەرماندەری ژاندرمه‌خانه‌ی، کە لە زەمانی شەری سەربەخۆیی دا، دواي شەری "دوملووپیناری"، لە دەروازەي شاری ئەزمیری، لە گەل زەکی نەژادی یەکتریان ناسیوو و ببوونە هاوڕێ.

هەموو پوژێ دیهاتی یەکان بە سەر و گیانی قوراوی یەوه لە پێش بالەخانەدا شوینی کاری حاکمی و بەر دەرگای نەخۆشخانە بچکۆلەکەي شاری کۆدەبوونەوه و هەتا تاریک دانەهاتبا، ئەوییان چۆل نەدەکرد. شاکیر بەگ پێش ئەوهی ئاوی بەرداتەوه سەر زەوی یەکان، بەلێنی بە خەلکەکەي دابوو کە هەر کەسە و میشوولە بەندیکی بداتی، بەلام ئیستا کە هاوین بوو و پۆل پۆل میشوولە وەک پەلە هەوری رەش ئاسمانیان داپۆشیبوو، ئەو بەلێنەي لەبیر چوو بوو.

شاکیر بەگ هەموو بەرەهەستکاری و هەلسوکەوتی جووتیڕەکان: مانگرتنیان لە پێش دەرگای حاکمی، ئە نیو شەقام و لە حەساری مزگەوتی، تیلگراف ناردنیان بو ئەنکەرەي، ئاگادارکردنی پوژنامەکان لەو باسوخواسە و هەموو ئەو جوۆرە شتانەي لە چاوی مامۆستا زەکی نەژادی دەدی و دەي گوت ئەو کابرایە نیشتمان فرۆشە و بێجگە لە خەیانەت شتیکی دیکەي بو ئەو ولاتەي دە باران دا نیه، دەنا جووتیڕی تورکی بەستەزمان کە دەلێی مەری خودایە، وەک لۆکەي نەرمە و پارووشی لە زاری بکە یەوه و دەهنگ نایه، نەک هەر ناره‌حەت نیه، بگره

شوكرانه بژیریشه. ئاخر باهم كابرای چهلتوو ككار خو چاوی له زهویی خۆپرایي نیه، پوولی دەدا پوول! جا وا ههیه زۆرتر و واش ههیه كه متر، بهلام هه رچۆنیک بی، پوولی هه ر دەدا. تاو له رزیش هه میشه هه ر هه بووه و هه ر ده ش بی. ئه وه به چاره نووسی وان هه وه گری دراوه، ئیدی ئه من بلیم چی؟ به لئ مندا ل مردوون، به لام ئه وه ش به قازانجی وان بووه. برا مندا ل یه كجار زیادیان كرده بوو. هه ر ژنه ی ده رزه نیک مندا لی ده بوو! وا نه بایه چه ند سا لی دی جووتیری تورك هه موو دنیا یان ده گرت و ده یان كرده ئی خویان... " جا بوختان بیری لی بکه نه وه به راستی ئه و كاتی ژیان چۆن ده كرا؟ ئه و پیاوه میهره بان و ئاقل و بی ده نگانه هه ركام ده بوو به ئاتیلایه ك! زه کی نه ژاد، ئه و خاینه، ئه و سه گه، چیلکه یه کی ده كونه زه رگه ته ی ده وه ژینئ و ئه و زه رگه ته نیوه خه وتوانه كه به زه حمه ت بالیکیان بو ده بزیوری، وا ده هارووژین كه كاتیك به پۆل له كونی دینه ده ری، وه ك گری ئاگریان لی دی".

شاكیر به گ ده ی توانی مفت و مه رحه با به یه كیک له و جووتییرانه زه کی نه ژادی بكوژی، هه ر به یه كیک له و جووتییرانه ی كه مامۆستا زه کی ببوو ره یه ریان و به دژی ئاغا و به گه كان هانی ده دان. كوشتنیکی ئاوا زه حمه ت نه بوو... ده ی راسته ئه و به لینی به جووتییره كان دابوو كه میشووله به ندیان بداتی، به لام ئاخر ئه وانه كوا ده یان زانی به كاری بین؟ ده بوو ئه و مامۆستا ساویلکه یه ئه وه ی زانیبا! ئه وان هه ر شه وی هه وه لئ میشووله به نده كه یان پر ده كرد له میشووله و دوا یه ش وه ك پیشو، له قولینچکی هه تا به یانی بو ی ده نوستن. له به ر ئه و كۆره لاوه ی نه با كه پریشكه پۆلای له چاوی ده بنه وه و وه ك سیبه ری به دوا ی زه کی نه ژادی یه وه یه... شاكیر به گ ده ی توانی به هاسانی شه ری زه کی نه ژادی له سه ر خو ی كه م كاته وه. به تاییه ت ئیستا كه خه لگی شه ره كه ش له هه موو شتیکی وه ره ز ببوون و ئاپۆرای جووتییره قوراوی یه به ره له ستكاره كان زۆری ئه زیه ت ده كردن... ده بی هه ر واش بكا، چونكه ئه و مامۆستا نه گبه ته ژانه سه ریکی زۆری دروست كرده بوو. شاكیر به گ هه وه لی دابوو تی بگه یه نی كه ئه وه مه ترسیی بو ی هه یه، به لام ئه و خۆبه زلانه كه لله ره قه هه ر گویشی پی نه بزووتبوو و هه روا دریژه ی به هه للای خو ی دابوو. خو خوا هه لنا گری شاكیر به گ زۆریش توند و سه تمكار نه بوو، تا ئیستا ته نیا چه ند جووتییری كوشتبوو، كه دیاره ئه وانیش هه موویان خاین و تاوانبار بوون... ده ی ئه سپی زۆر مسكینیش جاری وا هه یه جووته ی داوی، به لام ئه و زه کی نه ژاده هه ر تی نه گه یشتوه و پیشموانیه هه رگیز تی بگا! نه خیر بی سووده، ئاخر هه تا كه نگی ده بی ددان به جه رگی خو ی داگری. به راستی تاوانی خو ی بوو! ئه گه ر له به ر ئه و زه یینوللا ئه فه ندی یه ی نه بوا یه، له میژ بوو مامۆستا زه کی كوژرابوو و یه سکیشی

نەمابوون... دیاره لەو کورەش، ئەو کورەى پوانینەكەى ئاوا سەیر بوو، دەترسا. بە راستى لێى دەترسا. ئەو کورە دەبێ كێ بێ؟ خوارزای مەلا سەلامى یە، باشە دەبێ چۆن پیاویك بێ؟ رەنگە وردە وردە زیاتر بناسرێ و دواتر وەلامى ئەو پرسیارانە دەرکەون...

زەینوللای پیری بە ئەزموون گوتى نابێ بە هیچ شیوەیەك بیر لە كوشتنى مامۆستا زەكى بكریتەو. ئەو پێوهندیى لە گەل ئەنكەرەى هەیه. ئەوانەى لە كاتى شەرپ دا هاوسەنگەر بوون، قەت یەكتریان لە بیر ناچیتەو، راست وەك قەرەچى یان! بىكوژى دەسبەجێ تاوانبار دەكرێ، چونكە هەر ئیستا شكایەتێكى زۆر بە دژى تۆ تۆمار كراون و بىگومان تووشى كیشەى دەبێ، شاكیر بەگ... زەینوللاش دلى لەو كورەى دەترسا، بەلام وەك بوخۆى دەىگوت: هەتا بۆمان روون نەبیتەو ئەو كورە كێیە، نابێ بیر لە كوشتنى مامۆستا زەكى بكەینەو. بەردەوام دووپاتى دەكردهو: كوشتنى وى تەنیا گیروگرفت و ژانەسەرمان بۆ زیاد دەكا! بەلام ئاخر زەكى نەژاد هەر دى و پزەندەبێ و زیاترمان كیشە بۆ درووست دەكا...

لەو بەینەى دا شتێك رووى دا كە شاكیر بەگ قەت چاوەروانى نەدەکرد: كۆمیسىۆنى كۆنترۆلى چەلتووکی هەرىم برپارى دا ئاوى هەموو ئەو زەوى یانەى چەلتووکیان لى كرابوو، هەلبەرێ و پارێزگارىش ژیر برپارەكەى ئیمزا كردبوو. شاكیر بەگ لە ژيانى خۆى دا ئاوا تى نەشكابوو و نەدۆرابوو. لە تاوان هەر شیت بوو، غارى دا تیلگرافخانەى و كۆمەلێك تیلگرافى شكایەت و رەخنەى نارد بۆ ئەدەنە و ئەنكەرەى، بەلام ئەو سوودیكى نەبوو. ژانەسەرمان كە دەستوورى یان درابۆیە ئاوەكەى بېرن، كارى خۆیان كردبوو و لەسەر جۆگەكانیش خێوختیان هەلدابوو و بە تەفەنگەو كیشكیان دەكیشا. فەرماندەكەیان سەر جووخەیهكى سەرسپى بوو، كە بە شیوەى كاتى ئەو بەرپرسایەتیهى پىسپێردرابوو. شاكیر بەگ كە چاوى پىكەوت زۆر خوشحال بوو: ئەو نەوعە كەسانە زوو چەور دەكرین. جا بزانه چۆنى هەل دەوێ شینمەو و ئەو جار با مامۆستا زەكیش هەر بوخۆى ئاسنى سارد بكوتێ! شاكیر بەگ سەر جووخەى بانگ كرده مالى، پینج مەرى قەلەو و شەرابێكى زۆرى دانى. هەر ئەوئ شەوئ ژانەسەرمان گۆلەكانیان بەردانەو، ئاوەكەیان هەلبەستەو و مەزرا چەلتووکهكان پى بوونەو لە ئا. بەگ تارىفى سەر جووخەى دەکرد: پیاوى وا كەم وەگیر دەكەوئ، مروقى وەك خۆى خوشمەشرف هەر نیه و پیاو حەز دەكا هەر لە گەلى دانیشى و قسەى لە گەل بكا. بە راستى ئەو ژانەسەرمانە هۆیان داىهەو و سوپاسیان دەكەم...

پۆژی دواتر زەکی نەژاد هەواڵەكەى بیست و حاکم، دوکتۆر و سەرھەنگى فەرماندەى ژاندرمەى ئاگادار کردن. سەرھەنگ لە گەڵ یاوەرى سوار بوون و دواى ئەوەى پووداوەكەیان بۆ حاکمى باس کرد چوونە شوینەكەى. تەمەشایان کرد ژاندرمە لە بن داران بۆى خەوتوون و ئەوەندە مەستن، ھەر ئاگیان لە خۆیان نیە. ئەو بەینە پڕ بوو لە یەسكى مەپى كوروساوەو و شووشە شەپرابى بەتال. كاتیك سەرھەنگ ئەوەى دى، لە حەیفان دینی لە كەن نەما. سەرچووخە - كە بە زەحمەت دەى توانى بە پێو پراوەستى و چەستى بۆ لى دا - ی بانگ کردە لای خۆى و بە سەرى دا گوراندا: ئەو یۆنیفۆرمانە لە بەر خۆتان داكەنن و یاللا بپۆن، ئیدی نەتان بینمەو! دەسبەجى جەلە سەربازى یەكەنى لە بەر دامالین و پووتوقوت بەرەلای کردن. ئەو ژاندرمانە ھەموویان دەركران و ھەر ئەوئ ئیوارى دەستەییەك ژاندرمەى دیکە شوینی وانیان گرتەو و دیارە ئاوەكەش بپرایەو. شاكیر بەگیش دەسبەجى خۆى گەیاندا سەرچووخە دەركرانەكەى، بردى یە لای خۆى، كردى یە پیاوى خۆى، پوولیکى چاكى دایە و كردى یە سەرۆكى ئاودییرەكانیش. ئەو كابراییەش چوو لای فەرماندە تازەكەى و بە زەبرى بەرتیلی سووك و ھاسان رازیبى کرد بە قسەى شاكیر بەگى بكا. بەو شیوہیە تەنیا چەند پۆژان ئاوەكە برا و دواتر دیسان بەردرایەو و دەشتەكە ھەمووى پڕ بۆو لە ئاو...

پۆژی دواتر بەیانى زوو جووتییرەكان ھاتنەو لای مامۆستا زەكى و ئەویش ئیدارەكانى ئاگادار كردهو. سەرھەنگى سەرۆكى ژاندرمەى دیسان بە توورەیی یەو خۆى ھەل دا سەر ئەسپى و بە پرتا و چوو شوینەكەى. شانۆكە راست وەك پێشوو بوو: ژاندرمەى مەستى كەوتوو، یەسك و شووشە شەپرابى بەتال لە ھەموو شوینیكى... جاریکى دیکەش سەرھەنگ ھەموو ھیزەكەى گۆرى. زەكى نەژاد باوەرى وا بوو كە ئەو دەستە نووییە باشتر و پیکوپیکتر دەبن، بەلام وا نەبوو. زۆرى پێنەچوو دیھاتی یەكان ھاتنەو و پەنایان بۆ ھینایەو و دیسانیش ھیزەكەیان گۆرى، بەلام شاكیر بەگ بپرایارى دابوو بە ھیچ شیوہیەك نەكشیتەو و قسەى خۆى بەریتە سەرى: ھەموو خەتای ئەو مامۆستا زەكى یە، ئای ئای، كۆرە خۆ بۆ خۆى ھەموو پۆژى لە بەیانى یەو تا ئیوارى بە سەر جوگەكان دا دەگەرى و چاوەدییری كاری ژاندرمەكان دەكا!

مامۆستا زەكى بە سەرھەنگى دەگوت:

- لە شەرى دولوپینارى سەربازە ئازاكانى ئیمە سەرەنجام دوزمنیان تیکشكاند و ئیستاش ھەر ئەو سەربازانەن كە شاكیر بەگ دەیەوئ بە ھەر شیوہیەك بى، لە مەیدانى بیان وەدەرنى!

سەرھەنگیش که گومانی دەوهدا هەبوو، که سەرکەوتنیکی زیاتریان له پیش دابی، دەیگوت:

– ئەوانەى لیڤه له گەلمانن، سەربازەکانی بەرەى دۆملوپیاری نین، هەر ژاندرەمەن. ئە دوو شتە زۆر لیک جیاوازن!

بەو شیوەیە شاکیر بەگ لە بەرامبەر سەرھەنگی دا پراوەستا و بەر بەرەکانیی کرد، هەتا پۆژیکیان لە پڕ بڵاو بوووە که مامۆستا زەکی نەژاد کوژرا. سەرھەنگ بەو پڕووداوەی یەكجار زۆر تیکچوو و دەستووری دا که دەبی هەرچی زووتر قاتل بدۆزریتهوه و سزا بدری. ئەو دەی زانی تاوانبارەکان کین، بەلام ئەو هەشی دەزانی که هەرگیز ناتوانی بە روونی قامکیان لە سەر دابنی و تاوانەکیان لە سەر جی بکاتەوه. سەرھەنگی ناپههت و دل بەسو له حالیک دا بە پەله بە سواری ئەسپەکهی لە شاری وەدەر دەکەوت، گوراندى:

– ئەو دەستە چەپەل و نیگریسە هەموویان بە لەعنەت بن، ئەو بی شەپهه تاوانبارانە!

کاتیك حەمەد و موسلیم گەیشتنە قەراغ دەریایە، لای نیوهرۆیە بوو. هەوا یەكجار گەرم بوو و هەردووکیان ئارەقەییەکی زۆریان کردبوو. بو ئەو هەى بگەنە سەر تەرمەکهی، ناچار بوون بە نیو حەشیمەتەکهی دا ریگا بکەنەوه. گوللەییەک لە سەر دلی درابوو و لای چەپی دە خوینی دا شەلال بوو. هەردووک لاقی دە ئاوی دا بوون و شەپۆلەکان تا سەر چۆکی دەهاتن. مامۆستا زەکی لە وئ کەوتبوو، چاوهکانی هەر وا ئاواله بوون و ددانەکانی لە ژیر تووکی سمیلەکانی یەوه که هیندیکیان چووبوونە نیو زاری یەوه دیار بوون و دەستی راستیشی لە سەر برینەکهی دانابوو.

هەموو دۆست و هاوڕیکانی لە وئ بوون. هەموویان هەر که هەوالهکیان زانیوو، بە پەله خۆیان گەیاندبوو ئەوئ. هەموو توورە بوون و هەمووشیان یەك دەنگ شاکیر بەگیان بە قاتل دەزانی و ناویان دینا.

ناشتنی زەکی نەژادی بوو بە ریورەسمیکی بە شکۆ. شەقامەکان پڕ لە خەلک بوون. تابووتەکه دە ئالایهکی یەوه پیچرابوو و میدالەکانی مامۆستای بە ئالاکەییەوه قایم کرابوون. شاکیر بەگ کراسی رەشی دەبەر کردبوو و لە گەل سەر جووخە دەرکراوهکهی که ئیستا پیاوی خۆی بوو، لە وئ بوو.

لە حەساری مزگەوتی لە گەل حەمەدۆکی شانبەشان کەوتن و لە پەنا یەك پراوەستان، بەلام هیچیان چاوی لە وی دیکە نەکرد. تاقە یەك جووتیریش دیار نەبوو. دەتگوت هەموو پەیکەرە قورپینەکان بە پوخسارە زەر دە لەرزوتالی دێراوهکیانەوه بوونە دوو کەل و بە حەواى دا چوون...

– راست دەكەى، ئەوان دەبى نىگەران بووبن. با برۆين...
بەرەو مال بوونەو. موسليم زۆرى پىخۆش بوو بىدوينى، بەلام نەى دەویرا.
سەرەنجام خۆى پىرانهگیرا و بە دەنگىكى بەرز، وەك هاوارى مندالىك كه له
تارىكى دەترسى، گوتى:

– كاحەمەد، كاحەمەد، تكایه گویم لىراگره!

حەمەد وەلامى دایهوه:

– گویم لىیه موسليم، پىم بللى بزەنم دەلىی چى!

– ئەمن شاکیر بەگى دەكوژم! دەىكوژم و هەل دىم، دەچمەو هەل دەستەى
حەمەدۆكى. راستىیەكەى ئەمن هەر زگماك چەتەم، ناتوانم چىدى لەو شارەى،
لەو نیو باغە پرتەقالانە بزىم، تكات لى دەكەم لىم گەرى با ئەو كارەى بكەم...
حەمەد وەلامى نەدایهوه و لە جىاتىیان باوى هەنگاوى توندتر کرد.

موهسلیم قىزاندى:

– دەزانم شاکیر كوشتووێه. شاکیر مامۆستا زەكى كوشتو، وا نیه؟ دياره وایه و
دەزانم ئەتۆ برپارت داوه بوخۆت بىكوژى، بەلام نابى ئەتۆ وا بكەى، ئەتۆ نابى
چىدى حەمەدۆك بى. دوینى گویم لە سەیرانى بوو بە دایه حۆرى دەگوت زگى
پره. بو دەبى ئەتۆ شاکیر بەگى بكوژى؟ پىویست نیه ئەتۆ بىكەى، ئەدى ئەوه
نیه ئەمن لىرەم. مامۆستا زەكى ئەوهندەى دۆستى تۆ بوو، ئى منیش بوو. فىرى
خویندەوه و نووسىنى کردم. ئىستا دەتوانم لە سەر كاغەزىكى بنووسم
"موسليم". لىمگەرى با ئەو كاتەى بەگ لە ژىر داره گەورەكەى مەیدانى شارى
قەننەى دەكىشى، بىكوژم... قەرار بى هەر هەوێ گوللەى راست لە سەر دلى
دەم. پاشانىش لى سوارى ئەسپە عەرەبىیەكەم دەبم و ئىدى كەس تۆزم
ناشكىنى!

موسليم هەر قسەى دەکرد و هەولى دەدا حەمەدى رازى بكا رىگای ئەو كارەى
پىبدا، بەلام حەمەد رانەدەوهستا، هەر ددانى دەچىرەوه دەبرد و دەپۆیى.
موسليم بە دواى دا رازى کرد، بە هەردووك دەستان ئىخەى گرت و گوراندى:

– وەلامم بدەوه! ئىجازەم دەدەى بىكوژم، یان نا؟

حەمەد دەستى موسليمى لە بەرۆكى خۆى پچرىیەوه و درىزەى بە رۆشتنەكەى
دا، لە پىشوووش خىراتر. هەنگاوه كانىشى پتەوتر هەل دىنايهوه.

پاییز گەلای هەموو دارانی سوور هەلگێرپابوو و پووناکایییەکی زیڕین لە پاییزهخۆری نەرم و نیان کەوتبوه سەر لێرەواری گەوره و پانوبەرین، کە چاو نەیدەتوانی سنووری بۆ دابنێ. گیای وشک و لالە کێویلکەیی سوور و بنهوش لە قەلشی عەرزى و لە نیو بەردیکی هاتبوونە دەر و دەتگوت بە هیزی خۆیان بەردەکیان قەلشاندوه. مەلا فەرهاد و هاوڕێکانی هۆلە مەرێکیان لە نیو قوولایی دارستانەکەیی دا خاویڤ کردبووه، کردبوویانە بنکە و لێرە مابوونەوه. بەردەوام هەموو جۆرە هەوالیکیشیان پێدەگەشت. هەرچەشنە رووداویک لە توورپووس، چوکوراوا و تەنانەت لە ئەنکەرەش هاتبایە پێش، ئەوان لێی ئاگادار دەبوون. زیندووبوونەوه و فرینی ئەسپە کویتی زۆر شتی بۆ وان هاسان کردبوو. هەموو خەلکی شاخی، چ ژن و چ پیاو، پیر و لاو، کاریان بۆ دەکردن و بەو شیوەیە ئەوان زۆر خێرا بە هەوال و رووداوەکانی ئەو دەوروبەرەیان دەزانی. هەر ژاندرمه لە شاری وەدەرکەوتبان، ئەوان ئاگادار دەبوون. دەتگوت بەلێندە هەوالەکانیان بۆ دینن.

دیارە ئەوان بە نەهینی لە وێ مابوونەوه و مەلا فەرهاد جیگاکەیی ئاشکرا نەکردبوو. هەمیشە نیگابانیاان هەبوون و هەر پەيامیکیش دەهات، پێشتر بە سەر سێ کێشکان دا تێدەپەری، جا دەگەشتە لایان. رەوهزە بەردی بنهوشیی گەوره گەوره پشت و راست و چەپی هۆلەکیان گرتبوو و لای خوارەوشی خریک بوو بە قەد چۆمیکیی ئاو پێدا دەڕۆیی. داستانی ئەسپەکەیی و ئەوه کە لە پێش دا هەر کەلاکێک بووه، کە بە پالەپەستۆ لێیان خورپوه، بەلام دوای گوللەبارانکردنی زیندوو بوتهوه، بوته حودودیک، چلسواری غەیبی لە گەل خۆیان بردوه، فریوه و ئیستاش

به سهر شار و دييان دا ده فرئ و ده حيليني، بيري مهلا فهرهادي به خوويه وه خهريك كردبوو. باشه نهو داستانه به كوئ دهگا؟ سهره نجام خوئ و حه مه دؤك چي يان به سهر دئ؟ جاروبار هه والي حه مه دي پئ ده گه يشت. به قسه ي خه لكئ نهو وازي له چه ته گه ري يه هينا بوو، شاخي به جي هيشتبوو و بوخوئ له گونديكي دانيشتبوو. هيچ كهس ئاماده نه بوو بلئ نهو گونده ناوي چي يه. ته نانه ت به مهلا فهرهاديشيان نه ده گوت! يان ههر به راستي نهوانيش نه يان ده زاني حه مه د له كوئ ده ژئ. مهلا فهرهاد له دلئ خوئ دا پي كه نيني ده هات. نهو بوخوئ حه مه دي به پري كردبوو و نار دبوويه لاي دؤستيكي، كه برواي ته واي پئي هه بوو. نهو دؤسته ده ي زاني چون هه لسوكه وت له گه ل خه لكئ جو راو جو ر بكا و ده ي تواني شتي شاراوه له ده رووني وان دا ببيني. هه روه ها ده ي زاني ئينساني وهك حه مه دي ناتواني به يه كجاري مل بو نهو چه شنه زيانه راكيشي و پي به ندي نهو بارودوخه تازه يه بي و بي گومان پوژيكي هه واي شاخي له كه لله ي ده داته وه و ياغي ده بيتته وه. مهلا فهرهاديش گوماني له وه ي دا نه بوو. ته نيا كاتي ك بيري له بايرامو غلي ده كرده وه، هينديك دوودل ده بوو. باشه نهو كا برايه چون ده ي تواني نهو هه موو سالانه نهو زيانه ي قبول بكا، به جلي شري ريشال ريشاله وه، وه دواي دوو گاي لاواز بكه وي و دي مه كاريكي وشكاروي قاقر بكي لي و بهو حاله شه وه ناني شه وي نه بي؟ رهنگه ئيستا بهو زيانه ي راهاتبئ، هه رچه ند له وانه شه له هه موو كهس و هه موو شتيك بيزار بي. دوور نيه حه مه ديش ئيستا واي به سهر هاتبئ و گو رابي. به لام وه للاهي زه حمه ته. نهو دوو پيا وانه هي چيان ناتوانن به يه كجاري لهو هه موو شتانه بيري و ئيدي بيريان لي نه كه نه وه. نهوانه گريكيان ده سينگي دايه، قهت ناكورژيته وه، كز ده بي، به لام هه رگيز به ته واي خاموش نابئ و ههر بينا ديسان به تيني هاو رپيه تي و نه وين، بليسه ي كي شا و به رز بووه. بايرامو غلي و حه مه د هه وليان ده دا نهو ناگره ي له دلئ خوئيان دا خاموش بكن، به لام ته نيا كاتي ك ده يان تواني ده و كاره ي دا سهر كه ون، كه سينگي خوئيان بقه له شه وه و دليان فرئ ده نه ده ري...

نيگاباني كيشكي لاي روژا وايه هاته لاي مهلا فهرهادي و گوتي:
 - مامؤستا، حه وت پيا و نه وه دي ن بو لاي ئيره، لييان گه ريم، يان پيشيان پئ بگرم؟
 - لييان گه ري بابي ن، رهنگه نهوانيش بيانه وي ببنه چه ته، وايه؟
 - به لي... مامؤستا سهيره، هه موويان بالايان به قه د يه كه، هه موويان مووزه رد و چاو شينن! هه مووشيان تفهنگ و فيشه كداني چاكيان پين، كه وشي چاكيان ده پئ دان و سهر به رگي ماراشي قه راغ زه ردئ نه خشينيشيان ده بهر دان. هه موويان وهك يهك ده چن، ههر بو ت ليك ناكري نه وه.
 مهلا فهرهاد قاقايه كي كيشا و گوتي:

- ئیستا زۆر بە باشیم گوئ لئ بگرن، حەمەدەکان! تەنانەت یەك وشەش لە وهی دەی لیم، لەبیر مەكەن: پێش هەموو شتیک دەبی بزانی حەمەدبوون هەر وا هاسان نیه!

- دەزانی، مەلا فەرهاد.

- ئەوه کاریکی سەختە، حەمەد هەمیشە لە گەل مەرگ بەر بەرەکانی دەکا و گیانی هەمیشە دە مەترسی دایه.

- دەزانی...

- که وا بوو دەبی هەر ئیستا سویندی بە خودای و بە قورئانی بخۆن که بە دەستووری من بجوولینەوه و لە قسەى من دەرنهچن.

- سویندی دەخوین...

- پراوەستن، ئاوا بە پەله نابئ. پراوەستن بە تەواوی بزانی ئەمن دەلیم چی، پاشان سویندی بخۆن. هیندیک مەرج هەن که دەبی قبوولیان کەن. لەوانەیه دواى ئەوهی زانیتان ئەو مەرجانە چن، بوئان نەکرئ و هەر لیڕه را بگهڕینهوه!

- سویندی دەخوین که هەموو مەرجەکان قبوول بکەین، مەلا فەرهاد ئیمه بە ئاگاداریی تەواوه هاتووین و دەزانی بارودۆخمان چۆن دەبی و دەبی چ بکەین.

- گویتان لئ بی، ئیوه هەرگیز نابئ ستم و زۆر لە هەژاران بکەن! دەبی هەمیشە بە ریژ و میهرەبانى یهوه لە گەلیان بدوین و هەرکەس پێویستی بە یارمەتی هەبی، یارمەتی بکەن.

- ئیمه سویندی بە خودا و بە کەلامى خودای دەخوین که ئەو شتانه هەموو وه بەر چاو بگرین.

- کاتیک ئیوه دەولەمەندان پروت دەکەن، نابئ یەك دیناریشی بوخۆتان هەلگرن، دەبی هەمووی بە سەر هەژاران دا دابەش کەن و ئەو کەسانەش وه پێش خەن که لە هەمووان داماو ترن.

- بە ناوی خودای سویندی دەخوین وا بکەین...

- نابئ قەت گومانتان لەو شتانه داهەبی که سەبارەت بە هیژ و گەورەیی کویرۆغلی، حەزرەتی عەلی و ئەسکەندەری جووتشاخی گەورە گوتراون. هیژ و شانازی وان هیژ و شانازی ئیمهیه. هەر چەتەیهکی گەورەیی و شانازی قارەمانانی رابردوو بە هیند نەگرئ و سووکایەتی پئ بکا، دەبی دەسبەجئ هەر هاورپیکانی خۆی گوللەبارانی کەن. بە پئی یاسای خوا و هەر چوار کتیبی پیروزی ئەو کەسە بی ریژی بە کەرامەت، شەرەف و نامووسی هاونەوعی خۆی، واتە ئینسانەکانی دیکە بکا، دەبی بکوژئ.

- بەلئ، دەبی بکوژئ مەلا فەرهاد.

- ئیوه مافی ئەوهتان نیه تەنانت فلووسیکیش له خەلکی داوا بکەن، پارووه نانیکیان بە زۆری لێبستین. بۆ وینە ئەگەر داوای مەرپیکتان لە شوانیکی کرد، دەبێ لە پێش دا نرخی مەرپەکە بە زیادیشەوه بۆ حساب کەن و بی دەنێ. تەنانت ئەگەر شوانەکە بۆخۆشی نەیهوێ پارەتان لێوەرگرێ، نابێ قبوولی بکەن و دەبێ پوولی هەر بدەن!

- دەستوورت لە سەر چاوان مەلا فەرهاد.

- با شتیکی گرینگی دیکەشتان پێبلیم، ئەوهش باش وەرگرن! خەلکی شاخی حەمەدۆکی دەپەرستن و بە ئینسانیکی پیرۆزی وەک حەزرەتی خدر و حەزرەتی عەلیی دەزانن. ئیستا ئەسپەکە یی بە ئاسمانیوه و دەفرێ، لەو شار بۆ ئەم شار و بەردەوامیش دەحیلینێ.

- دەزانین مەلا فەرهاد، ئەسپەکە دەحیلینێ و دەفرێ!

- ئیستا هەمووتان دەزانن کە کاتیک دینە نیو دەستە ییمە ئەرک و بەرپرسیاریەتی یەکی زۆرتان دیتە سەر شانی؟
- بەلێ و هەر بۆیەش هاتووینە لای ئیوه.

- شاخەکان مائی ئیمە و جیگای متمانە ییمەن، بەلام ئەوه شتیکی ئاشکرایە کە هاوکات ئەوهندە ی دوستان هەن، هەر بەو رادەیه دوژمنیشمان هەن. ئیمە یەکەم حەمەدۆکی ئەو شاخانە نین. لەوهتا دنیا هەیه ئەو شاخانە حەمەدۆکیان لێنەبراون. هەمیشە حەمەدۆکەکان بەهێز کراون و یارمەتی یان کراوه، چونکە هیشتا ستم، خراپە، هەژاری و بی عەدالەتی بە سەر دنیا یە دا زالە و ئینسانەکان خویینی یەکتەر دەمرن. ئیمە دەبێ هەتا هەتایە بە دژی ستم و چەوساندنەوه بوەستین، یان لەوانەشە رۆژیکی... نازانم بلیم چی...

لێرە دا چاوه کانی پر بوون لە فرمیسک و دەنگی لەرزی:

- لەوانەیه رۆژیکیشتان بتوانین بە سەر هەموو چەوسینەر و ستمکاران دا زال بین و دەسەلاتیان لە دەست دەربینین... ئەو رۆژە ئیدی نە هەژاری دەمیین، نە نەخۆشی، نە چەوساوه و نە چەوسینەریش...

نە ی توانی چی دیکە بەو شیوه یە قسە بکا، بۆ ئەوه ی لاوهکان دەموچاوی خەمناک و فرمیسکەکانی نەبینن، سەری داخست و چاوه کانی دە عەرز ی برین. تاویکی چاک سەری هەل نەهینا و پاشان کاتیک سەریی بەرز کردەوه، راست دە روخساری کورپەکانەوه راما و گوتی:

- ئەو رۆژە دەبێ وەدی بی، ئینسانەکان هەمیشە بۆ وەدی هاتنی ئەو رۆژە ی خەباتیان کردوه و مافی خۆشیانە بەرەمی خەبات و ئامانجە لەمیزینەکانی خویان وەدەست بینن و ببینن کە گورگ و مەر لە ئاشتی و ئاسایش دا بە یەکەوه ئاوی دەخۆنەوه...

ئەو جار دەنگەكەى ھىندىك خەماوى بوو:
 - دوور نىيە ئىمە بۆخۆمان ھەرگىز ئەو رۆژەى نەبىن. لەوانەىيە لەو شاخەى
 بكوژرىين، تەنەت گۆرپكىشمان بە نىب نەبى و قەل و دال تەرمەكەمان بخۆن...
 لىرە دا لە پرىك سىنگى ھىنا پىشى، سەرى بەرز كردو و مى ھەلىنا. گنجى دە
 بالای دا نەمابو و پتەو و قورس وەك رەوہزەكەى بەرامبەريان دەھاتە بەرچاؤ:
 - بەلام ھەر چۆنىك بى، تا ئەو كاتەى نەختە ھىزىكمان دە بەر دا ماو، خەبات
 دەكەين و زەبر لە چەوسىنەران دەوہشىين...
 - بەلى، مەلا فەرھاد زەبريان لى دەدەين...

مەلا فەرھاد ئارام بوو، بزەىيەكى ھاتى، تەنگەكەى ھەلگرت و لە سەر بەردىكى
 دانىشت. ئەو جار بە درىزى بوى پوونكردەوہ كە چۆن دەبى ھەلسوكەوت لە گەل
 دىھاتىيەكان بكن و ھەرۋەھا ئامۆزگارىي كرىن كە دەبى زۆر وشيار بن، چاؤ و
 گوئىيان بكنەوہ و دەرەت بە مەترسى نەدەن كتوپر بەرۆكيان بگرى. بوىگىرەنەوہ
 كە بۆچى چۆتە سەر سولتانوغللىيە زەردى و راست پووللى لە وى ئەستاندوہ. باسى
 سروشتى ھەموو ئاغا و بەگانى بە گشتى بۆ كردن و بە تايبەت خوو رەوشتى بەگ و
 ئاگانى دەشتى چوكووراواىيە، وەك عەبدى خان و عەلى سەفابەگى پىناساندن.
 سى لەو كورانە دەيانزانى. پاشان لىي پرسىن:

- زۆر دەستەى حەمەدۆكى ھەن. ئىوہ تا ئىستا چەند دەستەتان ديون؟
 - سى دەستەمان پىشك دىن.

- ھەرسىك دەستان بە چاكى دەناسن؟

- دىتوومانن قسەمان لە گەل كر دوون.

- زۆر باشە، پىوہندىي خۆتان لە گەل وان راگرن و بەردەوام لە گەل ئىمەش دە
 پىوہندى دا بن... ئەدى پىم بلين بزەنم ئەو دەستانەش دەناسن كە دوژمنى ئىمەن و
 دەيانەوئى ئىمە سەرمان بە لەشىيەوہ نەمىنى؟
 لاوہكان دەسبەجى ناوى ئەو چەتانەيان ھىنان كە دژى دەستەى حەمەدۆكى بوون.
 مەلا فەرھاد گوتى:

- زۆر باشە، كە وا بوو وشيار بن و ھەرۋەھا لە بىرتان نەچى كە سولتانوغللىيە
 زەردە و پىاوہكانى وىشمان دوژمنن... ھەرۋەك دوژمنى ھەموو ھەزار و
 لىقەوماوانىشن.

ئەو جار مەلا فەرھاد ھەستا. كورەكانىش ھەستان و بە رىكوپىكى لە بەرامبەرى
 راوہستان.

- ئىستا دەتوانن برۆن. داواى سەرکەوتنتان بۆ دەكەم! ئەمن سلاوى ئىوہ بە
 حەمەدۆكى دەگەىنەم. خەونم پىوہ ديوہ و دەزانم ھەر بەو زووانە چاؤم
 پىي دەكەوئىتەوہ.

كوپرهكان يهكه يهكه دهستی مهلا فهراهادیان ماچ كرد و پاشان رۆیشتن. رۆژی دواتر دیسان نیگابانهكان ئاگاداریان کردهوه كه راست وهك رۆژی پێشوو، كۆمهلیك حەمهدۆکی نوێ هاتوون و دهیانهوئ بیبینن. مهلا فهراهادیش چوووه لایان و له خوارهوهی رهوهزهكان چاوی پێیان كهوت. حهوت كهس بوون، كهوا و پانتۆلی زهرد و جلیقهی شینکییان ده بهر دا بوون. جلیقهکانیان به دابی ئالیپۆی چل دوگمهیان لئ دروابعوون، دووربینی تازهیان ده ملی دابوون، سهركلاوهی به گۆلینگی بوریان له سه ر بوون، بالنتۆی قادمالیان ده بهردابوون كه قهراغی یهخهیان به دهزوی زهرد داگیرابۆوه و قهراغی رهخت و فیشهكدانهکانیشیان هه ر وا بوو. خه نجه رهکانیان، ده مانچهکانیان و پشتینهکانیشیان كه له ئاوریشمی تریپۆلی بوون، هه موویان وهك يهك بوون. بوخۆشيان هه موو وهك يهك ده چوون و ده تگوت وهك يهك له قالب دراون. به قهده يهك درێژ بوون، پانایی شانانان هه ر يهك بوو، سمیلیان وهك يهك دانابوون، چاویان يه كرهنگ بوون و هه مووشیان پاتهیان ده پێ دا بوون. ئازایهتی، هیژ و ورهیان له چاوان دهباری و دیار بوو هیچیان له مردنی ناترسن. مهلا فهراهاد قسهکانی پێشووی بو ئهوانیش دووپات کردهوه و ئهوانیش وهك دهستی پێشوو و تهنا ته چاتریش گوییان بو راگرت و به لێنیا ن پێ دا له سه ر ئه و رپوشوینه برۆن كه ئه و نیشانی دابوون. مهلا فهراهاد له خووشییان فرمیسکی ده چاون گه رابوو.

یهکیك له كوپرهكان له لایه ن ئهوانی دیکه شهوه وه قسه هات و گوتی:
 - به راستی ئیمه تا ئیستا نه مان ده زانی ئه و كار هه ینده گرینگه. به لێ دوزمن تا ئیستا زال بووه و ئیستاش هه ر زال، به لام هه رچۆنیک بی، رۆژیک هه ر تیک ده شكی، چونكوو ئیمه زۆرین، ئه وهنده زۆر كه ده ئه ژمار نایهین، وهك بالندهی ئاسمانی و وهك میرووی سه ر عه ززی... ئه و چیا به رزانه، ئه و ره وهزه گه ورانه و ئه و رژد و هه لدیره ئاسته مانه ش هه ر له گه ل ئیمه ن. ئیمه ده بی سه ركه وین و ئه و کاته ئیدی هه تا هه تابه سته م و زه بروه نگ کۆتایی پێ دئ!

مهلا فهراهاد پێی له سه ر قسهی لاهه كه داگرته وه گوتی:
 - سته م و نابه رابه ری نابی بمینی! به لێ نابی ئه و شتانه بمینن!
 دوا ی وان زۆر ده سته ی دیکه ش هاتن. هه موو ده سته كان حه وت حه وت ده هاتن. هه موویان وهك يهك ده چوون. پیلایان، جلیان، رهختیان و دووربینی هه ر ده سته یه ی هه مووی يهك رهنگ و يهك جوړ بوون. مهلا فهراهاد هه موو جار ئه و ئه رك و رپوشوینانه ی بو باس ده كردن و ئه وانیش گوییان ده دایه، قبوولیان ده كردن و به لێنیا ن ده دا لێیا ن لانه دن. بو وینه مهلا فهراهاد ده ی گوت:

- رۆله كانم، زوو، کاتیك ئاگاكان، به گه كان یان پاشاكان له سولتانی هه ل ده چه رخینه وه و یاغی ده بوون، دواتر كه سولتان به سه ریا ن دا زال ده بووه،

مەلا فەرھاد لە جییه دەرپەری و بە پەلە خۆی کۆ کردەوہ. پیاوہکانی دیکەش ھەموو ئامادە بوون و ھەرئەگەر ھوتن. باران ھەک گۆزە ی سەرەوژێر دەباری. کاتیکی گەشتنە نێزیک دۆلەکە، ھەموویان دە ئاوی دا خووسابوون. پێش ئەوہی ولات ڕووناک بێ، گەشتنە شوینی تیک ھەلچوونەکە. ولات بێ دەنگ بوو. مەلا فەرھاد ھاوڕێکانی لە دەوروبەری دۆلەکە لە پشت ڕەوہز، بەرد و دەوہنان دامەزراند. لە گەل ڕووناکبوونی تەقە لە خواروہ ڕا دەستی پێ کرد. مەلا فەرھاد بە ھاوڕێیانی خۆی گوت:

– دەست لە پیاوہکانی سولتانوغلێ مەپاریزن، بە قەستی کوشتنێ پێیانەوہ نین و ھەموویان بکوژن. دیارە ئەوان بەرگی ئاسایییان دەبەر دایە و دیارن. کە وا بوو ھەرچی بەرگی سەربازی دەبەر دا نەبوو، لە وانە و بی کوژن. بە یارمەتی خودای، نابێ بیلن یەک کەسیشیان ھەرچی! بەلام ژاندەر مەکان، لە چۆکان بەرەژێریان دەن، ئەگەر بتوانن راست لە چۆکیان دەن، چاکتریش! چونکە دواتر ئیدی ھەتا دەمرن، ناتوانن بێنەوہ شەری. دەنا لە باسکانیان دەن و ھەر چۆنیک بێ، لە بیرتان بێ مەیان کوژن، چونکە بە کەیفی خۆیان نەھاتوون، بە زۆر ھیناویان و ناچارن دەستووری گەرەکانیان بەرپوہ بەرن. زۆر باشە ئیستا بە ئەسپایی بویان دەچینە خوارێ و تا نەگەینە سەر سەریان، نایەلین پێ بزائن. ئەری ڕاوہستن بزائم...

کامەتان عەلی کەرتیشی دەناسن؟

شاھین گوتی:

– ئەمن دەناسم!

– زۆر باشە شاھین گیان، ئەگەر ئەو لەگەل بێ، دەبێ ئەتۆ مشووری وی بخۆی، ھەر کەمێکی بریندار کە و ھیچی دی! پیمخۆشە بەدیلی بگرین. ئەگەر برینداریش بوو، برینەکە ی بۆ دەرمان دەکەین و لە گەل خۆمان دەی بەینە نیو دی. لە وی لە نیوہراستی دی دە کوژین، بەلام لە پێش دا ئەوہندە دەتوانین ئەشکەنجە ی دەکەین، چاوی دەردینین و بە زیندوویی کەولی دەکەین. دەزانم ئەوہ خراپە، زولمە و ھەمەدۆکی ھەرگیز لە گەل ئەو شیوہ ھەلسوکەوتە ھاودەنگ نیە و بە تاییبەت ئەوہی لە ئیمە کە دەستەبەکی ناوی ویمان بە سەرەوہیە قبوول ناکا... بەلام ئاخر ئەوان ئەوہ ھەزار سالە ئاوا ڕەفتار لە گەل ئیمە دەکەن... ئەدی بۆ دەبێ ئیمە جاریکی لە گەل سەگیکی پێس لە وان ھەر بەو شیوہیە ھەلسوکەوت نەکەین، کە ئەوان لە گەل ئیمە دەکەن؟ داخی بە جەرگم ھەمەدۆک قەت ئیزنی شتی وامان پێ نادا... بەلام دە ی جاری با بزائین! ھەوہلی با ئەو سەگە ی بە دیل بگرین، جا دواہی بیری لی دەکەینەوہ چی لی بکەین...

مەلا فەرھاد و دەستەكەى بە تەواوى دۆلەكەيان گەمارۆ دا. حەمەدەكان لە نۆو دۆلەكەى، لە نۆو رەوھەزىكى گەورە دا كە كەوتبە نۆو پراستى چۆمى و ھەرچوار دەورى ئاوى چۆمەكەى پێدا دەرۆيى، مابوونەو و ئازايانە شەپيان دەكرد.

ئەوئ پۆزئى ژمارەيەكى زۆر لە ژاندەرمەكان بريندار بوون و زۆریش لە پياوھەكانى سولتانوغلئى كوزران. ھەتا ئىوارئى شەپ بوو و كاتىك تاريك داھات، تەقەكە براپەوھە. شەوئیش ھەتا بەيانى دەنگى نالەى برينداران لە دۆلەكەى نەپسايەوھە...

كاتىك ولات رەوناك بوو، مەلا فەرھاد و ھاوڕپياني چوونە خواري و بريندارەكانيان كۆ كردنەوھە. برينى ھەموو ژاندەرمەكان سووك بوو، ھەموويان لە ئەژنۆ بەرەژئير پيكرابوون.

مەلا فەرھاد رووى تئى كردن و گوتى:

– بمانبوورن، ژاندەرمە بەرپزەكان. ئۆو بە قەستى كوشتننيتان پيوھ دەناين، بەلام ئيمە دەمانەويست تەنيا ئۆو بريندار كەين، بەو حالەش ھەرئيمە داواى لىبووردن لە ئۆو دەكەين...

پاشان بە سەر بريندارەكان دا گەرا و يەكە يەكە لە حالئى ھەموويانى پرسى و ديسانيش بوئى دووپات كردنەوھە كە ئەوان ئەو پەرى ھەولئى خوئيان بو پراستنى وان داوھ و گوتيشى ئەگەر بە پراستى مەبەستمان كوشتنى ئۆو با، وەك ئەو كەلاكەنى دەيانبين، لەو عەرزەى دەمانخستن... و ئيشارەى بە تەرمى كوزراوھەكان كرد كە ھەموويان لە پياوھەكانى سولتانوغلئى بوون.

– ببوورن، ژاندەرمە بەرپزەكان، ئيستا ئيمە چەك و رەختەكانتان لئى دەكەينەوھە. لەوانەيە ئەوانەى ئۆو زۆرمان بە كار نەيەن... بەلام لە پيئش دا ئى پياوھەكانى سولتانوغلئى كۆ دەكەينەوھە، كە تەرمەكانيان ليرە كەوتوون. بئىگومان ئەوان ھەم فيشەكيان زۆرتر پيئ و ھەم تەفەنگەكانيشيان لە ئى ئۆو باشتەر و تازەترن.

لەو كاتە دا حەمەدەكان ھاتن. دەست و لەشيان دە خوئينئى دا شەلال بوون. ھاتنە لای مەلا فەرھادى و گوتيان سئى ھاوڕپياني كوزراون. مەلا فەرھاد ژماردنئى. ھيچيان لئى كەم نەببۆوھە، ئيستا شەوت بوون.

– ئەدى كوزراوھەكان كوان؟

– نەمان، ون بوون، غەيب بوون...

مەلا فەرھاد لە ژئير لئوانەوھە گوتى:

– بەلئى... ئەوھش موعجيزەيەكى ديكە: سئيان كوزراون و دەسبەجئى سئى ديكە، ئەوئیش لەو ھەلومەرجە دژوارەى دا جيگائى وانيان پير كردۆتەوھە. ئيدى نە ئەو پرسيارى كرد و نە ئەوانى ديكەش چيدى لە سەر ئەو باسە رۆيشتن.

كۆمەلئىك لە پياوھەكانى سولتانوغلئى نەكوزرابوون، بەلام بريندار ببوون و لە وئ لە لای يەك كۆيان كردبوونەوھە. مەلا فەرھاد چووە لايان، رووى تئى كردن و گوتى:

- باشه ئیوه بۆچی ئاوا ئاماده بوون گیانی خۆتان فیدای ئاغای بکهن؟ لهو کاتهش دا ئهوهندهی رق ههستابوو، که نهی دهزانی چۆن ددان به جهرگی خۆی داگرئ. بریندارهکان ئیدی نهیان دهنالاند، تهنیا چاویان بهردابوونهوه، گوییان له قسهکانی وی رادهگرت و هیچیان نهدهگوت. مهلا فهراهاد له داخی وهی که ئیستا ئیدی بۆی نهدهکرا سهروگوللهیان لی دا و بیان کوژی، وهخت بوو شیت بی. رهگی ملی ههموو ههستابوون، چاوی له ژیرا هاتبوون، به سهری دا گوراندن، جنیوی پی دان و تفی لی کردن.

له نهکاو یهکیکیان که جووتیریکی کز بوو، ههردووک لاپرومهتی به قوول داچووبوون، تهمنی دهوری سی سال بوو و تا ئیستا کز له قولینچکیکی ههلهکورماوو و دهستهکانی له سه زگی دانابوون، ههستا پی و له حالیک دا توورهی و دامایی به یهکهوه له چاوی دا دیاربوون تفی له مهلافهراهادی کردهوه و گوتی:

- یاللا زوو به گوللهیهکم لیده و بمکوژه! له کنهخۆ ئهتۆ مهلای! یاللا دهی بمکوژه، بهلام تفم ده نیوچاوانی مهکه! ههرچی دهگهلمان دهکهی بی که، بهلام مافی ئهوهت نیه ئاوا بی ریزیمان پی بکهی! بهلی تهنانهت ئهگهر زوریش تووره بی، ههه حهقت نیه خهلکی ئاوا لی بکهی! چاره نووسی ئیمه مردنه و زور باشه فهرموو بمانکوژه، بهلام سووکایه تیمان پی مهکه!

مهلا فهراهاد که تا ئیستا ئاوری لی دهباری، له حهژمهتان ههموو گیانی دهلهززی و له توورهییان به حال خۆی به پیوه رادهگرت، به بیستنی ئهوه قسانه له پر وهک ئاویکی ساردی له سه رپا تا بهری پیی پیداکهی، سارد بووه. خاو بووه و هیچ نیشانهی توورهیی ده پوخساری دا نهما، شهرم دایگرت و پیی عهیب بوو پوو بو لای هاوپیانی وهگرئ. چاوی بهردانهوه، له سه رهخۆ بو لای کابرای چوو، به ئارامی قوولی گرت، له جیی خۆی دای نیشاندوه و گوتی:

- پۆله گیان، بمبووره، به راستی داوای لی بووردن دهکهم... کابرا گهش بووه و بو ساتیک نیشانهی ترسی له پوخساری پهوی.

مهلا فهراهاد دریزهی به قسه رکانی دا:

- بهلام ده بی بزانی بۆچی ئهمن هینده تووره بووم. باشه بۆچی ده بی ئیوه به قسهی سولتانوغللی بین و ئیمه بکوژن؟ چاو لهو ههموو تهرمانه بکهن که له سه ر عهززی کهوتوون! توخودا ئهوانه هه رکامیان ده سولتانوغللییان ناهینن؟ باشه کاتیک ئینسان لهو هه لومه رجه دا که دهی بینن، بیر لهوه ده کاتهوه، چۆن رقی هه ل نهستی و ناچار نه بی بهو شیویه رهفتار بکا، که من ئیستا کردم؟

کابرا دیسان وه جواب هاتهوه و گوتی:

- بهلام ئهتۆ نابی ئاوا هه ل سوکهوت بکهی!

– بۆ نابێ؟ ئاخەر ئیوه و ژاندهرمه جیاوازیتان زۆره. ژاندهرمه دهبی دهستور بهرپوه بهری و هه‌رچی فه‌رمانده‌که‌ی پێی ده‌لی، جیه‌جیی بکا. به‌لام ئیوه‌چی؟ خو ئیوه ژاندهرمه‌ نین!

– مه‌لا فه‌ره‌اد، وه‌زعی ئیمه‌ له‌ ژاندهرمه‌کان خراپتره‌. ژاندهرمه‌ سالیك، دوو سالان ناچاره‌ ئه‌و کاره‌ی بکا، به‌لام ئیمه‌ هه‌تا ده‌مرین، ناچارین به‌ قسه‌ی سولتانوغلێ بکه‌ین. بابمان، باپیرمان، بابی باپیرمان و بنه‌ و بنه‌چه‌که‌مان هه‌موویان نوکه‌ری بابو باپیرانی سولتانوغلێ بوون! توخوا تاوان نیه‌ ئه‌و به‌سته‌زمانه‌تان کوشتوون، که‌ بۆ نانی شه‌وی موحتاج بوون؟

– ئه‌وان بۆ کوشتنی ئیمه‌ هاتبوون. نه‌مان کوشتبان، بوخۆمان تی‌دا ده‌چووین. – ئه‌وان بی‌تاوانن. ئه‌وانیش ئاگاهه‌یان فه‌رمانی داوئی بی‌ن و شه‌ر له‌ گه‌ل ئیوه بکه‌ن!...

کابرا چی دیکه‌ نه‌ی‌توانی قسه‌ بکا. له‌ نه‌کاو ده‌سته‌وه‌ژنو دانیشته‌. نیوچاوانی خسته‌ سه‌ر چۆکانی و به‌ کول ده‌ستی به‌ گریانێ کرد، گریانیکێ وا که‌ هه‌موو له‌شی له‌ گه‌ل گریانه‌که‌ی ده‌له‌رزیه‌وه‌ و ده‌ت‌گوت ده‌کولێ. مه‌لا فه‌ره‌اد له‌ وئ ڤاوه‌ستاوو، چاوی تی‌بریبوو و نه‌ی‌ده‌زانی چ بکا. سه‌ره‌نجام چوو له‌ لای دانیشته‌، ده‌ستی به‌ شانی داھینا، له‌ وه‌زعی برینه‌که‌ی پرسی، دلخۆشیی دایه‌وه‌ و پێی گوت که‌ له‌مه‌ودوا هه‌ول بدا ڤا بردووی خوێ قه‌ره‌بوو بکاته‌وه‌. کابراش ئه‌و جار هیندیک هاته‌وه‌ سه‌رخۆ، هه‌ستا و ده‌ستی مه‌لا فه‌ره‌ادی ماچ کرد. مه‌لا فه‌ره‌اد رووی ده‌ ژاندهرمه‌کان کرد و گوتی:

– ئه‌ری ئیوه‌ عه‌لی که‌رتیشتان له‌ گه‌له‌؟

یه‌کێک له‌ ژاندهرمه‌کان گوتی:

– نا، ئه‌و له‌و دێیه‌ی خوارێ به‌جێ ماوه‌ و له‌ وئ خه‌ریکی ئازاردانی خه‌لکه‌که‌یه‌. هه‌ر بۆیه‌ش له‌ گه‌لمان نه‌هات. ئه‌گه‌ر بوخۆتان بچنه‌ دیی، بی‌گومان ده‌ی‌دۆزنه‌وه‌... مه‌لا فه‌ره‌اد وا باشه‌ بچن و به‌ چاوی خۆتان ببینن که‌ ئه‌و کابرایه‌ چ به‌ سه‌ر خه‌لکی به‌سته‌زمانی ئه‌و گونده‌ دینێ.

– زۆر باشه‌، ئیوه‌ لی‌ره‌ ده‌میننه‌وه‌، ئه‌من هیندیک پیاوان به‌ وه‌لا‌غه‌وه‌ ده‌نی‌رم سوارتان که‌ن و بتان‌به‌نه‌ شاری. له‌ وئیش بچنه‌ لای دوکتوری.

– خودا ڤاوه‌ستاوت کا مه‌لا فه‌ره‌اد، یاره‌بی له‌ به‌لایان دوور بی!

– ئامین..

ژاندهرمه‌یه‌ک له‌ حالیک دا له‌ به‌ر ئیشی برینه‌که‌ی ده‌ی‌نالاند، گوتی:

– داوایه‌که‌مان لی‌ت هه‌یه‌ مه‌لا فه‌ره‌اد:

– فه‌رموو...

– ئییمە لە نیۆ خوۆمان دا باسی ئەوهمان کردووە... ئیستا که ئییمە بریندار بووین، لە مردن گەراوینەوه... ئەو هەموو نارەحەتی یەمان بەسەر هاتووە... بریا تونیبامان... ئەوهندهی دەژین... مەبەستم ئەوهیه... بریا ئەو ئاواتەمان وەدی هاتبا... حەمەدۆکمان چاوپێکەوتبا. دەزانی.. کاتیکی دەورەیی خزمەتی ئییمە تەواو دەبێ و دەگەرێنەوه نیۆ خزمەکانمان... کاتیکی دەگیرێنەوه که ئییمە لە کاتی شەر لە گەڵ دەستەیی حەمەدۆکی دا بریندار بووین، خەلکی دێیەکهمان... لیمان دەپرسن حەمەدۆکتان دی؟ چۆن پیاویک بوو؟.. ئاخر بوخۆت دەزانی ئیدی ئییمە بەو حالەیهوه هەتا ماوین شەل دەبین،... دواتریش خوۆ ئەو ئاواتەمان وەدی نایە و چاومان پێی ناکەوێ!

مەلا فەرهاد پێکەنی و گوتی:

– راست دەکەن!

پاشان چوو بۆلای یەکیک لە حەمەدەکان، کورپیک سەربەرگیکی درپاوی خویناوی دی دەبەر دا بوو و سەری پووت بوو. قۆلی گرت، هینایە پێشی و گوتی:

– فەرموو، ئەوه حەمەدۆکه!

– خودا بت بەخشی مەلا فەرهاد! دەستت ماچ دەکەین! خودا تەمەنت درێژ کا و خودا تەمەنی حەمەدۆکی درێژ کا!

دوو پۆژ دواتر مەلا فەرهاد بە خووی و هەموو دەستەکهی و حەمەدەکانەوه چوونە نیۆ گوندی سووتماناویە. بەیانی زوو بوو که خوویان گەیانە نیۆ دێی. خەلکی دێیەکهی هیندە ئەشکەنجە کرابوون، هەموویان شەلوکوت ببوون، دەگریان و دەیان نالاند. بەو حالەش کاتیکی زانیان مەلا فەرهاد هاتووە، هەموویان خووشحال بوون، پێشوازییان لێ کرد و لێی هالان. لە نیۆ هەموو لاوانی دێیەکهی دا تەنانەت یەک کەسیش وەگیر نەدەکەوت که ساغ بێ و بتوانی بە سەر پێوه راوهستی. زۆر بەیان هینتا دە جییە دا بوون. هیندیکیان بە شەقەیی دەپوشتن و هیندیکیان دایک، باب، یان کەسیکی دیکەیان دەچوونە بن بالیان و دەیان هینان. جەفەر لە مردن بوو. مەلا فەرهاد لە بن سەری دانیشت و بە دەنگە خووشەکهی دەستی بە قورئان خویندنی کرد. دوو سەعاتی لە سەر خویند.

ئەوی پۆژی هەینی بوو. مزگەوتی گوندەکهی منارەیی نەبوو. مەلا فەرهاد که دەیهوێست بانگ بدا، چوو سەر بانیکی بەرز و بانگی دا. خەلکی دێی کووه بوون و داویان لێ کرد که پێشنوێژی نوێژی هەینیشیان بۆ بکا.

مەلا فەرهاد قبوولی کرد. دەنگی ئەوهنده خووش و بە گور بوو، مروف سەری لێی سوڕ دەما. وەک خوڕەیی ئاویکی بە تەوژم دەچوو که لە سەران دێتە خواری، بە سەر رەوهزه سەربەرزهکان دا قەلبەزهی دەبەستی، دەپڕێتە سەر بەردان، خووی بە قەدی

داران دادهدا و پاشان به نيو دارستانه چروپرهكان دا بلاو دهبيتهوه. كاتيک دهستی به خويندنهوهی خوتبه کرد، گوراندي و گوتی:

- خودا مروقی بو ئهوه دروست نهکردوه که بچهوسينریتتهوه. نه خوا و نه پيغهمبهري خوداش ئهوه ستهمهيان پيقبوول ناکرئ، که له دنياي ئیستا دا ههيه! به زحمهت يهک له ههزاري خهلك زگی خويان پي تير دهبي! ئهوانه که ستهمیان لی دهکرئ و ناویرن به گز ستهمکار دا بچنهوه، دلنيا بن مهترسیی ئهوهيان له سه ره که به بي ئيمانی بمرن! باش بزائن ده رگای به ههشت بو ئهوه که سانه ده که ويته سه ر پشتی، که دژی ستهم و چهوساندنهوه رادهوهستن و خهبات دهکن!

مهلا فههاد ليکدا ليکدا بو دروستی قسهکانی به لگهی له ئايهتهکانی قورئانی دههينايهوه و پاشانیش به دهنگه خووش و دلگرهکهی باسی روحم و که ره می خودای بو ئهوه که سانه کرد، که ژيانی خويان فيدای راستی و عه دالهت دهکن.

کاتيک خوتبهکان و نويزه کهی تهواو کردن، هه موو گیانی شه لالی ئاره قهی بوو. پاشان گه رايه وه لای جه فهري که حالی خراپتر ببوو. ديسان له بن سه ري دانیش، چاوی له سه ريهک دانان و به دهنگی به سۆز دهستی به قورئانخويندنی کرد. هووش و بیری به شیوه يهک له گه ل خويندنه کهی تیکه ل ببوو، که ئه گه ر دواي ماوه يهک وشياريان نه کردبايه وه که کاتی نانخواردنه و هه موو له سه ر وی راره ستاون، هه ر دهی خويند و ئیدی پوون نه بوو کهی کوتایی پي دينا.

هه موو هاوړپيانی مه لا فه هادی و خه لکی ديی به پير و جحيلاه وه له ده وری يهک له هه ساری مزگه وتی کو ببوونه وه. ئه وه سه ره وسه ري هه ساره کهی سفره ر خرابوون. ميوانه كان دوو رۆژ بوو نانيان نه خواردبوو و زۆر برسی بوون. نان و چيشتيکی زۆر خووش و به تام ئاماده کرابوو و هه موو تيروپريان خوارد. ته نيا مه لا فه هاد نهی ده توانی باش بخوا و ده بوو هه ر پارووه و په رداخيک ئاوی به سه ر داكا، ده نا بوی قووت نه ده چوو. ناچار بوو هينديک جار راره ستی و هه ر نه خوا.

عه لی که رتیش دوو هه وتوو پيشتر هاتبووه دييه کهی و گوره انیک ژانده رمه شی له گه ل ببوو. که هاتبووه نيو ديی، به گه ف و هه ره شه و گوره شه وه هاتبوو. وه ک چه وه نده ري سوور هه لگه رابوو و وه ک سه گی هار دهی مراند. سه ره تا دييه کهی گه مارو دابوو، نهی هيشتوو که س له ديی وه ده رکه وي و هه مووی له هه ساری مزگه وتی کو کردبوونه وه. ژانده رمان هه موو ماله کانينان پشکنيبوون، هو ل و ته ويله کانیش گه رابوون، ته نانه ت چالاوه کانيشيان چاو لی کردبوون. کاتيک هه موو خه لکی ديی له هه ساری مزگه وتی کو ببوونه وه، عه لی که رتیش هه روا له گو تره کورپکی مندالکاری هه ستانده بووه سه ر پي، له نيو هه شيمه ته کهی هينابوويه ده ري و ليی پرسيبوو:

- كورە ناوت چىيە؟

- ناوم چىيە؟ ناوم حەمەدە.

- ها... حەمەد؟ ناويكى ديكەت نيه؟

- نه خيئر.

- ياللا وەرن لە سەر پشت پراي كيشن!

ژاندهرمەكان كورەيان لە سەر پشت پراكيشابوو، هەردووك بەلەكيان بە گوريىسى ليك قايم كردبوون و هەتا روخسارى سپى ببۆوه، ليين دابوو. ئەو جار كاتيک ديبوو كورەكە زۆرى نەماوه بىهۆش بى، ليدانهكەى پراگرتبوو و لىي پرسىبوو:

- ئىستا ناوت چىيە؟

كورە كە بە زەحمەت قسەى بۆ دەكرا، گوتبوو:

- حەمەد.

ديسان دەستيان بە ليدانيى كردبۆوه، بەلام كورەكە تەنانەت يەك جاريش نەي نالاندبوو.

دواى ليدانيكى زۆرى ديكە ديسان كەرتيش لىي پرسىبوو:

- ناوت چىيە؟

- حەمەد...

ئەو جار عەلى كەرتيش بۆخۆى وەرى گەرابۆيه و ئەوئەندەى توانىبوو لىي دابوو، بەلام كورەكە يەك وشەى ديكەى بە زارى دا نەهاتبوو. پاشان عەلى لەبەرى پارابۆوه، بەليني پى دابوو ئەگەر قسە بكا، هەرچى دەيهوئى بى داتى، ژنى بۆ بينى و خەرچى داوئەكەشى بۆ بدا و ئەو جار لىي پرسى:

- دەى بايزانم ئىستا ناوت چىيە؟

- حەمەد.

ديسان ئەوئەندەى توانيان لىيان دا، كەرتيش بۆخۆى لە ليدانى ماندوو ببوو. ئاخەرەكەى بەرى دا و ديارە بۆشى بەچۆك دا نەهات. لە حەيفان نەى دەزانى چ بكا. هەر لىوى خۆى دەكروشت: ئاى جووتيرى كافرا! بەلام كەرتيش وەك خەلكى ديكە نەبوو و دەبوو پىيان نيشان دا كە چۆن دەتوانى كارى خۆى بە ئاكام بگەيهنى و خەلك بزاني كە ئەو سەربازىكى تەواوه. سەربازىك كە ئامادەيه گيانى خۆى بۆ نيشتمان فيدا بكا و ئەگەر پىويست بى، دەتوانى خوینی هەموويان برىژيئە سەر عەرزى.

سى شەو و رۆژان لاوہکانى ئەو گوندى كوتا و هەمووى نيوه گيان كردن. بەلام هەرچى كردى بى سوود بوو. لاويك لە بەر دەستى دا مرد و هەتا مرديش هەر گوتى ناوم حەمەدە. كەرتيش شىت ببوو. ئەو بۆخۆى لە ئەسل دا جووتير بوو و لەمىژسالىش بوو كارى ببوو ئەشكەنجە كردن. ئەوئەى پىخۆش بوو، چونكوو پىيوا

بوو ئەركى سەرەككىي ژاندهرمان ئەوهيه كه خەلكى ئەشكەنجە بكەن. باوه‌رى وابوو كه لیدان له به‌هەشتى ڕا هاتوه و ئەگەر لیدان نه‌بێ ئەو وڵاته تێكده‌چێ. ئەگەر ئەو جووتی‌رانه لیدان نه‌دری و ده‌سه‌لاتی‌كان به‌ سەر‌هوه نه‌بێ، كه لێ‌بترسن، هه‌موو شتیك تێكده‌چێ و ده‌بیته تێكه‌ڵ‌پێكه‌ڵیك هه‌ر مه‌گەر خودا بۆ‌خۆی بزانی.

عه‌لى كه‌رتیش وه‌ك گه‌رده‌لوولى هه‌ڵ‌ده‌سوورا و به‌ ئەشكەنجە‌دانى جووتی‌ران خزمه‌تى نیشتمانى ده‌کرد. تا ئیستا و له‌ چه‌ندین سالى ڕابردوو دا خه‌لكیكى زۆرى له‌ جووتی‌ره‌كانى چى‌ای توورپووس، نیوه‌راستی ئاناتۆلى و ڕۆژه‌لات و ڕۆژاواى ئەو ناوچه‌یه‌ش ئەشكەنجە‌كردبوو، به‌لام هه‌رگیز گه‌رفتی له‌و چه‌شنه‌ی ئیستای بۆ‌په‌یدا نه‌ببوو. ئەوه‌ چه‌ندمانگ بوو هه‌رچی پرسینه‌وه‌ی له‌ گه‌ڵ ده‌کرد، ناوی هه‌مه‌د بوو. هینده‌ی لێ‌ده‌دان خوینیان له‌به‌ر ده‌پۆی، به‌ کوتانی لال و كه‌پى ده‌کردن، به‌لام هه‌یچى‌انى بۆ‌به‌رده‌ست نه‌ده‌كران و هه‌موویان هه‌ر هه‌مه‌د بوون. زۆر سه‌یر بوو كوشتباشتن، نه‌ هاواریان ده‌کرد، نه‌ ده‌یان‌نالاند و به‌رده‌وامیش ده‌یان‌گوت ناویان هه‌مه‌ده‌ و هه‌یچى‌ دى. ئى وایان تی‌دا بوون ته‌نانه‌ت هه‌تا ده‌مردن هه‌ر بزهیان ده‌هاتی و هه‌ر ده‌شیان‌گوت ناویان هه‌مه‌ده‌. ده‌كرا بلیى خه‌لكى دوو سى‌ دییان هه‌ر له‌ سروشتى خۆیان دا كه‌له‌شه‌ق بوون، به‌لام... خو‌ ناووناوبانگى زه‌بروزه‌نگى عه‌لى كه‌رتیشى به‌ هه‌موو چوكووراوايه‌ دا بلاو ببۆوه و هه‌موو كه‌س ده‌ی‌زانى كه‌ ئەو تا چ‌ ڕاده‌یه‌ك بێ‌به‌زه و دل‌په‌قه. به‌و حاله‌ش سه‌یر بوو كه‌ ئەو خه‌لكه‌ بۆ‌ وینه‌ عه‌لى، حوسین و برایمى‌یان تی‌دا نه‌مابوون و هه‌موویان ببوونه‌ هه‌مه‌د. له‌و قه‌راره‌ی هینده‌ی بێ‌نه‌ده‌چوو هه‌موو ژن، كچ، مندالی سهر‌پشتى لانكى و ته‌نانه‌ت ئەوى ده‌ زگى داى‌كیشیان دابوون ده‌بوونه‌ هه‌مه‌د... به‌ئێ، ڕاسته‌ ئەوان زۆر كه‌له‌شه‌ق بوون، به‌لام ئاخ‌ر عه‌لى كه‌رتیش، ده‌ولت، یاوه‌ر، عیسمه‌ت پاشا له‌ ئەنكه‌ره‌ی و مارشال فه‌وزى پاشاش هه‌ر وا ده‌ستیان هه‌ڵ‌نه‌ده‌گرت و قبوولی‌ان نه‌ده‌کرد. ئاخ‌رى خودا یان به‌ وان ده‌دا، یان به‌ ئەوانى دى... جا كى به‌هه‌ی‌زتره‌... با بزانی چۆن ده‌بێ! بلیى جووتی‌ریك كه‌ ئازایه‌تیی خۆی به‌ بێ‌ده‌نگ‌بوون و وه‌لامنه‌دانه‌وه‌ نیشان ده‌دا، بى‌باته‌وه، یان به‌گێكى گه‌وره‌؟

هه‌ر چۆنیک بوو عه‌لى كه‌رتیش بریاری خۆی دابوو. قسه‌ی تی‌دا نه‌بوو یان ده‌بوو یه‌كێ بدۆزیته‌وه‌ كه‌ به‌رگه‌ی لیدانى نه‌گرێ و دان به‌وه‌ دا بێنێ كه‌ ناوی هه‌مه‌د نیه، یان خۆی بكورێ.

كاتیک جە‌فه‌ریان هینا لای، كه‌رتیش زۆرى بێ‌خۆش بوو. پێی‌وابوو ئیدی به‌ مرادى خۆی گه‌یشتوه. جە‌فه‌ر می‌رمنداڵیكى حه‌فده - هه‌ژده‌ ساله‌ی كزه‌له‌ بوو، له‌ به‌ر لاوازی‌یان ملی بستیک درێژ ببۆوه و ڕوخساریكى ڕه‌نگه‌په‌ریوى هه‌بوو. ژانده‌رمه‌كان له‌ سه‌ر داریكى دیبوویانه‌وه. له‌ ترسان له‌ وێ خۆی شارده‌بووه و وه‌ك می‌ژۆكه‌ی ده‌له‌رزى:

- ناوت چی یه؟

جەفەر لێپراوانە وەلامی دایهوه:

- حەمەد.

- حەمەدی چی خۆپیری مردهلوخه؟

- حەمەد.

کەرتیش سەرەتا هەولێ دا بە قسەى خوڤ، بە جنیو و هەرەشان بە چۆکی دابینی، بەلام سوودی نەبوو و پاشان وەک هاوونیشتمانیک کە هەست بە بەرپرسایهتی دەکا، هەموو زانست، ئەزموون و توانای خوێ لە ئەشکەنجە کردنی دا بەکارهینا، بەلام بیجگە لەو یهک وشەى دیکەى لێ نەبیست... نەخیر، ئەوکۆرە کە پۆلەتیکى هیندە لاواز و مردهلوخەى هەبوو، لە راستی دا دیو و درنج بوو و دوژمنی نیشتمان بوو. بە هیچ شیوهیهک دانەهات و لە قسەى خوێ پاشگەز نەبوو.

یانى چی؟ بستمە منداڵیک لە بەرامبەر پیاوی دەولەتی دا ئاوا هەلسوکهوت بکا و ناوی خوێ نەلی؟ ئەمە وەک ئەو وە بوو کە هیژ و کارایی کۆماری تورکیه کە لە بەرامبەر هیژە گەورەکان دا خوێ پراگرتبوو و نەبەزیوو، گالتهی پێ بکری. ئەو هەتا سەر جووخە عەلى کەرتیش، ئەو پیاو بە شەرەفە، گەورەترین و لێزانترین ئەشکەنجەگەری ئەم سەردەمەى ولات، هەموو هەولێ خوێ لە گەل ئەو کۆرەى داو، بەلام سوودیکی نەبوو!

سەر جووخە عەلى بیری کردەو:

ئێستا بۆ ئەو ی ئەو جووتیرە خاینانە بە چۆک دابین، دەبێ هیندیک شیوهی تازه بدۆزینەو! وا دیارە ئەو شیوه ئازار و ئەشکەنجەیه کە تا ئێستا بە کار هینراون، کۆن بوون و ئیدی لە کەلک کەوتوون. ولاتیک کە هونەری ئەشکەنجەکردنی تی دا گەشە نەکا، ئاخیری یهکەى دەرووخی و تی دا دەچی... جا ئەگەر تورکیهش تیکچی، ئەو تاوانی ئیمهیه. ئیمه خوینمان لە پریگای پزگاریی نیشتمان دا داو، بەلام توانای ئەو هەمان نیه ئەو هەتیوه چلکنه دیهاتی یانە ناچار کەین کە شتیکی دیکەیان بیجگە لە وشەى حەمەد بە زار دا بی!

بە راستی ئەو هەتیوه نیوه مردوه لەرولاوازه بۆ سەر جووخە عەلى کەرتیشی ژانەسەریکی سەیر بوو: ئێستا ئیدی لەوانە بوو ناوبانگ و شانازی یهکانیشی هەموو بشۆرینەو و ئابرووشی بچی. باشە ئەو جار چۆن ئەو بتوانی لە لای بالادەستە خوڤهویست و بەپریزهکانی سەر بەرز کاتەو؟

لە حالیک دا چیی وای نەما بوو لە داخان بتەقی مراندی:

- بەری دەن با پروا!

ژاندهرمەکان جەفەریان بەردا، بەلام جەفەر ئیدی گیانیکی وای دەبەر دا نەما بوو و بە ئاستەم هەناسەى دەهات. دواى نیو سەعات چاوهکانی هەلینان، بەلام ئیدی

نەیتوانی لە جیئ خۆی ببزوی و خەلكەكە هەر ئەو كاتی زانیان كە لە ژیر ئیش و ئازاری ئەو لیدان و ئەشكەنجەیه هەلناستیتەوه و كاری تەواوه .

ئێواری كورپێکی چكۆله هاته لای مەلا فەرهادی و پێی گوت:

– مامۆستا، جەفەر حالی زۆر خراپە ...

مەلا فەرهاد چوو و دیسان لە بن سەری دانیشت، هەتا دواهەناسە ی كیشا، دەستی دە نیو دەستی خۆی گرت و قورئانی لە سەر خویند. لەو بەینە دا ئەو كورپە میرمندالە تەنیا جارێك چاوی هەلینا. مەلا فەرهاد دنیا یەك پرسیار و قسە ی دە نیگای دا خویندەوه كە وئ دەچوو یەكێك لە پرسیارەكان و پرسیار ی هەرە گرینگ یان ئەوه بی: باشە بۆ دەبی ئەو هەموو ستمە دەرحەق بە من بكری؟ بۆ دەبی ئەمن وام بە سەر بی؟

ئەوه شتێك بوو كە لانی كەم مەلا فەرهاد پێی وابوو دە چاوی ئەو كورپە ی دا دیتوو یەتی .

شار له دله پراوكييه كي ناخوش دا بوو. تهنانهت هيئاني ناوي ئهسپهكوپتي
 حەمەدیش که مۆره مەبارە کە کە ی دە زاری دا بوو، تیکه لی دەستە ی چلسوارە ی
 غەببە ی ببوو و له وئ له گەل ئهسپه بۆرە ی خدری زیندە غار غارینی دە کرد، قە دە غە
 بوو. هەر بە چاک، یان بە خراپ کەس نە دە بوو ناوی ئه و ئهسپه ی بە زاری دا بی.
 کە سیک ناوی هیئابا، دە بوو سزای توند بدری، له پێش دا بە قەمچی یان لیی بدن و
 دواتر له ژیرزە مینی ژاندرمه خانە ی دا کە هەتا چۆکان ئاوی تی دابوو، زیندانی
 بکری. دوا ی ئه وهش مەحکە مە بکری و بە تاوانی دروستکردنی مەترسی بو
 هیمنایه تی ناوچه کە، لانی کەم ماوه ی سی مانگ بگیری. ئه وهش له لایەن
 دادەستینە وه بە ئاشکرا پراگە یه ندرابوو و جارپیش درابوو. زۆر کەس له و پێوه ندی یه
 دا برابوونە ژاندرمه خانە ی و گیرابوون، پۆژەکانی هە وه لئ لییان دابوون، هەموو
 گیانیان دە خوینی دا شە لال کردبوون و دواتریش بە زگی برسی یه وه دە
 ژیرزە مینه کە یان کردبوون و ناچار یان کردبوون له سەرزگ دەو نیو ئاوه ی دا بین و
 بچن. ئه و زەبروزە نگە وای کرد کە هەموو ئه و داستان و ئه فسانانە کە سەبارەت بە
 ئهسپی حەمەدۆکی له سەر زار و زمانان بوون، کۆتایی یان پێ هات. هیچ کەس
 دووپاتی نە دە کردنە وه و هەر دەتگوت قەت ئه و شارە باسیکی ئاوی لی نە بووه.
 هیچ بە یانی یه کی حیلە ی ئهسپه کە ی نە بیسرایه وه و ئهسپه کەش بە سەر هەوران دا
 نە فری یه وه. تهنانهت دواتر وهک ئه وه ی دە چوو کەس له بیری نە مابئ کە
 خە لکی یان له سەر ئه وه ی کە تهنیا باسی ئهسپه کە ی کردوه، دە گرت و هەتا
 دە یان توانی تییان هە لده دا. ئه وهش له بیر چوو بووه کە خە لکیان هەر بە و تاوانانە

ناچار دەکرد چەند پڕۆژان دە ئاوی پیسی ژێرزەمینى ژاندرمه‌خانهى دا بتلینەوه. هەر له بناخه دا دەتگوت تا ئیستا كەس له سەر شتى وا نه‌گیراوه. ماوه‌یه‌كى كورت به‌و شیوه‌یه به‌ سەرچوو، به‌لام زۆرى نه‌كیشا دیسان ده‌نگۆكان، ئەو جار زۆرتريش، هەم له نيو شار و هەم له گونده‌كان بلاو بوونه‌وه. هه‌وال و داستانەكان وه‌ك برووسكەى ده‌گه‌يشتنه‌ خه‌لكى و پڕۆژ به‌ پڕۆشيش گه‌وره‌تر ده‌بوونه‌وه. ئەو شتانه له نيو ژنان به‌ تايبه‌ت زۆر بوون. پڕۆژ نه‌بوو باسى موعجيزه‌يه‌ك، يان شتيكى سه‌يرى له‌و بابته‌ته سه‌بارەت به‌و ئەسپه‌ى نه‌يه‌ته گۆپى. چاوه‌شه كه‌چهل كه‌ لووتىكى زلى هه‌بوو، به‌يتىكى له‌ سەر ئەو شته سه‌يره تازانه‌ى ئەسپه‌كويتى دروست كردبوو. سازه‌كه‌ى ده‌ست دابۆيه، به‌ گوندان دا ده‌گه‌را و به‌يته‌كه‌ى بۆ خه‌لكى ده‌گوت. گه‌وره ده‌سه‌لاتداره‌كان كه‌ بۆخويان پڕۆشوينه‌كه‌يان دانابوو، ئاگان له‌ هه‌لسوكه‌وتى چاوه‌شه كه‌چه‌لى هه‌بوو، به‌لام چونكه‌ خه‌لكى شارى له‌ ترسى سزادانى نه‌يان ده‌وي‌را ئەو ده‌نگۆيانه پهره پى‌بدەن، كەس به‌ ئاشكرا باسى ئەسپه‌كه‌ى نه‌ده‌کرد، به‌يته‌كه‌شيان نه‌ده‌گوتەوه و وا ديار بوو شاره‌كه هيمنه، پييان باش نه‌بوو خۆى تى‌گه‌يه‌نن و ده‌ستوورى گرتنى بدەن. به‌لام ژنان گوپيان به‌و قسانه نه‌ده‌بزوت و ده به‌زمى خويان دا بوون. حوسنى خانم و ژنى ياوه‌رى، ژنى خه‌ليل به‌گى گه‌وره، ئى قازى، ئى پاريزگارى، ئى داده‌ستينى و به‌ كورتى ژنى هه‌موو گه‌وره‌كان كۆ ده‌بوونه‌وه و پڕۆژ هه‌تا ئيوارى باسى ئەسپه‌كه‌يان ده‌کرد. ئەوان هينده‌يان باسى حه‌مه‌دۆك و ئەسپه‌كه‌ى پى‌خۆش بوو، كه هه‌ره‌شه، گيران، زيندان، ئەشكه‌نجه و شتى وايان هه‌ر پى‌ فشه بوو. ته‌نانه‌ت بيريان له‌ مردنیش نه‌ده‌كرده‌وه! گومان ده‌ وه دا نه‌بوو كه‌ خواش يارمه‌تیی ده‌دان، چونكه هه‌موو پڕۆژى هه‌والى تازه سه‌بارەت به‌ حه‌مه‌دۆك و ئەسپه‌كه‌ى هه‌ر ده‌گه‌يشته وان. كه‌سيش نه‌ى ده‌زانى چۆن دى و به‌ كوئى دا ده‌گاتى. ئەو هه‌وال و باسانه‌ى له هه‌مووان سه‌رسوپه‌ينه‌رتتر بوون، هه‌ميشه له لای ژنه‌كه‌ى سندوو‌ق‌دارى بوون، له لای ئەو ژنه جوانه‌ى كه‌ ته‌نيا كاتى گي‌رانه‌وه‌ى هه‌واله‌كه وه‌قسه ده‌هات، ده‌نا بى‌ده‌نگ داده‌نيشت، چاوى ده‌بپى‌يه خه‌لكه‌كه و گوپى له قسه‌ى وان راده‌گرت. هه‌ر خوداش ده‌ى زانى ئەو له‌ كوپوه و چلۆن ئەو قسه و باسانه‌ى بۆ ده‌هاتن. ژنه‌كان شه‌يداي بيستنى ئەو قسانه بوون و هه‌رچه‌ند له سه‌ريشيان پڕۆشنتان و دووپاتيان كردبانه‌وه، ماندوو نه‌ده‌بوون...

"هه‌موو شه‌وى، راست دواى ئەوه‌ى شار چۆل ده‌بى، كوپه‌ك نوور له سەر پردى، له‌وجييه‌ى ئەسپه‌كه‌ى لى گولله‌باران كرا، ده‌ته‌قيته‌وه. پووناكى يه‌كه له پيش دا سوورپىكى تۆخه، پاشان ورده ورده هه‌ل‌ده‌گه‌پى، كه‌سك ده‌بى، بنه‌وش ده‌بى و ئەو جار وه سەر ره‌نگى شين ده‌گه‌پى، به‌ ته‌پكه‌كه‌ى هه‌ل‌ده‌چى و له سەر ته‌پكى

گه‌وره ده‌بیته‌وه. زۆر گه‌وره ده‌بیته‌وه و ده‌کووزیته‌وه، به‌لام دیسان هه‌ل‌ده‌بیته‌وه و ته‌واوی ته‌پکه‌که‌ی وه‌ک نو‌یژی نی‌وه‌پۆیه‌ پ‌ووناک ده‌کا. ئه‌و جار له‌ هه‌موو لایه‌کی را ماینی جوانی ره‌سه‌ن په‌یدا ده‌بن، که به‌ غاردان دینه‌ پ‌ی‌شی. ماینه‌کان زۆر شو‌خن، کلکیان در‌یژه و سه‌ر و کلکیان وه‌ک یه‌ک به‌رز را‌گرتوه. ماینه‌کان را‌ده‌وه‌ستن، پاشان پاشوویان هیندی‌ک له‌ به‌ریه‌ک بلا‌و ده‌که‌ن و میزی ده‌که‌ن. ئه‌سپه‌ کویت دئ، هه‌وه‌لئ بۆن به‌ عه‌رزیه‌وه ده‌کا و پاشان به‌ پاشی ماینه‌کانه‌وه. دوا‌ی ئه‌وه سه‌ری به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌کاته‌وه و جار جار ده‌حیلینئ. ئه‌و جار یه‌ک به‌ یه‌ک سواریان ده‌بی و هه‌تا به‌یانی له‌ هه‌مووان دئ...

ده‌یان‌گوت له‌و کاته‌وه که ئه‌سپه‌کویت دینه‌ سه‌ر ته‌پکه‌که‌ی، ژن و کچیش ده‌چنه‌ وئ، ده‌وارنده‌وری ته‌پکی را‌ده‌وه‌ستن و چاو له‌ گه‌مه‌ی ئیشق‌بازی و تیکه‌لبوونی وی له‌ گه‌ل ماینه‌کان ده‌که‌ن. ئه‌سپه‌کویت ئه‌وه‌نده نه‌رموگه‌رم هه‌لسوکه‌وت ده‌کا، مرو‌ف سه‌ری سو‌ر ده‌مینئ. هه‌یچ ئینسانیک تا ئیستا شتی وای نه‌دیوه. پاشان به‌ری به‌یانی، ئه‌و کاته‌ی ئاسۆ پ‌ووناک ده‌بی، ئه‌سپه‌که‌ خا‌و ده‌بیته‌وه، تاویکی چاک بی‌جووله‌ را‌ده‌وه‌ستی، یال و کلکی شو‌ر ده‌بنه‌وه و له‌ جیی خۆی جووله‌ی نا‌کا. هینده‌ی پئ‌ناچئ له‌ نه‌کا‌و وه‌ خو‌ ده‌بیته‌وه، خیرا ده‌سوورئ و له‌پیش چاو ون ده‌بی. ساتیک دواتر حیل‌ه‌ی له‌ سه‌ر شاخان ده‌نگ ده‌داته‌وه...

کاتیک ته‌واوی خه‌لکی شاری و ته‌نانه‌ت ژنه‌کانیش له‌ ده‌نگۆ و با‌سو‌خواسی ئه‌سپه‌که‌ی وه‌ره‌ز بوون، له‌ پ‌رپ‌یک سه‌رنجی هه‌مووان په‌ری‌یه سه‌ر هه‌والی هه‌مه‌ده‌کان. هه‌واله‌که ئه‌وه‌نده ترسینه‌ر بوو که نه‌ک هه‌ر ئه‌م شاره، به‌لکوو ئه‌ده‌نه، ئه‌نه‌که‌ره و هه‌موو ولاتی هه‌به‌ساند. له‌ گونده‌کانی تو‌ور‌ووسی هه‌موو لا‌وه‌کان و منداله‌کان ناوی خو‌یان گۆ‌رپی‌وو و ناوی هه‌مه‌دیان له‌ سه‌ر خو‌یان دانا‌بوو. ده‌یان‌گوت ئیستا ئه‌و به‌زمه له‌ ده‌شتیش هه‌یه. شه‌پۆلیک دل‌ه‌را‌وکی شاری دا‌گرت‌بوو و ته‌نانه‌ت ئه‌وانی هه‌ره به‌ ئه‌زموون و ئاقل‌یش ده‌و شته‌ی نه‌ده‌گه‌یشتن. مورته‌زا‌غا کاتیک له‌ نیو شاری ئه‌و هه‌واله‌ی بیست، زهنده‌قی چوو. به‌ په‌له‌ چۆوه مالی، عه‌لی‌یه شه‌لی بانگ کرد و لئی پرسی چار چی‌یه و ئه‌و جار چۆنمان له‌ چنگ ئه‌و هه‌ژدیها هه‌وتسه‌ره‌ی پ‌زگاری ده‌بی؟ هیندی‌ک گه‌وره‌ی شاریش له‌ وئ بوون. – ئه‌من پۆژی هه‌وه‌لئ گوتم، ها‌وارم کرد و گو‌ییان لئ‌نه‌گرتم. گوتم با هه‌تا ماره‌که گه‌وره نه‌بووه، سه‌ری پان که‌ینه‌وه! خه‌لکه‌که سه‌ریان له‌قاند و گو‌تیان:

– قسهكهت راست بوو مورتهزاغا، گويمان نهدايهی و بوخومان پهتهكهمان ده ئهستوی خومان دا کرد.

هەر ئهوی پوژئی خهلیل بهگ، یاوهر، زولفوئ سندوقدار، دادهستین، قازی، پاریزگار، مهلا دوران و ههموو ئاگاكانی دهوروبهر و بهگی عهشیرهتهکان له دهفتهری کاری شاره‌داری کو بوونهوه. رۆسته‌م بهگیش که پیاویکی به زاکوون بوو، زۆر کهسی ئهو شاره‌ی فییری خویندنهوه و نووسین کردبوو، عه‌رزیکه یه‌کجار زۆریشی له‌و ناوچه‌یه هه‌بوو و قاره‌مانی ده‌وره‌ی شه‌ری سه‌ربه‌خویش بوو، له‌ وی بوو. به‌ یه‌که‌وه دانیشتن و راویژیان کرد، چ بکه‌ن؟ وه‌لامیکیان بو‌ نه‌دۆزرایه‌وه.

زولفو گوتی:

ئه‌من ناتوانم ئه‌و هه‌واله‌ی بو‌ عارف سایم به‌گی بنووسم، چونکه‌ لیمان تووره‌یه. ئه‌وه‌نده تووره‌یه که کاتیک ئه‌من به‌ دهستی خۆم ئه‌و رۆژانه چهند سه‌به‌ته هه‌نجیری زۆر باشم چنیبوو و بۆم ناردبوو، هه‌ر چاویشی لی نه‌کردبوون. هه‌رچه‌ند هه‌نجیریشی زۆر پێ‌خۆشه‌ و هه‌موو ده‌زان هه‌ر باسی هه‌نجیری له‌ لا بکه‌ی، زاری پر ده‌بی له‌ ئاو. وه‌ک بۆیان گێرامه‌وه به‌ گوچانی ده‌ سه‌به‌ته هه‌نجیره‌کانی کوتاوه وه‌ک ده‌ کوپه‌ینی کوتی. جا وه‌ره‌، ئه‌و هه‌نجیرانه‌م ئه‌من به‌ دهستی خۆم ره‌نیو هیان و وه‌ک گیانی خۆم ئاگام لییان بووه‌، که چی ئه‌و به‌و شیوه‌یه‌ی وه‌لام داومه‌وه! دوا‌ی ئه‌و هه‌لسوکه‌وته‌ی به‌ راستی ئه‌من ناویرم خوی لی‌ده‌م... ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بشم‌کوژن، ناویرم خۆمی نیشان ده‌م.

روسته‌م به‌گیش له‌ حالیک دا چه‌نه‌ی وه‌ سه‌ر گوچانه‌که‌ی دابوو گوتی:

– ئه‌وه‌ راسته‌، وایه‌. به‌و حاله‌ی ئه‌تۆ باست کرد و ئه‌گه‌ر ئاوا‌ی روانییه‌ته هه‌نجیره‌کانت، نابێ ئه‌تۆ خۆتی نیشان ده‌ی و قسه‌ی له‌ گه‌ل بکه‌ی، به‌لام ئاخ‌ر وه‌زعه‌که مه‌ترسیداره‌. ئه‌و بارودۆخه وه‌ک کاتی شه‌ری سه‌ربه‌خوایی ناسک و گرینگه‌. ده‌بی ئیمه‌ عارف سایم به‌گ و ده‌وله‌تی له‌و بارودۆخه‌ی بگه‌یه‌نین. ئیستا ئیدی شتییک ده‌ گوێ دایه‌، که تا ئیستا له‌ میژوو دا نمونه‌ی نه‌دیتراوه‌.

مورتهزاغا نه‌راندی:

– ئه‌منیش هه‌ر ده‌مه‌ویست ئه‌وه‌ی بلیم! ده‌م‌گوت با سه‌ری ماره‌که‌ی پان که‌ینه‌وه‌. ئه‌وه‌ قسه‌ی بابو باپیرانمانه‌، که عوسمانی‌یه‌کان بوون. زۆر پێش ئه‌وه‌ی حه‌مه‌دۆک له‌و شاخانه‌ی ئیمه‌ راوراوینێ بکا، مرادپاشای گوێکۆل که حه‌مه‌د به‌ پیاوی ویش نه‌ده‌بوو، په‌یدا بوو. مراد پاشا خیرا، وه‌ک برووسکه‌ی، گوێ ده‌کۆلین. له‌ کیوه‌کانی توورووسی، له‌ ده‌شتی چووکوراوایه‌ و هه‌تا سیواس و مالاتیاش، به‌ردی له‌ سه‌ر به‌ردی نه‌ده‌هیشت، ده‌گه‌را و سه‌ری هه‌موو ماره‌کانی ده‌په‌راند! جا ئیدی مه‌لی ئه‌و کابرا پیاوچا که ئاقل نه‌بوو!

خەلیل بەگی گەورە ھەولێ دا قسەكەى بېرێ، بەلام مورتەزاغا بە ھەى توورە بوو:
 - ھەموو خەتای تووێە كە ئیەمە تووشی ئەو دەردەسەری یانە دەبین! ھەر ئەو كاتى
 كە عەبدى خانى مالوێران كوژرا، ئەمەن گوتەم كە دەبێ ئیەمە وشیار بین... گوتەم
 ئاگاتان لە خۆتان بێ و ئەو كاتى مارەكە چكۆلە بوو!

خەلیل بەگ زۆر بە لەسەرەخوویی گوتی:
 - ئەوانە ھەموو حىكایەتن. دەبێ ئیەمە ئەو كیشەییەى چارەسەر بكەین كە ئیستا دە
 گوێرێ داىە. دەبێ رێگایەك بدۆزینەوہ.

مورتەزاغا كە لە حەیفان وە ھەناسەبەرکە كەوتبوو، سىنگى ھەر دەفى دەدا، رەگى
 مى ھەستابوون و چاوى لەژێررا ھاتبوون، گوراندى:

- دە لیمان گەرێ با بى دۆزینەوہ. وا دیارە نازانى ئەمەن پیاوم لە شاخى ھەن!
 خەلیل بەگ قاقا پێكەنى:

- مەبەستت ئەو شەلەى ھاوړیتە؟

بەلام زوو پێكەنینهكەى برى یەوہ، گرژ بوو و گوتى:

- مورتەزا، ئەتۆ نازانى و دەبێ وشيارت بكەمەوہ، كاتىك ئەتۆ یەكێك لەو مارانەت
 دە باخەلێ خۆت دا راگرتوہ، ئیدى ئەو قسانە بو دەكەى؟ با پیت بلیم، ئەمەن ھىچ
 ئەو شەلە لەبنەوہ بپرەم خۆش ناوێ. ئەمەن بە تەواوى ھەست دەكەم كە سەرەھەوداى
 ھەموو ئەو داستانانە دەگەنەوہ لای وى...

مورتەزاغا لە توورەیی یان دەرپەرێ، تفى دە عەرزى كرد و بۆلەییەكى لى ھات كە
 كەسى لى ھالى نەبوو. پاشان ھیندەى گوراندى كە ئیدى ماندوو بوو و لە جیگای خۆى
 بوى كەوت:

- ئیوہ تەنیا ئیرەبیم پێ دەبەن. ئیرەیی بەو پیاوہ بە وەفایەشم دەبەن. ئەو كابراىە
 بو من وەك برا واىە. قەلاى منە! پارێزەرى منە! كەسێكە ھەمەدۆك تەنانەت
 ناویرێ چاو لە سببەرەكەشى بكا. ھەزار ھەمەدیش بن، باكى لییان نیە! ئەوہش
 بوخۆتان دەزانن كە...

شارەدار ھەولێ دا ئەھوہنى بكاتەوہ:

- تكایە خۆت نارەحەت مەكە. توورەبوون لە تۆ ناوہ شیتەوہ، مورتەزابەگ! خەلیل
 بەگ مەبەستى ئەوہ نیە گالتەت پێ بكا...

سەرەنجام مورتەزا ھەستى كرد كە ناچارە داواى لیووردن بكا. تەواوى لەشى
 وەسەر ئارەقەى گەرآبوو:

- بمبوورن، مەبەستم ئەوہ نەبوو... خەلیل بەگ دۆستىكى چاكە، لە برام لیم
 نیزیكترە، دەزانم ھەرگیز خراپەى بو من ناوێ... دۆستان، گرفتەكە زۆر گەورەییە،
 تەنانەت مەسەلەى مەرگ و ژیانە، ھەر لە بەر ئەوہش بوو كە من ویستم
 ئاگادارتان كەمەوہ. لە بناخە دا بوون و مانى ولاتى ئیەمە دە مەترسى داىە. ئیستا

هەموو كەس ناوی حەمەدە و ڕەنگە ئیستا شوینەواری ئەو شتە لە سەر ئاینده زۆر بەرچاو نەبێ، بەلام باوەر بکەن مەسەلەكە گرینگ و جیگای تێرمانە. شتی لە وەش ترسینەرتر هەیه: دەلێن لاوه چەتەكان لە دەستەى حەوت كەسى دا خۆيان رێك دەخەن. هەموو دەستەكانیان حەوت حەوتن، كەس نازانێ لە كوێرا دین، هەموو سەرتاپێ چەكدارن. تەفەنگ، ڕەشاش و نارنجوكیان پین و دەچن لە شاخی ڕەگەل حەمەدۆكى دەكەون. دەلێن هەموویان یەك شیوه هەلسوكەوتیان هەیه، ئامانج و شیوهی رێكخستن و بەرپۆهبردنیان یەكە، ڕەنگی موویان یەكە، ڕەنگی دەست و چاوشیان هەریەكە و لە هەموو شتیكى سەیرتر ئەوهیه كە هەمووشیان ناویان حەمەدە. هەر خۆدا دەزانێ بۆ؟ ئەوان كە دەچنە لای حەمەدۆكى پێی دەلێن: هاتووین بە قسەى تۆ بکەین و دەستووری تۆ بەرپۆه بەرین! پاشان حەمەدۆكى تاوانبار و مەلا فەرهاد لە شاخی فیژی تەقەکردنیان دەكەن و دواى ئەوهی بە چاکی فییره شەر بوون، بە چیاكانی توورپووسی دا بلاویان دەكەنەوه! ئیستا ئەوان لە هەموو زنجیره چیاى توورپووسی هەن و زۆر كەس لە كیوپارهی تووشی دەستەى حەوت كەسى ئەو حەمەدانە بووه و دەلێن هەموویان وەك یەك دەچن، هەموویان وەك یەك ئازان و هەمووشیان ئەنگیوهیهكن گولەى نابویرن. دەلێن چاوی قوربینگی لە غاردانی دا دەنگیون. ئەوان رێگاكان دەگرن، رێبواران ڕووت دەكەن و هەر كچیکیان وەگیر كەوێ دەستدریژی دەكەنێ. یەك ماله دەولەمەندیش لە شاخی نەماون و هەموویان هەلاتوون و لە ترسان هاتوونە دەشتی كە پێیان وایه هیمنتره! ئەمن تەنیا دەمەویست لەو شتانه ئاگادارتان بکەمەوه و هیچی دی. ئیستا سوپاستان دەكەم كە ئاوا بە باشی گویتان لێراگرتم. بەلام داواتان لێدەكەم و بە دلێش چاوه‌روانیم لیتان هەیه كە قسە بە عەلییه شەلی برام نەلێن، چونكە بە راستی لە گیانی خۆشم خۆشتر دەوێ...

لێره دا مورتەزا دەستەكانی هاویشتنە پشت چۆكان، تێكى بەزاندن و یەكە بە یەكە دە چاوی هەمووانەوه پام.

خەلیل بەگی گەوره گوتی:

- ئەمن لە پێش دا، لە قوولایی دلمەوه سوپاسی مورتەزاغای بەرێزمان دەكەم كە زۆر بە جوانی لەو گرفت و كێشانه كە بەرۆکیان پێگرتووین، ئاگاداری كردینهوه. بەلێ، بارودۆخەكە بە راستی دژواره و و پێش ئەوهی وای لێبێ دەروەستی نەیهین، دەبێ بەپیرییهوه بچین و رێگاچارهیهكى بۆ ببینینهوه. دەى با بە راستی قسە بکەین. ئەوهی دەزانین كە نابێ نە چاومان لە وە بێ عارف سايم بەگ یارمەتیمان بکا و نە دەولەت. ئەوان یارمەتیمان ناکەن و هەر دەربەستى وەش نین كە لەو شاخانه چ ڕوو دەدا. ناشزانم داخوا دەتوانین پیتەخت ببینینه سەر ئەو باوەره كە بارودۆخی كیوپارهی ئاوا خراپه؟ تەنیا هومیدمان لای خۆی عارف سايم

بەگ بوو كە نوێنەرمانە، بەلام ئەو ئەو ئەو ئاواي پشت تێكردووین. بە راستی نازانین بێ ئەوەی لە پێش دا لە گەل وی قسە بكەین، چۆن ناوەند لە گێروگرفتهكە بگەیهین. ئەگەر تیلگرافیکی بۆ وەزیری نیوخۆ بنییرین، پێش هەموو كەس عارف سایم بەگ لێی ئاگادار دەبێ و هەر وەتر ئەگەر بۆ مستەفا كەمال پاشا، عیسمەت پاشا و مارشال... بە هەر حال بۆ هەر كەسی بنییرین، ئەو لە هەمووان زووتر پێدەزانێ. زولفو گوتی:

– بەلێ بە دزی وی تیلگراف بەرپێناكری و شكی تێدا نیە ئەو هەر دەزانێ. بەو شیوێه تەنانەت ئەگەر خەلكی ئەو شارەش هەموویان ناوی خۆیان بنیین حەمەدۆك، دیسان هەر نابێ بێپرسی وی تیلگراف بەرپێ بكەین. رۆستەم بەگی مامۆستای فێرگە گوتی:

– باشە با بۆخۆمان لە بەرامبەر دوژمنەكەمان دا راوەستین. پێشتریش خۆ ئاوامان كردووە... با شتیكتان بۆ باس بكەم دوستان و بەرپێزان! سولتانوغلێیە زەردە كە ئاگایەكی گەورەییە و زەوییە یەكجار زۆرە، دیارە بە قەد شایەكیش بە دەسەلاتە، هیژیکی بە دژی حەمەدۆكی دروست كردووە و پیاوێكەکانی وی خەریكێ ئەو شاخانە بە دەستەئەو چەتەییە تەنگ دەكەن و گوشاریکی باشیان بۆ هییان. مورتەزاغا قاقا پێكەنی:

– هەئە مالتە ئاغا! ئەو خەبەرە كۆن بوو! هەر دوینی شەوئ دەستەئە حەمەدۆكی تاقیان لە پیاوێكەکانی سولتانوغلێ بریووە. هیندەیان لێكوشتون، قەلودالی تووروووسییە بە گوشتی ئینسانی قایل نین. سولتانوغلێ بۆخۆشی كۆنەمشکی لێبۆتە قەیسەری و لە كەلینیکێ دەگەرێ، خۆی تێدا بشاریتەو!

– جا ئەگەر وا بێ ئیدی وەزەكە هەر زۆر نالەبارە... رۆستەم بەگی مامۆستا چرژا و ترس و دلەخورپە لە روخساری دا وەدەرکەوت. بە ئاشكرا لێوی لەرزین و بە ئەسپایی، بێئەوێ دەنگ بەرز كاتەو، گوتی:

– پێشنياریكم هەیه!

شارەدار گوتی:

– فەرموو بزانی چ پێشنياریك؟

– بەرپێزانم، ئەو كە هەموو لاو و میرمندا لێك ناوی خۆی ناوێ حەمەد، بەلایەكە تا ئیستا لە نۆسەد سالی رابردوو دا نمونەئە نەبوو. بە برۆای من ئەو ئیدی چەتەگەری نیە و سەرەتای دەستپێكردنی شوپشێكی گەورە و بەرینە. ئەو دەستە گەرۆكانە كە ئالای ئەو شوپشەیان هەلكردووە و لە دەوری ناویك كۆ بوونەتەو، بە خۆرایی نیە و ئەو دەگەییەنێ كە كۆمەلێ مرقایەتی خەریكە تووشی بزووتنەو هەیهكی شوپشگێرانی پر مەترسی دەبێ. ئەویش چ بزووتنەو هەیهك!

بزووتنەوێهێک کە دواى بزووتنەوێهێ سپارتاکووسى تا ئیستا دنیا بە خۆیەوێ نەدیوتتەوێ! وئ دەچى ئەوانە تیکبشکین، چونکە بە هیچ شیوەیەک بۆ وەرپخستنى شوپشیکى ئەوتۆ ئامادەکارییان نەکردووە. دەمەوئ بلیم کە ئەمن زۆر کتیبم لەو بوارانە دا خویندوونەوێ. ئەوێ ئیمە پێی دەلین خەلک، زۆر شتی وا دەزانن کە ئەوان هەر ریشی تی نابەن، بەلام ئەو تۆوێ ئەوان ئەمڕۆ دەیچین، لە عەرزى دا شین دەبى، ریشە دادەکوئى و سەرەنجام ریشەکان وا بەهیز دەبن کە هیچکەس پێی هەل ناکیشرین. حەمەدۆک و هاوڕیانی و ئەوانەش کە دواتر تیکەلێ دەستەى وى دەبن، چاک دەزانن کە لەوانەى زۆرى پێنەچى تیکبشکین و بکوژرین، بەلام پێشبینى ئەوێش دەکەن کە ئەو تۆوێ ئەوان دەیچین، وا دەچى دە دلی عەرزى یەوێ، کە هیچ کەس ناتوانى دەرى بینیتەوێ و نەیهلێ رەگازوێهێ بکا. ئاخەرەکەشى ئەوان ئەو دنیاى سەرۆبن دەکەن... ئەو هەموو جووتیرانە کە ناوی خویان دەنێن حەمەد و هەر بەو ناوێش دەستەکانیان پیکدینن و خویان ریکدەخەن... بە راستى جیگای ترسن و ئەمن لەوێ دەترسم کە لە ئەنکەرە کەس لەو مەترسەى نەگا و نەزانن چ بێر و مەبەستیکى سامناک خەریکە بۆ دواوژ ریشە دادەکوئى...

خەلیل بەگ کە رەنگى پەریبوو وەلامى دایەوێ:

- بەلێ، بە راستى بەدبەختی یەکی گەورەى. لە سەر عەرزیکى راوێستاوین، کە بنى مینرێژ کراوێ.

یاوەر کە سوور و شین هەلگەر ابو، گوئى:

- ئەتۆ بارودۆخەکەت زۆر بە جوانى بۆ پروون کردینەوێ و جیگای پرسىارت نەهیشتەوێ. ئەمن دەسبەجى هیزیکى باش سازدەکەم و دەى نیرمە سەریان. فەرماندەرى ئەو هیزە نوئى ئەفسەرێکى جحیلە و عەلى کەرتیشیشیان بۆ بەلەدەى رەگەل دەخەم. ئەو جووتیرانە دەبى تی بگەن ئەوێ کە هەموو خویان کردۆتە حەمەدۆک، چونیان لە سەر دەکەوئى! سەرەنگ، خودا راوێستاوێ کە، دەستەى هێندیک فیشەک و پێویستى دیکەى بۆ ناردوون. بەرێزان، ئیوێ نابى بترسن، لە چى دەترسن؟ تەنانەت ئەگەر ئەو حەمەدانە، ئەو برسى یە لەرولاوازانە کە هەر یەسک و پێستن، ئەوێندەش زۆر بن، کە نەک هەر شاخەکانى توو پرووسى، بەلکوو هەموو دنیاى پێر کەن، دیسان هەر بە سەریان دا سەردەکەوین و تەفرووتوونایان دەکەین. چۆن پیاو سەرى ماری پان دەکاتەوێ، هەر بەو شیوەیەش ئیمە سەرى وان پان دەکەینەوێ. هەر وەک جەنابى شارەدار گوئى بئەوێ پیتەخت ئاگادار بکەین، دەتوانین بۆخۆمان ئەو کارە جییهجى بکەین. ئەگەر هەتا ئیستا نەمان توانیوێ کۆتایى بەو گرتە بینین، لەبەر ئەوێ بوو کە ژاندرەمان کەم بوون، بەلام ئیستا ئیدی هیزی تەواومان هەیه و بریاری کارەکەشمان داوێ.

دَلنیا بن زۆری پێناچی کە سەری ئەو چەتانه بە دارەتووەکە ی نێو بازاری یەو
دەبینن...

ئەو قسانە ییاوهری هیندیکی دلخۆش کردن و تا رادهیهکی زۆر ئارام بوونهوه.
- یاوهر پراست دهکا!

- هەر زهبریکی توندیان وی کهوی، ئیدی خو ناگرنهوه...

- ئەو کاتی دان بە ناوی راستی خویمان دا دینن!

- تەنانهت حاشا له بیروباوهری خویشان دهکەن!

- لیدان و کوتانی سەر جووخه عەلی کهرتیشی کاری خوئی دهکا...

- عەلی دەبیته ههوریکی رهش و به سەر توو پرووسی دا دهپژئی...

- وایان لی دهکا هه موو دار، بهرد و تەنانهت چۆمهکانیش هاوار بکەن و بلین "ئەمن
حەمەد نیم!"

- دەماریان دەردینن!

- وه لاهی وایان لی دهکا که ههتا دنیا به دنیا به کهس نهویژی مندالی خوئی ناو
بنی حەمەد و تەنانهت محەمەدیش! ئەگەر له شاریش تووشی کهسیکی بن و
لیی بپرسن ناوت چی یه، بلی حەمەدم، کلکیان ده نهپهی پشتیان دهگرن و ههتا
گویمان دهگیری هه ل دین!

بهو قسانه یاوهر ئەوهنده هه ل مسا و له خو بایی بوو، دهتگوت هەر ئیستا له
شەپکی گهوره دا سەرکهوتوه. ههستایه سەر پێ و گوتی:

- به پیزان، له سەر ئیزی ئیوه هەر ئیستا فهرمان دهدهم هیزهکانمان بو
به پیه بردنی ئەو ئەرکهی وه پێ کهون!

- سەرکهوتوو بن، ئیشاللا ههنگاوتان پتهو بی و به سەر دوژمن دا زال بن!

هه موویان ههستانه سەر پێ و به نیشانهی سوپاس و پیزانین دهستی وییان ده نیو
دهستی خویمان گرت. یاوهر خواحافیزی کرد و وه ده رکهوت. دوا وی پوستم بهگ
دانیشتنه کهی به جی هیشتت. کاتیکی پویی چاوی بهردا بوونهوه و بیری ده کردهوه. وا
دیار بوو زۆر شایی به قسهکانی یاوهری نه بوو.

ئەوانی دیکه دلنیا بوون که یاوهر هەر وهک گوتبووی دهتوانی ده ماری حەمەدەکان
دەربینن و ئەو گرفتهی چاره سەر بکا. دهیانگوت ئیستا که یاوهر هیزی زیاتری به
دهسته وهیه و بوخۆشی ئاوا له سەر برینهوهی ئاسه واری حەمەدان شیلگیره، ئیدی
کاره که جیبه جی ده بی و جیگای نیگه رانی نیه. هەر بویهش که ههستان هه موویان
چوونه چیشتخانهی نه زیفو غلی و بهو شیوهیه شه وه کهیان برده سەر.

نیوه شهوئ مورتەزاغا هاتەو مائی. حوسنی خانم بە نیگەرانی یهوه چاوه پروانی بوو. داستانی حەمەدەکان ئەویشی نیگەرانی کردبوو، بەلام نە دەزانی بو ئەو بەزمە پەیدا بوو. هەر ئەو نەندە دەزانی کە خەلکی شاخی هەموویان تەنانەت پیری سەد سەلەشیان ئەو ناوێ لە سەر خۆی داناو. باشە یانی چی؟ ئەو چ سوودیکی هەیه؟ بەلام هەرچۆنیک بئ ئەو پێوهندیی بە خۆیانەو هەیه، با ناوی خۆیان بنین حەمەد، ئەحمەد یان هەر ناویکی دیکە کە بوخۆیان کەیفیان پێدئ! ئەو بە خەلکی دیکە چی؟ چ زیانیک بە خەلکی شاری دەگەیهنئ؟ ئەو خەلکە بو هیندە لەو شتە دەترسن؟

مورتەزا هاواری کرد:

- بارودۆخە کەمان زۆر خراپە خانم گیان! ئەوانە ی ئەمن پێشبینیم کردبوون و هەمیشە دەمگوتنەو، ئەو هاتنە دی. ئەوانە ئەو کاتە ی من هاوارم دەکرد کە بەلایەکی گەرەمان بە سەر دئ، قسە کە میان بە هیند نەگرت و ئیستا کە هەموو خەلک ناوی حەمەدە، کونەمشکیان لئ بوته قەیسەری و نازانن بچنە بن داوینی چ شیخ و پیاوچاکیکی! ئەوانە ئەو نەندە گەوجن، دە قسە ی روستەم بەگیش نەگەیشتن. ئەو کابرایە نموونە ی لە میژوو بو هینانەو، بو بەراوەرد کردن و پێیگوتن ئەو بارودۆخە ی ئیمە ی تئ داین، چەندە ناسک و دژوارە! بەلام تئ نەگەیشتن و گوئیان نەدایە... ناویرن پێتەخت تئ بگەیهنن کە لیڕە چ روو دەدا. کورە ولاتە کە شمان تئ دا چوو! تەواوی کەلین و کولیننی توورپووسی پر بوون لە حەمەد... حوسنی خانم گوتی:

- دە ی باشە جا ئەو چی یه؟ با هەموو ناوی خۆیان بنین حەمەد، یان هەرچی یهکی پێیان خۆشە... با ناوی خۆیان بنین عیسەت پاشا... چ دەبئ؟
- چۆن... زۆر خراپتر دەبئ! روستەم بەگ ئاکامی ئەو دیاردە یه ی چاک بو لیکدانەو، وای بو پروون کردنەو، هەموویان لە ترسان لەخۆ میزتن. قسە لە تۆو کە یه. دەزانی تۆوی چی؟ ئەوان تۆو کە ی دەچینن. تۆو کە رەگازۆیە دەکا و بە کەس هەلناکیشرئ، شین دەبئ و هەتا نیوەرستی قوولایی عەرزیش ریشە ی دەچنە خوار! تۆو کە، خانم گیان، تۆو کە!

- بو خاتری خودای ئەو چ چەشنە تۆویکە؟

- تۆوی حەمەدۆکی خانم.. روان و هەلدانی ئەو تۆو ش نەمانی ئیمە و سەروبن بوونی مال و دەسەلاتی ئیمە لە گەلە.

حوسنی خانم تئ نەگەیی بە راستی ئەو چ نەوعە تۆویکە کە لە حەمەدەکان دەرژئ. لە سەریشی نەرویی... زۆریش جیاوازی نەبوو کە ئەو تئ ی بگا، یان تئ نەگا، هەر ئەو نەندە هەستی بە ترسیک لە دەروونی خۆی دا کرد، کە نە دەزانی چی یه و بوچی دەبئ هەبئ: مورتەزاغا هیندیک زیادی خواردۆتەو و رەنگە سبەینئ

وای لئەهاتبوو بۆخۆی هەستی بە چەشنە گۆشاریک دەکرد و ئەو هەموو ریزگرتنەیی بە زێدەرەوی دەزانی. تەنانەت ئامادە بوو واز لە کوشتنی ئاگاش بێنێ. جاروبار شەرمی دەکرد کە لەو مالهێ ئەو هەموو ریز و پێراگەیشتنەیی دەدی، بەلام ئەو هەر دژی مورتەزای بوو. هەر نەبێ شتیک زۆر پوون و ئاشکرا بوو. وەک چۆن دایە حۆری حەمەدی خۆش دەوێست، حوسنی خانمیش ئەوی خۆش دەوێست و ئامادە بوو لە پێناوی خۆشی و ئاسایشی وی دا هەموو کاریک بکا! دەی زانی چ چێشتیکێ پێخۆشە، بۆخۆی بۆی لئەدەنا. ناوی هەموو مندالەکانی و تەمەنیشیانی دەزانی. هەموو جاری دەچوو پارچەیی باشی بۆ دەکڕین، بە دەستی خۆی جلی بۆ دەدروون، گیرفانەکانیشی بۆ پڕ دەکردن لە پوول و بۆی بەرپێ دەکردنە دی. پێنج کولیجە و پێنج کراسی ئاوریشمی هەرە باشی بۆ ژنەکەیی کڕیبوو و بۆی ناردبوو، بەلام ئەووە چاک بوو کە هەتا ئیستا چاوی بەو ژنە پلتۆخەیی نەکەوتبوو. خانم تەنانەت نۆکەرێکی خۆی ناردبوو لە ئەدەنەیی سی جوت کەوشی پانیەبەلیندیشی بۆ کڕیبوو. هەموو سەری مانگان کوللیرەشەکری و کیک و شیرنیاتی هەرە خۆش و نایابی دەکری و بۆ مندالەکانی عەلیی دەنارد. بە کورتی پیاویک هەمیشە لە بەینی مالی خانمی و گوندەکەیی عەلی دا دە رێیە دا بوو و شتی بۆ دەبردن. لە مالیش هەموو قەدری عەلییان لە سەر چاوان بوو و هەرچی ویستبای، بۆیان جیبەجێ دەکرد. هیندەیی لە گەل چاک بوون، کە ئیدی عەلی وی لیک دەداوە کە ئەوان بە راستی خۆشیان دەوی و ئەو کارەیان لە بەر بەرژەوهندیی خۆیان نیە، هەرچەند ئەو رپوویە پیرە شەلە قەت دۆست و دوژمنی لئەدەگۆرا. وردە وردە ئەو حالووهوایە دەبوو هۆی ئەووە کە کۆنەرپیک کە عەلی لە زوووە بەرامبەر بە ئاگی لە دلی دابوو، برهوی. بۆخۆی ئەووەی نەدەوێست و لە بەرامبەر هەستی خۆی دا رادەوێستا. هیندیکێ شەرم دەکرد: ئاخر هەرکەس لە جیی وی بایە، ئەو هەموو قەدرەیی گیرابا و ئاوا چاکەیی لە گەل کرابا، چۆن لە جیاتیی وی لە سەر بەلینیی خۆی سوور بی و ئەو کابرایەیی بکوژی، کە ژنیکی میهرەبان و دلسوژی وەک حوسنی خانمی هەییە، پاریزگاری لئەدەکرد و تەنانەت گیانی خۆشی لە رپیی دا فیدا نەدەکرد. بە راستی ئەو بیره ناکۆکانە ئالۆزیان کردبوو. هیندیک جارن بیری دەکردەو: ئاخ، بریا هەر ئەو شەووی حەمەد ئاگی کانییە گولانی دەکوشت، لیمگەرابا مورتەزاغاشی کوشتبا. ئەی چی؟! گوللەییەکی لئەدەدا، ئەمنیش ئیدی ئاسوودە دەبووم و پێوێست نەدەبوو ئیستا ئاوا رەنج بکیشم. نەخیر ئەو بایە لەو کونەییەو بی، دلّم بەراییی نادا بی کوژم و دیارە ئیدی هەم خەجالەتی خۆم دەبم و هەم دەبمە گالتهجاری عەلەمیش!

- عەلی گیان دەزانی خەریکە چمان بە سەر بی، براگیان! دەزانی چ بەدبەختی بەکمان دە رپ دایە؟ دەبی هەوایی حەمەدەکانت بیستبی!

- بەلێ، ئاغا بیستوومه.

- ئەتۆ چۆنی بۆ دەچی؟ ئەوه چ بەزمیکه؟

- وه لّاهي باش نازانم... راستی یه کهی ئەوه یه که ئەمن پیموانیه ئەوه هینده جیگای ترس بی. باشه تهنانهت ئەگەر هه رچی دهو دنیا یهش دا ههن، به بالنده، میشمه گهز، میرووله و ماسیشه وه ناوی خویان بنین هه مه د، ده بیته چی؟ ئەوه کویی گرینگ و ترسینه ره؟ جووتیره کانی ئەو شاخانه ی ئیمه هیندیک خوشن. یه کیکیان بۆلای راست بچی، هه موویان ده چنه لای راست! هه ر ئەوه نده یه کیان ناوی خو ی نا هه مه د، ئیدی هه موو ده بنه هه مه د!

- خانم، بلێ دوو چامان بۆ بینن. ئەگەر عه لیبی برام قاوه ی ده خواته وه، با قاوه ی بۆ وی بینن.

حوسنی خانم بۆ خو ی چای بۆ هینان. مورتهزا دریزه ی به قسه کردن دا:

- عه لی ئەتۆ له هه له دای، چونکه وه زعه که پۆز به پۆز خراپتر ده بی. بۆخۆت ئاگاداری ئەمن هه میشه ئامۆزگاریم ئەوه بووه که ده بی وشیار بین! کاتیک گورگ دمی گه یشته خوینی و کهر تامی تو یکلّه شووتی کرد، ئیدی دره نگه! هه ر به خۆت ده لیم، تۆخوا چه ند جار هاوارم کردوه و ئەوه م دووپات کردۆته وه؟ چه ند جارم گوتووه که بابه ئەه هاوار مار هه تا چکۆله یه ده بی سه ری پان که یه وه؟ چاوی ده چاوی عه لی بری و چاوه پروانی وه لام بوو.

- ئاغا راست ده که ی هه م ئەمن و هه م هه موو خه لکی دیکه ش ئەوه ی ده زانین...

- ئیستا بۆخویان ده بینن که به هو ی نه زانیی ئەوانه وه هه موومان مالویران ده بین و منداله کانمان هه تیو ده بن...

مورتهزا لی ره دا ره نگیکی هینا و برد و سه ری به ردایه وه. ده تگوت هه ناسه ی سوار بووه. پاشان دیسان چاوی له چاوی عه لی کرده وه، وه ک ئەوه ی که بیهو ی نیشانه ی دل سوژی و هاوده ردیی ده چاوی وی دا ببینی.

- ده زانم ئەتۆ ئەمنت خوش دهو ی، عه لی!

حوسنی خانم لی ره دا وه قسه هات:

- ئەوه ده لیبی چی ئاغا؟ ده ی ئەوه پروون و ئاشکرایه که ئەتۆی خوش دهو ی! بۆچما ئەو له جیبی برای تۆ نیه؟

- ئاغا، ئەمن ئەتۆم زۆر خوش دهو ی.

- به دل خوشت دهو ییم؟

- به لێ.

- ئەوه م ده چاوت دا دی، عه لی. ئەوه یه که م جار ه ئەوه ی ئاوا به ئاشکرا ده چاوت دا ده بینم.

حوسنی خانم گوتی:

- له خۆرا وا دەلێی، عەلی هەمیشە ئەتۆی خۆشویستوه.
 - بەلێ، ئاغا وایه...
 - ئامادهی له رێگای من دا خۆت به کوشت بدهی؟
 حوسنی خانم گوتی:
 - جا ئەوه قسهیه، مورتەزا؟ برا هەمیشە ئامادهیه خۆی فیدای براى بکا!
 عەلی له پێش دا هیندیک زمانی گیرا، وهک ئەوهی شهرم بیگرێ، ئارهقیکی هینا و
 برد و گوتی:
 - ههتا رۆژی خۆی دانیه، بۆت دەرناکهوئ ئاغا.
 - ئەتۆ راست دهکهی عەلی، کاتیکی قسه له مردن و ژین بی، پیاو ناتوانئ درۆ له
 گهڵ خۆی بکا، چونکوو دوايه مروّف له بارهگای ویزدانی خۆی دا شهرمهسار دهبی.
 - ئەمن گومانم لهوه دا نیه که عەلی رۆژی خۆی له فیدا کردنی گیانیشی بۆ ئیمه
 دریخی ناکا.
 - خودا پشتیوان بی عەلی، ئەمن باوهرم به وهی ههیه هەر وهک چۆن باوهرم به
 خودای ههیه... حەمەدۆك قهت هیچی پئی ناکرئ...
 - به پشتیوانی خوای ئاغا...
 - وا دیاره ئەتۆ هەر به مندالی چاوترسینت کردوه، وا نیه؟
 - بەلێ، کاتیکی مندال بوو، زۆرم لئ دهترسا...
 - چاکت ترساندوه، دهزانم. ئەلبهت ئەگەر کهسیک به مندالی له کهسیکی ترسا،
 ئیدی ههتا ههتایه هەر لئ دهترسی. ترسهکه ههتا مردنی تهواو نابئ و ئەوهش
 کاری خودایه... بۆ وینه هەر ئەمن بۆخۆم ئەگەر ناوی چهتهی دهبیسم، هەر له
 ترسان وهخته گیانم دهرجئ... پیتوایه له بهرچی ئوام؟
 له نهکاو بی دهنگ بوو، پرووی بۆ لای حوسنی خانمی وهرگیپرا و بزهبهکی هاتی،
 حوسنیش بزهی هاتی.
 - بەلێ، دهزانی بۆ ئاوا دهترسم؟ چونکه کاتیکی ئەمن مندال بووم، چهتان سی برا،
 دوو ئامۆزا و ههوت کهسی دیکه ی تایفه کامانیان کوشت. ئەو کاتی ئەمن هەر شهش
 - ههوت سال دهبووم. کاتیکی بیستم، زیړاندم و به غاردان چوومه ئەوئ. تهمهشام
 کرد ههموو تهرمهکان له وئ کهوتبوون و له دهریایهک خوین دا شهلال ببوون.
 یهکیک له تهرمهکان چاوی دهرپه رپیو، تهنیا رهگیکی وهک داوه دهزووی پیوه مابوو
 و به پوخساری مردوو کهیهوه ههلاوه سراوو. یهکی دیکه یان میشکی به عهرزی دا
 بلاو ببوو. یهکیان تی دا بوو برینیکی گهره ی ده سینگى ببوو، برینهکه زاری ئاواله
 کردبووه، دلێ به نیو برینهکه ی دا دیار بوو و هیشتا لئ دهدا... چهتهکان هەر له
 وئ بوون و قاقا پئ دهکه نین. دهتگوت چاو له شانۆی دهکهن...

لێره دا قسه‌كانی ته‌واو كرد. له‌و به‌ینه‌ی دا ئاره‌قه‌ی به‌ نێوچاوانی دا ده‌هاته خواری:

- قه‌ت نه‌م‌توانیوه‌ ئه‌و به‌سه‌ره‌هاته ناخۆشه‌ی بگێر‌مه‌وه، نه‌م‌توانیوه‌... دوو دلۆپ فرمیسك به‌ سه‌ر پوومه‌تی دا هاتنه‌ خوار و چه‌نه‌یان ته‌ر كرد. عه‌لی زۆر به‌و به‌سه‌ره‌هاته‌ی تێك‌چوو. به‌ زه‌حمه‌ت ددانی به‌ جه‌رگی خۆی داگرت و هێنده‌ی نه‌مابوو له‌ تاوان خۆی به‌ سه‌ر لاقی ئاغای بكێشی و هۆر هۆر بۆی بگری. حوسنی خانم بێ‌ده‌نگ دانیشتبوو و حه‌به‌سابوو. ئه‌و زۆر چاك ئاگاداری به‌سه‌ره‌هاتی بنه‌ماله‌ی كاراداغلیسی بوو، به‌لام قه‌ت باسیکی سه‌باره‌ت به‌و كاره‌ساته‌ سامناكه‌ی نه‌بیستبوو. بلیی مورته‌زا هه‌ر ئیستا هه‌مووی بۆ خۆی ساز كردبێ؟ زه‌حمه‌ته، ناكری، ئاخ‌ر كابرا درۆش دروست كا، خۆ ناتوانی به‌ درۆیه‌كه‌ی خۆی ئاوا فرمیسك هه‌ل‌پێژی و بگری! به‌ سه‌رسورمانه‌وه هه‌روا چاوی له‌ زاری می‌رده‌كه‌ی بوو و سه‌ره‌نجام كاتیك ئه‌و گریا، ئه‌میش ئه‌وه‌نده دلی پر بوو، به‌ خۆی نه‌بوو ده‌ستی كرد به‌ گریان. سه‌یر ئه‌وه بوو ئه‌و جار خۆی پێ ژیر نه‌ده‌بووه. هێنده‌ی نه‌مابوو سه‌ری به‌ هه‌نيسكانه‌وه هه‌ل‌قه‌نری. كاتیك عه‌لی دیتی حوسنی خانم، ئه‌و ژنه شوخه‌ ناسك و نازداره كه به‌ راستی شای جوانان بوو، ئاوا ده‌گریا، خۆی پێ‌رانه‌گیرا و گوتی:

- مه‌گری خانم، تو خوا مه‌گری... راوه‌سته با ئه‌من شتیكتان پێ‌بلیم: فرمیسكه‌كانی حوسنی خانمی كتوپر، وه‌ك ئه‌وه‌ی به‌ مقه‌ستێ قه‌لتت دابن، برانه‌وه و ئه‌ویش و مورته‌زاش هه‌ردووکیان گوێیان بۆ عه‌لی شل كرد.

- خانم گیان، ده‌توانی قورئانه‌كه‌تان بیینی؟ حوسنی خانم قورئانی هینا و دایه ده‌ست عه‌لی، ئه‌ویش سی جارن قورئانه‌كه‌ی ماچ كرد و له‌ سه‌ر سه‌ری دانا. پاشان سه‌ری داخست و له‌سه‌ره‌خۆ گوتی:

- نازم بلیم چی... نازم چۆن ئه‌و شته‌تان بۆ باس بكه‌م، كه تا ئیستا به‌ كه‌سم نه‌گوتوه؟ نازم له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌موو چاكه، میه‌ره‌بانی و خۆشه‌ویستی‌یه‌ی ئیوه دا چۆن وه‌لام بده‌مه‌وه؟ چتان لی‌بكه‌م؟ چۆنتان بۆ باس بكه‌م؟ وه‌ك من‌دالانی لی‌هاتبوو، نه‌ی‌ده‌زانی بی‌لی، یان نه‌ی‌لی. بریاری بۆ نه‌ده‌درا، دوودل بوو.

- به‌ راستی نازم چ بكه‌م، به‌لام هه‌ر بۆم ناكری لیتان بشارمه‌وه... مورته‌زاغا كه سه‌ری سوپ مابوو، گوتی:

- چۆنت پێ‌باشه، وا بكه، عه‌لی! بۆچما ئه‌تۆ برای من نی و ئه‌و كچه‌ی گه‌وره‌ توركمانی ده‌نگشیری به‌ناوبانگیش له‌ جیگای خوشكت نیه؟

- خودا شاهید و ئاگاداره كه ئه‌گه‌ر ئه‌من هه‌ستم نه‌كردبا ئیوه ئاوا ناره‌حه‌ت و نیگه‌رانن، هه‌رگیز، هه‌تا ده‌مردم، ئه‌و نه‌هینی‌یه‌م له‌ لای هیچ‌كه‌س ئاشكرا

نەدەكرد. بەلام دلاوالهیی ئیوه، چاکه ئیوه، قەدر و ریزگرتنی ئیوه و برایهتی و دۆستایهتی ئیوه ناچارم دهکا و هیچ رینگایهکم بیجگه له ئاشکراکردنی ئه و رازهی له لای ئیوه بۆ ناهیلایتهوه!

سەرەنجام بریاری دا. ههستایه سەر پێ و قورئانهکهی له پیش دانان:

– دهستان له سەر ئه و کتیبه پیرۆزهی دا بنین...

ههردووکیان دهستیان لهسەر قورئانهکهی دانا، دهستیان دهلهززی.

– ئهوهی ئهمن دهی لیم، دووپاتی بکه نهوه...

– ئیمه که دهستان له سەر ئه و کتیبه، که کهلامی خوایه داناوه، له خزمهت

خودای و کهلامی خودای دا سویندی دهخوین که ...

ههردووکیان سوور هه لگه پابوون و وه دله خورپه کهوتبوون. وتهکانی عهلییان

دووپات کردنهوه و گوتیان ههتا له سەر دنیایه مابین، ئه و نههینییهی عهلییه

شهل له لای ئیمه ئاشکرای دهکا، له لای کهس نادرکینین و ههرد له دلی خومان دا

پرای دهگرین...

– بلین: قهت ئه و نههینییهی بۆ کهس ئاشکرا ناکهین، ههتا دهمرین، نه بۆ

زیندووانی دهگیرینهوه، نه تهنا تهت بۆ گل و بهردیش... ئه و نههینییهی دهبی له

گه ل خومان بهرینه قیامهتی، له گه ل خومان بی بهینه ده قهبرییهوه...

– دهبی له گه ل خومانی بهرینه قهبرییهوه...

عهلی ههناسهیهکی قوولی هه لکیشا، ههستی به چهشنه سووکبوونیکی دهکرد.

پهنگی په پریوو و دهستهکانی دهلهرزین.

– ئیستا با ئهمن سویندتان بۆ بخۆم!

ئه و جار بۆخۆی دهستی له سەر قورئانهکهی دانا. ههموو گیانی دهلهززی و ئارهقه

دلۆپ دلۆپ به نیوچاوانی دا دههاته خوار:

ئهمن له بارهگای خوی سویندی بهو قورئانهی دهخۆم که ئهوهی دهی لیم راسته و

درۆی تی دا نیه!

مورتهزاغا وهخت بوو دلی بتوقی، دهتگوت خنکا، هاواری کرد:

– ده بیلی و پرگارمان که، دهی شتیکت له زاری بیته دهرا! ئهمن چی دی تا قهت

ناهیئم.

حوسنی خانم قورئانهکهی سی جارن ماچ کرد و پاشان بردی ده سندووقه

تایبهتییهکهی نایهوه. دهره ئاوریشمه ریشووداره کهشی به سەر سندووقهکهی

دادایهوه.

– عهلی، قسه بکه...

– له چهند مانگ له مه و پیشهوه، کوری برایمه پرووت و دوونهی که به حه مه دۆک به

ناوبانگه، دهستی له چهتهییه هه لگرتوه و له گه ل سهیرانی خیزانی و ژنه

جیرانه‌که‌یان که ناوی حۆری‌یه و جادووگەرێکه تای نیه، ئەم ولاته‌یان به جئ‌هیشتوه، یانی لهو نیوه‌ی نه‌ماوه و پێش‌پۆش‌تێش به‌هاورپیکانی گوتوه که ئەو ئیدی هەرگیز نابیت‌ه‌وه‌ چته. ده‌سته‌که‌شی به‌مه‌لا فه‌ره‌ادی سپاردوه، که هیچ‌که‌س نازانی کێیه، چ که‌سه، له‌کوئ‌ی‌هاتوه و ئینسانیک‌ی‌چۆنه! ته‌نیا ئەوه‌نده‌ی ده‌زانم که مه‌لا فه‌ره‌اد موسولمانیک‌ی‌به‌بیروباوه‌ره و قه‌ت یه‌ک نوێژی ناچئ‌...

ده‌و به‌ینه‌ی دا‌عه‌لی به‌زه‌حمه‌ت هه‌ناسه‌ی بۆ هه‌ل‌ده‌کێشرا. مورته‌زا و حوسنی خانمیش هه‌به‌سابوون. مورته‌زا تفي قووت دا و گوتی:

- یانی... باشه... یانی ده‌ته‌وئ‌ چ بلیی، عه‌لی؟

- ده‌مه‌وئ‌ بلیم... ئەوه یانی هه‌مه‌دۆک له‌و شاخانه نه‌ماوه!

- یانی ئیمه‌ پزگار بووین، عه‌لی؟

- به‌لی به‌راستی وایه، ئاغا.

ئاغا و خانم ماوه‌یه‌کی باش له‌خۆشی‌یان هه‌ر هه‌به‌سابوون، به‌حه‌واوه‌ پراوه‌ستابوون و پئ‌ده‌که‌نین.

- کورپه‌ هه‌ر ئەوه‌نده نیه که ئیدی بۆخۆمان پزگار بووین و له‌خۆمان ناترسین، به‌لکوو، شه‌ره‌ف و نامووس، مال و سامان و ته‌نانه‌ت گیان و مالی جیرانه‌کانیشمان پزگار بوون.

ئهو جار وه‌بیریان هاته‌وه به‌پۆهن و دانیشتن.

ئهو قسانه‌ی عه‌لی ئەوه‌نده چاوه‌پروانه‌کراو بوون، که جارئ‌ بۆ ماوه‌یه‌ک هیچیان قسه‌یان بۆ نه‌ده‌هات و بئ‌ده‌نگ له‌به‌رامبه‌ر یه‌کتر دانیشتبوون. هه‌ردووکیان چه‌ند جار سوپاسی عه‌لی‌یان کرد. قسه‌یان، چاولئ‌کردنیان و هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیکیان به‌رامبه‌ر به‌عه‌لی پڕ له‌منه‌تباری و خۆشه‌ویستی بوو.

- عه‌لی، به‌راستی هه‌مه‌د نابیت‌ه‌وه‌ چته؟

- نه‌خیر، هه‌ر له‌بناخه‌دا ئەو پئ‌ی‌خۆش نه‌بوو ببئ‌ به‌چه‌ته و قه‌تیش پئ‌ی‌خۆش نه‌بوو خه‌لکی بکوژئ‌. ده‌ی‌گوت، ئەگه‌ر ئیمه‌ هه‌زار ئاگیانیش بکوژین، دووه‌زاری دیکه‌یان دینه‌جئ‌ و ئەوانی تازه‌ش له‌وانی کۆن خراپترن. که‌وابوو بارودۆخه‌که ناگورئ‌ و هه‌زاریشت کوشت چت بۆ ناکرئ‌. ئەمن به‌شبه‌حالی خۆم پئ‌م‌وايه هه‌مه‌د قه‌ت ناگه‌رئ‌ته‌وه‌ شاخی.

- له‌زوه‌وه‌ گوتووینانه "خوویه‌ک گرتت به‌شیری ته‌رکی ناکه‌ی به‌پیری". که‌سیک به‌شتیک‌ی‌راهات، بۆی ته‌رک ناکرئ‌. شکی تی‌دا نیه ده‌گه‌رئ‌ته‌وه‌ و ده‌بئ‌ته‌وه‌ چه‌ته!

- نه‌خیر، وایه، ناتوانئ‌!

- بۆ ناتوانئ‌؟

بەلام مورتەزاغا ھەر لە سەر قسەى خۆى بوو:
 - ئەمن ھەر ئەوھى دەزانم، تا ئیستا چەتە نەبوو شاخى بەجئەھىشتبى و
 توانیببیتى لە دەشتى ھەلکا. ھەرگیز شتى وا نەبوو و نابى...
 - ئەتۆ لە ھەلە دای ئاغا!

- بو؟

- با ئەمن پرسىاریکت لىبکەم: لەوھتا ئەو شاخانەى ئیمە ھەن، یاغىی دپتر و
 سامناکتر لە بايراموغلئى ھەبوو؟

حوسنى خانم گوتى:

- راست دەکا! چەتەى ئازاتر لە ویمان ھەبوو؟

مورتەزاغا ھیدى بوو و گوتى:

- وایە، نەبوو.

ھیندە رەق راوہستابوو، ئیستا نەى دەزانى لە سەر کامە قاچى راوہستى.

- دەى خۆ ئەو نەچۆتەو شاخى و ئەو چەندین سالیئشە ھاتۆتەو. ھەر ئاورپیشى
 نەداوہتەو لای شاخى!

مورتەزاغا لیڤە دا وەک لە خەویكى قورس وەخەبەر ھاتبى، پرووى دە عەلى کرد و
 گوتى:

- دەزانى عەلى، بە راستى ئیمەش بەزەبى و ویزدانمان نەماو و بە تەواوى ئەو
 کابرایەمان لە بىر چۆتەو، کە لەو پەرى نەدارى و چاولەدەستى دا لە گوندەکەى
 خۆى دەژى. لە بەردى بن چالائى تەنیا ترە! دەبى ھەرچى زووتر سەرىكى بەدەین.
 ئەمن پېشتر چووم و سەرم داوہ. دە کوخیکى دا دەژى، سەگ ناتوانى تیبى دا بژى.
 مالەکەى ئەوہندە پروتە، کەرى لىبکەوئى، ددانى دەشکى! زەوىیەکى ھەبە، بەلام
 پوولئى نىە جووتیک گا بکړئ و جووتیان پىبکا. رۆژ ھەتا ئیوارى بە خۆى و ژنەکەى
 و مندالەکانى بە پاچ و پیمەرەى عەرزىان ھەل دەکەند و دەیانکیلا. کە ئەوم دەو
 بارودۆخەى دا دى، بە راستى وەخت بوو دلّم بوئى بتوقئ. ھیندیکم قەند و چا بو
 بردبوو. ھیندەى پىخۆش بوو، ھەر دەستى ماچ دەکردم. جلەکانى بەرى ھەموو
 دپاون و ریشول ریشول بوون... ئیمە دەبى سەرىكى بەدەین. دەبى ھیندیكىشى قەند،
 چا و شتى دى بو بەرین. دەبى قەند و چاى زۆر بو بەرین، چونکە ئەو ھەر لە کاتى
 میرمندالىیەو چاى زۆر پىخۆش بوو. یا رەبى کەس ئاوا نەدار و چاولەدەست
 نەبى!

- حوسنى خانم چاوەکانى پپ بوون لە ئاو و گوتى:

- ئیلاھى ئامین، چ لە سبەبى زووتر نىە کراس و دەرپىیەکى بو دەدرووم. ئەتۆش
 مورتەزا دەبى پانتۆلە وادمالەکەتى بو دانىئى. خۆ بوخۆت ئیدى دە پىی ناکەى و
 ھەرەھا بالتۆ ئالیپۆکەشت کە لەمیزە ھەتە و ھیشتا باسکت تى ھەل نەکیشاوہ...

عەلێش زۆر دلی پر ببوو:

– هەر وهختیکى پیتخۆشه، دهچین سهرى دهدهین، ئاغا! ئەمنیش زۆرم پىخۆشه
ئەو شێرهپیاوهى ببینمهوه، که وهک ههزرهتی عەلی دلیر بووه.

ئاغا راما و بیری کردهوه: ئەو ههموو ههمهده دهیانهوی چ بکهن؟ ئەو دیوهزمانه که
دهیانهوی ریشه له نیو دلی عهززی داکوتن، چیان دهوی؟ له نیو ئەو ههمووانه دا
یهکیان هەر لی ههلهکهوی که جیگای ههمهدی بگریتهوه. بلی مهبهستیان ئەوه
نهبی، که به ههزاران و دهیان ههزاریان پۆژیک به ولاتی وهربن و بهو شیوهیهش که
باسیان دهکری ئاوا به دهستو تفهنگ ئازا و تهردهستن، ههموو شارهکان بگرن و
داریان له سهر بهردی نههیلن؟ بلی پۆژیکى وا سهرى کهس به لهشیهوه بهیلن؟
بلی یهک ژن و کچ بمینن که دهستدریژی نهکهنه سهر؟ دیاره خهلکی کیوپارهی
زۆریان کهیف به ژنه خرخۆل و سپیوسۆلهکانی شاری دی... به راستی ئەگەر
پۆژیکى ئەوتو دابی و ئەوانه به سهر شاران دا زال بن... شتی وا زۆر جار زووتر
پوویان داوه... بهلام کاتیک چهته زۆر دهبن، ئەو جاردهولهت ده سهریانهوه ناچی و
لهشکریان دهنیڕیته سهر، نهک ههر مراد پاشا گۆرکۆلیک، بهلکوو ههزار! لهوانهیه
ههر باشیش بی که چهتهکان ئاوا دهستیان پى کردهوه، چونکه ئەو جار ئیدی وایان
لی دهدهن، رهگ و ریشهیان دهردینن و ئیدی بو ههتا ههتایه دهبرینهوه و ناویشیان
نامینن... دوای زهبرهکهی مراد پاشای، ئیدی ههتا سیسهده سالان، له چیاى تووروسی
کهس وستهی لی نههاتوه و ههتا یاغیبوونی کۆزانوغللی ولات ئارام بووه. بهلام
کۆزانوغللی خو چهته نهبووه، بهگیکی گهوره بووه، به دوای دهسهلاتهوه بووه و
زانبوتی چۆن دهبی له بهرامبهر ئەو خویری یانهی ئیره دا بجوولیتتهوه...
مورتهزا سهرى ههلینا و گوتی:

– بریا ههمهدهکان ههر وا زیادیان کردبا، جا ئەو جار به چاکی مشوورمان
دهخواردن. دهبی ئیمه پیاو نیشان بدهین که داریک نین بهو بايانه بلهرزین. ئیمه
که شهری سهربهخویمان کردوه، سینگمان کردوته مهتالی ئاسن و له بهرامبهر
دوژمن دا راوهستاوین، دهتوانین ئەوانهش ههر وهک داگیرکه رهکان تهفروتونا
بکهین، چالاههکانمان له کهلاکی وان باخنین و مراد پاشا چیی لی کردن، ئیمهش
ههر ئاویان لی بکهین... دهبی پیاو نیشان بدهین که ئاویان ده سهروهه ناچی!
پاشان به فیزهوه چاویکی له عەلی کرد. لهخوباییبوونی به قسهکانهوه دیار بوو:
– وا نیه... کاعهلی؟

مورتهزا نهیهوویست قینییک که له دهروونی دا بوو بیشاریتتهوه:

– لیمپرسی وا نیه، پالاهوانه شهله، شیری شاخان؟ بوچما وا نیه؟ ئەوی ههره
سامناکیان ههمهده بوو ئیدی؟ عەلی، چاوهکهم!
عەلی دای نواند. مورتهزاش که ئیستا به سهرى دا زال بوو، ئەوهی پىخۆش بوو.

- ئەوى جىڭاي ترسيان حەمەدۆك، ئەو چەتە خوینخۆرە بوو كە ئىستا ئەویش نەماو.

عەلى سەرى بەردايەو و وەلامى دايەو:

- نەخىر، لە شاخى نەماو.

- كە وا بوو لەمەرۆو ئەتۆش ئىدى هېچ نى. دەورى تۆش بە سەر چوو!

- چۆنى دەلئى با وا بى، ئاغا.

مورتهزا ئاغا هەستا سەر پىيان. خۆى لە بەر يەك كىشايەو و دەستى بە هاتوچۆ لە ژوورەكەى دا كرد. بە ئەنقەست لاقى توندتر لە عەرزى دەدا، تا تەقەى نالچەى كەوشەكانى باشتربى:

- بەلئى ديارە چۆنى ئەمن دەى لئىم هەر وا دەبى!

چەند جارارن كە ئەوسەرەوسەرى دەكرد و دەگەيشتەو لای عەلى، پرووى تى دەكرد و

بە دەنگى بەرز ئەو وتەيەى دووپات دەكردەو:

- بەلئى، بەلئى، دەزانم هەرچى ئەمن بىلئىم وا دەبى. ئەلبەت هەر دەبى بە قسەى

منیش بى، خۆ ئيشاللا بە قسەى تۆ نابى، پالەوانە شەلەى مالوئيران...

لەو كاتە دا راوہستا و لاقىكى توند دە عەرزى كوتا:

- خانم، بە كارەكەران بلئى جىگاوبانى ئەو شەلە سەقەتەى لە ژوورى من لابەن و

بىبەنە نەوئى خواری. بەلام لە ژوورىكى خاوين بوى دانين، چونكە وەك بوخت

دەلئى ئىستاش براى منە!

حوسنى خانم لە نيو شىپانەى دەرکى دا راوہستابوو و بە چاوى مورتهزای حالى کرد

كە بىتە دەرى قسەى لە گەل بكا.

مورتهزاغا پرووى دە خانمى کرد و گوتى:

- دەزانم بۆ بانگم دەكەى و دەتەوى چم پى بلئى. باشە ئەو دەيم.

لە بەرامبەر عەلى راوہستا و چاوى دە چاوى برى، عەلش سەرى بەردايەو و خۆى

كو كردهو. نەى وئىرا هېچ بلئى.

قەت بە خەيالئى دا نەدەهات كە شتەكان و قسەكان ئاوا خىرا بگورين. زور پەشيمان

بوو لەوہى نەهينى يەكەى بەسەرہاتى حەمەدۆكى بۆ ئاغاى گىراوہتەو. لە دلئى

خۆى دا گوتى: جا چاوى ئەمن چم كرد؟ ئاى لەو مەلەوونەى، ئاى لەو بەرازە هېچ و

پووچەى!

كاتىك مورتهزا زانى جارئ تا رادەيەكى باش عەلى تىكشكاندو، بە سەرى دا

زال بوو و تۆلەى لى كردۆتەو، چوو بۆ ژوورىكى دىكە بۆ لای خانمى.

- ئاغا تكات لى دەكەم، ئاغا داوات لى دەكەم، زىاترى شوو لى هەلمەكىشە! كورە

حەمد ديسان پەى دا دەبىتەو! لاقت ماچ دەكەم، ئاغا، تكات لى دەكەم ئاوا

ناحەزى لە گەل مەجوولئو. باشە ئەتۆ دەلئى روحم و بەزەبىت لە دلئى دا نەماو.

ئاغا بە دەنگیكى بۆر گوتى:

- بەزەبى بۆكەسىك دەبى، كە شىاوى بەزەبى و پوحم بى!
 عەلى لە ژوورەكەى دىكەوہ ئەو قسانەى زۆر چاك گوى لى دەبوو.
 - پىاوى چاك بە ئاغا! ھىچ دوور نىە حەمەدۆك بگەرپتەوہ شاخى و ئەو كات
 دىسان حەوجىمان بە وى دەبىتەوہ...
 - حەمەدۆك ئىدى ناگەرپتەوہ!
 - چووزانى؟

مورتەزاغا قاقايەكى توندى كىشا:

- ئەتۆ دەللى شىت بووى خانم، حەمەدۆك ئىستا ئەوہندە دەولەمەند بووہ، كە
 ئەگەر ھەموو ئەو شاخانەى بە ملكايەتى بەدەبەى، پىيان تى نانپتەوہ! مەترسە،
 ئەمن دەزانم ئەو جووتىرانە چۆن... بۆ دوو دىناران ھەموو شتىكى دەكەن!
 - تكات لى دەكەم ئاغا، ئەمشۆ لە ژوورەكەت وەدەرى مەنى!
 - ئىدى تاقەتم نەماوہ، خانم. لەمىژە وەرەزى كردووم. بۆگەنىوى لە ھەموو گىانى
 دى، لە لاقى، لە زارى، لە پاشى، بە كورتى وەختە قەر بىم و چىدى ناتوانم. يەك
 دەقىقەى دىش نابى لە ژوورى من بى!

- ئەدى بۆ تا ئىستا لە لای من باست نەكردوہ. دەم ناردە حەمامى... ئاخىر خۆ
 بەستەزمانە وەللەھى زۆر خاويىنە و ھەموو رۆژيش خۆى پاك و خاويىن دەشوا. ئەو
 قەلەندەرە ھەر جارەى سەعاتىك زياتر دە حەمامى دا دەبى و ھىچ جارىكىش
 سابوونىك بەشى ناكا. ھەرچى سابوونى لە بازارى كرپىبووم، تەواوى كردوون.
 ئەمن دەزانم خودا ھەل ناگرى، زۆر خاويىنە و زۆرىش چاك بە پاكوخاويىنى خۆى
 رادەگا.

- نەخىر، بۆگەنى دى! يەك چركەى دىكەش دە گەل ئەو بەرازەى دەو ژوورەى دا
 نابم. دىتووتە چۆن ھەلسوكەوت دەكا؟ ھەر دەللى مائە خۆبەتى! بابم وەك ئاغيان
 بەرپى دەچى و بۆشى چۆتە سەر. ئەسپىكى حودوودى دە بن داىە، ھەموو شتىكى
 ھەبە، بۆخۆى بۆتە ئاغا و ئەمنىش بە ھىچ دانانى! ھەر جارىكىش نالى مالت
 ئاوەدان بى! بى چاوپرووہ، بۆگەن و پىسە!

- باشە ئەو كارى بە تۆ چىيە، ئاغا؟ وەللەھى ئەو بەستەزمانە زۆر بى دەنگ و
 مسكىنە. خۆ ھەرچى لىبىكەى و پىبلىيى، قەت وەدەنگ ناىە. لىشى توورە بى،
 دلگران نابى، ھەر بزەى دىتى!

- ناكا وە دەنگ بى و توورەش بى، خانم. ئىمە سەرمان دە گوشتكەو و پلاو و
 ھەنگوینى گرتوہ، ئەویش ھەنگوینى ئالاكوى! لە سەر خوانىكى دەخوا، ھىچ
 سولتانىك نىەتى. باشە ئەوہندەى ئىمە بۆ وىمان خەرج كردوہ، بۆكەسى دىمان
 كردوہ؟ دىتووتە لەوہتا ئەو لىرەبە، خەرجمان چەندە چۆتە سەرى؟ ئاوا بچىنە

پېش، سى مانگى دىكە دەكەوینە سەر ساجى عەلى. بە راستى بەخت یارمان بوو
 كە ئەم ڕووداوە ھاتە پېش و ئەو سویندەمان خوارد...

ئەوئ شەوئ تا بەیانى ئەو ژن و پیاوہ باس و كیشەیان بوو. بەرى بەیانى حوسنى
 خانم برپارى خۆى دا:

- گویت لى بى ئاغا، عەلىی برام ئەمشۆ لیڤه، لە ژوورى تو دەبى و ناگويزیتەوہ
 خوارى. ئیستا دەرىكەى، يەك ڕۆژى دیش لەو مالەى دا نابم و دەچمەوہ مالە
 بابم... بەو قورئانەى خودا بو پېغەمبەرى بە خەلات ناردوہ وا دەكەم! جا ئیدى بو
 خۆت دەزانى، چ دەكەى بكە!

عەلى ھەتا بەیانى ھەر لە ژوورەكەى دىكە بوو و ھەموو قسەكانیانى گوئ لى بوون.
 ھەستابووہ سەرپى و دەیەویست برپوا، بەلام كاتىك گوپى لە دوابەشى قسەكانى
 حوسنى خانمى بوو كە بە توورەیییەوہ بە مورپتەزای گوتن، برپارەكەى گۆرى و
 چاوہروان مایەوہ، تا بزانی چ ڕوو دەدا.

مورپتەزا سەرەنجام نەرم بوو و لە وەلامى حوسنى خانمى دا گوتى:
 - ئەوہ بەیانىیە. ئەمن دەچمە دەرى و گەرپىك بە بازارى دا دەگەرپم. پىبى بلى
 بچى لە جىگای خۆى بنوى...

حوسنى خانم باوہشى پى دا كرد و گوتى:
 - خودا ڕاوہستاوت كا ئاغا، گيانت ڕزگار كردین!

- باشە... چونكە ئەتۆ وات پى چاكە، با چەندى پى خۆشە لیڤه بى!
 - ئاغا، عەلى پیاویكى كەم نیه و جىگای خۆى دەزانى. پىموا نیه دواى ئەو شتانە،
 ئەو قسانەى كە تو پىت گوت و ئاوا شكاندت، پى خۆش بى لیڤه بمىنیتەوہ. ئەتۆ
 ھەلەھەكى گەورەت كرد... تەنیا لە وانەییە لە بەر دلى من چەند ڕۆژى دیش لیڤه
 بى...

- بەلام نابى ئیدى لە ژوورى من بى. بوگەنى دى!
 - باشە با وابى، بەلام ئەوہش بزانه نایەلم خراپى بو بگوزەرى. ھەر چاكەى لە
 گەل دەكەم، دۆشەكى تووكى قووى بو ڕادەخەم و لە جاران زیاترى پى ڕادەگەم و
 قەدرى دەگرم.

پىش ئەوہى ئەو قسانە بكا، دەرگای ژوورەكەى بە ئەنقەست كردهوہ، تا عەلى گوپى
 لى بى. دوايەش چوو بو لای عەلى و نەرم و میھرەبان باسكى گرت و پىبى گوت:
 - كاعەلى گيان ھەستە! ئەمشۆ بو تو شەویكى ناخۆش بوو. ئاغا ھىندىك زیادى
 خواردبووہ، دەبى قسەى لى وەدل نەگرین.

پاشان بردىیە ژوورپىكى دىكە، دەرگای پىوہ دا، چووہ بن گوپى و گوتى:
 - كاك عەلى، ئەوانە ھەموویان وەك یەكن. ئەمن قەتیان تى ناگەم. بە
 كوفلەكوونىكى دەگۆرپىن و خویان نەبى، ھىچى دىكەیان پى ھەو نیه. بە پىبى

بەرژەوهندیی خۆیان دەسوورپین... فیڵەبازن... پیاوی تاییفەیی ئییمە وەك وانە نین! هەر لە بناخە دا دزەكان و پیاو هەرە ترسەنۆكەكانیش لە وانە چاترن... نەخیر، بە راستی ئەمن نازانم خەلكی ئییره بۆ ئاوان؟ بەلام ئاخر ئەمن چم پێدەكری؟ بە داخەو چارەنووسی من هەر ئەوێهە كە دەبێ لە گەلیان هەل كەم... كە ئەو قسانەیی دەكرد، خەم و خەفەت لە دەنگی دا هەست پێدەكرا. دەتگوت شین بۆ مردووی دەگێرێ. دواي ئەو قسانە لە ژوورەكەیی وەدەر كەوت و عەلییی بەجێ هێشت.

ئەو بەیانییەیی مورتەزاغا ریشی لە هەموو رۆژیکی باشتەر تاشی. ماوێهەكی باش لە بەر ئاویینەیی راپووستا و چاوی لە خۆی كرد. زۆر لەمێژ بوو شتی وای هەر لە بیر نەبوو. ئەو جار سمیلەكانی چەور كردن و هەلی پێچان، چاكەت و پانتۆلیکی شینی لە ئەستەمبوولێو بۆ هاتبوون، دەبەری كردن. كراواتیکی سووری بەست، كەوشی تازه بۆیاغكراوی بریقەداری دەپێ كردن و بە فیزەو بە بازاری دا هاتە خوار. هێشتا دەرابەیی دوكانەكان هەل نەدرا بوونەو. چەند سەگی بەرەلا لە قەراغ جادەیی كەوتبوون و كاتیك مورتەزا بە لایان دا تی دەپەری، تەنیا سەریان هەل دینا و پاشان دەخەوتنەو.

مورتەزا دەی زانی كە ئەمپۆش حاجی حەنەفی پێش هەموو كەس دەرگای دوكانەكەیی دەكاتەو. سی ساڵ بوو ئەو كابرایە دوكانی هەبوو و هەمیشەش پێش هەموو كەس دەی كردهو. لە بەر دەرگای دوكانی ئەو دووانە تووشی یەك بوون. حاجی حەنەفی دوایەكی لە ژێر لیوانەو خویند و دەرابەكەیی هەل دایەو. خەری دەرابەكەیی دە هەموو بازاری گەرا و دەنگی دایەو.

– بەخیر بیی مورتەزاغا، ئەمپۆ زۆر زوو هاتووێهەر، چییە، خیرە شكور؟
– ئەمنیش وەك تۆ عادەتمە، هەمیشە زوو دیمە دەر.

حاجی حەنەفی كە وەك جندۆكەیی زیرەك و پیتۆل بوو، زوو زانی ئاغا قسیکی دە دلی دایە و تەنیا مەبەستی لەو زوو هاتنەدەری ئەو بوو كە بی و قسەكەیی بۆ باس بكا. حاجی ریشیکی پانی هەبوو و دايم و دەرهم، شەو و رۆژ، هەتا دەنوست لە ژێر لیوی یەو دەوای جۆراوجۆری دەخویندن. هەموو سالی دەچوو حەجی و زیارەتی مالی خودای دەكرد. هیندیک كەسیش دەیانگوت هەر جارەیی لە سەفەری حەجی دیتەو، هیندیک شتی قاچاغ بۆ فرۆشتنی دینی. بەشیک لە بەر بەدینی یەكەیی، بەشیکیش لە بەر ئەوێ دوكانەكەیی وی سەری مارومیرووی تی دا بوو و هەموو شتیکی لەلا وەگیر دەكەوت، دوكانەكەیی دەتگوت شانەمیشەنگوینە، هەر جمەیی دەهات. هیندەیی موشتەری هەبوو، بە خۆی و سی وەرگێرکەیی پێنەدەوستان خەلكی بەرێكەن.

حاجی دوكانه‌كه‌ی كرده‌وه، به‌رده‌ستی رېكوپېك كرد، به‌ده‌سره‌یه‌کی خاو كورسی و رپه‌فه‌كانی سرپینه‌وه و دوايين دوعای خویند. ئه‌و جار كورسی‌یه‌کی هینا، له به‌رامبه‌ر ئاغای دانیشته و گوتی:

- با چایه‌كه‌ی وه‌سه‌ر نیم، به‌یه‌كه‌وه ئیستیکانیک چا بخوینه‌وه.

- حاجی زه‌حمه‌تی مه‌كیشه، ئیستا قاوه‌خانه‌كان ده‌كرینه‌وه.

- ئاغا گیان، گه‌وره‌ت كردووم كه‌ ته‌شريفته هاتوته دوكانی من!

حاجی حه‌نه‌فی كه‌ له‌ بناخه‌ دا خه‌لكی "دارهنده" ی بوو، له‌ لای خه‌لكی ئه‌و شاره‌ی زور خۆشه‌ویست نه‌بوو و مورته‌زاغاش له‌ ده‌روونی خوی دا زیاتر رقی لیی بوو، تا ئه‌وه‌ی خۆشی بوئ.

- هاتووم هیندیکت قسه‌ له‌ گه‌ل بکه‌م. ئه‌و حه‌مه‌دانه‌ی باسیان ده‌که‌ن، هیچیان هیچ نین.

- ئه‌و قسانه‌ هه‌موو درۆن، ئاخ‌ر چۆن کۆمه‌لیک رېگر ده‌توانن له‌ به‌رامبه‌ر ولاتی ئیمه‌ دا رپاوه‌ستن؟ ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هه‌زار، ده‌ هه‌زار، یان سه‌ده‌ه‌زاریش بن! یان ئه‌گه‌ر هه‌موو تورکیه‌ش پیر بی له‌ حه‌مه‌د، چی‌یان پئی‌ده‌کری؟ سه‌ربازه‌كانی ئیمه‌ كه‌ له‌ به‌رامبه‌ر هیزه‌ گه‌وره‌كان دا خه‌باتیان كرده‌وه، تیکیان‌شكاندوون و ئیستاش به‌رگری له‌ ولات ده‌که‌ن، ده‌ش‌زانن چۆن تووی چه‌تانیش له‌و ولاته‌ی بپرن. جا چه‌ته‌ با میلیونیکیش بن، ده‌روه‌ستی ده‌ولته‌ت و له‌شکری ده‌ولته‌تی هه‌ر نایه‌ن!

- به‌لی، به‌لی، هه‌ر ته‌نیا هه‌زار كه‌سی وه‌ك مراد پاشای گورکۆلمان هه‌بن (خودا لیی‌خۆش بی و جیگای له‌ به‌هه‌شتی خوی بداتی)، كه‌ به‌ راستی چپای توورپوس بپشکنن و خاوینی بکه‌نه‌وه، جوگه‌ی خوین وه‌رئ‌ده‌که‌وئ و هه‌رچی چالو هه‌ن پیر ده‌بن له‌ كه‌لاک!

- به‌لی، وایه‌ ئاغا...

- ئه‌و حه‌مه‌دؤکه‌ش هینده‌ به‌ به‌لین و خوراگر نیه‌ و هه‌ر هیندیکي پوول بده‌یه‌ی، واز له‌ یاغیگه‌رئ‌تی‌یه‌ دینئ. دایکی خۆشی به‌ پوول ده‌فرۆشی.

- ئاغای گه‌وره‌ و به‌رپزم، ئه‌تۆ ئه‌گه‌ر هیندیکم پوول بده‌یه‌ی، بۆ وینه‌ ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌سپه‌که‌ت له‌ کابرای پئی‌کری، ئه‌من ده‌چمه‌ شاخی، هه‌ر به‌و پووله‌ی هه‌موو ئه‌و چه‌تانه‌ ده‌کریم، ده‌یان‌هینمه‌ شاری و لی‌ره‌ش هه‌موویان دین و ده‌ست و لاقی تۆ ماچ ده‌که‌ن!

- چۆن؟ به‌ راستی شتی وا ده‌بی؟

- سویندت بۆ ده‌خۆم كه‌ ده‌بی.

- به‌ حه‌مه‌دؤکیشه‌وه؟

- به‌لی، ئه‌و له‌ پپیش هه‌مووان دا. ئه‌من ئه‌و شاخانه‌ چاک به‌له‌دم ئاغا. ئه‌و کاته‌ی لاو بووم و ورده‌ شتی وه‌ك ئالقه‌رپیز و دوولایی ده‌رگا و شتی وام ده‌فرۆشت، دئ‌به‌دئ

ئەو سەرانه گەراوم. خەلکی وئ زۆر نەدارن و چونکە بئجگە لە ماش، گیا و کوولەکه هیچی دیکەیان نیە بیخۆن، زگیان وەک دەهۆلی هەل دەمسئ و دەمرن. وەک مئشومەگەزی زۆرن، هەر وەک مئشومەگەزیش زۆر دەمرن! ئەمن بیستومە که حەمەدۆک و ئەوانی دیکە رەعیەتی عەبدیخانی بوونە، که بئیموایە ئەتۆش دەتناسی. ئەو کاتی ئەو حەمەدە دەهاتە بازارێ، بە جل و بەرگی ریشال ریشال و پینەکراووە وەک قەرەچییان دەهات و دەچوو. ئەو جووتییرانە زۆریان لە برسان دەمردن... جا بیری لئ بکەووە رەعیەتی ئەو ئاگیەیی چەندە بەدبەخت و مالتویران بوون!

– ئەوەی سەبارەت بە حەمەدۆکی گوتت، بە راستی...
– ئەمن بەلئنت پئ دەدەم، هەر سبەینئ دەچمە شاخی، بە پوولئیکی، زۆریش نا... دەی کرم و دەی هئینمە لات... هەر لەوی هیچ نئگەران مەبە...
بئ گومان حاجی حەنەفی پیاویکی زۆر راستگۆ نەبوو، بەلام دەبئ راست بکا، چونکوو ئەو تئیکە لایینی زۆری لە گەل جووتییران هەبوو، دەئ ناسین، لە گەلئان ژیا بوو، بە خووخدەیان ئاشنا بوو و دەی زانی چۆن بئیر دەکەنەو...
ورده ورده هەموو دەرا بەکان هەل درانەو و بازار بە تەواوی کرایەو. دئهاتی بەکان که بە شئووی ئاسایی زوو دەگەشتنە شاری، لە بازارێ دا دەگەران و لەم دوکان بۆ ئەو دوکان دەچوون. شاگرد قاوہ چئیی قاوہخانەیی بەرامبەر دوکانی حاجی بە دوو چای رەشی تازە دئیمەو لە سەر کەشەفئیکی، وەژوور کەوت. مورتەزاغا چای خۆی یەکبئین پئ داگرد و چونکە چایەکە زۆر گەرم بوو، زمانی سووتا. پاشان وەدەر کەوت. بەگەکان کەمتر بەیانان بە دەماخ و بەکەیف بوون، بەلام ئئستا لەو بارودۆخەیی دا دەبئ کابرا لە خەوئ هەستابئ. مورتەزاغا بە پەلە چوو بۆ لای مائی خەلیل بەگی گەورە، کە خانوویەکی جوان و سەرنجراکئیش بوو. بەگ لە سەر هەیوانئ دانئشتبوو و بە حەوسەلە قومی لە چای دەدان.
مورتەزا لە دەرئ را هەرای کرد:

– خەلیل بەگ، خەلیل بەگ، ئەرئ خەلیل بەگ، وا دیارە ئەمپۆ زوو هەستاوی!
دەرگا کرایەو و مورتەزاغا بە پەلە لە پلئکانان وە سەر کەوت. خەلیل بەگ لە بەری هەستا، چاکوخۆشیی لە گەل کرد و جئگای لە لای خۆی نیشان دا. کلفەتئیکی گەنج کە داوئنی کراسەکەیی زۆر کورت بوو، چای بۆ هئینا. مورتەزاغا ئەوئندە بۆ گئیرانەووی هەوالەکەیی بە پەلە بوو، خەریک بوو ئاگر بگرئ و دەسبەجئیش خاوەنمائل هەستی پئ کرد. مورتەزاغا دەستی بە قسان کرد:
– هەموو ئەو حەمەدانە و خودی حەمەدۆکئیش... ئئیدی هیچ نئین، هەر بۆ ئەووی نابئ ئئیدی باسئشئان بکەیی...
– پئیم بلئ بزائم چت بیستووە؟

- ناتوانم. سویندی داوم بو کەس نەگێرمەوہ... ئەو شەلە ناجسنە، ئەو خوێرییە... ئەو سەگە ھارە دەستی پێ بە قورئانی داداوم کە نەگێرمەوہ... ھەر ئەو ھەندە دەتوانم بلیم کە دۆزمنی ھەرە گەورە ئیمە ئیستا ئیدی لە شاخی نەماوہ و قەتیش ناچیتەوہ شاخی! سەبارەت بە ھەمەدە قەستی بەکانیش...

پێ داھات وشە بە وشە باسی شەوی پێشووی لە گەل حوسنی خانم و عەلییە شەلی ھەموو گێراپەوہ. لە کۆتاییش دا گوتی: بە خوێشییەوہ زۆری ھەک مرادپاشای گۆرکۆلمان لە نیو لەشکر دا ھەیە، کە ھیشتا خۆیان ھەدەر نەخستوہ.

- ئەو دەلیی چی مورتەزا؟ بە راستیتە، یان گالته دەکە؟

- ئەگەر میلیۆنیک ھەمەدیش دروست بن، چ نێ، چونکە ھیچیان نامین و لە نیو دەچن... لەشکری قارەمانی ئیمە پێشە ئێو تاوانبارانە لە بنەو ھەل دەکیشی و تێیان دەگەییەنێ راپەرین یانی چی!

- ئەو قسانەت لە کوێ را ھیناون مورتەزا؟

- تەنیا ئەو ھەندەت پێ دەلیم کە ئیدی نە تۆو کە دەمینی و نە رەگ و ریشەکان! شتیکی دیش ئەو ھەو ھەو کە نیو ھەستی قوولایی عەرزێ بوته گرکان و رەگ و مەگان ھەموو دەسووتینی!

- مورتەزا، پیاوی چاک بە تێم بگەییەنە مەبەستت چییە؟

- پوستان بەگی مامۆستا قسە ئێو دەکا. ھەمەدۆک ئیدی نەماوہ، تەواو بوو، دە کوولەکە تەپیش دا نەماوہ. ئەمن بەو بەیانە زوو ھەو ھاتووم تا ئەو ھەوالەت بەمێ! ئیدی پێویست نێ ئیمە بترسین، پێویست نێ لە گیان و مالمان ئەمین نەبین.

- ئەمن ھەر نازانم دەلیی چی!

مورتەزا ددانی دەچیرەوہ بردن و گوتی:

- ئاخ ئەگەر لە بەر ئەو سویندە نەبواپە... بەکسەر حالیم دەکردی... بەلام ئەمن سویندەم خواردوہ و بە داخەوہ ناتوانم ھێچ بلیم!

- باشە ھەمەد چیی لێ ھاتوہ، مردوہ؟

- نا...

- ھەلاتوہ؟

نەخیر.

- ئەدی چیی بە سەر ھاتوہ؟

- نازانم... ناتوانم بی لیم، سویندەم دراوم!

پاشان قسەکانی حاجی ھەنەفیی گێرانەوہ کە چۆن جووتیەرەکان بە رەگە گیای دەژین و چلۆن چەتەکان ئامادەن لە بەرامبەر پوولیکی کەم دا خۆیان تەسلیم کەن و ھەمەدۆکیش ئیدی...

- گویت لی بی، مورتەزا، برا گیان، بۆ خاتری خودای، ئەمن ئیستاش تی نه گەیشتم که دەتەوی چ بلیی... باشە ئاخر ئیمە خۆمان شیت نه کرد و رامان نه گەیانند که ئامادهین سی هەزار لیره ی بدهین به ئەسپهکی قوتری که لاک. بۆچما به و زهحمەت و کویره وهری یه ی که بۆخۆت دیتت، ئەسپه که مان پهیدا نه کرد؟ بۆچمائەو ئەسپه قوتره دوا ی گولله باران کردنی نه بوو به یه کی که له ئەسپه هه ره پیرۆزه کان؟ باشه بۆچما هه ر ئەو ئەسپه نیه که ئیمه وامان لی کرد بال بگرئ، به سه ر سه رمان دا بخولیته وه و بحیلینی؟ ئیستا بۆ خاتری خودای پیم بلی چت دهوی و دهلیی چی؟

- ئاخ، زمانم به سراوه! ده مهوی بۆت بگپر مه وه، به لی، هه ر بویه ش هاتووم، ئیدی، به لام ئاخر سویندم خوار دوه! له گه ل سوینده که ی چ بکه م؟

ئاخره که ی پچر پچر هه موو هه واله که ی بۆ گپرایه وه که: هه مه د له و ناوچه یه ی نه ماوه، ئیستا له شوینیکی ئەم دنیا یه بۆخۆی بۆته خاوه نی خانوو و زهوی یه که زۆر و زیڕ و پوولیکی زۆریشی وه سه ریه ک ناوه و پاشان گو تی:

- بلیی که سیک که ئاوا ده وله مه ند بووبی، جاریکی دیکه ...

خه لیل به گ له حالیک دا نیوچاوانی تیک نابوو و وی ده چوو گوشاری بۆخۆی هی نابی تا باش له قسه که ی بگا، گو تی:

- به لی، بۆ ده بی که سیک و ببیته وه چه ته؟

- ئیستا ده مه به سه ته که م گهیشتی.

- نه خیر، هیچ تی نه گهیشتم.

- ده ی باشه، ئەمن ده رۆم... خوا حافیز!

مورتەزا ئەوهی گوت و وه ده رکه وت. چۆوه نیو شاری.

له نیو شاریش مورتەزا ئاغا تووشی هه ر که س ده بوو، هه ولی دها به و شیوه یه پچر پچر بوی بگپریته وه، به لام خه لکه که ده تگوت گوپاون و هیچ که س تی نه ده گه یی. ته نانه ت کاتیک راسته و راست هه موو شته که ی بۆ ده گپرانه وه، ده حه به سان، سه ریان راده وه شانند، ده بیره وه ده چوون و به رپی خویان دا ده رپویشنن، بی ئەوه ی ته نانه ت به لی یه کیشی بۆ بلین و بزانی تی گهیشتن، یان نا. نا، بی سووده! وا چاکه بچمه وه لای عه لی یه شه لی و داوا ی لی بکه م هه رچی ده یه وی بی ده می، وه بالی سوینده که م له ئەستۆی هه ل گری. رای کرده لای مو فتی:

- ئەری جه نابی مو فتی، ده کری پیاو له سویندی پاشگه ز بیته وه؟

مو فتی گو تی:

- نا، هه رگیز، که سیک سویندی خوارد، ئیدی سویندی خوار دوه و ته واوه!

پاشگه ز بوونه وه نیه!

ئەوی رۆژی هه ر که سی ده و بازاره ی دابوو، گرژ بوو. یه ک که سیش زاری هه ل نه ده پچرا، ته نانه ت دیهاتی یه کانیش. هه رچی مورتەزا هه ولی دا و خۆی ماندوو

کرد، بە هیچ کۆی نەگەیشت. دە دلی خۆی دا گوتی، هەموو ئەو خەلکە شیت بوون، خۆ دەللی یەکیکیشیان میشکی نەماوە و گۆیشیان نیه! ئەو جار رقی هەستا و بریاری دا بۆخۆشی دەمی داخا و یەک وشەشی لە زاری نەیهتە دەر. لەو کاتە دا جوولە جوولیک لە نیو بازاری پەیدا بوو. مورتەزا ملی هەلینا تا بزانی ئەو چی یه: چەند ژاندرمه بە پێیان بە جادهی دا دەهاتن، هەوساری ئەسپەکانیان بە دەستەووە بوون و بە دواي خۆیان دا رایان دەکیشان. هەر ئەسپە تەرمیکی بە سەرەووە بوو. خەلک لە دوکانان دەهاتنە دەر و چاویان لەو دیمەنە دەکرد. هەوالەکە زار بە زار دەگەرا: سێ لەو تەرمانە ئی حەمەدەکانن، ئەوانی دیش دەبی هەر لە دەستەووە حەمدی بن و هیچ دوور نیه حەمدە بۆخۆشی لە گەل بی... مورتەزاغا خۆی پێرانهگیرا و هاواری کرد:

– نا، حەمەدۆکیان لە گەل نیه. ئاخەر ئەمن ئەو بەیانە پیمنەگوتن؟ بەلام ئیو تێناگەن! حەمەدۆک لەو بەینە نەماوە، نا! رۆیو!

لە نیو بازارەکە دەنگیکی دیکە، بیجگە لە دەنگی سمی ئەسپەکان کە لە سەر سەنگەرشی شەقامەکە ئاوازی دەدایەو، نەدەبیسرا. خەلکەکە هەموو چاویان لە مورتەزای کرد. ئەویش زۆری پێخۆش بوو و دیسان توندتر هاواری کرد:

– حەمەدۆک لەو دەوروبەرانه نەماوە!

کوژراوەکان زۆر بوون. ئەوانە دەیانەویست بزانی چەند تەرمن، ژماردیانی: یەک، دوو، سێ، پینج، پازدە... بەلام ئەو هیان نەدەزانی کە بەشی هەرە زۆریان چەتە نەبوون، بەلکوو پیاوەکانی سولتانوغلێ یە زەرەدی بوون...

ژاندرمهکان بە نیو شاری دا تێپەرین، چوونە حەساری ژاندرمهخانە و تەرمەکانیان هینانە خوار. هەموویان بە دیواری یەو ریز کردن و رەخت و تفەنگەکانیشیان بە ملیانەو هەلواسی.

مورتەزا هیشتا رقی نەنیشتبوو. بە پەلە رۆیشتەووە مالی. حوسنی خانم بە پیری یەو هات. مورتەزا لە دوورەووە نەراندی:

– خەلکی ئیره هەموویان شیتن! ئەمن هەولم دا حالی یان کەم چ قەوماوە، بەلام خۆ تێناگەن. ئاخری بە روونی شتەکەم پێگوتن! خۆزگە ئەو سویندەمان نەخواردبا! هەرچی ئەمن پێشبینیم کردبوو، وەدی دی! فەرموو بچۆ حەساری ژاندرمهخانە و تەرمی حەمدان بژمیره! هەر دەللی مراد پاشای گۆرکۆل هاتۆتەو!

له باغهكان نارنج، پرتقال و ليمۆ رۆژ به رۆژ گهورهتر دهبوون. ههموو رۆژى بهيانى ههمەد دهچوو دهري و له ههموو دارهكان، دار به دار، ورد دهبووه، چاوى له بهرهكهيان كه هيشتا كالى بوو دهکرد، بۆنى پيوه دهکردن، بۆنهكهى ههلهدميسين و له سههرهخۆ دهستى پيدا ديّان. وای لىهاتبوو ههر به ههلهوتيش بۆنى به گهلاى داريكى يهوه كردبا، دهى زانى ئهوه چ داريكه.

رۆژيكي به دلهخورپهوه نارنجيكي لىكردهوه. نارنجهكهى ده دهستى دا ديّنا و دهبرد. بۆنيكي زۆر خۆش به دهورى دا بلاو دهبووه. ئهوجار ههموو رۆژى دهچوو دهري، ميوهيهكى لىدهكردهوه، ده نيۆ دهستى دا راي دهگرت، چهند سهعاتان له بن داريكى دريژ دهبوو و بۆنى به ميوهكهيهوه دهکرد.

ئهو پۆرۆژى، بهيانى زوو ههمەد له دهري بوو. دهستى بو ليمۆيهكى برد، بهلام له جياتى ئهوهى كه لىكاتهوه، ههر بهوهنده رازى بوو كه ده نيۆ دهستى بگري و پاشان بۆن به بهرى دهستى خۆيهوه بكا. ترۆپكهكهنى گاوركۆى به سههر باغهكان دا، له دوورهوه، ديار بوون و دهتگوت لهو بهرزايى يه ئاسمانى دهلهرينهوه. گوله گهنمى ههلمساوى پر دهنگ، ده پانايى زهوىيهكى گهوره دا به ئهسپايى رادهژان. تهسكه تهميك كهوتبووه سههر زهوىيهكهى، دنيا له شوق و رووناكى دا مهلهى دهکرد و ههتا بۆلاى دهريايهش چووباي، ئهو رووناكى يه بههيزتر دهبوو.

ههمەد چوو نيۆ زهوىيهكهى. گهنم ههتا سينگى دههات و مزهكەش ورده ورده خهريك بوو دهپهوى. چوو لىواری دهريايه، بهلام نه دهريايى دهدى، نه ئهوشوق و رووناكى يه كه چاوى له بهر ههلهدههات، نه ماسيگرهكان و نه پهلههههوره نهوىيهكانى سههر شهپولهكان. بۆنهكهى بو هاتهوه. ئهو بۆنه زۆر ناسياو بوو. خرمةى ورده بهردهكانى بن پيى له كاتى رۆيشتنى دا نهدهبيست. پنگهكان له نيۆ خرهكهى دا وشك ههلاتبوون و رهنگيكي مسىيان بهخۆوه گرتبوو. پهپولهيهكى گهوره كه به قهه بالندهيهكى دهبوو، بالهكانى شين و نمدار بوون و له بهر تيشكى رۆژى دهترووسكانهوه، له سههر لکه پنگيكي خهوتبوو. ههمەد بهئسپايى دانىشت،

پێی خۆش نەبوو پەپوولەكەى وە ئاگا بێنى و هەلى فرینى. دەستىكى بۆ برد، بەلام زوو دەستى كیشایەوه، لكە پنگەكە هیئە وشك و رەق بوو، دەتگوت ئاسنە و بە ئاوری سوورت كردۆتەوه. پنبە گەزكەزكێك لە نێزىك پنگەكەى هەلكەوتبوو، گۆلەكانى وەریبوون و گەلاكانى سوور هەلگەرابوون. جالجالووكەیهك تۆرپكى گەورەى لە نیوان لكە پنگەكە و گەزكەزكەكە دا تەنیبوو، تۆرپكى تەنك كە بەو بەیانىیەى نمىكى پێوه بوو. تۆرەكە هیئەكە میشمەگەزى پێوه ببوون. میشىكى چكۆلەیان دە نیو دا بوو، پشتى خالخالى سەوز و بنەوش بوو و لە بەر پووناكایییە دەترووسكایەوه. جالجالووكەكە بۆ خۆى دیار نەبوو. حەمەد تاویك راوہستا بزانی جالجالووكەكە خۆى وەدەر دەخا؟ بەلام چاوەروانىیەكەى بى سوود بوو. وئ دەچوو جالجالووكەكەش وەك پەپوولەكەى سەر لكە پنگەكەى هیشتا وەخەبەر نەهاتبى. بایهك لە لای دەریایەوه هات و شەپۆلەكان بە نەرمى لە لیوارەكانیان دا. بالندەیهك خویندى. ئەو جار سیسەرە وەخۆكەوتن. جیکە و سیکەى سیسران، وەك كۆرسىكى گەورە دەنگى هەموو شتىكى دیکەى وەبن خۆ دا. ئیدی نە جریوہى بالندان، نە قرچەى لكوپۆى وشكەهەلاتووى پنبەك، گیا و گەلایان لەو گەرمایەى دا، نە هاشەى هیئى شەپۆلەكان و نە خشەى نەرمونىانى گۆلەگەنمەكان لە كاتى ویکكەوتن دا نەدەبیسرا. هەتا گەرما زیاتر دەبوو دەنگى تارى سیسرانیش زیاتر دەهات و لە میشكى حەمەدى دا ئاوازی دەدایەوه. خۆر ساتبەسات بەرزتر دەبوو، نیسیكانیش كورتتر و كورتتر دەبوونەوه و ئاخەرەكەشى هیئە كورت بوونەوه، كە هەر نەختىكانیان لى ما بۆوه. عەرز و سوور بۆوه، دەستى نەدەویرایە. شۆقى رۆژى ئەوئەندە بە هیز بوو، كە چاوى لە بەر هەل نەدەهات و حەمەد چەند جارن ناچار بوو چاوى بقووچینى. هیشتا جالجالووكەكە هەر دیار نەبوو. پەپوولەكەش كە رەنگى لە بەر ئەو سوورەتاوہى وە سەر شینىكى تۆخ گەرابوو، هەر نەبزووتبوو. ئیوارەیهكى درەنگ، زریان هەلى كردى، هەورە سپىیەكانى سەر دەریایە بەرەو ئاسمان، كە وردە وردە تارىك دەبوو، بەرز بوونەوه. جیکەى سیسران كە لەگەل هاشەى با و خشەى لكوپۆى گزوكیا و پنبەكان و گرمەى شەپۆلان، كە ئیستا ئیدی ئەستوورتر ببوون، بەگور خۆیان بە لیوارەكان دا دەدا و كەفى سپىیان دەچاند، تیکەل دەبوو. رۆژ ئاوا بوو و لەو بەرى دەریایەوه كەشىكى نارنجى پەیدا بوو و بە سەر مەزرا گەنمەكەى كە تانیستا وەك زىرى زەرد دەدرەوشایەوه، كشا و پاشان هەموو شتىك رەنگى پەمەى گرت، بوو بە بنەوش و دیسان بۆوه بە نارنجىیەك كە پەمەى و سەوزەكەشى لە پەنا دا دیار بوو. حەمەد دەستى بە لكە پنگەكەى دا هیئا و پەپوولەكە كەوتە عەرزى. لە وئ چاوە گەورەكانى زەق كردبوون، بالەكانى پان كردبوونەوه و بى جوولە وەك مندالیكى مردوو كەوتبوو. ئیدی لەشى نەدەبرىقايەوه. ئیوارە بە سەر دا هات و جالجالووكەكە هیشتا وەدەر نەكەوتبوو.

حەمەد بیری کردووە: بەلکوو دەعبایەک خواردبیتتی، بۆ وینە ، پەرەسێلکەییەک، چۆلەکەییەک، یان مارمیلکەییەک... لەوانە ی که زمانیان سوور و درێژە، یان بۆقێک لەو بۆقە چاوزهقانه، دەنا لە بەیانییەووە ئەمن لێرەم، هەر دەبوو خۆی نیشان دا بام.

حەمەد هەستا و بە نیو گەنمەکە ی دا بەرەوماڵ بوو. مچورکیکی بە مازە ی پشتی داها. راست کاتیکی گەیشتهووە مائی، بانگی شیوانی دا. دایە حۆری لە سەر بەرمالی بوو، نوێژی دەکرد و حەمەدی نەدی. سەیران بە رووخۆشی و خۆشحالییەووە ماندوونەبوونی لێکرد و حەمەد بە دیتنی سەیرانی دلی کرایەووە. سەیران سفرە ی پراخت، دایە حۆریش لە نوێژی تەواو بوو و ها تە سەر سفرە ی لە پەنا حەمەدی دانیشت. حەمەد سەری بەردابوو و هۆشی نەبوو چاکوخۆشی لە گەل بکا. پارووییکی دە زاری نابوو، خەریک بوو قووتی دەدا و هیچ ئاگای لە دەورەوبەری خۆی نەبوو. دەتگوت دە خەوی دا دەروا، یان با بلیین وەک ئەو ی دەچوو کە نە ی دەزانی چ دەکا. پاشان بی دەنگ هەستا و چوو خەوت. ئەووە چەند پوژ بوو حەمەد دەو حالە ی دا بوو. هەل دەستا، سەری بەردەدایەووە، وەدەردەکەوت، بە نیو زەوی یە گەنمەکە ی دا دەپوویی، دەچوو قەراغ دەریایە و ئیواری دەگەرایەووە، نانی دەخوارد، دەسبەجی دەچوو دەخەوت و بەیانیی پوژی دواتر هەل دەستا راست چی پوژی پێشوو کردبووی، دووپاتی دەکردهووە. رۆژ هەتا ئیواری بە تاقی تەنی لە دەری بوو و ئیواری کە تاریک دادەهات، دەگەرایەووە. نەدەچوو لای هیچکەسیش، تەنانەت سەری مەلا سەلامیشی نەدەدا. دەتگوت لە هەموو خەلکی توورە یە. سی جارن تووشی پیاووەکە ی ببوو، هەر ئەو پیاووە ی کە ئەسپەکە ی لێ کوشتبوو. یەکەم جار تاریکوروونی بەیان ی لە نیو زەوی یە گەنمەکە ی تووشی ببوو. کابرا لە سەر تەپۆلکەییەکی نیو زەوی یەکە ی، لە پەنا پینچکیکی خۆی مات کردبوو و لەو کاتە دا کە ولات هیشتا رووناک نەبوو، زۆر زلتر وەبەرچاو هاتبوو. حەمەد هەر خۆشی تی نەگەیاندبوو، بە پەنای دا پویشتبوو، ئەو نەدی لێ نێزیک ببوو کە باسکی وە باسکی کەوتبوو و گوئی لە دەنگی هەناسەکیشانی ببوو. پیاووەکە وەدوای حەمەدی کەوتبوو. حەمەد ئاوری لێ نەدابوو. تیشکیکی وەک رووناکایی چەند برووسکیکی بە دوای یەک دا دە سەری گەرابوو و لە گەل بریقە ی گولەگەنمەکانی مەزراکە ی تیکەل ببوو. ئەگەر لەو کاتی دا کەسیکی لە لا بوا یە، دەدی کە ئاورینگیک، وەک پریشکە ئاگریکی کە لە پۆلای ببیتەووە، لە چاوی وی دا دیار بوو. حەمەد زانی کابرا بە دوایەووە، چونکە دەنگی قرچە و چرپە ی چیلکە وچالی لە ژیر پپی کابرای دا دەبیست. جاری دوو هەم کە کابرای دی، لە کاتیکی دا بوو کە لە قەراغ دەریایە بوو. حەمەد لەوی دانیشتبوو و دە ئاسوووە رامابوو. دەریا ئارام بوو و ئاوەکە هەر

ده بریقایه وه. به شیکي ئاوه که ی له ژیر نیسی ته پکه کانی قه راغی دا بوو. هه موو شتیک بی دهنگ بوو و مروّف ته نانهت گویی له دهنگی هه ناسه ی عه رزیش نه ده بوو. ماسیگره یه کی ته نیا له ئاسمانی ده خولایه وه و که تیت هه ل ده پروانی له تیشکی پروژیش سپیتری ده نواند. بونیک به دم سروه ی به یانی یه وه له لای ده ریایه را ده هات، که همه د نه ی ده زانی چ بونیکه. سارد بوو. همه د خو ی کو کرده وه و هه ل کورما. له نه کاو دهنگی بیانی له سه ر خیزه که ی هه ست پی کرد. به گوشه ی چاوی دا لاقی کابرای دی. قایشی که وشه کانی له پیستی خوشنه کراوی گای بوون و لاقی له خیزه که ی دا ون ده بوون. تیشکی شین له ئاسمانی را هاته خوار و یه کی هه ر له و ره نگه ش له ده ریایه به رز بووه. شاخه کانی ئه و به ری که له دووره وه دیار بوون، وه سه ر ره نگی شین گه ران. هه موو شتیک شین بوو. عه رز، دار، بالنده و ته نانهت مه زرا گه نمه که ش که هه تا ئیستا له ره نگی سپی دا ده ترووسکایه وه و ده بریقایه وه. ئه و پروناکی یه شینه هه تا ناخی ده روونی همه دی چوه خواری. کابراش که له وئ راوه ستا بوو و ده ره نگی شین دا نوم ببوو. له ده شتی را هه تا چیاکان، ریک ره نگی شین ولاتی پر کردبوو. ره نگه شینه که به ره به ره سه ر ته پک، مه زرا و دارستانه کان دا ده هات و ده خو ی دا ون ده کردن. ده تگوت ئه و ره نگه شینه له سه ر چاوه یه کی بی سنوره وه دی و قهت بنه ی نایه. کومه له سه گیک له خواره وه ی چیا ی دولدول دستیان به وه رینی کرد. هه موو به یه که وه ده وه رین و ته نانهت ئه وانیش شین هه ل گه رابوون و هه ر ده هات و شینتر ده بوون. ته نانهت چیا ی دولدولیش که تروپکه کانی هه ر به فریان پیوه بوو، شین ببوو. له پریک ماسیگره ته نیا که که به رز به سه ر ده ریایه دا ده فری، نه وی بوو، بالی له ئاوی وه ردان و راست به سه ر ئاوی دا، نه وی نه وی، فری یه وه، هه ر به قه ده ر رمبیک بلیند بوو و ئه و جار به ره به ره به ته واوی سپی بوو و هاوکات ده ریاکه ش سپی و بریقه دار بووه.

"بلی شوقی پروژی به سه ر دا کورابیته وه،

بلی زه وی ده بن پیی دا چه مابیته وه،

بلی میرووان چاوه شینه کانی همه دؤکی منیان خواردی؟"

میرووه کان ریچکه یان به نیو پووشی دا دروست کرده و له ژیر باره قورسه که یان دا نوشتاونه وه، به لام کول نادهن، ریزیکی دریزیان به ستوه و دهنکه دانه ویله کان یان به ره و مالیان ره کیش ده کن. سه ره براره که چاوه ده گپری، چاوه کان له قولکه ی خویان دینه ده ر و به خه م و بی ده سه لاتی یه وه ده روان. دلوپ دلوپ خوی له سه ره براره که ی ده چوری. دلوپه کان گه وره ن و به رده که ی سوور هه ل ده گپرن.

سەرەكە بە سەر پمبیکییەو کراو و ئەو دلوپە خوینانەیی لیبی دەچۆرین، ئەو کابرایەیی سوور هەل دەگێرن، کە پمبەکەیی بەرز کردۆتەو، هەر وەها سەنگفەرشیی نیو بازاریی شاری و گیاوگۆل و چیمەنە شینەکەیی قەرەغ دەریایەش سوور دەکەن. خوین هەر دەپژێ و دیتە خوار، دەلییی لە کانییەکی بئبن را دی. خەلکی شاری بۆ دیتنی ئەو شانۆییەیی هاتوونە دەری و حەشیمەتەکە ئەوئەندە زۆر، هەموو چر پالایان ویکداو و دەری هەلاوییی، ناکەوئیتە عەرزیی. هەموو ئەو حەشیمەتەش لە خوینیی دا سوور هەل دەگەرین. خوین کەفیی دەکا و دیواری خانووکان و لەشی خەلکەکەیی دادەپۆشی.

" داخوا میرووان چاوه شینەکانی حەمەدۆکی منیان خواردو...؟"

میرووکان بە نیو ئەو دەریای خوینە دا رپچکەیی خویان کردۆتەو. هەرچی گیاوگۆل، سوورە. قوولکەیی چاوهکانی ئەو سەرەیی بە پمبەکەییەو، هەر خوینیی لیبی دەپژێ. میرووکان بە سەر پشتی ئەو کەسەیی دا کە پمبەکەیی بە دەستەوئە، رپچکەیی دەبەستن، بە سەر ملی دا دەچن بۆ سەر باسکی راستەیی و لە باسکی راستەییەو بۆ پمبەکەیی کە سەرەکەیی پبۆ کراو. بە پمبەکەیی دا هەل دەچن و خۆ دەگەینە چاوهکانی سەرە برآوہکەیی... خوین لە چاوهکان سەر دەکا و هەل دەپژێ...

تووکی پبستەگای بە کەوشەکانەو راست دەبنەو. کابرا هەر وا راوہستاو. سببەرەکەیی دەکەوئیتە سەر دەریایە کە سپییەکی تۆخە. دەریا حەجمیو و نابزوی، گیا راناژین، گەلاکان نالەرینەو و میرووکانیش لەمسەرەوسەری ئەو دەریا سپییەیی، لە سەر رپگای خویان راوہستاو و بە لاقی پشتەوئەییان بە چاویان دا دینن. هەموو چاویان نووقاوان. لە ئەکاو هەموو ئەو شتانە دەگۆرین. دەلییی گەرما، پووناکیی و هەموو پووش و پنچکەکان یەکجیی دەتەقنەو و بەینی دەریا، دەشت و شاخەکان پڕ دەبن لە باغی دار هەناران. هەنارەکان هەمووی دە گۆلی دان. تیشکی تاو لە بەرزایی و لیبزەکان دا شەبەق دەداتەو، هەموو هەنارەکان یەکجیی گۆل دەکەن و کیو و دەشتی پڕ دەکەن، گۆلیکی سوور وەک پتی خوینیی. رەنگی گۆلەکان دەپەرپیتە سەر دارەکان و مەزرا، گەنمەکەش و دارەکانیش سوور دەبن. سی ماری سووری دریبز لە نیو دارەنارەکان دینە دەری. مندالیکی چکۆلە لە سەر چنگان دیتە پبیشی و کلکی مارەکان دەگرئ. مارەکان لیب دەهالین و گەمەیی لە گەل دەکەن. سەیران بە زیەر زیەر لەولا را دی و هەول دەدا مارەکان لە مندالەکەیی دوور کاتەو. مارەکان رەش دەبن، دواتر بنەوشی دەنوینن و پوولەکەیی پشتیان دەبریقیتەو. سەیران توورە دەبی، چونکە مارەکان و مندالەکەیی پبلیک هەل نابیرین...

ئاوی دەریایە وەک ئاوی نەهێ دەترووسکیتهوه، راست هەتا چاوە هەتەرێ دەکا، ماسیگرەکه دەفرێ، تێهەلدهچی و بەرز دەبیتەوه. تووکهکانی سەر کهوشەکان لە پەناوی درێژتر دەبنەوه. هەموو شتیکی بێدەنگە، تەنانەت دەریاش کە بوو...

سەرکه بە ڕمبەکهیهوه و دەی بەن، نیشانی خەجیی بدەن. بەفریکی توند دەبارێ. خەجی پێدەکهنی. گری ئاگر لە نیو ئەشکهوتەکهی دا بلیسەیی دەدا و خەجی هەردووک دەستی وەبەر مەمکانی دەدا. مەمکی گەورەن و دە لەپی دەستی دا جییان نابیتەوه. خوین لە سەرە براوەکهی دەپژێ، دەبیتە تۆفان. مەمکی خەجی خوینیان لێدەچۆرێ.

پرتەقالەکان ساتبەسات سوورتر بوون و هەنارەکانیش، که هەناری وا لە دنیاوە دا کهمن، پەمەیی بوون و گەشتن. دایە حۆری لە خۆشییان وەخت بوو بفرێ. لە گەل مامۆستای وینەگەر لبادیکیان لە حەساری، لە سەر چیمەنی بن دارەکان پراختبوو، دانیشتبوون و هەردووکیان دوایان دەخویندن. سەیران دەستی کورپکی چکۆلەیی گرتبوو و بە یەکهوه لە بن دارەنارەکان گەمەیان دەکرد، یەکتریان پراو دەنا و پێدەکهنین. هەنارە گەورە پەمەیییەکان بە داریو قەلشیبوون، دەنکهکانیان که وەک پتی خوینی سوور بوون، بە سەر دەستی سەیران، کورپکه و مارەکان دا پزان. دایە حۆری بە دارەکان دا گەرا و هیندیک هەناری هەرە جوان و باشی هەلبژاردن، لێکردنەوه و دە کۆشیی کردن. هیندە خوشال بوو، هاواری کرد. هاواری کهی لە هەموو لایەکی یەوه دەبیسرا. دەی گوت: کورپه چاوا! پروانن! ئەرێ تا ئیستا کەس هەناری وا چاک و جوانی دیون؟

لە نەکاو دایە حۆری لە جیی خۆی حەبەسا و پراوێستا.

"ئەرێ ئەوه میروولان چاوه کالهکانی حەمەدۆکی منیان خواردوه؟

ئەهێ هاوار، خۆتەنانەت یەک ئەسپیشم نەماوه،

یەک کورپیشم دە مائی دا نەماوه،

پۆلە گیان بەو بەیانەیی، لە بەر ئەو سوورەتاوهی بۆچی نوستووی؟"

هەرا و پیکەنینه کهی لە نەکاو بوو بە شینگێران. دلۆپە خوینەکان، گەرووی سەرە براوەکهی سەر ڕمبەکهی پەر دەکەن و چاوهکانی وەختە لە جیی خوین دەریپەرن. دایە حۆری سەرە براوەکهی دە باوێش دەگرێ و هەموو گیانی دە خوینی وەر دەدرێ. ئەو هەنارە سوورە گەورە جوانەکان فرێ دەدا. روو دە شاخی دەکا. سەرە براوەکهشی هەر وا دە باوێش دایە، پێی هەل دەلێ، شینی بۆ دەگێرێ و دە گەل خۆی دەبا.

"هینده جوان بوو، دلم نهدههات پر به چاوان لیی پروانم،
هینده ناسک بوو، نهمدهویرا لیوم له روومهتی دەم،
ئاخرییهکهی ماچم نهکرد، سهریان بری."

دایه حۆری له سههر شاخی راوهستاوه و دهگری. ئەو شینگیری خۆی له گهڵ
گابهردهکان و لووتکهکان که مال و هیلانیهی همهدهدۆکهکهی بوون، دهکا. جووتیری
دیهاستی له دهوری کۆ دهبنهوه. جووتیران له ههموو لایهکی را دادهورن. ههموویان
له دهوری دایه حۆری کۆ دهبنهوه و ئالقهیهک به دهوری دا دروست دهکن. دایه
حۆری له نیوهراستی ئالقهکهی راوهستاوه، ههموو گیانی خوینی لی دهچۆری، سههر
براههکهی به سینگیهوه ناوه و دهلوژیتهوه، دهلیی مندالی نیو لانکی دهلاوینیتهوه.
شینگییهکهی ئەونده خهماوییه، جهرگی ئینسانی دهبرژیی. ئەوانه له وین
ههموو دهگرین و شینی له گهڵ دهگیرن...

دیشان پرووناکییه شینهکه هاتهوه و همهد ده پهنگی شین دا نوقم بوو. نیسیی
کابرای که له پهناي بوو و کهوتبوه سههر ئاوی، کورت ببۆوه و ئەویش ههر شین بوو.
همهدهستا و له لیواری ئاوه شینهکهی نیژیک بۆوه، پاشان چوو خههکهی و له
لای لکه پنگه وشکههلاتوو مسیرهنگهکهی ههلترووشکا، بهلام زۆر له وئ نهمايهوه و
ههستا. پیاوهکه له وئ بوو و شانبهشانی راوهستابوو. همهد دهستی به رۆیشتنی
کرد، پیاوهکهش ههر وای کرد. کاتی که همهد گهیشته باغه پرتهقالهکهی، راوهستا
و پیاوهکهش راوهستا. له وئ گیا ههتا پشتیندی دههات و میشی شینی چکۆله له
سههر گۆله هیرو و پنچکه وشکهکان نیشتبوون. همهد چوو نیو باغه پرتهقالهکهی.
لهو ماوهیهی دا یهک جاریش ئاوری نهدايهوه. دوايه کاتی که باغهکهی هاته دهر
و هاتهوه سههر ریگایه، له لای هیندی که پنچکه توودرکان، که به پهنا پۆله
دارچناریکی سههر ریگایهوه شین ببوون، راوهستا. له وئ ئاوری دایهوه. پیاوهکه له
بهرامبهری راوهستابوو. همهد هینده له نهکاو ئاوری دایهوه که پیاوهکه ئالۆز
بوو، نهیویرا چاو له چاوی بکا، بهلام ههلهنههات، ههر له وئ مایهوه و چاوهروان
بوو بزانی همهد چ دهکا. دیاره ههر ئەو کابرای گۆرین بوو. همهد چاکی دهناسی
و دهی زانی ههوه، بهلام ئاخر ئەو کابرایه بۆ ئاوا دهکا و چیی دهوئ؟ همهد دیشان
پرووی لی وهگرپرایهوه. رقی ههستابوو و نهی دهزانی چۆن ئەو گرییهی بکاتهوه.
بههرو مال بۆوه.

همهده له مالی نیژیک بۆوه و کابراشی ههر به دووهوه بوو. له بهر دهرکی همهد
ئاوری دایهوه، کابرا راوهستابوو و لهشی رادهژا، دهتگوت کهشتیه له دهریایه دا
رادهژی...

دایه حۆری نوێژهکەى کرد. ئەم دوايىيانە ئيمان و باوهپرى زۆر بە هيژ ببوو، بە شيوهيهک که شويى له سەر سهيرانيش دانابوو. ئەويش له پهنا وئ بهرمالى رادهخست و نويزى دهکرد.

له تاريکايى شهوئ دا کهشتىيهک هات. کهشتىيهکه چراکانى ههموو ههڵکردبوون و چراخانيکى سهيرى له سەر رپيگای خۆى له نيو دهريايه دروست کردبوو. ئاويکى روونى بريقهدار له دواى کهشتىيهکهى بهجى دهما. ههمه د ئاوپى دايهوه لای چهپى خۆى، بهلام کهوشه چهرمهگا خۆشنهکراوهکان له وئ نهمابوون. ئاوپى دايهوه لای راسته و پشتهوهشى، هەر هيچى نهدي. ههستی به بهتالىيهک له دهروونى خۆى دا دهکرد که ئەو بهتالىيه هەر دههات و گهوره دهبووه. ماسيگره تهنياکه که به بهرزايى رمبيک به سەر دهريايه دا دهفپى، بالى رهق راگرتبوو و دهتگوت خهوى لئ کهوتوه. سيپه رهکهى کهوتبوه سەر ئاوي. کزهبايهکى دههات. کهوشه چهرمهگايهکان ديار نهبوون و ئاوهکەش ئيدى بريقهى نهدهدا. ههورهکان ههلمسان، بهرهو ئاسمان بهرز بوونهوه و تيشكى رۆژئ به سەر زهوى دا رژا. نيسيگان دريژ بوونهوه، گەرما دهستی پيکرد و عەرز ورده ورده سوور بووه. با توندى کرد، گيژه لووکه له سەر رپيگاکهى ههستان، تهپوتوزيان له گهڵ خويان لوول دا و بهرزيان کردهوه. گيژه لووکهکان جار جار تهنگ بوون و جارى واش ههبوو ئهستور دهبوون. گوڵه گهنم، جو و... رپک دهخشان، خشهيان دههات و دهشتى بي سنوور ببوو دهريايهک رووناکيى زيپين و شهپولى دهدان. سيسرهکان دهستيان به تار ليدانئ کرد و دهشتيان له جيره و جيکهى خويان پپر کرد. ماسيگره تهنياکه ئهوهندهى توانى بهرز بووه، لهو سهرهى چهند جار خولاوه و ون بوو، بهلام کهوشه چهرمهگا خۆشنهکراوهکان هەر ديار نهبوون. ههمه دهستی به تهنيايى کرد. بالندهيهکى رهشى دهنووکردريژى چاوگهشى سهربالشيى جوان له وئ نيشت. که نيشت، ماويهک بي جوولە له جيى خۆى مايهوه و پاشان مژيکى شينى به دهورهى خۆى دا بلاو کردهوه. مژهکه دهشتى داگرت و چياکانى ئهوبهريشى گرتهوه. ماريکى دريژى شين هات و له کن بالندهکهى پاپۆکهى خواردهوه. دريشووکه دريژ و سوورهکهى ديار بوو. بالندهکه خويندى و له گهڵ خويندى وى دريشووکهى مارهکەش دريژ بووه، بهلام بالندهکه نه بزووت. مارهکه سهرهنجام سوورا و بهکلک لهقاندن له وئ دوور کهوتهوه. پاشان ئيواره داها. خۆر گوم بوو، بهلام کهوشه چهرمهگا خۆشنهکراوهکان هەر پهيدا نهبوونهوه. ههمه د چوو له کن چله پنگهکهى داننيشت. پهپووله مردووکه هەر له وئ بوو و لهو سهره ئيوارهيه دا ديمهنيکى خهماويى دروست کردبوو. ههمه دهستی به گولى وشكى پنگهکهى دا هيئا، بۆنهکهى

هەلمیسی و هەر لەو کاتەش دا هەستی بە بۆنی دەریا، گیا و دارەکانی دیکەش کرد...

حەمەد هەستی کرد زۆری برسییە. هەستا، چاویکی بە دەوری خۆی دا گێرا، بەلام تەنانت سێبەرکیشی بە دەوری خۆیەو نەدی، کە وەرپیش کەوت، چ دەنگیکی لە رێگایە دا لە پشتهوەی خۆی نەبیست. لە سەر نانخواردنی هەلکورمابوو و دەستی بە کەوچکەکەییەو رەق ببوو. نە سەیران و نە دایە حۆریش هیچیان پێنەگوت. وەک شەوانی پێشوو بە خەوالوویی چوو دە جیگایەو. لە جیگاکەش دا چاوەروان بوو کەوشە چەرمەگا خۆشنەکراوەکان دەرکەونەو. بەلام ئیدی کابرا نەهاتەو و حەمەد ساتبەسات هەستی بە بەتالایییەکی زۆتر لە دەروونی خۆی دا دەکرد. وای لێهاتبوو بیری خۆی بو کۆ نەدەبوو و ترووسکە رووناکایییەکە نیو سەریشی نەمابوو...

حەمەد چۆو قەراغ دەریایە. ئاوەکە ساف و روون بوو. ماسیگرەکە لە سەر ئاوەکە لەنگەری گرتبوو و رەق راوەستابوو. کەشتییەکە بە هەموو چرا رووناکەکانیەو بە سەر ئاوەکە دا خزی و دوور کەوتەو.

کەس نە دەزانی چەند شەو و رۆژە ئەو بەو شیوەیە دەژی. کەشتیە پڕ لە چرا و شۆق و شەبەقەکە کە دەتگوت کۆییەکی گەورە لە ترووسکە و رووناکییە، هەموو جارێ بە سەر ئاوە روونەکە دا دەخزی و دواتر هەتا رۆژ دەبوو و گەرما دادەهات، ئەستێرەکان لە سەر دەریایە دەدرەوشانەو. کەوشە چەرمەگا خۆشنەکراوەکان کە تووکیکی سووری درێژیان پێو بوو، هەر پەیدا نەبوونەو و سێبەری کابراش کە لەو کاتانە دا لە پەنای رادەووستا، قەت نەکەوتەو سەر دەریایە. لە پڕیک حەمەد ئەو بە خەیاڵ داها، کە نەکا کابرا تەقە لێکرا بێ و کوژرابێ و هەربۆیە بە پەلە هەتا ئەو جییهی ئەسپەکە لێکوژرابوو، رای کرد. بە بیری دا دەهات کابرا لە وێ کەوتبێ، بەلام هیچی نەدۆزییەو و دیسان بە دەروونیکی ئالۆزتر و بەتالترەو گەرایەو. پێیوابوو ئاخری ئەو ئالۆزییە دەی کوژێ! ئەو سەد قات لە ترس، دلەخورپە و نارەحەتی خراپتر بوو، هەر لە مردنیش خراپتر بوو. بریاری دا بچیتە کەبابخانەکە، کە هەوێل جار کابرای لە وێ دیوو. کاتیک هات، زوو بوو و بازار نەکرا بوو. حەمەد لە بەر دەرگای کەبابخانە ی چاوەروان مایەو. ئاخەرەکە دەرابە ی دوکانان بە خەرپە خەرپە هەلدرانەو و کابرای کەبابچیش دوکانەکە کردەو. وا دیار بوو ئیوارە ی پێشوو خاوینی کردۆتەو و بەجوانی گەسکی داو. کابرا ئاورگی پڕ کرد لە دار و ئاگری دا، گۆشتی کوتا، پیوازی چاک کرد، بیباری شین و تەماتە ی چاک کرد و گۆشتەکە لە

شیش دا. ئەو جار شاگردەکانی هاتن، هەر یەكە و پێشبه‌ندیکی سپیی گەورە ی لە خو دا و دەستیان بە کاری کرد. حەمەد لە وئ دانیشتبوو، ئانیشکی لە سەر میژەکە ی دادابوون و چاوی بریبوو قەلبەزە ی ئاوی ژیر چنارە بەرزکە ی. هیندیک ماسی لە نیو ئاوی جوگەکە ی دا، کە لە سەرەوێ پرا دەهات و بەرەوخوار بۆ لای ئاشی دەچوو، راست و چەپ دەهاتن و دەچوون. ماسیگرە سپییەکە، راست وەک چۆن بە سەر دەریایە دا دەفری، هەر ئاواش ئیستا بەرز بە سەر شاری دا دەفری. حەمەد دانیشتبوو و هیچی نەدەگوت، وەک ئەوێ وا بوو کە کابرای کەبابچی و شاگردەکانیشی نەدی، کە دەهاتن و دەچوون و کاریان دەکرد. شاکیر بەگ چوار جارن بە وئ دا هات و پۆیی، بەلام حەمەد وەک ئەوێ کە هەر نەشی دیتب، لە جیگای خوێ نەبزووت. نیو پۆیە نانیا بۆ هیئا، کەباب، جەعفەری، پیواز، بیباری شین و سوور و سماقیان لە گەل ماستاوی بۆ دانا. بۆنی کەبابی کە ئەو بەینە ی پر کردبوو، دەگەیشته ئەو بەستەزمانانە کە لەرزوتایان گرتبوو و کۆمەل کۆمەل، لەپولواز، بە لەشی قورای و تۆزاوی یەو، لە نیو مزگەوتی، حەساری مزگەوتی، نەخۆشخانەکە و کووچە و کۆلانی دەوروبەری ئەو، لە نیو خۆلی و لە سەر عەرز ی کەوتبوون و هەموویان زەرد، لەپولواز و کەلەلا، لە بەر ئیشی خویان دەیان نالاند. کابرای کەبابچی دەستیکی دیکەشی کەباب بۆ حەمەدی هیئا و ئەویش بی ئەوێ دەنگی بکا، خواردی. بۆنی ئەو کەبابە ی ئەوێ خۆش بوو، پیاو لی تیر نەدەبوو. دوا ی نیو پۆیە کەبابچی یەکە گوتی:

– لەمیژە کابرا نەهاتۆتە ئیره.

حەمەد وەک ئەوێ بەو قسە یە ی لە خەوئ وەخەبەر هاتب، سەری هەلینا و چاوی لی کرد. کەبابچی یەکە دووپاتی کردەو:

– لەمیژە نەهاتۆتەو ئیره.

حەمەد هیندیک بزووت و چاوه‌کانی بریسکانەو:

– مەبەسنت ئەو کابرایە یە کە پیللوه‌کانی لە چەرمەگای خۆشەکران؟ پیللوه‌کانی تووکنن، تووکه‌کیان سوورە؟ وایە؟

– نازانم پیللوه‌کانی چۆن؟ بەلام سەرنجم داوہتی و دە ی ناسمەو. وا دیارە ئەتۆ و ئەو نیوانتان زۆر خۆش نیە...

حەمەد پرس ی:

– دەزانی لە کوئیە؟

کاتیکی ئەو پرسیارە ی کرد بە حال هەناسە ی دەهات.

– لەمیژە نەهاتۆتەو ئیره.

– تازە ناشیەتەو؟

– وەللاھی نازانم!

- ناوی چی یه؟ دهی ناسی؟

- هەر جاریکم دیتوه... دواتر نهم دیوه تهوه.

- سبهینی... بلیی سبهینی نهیه تهوه؟

- ئهوهش نازانم!

پۆژی دواتر، بهیانی زوو، حەمەد له بهر ده‌رگای که بابخانه‌که‌ی پاره‌ستابوو. دیسان ده‌رابه‌ی دوکانه‌کان به گرموهۆر هه‌لدرا‌نه‌وه، ماسی‌یه‌کان ده‌ جوگه‌که‌ی بن دارچناره به‌رزه‌که‌ی دا مه‌له‌یان کرد و له گه‌ل ئه‌مسهر و ئه‌وسهر کردنی خۆیان ئه‌مدیو و ئه‌ودیو ده‌کرد و له ئاوی جوگه‌که‌ی دا که وه‌ک چاوی قرزالی پوون بوو، ده‌بریقانه‌وه. ماسیگره‌که ده ئاسمانی هه‌لچوو و خولی لی‌دان. خۆر له سه‌ری گاورکۆی دا و که‌بابچی‌یه‌که هات، ده‌رگای کرده‌وه، پیوازی ورد کرد و بۆنی گوشتی کوتراوی تیکه‌لاو له گه‌ل پیواز و بیباری سووری وردکراو ئه‌و به‌ینه‌ی پرکرد. شاگردەکان پیشبه‌ندی‌یان له خۆ به‌ستن، ئاورگیان پر کرد له په‌ژی، ئاگریان دا، باوه‌شینیان کرد و گه‌شاندیان‌ه‌وه. که‌بابچی‌یه‌که شیشه‌که‌بابه‌کانی له سه‌ر ئاگری دانان. تا وایان کرد بوو به‌ قاهوه‌لتوونیکی دره‌نگ و کابرا هه‌وه‌لده‌ست که‌بابی بۆ حەمەدی دانا، حەمەدیش بی ئه‌وه‌ی مه‌قی لی‌بی، نانه‌که‌ی خوارد. دیسانیش وه‌ک پۆژان بۆنی که‌بابی به‌ ده‌وروبه‌ری که‌بابخانه‌ی دا بلاو بۆوه و گه‌یشته‌ نیو ئه‌و خه‌لکه‌ نه‌خۆشه‌ی که‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل له نیو مزگه‌وتی، حه‌ساری مزگه‌وتی، نه‌خۆشخانه و کووچه و کۆلانی ده‌وروبه‌ری ئه‌وی که‌وتبوون و له به‌ر ته‌ورمی له‌رزوتا ده‌یان‌نالاند. دوا‌ی نیوه‌پۆیه‌ دیسان که‌بابچی‌یه‌که ده‌ستیک که‌بابی دیکه‌ی بۆ هی‌نا. حەمەد بی ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ برسیتی بکا و ئیشتیای له‌ که‌بابی بی، به‌ په‌له‌ هه‌رچی له سه‌ر سینی‌یه‌که‌ی بوو، به‌ سه‌وزی، که‌باب، نان و ته‌ماته‌وه هه‌مووی خوارد و قامکه‌کانی لستنه‌وه. کات تی‌په‌ری، حەمەد هه‌ر وا بی‌ده‌نگ له‌ وی دانیشتبوو و چاوی بریبوه دارچناره‌ گه‌وره‌که‌ی که‌ جوگه‌ ئاوه‌که‌ی به‌ بن دا ده‌پۆیی. که‌بابچی‌یه‌که هاته‌لای و گو‌تی:

- له‌میژه ئه‌و کابرایه نه‌هاتۆته‌وه ئیره.

حەمەد راجله‌کی:

- کاله‌مووینه‌ی چه‌رمی گای ده‌پی‌دان. له قه‌راغ ده‌ریایه‌ بوو. له په‌نا من پاره‌ستابوو و ئه‌من بۆخۆم چاوم به‌ لاقی که‌وت. لاقی راست له ته‌نیشت من بوون.

- ئه‌من نازانم چی ده‌پیدا‌بوون. جاریک نه‌بی نهم دیوه، ئه‌ویش ئه‌و پۆژه‌ی بوو که‌ تۆ به‌ دوا‌ی دا رات کرد.

- بی‌توا‌یه ئیستا ده‌بی له‌ کوی بی؟

- ئیدی نه‌هاتۆته‌وه ئیره.

- بلیی نه‌شیه‌ته‌وه؟

- نازانم.
 - ناوی چی یه؟
 - نازانم.
 - بەلكوو سبهینی بیتهوه...
 - جا چووزانم.
 - کاله مووینه کانی پیی له چهرمی گای ههلبه سراون...
 به یانیی رۆژی دواتریش، ههه لهو کاتی دا، حەمەد چۆوه ئهوی، به لام کابرا
 نه هاتبوو.
 حەمەد گوتی:
 - پیلاوه کانی کاله مووینه ن...
 - له چهرمی گای...
 - بللی بیتهوه؟
 که باچی یه که گوتی:
 - ههه خوا ده زانی!
 بۆنی که بابی شه پۆل شه پۆل له دوکانه که ی وی را به دهو روبهه را بلاو ده بووه.

سهیران، له بهر میشوولان، تۆری له ژوره خه وه کان هه لواسیوون، به لام حەمەد
 ههه ههستی شی پی نه کردبوو. که ده چوو بخهوی، تۆره که ی هه ل ده دایه وه، ده چوو
 یه کسهه دریز ده بوو و خهوی لی ده کهوت. میشووله پۆل پۆل وهک په له هه وران
 ده هاتن. هه موو به یانی یان سهیران ده ی دی که هی ندیک میشووله ته نانهت به
 تۆره که ش دا هاتوونه ژووری. میشووله کان زۆر پیس بوون، ئینسانیان ده خوارد.
 ته وای له شی سهیران و ئه وانی دیش ده خورا و نیوچاوان و ده ست و ده موچاویان
 هه ل ده مسا.

حەمەد له که بابخانه که ی را چوو بو دوکانی زهینوللا ئه فهندی و له وی شه وه به نیو
 مه زرای چه لتووکی دا، به ریگایه کی دا رۆیی که به ره و چیا ده چوو. چوو سهه گۆری
 مامۆستا زه کی و له وی را چوو و گونده کانی دهو روبهه هه موویان له کابرای گه را و
 ههه دووپاتی ده کرده وه:

- جلیقه یه کی چل دوگمه ی ئالیپوی ده بهه رایه، جلیقه یه کی شین...

- که سیکی ئاوام نه دیوه، نای ناسم...

- ددانیکی زیهه، سمیلی باداون، تانه یه کی له سهه چاوی یه، پانتۆلیکی شینی ده بهه
 رایه، پشتینیکی ئاوریشمی به ریشوی سپیی ده پشتی دا، گۆره وی یه کانی سوورن،
 کاله مووینه ی ده پی دان، ئهنگوستیله یه کی ده قامکی رایه، جی برینیکی به

پرومەتی یهوه و دیاره جئ برینی چه قۆیه. کهوایه کی خهتخت و کراسیکی
 ئاوریشمیشی ده بهر دایه و بروی زۆر گهوره و پرن...
 - نه خیر، کهسیکی وا ناسم، نازانم...

- ئەگه دهروا رادهژی و کاتیکی ئاور ده داتهوه، به سه لاقیکی دا ده سووری. گوئی
 شوپن و سه رهوهی لهشی له قهدهر لاقانی گه ورهیه. قامکی ئه ستورن، به لام
 نیوقه دی باریکه.
 - نای ناسم، نه م دیوه...

چه لئووک بلیند ببوو، ده گه یشته چوکی و مه زرا هه موو شین ده چوون. هه مه د هه ر وا
 به دوا ی کابرایه وه بوو و دئ به دئ، ته پک به ته پک و مه زرا به مه زرا لیی ده گه را،
 به لام نه ی ده دۆزی یه وه. هه رچی ویرانه و که لاهه هه بوون، قه لای پایاسی و ته نانه ت
 ئه ده نه شی لی گه را، نه ی دۆزی یه وه. زۆر نا هۆمید ببوو.

وا ی لی هات چوو و بنا ره کانی ئانا وارزاشی لی گه را. دروو هیچ ده ست و لاقی یان
 نه هیشتبوو. پاشان ریگایه کی خۆله پۆته ی گرته بهر، که لاقی ده گو یز تنه وه، خۆله که
 که له بهر تاو ئ سوور ببۆوه، هه لده ستا و له لاقوله ته ر و سه رو چاوی ده هالا و
 ده ی سووتاند.

راست له و کاته دا تووشی پیا وه که ی بوو. هه مه د زۆر خو شحال بوو، چاویکی لی کرد،
 بۆ لای چوو و هه تا نه گه یشته بنی، رانه وه ستا:
 - سه لامون عه له یکوم!

پیا وه که وه لامی سلای وه مه دی نه دایه وه. هه مه د رقی هه ستا و پرووی لی وه رگی را،
 به لام پیا وه که تی ته قاند و رۆیی. هه مه د زۆر نا ره حه ت بوو و خۆی لۆ مه کرد که
 بۆچی هه ر ده سه به جئ نه ی گرتوه و دوا ی ئه وه هه موو گه رانه ی هیشتوو یه تی ئاوا
 سووکوه اسان له ده ستی ده رچی. ئه و پۆر ژۆی هه تا تاریک دا هات، هه مه د هه ر به
 دوا ی کابرایه وه بوو. ئه وه به نیو پنچک، قامیشه لێن و دروو دالی دا هه ل ده هات و
 هه مه دیش له دوا ی نه ده بۆوه. ئاخ ره که ش لی ون بوو. سی رۆژی ته واو لی گه را،
 بی سوود بوو. کابرا ببوو تنۆکه ئاویک و ده عه رزی یه وه رۆچوو بوو. که هاته وه له
 راده به ده ر شه که ت بوو. تازه رۆژ وه ده ر ده که وت، موس لیم له بهر ده رگای ده ری پشتی
 وه دیواری دا بوو، دانیشه ت بوو سه ری بهر ببۆوه سه ر سینگی و هه ر ئاوا خه وی
 لی که وت بوو. دیار بوو چا وه پروانی وی بووه. هه مه د به ئه سپایی به ته نیشتی دا رۆیی
 و نه ی هیشت پیی بزانی. گوئی لی بوو دایه خو ری بۆ لاندی: "بی و نه بی ئه وه کو ره
 ما لۆی رانه که ی برایمه پروتی یه، هاتۆ ته وه! باشه ئه وه به که لکی چ دئ؟ دیار بوو
 ئاخ ره که ی هه ر وا ی لی دئ! ئه وه نیه شی ت بووه و وه ک مه جنوونی به ده ست و کیوان
 دا ده گه ری؟"

ئەو قسانە وەك خەنجەری کاریان لە جەرگی حەمەدی کرد، نەچووێ ژێر
 میسۆولەبەندەکەییەو و هەر وا لە وێ بۆی درێژ بوو. سەیران بەخەبەر بوو، بەلام
 وەرسوو، پشنتی تێکرد و لیفەکەیی بە سەر سەری خۆی کێشا.
 بەو شێوەییە حەمەد سێ شەو و پوژان کەوت. ژنەکان نان و ئاویان بە دمیەو
 دەکرد، بەلام یەک قسەشی لە گەل نەدەکردن. مەلا سەلام، مامۆستا وەلی و
 رەفەتی پێنەچیش هاتن بۆ لای، بەلام هۆشی نەبوو هیچیان بدوینێ.
 بەیانیی پوژی چوارەم حەمەد هیندیک گەش بوو. هەستا و بە پووخواشیەو نانی
 بەیان خوارد، بەلام هیشتا قسەیی نەدەکرد. پاشان هەستا و وەدەرکەوت. دایە
 حۆری لە داخان دەهری بیوو و توند بۆ ئەوێ ئەویش گویێ لێبێ، هاواری کرد:
 - یارەبی خۆدا ئەو مامۆستا زەکییە نەبەخشی! یارەبی لە گۆرەکەشی دا
 نەحەسێتەو! هەموو تاوانی وییە! لەوێتا ئەو مردو، کورەکە وەك شیتانی
 لێهاتو! خەلک دەلێن لە پیاویکی دەگەرێ، پوژ هەتا ئیواری بە دوای دا را دەکا،
 رێگیان دەپشکنێ، دەچتە قەرەغ دەریایە، مەزرایانی لێ دەکا و تەنانەت چۆتەو
 بناری ئاناوارزای لێگەرەو! پۆلە بەستەزمانەکەم، ئاخر خۆ من پیمگوتی نەچی
 بۆ لای ئاناوارزای، ئەوێ نیدی! بۆچما ئەو گۆرانییەت نەبیستوو: لە ئاناوارزای
 ئەسپان قەلەمباز داوین - کراسەکەیی وی بە خوینێ سوور بوو - لە کورێ من گەرێ
 - کورێ من کورێ ئەو عەشیرەتەییە - گۆچانی پیری بە بۆ ئەو کویرە بەستەزمانەیی
 هەلگرە...

بۆچما ئەمن ئەو گۆرانییەم بۆ نەگوتووی؟ بۆچما ئەمن نەمگوتوێ هەژدیهاکەیی
 ئاناوارزای لە کەس خۆش نابێ؟ بۆچما پیم نەگوتبووی کە هەرگیز پوو دە ئاناوارزای
 مەکەو! ئاخر ئەوانەم هەموو پێ نەگوتبووی و وشیارم نەکردبوویەو؟
 دایە حۆری ئیدی کێردی گەیشتبوو ئیسکانی و دەییەویست داخی خۆی بە هەتیوی
 برایمەرپووتی برێژێ، کەزمانی بەسرابوو و قسەیی نەدەکرد: وەللا بابە ئەو هەتیو
 لەوێتا فییری نوستنی سەر تەختی بوو، سواری ئەسپی عەرەبیی رەسەن دەبێ و
 وەك عەلییە شەلی چەکمان هەل دەکێشی، خۆی لێگۆرەو و شیت بوو! بەلێ ئەو
 بەناوبانگ بوو، پێیان دەگوت حەمەدۆک و ئەسپەکەیی مۆری پێغەمبەری بە
 مەلاشوویەو بوو، بەلام دایە حۆری، ئەو پیریژنە پەکی بە ئەسپ و مۆری پیروژ و
 شتی وا نەدەکەوت! ئەو هەتیو لە بییری نەماوێ کە بستە مندالیکی چارەرەش بوو،
 بۆخۆم بآلم بە سەر کێشا و ئیستاش دەزانم چی لێبکەم. ئەو هەتیو بە تەواوی
 شیت بوو، بە شاخ و دۆلان دا دەگەرێ و دەییەوێ کابرایەکی بدۆزیتەو. دەلێ کابرا
 ددانی زیڕە، زنجیری سەعاتەکەیی زیڕە... هیچ دوور نیە کەوشەکانیشی زیڕە نەبن!
 ئاخر هەتیو بێئەقلە، ئەتۆ چت لەو پیاوێ دەوێ؟ وەللاهی دەبێ دایە حۆریت
 ئەتۆش و ئەو پیاوێ ددانزێرە سمیلزێرە زنجیرزێرەشت دە قولینچکیکی پەستیوێ و

واتان بە سەر بێنئێ کە نەزانن زیندوون یان مردوون... ئەتۆ ئەو کچە مالمویرانەت هیناوەتە ئێرە، دەو شوینە گەرمە ی دا، لە غەریبێ یە دا، داتناو و ئیستاش خۆی تێناگەیهنی خویپری! کاتیک دایە حۆری سەر بەقوری مالمویرانت ئەم خانووی دی و وینە ی حەزرەتی عەلیی لە شوینی شیاوی خۆی بە دیواری یەو دی، گوتی ئۆخە ی ئەو کورە کە ئاقل بوو و پپی وابوو ئیدی لە لای دەحەسیتەو. دە بلیم رۆلە چت لئەنەیه؟ ئاخ... یارەبی خودا بتپاریزی. ئای خوایه... ئەو دەلیم چی؟ رەبی لال ب، زمانم بە برین چی و ئیدی نەتوانم تووک و نزایان بکەم! دایە حۆری هیناوەتە ئێرە، ئەو نیو گەرمایە ی، میشوولە ی لئین وە ک گورگی بە خوین تینوون، بوخۆشی یان نایەتەو، یان ئەگەر دیتەو، قروقە پ دادەنیشی و قسە یە کمان لە گەل ناکا. ئای خوایه، لێرە، لەو دەشتە ی چوکوو راپاویە، لەو گەرمایە ی، میشوولان لیمان بوونە گورگ و خەریکن قووتمان دەن، بەلام لەو تە لێرەم، ئەو خویپری یە ئاورپک وە دایکە حۆری خۆی نادا! چاو... ئەو هەتیو چوو لە لای وینە گەری ئەکسی داحەوا و بابادەمی کرپو، داحەواش چ داحەوا... مەمکی بستیک دەرپەریون، بابە ئادەمیش خۆ دێرە دا هەر وە ک بەشەرانیش ناچی و لەشی وە ک بەرازی کپوی تووکەنە. مامۆستای وینە گەر بە قەد مریشکیکی تووک پپو هەلواسیو. ئەو هەتیو خویپری یە پپی وایە بە وانە بوته شتیک و خۆی پپ بەشایی یە... جا تۆخوا ئەو ش وینە یە، وە لاهی هیچیان هیچ نین! تەمەشا کە... چون سیویکیان لە بەینی ئەو دوو گیلانە داناو و ماریکی بە قەد مارەکانی ئاناوارزاشیان لە گەلە، حەوا کە رپوتو قووتە و هەر گەلایەکی بە سمتی یەو هەلواسیو لە گەل ئادەمی بە کیشە هاتو، ئادەمیش پستی تێ کردو و نایەوی بەو حالە ی بی بێنئێ...

بەو شیو یە دایە حۆری هەر دە ی بۆ لاند، جنیوی دەدان، تووک و نزای دەکردن و تەوس و پلاری داویشت. تەنانەت ئەگەر سەیران نەگەیشتبایە، نیو بژیوانی نە کردبایە و هیوری نە کردبایەو، لەوانە بوو دایە حۆری ئەو نەندی شوو لئ هەل کیشابایە و هیندە ی قسە ی ناحەز بە زاری دا هاتبایە، کە ئیدی نە ی توانییا، چاو لە چاوی حەمدی بکاتەو و دوا یەش کە پەژیوان دەبوو، نارەحەت دەبوو و بە چۆکی خۆی دادەدا. هەر بۆ یە سەیران لە بەری دە پارایەو و دە ی گوت:

- دایە حۆری، دایە حۆری گیان! کچی بۆ خاتری خودای، ئاوا خەمی داگری و خۆت نارەحەت کە ی، دەمری و حەمد و ئیمەش هەموو مالمویران دەکە ی! دایە گیان حەمد نارەحەتە، گرفتی هە یە، بەلام دەبی سە بر بگرین و ددان بە جەرگی خۆمان داگرین. خودا گەورە یە و ئیشاللا هەر بوخۆی رپگایە ک بۆ ئەو کۆسپەش دەدۆزیتەو!

- باشە، ئەو کابرایە کە حەمد بە دوا ی دا دەگەرئێ، کئی یە؟ ئەو بابانویرانە چ کەسە کە حەمدی منی ئاوا عەودال کردو؟

- نازانم دایه گیان... بەلام پراوەستە، هیندەهێ پێناچێ حەمەدۆك وشیار دەبیتەوه و وازی لێدینێ. دیاره حەمەد نارهحەتییهکی ههیه دایه!
- باشه، دهبی چ نارهحەتییهکی ههبی؟
- نازانم، دایه.

دایه حۆری دەمۆدهست خاوبۆوه، رق و توورەیی چییه، ده دلی دا نهما و له تهوس و پلارهکانیش که ده حەمەدی گرتبوون، پەژێوان بۆوه:
- پۆله گیان، ئەدی ئەو بۆ نایه گرتەکهی له گەل ئیمه باس بکا! هەر بزانی نارهحەتییهکی چییه، ههموو ههولێ خۆمی بۆ ددهم و خۆشمی به قوربان دهکەم. هەر چی ههमे و نیمه به قوربانی ویی دهکەم. بهلێ بهلێ... خۆشمی ده سەر دهگێرم! رهبی تووکم له سهری زمانی بی، ئەو زمانه به برین چێ تووک له حەمەدی دهکا. حەمەدۆکی من، گوڵی سووری من، که خودا وهک شیرێ خۆی، وهک ههزرتی عەلیی دروست کردوه، ئیستا گرتی ههیه. ئاخر هینده خۆی بخواتهوه، پێدهچێ! خوا نهخواستە دلی رادهوهستی! خودا بمان پارێزێ! ئاخر کچم دهبی گرتەکهی چ بی؟ تههشا که: خانووی چاک دهلێی، ههیهتی. خانووی دهلێی قهسری پاشایه و ئەو ههسار و باغه جوانهشی ههیه! ئەگه به بازاری دا دهروا، تهواوی ئەو دوکاندارانه له بهری ههلهستن! خو ناشزانن ئەو حەمەدۆکی بهناوبانگه. با هەر نهشزانن و هەر ئەو و من و خۆت بزانی و دیاره خواش دهزانێ... ده باشه، با ئەو کابرا ددانزێره پیلانزێره هەر نه دۆزیتەوه! ئەگه نهی دۆزییهوه چ دهقهومی؟

- ئەمن پیموايه يهکێک ئەو کابرایهی دهناسی و حەمەدیش ناسیویهتهوه.

دایه حۆری توورە بوو و دهستی دهکهلهکهی نا:

- پۆله گیان، سهیران، بووکه جوانهکەم، چیدی وهک پشیلەهێ به دهوری دیزهێ گوشتی دا مه میاوینه! پۆله با چی دیکه خۆمان فریو نه دهین! ههتا کهنگی ئەوهی بشارینهوه؟! بۆ چاومان بقووچینین؟ ئیمه دهزانین بۆچی حەمەد وا دهکا و گرتەکهش چییه!

سهیران سوور ههلهگهرا، ئارهقیکی ساردی هینا و برد و سهری بهردایهوه:

- وایه، دایه گیان، شاردنهوهی بی سووده. حەمەد وازی شاخی ههستاوتهوه، بهلام هیشتا به تهواوی ساغ نهبوتهوه. هەر بۆیهش نارهحەته و خهریکه دیق دهکا... ئاخر ئەهێ هاوار ئیمه چمان لێ کردوه؟ بۆ دهیهوی به جیمان بیلێ؟

پاشان سهری وه سەر دهستی دایه حۆری کرد و له پرمهێ گریانێ دا:

- ئاخر چمان لێ کردوه؟ نارهحەتمان کردوه؟ خو قهت نهی گوتوه لیمان نارهحەته! دوو مانگیش دهبی قسهی له گەل نه کردوین! ده با برواتهوه شاخی و ببیتهوه حەمەدۆك، بهلام چی دی ئیمهش و خۆشی ئازار نه دا. با چیدی وه دواي ئەو پیاوه

ددا نزیڤرە ی نەكەوئ! با چی دیکە خوئی شهكەت و شەلأل نەكا! بەسە با چیدی زووخواومان پئەهەلنەهینی... دایە گیان... توخوا دایە، ئەمن چم لئ کردووە؟ دایە خوئی هیچی نەگوت، ڤاوہستا تا سەیران گریان و قسەکانی تەواو بوون و کولئی دلئی خوئی ڤشت. تەنیا دەستی بە سەری دا دینا و دەی لاواندەوہ. دوای ئەوہی سەیران ئارام بوو و دانیشت، ئەویش چوو لە پەنای دانیشت، دەستی هاویشتە سەر شانی و بە ئارامی گوئی:

– کچم، کیزۆلە جوانەکەم، گولە سوورە چارەڤەشەکەم، ئەمن ئەو حەمەدە ی لەو کاتەوہ لە دایکی خوئی بوو، دەناسم. بە مندالی لە گەلئی بووم، تا گەورە بوو، هەر ئاگام لئیی بوو و بە گەورەبیش قەت لئیی بیخەبەر نەبووم. هیچکەس ئەو کورە ی وەک من نانسئ. ئەمن دەزانم ئەو بێر لە چی دەکاتەوہ و دەنیو خوئی دا چ دەکیشئ! کچم، بە خوا ئەگەر مردنی مامۆستا زەکیش بە سەر دا نەهاتبا، هۆیکە ی دیکە هەر دەبوو کە حەمەد لە شاخی بداتەوہ. گولەکەم، کیزە شیرینەکەم، گویم لئ بگرە. ئەو تەوانی تو نیه! ئەگەر حەمەد ئەو ماوہیەش تەوانیوہتی خوئی ڤا بگرئ و لیرە بمینیتەوہ، لەبەر ئەوہیە کە تو و منی زور خووش دەوئ. تەنانەت لە خووشی زیاتر خووش دەوین! ئەو دەروونی لە گەل ئەو ژیانە ی نامۆیە و لە گەل زولم و ستەم دەرنابا! کەوابوو ڤروانە کچم، لە جیاتیی ئەوہی ئەو هەر یەسکو ڤیستیک بی و بە سەر ڤیوہ بی و بچئ، یان وەک دەستەنوینی قەرەچی یان لە وئ ڤان بیتەوہ، لە جیاتیی ئەوہی بە دەروونیککی خەماوی و ئالۆزەوہ لە جیوبانی نەرموگەرم و لیفە ی حەریر دا بتلیتەوہ، لە جیاتیی ئەوہی کە لە حەیفی ئەو شتانە ی دە ی بینئ، دلئی بتوقئ، یان دە نیو خوئی دا زووخواوئ هەلینئ، نەخووش بکەوئ و دە جییە بکەوئ، وا چاترە بچیتەوہ شاخی و لە وئ وەک هەلۆیکە، شەهینیک، یان ڤلینگیک بمرئ! کچم، لە هەوہلۆیە چارە ی ئیمە ئاوا نووسراوہ. ڤیتوانەبی تەوانی تو یە. لئیی گەرئ با ڤوژئیککی تاریکوڤوونی بەیانی، لئیی سواری ئەسپی بی، تەنگئ دە شانی کا، فیشەکدانان چەپ و راست لە خو بەستئ و ڤروانەوہ شاخی!

سەیران فرمیسکەکانی سڤینەوہ و گوئی:

– بەلئ، راست دەکە ی دایە، وا چاکترە بچیتەوہ شاخی و بەو حالە ی لیرە نەمینیتەوہ! وەک ڤلینگیک، وەک شەهینیک، ڤروانەوہ مالی خوئی کە چیا یە. ئەو دەمە ی لە بەرزایی ئاسمانئ دەڤرئ، وەک ڤوژئ دەترووسکیتەوہ، نەک ئەو کاتە ی کە نزم دەبی و ڤوژ بە ڤوژ زیاتر بەرەو نشیو دەکشئ. ئەو دەبی بە سەر چیا بەرزەکان دا ڤرئ، لە سەر لووتکە ی کیوہکان بترووسکیتەوہ و لە وپوہ تیشکی بگە یەنیتە دلئی من و گەرمم داھینئ. ئەمن هەتا ماوم چاوہروانی دەبم. ئەمن دەمەوئ ببیتەوہ حەمەدۆک، ببیتەوہ ڤلینگی چیا ی هەزارگای. وەللاھی ئەمن هیچم لئ نەکردوہ، وا نیه دایە خوئی؟ ئەمن دلیم نە یەشاندوہ. هەمیشە ڤیزم گرتوہ و قەت

شتیكى وام نه كردوه، پيى ناخۆش بى. وانیه دایه حۆرى؟ توخوا وه لامم ده وه بزانه قهت ئەمن دلى ويم يه شانده؟

دایه حۆرى دهستی دهستۆى کرد، به خۆیه وه گوشى و وهک مندان پرای ژاند:
- گۆله کهم، کیزه خوینشیرینه کهم، بهسته زمانه کهم، مسکینه کهم. خودا ئەتۆى زۆر باش دروست کردوه. دلپشت وهک پوخسارت جوانه گۆله کهم! ناسکۆله کهم، ئەتۆ قهت خراپ نه جوولآوى يه وه. ئەتۆ خاوهنى دلپكى زۆر گهوره و میهره بانى...
ئهو جار سهیرانى بهردا و گوتى:

- کیزه چاو ئەستیره کهم، هیندیک پیاوی دیکهش هه، که وهک حه مەدی وان. کاتى خۆى به تالآغای یوووک به منى گوتوه که کرمیکى شه به قدار له دلى حه مەدۆكى دا ههیه، ئەو کرمه به دايم دلى وى دهخوا، ئەگەر ئەوان ئەو کرمه یان بۆ بکوژرئ، وهک ئى بايراموغلئى، ئیدی دهرووخین... هەر به زیندوووی دهمرن، وهک بايراموغلئى... وهک ئیستای حه مەدی!

- شوکرانه بزیرم دایه حۆرى، شوکری خودای ده کهم، مه پیکى ده کهمه قوربانى. خۆ ئەمن هه له یه کم نه کردوه، وا نیه؟ خودا بوخۆى ده زانى ئەمن قهتم دل نه یه شانده!
دایه حۆرى قسه کهى برى:

- به سه بى دهنگ به، ئەتۆ چت پى ده کرئ؟ ئەوه کارى خودایه! خودا ئەو کرمه شه به قداره ی ده دلى حه مەدی هاویشته!

پاشان یه کترین ده ئامیز گرت و سهیران ههردوووک دهستی دایه حۆرى ماچ کرد.
داوی ئەوه ههردووکیان چوونه چیشتهخانه که یان و دهستیان به چیشتهلینانئ کرد.
چی حه مەد پيى خۆش بوو لییان نا. هیچیان چی دیکه ههستیان به خه م و په ژاره نه ده کرد و له خۆشى یان دهت گوت فرین. لای ئیوارئ حه مەد به لاره وه لاره وه، وهک که سیکی ده خه وئ دا برهوا، هاته وه. کاتیک سهیران و دایه حۆرى له حه ساری گوییان له دهنگی پيى بوو، ههردووکیان پرایان کرده ده رئ، به پیری یه وه چوون، ده ئامیزیان گرت و ماچبارانیان کرد. قابله مەکان له سه ر ئاوری بوون و بونیکی خۆشیان لی هه لده ستا. دایه حۆرى بئ ئەوه ی بیر بکاته وه، یه کببن قسه ی ده کرد، باسی ریحانه کانی خۆى ده کرد که تازه شه تلئ کرد بوون و تاریفی بۆنه که یانی ده کرد، باسی هیلانه په ره سیلکه که ی هه یوانی ده کرد، ده ی گوت بیچووه په ره سیلکه کان زاریان داده پچرن، هه تا دایکیان شتیان بۆ تی ده کا. ههروه ها باسی شار و ئەو پیاوه شی کرد که زنجیری سه عاته که ی زیڕ بوو... سهیری کرد حه مەد گهش بووه، ئەویش له سه ر قسه که ی رۆی... خه لکی شاری ده لئین خوارزای مه لا سه لامی سهیری به سه ر هاته وه: رۆژ هه تا ئیوارئ به دواى کابرایه کی دا ده گه رئ که هه م ددانی زیړه و هه م زنجیری سه عاته که ی. ده لئین خه و و خۆراکی لی هه لگه راوه، به لام ئەوه ی ئەو لیی ده گه رئ، هه ر له بناخه دا نیه... دایه حۆرى له و باسه ی را

چووە باسیکی دیکە. گوتی شەش مریشکی هیلکە کەرم کەریون و ئیستا هەر شەشیان کورکن، هەر یەکەو پەری کۆشیکم هیلکە وە بەرناون و لە سەر هیلکان کەوتوون. ئەو جار باسەکە ی گۆری و چووە سەر تاریدی هەنگوینی شاخی، گوتی هیندە بە قەوتە هەر کەس بیخوا قەتی لە بیر ناچی. پاشان باسی دەریایە کرد و گوتی هیندە پانوبەرینە، شەوانە کە چاوی لی دەکە و دەتەوی ئەو سەری ببینی، تەمەشا دەکە لە گەل ئەستێران تیکەل بوو و ئیدی ئەستێرە نەبی، هیچ شتیک نابینری. سەیران لیڕە دا وە قسە هات و گوتی:

– راست دەکە دایە، ئەمنیش شەویکی چاوم لە دەریایە کرد و دیتم دەریا پەری ئەستێرە! دەتگوت ئاسمان خروپتوونی دە دەریایە کەوتو! حەمەد بە قسە ژنەکان خوشحال دەبوو و بە دەم نانخواردنەو بە تەواوی گوپی بو. پراگرتبوون. قسەکانی بە دل بوون و هەستی دەکرد جار بە جار زیاتر دەکریتەو و هەست بە خوشی دەکا. لەگەل ئەو شە کە دیسان قسە نەکرد، بەلام بە روونی دیار بوو کە گۆراو. چاوەکانی گەشتەر ببوون. جار جار بزهیهکی دەهاتی و لیوہکانی دەکرانەو. دواي نانخواردنی هەستا و چوو لە ژیر میسولە بەندەکە درێژ بوو. سەر وە سەر سەری کردن و خەوتنی یەک بوو. سەیران لە سەرەخۆ گوتی:

– بڕوانە دایە حۆری، چەند جوان نوستوو! چاوی چۆن لیوہکانی هەل قرچاندو؟ هەر دەلیی مندالیکی پاک و ساکارە! ئەری قەت کەس چەتە دیوہ ئاوا پاک و بی تاوان بخەوی؟

– بەلی، ئیستا چەتە وەک ئەو حەمەدۆکە خۆمان، کە ئەو لە پیش چاومانە و پیشتریش کویرۆغلی. ئەوانە چونکە هەمیشە دلایان پاک بوو، کاتیکی خەوتوون وەک مندالیکی پاک و بی تاوان چوون! حەزرەتی عەلی، ئیمامی چاوکالمان، ئەوہی کە بە شیرینی خودای بەناوبانگ بوو، ئەویش هەر وەک حەمەدۆکی بوو: دەلیین ئەویش کە نوستو، لیوہکانی ئاوا وەک مندالان هەل قرچاندو. ئەوانە دلایان رووناکە، لە دەروون دا وەک مندالیکی پاک و ساکارن، وەک ئەو حەمەدۆکە خۆمان! هەربۆیەشە تووشی ئەو هەموو نارەحەتی و کۆسپانە دین!

سەیران و دایە حۆری چوونە دەری و لە حەساری دانیشتن. دایە حۆری دەستی بە گۆرانی گوتنی کرد. گۆرانی یەکی کۆنی زۆر خوشی دەگوت کە سەیران قەتی نەبیستبوو. هەوہلی سەیران هەر گوپی دەدایە، بەلام زۆری پی نەچوو کە ئەویش وە لۆرانەو کەوت و لە بەری گێرایەو. هەوا زۆر گەرم بوو. کزەبایەکی هات. کزەبایەکی بۆنی شاخی پیوہ بوو.

هەتا پاییز داها، کار و پیشەى حەمەدى ئەوه بوو که له بهینی لیواری دەریایه، دوکانی زهینوللا ئەفەندی و کهبابخانەکهی دا ده هاتوچۆ دا بی، له قەرغ دەریایه دانیشی و چاو ببریته ئاوه شینه بریقەداره بی سنوورهکهی، ماسیگره تهنیاکه که بهرز دهبووه بو ئاسمانی، خرهکه که پنگهکانی لی بوون و پهپوله مردووهکه که هیشتا هەر له وئ کهوتبوو. جاروبار به نیو چهلتووکه جارپی دا دهچوو بو قهلائی پایاسی و گوندهکانی دهوروبهری ویشی به سەر دهکردهوه. به کورتی ههموو دهوروبهری شارهکهی دهگهرا، تهنانته ههتا بناری گاورکۆش دهچوو. له وئ خهڵک باسی مستۆ پاشایان بو کرد. مستۆ پاشا زوو چهته ببوو و قهلایهکی له سەر رهوهزه بهردیکی بهرز دروست کردبوو. ئەو قهلایه ئیستاش مابوو. دهیانگوت مستۆ پاشا یاغی بووه، هەر کاروانیکی بیهره دا رۆیوه، باجی لی وهگرتهوه و بهشیکی باجهکهشی بو سولتانی ناردوه. مستۆ پاشا خزمی کووچیکهعلی ئوغللی بوو که ئەویش به پیی بریاری سولتانی گهوره وهک بهگیکی عهشیرهتی ئویزه رلی قبول کرابوو.

حەمەد چوو قهلائی پایاسیش که ئەو کاتی زیندان بوو. دیواره ئەستوورهکانی ئەو قهلایهی پیاویان لی دهتوقی. رۆژیکیان کاتیگ ئاوی دەریایه به تهواوی روون بوو، کهشتییهکی گهورهی چاوپێکهوت که له شوق و روناکایی دا دهدرهوشایهوه و وای دههاته بهر چاو که له نیوان ئاسمان و دەریایه دا رادهژی. کهشتییهکه ماوهیهکی زۆر جوولەهی نهدهکرد، پاشان چراکانی کوورژانهوه و ورده ورده له ئاوی دا نوقم بوو و ون بوو... حەمەد به نیو چهلتووکه جاربهکەش دا دهرویی. مهزراکه ههمووی شین دهچوو و پیر بوو له سیسره. میشووله ههشریان دهکرد و نهک هەر ئینسانهکانیان وه ئامان هینابوون، بهلکوو هیندهی نه مابوو ئەسپ، مهر، مانگا و مالاتی دیکهش که شهوانه له دهری دهمانهوه، ههلووشن. وا له مالاتی بهسته زمان دههالان و ده میان تی دهنان، ههموو گیانیان خوینی لی دهچورا. گوورستانی گوندهکان ریز ریز گووری تازهیان پیوه زیاد دهبوو. له هیندیک گوندان که گوورستانهکانیان بهرتهسک بوو، جی نه مابوو مردووی لی بنیژن. خاوهزهی یه گهورهکان که وادهیان دابوو به پوولی خویان میشووله بهندان بو خهڵکی گوندهکان بکرن، گوپی خویان ئاخیبوو، تهنانته یهک میشووله بهندیشیان بو هیچ کهس نه کرپیوو و دهتگوت میشیکیشیان لی میوان نیه. خهڵکهکه دهنیو قوروقالی پیر له میشووله دا دهتلانهوه و میشوولهش رۆژ به رۆژ پتر دهبوون و زیاتر برستیان لی دهبرین. پیاو، ژن و مندالی جووتیرهکان هەر یهسکو پیستیکیان لی مابوو.

بهو حالهش ئیستا ئیدی کهس له دوکانی زهینوللا ئەفەندی باسی بارودۆخی گوندهکان و مردنی ماموستا زهکیی نهدهکرد. دهتگوت کهسیک به ناوی زهکی نهژاد هەر قهت نهبووه، یان ئەوهی که دهگوترا ئاو وهسەر گوندهکان گهراوه، خهڵک ده قوروقالی دا دهژین و میشووله خهریکن پیاوی دهخون، هەر گالته بووه! حەمەد

سەری سوپمابوو. مامۆستا زەکی پێش مردنیی زۆری باسی ئەو وەزەعی بۆ کردبوو، بەلام ئەوەی دەی دی زۆر لەو خراپتر بوو کە ئەو لیکی دابوو و کارەساتەکە ئیستا زۆر پوونتر خۆی دەنواند. جووتیەرەکان دە قوروقالی دا دەژیان و تاولەرز حەشری دەکرد. کوژرانی مامۆستا زەکی جووتیەرەکانی چاوترسین کردبوو.

دوکانی زەینوللا ئەفەندی ئیستاش مەکوێ ئیوارانی گەورە گەورانی شاری بوو. لە وێ کۆ دەبوونەو، خزمەتیان دەکرا، چایان دەخواردو و قسەیی خۆیان دەکردن. دیارە کاتیکیش لە وێ وەدەر دەهوتن، هەرکامە و بە شیوەیەک دەنگۆیان وەدوو دەخرا و بە خراپ باسیان دەکرا: ئەو دزە، ئەو تاوانبارە، ئەوەی دی ساختەچی و فیلبازە، ئەوەیان بەرچاوتەنگە... دیارە ئەوانەیی هاتوچۆی ئەویشیان دەکرد، هەموویان دەیانزانی کە پاشەملە باسیان دەکری و کاتیکی لە دوکانەکە هاتنە دەری، هەر هاوونشینەکانی خۆیان باسیان دەکەن و دەنگۆیان وەدوو دەخەن. حەمەد لەو شتەیی سەری زۆر سوپ دەما، بەلام قەت پێی خۆش نەبوو لەو بارەو پرسیار لە مەلا سەلامی یان کەسیکی دیکە لە هاوڕێکانی مامۆستا زەکی بکا. حەمەد دەیانزانی کە زۆر جارن باسی خۆشی لەو دانیشتنانە دا دەکری. سەرەتا خەلک گوتبوویان کە حەمەد بە دووی کەسیکی یەوێهە کە ددان، سمیل و کەوشەکانی زیپن، بەلام دوای ماوێهەکی پیاوێهەیان کردبوو کچیک و کچەکەش پیرچی زیپ بوو، ملوانکەیی زیپی دە ملی دا بوو و ئەنگوستیلەیی زیپیشی دە قامکی دا بوو. حەمەد ئەوەشی دەزانای کە زۆر دەنگۆیان سەبارەت بە سەیرانییش ساز کردبوون، بەلام کەس نەیی دەوێرا بۆی بگێریتەو.

هەتا هاوین تەواو بوو، حەمەد لە گەل ئەو دەنگۆ و قسەو باسانە ژیا و بیستنی. لەو بەینەیی دا هیندیکی کەسیش هەبوون کە حەمەد باوهری پێیان بوو و بەدل پێزی دەگرتن. ئەوانەش مەلا سەلام، وەلیی زیندروو و پەفەعتی پینەچی بوون، کە حەمەد لەوێ دوایەیان هیندیکی دوودل بوو. سەرەنجام هاوین بەسەرچوو و پاییز داها. بیجگە لە دایە حۆری، سەیران و تا رادەیهک مەلا سەلامیش کەس نەیی دەزانای حەمەد بێر لە چی دەکاتەو و ئەویش ئەمەیی پێی خۆش بوو، بەلام ئەو کە نەیی دەتوانای ساغ بیتهو و بریاری یەکجارەکی بدا، زۆری ئازار دەدا. مەلا سەلام یەک - دوو جارن ویستبووی راست و پەوان قسەیی لە گەل بکا و نیازی دلی بزانی، بەلام هەر زوو تیگەیشتبوو کە حەمەد کەم و زۆر نایهوی گریی دلی بکاتەو و قسان بکا، هەر بۆیە وازی لی هینابوو.

کە پاییز داها، چەلتووک گەیشت. گولی چەلتووکەکەیی بە لاسکیو هەلمسان و چەلتووکە جارەکان وەک ئەو زهوی یانەیی گەنمیان لی دەچیندرا زەرد هەلگەران. خەلکیکی زۆر کە بە سەپان گیرابوون، لە شاخی و لە دەشتی را داوهرین. هەموو کز و کەلەلا و هەر یەکەو کۆلیکی پێ. لە قەرەغ زهوی یەکان خێوێتیان هەلدان و کۆخیان

دروست كردن. پاشان دەستیان دا داسان، چوونە نیو چەلتووکه جاری، که هەتا ئەژنۆیان بە قورپۆه دەبوون و دەستیان بە چەلتووکه دروونی کرد. سەپانیکی زۆر بەو شیوهیە پۆژ هەتا ئیواری، لە تاریکوپروونی بەیانییەوه هەتا تاریکانی، کاریان دەکرد. چەلتووکه جار دەتگوت دەریایە. قور هەتا چۆکی دەهات و لە نیو ئەو قورپۆزە لەقەهە دا پۆل پۆل ژن، پیاو، مندال، پیر و جحیل کاریان دەکرد. گرموھۆری کولۆشکوتان گویی پیاوی کەر دەکرد. برینجەکه دواي کوتان و خاوینکردنەوه لە عەرەبەهێ گەورە گەورە کە کەل یان گایان تی دەکران، یان لە داشقەهێ کە ئەسپی قورپۆی پرایان دەکیشان، بار دەکران و بەرپۆ دەکرانە جەبھان و ئەدەنەهێ.

لە بەرەبەری تەواو بوونی بەرھەم کۆکردنەوه کەهێ دا، بارانی چوکور اوویە دەستی بە بارینی کرد. ھەموو سالی ھەر وا بوو. بارانەکه پسانەوہی نەبوو، و پۆژ بە پۆژ خراپتر دەبوو. گرمەهێ ھەوران و شەبەقی برووسکان نەدەبرایەوه. رەشەبا خێوہتی سەپانانی ھەلدەکەند و کۆخەکانی تیکەوہ دەپێچان. ئەوانیش ناچار بە پەلەپەل خۆیان کۆ کردەوہ، بەشیکیان بەرەو شوینی ژیانی خۆیان لە دەشتەکان و چیاکان بوونەوہ و بەشیکیان دەستەوہستان و بی دەرتان ھاتنە نیو شاری و لە بن دیواری مزگەوتی و ھەساری شارەداری مانەوہ. ھەمەد ئاگادار بوو کە ئەوانە ئەو سەپانانە بوون کە خاوەن زەوہی یەکان پوولیان نەدەدانی و ئەوانیش ھەولیان دەدا ھەقەکەیان بستینن. ھەمەد خەفەتی بو ئەو خەلکە بەستەزمانەهێ دەخوارد، پێی خۆش بوو بزانی ئاخری کارەکەیان بە کوئ دەگا و چییان بە سەر دی. ھەر بۆیە بەیانی زوو ھەستا، چووہ شاری و لە وئ چووہ نیو سەپانەکان کە لە بەر بارانی ھەلدەلەرزین. پاشان ئەوان بو ئەستاندنی پوولەکەیان بو لای ئاغا و بەگەکان وەرپۆ کەوتن، ئەویش نەھاتەوہ و لە گەلیان چوو. دەو ھالەهێ دا ھەمەد لاوازتر ببوو، بەلام چالاکتر و توندوتۆلتری دەنواند. کە لیت دەپروانی وەک خەنجەرێکی تیزت دەھاتە بەرچاو و چاوەکانیشی گەورەتر ببوون. ئەو گۆرانە توند و تیزە، دایە حۆری و سەیرانی دەترساند. مەلا سەلامیش نیگەران بوو.

دایە حۆری نالاندی:

– گولەکەم، کیژە جوانەکەم، ھەمەد دەست داتەوہ تەفەنگی و بچیتەوہ شاخی چاترە لە وەهێ لیڤە بمینیتەوہ و نەختە نەختە بمرئ... من و تۆ، دوو بە دوو دەتوانین کاروباری خۆمان جی بەجی بکەین و بە تاییەت ئیستا کە موسلیم لیڤەهێ، گرفتمان نابئ. خوا بکا ئەو ھەر چی زووتر برۆا، ئیمەش دلمان ھیندیک دەھەسیتەوہ و ھیندە نیگەران نابین...

– ئیشاللا دایە حۆری، ئیشاللا...

سەپانەکان لە بەیانییەوہ تا ئیواری لە بەر دەرگای ئاغا و بەگەکان چاوەپروان بوون، بەلام ھەرچی ھەولیان دا و کوورپۆزانەوہ، کەس لیئەنەپرسین و کەسیش

دەرگای لێنەکردنەو. ئەگەر بە هەلکەوت ئاگایەکیش بە لایان دا دەهات، دەپارانەو و دەیاننالاند:

– ئاغا گیان، دەستت ماچ دەکەین! لاقت ماچ دەکەین! ئاخر ئیئە کارمان بۆ کردووی و پەنجمان کێشاو. بەزەییەت پێمان دابۆ و حەقی خۆمان بەدەیه! ئاغا گیان، ئاخر ئیئە چۆن بێ پوول بچینەو؟ خۆ نانی شەو پێمان نیە! چاومان لێکە ئاغا! بۆخۆمان و ژن و مندالمان هێندەمان کار بۆ کردووی، لە پێکەوتووین و هیچمان وەک بنیادەمی ناچین! هەموومان بە پیر و جحیلەو نەخۆشین. ئاخر بمان بینە لە بەر ئەو بارانەمی چمان لێهاتو؟ بۆخۆت دەبینی چەند بێئەنواين!

ئاگاکەش بە لالووتی وەلامی دەدایەو:

– برینجەکە نەفرۆشراو، کۆمپانییەکە هێشتا پوولی نەداومی...

وەلامی ئاگاکان لە وەی زیاتر نەبوو. بەشیک لە سەپانەکان سەرەنجام وازیان لە پوولەکەیان هینا و بە چاوی بە فرمیسکەو شارەکەیان بە جی هێشت.

لەو بارەو شاکیر بەگ لە هەموو ئاگاکان بێچاوو پوتر بوو و کەم و زۆر گوئی نەدەدا بە سەپانە بێئەنواکان. ئەو کۆمەلە سەپانەمی کاریان بۆ وی کردبوو و دیارە زۆریش بوون، لە بەیانیهو تا ئیوارێ بە دوایەو بوون. بەستەزمانانە رێگایەکی دیکەیان نەبوو، ئاغا بۆ هەر لایەکی نیو شاری چووبا، وەدوای دەکەوتن، دەپارانەو و کە ئەویش وەلامی نەدەدانەو تووک و نزایان لێدەکرد، کاتیکی دەچوو قاوەخانەمی، لە بەر دەرگا رادەوستان و چاوەروانی دەبوون، کە بەرەومالیش دەبوو، بە دوای دا دەپۆشستن و لە دەرەووی حەساری کۆ دەبوونەو. کە دەچوو لای شارەدار، یان دوکانی زەینوللا ئەفەندیش، ئەوان لە دەرەو رادەوستان و بە لەشی قورای و خووساوەو لە وێ رادەوستان.

وای لێهاتبوو خەلکی شارەکەمی لە گەل ئەو بەزەمی راهاتبوون، نە خۆیان دە سەپانەکان دەگەیان و نە پێشیانەو ماندوو بوون. هەر زەینوللا ئەفەندی باسی دەکردن و ئەویش بەووە ماندوو بوو کە گویا سەپانەکان پوومی شارەکەیان تیکدابوو، هەلسوکەوتیان پاشکەوتوانە بوو و ببوونە هۆی ناپەحەتی خەلکی شارەکە. تەنیا مامۆستای وینەگەر و هاوڕێکانی زگیان بە سەپانەکان دەسووتا و کاتیکی لە مالەکانی خۆیان کۆ دەبوونەو، باسیان دەکردن و برۆیان وابوو کە هەم دەولەت و هەم بەگەکان ستم لە سەپانەکان دەکەن.

ئەو پۆرژێ حەمەد بەیانیهی زوو – هەر وەک پۆژانی پێشوو – خۆی گەیانە نیو شاری. لە قاوەخانەمی لە گەل پەفەتی پینەچی چایەکی خواردەو و دەو خەلکە شروشیپۆیهو پام، کە لەو بەری قاوەخانەکەمی لە ترسی بارانەمی خۆیان دە بن گویسوانە و پەنا و پەسیوان پەستاوتبوو. لە نەکاو خەلکەکە بزووت، بە ئارامی، بە

شەنە، پیمەرە، پاچ و تەنانت بەرد و گۆپالەو لە بن دارچنارە بەرزەکەى مەیدانى کۆ بوونەو. وردە وردە خەلکی دیکەشیان تیکەل بوون و لە هەموو لایەکەو سەپانی رووتورەجال داوهرین. هەتا نیوەرۆیە لە وى بوون و جەنگەى نیوەرۆیە ئەوئەندە زۆر بوون، مەیدانەکە هەلەنەدەگرتن، حەسارى مزگەوت و شەقامەکانیشیان پڕ کرد و لە دەورى خانووی شارەدارى کۆ بوونەو. لەو کاتە دا خەلکی شاریش هاتنەدەر، چاویان لە حەشیمەتى سەپانەکان برى و چاوەروان مانەو بەزانن چ روو دەدا. لە پڕ سەپانەکان بوونە سى بەش، یان چوار بەش و هەر بەشەى رووی دە لایەکی کرد، بەلام هیشتا هیچیان نەدەگوت، هەموویان وەک کەرولالان بى دەنگ بوون، تەنیا دەنگى زلەقى پىیان لە نیو قوروزەلەقى دا دەبیسرا. سەردەستەى کۆمەلێکیان پیاویکی ریشسپى کزەلەى بە سالدأچووی پشتکۆر بوو. حەمەد ناسىیەو: زۆر پوژان ئەو پیاوێ دەدى کە پىشى بە شاکیربەگى دەگرت و لە بەرى دەپارایەو تا حەقەکەى بداتى.

– بروانە کاک رەفەت... بروانە... خەریکن شتیکی بکەن. وەرە، با بچین بزانی چ دەقەومى... کاتیک حەشیمەتیکى ئاوا زۆر بە بى دەنگى دەبزوون، دەبى...

سەپانەکان چوونە بەر دەرگای شاکیر بەگى و راوەستان. لە دەرگایان دا، بەلام کەس نەى کردەو. جاریکى دیش لییان دایەو، دیسان هەر نەکرایەو. ئەو جار هەموویان رامالیان بو دەرگاکە برد و بە پالەپەستۆ کردیانەو:

– شاکیر بەگ، ئیمە دەبى برۆینەو گوندەکانى خۆمان و چى دیکە ناتوانین راوەستین! پیاوی چاک بە مەى کە ناخۆشى و حەقى خۆمان بەیە!

بەلام هەرچى هاواریان کرد، وەلام نەبوو.

– شاکیر بەگ، کورە ئەتۆ خراپ حالى بووى، ئیمە حەقى خۆمانت لى دەستین... سەرەنجام ژنیک هاتە سەر هەیوانى و هاواری کرد:

– شاکیر بەگ لە مال نیه، بەیانى وەرئەو.

لە دوورەو دیار بوو ژنەکە ترساو، هەر ئەوئەندەى گوت و بە پەلە خۆى دە ژوورئ کوتایەو. خەلکەکە ئیدی وەک سیلاوئ خرۆشان و هەلیان کوتا سەر مالەکەى. ئاغا خۆى دزییەو، بە پشتەو دا خۆى گەیانە ئەسپەکەى و بە پرتا و بۆى دەرچوو. هیندیک لە سەپانەکان وەدوای کەوتن، بەلام نەى گەیشتنى.

سەپانەکان بە خانووی وەر بوون. لە پىش دا خەلکی نیو مالەکەیان وەدەرنان، هەرچى ژن و پیاوی تى دابوون، لە حەسارى کویان کردنەو و پاشان دەرگا و پەنجەرەیان شکاندن، دیوار و میچیان رووخاندن و هەتا دەورى نیوەرۆیە خانوویان بە سەریەک دا رووخاند و هیچیان پىو نەهیشت. گورهانیک ژاندەرەمە هاتن پىشیان بگرن، بەلام بۆیان نەکرا تەنانت شەقاویکیش نیزیک ببەو و خەلکەکە گوێ نەدانى. ناچار لە پشت دیواری حەسارى دامەزران و گوللەیان هەلتۆقاندن، بەلام

سەپانەكان هەر گوڤيان لە تەقەكەش نەبوو و خەريكي كاري خۆيان بوون. سەرەنجام خانووەكەيان لە گەل عەرزى تەخت كرد و ئاداريان بە سەر پاداري يەوە نەهيشت.

دواى ئەو سەپانەكان هەر وا بئ دەنگ و بەكاووخۆ، بە پەنا ژاندرمهكان دا، كه له پشت ديوارى حەسارەكەى مەتەريزيان گرتبوو و له ترسان وەخت بوو زەندەقيان بچئ، رۆيشتنە دەرى، بە نيوەراستى مەيدانئ دا تئ پەرين و بەرەو چيا ملي ريگايان گرت.

ئەويروژى سەپانان خانووى پينچ ئاغيانان تەفروتونا كردن. نە كەس كوژرا و نە كەسيش بريندار بوو. خەلكى شاريش لە مالەكانيان نەهاتنە دەرى و خۆيان لەو كيشەيهى بە ساحيب نەكرد. ئيوارى، كاتيک سەپانەكان شاريان بەجئ هيشت، خەلك هاتنە دەرى و ئالۆزى پەيدا بوو.

حەمەد ئەو نەدە دلخۆش بوو، نەى دەزانى چ بكا. بە راكردن خۆى گەياندەو مالى:

– دايە حۆرى! سەيران! وەرن، وەرن بزائن چ قيامەتيكە!

ژنەكان رايان كرده دەرى و حەمەديان دە باوەش گرت.

– بيستوتانە چ قەوماو؟

ئەو حەمەدۆكەى دوومانگ بوو يەك وشەشى بە زارى دا نەهاتبوو، ئيستا نۆبەى كەسى نەدەدا زار بكاتەو. بە تاموخوئ هەموو رووداوەكەى بو گيپرانەو و لەو كاتە دا راويژى قسەكردنى وەك پيشنويزهكە، يان شايەرە كەچەلى دەچوو. ورد ورد دەى گيپرايهو، هەر ليى نەدەبى يەو و هەر بەشەى بەسەرھاتەكەى چەند جار دووپات دەكردەو. پاشان راي كرده لاي مەلا سەلامى و لە ويش هەر بەو شيوئەيه، بە شەوق و زەوقەو، باسى رووداوەكەى كرد. دوايه هاتەو مالى:

– دايە حۆرى، دايە حۆرى گيان، بزانه ئەمن چەندە بئ رەحمم! لەو تا مامۆستا زەكيبى هاوړيم نەماو، سەرى خيزانى و مندالەكەيم نەداو! جا توخوا بە منيش دەلين پياو؟!

– نا حەمەد گيان، ئەتو نارەحەت بووى و هۆشت لە خۆت نەبوو، رۆلەكەم!

– هەر ئيستا دەچم سەريكيان دەدەم. موسليميش لە گەل خۆم دەبەم! دوايهش لە گەل خۆمان دەيان هينينه ئيره. نابئ ئيدى بچنەو و دەبئ لەمەودوا لە گەل ئيمە بزین. نانیکم هەبئ لە گەليان لەت دەكەم...

هەر ئەوئ ئيوارى خيزانى مامۆستا زەكىيان هينا لاي خۆيان. ئەوئ شەوئ هەموويان خۆشحال بوون. دايەحۆرى، سەيران، موسليم، خيزانى مامۆستا زەكى و حەمەد، هەموويان دەتگوت تازە لە دايكى خۆيان بوون...

بارانهكه لێی كردهوه. ئەو سهپانانهی مابوون و هیشتا زۆریش بوون، به جل و بهرگی شڕۆڵ و شپڕیوهوه وهك میرووان به دواى یهك دا بهرهو دهشته دوورهكان و چیاكان ریزیان بهستبوو. حهمهه كه هیشتا له خۆشیی ئەو رپووداوهی ههر شاگهشكه بوو، چوه مالى مهلا سهلامی و وهك مندالیك كه له لای بابی گرنه له شتیکی بگری، گوتی:

- هاتووم ئەسپێکی چاكم بۆ بكړی. ئەسپێکی بۆرهی جوانی عهپههیم دهوئ؟
- ئەتۆ خو ئەسپێکی رهسهنی چاكت ههیه. له بیرت نیه؟ ئەسپه نهمرهكهت دهلیم!
ئهو هی ههموو بهیانان، وهختی رۆژههلاتی، به ئاسمانی دا، به سهر شار و گوندان دا دهفری و دهحیلینی!

- بهللی وایه، بهلام ئیستا دهستم ویی راناگا! ئەگه دهستیشم ویی را بگا، چونكه ئەو ناسراوه، گرتتم بۆ دروست دهبی. نا، ئەو بۆ ئیستا نابی...

- دهی باشه، ئەسپێکی بۆرهی چاكت له لای حاجی سولهیمانی بۆ دهكړم، كورم. زۆریشی پێخۆش دهبی، سهودای لیكهین. دیاره ئەسپی وی بهنیوبانگن و تایهتین. دهلین ههموویان له تۆوی ئەسپی کویرۆغلین!

ههر ئەو پڕۆژی ئەسپیان كړی و دهسهجی بردیانه لای زیندرووی. ئەو زیندرووهش بۆخۆی شتیکی تایهتیهتی بوو. زینی بۆ بهگهكانی ههوشار، ماراش و ئانتیپی دهروو. ئەلبهت ههتا ولاغهكهی نهدیبا و دلنیا نهبوايه كه رهسهنه، رهخت و زینی بۆ نهدهروو. زینیك به ئاوزهنگی زیوكفتهوه، تهركیك و لغاویکی زیوكفتیان لی كړی.

حهمهه كاتیك ئەسپهكهی هینايهوه مالى و تاقي كردهوه، به دلی نهبوو. چۆوه و گۆرییهوه. چهند جارن ئەو بهزمهی دووپات كردهوه. ئەسپێکی له لای حاجی دینا و دوايه دهی برد به یهکی دیکهی دهگۆرییهوه. دوا جار حاجی گوتی:

- كاكه ئیدی ههمووت به تاقي كردوونهوه. ههر ئەوهه ماوه و لهوهشم باشتتر و رهسهنتر نیه! ئەوه رهگهزنامهكهیهتی. بروانه، تهنانهتهت سولتانی یهمهنیش ئەسپی وای ده بن دا نهبووه. وهلاهی ئەوه له وی بی، كهس چاو له ئەسپی کویرۆغلی و حهمهه دۆكیش ناكا! ئەوه له بهر دلی مهلا سهلامی پیتدهفرۆشم و له بهر خاتری وی نهبی، قهت دلّم نایه له دهرکی خۆمی دوور كهمهوه. ئەوهشت پێبلیم، ئەمن ئەسپی ههر له بهر قازانجی نافرۆشم و به ههموو كهسیشی نافرۆشم! تهمهشای سوارهكهی دهكهم، سوارچاك نهبی، نایدهمی! برۆ پیرۆزت بی و خیری بی لی ببینی!

كاتیك وهستای زیندرووش ئەسپهكهی دی، سهری سور ما. زین و لغاویکی نایابی بۆ ئاماده كرد. ههر بۆخۆشی ئەسپهكهی زین و لغاو كرد. كه تهواو بوو، به ئەسپهكهی دا ههلا روانی و گوتی:

– فەرموو سواری بە! هیوادارم لە خەبات و بەربەرەکانیی خۆت دا سەرکەوی!
 حەمەد کە ئەوەی بیست، زۆری پێسەیر بوو: باشە ئەو چووزانی کە من بە نیازم
 دەست بە خەبات و بەربەرەکانی بکەمەوه؟ وەللاهی ئەو سەنعەتکارانە هەموویان
 شیخ و پیاوچاکن.

کاتیکی بە سواری ئەسپەکە گەیشتەوه مائی، هەموو بە پیشوازییەوه چوون. دایە
 حۆری ماوەیەکی باش ئەسپەکە لاواندەوه، رنەکی کرد و دوایەش بو ئەوەی
 چاووزار کاری لێنەکا، سێ کووزەکە و نیوچاوانی، سێی وە کلکی و سێی وە یالی
 خستن.

حەمەد ئەویڕۆژی داوای کوولەکە سوورەوه کراوی کرد. بۆیان لێنا، چەند رۆژان لە
 سەر یەک، نیوهرۆیە و شەوئ، کوولەکە سوورەوه کراوی بە گوێز و قەیماغەوه
 خوارد. پاشان لە گەل سەیرانی سێ شەو و رۆژان لە ژوورەخەوهکە خۆیان دا بوون،
 دەرگایان لە سەر خۆ داخست و نەهاتنە دەرئ. لەو بەینە دا جاروبار سەیران بیری
 دەکردهوه کە داخوا دایە حۆری و خیزانی مامۆستا زەکی دەبی چیی پێبلین، بەلام
 هەرچۆنیک بوو، گوئی نەدایە و تەنانت لە و ماوەیە دا جلەکانیشی دەبەر
 نەکردهوه و بە رووتی لە پال حەمەدی دا مایەوه. حەمەد لە بەری پێی را هەتا
 تۆقی سەریی نوقمی ماچان دەکرد. دەتگوت هەردووکیان دەیانەوئ ئەو ساتانە لە
 میشکی خۆیان دا تۆمار بکەن و دواتر کە لیکهەلدەبرین بەهەشتی ئەو چەند رۆژ
 پیکەوه بوونە و هەبیر خۆیان بیننەوه.

بەیانیهکی زوو حەمەد ئەو بەهەشتە بەجی هیشت. لە ژوورەکە هاتەدەرئ،
 سوار بوو، چوو لە شاری، لە لای زەینوللا ئەفەندی تەنگی بکری. بە زەینوللا
 گوت کارابینیکم دەوئ، تازە و جوان بی و هیشتا تەقە پێنەکرا بی. زەینوللا
 تەنگی تازە پێفرۆشت. تەنگەکە ئەوەندە جوان بوو، هەر بریقە دەهات.
 حەمەد هەروەها رەختیکی زیوکفت و زیپرکفتی کاری ئالیپۆ و سەرکلاویەکی
 گۆلینگاریشی کپی. بەیانیهی رۆژی دواتر چوو بو لای قەراغ دەریایە. دەریا وەک
 هەموو بەیانیهکی دیکە ئارام بوو و تا چاو هەتەری دەکرد، دەبریقایەوه.
 ماسیگرەکە لە شوینی خۆی خولی دەدان و لەگەل هەر خولدانیکیش بەرزتر دەبووه،
 هەتا لە بەرزایی ئاسمانی لە پیش چاو و ن بوو، حەمەد هەر چاوی لێکرد. رۆژ
 هاتە دەر و بۆنیکی توند لە ئاوهکە را هات. حەمەد چوو لە تەنیشت چلە پنگە
 وشکەلاتووهکە نیو خرەکە دانیشت. لاشە پەپوولەکە هەر وا بە شیوهیەکی
 خەمبزوین لە وئ کەوتبوو. حەمەد داهاتەوه، لکیکی لە چلەپنگەکە کردەوه و بو
 لای لووتی برد. پێیخۆش بوو بزانی ئیستا بۆنی چۆنە! هیشتا بۆنی هەر مابوو.
 حەمەد تەنگەکە لە شانی هیئایە خوار و هەرچەندی فیشەکی تی دابوون، لە
 دەریایە بەتال کردن. ئاوهکە دەنگی تەقەکە کپ دەکرد و هیئدیک واوەتر کەس

گۆیى لىئەدەبوو. حەمەد لە تەفەنگەكەى رازى بوو. تەفەنگى چاك بوو، نۆرەى نەدەكرد و لە دەست و شانانىش خۆش بوو.

كە گەراپەوه مالى، داواى گۆرەوى و زەنگالەكانى كرد. داپەحوورى ئەو گۆرەوى و زەنگالانەى بۆ چىبوو. گۆرەوى يەكان مىرزايى چىرابوون، نەخشی كۆترەشىنكەيان تىدا بوو و راست وەك ئەو گۆرەوى يانە دەچوون، كە كاتى خۆى خەجىج بۆى چىبوو. كاتىك ئەوهى وەبىر هاتەوه، دلى گوشرا، نەى توانى سەر بەرز كاتەوه و چاو لە چاوى سەيرانى بكا. گۆرەوى يەكانى دەپى كردن، زەنگالى لە سەر هەل كيشان و پاتەكانىشى دەپى كردن. فېشەكدان، دووربىن و سەركلاوہكەى لە گەل دەسرهيهكى ئاوريشم كە سەيران بۆى گۆلدۆزى كردبوو، دە خورجىنى نان و خورجىنەكەشى لە پاشتەركى زىنەكەى قايم كرد. ئەو جار سواربوو:

- داپە حۆرى، سەيران، داواتان لىدەكەم گەردنم ئازا كەن! لەوانەيه ئەمن قەت نەگەرپمەوه و چاومان بە يەكتر نەكەوئتەوه، يان بگەرپمەوه، بەلام ئىدى نەتان بىنمەوه. هەرچۆنىك بى، بىبوورن! خودا ئاگادارى هەمووتان بى! لە گەل تۆشمە براژن (پرووى دە خىزانى مامۆستا زەكى كرد) ! پاشان مندالەكانىشى ماچ كرد و لە حەسارى هاتەدەر.

مەلا سەلام لە بەر دەرگای مالى خۆيان چاوپروانى بوو. حەمەد دابەزى و دەستى ماچ كرد.

- مامۆستا گيان، داپە حۆرى، سەيران و ئەو ژن و مندالەى هەوہل بە خوداى و دواپەش بە تۆ دەسپىرم...

- حەمەد، پىشتريش پىمگوتوى نىگەرانى ئەوانە مەبە. چاوم لىيانە! ئەمن مەلا سەلامم پىدەلین! ئەوهى بویرى دە من رۆبى، هىشتا لە داىكى خۆى نەبووه. لە بىرت بى ئەمن هاوړپى مەلا فەرهادىم... برۆ بەخىرچى، رۆلە، خەمى بنەمالەكەت نەبى، دلەراوكىت نەبى و دەر بەستى ئەو شتانه مەبە...

پاشان حەمەدى دە ئامىز گرت، هەردووك لاچاوى ماچ كرد و گوتى:

- هەموو رۆژى ئەو وەختانە هەموويان لە دوكانى زەينوللاى كۆ دەبنەوه. خودات لە گەل بى و داواى سەركەوتنت بۆ دەكەم!

حەمەد سوار بوو و ركىفى لە ئەسپى دا. تەفەنگەكەى لە كنى لاقى بە تەنىشت ئەسپەكەيهوه هەلواسىبوو و چونكە ئاتەگى سەربەرگەكەى بەسەر كشابوو، ديار نەبوو. كە گەيشتە بەر دەرگای دوكانى زەينوللاى، لغاوى هەلەنگاوت، خۆى فرى داپە خواری و توند و لە نەكاو دەرگای دوكانەكەى كردهوه. رپووناكايى يەكى دەسەرى دا دەگەرا و ئاورىنگىكى وەك ئاورىنگى پۆلاى لە چاوان دەبووه. ئەوانەى لە لای زەينوللاى دانىشتبوون، ترسان و لەو كارەى حەمەدى سەرسام مان. حەمەد لە پىش شاكىر بەگى راوہستا، دەمانچەى هەل كيشا و تىپى راخورى:

- برۆ دەری، شاکیر! یاللا بو دەری...

یەكجی سەرچاوی شاکیربەگی وەك رۆخساری مردووان سپی بوو. هەستا و بە لینگەلەرزە و بە لارەو لارەو چوو دەری. حەمەد بردی یە نیوهرستی مەیدانەكە. لەو بەینەش دا دەوری مەیدانەكە پر بوو لە خەلك. خەلكەكە بیئەوی یەك وشەشیان لە زاری بیته دەر، چاویان لەو دیمەنە دەکرد. حەمەد شاکیر بەگی لە ژیر دارپەلكە گەورەكە راکرت، چاوی دە چاوی بری و گوتی:

"ئەم گوللە یە بە تۆلە مامۆستا زەکی" و قامکی لە پەلەپیتكە بزاوت. ئەوەشیان لە تۆلە ئەو منداڵانە بە لەرزوتا مردن...

جاریکی دیکەش پەلەپیتكە کیشا. لەو کاتە دا بزەیهکی لە سەر لیوان بوو و ئارام و خوینسارد دەهاتە بەرچاو:

- ئەوەش بە تۆلە ئەو سەپانانە دەتچەوساندنەو و فیلت لئ دەکردن!
شاکیر بەگ رەتی بەست، نوشتایەو و بە عەرزى دا كەوت. حەمەد چوو سەری، داهاوە و سەیریکی کرد: کابرا حەياتی لئ برابوو. هەرسێك گوللە لە پەنایەك وە كەلەكە كەوتبوون.

ئەو جار حەمەد لە پیش چاوی ئەو خەلكە مات و حەیرانە تی یەو رامابوون، لە سەرەخۆ چوو لای ئەسپەكە و سوار بوو. ئەسپ وەك برووسكە دەرپەری، بە نیوهرستی مەیدان دا تئ كشا و لە وئ دوور كەوتەو. ساتیک دواتریش دەنگی سمی ئەسپەكە كە لە سەر سەنگفەرشى مەیدانی ئاوازی دەدایەو، دەبیسرا.

هەمووی ئەو شتانه ئەوئەندە بە خیرایی رۆویان دا، كە خەلكەكە هەتا ماوەیهك نەیان دەزانی چ قەوماوە و چ بكەن. كاتیک ژاندرمان پییان زانی، حەمەد دەمیک بوو لە شاری وەدەرکەوتبوو و بەرەو چیا بنەوشی یەكان ئەسپی دەئاژوا. نیوهرشەوئ گەیشته سەر ریگای حەمیدەدی. لە ویو ئیدی ئەوئەندە شارەزا بوو كە ئەگەر تاریكەشەوی ئەنگوستەچاویش بوایه، دەی زانی باری چۆمی جەیهانی لە كوئیە و چۆن دەبی لە ئاوەكە بیەرپیتەو.

كاتیک گەیشته مالى جەلیلوغلى، كە لە شوینیکی پەنا و سەختی نیو رەوئەزەکانی بناری چیاى حەمیدى دا بوو، پیاویکی بە دواى مەلا فەرهادی دا نارد و بریاری دا هەتا مەلا فەرهاد دەگاتی، لە وئ بحەسپتەو.

دارستانی بێ دەنگ تیشکباران دەکرا. هەزاران شەبەقی زەرد و پووناک خۆیان دە پەنا داران دەخزاند و شینایییان دە بن خۆیان دا ون دەکرد. پەلە و خالی سوور سوور بە نیو داران دا دەفرین. پەوه زەکان دیار نەبوون. جاروبار لووتکە یەکی بنهوشی، سوور، یان سپی، لە کیۆه سەوز و زەردەکان وەدەردە کەوت، تیشکی رۆژی دەمژی و هەوای پڕ لە شەبەق و بریقانەوه دەکرد.

دووبەدوو لە سەر بەردیکی پان، لە تەنیشت کانی یەکی پوون و لە بن سیبەری پەلکیکی بەرز دانیشتبوون. گەلایەکی زەردەهەلگەراو کە پەلە ی سووریشی تی دا بوون، لە داری بۆوه، چەند جار لە هەوای خولاو و پاشان لە نیوانیان کەوت. ئای کانی یەکە ی زۆر نەبوو، بەلام زۆر پوون و جوان بوو و دای ئەوهی کە لەکانی یەکە جیا دەبۆوه، دەپزایە سەر تەختە بەردیکی کە هیندیک لە خوارەوه تر هەل کەوتبوو. مەلا فەرهاد سیگاریکی هەلبەست. تووتنیکی زەرد و جوانی دەکیشا و ئەو تووتنەش حەمەد لە خوارێ راپۆ هینابوو. لەو کاتەوه کە یەکتریان گرتبۆوه، مەلا فەرهاد زۆر پرسیاری لە حەمەدی کردبوون، حەمەدیش بەردەوام وەلامی پرسیارەکانی دابۆوه:

– باشە حەمەد، ئەتۆ داستانی ئەسپەکە ی خۆت بیستۆتەوه؟

حەمەد پێکەنی و گوتی:

– بەلێ بیستوومەتەوه!

– ئاخر هەموویان بۆ گێراویەوه؟

– بەلێ، شتی سەیر سەیریان لێ ساز کردوه. ئەو هەوالانە هەتا لێرەوه، یانی لە شاخی راپەگەنە لای دەریایە، هەزار شاخوبالیان بۆ دروست دەکری. دەلێن بەیانیان بە سەر دەریای بێ سنوور دا، بە سەر هەوران دا، هەموو تاریک و پوونی بەیانیان ...

- ده فری و خه لك گوئیان له حیهی ده بی. وانیه؟
- به لئی ئه سپیکه ده هیندی ئه سپی ئاسایی ده بی و یاله دریزه کانیشی ره هه وران
ده خشی...

تا ئیستا هه والیکیان له شارییه وه بۆ نه هاتبوو و حه مه د له دله پراوکی دا بوو.
مه لا فه رهاد گوئی:

- حه مه د گیان، خه می بنه ماله که ت نه بی. مه لا سه لامی هاوړیمان به تا قی ته نی به
له شکرپکی ده بی. ئه و پیاوه هه م به دله و هه م ئازایه! که س نای ویریتی. خو
بوخت له منی باشتتر ده ناسی و ئه و بهینه ی له گه لی بووی و دیتوته! ده ئیدی هیچ
ناره حه ت مه به و لیان دلنیا به!

- به لئی، دیاره وایه! ئه منیش پیم وایه ئه گهر ئه و دنیا به که ماموستا زه کی نه ژادی
به سته زمانی تی دا ده کوژری، وه بهر غه زه بی خودای ناکه وئ و به سه ریه ک دا نایه،
له بهر خاتری پیاوچاکانی وه ک مه لا سه لامییه... سوور ده م زانی ئه من ئه و
کابرایه م نه کوشتبایه، بوخوی ده ی کوشت. زور به کوژرانی ماموستا زه کی تیک چوو.
دیاره هیچی نه درکاند، به لام له کاتی ناشتنی وی دا ئاگام لی بوو چون تاسابوو.
هه ر ئه و کاتیش من بریارم دا شاکیر به گی بکوژم. به لئی ئه گهر من له وئ نه بوایه م،
مه لا سه لام بوخوی شاکیر به گی ده کوشت و ئیستا به جیگای من، ئه وت له لا ده بوو.
ئه و کاتی ژنه که ی، که یه کجار زوریشی خوش ده وئ، به ته نیا ده مایه وه. به راستی
کانتیک ئاگادار بوو که من بریاری کوشتنی شاکیریم داوه، زور خوشحال بوو. باوه رت
بی، هیشتا ئه من بوخوم به ته واوی له سه ر ئه و کاره ی ساغ نه ببوممه وه، که ئه و به
چاولیکردنیکی تی گه یشتبوو سه ره نجام ئه و کابرایه ی ده کوژم. دیاره ئه منیش له
چاوانی را زانیم که قسه ی تی دا نیه تو له ی ماموستا زه کی ده کاته وه و له وانیه
ئه گهر ئه وه شی کردبا، بۆ یه که م جار له ژیان ی دا ده ستی به خوینی که سیکی سوور
بوایه. لی ره دا حه مه د به په رو شه وه چاوی له ده سته کانی خو ی کرد و مه لا
فه رهادیش هه ستی پی کرد.

- ده لئی ئیستاش رانه هاتووی؟

- له گه ل کوشتنی؟ ناوه للا، قه تیش رانایه م... کوشتن، جا فه رق نا کا کی بکوژی...
هه ر ناخوشه و ئه من ناتوانم پی پابیم...

- مروف بوی هاسانه له گه ل هه موو شتیک رابی، به لام له گه ل کوشتنی زه حمه ته.
هه ر جاره ی که سیک ده کوژری، پیاو کزه ی له جه رگی دی.

- ئه و ماموستا زه کی یه ی کوشتیان، زور زانا بوو و زوری له دنیا به و له ژیان
ده زانی. بوخوشی له شه ری دا زوری له دوژمن کوشتبوو.

– بیستووێمه که ناوبراو زۆری کوێرهوه‌ری و نارەهه‌تی دیبوو و له سه‌رده‌می شه‌رپێش دا هاوسه‌نگه‌ری کۆمه‌ڵیک یاگی به‌ ناوبانگی وه‌ک په‌شمار، شاهین و گزیک دۆرانی بووه‌.

حه‌مه‌د ئاخیکی هه‌ڵکێشا و گوتی:

– به‌ راستی مردنی وی کاره‌سات بوو! ئەمن بۆخۆم دواي ئه‌وه‌ی ناسیم و له‌ گه‌ڵی بوومه‌ دۆست، هه‌ستم ده‌کرد ده‌ هینده‌ی جارێ به‌هێزم و باوه‌رم به‌خۆمه‌. ئەگه‌ر ئەوم نه‌دیبا، دۆستایه‌تی و زانستی وی کاری تێنه‌کردبام و هیندیک شتی لێ فیڕ نه‌بووبام. پێم‌وايه‌...

هات بلی: "به‌ گه‌وجی ده‌مردم"، به‌لام نه‌ی‌گوت و بی‌ده‌نگ بوو، چونکه ئاخ‌ر زانستی مه‌لافه‌ره‌ادیش شوینی له‌ سه‌ر وی دانابوو و زۆر شتیش له‌ وی فیڕ ببوو. له‌ پر ده‌ستی مه‌لافه‌ره‌ادی گرت و گوتی:

– کاکه‌ گیان، ته‌نانه‌ت ئه‌و فیڕی کردم ناوی خۆشم بنووسم!

هه‌موو جارێ که باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که ده‌توانی ناوی خۆی بنووسی، شه‌رمی ده‌کرد و وه‌ک منداڵان سوور هه‌ڵده‌گه‌را. مه‌لافه‌ره‌اد زۆری که‌یف پی‌هات و له‌ کاتی که‌ دا بزه‌یه‌کی شادی له‌ سه‌ر لیو بوو، بی‌ری کرده‌وه: ئەگه‌ر له‌ به‌ر عه‌یبه‌ی دنیا به‌ نه‌بی، ئه‌و کوره‌ وه‌ک ئه‌سه‌په‌که‌ی خۆی پی‌خۆشه‌ بچیته‌ سه‌ر دوندی چیا‌ی دۆلدلی، له‌ وی پرا بگورپینی و بلی: خه‌لکینه‌ ئەمن ئیستا ده‌توانم ناوی خۆم بنووسم!

– به‌لام ئیمه‌، مه‌لافه‌ره‌اد...

– به‌لی، ئیمه‌ چی؟ ...

– ئیمه‌ له‌ گه‌ڵ ئه‌و ئه‌سه‌په‌ شیته‌ی چ بکه‌ین؟ کوره‌ خه‌لک ده‌لین کاتی که‌ به‌یانیان ده‌فری، وا ده‌حیلینی، که‌ ئه‌و په‌وه‌زانه‌ی هه‌زاران سا‌له‌ هه‌ن، ده‌رووخین. په‌نگه‌ ئه‌و ده‌نگۆ و داستانه‌ به‌ سوودی ئیمه‌ش بن، وانیه‌ مه‌لافه‌ره‌اد؟

– زۆر جارێ بی‌رم له‌ وه‌ی کردۆته‌وه‌. له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه‌ نه‌ک هه‌ر خراپ نه‌بی، به‌لکۆو سوودیشی هه‌بی. ئاخ‌ر ده‌بی شتی که‌ ده‌گورپی دابی، که‌ سه‌رنجی خه‌لک بۆ لای ئیمه‌ و هه‌لسوورانی ئیمه‌ رابکیشی. خه‌لک ئه‌و داستانه‌یان ساز کرده‌، که‌ بیان‌که‌نه‌ بیانوو بۆ تاریف‌کردن و باس‌کردنی ئیمه‌. ده‌بی ئه‌وانه‌ت هه‌موو بیستبیته‌وه‌. پی‌شنوێژی گوندیکی له‌ نیو خه‌لکی تاریفی منی ده‌کرد. باوه‌ر که‌ شتی وای ده‌گوت که ئەمن ئیدی هیچم پی‌نه‌ده‌گوترا، له‌ جیی خۆم دانیشتبوو، زارم په‌ق هه‌لاتبوو و سه‌رم سو‌ر ما‌بوو...

پاشان مه‌لافه‌ره‌اد گوتی:

– به‌لام به‌ راستی نازانم بلیم چی...

حه‌مه‌د باسی شه‌ره‌که‌ی بۆ کردبوو و به‌ وردی هه‌رچی به‌ سه‌ری هاتبوو، دیبووی و له‌ بی‌ری ما‌بوو، بۆی گیرابۆوه‌، به‌لام هیشتا باسی ئه‌وه‌ی بۆ نه‌کردبوو که‌ چۆن

سه پانه كان خانووی ئاغاكانیان ته فروتوونا كردن. پيی خویش بوو ئه وه بیان وهك بیره وهری یه کی تایبه تی هه ر ئی خووی بی. بیره وه ری بی ئه و ژن و پیاوانه که له توقی سهریان را هه تا بهری پییان شه لالی ئاوی بارانه ی بوو و جله کانیان به له شیانه وه نووسابوو. ئه و ئینسانه مه نده بی دهنگه قوراوی یانه که به بهرچاوی یه وه ده هاتن و ده چوون، که وهك هه لوی بی دهنگ بوون و به شیوه یه که له خه یالیش دا ناگونجی، خوړاگر و به سه بر بوون، به لام کاتیک خرۆشان و هیرشیان کرده سهر مالی به گه کان، ئه وه نده ئازا و به ده ستوبرد بوون، که له چاولیکنانیک دا ئه و خانووه گه ورانه یان له گه ل عهرزی تهخت کردن و ئاداریان به سهر پاداریانه وه نه هیشتن. ئه و هیزه گه وره و سامناکه حه مه دی حه یران کردبوو. کوره هه ر ئه وه نده ی بلپی یه ک و دوو، خانووی شاکیربه گیان ته فروتوونا کرد... ئه گه ر ئه و خه لکه، ئه و حه شیمه ته بی ئه ژمار و بی دهنگه، بیانه وی بجوولین، ئه و شاخ و ده شتانه هه مووان پر ده که ن، هیچ هیژیک بهرگه یان ناگرئ و هیچیشیان له بهر دهستی ئاسی یه نابئ! ته نانه ت شاخ، ئاوه لدی، ده ریا، با، باهوژ و سیلاویش پییشی هیژیکی ئه وتوی بی ناگری... ئاخ، بریا مه لا فه رهاد له وی بوایه و به چاوی خووی ئه و شانۆ حه ماسی یه دیبایه! گیړانه وه و دیتن جیاوازی یان زوره و هه ر کهس به چاوی خووی نه ی دیبی، نازانی ئه و هیزه چ بوو، چ قیامه تیکی کرد و چوون هه رچی یه کی هاته سهر ریگی رای مالی. حه مه د له ویژوژیوه که ئه و پروداوه ی دیبوو، له خه یالی خووی دا هه میشه بیری له وه ده کرده وه، که بلپی رۆژیکی ئه و خه لکه بی ئه ژماره له شاخی را بچنه خواری و دهشت و ده ریایه وه بن خویان دن... حه مه د ئه دنه و جه یهانی به له د بوو، باسی ئه سته مبول و ئه نکه ره شی بو کرابوو و ده ی زانی ئه و دوو شاره زور گه وره ن: به لام حه شیمه ته که له ژیر ریژنه ی باران و له حالیک دا هه موو گیانیان ته ر بووه و له بهری پییان را هه تا توقی سهریان قوراوی یه، ری ده برن، ده چن خویان ده شاره کان داوین و ده یان گرن. ریبه ره کانیشیان ده بی ئه و پینج که سانه بن: مه لا فه رهاد، ماموستا زه کی نه ژاد، مه لا سه لام، ره شمار و شاهین به گ... شاهین به گ پیاویکی زور ئاقل، ئازا و زیره ک بوو. له گه ل کومه لیک له هاوسه نگه ره کانی له سهر زگ ده سه نگه ری دا، له بهریکی پردی راکشبوون. بوخوی ره شاشیکی دابه ستبوو و قامک له سهر په له پینکه له پشتی دریژ ببوو... بریاری دابوو: فه رانسه یی یه کان ته نیا ده توانن به سهر ته رمی من دا برۆن و بچنه نیو ئانتیپی. هه موو هاوړپیکانی له سهر ئه و پرده و ده نیو ئه و سه نگه ره دا کوژران. کاتیک ئیواره داها ت، ته نیا شاهین به گ به خووی و ره شاشه که یه وه مابوو و ئه و قاره مانه به تاقی ته نی پییشی له شکرکی گرتبوو. تاریکانی ئه ویش کوژرا و فه رانسه یی یه کان به سهر ته رمی وی دا په رینه وه بو ئانتیپی...

ئەو شەهین بەگ لە پێشەوێ کۆمەڵێک لەو حەشیمەتە دەروا و دەنگی شیرانە ی دە گەل دەنگی خەلکە کە ی بۆتە یەک. مەلا فەرهاد لە سەر منارە یەکی راوەستاو و پرووی دە خەلکی یە، دەلێی وتاری نوێژی هەینی دەدا. وشەکانی کە بال دەگرن و دەگەنە گوێی هەموو خەلکی دنیا یە، جوان، تازە و شکۆدارن... دەلێ خەلک، جا خەلکی هەر شوینیک بن، دەبێ بتوانن راپەرن و لە هەر شوینیک پێویست بێ، دەبێ راپەڕین بکری. باشە جیاوازیی مرۆفیک و مێشیک دە چی دایە؟ تا ئەو کاتە ی مرۆف وەک گیانلە بەریکی دەستەوستان و بێ دەسەلات لە ژێر چەوساندنەو دە هەر بنالینێ، تا ئەو کاتە ی مرۆف لە بەرامبەر ستەم و چەوساندنەو دە رانەپەری و بە گز ستەمکاران دا نەچیتەو، چارەنووسی لەوە باشتر نابێ کە هەیهەتی... خودا بە بەندە ی خۆی گوت راپەرە، ئەویش بە دژی بەهەشتی راپەری. خوا بە مرۆفی گوت راپەرە، ئەوانە ی فەرمانی وییان بە جی گەیان، بوونە خۆشەویستی وی و ئەوانەش کە فەرمانی خویان وەپشت گوێ خست - کە زۆرتیش بوون - دۆزەخیان بە نسیب بوو و خوداش ئەو شوینە ی هەر بۆ وان دروست کرد... جا هەتا ئینسان لە بەرامبەر ترسی خۆی دا رانەپەری، لە بەرامبەر دلی خۆی دا رانەپەری، بارودۆخی لە وە ی هەیه خراپتر دەبێ، لە ژێر سووکایەتی دا ورد دەبێ، ترس بە سەری دا زال دەبێ، یەسک و پێستیشی دادەگری و ئیدی ئەوکاتی لە ئینسانەتی دەشۆریتەو و لە کرمیکیش بێ دەسەلاتتر دەبێ... کرمەکە نە چاوی هەیه و نە گوێ، نە زمانی هەیه و نە زار، بەلام خۆ ئینسان هەموو ئەوانەشی هەن! بە راستی ئەگەر راپەڕینیش وەک خەو، خواردن و زاوژی نەبیتە بەشیکی سروشتی ژیا نی مرۆف، ئەو ئەیندە ی لە ئەمرۆشی خراپتر دەبێ و ئیدی نازانی بیرکردنەو، ئەوین، هەست، دۆستایەتی و برابەرەتی چن! ئیدی ناتوانی هەست بە درەوشانەوێ خۆر و ئاسمان بکا و ببینی کە عەرز، گورگەکان، بالندەکان و چۆمەکان چەندە جوانن و کاتیک کە خۆر لە ئاسۆ دیتە دەر، دیمەنیکی چەندە دلگر دەخولقی و لە بناخە دا ئیدی گەرمای دە دلی دا نامینێ... خوا بە ئینسانەکانی گوت من ئیووم بۆیە دروست کرد، کە هەستە سەر پێ، بەلام ئیووم نافەرمانیتان کرد، ئیووم چوونە ژێر باری سەرکوت و زەبروزەنگ، لە پێش دا سەرکوت و زەبروزەنگی خۆتان و دوایەش ئی خەلکی دیکە. ئیووم چوونە ژێر هەموو چەشنە سەرکوتیک و ئەو شتانەش کە دۆزیتاننەو، فیریان بوون و وەدیتان هیان، بەو ملکەچی و خۆبەدەستەو دەدانەو گری دران. ئیووم هەمیشە، پێشتر، ئیستا و بۆ هەتا هەتایەش چوونە ژێر بار، ملتان کە چ کرد و ئەوانەش کە خویان بە دەستەو نەدا، لە لایەن ئیوومە مەحکووم کران، دوور خزانەو و کوژران. بۆ ئیووم ملکەچی بۆتە شیوہیەک لە ژیان و وەک خواردن، خواردنەو و ئیشقبازیکردن بۆتان بۆتە سروشتی و پێیووم رها توون. ئیووم مردوون، لە کرمان خراپترن... و لە سبە ی دواڕۆژ دا چارەنووسی خراپترتان دە ری دایە...

مەلا فەرھاد بە دەنگی بەرز و شەوق و حەزێکی زۆرەو مەبەستی خۆی دەرپەری، دەنگی ئەوەندە خۆش بوو کە کاری لە قوولایی دلی ئینسانەکان دەکرد و تەنانەت شاخ و بەردیشی دەجوولاندن. چاوە گەشە جوانەکانیشی پڕ بوون لە فرمیسک:

تا کات بە سەر نەچوو، سەرتان بەرز کەنەو، ئەی هاوار ئینسانەکان، مەترسن، راپەرن و دژی ئەو ترس و سامە هەزار سالیە خەبات بکەن! بەلام پێش هەموو شتیک ئەو زنجیرانە بپسینن کە دلی ئیویەیان گری داو! پاشان زنجیرەکانی دیکە ئەم جیھانە بپسینن! بە دژی هەر چی ناحەزی، دلرەقی و ستەمە خەبات بکەن و رێگا بۆ دەسلاتی چاکەکان و عدالەتخوازەکان خۆش کەن! جا ئەگەر پوژیک هەر ئەو چاکانەش سووران و بوون بە خراپ و ستەمکار، دەبی فیڕ بین دژی ئەوانیش خەبات بکەین، یانی دژی ئەوانە کە پوژیک پیمان وابوو باشن! گویم لی بگرن ئینسانەکان، ئیو نە کرمن، نە میروون و نە میشومەگەزن... مەبەستی خودای لە خولقاندنی ئیو تەنیا ئەو بوو کە راپەرن، یانی کە ئیو فیڕ بن راپەرن چییە... خودا بە نرخترین دیاری بە ئیو بەخشیو، ئەو دیاری یەش هیوایە، هومییدە، ئەو هومییدە لە دلت دایە... ئەو لە هەموو چەکیکی دیکە بەهیزترە و هەر بەو هومییدە دەتوانی راپەری. ئەگەر ئەتۆ بەو هومییدەو کە خوا پیی داوی، راپەری، تەنانەت مەرگیش دەستەمۆ دەکە...

حەمەد ئەوەندە بە ریز و خۆشەویستی یەو دە مەلا فەرھادی هەل روانی، کە ئەو پیی سەیربوو:

- ئەری ئەو چی یە حەمەد؟ بۆ ئاوا تێمەو راماوی رۆلە؟ پیی بلی بزانی ئەو بیری لە چی دەکردهو؟

- شوکر بۆ خودای، شوکرانە بژیرم خوا یە گیان! وەرە کاکە گیان هەردوو کمان لە بەرامبەر ئەو ی دا کە ئەمڕۆ هەمانە و بینایی چاوان پیی بەخشیوین، شوکری وی بە جی بینین و منەتباری بین!

ئەو شیو ئەخاوتنە ی حەمەدی شتیکی تازە بوو، مەلا فەرھاد قەت نە ی دیبوو ئەو ئاوا گەرموگور قسە بکا.

حەمەد ماویەک بی دەنگ بوو و بیری کردەو. پاشان گوتی:

- پیی وایە ئەویش هەر ئەو قسانە ی تۆی کردن، بەلام ئەمن وەکی دەو قسانە ی تۆ دەگەم، قەت دە قسە ی وی نەگەیشتم.

- کی؟ مەبەستت کی یە؟

- مامۆستا زەکی نەزادی دەلیم. کوشتیان، بی تاوان کوشتیان. ئەویش هەر ئەو قسانە ی تۆی دەکردن، بەلام ئەو توورە دەبوو، ئەتۆ قەت توورە نابی!

- رِق له بناخه دا شتێکی خراپ نیه و دلی ئینسانی خاویڤ دهکاتهوه، بهلام بهو حالهش ئیمه دهبی خوی لی بپاریزین، چونکه توورپهیی یهکیک له تاییهتیهندی یهکانی خوی گهورهیه. ئیمه ئینسانیکی بی دهسهلاتین و هیچی دی. ئیمه که ههر وهک مارمیلهکهیهکی لاواز به دهوری خۆمان دا دهخولییینهوه، کوا مافی ئهوهمان ههیه توورپه بین؟ ئیمه ئیستاش فیڕ نهبووین له سهڕ خۆمان وه جواب بیین و راپهڕین!

- ئهمن شوکرانه بزیرم مهلا فههاد، شوکری خودای دهکهم بو ئهوهی که لانی کهم دهتوانم بیر بکهمهوه!

- منیش دهلیم سوپاس بو خودای.

ههستانه سهڕ پێ و به سهڕ خیزی قهراغ چۆمهکه و گه لای وهریوی دارهکان دا رۆیشتن. زۆری پێ نهچوو گه یشتنه هه و رازیکی بهرداوی. هه موو ده و روبه ریان گابهردی تیزتیز بوون. دارهکانیش له سهڕی را ههتا خوارئ پپ، بهرز و ئهستوور بوون و نیزیکهی هه موو گه لاکانیان زهرد هه لگه رابوون. هه وریکی زهردی تهسک له سهڕ دارستانه کهی بوو و له سه رهخۆ ده بزووت. مهلا فههاد ملی باریکه رپی سهخت و چرپی گرتبوو و له پێش هه مووانه وه ده رۆیشت، ئهوانی دیکهش به دووی وی دا ریز ببوون و چوست و چالاک، وهک ئهوهی به رپیگایهکی راست و پهوان دا برۆن، ههنگاویان هه ل دینایه وه. هه میشه مهلا فههاد توند ده رۆیی و سهیریش ئه وه بوو ماندوو بوونی نه بوو. عه رزی راست بوایه، دارستان بوایه، شاخ و بهرده لان بوایه و په وهز و هه ل دیر بوایه، بو وی هه ر یهک بوو و هه ر له پێ نه ده کهوت. هه ر وهلی شه مال دهی توانی رقهی ده گه ل بکا و ئهوانی دیکه زۆر جارن بو ئه وهی به جی نه مینن، ناچار بوون به تهنگه نه فه سی یه وه به دوا ی دا غار دن. کاتیگ گه یشتنه سه ری هه و رازی، له شیان شه لالی ئاره قه ی بوو:

- ده بی له و کانی یه ی خوارئ را وه ستین، به سه یینه وه و نانی بخوین. کانی یه که ئه وه تا له و دیوی یه!

حه مه د له حالیک دا هه ناسه ی سوار ببوو، گو تی:

- له هه ر شوینیکی پیت خو شه راده وه ستین، هه ر نه بی با پشوویه ک بدهین! له لیژیاییه چوونه خوارئ. گه یشتنه سه ر کانی یه که ی که له نیوان هه وت داره سه روی ئه ستووری بهرز هه لکه وتبوو. به و دارانه یان ده گوت "هه وت برالان". ئاوه که له نیو به ردیکی هه ل ده قولی، جوگه له ی ده به ست و ده رزایه نیو پلووسکیکی دار، که هه ر له دار سه روی ساز کرابوو و دواتر به سه ر تاته به ردیکی سپی دا ده چوو خوارئ. شو قی رۆژی به په نا لکی داره کان دا له ئاوی سه ر به رده که ی ده دا و شه به قیکی جوانی ده دایه وه. پاشان ئاوه که له خواره وه تر به

میرگیکی بزۆین دا تئ دەپەری، دەرژایە نیۆ دۆلئیکی خوارەوہی کیۆهکە و لە گەل ئاوی چۆمئیکی تیکەل دەبوو.

حاجیی توندوتۆل کە بەرپرسایەتی هەلگرتن و دابەشکردنی تیشووی بەستۆوہ بوو، توورەکە ی پر لە نانوپیخۆری لە شانی کردەوہ، کەولئیکی ماراشیی دەرهینا و لە سەر چیمەنیکی تەخت رایخست. کەولەکە بە قەدەر سەرلیفیکی گەورە بوو. پاشان نان، کولیرە ناسکە ی بە گەنمی، گوشتی سوورەوہکراو، پەنیر و هیلکە ی کولای دانا.

مەلا فەرہاد گوتی:

– حەمەد، ئەوہ گوشت مەرە، دەزانم ئەتۆ پیت خۆشە...

– خودا راوہستاوت کا کاکە، ئەتۆ هەمیشە دە فکری من دای!

هەموویان نانیان خوارد و لە ئاوی سارد و سووکی کانی یەکەیان خواردەوہ. پاشان قاسم بوو بە کیشکچی و ئەوانی دیش لە بن دارەکان بۆی دریز بوون. تاویک بوو خەویان لی کەوتبوو، مەلا فەرہاد راست بۆوہ، چووہ خوارەوہتر سەرنجیکی دۆلەکە ی دا، بە چاوان، ورد دەوروبەری خۆیان و پەوہزە سەختەکانی چیای پووبەروویانی پشکنی. حەمەد و کورەکانی دیکەش هەستا بوون و ئەوانیش بە گومانەوہ لە دەوروبەری خۆیان دەروانی.

مەلا فەرہاد گوتی:

– چ نیہ، ئەو دەور و بەرە کەسی لی نیہ.

پاشان گوتی با برۆین و بۆخۆی چوست و چالاک بەرەو خوار داپەری و ئەوانی دیکەش دم لە سەر پشت وەدوای کەوتن.

رپیگایەکی بەرداوی، چر و سەخت بوو. بەرەوسەر، بە نیۆ پەوہزان هەلکشان. شوینەکەیان هیندە بەرز بوو، هەلۆیان وەک چۆلەکان دەدیتن. دوا ی ئەوہی لە هەموو پەوہزەکان وەسەرکەوتن، گەیشتنە دارستانیکی کە هەمووی دارسەر بوو. دارەکان هیلانە یەکی زۆریان لە سەر بوون. نیۆ دارەکانیش پر لە کانی و جۆگەلە ئاو بوو. لە قەرەغ کانی و جۆگەکان پنگەل گۆلی کردبوو و بۆنیکی خۆشی پنگی ئەو دەوروبەرە ی داگرتبوو. رپیوی یەکی کلک بەلەک لە سەر کانی یەکیان ئاوی دەخواردەوہ و کاتیکی چاوی بە وان کەوت لە جیی خۆی حەبەسا، پەق راوہستا بوو، چاوی دە وان بریبوو و نە ی دەزانی چ بکا. دۆلئیک لە نیزیکیانەوہ بوو. میگەلیک حەویانە کیۆی لە دۆلەکە ی دا دەلەوہرەن. حەویانەکان کاتیکی هەستیان بە وان کرد، تیکرا سەریان هەلینا و چاویان تئ برین. ترس و دلەپراوکی بە روونی بە چاویانەوہ دیار بوو.

مەلا فەرہاد تەفەنگەکە ی لە شانی هینایە خوار، لوولە ی دە لای میگەلەکە ی کرد و گوتی:

- حەمەد، پیتخۆشه یه کیانت بۆ بکوژم؟
 حەمەد دەستی وه بەر لوولە ی تفهنگە کە ی دا و بە پەله گوتی:
 - نا، نا، پێویست نیه! ئەوه مێگەله کێوی دایه سولتانی یه و دهچته وه خانه قای
 چلچاوی!

مەلا فەرهاد ئەوهی پێخۆش نەبوو، بەلام هیچی نەگوت. حەییوانەکانیش و
 رێوی یه کەش هەردووک لایان هەروا رەق راپوه ستابوون و تییان هەل دەروانین.
 دەنگی هەلۆ، پەلکوور و شەهینان لە نیو رەوه زەکان دەهات.
 گەشتنه پاناوکیک. شوورە دیواریکی بە وشکە بەرددانراوی کۆنی بە سەریهک دا
 رپووخا، لە دەوری پاناوکه کە ی دەبینرا. وا دیاربوو سەردەمیگ ئەو شوینه
 کێلرابوو. مەلا فەرهاد لە بن لیوی یه وه گوتی، ئای لەو عەرزە بە رێژە و
 پیتوبەرە کە تهی! قسە ی تی دا نیه ئەو عەرزە هەر نەبی یهک و چلی دەبرێ.
 پاشان ئاخیکی هەل کیشا و بیری کردەوه: "ئەو عەرزە ئی من بوایه، تەماتە،
 ببیار و باینجانم لێ دەکرد. تەماتە و ببیاری ئێرە دەبی کەموینه بن... ئاو و
 هەوای ئێرەش ئیدی هەر لەو پەپی خۆشی و خاوینی دایه! کورە ئەگەر ئی من
 بوایه، شووتی، کوولە کە و خەیارم لێ دەکرد. بۆنی خەیار ی ئێرە دەبی زۆر خۆش
 بی، بۆنی گیاوگۆل و گۆلەکانیشی هەر وا. هەر دەست لە گۆلیکی دە ی، بۆنە کە ی
 دە هەموو گیانت دەگەرێ و تیکە لاوی خوینت دەبی! ئاخ، بریا وا بوایه! خانویکی
 بچکۆلانەشم هۆ لەوه ی، لە تەنیشت ئەو پەلکە ئەستورە ی! لەبن ئەو رەوه زە
 بەردە ی دروست دەکرد و ژنیکی کە لەگە تی گەردنکیلی چاوپرە شیشم دینا..."
 حەمەد دەمیگ بوو سەرنجی دابوو مەلا فەرهادی، کە لە وی رەق راپوه ستابوو،
 چاوی لە دەوروبەری خۆی دەکرد و لە دەریای خەیا لاتی خۆی دا نوقم ببوو:

- مەلا فەرهاد، ئەوه بیر لە چی دەکە یه وه؟

مەلا فەرهاد وه خۆ هاتە وه و ئاوری دایه وه. چاوه کانی پر ببوون لە ئاو:
 - حەمەد، دەزانی هەر ئیستا بیرم لە چی دەکرده وه؟ دەم گوت ئەگەر ئەوه ندە
 عەرزە دوورە دەست و تەریکە وتوو هەشم بوایه، خانویکی بچکۆلانە ی جوانم
 لێ دروست دەکرد، گۆل، ریحانە، نەعنه و سەوزی جۆراوجۆرم دەچاند... لایه کم
 هەر دەکرده خەیار...

حەمەدیش ئاخیکی هەل کیشا و وه لامی دایه وه:

- بە داخه وه ئیمه قەت ئەوه مان بە نسیب نابێ! قەت خاوه نی ژیانیکی
 ئاسوودە ی ئاوا نابین و قەتیش هیچمان نابێ! ئاخ تەنانەت گورگیش کونیکی
 هەیه کە بە مالی خۆی دەزانی، بەلام ئیمه هەتا هەین، بیجگە لە ئەشکەوت و
 بن بەردان پەنا و پەسیویکی دیکە مان نابێ!
 مەلا فەرهاد پێکە نی:

– قەيدى ناکا حەمەد، زۆر گرینگ نیه! ژيانى ئىمەش ناخۆش نیه و لایەنى باشى خۆى هەيه. خودا دەزانى ئەو کەسەى خاوەنى ئیره بووه و ئەو زەوى يەى رەنيو هیناوه، چى به سەر هاتوه. هەر خودا دەزانى بۆ ئەو کابرايه ناچار بووه ئەو خاکەى، کە به راستى دەبى سەر به سەر به زيرى هەلکيشى، به جى بىلى؟ هەر ئەو عەرزهى کە ئىستا ئىمه له سەرى راوهستاوين و خۆزگەى بۆ دەخوازين... مەلا فەرهاد به نيو زەوى يەکەى دا رۆيى و ئەوانى ديش به دواى دا رۆيشتن، گەيشتنه جۆگە يەکى، ئاوى جۆگە کەى زۆر و بلاو بوو، بەلام بەردەبازى تى دا بوون. به سەر بەردەبازەکان دا له جۆگە کەى پەرينه وه. له پشت ريزە دارىکى ئەو بەرى جۆگە کەى چاويان به زەوى يەکى گەرەتر کەوت. پياويکى پير لهوسەرى زەوى يەکەى جووتى دەکرد. مەلا فەرهاد به ديتنى ئەو پياوهى زۆر شاد بوو و به راکردن چوو بۆلاى. حەمەد و هاورپياني دیکەشى به دواى مەلا فەرهادى دا رايان کرد.

ئەو جووتە گايەى دە بەر نيرى دابوون، له کابراش پيرتر بوون. پيره يەکى ملدرىژى ملچرچاوى بوو و گايەکانيش له بەر لاوازی و کەنهفتى يان هەموو پەراسوويان دياربوون. پيرىژنىکى کزەلۆکەش له وى، له بن دارىکى هەلکورما بوو. پيرىژن ئەوهنده لاواز بوو، بايهکى به قەوهت هاتبايه، دەى برد. ژنهکە کاتيک چاوى بهو کۆمەله خەلکەى کەوت، کە له نهکاو به وى وەر بوون، به سەرسورمانه وه چاوى تى برين.

– سەلامون عەله يکوم...

– وه عەله يکوموسسە لام... ئەى... کورە ئەوه خۆ مامۆستا مەلا فەرهادە! دە رەبى به خير بىي!

– زۆر سوپاس مامە گيان، خەلکى کام دىي؟

کابرا به چەنەى ئيشارەى بۆ لای خوارى کرد و گوتى:

– خەلکى ئەو گوندەى خوارىم!

هەموو چەتەکان چاويان له لای خوارى کرد. چ گوند ديار نه بوون، تەنيا باقە دووکە ليکيان دى کە له نيو دارستانەکەى خوارە وه تريان هەل دەستا.

– کە وابوو گوندەکەى تۆ لهو خوارە وه يه؟

– بەلئى وايه، ئيوەش ئەگەر پيتان خۆش بى، دەتوانن ئەمشۆ ميوانى ئىمه بن.

– با شتيکت لى بپرسم، ئەو زەوى يه چاکەى سەر وه تى کى يه؟

– ئى منە.

– باشە ئەدى بۆ ناي کيلى؟ خۆ به راستى خاکەکەى ئەوهنده چاکە

دەبى سەر به سەر به زيرى هەل کيشى.

– بڕوانە مامۆستا، ئەو گایانەت دیتوون؟ ئەوانە ئیدی ئامووریان پێناکشێ، ئەو
ئاموورەکە یە پال بە وانەو دەنێ! بەو گایانەو ناتوانم بە زهویی سهریش
رابطەم. هیزیان دەبەردا نەماو و دەبێ ئاگام لێیان بێ. ئەوانەم لێبمرن، لە
برسان دەمرم...

لە لایەک بەزەیی و لە لایەکیش نەفرەت و رقیکی گەورە دەروونی حەمەدیان
هەژاند. مەلا فەرهاد پێشتریش بۆی باس کردبوو کە جووتیری خەلکی شاخی
چەندە بێدەرەتان و بێئەنوان.
– شاهین!

شاهین یەكجێ لولهی تهنگیی دە گایەکان گرت، دوو گوللەیی تەقاند و
هەردووک گای کوشتن. پیریژن وەک پلینگێ بریندار دەرپەری و خۆی بە مەلا
فەرهادی دادا. مەلا فەرهاد بە ئەسپایی باوەشی پێداکرد و دای نیشاندا، بەلام
ژنە هیور نەبۆو و بە خرکە بەرد و تەپالە و سەندەگلان مەلا فەرهادی داگرت:
– مەلای رپدین بە گوو، دە ئیمەش بکوژە! ئیستا ئەو گایانەت بۆ لێکوشتین؟ ئەو
جار رپو دە کوئ کەین! دە بمانکوژە، با ئیمەش لە دەست ئەو ژیانە تالەیی
رژگار بین!

پیریژن بە یەخەیی کراسی مەلا فەرهادی یەو نووسابوو و بەری نەدەدا، هەر
هاواری دەکرد: دە، ئیمەش بکوژە، دە! حەمەد زۆری هەول دا لە مەلا
فەرهادی بکاتەو، بۆی نەکرا، چنگی لە چنگی هەلۆی بە قەوەتتر بوو و وای
گرتبوو بەری نەدەدا.

پیاو پیرەکەش، هەر لە جیبی خۆی، لە پشت ئاموورەکەیی دانیشتبوو، دەستی دە
چۆکانی وەرینابوو، چەنەیی وە سەر چۆکی دا بوو و رادەژا.
ئاخرەکەیی شاهین هات، هەرچۆنیک بوو ژنەیی لە مەلا فەرهادی پچرپی یەو و
بردی لە لای دارەکەیی دای نیشاندهو:

– دایە گیان، بەسە لە سەرەخۆ بە! جنیوان مەدە، پەشیمان دەبی یەو!
پاشان چوو پیرەپیاو کەیی هەلستاند، چوو بن بالی و بردی بۆ لای مەلا
فەرهادی. مەلا فەرهاد کیسەییەکی کەسکی چیتی لە گیرفانی خۆی دەرینا و
رپوی دە حەمەدی کرد:

– پیم بلێ بزەنم، حەمەدۆک، دوو گای چاک چەندی دینن؟ ئەمن رپوولی دوو گای
چاک دەدەم بەو پیاوێ!
حەمەد وەلامی دایەو:
– پینج سەکی زێر!

– نا، ئیدی واش نا رۆلە! پیاو بە پینج سەکی زێر گارانیک گایان دەکری!

- قەيدى ناکا پینجەکەى بدەیه، بەستەزمانە مرد و زیندوو بۆوه. بی دەیه مهلا فەرهاد.

- وه لّاهى زۆره، به لّام خو ناکرئ قسهى حەمەدۆكى سەرۆكى بەناوبانگمان بشکینین. ئیستا که ئەو دەستوورى داوه، پینجەکەى دەدەینئ!
پیریزن و پیره پیاوه که هەردووکیان چاویان دە کیسهکەى بریبوو.
مهلا فەرهاد پینج سکەى زیړى له کیسهکەى دەرینا و گوتى:
- دەستت بینه، بهو پوولەى دەتوانى حەوت گای چاک بکړى. بگره! ئەوه یهک، ئەوه دوو، ئەوه سئ، ئەوه چوار و ئەوهش پینج... تەواوه؟
پیره پیاو دەستى دەلهرزى و سەرسورمان و خوشحالى وای لئ کردبوو که به زەحمەت دەى توانى به پيوه راوهستئ. هەر وا دەستى راگرتبوو و حەبەسابوو.
ژنه که تئى راخوړى:

- مردوت مړئ، پوولەکەى دە گیرفانت نئ، بو واق ماوى؟
پیاوه که ئیستاش دەستى دەلهرزى، کیسه تووتئیکى چەرمى پئ بوو، سکەکانى دە وئ هاویشن. پیریزن رای کرده لای مهلا فەرهادى و به چاوى به فرمیسکەوه ئامیزى تئ وه رینا و دەستى ماچ کرد. پاشان چوو هەردووک لاچاوى حەمەدیشى ماچ کرد. چاوه پر فرمیسکەکانى هومید و شادىیان لئ دەبارى. پاشان رووى دە مهلا فەرهادى کرد و گوتى:

- مامۆستا گیان، ئەتۆ پیاوى خودای! وه لّاهى به پیلّاوهوه دەچیه بهههشتئى.
خەلک دەلین مهلا فەرهاد شیخه، به لّام ئەمن باوهرم نەدەکرد و ئیستا ئیدی به تەواوى دەزانم وایه. مامۆستا مهلا فەرهاد، له ئیستاوه ئەمنیش به پیاوى خودات دەزانم و بۆت دەپاریمهوه خوا بت پاریزئ! داواشت لئ دەکەم ئەو رینگایهى هەلت بزاردوه، بەرىمەده. دلنیا به خودا تۆلەت بو دەکاتەوه و بزانه که هەر له ئیستاوه دەرگای بهههشتت بو له سەر پشتتیه!

پیریزن هەر وا دوعای بو دەکردن، دەپارایهوه و هەتا زیاتریش دەپارایهوه، کولیکى زیاتر دەى گرت. مهلا فەرهاد هیچی نەدەگوت و ژنهکەش هەر وا دریزهى به قسه و پارانهوه دەدا:

- بریا هەموو پیاوچاکى دیکەش شوین و پلهیان وهک تۆ بوایه، که هەر له ئیستاوه ئاشکرایه له بهههشتئ جیگات بو دیارى کراوه!

دەو بهینهى دا رووى وهگرپا و چاوى به حەمەدى کهوتەوه. به بزەوه چاویکی لئ کرد و پاشان دەستى گرت و گوتى:

- به قوربانى تۆ بم، رۆله جوانه قارهمانهکەم! ئەتۆ له سەر ئەو عەرزهى بووى به شمشیری خودای. خودا ئەتۆى خوش دەوئ و هەر بۆیهش ئاوا باش و ئازای دروست کردووى! رەبى رۆله له بهلا، نارهحەتى و گوللهى دوزمنان دوور بی!

یه کبیهک چوو لای هەموو چەتەکان، ئەحوالی پرسی و دوعای بۆ کردن و دیسان هاتەو لای مەلا فەرهادی:

– مامۆستا، دەبوو گایەکانمان بە شیوێ ئاسایی کوشتابیەو و گۆشتەکانمان بە سەر ئاوەدانێیە دا داروبەخش کردبایە، بەشی هەموو دییەکە دەکرد.

– هەمی مالتە خوشکم، ئەو گایانە هەر یەسک و پیست بوون و گۆشتیان پیو نەبوو. چت لێ دەکردنەو و دەت دا بە خەلکی؟

– شتیکیان هەر لێ پەیدا دەبێ. باشە خۆ دەبێ ئەمن شتیکتان بۆ ساز کەم! ئەرێ مامۆستا گۆشتی ئەو گایانە حەلە؟

مەلا فەرهاد گوتی:

– بەلێ حەلە.

– و لاغ بە گوللە بکوژرێ، گۆشتی حەلە.

پیریژنەکە چوو بۆ لای میردەکە و سرتەیهکی دەگەل کرد. پیرە پیاو هیشتا وەخۆ نەهاتبوو و کیسەکە توند دە نیو دەستی گرتبوو. پیریژن وشیاری کردەو و پاشان دووبەدوو بەرەوخوار پویشن بۆ لای دیی. هیندە بە گورجی پویشن، مەلا فەرهاد باوهری نەدەکرد کە ئەو هەر ئەو دوو ئینسانە پیرە شەکەت و کەلەلاکە ساتیک پیشت ئیستان.

– ئیستا بۆ کوێ بچین مەلا فەرهاد؟

– ئەوانە دەیانەوئ میوانداریت لێ بکەن...

هەردووکیان شانەشان بەرەو گوندەکە چوونە خواری، بەلام حەمەد بە زەحمەت لە گەل مەلا فەرهادی دەردەچوو و هەربۆیەش زوو هەموو لەشی وە سەر ئارەقەکی گەرا، بزەیهکی هاتێ لە دلێ خۆی دا گوتی، بابە ئەو مەلا فەرهادە بالی بە لاقانەوون.

ئیواری گەیشتنە دارستانێکی پشت دیی. دارستانەکە بە شاخیکی سەرەوھی گوندەکەیهو بوو. حەمەد بیری کردەو کە وا باشە مەلا فەرهاد تاویک لیڕە

پاوەستی. هەر واش بوو و مەلا فەرهاد لە وئ دەستووری پشوودانیکی کورتی دا:

– کورپنە ئەم گوندە پیی دەلین "گانی یە بای". لیڕە هیندیک دەحەسیننەو.

حەمەد خۆی بە عەرزێ دادا، هەناسەکی سوار ببوو و هەر دەفی دەدان. مەلا فەرهاد لە پەنای دانیشت، دەستی لە سەر شانی دانا و گوتی:

– چ نیە کورم، زۆری پی ناچی لە گەل ژیانی چەتەگەری یە رادیی.

– بەلێ، رادییم، مەلا فەرهاد...

دوو کەلێکی زۆر لە کولانەکی مەلەکان دەهاتە دەر و بە سەر دارستانەکە دا بلاو دەبوو. گالوبوغری خەلکی دیی لە گەل زەرەکی کەران و سەوهری تیگەل دەبوو.

کەلەبابیک خویندی، خویندنیکی بی وەخت، وا دیار بوو کاتی لێ گۆرابوو.

مەلا فەرھاد گوتی:

– ئەو گوندە زۆر کۆنە. "نەبەزگوند" یشی پێ دەلێن.

پاشان بە پیکەنینهو بە سەرھاتی گوندەکە ی بۆ گێرانهو:

سەردەمی نوێکردنەو، پێش راپەرینه گەرکە، تورکمانەکان بەرەبەرەکانی یان دەکرد و پێیان خۆش نەبوو لە جیگایەکی دیاریکراو نیشتهجێ بن و ببەسرینهو. حاکی ئەدەنە ی بریاری دا کە گوندەکانی ناوچە شاخاوی یەکان چۆل بکری و هەموو خەلکەکان لە دەشتی کۆ بکری و نیشتهجێ بکری. لە سۆنگە ی ئەو بریارە ی دا ئەو گوندانە ی بەرەبەرەکانی یان کرد، تیکرپووخیران و ژاندەرمان پیاو، ژن و مندالیان بە زۆر بردنە خوار و دە دەشتیان کرد. هەموو گوندەکانیان بە خەلکەکە ی چۆل کرد و لە دەشتی بە پووش و قامیشی خانوویان پێ ساز کرد، بەلام هیشتا شەش مانگی پێنەچوو بوو خەلکەکە ئەو خانوو قامیش و پووشانە یان بەجێ هێشت، گەرانهو شوینی خویان و سەر گوندە تیکرپووخواوەکانیان. ئەو کیشە و بەرەبەرەکانی یە ی نیوان حاکم و تورکمانەکان ماوہیەکی دوور و درێژ هەر هەبوو. ئاخری تورکمانەکان سەرکەوتن و لەو بەینەش دا سەدانەزار پیاو و ژن لە دەشتی دەستبەسەر کرابوون و وەک میشومەگەزی بە تاولەرز ی دەمردن. هیندیک لە جووتیرەکان خویان پێرانهگیرا و سەرەرای ئەو تاولەرزە ی کە بە راستی حەشری دەکرد، ملیان بۆ بریارە کە راکیشا و لە دەشتی مانەو. حاکی کە دواتر لە ئەدەنە ی رۆیی، بەلام کاربەدەستانی دوا ی ویش دەستیان لە ئازاردانی ئەو خەلکە ی هەلنەگرت. هەر ژاندەرمانە دەھاتن خانووی گوندەکانی شاخی یان دەرووخاندن و ئەوانیش دروستیان دەکردنەو. دەیانگرتن، دە بەندیخانە یان دەکردن، بەلام جووتیرەکان کۆلیان هەر نەدا و ئەو جار هاتن لە شوینە هەرە بەرز و هەرە شاخاوی یەکانی ناوچە کە گوندیان دروست کردن. لە دۆل و شیوی وایان ئەو گوندانە دروست کردن، کە تەنانەت دۆزینەوہشیان زەحمەت بوو. لەو شوینانە لە جیاتیی خانووی، دە چادر، کەپر و کۆخان دا دەژیان، بەلام دیسان لە کۆلیان نەبوونەو، ژاندەرمانە دۆزیاننەو و بردیان دە دەشتیان کردنەو.

گوندی واش هەبوون کە دەسەلات دەروەستیان نەھات و یەکیکیش لەو گوندانە ئەو کان یەبایە بوو، کە هەر نەبەزی و خۆی راکرت. جووتیرە توورپووسی یەکان پێیان خۆش بوو لە چیاکانی خویان لە برسان بمرن، بەلام لە دەشتی نەژین، چونکە قەت نەیان توانی لە گەل گەرما و میشوولە ی دەشتی رابین و هەموو جار ی هەل دەھاتن و دەھاتنەو سەر گوندە سووتینراو و پووخواوەکانیان. ئەو بەزە بەو شیوہیە درێژە ی هەبوو هەتا ئاخەرەکە ی دەولەت ماندوو بوو، گوئی خۆی لی ئاخنین و هەم خویان و هەم چیاکانیان لە بیر خۆی بردەو...

مەلا فەرھاد دوا ی ئەوہ ی لە گێرانهوہ ی بەسەرھاتی گوندەکە ی بۆ، گوتی:

حەمەد و نە مەلا فەرھاد تا ئیستیا بەیتبیزیکی ئاویان نەدیوو. کاتیک بەری بەیانی ساز بئیدەنگ بوو، دەتگوت دەروون و پرووحی ھەموویان بە ئاویکی پاک شۆراووتەو و تازە لە دایکی خۆیان بوون...

بابە جەفەر سیگاریکی داگرساند و سمیلە درێژەکانی بادان. ئەو سمیلانە قەتیان مقەست وئەنەکەوتبوو:

– ھەوالیکی خۆشم بۆ ئیوہ پییە. ئەو گوندە ی ئیمە جیگایەکی پیروژە، ھەمیشە چاکی بۆ ھاتوہ و ھیممەت و بەرەکەتی پیاوچاکانی لئەنەبراوہ. ھەر بۆیەش دەسەلاتی عوسمانی بە ھەموو ھیزی خۆیەوہ نەیتوانی ھەرگیز بە سەرمان دا زال بئی. ھەزار جار زیاتریش ھیرشمان کراووتە سەر و نەبەزیوین. ئەوہ تا ئیستا حەمەدۆکیشمان میوانە و ھەر بۆیە... مەلا فەرھاد پئیکەنی:

– بابە جەفەر ئەوہی گوتت راستە، بەلام کوا ئەوہ ھەوالە!
– ھیندیکم سەبر لئبگرە، دەگەمە وئیش... ھەر پئیش ئەوہی ئیوہ بیئە ئیرە، ئەسپیک ھاتە ئەم گوندە ی ئیمە. ئەمن عادیتم وایە پئیش تاوہەلاتی ھەل دەستم. بەیانییەک کە ھەستام، ئەسپیکی کویتم لە بەر دەرگای مائی چاو پئیکەوت. ئەسپەکە راوہستابوو، سەری بەردابوو و پئیشووی راستە ی بە زگییەوہ نووساندبوو. زۆرم پئیسەیربوو! گوتم ئەو ئەسپە دەبئی ئی کئی بئی و لیرە چ بکا؟ ھەر لەو کات دا جیرانەکانم بە پەلە ھاتن و گوتیان ئەوہ ئەسپی حەمەدۆکییە. پیم گوتن بۆلای نەچن و دەستی لئەنەدەن، نەوہک توورە بئی، بفرئی و لیرە دوور کەوئیتەوہ! گوتم ھەر خوی تیئەگەییەنن، لئیگەرین چ دەکا، بکا. بەلئ، ئەسپەکە پوژ و شەویکی تەواو بەو شیبوہیە راوہستابوو و بۆ ھیچکوئی نەچوو. وردە وردە لئی نئیزیک بووینەوہ، تفاقمان بۆ برد، نەخیخوارد، ئاومان لە پئیش دانا، نەخیخواردەوہ.

خەلکی دیی ھەموو ھاتن و لە دەوری کۆ بوونەوہ، بەلام سل نەبوو و نەپوویی، پاشان خەلکەکە بلاوہیان کرد، بەلام ئەسپە کویت ھەر لە وئ بوو و ھەر وا پئیشووی راستە ی وەبەر زگی دابوو و راوہستابوو.

– ئەسپەکە سئشەو و پوژان ھەر لە وئ راوہستابوو؟
مەلا فەرھاد گوتی:

– ئاخەر ئیرە گوندیکی پیروژە و جیاوازیی لە گەل جئی دیکە ھەییە...

– ئەگەر وا بئی لەوہی دا لە سەر قسە ی منی؟

– بەلئ، بەلئ، ئیمە پیمان وایە گوندی ئیوہ شوینیکی مەبارەکە، راست وەک خانەقای چلچاوی!

بابە جەفەر سەری بەردایەوہ، دەستی لە سەر سینگی دانا و دیسان گوتی:

- ئەوهی بۆتان دەگێرپهوه، دهقاودهق راسته! ئەسپهکه نهپۆیی و هەر وا له شوینی خۆی بهو حاله‌ی بۆم باسکردن، مایه‌وه. سه‌ری سێ رۆژه‌ی مریه‌می کچم سه‌تلیکی ئاو بۆ برد و له پێش ده‌می دانا. ئەسپه‌ کویت ئاوه‌که‌ی هه‌موو خوارده‌وه، به‌لام هەر له شوینی خۆی نه‌بزووت. ئیوارێ به‌ خه‌لکه‌که‌م گوت، براینه‌ ئه‌وه‌ ئه‌سپه‌ که‌ چه‌ند رۆژه‌ میوانمانه، وا دیاره‌ ئیره‌ی پێخۆشه‌ و نایه‌وئ به‌جیمان بیلێ، با ئیمه‌ش قه‌دری بگرین و به‌خێوی که‌ین! ر‌ه‌شمه‌یه‌کم دا ده‌ست مریه‌می وگوتم: کچم کاتیک ئاوه‌که‌ت بۆ برد، سل نه‌بوو و خواردی‌یه‌وه. وا دیاره‌ ئه‌تۆ ده‌ناسی. ئیستا ورده‌ ورده‌ بۆ لای بچۆ، بزانه‌ ده‌توانی ر‌ه‌شمه‌ی که‌ی؟ مریه‌م به‌ ئەسپایی بۆ لای چوو، خه‌لکیکی زۆر راوه‌ستا‌بوون و چاوه‌روان بوون بزانه‌ ئه‌سپه‌که‌ ر‌ه‌شمه‌ی ده‌دا. مریه‌م لێی چوو به‌پێشی، ورده‌ ورده‌ گه‌یشته‌ ته‌نیشتی، ده‌ستی به‌ یال و نیوچاوانی دا هینا و لاواندی‌یه‌وه. ئەسپه‌که‌ جووله‌ی نه‌کرد. مریه‌م خیرایه‌کی ر‌ه‌شمه‌ی کرد... به‌لێ ئەسپه‌که‌ هاتبووه‌ ئه‌م گونده‌ پیرۆزه‌ی و ده‌یه‌ویست له‌ لای ئیمه‌ بمینیته‌وه. ئەوه‌ش هەر کاری خۆی بوو، به‌لام له‌ پێش دا ده‌تگوت ئیمه‌ کویرین. ئەوه‌ ئه‌سپه‌ سێ شه‌و و رۆژان راوه‌ستا و چاوه‌روان بوو! ده‌بوو ئیمه‌ هەر هه‌وه‌ل‌رۆژی دامن‌کردبایه‌ و نه‌مانه‌یشتبا له‌ ده‌ری مابایه‌وه! دیاره‌ ئەسپه‌ی هه‌مه‌دۆکی بۆ وه‌ی نابێ ده‌ ته‌ویله‌ی که‌ی و ده‌بێ جیگایه‌کی خاوینی بۆ ته‌رخان که‌ین! بیر له‌ وه‌ی بکه‌نه‌وه، ئەسپیک که‌ شاخ، ر‌ه‌ه‌ز و دۆلده‌ره‌ی ده‌ بن پێی دا ده‌له‌رزن، سه‌ر بۆ گورگ، بالنده‌ و به‌رد و داریش دانانوینی، که‌ غار ده‌دا، باقه‌ باقه‌ ئاورینگی له‌ سمی ده‌بنه‌وه، ئەوه‌ ئاوا نه‌رم و هیدی هاتۆته‌ گوندی ئیمه‌ و سه‌ری ئیمه‌ی داوه‌. جا ده‌بێ ئیمه‌ش قه‌دری بگرین و نه‌یه‌لین خراپی بۆ بگوزه‌ری. ئیدی له‌ وئ‌رۆژیوه‌ لاوه‌کانمان به‌ وینجه‌ و گیای شینی قه‌راغ کانی و جوگان به‌خێویان کردوه‌ و لێی خافل نه‌بوون. ئەگه‌ر پیتان خۆشه‌ تاویکی دی ده‌چین و چاوتان پێی ده‌که‌وئ.

هه‌مه‌د گوتی:

- زۆرم پێخۆشه‌ بی‌بینم.

بابه‌ جه‌فه‌ر وه‌پیشیان که‌وت. له‌وبه‌ری هه‌ساری خانویکی جوان دروست کرابوو. چوونه‌ وئ‌. نیو خانووه‌که‌ی رووناک و خۆش بوو و هه‌یج وه‌ک ته‌ویله‌ی نه‌ده‌چوو. ئەسپه‌که‌ له‌ وئ‌ بوو، تووره‌که‌یه‌کی به‌ سه‌ره‌وه‌ بوو و به‌ کرمه‌ کرم له‌ ئالیکي نیو تووره‌که‌که‌ی ده‌خوارد. ئەوانیش له‌ بیلایه‌ راوه‌ستان و تاویکی چاک چاویان لی‌کرد.

هه‌مه‌د له‌ بن لێوی‌یه‌وه‌ گوتی:

- ئاوا!... که‌ وابوو ئەوه‌ش هه‌ر...

پاشان له‌ حالیک دا ده‌بیره‌وه‌ چوو‌بوو، رۆیشته‌وه‌ لای دیوه‌خانێ.

له‌ نیو ده‌رگای دیوه‌خانێ پیاویک به‌ پیری‌ه‌وه‌ هات، پیاویکی چوارشانه‌، به‌خۆوه‌ و ئەوه‌نده‌ که‌له‌گه‌ت که‌ سه‌ری وه‌ داره‌کانی به‌ری میچی ده‌که‌وت. پیاوه‌که‌

سەربەرگیکی سووری دەبەردا بوو و جووتیک کەوشی قایشی سووری زۆر گەورەشی هەبوون. کەوشەکانی لە دیوی دەری، لە بەر دەرکەمی داگەندبوون. حەمەد دەسبەجی وەبیری هاتەووە کە دەبی ئەو کابرایەیی زووتر لە شوینیک دیبی. کابرا رۆوبەرۆوی وی لە سەر چۆکان دانیشت، بە ریزەووە دەستی لە سەر پانی دانان و گوتی:

– شیخی ئیمە دایە سولتان، سلاو لە خۆت و هاوڕییانت دەکا حەمەدۆك و دەفەرموئ چاوەروانی ویم، بی و سەرم بدا...

کابرا هەر ئەوێ دەدی گوت و هیچی دی. پاشان راست بوو، هەردووک دەستی چەپ و راست بە سینگی یەووە نان، پاشەوپاش هەتا بەر دەرگا چوو، خۆی کوور کردەووە، چوو دەری، کەوشەکانی دە پی کردن و لیی دا پۆیی.

مەلا فەرهاد لەمیژ بوو دەی زانی خەلکی کانی یە بای تایفەیهک بوون کە هەموویان خاوەنی یەک بیروباوەر بوون. بە گەورەکانیان دەگوت "بابە" و هەر ئەو بابانەش سەرۆک و ریبەریان بوون و خەلکەکە لە قسەیان دەرنەدەچوون. ئەوان بنەچەکیان دەچوو سەر بابە ئیسحاقی خەلیفەیی بابە ئەلیاسی شیخی تورکمانەکان و کۆمەڵی دارتاشان. ئەو شیخە، واتە بابە ئیسحاق، لە سەدەیی دوازده، دەوروبەری سالی ۱۲۰۰، بە دژی دەسەلاتی سەلجوقی یەکان راپەری. بابە جەفەر ئیستا گەورەیی ئەو تایفەیهی بوو و تەواوی کتیبەکانی "ئیسحاقی یان"ی هەبوو.

مەلا فەرهاد بە جحیلی، لە خانەقایەکی، چاوی بە کتیبیکی کەوتبوو. ئەو کتیبە بەسەر هاتەکانی شیخ ئیسحاق و خەلیفەکانی وی تی دا تۆمار کرابوو. دواي ئەووە مەلا فەرهاد ئۆگربی بەو شیخە و خەلیفەکانی پەیدا کردبوو و ئیدی هەموو ئەو کتیبانەیی خویندبوونەووە کە باسی یەکەم راپەرینی ئاناتۆلی یان تی دا کرابوو.

شۆرشەکە لە چیاکانی توورپوسەو دەستی پی کرد. دارتاشەکان بە دژی هەژاری و دەستتەنگی راپەرین و هەر وەها مەبەستیان ئەووە بوو کە زۆلم و زەبروزەنگ لە سەر خۆیان لابەرن. ئەوانە دەستیان دا تەوهرزین، تەور، بیور، شەنە و تەشووییان و بە شاخ و دەشتی وەر بوون. درۆشمەکیان ئەووە بوو: "بابە سولتان ریبەرمانە حوکمی وی لە سەر سەرمانە!" زۆر گوند و شاریان گرتن و لە گەل تورکمانە راپەرپووەکان هیندیک کۆمەڵەیان دروست کردن. کۆمەڵەکان لە سەر بناغەیی دەسەلاتی یاسا و عدالەت پیکهاتبوون. دەسەلاتی وان هەموو دەشتەکانی ئاناتۆلی دەگرتهووە، لە ئەدیامانیووە هەتا مالاتیای، لە قەیسەری یەووە هەتا سیواسی و دوورتر، هەتا کۆنیای کە ناوهندی دەسەلاتی سەلجوقی یەکان بوو. ئەوان سویندیان بە ئالا و نیشانەیی خۆیان کە تاجیکی سوور بوو، خواردبوو کە دنیا یەک لە سەر بناخەیی عدالەت، ئازادی، یەکسانی و برایەتی دروست بکەن.

سوپای سەرتاپی چەكدارى سەلجوقى يەكان بەرگەى حەشیمەتى راپەرپویى كە هەر تەور، بیور، تەشوی، شەنە و پاچیان پیبوون، نەدەگرت و لە پیشیان وەك بەفرى دەتوایەو. سروود و مەقامى زۆر خوشى وا لە دەشتەكانى ئاناتولى دا دروست بوون و كەوتنە سەر زار و زمانان، كە تا ئەو كاتى وینەیان نەبوو. ئەو سروود و مەقامانە باسى يەكسانى و براىەتىیان دەکرد. هەموو خەلك، پیر و لاو، ژن و پیاو، گەورە و بچووك داوەتیان دەکرد و شیوێ هەلپەپینى زۆر جوان بوونە باو. سەرانسەرى دەشتى، بە گیا، گۆل، چۆم، جۆگە، زەوى، زیندەوەر و میشومەگەزیشى یەو لە خوشىیان، لە شایى یە جوانى و گەرمىی هەستى ئینسانى، وەك حەوجۆشى سەر ئاورى دەكۆلین. هیندەى نەمابوو خەلكى راپەرپویو كۆنیاش بگرن و ئەگەر ئەوییان گرتبايە، سولتانیشیان بە دیل دەگرت و دەیان توانى هەم ئەو و هەم پیاوێكانى لە سەر ناحەقى، گەندەلى و ستەم مەحكەمە بكەن. شەر تارىكوپروونى بەیانى دەستى پی کرد. خەلكەكە هەمووى دەى کرد. تەنانەت ژن و پیاوى پیر و پەككەوتەش بە گۆچانەوێ هاتبوون. نەخۆشان جیگایان بەجی هیشتبوو و هەموویان بە یەكەوێ یارمەتیی پیاوێ شەرپەرەكانیان دەکرد. ئەوێ شەرى مان و نەمانى بوو، یان دەبوو سەرکەون، یان بمرن. بەلام شتیك دە گۆرئى دا بوو كە ئەوان لیى بئخەبەر بوون و ئەویش ئەوێ بوو كە سولتانی سەلجوقى یەكان لە لایەن قەیسەرى رۆمیوێ لە شكریكى گەورەى هاتبوێ یارمەتییە، كە ئەو لەشكرە لە ئى خوشى تەیارتر بوو و سوار و پیادەى لە بەرى پییان هەتا تۆقى سەریان چەكدار بوون.

شەرپىكى زۆر بئبەزەبى یانە دەستى پی کرد. شەرپەرە هەرە تەیار و بە دەستوبردەكان كە تەوربەدەستەكان بوون و لە ریزى پیشەوێ بوون، پیش هەمووان كوژران، پاشان پیاوێكانى دیکەش هەتا كوژران، ئازایانە شەریان کرد. یەك كەسیش لەو مریدانەى شیخ ئیسحاقى هەلنەهات، تەنانەت پیر و نەخۆش و مندالیش هەتا دوا هەناسە و تا ئەو كاتەى شمشیری ستەم جەستەى لەت كردن، بەربەرەكانىیان کرد. ئەو جار نۆرە گەیشتە ژنان كە لە بەرامبەر هەورى رەشى ستەم دا راوێستن. ژنەكان لە پیاوێكانیش زیاتر خویان راگرت، بە چنگ و ددان بەرگرییان کرد و هەتا ئاخى كەسیان نەكوژرا، لە شكرى جەور و ستەم نەى توانى بیته پیش. گۆرانى یە زیندووێ هەستبزوینەكان ببوونە لاوكى شینگیرى و لاواندەوێ. لە شكرى ستەم و زۆردارى، شەرپەرە درندە سەلجوقى و رۆمى یەكان سینگى بلوورین، قزى زەرد و شەمامەى مەمكى شورەژنانیان وەبەر سمى ئەسپان دان، بە سەر كۆمەل كۆمەل تەرمى ئەو شوخانە دا تى پەرپین و دەورى ئەو قەلا بچكۆلەیان دا كە بابە ئیسحاقى تى دا بوو. لە دەورى قەلا یە خوین هەتا چوكى ئەسپى سەربازەكان دەهات. زۆرى پی نەچوو دیوارى قەلا كەیان رووخاند و چوونە ژوورئى. بابە ئیسحاق عەبايەكى سەوزى دەبەر دا بوو، ئەسپىكى بۆرەشى دە بن دا بوو و لە

پشتیوانت بن! خەمی ئەسپەكەت نەبێ، با ئیدی بە شاخانەو نەبێ و هەر لیڤه، لە لای ئییمە بێ. وەك گلیڤنە ی چاوی خۆمان ئاگامان لیی دەبێ. ئەو ئەسپە دیاریی پیاوچاكانە، پیرۆزە و بە قەدەر دۆلدۆلی حەزرەتی عەلی لە لای ئییمە بایەخی هەیه!

ئیدی مالاواییان کرد و دوور کەوتنەو. حەمەدۆك لە پێشێ دەپۆیی. مەلا فەرهاد خۆی گەیاندى و گوتی:

- خەلكی ئەو گوندەى وەك ئى جیى دیکە نین. زۆر خاویڤ و پێکۆپێکن... هیچ وەك جووتیڤی گوندەکانی دیکەى ئەم دەوروبەرە ناچن. زەویشیان زۆر نیە ها...

- بەلام زۆر ئازا و زیرەکن و لە کۆنەو دەرتاشییان هەر کردو. باوەر کە هیڤدە دەستزەنگین، دەتوانن پەیکەرەى ئینسانی بە شیوەیەك لە داری دروست کەن، کە پەیکەرەكە دەنگیشى هەبێ.

قاسم هاتە نیو باسەكەیانەو:

- ئەمن بۆخۆم دیتوومە كە لەکیویان دروست کردوون، ئەسپیان دە حالى ڤمبازییە دادروست کردوون، کەرگەدەنى یەكشاخییان تاشیون، هەلۆیان لە حالى فڕینی دا دروست کردوون و...

- قسەى قاسمىیە. ئەو خەلكە لە كۆنەو دەرتاش بوون، لانكى یەكجار جوانیان دروست دەکردن و گەلوازەى زیڤ و زیویان وئ دەخستن. مندالی پاشا و بەگان دەو لانكانە دا دەخەوتن و دەتوانم بلیم لانكى وایان دروست دەکردن، دەقیمەت نەدەهاتن. هەموو ئەو كەرەسە دارینە بەنرخانەى مالى دەولەمەندان دەپازیننەو، بەرھەمی دەستی رەنگینی ئەو دارتاشانەن، هەر وەها مینبەرى مزگەوتەکانیش. ئەو جار ئەوانە هەنگوینیش رەنیو دین. وا دیارە ئەسپەكەى تۆ زۆر ئاقلە كە ئەو گوندەى بۆ مانەوەى خۆی هەلبژاردو.

حەمەد كەیفی زۆر ساز بوو. لە خۆشیان دلەكوتەى هاتبۆیە... بەلام خەمێك ئەو خۆشىیەى لی تێك دەدا... هەمیشە سەیرانى شوخوشەنگی بەو گەردنە درێژەییەو كە دەتگوت ملی سۆنەییە، دەهاتە پێش چاو. ئاخ بریا هەوالیكى سەیرانی زانیبا! زۆری بۆ بە پەرۆش بوو، بەلام لە رووی هەلنەدەهات تەنانت لە لای مەلا فەرهادیش باسی بكا. پێشێ سەیر بوو كە بۆچی مەلا فەرهاد باسی سەیرانی نەدەکرد. حەمەد چاوەروان بوو مەلا فەرهاد سەبارەت بە سەیرانی پرسیری لی بكا و هەر كاتیك ئەو ئاوری دەدایەو، پێی وا بوو راست ئەو شتەى لی دەپرسی. بەلام وا نەبوو. ئاخیکى هەل كیشا: بریا موسلیمیشم لە گەل خۆم هیڤابایە، لانی كەم لە گەل وی دەكرا هەموو پۆزێ، هەر كاتیك پیم خۆش بوایە، باسی سەیرانی بكەم... بەلام دیسان هەر باشە كە شەو و پۆز پوخساری ویم دیتە پێش چاوی و قەت لە بیری وی هەل نابڕیم. بە راستیش جاروبار دیتنەكەى هەر لە خەيال دا نەبوو،

بەلکوو سەیران زەق و زیندوو لە پێشی ڕاوەستابوو و بە چاوە جوانە خومارەکانی که جاروبار خەماوی و هیندیک جاریش گەش و پڕ لە شادی بوون، تیی هەل دەپوانی. حەمەد لە دلی خۆی دا دەی گوت، سەد بریا لە گەل خۆم هینابام و ئەویشم لە گەل ئەسپەکەمی لەو گوندەمی دانابا. پاشان شەرم دای دەگرت و دەی گوت: بەلام ئاخر ناکرێ! لە قوولایی دلی یهوه وەرەزیی سەیرانیی دەکرد و کاتیکی بیری لەوه دەکردهوه که چەندەمی لێ دوور کەوتۆتەوه، ئیشتیکی سەیری لە هەموو لەشی دا هەست پێ دەکرد. ئیدی گوئی لە قسەکانی مەلا فەرهادیش نەدەبوو، که بە زەوقفهوه باسی بابە ئیسحاق و تایفەمی دارتاشانی بو دەکرد...

ئەوی شەوی لە هۆبەمی یورووکی یان مانەوه. خەلکی عیلهکەمی که پیشتر ئاگادار ببوون حەمەدۆک و هاوپیانی لە گوندی کانی یه بای بوون، ئیستا بو لای خانەقای چلچاوی دەچن و دەشیان زانی رینگاکەیان بە لای وان دایه، پیشوازی یهکی باشیان لێ کردن و داووتیکی گەرەیان بو ساز کردن. خەلکەکه لە چادریکی گەرە دا که بە تاییهتی بو میوانداری تەرخان کرابوو، کۆبوونەوه. قسە زۆر کران و زۆر باس هاتنە گۆرێ، باسی ئەسپەکەش کرا، ئەوه که خەلاتی بو سەری دیاری کرابوو و ئەسپیکی لەپری بەستەزمان لە جیاتی وی گوللەباران کرابوو، بەلام هەر ئەو ئەسپە تاریکپوونی بەیانی زیندوو بووه، بوو بە ئەسپیکی بۆری یالدریز و سپیی وهک ئەسپی کویرۆغلی و پاشان حیلاندى، وه ئاسمانی کەوت و بە سەر شاری دا فری... ئەوه کاری حەوت سألحان و شیخ و پیاوچاکانی چلچاوی بوو که بە کویری چاوی بەگەکانی شاری، ئەو که لاکەیان زیندوو کردهوه! حەمەد لەو بارەیهوه هیچ قسەمی نەکرد، تەنیا گوئی دابوونی. بیری لە وهش دەکردهوه که دایه سولتان بو دەبی بانگی کردبن. زۆر جارن لە گەل دایه حۆری باسی خانەقاکه و دایه سولتانی کردبوو. باسی ئەو گولە شینانەیان کردبوو که لە نیوهراستی گابەردان دا شین دەبوون و ئەو پووناکایی یهش که ئاورینگی شینی لێ دەبووه و وهک پەلە هەوریکی بە سەر خانەقاکەیهوه بوو، هەر وهها هەر وهکەمی دیکەش که بە سەر لووتکەمی شاخی دا دەخولاه و شەبەقی شینی دەدا.

ئەو شەوه مانگ لە رەنگیکی گەشی شینباو دا دەرکەوت، دنیای لە شەبەقی خۆی پڕ کرد و ئەستیره می گەش گەشیش که ئاورینگی شینیان لێ دەبوونەوه، هەموو ئاسمانیان داگرت. شەو نوقمی رەنگی شین بوو. بیری ئالۆز و تیکەل پیکەل دە سەری حەمەدی دا دەهاتن و دەچوون: مامۆستا زەکی نەژاد، شارەکه که هیندە لیڕه دوور بوو و ژیانی سەیری خەلکەکەمی. وینەمی عەلی، و شترەکەمی و تەرمی خۆی لە سەر و شترەکەمی، مریدە خۆبەختەرەکانی بابە ئیسحاقی که قارەمانانە لە دەشتی شەریان کرد و گیانی خۆیان فیدا کرد، ژنەکان که پیشیان بە دوزمن گرت و تا ئاخر کەسیان شەریان کرد – دیاره سەیرانییش ئەگەر لە گەل وان بوایه، بی گومان وهکوو

وان ئازایانه شه‌ری ده‌کرد - ئەدی عەلییە شەلی شای شوینگی‌پران... ئەو له‌ وئ
 بوایه، ده‌بوو به‌ یه‌کیک له‌ ڕیبه‌رانی ڕاپه‌رینه‌که‌... مه‌لا فه‌ره‌اد، به‌تتالا‌غا
 سه‌رخێلی یۆرووکه‌کان و زه‌کی نه‌ژاد...

ده‌شتی کۆنیای له‌ حه‌شیمه‌تی جمه‌ی ده‌هات... شیخ و پیره‌کان، بابو باپی‌ران، خزمو
 که‌سه‌کان و مریده‌کانی دایه‌ سولتانی به‌ عه‌بای سپی‌یه‌وه، کۆمه‌ل کۆمه‌ل وه‌ک
 شه‌پۆلی ده‌ریایه، له‌ شاخ و ده‌شتیوه، له‌ ده‌ریای ڕه‌شه‌وه، له‌ ده‌وروبه‌ری گۆلی
 وانیه‌وه، و له‌ ده‌ریای نیوه‌راسته‌وه، شه‌پۆل شه‌پۆل ده‌هاتن و خۆیان به‌ له‌شکری
 خوانه‌ناسان داده‌دا.

هێنده زۆر بوون ده‌ ئەژمار نه‌ده‌هاتن. ده‌تگوت له‌ عه‌رزی هه‌ل‌ده‌قولن و له
 ئاسمانی ده‌بارن. ده‌هاتن و به‌گژ ئەو له‌شکره‌ پۆشته و په‌رداخه‌ی دا ده‌چوون که
 سه‌رتاپی چه‌کدار و زریپۆش بوو و لێی نه‌ده‌پرینگانه‌وه. هه‌وه‌ل شه‌پۆلی شه‌رکه‌ره
 سپیپۆشه‌کان، که‌ پیاویان عه‌بای سپی‌یان ده‌ به‌ر دا بوو و ژنیان ده‌سمالی سپی‌یان
 به‌ سه‌ره‌وه‌ بوو، له‌ حالیک دا هاواریان ده‌کرد: "حوکمت وه‌دی بی، بابه‌ سولتان!"
 که‌وتنه‌ عه‌رزی و له‌ نیو لافاوی خوینی که‌فکردوو دا ون بوون. پاشان شه‌پۆلی دیکه
 به‌ دوا‌ی یه‌ک دا هاتن... هه‌موویان کوزران... به‌لام خه‌لکه‌که‌ له‌ که‌می نه‌ده‌دا.
 وه‌ک میرووی نیو شاره‌ میروان و وه‌ک بالنده‌ی ئاسمانی، شه‌پۆل شه‌پۆل هه‌ر ده‌هاتن
 و ده‌هاتن و هه‌مووشیان ده‌کوزران... سه‌رکرده‌ی پیاوه شه‌رکه‌ره‌کان زه‌کی نه‌ژاد بوو.
 ئەویش عه‌بایه‌کی وه‌ک به‌فری سپی ده‌ به‌ر دا بوو. هه‌روه‌ها مه‌لا فه‌ره‌اد و
 عه‌لی‌یه‌ شه‌لیش که‌ وه‌ک ڕیوی‌یه‌ وشیار و زیره‌ک بوو و حه‌مه‌دۆکی هێمن، به‌ ڕاپه‌ر
 و له‌ سه‌ره‌خۆ و زۆر که‌سی دیکه‌ی ئاواش له‌ گه‌ل بوون. هه‌موویان به‌رگی سپی‌یان
 ده‌به‌ر دا بوو، به‌رگیکی ئەوه‌نده‌ سپی، که‌ له‌ به‌ر شو‌قی ڕوژی ده‌ترووسکایه‌وه. بابه
 ئیسحاق ئەسه‌په‌ بۆره‌ی خۆی ده‌ بن دا بوو، کویرۆغلی و خانی کۆسه، هه‌ردووک ژیر،
 چالاک و به‌زاکوون، له‌ وئ بوون و خه‌لکی هه‌ژار و چه‌وساوه‌ی هه‌فتاوحه‌وت ولاتی
 سه‌ردنیا‌یه‌شیان به‌ دووه‌وه‌ بوون... ژنه‌کانیش هه‌موو وه‌لا‌خی بۆره‌یان ده‌ بن
 دا‌بوون. دایه‌ سولتان، دایه‌ حۆری و سه‌یرانی‌ش هه‌ر کامه‌ نیزه‌کیان به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو،
 له‌ پێش هه‌مووان بوون و ژنی هه‌فتاوحه‌وت ولاتی سه‌رعه‌رزییان له‌ گه‌ل بوون. لکی
 ده‌سمالی سپی ژنه‌کان وه‌ک ئالای له‌ به‌ر بای ده‌له‌رایه‌وه... ژنان ده‌وری پیاوه
 زریپۆشه‌ سه‌رتاپی چه‌کداره‌کانی شا و سه‌ربازه‌ به‌کریگی‌راوه‌کانی دیکه‌یان دا و له
 هه‌موو لایه‌کی‌یه‌وه‌ تینیان بۆ هێنان. له‌شکری دوژمن نه‌ی ده‌توانی له‌ به‌رامبه‌ر ئەو
 هه‌موو خه‌لکه‌ی دا خۆی ڕا‌بگری، هێنده‌ی پێ‌نه‌چوو له‌ شکری شای شکا و وه‌ک
 بار‌یزه‌ی له‌ به‌ر پێی ئەسپان دا که‌وتن. ژنان چه‌که‌کانیان لێ‌کردنه‌وه‌ و
 هه‌لیان هێنان. شه‌قه‌ شه‌قی نیزه، شم‌شیر، مه‌تال و پارچه‌ که‌ره‌سه‌ی ئاسنی دیکه

ولاتیان پڕ کردبوو! مەلا فەرهاد لە سەر منارەى هەرە بەرزى مزگەوتى گەورەى کۆنیاى سەبارەت بە دامەزراندنى یەكسانى، عەدالەت و بەرامبەرى قسەى دەکرد و بەلگەى لە ئایەتى قورئانى دەهینانەوه. دەنگى ئەوهنده دلگەر و خوش بوو كه دلى مروفى وه جوش دینا... پاشان مامۆستا زەكى نەژاد جیگای وی گرتەوه. مامۆستا زەكى میدالیكى زیڤى بەند سوورى بە سینگی یهوه بوو. دەستى چهپەى بە سەر دلى گرتبوو كه تنۆك تنۆك خوینی لى هەل دەقولى و عەبا سپى یهكەى سوور دەکرد. زەكى بە دەنگیكى زولالى بەرز هاواری کرد: ئیمة زۆرین! ئەگەر ئیمة یهك بگرین، شاخان لە بن دینین و گەورەترین و پۆشتهترین لەشكر تىك دەشكینین، دەى كهینه تۆز! وهك ئەوهى ئەم بەیانى یه دیتان! دواى ئەو قسەیه مامۆستا زەكى لە سەر منارەكەى را بەرهو زهوى فرى. لەو كاتە دا ئەو بەو عەبا سپى یه خویناوى یهوه وهك بالنده یهكى بریندار دەچوو، كه توانای فرینی لى برابى. پيش ئەوهى بگاته عەرزى، خەلكەكه رايان كرده پيشى و گرتیانەوه. نەمابوو، بەلام لەشى بونی گولەباغى لى دەهات... هەتا چاوه تەرى دەكا، دەریا بوو، دەریایهكى یهكجار پان و بەرین، ئاویكى مەند و پوون... ماسیگره یهكى تەنیا لە ئاسمانى دەخولاوه. ماسیگره كەش سپى بوو و لە بەر شوقى رۆژى دەترووسكایهوه... لە نەكاو مامۆستا زەكى لە پيش ماسیگره كەى وه دەركهوت. هەموو گیانى دە خوینی دا شەلال بوو. دەستى هەر بە سەر برینه كه یهوه بوو. پووى دە حەمەدى کرد و گوتى: كاریكى چاكت کرد برام! چاكت کرد تۆلەت ئەستاندەوه! بەلام ئەو هەموو خوینهى دیکه كه دەرژى، رەنگە تۆلەیان نەكریتهوه و خوینی تۆش هەر لەوانه یه قەت نەستیندریتهوه. رۆژىك دادى كۆمەلانى خەلك هەموو یهك دەگرن، راست وهك ئەو رۆژەى كه مالى شاكیر بەگیان تىك پرووخاند. ئەو كات دەبزوون، راپه رینیكى گەورەى وا دروست دەكەن كه هیچ هیژىك پيشى پى ناگیرى... لیڤه دا مامۆستا زەكى بى دەنگ بوو، نوشتایهوه و لە قەراغ ئاوى كهوت. ئەسپىكى بۆره لە دریایه سەرى وه دەرنا، هاته دەرى، بە ددانى رۆبوه تەرمى مامۆستا زەكى، لە سەر پشتى خوى دانا و گەرایهوه نیوه راستى دەریایه...

ئەوى شەوى حەمەد هەر خەونى دیتن، هەمووى لەو چهشنە خەونانە. كه چى كاتىك وه خەبەر هات، ماندوو نەبوو، حەسابوو و لەشى وهك لەشى چۆله كه یهكى سووك بوو، بەلام كاتىك وه پى كهوتنەوه، لە بیری نەمابوو دوینی شەوى چىیان خواردوه و باسى چىیان كردوه. هینده خیرا دەپۆیى كه تەنانەت مەلا فەرهادیش نەى دهگەيشتى. ئاخه كهى مەلا فەرهاد راي کرد و قولى گرت:

– ئەرى حەمەد، رۆلە، ئەو چ دەكەى؟ ھەر بىر دەكەىهەو و دەروۆ! ئاگات لە ئیمە نیه و دەلێ ئیمەت لە گەل نین! ئەو بىر لە چى دەكەىهەو؟ ئاخر ئیمە ئەو دەپسین، خو بە غاردانیش ناتگەینى!

حەمەد ماوەیەكى باش تییەوہ راما. روانینەكەى بىھیز و تەماوى بوو. دەتگوت دە ھۆشەوہ چووہ، بەلام سەرەنجام وەخو ھاتەوہ، بزەىەكى ھاتى و گوتى:
– مەلا فەرھاد، دەزانى چى؟ ئەو مریدە لەخۆبووردووانەى بابە ئیسحاقى...
– ئەھا... بىرت لە وان دەكردەوہ؟

– بەلێ، ئەوان لە دەشتى كۆنیاى، ھەر لە بن دیوارەكانى شارى، تىكشكان. بەلام ئەگەر زۆرى دىكەیان ھاتبانە یارمەتىیە، لەشكرى ھەزاران ئەوہندە زۆر بوویا، كە پیاوہكانى شایان دە نیو خویان دا ون كردبا و وایان كوشیبان كە نەیان زانیبا چۆن لە نیو ئەو حەشیمەتەى بیئە دەرى و گیانى خویان رزگار كەن، ئەو كاتى چۆن دەبوو؟

– دیارە، ئەو كاتى سوپای بابە ئیسحاقى سەردەكەوت...
حەمەد ھەستى بە چەشنە شانازىیەك دە دەروونى خوى دا كرد. دەتگوت ئەو ھەر ئیستا مریدە ئازاكانى بابە ئیسحاقى دەبینى كە بە سەر لەشكرى سەلجوقىیان دا زال بوون و راویان دەنن. باوہشى كردهوہ، مەلا فەرھادى توند دە ئامیز گرت و لە بن لیوىیەو گوتى:
– مامۆستا زەكى نەژاد... خەلات كرابوو، میدالیكى زیڤى سوورى ھەبوو. بەندى میدالەكەشى سوورىكى رى رى بوو...

بۆ پاشنیوہرۆیە گەیشتنە خانەقائى چلچاوى. سى پیاوى جھیل كە ھەر سىكیان سەربەرگى سوور، كلاوى سەوز و كەوشى سووریان دە بەر دابوون، بە پێشوازییانەو ھاتن و لە بەر دەرگای دەرى بەخیرھاتنیان كردن. حەمەد و ھاورپییانى تەفەنگ، دەمانچە، خەنجەر و بەكورتى ھەموو چەك و رەختەكانیان لە لای وان دانان و چوونە ژوورى. لە بیلاى ھەموویان چۆكیان دادان، دوعیان خویندن و بەو شیوہیە ریزیان لە خانەقاكەى گرت. دایە سولتان لە بەریان ھەستا، رۆخسارى ھەر وەك پێشوو سپیلکە و ئارام بوو. مەلا فەرھاد بیری كردهوہ: "تا ئیستا ھىچ شیخىكى خانەقائى چلچاوى لە بەر چەتە و یاغىیان، تەنەت ئەگەر بەگ و پاشاش بووبن، ھەلنەستاوہ و ئاوا بە پیریانەو نەھاتوہ!". ئەو زۆر گرینگ بوو كە دایە سولتان ئەو نەرىتەى شكاندبوو. حەمەد و ھاورپییانى یەك بە یەك چۆكیان لە بەرامبەر دایە سولتانى دادا و ریزیان گرت. پاشان دایە سولتان بە ئیشارەى دەستى جىگای نیشان دان و ھەموویان دانیشتن. لەو كاتە دا یەكێك لەو پیاوانە كە سەربەرگى سووریان دە بەر دا بوو، ھات و سندووقىكى سەوزى بچووكى لە پێش

دایه سولتانی دانا. دایه سولتان سندووقه‌که‌ی هه‌لینا، سی جاران ماچی کرد، له سهر سه‌ری دانا و پاشان کردی‌یه‌وه.

سندووقه‌که کراسیکی تی‌دابوو که به شیوه‌یه‌کی زۆر ورد و جوان قه‌د کرابوو، به خه‌تیکی زه‌عه‌رانیی زه‌ردی جوانی عه‌ره‌بیی ورد، وه‌ک پێچکه‌ میرووی، نه‌خشابوو. ئەو جار مه‌لا فه‌ره‌اد و هه‌مه‌د تی‌گه‌یشتن که دایه سولتان بۆچی بانگ کردوون. کراسه‌که نه‌وه‌د و نو‌هه‌زار و نو‌سه‌د و نه‌وه‌د و نو‌ئایه‌ت و دو‌عای جو‌راو‌جو‌ری له سهر نووسرابوو. هه‌ر وه‌ها هه‌موو ناو و سیفاتی خودای له سهر ده‌خویندرا‌یه‌وه. هه‌ر که‌س ئەو کراسه‌ی ده‌ به‌ر دا بوا‌یه، له هه‌موو نه‌خۆشی‌یه‌کی پارێزراو ده‌بوو، له گونا‌هان پاک ده‌بوو، تووشی هه‌یچ رووداو‌یککی مه‌ترسیدار نه‌ده‌بوو، گولله‌ کاری لی‌نه‌ده‌کرد، شمشیر نه‌ی‌ده‌بهری، ئاو نه‌ی‌ده‌خنکاند، ئاگر نه‌ی‌ده‌سووتاند، که‌له‌بچه ده‌ ده‌ستی دا ده‌پسا، زیندان وه‌ خۆی نه‌ده‌گرت و دیواری به‌ سهر یه‌ک دا ده‌پرووخان...

دایه سولتان کراسه‌که‌ی به‌ هه‌ردووک ده‌ستان گرت، سه‌ری هه‌لینا و گوتی:
- شتومه‌که‌کانت دا‌که‌نه، هه‌مه‌دۆک!

هه‌مه‌د ده‌سه‌به‌جی هه‌ستا، چاکه‌ت و کراسه‌که‌ی به‌ری دا‌که‌ند، سندووقیکی گویز له وێ بوو، له سهر سندووقه‌که‌ی دانان و له‌ حالیک دا نیوه‌ی سه‌ره‌وه‌ی له‌شی رووت بوو، له وێ راوه‌ستا.

- ئەتۆش مه‌لا فه‌ره‌اد، قورئانی بخوینه‌!

مه‌لا فه‌ره‌اد ده‌سته‌کانی هه‌لینان و ده‌ستی به‌ قورئان‌خویندنێ کرد. زایه‌له‌ی ده‌نگی خۆشی مه‌لا فه‌ره‌ادی له‌ نیو‌خانه‌قا‌که‌ی دا ده‌روونی ئینسانی ده‌لاوانده‌وه. پیاوه سوورپۆشه‌که‌ چۆکی دادا و کراسه‌که‌ی له‌ پێش هه‌مه‌دی راگرت. کراسه‌که‌ی سپی بوو و زۆریش ته‌نک بوو. هه‌مه‌د راوه‌ستابوو، چاوه‌پوانی ده‌ستووری دایه سولتانی بوو و مه‌لا فه‌ره‌ادیش هه‌ر وا قورئانی ده‌خویند. پیاوه‌که‌ هه‌ردووک شانی هه‌مه‌دی گرت و ئیشاره‌ی پێ کرد که له به‌رامبه‌ر دایه سولتانی چۆک دابدا، هه‌مه‌دیش وای کرد. پاشان دایه سولتان کراسه‌که‌ی هه‌ل‌گرت، له‌ حالیک دا به‌رده‌وام دو‌عای ده‌خویندن، سی جاران به‌ ده‌وری سه‌ری هه‌مه‌دی دا گێپرای و پاشان به‌ ده‌ستی خۆی ده‌ به‌ری کرد. ئەو جار ده‌ستی هه‌مه‌دی گرت، هه‌لی ئەستاند، ده‌ستی بۆ لای جله‌کانی که له سهر سندووقه‌ گویزه‌که‌ی بوون را‌داشت و پێی‌گوت جله‌کانی ده‌ به‌ر بکاته‌وه. هه‌مه‌د خێرا کراس و چاکه‌ته‌که‌ی خۆشی ده‌به‌ر کرده‌وه و به‌ ئیشاره‌ی دایه سولتانی له‌ سهر جیی خۆی دانیشه‌وه:

- ئەو کراسه‌ ئی سولتان سه‌لاحه‌ددینی گه‌وره‌ بووه و له‌ شه‌ره‌کان دا له‌شی ئەو پیاوه گه‌وره‌ی له‌ برینی چه‌کی خاین و خوانه‌ناسان پاراسته‌وه. سولتان سه‌لاحه‌ددین هه‌ر بۆخۆشی ئەو کراسه‌ی به‌و خانه‌قاییه‌ی ئیمه‌ به‌خشیوه و تا ئیستاش هه‌یچ‌که‌س

دە بەری نەکردۆتەو. نێزیکەى مانگێک پێش ئیستا سولتان سەلاحەددین هاتە لای من، بەرگیکی سەوزی دە بەر دا بوو و گەڵاپەلکیکی سووری گەورەشی بە دەستەووە بوو. هیندیک رەگ لە گەڵاکەى دەبوونەووە کە دەگەشتنە ئەمسەرەوسەری دنیاىە. سەلاحەددین چاویکی لێکردم و گوتی: دایە سولتان، ئەو کراسەى لە خانەقای چلچاویم داناو، ئی حەمەدۆکییە و دەبێ بدری بە وی. داوات لێدەکەم بە دەستی خۆت دە بەری کە! پاشان بوو بە پروناکییەکی سەوز و لە پێش چاوم ون بوو. ئەمن دەمزانى ئەتۆ لە شاخی نەماوی، حەمەدۆک! بەلام چاوەروان مامەو، چونکە ئەو شەم دەزانى کە زۆرى پێناچێ دەگەرپێیەو، دێیە لای من و داواى ئەمانەتییەکەى خۆتم لێدەکەى. ئیستا ئەو تۆ بە کراسەکەى خۆت گەیشتی و هیوادارم کە خودای گەورە لەو خەباتە دا کە دەىکەى، پشت و پەنات بێ، دەست و چەکت بەهیز کا و بت پاریزی!

پاشان لە جیی خۆى هەستا و ئەوانەى لە گەلى لە نیو خانەقاکەش دا بوون، هەموو هەستان. دایە سولتان بۆ لای دەرگاکە چوو، بەلام لە بیلاىە دا راوہستا، ئاوری دایەووە و پرووی دە مەلا فەرھادی کرد:

– خودا یار و پشتیوانی تۆش بێ مەلافەرھاد! هیندیک قسەم هەن، تکایە بە وردی گویم بۆ شل کە...

چاوی دە چاوی مەلا فەرھادی بری و پاشان دەستی لە سەر شانی دانا:

– باشم گوی لێ بگرە... ئەمن هیندەم نەماو و زۆرى پێناچێ دەپرۆم. بەو زووانە بەرەو دنیاىەکی دیکە سەفەر دەکەم. هەر بۆیەشە سولتان سەلاحەددین هاتۆتە لام و داواى لێکردووم کراسەکە بە خاوەنى خۆى بگەیهنم... خانەقای چلچاویش هەرەس دینی و تەواو دەبێ. بەلێ، تەواو دەبێ... بەلام مەلا فەرھاد، با ئەو تە پێبلیم، ئەمن ئەو خانەقاییە بە تۆ دەسپیرم! ئاگات لێى بێ، با تا ئەو کاتەى وێران نەکراو، لە پریشوینی خۆى لانەدا و ریزی بپاریزی... مەلا فەرھاد لە بەرامبەر دایە سولتانى دا چۆکی دادان، سێ جار دەستی ماچ کرد و لە سەر سەرى دانا. پاشان گوتی:

– دایە سولتان، بەلینت پێدەدەم ئەوئەندەى دەتوانم لەو بارەووە درێخی نەکەم و وەک چاوی خۆم بپاریزم. ئەو خانەقاییەم لە گیانی خۆم خۆشتر دەوێ و زۆرى بایەخ پێدەدەم!

دایە سولتان هەردووک شانی مەلافەرھادی گرت و هەلێ ئەستاند، لە گەل خۆى برد بۆ مزگەوتیکی کە لە نێزیک چۆمیکی بچووک دروست کرابوو، گۆمبەزێکی بەردینی یەكجار جوانى لە سەر بوو و سەرى گۆمبەزەکەى تیز دە ئاسمانى هەلچوو بوو. لە وێ بە یەکەووە نوێزیان کرد.

دواى ئەوهى له نوێژى بوونهوه، سى پياوه سوورپۆشهكه هاتن، بهرانيكى گهورهيان له بن منارهكهى له عەرزىوئا و كوشتيانهوه. خوین له گەرووی بهرانهكهى به لووزهو دەرژا، بهلام لینگهفرتهى تا ماوهیهك هەر بهردهوام بوو. دایه سولتان قامكهكانى ده خوینی بهرانهكهى وەردان و به نیوچاوانى مهلا فههاد، حەمهدۆك و هەموو هاوپیانیانى داھینان و بهو شیوهیه دوعای بو کردن و داواى ساغى و خویشی بو کردن. پاشان به پياوه سوورپۆشهكانى گوت:

– گوشتى ئەو مەرەى بدن به هەزار و دەستتهنگهكانى ئەو گوندهى خوارهوهمان!
دواى ئەوه گابەردهكان قەلشینەوه و گولیکى گەشى شینیان لى روا. ئەو گولانه هەموو رەوهزەكانى ئەو بهینهیان شین هەلگىرا.

زۆلفۆ زۆر توورە بوو. ئەرئ بە راستی کئ ئەوانەى ئاوا دەولەمەند کردووە؟ بەئئ، بۆخۆشى دەولەمەند بوو، بەلام بە راستی لە سایەى کئووە رۆستەمى مامۆستای خویندنگە، خەلیل بەگى گەورە و مەلا دۆران، قەبالەى ئەو هەموو عەرزەیان وەگىر کەوتوو؟ هەر دەئئى میراتى بابو باپىریانە بۆیان ماوەتەووە. بە راستى کئ یارمەتى کردوون؟ هەر بۆخۆى نەبوووە ئەوێ کردووە؟ بەئئ هەر بۆخۆى بوو و ئەگەر ئەو یارمەتیی نەدابان، ئەو عەرزانە، کە سەربەسەر زىریان دینا، هەموویان دەبوونەووە ئى دەولەتئ، یان وەدەست ئەو سەربازە کۆنانە دەکەوتن کە نە شارەزای ناوچەکە بوون و نە دەشیان زانى ناوی ئەم شارە چىیە! بەئئ، ئەو پیاوانە کە ئەو عەرزە چاکانەیان وەگىر کەوتبوو، هەموویان قەرزدارى وى بوون. ئەو عارف سايم بەگە، هەر ئەوى دەئئیم! چۆنى ئەو هەموو گۆندە و ئەو هەموو عەرزە، کە لە سەر یەک جیى بیست و هەشت هەزار دۆنم بنەتۆون، وە دەست کەوتووە؟ ئیستنا کە هەموو خەلکى شارى گيانیان دە مەترسى دایە و شەو و رۆژ لە ترسى مردنئ خەویان لئناکەوئ، هەر ئەو عارف سايم بەگە پشتى تئکردوون و تەنانەت نایەلئ ئەو خەلکە پئوهندى بە پئتەختیشەووە بکەن و داواى یارمەتى بکەن. بۆخۆى لە وئ بۆى دانیشتووە، دە مەترسى دا نیه و خۆشیشى بۆ دەگوزەرئ، ئیدى پەکى بەو خەلکەى ناکەوئ. راست نەقلئ هەژدیهاکەیه کە دە کانىیەکەى دا کەوتووە و نایەلئ یەک تئۆکیش ئاو بۆ خەلکى بچئ! نە خیر نابئ ئاواى دە سەرەووە بچئ! با هەر لە گەل خەلکى ئەو شارەى و زولفۆى، کە ئەو هەموو چاکەیهى لە گەل کردووە و مال و سامانەکەى لە سایەى وىیەووە وەگىر کەوتووە، کئشەى بکا و ئازاریان بدا! ئاخىر وەلامى چاکەى هەر خراپەیه ئیدى! دیارە ئاخىرەکەى سوود لەو هەلۆسوکەوتەى

خۆشی وەرناگرئ و ئیستا که ئاوپ لهو خەلکە ی ناداتەو و تەنانەت چارەنووسی زولفوی براشی بو گرینگ نیه، که پیش هەمووان لەوانە یه دەو دەریاخوینە ی دا بخنکئ، که حەمەدۆک له چیا ی تووڕووسی یه وە پڕی خستوه، پڕۆژیک پەشیمان دەبیتەو! بەلئ پڕۆژیک دادئ که ئەو عارف سایم بەگە دئ، خو بە سەر که وشەکانی زولفوی دادەدا، له بەری دەپارپیتەو یارمەتیی بکا و له نابوودبوون پزگاری کا! بیجگە له وەش خو ئەو هەموو دەنگۆیەشی به دوو وە یه... هەموو خەلکی چوکووراویە دەزانن که جەنابی نوینەر هەم له گەل فەرانسەیی یه کان و هەم له گەل ئینگلیسی یه کان پێوهندیی هەبوو، به دژی مستەفا که مال پاشای یارمەتیی کردوون و تەنانەت هەولئ داو و ئەو بش کوژئ. دیارە راستی و دەنگۆ هەمیشە جیاوازی یه کیان هەر هە یه و عارف سایم بەگیش که پیاویکی به ئەزموون و زیرە که، ئەو ی له هەموو کەس باشتەر دەزانئ. بی گومان ئەو باوهری به مستەفا که مال پاشای، که هەمیشە پشتی گرتبوو، هەبوو، بەلام کاتی که مەسەلە ی مردن و ژین بیتە پیش، براش باوهر به یه کتر ناکەن... ئەگەر ئەو دەنگۆیانە به گوئی مستەفا که مال پاشای بگەنەو، ئیدی عارف سایم بەگ مالویران دەبی و تەنانەت زولفوش بهو هەموو عەقل، هەلسووری و زیرەکی یه یه وە ناتوانئ یارمەتیی بکا. بەلئ، بەلئ، کاتی که مەسەلە ی مەرگ و ژین دە گوړئ دا بی و به تاییەت ئەو پێوهندیی به که سیکیشەو هەبی، که دەسەلاتداری ولاتە و دەستی به سەر هەموو کەس دا دەروا، ئەو هەر چهشنە دردۆنگی و گومانیک هەزار و دەهەزار جار گەورەتر و گرینگتر دەبی. هەر زولفوشە که دەتوانئ پیش ئەو ی درەنگ بی و کارە که له بەرەگە بچیتە دەر، عارف سایم بەگی لهو کیشە گەورە یه ی پزگار کا!

زولفو چەند پڕۆژ بوو نەخەوتبوو و هەر بیری دەکردهو. دە یه ویست پڕیگایە ک بدۆزیتەو، که بهو پڕیگایە دا بتوانئ کاریکی وا بکا عارف سایم بەگ بوچوونی بگوړئ، بوخوی بیتە شارە که و چارەسەر ی که بو مەسەلە ی حەمەدۆکی بدۆزیتەو. باشتەری پڕیگاش ئەو بوو که دۆخیک برەخسئ حەمەدۆکی یاغی بچیتە سەر عارف سایم بەگی، کاریکی بکا ئابرووی وی له هەموو چوکووراویە بچئ و له ئاکام دا جەنابی نوینەر داچلەکی و ترسی وە ی رئ بنیشئ که هەم کارە که ی و هەم گیانی خۆشی بدۆرینئ.

پڕۆژیکیان هیندیک گەورە گەورە ی شاری له مالی خەلیل بەگی گەورە کو بوونەو. ئەو کو بوونەو یه به دزیی پاریزگار، حاکم و دادەستینی کرا و بەلینیش درا که هەرگیز هەوالئ ئەو کو بوونەو یه به وان نەگا. پینچ کەس لهو کو بوونەو یه ی بوون: زولفو، خەلیل بەگ، پۆستەم بەگی مامۆستای خویندنگە، مەلا دۆران و مورته زاغا. سەعات سیی شەوئ له سەر شتی که ساغ بوونەو. هەر له ویش هەموویان دەستیان به قورئانی دادا که یه ک وشەش لهو بریارە و هەوالئ ئەو کو بوونەو یه له لای

كەس نەدرکینن و ھەر کەس بی درکینن، پیاو نەبێ ئەگەر بە دەستی خۆی ژنی خۆی نەکوژن. زولفو، جەبارە درێژی رەعیەتی خۆی لە گەل خۆی ھینابوو. ھەمان جەباری کۆنە ھاوڕێی حەمەدۆکی! پلانەکە ئەو بوو کە حەمەدۆکی بە جەباری بکوژن.

جەباریان بانگ کردە ژووری.

جەبار ھاتە ژووری. دیار بوو خۆی بو ئەو چاوپێکەوتنە ئامادە نەکردووە. سیمای ئالۆز و جلو بەرگی نارێک بوو و ریشیشی نەتاشیبوو. کە ھاتە ژوور ھەموو لە بەری ھەستان و لە مۆبلیکی نەرم دا دایان نیشاندا. جەبار کاتیکی لە سەر مۆبلەکەیی دانیشت، ھەردووک دەستی لە سەر چۆکانی دانان، چونکە نە دەزانی چییان لێ بکا و لە کوپیان دابنێ. وەک کەسیکی کە تازە لە تاریکایییە پرا ھاتبیتە پرووناکایییە، چاوی ھەل نە دەھاتن، ھەر بۆیە ھەل دینان و دەی نووقاندنەوہ. سەرەتا بەگەکان ھیچیان نەگوت. دستووریان دا قاوھیان ھینا. جەبارە درێژ ھەر نە دەتوانی چاوی ھەل نین، دەستەکانیشی ساتبەسات قورستر دەبوون و ماسوولکەکانی ئەو نە دەوێک ھاتبوون، خەریک بوو ھەموو گیانی لە بەر یەک ھەلۆھوشی. قاوھییەکیان لە پێش دانا. جەبار دەستی بوو فینجانە قاوھەکەیی برد، بەلام دەستی وا دەلەرزى، نە دەتوانی ھەل نگرێ. ناچار مورتەزاغا یارمەتی کرد، قاوھەکەیی بوو لە سەر میزیکی بچووکى تەنیشت مۆبلەکەیی دانا.

سەرەنجام زولفو گوتی:

– ھا، جەبار، ئیمە بەو نیوہشەوہی کۆ بووینەوہ و ئەتۆمان بانگ کردوہ، لەخۆرا نیہ! دەمانەوئ کارێکمان بوو بکە.

جەبار بە شیوہیەکی چاوەرواننەکراو لێپراوانە وەلامی دایەوہ:

– ئەگەر مەبەستتان ئەوہیە حەمەدۆکتان بوو بکوژم، ئەمن ھەرگیز ئەو کارەم لە دەست نایە. لە بناغە دا ئەو ئیدی بە کەس ناکوژن!

– مەبەست حەمەدۆک نیہ.

بەلام جەبار گوتی لە قسەیی وی نەبوو و قسەکەیی خۆی درێژە دا:

– دایە سولتان کراسە سیراوی یەکەیی پێ بەخشیوہ! ئەسپەکەشی زیندوو بوئەوہ! چلسواری غەیبی و ھوت سألحان بانگیان کردوئە لای خویان... ئیدی ھیچ گوللە یەک کاری لێ ناکا، ھیچ ئاویک نای خنکینن و ھیچ ئاگریک نای سووتینن! باشە ئیوہ باسی ئەو کراسە سیراوی یەتان نە بیستوہ؟

زولفو وەلامی دایەوہ:

– ئەلبەت بیستوومانە...

– ئەگەر وا بئ و چاکە واز لە من بینن، دەنا دەمانچیکم لێ دەن و بکوژن! تکا دەکەم، بکوژن! منداڵەکانیشم بکوژن! ئەمن حەمەدۆکم پێ ناکوژن، حەمەدۆک

هاورپیی هه‌ره نیزیکی من بووه، ئەگەر بشم‌کوژن، ناتوانم! بۆشم بکری، هەر کاری وا ناکەم! ئەمن چۆن حەمەدۆکی دەکوژم؟ ئیستا ئەو بۆتە شیخ، بۆتە پیاوی خودای! چۆن ئەمن دەتوانم پیاوچاکیکی ئاوا بکوژم؟ پیاوچاکیک که ئەسپه‌که‌ی دوای ئەوه‌ی گولله‌باران کرا، زیندوو بووه و فری!

مورته‌زاغا باسکی جەباری گرت، رای‌تله‌کاند و گوتی:

– بئ‌دەنگ به، ئی‌مه مه‌به‌ستمان حەمەدۆک نیه، بۆ وا هەل‌دەچی؟

– گوتم ئەوه کاری من نیه. تەنیا بایرامۆغلی رەنگه شتیکی وای له دەست بئ. دیاره ئەویش زەحمەته بتوانی کاریکی ئاوا بکا، به‌لام له‌وانه‌شه بۆ ئەوه‌ی دووباره ناو دەرکاته‌وه و خەلک بلین توانیویه‌تی چەته و یاغی‌یه‌کی وه‌ک حەمەدۆکی بکوژی، که له خۆی به‌ناوبانگتر بووه و تەنانەت وه‌ک پیاوچاکیش ناسراوه، بی‌کا! ئەمن چەتان چاک دەناسم. قەت کرمی یاغی‌گه‌ری‌یه‌یان ده‌ سه‌ری دا نامری و دەر‌فە‌تیکی له‌باریان بۆ هەل‌که‌وئ، هەل‌دە‌دە‌نه‌وه!

خەلیل به‌گی گه‌وره وه‌ جواب هات و له‌سه‌ره‌خۆ گوتی:

– راست ده‌که‌ی، ئەو کرمه قەت نامری.

مورته‌زاغا هەولێ دەدا جەباری بئ‌دەنگ کا و جەباریش هەر ده‌پارایه‌وه و ده‌ی‌گوت کاری من نیه. خەلیل به‌گ هیندی‌ک ده‌نگی به‌رز کرده‌وه:

– به‌لئ، جەبار، قسه‌ی تو‌یه! هەر بۆیه‌ش ئی‌مه ده‌مانه‌وئ داوا له‌ بایرامۆغلی بکه‌ین ئەو ئەرکه‌مان بۆ به‌رپوه به‌ری...

جەبار وه‌ک ئەوه‌ی له‌ خه‌و راپه‌رپیی، گوتی:

– چۆن؟...

– سبه‌ینی، یان دووسبه‌ی بایرامۆغلی ده‌نی‌رینه شاخی و ئەو حەمەدۆکمان بۆ ده‌کوژی...

جەبار زۆری تاریفی ئازایه‌تی و ته‌رده‌ستی بایرامۆغلی کرد. سویندی خوارد گوتی ئەو له‌ کویرۆغلیش ئازاتره. پاشن له‌سه‌ره‌خۆ گوتی:

– دیاره حەمه‌د کراسه‌ سیراوی‌یه‌که‌ی ده‌ به‌ر دایه، به‌رده‌که‌ش، ئەو به‌رده‌ پیرۆزه‌ی ئاورینگی لی‌ده‌بنه‌وه، ئەویشی پییه و بی‌جگه له‌ وانه، ودمی خانه‌قاي چلچاوشی پییه... به‌لام چووزانم، له‌وانه‌یه بایرامۆغلیش کراسی‌کی سیراوی‌ی وا، به‌ردی‌کی ترووسکه‌داری وا و ودمی‌کی به‌هیزتر له‌ ئی حەمه‌دیشی پئ‌بی!

مورته‌زاغا به‌ ده‌نگی‌کی به‌رز تی‌ی ر‌اخو‌ری:

– باشه، له‌ وانه گه‌رئ، ئیستا ئی‌مه له‌ تۆمان ده‌وئ که...

جەبار به‌ په‌له په‌ری‌یه نیو قسه‌که‌یه‌وه:

– به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ناچمه ده‌سته‌ی بایرامۆغلی‌یه‌وه! قه‌تیش وه‌ دوای کوشتنی حەمه‌دی ناکه‌وم!

- ئىيمە داواى ئەوھمان لىنە کردووی!
 - بەلئى؟ ئەدى ئاغا گيان چیتان لە من دەوئ؟
 مورتهزا بە شیوه کی نەرم و دوستانه گوتی:
 - لەسەرەخۆ بە برا گيان! دلنيا بە داواکەى ئىيمەت هیندە پىخۆش دەبى، کە هەر دەسبەجى قبوولئ دەکەى! جارئ قاوه کەت بخۆوه و بحەسپوه...
 پاشان ئاغاگان بئ ئەوھى خۆ دە جەبارى بگەيەنن و تىکەلئ قسانى کەن، دەستيان بە قسەوباس لە گەل يەکتري کرد. کچىکى قاوهچىيى جوان هاته ژوورئ، شەش فينجان قاوهى دە کەشەفيکى زيۆ دا هينا و پيش هەمووان قاوهيەکى لە پيش جەبارى کۆنەچەتە دانا. ئىستا ئىدى دەستەکانى جەبارى لە کاتى قاوهخواردنەوھى دا نەدەلەرزىن و کاتىک بە شیوهيەکى ئاسايى لە سەر چۆکانى دانانەوھ و بە پەنجەرەى بەرامبەرى دا ئارام تەمەشای دەريئ کرد، هەموويان زانيان کە هيدى بۆتەوھ.
 زولفۆ بەگ لەسەرەخۆ دەستى بە قسان کرد:
 - گویت لئ بئ جەبار، ئىستا پیت دەلیم ئیمە چمان لیت دەوئ...
 - فەرموو ئاغا، ئەمن دە خزمەتتان دام و ئامادەم تەنانەت گيانى خوشم بو ئیوه بەگەکانى خۆم فیدا بکەم. وەللأهى پيم بلين لەو بانەى را خۆ هەلدیرە، بەلین بئ دەسبەجئ بىکەم.
 - دەبئ چەند پياوان پەيدا بکەى، پياوى وا کە لە گەلت يەكدل و يەکزمان بن و بە تەواوى باوەرت پييان بئ.
 - ئەوھ هاسانە ئاغا، وەک ئاوخواردنەوھى جيبەجیبى دەکەم!
 - چەکيش لەستۆى ئیمە! تەفەنگى کارابىنى ئەلمانى واتان دەدەينئ، تەقەيان پىنەکرا بئ! هەرچەندى فيشەکى بشتانەوئ، هەيە! هەر يەکەو ئەسپىکى رەسەنى عورفايى يايلايبتان بو دەکردرئ...
 - بەلئى ئاغام!
 - جەبار، بريارمان داوھ عەرزىشت بەدينئ، پووليشت بەدينئ و چىي دیکەشت دەوئ، دريخيت لئ نەکەين...
 - عەرزەم دەوئ ئاغا، لە هەموو شتىک پيويستتر هەر عەرزە...
 - زۆر باشە، کاتىک چەک و کەرەسەکانتان وەرگرت و پوشتە و پەرداخ بوون، دەبئ هيرش بکەنە سەر مالى عارف سايم بەگى...
 - بە سەرچاوان ئاغا!
 - چاکم لئ تىگەيشتى جەبار؟ گوتم تەقە لە مالى عارف سايم بەگى دەکەن! بە چاکى بيستت؟ دەزانى ئەو کيبه؟
 - جا چۆن ئاغا دەکرئ عارف سايم بەگى نەناسم؟ زۆر چاکى دەناسم!

- چۆنى دەناسى؟
- بئى بەلا بى ئاغا! عارف سايم بەگ ئەو كەسەيە كە ياساى لىخۆشبوونى دەركرد. ئەو كەسەيە كە لە ھەمووتان گەورەتر و گرینگترە... ھەمووتان لىي دەترسن! ھىندەي لى دەترسن، ئەگەر دەيبىن، كونەمشكتان لى دەبىتە قەيسەرى! ھەو ھەمۆ ئىدى؟
- ھەموو ئاغا و بەگەكان قاقايان كىشا و پىكەنين.
- راست بۆخۆيەتى جەبار!
- بەلى، ئەو ئىستا لە ئەنكەرەي دەژى، لە لای مستەفا كەمال پاشاى. ھەموو كەس لىي دەترسن، حاكمىش لىي دەترسى!
- بەلام خۆ ئەتۆ لىي ناترسى؟
- چۆن لىي ناترسم؟ بەرپۆھللا منىش لىي دەترسم!
- ئەدى چۆن ھىرش دەكەيە سەر مولك و مالى وى؟
- ئىوھم لە پشت بن، دەي كەم... ئاغام، بە پشتىوانى ئىوھ دەتوانم ھىرش بكەمە سەر مولك و مالى وى و تەنانەت دەشتوانم لە نىوھراستى جادەي ماشىنى پىراگرم، بى ھىنمە خوارى و وەك پىرپۆلەي بلاوى كەم!
- باشە دە خۆت رادەبىنى ئەو كارەي بە بى دەنگى، بى ئەوھى ئابرووچوونى لى بكەوئتەوھ و شەرپ و ھەراى بە دوا دا بى، جىبەجى بكەي؟
- بەلى بەگم، دەي كەم و زۆرىشم پى ھاسانە...
- ناشترسى؟
- مردن برا گەورەيە، پىاو رۆژىك ھەر دەمرى، ئاغا.
- عارف سايم بەگ كوئىخايەكى ھەيە: سەر جووخە حاجى عەلى.
- دەي ناسم، ئاغا. ئەو حاجى عەلى يەي دەلىي كە لە نىوھراستى شارى شەش كەسى كوشتن و چونكە پىاوى عارف سايم بەگى بوو، يەك شەوئىش بەندىخانەي نەدى.
- عارف سايم بەگ كىردوويەتە جىگىرى خۆي و زۆرى خۆش دەوى.
- دەزانم، ئاغا.
- زۆر باشە، دەبى ئەوى بكوزى.
- جەبار گەش بۆوھ:
- بەسەرچا و ئاغا، دەي كوژم.
- ئەوھى بزانه حاجى عەلى زۆر شەرپكەر و ئازايە و ئەنگىوھى چاكىشە. كوشتنى ھەروا ھاسانىش نىە.
- خەمت نەبى، ئاغا، ئەوھ لە ئەستۆي من.
- زۆر باشە. ئىستا با باسى شتىكى گرینگتر بكەين.
- فەرموو، بەگم.

- زۆر باشم گوئ لئ بگره!
 - به تهواوی لهش و پروحهوه گویم لیته بهگم.
 - بابی عارف سایم بهگی ماوه و زۆر...
 - بهلئ، بهلئ، دهی ناسم. به سه رچاوه، ئه ویش ده کوژم.
 - نا، نابئ ئهوی بکوژی.
 - زۆر باشه، نای کوژم، ئاغا.
 - ئه و سه عاتیکی زیپی ده باغه لئ دایه، سه عاتیکی به کجار جوان و به نرخ...
 - دیتوومه ئاغا، زۆرم دیتوه.
 - له کویت دیتوه؟
 کاتیک دهستم له چه تهیی به هه لگرت، بوومه کرپکاری وی و له مه زرای وی کارم ده کرد. نوکهر و کرپکاری دیکه شی زۆر بوون. هه موو به یانیان راده وهستا و ده بوو ئیمه پیش ئه وهی بچینه سه ر کار، به پیش وی دا برۆین و دهستی ماچ کهین. ئه و کاتی ده مدی سه عاته کهی به دهسته کهی دیکه یه وه بوو و چاوی لئ ده کرد. ده لئین ئه و سه عاته و به ندی سه عاته کهشی - که زیپه و کیلویه کیش زیاتره - له لای مسته فا که مال پاشایه وه به دیاری بو هاتوه.
 - ته واوه، راست وایه، جا جه بار ده بی ئه و سه عاتهی له و کابرایه ش بدزی.
 - بهلئ، ئه و سه عاته ش له وی ده دزم و بو تووی دینم.
 - نا، نا، جه بار، بو ت هه یه سه عاته کهش بوخو ت هه لگری.
 - له وهی با شتر نابئ، ئاغام! باشه هه لئ ده گرم و وای ده شارمه وه شه ی تانی ش ئیدی نه ی دۆزی ته وه.
 - باشه، وا دیاره له ئه رکی خو ت به ته واوی حالئ! ئیستا بچو وه مائی خو ت و سه ر کاری خو ت. سه بهینئ، یان دووسبه ی من بوخو م دیم بو لات و چاومان به یه کتر ده که وئ.
 - ده ستووری جه نابت له سه ر چاومه ئاغا.
 مورته زاغا به سه ته یه ک پوولئ ئه سکیناسی له باغه لئ ده ریئا و دای به جه باری. ئه ویش پوول ه کهی ده گیرفانی نا و روپی.
 دوا ی جه باریش به گه گه وه ره کان نه نوستن و هه تا به یانی هه ر باسه که یان دریزه دا. ئه و فکره ی زولفو ی زۆر ژیرانه بوو. بلئی ئه گه ر ئه و پیلانه ش جیبه جئ بی، عارف سایم به گ هه ر وا گوپی خو ی باخنی، هه مه دوکی به هیند نه گری و هیژیکی گه وه ره به سه ر توو رووسی دا بو ریشه کیش کردنی ئه و یاغی یانه بلا و نه کاته وه. بیجگه له وه ش ئه و کاره خو هیچ مه ترسیی تی دا نه بوو، ته نانه ت ئه گه ر جه باریش کوژرا با، به قازانج بوو و چ زیانیکی تی دا نه بوو. جه بار ئیستاش هه ر دوستی هه ره نیژیکی هه مه دی بوو و هه موو خه لکی ئه م ناوچه یه ئه وه یان ده زانی. ریگا له وهی با شتر

له خوارهوهی ئاشهكهی باغه ههناڕیکی چكۆلهی هه‌بوو، كه باغچهیهك و پارچه زه‌وییه‌كیشی به سه‌ره‌وه بوو. براكه‌ی چی‌دیكه‌ی نه‌دابۆیه، له گه‌ل ئه‌وه‌ش كه له سایه‌ی عه‌ن‌به‌ر‌به‌گی‌یه‌وه ببوو به به‌گ و عه‌ن‌به‌ر به‌گیش به‌شه‌میراتی خۆی زۆر زیاتر ده‌كه‌وت. به‌و حاله‌ش قه‌ت كێشه‌ی له گه‌ل براكه‌ی نه‌كرد. له سه‌ر یه‌ك ئه‌و پیاویکی مه‌ند و به‌وه‌ج بوو، كێشه‌ی له گه‌ل هه‌یج كه‌س نه‌بوو و قه‌تیش به‌خرابه‌ی باسی كه‌سی نه‌ده‌كرد.

عه‌ن‌به‌ر به‌گ زۆر ئۆگری باغ و زه‌وییه‌كه‌ی بوو. پێی‌خۆش بوو هه‌ر بۆخۆی کاریان تی‌دا بكا پێیان رابگا. نه‌مامی هه‌ره‌ چاکی په‌یدا ده‌كرد، ده‌ی‌چه‌قاند و به‌وه‌خت هه‌موو كاره‌كانی ده‌كرن. هه‌ر بۆیه‌ش دوا‌ی چه‌ند سالێك باغه‌ه‌ناری وی نی‌وبانگی ده‌ركرد، هه‌نجیری له‌هه‌نجیری هه‌موو شوینێکی دیکه‌ شیرنتر بوون و هه‌روه‌ها باغیکی تزیی زۆر جوانیشی دروست كرد. پاشماوه‌ی زه‌وییه‌كه‌شی ده‌كرده ته‌ماته، بیبار، باینجان، خه‌یار، ترۆزی و كاله‌ك و شووتی و هه‌موو سالێ بیستانیکی زۆر باشی ده‌بوو. كه‌ریکی هه‌بوو. هه‌موو رۆژی كه‌ره‌كه‌ی له به‌ره‌می باغه‌كه‌ی، له سه‌وزی و میوه‌ بار ده‌كرد بۆ فرۆشتنی ده‌ی‌هێنایه‌ بازارێ شاری. شته‌كانی ئه‌وه‌نده باش بوون، ده‌سه‌جی ده‌فرۆشران. ئاخه‌ره‌كه‌ی هات خانویکی بچكۆله‌ی له په‌نا كلیسایه‌كه‌ی دۆزی‌یه‌وه و هاته‌ تی‌ی. خانوه‌كه‌ش هه‌ر ئی كلیساكه‌ی بوو، دیواره‌كانی بۆریه‌ بوون و سه‌ری به‌پووش و قامیشی داپۆشرا‌بوو، به‌لام جیگایه‌كه‌ی خاوی‌ن و خۆش بوو. هه‌ساریکی به‌ده‌وره‌وه دروست كرد‌بوو و نی‌و هه‌ساره‌كه‌ پر بوو له گۆله‌باغ، لا‌ولاو، گۆله‌شه‌وبۆ، ریحانه‌ و زۆر چه‌شنه‌گۆلی دیکه‌.

كاتێك شه‌ری یه‌كه‌می جیهانی ده‌ستی پێ‌كرد، خه‌لكی شاره‌كه‌ی بوونه‌ دوو به‌ش، مسو‌لمان و فه‌له. ئه‌و ئه‌رمه‌نی‌یانه‌ی له ترسان شاره‌كه‌یان چۆل ده‌كرد، هاتن بۆ لای عه‌ن‌به‌ر‌به‌گی. سی‌ گه‌ره‌كه‌ی شاره‌كه‌ی ئه‌رمه‌نیی لێ ده‌ژیان و زۆر‌به‌شیان سه‌نه‌تکاری وه‌ك ئاسنگه‌ر، پینه‌چی، بازرگانی ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌نزه‌وی بوون. هه‌م‌وو‌یان باوه‌ریان به‌عه‌ن‌به‌ر به‌گی هه‌بوو و هه‌ر بۆیه‌ش هه‌رچی دراو، زی‌ر، زی‌و، خشل و كه‌ره‌سه‌ی به‌نرخیان هه‌بوو، به‌نه‌هینی كۆیان كردنه‌وه سه‌ریه‌ك، له‌لای وی‌یان دانان و گوتیان هه‌تا شه‌ر ته‌واو ده‌بی، دۆخه‌كه‌ ئاسایی ده‌بیته‌وه و ئه‌وان ده‌گه‌رپینه‌وه، بۆیان راگرێ. هه‌موو ده‌یان‌زانی عه‌ن‌به‌ر به‌گ پیاویکی ده‌ستپاك و ئه‌مینه‌ و مادام ئه‌و مال و سامانه‌ له‌لای وی‌ بی، كه‌س خۆی تی‌ناگه‌یه‌نی، ده‌پاریزێ و دیاره‌ ناشفه‌وتی.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی فه‌له‌كان رۆیشتن، خه‌لك باسی ئه‌و زی‌ر و زی‌و و شتانه‌یان به‌گۆی گه‌یی، به‌لام عه‌ن‌به‌ر به‌گ شتیکی ئه‌وتۆی پێوه‌ دیار نه‌بوو. ئه‌و هه‌ر وه‌ك جاران له‌بازاری خه‌ریکی سه‌وزه و میوه‌فرۆشتنی خۆی بوو و ته‌نیا ئالوگۆریك كه‌به‌سه‌ر ژێانی وی‌ دا‌هات، ئه‌وه‌ بوو كه‌خانوه‌هه‌سیره‌كه‌ی چۆل كرد و چوو ده‌خانووی

جيرانه كه يه وه. به سه رهاتي ئه و ئالوگورپهش ئه وه بوو كه جيئرانئيكی فهلهی به ناوی ئارتین هه بوو. به يه كه وه جيرانه تي يان زور خوش بوو و كاتيک ئارتین ناچار بوو مالو حالي خوی به جي بيئي، داواي له عه نبرخانی كرد كه بچيته نيو خانووه كه ی وی یه وه. خانووه كهش زور گه وره، خاويين و جوان بوو. ماوه يه کی زور پي چوو و فهله كان نه گه رانه وه. ئاخره كه شي ده ركه وت كه ئه وان هه رگيز ناگه رينه وه ئه و شاره ی و كه وا بوو ئیدی كه سيش نه بوو داواي خانووه كه ی له عه نبر به گی بکاته وه. ده ولت، مال، زهوی و سامانی فهله كانی هه راج كرد و ماله كه ی ئارتينيش كه عه نبر به گی تي دا بوو، هه ر هه راج كرا، به لام هيچ كهس نه بووه موشته ري ئه و خانووه ی و به پوولئيكی كه می هه راجی يه بوو به ملكی عه نبر به گی. دياره ئه و مروقه باش و روحسووكه هه ر وهك جاران ساكار و بي ئازار بوو و خه ريکی كار و كاسبی خوی بوو. ئیدی خه لكيش دواي ماوه يه ك مه سه له ی زيړ و پوولئى فهله كانيان له بير چوو و باسی ئه و شته ی هه ر نه ما.

شه ويكيان يه كيک له ده رگای مالى عه نبر به گی دا. سالانئيكی زور بوو شتی وا پرووی نه ده دا. عه نبر بوخوی چوو و ده رگای كرده وه. كه ده رگا كه ی كرده وه، چاوی به ده سته يه ك چه ته ی سه رتا پي چه كداری پوشته و په رداخ كه وت، كه هه موويان سه ركلاوه ی سووريان له سه ر بوو. عه نبر به گ نه ترسا و نه پيشی سه ير بوو. هه ر وا هيدي و له سه ره خو گوتی:

– فه رموون، براكانم، فه رموون وه رنه ژوورئ. به خيړيين، سه ر چاوان!
دوو چه كداریان له ده ري پاره ستان و كيئشكيان كيشا، ئه وانی دی هه موو چوونه ژوور و به ريز له ديوه خانی دانيشتن.

مه لا فه ره اد ده ستي بو لای يه كيک له چه ته كان راداشت و گوتی:

– عه نبر به گ، ئه و كوره جحيله همه ده وكه!

عه نبر به گيش ده سه جی قسه كه ی لي وه رگرتنه وه:

– بوخوشت ده بي مه لا فه ره اد بی!

– به لي، وايه.

عه نبر به گ ده سته كانی به ره و ئاسمان به رز كرده وه و به خوشحالی و شادی يه کی زوره وه گوتی:

– هه زار جار شوکور خوايه، بو ئه و روژه ی نيشانی منت داوه! به راستی ئه گه ر ئيستا كه سيك گوتباي هه ر ئاواتيكت هه يه، بي لي تا بوت وه دی بييم، ده مگوت ته نيا ئاواتم ئه وه يه همه ده وكى بييم. ياره بي به خيړ بين. بييم بلين له پيش دا چتان بو بينم! برسيتانه، يان له پيش دا قاوه ی ده خونه وه؟

مه لا فه ره اد وه لامی دا يه وه:

- سوپاست دەكهين، هيچ ناخوين!
 له و كاته دا حەمەد شەرمى كرد و هەموو گيانى وه سەر ئارەقەى گەرا.
 عەنبەر بەگ دووپاتى كردهوه:
 - چۆن؟ هيچ ناخۆن و هيچيش ناخۆنهوه؟ هەر هيچ؟...
 - نەخير، هيچ!
 - يانى چى؟ بۆ؟ ئاخر ئيوه ميوانى منن و خوا بۆ لای منى رەوانه كردوون...
 مەلا فەرهاد بە شيوهيهكى تا رادهيهك وشك وه لامى دايهوه:
 - نەخير، هيچ ناخوين!
 - ئاخر بۆ؟
 - چونكه ئيمه هاتووين تالانت كهين و ئەو زيپر و پوولەت لى بستينين كه فەلەكان له
 لای توپان بەجى هيشتوه.
 عەنبەر بەگ قاقايهكى كيشا:
 - حەك مالت ئاوه دان بى! له بەرئەوهى چ ناخۆن؟ خو ئەمن بۆخۆم لەميژ بوو
 چاوهروانى ئيوه بووم و زۆرم پىخۆشه كه هاتوون ئەو ئەمانهتى يەم لى وهگرنهوه.
 كاريكى زۆر باشتان كردوه كه هاتوون. باوهرم پىبكهن ئەو پوول و زيپرە له سەر من
 بار بوو و نەم دەزانی چى لى بكهەم؟ دياره هەتا گيانم دە بەر دا مابى، كەس
 ناتوانى دەستى بۆ بەرى، بەلام ئەدى ئەگەر مردم؟ ئەو پرسيارەم زۆر جار له خۆم
 كردوه كه بە راستى چ لەو پوول و زيپرەى بكهەم و تەنيا وه لامىكم بۆ دۆزراوه تەوه:
 بى دەم بە ئيوه له هەموو شتىكى دى باشتەر، چونكه كەس ناتوانى وهك ئيوه ئەو
 پوول و زيپرەى بە سەر خەلكى چاولە دەست دا دابەش بكا. كورە هەر زۆریشان
 منەتبارم. ئيوه ئەركىكى گەوره له سەر شانى من لادەبەن. دەزانن ئەمن چەند
 لەميژە ئەو پوول و زيپرەم راگرتوه و وهك گيانى خۆم پاراستوومه؟
 پاشان بە پىكه نينهوه گوتى:
 - دەبى يەكيكم له گەل بنيرن يارمەتيم بكا. بە تەنى بۆم نايە.
 - قاسم، له گەلى بچۆ.
 حەمەد سەرى داخستبوو، هەموو گيانى ببوو ئارەقە و پىي عەيب بوو سەر هەلئىنى.
 قاسم و عەنبەر بەگ چوونه دەرى، چرايه كيان له گەل خويان برد و چوونه ژوورىكى
 كه تەختى عەرزى ژوورەكهى له بەردى مەرمەر بوو. يەكيك له بەردەكان بە
 خەتىكى سوورى كالى نيشانه كرابوو.
 - ئەو بەردەى دەريينه...
 قاسم هەولى دا بەردەكهى دەريينى، بۆئى نەكرا.
 - با يەكى ديش بانگ كهين.
 مەلا فەرهاد بۆخۆى هات. عەنبەر بەگ گوتى:

– هەر ئەو شەوهی گوێزتمانەوه ئەم مالهێ، زیڕ و پوولەكەم لیڕه دە قوولكەى نا و سەرىشم بەو بەردە مەرمەرە جوانانە داپۆشى. ئەو پاچەى بێنە، بەلكوو بە دمی پاچەكەى بەردەكە هەستى.

پاش ماوهیەلك هەولدان بەردەكەیان لایرد و سەرى چالەكەى وەدەرکەوت:
– ئیستا دەبێ گلهكەى بدەنەوه، پەنگە بە دەستیش بدریتهوه... قوولكەكە زۆر قوول نیە... ئەوه ئەم چراكەم گرتوه، ئیوش بی دەنەوه...

هیندیكى دیش خەرىك بوون و گلهكەیان دەردا. لە پەر گەشتنە كووپەیهكى گەوره. كووپەكە بە قیتەوه زۆر بە جوانى دە قولكەكەى خرابوو و سەرىشى بە قورى دادرابوو.

– بی هیننە دەرى و بی بەن. مالتان ئاوه دان بى. ئەو پوول و زیڕه بو من هەر ئازار و نارهتەى بوو. ئیدی ئەو جار ئاسووده بووم!

هاتنەوه دیوه خانى و قاسم كووپەكەى لە وى دانا.

– بىكەوه و لە سەر ئەو لبادەى هەلى پێژە!

هەر مەلا فەرهاد كووپەكەى سەراوین كرد، سكهى زیڕ، ملوانكەى زیڕ، بازنە، پاوانە و ئەنگوستیلە پزانه سەر لبادەكەى. هەمووى ئەو خشلانەش بە بەردى بە نرخ و گرانبايى وەك یاقووت، لەعل، یاقیق و جەواهیراتى دیکە رازابوونەوه. هیچكام لە چەتەكان تا ئیستا خەزینەكى ئاوا بە نرخیان نەدیوو، هەر بۆیه هەموویان واق مابوون و بى ئەوهى یەك وشەشیان لە زارى بێتە دەر، دەو هەموو زیڕ و جەواهیراتەیهوه رامابوون.

مەلا فەرهاد دەستى بە قسان کردەوه:

– عەنبەر بەگ، هەموو ئەو زیڕ و جەواهیراتەى دەدهى بە ئیمه؟

– بەلى، هەمووى ئى خۆتانە!

– شتى وا نابى!

عەنبەر بەگ و مەلا فەرهاد زۆریان قسە كرد. مەلا فەرهاد داواى دەکرد عەنبەر بەگ بەشیکى ئەو پوول و زیڕانە بوخوى بگيریتهوه و ئەویش قبوولى نەدەکرد، ئاخەرەكەى مەلا فەرهاد ئەنگوستیلەیهكى زۆر باشى جوئى کردەوه، كە نەقیمەكەى یاقووتیكى گەوره بوو و دایه دەست عەنبەر بەگى:

– لانی كەم ئەوهیان هەل گره.

– ناتوانم!

– ئەتۆ سالانیكى زۆر ئەو خەزینەیهت پاراستوه و ئیستا مافی خۆتە بەشیکى لى هەل گری.

– بە هیچ شیوهیهك ناتوانم!

– ماشەللا چەندە لە سەر بریاری خۆت سووری. زۆر باشە، ئەگەر وابێ و تۆ هیچ لەو زیڕ و پوولەى هەلنەگری، ئیمەش هیچ لە گەل خۆمان نابەین. هەستن کورینە با برۆین، یاللا!

عەنبەر بەگ قاقایەکی کیشا:

– نا، کاکە راوەستن، بۆکوئ دەچن؟ باشە ئەمن ئەو ئەنگوستیلەییەم ئەو هەلگرت، بەلام هەر ئیستاش ئەو دامەو بە مەلا فەرهادی و داوای لی دەکەم لە لایەن منەو بەی دا بە مندالیکی کە دایک و بابی دە شەڕی دا کوزرابن.

– ئەنگوستیلەکی هەلگرە و بۆخۆت بی دە بە مندالیکی وا.

– باشە، دەی گێرمەو و دەی دەم بە کچی نایب داوسی.

عەنبەر بەگ ئەنگوستیلەکی دە گیرفانی نا. پاشان قاوەیان هیئا و هەر کەس قاوەی خۆی خواردووە، بەلام لەو بەینەى دا عەنبەر بەگ هیچی نەدەگوت و هەر بیری دەکردووە.

– ئەو بیری لە چی دەکەیهو، بەگ؟ خۆ نارهەت نی؟

– پیاو حەمەدۆکی میوان بێ، چۆن نارهەت دەبێ؟ ئەگەر نارهەتیش بێ، حەمەدۆکی ببینی، نارهەتییەکی دەرهوئ. بەلام بۆچی؟ شتیکم دە دلی دایە...

– چت دە دلی دایە، لیمان مەشارەو! ئیمە دە بەر دەستت داین و هەرچی یەکت بوئ بۆت جیبەجی دەکەین. بۆ وینە ئەگەر بتەوئ براکەت تالان کەین و تۆلەى تۆی لی بستینینەو، بێ سێ و دوو دەی کەین!

– نا، نا، لە وی گەرین! ئەو هەر لە داوی مردنی بابمەو بەشی خۆی نارهەتیی بۆ پەیدا بوو!

– ئەدی چی یە دە دلت دایە و نای درکینی؟

– باشە ئیو هاتوون و ئەو خەزینەیان لی ئەستاندووم، کە هەمووی مالی فەلەکان بوو، کە کوپان کردۆتەو و لە لای منیان بە ئەمانەت داناو. خەلکیش بە مەسەلە کەیان زانیو. جا ئیستا چۆن ئەو خەلکە باوەرم پێ دەکەن کە ئیو هاتوون و پوول و زیڕە کەتان لی ئەستاندووم.

– بۆیان بگێرەو...

– قەت باوەرم پێ ناکەن.

– دەبێ باوەرت پێ بکەن! ئەو نیه ئیمە خۆمان گەیاندۆتە ئیڕە و...

– کەس دیتوونی، دوایه شاهیدی بدا، کە بەلی حەمەدۆک چوو سەر عەنبەر بەگی و تالانی کرد؟

– باشە، چ بکەین؟ خۆ ئیشاللا ناشت کوزین!

– کوزرانم پێ خۆشترە لە وەى ئابرووم بچێ و دوایه خەلک بلین درۆ دەکا، پروت نەکراو و بۆخۆی خەزینەکی خواردووە. ئەمرو کەس باوەری بە کەس نیه و دیارە

كاتیكیش دنیا وای لی هات که ئینسانهکان ئاوا بهرامبەر یه کتری درپدۆنگ بوون، ئیدی ژیان زۆر ناخۆش ده بێ! پیاوی چاک بن رپگایهک بدۆزنهوه که خه لک لیم درپدۆنگ نه بن و ئاوام چاو لی نه کهن.

لیره دا حه مه د وه قسه هات:

– نار هه ت مه به عه ن به ر به گ، ئیستا ئه وه شت بو جیبه جی ده که م!

پاشان له پر پراست بووه.

ئیستا ئه وه حه مه ده کورته بالایه له پیش چاوی عه ن به ر به گی به قه د حوو جیگی لی هاتبوو و له دلی خو ی دا گو تی: "ئه وه ی پیی ده لین حه مه دۆك، ئه وه یانه، نه که ئه وه ی پی شو".

عه ن به ر به گ هه ستا، چوو به ر ده رگای ژووره که ی دیکه که ژن و مندالی لی بوون و

ئیستا له ده رگا که وه به تر سه وه چاویان ده وان بری بوو و به ده نگییی به رز گو تی:

– زووبن، ئه وه گو نی یه پر له زی بر و پوول ه م بو بینن، که به میرات له بابمه وه بو من به جی ماوه.

پاشان غاری دایه وه لای حه مه د و هاو رپیانی و گو تی:

– کاکه فه رموون، پوول و زی ره که ی به رن و کارتان به من نه بێ. هه ر ئه وه نده م له

بابمه وه به میرات بو به جی ما بوو و ئه ویش بو ئیوه. ئه وه ش بزانی بابو با پی ری من

هه ردوو کیان ئازا بوون. هه موو چه ته و یا غی یه کان، ته نانه ت کو زانو غلیش، خو یان

به ده سته وه دا، به لام با پی ری من نه ی کرد. فه رموو ئه وه زی ره هه مووی بو تو!

گو نی یه ک له وئ بوو، ته ی موور هه موو زی ره کانی ده گو نی یه که ی کرد، زارکی به

به نیکی توند به ست و به شانی دادا. هی نده قورس بوو، به زه حمه ت بو ی هه ل ده گیرا.

عه مبه ر به گ یه که به یه ک هه موویانی ده ئامیز گرت و له و کاته دا چاوه کانی پر

ببوون له ئاو:

– هه تیو و بیوه ژنتان له بیر نه چن، ئه وان ه ی باب و می ردیان ده شه ری دا کو ژراون.

ئه وان له هه موو که سی دی زیاتر شیای و هه ن که یارمه تی یان پی بکرئ!

حه مه د به دوای وی دا گو تی:

– هه روه ها ئه وه پی ری ژنانه ش که کو ره کانیان ده شه ری دا کو ژراون!

له پلیکانان چوونه خواری و عه مبه ر به گ ده رگای بو کردنه وه:

– خودا پشتیوانت بی حه مه دۆك، هیوادارم له وه خه باته دا سه ره که وی!

حه مه د گو تی:

– زوو له به ر ده رگا که ی لا چوو، بچوو سه ری و خو ت حه شار ده! مه یه له هی چ که ستان

له به ر په نجه ران بن...

عەمبەر بەگ بە پەلە چۆو سەرئ، زانی حەمەد چ دەکا. لە نەکاو مالهەکه وەبەر دەسپێژ درا. گوللە بە سەر دەرگا و پەنجەرەکان دا بارین. حەمەد و مەلا فەرهاد گۆراندیان:

– عەنبەر بەگ بی کهو! ئیمە دەستە ی حەمەدۆکین! یان زیڕ و پوولەکهمان دەدەییە یان دەتکوژین!

عەنبەر بەگیش پەنجەرەییەکیانی کردووە و لە بەر پەنجەرەکهی را بە هەموو هیژی خۆی هاواری کرد:

– بۆچی دەستم لی هەلناگرن؟ زیڕ و پوولەکه هەر ئەوئەندە بوو که بردتان! وەللاهی یهک سکەش چی یه دە ماییم دا نەماو...

خەلکی شاری بە گرمە ی تەفەنگان وەخەبەر هاتبوون و کاتیکی گۆبیان لەو گۆرە و هاواری بوو، زانیان که حەمەدۆک بە سەر مائی عەنبەر بەگی داداوە و تالانی کردووە. ئیدی هەر کەس سەری دە بن لیفە ی خۆی نایهوە و تاقە که سیکیش نە ی ویرا سەر وەدەر نی. ژاندرمان کاتیکی گۆبیان لە تەقە ی بوو، ئالۆز بوون و وە جموجۆل کەوتن، بەلام تا ئەوان وەخۆ هاتنەو، چەتەکان لەمیژ بوو وەسەر تەپکەکان کەوتبوون و لەویو تەقەیان بە سەر شاری دا دەکرد.

ژاندرمە و چەتەکان لە نیو دارستانی ئاکارسازی تیکهه لچوون و شەر لە شهویو تا بەیانی درێژە ی کیشا. تاریک و پروونی بەیانی حەمەد نەخافل بە سەر وەکیل باشی نایب عاسمی دا کەوت:

مەلافەرهاد گۆراندی:

– نەبزووی نایب!

نایب عاسم لە جیی خۆی پراوەستا و دەستەکانی بەرز کردووە. تەیموور غاری دا پییشی، تەفەنگەکهی هەلگرت و دەستووری پی دا دەمەو پروو درێژ بی. حەمەد لە سەر زگ خۆی گەیانده لایان:

– دەم ناسیەو، نایب؟

– چۆنت ناسمەو حەمەدۆک! کەس هەیه وەک تۆ بجی؟ بەلام ئەمن پیموو بوو وازت لە چەتەگەری یه هیناو.

– گەرامەو نایب. باشیش بوو هاتمەو، ئەگەر نەهاتبامەو ئیستا لیڕە چاوم بە دیداری تۆ پروون نەدەبوو.

– کاریکی باشت نەکرد بە سەر شاریت دادا حەمەد!

– نایب، ئیمە بە سەر شاریمان دانەداو.

خۆیان کوور کردووە و بە ماتەماتە خۆیان گەیانده نیو کەندالیکی. بەردیکی گەورە لە پییش کەنداله کهی بوو و ئیدی لە وئ گوللە نە ی دەگرتنەو. پالیان وە بەردەکهی

دا. نایب سیگاریکی دا به حەمەدی. هیندیک واوەتر تەیموور لە پشت بنەداریکی گەورە درێژ ببوو، تەقەیی دەکرد و ئاگای لێیان بوو. حەمەد گوتی:

– تەیموور وشیار بە نەیان کوژی! لە بیرت بێ نایب لێرەییە و لە بەر خاتری وی نایب کەس بکوژری.

تەیموور بزەییەکی هاتی و وەلامی دایەو:

– سیم ئەنگاوتوون، بەلام هەر لە باسکیانم داو و هیچی دی.

نایب دووپاتی کردەو:

– پیم بلی بزەنم حەمەد، بۆ بە سەر شاریت دادا؟ پیتوا نەبوو ئەو بۆ تو سوودی نیە و بە زیانته؟

– ئیمە بۆ تالانکردنی عەنبەراغای هاتبووین. بۆچما نازانی چەندە خەلکی هەزار و برسی لەو گوندانەی شاخی هەن؟ نازانی چەندە مندالی بێ دایک و باب هەن؟ نایب گوتی:

– دەزانم حەمەد، جا ئەو زیڕ، خشل و پوولەیی لیتان ئەستاند زۆر بوو؟

– یەكجار زۆر، پڕ بە گۆنییەکی! دواوە دە خورجینیکی گەورەمان کرد و وە پاشتەرکی ئەسپیمان هەلواسی، هەردووک لای خورجینی پڕ کردبوو.

– ئاغا و بەگەکان زۆرتان لێ دەترسن و ئیستا ئیدی بەو کارەیی هەر تۆقیون. هەستان جەباری کۆنەهاوورپیتیان ناردۆتە سەر گوندی عارف سایم بەگی.

– بێ گومان دواوەش دەلێن حەمەدۆك بوو بە سەری داداون...

– جا عارف سایمیش لەشکرتان دەنیریتە سەر... ئەو ناوچەییە تووشی چەرمەسەری و گیرەوکیشەییەکی گەورە دەبێ...

– هەر هەزار و بێ ئەنواکانیش لێیان دەقەومێ و تووشی کویرەوهری و پەنج دەبنەو. لە نەکاو نایب چاوی بە کراسەکەیی حەمەدی کەوت:

– ئەو کراسەیی خەلک باسی دەکەن ئەو هەییە، حەمەد؟

– بەلێ ئەو کراسە پیرۆزەکەییە.

– حەمەد، ئەمن زۆر دەترسم.

– بۆچی؟ لە چی دەترسی نایب؟

– خەریکن بچنە سەر دایە سولتانی. زۆری باس دەکەن. رقیان لێیەتی و دەیانەوئ بێ گرن.

– کەس ناتوانی خۆ دە دایە سولتانی بگەییەنی!

– هیوادارم و بێ، بەلام ئەمن نیگەرەنم.

حەمەد چاوی لە نایبی کرد و تیئە لپوانی. دەتگوت دەییەوئ پرسیاریکی لێ بکا. نایب گوتی:

- چىيە حەمەد؟ دەتەوئ شتتېكم لئى بېرسى؟
- ئەرى نايىب، ئەتۆ پياويكى بە ناوى زەكى نەژاد دەناسى، كە مامۆستا بوو، لە شەرى سەربەخۆيى دا ئازايەتتى زۆرى نواندو و ميدالى وەرگرتو... لە گەل ڤەشمارى چەتەش ھاوسەنگەر بوو، ھىندىكىش دەشەلى...
- ئەيچۆن! قارەمانىكى گەرە بوو، بۆخۆ شىرىك بوو! خەلكى ئەم ناوچەيە ھەموو دەى ناسن. ئەو ھىزەى لە خاربوغازى شەرىكى سەخت و ئازايانەيان لە گەل ڤەرانسەيى يەكان كرد، ئەو ڤەرماندەريان بوو. ھەرۆھا لە داردانىلېش شەرىكى قورسى لە گەل يۆنانىيان كرد.
- خەبەرت ھەيە كوشتوويانە؟
- بەلى، ئەو ھەوالەشم پىگەيشتو كە قاتلەكەشى كوژراووتەو. دەلېن ئەوھى قاتلەكەى كوشتووتەو، ناوى حەمەد بوو.
- لىرە دا نايىب چاويكى لە حەمەدى كرد، وەك ئەوھى پەرسىارىكى بۆ ھاتبىتە پىش. گوللە ويزەيان دەھات و بە سەريان دا دەپۆيشتن.
- حەمەد گوتى:
- نايىب، ئەو حەمەدى باسى دەكەن، خوارزاي مەلا سەلامى، ئەو ئەمن بووم.
- نايىب دەستى لە سەر پىشتى حەمەدى دانا و گوتى:
- كاريكى زۆر باشت كرد حەمەد، زۆر چاك بوو تۆلەى ئەوھى پياوھ ئازا و قارەمانەت كردهو.
- نايىب، پىتوايە داىە حۆرى و سەيران لە وئ مابن؟
- بەلى، مەلا سەلام پياويكى بە ئەزموون و ئازايە. ھاوپى مەلا ڤەرھادىيە ئىدى.
- دەزانم.
- پاشان حەمەد باسەكەى گۆرى:
- كە وا بوو ئىستا جەبارى ھاوپىم بۆتە حەمەدۆك؟
- ناچارىان كردهو، دەنا پىي خۆش نىە. ھەوئى زۆريان بۆ ھىنابوو كە ئەتۆ بكوزى، بەلام بە ھىچ شىوھىەك قبوولى نەكردبوو.
- ئاگام لىيە. ئەدى عەلىيە شەل چۆنە؟ ھەر لە شارى ماوھ؟
- بەلى، دەبىنى پۆژىك لە لای مورتەزاغايە و پۆژىكى دىكە لە لای مەلا دۆرانى. برىا دىبات. كلاًوى بە گەوھر لە سەر دەنى و سواری ئەسپى عەرەبىيە ھەرە باش دەبى! دە ژيانى خۆم دا كەسى وا زىرەك، ئازا و خۆراگرى وەك وىم نەدىوھ! ھەست دەكەم يەكجار زۆرىش خۆى بە قەرزدارى تۆ دەزانى.
- بەلى وايە، ئاخىر ئەو زۆر جارن لە لای من داواى لىيووردنى كردهو و دەلى تاوانى من بوو خەجىج كوژرا.

هەتا ولات پروناك بوو حەمەد و نایب، لە گەرمەى شەرى دا و لە كاتىك دا بەردەوام ویزەى گوللانیاى لە بن گوێ دەهات، بە یەكەوێ قسەیان كرد. پاشان تەیموور هاتە لایان و گوێ:

– بڕوانە كا حەمەد ئەو ژاندرمانە چەندە كەمتەرخەمن، خو شەرى نازان و هەر خو وەدەردەخەن. وەللاهی ئەگەر بمەوئ و دەستیان لئەپاریزم، یەكە بە یەكە سەرى هەموویان وەك هەرمیى لە بەر یەرك بلاق دەكەم.
– نا، نا، تەیموور، شتى وا نەكەى!

وەكىل باشى عاسم هەستا سەر پئ. رەخت و فیشەكدانەكەى راستەوپاستە كرد و خوێ تەكاند.

– ئەمن ئیدی دەپۆم...

حەمەد گوێ:

– هیوادارم هیچكەس بە یەكەوێ نەدیبین. تا ئیستاش هیچكەس نازانى كە ئیمە دۆستین، وا نیه؟

– نا، كەس نازانى. بشزانن شتىكى وا نیه و زۆر دەربەست نیم.

حەمەد بە پزىكى زۆرەوێ دەستی نایبى ماچ كرد و نایبىش ئەوى دە باوێش گرت:

– حەمەد گیان، ئەوێ ئەو جاریش چاومان بە یەكتر كەوتەوێ. ئای چەندە شادم كە دەزانم ئەتۆ تۆلەى مامۆستا زەكیت كردۆتەوێ! جا ئیدی ئەو جار بشمرم، داخم نیه. خودا پشت و پەنات بئ!

نایب رۆبى. حەمەد بە هاوڕێكانى گوت تەقەى رابگرن، نەوێك نایب گوللەیهكى وێلەكیى وئبكهوئ. دیارە ژاندرمانەكانیش وردە وردە لە پاشەكشی بوون و تەقەیان بربوووێ. مەلا فەرهاد گوێ:

– كورپنە، دەچینە ماله ئۆمەتى و دەخەوین. دەزانم ئیستا چاوەروانمانە و پيشوازییهكى باشمان لئەدەكا. ژاندرمانەش جارێ هەتا لانى كەم حەوتووێهكى دیکە خوێان بو خەر نایبتهوێ و ناتوانن بینهوێ شاخى.
حەمەد گوێ:

– ئەو نایبە بە راستى مرقۆئىكى سەرنجراكیشە. گومانم نیه كە ئەو دۆستىكى نيزىكى مامۆستا زەكى بوو.

لە رێگایە دا، تا گەشتنە جئ، بە یەكەوێ هەر باسى وەكىل باشى عاسمیان كرد. مەلا فەرهاد دەى گوت:

– پیاوى وەك نایبى بو ژاندرمانە نایب. ئەو دەبوو لە گەل ئیمە بئ!

– دەى خو ئیستاش هەر لە گەل خویمانە!

– چئ؟ بریا...

هەر له ماوهی سێ چوار رۆژان دا ئەو هەواڵە لە کۆزانی هەتا عوسمانیە، له دۆرتیۆلی هەتا ئەدەنە و له سەرانبەری دەشت و شاخی بلاو بۆوه: حەمەدۆك چۆتە نیو شاری، خەزینە عەنبەر بەگی تالان کردووە و پڕ بە گۆنی یەکی زیڕ، زیو و جەواهیراتی دیکە لێ ئەستاندووە و بەلێنی داوێ له مەوداوش هەر جارە و بە سەر بەگیکی دا بدا و هەموو ئەو پوول و زیڕەش بە سەر بنەمالە هەتیوان، بیوێژنان و مالموندالی نەداری ئەو سەربازانە دا دابەش دەکا که له شەری قەفاز و داردانیلی دا کوزراون و نەگەرپاونەوه.

هیندیگان بەو هەواڵە زۆر خۆشحال بوون و هیندیك زۆر نارەحەت. کاتیك دایە حۆری ئەو هەواڵە بیست، خەو و خواردنی لێ هەلگیرا. کاری ببوو ئەو هەر دەچوو بن وینەکە هەزرەتی عەلی، ئەو وینەیهی که تەرمی ئیمامی له سەر وشتەرەکەیه و ئیمام هەر بۆخۆشی وشتەرەکە لێ دەخوێ. پووی دە وینەکە دەکرد، له گەلی دەدوا، دەپارایەوه و تەنانەت جاری وا بوو هەل دەپەری. نەهەهیشت سەیران و خیزانی مامۆستا زەکیش بخەون. موسلیمی بەستەزمانیش که شەو و رۆژ تەفەنگی بە دەستەوه بوو و کیشکی له مالمی دەکیشا، خەوی لێ تال ببوو.

سێ چوار رۆژ دواتر هەواڵ هات که چەتان چوونە سەر گوندی عارف سایم بەگی. وهک برووسکە بە سەریان دا داوون. له ویش حەمەدۆك پڕ بە خورجینیك زیڕ و پوولی بردووە و گەرپاوتەوه شاخی. هەواڵەکه بە وهش کۆتایی نەدەهات. دەگوترا که لهو بەینە دا کوپخای عارف سایم بەگیش کوزراوه، ئەویش کێ؟ نایب حاجی عەلی! ئەو حاجی عەلییهی که زەمانی شەرپیش له هەموو بەرەکان له گەل عارف سایم بەگی بوو. هەر ئەو حاجی عەلییهی شەش پیاوی له نیوهراستی شاری کوشتن و چونکه پیاوی ئەو بەگە بوو، تاقە شەویکیش له گرتوو خانەنی نەمایەوه. بەلام ئیدی ئەو کارەکە تیک دا. حەمەدۆك هەلە کرد، هەلەیهکی گەرە، هەلەیهکی وا که عارف سایم بەگ چاوپۆشی لێ ناکا. حەمەد بابی عارف سایم بەگی نوینەری گەرەهی هەموو هەریمەکەهی پروت کردبوو و سەعاتە زنجیرزێرەکەهی که دیاریی مستەفا کەمال پاشای سەرۆککۆمار بوو و مۆری وی له سەر بوو، بردبوو: دیارە ئەو سەعاتە که مۆریکی ئەوتۆی له سەر بوو، شیاوی قارەمانانی وهک مەلا کەریم، شاهین بەگ و رەشماری بوو، که ئەوانەش ئیستا نەمابوون و له وانەهی ماویشن، دەکرێ بلین هەر کەسیکی وهک بایراموغلێ که پیاویکی بەوهج بوو، بۆ ئەوهی دەبوو ئەو سەعاتە بدریئتێ...

ئیدی حەمەدۆك پێی له بەرەهی خۆی زیاتر راکیشاوه. بێگومان عارف سایم بەگ که ئیستا زۆر توورپەیه، له شکرکی وهسەر دەگێرێ و بە دیلی دەگرێ. بەلام ئاخەر ئەوه زۆریش هاسان نیه و ئەو له شکرەش ناتوانن حەمەدی بشکینن، چونکوو حەمەد کراسەکەهی سولتان سەلاحەدینی دە بەر دایە، هەر ئەو کراسەهی که سەلاحەدین

بۆخۆی، لە کاتیك دا بە شیریی پووتەووە خۆی بە دوژمن دادەدا، دە بەری دابوو. هەر لە سایە ئەو کراسەشەووە بوو کە سەلاحەدین توانیویەتی بە تاقی تەنئ بەرگری لە ئۆرشەلیمی بکا، نەیهلئ خاچپەرستان بیگرن و ئەو شوینە پیرۆزە بکاتە کوشتارگەیی وان. خانەقای چلچاوی ئەو کراسەیی تەنانەت نەداوە بەو شازدە پیاوچاکانەش کە چوونە شەری یونانییەکان و ئیدی نەشگەرانهو. ئەو کراسە بۆ پیاویک دەبئ کە شیاوی بی و خانەقای چلچاویش حەمەدۆکی هەلبژاردو، هەر ئەو حەمەدۆکی کە بە شمشیرەو، وەک پلینگ خۆی بە نیوہراستی زنجیرە چیاوی توورپووس دا کردو...

بەگە گەرەکانی شاری کۆبوونەووەیان لەسەر کۆبوونەووە دەگرت و کەیفیان زۆر ساز بوو. ئەو بارودۆخە بۆ وان خیر و بەرەکەت بوو. بیگومان هەر بەو زووانە عارف سایم بەگ خۆ دە مەسەلەکە هەل دەقوتینئ و ئەو هەریمە پڕ دەکا لە ترس و دلەراوکی. نە ئەو کە کاربەدەستیکی بالادەست و گەرەییە و نە لە سەریەک دەولەتیش چی دی ئەووەیان پئ قبول دەکری، کە چەتەییەکی وەک حەمەدۆکی دریزە بە ئازاو و راپووتی خۆی بدا. نا، ئیدی کاتی ئەو هاتو کە داستانی حەمەدۆکی کۆتایی پئ بی. ئیستا خەلک تەنانەت باسی حەمەدۆکیان وەک یاغییەکی بەنیوبانگ زۆر نەدەکرد و لە چوکوراوا، توورپووس و هەموو ئاناتۆلی باس هەر باسی ئەو کراسە پیرۆزەیی بوو کە دە بەر وی دا بوو. گرتەکەش ئیستا هەر حەمەدۆکیک نەبوو، شاخەکان هەموویان پڕ لە حەمەدۆک بوون. ئاخ... هەمووش تاوانی ئەو دایە سولتانەییە. بەلئ ئەوانە هەموو دە بن سەری وی دان. ئای ئەو ژنە چەند وریا و زۆرزانە! یاغی، چەتە، دز، قاچاچی و تەنانەت پیاوکۆزی هەرە خوینخۆریشی دە بەر دەستی دان و ئەو کەسانەیان پئ لە نیو دەبا کە بە نەیاریی خۆیان دەزانئ و بە نیازە تۆلەیان لی بستینئتەو. لە خەلکی شاری و تەنانەت لە ئاغا و بەگە گەرەکانیش ئاقلترە. پیگەیی کۆمەلاتی و ئەزموونی رابردووی وای لی کردو کە خەلکی باش دەناسئ و دەتوانئ چۆنی بۆخۆی پئ خۆش بی، خەلکی هەل سوورینئ، کاریان پئ بکا و کەلکیان لی وەر بگری. بزانه چی کرد؟ ئاخر کئ ئەو هی پئ دەکری؟ بارگینئکی نیو تۆپیوی قۆتەری زیندوو کردو، کردیە ئەسپئکی بۆرەیی رەسەن و وای لی کرد چلوارەیی غەیبی بە عەبای سپییەو پەیدا بن، هەلئ کیشن بۆ ئاسمانئ و بی بەنە لای خۆیان و حەوت سالخان...

زولفۆ بزەییەکی هاتئ و گوتی:

– جا ئەو تاوانی خۆمان بوو. بۆچما هەر ئیمە نەبووین مەسەلەیی مۆری پیرۆزی سەر مەلاشووی ئەسپەکەمان دروست کرد؟

مورتهزاغا توورپووس:

- ئەوه دەلێی چی؟ یانی ئییمە بە دەستی خۆمان مۆرەكەمان بە مەلاشووی ئەسپەكەیهوه نا؟ بە راستی پیتوایه ئەوه درۆ بوو و ھەر بۆخۆمان سازمان کردبوو؟ - ئەچیۆن! بۆخۆمان ئەو بەزمەمان دروست کرد و داستانی مۆرەكەمان بلأو كردەوه! وا نەبوو؟ ئەدی ئەگەر ئییمە نەبووین، كێ بوو سێھەزار لیری خەلات بۆ گرتنەوه و ھینانی ئەسپەكەى دیاری كرد؟ ئەتۆ بیینی پوولێكى ئاوا زۆر بكەیه خەلات بۆ ئەوهی ئەسپێكى پیرۆزی سىحراویت بۆ بیین و دوایەش لە جیاتیی وی قۆتريكى كەلاك بەرى، بەو بەزم و ھەللايهی گوللەبارانى بكەى، دەبێ چاوەروانى وەش بى كە ئەو ئەسپە بە دوعا و نزا زیندووش بكریتەوه و..

- ئەھا، وەللا بابە تەواوہ... جا بۆ نالێی ئییمە ھەر بۆخۆشمان ئەسپەكەمان زیندوو كردەوه؟

ھیندەى نەمابوو مورتەزاغا و زولفۆبەگ پیکەھەلپەرزین، پوستەم بەگى پیرە مامۆستا گەشتی و نیووزیوانیی كردن:

- بەگەكانم، ئاگاكانم، ئیوہ ھاوپی دییرینی یەكترن. سوود و زیانتان بە یەكەوه گری دراوہ و ھەر ئیوہ بۆخۆشتان دەبێ پستی یەكتر بگرن، كە وا بوو چۆن دەبێ ئاوا لە یەكتر توورە بن و كیشەى بكەن؟ راستی یەكەى ئەوہیە ھەموومان دلناسك بووین، لە مەسەلەى ئەو ئەسپە دا ھیچمان تاوانبار نین. گرفتەكە ئەوہیە كە ئییمە ھەمیشە لە جیاتیی ئەوہى لوولەى چەكەكانمان دە لای دوژمنی كەین، ھەمیشە دە لای خۆمان كردوہ. ئەگەر وا نەبا، ھەمەدۆك ھەر لە بناغە را نەدەبوو! بەلام ئییمە قەت ئەوہندەى پيوستە بىرمان لە ھالى خۆمان نەكردۆتەوه، بىرمان لە كۆمەل و ئەو یاساو رپوشوینانەش نەكردۆتەوه، كە بناغەى ژيانى كۆمەلێ ئییمەیان لە سەر دامەزراوہ و ھەمانن. لە دەھەزار سال، یان سەدھەزار سال پيش ئیستاوہ، مۆر و نیشانەى پیرۆزی لە چەشنى مۆرەكەى ئەسپى ھەمەدۆكى، ھەر ھەبوونە. ئەسپەكانى ئاشیل، ئەسكەندەرى گەورە، ھەزرتى محەممەد، ھەزرتى عەلى و كویرۆغلیش لەو نیشانانەیان پيوہ بووہ. ئەگەر ھەزرتى عیساş ئەسپى بوایە، بێگومان خەلك ئەو نیشانە رووناكەیان لە سەر شەویلکەى ئەو ئەسپەش دەدى! لە بىرتان نەچى بەگەكانم، ئەسپى ئاشیلش كە شەش یان ھەوتھەزار سال پيش میژوو و ژماردنى سالەكان ھەبووہ و ئاشیل لەشەرى تروپای دا سواری بووہ، ھەر ئەو نیشانەیهى دە زارى دا بىنراوہ. كە لاوہكانى ئەو قەلایەى ئیستاش لە نىزىك داردانیلى ھەر ماون. كە وا بوو نابى بلین ئەوہ ھەر دەنگۆ بووہ و ئییمە دروستمان كردوہ! دەبێ ئیدى لە گەل یەكتریش تەبا و ھاودەنگ بىن... ئیستا كە ھەمەدۆك بە سەر گوندى عارف سايم بەگى داداوه، خزمەتێكى گەورەى بە ئییمە كردوہ! شتیكى گرینگتر ئەوہیە كە بابى ئەو كاربەدەستە گەورەیهشى رپوت كردوہ و سەعاتە تاییەتییە گرانبایی یەكەى لە بەرۆكى پچریوہ. جا لە ھەى باشتەر دەبێ؟ بەلێ

حهمه دۆك به سهر شاره كه شماني داداوه، به لام ئه وه شتيكي زور گرینگ نيه، چونكه ئهم شاره زور جار كه وتوته بهر هيرشي ياغيان و ئه وه يه كه م جاري نيه! خو بوختان دهزانن كه زور ئاغا و بهگي گهوره مان له نيوه پراستي ئهم شاره كوژراون، به لام بارودوخه كه گورانكي ئه وتوى به سهر دا نه هاتوه! بردني ئه وه سه عاته تايبه تي و به نرخه ي له هه مووي وانه گرینگتره... ئيمه ده بي هه موومان منه تباري هه مه دي دوزمني گهوره مان بين كه ئه وه كاره ي كردوه. سه باره ت به دايه سولتانيش ده بي بليم مه ترسي وي له دزيني سه عاتيكي ئه وتو زور گهوره تره. مريده كاني وي روو ده چه ته گهري به ده كهن و كومه ل كومه ل ده بنه هه مه دۆك. به لكوو ئيمه بتوانين له و نوخته يه كه لك وه رگرين... بر يا بو مان كر ابا عارف سايم به گي له و باره وه تي بگه يه نين... ئه ويش وه ك ئيمه ده بي له و بواره دا شاره زا بي. ئاخر بابي جارچي بووه و هه ربويه ش بي گومان وه ك ئيمه له مه سه له ي راپه رين، چه ته گهري، شيخ و مريدان و شتي وا حالي به. ئيستا ئيمه ده بي بير له وه بكهينه وه كه كاتيک له گه لي داده نيشين، چوني له گه ل بدويين، چون داخ و رقي له دهرووني دا ببزوئين و به چ لايه ك دا هاني بدهين. ئه وه شتان له بير نه چي كه عارف سايم به گ به هيچ شيوه يه ك، ته نانه ت ئه گه ر گرانيشي له سهر بكه وي، نايه لي ئه نكه ره به و هه يسوبه يسه ي ئيره بزاني، چونكه ئه گه ر پي ته خت له و مه سه لانه ئاگادار بي، خراپي به سهر دا ده شكيتته وه. ئه وه ئه زمووني پي شتري له و باره وه هه يه. به پرواي من ئيمه ده بي بي ترسي نين. واي لي بكهين له گياني خو شي بترسي...

- قسه كه ت راسته. ده بي وا بكهين.

- به لام له وانه شه ئه گه ر له خو ي بترسي، ئيدي پيي ده و شاره ي نه نيته وه!

- واي لي بي، ئيدي ئيمه حالمان شر ده بي...

زولفو له جي خوي راست بووه و له حاليك دا له سهر پانيان راده ژا، گوتي:

- خه متان نه بي، ئه من عارف سايم به گي چاك ده ناسم. هه ر ببزوي، ده زانم چي به دلي دا دي. ئه وه هه ميشه له كورتي ده برپي ته وه، راست ده چي ته سهر باسي سه ره كي و به و شيوه يه ترس ده وه ستيني. گومانم له وه دانيه كه ئيمه ده توانين ترسي رپي بخهين. پيشم وايه هه تا بوخوي هه ست به مه ترسي نه كا، ئه گه ر ته واوي دنياش وي ران بي، مووي لي نابزوي!

- ئه وه مان له بير نه چي، هه مه دۆك سه عاته به نرخه كه ي، كه دياربي مسته فا كه مالي بووه، له بابي وي ئه ستاندوه و بي گومان داويشيه تي به بايرامو غلي، كه پيي وا بووه ته نيا كه سيكه ئه وه خه لاته ي لي ده وه شي ته وه!

- به لي، گومان له وه دا نيه كه بردني ئه وه سه عاته ي زور له دل گران هاتوه و پيي وايه بي ريزي به كي گهوره ي پي كراوه.

– ئەھا، دەبئ ئیমে راست لە سەر ئەو نوختەییە پئیداگرین. ئەو کارتیی هەرە باشی ئیমেییە و دەبئ بە وهخت لە عەرزى دەین.
زولفۆ گوتی:

– ئیو راست دەکەن، وهک گوتم ئەمن زۆر چاکی دەناسم! زۆر خۆی پئی گەورەییە! پئی وایە خودایەکە و لە سەر عەرزییە! دیارە ئەووی قەت پئی قبوول ناکرئ کە یەکیک پەیدا بئ، دەسەلاتی وی بە هئند نەگرئ و خۆی لە وی پئی باشتەر و بالادەستتر بئ.

بەو شیووییە چەند رۆژیک ئەوان هەر بە دەوری یەکەووە بوون، بیریان دەکردهووە و لیکیان دەداووە کە چۆن هەلسوکەوت لە گەل عارف سایم بەگی بکەن و چۆنی هان دەن و بیترسینن کە باشتەر ئەوان بە مەبەست بگەییەنئ. هەموو لە سەر ئەو باوهرە بوون کە نابئ هیچ رینگایەک، یان کەرەسەییەک، بۆ گەیشتن بەو مەبەستە پشت گۆئ بخەن.

مورتەزاغا گوتی:

– مئشیک بە تەنئ ئەوئەندە پیس نیە، بەلام بیزی پیاوی هەل دەستینئ. ئیमे دەبئ پیش بەو شتە بگرین...

رۆستەم بەگی کۆنە مامۆستا گوتی:

– حەمەدۆک مئشیکی بچکۆلە نیە، بەلکوو پلینگیکە ئیمی لە نیو چرنووکى خۆی دا راکرتو، باهۆزیکە هەرەشە لە ئایندهی نیشتمانەکەمان دەکا.
خەلیل بەگی گەورە لیڕە دا وه قسە هات و کوتایی بە باسەکەش هئنا:
– بەو حالەش ئیमे نابئ بستە هەتیویکی بوودەلەئى چەتە هئنده گەورە بکەینیەو.

ئەویرۆژئ مورتەزاغا زۆری قسە نەکرد. هەر دە بیری عەلییە شەلی دا بوو. ئاخەر ئەو شەووی عەلی لە لای وی و حوسنی خانمئ دەستی بە قورئانئ دادابوو کە حەمەدۆک ئیدی وازی لە چەتەیییە هئناو و شاخی بەجئ هیشتو، بەلام ئیستا دەرکەوتبوو کە وهکیل باشی عاسم و پیاوکانی بە چاوی خویان حەمەدۆکیان لە شەری دا و لە شاخی دیبوو. باشە چ باسە؟ ئەو شەلە نەگبەتە چۆنی ئەو مەسەلەییە بۆ لیکداووتەو؟ مورتەزاغا تا دەرڤەتی وهگیر کەوت کە هاورپیکانی بەجئ بیلئ، وهخت بوو لە عەیبەتان دلئ بتوقئ. ئیدی دواى قسەکانی خەلیل بەگی بە پەلە هاتە دەر و وهدووی پیوشوینی عەلی کەوت...

وه لّاهى ليّت توورپەم، عەلى گيان! باشە ئەو ە چ بوو ئەتۆ لە گەلت کردین، بە قوربانّت بم! ئاخەر ئەمن چەندت لە بەر پارامەو! حەمەدى منت بو ناردهو ە شاخى؟ ەەر ئەتۆ نەبووى تەرمى خۆت لە سەر وشتريّ دابەست و بوخۆشت و شترەكەت لىخورى، عەلى گيان؟ بوچما ەيز و دەسلاتى تۆ سنورى بو دادەنريّ؟ يان دەتەويست فريومان دەى، عەلى گيان؟ باشە ئەتۆ كە ئەو شيرە دوو سەرە، واتە زولفەقارت ەهيه، تۆ كە دولدولسوارى، تۆ كە يارى نيزىكى پيغەمبەرى خواى، پيمبلىّ بزنام بو دەبىّ ئيمە تووشى ئەو ەموو رەنج و كويرةوهرى يە بين؟ عەلى گيان، خو دەزانم لە تۆ زيرەكتر و زورزانتر ەەر نيە! دەو دنيايەى دا كەس ەهيه بتوانىّ تابووتىكى بە تەرمى خويەو ە لە سەر پشتى و شترىّ دابەستى و ەەر بوخۆشى و شترەكەى لىخورى؟ پيمبلىّ وا ەبوو بوخۆت جارىكى ئەو پرسيارەى لە خۆت بكەى؟ ئاخەر يان تابووتەكە بەتالە و كەسى تىدا نيە، يان يەكى دى و شترەكەى لىدەخورى! ئەوجار بلىّ ئەو پياو ە كورتهبالا بروپرە سميلدرىژ و بادراو ە كە شەكەت و كەلەلا بە ريگايە دا دەروا، پياو دەلىّ ئيستا نا ئيستا سەرەنگريّ دەبىّ و دەكەوى، ئەتۆ بى؟ ئاخەر يان ئەتۆ ەزرتى عەلى نى، يان ويئەگەرەكە ويئەكەتى خراپ كيشاوئەو ە... دەزانى ئەمن بەردەوام ليّت پارامەو ە و ەزار جارم پەنا بو ەيناوى كە ئاگات لە حەمەدى من بى و لە بەلا و كويرةوهرى يان بى پاريزە. ئەگەر ئەتۆ بە راستى ئيمامى عەلى بوايەى، ئەمنت ناھوميد نەدەکرد و ەلامت دەدامەو! باشە عەلى گيان ئەگەر ئەتۆ بە راستى ەلش بى، لەمەودوا چۆن دەتوانى چاو لە چاوم كەى؟ ئاخەر بروانە، بزانه حەمەدى من چۆن ئەو خانووى ريكوپيک کردو، چۆنى رازاندوتەو ە و ويئەى تووشى چەند بە ريزەو ە لەو جيگا پاك و خاويئەى ەلواسيو ە. دەزانى بوچى وای کردو؟ چونكە باوهرى بە توويه و تووى لە لا گەورەيه. ئەو جار دەزانى زورى پيئناچى حەمەد دەبيتە باوكى منداليكىش. باشە دلّت بەو مندالەى ناسوتى؟ چۆن دەبىّ ئەتۆ ئاوا بى بەزەبى بى؟ بە قوربانّت بم، عەلى، قارەمانى گەورە! لە دلىّ خويمان دا تەختيکمان بو تۆ ساز کردو، کردوومانى ە شا و پيمانگوتوى شاعەلى، ناومان ناوى شيرى خوداى. دەى چۆن دەبىّ بىلىّ ئيمە تووشى ئەو ەموو بەلا و چەرمەسەرى يەى

بین، عەلی گیان؟ لەوانەییە ئەوەندەشت دەرەتان و دەسەلات نەبی، کە ئەو داویانەیی ئیمە قبوول بکە! چووزانم، لەوانەشە هەر بە راستی مردبی... پەنگە قەت ئەتۆ ئەو و شترەت لێ نەخوڕیبی و قەتیش تەرمەکەت دە نیو ئەو تابووتەیی دا نەبووی... دەی ئەگەر وابی، بۆچی جار بە جار خۆ دە کاری ئیمە هەل دەقوتینی و ئەو هەموو خەمەمان تووش دەکە؟ هومیدی پێ بەخشین پیرۆز و باشە، بەلام ئەگەر کابرا توانای نەبوو ئەو هومیدی بە ئاکام بگەییەن، ئەو خراپە. هیواپراو بوونیش لە مردنی خراپترە عەلی گیان! مروّف هەر دەمری و چارەنووسی لەو زیاتر نیە، بەلام ئەگەر هیوا نەبوو، ژیانیش مانای نیە. ئەتۆ بۆ ئیمەت هیواپراو کرد؟ ئەتۆ کە ئیمامی، نابێ بەزەبیت بە ئیمە دا بی، عەلی گیان؟ نەدەکرا ئەو شاکیر بەگە بی دینە - رەبی دە قەبریش دا نەحەسیتەو - لە سەر پێی حەمەدۆکی قوت نەبووبایەو؟ باشە ئەگەر حەمەدۆک ئەو کابرایەیی نەکوشتبایە، ئەدی کێ تۆلەیی مامۆستا زەکی، کە سی هەتیوی لە پاش بەجی ماو، کردبایەو؟ کێ مافی ئەو هەموو خەلکە هەزارەیی لە وی ئەستاندبایەو؟ دەتوانی وەلام بەدەییەو؟ حەمەد بە پێی رێشویی هەر چوار کتیبە پیرۆزەکان ئەو جینایەتکارەیی کوشت و بە راستی چاکی کرد. ئەو ئەرکی خۆی بەرپۆه برد. ئەمنیش، ئەمنی پیریزن، لە سەر گۆری ئەو ستەمکارەیی، کە هەر رۆژی هەوێی پڕ بوو لە مار و دوو پشک، سەمایە دەکەم. بەلێ بە دەنگی دەهۆل و زورنای سەمایە دەکەم، با هەر کەس دەم بینێ پێی سەیر بم و پیم پێ بکەن! نا ئیدی کارم پیت نیە. لیت توورەم! ئیدی بە پێی خۆم دا دەپووم و چی دی چاو لەو پوخسارە گرژەت ناکەم. چاو نیوچاوانت چون تیکناو! پەنگە پوخسارت لە راستی دا ئاوا گرژیش نەبی، بەلام ئیدی ئەمن تا هەم، قەت هاوارت ناکەم. قەت نالیم هاوار خاوەنی شیریی دووسەر و تا لە سەر ئەو دنیایەش مابم نامەوئ چاوم پیت بکەوئیتەو! بۆتۆ ئاوا باشە! کەسیک خەلکی هیواپراو کا، دەبی هەر وای بەسەر بی! عەلی گیان، خاوەنی شمشیری دووسەر، ئیمامی گەورە، ئەمن چی دی خۆم پێ راناگیرئ و لیرە دەپووم! دواي ئەوێ تۆ یارمەتی حەمەدیت نەکرد، کە لە مالی خۆی دامەزرئ و لیت گەرا بروتەو شاختی، ئیدی من ناتوانم لە مالی وی بمینمەو. دەپووم و قەتیش نایەمەو چاو لەو پوخسارە توورە و گرژەیی تۆ بکەمەو! عەلی، ئەتۆ وەک پێویستە گۆی نادەییە ماف و بایەخی ئینسانەکان و هیواپراویان دەکە! هەر خۆی گەورە بۆخۆی دەزانئ تا ئیستا چەندی دیکەیی وەک ئیمەت ناھومید کردو و لیت گەراون لە ئیمە خراپتر تووشی رەنج و کویرەوهری بن! دیارە حەقیشە وایان لێ بی، ئەو گەمزانە ئەگەر پشتیان بە تۆ نەبەستبا و هومیدیان بە تۆ نەبوا، وایان لێ نەدەهات!

دایە حۆری هەرای کرد:

- ئەرى سەيران، كچم، پیم وایه ئەتۆ دەسمالکی رهشت هەبوو، له وانەى خەلك بۆ شین و تازیهى به سەرخۆیانى داده دەن!
- به لای دایه گیان، هەمه ...

- بۆمى بیینه ...

سەيران سەندوو قە دارگو یزه کهى کرده وه، دەسماله کهى ده رینا و بۆى برد. له وه بهینهى دا هەر بیری ده کرده وه که دایه حۆرى ده بى ئەو دەسمالهى بۆ چ بى، بلایى هه والکی ناخۆشى نه بیستبى؟

- ئەو کورسی یه ی بیینه و بچۆ سەرى ...

پاشان دهستی بۆ وینهى عەلى راداشت و گوتى:

- ئەو دەسمالهى به سەر ئەو وینه یه ی دابده. چى دى پیم خۆش نیه روخسارى ئەو پیاوه دلره قەى ببینم.

سەيران داوا کهى جیبه جى کرد و پاش ئەوهى وینه که به دەسماله کهى داپۆشرا، دایه حۆرى له به رامبه رى راوه ستا و گوتى:

- کاتیک خەلك به هیند نه گیرین، هیوا برا و بکرین و کاتیک پیاو خەلكى تووشى کویره وه رى و نارەحه تى یه بکا، بارودۆخه که ئاواى لى دى. به لای، ئەو کاتى ئیمه هه موومان ده بى چارشى وى رهش به خۆمان داده یین!

پاشان پشتى ده وینه کهى کرد، چوو بۆ لای ده رگا و به سرتە، به شیوه یه ک که ئیمام گووى لى نه بى، به سەيرانى گوت:

- کچم، وه ره با بچینه هه سارى. هیندیک شت هەن ده بى باسیان بکه یین ...

له پليکانان چوونه خوارى. دایه حۆرى سەيرانى برده قولینچكى هه ره سه رووى باغچه که، زارى برده بن گووى و دیسان به سرتە پى گوت:

- ئەمن له گەل عەلى به کیشه هاتووم و راست و ره وان هیندیک قسه م پى گوتوه، به لام هه رچۆنیک بى، ئەو هه ر ئیمامى خۆمانه ... هیندیک شت هه بوون ده بوو پیکه وه باسیان بکه یین، به لام ئیدی نابى دلای بیشینین. بۆمان نیه لى تووره بین. له وانیه ئەویش له وه باره یه وه هچى له ده ست نه هاتبى ئیدی. وشیار به ریز و حورمه تى بپاریزی ...

- وا ده کهم، دایه ...

- هه ول بده نارەحه تى نه کهى.

- به سەر چاو دایه .

- ئەگەر ئەمن رویشتم ...

- بۆچما به ته مای بچیه کوئ، دایه؟

- ده چمه وه کیوپاره ی، بۆ لای هه مه دۆكى خۆم.

- ئەدى ئیمه لیره بى تۆ چ بکه یین؟

- ئیوه پېویستتان بە من نابئ. بۆخۆت لە گەل خیزانی مامۆستا زەکی بمینەوه و ژيانی خۆت بکە. ئەو ژنە زۆر ژنی چاکە. بە قەد وەکیلیکی دەزانئ. وەک پەوهزان قورس و قایمە و وەک حەمەدۆکی بەهیز و ئازایە. لیڤه ژیانکی خۆش و هیمنتان بە یەکەوه دەبئ. دانیشن و مندالی خۆتان بەخێو کەن. مەلا سەلام باغیکی میوهتان بۆ دەکړئ. دەزانم، حەمەد کاتی رۆیشتنی کیسەیهکی پر لە سکە ی زیڤی داوهتی و ئیدی خەمی پوولیتان نابئ.

- دایه حۆری، بە قوربانت بم، ئاخر چۆنم بە تەنی لیڤه بەجئ دیلی؟
- کچم، ئەمن بریاری خۆم داوه و بشم بەستی یهوه لیڤه بەند نابم. حەمەدی من بە تەنی لە وئ دەبیتە خۆراکی گورگ و قەل و دالان! رۆلە نازدارەکە ی من، ئەگەر دایه حۆری خۆی لە لای نەبئ یارمەتی بەدا و پشتی بگری، لە وئ، بە تەنی، لە نیو ئەو هەموو یاغی، جەردە، ژاندرەمە و دز و پیاوخۆرانە، چۆن دەردەبا؟
پاشان سەری بردە بن گوئی سەیرانی و گوتی:

- گویم لی بگره! حەمەدۆکی من، کورە خۆشەویستەکە ی من کە لە نیو پیاوان دا تاقە، سمیلی زۆر جوان دەبئ. بابیشی و خزمەکانیشی وا بوون. هەر بە تایفە سمیلیان جوانن، بەلام ئەو هیشتا مندالە! باشە تا ئیستا کەست دیوه بلئ حەمەدی ئیمە وەک حەمەدۆکی بە نیوبانگ دەچئ؟
سەیران بە خۆی نەبوو لە قاقای پیکەنینی دا و دایه حۆریش بە وهی توورە بوو و قیزاندى.

- بۆ پیم پیڤدەکەنی سەلیتە؟ پیت وایه ئەمن ئیدی قەت حەمەدی نابینمەوه؟ وەللاهی دەبئ بۆ حەمەدی بگێرمەوه و بلیم پیم پیڤکەنیوی! ئەوه لە کەنگیوه وات لی هاتوه بە دایه حۆری پی بکەنی؟
سەیران بە دەستی دانووسا و گوتی:

- دایه گیان جا چۆن ئەمن بە تۆ پیڤدەکەنم؟ بە خودای بە تۆ پیڤنەکەنیوم!
تاویکی باش دەستەوداوینی بوو و لە بەری پاراپیه وههتا دایه حۆری هیمن بۆوه:
- جا ئەگەر وایه هەستە ساز بە، دەچین سەریکی مامۆستای وینەگەر دەدەین. ئەدی نەجلە لە کوئی یه؟ دەبئ ئەویش لە گەلمان بی، ئەمن زۆرم باوهر بەو ژنەیه، چونکە ژنیکی ئازایه. دیاره هیندیک بە قسەیه، بەلام ئەگەر ئەو لیڤه نەبوایه، قەتم بەتەنی، لەو غەریبایه تی یه بەجئ نەدە هیشتی.

فایتونچی یهکیان جیران بوو. موسلیم پییش ئەوان، چوو کابرای بە فایتوننەوه هینا و لە بەر دەرکئ چاوه پوانیان بوو. ژنەکان سواری فایتونی بوون. دایه حۆری کراسیکی ئاوریشمی جوانی دە بەر کردبوو. حەمەد ئەو کراسە ی بە دیاری بۆ هینا بوو. هەروها لاقی پر بوو لە پاوانه و خرخال، خەزیمیکی مرواریی دە کەپۆی

كردبوو، دەسماڵیكى سپیى بە سەرى دادابوو و پشتیڤىڤى شالى یەكجار جوانى لە پشتى بەستبوو. دەتگوت دەچیتە سەر داووتى...

فایتوونەكە لە بەر دەرگای کارگەى مامۆستای وینەگەر راوہستا. مامۆستا بە پیریانەوہ ہات، بە خوشحالییەكى زۆرەوہ بەخیرہاتنى كردن، باسكى دایە حۆرى گرت و لە دابەزینی دا یارمەتى كرد. ئەوہ دایە حۆرى زۆر خوشحال كرد و ھەستى بە سەربەرزى كرد. بە یەكەوہ چوونە ژوورى و مامۆستا لە سەر مۆبلیكى داینىشانە. كورپكى شاگرد قاوہچى لە قاوہخانەكەى تەنیشتیانەوہ قاوہى بۆ ھینان. دایە حۆرى لە حالیک دا چاوى بریبووہ نیو فینجانەكەى، بە ئیشتیاوہ قاوہكەى خواردەوہ. پاشان چاوہ زیندووہ گەشەكانى دە مامۆستای برى:

– ئەرى سەبارەت بە وینەكەى عەلى... ئەوہ بە راستى وینەى وىیە؟
– بەلى وینەى وىیە...

دایە حۆرى چاویكى لى كرد، بزەییەكى ھاتى و بە شیوہییەكى وشیارانە گوتى:

– یانى ئەتۆ كاتیک ئەو وینەییەت دەكیشایەوہ، عەلیت دەدى؟

– نا، نا، ئەمن قەت ئەوم نەدیوہ!

دایە حۆرى پىكەنى:

– باشە، ئەگەر قەت نەدیوہ، چۆنت وینەكەى كیشاوہتەوہ؟

– دیارە ئەمن قەتم ئەو نەدیتوہ و وینەكەیم لە پرووى ئەو وینە كۆنانەى لە زووہوہ ھەبوون، كیشاوہتەوہ. ئەو وینانەش ئى ئەو وینەگەرانەن كە لە سەردەمى كۆن دا ژیاون، جا ئەوان یان بە راستى ھەزرەتى عەلىیان دینوہ و وینەكەیان كیشاوہتەوہ، یان ئەگەر قەتیشیان چاوى پىكەوتبى، لە پرووى ھیندیک نیشانەوہ كە بیستوویانە و لە بیری خۆیان دا كۆیان كردوونەوہ، وینەكەیان كیشاوہتەوہ. لە بناغە دا كارى ئیمە ھەر ئاوايە.

– ئەھا... پیموايە ئیستا تىگەیشتووم. ئیوہ نەخشان لىكتر ھەل دەگرنەوہ، راست ھەك ئیمە، كە كاتیک بەرەى دەكەین، یان لبادى دەگپین، نەخش و شیوہكان لە یەكتر وەردەگرن.

– دەكرى بلیم، بەلى، ھەر شتیكى ئاوايە...

دایە حۆرى پرووى بۆ لای سەیرانى وەرگپرا. ئیستا ئەو بە تەواوى دە مەسەلەى وینەكەى گەیشتوو: ئەو وینەییە لە پرووى وینەییەكى كیشراوہتەوہ، كە ئەویش لە وینەییەكى دیکەى پيش خۆى ھەلگىراوہتەوہ. كە وا بوو ھەزرەتى عەلىی راستى، ئەوى بەناوبانگى دولدولسوار ھیچ گلەیییەكى لە سەر نەبوو و ھەر بۆیەش ئیستا حۆرى زۆر لەوہ پەشیمان بوو كە لە خۆرا ئەو ھەمووی بە سەر رۆیشتوہ و گلەیی و گازەندەى لى بوو. بەلام ئیستا وەختى شتیكى دیکە بوو، رەنگ بوو دەرەتى واى بۆ ھەلنەكەوینتەوہ:

- بەلئى.
- دەتوانى واى بکيشى يه وه که راست وهک خۆى بچئ؟
- واى دهکيشمه وه به موو له گه ل خۆى جياوازى نه بئ.
- کورى من هه ميشه بزى دئئ، قهت وهک عه لى رووگرژ نيه. ديتووته که پئ ده که نئ؟
- ئه چۆن؟
- له دووره وه گوئت له پئکه نئىنئ هه مەدى من ده بئ.
- وايه.
- به لام هه مەدى من نابئ زور پئ بکه نئ. ده بئ بزى بئئ، بزى هه کى سه ربه رزانه، وهک شوپه سوارى قاره مان.
- به لئى، بزى له سه ر لئوان ده بئ.
- سه رکلاوهى له سه ر مه نئ! لئى جوان نيه، کلاوئش نا! چونکه ئه من پئم وايه به کلاوه وه وهک ئه وه عه لى يه شه له نه گبه تهى ده چئ. با سه رى رووت بئ، کاکو لئى به شانه کرابئ و پزابئته نئوچاوانئ.
- زور باشه.
- کهنگئ وئنه که م بو ته واو ده کهى؟
- هه ر کاتئى بلئى... به لئى بئ شه و و روژ کارى له سه ر بکه م.
- خودا راه ستاوت کا!
- دايه حورئ هه ستا سه ر پئ و ده ستئ مامؤستائ وئنه گه رى ماچ کرد.
- شه رمه سارم مه که حورئ خانم! ئه وه چ ده کهى؟
- مامؤستا هه ستئ کرد دايه حورئ ده يه وئ شتئک بلئى، به لام له رووى هه ل نايه.
- هه ر داوايه کئ دیکه ت لئم هه يه، بئ لئى! ده روو دا مه مئنه!
- دايه حورئ وهک کچو له يه کئ مئرمندا ل سوور هه لگه را:
- وه للاهئ مامؤستا تووشئ زه حمه تئىکئ زورم کردئ.
- هئچ زه حمه تئىکئ تووش نه کردووم. هه ر شتئکئشت ده وئ پئم بلئى! به دل پئم خو شه کار بو تو بکه م و وئنه ت بو بکيشمه وه.
- به راستئ؟ يانئ بو ت زه حمه ت نيه؟ ئه گه ر وايه وئنه يه کئ دولدو لئى هه زره تئ عه لئشم بو بکيشمه وه، به لام با بو خۆى ده گه ل نه بئ، نه له سه ر زئنى و نه له په نا دولدو لئئش. يانئ هه ر تئ دا نه بئ!
- ئاخر چۆن ده بئ دولدو لئى تئ دا بئ، به لام هه زره تئ عه لئ تئ دا نه بئ؟ شتئ وا ده بئ؟

- بۆ نابى؟ دەبى. ئەو كاتى ھەر وینەى دولدۆلى دەبى و ھىچى دى! ئەگەر پېشت خۆشە، ئەو وینەىەى حەزرەتى عەلېشم بۆ ئامادە بکە، كە بۆ خۆى وشترەكەى لى دەخوړى.

مامۆستا پىكەنى و گوتى:

- باشە دەى، قسەم نىە، چۆنى دەلىى با وا بى!

- وینەىەكى ئەو ژنەشم دەوى! ئەو ژنە، ئەتۆ بلى، ئەوہى لە ھەموو ژنىكى سەر ئەو دنیایەى جوانترە. ئەوہ كە بە پوخسار ژنىكى يەكجار جوانە و بە لەشیش ھەژدیھایە. سوورەگولكى گەورەشى لە پەنا بى. با سەرپشتى پر بى لە پوولەكە.

- ئەو وینەىە ھەر لە بناغە دا بەو شیوہىە دەكىشریتەوہ كە ئەتۆ دەلىى.

- باشە، پىموايە شیوہىەكى برىك جىاوازترى ئەو وینەىەشت ھەىە، وا نىە؟

- بەلى، واىە! يەكى زۆر جوانم ھەىە، كە راست لە بەر ئەسلەكەى ھەلگىراوتەوہ.

- پاشان وینەىەكى بابە ئادەم و داىە حەواشم دەوى.

- لە وى يەكى ئامادەم ھەىە.

- بەلام دەبى لە وى وینەىەكم بۆ ئامادە بکەى، كە ئەو گەلایەیان بەو شوینەىەوہ

نەبى. ئەو گەلایە راست نىە، يانى ئەوان گەلایان بە وىوہ نەبووہ!

مامۆستای وینەگەر قامكەكانى دە نىو ردینى راکرد و لە كاتىك دا بىرى دەكردەوہ، گوتى:

- باشە بۆ ئەو گەلایەیان پىوہ نەبى؟ چووزانى راست نىە؟

- ئاخر دەزانم وا نىە. پىم بلى بزەنم، ئەو كاتى چ لە بەھەشتى و چ لە سەر

عەرزى، بىجگە لە وان كەسى دىكەى لى بووہ، ھەتا شەرمى لى بکەن؟ باشە ئەدى چ

پىوېستى كردوہ ئەوان ئەو گەلامىوہ گەورە و پانەى بە وىوہ بنىن؟

- راست دەكەى، ئەمن قەت بىرم لەو بەشەى نەكردبووہ.

- ئىستا تىگەىشتى؟ جا ئەگەر وابى، كاتىك وینەىەكى دىكەت لى كىشانەوہ، ھىندە

گىل نەبى بچى گەلایەكى پانىان بە بەر موسوولدانى يەوہ ھەلواسى!

- قەت شتى وا ناکەمەوہ.

داىە حۆرى وەرسووړا، لە بەر پشتمىندى كىسەىەكى دەرىنا، پاشان پرووى دە

وینەگەرەكە كردەوہ، كىسەكەى بۆ راداشت و گوتى:

- ئەو كىسەىە پوولكى زۆرى تى داىە. چەندى ھەل دەگرى، ھەل گره! پىت خۆشە ھەر

ھەمووى ھەل گره! ئەمن بى پوول نابم، كورەكەم بۆم دەنىرى.

مامۆستا كىسەكەى لى وەرگرت، كردى يەوہ، ھىندىكى لە پوولەكەى دەرىنا، زارى

كىسەكەى بەستەوہ و داىەوہ دەستى. داىە حۆرى زانى ھىندەى نەگىراوہتەوہ، بەلام

وہ سەر خۆى نەھىنا. لەو كاتە دا لە دلى خۆى دا دەى گوت: بە راستى مروقىكى

سەىرە، سوور دەزانى خۆى فرىو دەدا، بەلام ئىستا زۆر شتم سەبارەت بە وینەكەى

عەلی بۆ دەرکەوت. ئیستا دەزانم ئەو وینەیهی بە ئیمە ی فرۆشتو، وینە ی راستی ئیمامی عەلی نیە و ئەو عەلی یە ھەر فەری بە سەر ھەزرەتی عەلی یەو نیە. ھەر ئەو وینە قەلبەش بوو کە مائویرانی کردین! جا ئەگەر وینە ی ھەمەدیش وەک ئەو عەلی یە قەلبە ی بجی، ئەو ئەمن دەزانم و ئەو! دوور نیە ھەمەد پیش پوشتنئ پوولی بۆ ویش بەجی ھیشتبئ، کە ھیندە ی خاتر گرتین و پیشوازیی لی کردین.

– ھەول دەدەم بە زووی وینە کانت بۆ ئامادە کەم!
– ئەو وینانە لە گەل خۆم دەبەمە شاخی، لە پیش دا نیشانی دایە سولتانیان دەدەم و دواتر با ئەوانی دیکەش بیان بینن...

پاشان بیری کردەو: ھەر خودا بۆ خۆی دەزانئ ئەگەر وەستای وینەگەر بزانی کە ئەو ھەمەدە ی ئەو وینە کە ی دەکیشتیو، ھەر ئەو ھەمەدۆکە بەناوبانگە یە کە خەلک باسی دەکەن، چۆن کار لە سەر ئەو وینە یە دەکا و چۆنی دەرازی نیتەو!

فایتوونە کە ھەر لە بەر دەرگا راوہستا بوو. مامۆستا تا لای فایتوونە کە یان لە گەل چوو و بەرپی کردن. لەو ماوہ یە دا کە دایە حۆری بی پسانەو لە گەل وینە گەرە کە دەدوا، نە موسلیم و نە دوو ژنە جھیلە کان نە یان ویرا تەنانەت زار ھەل پچرن و یەک قسەش بکەن.

کوژرانی شاکیر بەگی باس و ھەرایەکی زۆری لە نیو شاری نایەو. بە شیک دەیان گوت دەستی خۆش بی کوشتی، زۆر بە جی بوو. بە شیک دیکەش دەیان گوت، باشە چۆن دەبی ھەتیویکی بوودە لە نێو ھەستی شاری و لە پیش چاوی ھەموو خەلکی، بەو شیوہ یە شاکیر بەگی بکوژی؟ دەولەت چ وەلامیکی بۆ ئەو پووداوی ھە یە؟ بەشی زۆری خەلکە کە ی لایەنی ھەمەد و مامۆستا زەکی یان دەگرت و بە شیکیش دەترسان. ھەر بۆیەش بۆ وینە ئەو سەپانانە ی لە وی مابوونەو، بەراتیان نەدرا بۆیە و تا ئیستا ھەر ئەمپۆ و سبە یینیان پی کرابوو، بە پەلە، ھەر دەسبە جی دوا ی کوژرانی شاکیر بەگی ھەقە کە یان درا. نوکەر و دەستوپیوہ نەدە کانی شاکیر بەگی وستە یان نەھات، لە جیی خویان نە بزووتن، ھیچ چەشنە دژ کردەو ھە یەکیان نیشان نەدا و خویان دە مال و مندالی ھەمەدی نە گە یاند. موسلیم مەتەر ییزیکی لە بەر دەرگایە دروست کرد بوو، ھەمیشە فیشەکی دە بەر لوولە ی تەفەنگی دابوو و شەو و رۆژ دەو سەنگەرە ی دا کیشکی دە کیشا. بەلام ھیچ نەقەوما. مەلا سەلام لە کۆنەوہ ریز و خۆشەویستی یەکی زۆری لە نیو خەلکی ئەو شار و ناوچە یە دا ھەبوو و تەنانەت بەرەبەرە ھاوکات لە گەل پووداوە کانی ئەو دوا یی یانە، خۆشەویستتر و خواوہ نر یز تریش بوو. ھەر ئەوہ نەدە لە نیو بازاری

وهدەرکهوتبا، دوکانداران یهکه یهکه له دوکانهکانیان دههاتنهدهر و زۆر به گهرمی چاکوخۆشی یان له گهل دهکرد...

ببجگه له مامۆستای وینهگهریش، ههچ کهس شکی وهی نهکرد که ئهو همهده مێرمندالهی شاکیر بهگی کوشت، ههر ئهو همهدۆکی یاغیی بهنیوبانگه. ئهو دهی زانی، بهلام ئهو نههینییهی ده دلی خوی دا راگرت و قهت له لای کهس نهی درکاند. بهلیننی دا بوو ههچ کهس ئهوهی لی نهزانی و ئهو رازهی له گهل خوی بهریتته بن گلی.

ههر مامۆستای وینهگهریش بوو هاته سهر ئهو باوهره که باغیکی پرتهقالی بو سهریرانی بکری. بوخوی بیرى کردهوه: کابرای یاغی ههمیشه ده مهترسی دایه و درهنگ یان زوو گوللهیهک دهی پیکى و دهکوژری، وا باشه پوژیکى وا ئهو ژنه جوان و جحیله شتیکی ههبی پپی بهری بچی و چاولهدهست نهبی. چوو لهو بارهوه ده گهل مهلا سهلامی قسهی کرد، بهلام به ههچ شیوهیهک همهدۆکی تیکهلی باسهکهی نهکرد.

دهولته هیندیك باغی لهو دهوروبههری ههبوون که دهی فرۆشتن و نرخیان زۆر گران نهبوو. له نیو ئهو باغانه دا له سهر یهکى ساغ بوونهوه و وه ههولئى کرپینی کهوتن. رپوبههری باغهکهی شازده دۆنم بوو و دارهکانی زۆر ساغ، جوان و بههیز بوون. کهس نهی وپرا به سهر سهوداکهیان ههلوپستی و زۆری پی نهچوو سهریران قهبالهی باغهکهی ده باغهلی دابوو.

مامۆستای وینهگهر شهو و پوژ بی وچان کاری کرد و به چهند پوژان وینهکانی بو دایه حۆری ئاماده کرد. به تاییهت وینهی همهدی دایه حۆریی شاگهشکه کرد: - ئای خوايه! ماشه لالا! کچینه وهرن بپروان! مامۆستا مهلا سهلام! قهت شتی ئاوا جوانتان دیتوه؟ ئهوه همهدی منه به سواری ئهسپهکهی به ئاسمانی دا دهفری! به نیو ههوران دا دهفری! به راستی چاکى کیشاوهتهوه! ههر راست همهدی کورمه!
دایه حۆری له تهماشای وینهکان تیر نهدهبوو. ههر له وئى له لایان رپاوهستابوو، جار جار چاوی دهگوشین و دیسان تی یانهوه رادهما. هیندیك جار به تاسه و خۆشهویستی یهوه چاوی لی دهکردن و جاری واش بوو لی یان تووره دهبوو و بۆلهی له سهر دهکردن. ماندووش نهدهبوو.

دوای چوار پینچ پوژان چاوی له وینهکهی ئادهم و ههواى کرد. به راستی ئهو جار مامۆستا گهلامیوه پانهکهی لابردهبوو و ههموو لهشیان به تهواوی دیار بوو. ئهندامی پیاوانهی بابه ئادهمی درپژ و مهیلهو سهوز بوو. دایه حۆری به دیتنی ئهو دیمهنهی ههیران ما و له دلی خوی دا گوتی، خوا بمان پاریزی، چهنده دهترسم! ئهندامی ژنیتهی دایه ههواش جوان بوو و وهک گوللهباغیکی تازهپشکووتو دهچوو. دایه حۆری ئهوهیانی پی باشتربوو و لهو کاته دا بیرى له سهریرانی کردهوه: ئهو ژنه وهک دایه

حهوای جوانه، بهلام ئەو جار ئەو بئێهناوایه بلیی چ بکا و چۆن ژیان بهریتته سهر. ئەو ژنیکی جوان و جھیلە و تینووی خوشهویستییه، بهلام مێردهکهی بهجیی هیشتوه و چۆتهوه چیاکانی خۆی...

کاتیکیش چاوی له ژنه ههژدیهاکەش کرد، که سهر پشتهی به پوولهکهی زیڕین داپۆشراوو، خیرا بانگی سهیرانیی کرد و گوتی:

– وهره ئەو دەسماله رهشهی له سهر ئەو وینهیهی لابههره! ئەم وینهیهی عهلی دهبی وهک وی بجی، ئەمهیان دهلیم که تازه کیشراوتهوه، چونکه ههمه دی راست وهک خۆی کیشاوتهوه، دهبی ئەوهشیان ههر وا بی. ئەو عهلییهی ژیر دەسمالهکهی ههر ههناسهی نایه و چهند پوژیشه دامان پووشیوه... ئەو وینهیهی عهلی، که مامۆستا تازه بوی کیشاومهوه، ههر وهک ئەوی پیشوو دهچی، بهلام ده وینهکهی من دا ئیمام بزهی هاتۆتی!

کاتیکی سهیران دەسمالهکهی له سهر وینهکهی کردوه، دایه حۆری له کاتیکی دا بزهی دههاتی، له سههرهخۆ و به شهرمهوه، وهک کیژۆلهیهکی مێرمندالی زۆرزان پرووی ده وینهکهی کرد، پاراپیهوه و داوای لیوووردنی له ئیمامی عهلی کرد. چاوهکانی سهیرانی پر ببوون له فرمیسک:

– ئەری دایه گیان، به راستی به تهمای بهجیمان بیلی؟

– بهلی کچم، ئەمن ئیدی دهبی برۆم!

– ئاخر دایه ئەمن مندالم دهبی...

– ئەو منداله کاتیکی له دایک دهبی، پیویستی به من نابی... به موسلیمی بلی ئەسپیکم بۆ ساز کا. بهیانی زوو، ئەو کاتهی زهرده له سهیران دهدا، دهپۆم.

پاشان چاویکی به دهووبههاری خۆی دا گێرا و ده دۆلۆلییهوه راما که سهری سووراندبوو و ئاوپی دابووه دوی خۆی. نیشانهی ترسان له چاوی دۆلۆلی دا دهبینرا. به راستیش ئەو هیستهره بی ئیمامی عهلی ئەوهنده سهرنجراکیش نهبوو...

– سهیران، دهزانی ئەوهیان وینهی دۆلۆلی ههزرهتی عهلییه. با ههر بیروهوه ههلواسری و جوانت ئاگا لیی بی.

– به سهر چاو دایه حۆری...

له ماوهیهک له مهو پیشهوه دایه حۆری خهریکی خۆسازکردن بوو و شتی زۆر کړیبوو. سهیران ههمو شتهکانی بۆ پیچایهوه، ده گۆنی و بوخچانی نان و ئامادهی کردن. نهجله و مهلا سهلامیش هیندیک دیارییان بۆ کړیبوو. ئەوانیشیان پیچایهوه ئەو جار وینهکانیان ده کاغەز و پهڕۆیانهوه پیچان، ههتا نهشکین و رهنگیان نهشه مزئ و ئەوانیشیان ده بارهکه دا جی کردهوه.

– دایه گیان، بلیی ئەو ههمو شتانهت بۆ بچن؟

– دهچن، ههر نهبی به لاتهنیستی و لاخهکهیانهوه ههلهواسم و...

له پڕ دایه حۆری دلی پڕ بوو، چاوه کانی پڕ بوون له فرمیسک، به لام هه رچۆنیک بوو خۆی راگرت و له پڕمه ی گریانێی نه دا. پاشان له بن لیویه وه له سه ره خو گوتی: - نازانم، کیزه جوانه که م، نازانم.

۱۹

له به یانی یه وه ئاغا، به گ و کاربه دهسته گه وره کانی شاری، له وه به ری پردی پراوه ستابوون، هه شیمه تیکی زۆری خه لکی شاریش له پشت وانه وه ریز ببوون. هه موویان به پێشوازی عارف سایم به گی یه وه هاتبوون و چاوه پروانی هاتنی وی بوون. راست پێش کاتی نانخواردنی نیوه پۆیه، له دووره وه، ته پوتۆزیکی زۆر له سه ر رێگایه وه دیار کهوت و چه ند که سیک که ئه رکی چاوه دیری یان پێ سپێردرابوو، به په له هاتن و ئه وه وه وه وه خۆشه یان به حاکی پراگه یاند. گه وره پیاوانی شاری که له لایه که وه له میژ بوو چاوه پروان مابوونه وه، ماندوو بوون و له لایه کی دیکه شه وه ده ترسان عارف سایم به گ هه لسوکه وتی ناخۆشیان له گه ل بکا، به که یف و دلخۆش نه بوون. سه ره نجام ماشینه کان له نیو ته پوتۆزی دا وه دیار کهوتن، زۆری پێ نه چوو گه یشتنه نیزیکی پردی و ئیدی بی ئه وه ی له لای ئه وه ئاغا و به گانه و ئه وه موو خه لکه ی له به یانی یه وه هاتبوون و له وی چاوه پروان بوون، پراوه ستن، راست لییان خوری بو نیو شاری. ته نانه ت خه لکه که له به ر ته پوتۆزی که شووشه ی پێش ماشینه که ی داگرتبوو، هه ر ده موچاوی عارف سایم به گیشیان به ته واوی نه دی. به لام به وه حاله ش هه ستیان به وه کرد که نوینه ری گه وره نیوچاوانی تیکنابوو و پوخساری پارێزگاریش که هه ر له گه ل کاروانه که ی بوو، له ئی وی ترش و تالتر بوو. کاربه ده ست و گه وره کان هه موو به په له خۆیان به شاری دا کرده وه و هه شیمه ته که ش به دوایان دا هات. عارف سایم به گ له هه ساری خه لیل به گی گه وره دابه زیبوو و پارێزگار و سه روکی ژانده رمه ش که له گه ل وی هاتبوون، ماشینه کانیا ن هه ر له وی راگرتبوو. خیزانی خه لیل به گی هه ر چاوی به ماشینه کان که وتبوو، به په له غاری دابوو ده ری و به پیر میوانه کانی یه وه که هه موو گیانیان تۆزای بوو، هاتبوو. پێش ئه وه ی گه وره کانی شاری بگه نه جی، ئه وان تۆزیان له خۆیان ته کاندبوو و ده موو چاویان شوتبوو. که ئه وانیش گه یشتنه لای تازه هاتوو هه کان، به ریز چوونه پێشی، یه ک به یه ک ده ستیان ده ده ستی نان و به خیر هاتنیان کردن:

- به خیر هاتن، به خیر هاتن، سه ر چاوانمان ...

پاريزگار و سهروكي ژاندهرمه‌ي وه‌لاميان دانه‌وه و چاكوخوشي‌يان له گه‌ل كردن، به‌لام عارف سايم به‌گ يه‌ك وشه‌شي به‌زار دا نه‌هات. هه‌ر وا به‌نيوچاواننيكي پير له گريوگول‌ه‌وه چوو بي‌دهنگ له جيبي خوئي دانيشت.

پيشخزمه‌تان ده‌سبه‌جي شه‌ربه‌تي هه‌نگويني، ميوه، قاوه و ماستاويان هينا. عارف سايم به‌گ له شته‌كاني خوارده‌وه، به‌لام دواي ئه‌وه‌ش هه‌ر وا بي‌دهنگ بوو. هيچ‌كه‌س و ته‌نانه‌ت پاريزگاريش نه‌ي ده‌وي‌را هيچ بلي.

پاشان سفره‌ راخرا، خواردن و چيشتي جو‌راوجو‌ري له‌ سهر دانران، ئاره‌ق و شه‌رپابيان هينا و ده‌ستيان به‌ نانخواردني كرد، به‌لام هيچ‌كه‌س زاري هه‌ل‌نه‌چرا و ته‌نيا زرينگه‌ي كه‌چكان و خرمه‌ي قاپ و ده‌وري‌يان بي‌ده‌نگي ده‌شكاند.

پوژ به‌ره‌و كو‌تايي چوو و ئيواره‌ داها‌ت، به‌لام كه‌س هه‌ر هيچي نه‌گوت، وه‌ك ده‌ليني: ده‌ت‌گوت هه‌موو به‌ زيندوويي ني‌ژراون.

ناني شه‌وي‌ دانرا، عارف سايم به‌گ ديسان بي‌ ئه‌وه‌ي ته‌نانه‌ت چاو له‌ ده‌وروبه‌ري خووشي بكا، چوو هه‌ر سفره‌ي و ده‌ستي به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ي كرد. هه‌ر پيي‌وا نه‌بوو ئه‌و ژوره‌ يه‌ك كه‌سيشي ليه‌. ئه‌واني ديكه‌ش چاويان له‌ وي كرد و به‌و شيويه‌ ناني شه‌ويش خورا.

هه‌موو ده‌يان‌زاني ئه‌و گه‌رده‌لووله‌ي چاوه‌رواني بوون، هه‌ربينا ده‌ستي پي‌كرد و هه‌ر بويه‌ش پي‌يان خو‌ش بوو زووتر ئه‌و بي‌ده‌نگي‌يه‌ به‌سامه‌ ته‌واو بي‌ و هه‌رچونيك بي‌ له‌و بارودوخه‌، كه‌ ساتبه‌سات ناخو‌شتر ده‌بوو، رزگار بن.

راست سه‌روبه‌ندي نيوه‌شه‌وي‌ عارف سايم به‌گ دواقومي ئاره‌قه‌كه‌ي پي‌دا كرد و پاشان به‌ هه‌موو كه‌يفي خوئي پي‌كه‌ به‌تاله‌كه‌ي به‌ مي‌زه‌كه‌ي پيش خوئي دادا. ته‌قه‌كه‌ له‌ نيو ژووري‌ دا ده‌نگي‌ دايه‌وه. پاشان هه‌ستا. ئه‌واني ديش له‌به‌ر وي هه‌موو هه‌ستان. ئه‌و جار سه‌ري هه‌لينا، چاويكي له‌ ده‌وري خوئي كرد، گو‌چانه‌كه‌ي به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و ورده‌ ورده‌ بو‌ لاي ده‌رگاكه‌ي چوو. خه‌ليل به‌گ راي كرده‌ پيشي و ده‌يه‌ويست ده‌رگاي بو‌ بكاته‌وه، به‌لام عارف سايم له‌ نيو شيپانه‌ي ده‌ركي‌ دا راوه‌ستا، ئه‌و جار هه‌نگاو‌يك كشي‌ه‌وه‌ و به‌ ده‌ستي خانه‌خويي تي‌گه‌ياند كه‌ خه‌وي دي و پيي‌خوش نيه‌ چي‌دي له‌ وي بي‌. پاشان چوو ژوره‌كه‌ي ته‌نيشتي، بي‌ ئه‌وه‌ي جله‌كاني بگو‌ري و كه‌وشه‌كاني داكه‌ني، له‌ سهر ته‌ختي‌ك كه‌ بو‌ي ئاماده‌ كرابوو و نوينوباننيكي خاويني پي‌دادرابوو، كه‌وت.

پوژي دواتر، به‌ياني زوو له‌ خه‌وي‌ هه‌ستا. وا ديار بوو هينديك هاتبووه‌ سه‌ره‌خو و ته‌نانه‌ت يه‌ك دوو قسه‌شي له‌ گه‌ل خانه‌خويكه‌ي كرد. هيشتا به‌ ته‌واوي ناني به‌ياني‌يان نه‌خواردبوو، حاكم كه‌ له‌ لاي پاريزگاري خه‌وتبوو و ياوه‌ر كه‌ له‌ لاي سه‌روكي ژاندهرمه‌ي خه‌وتبوو، له‌ گه‌ل هه‌موو گه‌وره‌ پياواني شاري په‌يدا بوون، يه‌ك به‌ يه‌ك به‌ ريز و ئه‌ده‌به‌وه‌ به‌ پيش نوينه‌ري گه‌وره‌ دا هاتن، سلاويان لي‌كرد

كړنۆشيان بۆ برد و دهواراندهور له ديوهخانئ دانيشتن. دواى ئهوهى ههر كهس له جىي خوى دانىشت، عارف سايم بهگ سئ جارن سهرى گوچانهكهى ده عهرزى كوتا، يهكه يهكه چاوى ده چاوى ههمووان برى و به شيوهيهكى هيدي و له سهرهخۆ دهستى به قسان كرد:

– پيم بلين بزنام دوستان، بوچى ئيوه چهتهتان ناردوته سهر مال و مولكى من؟ بوچى نايب حاجى عهليتانت لئ به كوشت داوم، كه كوئخام بوو و دهتانتانى ئهمن چهندهم خوئ دهويست؟ بوچى تهنانهت چهتهكانتانت راسپارد، كه ئهوه سعاته بهنيوبانگهى له لايهن سهروككومارى سهربهزمانهوه به ديارى درابوو به من، بدزن؟ پيم بلين بزنام بؤ؟!

ديسان يهك به يهك چاوى ده چاوى ههموويان برىيهوه. دهتگوت ههلوويه به سهريان دا دهروانى. ههموويان، تهنانهت حاكم و ياوهرىش حهبهسابوون و زمانيان لال ببوو.

– بهئى، پيتانت وابوو ئهگهر وا بكن، ئهمن باوهر بهو داستانهى دهكهه! به راستى كييهتانت پيش ههمووان ئهوه بيرهى كردهوه كه چهتهتان بنيريته سهر مولكى من؟ خو ئهمن بوخوم زور چاك دهزانم چوئ ئهوه كهسه تاوانبارهى بدوزمهوه و له گهل وى ليكى دهركهين. جا خودا يان به من دهدا، يان به وى!

مهلا دووران ئازايانه وه جواب هات:

– كهسيك ئهوهنده دلرهق و ناپياو بئ چهتهتان بنيرينه سهر تو، ناكري خهلكى ئهوه شارهى ئيمه بئ!

– بئدهنگ به مهلا دووران. دهتهوئ شتهكهى بشاريهوه؟ ئهتو مروقيكى زيرهك و كهلهك بازى و ههموو چهشنه پيلان و فيل و تهلهكهيهكت له دهست دئ، بهلام ئهوه شتهى ئيستا رووى داوه و ئيمه له گهلى بهرهو پرووين، ئهوهنده گلاو و خوئيرى يانهيه، ئهتوش پهى پئنابهى! كهس ئينسانى ناپياوى لهو چهشنهى، تا ئيستا نهديون! كه وا بوو له سهرى مهرو، چونكه تهنانهت كهسيكى وهك توش نازانئ ئهوانه چهنده نارهسن و دوورپوون. ئهوانه ئهوهنده كهلهكبازن كه تهنانهت پياويكى ههزارتويى وهك توش به شاگرديشيان نابئ.

عارف سايم بهگ وا ههلووبوو، هيچيانى نهدهپاراست. ههرچى جنيو و قسهى سووك ههبوو، پيىگوتن. ئهوانيش وستهيان لئبرابوو، له سهر كورسىيهكانيان دانيشتبوون، دهلهرزين، چاويان ده عهرزى برىبوو و ئاواتيان دهخواست كونه مشكيكيان وهگير كهوئ خوى تئدا حهشار بهن!

عارف سايم بهگ پيكنهئى. پيكنهئينهكهئى تال و به گازهنده بوو:

– با ئەمن بۆخۆم ناوی ئەو پیاوێ ئازایەتان بۆ ئاشکرا بکەم، کە چەتەى ناروونە سەر مالى من. پیتان وایە ئەو کەسە دەبێ کێ بێ؟ ئەو پیاوێ دۆستی هەرە نیزیکی خۆم زولفوێه...

زولفو وەك ئەوێ له نهكاو خه نهجهرى وئ كه وتبێ، راپله كى و راسته وه بوو:
 – قهت شتى وا نابێ، به گم! وا نیه. ئەوێ به سەر مولکی تۆی داداوه، حەمەدۆكە. ئییه لهو شته مان كۆلیوه ته وه و سوور ده زانین ئەو وای كردوه. ئیستا حەمەدۆك چەتەیه كى ساكار نیه، به لكوو رپیهرى راپه رینیكه. ئەو كە هیرشى كردۆته سەر گوندی ئیوه، راست مەبەستی ئەو بووه كە نیشان بدا له به رامبهرى ئیوه، ده ولت و مسته فا كه مال پاشای دا رپاوه ستاوه و دژایه تیتان ده كا! هەر بهو شیوه یه ش چۆته سەر عه نبه ر به گى، به زۆرى خۆى ده مالى ئەو به گه جوامیره ی رۆ كردوه، زیڕ و زبویكى زۆرى خه لكى كه له راستى دا خه زینه یه ك بووه، له كۆنه وه له لای بووه و بۆ خاوه نه كانیانی رپاگرتوه، به تالان بردوه... ئییه سه باره ت به مه سه له ی هیرش بۆ سەر مولك و مالى ئیوه ش، هه روا دانه نیشته وین ده ست له سەر ده ست دابنیین، چاوه روانى هاتنى جه نابت بین و هیچ نه كه یین. ئەمن بۆخۆم لهو شته م كۆلیوه ته وه و به وردى چۆنیه تیی رپووداوه كه م بۆ رپوون بۆته وه. راستى یه كه ی ئەوه یه كه حەمەدۆك له گه ل چوار هاو رپیی خۆى ئەو كاره ی كردوه. مه لا فه رهادیشى له گه ل نه بووه. بۆخۆشى ئەوێ دركاندوه كه مەبەستی له بردنى سه عاته كه ی چ بووه. خه لك به گوئی خۆیان گوئیان لى بووه، گوتوویه تی ئەو سه عاته له قاره مانان ده وه شیته وه نه ك – حاشایه كى ئیوه – له جینایه تكاران. پاشان سه عاته كه ی له بابى به رپزت ئەستاندوه و داویه تی به بایرامو غلى. ئیستا سه عاته كه به به رو كى بایرامو غلى یه وه یه. خۆ لیکۆلینه وه له وه ش كه ئەو قسه یه ی من وایه یان نا، زه حمه ت نیه، ده توانی بۆخۆت بپرسی...

– قهت ئەمن به هه له ناچم، زولفو! ئەمن ئیوه باش ده ناسم. ئەوه نده م ئەزموون هه یه، بزانه له كو یوه هیرشم كراوه تی و كى هیرشى كردوومى! ئەو فكر و پیلانه ئى تۆ نه بێ، ئى كه سی دیکه نیه!

– هه رگیزای هه رگیز! قهت شتى وا مه فه رموو! باشه قوربان، هه ر ئەوه نده ده لیم: بلایی ئەمن چووبمه لای بایرامو غلى و سه عاته به نیوبانگه كه ی مسته فا كه مال پاشام دابیتى؟

– له وانیه وات كر دبێ، به لام ئەمن ده زانه ئەو سه عاته له لای بایرامو غلى نیه و له لای یه كى له ئیوه یه!

– چۆن شتى وا ده بێ قوربان!

– چاكت ده ناسم زولفو! به تۆش هه تله نابم!

– به لام قوربان ئەتۆ حەمەدۆكى نانسى و پیت وایه ئەو هەر چەتەیه كى ساكاره!

- ئەو مێرمنداڵیكى بەستەزمانى دڵپاكە، كە تووشى كۆمەڵىك كارەسات و رووداوى ناخۆش بووه. هەر ئەوهنده و هیچی دی.
زولفو ھاواری كرد:

- قوربان، چۆن شتى وا دەفەرموى. ئەو ئالای راپەڕینی هەل کردوه و هەر ئیستا ئیمە دە مەترسى داین، بە تاییهتی جهنابت بوخۆت. ئەو راپه‌لکه‌یه‌كى سیخوڕی به هیزی له چیا دروست کردوه و دەتوانی تەنانەت هەر لیڤه‌وه گویی له دەنگی هەناسەى ئیمەش ببی.

بەو قسەیه‌ى عارف سایم هیۆر بووه و قاقا پێكەنى:

- شتى وا هەر نابى!

ئەوانى دیکەش هەركام بە نۆره‌ى خۆى ئەوه‌نده‌ى توانی‌یان باسه‌که‌یان خەست كرد: " له هەموو شوینیکی زنجیره چیاى تووڤووسى، پیاو و منداڵ، له حەوت ساله‌وه تا هەفتا ساله، ناوى خۆیان ناوه حەمه‌د. هەر به‌و نیوه‌ى دەسته‌یان دروست کردوون. حەوت حەوت، هەموویان وه‌ك یه‌ك كه‌له‌گه‌ت، جلوبه‌رگی وه‌ك یه‌ك. رەنگی چاویان، شیوه‌ى كه‌پۆیان، رەنگی تووکی سه‌ریان هەمووی وه‌ك یه‌ك، بوونه چەته و كۆمەل كۆمەل چوونه گەل حەمه‌دۆكى. ئەو دەستانه هینده زۆرن، نازمێردرین. هەمووشیان دڤ و دەستکه‌ره‌وه‌ن و له حەمه‌دۆكیش خوینخۆرتن. ئەوان دژی دەسه‌لاتن و حەمه‌د و ھاوڕیانی هەموو ده‌وله‌مه‌نده‌کانى دەشت و چیايه‌یان ڤووت کردوون و ڤوول و مالى وانیان به‌ سه‌ر هه‌ژار و ده‌سکورتان دا دابه‌ش کردوه. ئەگەر ئەوان مه‌ودایان پێبدری و به‌و شیوه‌یه‌ بچنه پێش، ئەوه ولاته‌که‌مان ده‌که‌نه بولشویکی. دایه سولتان به‌رده برووسکه‌ى داوه به حەمه‌دۆكى و ئەو به‌رده له برووسکه‌ى ده‌ی پاریزی، ئەنگوستیله سیحراوی‌یه‌که‌شى داوه‌تى و هه‌روه‌ها حەمه‌دی بانگ کردوه و له رپۆره‌سمیكى جوان و به‌ شکۆ دا کراسیكى پیرۆزیشی ده‌ به‌ر کردوه. ئەو کراسه ئى سولتان سه‌لاحه‌دینی ئەییووبى بووه... " به‌لام هه‌رچه‌ندى هه‌ولیان دا باسه‌که‌ قوول که‌نه‌وه و عارف سایم به‌گی وشیار که‌نه‌وه و بی‌ترسین، بی‌سوود بوو. ئەو قسەکانى وانى به‌ هیند نه‌ده‌گرت، به‌لکوو پێیان پێده‌که‌نى و گالته‌ى پێده‌کردن. له هەمووی ئەو قسانه زیاتریش، گالته‌ى به‌ داستانى حەوت حەمه‌دی یه‌کره‌نگ، یه‌کبه‌رگ، یه‌کچه‌ک و یه‌کشویه ده‌هات، قاقای ده‌کیشا و ده‌ی‌گوت شتى وا خۆشى قه‌ت نه‌بیستوه. ده‌ی رەنگه مەترسیش ده‌ گۆڤرئ دابى، به‌لام ئەگەر ئەوه ڤاست بى، کورپه هەر زۆر جیگای سه‌رنجه! باشه بۆ ده‌سته‌ى حەوت که‌سى، به‌لام ده‌ که‌سى و چارده که‌سى نا؟ ئەو هەموو خه‌لکه‌ یه‌کره‌نگ و یه‌کشویه‌یه چۆن یه‌کتریان گرتۆته‌وه و ده‌سته‌یان پێکه‌هیناون؟ بۆچی هەموویان ناویان حەمه‌ده؟ بۆ؟ وه‌لامه‌که‌ى هەر ئەوه‌یه که به‌لى، به‌و شتانه ده‌یانه‌وى پاله‌وانه‌کانى شارى ئیمه بتوقینن. هەر له‌و کاته‌ش دا بیری کرده‌وه: ئەوانه تا ڤاده‌یه‌کیش ڤاست ده‌که‌ن.

حەمەدۆك ئیدی زۆری شوو لئى كیشاوه. له چەتەیهكى ئاساییهوه رۆژ به رۆژ زیاتر خەریکه ببیتە ریبەری بزووتنەوهیهكى. لهوانهیه پێویست بێ پیش ئەوهی کار له بەرهگه بچیتە دەر، شتیک بکری! پیش ئەوهی مستەفا کهمال پاشا ئەوهی به گوی بگا که...

ئەگەر پیتەخت و مستەفاکهمال پاشا ئەوهی بزانهوه، که راپه پینیک خەریکه له چیاى توو پرووسی دروست دەبێ، کار و پلانی عارف سایم بهگی له دادی دا چەتی دەکهویتی... نوینەری هەریمیکی راپه پینی به دژی دەولهتی تی دا دروست بووبی، زەحمەته کورسیهکهی بۆ بپاریزی. خو ئەگەر عارف سایم بهگیش ئاوا لئى بکهوی و هەلنەبزیردریتەوه، زیان بۆ وی چ مانایهکی نامینی...

- شتیکی دی... یهکیک له ئیوه ئەسپیکى قوتپی لهری پهیدا کردوه، گوتوویهتی ئەوه ئەسپی حەمەدۆکیه و ئیوهش چوون ئەوه ئەسپهتان گوللهباران کردوه! باشه ئەوه بریارهتان بۆ داوه؟

- خەلک دهیانگوت گیانی حەمەدۆکی ده بهر ئەوه ئەسپهی دایه... پیمانوا بوو ئەگەر بی کوژین...

- بهلام گرانتان له سەر تهواو بوو. وانیه؟

- بهلێ، به داخهوه وایه.

- ئەسپیکى کهلاکی له پولاواز بوو به خودوودیک...

- هه موو بهیانیان به سەر شاری دا ده حیلینی...

- دیهاتی پهکانی ئەوه دهوروبه ره ی بایه خ بۆ ئیوه دانانین!

- ئاخ، بهلێ!

- ئەوه بۆ وهی نابێ خۆمانی پێوه نارەحەت کهین... ئیمه قەت بایهخمان بۆ ئەوان

دانهناوه و له مهودواش دای نانین! باشه ئیوه بۆچی هینده له حەمەدی ده ترسن؟

- چونکه پیاوکۆژه، ئاغا و بهگان تالان دهکا و دهشیان کوژی. پیش وی کهس

نه ی ویراوه خو ده بهگان بگهیهنی، بهلام ئەوه جیاوازه. ئەوه خوینرشتنی پێ خوشه و

خەریکه راپه پینیک دروست دهکا. خەلک ئەوهندهیان ئیمه ناخۆش دهوی، که ئەگەر

ئەوه راپه پینه سەر بگری، هه موو شارهکان تیک ده رووخین و کاره ساتیک ده خولقی

خوین سهران ببا!

- دۆستان، وا دیاره له وهی ده ترسن که رۆژیک حەمەدۆک به سەر شاری دا زال بێ

و سەری هه مووتان بپری، وانیه؟

- خهلیل بهگی گهوره وه قسه هات. ددانه سپی پهکانی وه ده رکهوتن:

- بهلێ، وایه. ئیمه ده ترسین! له گیانمان ده ترسین، له مولک و مالمان ده ترسین و

له شهرف و شانازیشمان ده ترسین!

- مه ترسن! كۆماری توركيه ئه وهنده ده سه لات و هيژهی ههيه كه ده ره قه تی چه ته يه كي بي! به لي، ده ره قه تی سه دان ياغي و جه ردانيش دي!
- هه مه دۆك خه ريكه بزووتنه وه يه كي خه لكي دروست ده كا! خو سوور دياره خه ريكي ئه وه يه! ئه وه نده ی زيپر و زيو كو كر دۆته وه، ئيستا خه زي نه ی وي به قه د خه زي نه ی سوور يه ی ده بي. بو ئه وه ی خه لكي به ته واوی له گه ل بي، له گه ل هيژه هه ره كو نه په رسته كانی نيو ولات و ئه ندامانی ده سته ئايینی يه قه ده غه كراوه كان هاوكاری ده كا.

هه موویان بيروپايان يه ك بوو: هه مه دۆك خه ريكه راپه رپين پيک دي نی... ته نیا مورته زاغا بي ده نگ دانيشتبوو و خو ی له تي هه لرواني نی عارف سايم به گی ده پاراست. هه ر چاوی ده چاوی عارف سايمي ئالقا با، ئاشكرا ده بوو و جه نابی نوينه ر ده ی زانی كه ئه وه ده ستي ده وه هي رشه ی دا بووه، كه كراوه ته سه ر گونده كه ی وي. ئه گه ر كار گه يشتا ئه وه جي گايه ش، ئه وه عارف سايم به گ راي ده سپارده هه مه دی مورته زای بكوژي و ئه ويش گولله يه كي وا ی له نيوچاوانی ده دا، كه كه لله ی ليك بلاو بي و ميشكي وه ك كه تيره ی به ديواری يه وه بنووس ي.

له پر جه نابی نوينه ر توند بوو و به هه ردووك ده ستانی ده سكي وه كازه كه ی كوشی:
- گو يتان لي بي دوستان، ئه وه خه لكه راپه رپينيان پي ناكري، ته نانته ئه گه ر سه ده ه زار هه مه د و سه ده ه زار ئه سپی له و شي وه يه شيان له گه ل بن، هه ر پييان ناكري. ئه وان سه دان سه له ده نه داری و هه ژاری دا ده ژين و هه ميشه چه وسينراونه وه، تيبان هه لدراره و نه يان هي شتوه وه ك ئينسانی به راستی بژين. ئه وانه نه ك هه ر ناتوانن راپه رپين بكن، هه ر ناتوانن چاويش هه لينن. بو؟ چونكه ترساون و ده شترسن! له خو را هه لمه چن و زه نده قتان نه چي. با ئه وه ش بلیم له بناخه دا روون نيه كه هه مه دۆك هه ر هه ش بي! به راستی كه س ده زانی هه مه دۆك هه يه يان نيه...

خه ليل به گی گه و ره گو تی:

- چۆن نيه؟ هه يه. ئه وه شه وه ی چووبووه سه ر ما لي عه نبه ر به گی، ئه وه به چاوی خو ی ديتوويه تی. چۆن؟ هيچ گومان له وه دا نيه كه هه مه دۆك هه يه... مه لا دو رانيش گو تی:

- هه موو دي هاتي يه كان به چاوی خو یان ديتوويانه. عه لي يه شه ليش چاكي ده ناسي.
ئیدی مورته زاغا خو ی پي رانه گيرا و له قولينچكي را هاواری كرد:
- وه للاه ی ئاخره كه ی هه موومان ده كوژي!

عارف سايم يه ك دوو جار سه ری وه كازه كه ی ده عه رزی كوتا و گو تی:

- زور باشه، ئيستا خه ريكين به شتيك ده گه ين! به لي، له وانه يه هه مه دۆك نيازی كوشتنی ئيوه ی هه بي، به لام ئه من ديسان ده ی لي مه وه و هه زار جاری دي كه شي

دوو پات دەكەمەوه، جووتیڕهكان به ژيانی كۆیلهتی، چهوساندنهوه و سووكایهتی پیکران راهاتوون، هەر قهت وهك خهلك دانانرین و بو ئیوه مهترسی دروست ناکهن!

پاشان سهری بهردایهوه، ساتیک بیری کردهوه و گوتی:
- کوا؟ با ئهوان ئهه پیاوه بوایهن راپه پینیان بکردایه و سهری هه موومانیشیان بریبايه...

مورتهزا دیسان هاواری کرد:

- وه لالا دهنا راست وا دهكهن!

عارف سایم خوی سل نه کرد. روون نه بوو قسه کهه ی مورتهزاغای گوی لی بووه، یان نا:
- ههتا حه مه دۆکی به دیل نه گرین و ئهوانه نه دۆزمه وه که به سه ر مولک و مالی منیان داداوه، لهو شاره ی نارۆم. ئه من ئه و کاره ی ده کهم، به لام ئه و که ره سه و هیزه ی ده و کاره ی دا وه گه ر ده خرئ، نابئ له راده ی خوی ده رچئ. نامه وئ هه للاو بگریکی زۆر بنیینه وه. ئه گه ر به وه نده ی ده روه ست هاتین و کاره که جیبه جئ بوو، ئه وه باشه، ده نا له شکر ی وه کار ده خه م و په گو ریشه ی حه مه دۆکی له بن ده ردینم. ته نانته ئه گه ر پیویست بی، دار له سه ر به ردی توو رووسی نایه لم و وا ده که م خوین بی و سه ران به رئ!

ئه و جار توو ره یی به کهه ی ئه وه نده ی دیکه ش توند بوو، که فی به لالیوان دا هاته خوار و وای لاق ده عه رزی کوتا، که خانووه که له ژیر پیی دا له رزی:

- چ له سه به نیی زووتر نیه، ده ست پی ده کهم! جا یان خودا به من ده دا، یان به و حه مه دۆکه خویری یه ی!

سه روچاوی سه یر گرژ ببوو و تووکی سه ری راست ببۆوه. فه رمانی دا:

- برۆن، عه نبه رم بو بیین!

خه لیل به گی گه وه ر گوتی:

- ده فه رمووی هه ر ئیستا بی هیین؟

- به ئی، هه ر ئیستا، بی راوه ستان.

عارف سایم هه ستا، چووه هه یوانی، یه ک دو جار ئه و سه ره وه سه ری هه یوانه کهه ی کرد و هاته وه ژوورئ. پوخساری وه ک به رده سماته ی ره ق ببوو. هه ر که س له و کاته ی دا چاوی پی که وتبايه، ده ی گوت ئیدی حه مه دی ده کاته پرپۆله.

عه نبه ر به گ هات و ده ست له سه ر سینگ له به رانه ر عارف سایم به گی راوه ستا. ئه وه شی زۆر تر له ترسه وه بوو، تا هه سته کردن به پاراستنی ریز و حورمه تی جه نابی نوینه ر. هه موو خه لکی چوکوو راوایه ده یان زانی ئه و کابرایه چه نده دل ره ق و بی به زه یی بوو. له به یریان ما بوو که چۆن ئه وانه ی رقی لییان بوو، وه به ر ماشینیی ده دان و هه روه ها له به یریان بوو که چۆن گوندیکی سه د و سی مالیی چۆل کرد و

خەلكەكەى ئاوارەى شاخى كردن. ئەو كابرەى ئەگەر هاتبا سەرى، دەستى لە هەچ نەدەپاراست. لە ئەشكەنجە كردن و لىدان و تىهەلدانى جووتىران دا نىوبانگى هەبوو و تەنەت لە دەرەوئە ئەو ناوچەى و لە سەرەنسەرى ولاتىش باسى دلرەقى و بى بەزەبى وى دەكرا. خەلك هەر بە بىستنى ناوى دەلەرزىن. هەر بۆىە كاتىك بەگ و ئاغا گەرەكانى شارى زانىيان كە عارف سايم بۆخوى جلهوى كارەكەى بە دەستەو دەگرئ، تا رادەىەك هئور بوونەو.

– وەرە لە بەرامبەرم دانىشە، عەنبەر بەگ!

كورسىيەك راست رۆوبەرپووى وى دانرابوو، وەكازەكەى بۆ لای كورسىيەكەى راداشت. عەنبەر بەگ دەستبەجى هات و لە سەر كورسىيەكەى دانىشت.

– پىم بلئى بزەم، عەنبەر بەگ! دەزانم ئەتۆ كەسىكى كە حاشات لە بەگايەتىيە كرده و كاتىك باوكت لە سەرەمەرگى دا پىيگوتى دەت كەم بە جىنشىنى خۆم، قبوالت نەكرد و گوتت ئەمن ناتوانم خەلكى بى دەسلات و هەزار بچەوسىنمەو. وایە؟

– بەلئى، قوربان.

– پاشان بووئە ئاشەوان. راستە؟

– بەلئى، راستە قوربان.

– ئەدى دواتر؟

– قوربان باغىكم هەىە، دارهەنار و هەنجىرم هەن. رەزىكىشم هەىە...

– عەرزىكى چكۆلەشت هەىە، دەىكەىە بىستان و سەوزى؟

– ئەرىوئەلا بەگم، ئەوئەشم بەسە، بەرئ دەچم.

– ئەتۆ زۆر زىرەكى ها! پىاوئىكى پاك و بىخەوش! بەلام دەزانم وا نىە و خۆت وا

نىشان دەدەى، بۆلشوىكى كەلەكباز! وا ديارە لە مەدرەسەىەكى چاك خوئندووتە.

– نەخىر، قەتم نەخوئندو، بەگم.

– چۆن بلئىم؟ كورت و كرمانجى ئەتۆ بنىادەمئىكى سەىرى. رەسەنى! ئىستا وەلامى

پرسىارەكانم بدەو: ئەتۆ حەمەدۆكت بە چاوى خۆت دىو؟

– بەلئى، دىتوومە بەگم.

– بە سەر مائەكەى تۆشى داداوه، وەك چۆن هاتۆتە سەر ئىمە؟

– بەلئى، بەگم.

– هەموو زىر و پوولەكەى برد؟ ئەو زىر و زىو و خشلەى دەلئىم كە خەلك بە ئەمانەت

لە لايان داناووى؟

– بەلئى.

– چەند دەبوو، مەبەستم ئەوئە بایى چەندى دەبوو؟

– باىى زۆرى بوو، يەكجار زۆر، بەگم.

- چەند؟
 - نازانم، بەگم.
 - باشە، قەت ئەو هەموو خشل و زێر و جەواھیراتەت نەژماردبوو، یان نەتقەبلاندبوو، بزانی بایی چەندی دەبێ؟ لانی کەم هەر بۆ وەه ی بزانی!
 - پێموا نەبوو ئەووە کاری منە. شتەکە ئی خەلکی بوو، کە وابوو ئەمن بۆ بزانی خەلک چەندی هەیه؟
 - هەمووشت دە دەستی حەمەدۆکی کرد؟
 - هەمووی. تەنیا ئەنگوستیلەیهک نەبێ، ئەویش ئەو بە زۆری وێ دامەووە و گوتی دەبێ هەلێگری. ئەمنیش بێ دەسەلات بووم. حەمەد چەتەیه و دەیتوانی ئازارم بدا... ئەنگوستیلەکەش ئەو هەیه قوربان...
 - عەنەبەر بەگ ئەنگوستیلەیهکی لە گیرفانی دەریئا و دایە دەستی عارف سایم بەگی. ئەویش بە وردی چاوی لێ کرد و لە سەر میزەکەهێ تەنیشتی خۆی دانا.
 - پێتوا یە ئەو حەمەدۆکەهێ هاتبوو سەر تۆ، ئەوی راستی بوو؟ هەر ئەو حەمەدۆکە بوو کە خەلک باسی دەکەن؟
 - بەلێ دلنیام بۆخۆی بوو.
 - بۆم بگێرەووە بزانی مەوۆقیکی چۆن بوو، رۆخسار و قەدوبالای چۆن دەهاتە بەرچاوی؟
 - جا چۆنت بۆ باس بکەم، بەگم...
 - دەستی لێک ئاوالە کردەووە و هەلێهینا، وەک ئەو هێ بە بستێ شتیکی بپێوی:
 - بستە میرمندالیک، هەر ئەو هەندە درێژە... چوارشانەیه، ددانی سپین، شەرمیونە و زۆر کەم قەسە دەکا، تەنیا بە گەرمی و بە میهرەبانی چاوی دە پیاوی دەبرێ... هێچ وەک پیاوکۆزان ناچێ. دەلێی ئەو کۆرە میرمندالە لە بال خۆی دا هەمیشە هیندیک پرسیار دینێ و دەبا، وەک ئەو هێ کە: چ قەوماوە، بۆ ئەمن لێرەم، کێ ئەو تەفەنگەهێ دەستۆ پراکردم، کێ ئەمنی کردە چەتە و بۆ بوومە چەتە؟... ئەگەر هەر زوو پێیان نەگوتبام ئەووە حەمەدۆکە، ئەو حەمەدۆکەهێ عەبدیخان، عەلی سەفا بەگ و مەحموداغای کانی گولانی کوشتووە، کابرا دەستی بۆ بە قورئانیش دادابام، قەت باوهرم نەدەکرد ئەووە حەمەدۆک بێ...
 - جا ئەو حەمەدۆکە هەر بەو زوووانە دیتە ئێرە و لە نیوهر راستی شاری گوللەیهکی لە نیوچاوانی مورتهزاغای دەدا و دەهێکۆژی...
 - مورتهزاغا نالاندی:
 - خودایە هەر بۆخۆت بم پارێزی.
 - زۆری لێ دەترسیی مورتهزاغا؟
 - مورتهزا ديسان نالاندی:
 - یەکجار زۆر قوربان!

– لهوانهیه گوللهكهی راست له چاوت دا ...

– خودا بمان پارێزێ، قوربان!

– دهی، ئه‌دی ئه‌و کورپه مێرمنداڵه‌ی باسی ده‌که‌ی، ئه‌نگوستیله‌یه‌کی ده‌ قامکی دابوو که نه‌قیمه‌که‌ی به‌ردیك بێ و تاجیکی تی‌دا هه‌لکه‌نرابی؟ هه‌روه‌ها داخوا کراسیکی ده‌ به‌ر دا بوو که نۆسه‌د و نه‌وه‌د و نۆ ئایه‌تی به‌ ره‌نگی زه‌ردی زی‌رین و بنه‌وش لی سه‌ر نووسرابی؟
– به‌لێ، به‌گم.

– که وا بوو راسته‌، حه‌مه‌دۆکیک هه‌یه‌!

– بێ‌گومان، به‌گم.

– کورپیکی چکۆله‌ی شه‌رمیون، نا؟

– قوربان ئه‌وه‌نده شه‌رمیونه له‌ رووی هه‌ل‌نایه‌ چاو له‌ چاوی پیاوی کا. که کووپه‌ زی‌ره‌که‌م له‌ پێش دانا، هه‌ر تێمه‌وه‌ راما، هه‌یچی نه‌گوت و کاتیک یه‌کیکی دیکه له‌ چه‌ته‌کان کووپه‌که‌ی هه‌ل‌رشت، هه‌یشتا ئه‌و له‌ رووی هه‌ل‌نه‌ده‌هات ده‌نگی بکا. له‌ پێش دا ئه‌و پێی‌خۆش نه‌بوو هه‌یچ له‌و خشل و زی‌ره‌ی هه‌ل‌گرێ و ده‌ی‌گوت ئه‌تۆ سالانیکی زۆر ئه‌و سامانه‌ت پاراستوه‌ و ئیستاش مافی خۆته‌ هه‌مووی بو‌خۆت هه‌ل‌گری و پێشی‌گوتم ده‌بی هه‌ل‌گری‌یه‌وه‌. ده‌ت‌گوت بردنی ئه‌و خشل و زی‌ره‌ی به‌ باش نازانی.

لی‌ره‌ دا عارف سایم قسه‌که‌ی پێ‌برێ و گوران‌دی:

– ئه‌دی بو‌ هه‌لت‌نه‌ده‌گرت‌ه‌وه‌؟ وا دیاره‌ خودا خودات بووه‌ ئه‌و زی‌ر و پووله‌ی به‌رن و ناچارت کردوون بی‌به‌ن. له‌ حالیک دا ئه‌وه ئیدی مالی ده‌وله‌تی بووه‌؟ ئه‌من به‌ تاوانی خه‌یانه‌ت به‌ مالی خه‌لکی ده‌ت‌گرم و ده‌ به‌ندیت ده‌که‌م!

– جا خو‌ قوربان خه‌لک هه‌یچی نه‌چووه‌!

ده‌نگی عه‌نبه‌ربه‌گی له‌ سه‌ره‌خۆ بوو، به‌لام هه‌یندیک ترسی تی‌دا به‌دی ده‌کرا. عارف سایم نیوچاوانی تیک‌نا و وه‌کازه‌که‌ی ده‌ عه‌رزی کوتا:

– چۆن؟

– چونکه‌ حه‌مه‌دۆک بریاری داوه‌ ئه‌و گه‌نجه‌ی به‌ سه‌ر ئه‌و لاوانه‌ دا دابه‌ش بکا، که بابه‌کانیان له‌ شه‌ره‌کانی قه‌فقاز و داردانیله‌کان، واته‌ له‌ شه‌ری یونانی‌یه‌کان دا کوژران و نه‌گه‌راونه‌وه‌.

– ئه‌ها، هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش ئه‌تۆ زی‌ر و پووله‌که‌ت قبوول نه‌کرده‌وه‌؟! پیت وا نه‌بی ئیمه‌ نات‌ناسین، چاکت ده‌ناسین و ده‌ش‌زانین ساتوسه‌ودات له‌ گه‌ل هه‌یندیک که‌سی بی‌گانه‌ هه‌یه‌...

عه‌نبه‌ر به‌گ زۆر ترسا، پوخساری سپی هه‌ل‌گه‌را و لی‌وه‌له‌رزهی هاتی:

- نا قوربان، نا، بە هیچ شێوهیەك! ئەمن پێوهندیم بەكەسەوه نیه و هیچ ساتوسەودایەكیشم لە گەل بێگانان نیه...

عارف سایم بەگ سینگی دەرپەراند، چاوی لە سەر یەك دانان و گۆراندی: - ئەوه دەلێی چی؟ ئێمە ئاگاداریمان بە سەر هەلسوكهوتی هەموو كەس دا هەیه، بە تاییەت كەسیكی وەك تۆ! راپۆرتمان لە سەر هەمووتان هەیه... - بەلام... ئەمن قەت پێوهندیم بە بێگانانەوه نەبووه بەگم... ئەگەر مەبەستیشت كۆنسولی ئەمریکایهیه كە ئەو دوايي یانە هاتبوو بۆ لای من، دەبێ عەرزت بكەم هاتبوو چاوی لە باغە هەنارەكەم بكا. ئەو هەر لە بناغە دا ئاشقی هەنار و دارهەنارییه و ئەمنیش بردم بە نیو باغەكەم دا گێرām. هەر ئەوهەندە. لە ویش زیاتر لە ژيانی خۆم دا چاوم بە هیچ بێگانەیهكی نەكەوتوه!

- ئەها... جا بزانه ئێمە هەموو شتیكمان پێدەگاتەوه. وا باشە بۆخۆشت ئاگادار بی كە ئێمە چاوه‌دێریمان بە سەر كەسانی وەك تۆ دا هەیه. هەر ببزوون، دەزانین چ دەكەن!

- قوربان، كەر و لال بم، كویر بم، خودا نەم بەخشێ، ئەگەر جاريكی دیکه! چاوم بە بێگانەیهكی بكەوێتەوه.

عەنبەر بەگ زۆر دەترسا. هەموو گیانی دەلەرزى. نەى دەزانى ئەو كەبەرایه چىی لێى دەوێ و چىی بە سەر دىئى.

- عەنبەر بەگ مەترسه، ئەمن لێت رازیم! هەتا ئەمنیش بمیئم كەس ناتوانی تووكیكت لە سەرى كەم كا، بەلام ئەتۆ هەلەیهكی گەورەت كردوه كە كاتیك حەمەدۆك دەى گوت زێرەكە بۆخۆت...

عەنبەر بەگ ئەو هیوربوونەوه و گفته هییدییهی عارف سایمی هیئندە پێخۆش بوو، كە رانەوهستا قسەكەى تەواو بێ و گوتى:

- قوربان، سوور دەمزانى كە ئەوان زێرەكەم نادەنەوه. حەمەد كۆرى چاكە، ئەو بە راستى بوو و بە وى با دەى دامەوه، بەلام ئەو مەلا فەرهادە درنەهیه نەى دەهیشت. تازه ئەو پوولە لە چنگ وى نەدەهاتەوه دەر! كاتیك حەمەد كووپەكەى لە پیش من دانایهوه، ئەو مەرزه وای چاوی لێ مۆر كردمەوه، هەر وەخت بوو زەندەقم بچى. دەمزانى هەر دەستم بۆ لای كووپەى بردبایه، بە گوللان دابیزدابیژى دەكردم! عارف سایم بەگ قاقایهكی كیشا:

- باشە، ئیستا تى گەیشتم شتەكە چۆن بووه!

- بەلێ، قسەى تى دا نەبوو مەلا فەرهاد دەى كوشتم. باش بوو ئەقل یاریدهی كردم و دەستم لە كووپەكەى نەدایهوه! ئەو جار ئیدی قەت لە گەل یەك كەسى بێگانەش قسە ناكەم!

- له گەڵ خەلکی هەر کوئی یهکی قسه دهکەى بکه، کهیفی خۆته و کهس رێت لێ ناگرێ!

- بوخۆت گهوره و خاوهندهسه لاتى بهگم... که وا بوو تووشى نارپههتى نایم و گیره و کیشهم بو دروست نای، وا نیه؟
عارف سایم ئەنگوستیلەکهی به دهستهوه گرت و چاوی تێ بڕی:
- ئەو ئەنگوستیلەیه...

- جهنابی نوینەر، ئەمن ئەو ئەنگوستیلەیهی پیشکەشی جهنابت دهکەم! پیشموايه هەر له قامکی جهنابت جوانه!

- زۆر باشه، لیت قبوول دهکەم و دهی دەم به خانمی خیزانم. ده لیم عهنبەر بهگ ئەوهی به دیاری بو ناردووی.

- به لێ قوربان زۆر باشه. خیزانت له لای ئیمه خاوهنرێزه. زۆرت سوپاس دهکەم ئەگەر سلاوی منیشی پێ بگهیهنی!

- له ئیستاوه ده بێ ئەمن و تو به یهکهوه خەم له مهسهلهی حەمەدۆکی بخۆین...
- به لێ قوربان...

عهنبەر بهگ ههستا، له سه رهخۆ وهک ئەوهی هیزی ده بهر دا نه ماب، ده رگای کردهوه، له پلیکانان چووه خوار و پوویی. تا مه و دایهکی زۆر له مائی خهلیل بهگی دوور نه کهوتوه، نه هاتهوه سه رخۆ. هەر وا که ده پوویی، بیری ده کردهوه و له دلی خوی دا دهی گوت: "کورپه سندانم لێ دا ئەگەر جاریکی دی کۆنسوول و مۆنسوولان ببینم! چاوم ده ر بێ ئەگەر قسه ده گەڵ بیگانهیهکی بکهم! کورپه ئەوه ئەمن هه لیهکم کرد، یهک جار چاوم بهو کابرا کۆنسووله ئەمریکی یهی کهوت. ئەو کابرا درێزه سه رمازوهی که ده پوویی، ده تگوت قرزاله، ئیدی دنیا خرا بوو! به لام ئەو مه بهستی زۆرتر حەمەدۆک بوو و ترسه کهشی هەر له وی یه. وا دیاره جهنابی نوینەر بوخۆی جلهوی کاره کهی به دهستهوه گرتوه و ئەو جار حەمه د زهحمه ته له دهست ئەو کابرایه ی، که راست مراد پاشا گۆرکۆلی سه رده می ئیستایه، پرزگار بێ. ئەو کابرایه دار له سه ر بهردی توورپووسی نایه لێ و هه موو ولاتی ویران ده کا. باشه چۆن راسپیرمه حه مه دی و لهو ئالوگۆرانه ئاگاداری که مه وه؟ هەر وا چاکتره حه مه دۆک ماوه یهک خوی ون کا... خوا نه خواسته نه خافل شتیکی لێ بێ، کاره سات ده بێ."

عارف سایم بهگ، سه روکی ژانده رمه و حاکی ناردوه وه شوینی خویان و ده ستووری پێ دان سه بارهت به بارودۆخی ئیستای حه مه دۆکی، لیکۆلینه وه یهکی ورد و قوول بکه ن. ئەو جار هه موو ئەوانه ی که سکا لایان له حه مه دۆکی هه بوو، کو کرده وه. پیش هه مووان سولتانو غلی یه زه رده ی بانگ کرد و به یارمه تی وی زانیاریان له سه ر

حەمەدۆك، مەلا فەرھاد، شاھین، تەیموور، و قاسمی كۆ كردهو. ھەرچەندی زانیارییەكان زیاتر دەبوون، عارف سایم بەگ زیاتر سەری سوڤ دەما و ھەر دەیگوت: بڕاونە ئیمە ئاگاداریمان لە سەر ئەو خەلكە چەند كەمە، وا دیارە ئەوانمان نەناسیو.

مالە خەلیل بەگی گەورە ببوو "ئاوھندی بەرپۆھەردنی چالاکییەكان". تۆڤیگی گەورە لە تەتەرە چالاكەكان، بۆ ھینان و بردنی ھەوڵ و ڤاڤۆرت پێكھاتبوو و شای شوینگیڤان، یانی عەلییەشەلیش، كە پیاوی مەلا دۆرانی بوو، لە نیوھندی ئەو تۆڤە دا بوو. عارف سایم بەگ، عەلیی زۆر وە بەر دلی كەوتبوو و بە تەواوی باوھەری پپی ھەبوو، بە شیوھییەك كە ھەتا ڤاویژی لە گەل وی نەكردبایە، ھیچی نەدەكرد. كاتیك مورتەزاغا زانی كە عەلی بۆتە ڤاویژكار و جیئتمانەیی نوینەری گەورە، لە داخان وەخت بوو بتەقی. لە دلی خووی دا دەیگوت: ئەمن ئەو شەلە خویرییەم ھینا شاری، بە ھەمووانم ناساند و كردمە پیاو. ئیستا دوور نیە ئەو نەگبەتە بگاتە پپتەخت و تەنانتە بپیتە فەرماندەری گشتیش!

زۆری پپی نەچوو ئاكامی ھەول و تەقەلای عارف سایم بەگی دەرکەوت. ئیستا ئیدی ئەو دەی زانی حەشارگەكانی حەمەدی كوین و ئەو گوندانە و ئەو كەسانەش كە پەنای دەدن و دەی ڤاریزن، كامانەن و كین. ھەروەھا ئەوھشی بۆ ئاشكرا بوو، كە حەمەدیش ڤایەلكەییەکی زانیاری و ھەوڵوھەرگرتنی بۆخووی ھەییە و ھەرچی لە شار، دەشت و چپای ڤوو بدا، دەسبەجی بە وی دەگاتەو. بەلام پیاوھەكان و تەتەرەكانی حەمەدۆکی یەك لە دواي یەك دۆزرانەو و بە دزی گیران و خزانە ژیر چاوەدیرییەو. تەنانتە نەیان زانی لە سەر چپیش گیراون...

ئەگەر ژاندەرەمە بالیشیان لئ ڤوابان، دیسان بۆیان نەدەكرا شوینی حەمەدۆکی، حەمەدۆکیك كە ئاوا لە نیو خەلكی خوشەویست بوو، ھەلگرن، بی دۆزنەو و بیگرن. كە وابوو دەبوايە كۆنە یاغی یان بیئنە یارمەتی خویان: ھەر ئەوان دەروەستی حەمەدۆکی دین. پپیش ھەمووان بایراموغللی كۆنە یاغی و قارەمانی شەری سەربەخوویی یان بە بیر دا ھات. بللی ئەو مل بدا بچپتە شاخی و شەری حەمەدۆکی بكا؟ پپویستە ھەرچوونیک و بە ھەر شیوھییەك بی، رازی بكری و دەگونجی ئەو كات بكریتە فەرماندەیی كۆمەلە چەتەییەکی دیکەیی وەك جەبارە دریزی كۆنە ھاوڤی حەمەدی، بلە یەكچا، ڤەمۆ كەلەباب و نووری گولەش...

كاتیك قسەیان لە گەل ئەو كەسانە كرد و شتەكەیان بۆ باس كردن، تیگەیشن كە دروستكردنی دەستەییەکی ئاوا و تەنانتە ھاوکاریكردنی وانیش بە بایراموغللییەو بەسراوھتەو. ئەو ڤازی بی بچپتە شەری حەمەدی، زۆر ھاسان، وەك ئاوخواردنەوھیی ئەوانی دیکەش ڤەگەل دەكەون! جا ئیدی حەمەد لە بەرامبەر ئەو

كۆنە ياغىيانە دا چى پىدەكرى؟ ئەو بە شاگردى وانىش نابى و تەنانت ئەگەر خانەقاي چلچاويشى لە پشت بى، بە وانە ناوەستى!

پلانىكى خەست و ھەمەلايەنە دارژابوو، كاردروستايى بو ھەموو شتىك كرابوو و ئەو جار كاتى ئەو بوو كە دەست بە جىيەجىكردنى پلانىكە بكرى. عارف سايم بەگ ياور و ھەكىل باشى عاسمىشى لە بىر نەچوو. لە گەل وانىش پراويژى كرد و بە وردى بە ھەموو بەشەكانى پلانىكەى دا چۆو. راپۆرتچىيەكانى ھەمەدى كە ەلى كەرتىش ناوى لى نابوون "سيخوپ"، ھەموو ژوورە تاكەكەسى و گشتىيەكانى گرتووخانەى ژاندەرمەخانەيان پىر كردبوو. عارف سايم ەلى كەرتىشىشى بە كەيفى بوو. دەىگوت ئەو كابرەيە كە تەواوى ژيانى خۆى لە رىگاي ئەركى خۆى دا بەخت كردو، لە رادەبەدەر جووتىرەكانى چەوساندۆتەو و سووكايەتتى پىكردوون، جووتىرىش زۆريان رىق لىيەتى، ھەر لە داىكى خۆى بەربۆتەو سەرباز بوو و پياويكى زۆرىش كارزانە! ئەگەر عارف سايم بەگ فەرمانى پىدابا كە تەواوى خەلكى تووروووسى، لە مندالى ھەوتسالەو تا پىرى ھەفتا سالە، لە بن زەبرى قەمچىيان دا بكۆژى، دەسبەجى دەىكرد و ھەر بىرىشى لىنەدەكردەو!

عارف سايم بەگ ھەستى بە سەربەرزى و شانازى دەكرد: قەت تا ئىستا بارودۆخىك نەرخسابوو كە خەباتىكى ئاوا رىكوپىك دژى دوژمن رىكبخا. تەنانت كاتى شەرى سەربەخۆبىش كە فەرماندەرى ھىزى بەرگرى بوو، شتى واى نەدىوو!

– خەلىل بەگ، ھاوپىكانت بانگ كە. ئىستا كاتى ئەوئەيە كە برىار بەدىن چۆن بايراموغلە رەگەل خۆمان خەين. كاتىكى زۆرمان نىە و پىش ئەوئەى زستان دابى، دەبى ئەو كارەى كۆتايى پىبىنين... ھەوارچىيەكان لە كوستانان داگەراون، وا نىە؟

– خەرىكن دەگەرىنەو.

– ئەوان لە وئ نەمىنن، ھەمەدۆك دەستى وە بەشى ھەرە زۆرى پىشتىوانەكانى راناگا و لاواز دەبى.

زولفو و مەلا دۆران، رۆستەم بەگى مامۆستا، پارىزگار، ەلى كەرتىش، ياور، نايب و ھەموو كاربەدەستەكان ھاتبوونە مالى خەلىل بەگى. تەنيا مورتەزاغا سەرەراى ئەوئەى لىگىرەدرابوو، ديار نەبوو. خەلىل بەگ نىگەران بوو. ئاخىر مورتەزا ھەمىشە پىش ھەمووان خۆى دەگەياندە ئەو چەشنە كۆبوونەوانە.

وە دواى كەوت و دۆزىيەو:

– سەيرە مورتەزا! ئەو چ قەوماو؟ لە وەتا نوينەرى گەورە لە مالى ئىمەيە، ئەتۆ خۆمان لىنادەى! بو؟

– بو چى، ھاتوشم...

– بەلام ئىستا خۆت دە كوئىكى دا مات كردو، كەس ناتدۆزىتەو.

- وایه، ئاخەر ئەمن زۆر دەترسم...

- له چی دەترسی؟

- له عارف سایم بهگی. وا ههست دهکههه ههموو شتیکی دهزانی... سهبارهت به هیرش بو سهه مالهکههه... سهیرم چاو لئ دهکا، دهزانی چم ده دلی دایه! ههتا نهو له وئ بی، نایهه. ههست دهکههه ههر چاوی به من بکهوئ، ههموو شتیکی بو ده دهکهوئ.

- مالت نهشیوی بو نهقلت، مورتهزا! نهوه شیت بووی؟ نهو چۆن ههست به شتی وا دهکا؟ چووزانی ئیمه چمان کردوه؟

- نازانی چۆنم چاو تئ دهپرئ... روانینهکههه ده سینگی ئینسانی رۆدهچی و... ههموو شتیکی بو ئاشکرا بووه...

- ماوهیهکی باش پئ چوو، ههتا خهلیل بهگی گهوره توانی مورتهزاغای له کهلی شهیتانی بئینته خوار و هیندیک ترسی برهویئ.

عارف سایم دهستی به قسان کرد: دۆستان، ئەمن بایراموغلای چاک دهناسم. کاتیک یاوهه بووم و نهویش یاغی بوو، زۆر جارن بوئ وه ده دهکهوتم. بایراموغلای پیاویکی ئازا، به جهرگ و نهترسه. ههروهها مرۆقیکی به بهلین و متمانهیه. نهوهندهی لاو بووم، کاری من راوی یاغی یان بووه. زۆرم گرتوون و هیندیکیشم کوشتوون، به لام پیاوی ئازای وهک بایراموغلیم قهت نه دیوه. به پروای ئیوه چ بکهین که نهو لهو گه لالهیهی دا ره گه ل ئیمه بکهوئ؟
خهلیل بهگ گوتی:

- مورتهزاغا دۆستی نیزیکی وییه. با نهو له لایهن ئیمه وه بچیتته لای و باسی له گه ل بکا.

- نهتۆ لهو بارهیهوه هلیی چی مورتهزا؟ دادهی وه ره پئشی با بت بینین.

مورتهزا له قولینچکی هاته ده رئ و له سهه کورسییهکی له ته نیشته عارف سایمی دانیشته، به لام سههه هه ل نه هیئا و چاوی له چاوی نه کرد.

- باشه، دهچمه مالئی، بهگم، نه گهر رازی بوو، دهی هینم بو ئیره. به لام باوهه ر ناکهه م رازی بی.

- ده بی بزانی چۆنی قسه له گه ل ده کههه. ده بی نوخته لاوازییهکانی بناسی. ده بی بزانی نهو شه رههه و نیوبانگی خوی زۆر پئ گرینگه و ههر به وانه شه وه ده ژئ. نهو دهستی له چه ته ییه هه ل گرت و له شهه ری سهه به خوئی دا به شدار بوو، بوچی؟ بو نهوهی نیوبانگ ده رکا. نهمن نازانم که سیک که هیندهی که یف به خو هه ل کیشان و نیوده رکردنی هاتوه، چۆن توانیویهتی نهو هه موو سالانه بی دهنگ له گونده ته ریکه کههه خوی دانیشی و لهو پهه ری ده سکورتی و هه ژاری دا بزئ.

مورتهزاغا گوتى:

- دە نەدارى و چاره پەشىيەكى سەير دا دەژى! ئەوئەندە دەسكورتە تەنانەت ناتوانى سەرەپراى ئەوئەى چاى زۆر پىخۆشە، پاكەتەچاىەك و كىلۆقەندىكى بۆخۆى بكرى!

- كە وا بوو...

- گۆنىيەكى پرى قەند و چا بۆ دەبەم و پىدەلیم: ئەوئە عارف سايم بەگ لە ئەنكەرەوئە بۆى هیناوى... دەبى دەستىك چاكەت و پانتۆلى شىن، جووتىك چەكمە، كلاوىكى بە گەوەر، دەرپىيەك، كراسىك، جووتىك گۆرەوىي ئاورىشم و دەسرهیەكى ئاورىشمى سوورىشى بۆ بەرىن.

- وا ديارە لە منى باشتەر دەناسى... باشە، بىهینە ئیرە، ئەمن بۆخۆم جىبەجىي دەكەم.

مورتهزاغا هەر چى پىويست بوو كرى، سوار بوو و رۆيى. ئەسپىكى كویتی جوانىشى برد.

بايراموغللى زۆر بە گەرمى پىشوازیي لى كرد. مورتهزا كاتىك ديارىيەكانى دەدايە، دەستى بۆ لای ئەسپەكەى راداشت و گوتى:

- هەموو ئەو ديارىيانە عارف سايم بەگ بۆى ناردووى!

بايراموغللى ئەوئەندە خۆشحال بوو، لە خۆشىيان لىوى دەلەرزىن:

- ئیمە يەكترى چاك دەناسىن، هەر بۆيەش ئەو ديارىيانەى بۆ ناردووم! ئەو كاتەى ياوەر بوو، زۆر جارەن وە شوین من دەكەوت و تىكەهەلچوونمان دەبوو. دواترىش لە سەردەمى شەرى سەربەخۆيى دا، لە بەرەى هاچىنى بە يەكەوئە بووین. كە وا بوو ئەمنى لە بىر نەچۆتەوئە و دە بىرى من دا هەيە... ديارە كۆنە هاوسەنگەر بۆ پياوى، لە براش نىزىكترە. ئىستا ئەو كۆنەهاورپىيەى من پياوىكى بە دەسەلاتە، وا نىه؟

- بە دەسەلات؟! بايراموغللى، ئەو هیندەى دەست دەروا كە دەتوانى لە سەر مردن و ژيانى هەمووى ئیمە برىار بەدا. هەر هەموو شتىكى پىدەكرى. دەتوانى بۆ وینە يەكى لە سىدارە بەدا، يەكى خەنى كا و يەكى دە قورپۆه بەرى. چى پىخۆش بى، دەتوانى بى كا!

- بىستووئە كۆمەللىك چەتە چوونە سەر مولكى وى. بللى كى بن؟ دەبى شىت بووبن كە ئەو كارەيان كردوئە!

- دەلین حەمەدۆك بوو...

- حەمەدۆك ئاقلە! ئەو كەسىك نىه بچى مىزى بە دىوارى مزگەوتى داكا!

- حەمەد سەعاتەكەشى دزیوئە، ئەو سەعاتەى مستەفا كەمال پاشا بە خەلات دابووى بە عارف سايم بەگى. دەلین گوتووئەتى ئەو سەعاتە بە نرخە كە پياوىكى

گەورەى وەك مستەفا كەمالى كەردووێهەتە خەلات، تەنیا لە قارەمانیكى وەك بايراموغلای دەووشیتهوه. دەشلین نیازی وایه بیته لات و سەعاتەكەت پێشكەش كا! بايراموغلای بەو قسەیهی ئەوهەندە توورە بوو، دەتگوت پێشكە ئاوری لە تووكی سەر و ردینى دەبنەوه! مورتهزاش كە ئەوهی دی تۆقی: ئای بو خاتری خودای. بپوانە ئەو كایرا بەستەزمانە كە دەلیی مەری خوایه و هیندە بی دەنگ و مسكینه، چۆن گۆرا و وەك پلینگى لى هات! مورتهزا ئەوهی زۆر پى سەیر بوو، لە وى حەبەسابوو و نەى دەزانى چ بكا. بايراموغلای كۆنە یاغیش لە داخان دەكولى، وەك شیرى نیو قەفەسى لە حەسارى دەهات و دەچوو و لە بن لیوی یهوه هەر ورته ورتى بوو. ئاخەرەكەى هیدى بووه و چۆوه لای مورتهزای كە لە ترسان هەموو گیانى ئارەقەى لى دەتكا. بزەیهكى هاتى و گوتى:

– عارف سايم بەگ پیاویكى ئاقلە و پیموا نیه باوهری بەو چەشنە دەنگۆیانە كەردبى!

مورتهزاغا پشووێهەكى هاتەوه بەرى و زانى لە مەترسی یهكى بە راستى پزگار بووه:
– بى گومان نا! بەلام لەوانهیه ئەگەر لە گەلم نەیهی بچین بو لای، باوهر بكا. بوخۆشت دەزانى ئەو هەموو شتیكى لە دەست دى!

– بەلى... با جارى بلىم چایهكى بە رەنگمان بو ساز كەن.
پاشان چوو بارهكەى كەردەوه و كاتیک چاوی بە دیاری یهكان كەوت سەرى سور ما. هەروا كە چاوی دە شتەكان بریبوو، گوتى:

– بە راستى جەنابى نوینەر هەموو ئەو شتانەى بو ناردووم؟
– بەلى، ئەو ئەسپەشى بو ناردووی.

بايراموغلای هەستا، گەریك بە دەورى ئەسپەكەى دا سوورا، بە لەپى دەستی لە ملی دا، تى هەلپوانى، دەستی بە یالى دا هینا، شەویلكەى هەلپچرى و چاوی لە ددانانى كەرد:

– ماشەللا ئەسپى چاكە! ئەسپى وا بابیش نای دا بە كورپى خوی، براش نای دا بە براى! بە راستى یاوهر لە ماوهی ئەو چەند سالانە دا ئەمنى هەر لە بیر بووه!
ئەو جار چوو بو لای مورتهزاغای و دەستی لە سەر شانى دانا:

– وا دیاره كەسیك هەیه ئەمنى لە بیر بى! ئای، یاوهرى ئازا!
چاوهكانى بايراموغلای وەك چاوی مندالیكى كە كۆمەلیك كەرەسەى گەمەكردنى بو كەردرابى، دەدرەوشانەوه:

– سبەینى شتومەكى جوان دەبەر دەكەم و خۆم رىكوپىك دەكەم، جا سواری ئەو ئەسپە رەسەنانە دەبین و دەچینه لای یاوهر عارفى خۆشەویستى خۆم. بلىی ئەویش وەك من پیر بووبى...

نوویی خۆیەوه و کۆمەڵیکیش بە سەر بەرگی مەپراشی یەوه لە وێ ئامادە بوون. شەپکەرە بە سالداجووه کان میدالە زیڕە بەندسوورەکانیان دەستۆ دابوو و چەکەکانیان کە بریتی بوون لە شمشیری ژەنگاوی، دەمانچەیی زۆر کۆن و ھەموو چەشنە تەفەنگە کۆنیکی وەک تاپەر، ساچمەزەن و تەفەنگی وا کە ئاسنەکیان ژەنگ پزاندبووی و دارەکیان مۆرکە لێی دا بوو، پێبوون. ھیندیکیان دووربینیشیان دە ملی دا بوون. لەمیزیشت بوو تیپی ھەلپەرکیی "فاراندۆل" بە جلکی تاییبەت و کەوشە سوورەکانیانەوه لە سەر پێگای سەرەکی، لە خوارەوهی تەپکی ھاوستانبوون.

عارف سایم بەگ بۆ دوایی جار چوو بەر ئاوینە و چاوی لە خۆی کرد، سمیلەکانی بادان، سینگێ دەریپەراند و بە کاوہخۆ بە پلیکانەکان دا، کە لە بن پێی جیرەیان دەھات، چوو خوار. ھەموو رایان کردە پێش وی. جەنابی نوینەر رەق ھاوستان و بێ ئەوهی چاوی لە خەلکەکەیی بکا و بایەخیان پێیدا، دەستی راستی درێژ کرد و ئەوانیش ھەرکەس بە نۆری خۆی بە ھەردووک دەستان دەیانگرت و ماچیان دەکرد. دواي ئەوھش عارف سایم ماوہیەک لە نیو دار ھەنار و پرتەقالەکانی ھەسارەکەیی دا قەدەمی لێدا، لە گەل ھەر ھەنگاویکیش کە ھەلێ دینایەوه، سینگێ زیاتر دەردەپەراند و چەنەیی زیاتر دە ھەوای دەکرد. ھەر بۆیە دە ئاخری دا وای لێھاتبوو نە دەزانی لاق لە کوێ دادەنێ، لە عەززی، یان لە ئاسمانی. گەورەکانی شاریش لە بن دیواری ھاوستانبوون، چاویان لێدەکرد و بیریان دەکردەوه، بە بێ ئەوهی جوولەیی بکەن، یان یەک وشەشیان بە زار دا بێ. راست پێش کاتی نانخواردنی نیوہرۆیە سواریک بە پرتا و ھاتە نیو ھەسارەکیەوه، بە شیوہیەکی زۆر جوان و تەردەستانە لغاوی ئەسپی لە پێش جەنابی نوینەر ھەلەنگاوت، ئەسپی راگرت و گوتی:

– ئیستا دەگەنێ قوربان!

عارف سایم بە دەستراوہ شانندیکی، وەک چۆن پیاو میشتیکی لە خۆی دوور دەکاتەوه، وەلامی کابرای سواری دایەوه و بۆخۆشی چوو بۆ لای ماشینەکەیی. شوڤیەرەکەیی دەرگای بۆ کردەوه. عارف سایم بە خەلیل بەگی گەورە، زولفو و مەلا دۆرانی گوت دە گەلێ سوارین و دواي ئەوهی ئەوانیش سواری بوون، ماشین لە سەرەخۆ وەرپێکەوت. بەگ و ئاگانێ دیکەش بە پێیان بە دوايان دا ھاتن و بە دواي وانیش دا پیاو، ژن، منداڵ و پیرەکان وردە وردە ھاتن. ئەو خەلکە بەو شیوہیە لە شاری وەدەرکەوتن و دواي نیو سەعات پێپیان گەشتنە گۆرایی یەکی. لە رێگایە دا بە پەنا منداڵەکانی خۆیندنگە دا کە لە بەر ئەوهی لەمیژ بوو ھاوستانبوون، ماندوو ببوون، شەپکەرە کۆنەکان بە بەرگە شروشیروہ رەنگاوپرەنگە کانیانەوه، تیپی تۆپی پێ بە جلکی زەرد و شینی خەتخەتی رەھینانەوه و ریزی ژاندەرمان کە سینگیان

دەرپەراندبوو، وهك پۆلای رەق و راست راوهستاوون و چاویان دە ئاسۆ بریبوو، تیپهپین.

عارف سایم بهگ و هاوڕێکانی تاویک دە ماشینهکە ی دا مانهوه و کاتیک سەری مورتهزاغا و بایراموغلێ له سەر پینچکهکانی ئهوبه‌ری رێگاکیهوه وه‌ده‌رکه‌وت، به‌ که‌به‌به و ده‌به‌به‌وه، له ماشینی هاته خوار و له پیش ده‌سته‌ی پیشوازی راوه‌ستا. بایراموغلێ ئه‌سپه‌که‌ی راگرت و هاته خوار. دوو هاوسه‌نگه‌ری کۆن یه‌کتریان ده‌ ئامیزگرت و هاوکات ده‌هۆل و زورنا ده‌ستی به‌ لیدانی کرد.

هەر له‌و کاته دا که ئه‌و دوو باوه‌شیان به‌ یه‌ک دا کردبوو، عارف سایم به‌گ سەری برده بن گوئی بایراموغلێ و به‌ سرته‌ پێی‌گوت:

– خیرا سوار به‌وه، چاکوخۆشی‌یه‌ش له‌ گه‌ل هێچ که‌س مه‌که و راست لی‌خوره‌ بو پیشی. بئ‌ئوه‌ی ئاور له‌ خه‌لکی به‌یه‌وه، سینگت دەرپه‌رینه، سهرت هه‌لینه و وه‌ک فه‌رمانده‌یه‌ک که‌ ده‌سته‌ی خۆی ده‌پشکنی، به‌ پیش ده‌سته‌که‌ دا برۆ و ریشوینی پشکنین به‌ جی‌بگه‌یه‌نه!

بایراموغلێ زانی مه‌به‌ستی چی‌یه. ده‌سه‌جی سوار بووه و بئ‌ ئه‌وه‌ی چاو له‌ ده‌وربه‌ری خۆی بکا، به‌ پیش ده‌سته‌ی پیشوازی دا رۆیی. مورتهزاغاش وه‌ک وی کرد و به‌ دوای وی دا رۆیی.

هیشتا بایراموغلێی کۆنه‌ یاعی له‌ ریشوینی پشکنینی نه‌به‌بووه، که‌ کۆنه‌شه‌رکه‌ریک تفه‌نگه‌که‌ی له‌ سەر شانی هینا خوار و هاواری کرد، ئاگادار بن! دوژمن هیرش ده‌کا و پاشان تفه‌نگی‌کی به‌ لای شاخی‌یه‌وه نا. عه‌رز و ئاسمان به‌ ده‌نگی ته‌قه‌که‌ی ئاوازیان دایه‌وه و بۆنی تیژی بارووتی ده‌ ولاتی گه‌را. به‌ دوای وی دا هاوڕێکانیشی هۆشیان له‌ خۆیان بر و ته‌قه‌یان کرد. گولله‌کان ده‌ نیو خۆیان دا ته‌قین. هه‌وا پر بوو له‌ دووکه‌ل، هیندیکیان که‌وتنه‌ عه‌رزی و نیشانیان دا که‌ ئاماده‌ن جارێکی دیکه‌ش له‌ رێگای نیشتمان دا خو‌به‌خت که‌ن. ده‌سه‌جی ریزیکی دیکه‌ هاتنه‌ پیش و جیگای ئه‌وانی که‌وتووین گرته‌وه که‌ سینگی خۆیان له‌ به‌رامبه‌ر دوژمن دا کردبوه‌ قه‌لغان. خوین رژا و بۆنی بارووتی هه‌موو لایه‌ک و شوینیکی داگرت. ئه‌و جار شیر و نیزه‌ که‌وتنه‌ کار و شه‌ره‌که‌ گه‌رم بوو. ئه‌و شه‌رکه‌ره‌ دیرینه‌ هیند به‌ ئوگری و هه‌سته‌وه له‌ کاری خۆیان دا نوقم ببوون، که‌ زور که‌س له‌ وانه‌ی له‌ وی بوون، پێیان وا بوو به‌ راستی سه‌رده‌می کۆن گه‌راوه‌ته‌وه. نو کۆنه‌ شه‌رکه‌ری سەر و ریش سپی بریندار ببوون و خوینیان رژابوه‌ سه‌ر خۆی...

کاتیک بایراموغلێ له‌ پشکنینی بووه، ساتیک له‌ نیزیکی خه‌لکه‌که‌ی راوه‌ستا و به‌ بئ‌ده‌نگی چاوی له‌و گه‌مه‌یه‌ی کرد. ئه‌وه‌شی سه‌یرتر هاته‌ به‌رچاو که‌ دیتی رۆسته‌مه‌ کورد سواری ئه‌سپێکی له‌ری بئ‌ زین ببوو و ئه‌و کابرایه‌ که‌ سه‌رده‌می‌ک قاره‌مانیک بوو، شیریکی ژه‌نگاویی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو که‌ هەر خوا ده‌زانی چۆنی په‌یدا

كردبوو. شیرهكەى ڕادەوهشاندا، هاواری دەکرد و دە ئەسپەكەى ڕادەخوڤى. ئەسپى بەستەزمان ئەگەر پەراسووشت هەڵدەربیان، لە جیى خۆى نەى دەتوانى بجزوئ. دیارە هەر جزووتباش دەكەوت و هەر چوار لاقى دە حەواى دەبوون...

ماشینی عارف سایمی بەرەو شار وەرپێكەوتەوه. بایراموغلێ و مورتهزاغاش بە سواری هەركام لە لایەكى ماشینهكەى دەڕۆیشتن. خەلكەكەى دیکەش، بە شپړیوی بە دوایان دا دەهات. تیپی هەلپەركیى فاراندۆل بە دەلینگە فشهكانیانەوه، شەركەرە دێرینهكان، یاریكەرەكانى تۆپى پێ، سەربازەكان و خەلكى ئاسایی، هەموویان بێ ئەوهى بزانی بۆچى، دلشاد و شاگەشكە بوون. دەتگوت سەردەمى شەرى سەربەخۆییە و ئەوان كاتیك بایراموغلێیان دى، بە جاریك كریانە هەراو هوراكیشان و دیارە ئەویش كە ئەو چەشنە پێشوازییەى لێكراوو هەستى بە شادى و خۆشبهختییهكى بێوینە دەکرد...

ماشینی عارف سایمی گەیشته سەرى مەیدانى شارى. شۆفیرەكە ڕایگرت، هاتە خواری و دەرگای كردهوه. جەنابى نوینەر هاتە دەرى، وشك و راست وەك پەیکەرەپەك. بایراموغلێش دابەزى. یاوەر لە لایەكى عارف سایمی دەپۆیى، بایراموغلێ لە لایەكەى دیکەى و بەو شیوهیه گەیشتنە نیوهراستى مەیدانى. ئەو خەلكەى لە نیو شەقام و كۆلانەكان كۆ ببوونەوه، بە دیتنى وان چەپلەیان لێدا و هورایان كیشا. بە بن تاقەكان دا ڕۆیشتن. لە سەر تاقیكیان بە خەتى گەورە نووسرابوو: "بەخیر بیى بایراموغلێ"، بەلام چونكوو بایراموغلێ خویندەوار نەبوو و نەى دەزانى بخوینیتەوه، عارف سایم دەستى بۆ درۆشمەكەى ڕاداشت و نووسراوهكەى بۆ خویندەوه. بایراموغلێ لە خووشىیان هۆشى لێبڕابوو: بەلێ ئەو ولاتە ئەوى لە بێر نەچوو بۆوه كە خوینی خۆى لە ڕیگای خەلك دا دابوو! چاوى پڕ بوون لە ئاو، بە خۆشەویستى و ڕیزهوه لە عارف سایم بەگى روانى و هەر لەو كاتەش دا بیری كردهوه: چاك نەبوو ئەو كاتى، لە چىای كۆنوور، ئەم كابرا سەدسىما و هەزارتوییهم، نەكوشت.

پاشان هاتنە نیو مەیدانەكەیهوه. خەلكەكە كە ئەوانیان چاوپێكەوت هەموو بە یەكەوه گۆراندیان: "قارەمانى ئیمە بەخیر بى! بەخیربیى ڕزگاریدەرى ئیمە! بەخیر بیى بایراموغلێ!" لە نیو ئەو هەراوهنگامەیهش دا لاوهكان سەمای فاراندۆلیان دەکرد و گۆرانى "بایراموغلێ قارەمان"یان دەگوت. ئەو كاتەى بایراموغلێ بە شاخىیهوه بوو، خەلك ئەو گۆرانىیهیان بۆ دروست كردبوو و پێیان هەل دەگوت. بایراموغلێ لەمیز بوو بۆخۆشى گۆرانىیهكەى لەبیر نەماوو و ئیستا كاتیك بیستىیهوه، چاوى پڕ بوون لە ئاو، فرمیسكەكانى بە گۆناى دا جۆگەلەیان بەست، بە سەر سمیلێ دا شۆر بوونەوه و بە چەنەى دا هاتنە خواری.

كاتێك عارف سایم بەگ ئەوی دەو حالەى دا دى، دلى پىي سووتا، پىلى گرت، قامكى بو لای ماشینهكەى راداشت و گوتى:

– سوار بەوه، ئەو جیژنه له بهر خاترى تۆیه و وا زووش تهواو نابى!
كاتێك گه‌یشتنه بهر ده‌رگای مالى خه‌لیل به‌گى گه‌وره، راست کاتی جهمى نیه‌رپۆیه بوو و خواردن ئاماده کرابوو. عارف سایم به‌گ به‌رپزه‌وه، له‌گه‌ل ئەوهى ده‌ی زانى به‌شیک پىیان ناخۆشه، بايراموغللى له‌ سه‌ره‌وه، له‌ جیگایه‌كى گونجاو بوو گه‌وره پىاوان دانا، به‌ ده‌ستى خۆى ئاره‌قى راكیى بو تى کرد و دایه ده‌ستى. له‌میژ ساڵ بوو بايراموغللى راكیى نه‌خواردبووه، ته‌نانه‌ت هه‌ر له‌ بیریشى نه‌مابوو تام و بونى چۆنه. عارف سایم پیکه‌كه‌ى هه‌لینا و گوتى:

– ئەو پیکه‌ى به‌ سلامه‌تیی بايراموغللى، قاره‌مانى شه‌رى سه‌ربه‌خویى، هه‌لۆى نه‌مرى توورپووسى، ئەو قاره‌مانه‌ى مسته‌فا كه‌مال پاشا له‌ گلینه‌ى چاوى خۆى خۆشتر ده‌ویست، ده‌خۆمه‌وه!

ئه‌وانه‌ى له‌ وى بوون هه‌موو چاویان له‌ وى کرد و پیکه‌کانیان به‌ سلامه‌تیی بايراموغللى پى دا کرد:

– به‌ سلامه‌تى هه‌لۆى نه‌مرى توورپووسى!

كاتێك له‌ ناخواردنى بوونه‌وه، نوێژى ئیوارى ببوو. شه‌ربه‌ت و قاوه‌یان هینا و پاشان میوانه‌كان یه‌ك به‌ دواى یه‌ك دا خواحافیزیان کرد و رپۆیشن. ته‌نیا ئەوانه‌ مانه‌وه كه‌ جه‌نابى نوینه‌ر بوخۆى پى‌گوتبوون بمینه‌وه. دواى ئەوه، عارف سایم به‌گ بايراموغللى هینا، له‌ لای خۆى دای‌نیشان، ده‌ستى ده‌ ده‌ستى نا و گوتى:

– داوايه‌کمان له‌ تۆ هه‌یه، بايراموغللى.

بايراموغللى قسه‌كه‌ى له‌ زارى وه‌رگرته‌وه:

– سه‌باره‌ت به‌ حه‌مه‌دۆكى‌یه؟ وا نیه؟

– به‌لێ وايه. ئەو تاوانباره‌ خاینه‌ كه‌ به‌ حه‌مه‌دۆك نابانگى ده‌رکردوه، ئەو پىاوکوژه‌ خوینخۆره، ئیدی بى‌تامى کردوه. بوخۆت ده‌زانى...

لیره‌ دا چاویكى له‌ بايراموغللى کرد و ئەویش سه‌ریكى راوه‌شاند و ویستى وه‌لام بداته‌وه:

– نه‌خیر، وه‌ك ئەمن بزانه‌...

– ئەتۆ له‌ من باشتريش ده‌زانى، له‌ گه‌ل داواى لیپووردن له‌ فه‌رمانده‌رى به‌رپز كه‌ لی‌ره‌یه، ده‌بى بلیم ژانده‌رمه‌كان تا ئیستا ده‌روه‌ستى نه‌هاتوون و نه‌یان‌توانیوه‌ کو‌تایی به‌ کیشه‌ى حه‌مه‌دۆكى بینه‌ن. ئەوه بو‌ته‌ ناسۆریك به‌ بن‌ه‌نگلى و لا‌تى ئی‌مه‌وه و رپز و سه‌روه‌ریی ئی‌مه‌ى له‌ پىش چاوى هه‌موو دنیايه‌ زه‌ده‌دار کردوه! ئەو له‌ ده‌ره‌وه‌ى سنووره‌کانیشمان ناوبانگى کردوه. ئینگلیسى، فه‌رانسه‌یى و رپووسیش هه‌موو ده‌ی‌ناسن! ئەوانیش كه‌ ده‌زانن ئی‌مه‌ گرفتیکى بچووکى ئاوامان بو چاره‌سه‌ر

نابئ، وهك ولاتئىكى بئەدەسەلات و لاوازمان چا و لئەدەكەن! راستىيەكەى ئەوئەيه ئەگەر بارەكە هەر بەو پئودانەى بپوا، ولاتەكەمان، ئەو ولاتەى كە ئئيمە، من و تو، بۆ رزگارکردنى خوئیمان داو، تئىكەدەچئ. فەرانسەيىيەكان، ئئنگلىسىيەكان و تەنانەت رپوسەكانئش كە دەزانن ئئيمە مەسەلەى حەمەدۆكىمان بۆ چارەسەر ناکرئ، ديسان دئنهو و دە بن چۆكى خوئیمان دەئنهو. كە وا بوو پئويستە ئەتو، بايراموغلئ، ديسان دەست دەيهو وە چەكى! ئئيمە لە بەرامبەر حەمەدۆكى دا دەستەووەستانين و چمان دە گەلئ پئناكرئ، هەر بۆيەش داوا لە لە بەورى چالاكى توورپووسى، واتە بايراموغلئ، كە وهك شئرى دەگرمئئ، دەكەين، يارمەتيمان بكا! ئەتو بە تاقى تەنئ دەتوانئ نئشتمانەكەمان لە ژئر چنگى ئەو جەردەيهى بئئىيە دەرئ!

بايراموغلئ سەرى هەلئنا و دەستى لە سەر چۆكى عارف سايم بەگى دانا:
- ئەمن بە حەمەدۆكى ناوہستم! هئچ كەس پئئ ناوہستئ...
عارف سايم بۆلاندئ:

- يانى چئ؟ بۆچئ پئئ ناوہستئ؟ يانى بستە مندالئكى ئاوا لە بەرامبەر قارەمانئكى وهك بايراموغلئ دا رادەوہستئ و بە هئچئشى نازانئ؟ بەلئ، بئستوومە ئەو هەتئو توتكە سەگە گوتوويەتى، بايراموغلئ تەنيا چەتەيهكى كەردزە و ناتوانئ خۆى لە گەل من لە رپزئكى دابنئ! لە هەموو جئئەكئش ئەوئ گوتو!

- ديسان دەلئم هئچ كەس بە حەمەدى ناوہستئ!
- ئەگەر وا بئ، كاتئك ئەو دەلئ بايراموغلئ بە مئشئكئش حئساب ناكەم، راست دەكا؟

- بەلئ، راست دەكا...

- چۆن شتى وا دەبئ؟ بۆچما ئەتو بايراموغلئ نئ؟

- ئاخر ئەوئش حەمەدۆكە...

- باشە جا حەمەدۆك و بايراموغلئ وهك يەكن؟

بايراموغلئ هەناسئكى قوولئ هەل كئشا:

- ئاخ! ئەو حەمەدۆكە، حەمەدۆك! هەموو دئھاتئيەكانئ چوكووراوايە و توورپووسى و لە ئاناتولئ، هەتا دئمەشق و بەغدايەش پشئى دەگرن. هەموو حەمەدئان پئ پئاوچاكە، پئئان شئخە. بايراموغلئ چئيە؟ بەردئكە دە بنئ چالائ دا و هەر كەسئش پئئ نازانئ. سالانئكى زۆرە كەس لئئ نەپرسئو! بايراموغلئ مردوہ و ئئدى قەت نايەتەوہ... باشە مردوئكى ئاوا كوا پئئشئى حەمەدۆكى پئ دەگئرئ؟ ئەمن سنوورى خۆم دەناسم، قەت كارى وا ناكەم، ناچم خۆم بكەمە گالئە جارئ خەلكئ، بچم حەمەدى راو بنئم و ببمە خۆراكئ سەگ، گورگ و قەلودالان! واى دابنئئ كە من بتوانم بە سەر حەمەدى دا زال بم، بئكوزم، يان بئگرم، ئەو دەم ئەو جووتئرە

سمیلدریژه كهوش قایشانه كه به راو لهت هینده شهرمیونن ناتوانن سەر هه لئینن و چاو له چاوی پیاوی كهن، هیندهم تف لی ده كهن، ده تفی دا ده مخکینن و تهرمه كهم له سەر سه رگویلکی فری ده دن! نا بابه، ئه وه کاری من نیه و هیچ كه سیش حه مه دۆکی پئی له نیوناچی!

- بایراموغلئی نه بی! بایراموغلئی پئی له بهین ده چی! بایراموغلئی کۆله كه یه کی به هیزی کۆماری تورکیه یه، كه توانیویه تی به سەر گه وره هیزه کان دا زال بی و ههروه ها پشتوپه نای سه ربازه کان، ئه فسه ره کان، ئاگا کان و به گه کانه! باشه ئه و ره شوپووتانه له به رامبه ر ئیمه ی ئاوا به هیز دا چی یان له ده ست دی؟

- ئه دی ئه گه ر وایه بو چه ندین ساله نه تان توانیوه ئه و بسته منداله ی - وه ک بوخۆت ده لئی - بگرن؟ بو نه تان توانیوه کوره جووتیریکی كه خوینده واریشی نیه و ئاوا كه وتۆته به رامبه رتان بگرن؟ ئیستا بو هاتوون داوا له کابرایه کی پیری وه ک من ده كه ن كه له جیاتیی ئیوه بچی بی گری؟

عارف سایم به گ هه ستایه سه ری، به له قان وه رگه را ده و روبه ری خۆی و ده ستی به گوته ی قسه ی ناحه ز و سووکایه تی به بایراموغلئی کرد. بایراموغلئی لئی نه پچایه وه، هه ستا سه ری و ده هیندی قسه ی سووک و جنیو به عارف سایمی دایه وه. ئه وانه ی له وئ دانیشتبوون، له ترسان زاریان هه ل نه ده پچرا، خۆیان چکۆله کردبووه و چووبوون ده قولینچکانه وه. دیاره رقیان زۆر له بایراموغلئی هه ستابوو، به لام تا راده یه ک زگیشیان پئی ده سووتا. له دلی خۆیان دا ده یان گوت ئیدی بایراموغلئی تی دا چوو. چۆن؟ یانی كه سیك بویری ئاوا سووکایه تی به جه نابی نوینه ر، كه ئه وه هه مووه شانازی و ریزه ی هه یه، بکا و چاوه راونی ئه وه ش بی كه هه ر وا بو دی ده رچی؟ وه للا عیزرائیلیش روه ی نه کیشی، ئه وه ده ی کیشی. ته نانه ت عیسمه ت پاشاش بو ی نیه له به رامبه ر وی دا ئاوا بجوولیته وه. باشه بایراموغلئی بایراموغلئی یه، به لام ئیدی مافی ئه وه ی نیه ئاوا به ئاشکرا و له پیش چاوی خه لکی دیکه سووکایه تی و گالته به كه سیکی وه ک عارف سایم به گی بکا.

جه نابی نوینه ر هه ر وا به لیشاو جنیو و قسه ی سووکی له زاری ده هاتنه ده ر و بایراموغلئی کۆنه یاغیش كه م و زۆر نه ی ده پاراست و جار له جار خراپتری پی ده گوت. ده و به ینه ی دا جار جار عارف سایم به گ راده پسا و ده یه ویست خۆ به بایراموغلئی دادا، به لام خه لیل به گ ده ستبه جی ده چوو به ینیانه وه و نه ی ده هیشت...

جه نابی نوینه ر رانه ده وه ستا، سوور هه ل گه را بوو، پشووی سوار ببوو و هه ر ده فی ده دان. ده و حاله ی دا له بایراموغلئی چوو پیشی و گوته ی:

- ئه ها، ئه تو بووی، وا نیه؟ به لی ئه تو بووی حه مه دۆکت نارده سەر مالی من! چه ته ی به ده ختی مالویران! مریشک دز! به لی ئه تو بووی گوته ی کوپخای من بکوژن!

حەمەد سەعاتەكەى بابیشمی هەر داوه بەتۆ! ئەو سەعاتەى بابم لە دەستی مستەفا كەمال پاشای وەرگرتبوو! هەموو ئەو تالانکردن و تاوان و كوشتنانه دە بن سەرى تۆ دان! حەمەدۆكەكانیش هەموو ئەتۆ دروستت كردوون! ئەتۆ هاوڕیى بە نرخبان كە دەلێى دەستم لە یاغیگەرىیە هەلگرتو، لە دێیەكەى خۆم دانیشتووم و بە پارووه نانێكى رازیم!

هەر دەى گۆراند و قامكى رادەوهشانە. هیندەى نەمابوو قامكى دە چاوى بايراموغلێ رۆكا و كویری كا:

– لە دارت دەدەم! هەر لە نیوهراستی ئەو شارەى لە دارت دەدەم! پیتوایه دەتوانی لە دەستم دەریاز بی؟ جا با ئەو كاتى كە كەلاكەكەت بە داریوه رادەژێ، ئەو دێهاتىیە تاوانبارانە هەر بگرین، لە دەورت قورێ وە سەر خۆ بكەن و بەیت و حەیرانانت بۆ ساز كەن!

پشووێهكى هاتەوه بەر، ددانى دە چیرەوه بردن و گوتى:

– دەبێ تەمبیت كەم، بەلێ، دەبێ هەلتەواسم! پیاوكوژ! سەگى گلاو!

– سەگى گلاو بوختى و بابته!

بیباكى و لەسەرەخۆبى بايراموغلێ عارف سايى مات و حەیران كردبوو. بايراموغلێ دەىزانى كە ئیدی هیچیان دە بەین دا نەماوه و عارف سايىمیشى چاك دەناسى و ئاگادار بوو كە ئەو كابرە دلپەقە هەموو چەشنە ستەم و درندەبىیەكەى لە دەست دى. لە دلێ خۆى دا گوتى دەزانم وام دە سەرەوه ناچێ، بەلام لە بەرى دانانوینم. قیروسیا، چ دەبێ، با ببێ. هەر بۆیە بە دەنگێكى بەرز و نیرانە گوتى:

– چاكم گۆئ لێ بگرە یاوهر عارف! دەزانم ئەتۆ چى و تاچ رادەیهك دەسەلاتت هەیه! چت لە دەست دى بىكە! لە دارم دە! لەتوپەتم كە! هەر بكمە پرپۆلە! منەتم پیت نیه و دەست مەپاریزه! ئەمن بۆ تنۆكە خوینێكى ناپارێمەوه! بەلێ، ئیستا دەسەلاتت هەیه و ئەوانەت پێدەكرین، بەلام ئەمن لە چى كۆنوورى ئەتۆم ناسیوه و زانیومه چ پیاویكى! وەبیرت نایە ئەو كاتى چون خۆت داویشته بەرپیم، لە بەر پیم دا وەك سەگ دەتلایهوه، لاقت ماچ دەكردم و ئامادە بووى قوونیشم ماچ كەى، بۆ ئەوهى بتبەخشم! وەللا لە وئ ئابرووى هەموو مرۆفیکت برد و ئەمن لە جیاتىی هەموو ئینسانەكان شەرمم لە خۆم دەكرد كە دەمدى كەسێك ناوى خۆى ناوه ئینسان، بەلام تا ئەو رادەیه زەبوون، خویری و ترسەنۆكە كە ئاوا لە بەر پى من دەتلیتەوه و دەپاریتەوه!

عارف سايى هەلێ كیشا دەمانچەى، سیرەى لە بايراموغلێ گرت و گوللەیهكى تەقاند، بەلام خەلیل بەگى گەوره كە لە پشتى راوهستابوو دەستى وەبەر دەستى دا و گوللەكە وە دیواری كەوت:

بايراموڤغلى كه له جيئى خوئى نه بزووت و هەر سهريشى لا نه دا، قاقايه كى كيئشا و گوتى:

- به وهى دەم ترسيئى، ياوهر عارف؟ پيئتوايه ئەمن وهك تۆ، بۆ دوو تنۆكه خوئنان دەپارپيمه وه و خۆم ده كه مه په لهى شه رمى سه ر داوئىنى هه موو ئينسانه كان؟ دهى ته قه م لئى بكه خوئپرى! ئەتۆش خه ليل به گه ورده لئى گه پرى با به كه يفى خوئى سي ره م لئى بگرئى، با گولله كهى به فيرۆ نه چئى!

موورته زاغا و زولفو هه ستان، باوشيان به عارف سايم به گى دا كرد، برديانه وه جيگا كهى خوئى و دايان نيشانده وه. جه ناي نوئنه ر ئاره قه ي ره ش و شينى ده ر كرد بوو و وهك ميژۆكهى ده له رزى. هئيانيان ده سه ريه كيان به عه تر و ئاوئ ته پ كرد، ئاره قه كه يان لئى سپرى وه وه، سه روچاوى يان پئى فيئك كرده وه و پاكى، قاوه و چايان له پيئش دانا. بايراموڤغلى بۆ لاي ده رگا چوو كه برؤا. عارف سايم به گ هاواري كرد: - مه يه لن برؤا! ئيمه هاوئپرى كوئى يه كترين! قه يدئ ناكا، شتى وا له به ينى دوست و هاوئپريان دا ديته پيئشى!

بايراموڤغليش كه گوئى له وهى بوو، گه پرايه وه و دانيشته وه. بزهيه كى هاتئ، زؤر خوئشحال بوو كه له به لايه كى گه و ره رزگار بووه و دوئى ساتيئ گوتى: - راست ده كا، ئيمه هاوئپرى كوئين.

عارف سايم گوتى:

- قاوه ي بۆ بايراموڤغلى بيئن! دوستايه تى ئيمه زؤر كوئنه و بهو شتانه تيئك ناچئى... ئيمه، من و ئەو، نيشتمانمان رزگار كرده ...

بايراموڤغلى به دوئى وى دا گوتى:

- شانبه شانى يه كترى... به يه كه وه ...

- نه ده بوو ئەو بچيئته وه شاخى و ئيمه به جي بيئى...

- ئەمن دانيشتم. هيچ ياغى يه ك هيئزى له بران نه هاتووى نيه ...

- بايراموڤغلى هه ي بوو...

هه ردووكيان هيئدى ببوونه وه. ئەو جار يه كتريان ماچ كرد و دستيان به جه فه نگ و گالته كردنى كرد. قه ت باوه رت نه ده كرد كه ئەو دووانه ساتيئ پيئشتر خه ريئ بوون يه كتر بكوئن... ده ستيان به قسان كرده وه و باسى هه مه دى هاته وه گوئى. بايراموڤغلى گوتى:

- چونكوو من و تۆ دوستين و زياتريشين، پيئم خوئشه درؤت ده گه ل نه كه م و راست و ره وان بۆچوونى خوئمت له و باره يه وه بۆ باس بكه م. كيئشه ي هه مه دوئى به ناردينى سه ربازى زؤرترو و له سه ر يه ك به شه ر چاره سه ر ناكريئ، عارف سايم به گ!

- بۆ ناكريئ؟

- چونكه ئەو به رده ترووسكه داره كهى پيئيه.

عارف سايم بهگ قاقای كيشا:

- ئەو بەردە بە كاری چ دئ؟

- كەسێك ئەو بەردە پێبێ، گوللە كاری لێ ناکا.

- چۆن باوەر بەو شتە دەكە؟ كاتی خۆی بە تۆشیا و دەگوت.

- جا ئیستاش گوللە كارم لێ ناکا. هەر ئیستا بە چاوی خۆت نەتدی؟

هەموویان پێكەنین، بەلام پێكەنینەكەیان زۆر لە دڵەو نەبوو.

- ئاخر حەمەدۆك دوعا و ودمی خانەقای چلچاویشی پێیە و ئەو شتانه لە هەموو بەلایەکی دەپاریزن...

- لێمان گەرئ بایراموغلێ، بو خاتری خودای... بە راستی ئەتو باوەرپت بەو شتانه هەیه؟

- ئەو جار دایە سولتان كراسی سولتان سەلاحەدینیشتی داوتی. كەسێك ئەو كراسە دەبەر دا بێ، نابینری...

- گالتەم پێدەكە بایراموغلێ، وا نیە؟

- نا گالتە ناکەم. بۆچما ئەو بارگینه لەرولاوازی گوتیان ئەسپی حەمەدیە و هینایان لە پیش چاوی خەلكی گوللەبارانیان كرد، زیندوو نەبوو و نەبوو بە ئەسپێکی پیرۆز؟ هەلنەفری بو ئاسمانی؟ هەموو بەیانیا بە سەر سەری ئیمە دا، بە سەر شار و گوندان دا نافرێ و ناحیلینی؟ خەلك هەمووی لە گەل حەمەدۆکیە و پشتی دەگرن. خانەقای چلچاوی، هەموو شیخ و پیاوچاكەكان و هەموو تیرە دینیەكان بە سوننی و شیعهو خۆشیا دەوئ و لە گەل وین. پێشتریش كە من یاغی بووم، یارمەتی منیان دەكرد، دیارە هەموویان نا، هیندیکیان. جا لە جیاتیی وەی كە لێرە دانیشین و بە گزیهك دا بچین، وا باشتەر بیر لە چارەسەریکی راست و گونجاو بو ئەو گرتەهێ بکەینهوه.

عارف سايم بهگ گوتی:

- بە زیندوویی، یان بە مردوویی، دەبێ حەمەدی هەر بگرین!

هەر وا دانیشتن، هەتا بەری بەیانی راکی، قاو و چایان خواردووه و سەبارەت بە حەمەدی قسەیان كرد، بەلام ئیدی بە ئارامی و بێئەوهی پێكەهەلپەرژین و بەگزیهك دا بچن. عارف سايم بهگ بە راستی بایراموغلێی وە بەر دلی كەوتبوو و بیرى دەكردووه: ئای ئەو كەابرایە چەندە ئاقل، ئازا و دلسۆزه و چەندە پاك و میهرەبانە! باوەرپ هیندە بە خودای هەبوو و هیندە پاك و بێخەوش بوو، كە عارف سايم سەری سور مابوو و دلنیا بوو كە ئەو دەستی لە هەموو شتێك كیشاوتهوه. ئەرئ بە راستی ئەو پیاو دلیكە چۆن توانیویەتی یاغی بێ و سالانیکی زۆر بە شاخییەوه بێ؟ هەموو جارئ كە دە شەرئ دەكەوت، بە شیوهیەکی سەیر، كە زیاتر وەك موعجیزەى

دەچوو، رزگار دەبوو. بۆ وا بوو؟ خۆ مندا ئیکیش دەیتوانی جارێکی گوللەیهکی پێوه نئی و بی کوژی.

بەری بەیانی، پێش مەلابانگدانئێ لە پڕ شتیکی وەبیر هاتەوه، رۆخساری گەش بۆوه، بە پانایی یە بەری دەستی لە نیوچاوانی خۆی دا و بە دەنگی بەرز گوتی:

– ئەها، هیندە ی نەمابوو لە بیرم بچئێ! چاوە ئەمن چەندە بە هۆشم؟ وەللاهی تاوانی بایراموغلئێ یە کە شتی هەرە گرینگی لە بیر بردمەوه... دا تۆخوا خەلیل بەگ ئەو تەفەنگ و فیشە کدانە ی بێنە، با دیاریی بایراموغلئێ بەهینە دەست خۆی!

خەلیل بەگی گەورە، کە دەتگوت لەمێژە چاوەروانی ئەو قەسە یە، دەسبەجئێ هەستا، چوو لە ژوورە کە ی تەنیشتی کارابینیکی بە فیشە کدانە وه هینا و دایە دەستی عارف سایم بەگی. ئەویش وەک ئەو ی شتیکی پیروژ و گرینگی بە دەستەوه بی، بە ئەسپایی رەخت و تەفەنگە کە ی لە سەر کۆشی دانان. لەو حالە ی دا بە تەواوی وشیار ببۆوه و رۆخساری ئەو وەندە مەند و پڕ لە شانازی دەنواند، دەتگوت دەیهوئێ بلئێ: کێوه بچوو کە کانم بۆخۆم پەیدا کردوون و ئەوانی هەرە بەرز و گەورەشم لە بابم بۆ بە میرات ماوەتەوه. لە حالئێک دا هەردووک دەستی لە سەر تەفەنگ و فیشە کدانە کە ی دانابوون، چاوی دە چاوی بایراموغلئێ برئێ و گوتی:

– بایراموغلئێ، بەلئێ، یان نەخیر؟ وە دوا ی حەمەدۆکی دەکەوی و دە ی گری، یان نا؟ دەسبەجئێ وەلامئێ درایەوه:

– نەخیر!

– با، دە ی کە ی! بە شانازی شەوه دە ی کە ی! گویم لئێ بگرە: ئەو تەفەنگ و رەختە لە لایەن مستەفا کەمال پاشایەوه بە دیاری بۆ تۆ ناردراون. ئەو منی راسپارد کە سلای ویشت پئێ بگە یەنم و گویتیشی: بایراموغلئێ کە سئێک نیە لە حەمەدۆکان بترسئێ، جا چ گەورە بن و چ بچووک. ئەگەر حەمەدۆک حەمەدۆکە، بایراموغلئێش هاوڕئێ و هاوسەنگەری منە. چۆن یاغی یەک دەتوانئێ کێوه کانی من لە شوینئێک بکاتە مەیدانی راوراوینئێ خۆی، کە بایراموغلئێ لئێ دەژی؟

پاشان بە هەردووک دەستان بە ئەسپایی تەفەنگ و فیشە کدانە کە ی هەلگرتن و لە سەر کۆشی بایراموغلئێ دانان. خۆر تازە لە ئاسۆ سەری وەدەرنابوو، ئاسنی نوئێ و خاوینئێ تەفەنگە کە ی لە ژئێر باریکە تیشکئێک کە لە کەلئێنی پەنجەرەوه لە ژوورە کە ی دابوو، بریقە ی دەدا و بایراموغلئێ کۆنە یاغی نە ی دەتوانی چاوی لئێ بکاتەوه. قەرەغی فیشە کدانە کە ش زیپرکفت بوو. کاتئێک بایراموغلئێ سەری هەلئێنا، چاوە کانی پڕ ببوون لە ئاو:

– مستەفا کەمال ئەمنی لە بیر بوو...

پاشان بە دەنگئێکی کز و لەرزۆکەوه گوتی:

– چاو له من كه! توخواكهى! به راستى پيّم و ابو كهس ئه منى له بىر نه ماوه و وهك بهردى بن چالاويم لى هاتوه... جه نابى ژينرال منى له بىره... من و ئه و... كاتى خوئى... ياوه ر عارف، بوخوت ده زانى كه من هه ميشه ده خزمهتت دام. ئه من هاوسه نگرى وى بووم... هه زار روحيشم بوايه، هه مووم به قوربان ده كرد... به لى، ئاوا، بوخوت ده زانى... حه مه دؤك...
پاشان قاقايه كى كيشا و چه ند جار ان له سه ر يه ك گوتى:
– ئه و حه مه دؤكه، ئه و بسته منداله...

که گەیشته سەر بەرزایی یەکهی، دێیه کهی لئ وەدەر کهوت. بیری کردەوه: بە راستی ئەو دێیه ئاوا بچووک و خانووەکانیشی ئاوا نزم بوون؟ تەنانەت عەلیکۆش که سەری دە هەوران دابوو، لە بەر چاوی وی بچووک دیار بوو. ئەوه زۆر سەیر بوو. هەر که چاوی بە گوندە کهی کهوت، دلی کهوتە لیدانیکی توند و شاگەشکه بوو. ئاوزهنگی لە ئەسپی توند کرد، بەلام چونکه باره کهی زۆر بوو، ئەسپه که نهی ده توانی به کهیفی وی لینگ دا و ئەگەر توندیش پڕویشتبا، باره که لار ده بوو، هەر بۆیه یه کبه خۆی دهی قیژاند و ئەسپه کهی هیور ده کردهوه، بەلام کاتیکی ئەسپه که به تهواوی له غار ده کهوت، دیسان ئاوزهنگی توند ده کردهوه و قامچی لئ هەل دەسووران.

بەلئ، دیاره ئەو شارە، بە دەریا بی سنوورە که یه وه، بە گوندەکانی یه وه، بە باغه پرتەقالەکانی یه وه، بە خانووە رازاوە کهی حەمەدی یه وه، بە سەیران، مەلاسه لام، مامۆستای وینەگەر و ئەوانی دیکه شه وه بە راستی خۆش بوو، بەلام ئەو یه کجار زۆری وه پره زیی ئەو دێیهی خۆی کرد بوو! ئەوهندهی وه پره زی کرد بوو، چی دیکه خۆی پێرانه ده گیرا... ئەگەر حەمەد مابایه وه، ئەو ههسته هینده زیندوو نه ده بووه، یان ئەوهندهی پال پپوه نه ده نا، که ناچار بوایه دەری خا. کاتیکی بۆنی شاخی بۆ هات و چاوی به مالهکانی گوندە کهی کهوته وه، به تهواوی تی گهیی که ئەو شوینهی ئاوا به توندی تاسهی ده کرد، ئیره بوو.

دیسان ئاوزهنگی توند کرد و دەنگی ئەسپه کهی دا:

– یاللا، کورپی گاوری! یاللا!

لە پڕ حاجی وه لیبی کورپی ساله یه کدهستی له نیو پنچکان هاته دەر، خهریک بوو دۆخینه کهی ده بهسته وه. دایه حۆری پپی خۆش نه بوو دهو حاله ی دا قسهی له گه ل بکا و ئەسپه کهی دهنگ دا بۆ ئەوهی لیی رهد بی و دوور که ویتته وه:

– یاللا، نه گبهت، یاللا!

بەلام وهلی که له نیوه راستی رپیگاکه ی راوه ستابوو، له پڕ ئورپی دایه وه و کاتیکی چاوی به وی کهوت، دهستی به غاردانی کرد. دایه حۆری تووره بوو، قه مچی هه ل سووران و کهوته سەری. زۆری پپنه چوو گرتی یه وه و هاواری کرد:

– خویری راوهسته! بۆچی هه ل دیی؟

كوپره كه نهی وپرا چى دى هەلئى و پراوهستا. چاوى له ژييرا هاتبوون، دەتگوت خەريكن دەريپەرن.

– هەتيوه بيزووو نەگبەتە، بۆچى هەر منت دى، دەريپەرى؟ ئاخىر ئەتۆ حاجى وهليى كوپرى برايم يەكدهستى نى؟

وهلى وهلامى نەدايهوه. هەر چاوى لى دەکرد و قسهى بۆ نەدهات.

– ئەوه بۆ وا لال بووى؟ زەرگەتە بە زمانى يهوه داوى، خوپىرى؟ بۆ وهك كيوىيان هەر وا پراوهستاوى و چاوم لى دەكهى؟

بەلام هەرچەندى هەولئى له گەل دا، كوپره زارى هەل نەچپرا. دايه حۆرى تووره بوو:

– وهلى نەگبەت، دەليى خودا ئەمنى خۆش نەويستوه كه تووشى تۆ بووم. پيم بلئى چ قهوماوه؟ گوندهكه بە قورئى گيراوه؟ بابت مردوه؟

ئاخرهكهى كوپره زمانى كرايهوه:

– بام نەمردوه.

ئەو جار گوتى:

– ئەمن ناوم حاجى وهلى نيه...

– ئەدى ناوت چىيه؟

– حەمەد...

دايه حۆرى كه تا ئيستا له داخان دەتگوت ليكهوه بوو، فاقا پىكهنى:

– ئاوا! وا بلئى... دە ئەگەر وايه هينديك هەنگاو هەليئەوه و خيراتر برۆ... راست دەچينه بەر دەرگای ئيمه و تۆ دەبئى يارمەتيم بكهى ئەم بارهى لهو ئەسپهى بكهمهوه.

وهليى ميژمنداڵ بە قسهى دايه حۆرى کرد، وه پيشى كهوت و باش رۆيى، هەتا گەيشتنه نيو ديى، بەلام له لای مالى دايه حۆرى رانهوستا. دايه حۆرى هاوارى کرد:

– پراوهسته گيله! بۆچما نازانى مالى من ئيرهيه؟ وەرە ئەسپهكهەم بۆ بگره!

وهلى گەرايهوه و لغاوى ئەسپهكهى بۆ دايه حۆرى گرت، بەلام هەر وا تيبهوه رادهما و تيبههەل دەروانى. دايه حۆرى بيري کردهوه: پەنا بە خودای، دەبئى شتيك پرووى دابئى، بەلام چى؟!

له ئەسپهكهى هاته خوارى و لغاوهكهى له وهلى وەرگرتەوه:

– ئەو بوخچهيهى له پاشتهركيم دابهستوه، بكهوه، زۆر بە ئەسپايى بىهينه خوارى و دوايه بىبه ژوورئ. ئەوه هينديك شووشهى تىدان، يهكيان بشكى، چاوت دەردينم!

وهلى زۆر بە ئەسپايى بوخچهكهى هينايه خوارى، وينهكانى هينايه دەر و له سەرەخۆ بە ديوارى يهوه نان.

– ها ئەو كلیلهی! دەرگاگەم بۆ بکەوه!

وەلی كلیلهكەیی وەرگرت، دەرگاگەیی كردهوه، لە پێش دا وینەكان و دوایه شتومەكەكانی دیکەشی برده ژووری. لەو كاتەش دا بیری دەرگەوه: ئەوهی ئەو ئەسپەیی بار كردهوه، بە راستی پسیۆر بووه! ئەوه باری سێ ئەسپانە، نەك ئی یهكی!

– ئەسپەكەیی لەو كۆلەكەییە ببهستهوه!

دایه حۆری چوو ژووری و تەمەشایهكی نیومالەكەیی كرد. دەسبەجێ بۆنیکی ناسیاوی وەبەر لووتی كهوت. ئەو بۆنە لیڕه نەبی، لە هیچ كۆی نەدەهات و بەو بۆنەیی مالەكە بەخیری دینایهوه. لە دلی خۆی دا گوتی: بلی هیچ شوینیک لیڕه جوانتر، گەرموگۆرتەر و خوشتر بی؟ بیگومان نیه! ئەو جار پەنجەرەكانی كردنەوه. كۆلەكە ئەستورە مۆركەلیدراوهكەیی نیوهراستی ژووری كە لەمیزسال بوو میچی خانووەكەیی راگرتبوو، بریقاییهوه. ئالاش و ئالوودارەكان دە قورمی دا نوقم ببوون و رەش هەلگەرابوون. جالجالوو كە هەموو كەلین و قوژبنی میچەكەیی تەنیوو. دەستیکی بە سەر بەرەكانی داھینا، كە بۆخۆی كردبوونی و هەرەها دەستەنوینەكانی، جاجم و فەرشەكانی و هەموو شتەكانی دیکەشی بە سەر كردهوه و دەستی لە سەر هەر کامیان دادەنا، دەیگوت: ئای چەندم وەرەزی كردبووی.

لە پەر حاجی وەلیی وەبیر هاتەوه و چوو دەری. ئەسپەكە ریکوپیک بە كۆلەكەییەوه بەسرابوو، بەلام كۆرەكە دیار نەبوو. یەك دوو جنیوی بۆ وەلی و بابوباپیریشی بەرپێ كرد. لەو كاتە دا دیسان بیری چوو سەر بارودۆخی دییهكەیی و سەری سور ما. ئاخر زۆر سەیر بوو. هیچكەس بە دەرەوه نەبوو، نە كەریك دەی زەراند، نە كەلەشیریك دەی خویند و نە سەگیك دەوهری! دەتگوت ئەو دییه بۆتە گۆرستان. چوو دەری، گەریکی بە نیو دیی دا لی دا و هاتەوه، بەلام یەك كەسیشی چاو پێنەكەوت. هەر وا كە دەهات و دەچوو، هەر بۆلەیی دەهات و ئەوهندەیی توانی جنیوی بۆ خەلكی دیی بەرپێ دەكرد، كە ئاوی بەپیرەوه هاتبوون. دەیگوت قەرار بی دەرگا لە یەك كەسی ئەو دییهی نەكەمەوه، كە ئاوا دەرگایان لە سەر من داخستوه و بە پیرمەوه نایەن. دیارە پێشی خوش نەبوو بۆخۆی بچیتە مالەكان و بزانی چ بە سەر ئەو خەلكە بی ئەمەگەیی هاتوه.

دوو سەتلی بە دەستەوه گرتن و چوو بۆ كانی یە ئاوی بیی. گوتیشی بەلكوو لە رپی كانی یە تووشی كەسیکی بم، بەلام نا، ولات چۆلوھۆل بوو. لە سەر كانی یە دانیشت و تاویکی چاك حەسایهوه. دەنگی خۆرەیی ئاوی كانی یەكەیی نەبی كە لە پەنای دەرزا خواری، هیچ دەنگیکی دیکە نەدەبیسرا. دنیا هەمووی لە ژیر تیشکی رۆژی دا دەبریسكایهوه. لەو بەری، لە خپری گیوژان، دووكەلە شینكەییەكی باریك دە حەوای هەل دەچوو. باشە ئەو خەلكە چیی بە سەر هاتوه؟ بۆ ئەو دییه كەسی تی دا نەماوه!

خۆ ئەگەر ئاگاشیان لێ نه بووی که من هاتوومهوه، ده بێ کورپی به کدهستی پێی گوتبن!

برپاری دا چی دیکه بیر لهوه نه کاتهوه. له دلی خوئی دا گوتی، چاویان ده ری با هەر نه زانن. سه تله کانی پرکردن و کاتیک گهیشیته وه مائی، جوان ماله کهه ی گهسک دا و خاوینی کرده وه. نوینوبانه کهه ی تۆزته کین کرد، ته ونه جالجالووکه ی له که لین و کولینان کرده وه، مافووره کانی بردنه هه ساری، ته کاندنی و هینای رای خستنه وه. پاشان وینه کانی له بوخچه کهه ی ده رهینان. زۆر خو شحال بوو که هه چیان نه شکابوون. وینه کهه ی هه مه دی، ئه وه ی که هه مه د تی دا سواری ئه سپه جوانه کهه ی ببوو، به کۆله کهه یه وه هه لواسی، دیواری ئه وه به ری وینه ی هه زره تی عه لی وه به ر که وت و دایه خو ری کاتیک وینه کهه ی هه ل ده واسی، گوتی ئیما م ئه و لادیواره هه مووی بو تۆ! وینه کهه ی ئاده م و هه واشی به بزماره گه وره کهه ی لای راسته ی ئاورگه کهه ی دا کرد و له لای چه پی ئاورگه کهش وینه ی ژنه جوانه کهه ی هه لواسی، ئه و ژنه ی به سه ر بنیاده م و به له ش هه ژدیها بوو... پاشان یه ک به یه ک له به رامبه ریان را وه ستا و تیروپری چا و لێ کردن.

هیشتا باره کهه ی نه کردبووه. به تووره یی لاقی ده عه رزی کوتا و گوتی: نه هاتن، چاتر! با هەر نه یه ن و به خیره اتنم نه که نه وه. کاتیک گوئی له دهنگی خو ی بووه و زانی چه ندی تووره یی پیوه دیاره، پێی سه یر بوو. پرووی ده وینه کهه ی هه زره تی عه لی کرد و به شیوه یه کی هیندیک هیدیتر گوتی:

– ئه و هه موو شته جوانه م به دیاری بو هیناون، به لام وه للاه ی یه ک شتیشیان ناده می!

به و حاله ش خیرا خیرا ده چووه به ر ده رگا و چاوی له ده ری ده کرد بزانی داخوا کهس دیار نه یه، بێ سه ری بدا! کاتیک ئیدی به ته واوی نا هو مید بوو، له قه راغ ئاورگه کهه ی دانیشته، نیوچاوانی تیکنا و ده به یرانه وه پوچوو.

دوای ماوه یه ک دهنگی پێیانی گو ئ لێ بوو، وا دیار بوو که سیک، یان هیندیک کهس بو لای ماله کهه ی وی دین. دلی داخو رپا و رای کرده لای ده رگا کهه ی. له و ئ چاوی به کۆمه لیک پیریزن که وت که بو لای ده هاتن، به لام وه ک که رولا لان، یه ک وشه شیان له زاری نه ده هاته ده ر. هه موویان چاویان به ردابوو وه ده سمالی ره شیان به سه ره وه بوو. که گهیشته به ر ده رگا کهه ی به دهنگیکی سه بر، له بن لیویانه وه گوتیان:

– دایه خو ری چاره ره شی قه له نده ر، به خیر بیه وه!

– سوپاستان ده که م ژنه کان، به لام بو ئه من چاره ره ش و قه له نده رم؟ ئیوه بوچی ده سمالی ره شتان به سه ره وه یه؟

ژنه کان وه لامیان نه دایه وه. هەر وا سه ریان داخستبوو و ورته یان له به ر نه ده هات.

دایە حۆری رقی هەستا و ئیدی هیچی لئەنەپرسین. چوو لە جیی خۆی دانیشتهوه و تەنانهت چاویشی لئەنەکردن. سەرەنجام یهکیک لە ژنهکان بئەدەنگی شکاند و گوتی:

- دایە حۆری گیان، بۆ لییمان توورە دەبی. حۆری چاره‌پەشی مالویران! دەلیی بۆچی دەسماڵی رەشمان لە سەر ناوه؟ باشه ئەدی چمان کردبایه؟ دەبوو هەل‌په‌ریباین؟ دایە حۆری حەبەسا و پشتی بە دیواره‌که‌یه‌وه رەق بوو. زۆری پئ‌خۆش بوو بزانی چ قەوماوه، بەلام وای لئ‌هاتبوو نە‌ی‌ده‌وی‌را پرسیاره‌کانی دووپات کاته‌وه. بەلام بئ‌دەنگی سوودیکی نە‌بوو، دەبوو هەر بزانی چ قەوماوه:

- پیم بلین بزانی چ قەوماوه؟ چمان بە سەر هاتوه، که من ئاگام لئ‌نیه؟ هەر ئەو ژنه که قسه‌ی کردبوو، وه‌لامی دایه‌وه:

- کویر بم دایە حۆری، وه‌جاخ‌کویر که‌وتی‌یه‌وه! کویر بم زگت سووتا! بۆچما ئەو هه‌واله‌ تالەت نە‌بیستوه؟ کویر بم حەمه‌دۆکیان کوشته‌وه! ئەو چەند مانگه ئیمه رەشپۆشین.

دایە حۆری وشیار بۆوه:

- چەند مانگه حەمه‌دۆکیان کوشته‌وه؟

- پینچ - شەش مانگ دەبی زانیومانه...

چاوه‌کانی دایە حۆری گەش بوونه‌وه:

- ئەدی دەبی له کوئ کوژرابی؟

- لەو خواره‌ی، له چوکووراویه! دەلین ژانده‌رمه و به‌کرێگیراوی بئ‌دین له باتلاگی ئاکچه‌سازی دا گەمارۆیان داوه و له لای دهشتی را بۆی چوون. حەمه‌د لایه‌کی هه‌ژدیهای گه‌وره گه‌وره بووه، لایه‌کی باتلاگی ئاکچه‌سازی، که به قه‌ده‌ر ده‌ریایه‌کی پانوبه‌رینه و پشیشی ژانده‌رمه و چه‌کداری بئ‌دین. جا ئیدی حەمه‌دی به‌سته‌زمان چ بکا؟ دەلین له تاوان خۆی به باتلاگی دا کردوه و باتلاغیش قووتی داوه و خنکاوه. کویر بم، ته‌رمه‌که‌شیمان بۆ نە‌هاتۆته‌وه! ئەو کورە قاره‌مانه‌مان هەر وا رۆیی و له ده‌ست چوو! ئیستا بۆت روون بۆوه بۆچی ئیمه رەشپۆشین؟ له ویرۆژیوه که ئەو هه‌رواله‌مان بیستوه، هه‌موومان، هه‌موو ژنی ئەم دبییه‌ی خۆمان و گونده‌کانی دیکه‌ی ئەم ده‌وروبه‌ره‌ش هەر دەسماڵی رەشیان به سەر‌وه بووه و ئیدی داشی‌ناین!

دایە حۆری هەستا و هییدی و له سەر‌ه‌خۆ باسی باغه پرت‌ه‌قاله‌کان، خانووه جوانه‌که‌ی حەمه‌دی، ئەو ئاوه بئ‌سنووره‌ی ناویان ناوه ده‌ریا، مامۆستا زه‌کی نه‌ژاد، مه‌لا سه‌لام، سه‌پانه چه‌وساوه‌کان که له چه‌لتووکه‌چاره‌کان دا تووشی نه‌خۆشیی تاوله‌رز ده‌بوون، شاکیر به‌گ، مامۆستای وینه‌گه‌ر و شاره‌که به خانووه سپی‌یه جوانه دووقاته‌کانی‌یه‌وه‌ی کرد... به دریزی هه‌مووی بۆ باس کردن و

هیندەش پوخت و پاراو قسەى کرد، که ئیدی پێویستی به شیکردنەوه نهبوو... له ئاخى دا گوتى:

- شاکیر بەگ، رەبى دە قەبريش دا نەحەسێتەوه، له عەبدیخانیش خراپتر بوو! ئەمن له حەمەدیم راسپاردوه و هەر بەو زوانە دیتە ئێرە....

لێرە دا چاویکی له ژنەکان کرد. وا دیار بوو هیچیان باوەریان تەنانەت بە وشەیهکیش له قسەکانى وی نەکردوه. ئەو جار هەستا سەرپێ و چوو له لای وینەکەى حەمەدۆکى که بە کۆلەکەکەیهوه هەلواسرابوو، راوهستا و گوتى:

- هەستن، وەرن چاو لەو وینەیهى بکەن! ئەو وینەیه راست وهک حەمەدى ناچى؟ ژنەکان هاتن و له لای وینەکەى راوهستان.

- ئەگەر حەمەد دە باتلاغى دا خنکابى، چۆن وهستای وینەگەر که خزمەتکارى

گۆرپى پێغەمبەرىیه، دەتوانى بى کیشیتەوه؟ پیم بلین بزنام چۆن؟

ژنەکان له وینەکەى کۆ بوونەوه و هەرکام هەولێ دەدا ملی زیاتر هەلینى و وینەکەى باشتەر ببینى.

- ئەمە بە راستى حەمەدۆکى خۆمانە! ئەوهش ئەسپەکەیهتى که بە سەر هەوران دا دەفرى! دیتوتانە؟! ئەوه دەحیلینى، پیاو گویى لى نابى، بەلام بە پروونى دیارە دەحیلینى!

دایه حۆرى زیاترى شى کردهوه:

- جا چ بوو پیاو گویى لى نابى! گرینگ ئەوهیه دەحیلینى. له خودام تەلەبە قەت ئەو ئەسپە له حیلە نەکەوى!

ژنەکان خۆشحال بوون و هەموویان دایه حۆرىیان دە ئامیز گرت. پاشان دەسمالە رەشەکانیان فرى دان، دانیشتن وئیدی زمانى پرسىارانیان کرایهوه. دەتگوت یهکجى بەندیک پساوه و ئاو پزواوتە دەرى.

زۆرى پى نهچوو هەموو خەلکى دىي له پيش دەرگای مالى دایه حۆرى کۆ بوونەوه. سەفەت و کەمئەندام و تەنانەت کورپى زەلەشیان - که بە جیوبان کەوتبوو- له گەل خویان هینابوو. خەلکەکه له بەر دەرگا لیک ئالابوون و دایه حۆرى ناچار بوو بچیتە سەر تەپۆلکەیهکى تا هەموو بتوانن بى بینن و قسەکەیان گوى لى بى.

دایه حۆرى دواى ئەوهى هیندیک شتى بو گىرانهوه گوتى:

- ئەوانەى لێرە راوهستاون، گوى بگرن! هیندیکم دیارى بو هیناون! دیارە شتەکان زۆر بە نرخ نین، بەلام هەرچۆنیک بى، دیارین ئیدی...

بە یارمەتیی دوو کچان بوخچە و گۆنى یهکانى کردنەوه. هەرچى تازه دەزگیران بوون، یان تازه زەماوهندیان کردبوو، دیارىیان بو هاتبوو. هەر کەس بە نۆرهى خۆى بانگى دەکردن و دەى دانى.

باری دایه حۆری به راستی زۆری شت تى دا بوو. بازنه، بهرموور، ئەنگوستیلەى زیو، تەسبیح، خرخاڵ، پاوانه، گۆبەرۆك، دەسرهى ههورى، ئاوریشم، حەریر، شەده، پارچەى رەنگاوپرەنگ، گۆرهویى جوان جوان بۆ مندالان و گهوران، موورووی شین بۆ چاووزاری، کووزەكه، موورووی ئال و شەوه، دەرزیی دروومانى، میل، دەزوو و غەرغەرە و زۆر شتی دیکەى ئاواى هیئابوو... بۆ هەر كەسەى شتی بابەتى خۆى هیئابوو و هەموو پازى بوون.

دیاری دابەشکردنەكه هەتا ئیوارى خایاند. دایه حۆری ئەوهنده ماندوو ببوو، نەى دەتوانی به سەر پێوه راوهستى. دواى هەمووان دیاریی كچه نەخۆشەكهى زەلەى دەرینا، كراسیكى درێژ كه تەختى سوور بوو و گۆلى سپى تى دا بوو. جووتیك گۆرهویى ئاوریشم، جووتیك كەوشى جوان، دەسماڵیكى سەوز، جووتیك گوارە كه نەقىمی یاقیقیان تى دا بوو و شەش بازنەى رەنگاوپرەنگیشى بۆ هیئابوو. كچه نەخۆشەكه به چاوى پر له فەرمیسكەوه له كەوشەكانى روانى كه قایشەكەیان بریقەى دەهات. دایه حۆری داهاتهوه و دەستى به سەرى دا هیئا:

– چاك دەبى ئیشاللا، پۆلە گیان، چاك دەبى كچه جوانەكهەم، گۆلەكهەم. دلنیا به چاك دەبى یهوه، به لاقى خۆت دەپۆى و وهك سۆنەى ملدریژ لەنجەى دەكهى.

پۆژى دواتریش بەر دەرگای دایه حۆری هەر چۆل نەبوو. كچی دى كۆمەل كۆمەل دەهاتن و چاویان له وینەكان دەکرد. به بى دەنگى تییانەوه رادەمان، لییان ورد دەبوونەوه و سەر تا خوارى ئەو وینانەیان، خال بە خال، دەپشكنى. له پێش دا به سەر وینەى بابادەم و دایهحهواى دا بازیان دەدا و هەر له بنهوه را چاویان لى دەکردن، بەلام دواتر به سرتە و قرته قرت باسیان دەکرد، بۆ یهكتریان دەگێرایهوه و دەحیلکانهوه.

دیاره هەموویان هەمەدۆکیان دەناسى، بیستبووشیان حەزرەتى عەلى تەرمى خۆى، له كەژاوهى وشترى ناوه و راي گویژتوه، بەلام ئەو ژنه جوانه چاو و برۆ رەشه كه برۆى تیکەل ببوونەوه، زمانىكى درێژ، سوور و دووفلیقانهى هەبوو و گریكى سوورى له زارى دەهاته دەر، به لای وانەوه شتیكى زۆر سەرسوپرەینەر بوو. ماوهیهكى زۆرى نەكیشا داستانى سەیروسەمەرە، سەبارەت بەو وینەیهى، له دى دا كەوتنە سەر زار و زمانان.

هەمەد له باتلاغى ئا كچهسازى دا ماوتەوه و چەند دەستە ژاندهرمە و جووتیرى پیاوكوژ و دلرەقیش كه لانی كهەم له چل دییان را هاتوون، دەوریان داوه. دەوروبەرى هەمەدۆكى پرە له ماری رەشى گەوره گەورهش. هەمەد به تاقى تەنى له نیو ئەو هەموو مار و حەشیمەتە شەرکەرەى دا كه مەبەستیان تەنیا گرتن، یان كوشتنى وى یه، ماوتەوه. چ بكا؟ بالیشى هەبن دەر باز نابى! پشتی باتلاغه و پێشى ئاوره، چونكه ژاندهرمە درندهكان و جووتییره زۆلەكان ئاگریان دە پووش و درووەجارى

بەرداوه و پووش، قامیش، چەقلەشینکە، کیفار و کەرتەشی بە یەكەوه دەسووتین. بایەك هەل دەكات، گری بی ئامانی ئاگرەكە هەر دئ و زیاتر بەرەو رەوهزەکانی ئاناوارزای هەل دەکشئ و هیندە ی نامینی حەمەدی هەللووشئ. حەمەد لە دوینی ئیوار یوه بی وچان شەری کردوه و تەقە ی بە راست و چەپی خوی دا کردوه... ئیستا تەنانەت قولینچکیکی بچووکیش نەماوه خوی تی دا حەشار بدا! لایەکی ئاگرەكە یە، کە هەر دئ و زیاتر دیتە پیش، لایەكە ی دیکە ی مارن، لایەکی دیکە ی باتلاغ و زەلکاوه و دیارە رەوهزە پژدەکانی ئاناوارزاش وهک دیواری وان. سەرەرای ئەوهش ژاندرمه و جووتیری هار لە هەموو لایەکی را ئالقە ی گەمارۆکە یان تەنگتر کردۆتەوه... لە نەکاوه حەمەد وهخۆ دیتەوه و دەبینئ هەر ئەوهندە فیشەكە ی پی ماوه کە دە عەمباری تەفەنگەكە ی دان. ئەوانیش داوئ. پاشان چاویک لە تەفەنگەكە ی دەکا: چیی لئ بکەم خۆ ئیدی بە کار نایە! فریی دەداتە نیو باتلاغەكە ی. هەر دەمانچە و خەنجەرەكە ی پی ماوه و ئەوه مار و ئاور و ژاندرمهش دەورە یان داوه و دەنگی ژاندرمانی زۆر لئ نیزیكە کە تی پادەخوون. راست لەو کاتە دا گرمە یەك دئ و هەوریکی سپی لە لای قوولایی باتلاغئ را پەیدا دەبی. هەورەكە خرە و وردە وردە نهوی دەبی. ئەوه ئیدی ئاورەكە خەریكە حەمەدی دە خۆ یەوه پیچئ و ژاندرمه و ماریش هیندە یان نەماوه بی گەنئ. حەمەد بریار دەدا خوی دە نیو زەلکاوه رەشەكە ی هاوئ و دەلئ با ئاوا بمرم نەك بکەومه دەستی ئەو درندانە! راست لەو کاتە دا دەنگی ژنیکی بە گوئی دەگا: "نە ی کە ی حەمەد! خۆت دە وئ ناویئ! ئەمن ئەوه گە یشتمی!" حەمەد سەر هەل دینئ، دەبینئ ژنیکی جوان، جوانترین ژنی دنیا یە لە نیو هەورەكە ی دیتە دەرئ. پوولەكەکانی لەشی لە بەر شوقی ئاورەكە ی شەبەق دەدەنەوه. حەمەد لە پیش دا، کە ئەو شتە سەیرە ی دەبینئ، دەترسئ و ئەو جار پاشەوپاش بو لای ئاگرەكە ی دەکشیتەوه. ژنە جوانەكە هاوار دەکا: راپوهستە حەمەدۆك! حەمەدۆکیش راپدەوهستئ. ژنەكە دەلئ: مەترسە حەمەدۆك ئەمن دوستی تۆم. حەمەد بە دوودلی یەوه دەلئ: ئەمن ناترسم. هەر لەو کاتەش دا بیر دەکاتەوه: خۆ هەر لیڕە دەرناچم، دە ی با بزنام ئەوه کییە و دەلئ چی! ژنەكە نەویتر دەبی و ئەو جار حەمەد چ ببینی؟ ژنیکی جحیلی جوان، شازنیک کە هیچ ژنیکی دیکە ئەو دنیا یە بە قەد وی جوان نیە. حەمەد زۆری پی سەیر دەبی. لیئ دەپرسی: ئەتۆ کیئ؟ جندۆکە ی؟ پەریی؟ ژنەكە قاقا پی دەکەنئ و دەلئ: نە پەریم و نە جندۆکەم، جوانی جوانانم، لە قەلای ئاناوارزای دا دەژیم و ئیستا هاتووم گیانی تۆ پزگار کەم! دەست بە پرچم بگرە، با لیڕە برۆین... حەمەدۆك دەست بە پرچی دەگرئ و چاوی دەقووچینئ. هەوریکی سپی دە خۆیانەوه دەپیچئ و ئیدی حەمەد ئاگای لە هیچ نامینی، کاتیك دوا ی ماوه یەك چاوی هەل دینئ، پیتان وایە چ دەبینئ؟ تەمەشا دەکا لە نیو پراستی باتلاغی لە جەزیرە یەکی، لە بەر

ئەو كات دەزانی مندالەكە راست وەك بابی خۆی دەچی!... حەمەد بەلینى پىدا بە قسەى بكا. پاشان جوانى جوانان ماچى كرد، لە باوەشى گرت و بە خۆیەو گۆشى، چوونەو سەر جیگایە و سى شەو و سى پوژان دەستەملانى یەكتر بوون و ھەر یەكتریان دە ئامیز گرت و ئیشقبازییان كرد. وا دە گەل یەكترى تىكەل ببوون، كە ھىچ ھۆشیان نەماوو و عەرز و ئاسمانیشیان لە بىر چووبۆو! لەو تا دنیا ھەيە، ھىچ ژن و مێردىك ئاوا گەرموگور لە گەل یەكترى جووت نەبوونە! دواى ئەو جوانى جوانان حەمەدى بەپى كردو سى شتى بو یادكردنەو داىە. یەككىیان ئەو وینەيەيە كە ئیستا لە لای داىە حۆرىیە و پىشى گوتبوو: با ئەو وینەيەى منت لە لا بى و كاتىك چاوت لى كرد، منت وەبىر بىتەو! ئەو جار سى تالە مووى لە پرچى كردهو، وى دا و گوتى: ئەوانە باش ھەل گره، ھەتا ئەو مووانەت پى بى، كەس زەفەرت پى نابا و لە ھەموو بەلایەكیش دەپاریزى! ھەروەھا گۆلىكى سوورى لە باغچەى ھىنا و پى گوت: ئەو گۆلە قەت سىس نابى و قەتیش بۆنى تەواو نابى، كاتىك دلت پرەش دەبى و دەگیرى، بۆن بەو گۆلەيەو بکە، دەسبەجى پووناكى دەكەویتە دلت، قەت خەمى ھەل ناگرى، دوودل نابى و ھەموو شتىكى دەوروبەرت لە ھومىد و پووناكى دا دەدرەوشیتەو. ئەو جار حەمەد جوانى جوانانى بەجى ھىشت و وینەكەشى ھىنا، داى بە داىە حۆرى و ئەویش ئەو بە دیواری ژووریوھى ھەلواسیوھ.

- ئیدی لەو پوژوژیوھ ئەو جوانە بەستەزمانە چاوەروانە حەمەد بچیتەو لای!
- بەلام ئەو چۆتەو شاخى...
- خودا قەت ھەموو شتىكى نادا بە وانەى بوخۆى دروستى كردوون! كابرا زوریش خۆشبەخت بى، دەبى شتىكى ھەر كەم بى!
- حەمەد شیتە!
- ئەو بەختەى؟ ئەو جوانەى وەگیر كەوتو، كە چى دوايە وەرەز بوو!
- پیاو یاغى بى، ئاخىرى ھەر واى بە سەر دى...
- چاوەلەو شیتەى! جا وەرە دە قەسرى شووشە دا بزى...
- ژنىشت جوانى جوانان بى...
- بىھوى مندالى لیت بى...
- مندالەكەش راست وەك خۆت بچى...
- دەبوو لەو شوینەى كە بە راستى باغى بەھەشتى بوو، مابایەو و بو خۆت تا دەمردى، بە خۆشى ژىاباى...
- كورە نەدەبوو، ئاخىر ئەو كورپى برايمە پووتىیە ئیدی...
- گىا لە سەر پنچى خۆى شىن دەبى. بابى وا ھەر كورپى واى لى دەبى!
- بەلام ئەو جوانە خۆ باسكى نین، چۆن توانیویەتى حەمەدى دە باوەش گرى؟

- ئەدى چۆن توانىويانە جوت بن؟ خۆ ھەژدىھا لاقى نىن!

- بىروانە، گۆلئىكى دە لووتى دايە...

- بۆ وھىيە قەت ناھومئىد نەبى...

- ئەدى باسكەكانى كوان؟

- بىگومان لەو ديوين، لەو لايە را ديار نين...

- لاقيشى ھەن...

- بەلام پياو نايان بينى.

- بىگومان شتەكەشى ھەيە!

- لەو وئىنەيەى دا ديار نيە.

- لە وئىنەى ئادەم و ھەواى دا ديارە.

- جوانى پيى خۆش نەبوو ھە دەرى خا...

پاشان حوسين چاوش پەيدا بوو. لەمىژسال بوو ئەو كابرەيە پرووى دەو دىيەى نەكردبوو. حوسين ھەميشە خىروبەرەكەتى لە گەل بوو. دەچوو ھەر دىيەكى خۆشى و فەرحانى پرووى دە وئ دەكرد. خەلكەكە زۆر بە گەرمى پيشوازيان لى كرد و نەيان ھيشت ھەوتويكى برۆا. لەو ماوھەيەى دا ھەر شەوھى لە مالىكى بانگھيشتنيان دەكرد و بەردەوام گوييان دەدا بەيت و گۆرانىيەكانى. حوسين ھەيران و بەيتى واى دەگوتن، كە ئەو خەلكە قەتيان نەبيستبوون. كاتىك گوييان لەو بەيتە تازانە بەو دەنگە خۆشەى دەبوو، دەچوونە نيو دنيايەكى دىكەو، دنيايەكى نوئ، شيرين و پىر لە ھومئىد و ئاوات. لە دوايين پۆژەكانى مانەوھى لەو گوندە دا دەمودەست "بەيتى ھەمەدۆك و جوانى جوانان"ى دروست كرد. كاتىك دەستى دەدا سازەكەى، ساز نالەى لى ھەل دەستا و ئەو بەيتە تازەيەى لە گەل دەگوت، ھەموو لىي كۆو دەبوون و بە دەنگى خۆشى وى سەرخۆش دەبوون. حوسين سى شەو و پۆژان بە دواى يەك دا ئەو بەيتەى گوت و دەنگ و شىعرەكانى وى كە بە سۆزىكى تايبەتى ئەو بەسەرھاتە ئاشقانەيان دەگىرايەو، واى كار لە خەلكەكەى كرد كە ئەو جار ئەوانەش كە بە دوودلىيەو دەيانرۆانە ئەو داستانەى، ئىدى شكوگومانىان رەوى و ئەو جار بە تەواوى ھاتبوونە سەر ئەو باوەرەى كە بەيتى "ھەمەدۆك و جوانى جوانان" بە تەواى راستە. ھىندەى پىنەچوو بەيتبىژ و گۆرانىبىژەكانى دىكەى چوكووراوايەش ئەو بەيتەى فىر بوون، گوتيانەو ھەيتەكە بە تەواوى دەشت و گوندەكانى كىوپارەش دا بلاو بۆو. "عەلى زارقائش" كە بەيتبىژىكى بەنيوبانگ و زىرەك بوو، دەسبەجى بەيتەكەى فىر بوو. چوو ھەمەدى لە گوندى وەنەوشەى دىتەو. خەلكى وئش لە وى كۆ بوونەو ھەيتەكەى شەو و پۆژان ئەو بەيتەى بۆ گوتن. بەيتەكە ھىندە جوان ھۆنرابۆو ھەيتەكەى بە سۆز و ھەستىكى وا تايبەتىيەو دەىگوت، كە خەلكەكە مات و ھەيران ببوون.

حەمەدۆك بۆخۆی سەری بەردایهوه و بە بێ دەنگی، بە وردی گۆیی دا بەیتەكەى. كه بەیتەكەش كۆتایی هات، چاوهكانی پڕ بوون له ئاو. هەر ئهوهنده! ئیدی نه كەس ویرای هیچ پرسیاریکی سەبارەت بە جوانی جوانان لێبکا و نه ئهویش بۆخۆی یهك وشەى لهو بارهوه باس کرد.

ماوهیهك پێچوو و دایه حۆری ههستی کرد كه ئیدی وهك جارن خهلكهكه زۆر نایهن سەری بدهن و وینهكان چاو لێبکهن. ئیستا هەر دوو - سێ كەس دە پۆژی دا دههاتن و هیچی دی. له ئاخری دا تهنیا ئامینه گۆله مابۆوه كه ههموو پۆژی هەر دههات. ئامین ههموو پۆژی، بهیانیا یان خۆی جوان دهکرد، دههاته مالى دایه حۆری، دهچوو له پیش وینهكەى ئادهم و حهواى رادهوهستا و ههتا ئیوارى هەر چاوی لێدهکردن. ئامینه گۆله وهك سهرتۆپی جوانانى ئەم گونده و ههموو گوندهكانى چیاى توورپوسی نیوبانگی دهکردبوو. له ههمووی ئەو ههڕیمهى دا كچ نهبوو به قهدهر وی جوان بێ. ئامین كچیكى كهلهگهتى باریكهله بوو، چاوی گهوره و ئاسكانى بون، مژۆلى درێژ بوون، كه پێدهكەنى، دوو قوولكەى له لاروومهتانی وهدهردهكهوتن، گهردنى وهك گهردنى سۆنهى درێژ و لووس بوو و هەر كەس دیبای دهسبهجئ ئاشقى دهبوو. پێكهنینى گهرم و دهنگى ئهوهنده سىحراوى بوو پیاوی حهیران دهکرد. دایه حۆری پێیوا بوو ئەو له سهیرانى جوانتره و زۆر جارن به بیری دا دههات: بریا ئامین بووكم بوايه، بهلام دهسبهجئ چاکی و خۆشهویستی سهیرانى وهبیر دههاتهوه، شهرم دایدهگرت و ئەو بیرهى له خۆی دوور دهکردهوه. له ههوهلهوه ئامینیش وهك ههموو ژن و كچهكانى دیکهى دى، ئادهم و حهواى پێسهیر بوو و به رووتبوونهكەیان پێكهنینى دههات، بهلام كاتیک دایه حۆری تییگهیاندا كه چونكه ئەوان به تهنی له بهههشتی بوون و كەسى دیکه نهىدیون، بۆیان ههبووه رووتو قووت بگهڕین و گرفتیک ده وهى دا نهبووه، ئیدی پێسهیر نهبوو، بهلام هەر بیری له ئەندامى پیاوهتیی بابادهمی دهکردهوه، كه زۆر گهوره بوو. ئى دایه حهواى وهك گۆلیكى پشکووتوو دهچوو و دیاره چاوهروانى ئى بابادهمی بووه، ئەىچۆن! خو ئەو بهههشتهى سەر عهرزى پیاوی دیکهى لێنهبووه. دواى چهند پۆژی دیکه ئامینه گۆله پێیوابوو نالهى دایه حهواى دهبیسى و واى به بیر دا هات كه بابه ئادهمیش لى نىزیک دهبیتهوه و له سەرى درێژ دهبى. ئامین به تهنی له مال بوو. به پهله راي کرد، دهركاكهى پيوه دا، له سەر عهرزى درێژ بوو و چاوی له سەر یهك دانان، ناله و مشهى ئادهم و حهواى ده گهل ئى ئامینى تیکهله دهبوو، بهلام له پیر ئادهم ههستا، چوو بو لای ئامینى و ده باوهشى گرت. ئهویش خۆى شل کرد و شهرمیشى له حهواى نهکرد، كه چاوی لێدهکردن. زۆرى

نەكێشا و كاتیك ئامین گەیشته بەهەشتی هەلچوونی ئیشتیا و حەزی خەيالی خۆی، بئحوال لە وئ كەوت.

لە وپروژییو ئەمینیە گۆلە بۆی ببوو بە عادت، دەیروانی بزانی كەنگی دایە حۆری دیتە دەری و كەنگی دەچیتەو. هەر دایە حۆری مالهەكە بەجی دەهیشته، ئامینیە گۆلە دەگەیشته وئ، چاوی لە سەریەك دادەنا و رادەوہستا. وای دەهاتە بەر چاوی كە ئیدی بابادەم خۆی دە حەوای نەدەگەیان و راست دەهاتە لای وی. حەوتووێهەك دواتر وای لئەهاتبوو كە رقی لە حەوای دەبوو و ئاواتی دەخواست كە ئەو لە نیو وینەكە دا نەمینی، چونكە بۆ خۆی زۆر تاسە ئادەمی دەکرد و شەو و پروژ بیری لئەدەكردەو. ئامین قەت لەو وینەییە خافل نەبوو و كاتیكیش دەپۆیی، هیندەیی پینەدەچوو دەهاتەو و چاوی لئەدەكردەو. بە كورتی هەتا تاريكانی كە ئەو دەم وینەكە باش دیار نەدەبوو، دلی نەدەهات بەجی هیللی. زۆر جارانی بۆ ئەوێ تاسەیی خۆی دابمەركین، دەستی بە سەر شووشە ساردەكە دا دینا. دایە حۆری كە لە ئامینی حالی ببوو، هەر پینەكەنی و تەنیا دەیگوت: ئەتۆ لە تاوی بابادەمی خەریكە شیت بی، ئامین! پاشان ئاخیکی هەل دەكێشا و دەیگوت: ئاخ جحیللی!

تاكەیی ئەو دۆخە بەردەوام بوو؟ دایە حۆری و ئامین وای پپوہ راهاتبوون كە ئیدی هەستیان بە شتیکی ئەوتۆ نەدەكرد. بەلام خەلكی دیی دەستیان بە قسان كرد. ئامینیە گۆلە قسەكانی بیستەنەو و ئەو جار ناچار بوو هیندە لە سەر یەك نەییە و ئاخەرەكەشی برپاری دا ئیدی قەت چاوی لە وینەكە نەكا. بەلام گرفتیی كەوہرە ئەو بوو كە ئەو جار نەیتوانی بە سەر حەز و ئارەزووہكە دا زال بئ و تووشی بیوازی و بئئیشتیایییە بوو، بە شپوہییەك كە ئیدی نە هیچی بۆ دەخورا و نە هیچی بۆدەخوراییەو و نە دەزانی چ بكا. لەو بەینیە دا و لەو حالە ئالۆزە دا هەستی كرد كە هەموو لاوہكانی ئەو گوندەیی ئاشقی وین و ئەو جار سوكنایی هاتئ و دلی ئاسوودە بوو. بیری لە گەنج سەلیمی كەردەو. گەنج سەلیم لاویکی جوانچاکی چوارشانە قزلوولی سمیلزەرد بوو و خەلكی دییەكە جیرانیان بوو. سەلیمیش چەكی هەلگرتبوو و لە گەل شەش هاوپی هاتمەنی خۆی لە شاخی بوو و هەموویان ناوی خۆیان نابوو حەمەد. ئامینیە گۆلە وەلامی لئەنارد. دواي سئ پروژان سەلیم هات. لە باغەهەناریکی خپئ گپوژان یەكتریان دی. ئامینیە گۆلە پروت بۆو و چاوەكانی لە سەر یەك دانان و بابادەمیش سواری بوو. ئامین بە چۆكانی دە كەلەكەیی سەلیمی دەكوتا و بە خۆییەو دەگوشی. شەو و پروژیی تەواو لە سەر چیمەنی هەر یەكتریان هەل شیل و ئیشقبازییان كرد. پاشان سەلیم چۆوہ شاخی و ئامینی بە مراد گەیشتوو و شەكەتی بەجی هیشته.

پروژی دواتر ئامینیە گۆلە هاتەو دپ و راست چووہ ماله دایە حۆری. دایە هەر چاوی بە روخساری كەوت، زانی چ باسە. ئامین لە بەرامبەر وینەكەیی ئادەم و

حهواى پراوهستا و تاويكى باش تىيانهوه راما. پاشان پۆبووه ويينهكهى له جيى خوئى كردهوه و به عهرزيى دادا. تابلۆ شكا و شووشهكهى بوو به هزار لهت، بهلام دايه خوئى له ئهلفى ههتا بيى نهگوت. پاشان ئامينه گوله بيى ئهوهى تهنايهت سهر ههلينى و چاويكىش له دايه خوئى بكا، وهدهركهوت و پويى، چۆوه مالى خوئيان، شتومهكهكانى ده بوخچهيهكىيهوه پيچا، بوخچهى دهبن ههنگلى نا و به غار پرووى ده نيو دارههناكهكانى خري گيوژان كرد. سهليم له وي چاوهپروانى بوو، دهستيان ده دهستى يهك نا و پويشتن بو ديى سهليمى.

كەس گويى له وهى نهبوو، كه ئامين رهدوو كهوتبوو و مييردى به كورپيكي بيگانهى خهلكى گونديكى ديكه كردبوو، بهلام سهبارهت به شكاندنى تابلوى ويينهى بابادهم و دايه ههواى ههموو كەس لىي قهلس بوو و لهو بارهوه قهتى لى خوش نهبوون...

مالی خەلیل بەگی گەورە ببوو بە بنکەیی سەرەکیی بایراموغلێ و هیندەیی هاتوچۆ دەکرا، دەتگوت شانە زەرگەتەییە. یاوەر، رۆستەمی مامۆستای فیڕگە، مەلا دۆران، زولفو و عەلی یەشەل کارەکانیان لە نیو خۆیان دابەش کردبوو. هەرکەس کاری خۆی دیار بوو و دەیان چ دەکا، بەلام مورتەزاغا هەر بەو دەوروبەرە دا رای دەکرد هەل دەسوورا، ئەوەندە ماندوو بوو، ئارەقەیی لە بەری پێی دەتکا و خۆی دە هەموو کاریکی هەل دەقوتاند.

بایراموغلێ و عارف سایم بەگیش لەو بەینەیی دا زۆر سەرقال بوون. شەو و رۆژ بە یەکەوێ راپۆزیان دەکرد و بارودۆخەکیان هەل دەسەنگاند. ئەو دوو رێوییە کە باش بەلەدی چیا بوون، دەیانەویست هەرچۆنیک بی، فیلیک بدۆزنەو، بۆ ئەوێ بتوانن حەمەدۆکی دە داو خەن و بیگرن. بیر لە هەموو شتیکی کرابوو، بە وردی هەموو بەشەکانی پلانەکیان خستبوو بەرباس و هەموو کەلێن و قوژبەنی مەسەلەکیان لیک دابوو. بەو شیوێیە کە پێشبینی کرابوو و بە پێی ئەو هەوالانەش کە بەردەوام بویان دەهاتن، حەمەدۆک ئیدی نەیدەتوانی لەو تەلەییە لە لایەن بایراموغلێییەو بۆی دانرابوو، دەرباز بی.

عارف سایم بەگ لە دواي سولتانوغلێییە زەرەشی ناردبوو و کاتیکی ئەویش هات شیست سواری چەکداری کارامەیی دە گەل بوو. عارف سایم بەگ بۆخۆی، لە حالیک دا خۆی دابوو سەر وەکاژە زیڕکفەتەکی، تا حەساری بە پیریییەو چوو. سولتانوغلێییە زەرە چوست و چالاک، وەک لایکی میژمنداڵ لە ئەسپەکی دابەزی، غاری دا پێشی و باوہشی بە جەنابی نوینەر دا کرد. ئەو دوو هاوپی و هاوسەنگەرە لەمیژ بوو یەکتریان نەدیوو:

– ئەو سوارانە هەریەکەو بۆخۆی غەنیمی سەد حەمەدۆکانە و بەو حالەش...

سوارەکان دابەزین و دەستوریان پێ درا بۆخۆیان بەسینەو. عارف سایم بەگ و سولتانوغلێ قۆلیان دە قۆلی یەکتەر کرد و لە پلیکانی دیوہخانێ وەسەرکەوتن. بایراموغلێ لە سەری پێشوازی لە سولتانوغلێ کرد و بە هەردووک دەستان تۆقەیی دە گەل کرد. ئەو دەمەیی بایراموغلێ چەتەییەکی بەنیوبانگ بوو، جاریکیان هەولێ دا پوولێ لە سولتانوغلێ بستینێ، ناردی یە لای و داوای پوولییکی لێ کرد، گوتبووشی نەیی نۆشی کێشەیی دەبی و هیڕشی دەکریتە سەری. سولتانوغلێ وەلامی دابوو: با بایراموغلێ بۆخۆی بی و پوولەکی بەری. ئیدی بایراموغلێ نەیی وێرا قەرە لە قەرەیی بەگی بداتەو...

- بايراموغلّی دهی زانی پیاوه کانی من چۆن؟ دهی زانی ههر کامه و هه لۆیه کن و هه ریه کی لانی کهم سی کهسیان کوشتوه. جا چ ئەنگیوه یه کیشن؟ هه موویان لاقی قورینگی له هه وای دهنگیون! ههر له بايراموغلّی بپرسه! ئەو بايراموغلّی یه که تاي له شاخی پهیدا نه بوته وه - بو وهشم نیه بلیم به ره وروویه و تاريفی بکه م، ها - ، به راستی یاغیی وا به سام و به دهسه لات له هه موو چپای توور ووسی قهت نه بووه! یان ههر له وانیه یه له دنیا یه دا نه بووی... به لّی، جا ته نانته بايراموغلّیش به و سام و هه بیه ته یه وه ده خوی رانه دیوه بیته سه ر من ...
بايراموغلّی پی که نی:

- راست ده فه رمووی، وایه، ئەمن لیته ده ترسام.
- نه خیر، ئەتۆ له کهس نه ترساوی، به لام شته کهت به راوه رد ده کرد و...
- ئاخر ئەگه ر شته کهم به راوه رد ده کرد و هه روا تاوم نه ده دایه، له خۆرا نه بوو...
بايراموغلّی به ته وای گوڤا بوو. ئەو بايراموغلّی یه کۆنه یاغی یه ی که جار ان وه ک مندا لان شه رمیون بوو، له جیی خوی داده نیشته و هه چپی نه ده گوت، ئیستا ببووه ئینسانییکی دیکه. هه ل سوور و چالاک وه ک باشووی گوشتخوری چنگ تیز، چاوزیت وه ک ریوی فیلباز، که پیوی خوار و تیزی هه لۆیانه، سمیلّی گه وره، دریز و شوڤ و نیوچا وانیکی گرژ و به سام...

عارف سایم به گ رووی ده سولتانوغلّی کرد و هاوکات که دهستی بو موبلیکی راده داشت و فه رمووی ده کرد دانیشی، گوتی:

- به لام هه مه دۆک هیرشی کرده سه ر قه لای دولکا دیرلی یان و چاکیشی ویرا!
سولتانوغلّی دانیشت و هه ردووک دهستی له سه ر رانانی دانان. بايراموغلّی له په نا وی و عارف سایمیش له به رامبه ریان دانیشت.

- به لّی... هه مه دۆک به راستی ئازایه. ئەو هاته سه ر قه لای من، له حالیک دا بايراموغلّی له هه موو ماوه ی یاغی گه ریی خوی دا قهت نه ی ویرا لی نیزیک بیته وه!
پاشان به شیوه یه کی ته شه راوی یه وه گوتی:

- ئەری بابه ئەو هه مه دۆکه چی یه؟ بلّی روسته م نه بی، رۆسته می کوری زالی؟
جه نابی نوینه ر به بزهی هه که وه گوتی:

- ئەوه ی ئەو ده ی کا، ههر به رۆسته می ده کری.

به لام ههر ده سه به جی دوی ئەوه روخساری گرژ بوو و گوتی:

- باشه سولتانوغلّی، کاتیک هه مه د تالانی کردی و رۆیی، ئەتۆ ده سه به جی پیاوت وه دوو خستن، وا نیه؟
- به لّی، وا بوو...

- ئەدی چه ند جار ان پیاوه کانتی هه تله کرد و چه ندی لی کوشتن؟
سولتانوغلّی چاوی شوڤ کردنه وه و گوتی:

- شازده كهسى لى كوشتن .
 - هەر له و پياوانهش بوون كه ئاويان پى هەل دەللى؟
 - وه لّاهى سهيره ئىدى، نازانم بلّيم چى! سىحره، موعجيزهيه؟ ئينسان سەرى
 لى دەرناچى!
 - ئەمن نه باوهرم به سىحرهيه و نه به موعجيزه، سولتانوغلى! راستىيه كهى
 ئەوهيه ئەو كورە يه كجار زيرەكه و ئازاشه، ئەتۆش چت له گەلى پى نه كراوه!
 - ئەمن دان به وه دا دىنم كه دەر وه ستى نه هاتووم، به گم! ئىستاشى ده گەل بى،
 وى ناچى كهس پى بوه ستى. دياره كاتىك ئەمن له شاخه كانى دەر وه بهرى خۆم
 نه توانم بى كوژم، يان ده داوى خەم، ئەوه به و مانايهيه كه كه سىكى دى به هيچ
 شيوهيهك شتىكى واى پى ناكري!
 عارف سايم به سەر سورماوى يه وه گوتى:
 - يانى بايراموغلىش پى ناكري؟
 - نه خير، تەنانەت ئەو يش بوى ناكري!
 قاوه يان بو هينان. ماوهيهك هەموويان بى دەنگ بوون و تەنيا دەنگى قاوه
 هەلقوران دەنه كه يان دەهات.
 له پر عارف سايم بهگ بى دەنگى يه كهى شكاند و به نيوچاوانىكى گرزه وه گوتى:
 - بوچى بوى ناكري؟
 دەنگى ده له رزى. ديار بوو رقى هەستابوو و نهى ده ويست نيشانى بدا.
 - چونكه ئەنگوستيله كهى خانه قاى چلچاوى پىيه ...
 - ئەها ...
 - چونكه كراسه كهى سولتان سەلاحەدینی گەورەى ده بەر دايه، هەر ئەو كراسه كه
 سەلاحەدین له شەرى خاچپەرستان دا ده بەرى دابوو! چونكه بهگم ئەم دوايى يانه
 خانه قاى چلچاوى بوته بەرگدرووخانه يه كهى به راستى و كار و پيشه يان بوته ئەوه
 كه كراسان بو حەمه دۆكان بدروون!
 - بهلى ده كرى، چى ديش؟
 - چونكه بهگم، پىرى به يانى كه من دەهاتم، ئەسپى حەمه دۆكى وهك هەموو
 به يانان له سەر هەورىكى را، له ئاسمانى حيلاندى و دەنگه كهى وهك گرمەى
 هەورى له شاخان ئاوازی دايه وه!
 - ئەوهش دوور نيه ... منيش ئەو حيكايه تانەم بيستوون ...
 - چونكه بهگم، ئەمن پياوه كانم وه دواى حەمه دى خست، كه بى كوژن، به لام ئەو
 پيش ئەوهى ئەوان بو يان بكري، شوينيشى ببينه وه، كتوپر پيشى پى گرتن و شازدهى
 لى كوشتن. تەنانەت هيشتاش بۆم روون نيه چەند دەستن و چەند كه سن. بهگم
 ئەمن دەلّيم ئيمه زور زهحمەته بتوانين حەمه دى له جووتيرە كانى توورپووسى

بستینین. چونکه بابەکان، مەلا سوننییەکان، ژنەکان و کچەکانی سەرانیسەری ئەو
هەریمە حەمەدۆکی وەک شیخ، وەک ئینسانییکی پیروژ چا و لئەدەکەن. چونکه
بەگم...

– بەو جۆرە ئەتۆ باسی دەکە، لەخۆرا ئەمن لیرەم، وانیه؟ سولتانوغلای،
مەبەستت ئەوێهێه که بایراموغلای و عارف سایم بەگ دەستەووەستان و هیچیان لە
دەست نایه؟ دەتەوێ بلیی و چاکتره هەستم برۆمەوێ ئەنکەرە و داوا لە مستەفا
کەمال پاشای بکەم لەشکری وە سەر توورپووسی بگێرێ، وایه؟
– تکایه بەگم، بە هەلەم لئەتێمەگە... مەبەستم ئەوێهێه...

– نەخیر زۆر چاکت لئەتێگەیشتووم. بە پێی ئەو لیکدانەوێهێه توو هیچ رێگایەکی
دیکه نیه.

تا ئیستا بایراموغلای ددانی بە جەرگی خۆی داگرتبوو و هیچی نەگوتبوو، ئیستا وە
قسە هات، سینگی برده پێشی و گوتی:

– سولتانوغلای ئەوانە و دەیانلیی تا رادەیهک راستن. جووتیرەکان دەپەرستن و
ئەسپەکەشی هەموو بەیانیان بە سەر توورپووسی دا دێ و دەحیلینێ، بەلام ئەوێه
لە بیر نەچێ سەردەمیک خەلک دەیانگوت گوئیان لئەبووێ ئەسپی منیش
حیلاندوویەتی!

وا دیار بوو بایراموغلای زۆر نارەحەت بوو، بۆیه ئاوا قسە دەکرد، سولتانوغلای
زەرەدە زانی زیدەرەویی کردەو:

– وایه، ئەسپەکەشی تۆش دەحیلاند...

– ئەنگوستیلە بەبرووسکەکەشم پێبوو.

– وا بوو.

– کراسی سولتان سەلاحەدینی ئەیووبیشم دە بەر دابوو...

– راسته، ئەویشت دە بەر دابوو، هەر بۆیهش ماوی!

عارف سایم بەگ قسەکەشی پێبرین:

– بۆ خاتری خودای سولتانوغلای! یانی ئەتۆش باوەرت بەو شتانه هەیه؟

سولتانوغلای قامکی بۆ لای پەنجەرە راداشت:

– ئەمنیش باوەرم پێنەبێ، خو خەلکی شاخی باوەریان پێیهتی و گرفتەکەش دە
وێ دایه!

بایراموغلای ددانی دەچیرەوێ بردن و گوتی:

– با باوەریان پێهەبێ، بۆخۆم دەزانم چۆنیان تێدەگەیهنم! ئەمن...

سولتانوغلای هەناسەیهکی هەلکێشا و گوتی:

- ئیشاللا! هیوادارم وا بئ. ئەمن دەزانم ئەتۆ بایراموغلئیه گەورە ی و ئەو بئچاوپرووانە ئەگەر وەك حەزرەتی عەلیش ئازا بن، هەر تۆزت ناشکینن... هەر بۆیەشە بە خۆم و پیاوہکانمەوہ هاتووم کە یارمەتیت بکەم...

بایراموغلئ تیزگوتی:

- سوپاس!

عارف سایم بەگ لە حالئیک دا دە بیرەوہ پۆچووبوو، هەستا و گەورە پیاوہکانی دیکە ی بانگ کرد، کە تا ئیستا لە ژوورەکە ی تەنیشتیان دانیشتبوون. سولتانوغلئ یە زەردە هەموویانی دەناسین. ئەوانیش کاتئیک زانیان سولتانوغلئ بە خۆی و پیاوہکانی یەوہ هاتۆتە یارمەتی یان، زۆر خوئشحال بوون.

پاشان قەدەرۆغلئ هاتە ژوورئ. ئەو بەگە مولک، مەرۆمالات و برینجە جارئیکی زۆری هەبوو و سەرعیلی عەشیرەتیکی بوو کە نۆ دئیان هەبوون. ئەویش وەك سولتانوغلئ پەگەزنامە یەکی بە دیواری یەوہ هەلواسیوو، کە دەری دەخست بنەچەکە ی وی پاشا بوون... قەدەرۆغلئ میژووی بنەمالئە ی خۆی بئگری دەبردەوہ سەر یەک. بابوباپیرانی لە بەگە هەرە گەورەکانی بۆسوکی یان و ئوگوزی یان بوون، بە دولکادیرلی بەنیوبانگ بوون و سالی ۱۳۳۹ لە بەشی هەرە پۆژە لاتئ حوکومەتیکی میرنشینیان دروست کردبوو. ئەو حوکومەتە لە میرنشینەکانی دیکە بەهیزتر بوو. بەگی هەرە گەورە ی ئەو تایفە یە ی ناوی کاراجە بەگ بوو و ناوچەکانی ئادیامان، مالاتیا، هاریپوت، ئانتاکیا، ماراش، ئانتیپ لە گەل زولکە دیری یە ی بە سەر هەریمە میرنشینەکە ی وانەوہ بوون. سالی ۱۵۲۳، کاتئیک عەلی بەگ، دوایین سەرۆکیان، مرد، میرنشینەکە یان بە دەستی عوسمانی یەکان پووخا، بنەمالئە کە هەموو لە بەین چوو و ناو و ناوبانگی دولکادیرلی یان دوا ی سیسەد سالی پەر لە شانازی، لەبیرچووہ. دواتر هیئدیك کەس پەیدا بوون کە دەیانگوت میراتگری ئەو تایفە یەن، بەلام هیچیان نە پەگەزنامە یان هەبوو و نە بەلگە یەکی وا کە قسەکە یان بسەلمیئئ. ئەو جار زۆر دواتر هیئدیك دولکادیرلی پەیدا بوونەوہ، بەلام شتیکیان کەم بوو و ئەویش هیز و پوولی زۆر بوو. ئەو کات مەلایەک لە ماراشئ هەبوو، ناوی مەلا تەحسین بوو، زانستی ئاینی لە دیمە شقی خویندبوو و خەتخوئشیکی سەیریش بوو. کاتئیک مەلا تەحسین گەرایەوہ نیشتمانی خۆی، خەتخوئشی باوی نەمابوو، بەلام مەلا تەحسین دە ی زانی چۆن پوولی پەیدا کا و تەنانەت زۆر دەولە مەندیش بئ: هەر کەس پازدە سکە ی زیپی بۆ هیئابایە، پەگەزنامە یەکی وا ی بۆ دەنووسی، کە کابرا راست دەچووہ سەر پەگەزی دولکادیرلی یان، پەگەزنامە کە بە مۆر و نیشانە ی زیپینی پاشایانە دەپازایەوہ و کەس شکی نەدە کرد کە ئەوہ لە سەر بناخە یەکی راست نەنووسرابئ. ئاخەرەکە ی هیئدە ی لەو پەگەزنامانە نووسین، کە هەموو زنجیرە چپای تووروووسی پەر بوو لە دولکادیرلی یان...

هەر حەوتووێك پێشتر حەمەدۆك هاتبوو سەر قەدەرۆغلی و كۆمەلێك تەفەنگ و كێسەیهکی سەكە زێرێ له كۆنەوه ماوهوهی لێئەستاندبوو. بەگێکی دیکەشی دە گەل بوو، كه ناوی كاراجە بوو و بە ناوی باپیره گەورەیان كرابوو. دەشتی گوندیشلی خوارەوهی ماراشی هەمووی ئی وی بوو. ئەو بەگە رەوه ئەسپ، مێگەله مەر و گارانیکێ زۆری هەبوو و هەموو سالی مالاتیکی زۆری له ئالیپوو و دیمەشقی دەفرۆشتن. زێرێکی زۆری كۆ کردبوو، له راستی دا خەزینەیهکی زۆر بە نرخ و بە نیوبانگی هەبوو. ئەویش رەگەزنامە ی گۆرینی هەبوو، بەلام ئی وی له ئی خەلکی گەورە تر بوو و هەمووشی زێرێ تی گیرابوو. مۆری سولتانی تی دا بە گۆل پارابوو و هیئە جوان و دەگمەن بوو كه له دوورەوه سەرنجی مرقی بۆ لای خۆی رادەكیشا. قسە ی تی دا نیه مەلا تەحسین کیلویەك زێرێ له نووسین و رازاندنەوهی ئەو رەگەزنامەیهی دا دە كار کردبوو.

زۆر ئاغا و بەگی دیکەش كه هەركام سەرۆکی تایفە و عەشیرەتیکی بوون، بە سوار و پیادە ی چەكدار ی خۆیانەوه هاتبوون. حەمەدۆك چوو بوو سەر زۆر بەیان، پوول و زێرێ زۆری لێئەستاندبوون و بە سەر هەتیو و بیوهرتی سەردەمی شەر و داماوانی دیکە ی دا دابەش کردبوو. هەموو بەگەكان له حەمەدۆکی بیزار بوون و نەفرینیان دە کرد.

پاشن بلە یەكچاوشیان هیئا. ئەویش سالانیکی زۆر یاغی بوو و دوا یە خۆی تەسلیم کردبوو، عەرزێکی له ئاناوارزای كریبوو، چوار ژنی هەبوون و رەوه دیک منداڵ و له گەل مالمندالی خۆی خەریکی ژیان ی خۆی بوو. جەبارە درێژ و رەمۆش، كه ئەوانیش پێشتر هەر یاغی و له گەل دەستە ی بایرامۆغلی بوون، هاتنە گەلی. رەمۆ بە " رەمۆ كەلەباب" بە نیوبانگ بوو، چونكوو ئەو كاتە ی چەتە بوو، كاتیك ئاغا و دەولە مەندەكانیان روت دە كردن، بە زۆری جلی پێ دادەكەندن، له سەر عەرز ی راست درێژی دە كردن، دەچوو سەر پشتیان، دەستی لێك دەدان و وهك كەلەبابی دە ی خویند. نوری یە گۆلەش، كه ئەویش كۆنە یاغی بوو و بۆ درندەیی و بێ بەزەیی یە بە نیوبانگ بوو، رەگەل كەوت. له زوووه خەلك دەیان گوت: یاخوا كەس نەكەوێتە بەر دەستی نووری یە گۆلە ی.

بەو شیوه یە خەلكی چەكدار ی بە ئەزمونی زۆر له شاخی یەوه، له دەشتیوه، له ماراش و لیوارەكانی دەریایەوه، كۆ كرابوونەوه و ئامادە ی دەستپێكردنی چالاکی بوون. مەبەستی عارف سایم بەگی رپوون بوو: هەرچی زووتر دەبێ ئەو داستانە كۆتایی پێ بێ و حەمەدۆك كه ئیدی له رادەبەدەر گەورە بۆتەوه و ناوبانگی دەركردو، ئاسەواری ون بێ و تەنانەت له بیر و میشکی خەلكیش بسپردرێتەوه. دوا ی لێكۆلینەوه و بێر كردنەوه ی پێویست، بایرامۆغلی بەرەو چیا وەرێ كەوت. عەلی یەشەل، جەبار و هەموو كۆنە یاغی یەكانی له گەل بوون و هەر وهەها

پیاوهکانی سولتانوغلّی یە زەردە و بەگەکانی دیکە و هیندیک چەکداری داوخواری دەشتی و شاخی لە گەل دەستە یی بوون و دیارە سەرۆک و فەرماندەری هەموویان هەر بایراموغلّی بوو. ئەو چەکدارانە هەموویان ئاواتیان ئەو بوو حەمەدۆکی بکوژن و ناویان بچیتە میژوووە. عەلی یە شەل، رۆستەم و بلە یە کچاو هەرکام ئەسپی خۆیان پێبوو و سوار بوون، بەلام ئەوانی دیکە هەموویان بە پێیان بوون. کاتیک ئەوانە لە شاری وەدەر کەوتن، تووشی پیاویکی خۆیان بوون، کە ئەرکی کۆکردنەوی زانیاری بە ئەستوو بوو و ئەو پێی راگەیاندن کە حەمەدۆک دوای ئەوی هەوالی پێگەشتووە کە بایراموغلّی بۆی وەدەرکەوتووە و لێی دەگەرێ، کشاووەتەو لە لای کیرکسوی. بایراموغلّی تۆپیکی زانیاری دامەزراندبوو و هەتا لەگەل چەندکەسی هەلسووپی نیو ئەو تۆپەری دا پێوەندیی نەگرتبایە، دلنیا نەدەبوو و بریاری نەدەدا. دەیزانی دوور نیە کەسی دیکە بتوانن خۆیان دەو تۆپەری دا جێبکەنەو و بە هەلە بەرن. بوخۆی لە سەردەمی چەتەگەری یە دا زۆر جار دوژمنی بە لاری دا بردبوو و ماندووی کردبوو. حەمەدۆک زۆر هەلسووپی بوو، هەزار گۆی و هەزار چاوی هەبوون و ئەگەر بایراموغلّی بە وشیری هەولێ بۆ بەرەو پووبوون لە گەلی و دەداو خستنی نەدابا، دەیتوانی سالانیکی زۆر بەو نیووە دا بێ و بچێ، ئەویش بخولینیتەو و قەتیش خۆی نیشان نەدا. ئیستا وا دیار بوو تۆپی زانیاری بایراموغلّی بە سالداچوو هەر نەبێ لە ئی حەمەدۆکی لاو نەدەمایەو. بێجگە لە وەش حەمەدۆک زۆر بەگی کوشتبوون و پووت کردبوون، لاو بوو و شایێ بە خۆی بوو، لە هیچ نەدەترسا، خۆی لە جیێ کویروغلّی، چاکیرجالی و تەنانەت رەشماریش دەدی، لە هیچ نەدەپرینگایەو و بە پێویستیشی نەدەزانی زۆر خۆی بشاریتەو. هەروەها وا دیار بوو هیندیک لە رادە ی خۆی زیاتر متمانە ی بە جووتیرەکان و ئەو لاو میرمنداڵانە هەبوو، کە ناوی وییان لە خۆیان نابوو. هیچ دوور نەبوو لە نیو ئەو کورپانە دا ئی وا هەبن، کە بە زیانی حەمەدی هەلسوکەوت بکەن. بایراموغلّی بەشەحالی خۆی پێی وابوو کە ئەو دنیا یە کەسیکی وای تی دا نیە کە بە راستی متمانە ی پێبکە ی. جووتیرەکان سەدان سال بوو لە ژیر ئەشکەنجە، کویرەوهری، چەوسانەو، شەر و نەخۆشی جوړاوجوړ دا دەیان نالاند، ئیدی هەستی وەفاداری و بەلینپاراستنیان تی دا نەماوو و ئەو بەرەو بەرەکیانیان دەکرد! زانیاریان حەمەد دەی دۆرینی، دەسبەجی سەریان دەبری، بە دارییانەو دەکرد و بۆ بایراموغلّی یان دینا. هەر بایراموغلّی بوخۆی، بۆچما ئەگەر متمانە ی بە جووتیرەکان کردبایە، قەت چیا ی بەجی دەهیشت، کە بە مال و هیلانە ی خۆی دەزانی؟ ئەو هەموو پیاوانە ی بۆ دە گەل بوون؟ شەری بیست کەسیک چەتە ئەو هیژە گەرەبیە دەویست؟ دوو گورھان ژاندرمە بە فەرماندەرایەتی ی اوهر فاروقی، دووی دیکە بە فەرماندەرایەتی سەروان عزیززەت نووری و دووش بە

فەرماندەرایه‌تی سەروان عەلی گاوری بە لایه‌کی دیکه دا هەلیان کوتابوو هەر کیو پاره‌ی. باشه ئه‌وه به راستی هه‌له نه‌بوو؟ په‌نجا پیاوی هه‌لسووڕ بۆ راوی ئه‌وه چه‌تانه به‌سه. عارف سایم به‌گ و بایرامو‌غلی ده‌یانه‌ویست له‌شکره‌که زۆر بی و مه‌به‌ستیش ئه‌وه بوو که جووتی‌ره‌کانی توو‌رووسی چاو‌ترسین بکه‌ن. توانیایان به‌وه هه‌موو ژانده‌رمه، چه‌کداره داوخوازه و له هه‌مووانیش گرینگتر و به‌رچاو‌تر به بایرامو‌غلی خو‌ی، ترس، ئالۆزی و دل‌ه‌راوکی بخه‌نه نیو جووتی‌ره‌کان، ئه‌وه‌ی دیکه هاسان ده‌بوو. میژوو نیشانی داوه جووتی‌ر له رابردووش دا له ژانده‌رمه‌ی هەر ترساون و هیژی زۆری نیزامی ته‌نیا شتی‌ک بووه که به چۆکی دا هی‌ناون.

بۆ ئیواری ئه‌وه هیژه گه‌یشته می‌رگیکی خواره‌وه‌ی کانی‌یه گولان. له وئ مانه‌وه خپوه‌تیان هه‌ل‌دان، مه‌ر و جوانه‌گیان کوشتنه‌وه و له مه‌نجه‌لی گه‌وره گه‌وره دا پلاویان لینا. خه‌رجی خواردنی ئه‌وه پیاوانه که له گه‌ل بایرامو‌غلی بوون، له سەر ئا‌غا و به‌گه‌کان بوو. عارف سایم به‌گ پی‌ی‌گوتبوون ئه‌وه پیاوانه‌ی وی گیانی خو‌یان بۆ ده‌وله‌تی ده‌ مه‌ترسی ناویشته‌وه، به‌لکوو له پی‌ناوی پاراستنی گیانی به‌گه‌کان دا سینگی خو‌یان به گولله‌یه‌وه ناوه، که وا بوو هەر ئا‌غا و به‌گیش ده‌بی هه‌موو خه‌رجی وان بده‌ن.

سولتانه‌و‌غلی و هیژه‌که‌ی سی‌شه‌وه و رۆژان له‌وه شویننه مانه‌وه. بۆنی پلاوی ده‌دیمنراو و که‌بابی سەر ئاوری ده‌گه‌یشته گوندی کانی‌یه گولان، به‌لام له ته‌واوی ئه‌وه ماوه‌یه دا ته‌نانه‌ت یه‌ک که‌سیش له دی‌ی را نه‌هاته خوارئ بلی به‌خیرین، یان لیان بپرسی بۆ کوئ ده‌چن. خه‌لکی دی‌یه‌که‌ی له مالی نه‌ده‌هاتنه‌وه و کەس له نیو دی‌ی نه‌ده‌بینرا. بایرامو‌غلی ئه‌وه‌ی پی‌سه‌یر بوو. ئاخه‌که‌ی خو‌ی پی‌رانه‌گیرا، یه‌کیکی نارده‌سه‌ری، بۆ لای نایبه زه‌ردی که دۆستی خو‌شه‌ویست و له‌میژینه‌ی خو‌ی بوو. نایب به‌ کابرای دا وه‌لامی بۆ نارده‌بووه و گوتبووی، له لایه‌ن منه‌وه له بایرامو‌غلی بپرسه، به‌لام پی‌ی‌بلی، مه‌گه‌ر هەر چاوم پی‌ی‌نه‌که‌وئ! له خودام ته‌له‌به‌ه خۆم نیشان بدا! ده‌بی ده‌ردی‌کی بده‌می ماست بی و له پی‌ش سه‌ی رۆکه‌ی! یانی ئیستا ئه‌وه هی‌نده بی‌چاو‌وو بووه، که ئا‌وا بکا؟ بی‌گومان ئه‌وه روه‌له‌مالاوی‌یه‌ی له عارف سایم به‌گی فی‌ر بووه! که چوو‌یه‌وه بۆ لای، لی‌ی‌بپرسه و پی‌ی‌بلی خو‌شم له چاره‌ی نایه و پی‌م‌خۆش نیه چاوم به‌ چاوی بکه‌وئ...

بایرامو‌غلی پیاوی دیکه‌ی نارده‌نه‌ی لای، به‌لام بی‌سوود بوو. ئه‌وه جار رۆسته‌مه کوردی نارده‌. نایب رۆسته‌می زۆر خو‌شه‌ده‌ویست، به‌لام ئیستا که ئه‌وه چوو‌ه ژوو‌ری و چاوی پی‌ی‌که‌وت، نه‌ چاوی لی‌کرد و نه‌ دواندیشی. رۆسته‌م ماوه‌یه‌ک راوه‌ستا و هه‌ول‌ی دا بی‌دوین‌ی، به‌لام سه‌رنه‌که‌وت و به‌ دل‌شکاوی گه‌رایه‌وه ئۆردوو‌گا‌که‌که‌یان:

– هەر زاری هەلنەپچرێ و نەیدواندم! چاویشی لێنەکردم! بایەخی سەگیکیشی پێنەدام. مات و بێدەنگ لە تەنیشت ئاورگی دانیشتبوو، دەتگوت پەیکەرەیهکی بێگیانە.

بایراموغلێ بە توورەیی هەستا سەر پێ:

– بۆخۆم دەچم، بزانی ئەو کابرایە بۆ وا دەکا!

سوار بوو و لە گەل رۆستەمی چوون بۆ نیو دیی.

لە بەر دەرگای مالی نایبی لە ولاخی دابەزی، دەرگای کردەوه، چوو زووری و گوراندی:

– ئافەرین نایبە زەرد! بە راستی دۆستایەتی ئاوا دەبی! لە کەنەخۆ ئەمن و تۆ برا بووین...

نایبە زەرد چوارمێردەکی، لە سەر کەولێکی، لە پەنا ئاوری، دانیشتبوو، دە گری ئاورەکەیهوه رامابوو و متهقی نەدەکرد، نە خۆی بزوت و نە چاویشی لێکردن، تەنیا هیندیک زیاتر پشتی دانەواند و لە ئاورەکەیی چوو پێشی.

– ئەوه منم، بایراموغلیم، نامبینی؟

نایب کەمیگ شانی هەلنەکاند.

– نایب، میوانت هاتوون، میوان دیاریی خودایە! نامانبینی؟

بەلام نایب خۆی هەر نەبزوت. لە هەموو ژیانێ دا بایراموغلێ نەکەوتبوو و دۆخیکی ئاواوه و کەس ئاواي هەلسوکەوت لە گەل نەکردبوو. چۆن دەبی نایبە زەرد وا بکا؟

– گوتم ئیمە میوانین و میوان دیاریی خودایە. هاتوین سەرت بەهین! تیگەیشتی دەلیم چی، یان بە تەواوی شیت بووی سەگە زەرد؟

نایب کە ئەوهی بیست، وەک گوللەیی دەرپەری، لە پێش بایراموغلێ راوهستا و بە بزەیهکی تالەوه گوتی:

– شیت؟ ئەگەر شیت لە دنیاوە هەبن، پیم بلێ بزانی کەس بە قەد تۆ شیتە؟

خەلکینە بزانی! ئەوه بایراموغلێی بەنیوبانگە، کە سەردەمیگ عەززی لە بن پێی دەلەرزێ، ئەو کەسەیه کە وەک هەلۆ سەربەرز و بێمنەت بوو. ئەو کەسەیه کە

گورپی وەک گورپی حەزرەتی عەلی، شیرێ خودای بوو. هەر ئەو پیاووەیه کە لە دەشتی و لە شاخی نانی هەزارانی دەدا! بەلام ئیستا وەرن بایراموغلێی گەوره

ببینن. ئیستا بۆتە مندالۆکەیی بەردەستی ئاغا و بەگان و هاتووە لە شاخی حەمەدۆکیان بۆ بکوژی، لە گەل ژاندرمه و پیاووەکانی سولتانوغلێیە زەردە،

قەمبەرۆغلی و کادیوغلێی ستمکار دەستی تیکەل کردووە، هاتووە حەمەدۆکی بگری، بە زیندوویی کەولێ کا، چاوی دەرھینێ و بیداتە دەستی سولتانوغلێ... بریا ئەمن

ئەو کاتەیی لە داردانیلی کەشتیە شەرکەرەکان لیمان پەیدا دەبوون و وه بەر

تۆپانیان دەداین، کوزرابام و ئەم پۆژەم نەدیبايه! خۆزگە لەو شەپرانە دا لەتوپەتیان کردبام و بستمە گۆرپیکیشم لە سەر ئەو دنیاىەى نەبا، بەلام بايرامۆغلىم ئاوا بە رووخاوى و زەبوونى نەدیبا! دەلین گورگ ئەگەر پیر بوو، دەبیتە مەسخەرەى سەگان. "بریا بايرامۆغلى بە جحیللى مردبای و نەگەیشتابیه ئیستا! پاشان بە هەردووک دەستە بەهیز و گەرەکانى رۆبوو یەخەى بايرامۆغلى. لەو حالەى دا چاوهکانى پیر ببوون لە ئاو و هەموو گیانى دەلەرزى:

- پیم بلئ بزائم، ئەو لەشکرت لە کى کردو بەيرامۆغلى؟ دەچى یە کوئ؟ دەچى حەمەدۆكى دەکوژى؟ لە هەلە داى بايرامۆغلى! ئەو حەمەدۆك نیه دەى کوژى، گوللە بە ژيانى لاوهتى خۆتەو دەنیى و لاوهتیی خۆت دەکوژى! حەمەدۆك نیه، بايرامۆغلى یە، کویرۆغلى یە، رەشمارە، حەزرەتى عەلى یە دەکوژى! هەموو ئەو دلانە دەکوژى کە بۆ عەدالەت لى دەدەن و دژى ستەم خەبات دەکەن! بایهخە ئینسانى یەکان دەکوژى! چىای توو پرووسى دەکوژى! بە راستى لە روت هەل دئ چاو لە چاوم کەى؟ وەلامم دەو، بايرامۆغلى ئازای بەناوبانگ! گویم لى بگرە بايرامۆغلى، ئەتۆ دەستت لە یاغیگەرى یە کیشایەو، چووى دانیشتى و ون بووى! ئەتۆ مردووى، بەلام خەلکى تەواى زنجیره چىای توو پرووسى ریزت دەگرن، لە لایان گەرەى، شیعەر، حەیران، بەیت و گۆرانیت بۆ دروست دەکەن و پیت هەل دەلین! بە یاد و ناوى تۆو سەمای فەراندۆل دەکەن! بەلام ئەو جار ئەو گۆرانى، بەیت و سەمایانە تەواو دەبن و دەبنە ئى خەلکى دى... ئەو خەلکە میژووى تۆ و ناوبانگى تۆ هەم لە دللى خۆى و هەم لە سەر ئەو عەرزەى دەسپیتەو! گویت لى بوو، بايرامۆغلى؟

دواى ئەو قسانە هەستا و وەدەرکەوت. خۆر دەدرەوشایەو و کزەبايه کى سارد لە سەران را دەهات. نایبە زەرد لە سەر کۆلکە دارىکى، لە بن دارگۆیزە گەرەکەى قولینچکى حەسارىيان دانیشتبوو و دە بیرانەو رۆچووبوو. لەویو خىو تەکانى هۆردوو کەى دیار بوون. بايرامۆغلى بە لارەو لارەو هاتە دەرى و چوو بۆ لای نایبە زەردى. شەپکەى کلاو کەى چاوهکانى و بەشیکى پوخسارى شار دبوو. هیندیک چوو پيشى، راوہستا، دەتگوت دەیهوئ شتیک بلئ، بەلام پرووى وەرگپرا و گەرايهو. هەموو گیانى دەلەرزى و بە زەحمەت دەى توانى بە پيوه راوہستى. لغاوى ئەسپەکەى لە دەستى رۆستەمى وەرگرت، بەلام لاقەکانى هیندە دەلەرزین، کە نەى دەتوانى خۆ باویتە سەر ئەسپەکەى و سوار بئ. چاوى دە رەشەو دەهاتن، نیوچاونى گنج ببوو و لیوہکانى دەلەرزین. لەسەرەخۆ، لە حالیک دا سەرى داخستبوو، لغاوهکەى دە دەستى دا بوو و ئەسپەکەى بە دواى خۆى دا دەکیشا، گەرايهو بۆ لای هۆردوو کەى. رۆستەمە کوردیش هەر چوو خىو تەکەى وى و لە پەناى دانیشت.

لە نەکاو بايرامۆغلى گوتى:

- نایبە زەرد راست دەکا. ئیئە دەچین لاوەتی خۆمان دەکوژین، کراسی کۆنەبزووتنەوێ خۆمان لە بەرمان دادەدرین. نایب دۆستە و پیاوی چاکە، دەنا دەبوو تفی دە چاوی کردبام.

رۆستەمە کورد ئاخیکی هەل کیشا و لە سەرەخۆ گوتی:

- بەلێ، من و تۆ هەردوو کمان خەریکین بچین ئەو گۆلانە لێرە، لە شاخی، شین بوون و هەر بۆخۆشمان پێشتر چاندوو مانن، پێشیل بکەین! هەر بریا ئەو رۆژە چە کمان دادەنا، مردباين و نەگەیشتباینە ئیستا و ئەو بەلایە بیینین کە تووشمان بوو!

- ئیستا ئیدی ناتوانین بلێین نا، وانیه رۆستەم؟

- نەخیر، ئیستا ئیدی درەنگ بوو، کاکە...

- ئەگەر بلێین نا و نەهەین، چ دەبێ؟

- خەلک دەلێن بایراموغلێ گەورە وەدوای کورپکی منداکار کەوتبوو کە ناوی حەمەدۆک بوو، دەیهووست کورپکە دەداو خا و بی گری، بەلام دواتر ترسا و گەرایەو. ئەو کاتی دەبینە گالتەجاری خەلکی و ئەو هەش زۆر ناخۆشە و لە داخان دەمری... خەلک ئەوکاتی باوەر ناکەن کە ئیئە دلمان بەرایی نەوادە شەری حەمەدۆکی بکەین و ئەو گۆلە پەر پەر بکەین کە بۆخۆمان تۆو کەیمان لە شاخی چەقاندو! ئەو کاتی ئیدی کەس نازانی کە بایراموغلێ پێیخۆش بوو بمری، بەلام تەقە لە لاوەتی خۆی نەکا...

- راست دەکەئێ کەس باوەر ناکا. بەلێ ئەو رێگایە چارەنووس خستوو یەتە پێش

ئیمە، لە وە زیاتر نیە! وا دیاری کراو کە حەمەد بە دەستی ئیمە بگیری!

بایراموغلێ لە حالیک دا هەر وا نوقمی بیرکردنەو بوو، بە دەرگای چادرەکە دا چاوی لە لووتکەکان کرد، کە هەر وا بەفریان پێو بوو و سپی دەچوون. کاتیک رووی دە رۆستەمی کردو، چاوەکانی ئاویان تی گەرابوو، پوخساری گرژ ببوو و گنجی نیوچاوانی زۆرتر وەدەرکەوتبوون. بۆلەیهکی لێهات و وەک ئەوێ لە گەل خۆی بی، لە بن لیوی یەو گوتی:

- هیوادارم حەمەدۆک یەکسەر بمان پیکێ، ئەو دەمی هەر نەبێ شەرەف و ئابروو کەمان پێ دەمینێ.

رۆستەمە کوردیش دەسبەجێ گوتی:

- هیوادارم وا بی!

بایراموغلێ بە پیاوەکانی گوت خێو تەکان بخەن. کۆ کردنەوێ ئەو خێو تەنە لەستۆی کوێخای دیی بوو و بایراموغلێ پێیخۆش نەبوو لەمەو دوا چەکارەکانی تیکە لاوی خەلکی بن.

ئەو ھیزە شەو و پۆژیک بەرپۆه بوو. لەو بەینەى دا بەردەوام تەتەر دەھاتن ھەوائى تازەیان دینان. بایراموغللى ھەرلە سەر زینى ئەسپەكەى ماوھەك رادەما و بە بیرىكى ئالۆزەوہ گوئی دەدانى و پاشان ملی رېگایەى دەگرتەوہ.

کاتیک گەیشتنە سەرى شاخى، لە لای راستە، لە نیو دۆلئىكى دا، گوندیکیان بەدى کرد. پیاوھکان ماندوو و برسى بوون. دووکەل لە کولانەى مالەکان دەھاتەدەر. شوینئىكى بەرتەسكى ئاوالە لە نیو دئى ھەلکەوتبوو کە گىای سەوزى لى بوو، دوو دار پەلکی گەورەى لى پروابوون و جوگەيەكیشى بە نیوہراستى دا دەھات.

کاتیک خەلکی دئیەكەى چاویان بە وان کەوت، چوونەوہ نیو مالەکانیان و دەرگاکیان داخست. بایراموغللى دئى کە لە چاولئىکنانئىک دا یەك کەسئش بە دەرەوہ نەما.

چوونە بەر دەرگای خانوئىكى کۆن کە دیوارەکانى بە گلەسپى سواغ کرابوون و وئەدەچوو مالى کوئخای دئى بى. کەس بە پیریانەوہ نەھات. بایراموغللى وەك کەرولاننى لى ھاتبوو: قەتم ئاوا ھەلسوکەوت لە گەل نەکراوہ. جارن کە یاغى بووم، کاتیک رووم دە دئیەكى دەکرد، مەیدانە ئەسپىک بە پیرمەوہ دەھاتن، جیژنیان بو دەگرتەم، خەلک خودا خودایان بوو بچمە مالىیان و کاتیک لە دئیەكى دەمامەوہ، ھەموو مالەکان بانگەئیشتنیان دەکردم.

رەمۆ کەلەباب ھەرای کرد:

– ئەرى مالى، کەستان لە مال نیه؟

دەنگى زۆر بەرز بوو و ھەراکەى توورەبوونى تى دا دیار بوو. دیسان ھەرای کردەوہ، وەلام نەبوو و ھەموو دەرگاکیانیش داخرابوون.

بایراموغللى وەك ماری فیشکاندى:

– دەرگاکی لە رەسمە بەرن و بى کەنەوہ!

سئ – چوار چەکدار بەیەكەوہ دە دەرکەى رۆھاتن، لە رەسمەیان برد و کردیانەوہ. پاشان چوونە ژوورئ و چەند پیاویان ھینایە دەرئ، یەكئىکیان پیرەمئردئىک بوو ریشى سپى درئزئ ھەتا سەر سینگى دەھات.

بایراموغللى دە پیاوھکان راخوری:

– ئەو پیاوہ ریشسپىیەى بەردەن!

کاتیک پیاوھكەى ناسىیەوہ، دئى لە کن نەما. گىانى وا دەلەرزی، ئەسپەكەشى دە بنى دا دەستى بە لەرزئى کرد. ئەو پیاوہ پاشا ئەحمەد بوو کە لە کۆنەوہ دیوناس و دوستى نئزىكى یەكتر بوون. پاشا ئەحمەد خانوو و مەزرایەكى گەورەى لە دەشتئ ھەبوو و لە زووہوہ لە گەل ھەر کەس دوابا، دەى گوت ئەمن لە تائفەى دولکادیرلىیانم، تەنیا من لەو تائفەى ماومەوہ. ھئندئىک کتئبم ھەن، ئەوہیان تى دا نووسراوہ، کاغەزى سەرژمئىرى و مۆرى سولتانیم ھەیە، بەلام کەس بوئ

نەدەسەلماند، چونكە رۆژ بە رۆژ ئەوانەى واىان دەگوت و رەگەزنامە و مۆر و بەلگەشيان هەبوون، بەردەوام زىادىان دەکرد. ئاخركەى لە داخى ئەو خەلكەى پاشا ئەحمەد مالهەكەى پيچايەوه، لە دەشتى رۆيى و هاتە ئەم گوندى كه بنه مالهەكەيان زوو ليڤه را هاتبوون و هيشتا بەشيك لە خزمەكانى هەر لىبوون. لەم گوندهش پاشا ئەحمەد مەزرا و مالى خۆى هەبوو و دواى ئەوهى لەو گوندى دامەزرا، بوو بە كويخا. بايراموغللى ئەوهى نەدەزاکە.

– ئەحمەد پاشا، ئەمنت نەناسى يەوه؟

پاشا ئەحمەد بە رويەكى گرژەوه وەلامى داىهوه:

– ناسيمى يەوه! ئەمن چۆن دەبى ئەتۆ نەناسمەوه؟

– باشە، دەبى ئاوام هەلسوكەوت لە گەل بكەى؟

پاشا ئەحمەد بزەيهەكى تالى هاتە سەر لىوان:

– برۆ بايراموغللى! هەر ئىستا ليڤه برۆ! ئەمن و تۆ نانىكمان بە يەكەوه خواردوه و دياره دۆست بووين، بەلام ئىستا پيٽ دەليم برۆ، لە كۆلمان بەوه. برۆ حەمەدۆكى بكوژە! دە برۆ دەى بايراموغللى، دۆستى ديڤينم، كە وەك هەلۆى سەربەرز و بەرزەفەر بووى و وەك شەهينى چابوك بووى! برۆ قارەمانى قارەمانان! برۆ حەمەدۆكى بگره و بىكوژە...

– زۆر سەيره پاشا ئەحمەد، ئەمن بيستوومه كە حەمەدۆك هاتۆتە سەرت و هەرچى هەت بووه لى ئەستاندوو، واىه؟

پاشا ئەحمەد سەرى هەلينا و بە چاوه سەوزه بچووكەكانى سەيرى بايراموغللى كردو گوتى:

– بەللى راستە، حەمەدۆك هاتە مالىم و هەرچى زيڤ و زيوى كۆنم هەبوو، لى وەرگرتم و بە سەر ئەو مندالانەى دا دابەش كرد كە بابەكانيان لە شەرى دا كوژرابوون.

بايراموغللى حەيران مابوو. هەردووكان چاويان دە چاوى يەكتر برى. پاشا ئەحمەد ديسان گوتى:

– بە رپى خۆت دابرو، بايراموغللى، حەمەدۆكى بكوژە، بەلام لە پشتەوه را تەقەى لى بکە، چونكە ئەوه زياتر لە كەسايەتى و ناوبانگى تۆ دەوشيتەوه.

پاشان بە دەنگى بەرز پي كەنى. پي كەنينىكى تال و روى وەرگيڤرا و چۆوه ژوورى. نيو دييه كە هەر وا چۆل بوو و تەنيا چەند مندال لە قولينچكيكەوه چاويان تى برىبوون، بەلام ئەوانيش كە زانيان چەكدارەكان ديتوويانن، رايان كرد و ون بوون. دەستەيهك مريشك و كەلەباب لە سەر كو خۆلەميشىكى چينهيان دەکرد و بالەكانيان لە نيو تۆزى دا دەبريقايەوه.

بايراموڤغلى لەو گەرانەى دا تووشى زۆر ھاوړپى كۆنى دىكەى بوو و هەلسوكهوتى هىچ كاميان لە گەلى، لە ئى نايىبە زەرد و پاشا ئەحمەدى باشتەر نەبوو. هەر قسە و تانە و تەشەرىكى ئەو كۆنە ھاوړپىيانە وەك خەنجەرى كارى لە دلى ئەو كۆنە ياغىيەى دەکرد. رۆژ بە رۆژ جووتيرەكان خراپتريان لە گەل دەجوولانەوه، قسەى سووكيان پىدەگوتن و بە چاوى سووك لييان دەروانين. بۆ يەك جاريش كەس قسەيەكى خووشى دە گەل بايراموڤغلى نەکرد، بەلام خەلكەكە و بە تايبەت دۆستە هەرە نيزىكەكانى خووى لەو گوندانەى چىاي، لييان نەدەپىچايەوه و هەر لۆمەيان دەکرد. ئەو جار بايراموڤغلى دەرسىكى تازه سەبارەت بەو ديھاتىيانە كە تا ئىستا بە دووړوو و بىبەليني دەناسين، فير بوو...

قاسيديك بە هەناسە برکە گەيشتى:

– ئەو رىڤگايەى گرتوتانە، راستە. ياوەر عەلى گاور و سەروان عىززەت نوورى لەو سەرهى حەمەدۆك و دەستەكەى وييان گەمارۆ داوه. نيو سەعاتى دى ناكيشى، دەگەنە وئ...

كابراى قاسيد باوەرپىكراوى بايراموڤغلى بوو، سەردەمى شەرى سەربەخوويش هەر راپۆرتچى خووى بوو و قەت هەلەى نەکردبوو. كابرا گوتى:

– ئەوان رىڤگاي پاشەكشەيەيان لە حەمەدۆكى بەستوه. هەر ئەم لايە ماوه كە بە تەواوى نەگىراوه. ئەگەر ئيوه بەو رىڤگايەى دا وەسەرکەون، بىگومان حەمەدۆكى دەگرن.

بايراموڤغلى سپى هەلگەرا، رووى دە عەلىيە شەلى کرد:

– ئەتۆ دەلئى چى عەلى؟ واىه؟

– شتى وا نابى! ئەو شوينەى من هەلمگرتوه، بە هىچ شيوەيەك بۆ ئەو لايە ناچى.

پاشان دەستى بۆ لاي پىچەوانەى وئ راداشت:

– شوينى چەتەكان ئاوا دەروا.

هيزەكە گەرايەوه و بۆ ئەو لايە رۆيى كە عەلى دەستى بۆ راداشتبوو...

شەر لە نيوان ياوەر عەلى و سەروان عىززەتى لە لايەك و دەستەى حەمەدى لە لايەكى دىكەوه دوو رۆژان دريژەى كيشا. ئەگەر بايراموڤغلى بە قسەى قاسيدەكەى كردبايە، ئەوه حەمەد و ھاوړپىكانى بە تەواوى دە گەمارۆ دەكەوتن و يان دەكوژان، يان دەگيران. زۆر زەحمەت بوو بتوانن دەروەستى ئەو هەموو هيزەى بىن. عەلىيە شەل و بايراموڤغلى چاكيان دەفريا هاتن...

كاتێك بايراموڤغلی هەوالی پێ دەگەشتت كه حەمەدۆك لە ئاكاچەكوڤیە، ئەو دەچوو بۆ عەلیكوڤیە و ئەگەر حەمەد لە چیاى كوڤووری دیترا، ئەو دەچوو بۆ چیاى فەقیی. جووتیڕ كه یفیان بە وهى دەهات و ئەو جار بە دەهۆل و زورناوه بەرهو پیری دەچوون، داوه تیان بۆ دەگرت، بانگهێشتنیان دەکرد و پزیزان دەگرت. بايراموڤغلی ئیدی خوڤه و یست ببوو، كۆنه دۆسته كانی لووتیان لێ هەل نە دەنگاوت و پشتیان تێ نە دەکرد، بە پێچهوانه وه لە دووره وه بەرهو پیری دەچوون، دە ئامیزان دەگرت و یادی رابردوویان لە گەل دەکرده وه.

زستان بە سەر دا هات، بێ ئەوهی بايراموڤغلی تەنانەت یەك جاریش لە گەل حەمەدۆكى تێك ئالقابن و لیکیان دابێ. لە حالێك دا ژانده رمە كانی ژیر فەرمانی سەروان عیززەت نووری، كه هیزی یاوهر هالیشیان گەشتبووه یارمەتی یه، چەندین جار لە گەل چەتەكان تێك هەلچوو بوون و زیانی بەرچاویشیان پێ گەشتبوو، بەلام چیا ن دە گەل حەمەدی پێ نە کرابوو و كه سیشیان بۆ بە دیل نە گیرابوو. دە ئاخى دا خەبەر بە شاری گەشتە وه كه بايراموڤغلی خو له شەرى گەل حەمەدی دەبویری و بە كورتى ناى كا. گەوره پیاوه كان زور تووره بوون. عارف سايم بەگ نامە لە سەر نامە بوى دەنارد و بە ترسەنۆك و خویری ناو دەبرد. خەلكیش دەیان گوت، بايراموڤغلی ناویری قەرە لە قەرەى حەمەدۆكى بدا. تەنانەت كاتێك تووشى بووه، ئالای سپی بە دەستەوه گرتوه، حەمەدیش پێ عەیب بووه بى كوژی و رپی داوه بپروا...

ئەو زستانە بەفریكى زۆرى لە گەل بوو. لووتكه كان، دارستان، بناره كان، گونده كان و چۆمه كان هەموو دە بەفرى دا ون ببوون. هاتوچۆ زور زەحمەت بوو، بەلام فەرمانده ره كان كه ئیستا یاوهر فاروق و هیزه دەستچنكراوه كه ی ویشیان هاتبووه گەلێ، لە سەر ئەوهی سوور بوون كه حەمەدۆكى پێش ئەوهی بەهار دا بێ، دە داو خەن و بى گرن. هەر بۆیه ش سەرەپای ئەوهی سەرماكه توند بوو و دەست و لاقى خوڤیان و پیاوه كانیان لە سەرمان سڤ دەبوو، هەدایان نە دەدا، هەر وا دەگەرپان و شاخ بە شاخ و ئەشكهوت بە ئەشكهوتیان دەپشكنی. عارف سايم بەگ ئیدی بە كرده وه لەو شارەى جیگیر ببوو، لە ویوه دستووری بۆ دەوروبەر دەنارد و چاوه دیری بە سەر كاروباره كان دا دەکرد. هەموو فەرمانده ره كان دەیان زانی ئەگەر لەو پێسپیراوی یه دا سەر نە كهون و نە توانن پێش بەهاری كۆتایی بە گرتى حەمەدۆكى بینن، ئەوه رێگای پێشكهوتن و گەشه كردنیان دەبەسرى و تەنانەت كارەكەشیان دەچێ. خەلكی شاریش گالته یان بە بايراموڤغلی دەکرد و پێی پێ دەكەنین. ئەمەش ئەوى زور تووره دەکرد.

رۆژێکیان بەیاتی زوو لە خەوئ هەستا و بانگی عەلی یه شەلى کرد:

– هەستە عەلی، بە پەله خۆت دە بەر کەووە و وەرە لای من.

عەلی دەسبەجێ وەلامی دایەووە:

– لێرەم و ئامادەم، بایراموڤغلی.

– دەبێ هێرش بکەین. خەلک پێمان پێ دەکەن! هەر ئیستا نامەیهکی عارف سایم بەگیم پێگەشتووە، پەيامیکی مستەفا کەمال پاشای تێدایە و لە پەيامەکهی دا نووسراوە: ئەرێ ئەو بەیراموڤغلی چ دەکا؟ چۆن دەبێ تا ئیستا هاوسەنگەری من نەیتوانیبێ کۆتایی بە ئازاوێ بستمەندالیکی بپێنێ! کە وابوو عەلی، دەبێ ئەمڕۆ نیشان بەدی کە عەلی یە شەلی شای شوینگێرانی. لە تۆم دەوێ دە ماوێ سێ رۆژان دا حەمەدۆکم بوو بدۆزی یەو!

– بووت دەدۆزمەو...

هەموو رۆژێ، بێپسانەو هەوالی تازە سەبارەت بە حەمەدۆک و دەستە جوړاوجۆرە حەوت حەمەدەکان، بە بایراموڤغلی دەگەشت، کە ئیستا پێوەندیی دە گەل ژاندرەمەکان گری دابوو. ئەو هێزانە بست بە بستێ شاخ، دەشت و گوندەکانیان دەپشکنی. لە نەکا و هەوالیان بوو هات کە حەمەد لەو سەری توورپووسی جیگیر بوو. ژاندرەمە هەلیان کوتایە سەر ئەو، بەلام هەر لە وێ ئاگادار کران کە حەمەد لە خوارەوێ ماراشی لە دەشتی گوندیشلی بە سەر چەند شوینانی داداوە. هەم بایراموڤغلی و هەم فەرماندەرە نیزامی یەکان ئەو هیان زۆر پێسەیر بوو، ئاخر حەمەدۆک چۆن دەتوانی ئاوا خیرا جیگۆرکی بکا و هەر رۆژە لە شوینیکی زەبر بوەشینی؟ بەلام وا دیار بوو حەمەدۆک بە وەش دەستی هەلنەدەگرت. هەر ئەو رۆژێ، لە سێ شوینی جیاواز، کە مەوداشیان لە گەل یەک زۆر بوو، هاوکات، هێزەکانیان لە گەل حەمەدۆکی تیکەهەلچوو بوون. دیارە بایراموڤغلی دەیان ئەو چ شیوێ یە کە حەمەد بەکاری دینی. بوخۆشی کاتی خۆی ئەو فیلهی دەکرد، هیندیک دەستە دیکی دروست کردبوون و هەمیشە کاتیک بوخۆی مەودای هەلسوو پرانی بەرتەسک دەبوو، ئەوان لە پشتەو و لە چەند شوینی جیاواز را شەر و پیکدادانیان هەل دابیساند و دۆخەکیان ئالۆز دەکرد. ئەو شیوێ یە کی دیکەشی دەزانی، کە زۆرجاران سوودی باشی لێ وەرگرتبوو و ناوی نابوو "تۆری جالجالووکە". دەیهو بیست ئیستا ئەو فیلهی لە حەمەدۆکی دەکار کا: دەزانم حەمەد زۆرتر لە کوێ دەردەکەوێ و دەمینیتەو، لە وێ مات دەبم، راست وەک جالجالووکە دە تۆرەکە دە، خۆ ماندوو ناکەم و بێ هەست چاوە پروان دەبم! زۆری پێناچی دێ و دە تۆرێ دەکەوێ...

دوای بیرکردنەو و لیکۆلینەو یەکی ورد، بایراموڤغلی عەلیکو و دەوروبەری ویی هەلبژارد. بە فەرماندەرەکانی گوت ژاندرەمە و چەکارەکانی خویان لە گوندەکانی وێ دامەزرینن و تەنیا گورھانی عەلی گاوری بجوولێ و هەلسوو پرێ. ئەو ئەفسەرە

شتیكى سەیر بوو. ماندوو نەدەبوو و بە دايم پیاوھەکانی هەل دەسووراند و دەی گێران. بە ئاستەم سۆسەى شتیكى کردبایه، ئیدی وهک ژهنگه سوورەى دەهارووزا و گوند بە گوندی ئەو ناوچەیهی دەگەرا. دیاره حەمدۆکی نەدەدۆزی یهوه و هەر بۆیهش گوشاری دەخستە سەر جووتیڤرهکان و ئازاری دەدان. بۆ ئەشکەنجە کردنی عەلی کەرتیشیش دەستی لە دوو نەدەکرد...

بایراموغلێ بە مشه گوشت مەر و گوشت جوانه گای دەدا بە هیزهکان و پرای سپاردبوو لە شاری را زوریان ئارهقی راکی بۆ هیئابوون و ئەوهش بەشیک لەو فیلهی بوو کە خەریکی بەکارهیانی بوو. ئەلبەت بە نهیانی لە گەل فەرماندەرەکان قسەى کردبوو و خواردنەوهی ئارهقی هەم لە ژاندرمهکان و هەم لە پیاوھەکانی خۆی قەدەغە کردبوو، بەلام بە پڕوالەت وا دەردهکەوت کە چونکە زستانه و بەفر دەعەرزى دایه، ئیدی ئەو هیزانە چالاکی رادهگرن و زستانهکەى بە خوڤگوزهراندن و حەسانهوه دەبەنە سەر. هیزهکەى عەلی گاوریش قەت چی بە دەستەوه نەدەهات و ئەوهش بۆ پلانی "تۆره جالجالووکە" ی بایراموغلێ بەقازانج بوو.

دوای شەر و پیکدادانیکی کە شەش سەعاتی خایاند، یاوهر عەلی گاوری و هیزهکەى پاشهکشەیان کرد و چوونه دبییهکی کە لە نیوه پراستی شاخی و لە نیو دۆلیکی رەوهزاوی دا هەل کەوتبوو. هەموو چوونه مالى ئاغای دبییهکەى، ژاندرمهى ماندوو و شەکەت لە دیوه خانى دەستیان بە چاخواردنەوهی کرد و یاوهریش لە گەل ئاغای لە قاتی سەرەوهتر دانیشتبوو، ئارهقی دەخواردەوه و هەرچی بە زاری دادەهات بەو یاغی یه رەوهکەى دەگوت کە بە هیچ شیوهیهک دە قاف نەدەکەوت و کەس بۆی نەدەگیرا، کە لە پەر دەرگا کەلینی کەوتی، گرمەى گوللهیهکی هات، دەرگا کەوتە سەرپشتی و دەنگیکی بەرز تییان راخوپی:

– نەبزوون! ئەمن حەمەدۆکم!

یاوهر پیکهکەى دانا و لە سەرەخۆ دەستی هەلینان. ئاغاش وهک وی کرد. چەتەکان یاوهریان برده قاتی خواری. ژاندرمهکان هەموو چەک کرابوون و قۆلبەست کرابوون.

حەمەد گوتی:

– تەهنگ و فیشهکەکانتان لی دەستینین، دەزانین بە کاری ئیوه نایەن، حەیفە بە ئیوه بن، بۆ ئیمە باشن، چونکە دەکاریان دەکەین. وایه یاوهر؟
یاوهر وهلامی دایهوه:

– قەى ناکا، با وابی، بەلام شتیکی هەیه بۆ من روون نیه. ئەگەر پیتان وایه ئیمە تەوهزەلین و حەیفە ئەو تەهنگانەمان پی بن، ئەدی بۆ بە سەر ئەوانه دا نادەن کە لە خواریهوهی عەلیکۆی، لە گوندیکی دانیشتون، هەر دەخۆن، دەنوون و بە سیلاویش

پراكى هەل دەقورپین. خو ئەوان تەفەنگ و فیشەکیان زۆرتر لە ئیمە پین، پوولیشیان زۆر پێیه! تەنانەت رەشاشیشیان پین و دیارە ئەو رەشاشانە بو ئیوه لەو تەفەنگانەى ئیمە پێویستتریشن.

- فەرماندەرى وان بايراموغلای یه. پیاو تیی ناگا خەریکی چ فیلیکی یه!

- ئەو تەنیا کابرایهکی سەرخۆشی ترسەنۆکه و پیاوی شەرئ نیه!

- ئەتۆ پیت وایه، ئەوانه ی باشی دەناسن، پێیان وا نیه!

- ئیستا ئەمن ناسیومه، هەر کەس وەک منى نەناسیوه. بزانی ئەتۆ لە لای راستی دەچى بو لای چەپ. خەلک هەموو پێی دەکەن و ئیدی ئەو کەسایهتی یه پێشوو نیه. بە راستی خویری یه! ئەگەر لە ترسی قسەى خەلکی ویرابای، لەمیژ بوو چەکەکەى دادەنا و دەگەراییه وه گوندەکەى خوێ. ئەرئ ئەتۆ قەت شتی وات دیوه کە کابرای چەتە چەک دانئ و پازدە سالان لە بن داوینی کراسی ژنەکەى دا خو بشاریتەوه؟

حەمەد وەلامی نەدایه وه.

- ئیوه دەنیرمه وه شاری، خوشت و ژاندمه کانیشت، بە دەست و لاق بەسراوی و دەتان دەمه وه دەستی عارف سایم بەگی. با بتبینی چ قارەمانیکی؟

- دەبوو بايراموغلایت ئاوا ناردبایه وه کە دەلیی مریشکی ترسەنۆکه! وات کردبا، نیوبانگت زیاتر دەرویشت!

- لە هەموو ئەو دنیاىه ی کەس بايراموغلای بە زیندوویى بو ناگیرئ!

حەمەدۆك یاوهر و ژاندمه کانی بە تەحسین تازى و دوو هاوپی دیکەى ئەسپارد. تەحسین ماوه یهک بوو هاوپیوه گەل دەستەى حەمەدی، ببوو شەرکەرکی چاک، باوهری زۆر بە حەمەدۆکی هەبوو و تەنانەت ئامادە بوو لە ریگای پاراستنى وی دا خوینی خویشی برپژئ.

تەحسین زۆری پێ خویش بوو بەسەر هاتەکانی خوێ بوو هاوپیکانی بگپیتەوه و بە راستی ئەوانیش کەیفیان بە قسەگپرانەوهی وی دەهات. هەر جاریکیش بەسەر هاتەکەى دەگپرایه وه، شاخوبالی تازەى لی دەنا و تاموچپژیکى نویی دەدایه. بوى دەگپرانەوه کە چۆن بە غاردان چۆتە شاری و هەوالی کوزرانی حەمەدی بوو ئاغا و بەگان بردوه، چەندیان مزگینی داوتی و چۆن کەبابچی یه کەش نە هیشتوه نان و کەبابی بخوا و لە کەبابخانەى وەدەرى ناوه، چۆن ژنان لە سەر تەرمى عوسمانی گریاون، کە پێیان وابوو حەمەده، چۆن ئەسپی حەمەدی لە سەر داریکی پایگرتوه و نە هیشتوه بیته خواری هەتا وەخت بووه هەموو گیانی بی بهستى و لە سەرمان بمرئ و چۆن دوايه لەو سەرما و باو بوورانە سەختەى دا لە مردن پرگار بووه و رەق هەل نەهاتوه. هیندە لەو ئەسپەى دەترسا، کە هاوپیکانی ئیستاش گالتهیان پێدەکرد و جاری وا بوو لە پرپک دەیانگوت: ئەها ئەسپە کویت هات و ئیدی

تەحسین وەك میژۆكەى دەلەرزى و كۆنەمشكى لى دەبوو بە قەيسەرى. دەى گوت:
ئەرى ئەو حەمەدۆكە بۆچى ئەو ئەسپەى بەرەلا كۆدو؟ خۆ وەللاھى ئەو لە عەلى
كەرتىشى چەمووشتەر و ناجسنتەرە.

– ئەسپە كوئىت روھى حەمەدۆكى دە بەر داىە!

– بەو شىوہیەى باسى ئەسپەكەى مەكە، حەمەد گۆیى لى بى، پى ناخۆش دەبى...

– ئەو ئەسپە وەك باشووى واىە...

– باشوو چاوى دەردىنى.

– حەمەدۆكىش ئەو دەمى چاوى تۆ دەردىنى!

– خودا بكا باشوو چاوى ئەو ئەسپەى بکۆلى، با حەمەدۆكىش چاوى من دەردىنى!

– ئەسپەكە بە ئاسمانى دا فرى.

– خۆ گۆللە بارانىان كۆد.

– زىندوو بۆو و بوو بە ئەسپىكى ئەفسانەى!

– ھەر بۆیەش لە باشووى ناترسى!

– بەدى! ھەر گىانلەبەرىكى سەر ئەم عەرزە لە شتىكى ھەر دەترسى!

– ھەلۆش بۆى ناکرى ئەو ئەسپەى بترسىنى!

– باشە باشوو لە گەل ئەسپىكى كە دەفرى، چى پى دەكرى؟

– دەترسى، زۆر لە باشووى دەترسى.

بەفر لە چۆكى بوو. یاوەر لە گەل تەحسین تازى و دوو ھاوړىكەى دىكەى،
بەرەوخوار، بۆ لای دەشتى وەرئەكەوتن. گەيشتنە دىيەكى و لایاندا. لە وئ تەحسین
دەستى یاوەرى كۆدەو:

– ئەمن باوەر بە قەولى تۆ دەكەم. ئەتۆ بە راستى پیاوى و دەزانم ھەل نایەى.

– نا، بەلئىنت پى دەدەم ھەل نایەم، بەلام ئەگەر دەكرى، ئەسپىكم بۆ پەيدا كەن.

– بۆت پەيدا دەكەم، بەلام بەو شەرتەى كاتىك چووینە نىو شارى دەستت
بەستەو.

– بەلئىنت پى دەدەم.

ئەسپىكى زىنكراویان بۆ ھینا.

كاتىك گەيشتنە دەوروبەرى شارى، یاوەر عەلى گاور لە ئەسپەكەى دابەزى و
دەستى بۆ لای تەحسینى راداشت. تەحسین دەستى بەستەو و گوتى:

– فکرى وەى نەكەى، لىرە بمگرى، یان تەفەنگەكەم لى بستىنى! نەلىى ئىرە شارە و
دەسەلاتم ھەىە! ئەوہى بكەى، ئىدى حەمەد لە ھەر شوئىكەى بتبىنى، لىتخۆش

نابى و دەتکۆزى. پاشان دەزانى ئەمن ئىستا قاسىدم و چم لە سەر نىە.

یاوەر عەلى گوتى:

- وایه، دەزانم .
 دوو کەسە کە ی دیکە لێرە وە گەرانە وە شاخی .
 کاتیک گەشتنە نیو شاری، تەحسین پێی گوت:
 - پیت خۆشە پەتکە کە ی شل کە مە وە؟ دەتوانم تەفەنگە کە ی خۆشمت بە مە ی، جار ی
 پیت بی!
- نا، تەفەنگم پێویست نیە، بە لام ئەگەر دە کر ی، دەستم بە تەواوی بکە وە .
 ئە و جار شان بە شانی یە ک دە پۆشتن .
 یا وەر عە لی ساتیک دواتر لە تەحسینی پرس ی:
 - پیم وایە پرس یاریکت دە دلی دایە! ئەگەر وایە بپرسە، وە لام ت دە دە مە وە!
 - ئە ری وە ل لا... پرس یاری کە م ئە و یە ی وەر ی خۆم... دە زانم دە گە پێی وە شاخی، بە لام
 هەر دە سبە جی دە گە پێی وە، یان جار ی نا؟
 - هەر دە سبە جی دە گە پێی وە .
 - بو چی؟ ئیستاش بە تە مای حە مە دی بکوژی؟
 - دە مە و ی بە دیلی بگرم و دیارە ئەگەر بە زیندووی بی بۆم نە گیرا، بی کوژم .
 - یا وەر م جا بو ئە و ی دە کوژی؟ خۆ تا و انبار یە کی دیکە یە...
 - کی تا و انبارە؟
 - ئە سپە کە...
 - کامە ئە سپ؟
 - ئە سپە شیتە، ئە سپی حە مە دۆکی. دە زانی هەر تا و انیک دە کر ی، کوشتن،
 تالان کردن... هە موی تا و انی ئە و ئە سپە یە... ژیا نی حە مە دی بە ژیا نی ئە و
 ئە سپە یە وە گری درا وە. دە لێن هە تا ئە و ئە سپە زیندو و بی، هیچ کە س حە مە دی
 پێ نا کوژ ی...
 - ئە منیش ئە وە م بیست وە...
 - یا وەر م، ئە و ئە سپە ی بکوژە! دیارە ئەگەر بو ت بکر ی، چونکە وە ک برو و س کە ی
 دە ر دە پە ری... خە لکیش قووت دە دا.
 - خە لکی قووت دە دا؟
 - بە لێ! جا ئەگەر ئە تۆ دە روە ستی وی بی، حە مە دی هەر بە دە ستان دە گری!
 - زۆر باشە، دە ی کوژم، بە لام ئە منیش دا وایە کە م لە تۆ هە یە.
 - چ دا وایە ک یا وەر م؟
 - وەرە گە ل من! کار یکی وا دە کە م ببە خشر یی. ئە من دە زانم کە تۆ هیچ تا و انیک ت
 نە کرد وە .
 - یا وەر ی خۆم، ئە من تازە یا غی بووم و لە شاری ناتوانم بزیم .
 - بو ناتوانی؟

مورتهزا گوتی:

– با، دەبیتت...

دەستی دە باغەلی نا، سێ ئەسکیناسی سەد لیری دەرینا و نیشانی تەحسینی دان.

– دەزانی ئەوانە چن؟

– چۆن نازانم، سێ ئەسکیناسی سەد لیری، لە سەر یەك دەکاتە سێسەد لیر.

– زۆر باشە، ئەوانەت دەدەم.

تەحسین سەری بەردایەوه. پوولێکی زۆر بوو و نەوی وێرا چاوی تێبڕی. چاوی پڕ بوون

لە ئاو. بەو پوولە دەیتوانی سی گاجووتان بکری!

– نامەوین!

ئەوهی گوت و پۆیی. بە پەلە لە شاری وەدەرکەوت. هەر غاری دەدا و دەتگوت

هەژدیها رپی دەکەوئ. چەند پوولێکی زۆر بوو! سی گاجووتی بە کەیف، یان سێسەد

لیر!

هەر پۆژی دواتر یاوەر و پیاوێکانی گەرانەوه شاخی. ئەو جار زۆریش بە

توورەیی یەوه. یاوەر سویندی خواردبوو کە حەمەدۆکی هەر دەبی بگری، بە دەست

بەسراوی بیباتە شاری و تەسلیمی عارف سایم بەگی بکا، دواوەش هەر ئەوئ

شەوئ ئازادی کا. بەلام ئیدی هەر ئەو جارە و هیچی دی! جاریکی دیکە بیگریتهوه،

دەبا لە نیوهرستی شاری، یان لە لای پردی لە سیدارەدی دەدا. بەلام... بەلام دەبی

پیش هەموو شتیکی ئەسپەکەدی بکوژی، چونکە قەولی بە تەحسین تازی داوه.

" بایراموغلێ حەمەدۆکی بۆ ناگیری، مەلایکە بی، شیری سەحراوە بی، پلینگی

دارستانی بی، یان رۆستەمی زالی بە نیوبانگیش بی، هەر بۆ ناگیری، تەنانەت

ئەگەر ببیتە حەزرتی عەلی و شمشیری دووسەریشی پی بی! بایراموغلێ پیر بووه،

زۆریش، چاوەکانی چاک نابینن، سیرەدی بۆ ناگیری، قامکی پەلەپیتکەدی بۆ ناکیشری

و کەسیکی وا کوا دەتوانئ شەر لە گەل حەمەدۆکی بکا! بەلام وەک دەلین جییهک

مەلای لی نەبی، بە کەلەبابی دەلین بلقاسم! ئەو کاتەدی بایراموغلێ میری چیا بوو،

حەمەد هەر لە دایکیش نەبوو! بەلام ئەو پیرە پیاوێ ئیستا پی وایە ئەگەر حەمەد

جاریکی بە سەر دا بدا، شاخ، دارستان، ئاوهەلدیر و رەوێزەکانیشی هەموو بە سەر

دا دین! هەر بۆیە هەر باسی حەمەدی بکەن، هەتا گوئی دەگیری هەل دئ.

حەمەدۆک پی ناخۆشە بایراموغلێ رەگەل ژاندرمان کەوتوه، پی ناخۆشە ئەو

چوو دەستی دەگەل عارف سایم بەگ و ئاغا و بەگەکانی دیکە تیکەل کردوه و بۆتە

دورژمنی وی. هەمیشە لە خودای دەپاریتهوه بمرئ، بەلام تووشی چارەنووسیکی وەک

ئی بایراموغلێ نەبی! دەلی بە گوللەدی خویری یەکی بکوژریم کە دەستدریژی

كردبیتە سەر خوشکی خۆی، پیم خۆشتره له وهی دوارپۆژم وهك وی بی! دهلین له سهریهك له سهریهك رای دهسپیریتی و دهلی: چی دی له بهرم ههلمهیه، دهبی ئەمن و تۆ ههر لهو شاخانه لیکێ دهركهین. پۆژیک بوو ئەو کیوانه له بن پپی تۆش دهلهرزین. ئەوکاتی کراسه پپروژهکه ده بهر تۆ دا بوو، وهك ئیستای من. بایراموغلێ، یانی گیانی خۆت هینده خوش دهوئ، که ههول دهدهی کونیکی بدۆزییهوه، وهك ماری بخزییه نیوی و خۆتی تی دا بشاریهوه؟ ئاخ بایراموغلێ، ههلویهك به سهر لووتکهی ههره بهرزی چیاوه دهفرئ، بالی لیکدهدا و ههموو دنیای ده بن بالی خۆی دا دهبینی. لهوانهیه هیندیک ئینسانی ئازای وا ههبن، که له مردنی بترسن، بهلام من نا! درهنگ یان زوو ئەمنیش دهمرم و دهزانم دنیا به کهس نامینی. بایراموغلێ ژیان له شهرف و سهربهرزی به نرختر نیه. ئاخ بایراموغلێ!"

له شاران و له دییان خهلك کو دهبوونهوه، باسی بایراموغلێیان دهکرد و قسهی ناحهزیان پپدهگوت. بهیتیان بو دروست کردبوو و لهو بهیتانه دا به ترسهنۆک و بیوره ناو دهبرا. خهلك که گوئیان لهو بهیتانه دهبوو، گالتهیان به بایراموغلێ دهکرد و پپی پپدهکهنین. ئەو بهیتانه به گوئی عارف سایم بهگی گهیشتنهوه. پۆژیکی چاوهشه کهچهلی خهلكی گوندیکی شاخی بانگ کرده لای خۆی و بهیتهکهی پپگوت. دهو بهیتهی دا چاوهشه کهچهل حهمهدی هینده بهرز کردبووه، گهیاندهبوویه ئاسمانی و بایراموغلێشی وا نزم کردبوو، ده قورپییهوه بردبوو. به فهرمانی عارف سایم بهگی، سامی تورگوتی ماموستا، ئەو بهیتهی له ههوهلی را تا ئاخیری نووسییهوه.

ئەو قسه ناخۆش و ناحهزانه به گوئی بایراموغلێش گهیشتنهوه. جاری وا بوو پپکهنینی پپدههاتن، جاری وا بوو نارهحت دهبوو و هیندیک جاریش تووره دهبوو و له داخان شهوانه خهوی لینهدهکهوت. بهیتیک سهبارت به وی له سهر زمانان بوو، که عهلی زارفایش دروستی کردبوو و بایراموغلێش زۆری سهرنج دابوویه. دهو بهیتهی دا بهیتویژ بهسهرهاتی مندالیی بایراموغلێی دهگیپرایهوه. باسی ئەوهی دهکرد که چۆن بابی چوو بووه شهپئ و ئیدی نهگهراپووه. باسی ههموو ئەو چارهپهشی و کویرهوهری یانهی دهکرد، که به سهر دایک و خوشکهکانی هاتبوو. باسی یاگیگهری وی و ئەو زالمه ملنهستووهرانهی دهکرد که به دهستی وی کوژرابوون. لیپه دا ئەو له ریزی کویروغلێ، رهشمار، بابه ئیسحاق و گهنج عوسمانی دانرابوو. بهیتویژ پپی ههلهگوت، ستایشی قارهمانهتی وی دهکرد و وهك پالەوانیکی به دل و جوامیری دهناساند. ئەو جار که دههاته سهر باسی ئەو سهر دهمهی که بایراموغلێ دواي شهپئ سهربهخویی دهستی له شاخی ههلهگرت و وهك مروفتیکی ئەمین، راست و تهریکهوتوو له ماله خۆی دانیشت، ههم وشهکان و ههم

ئاهەنگى بەيتەكە گەرموگور و نەرمونيان بوون و پەر بوون لە ھەستى دۆستايەتى، ئاوات و خوشەويستى. بەلام کاتىک دەگەيشتە سەر ئەو باسە کە بايراموغللى برپارى دا بۆ شەرى ھەمەدۆكى بچیتە شاخى، بەيتەكە دەبوو بە خەم، دەبوو بە ھەسرت و داخ و ئەوانەى گوڤيان لى دەبوو، زور نارەھەت دەبوون و دلپان بە بايراموغللى دەسووتا. لیرە دا بەيتەكە دەبوو بە بەيانى پەژارە و خەم، داواى دەکرد بیسەر ورد بیتەو، لە قوولایی دەردەكە بگا و لە نەكاو توند دەبوو، دەبوو بە توورەيى، دەبوو بە گلەيى و گازەندە، دەبوو بە سەرکۆنە و بە سەر ئەو کۆنە ياغىيەى دا دەبارى. ئەوجار بەیتوڤژ وەبیر بايراموغللى دەھینايەو کە ئەو بۆ ئەو نەدەبوو ھیندە دابشكى و لە ھەموو شتىک باشتر ئەو ھەيە کە ھەرچى زووتر بمرى و ئەو پەلە شەرمەى لە میژووى ژيانى بسریتەو. ئەو جار داخ، ھەسرت و توورەيى تەواو دەبوو، گالتە و قسەى سووک دەھاتە گۆرپ و سەرەنجام بەيتەكە بە شینگىرىيەكى ناخۆش بۆ بايراموغللى كۆتايى پى دەھات...

بايراموغللى دەستورى دا:

– لە ماوەى دوو رۆژان دا دەبى عەلى زارقایشم بۆ بىننە ئیرە، نەھات، تەرمەكەى بىنن. پىي بلىن سازەكەشى لە بىر نەچى...

پیش ئەو ھى دوو رۆژەكە تەواو بى، عەلى لە وى بوو. بايراموغللى بە نیوچاوانىكى گرژەو ھە چو بۆ لای:

– شایەر بەخیربى!

– وا دیارە بەخیر ھاتووم، بايراموغللى...

کاتىک عەلى زارقایش چاوى بە نیوچاوانى گرژى ياغىی کۆنەسال کەوت، ئەویش نیوچاوانى لە وى زیاتر تىکنا و گرژ بوو.

– بیستوومە بەیتىکت داناو و ناوت ناو "بەيتى بايراموغللى!"

– وایە.

– بۆم بلى، بزنام چۆن بەیتىکە.

– بۆت دەلىم بايراموغللى.

– یەك وشەشى لى نەپەرىنى!

عەلى زارقایشى شایەر و بەیتبىژ بزەيەكى ھاتى، سازەكەى بە سینگىيەو نا و دەستى پى کرد. خانووەكە زور گەورە بوو و پەر بوو لە خەلك، بەلام کەس سريوہى نەدەھات و ھەموو خەلكەكە بە ھەموو ھەست و بىریانەو لە گەل بەيتەكەى تىكەل ببوون. بايراموغللى چوارمىردەكى دانیشتبوو، پشتى وە دیوارى دابوو، دەستى راستى بە پشتىنەكەيەو بوو، گوڤى دابوو بەيتەكەى و مووى لى نەدەبزووت.

بەيتەكە زور بوو و ئەو ھەندە خوش بوو کە خەلك نەیانزانى چۆن شەو کە بە پەنا لەرەى دەنگى عەلى و وشە بە سۆزەکانى بەيتەكەى دا تى پەرى. کاتىک کەلەبابى

بەیانى خویندى، عەلى لە بەیتەكەى بۆو. لە گەل ئاخر وشەى بەیتەكە، دوو دلۆپ فرمیسك لە چاوهكانى بايراموغللى هاتنەدەر، بە سەر پوومەتى دا شۆر بوونەو و دە سمیلە پرەكانى دا ون بوون. ئەو جار بە دەنگىكى هیدی كە بە زەحمەت دەبیسرا گوتى:

– زارخۆش... ياخوا ئەو دەنگەت نەپزى و ئەو توانایییەت هەر وا گەشە بكا!
 وشەكانت زۆر جوانن، راستن، حەقن، رەوان و ئازایانەن. هەتا شایەر و بەیتبیزی
 وەك تۆ هەبن، جوانى و حەق و راستیش هەر دەمین!

– ئەمن زۆرت سوپاس دەكەم، بايراموغللى...
 شایەرەكە هەستا و ئەوانى دیکەش هەموو هەستان. بايراموغللى قۆلى عەلىی گرت
 و لە گەل خوی بردىیە دەرى. مانگ هیشتا تەسكە شەبەقیكى مابوو و بەفرەكە كە
 رەنگىكى شینی كالى بە خویەو گرتبوو، لە بن پێیان دا سیرەى دەهات. ئەو دوو
 پیاو لە سەرەخۆ هەنگاویان هەل دینایەو و سێبەرەكانیان وەپیشیان كەوتبوون.
 بايراموغللى بە گەرمى باسكى بەیتبیزیەكەى گوشى:
 – باش دەبوو ئەو بەیتە ئاوا كۆتایی نەهاتبا! پیت وانیه عەلى؟
 – با... زۆر باش دەبوو ئاوا نەبا...

ئەوجار لە حالیک دا بەیەكەو بەسى شایەر و گۆرانیبیزی كۆنەكانى وەك
 كاراجوغللى، دادالوغللى و ئاشق خەلیلیان دەکرد، هاتنەو ژووری. كەترىیەكى پڕ
 لە ئاوى كۆلیو لە قولینچكىكى ئاورگى لە سەر پۆلووان بوو و چادانیک چای
 دیمكراوى لە تەنیشتی دانرابوو. قابله مەیهك نيسكىنە لە قولینچكىكى دیکەى
 ئاورگەكەى دانرابوو، هەلم بە سووچىكى سەرى قابله مەكەى دا لە چیشتهكەى
 هەل دەستا و بۆنى نەعەنى بە دیوہكەى دا بلاو دەكردهو. سفرە راخرابوو و قالبیک
 پۆنى كەرەى تازە كە لە پەنا پيخوری دیکە دانرابوو، ئیشتیای پیاوى دەكردهو.

بايراموغللى بە جوانى ئەو رۆژەى دەهاتەو بەر، كە بابى دەستی دا تفەنگى و چوو
 شەرى. دوو برا و سى خالیشى هەر دەچوون. دایكى، باپیری و تەواوى خەلكى دى
 لە گەلیان چوونە شارى. هەموو لە مزگەوتى شارى كۆ بوونەو، خویان ساز كرد و
 شتومەکیان تیکنان.

پینج مانگیگ دواتر، هیندیک شتومەك و ناسنامەى بابى بايراموغللى و
 خزمەكانىیان ناردەو. وردە وردە دەرکەوت كە ئەوانەى خەلكى كیوپارەى بوون و
 چووبوونە شەرى، یەكیشیان نەماو و هەموو كۆژراون. دىبەكە تەنیا پیرەپیاو،
 پیریزن، نەخۆش، مندال و پەككەوتەى تی دا مابوون. ئەو جار ژنان هەموو كارى
 مەزرایەشیان كەوتە ئەستۆ.

پۆژيكي بايراموغلّي له گه‌ل دوو خوشكي كه له خۆي گه‌وره‌تر بوون، له مه‌زراكه‌ي خۆيان كه له دۆلّيكي خواره‌وه‌ي دّيي بوو، گي‌ره‌يان ده‌کرد. پاشنيوه‌پۆيه‌كي دره‌نگ سّي پياوي چه‌كدار په‌يدا بوون. گوتيان تينوومانه و داواي ئاوييان كرد. كچه‌كان له گۆزه‌ي كه له بن سي‌به‌ري پنچكيكي دانرابوو، ئاويان بو تّي كردن و دايان نّي. دار به‌پروويه‌ك له وي بوو، پياوه‌كان له بن سي‌به‌ري داربه‌پرووه‌كه‌ي بوّي كه‌وتن. دواي ماوه‌يه‌ك يه‌كيكيان كه سميلّي شوپ و دريژ بوون، رووي ده دايمي كرد و گوتي:

– ئه‌رّي ژنه‌كه ئه‌تۆ ئه‌و كچه جوانانه‌ت له كوئ گه‌وره كر دوون؟ چاو، هه‌ر دووكيان هينده ناسك و سپين، هه‌ر ده‌لّي تاويان نه‌ديوه! وا دياره چاره‌نووس ئيوه و ئيمه‌ي بو يه‌كتر داناوه! ئه‌و هاوپرّيه‌ي من، ئه‌و سميلّزه‌رده، وه‌خته بو تۆ شيت بي، خه‌ني بوو كاتيک زاني مي‌رده‌كه‌ت له شه‌رّي دا كوژراه و ئه‌تۆ ئيستا بيوه‌ژني! جا وا چاكه ئيستا ده‌ستي تۆ ده نيو ده‌ستي وي نيم. ئه‌تۆ بو وي و من و ئه‌و هاوپرّيه‌ي ديكه‌شم هه‌ر كامه‌و يه‌كيك له كچه‌كانت هه‌ل ده‌گرين!

هه‌رچه‌ندي دايمه‌كه‌ پاراوه، تووك و نزاى كردن، گريا و هاواري كرد، بي‌سوود بوو. پياوه‌كه ده‌ستي توند به دمى گرت و كي‌شاي بو لاي خۆي. دووه‌كاني ديكه‌ش خوشكه‌كانيان گرت و بو ئه‌وه‌ي نه‌توانن هاوار كه‌ن له عه‌رزىيان دان. بايراموغلّي ته‌مه‌نى هه‌ر چاره‌ سال بوو و بي‌جگه له وه‌ي ده‌ستدريژيكره‌كان وه‌به‌ر به‌ردان بده‌، هيجي ديكه‌ي له ده‌ست نه‌ده‌هات. يه‌كيك له پياوه‌كان تووپه‌ بوو و ته‌قه‌ي لي‌كرد. بايراموغلّي بي‌هۆش بوو، له بن پنچكيكي كه‌وت و كاتيک وه‌هۆش هاته‌وه دي‌تي خويى هه‌ر وا له به‌ر ده‌روا. گولله‌كه راني كوناوديو كرديوو. كراسه‌كه‌ي له به‌ر خۆي دادري، برينه‌كه‌ي پي‌به‌ست و هه‌رچونيك بوو، خۆي گه‌يانده‌وه دي‌ي. خه‌لكي دي‌ي ده فرياي هاتن، برينه‌كه‌ين بو ده‌رمان كرد و خزمه‌تيان كرد. زۆري پي‌نه‌چوو بايراموغلّي هاته‌وه سه‌ر پي و هيشتا برينه‌كه‌ي به ته‌واوي چاك نه‌هبوو، گه‌رايه‌وه شويني خه‌رمانه‌كه‌يان. گي‌ره‌ي كرد، خه‌رماني هه‌لاويشت، و گه‌نمى ره‌نيو هينا و هينايه‌وه مالى. هيج‌كه‌س نه‌ي ده‌زاني دايمي و خوشكه‌كاني چي‌يان به سه‌ر هاته‌وه و له كوئ. كوره‌كه له داخان و له نا‌ره‌حه‌تي‌يان ده‌ت‌گوت شيت بوو. پۆژيكيان ده‌مانچه‌ي بابي له قه‌دي به‌ست، چوه‌ شاخه‌كاني ده‌وربه‌ري خۆيان و ده‌ستي به راهي‌ناني خۆي له ته‌قه‌كردنّي دا كرد. به داخه‌وه يه‌ك گولله‌شي نه‌ده‌پيكا. سّي گاي فرۆشتن و كارابينيكي چاكي به په‌خته‌وه كړي. چه‌ك ئه‌و سه‌رده‌مه‌ي زۆر گران نه‌بوو، چونكه ئه‌وانه‌ي چه‌كيان پي‌هه‌ل ده‌گيرا، يان له شه‌رّي بوون و يان كوژرابوون. پيره‌ پياويك له دي‌يه‌كه‌يان بوو، ناوي هه‌يده‌ره كورد بوو. هه‌يده‌ره كورد هه‌ر سّي كچي هه‌بوون و كه‌سي دي، زووتر له‌و ديوي چياكانه‌وه هاتبوو و له گه‌ل كچه‌كاني ده خانويكي گه‌وره‌ي دا ده‌زيا. ده‌نگۆ هه‌بوو كه هه‌يده‌ره كورد چه‌ند كووپه زي‌ري له نيو خانووه‌كه‌ي دا ده بن گلي خستوون.

حەیدەر دەولەمەند بوو و خاوەنی رەوێ ئێسپ و میگەلە مەرپێکی زۆر بوو و ھەرۆھەھا نێزیکەیی پەنجا تازیی رەسەنی، لاق و ملدریژی، باریکی سوور و رەشیشی ھەبوون. حەیدەر کورد ئەنگیوھییەکی بەنیوبانگ بوو. بایراموغلێ بە چاوی خۆی دیتبووی حەیدەر بە فیشەکیکی ھەلۆیەکی سووری لە ئاسمانی، لە بەرزایییەکی زۆر، دە فرینێ دا، بەردابۆو. ھەموو کەس دەیانانی حەیدەر چ ئەنگیوھییەکە و قەت فیشەکی بە خەسار نادا، ھەر بۆیەش نە چەتە و دز و نە خەلکی دیکەش دە خۆیان رانەدەدی بە مەبەستی خراپەوہ چاوی لە لای مائی وان کەن. بایراموغلێ تەفەنگەکی بە دەستەوہ گرت و چوو بۆ لای حەیدەر کوردی:

– مام حەیدەر، ھاتووم تەفەنگاویشتنم فیڕ کەیی. دەمەوئ ببمە ئەنگیوھییەکی وەک تۆ!

– تەفەنگەکەت تەفەنگی چاکە. ھیوادارم چاکی فیڕ بی و بتوانی چاکی کار پێبکەیی. کورم ئەتۆ کییی؟

– کوری بایرامیم، ئەوہی چووہ شەپۆ و نەگەراییەوہ.

حەیدەر بایرامی دەناسی و زۆریشی خوش دەویست:

– مافی خۆتە کورم، کاری چاک دەکەیی! ئەتۆ لە ھەموو کەس زیاتر پێویستیت بە وەییە ببیە ئەنگیوھییەکی کارامە. ئیستاش دایکت و خوشکەکانت ھەر بیسەرۆشویین؟

کە باسی دایک و خوشکە ونبووہکانی کرا، کورە وەخت بوو لە شەرمان بمرئ و وەک چەورەندەری سوور ھەلگەرا:

– شتیکم زانیوہ، کاری نەبی کوری گولمەزی بووہ!

حەیدەر کورد رقی ھەستا، لە داخان خویین دە رەگانی دا کولێ، ملی ھەلمسا و ھاواری کرد:

– ئەو بینامووسە خوییرییە! نەبی ویستوویەتی تۆلەیی خۆی لە بابت بکاتەوہ. بایرام پیاویکی ئازا بوو و ئەویش ھەتا بلیی بیورە و ھیچ و پووچ. دەیی... دەبا دەست بە کارەکەمان بکەین!

لە ویپۆژۆیوہ حەیدەر ئەوی ھەر بە بایراموغلێ، واتە کوری بایرامی بانگ کرد، وردە وردە خەلکی دیکەش وایان پێگوت و ناوہ راستییەکەیی بە تەواوی لە بیر کرا.

مانگیکی تەواو بە یەکەوہ خەریکی رەھینانی بوون. دواي ئەو ماوہییە رۆژیکیان حەیدەر کورد دەستی بە سەری بایراموغلێ دا ھینا و گوتی: ھیوادارم خودا پشت و پەنات بی و گوللەت جەرگی ناحەزان بدرئ! ئیستا ئەتۆ تەفەنگچی یەکی چاکی، کەس وەک تۆ نانگیوئ و تەنانت لە منیش ئەنگیوہتری! لە ھەموو ئەو ھەریمی، بە دەشت و شاخی یەوہ، کەسم پێشک نایە دە خۆی راببینئ کیبەرکییت دە گەل بکا.

بايراموڤغلى ده تهقه كردنى دا زور كارامه ببوو، بەلام هيشتا له نهى گولمه زوڤغلى ده ترسا. كه شهو داده هات ده رگاي له سه رخوى داده خست و شهو پيش له ترسان خهوى لى نه ده كهوت. نهى ده وپرا له ديش وه ده ركه وئى. زورى ههول ده دا به سه ترسه كهى دا زال بى، بەلام بى سوود بوو. روتىكيان داىك و خوشكه كانى هه لاتن و خويان گه يانده وه ماله كهى خويان. كه گه يشتنه وه، يه كجار شه كهت بوون و بو بايراموڤغلى يان گيرايه وه كه ده رفه تىكى له باريان بو هه لكه وتوه، ئيدى رانه وه ستاون، هه لاتوون و هاتوونه وه. بايراموڤغلى وهخت بو له خوشى يان بال بگرئ و مه رپكى كرده قوربانى، بەلام هيشتا دوو هه وتوو به سه ر را كردنى ژنه كان دا تى نه په ريبوو، كه شه وپكى، ده نيوه شه وئى دا، نهى گولمه زوڤغلى به دوو پياوه كانه وه پهيدا بوو، به خه نجه رى رووته وه خوى ده مالى رو كردن و به زورى، به راکيش راکيش ژنه كانى بردنه وه. بايراموڤغلى به شوينىكى نيو بر دا پيشا و بره ي لى دانه وه و له سه ر رپگايه بو سه ي بو دانانه وه. مانگه شه وپك بو وهك روژئى. پياوه كان به ژنه كانه وه به پيشى دا تى په رين، ژنه كان هيشتا هه ر ده گريان و هاواريان ده كرد، بەلام بايراموڤغلى وا ده لهرزى كه ده ستى تفهنگى نه ده گرت و قامكى په له پيتكهى بو نه ده كيشرا.

دواتر زور جاران هه ر به و شيوه يه ژنه كان هه ل ده هاتن و ده هاتنه وه، بەلام زورى پى نه ده چوو نهى گولمه زوڤغلى له گه ل پياوه كان ده هاتن و به پرچرا كيشان ده يان بردنه وه. جاريكيان داىكى ئيدى نه وه نده تووره بوو، كه خوى پى رانه گيرا و به سه ر بايراموڤغلى دا قيژاند:

– ئەتۆ پياو نى! جهرگ و هه ناوه ت خرا بن رو له! برىا ئەتۆم هه ر نه بووبا! ئيمه نه وه ده جار هه لاتين و هه موو جارى گولمه زوڤغلى دئ و به زورى ده مان با ته وه! ئەتۆش چاو شوڤ ده كه يه وه و مه قه ت لى نايه! سه يره، خه لكيش ده لىن له هه موو كه س نهنگيوه ترى و نيوبانگى تفهنگچى يه تيت له شاخ و ده شتى دهنگى دا وه ته وه. رو له خو پرى يه كه م! جرجه مشكى ترسه نوک! هه ر نهى چاتره، ناپياوى بى نامووس! بايراموڤغلى هيچى نه گوت. وه لامى خوشكه كانيشى نه دا يه وه، كه نه وانيش تووك و نزيان لى ده كرد. سه رى به ردايه وه و بى دهنگ بوو. پاشان له دىي وه ده ركه وت. كه لىنه دارىكى ديه وه، سى شه و روژان ده و كه لىنه داره ي دا مايه وه، نه هيچى خوارد و نه هيچى خوارد وه. دواى نه و سى شه و و روژه ي چوو له لاي هه يده ره كوردى و قسه ي له گه ل كرد:

– ده ترسم، ده ترسم بكورژيم. نه وه نده ده ترسم په له پيتكه م بو ناكشى. پيم خو شه خوم بكورژم، بەلام نه و بيره ترسه كه م زياتر ده كا! چ بكه م، نه وه شيت ده بم! خو پرى يه كهى وهك من خوشى پى ناكورژئ!

حه يده ره كورد ده ستى به سه رى دا هينا، قاقايه كهى كيشا و گو تى:

- وا نیه، پیت دەکرێ! پیاو بۆیه خەلکی، یان خۆی دەکوژێ، چونکە دەترسێ. ئەو کەسە زۆر زۆر دەترسێ، سەرەنجام پوژیک لە سنووری ترس دەچتە ئەو دیو و ئینسانیکێ ئازا و بێباکی لێ هەل دەکەوێ! ئیستا کە هاتووێه لای من و بوخۆت دەلێی کە ترس هەموو لەش و گیانتی داگرتو، ئەو بەو مانایەیه کە ترس ئیدی چی دیکە لە گەلت پێ ناکرێ! برۆ کورم، داوای سەرکەوتنت بۆ دەکەم و دلنیام هەر بەو شیوێه بچیه پێش، گۆلمەزۆغلی هیچ، دەتوانی سولتانیش بکوژێ! تەنیا یە کجار پەلەپیتکە ی بکێشه و ئیدی بوخۆشت پیت سەیر دەبێ، کە چەندە خیرا دەکەوێه سەر گەر و ئەوێه دەسکەرەو دەبێ، کەست دەروەست نایه!

پاشان... پاشان هێندە ی نەکیشا دایک و خوشکەکانی هەلاتنەو و گۆلمەزۆغلی هات بردنی یهوه. بایرامۆغلی سپی هەل گەر ابوو، لە پشت کۆلەکە ی خانووهکە ی، هەلکورمابوو و تییانەو رامابوو. دایکی هەر ئاورپیشی لێ نەدایهوه.

راست وەک جارەکانی پێشو، دوای ئەوێ ئەوان لە دەرگایه چوونەدەر، بایرامۆغلی هەستا، لە پشت پێرکی تەنگ و فیشەکانەکە ی دەرینا. فیشەکانی لەخۆ بەست و تەنگی بە دەستەو گرت، وەک دە خەوێ دا برۆا وا بوو، بە رێگا نیوبرهکە ی دا خۆی گەیانده پێشیان و لە شوینەکە ی جارن بۆسە ی بۆ دانانەو. دیسان ترس و سام تەواوی لەشی داگرتبوو، دەلەرزێ، دەتگوت تاي لێیه، لەشی وە سەر ئارهقە ی گەر ابوو و ددانی ددانی نەدەگرت. تاریکە شوو بوو و ئەستێرهکان شەبەقیکی کزیان هەبوو، بەلام ئەو بە باشی نەبی و دوو کەسەکە ی دیکە ی لە دایک و خوشکەکانی بۆ لیک دەکرایهوه. نەبێ لە پێشێ دەرپۆی، ژنەکان بە دوای وی یههوه بوون و دووهکانی دیکەش لە دواتر بوون. کە چاوی بە تارمایی نەبی کەوت، ئەوێه ترسا، سەری دەگێژەو هات، بەو حالەش سێرە ی گرت، پەلەپیتکە ی کێشا و دەسبەجێ بە دوای وەش دا، لوله ی تەنگیێ دە وانی دی کرد و پێیهوه نان. ئیدی ترسی شکا، دەر فەتی نەدانی و وەک بارانە ی بە سەری دا باراندن. لەو لاشهوه تەقه کرایهوه، بەلام ئیدی بایرامۆغلی گوێی لێ نەبوو. خەلکی گوندی بە بیستنی تەقهکە ی هەموویان وەخەبەر هاتبوون، چووبوونە دەرێ، لە پشت دار و رەووزان خۆیان حەشار دابوو و سەیری شەرەکیان دەکرد. کاتیکی ولات رۆوناک بوو، بایرامۆغلی فیشەکی پێ نەما. شەکت و ماندوو سەری وە سەر بنە داریکی کرد و یە کجێ خەوی لێ کەوت. ژنەکان چوونە سەری، بە هەرسێکان هەلیان گرت و بردیانەو مالی. هەر بە گۆللە ی هەوێ نەبێ پیکرابوو، بریندار ببوو، بەلام دواتر هەلاتبوو و دەرپاز ببوو. کەلاکی دووهکانی دیکەش لە وێ کەوتبوو. کەلاکەکان دە خوینی دا شەلال ببوون. کاتیکی بایرامۆغلی وەخەبەر هات و بۆیان گێرایهوه کە نەبی بە برینداری دەرپاز بوو، دەمانچە ی لە خۆ بەست و بە راکردن وە دوای کەوت. گۆلمەزۆغلی کە بە وە ی زانی لە گوندی خۆشیان هەلات، بەلام بایرامۆغلی لە دووی نەبوو. لە ئەسکەندەر وونی

گەيشته سەرى و لە نيوهراستی شاری تەقەى لى کرد، بەلام گوللەكەى بە هەلە چوو و وهنيوچاوانى كابرايهكى كهوت كه راست ده وهختى دا له پهنا نهى بوو. نهى خوى ون كرد، بايراموغللى شويني هەلگرت، بە دواى دا چوو بو ئانتاكياى و لهوى ديسان لىي ون بووه. بايراموغللى ماندوو نهدهبوو و هەر به دواى دا دهگهرا. شهويكى، له شويينيكي ديكه كتوپر به سەرى دا كهوت. ئىدى دهستى بو دهمانچەش نهبرد، يهكجى خوى پىدادا و ده بن خوى نا، بەلام خەلك گەيشتنه فرىاي نهى و بايراموغللىيان له سەر هەلپچرى. نهى ديسان بوى دهچوو. بهرهو ئاليپو پالاوتى و له ويوهش چوووه ديمهشقى، بەلام بايراموغللى وهك سيبهرى هەر به دوايهوه بوو. هەر نهشى دهگەيشتى و بوى نهدهكوژرا. جارجارىش دهىگوت بللى ئه و جار بىگەمى، بويرم تەقەى لى بكەم؟ نهى چوووه ئهدهنهى، بايراموغللىش چوو و سەرهنجام ئه وهاتهوه شاره چكۆلهكەى خويان و بايراموغللىش به دواى دا گەيشتى. ئهويپوژى بازار بوو و خەلك ئهوهنده زور بوو، دهرزيت ههلاويشتبايه، وه عەرزى نهدهكهوت. بايراموغللى كورى گولمەزى له نيزىك پردى، راست ئه شوينهى ئهسپهكەى حەمهدۆكى چهندنين سال دواتر لى گوللهباران كرا، دۆزىيهوه.

نهى پيش وى دهمانچهى هەل كيشا، بەلام بايراموغللى دهرفتهى پىنه دا قامك بگهيه نيته پهلهپيتهكى، وهك باشووى داىهاتى و دهستى ده تينتينۆكهى نا، به دهستهكەى ديكهشى هەلى كيشا خهنجەرى و خهنجەرى ههتا بن دهسكان له سينگى نهى برده خوارى. گولمەزوغلى دهسبهجى پىراهات، بەلام بايراموغللى دهستى لى هەل نهگرت، ديسان وه بهر خهنجەرانى دايهوه و تهواوى لهشى ئهجنى. خەلك له دهوروبهريان كو ببوونهوه و بىئەوهى ههولى نيوبژيوانىيه بدن، حەيران و بىدهنگ چاويان لى دهکردن. ههموو لهشى بايراموغللى، له بهرى پىي را ههتا تهپلى سەرى خويى لى دهتكا. سەرهنجام ههستايهوه و له دهوروبهرى خوى روانى. هيچى نهدهگوت و وهك ئهوه دهچوو هەر هوشيشى له خوى نهى. له نهكاو ئاورى دايهوه، چاويكى له مردوووهكەى كرد كه دهخويى خوى دا نوفم ببوو. كه ديتى خەلك له دەورى تهرمهكەى كو ببوونهوه و پالەپهستوى يهكتر دهدهن، ترسا، رهتى برد و خەرىك بوو له تهنىشت مردوووهكەى وه عەرزى كهوى. وئدهچوو خوین گرتبىتى، بەلام خوى گرتهوه و نهكهوت. لهو كاته دا دهمانچهكەى وه بير هاتهوه، دهريهينا و دهراغىكى تهواوى له مردوووهكەى بهتال كرد. پاشان زور به له سەرەخويى دهراغىكى ديكهى دهريينا، خستىيه سەر دهمانچهكەى، وهرسوورا و پرووى ده جادهى سەرەكیى نيو شارى كرد. ههموو پييان وا بوو دهچپته ژاندرمهخانهى و خو بهدهستهوه دهدا. بايراموغللى ههتا نيزىك ژاندرمهخانهى چوو، بەلام له وئ به خيراى چوووه كۆلانىكهوه، به راكردن به نيو كۆلانهكەى دا تى پهرى و خوى گهيانده نيو دهوهنان، ئهوهندهى بللى يهك و دوو له تهپكى وهسەرکهوت، ئاوهژوو بووه،

خۆی گەیانده دارستانی و له دۆلێکی دا کانییەکی خۆشی دیتەوه. له سهه کانییەکهی راوهستا و تیروپری ئاو خواردهوه. خوارهوهی کانییەکهی قامیش و پنگه‌لانیك بوو ماری تێنه‌ده‌چوو، خۆی ده‌نیو پنگه‌لانه‌کهی راکرد، شوینیکی قوولی دۆزییەوه و درێژ بوو. زۆری پێنه‌چوو ئاگای له‌خۆ برا و وه‌ک کۆلکه‌داریک له‌ وێ که‌وتبێ وا بوو. ژانده‌رمه‌ زۆری لێ‌گه‌ران، به‌لام نه‌یان‌دۆزییەوه.

هه‌والی کوزرانی گۆلمه‌زۆغلی که‌وته سه‌ر زار و زمانان و نیوبانگی بایرامۆغلیش ته‌واوی چپای توورپوس و چوکوپراوی داگرت. ئیدی بایرامۆغلی یاگی بوو. دواي ماوه‌یه‌ک هیندیک که‌سی دیکه‌شی ره‌گه‌ل که‌وتن، که‌ هه‌موویان ئازا و به‌ وره‌ بوون و بۆخۆی ده‌سته‌یه‌کی پیکه‌هینا. بایرامۆغلی سالانیکی زۆر چه‌ته‌ بوو. خه‌لک خۆشیان ده‌ویست و پێگه‌یه‌کی به‌هێزی له‌ نیو خه‌لکی شاخی دا هه‌بوو. بایرامۆغلی له‌ ده‌وله‌مەندانی ده‌ستاند و ده‌ی دا به‌ هه‌زاران. شایه‌ر و به‌یتبێژی هه‌موو گونده‌کان پێیان‌هه‌ل‌ده‌گوت، به‌یت و گۆرانیان بۆ داده‌نا و شایییان بۆ ده‌گێرا. هینده‌یان خۆش‌ده‌ویست ده‌یان‌هینا ریزی کۆیروغلی، گه‌نج عوسمان و ئەسکه‌نده‌ری جووتشاخی گه‌وره‌. وای لێ‌هاتبوو ده‌یان‌گوت بایرامۆغلی ده‌ستی به‌سه‌ری هه‌ر نه‌خۆشیکی دا بێنی، چاک ده‌بێته‌وه و هه‌ر له‌شبه‌باریک له‌ ئاوی قاپیکی بخواته‌وه، که‌ ئەو قومیکی لێ‌خواردبێته‌وه، ئیدی ئیشتی له‌ قالبی ده‌برێ. کاتیکی شه‌ری سه‌ربه‌خۆیی ده‌ستی پێ‌کرد، بایرامۆغلیش وه‌ک ره‌شمار و یاگی به‌نیوبانگه‌کانی دیکه‌ی وک گیزیک دۆران، عه‌لی عه‌فه‌ یۆرۆکی، یۆکچه‌ن عه‌فه‌ و ده‌میرچی عه‌فه‌ی لووله‌ی چه‌که‌که‌ی ده‌ دوزمنی کرد و له‌ شه‌ری هاچین، کاربوغاز و مامووره‌ش دا به‌شدار بوو. کاتیکی شه‌ر ته‌واو بوو، چه‌کی دانا و چۆوه‌ گونده‌که‌ی خۆی. له‌ مالی دنیا به‌ته‌نیا یه‌ک سه‌کی زی‌ری هه‌بوو. به‌و زی‌ره‌ی جووتیک گا و نیروئامووری کړی. چاشی زۆر پێ‌خۆش بوو، بۆیه‌ پاشماوه‌ی پووله‌که‌ی دا به‌ قه‌ند و چا. له‌و کاته‌وه بایرامۆغلی خه‌ریکی کشتوکال بوو، به‌لام ئەوه‌ی په‌یدای ده‌کرد، به‌ زه‌حمه‌ت به‌شی ژیانیکی نه‌مر نه‌ژیی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی ده‌کرد و نه‌ی‌ده‌توانی ئەوه‌نده‌ی قه‌ندوچا پێ‌بکړی، که‌ هه‌موو رۆژی چای بخواته‌وه. دایکی مابوو، می‌ردی کردبووه‌ و سێ مندالی له‌ می‌رده‌ تازه‌که‌ی هه‌بوو. هه‌روه‌ها خوشکه‌کانیشتی می‌ردیان کردبوو.

بایرامۆغلی ئاگای له‌ به‌سه‌ره‌اتی هه‌مه‌دۆکی هه‌بوو. له‌و کاته‌وه‌ هه‌مه‌د بپوو به‌ چه‌ته‌ و نیوبانگی بلاو ببۆوه، که‌ به‌ دواي عه‌بدیخانیی‌هوه‌ بوو هه‌تا کوشتی، که‌ به‌ره‌ره‌کانیی عارف سایم به‌گی ده‌کرد و پاشان مه‌حموودا‌غای کانیی‌ه‌گولانی کوشت، هه‌مووی ئەوانه‌ شوینه‌واریکی قوولیان له‌ سه‌ر وی داناوو و ئەو کۆنه‌ یاگی به‌ هه‌مه‌دۆکی یه‌که‌جار زۆر خۆش‌ده‌ویست، ئەو هه‌مه‌دۆکه‌ لاوه‌ی که‌ ناو و ناوبانگی له‌ وی زیاتر ده‌رکردبوو و زۆر شتیشتی کردبوو که‌ ئەو کاتی خۆی نه‌ی‌توانیبوو بیان‌کا. بۆخۆی ده‌ی‌گوت ئەمن ده‌ورم نه‌ماوه، ناوم ون بووه‌ و خه‌لک

منیان لە بیر چۆتەو، بەلام حەمەدۆك جیاوازیی هەیه. ناوی وی هەتا دنیا دنیا، هەر دەمینێ و ون نابێ. ئەو هەموو هەلسووران و چالاکییەکانی حەمەدی بە ئۆگرییەو دەخستە بەر باس، لێکی دەدانهو و هەمیشە دەیگوت حەمەد بە سەر ترس دا زال بوو، راست وەک من! پۆژیک منیش لە سنووری ترس پەڕیمەو و ئیدی تووشی نەبوومەو. ئەو لە ماوەی شەری سەربەخۆیی دا قەت تووشی ترس نەهاتەو، چونکە تاکیک بوو لە نیو کۆمەلێک سەرباز دا، یان با بلین چونکە دەیزانی ترس چییە و دەلێ چی. کاتیکیش گەرایەو گوندەکە خۆی و ژیانیکیی یەكجار هەزارانە دەستپیکرد، ئیدی قەت ترسی بە بیر دا نەهاتەو، تا ئەو پۆژە فەرمانی پێدرا وەدوای حەمەدی بکەوئ و بیگری...

زانبارییەکان وردە وردە پوختەتر دەبوون و ئیستا دەیانزانی حەمەد لە کوییه: حەمەدۆك ئەو لە گوندی "دوورەری" و لە لای بابە گولەیه. بایراموغلێ و فەرماندەرەکان لە بناری عەلیکۆی کۆبوونەو هەیهکیان گرت و بریاریان دا هەموو ئەو هیزانە کە بە شیوی بلاو دەگەران، کۆ بکەنەو، بیانخەنە سەر یەك و ئەوئەو دەکرێ خیرا و کتوپر بچنە سەر ئەو گوندە و گەمارۆی بدەن. بە روالەت پلانەکە ئەو بوو، بەلام ژاندرمان پیش ولات پروناکبوونێ چوونە دەوروبەری گوندی "تاقەدار" و مەبەستی سەرەکیش هەر ئەو گوندە بوو و ئەوی دی بوو هەلخەتاندن بوو. حەمەد کە هەستی کردبوو ئەوان خەریکن هیرش بکەنە سەر گوندی دوورەری، بە کویرە ریگا و نیوبران دا هیندیک پیشتر هاتبووە گوندی تاقەداری و لە مالی بابە وەلی بوون. دەستەکیان نۆزە کەس بوو. هەمووش پیاوی هەلبژاردە، شەرکەر و بە ئەزموون.

لە نەکاو پیاویکی خەلکی دیی هاتە ژووری و گوتی:

– دەوری دیی گیراوه!

مەلا فەرهاد گوتی:

– ئاخری بایراموغلێ فریوی داین. لە کنهخۆ بە سەری هەلدهتۆقاندین، بەلام وا دیارە راست سیرە لێگرتووین و لیمان دەدا. با هەرچی زووتر وەخۆ کەوین و نەیهلین هەموو لایەکمان لێبگرن...

حەمەد کە رەنگی هیندیک سپی هەلگەرابوو، بەلام هەر وا لە سەرەخۆ بوو و نەخەجلاوو، گوتی:

– راولەستن! دەبی پلانیک دانین. بە بی بیرکردنەو لە دیی بچینە دەری، بایراموغلێ وەک میشان قرانمان تی دەخا.. دەوروبەری دیی رووتەنە...

مەلا فەرهاد فیشەکدانەکە هەلگرت و گوتی:

- حهمه د ئيمه گهمارۆ دراوين. ههستن رۆله، زوو بن، ئهگهر هيچ ريگاي
 دهربازبوونيش نه مابيتتهوه، دهبي شهري بكهين و به زيندوووي نه مان گرن!
 حهمه د ههر وا ئارام و له سه ره خو گوتي:
 - سه بر بگره مه لا فه ره هاد. نه ت بيستوه ده ليين: په له كردن كاري شه يتانيه!
 له نيوه راستي ژووري دانيشت، چه نه ي خسته سه ر ده ستی و بي ري كرده وه، به لام
 مه لا فه ره هاد نه ده حه جمی.
 هينده ي پي نه چوو حه مه د سه ري هه لينا و گوتي:
 - بابه وه لي!
 - فه رموو حه مه دۆك!
 - ده بي يار مه تيمان ده ي!
 - سه ر و مالم ت ده ري دا يه حه مه دۆك.
 - بنيره خيرا نۆز ده پياوي جحي ل بينه ئيره.
 ههر دواي ساتي ك نۆز ده پياو له وي ئاماده بوون.
 حه مه د پي گوتن:
 - براي ان، ئيمه و نيوه جله كانمان ده گو رپينه وه. ده ي خيرا كه ن، با زوو بيان گو رپين.
 ئه و جار مه لا فه ره هاد گه ش بووه،
 چوو ده ستی له سه ر شانی حه مه دی دانا و گوتي:
 - ئيستا تي ده گم مه به ستت چي يه، قسه ي تو يه! له وه ي زياتر ريگايه كي دي كه مان
 له پيش نيه.
 حه مه د گوتي:
 - به لي ناچارين وا بكهين و ئه وه ش فكري چا كه، به لام ئه دي چ له مندال ان بكهين...
 مندال قسه ي تي دا رانا وه ستی و دروش نازانی!
 - نيگه رانی مندال ان مه بن، له به ختي باشي ئيوه هه موويان سووريزه يانه و ده
 جيگايه دان!
 مه لا فه ره هاد گوتي:
 - به راستي ئه منيش ههر له مندال ان نيگه رانم، وايه، مندال نازانی درو بكا و
 هه رچي لي بي رسي، راست وه لام ت ده داته وه.
 بابه وه لي گوتي:
 - تو سقا لي ك بير له مندال ان مه كه نه وه و ته نيا هو شتان به لاي خو تانه وه بي. وه ك
 گو تم منداله كان نه خو شن و ئه گه ر حه زر ته ي عه ليش پييان بل ي، له جيگايه نايه نه
 ده ر. بي جگه له وه ش ئه من چي يان پي بل يم، ده ي كه ن و له قسه م ده ر نا چن.
 حه مه د گوتي:

- زۆر باشه بابە وهلی. ئەوهش چەك و پرەختەكانمان! لە بەر دەستانیان مەهیلە، با نهیان دۆزنهوه!

- خەمی وانیشته نهبی. دەبی لە شوینیکیان دانیم، بوخۆشم بە زەحمەت پێی بزانهوه.

- باشه ئەگەر هەموو خەلکەکانمان لە شوینیکێ کۆ کردەوه، بلیین چی؟ ئەگەر جەبارە درێژیان لە گەڵ بی، دەت ناسیتەوه، ئەو کات بلیی تەسلیمی بایراموغلێت نهکا؟

- حەمەد بە دلنیایی یهوه گوتی:

- جەبار دۆستی منە و دەنگی ناکا.

- عەلی یەشەلێش هەر وا.

حەمەد بزەیهکی هاتی و چی دی نهگوت.

- ئەدی موسا زریان؟ قسە ی تێدانیە ئەو شوینی ئیمە ی تا ئێرە بو هەلگرتوون. دەبی ئەویش بتناسی!

- دەم ناسی.

- بە راستی ئەو بایراموغلێ یە لە تاعوونی خراپترە، بیژوویەکی پیسی هیچوپووجه. بریا هەر زوو کوشتبامان...

- کێ پێی وابوو ئەو کابرایە کە هیندە گەورە بوو، خۆی ئاوا سووک بکا، ببیتە سەگ و پاسی عارف سایم بەگ و ئاگانێ دیکە بکا؟ ئەدی موسا زریان... ئەو خویری یەش بو برە پوولیکێ سەری دەدوو ناوین و دەستمان لی هەل ناگرێ؟ دەبوو ئەویشمان کوشتبایە! حەیف بە قسە ی عەلی یە شەلیم نهکرد... بە قسە ی ویم کردبایە، ئیستا وامان بە سەر نهدهات...

مەلا فەرهاد گوتی:

- ئەمن هەر ترسی مندالەکانم هەیه. هەر یەکیکیان وهدهرکهوی و...

حەمەدۆك گوتی:

- کاکە، خەلکی ئێرە عەلهوین. تەنانەت مندالەکانیشیان هەرگیز لە قسە ی "باب"ەکانیان دەرناچن. دلنیا بە بشیان کوزن، هیچ نادركینن.

- ئەدی ئەگەر یەکیکی خویری، سیخوړیک، سووکیکی لە لای بایراموغلێ راپورتی لی داین و ئاشکرای کردین؟

- بیگومان بابە وهلی بیری لەو شتانه کردۆتهوه!

- بەلێ، تەنیا موسا زریان جیی ترسه...

- هیچ ناقەومی، مەترسن!

مەلا فەرهاد گوتی:

- پەنا بە خودای!

دییەكە بئیدەنگ و مات بوو. هەموو چاوەروان بوون بزائن كاتێك بایراموڤغلی دئ، چ دەكا. دوور دەنگی چەقوولووری سەگان و زەرپەری كەران دەهات.

سەرەنجام هێزەكە گەیشتە نیو دئی. مووسا زریان لە پێشی دەپۆیی و عەلییە شەلیش شانبەشانی دەهات و یەك شەقاوی لئجیا نەدەبۆو. بایراموڤغلی بە سواری بوو و یاوەرەكان، سەروان خەلیل، عیززەت نووری و وەكیل باشی عاسمیش لە گەل وی دەهاتن و هەموو چاویان برپیوووە مووسای شوینگیڕ كە لە گەل هەر هەنگاویکی گۆچانەكە دە عەرزى دەكوتا و بە چاوان دەوربەری دەپشكنی. شوینەكە هەتا دەرگای حەساری بابە عەلی و ئەو دیوێخانە گەورەییە شوینی كۆبوونەوێ خەلكی ئاوايي بوو، هاتبوو:

– چەتەكان نۆزە كەسن، هاتوونە ئەو مألەى و دوايە نەهاتوونەو دە، بابە وەلى!
– مووسا زریان، ئەتۆ دەلئیی چەتەكان چوونە دەو مألەییەو و دوايەش نەهاتوونەو دە، لەو قسەى خۆت دلئیی؟

مووسا زریان بە دلئیییەو وەلامی دایەو:

– بەلئ، بابە وەلى. ئەوان هەر دە وئ دان.

– جا ئەگەر وایە فەرموو بچۆ ژووری، بزانه وایە!

– بە تەمام هەر واش بكەم و جا دەبیین هەموویان دئیمە دە، دیارە بە حەمەدۆكیشەو.

مووسا لە دەرگا چوو ژووری، گۆچانەكەى بە سەر شوینەكان دا هیئا و لییان ورد بۆو، بەلام خیرا هاتەو دەری.

– ئەو چەتانه گومانی تئ دا نیە هەر لەو دییەن، هەمووی دوو سەعات نابئ لەو ژوورەى هاتوونە دە. خو ئیشاللأ بالئیشیان لئنەرپاوه، هەل فریبین و رۆیبین. دلئیم هەر لە نیو دئی، لە شوینگی خویان شاردۆتەو...

ئەو جار مووسا بە تالووكە كەوتە پشكنینی ئەو شوینانەى كۆلانەكان كە گومانی لییان هەبوو. شوینگی هەل دەگرت، هەتا لای دەركیكى دەبرد، دوايە بە غار دەگەراییەو و دەچوو بۆ دەركیكى دیکە. هەتا دواى نیوهرۆیە ئەو غارغارینەى كرد و دواى ئەوێ هیندە ماندوو بوو ئارەقەى لە بەرى پئی دەتكا، گەراییەو لای بایراموڤغلی:

– ئەو نۆزە چەتانه هەر لەو دییەى دان و بۆ هیچكوئ نەچوون. حەمەدۆكیشیان لە گەلە. دلئیم دە خانووەكان دا خویان شاردۆتەو و ئەگەر بگەرپیین، دەیان دۆزینەو. شوینەكان تیکەل بوون و لە هەموو بەر دەرگا و كۆلانەكان هەن. دلئیم سەرى هەموو مألەكانیان داو...

بایراموڤغلی لئى پرسى:

– باشە مووسا، بۆ ئەوان چوونە هەموو مألەكان؟ چىیان بەو هەموو مالانە داو؟

– ديسان مووسا راي كرده وه نيو دئي و به چاوه كاني كه وهك چاوي هه لؤي زيت و وريا بوون، ولاتي پشكني يه وه، به گوچاني شوينه كاني هه لسه نگاند و تاقى كردنه وه و پاشان هاته وه لاي بايرامو غلى:

– رهنگه به قام پي نه كه ي، به لام ئه من پي ته ده ليم حه مه د و ده سته كه ي لي ره، ده و دييه ي دان. هه موو شويني كي به وردى گه راوم و ئه و ده و روبه رشم باش پشكنيوه. شوينه كان لي ره نه رو يشتوونه ده ر. ئه وان لي ره ماونه وه و له ديي دا بلاو بوون...

بايرامو غلى هي نديك بيري كرده وه، پاشان ياوه ر فاروقى بانگ كرد و پيي گوت:
– ياوه ر، به هي زه كه ي خو ت بل ي مال به مالى ئه و دييه ي بپشكنن. پاشان ده ستوور ده ده ين خه لكه كه هه مووي له و مه يدانه گو ره ي نيوه راستى ديي كو بينه وه. ئه من باوه رم به مووسا زريانى نيه، به لام بوچى، به لكوو قسه كه شى راست بي و حه مه دوك لي ره بي.

پاشان پرووى ده مووسا زريانى كرد:

– ئه تو حه مه دى ده ناسى، وانيه؟

– به لي، ده ي ناسم، بايرامو غلى.

– كه وابوو ئه گه ر بي بينى...

– ده سبه جي ده ي ناسمه وه، بايرامو غلى.

ياوه ر گوتى:

– ئه منيش مه لا فه ره ادى ده ناسمه وه.

ده سته يه ك ژانده رمه مال ه كانيان پشكنى و هه موو پياوه كانيان هي نان و له مه يدانه كه ي نيوه راستى ديي كو يان كردنه وه. دواى حه وت كه سان حه مه ديان هي نا مه يدانه كه ي. كه هي نا يان، لاقى رووت بوون و چا كه ت و پانتو لي كي دراوى شو لي ده به ر دا بوو و كراسه كه شى له پشت ملي يه وه هه تا سه ر پشتى درابوو. حه مه د له سه رمان خو ي كو كرد بو وه و لاقه كاني شين هه ل گه را بوون. كاتي ك مووسا زريان چاوى پيي كه وت، غارى دا پيشى و گوتى:

– ئه وه هه وه! ئه وه حه مه دوكه!

به لام عه لى يه شه ل ده سبه جي گه يشته سه رى و سه بري ك پيي گوت:

– هه تيو، يه كجارى دى بل يي ئه وه هه وه، هه ر لي ره، ده سبه جي ده ت تو پينم!

ده نكي عه لى هه ر چه ند سه بر بوو و هه ر به گو يي مووسا ي گه يشت، به لام ئه وه نده لي بر او نه و به سام بوو، كه مووسا يه كجي ته رمى خو ي هاته پيش چاوى و هه ستي كرد هه ر ئيستا ده ي نيژن. هي نده ي نه ما بوو چوكى بنوشتي نه وه و بكه وي ته عه رزى. له سه ر حه مه دى را وه ستا و نه ي ده زانى چ بكا. ئاخه كه ي رو بو وه به رو كي كوره جووتيري كي مي رمن دال و ها وارى كرد:

– ئه وه تا، ئه وه حه مه دوكه!

دیار بوو لهوهی که ئەو فیلهی بو دیترا بووه و توانیبوووی خۆی له دەست عەلی پزگار بکا، زۆر خۆشحال بوو. راست دەو ساتەیی دا وهکیل باشی عاسم و حەمەد چاویان تیکئالفا و هەردووکیان بزەیان هاتی.

سەعاتیک دواتر هەموو پیاوهکانیان هینا بووه شوینی کۆبوونەوه کهی. مەلا فەرهاد و دوو سێ پیاوی دیکەیان دواي هەمووان هینان. ئەو چوو بووه نیو نەخۆشان. نەیدەتوانی بە پیوه راوہستی و بە لارەوه لارەوه هات لە سەر قولینچکی بەردە پانەکهی تەنیشت چالاه کهی دانیشت. ئەویش وهک حەمەدی چاکەت و پانتۆلیکی شەری دەبەر دا بوو، بەلام ریشی تاشیبوو و رەنگی وا سپی ببوو، دەتگوت سالیکه نەخۆشە. هەزار ناسیاوت هینا با، نەیان دەگوت، ئەو مستە یەسک و پیستە شەرۆل و مردەلوخەیه مەلا فەرهادە. نە یاوەر و نە ئەو دیهاتیانەش که هەرگیز مەلا فەرهادیان بە بێ ریشە رەشە درێژ و پڕەکهی نەدیوو، قەت شکیان نەدەکرد که ئەو مەلا فەرهاد بێ.

ژاندرمان هەموو مالهکان گەران و ئەو لاوہش که مووسا زریان گوتبووی ئەوہ حەمەدۆکە، درا دەست عەلی کەرتیشی. عەلی بێ سێ و دوو وەری گەرایە. لاوہکه هاواری کرد باشە، ئەمن ناوم حەمەدە و حەمەدۆکیش بوخۆم. عەلی باوهری پێنەکرد و لەوہش رقی هەستا که ئەو گوتی ناوم حەمەدە، ئەو جار دارکاری یەکی چاکی کرد هەتا بلی ئەمن حەمەد نیم. ئاخەر کهی عەلی کەرتیش هەموو گیانی کورپی رەش و شین کردەووہ و حەوت پەراسووشی شکاند. کورپەکه بێهۆش بوو، بەلام هەتا لە زمان کەوت، هەر گوتی حەمەدۆکم.

عەلی کەرتیش چووہ لای یاوەر فاروقی:

– یاوەر ئەو کورپە حەمەدۆک نیە. ئەمن ئەوہ هەموو گیانیم شکاندوہ، دەلیم بلی حەمەدۆک نیم، بەلام هەر وا نالی!

یاوەر دەرہەلبوو و گوراندى:

– که وا بوو لە جیاتیی حەمەدۆکی گوللەبارانی دەکەین! حەوت گوللە لە سینگی دەدەین و دوہایە دەلین لە شەرێ دا کوزراوہ!

یاوەر عەلی گاور هەرچۆنیک بوو یاوەر فاروقی هیدی کردەووہ و نە هیشت لاوہکهی بکوژی. مووسا زریانیش هەر بە نیو دیی دا رای دەکرد و وهک شیتان هاواری دەکرد: – وەللاهی حەمەدۆک لیرەیه، هەر لەو دییەیه و لە نیو ئەو خەلکەیی دا خۆی حەشار داوہ! دەتوانم دەست بە قورئانی دادەم، بەلام چونکە زۆر لەمیژە نەمدیوہ، نەم ناسی یەوہ. دەزانم زۆر کەس لە نیوہ دەی ناسنەووہ، بەلام ناویرن دەنگی بکەن! رۆژ بە دەرەووہ بوو و بەفرەکه لە بەر تیشکی رۆژی دەبریقاییەووہ. مووسا یەکبە یەک رای دەکردە لای خەلکەکهی و لێی دەپرسین:

- توخوا راستم پێبلی، حەمەدۆك لیڤهیه؟ دەنا بزنام دەتوانی دەست بە قورئانی دادە، بلی ئەرۆ حەمەدۆك نەدیوه؟

دە ئاخری دا بەرۆکی عەلییە شەلی بە هەردووک دەستان گرت، رایوێشان و گوتی:

- ئەتۆش حەمەدۆك نەدی؟

عەلی خۆی لە دەستی راپسکاند و وەلامی دایهوه:

- نەخیر، ئەمنیش نەم دیوه. حەمەد لیڤه نەماوه. سواری ئەسپهکەیی بووه و رۆیوه!
مووسا زریان دیسان بەرۆکی عەلیی گرتەوه. چاوی لە ژیرا هاتبوون و هیندەیی نەماوو دەرپەرن، رەگی ملی وەك ئالووداری هەستابوون:

- دەتکوژم. بەو دەستانەیی خۆم دەتکوژم! ئەتۆ ئیرەیییم پێدەبەیی، چونکە ئەمن لەتۆ شوینگێر ترم، چونکە لەتۆ بە ئەزموونتر و شارەزاترم! هەموو جارێ دەگەمە سەر حەمەدی و لە دەستمی دەر دینییهوه! هەر پیتخۆشە سووکایەتییم پێبکەیی، گالتەم پێبکەیی و وام لێبکەیی خەلک پیم بلین بێئەقل و شیته. بەلام ئەوهی بزانه هەر دەتکوژم، رۆژی خۆی دەتکوژم!

- بمرۆ، بەلام ئەگەر کوشتتم، چت پێدەگا؟ پیتوایه خەنیت دەکەن و لە دنیای دیش یەکسەر دەچییه بەهەشتی؟

- دەتکوژم، ئەتۆ چاوت بەراییه نادا شوینگێرێکی لە خۆت باشتر ببینی! بۆیه هەموو جارێ نیچیرەکەم لە چنگ دەر باز دەکەیی...

مووسا لەو پەری توورەیی و ئالۆزی دا، لە نەکاو بەرۆکی عەلیی بەردا، چۆکەکانی فیزان، بە سەر زیڤەدیواریکی تەنیشتیان دا کەوت و دەستی کرد بە گریانێ. عەلییە شەل بەزەیی پێی دا هات و لە پەنای دانیشت:

- کاک مووسا، ئەتۆ لە هەله دای! ئەتۆ شوینگێرێکی گەرەیی، یەکجار گەرەیی و شوینگێرێ وەك تۆ وشیار هەر نەبووه و قەتیش نابێ! ئەمن هیچ، هەباسە کەچەلێش بە بەری پێی تۆ نابێ! چۆن ئەمن ئیرەیی بە تۆ دەبم؟ وا نیه...

مووسا دەستی دە دەستی عەلی نا، چاوهکانی گەش بوونهوه و ریشە تەنکەکەیی هیندیک لەرزی:

- بە راستیتە عەلی، یان گەمەم پێدەکەیی؟

- دەستت بۆ بە قورئانی دادەدەم، بەراستیمە، مالت نەشیوئ!

- کە وابوو هەر بۆیهت بوو گیانی حەمەدۆکی رزگار کەیی!

- بەلی، هەر ئەوه بوو!

عەلییە شەل ئەوی بەجێهیشت و هاتەوه لای بایراموغلێ. دوو بە دوو لە قولینچکیکی دانیشتن. بایراموغلێ گوتی:

- ده زانم حه مه دۆك لئيره يه. ئه و كورپه به راستى شئته و خۆى ناپارئيزى! نازانم بئيم چى! پيم وايه يان له راده به ده ر ده خۆى راده بينى، يان ئه من به هئند ناگرى و ليم ناترسى!

عه لى نهى ده زانى چ بلى و چۆنى وه لام بداته وه، هه ر بۆيه بئ ده نگ مايه وه و هيچى نه گوت.

دواى ئه وه ئيدى فه رمانده رانى هيژه كه، ژانده رمه كان و چه كداره كانى ديكه ي خۆيان كۆ كرده وه و گوندى تاقه داريان به جئ هيشت. هه ر ئه وان رۆيشتن، ئه و مندا لانه ي سوورئزه يان بوو و ده جييه دابوون، ده رپه رينه ده رى و به نيو دئى وه ربوون. شه پۆليكى خۆشحالى گوندى داگرت. ئه و پۆرۆزئ پينجشه ممه بوو. بابه وه لى هه موو خه لكه كه ي له عيباده تگه ي گوند كه شوينى ئاسايى كۆبوونه وه ي خه لكه كه ش بوو، كۆ كرده وه، گه رم و به سۆز سازى لئ دا و به يت و شيعرى واى گوتن، كه تائيستا كه س نه ي بيستبوون. داوه تيكي خۆش ساز بوو. ژنه باريكه له بالابه رزه كان و پياوه رپه شه سمه كه له گه ته كان به ده ور هه ل ده په رين. بابه وه لى له گۆرانى يه كانى دا هاوارى ئيمامى عه لى و دوازه ئيمامانى ده كرد، باسى كو پۆرۆغلى، يونس عه مره شاعيرى گه وره ي توركمه ن، حاجى به كتاش وه لى، عه بدال مووسا، چلسواره ي غه بيبى، حه وت سالحان و سئ كه سه ي ده كرد و پي هه ل ده گوتن. ژن و پياو هه تا به يانى داوه تيان كرد و به رده و اميش هاواريان ده كرد: "ده ور و ده سه لاتت وه دى بئ بابه سولتان." چياى توو رووسيش ده ورانده ور، به داره وه، به كانى و ئاوه لدير و رووباره وه، ئه ستيره كان، گورگه كان و ميرووه كان هه موويان به و حه وت حه مه دانه يان هه ل ده گوت كه به ده ستى ژانده رمه كان كوژرابون: هه ر ته رميگ به سه ر پشتى ئه سپي كه وه شوپ ببووه و له سه ر هه ر ته رميكيان بالنده يه كى شين ده فرى. كاتيگ كاروان راده وه ستا، ئه وانيش له نگه ريان ده گرت و راده وه ستان و كاتيگ ئه سپه كان وه رئ ده كه وتنه وه، ئه وانيش به سه ر ته رمه كانه وه وه رئ ده كه وتنه وه. هه تا ته رمى حه مه ده كان گه يشته شارى، ئه و حه وت بالنده يه هه ر له سه ريان ده گه ران، جه غز و هيلى شينيان دروست ده كردن و له حه سارى ژانده رمه خانه ش چوونه نيو داره ه ناره گه وره كه ي ئه ويوه، پاشان هاتنه ده رى و شه به قيكى شينيان به سه ر ته رمه كان دا، كه به ديوارى يه وه ريز كرابوون، بلاو كرده وه ...

بايرامو غلى دواى به جئ هيشتنى گوندى تاقه دارى، پشتى ده عه ليكوى كرد و به ره و رۆژاوا چوو. هه ر ده سته ژانده رمه ش به لايه ك دا رۆيى، به لام حه مه دۆك بو هه ر لايه ك چووبايه، هه ر ده گه رايه وه بناره كانى عه ليكوى. بايرامو غلى به پي پلانى

"تۆرى جالجالووكه"ی دەجوولایهوه و بهو شیوهیه دهبوو له "خری پرنووان" حەمەدۆکی دە داو خا. به پپی ئەزموونی خوئی دهی زانی بو چەتەیهک که پشت به شاخی ببهستی و بیهوی ماوهیهک له ئاوه دانییه دور بی، جیگا له "خری پرنووان" که له شوینیکی دور دهست و له بناری عهلیکوئی ههلهکهوتبوو، باشتەر وهگیر ناکهوی. ئەو شوینه کۆمهله ئەشکهوتیکی لی بوو، که نیویان به قهدهر قهلایهکی بهرفرهوان و گهوره بوو و کاتیکی بهفر و کرپوه دهستی پی دهکرد، ئیدی ژاندهرمه به تووتووش پروویان ده وی نهدهکرد. پاشان کابرا دهو دۆلهی دا به دهگمهن ده دۆزرایهوه، چونکه ئەشکهوتهکان زۆر بوون و ههمووشیان وا به دهرهوه نهبوون، که ههموو کهس پییان بزانی. ته نیا بایراموغلئ، بلهیه کچاو، ره مۆ که له باب و پۆسته مه کورد باش شارهزای ئەوی بوون و به یارمهتی شوینگیری به نیوبانگی وهک مووسا زریان و عهلییه شهلی، که شوینی بالندهیان له ئاسمانی ههله دهگرت، دهیان توانی یهک به یهک ئەو ئەشکهوتانه بدۆزنهوه و ته نانهت راست بچنه سهر ئەو ئەشکهوتهی که چهتهکانی تی دا جیگیر ببوون!

– گویت لی بی عهلییه شهل، باش بوو نه مان توانی حەمەدۆکی له تاقه دارئ به دیل بگرین، وا نیه؟

– به لی وایه، بایراموغلئ...

ههردووکیان سوار بوون و شانبه شانی یهک ده پۆیشتن. بایراموغلئ ههر بیری ده کردهوه. جاری وا بوو لغاوی ههله دهنگاوت، رووی ده عهلی ده کرد، دهت گوت دهیهوی پرسیاریکی لی بکا، به لام نهی ده کرد و دیسان وه پئی ده کهوتهوه. جاری ئاخری له حالیک دا خوئی له سهر ئەسپی کوور کرد بووه و دهستی به ملی ئەسپه کهی دا دینا، وه قسه هات:

– عهلییه شهل!

– به لی، بایراموغلئ...

– کامه یان حەمەدۆک بوو، ئەو کورپه چوارشانهیه که مووسا زریان خهریک بوو دهستی بو لای رادیی، یان ئەوی دریزی ره قهله؟

– ئەوی ههوه لییان بوو...

– ئاگام لی بوو دهو کاتی دا ئەتۆ شتیکت به مووسای گوت...

– پیم گوت زارت ههله پچرئ، دهت کوژم! مووسا زریان پیاویکی ئاقله و ههر چاوی لی کردم، ده سه روبنی شته کهی گهیی...

– ده زانم، ئەمنیش چاوم لی بوو.

– وایه.

– باشه به پیویستت زانیبا، ئەمنیشت ده گهله ده کوشت؟

– قسهی تی دا نیه...

- زۆر باشه، جا ئەگەر وا بێ، عەلی یە شەل جوان گویم لێ ڕاگره، بزانه دەلیم چی: سبەینێ، یان ئەوپەرهکەى دووسبەى، حەمەد خۆى دەگەیهنیتە خرێ ڕنوو. لە وێ دە داوی دەخەم و بە دیلی دەگرم. مووسا زریان شوینەکەى هەل دەگرێ، دیاره بێ شوینگێریش دۆزینەوهى حەمەدی هاسانه. ئەمن دەزانم دەچیتە ئەشکەوتى دووهەم که لە هەموو ئەشکەوتەکانى دیکە باشتره، چونکه کانى یەکیشى تى دایه. هەر له ئیستاوه با پیت بلیم هەتا دەگەینه وئ و شوینەکەى گەمارۆ دەدەین، نابى یەک هەنگاویش لە من دوور بکەوی یهوه و ئەوهى لە لای هیچکەس، تەنانەت لە لای مووسا زریانیش باس ناکەى. لە قسەم دەرچى، بى سى و دوو دەت کۆژم. تى گەیشتی؟ - تى گەیشتم...

عەلی یە شەل گومانی دە وهى دا نەبوو که حەمەد و هاوڕیانی راست دەچنە خرێ ڕنوو و پێیان وایه دەکرێ ماوه یەکی باش لە وئ بحەسینەوه. ژاندهرمەکان زۆر بوون و دەیان توانی بە چەند ئالقه گەمارۆیان بدەن، حەمەد لە یەک دووانیکیشیان دەرچوو، لە وانی دی دەرندە دەچوو. بایراموغلێ پیاویکی شارەزا و بە ئەزموون بوو، هەر بۆیەش توانیووی سالانیکى زۆر لە چیا بمینیتەوه و دەولەت زەفەرى پێنەبردبوو. تەلەى ئەو جار سەخت و بەسام بوو. نۆژده کەس قەت دەرۆستى لەشکرێک ژاندهرمەى پڕ چەک و ئەو هەموو کۆنە یاغى یە کارامانە نایەن... عەلی زۆر ئالۆز بوو و نەى دەزانى چ بکا، بەلام ئەوهى دەزانى که ئەگەر بیهوئ خۆ بشاریتەوه، بایراموغلێ دەستى لى ناپارێزى و دەى کۆژى.

شەو بە سەر داها و مانگ هەلات. مژیکى شینی ڕوون بە سەر علیکو و "گۆرێ گولان" کشابوو. بەفره که لە بەر تیشکی مانگی دەرۆوقایهوه. بایهکی ساردی دەهات. پێش تاریکپروونی بهیانی قاسیدیک هات و ئەو هەوالهى هیئا که حەمەدۆک و دەستەکەى بۆ لای علیکو چوون.

بایراموغلێ ڕووی دە عەلی کرد و گوتی:

- نەمگوت عەلی؟ نەمگوت دەزانم دەچیتە کوئ؟

عەلی بە نارەحەتى یهوه سەبریک وهلامى دایهوه:

- قسەکەت راست بوو، بایراموغلێ...

کاتیکی ولات ڕووناک بوو، مانگ لە لای ڕۆژاوايه بوو و شەبهقى برابوو. ئەو جار سەرى علیکو دە ڕهنگیکى مهیلهوسوور دا وهک شووشهى دەرۆوسکایهوه و شەبهقى سپیى لە ڕهنگى بهفرهکەش گۆرایى یهکانى ڕووناک کردبوو.

هیژه که گەیشته گوندیک و لە وئ وچانیکی دا. بایراموغلێ بە پەله پیاوی ناردنه لای هەموو قۆلهکان و شیوهى هیرشهکەى بۆ ڕوون کردنهوه. هیچکەس مافی ئەوهى نەبوو لهخۆوه بریار بدا و هەموو دەبوو دەستوور لە وی وهرگرن.

شەوی دواتر بایراموغلێ هیزهکانی دابهش کرد و هیرشهکهی دەست پێکرد. بوخۆی و دەستهکهی له لای خوارپوه، یاوهر فاروق و ژاندهرمهکانی له لای چهپهوه و یاوهر عهلی گاور له لای راستهوه ده خرێ رنوووان دا چوونه پێش. بو ئهوهش که رێگای پاشهکشه له همەد و دەستهکهی بیهسری و ئهگەر کهسیکیان لهو ئالقهیه ده رچوو، دیسان ده داو کهوێتهوه، هیزهکانی یاوهر عالی و سهروان عیززهت نووریش له دهوروپشت و سهروهوتری وان دامهزران.

له بوولیلێ بهیانی دا مووسا زریان ئهشکهوتی شوینی ههسانهوهی چهتهکانی دۆزییهوه و بو بایراموغلێ دهستنیشان کرد. پلانی بایراموغلێ ئهوه بوو که ههتا لیبیان نهچیته ژووری، پێنهزانن و ئهوکات ههموویان ده خهوی دا بگری، دهستیان ببهستی و بیانباتهوه شاری.

دهو دهمی دا تهیموور کیشکچی بوو و کاتیکی ئهوان نیزیکتتر بوونهوه، پێی زانی. به پهله چۆه نیو ئهشکهوتهکهی. له ژووری ئهشکهوتهکهی، له دهوری ئاوری هاوپیانی ده نیو پیخهفه گهرمهکانیان دا نوستبوون:

– ههستن کورینه، گهمارۆ دراوین!

– کێ گهمارۆی داوین؟

– ژاندهرمه!

حهمد له جییه ده رپهرییه ده ری:

– نابێ ژاندهرمه بن. ژاندهرمه قهت ناویری بیته ئیره. ده بی بایراموغلێ بی. دهستیان دا تهنگان و له نیو قهلهشته بهرد و پشت گابهرده گهرهکانی پێش ده رکی ئهشکهوتهکهی مهتهریزیان گرت. له لای خوارهوه را یهکی گوران دی:

– دهست مه بزپوه ههمدۆک! له ههموو لایهک را گهمارۆ دراوی و ده رناچی! خۆت به دهستهوه بده!

– ئهها، ئهوه توی بایراموغلێ؟

– ئهتۆ کیی؟

– ئهمن ههمدۆکم.

– ههمد چه کههت دانی. خۆت به دهستهوه نه دهی، له دار ده دریی!

– بوخۆت ئه و کاتهی یاغی بووی، قهتت خۆ به دهستهوه دا؟

بایراموغلێ کۆنه یاغی وه لامي نه دایهوه. ساتیک ولات کر و مات بوو و له نهکاو بهر ده رکی ئهشکهوتهکهی وه بهر ده سرپژ درا. ههمد و هاوپیانی سهنگه ریان گرت. گولله وهک بارانی له خوارهوه، سهروهوه، راسته و چهپهوه به سهریان دا ده رزا.

– باش ده داو کهوتووین، مه لا فه رهاد ...

– هەر دەرڤه تێكمان دەست كەوێ دەر دەچین. لە بیرتان بێ گوشار بخەنە سەر دەستەى بايراموڤغلی كە لە لای خوارەو تەرن. ئەوان هێندێك بكشینی نەو، ژاندرمه خۆیان پێراناگیرئ.

– كشاندهوهى بايراموڤغلی زەحمەتە. ئەوى دە گەلێ یه تی وهك بله كویر، رەمۆ كەلەباب، رۆستەمە كورد و دۆستەكەى خۆمان جەبار، هەمووی كۆنە یاغی و شەركەرى بە ئەزموونن! پیاوه كانی سولتانوڤغلی یه زەردەشى دە گەلن. جا خۆ ئەگەر هەر ژاندرمه بان، دەرچوونەكە زۆر زەحمەت نەبوو...

شەرەكە توند بوو. هەر لە دەسپێژی هەوێ دا سێ ھاوڕێی حەمەدۆكى بریندار بوون. لە هەموو لایەكى را گوللە دەهات. وای لێ ھا تیبوو نەیان دەزانى چۆن خۆ حەشار دەن كە گوللە نەیان گریتەوه و بەرەو كام لا تەقە بكەن.

ئێستا ئیدی دەمێك بوو رۆژ هەلاتیبوو و لە ئاسمانی بەرز ببۆوه. ساویكى پاك بوو و دار و رەوێزە سپیپۆشەكان لە بەر پووناكایی رۆژی دەبریسكانەوه. نە مژیک، نە تەمێك و نە شتێك كە دیمەنى دۆلەكەى لێل كا، هیچ شتێكى وا نەبوو. تەنانەت بەرد دە بن ئاوى ئاوهەلدیرەكەى خوارەوهی دۆلێ دا دیار بوون. ویزەى گوللان، كە وه بەردان دەكەوتن و بۆ شوینی دی هەتڵە دەبوون، زایەلەى دەسپێژی تەفەنگ و رەشاشی و بۆنى تیزی بارووتی، ئەو دۆلەى وهك جەهەننەمى لێ كەردبوو.

هەتا دەهات شەر گەرمتر دەبوو و هەردووك لا بێ بەزەیی یانە لێکیان دەدا. حەمەد و ھاوڕێیانى مەودای پشوو دانیان لێ بربوو و بۆ ساتیكیش تەقەیان بێ دەنگ نە دەبوو. حەمەدۆك و مەلا فەرهاد خۆیان كیشایه نیو ئەشكەوتەكەى، ماوه یه كى كورت راوێژیان كەرد و دۆخەكەیان هەل سەنگاند: نەیان توانیبا ئالقەى گەمارۆكەى بشكێنن، ئیدی رێگای دەر بازبوونیان نەبوو، چونكە بەو شیوه یه ی ئەوان ناچار بوون تەقە بكەن، هێندەى پێ نە دەچوو فیشەكیشیان تەواو دەبوو و ئەو كات یان دەبوو خۆ بە دەستەوه بەن، یان خۆ بكۆژن.

حەمەد دوو كەس لە ھاوڕێیانى لە بەر دەرگای ئەشكەوتی و لە دوو شوینی قایم دا هێشتەوه و ئەوانى دیکەى بانگ كەردنە ژوورئ. رەشاشی ژاندرمان بێ وچان دەى گرماند و بارانى گوللەیان بە سەر دا دەبارى.

حەمەد رۆوى دە ھاوڕێكانى كەرد و لە سەرەخۆ گوتى:

– ھاوڕێیانم، دەرچوون لەو داوهی ئەمڕۆ بۆیان داناوینەوه، دژوارە و دوور نیه ئەمڕۆ، رۆژی كۆتایی ژيانى هەموومان بێ. ئەمڕۆ بايراموڤغلیمان لە بەرامبەر دایه. ئیمە بێجگە لە وهى هەول بەهین ئالقەى گەمارۆكەیان بشكێنن، رێگایه كى دیکەمان لە پیش نیه، بەلام ئەوه كارێكى زۆر پیر مەترسى یه. ئەو رەشاشه بەردەوام گوللەمان بە سەر دا دەپێژئ و لەوانه یه هێچمان لەو ئالقەیهى دەر نەچین. ئەو جار ئەنگیوهى چاكیشیان دەگەلن. پێتان باشه چ بكهین؟ بلێی

باشتر بئى راوهستين و چاوه پروان بين تاريك دا بئى، جا هيرش بكهين؟ به لام له وانه يه ئه و كاتيش دهرنه چين و ههر ناچار بين لي ره بمينينه وه ...
 لاي سه ره وه يان تاقى كرده وه، به لام ده سپريژيكي وا تونديان لي كردن، ههر نه يان هيشت سهر هه ليين و به په له گه رانه وه نيو ئه شكه وتي.
 دو اتريش چه ندين جار و ههر جاره ي له لايه كه وه هه وليان دا ريگايه ك بكه نه وه، به لام بئى سوود بوو. ده وريان ده تگوت به ديوار يكي ئاگرين گيرا وه.
 يا وهر فاروق كه ديار بوو ئه و بارودوخه ي زور به كه يفئيه، هه راي كرد:
 - حه مه دۆك، له خوړا خو ت ماندوو ده كه ي. دلنيا به خو ت به ده سته وه بده ي، يان نا، تازه له دستمان دهرنا چي و كارت ته وا وه!
 بايرامو غلي ئه و ته شه ره ي يا وهر فاروقى زور پئى ناخوش بوو و له داخانى سوور هه ل گه را، به لام ئيدى هيچى پئى نه ده كرا. له دلي خو ي دا گوتى: ئاخ، حه مه د ههر ئه وه نده به قسم بكا و خو ي به ده سته وه بدا، ده سبه جي بالي به سهر ده كي شم و له گولله ي ژانده رمان ده ي پاريزم ...
 به ره به ره ئالقه ي گه مارو له ده وري حه مه د و ها وريپياني ته نكتر بو وه، ره شاشه كه جيگاي گويژته وه، هاته پيشتر و له ئه شكه وته كه ي نيزيكتر بو وه. دو خه كه ههر به و بواره ي دا چووبا پيش، ئيدى كه س ده ئه شكه وتي دا هه لي نه ده كرد.
 بايرامو غلي بوخوي ئه و كاته ي ياغى بوو، زور جار ان ده گه مارو كه وتبوو و هه موو جاريش له و ريگايه وه دهر باز ببوو، كه راست له و قولله ي دابوو كه فه رمانده ري شه ره كه ي لي بوو. ئيستا بيري ده كرده وه كه ئه گه ر ئيستا له جيبى حه مه دۆكي بو ايه، چيبى ده كرد. ريگاي هه ره باش ئه وه بوو كه به په نا گابه رده كاني پيش زاركى ئه شكه وتي دا خزيبان و خو يان ده چومه كه ي هاويشتبايه كه ده قوولا يي دولي دا بوو. له وانه بوو ئه گه ر له سه رمان ره ق نه بووبان، دهر باز بن، به لام ئاخ دهر روبه ري چومه كه ش ههر له ژير چاوه دي ري دا بوو ...
 ئيواره دا هات و تا دهر نكتر ده بوو، ته فه له لاي حه مه د و ها وريپياني يه وه كه متر ده بو وه. به روونى ديار بوو فيشه كيان زور كه م پئى ماون و ئه و جار دهر باز بوون كه متر ري ئى ته ده چوو.
 بايرامو غلي ها وارى كرد:

- حه مه دۆك، كوره ئازا كه م، حه مه د، روله گيان، زورم بير كردوته وه و ناتوانم دهر بازت كه م. روله خو ت به ده سته وه بده. ده ستم به سينگى يه وه مه ني و داوا كه م قبول بكه! روله نامه وي به كوژراويت ببينم! خو ت به ده سته وه بده، به لكوو بيري كمان كرده وه و دهر وويه كمان دو زي يه وه ...

- پيره سه گ! ئه وه منم، مه لا فه رهاد! چي ديكه هاوار مه كه! خو به ده سته وه دانى چي؟ بش كوژريين، شتى وا ناكهين! ئه تو بووى به سه گيكي خو پيري و پاسى ئاغا و

بەگان دەكەي! خۆت كردۆتە دوزمىنى خۆت! دلنيا بە خوداش ئاوات لىخۆش نابى و
 ھەم ئەم دنيايە و ھەم دنياى ديكەشت لىدەبى بە جەھەننەم، دە ئاوری دا
 دەسووتی و بە سزای خۆت دەگەي!

– ھەمەدۆكیش وەلامى دایەو، بەلام بە ریزەو پەيامى خۆی گەیاند:
 – بايرامۆغلى، خۆبەدەستەو دان دە سروشتى ئیمە و یاسای ئیمە دا نیە. بوخۆشت
 دەزانی ئیمە دەست نادەین و ئەوئەش چاک دەزانین ئەتۆ نەبوايەي، ئیمە گەمارۆ
 نەدەدراين! پیمخۆشە ئەوئەشت بیتهو بیر کە ئەگەر ئیمە بکوژرین پەشیمان
 دەبیەو و ھەتا ھەي ئازار دەکیشی!
 مەلا فەرھاد لە توورەییان ھەموو گیانی دەلەرزى. قسەكەي بە ھەمدى برى و
 گوراندی:

– بايرامۆغلى! بايرامۆغلى! دەك زمانم بە برین چى کە ئاوات ناو دینم، چونکە
 ئەتۆ کورپی بايرامى بابى خۆت نی، ئەتۆ بیژووی! سبەینی کە تەرمى ئیمە بارى
 کەران دەکەن، دەیانبەنەو نیو شاری و بە نیو شاری دا دەیانگیرن، دەریپی
 ژنەكەت بە داریکى یەو، کە، بی کە ئالای سەرکەوتن و سەمای پیو بەکە! گرینگ نیە
 ئیمە دەمرین. پیو ھەر جاریک دەمرى، بەلام دواى ئیمە ئەتۆ ھەر رۆژەي جاریک
 دەمرى و زیندوو دەبیەو!

ژاندەرمەکان بى ئەوئەي سەرنج بەنە ئەو شەرەقسەيە، تەقەیان راکرتبوو.
 ھیندیکیان لە سەنگەرەکەیان دا نانیان دەخوارد و ھیندیکیشیان قامک لە سەر
 پەلەپیتکە ئامادەي دەسپێژکردنەو بوون. ھەر چرپەيەک ھاتبا، رەشاشەکە
 دەي قراند.

ئەوئە شەوئە ھەتا بەیانی بايرامۆغلى چاوی لە سەریەک دانەنان. کە بیری لەو
 دەکردەو ھەمدە ھەموو لایەکی لىگیراوە و دەرەتانی دەرچوونی نیە، کزەي لە
 ھەناوی ھەل دەستا. ھەتابەيانی ھەر بیری کردەو و کاتیک ولات پرووناک بوو،
 ھەستا سەر پییان و لە حالیک دا بزەيەکی لە سەر لیوان بوو، پرووی دە
 رۆستەمە کوردی کرد و گوتی:

– رۆستەمە کورد، ئەمن و تۆ لەمیژە ھاورپی نیژیک و تەنانەت برا و ھاوپیشتی
 یەکتەین و دل و گیانمان تیکەل بوو، وا نیە؟
 – بەلئە وایە!

– باشە، ئیستا لەو بارودۆخە دا رینگامان لیک جیا دەبیتهو. ئەمن دەچمە گەل
 ھەمەدۆکی ...

– بايرامۆغلى، ھەمدە لەو داوہی دەرنایچى و ئەتۆشی دە گەل دەکوژری ...

– دەزانم رۆستەم!

عەلئە شەل ھەستا و گوتی:

بایراموڤغلی، منیش له گەلتم!

نووری گۆلەش هەستا:

- منیش!

رەمۆ کەلەبابیش هەستا:

- منیش!

ئەو جار جەبارە دریزیش هەستا:

- منیش بایراموڤغلی!

بایراموڤغلی قۆلی جەباری گرت:

- ئەتۆ نابێ له گەل ئیمە بیی، ئەتۆ خۆت کردە حەمەد و هیرشت کردە سەر مالی

عارف سایم بەگی، هەر بە ناوی ئەویشەو کویخاکەیت کوشت و سەعاتەکە

مستەفا کەمالیشت هینا... پیم بلی بزائم ئەو سەعاتەت چ لی کرد؟

- پیمە...

جەبار دەستی دە باغەلی راکرد، سەعاتەکە له کیسەیهکی دەرینا و دایە دەست

بایراموڤغلی. ئەویش هیندیکی تیوہ راما، بە دەستی هەم سەعاتەکە و هەم زنجیرە

زیرە نایابەکە هەلتەکاند - وەک ئەوہی هەلی سەنگینێ بزانی چەندە قورسە - و

پاشان زنجیرەکە بە یەخە کەواکەیهوہ هەلواسی و سەعاتەکەشی دە باغەلی

جلیقەکە نا و گوتی:

- هەرچەندی فیشەکی لیڕە هەیه، کۆی کەنەوہ و بیان هینن!

رەمۆ کەلەباب، عەلییە شەل و نووری گۆلە فیشەکەکانیان دە کیسان کرد و

هەلیان گرتن. بایراموڤغلی دەسروکەیهکی سپیی بە سەری لوولە تەفەنگیوہ کرد،

هەستایە سەر پێ و سی جاران توند هەرای کرد:

- حەمەدۆک ئەوہ هاتم! ئەتۆ خۆت تەسلیمی من دەکە و ئیدی کەس کاری پیت

نیە. ئەوہ هاتم! هەر بوخۆم دیم!

فەرماندەکان گوییان لەو هەرایە بوو: باشە، ئەگەر وا بی، ئەوہ حەمەدۆک بی

شەر و خوینرشتنی زیاتر خۆی بە دەستەوہ دا و ئیستا بایراموڤغلی چەکی دەکا و بە

خۆی و دەستەکەیهوہ دە هیئیتە خواری.

بایراموڤغلی لە گەل عەلییە شەل و رەمۆ و نووری بە قەرەغ دۆلی و بە کەلینە

رەوہزان دا وەسەر کەوتن و خویان گەیان دە سەری. تەقە برابووہ و ولات بی دەنگ

بوو. بایراموڤغلی گەیشتە پێش زارکی ئەشکەوتەکە، ئەویش جوړیک هەلکەوتبوو

لە خواری و لە تەنیشتانەوہ دیار نەبوو. حەمەدۆک غاری دا دەری و بە پیر

بایراموڤغلییەوہ هات. کە گەیشتنە یەکتەری، بە هەردووک دەستان دەستی

بایراموڤغلی گرت، ماچی کرد و لە سەر سەری دانا. بایراموڤغلیش باوہشی بە

حەمەدی دا کرد و ماچی کرد. هاوړییانی حەمەدیش یەکە بە یەکە هاتن و دەستی

بايراموغلایان ماچ کرد. پاشان هەموویان چوونە نیو ئەشکەوتەکە و بايراموغلایان دەسبەجی لە گەلیان کۆبوو و راویژی دە گەل کردن. لەو کاتە دا روخساری گرز ببوو و توند ولیبراوانە قسەى دەکرد:

- باش گویم لی بگرن، ئیستا ئیمە رادەووەستین هەتا ئەوان تەقە دەست پێ دەکەنەو. ناگادار بن، هەرچی ئەمن دەی لیم، دەبی بی سئودوو بە قسەم بکەن، کاتی پرسیار و دەمەتەقەش نیە و هەر کەس بە قسەم نەکا دەی کوژم. ئەو دۆلەى خواریتان دیو؟ دەمچۆمەکەى دەلیم! ئەوئ نەبی، هیچ کوئ ئاوالە نیە. ئەو ئیوارەى هەمووتان دەبی بە ئەسپایی برۆنە خوار و هەتا دەگەنە گۆرایی یەکەى خوارى، کە لیروە نابینری، هەر بە خرئ دا برۆن و قەراغ چۆمى بەرنەدەن. بەلام دەبی زۆر بە وشیارى برۆن، نەوێک ژاندرەمە لە خوارەووەتریش هەبن. لەوانەى لەو دەستە حەمەدانەى خوشتان بە یارمەتیی ئیووە هاتین و کە واوەتر چوون، تووشیان بن. ئەمن هەتا ئیو تێ دەپەرن و لە مەترسی رزگار دەبن، بەردەوام تەقە دەکەم و سەرقالیان دەکەم. سبەینى بەیانیش دەچمەووە نیویان و سویندیان بو دەخۆم کە حەمەد بە دیلی گرتبووم...

هیچ کەس قسەى دە قسەى دا نەکردەو.

فەرماندەرە ژاندرەمەکان لە هەموو قۆلەکان تەقەیان راگرتبوو و پێیان سەیر بوو کە چۆن بوو هیچ هەوالیک لە بايراموغلایان نەبوو و ئەو لە ئەشکەوتی نەهاتەو دەری. دوودل بوون و نەیان دەزانی چ بکەن. هەتا ئیوارەدرەنگانیک هەروا دەستیان راگرت و تەقەیان نەکرد، ئەوجار گومانیان لەو دا نەما کە بايراموغلایان بە بارمەتە گیراوه و حەمەد فیلی لی کردو. هەر بۆیە بە توندی شەرەکەیان دەست پێ کردەو و بە رەشاش و چەکەکانی دیکەیان ئەشکەوتەکەیان وەبەر دەسپێژ دایەو.

نیو ئەشکەوتەکە هیندیک بەردی گەرە و کۆلکەدارى ئەستووری لی بوون. بايراموغلایان دەستووری دا بەرد و کۆلکە دارەکانیان بەرەو زارکی ئەشکەوتەکەى پال نا و سەنگەرى دەرکی ئەشکەوتەکەیان قایمتر کرد. پاشان گوئی:

- وەلامى تەقەکەیان مەدەنەو.

مەلا فەرهاد گوئی:

- ئاخەر دینه پێشتر و ئالقەى گەمارۆکە بچووکتەر دەکەنەو.

- گرینگ نیە، دەزانم ناویرن زۆر بینه پێش.

سەرەنجام رۆژ ئاوا بوو. لەو کاتە دا کە خۆر خەریک بوو لە ئاسۆ دا خۆی دەشاردەو، سەرى بەفرەکەى وەک یاقووتى سوورى دەنواند. ئەو کاتى بايراموغلایان دە یاغى یەکان راخوړی:

- ئەو جار زۆر بە توندی و بە هەموو لایەکی دا تەقەى بکەن.

هەموو بەیەكەوه دەسپڕیژیان كرد. دەتگوت رەشاشیان لە زاركی ئەشكەوتی دابەستوون. ژاندهرمە وایان سەرلێشیوا، پیییان وا بوو ئەوه نەك دەستەیهك یاغی، بەلكوو سەدان كەس بەرەو پرووی وان تەقە دەكەن.

– بەسە چی دی تەقە مەكەن...

– ئیستا كاتی ئەوهیە برۆن... یاللا زووبن بەشی زۆری فیشەكەكانتان بو من بەجی هیلن و بەو شوینەیی دا كە بۆم دیاری كردن برۆن... دەی زوو بن یاللا...

تازە تاریكایی دەهات بە سەر ولاتی بكشێ. هەم ئاسمان و هەم بەفرەكە پیش ئەوهی بە تەواوی دە تاریکی دا ون بن، رەنگی بێهوشییان بە خۆوه گرت، ئاسۆش تەسكە تەمیکی شین، نارنجی و سووری بە سەر كشا و ئه‌ویش زۆری نەكیشا ون بوو و ئیدی تاریكایی هەموو شوینێکی داگرت.

بایرامۆغلی دووپاتی كرده‌وه:

– دە برۆن دەی رۆلەكانم، خودا پشت و پەناتان بێ!

حەمەد لە بەرامبەر بایرامۆغلی راوهستا و هەردووکیان دە یەكتری ریمان. چاوی بایرامۆغلی كۆنە یاغیی بە ئەزموون گەش ببوونەوه و شادی و ئاسوودەیییان پێوه دیار بوو. لەو كاتە دا لێوه‌كانی بزووتن، زەرەخەندەیه‌كی هاتی و پوخساری زیاتر كرایه‌وه. حەمەد بە هەردووك دەستان دەستی راستی بایرامۆغلی گرت، گۆشی، سێ جارن بە رێز و خۆشه‌ویستی‌یه‌وه ماچی كرد و لە سەر سەری دانا. مەلا فەرهادیش هاتە پێشی و دەیه‌ویست راست وەك حەمەدی بكا، بەلام بایرامۆغلی دەستی كیشایه‌ دواوه و گوتی: "نا مامۆستا، نابێ" و دە باوەشی گرت. پاشان حەمەد و هاوڕییانی یەكە یەكە هاتنە دەر، بە پەنا بەردان دا خزین و خۆیان دە خڕی هاویشت. ژاندهرمەكان هەستیان بە جموجوولێك كرد، بەلام نەیانزانی چ خەریكە پروو دەدا، زۆرتر خوشحال بوون و پییان وا بوو بایرامۆغلی چەتە‌كانی چەك كردوه و دەیان‌هینیتە خوارێ. هەر بۆیه بەشیکی زۆریان لە سەنگەرەكانیان هاتبوونە دەری و هەراو هوریایان دەكرد. لە نەكاو دەسپڕیژیان لێ‌كرا و گوللەیان بە سەر دا بارین. زۆران بریندار بوون و هەموویان بە پەله‌ خۆیان دە سەنگەرەكانیان هاویشته‌وه، بەلام زەندەقیان چووبوو، ریزه‌كانیان شیواوو و ئالۆزی‌یه‌كی سەیریان لە نیو پێك‌هاتبوو. بایرامۆغلی بێ‌وچان تەقەیی دەكرد، فیشە‌كیشی بە خەسار نەدەدا و هەر دەسپڕیژیکی دەی‌كرد، یەك – دوویکی لێ دەخستن.

ئیدی ئەو جار ژاندهرمەش وه دەست هاتنەوه و شەپێکی گەرم هەتا بەیانی درێژەیی هەبوو. تەقەكە ئەوه‌نده غالب بوو، ژاندهرمە دەنگی تەفەنگی دەستە‌كانی خۆیان و لایەنی بەرامبەریان لێ‌تێكەل دەبوو و پییان وا بوو لانی كەم كۆمە‌لێك تەفەنگچی لەو بەری را تەقەیان لێ‌دەكەن. حەمەد و هاوڕییانیشی لە میژ بوو دەر‌باز ببوون.

سەرەنجام كاتێك رۆژ وەدەرکەوت، وەکیل باشی عاسم چوو لە یاوەر فاروقی و گوتی:

– یاوهرم، ئەتۆ زانیوتە لە دوینێ ئیوارپوه ئیمە بە هەموو ژاندرمهکانمانهوه له گەل یهك تاقهكەسی شەر دەکەین؟

– راستی یهكەه ئهمنیش ورده ورده گومانم لێ پەیدا ببوو، بەلام ئاخر تهقهكه لهو لاوه جوړیک توند و بی پسانهوهیه، وهك سه د كەس تهقهی بکەن وایه. ئەگەر وا بێ، بلایی کێ بێ له وئ مابیتەوه؟

– بایراموغلێ نه بێ، كهسی دیکه نیه. بێ گومان کاتێك ههستی کردوه حه مه د رێگای دهر بازبوونی بو نه ماوه تهوه ...

– سهیره وه کیل باشی! ئەمن پیم وابوو حه مه دی ناخۆش دهوئ. بوخوی وای ده گوت و دهی گوت لێ بیزارم... دهیه و یست به زیندووپی بی گری! باوهر ناکه م ئەو بی ئاوا فریوی دابین ...

– یاوهرم، ئەو بێ، یان ئەو نه بێ، جیاوازی یهکی زۆری نیه. چونکه هه رچۆنیک بێ، ئیمه ناچارین له ویی بینینه خوارئ، جا به گرتن، یان به کوشتن! ده بی په له ش بکهین. زوو وه خو نه کهوین، تی دا ده چین! بێ گومان حه مه دۆك ئیستا دهسته حه مه ده کانی دیکه ی کو کردوونه وه و هه ر بینا به هیزیکه ی حه ساوه وه به سه ری داداین. ئەو کاتی ئیمه ده کهوینه گه مارۆ، دهر بازبوونمان دژوار ده بی و ئابروومان ده چی.

– راست ده که ی وایه، به لام هه تا بێ دهنگی ده کهین و ده ی هینینه خوارئ، شپمان ده کا.

– چاره یه کی دیکه مان نیه، هه ر ده بی وا بکهین. حه مه د بگه رپیته وه سه رمان، یه کمان لێ نایه لئ. رقی کوشتنی ژنه کهشی هه ر لیمانه. وه للاهی پیش کوشتنئ، په تیکمان ده ملی ده کا، به پێخواسی و به رووتوو قووتی، ده و به فره ی دا ئەوسه ره وسه ری توورپوسیمان بێ ده کا.

سێ فه رمانده ره که ی دیکه شیان بانگ کردن و راویژیان له گەل کردن. هه موویان هاتبوونه سه ر ئەو باوهره که ئەوه ی له ئەشکه وتی دا مابوو و تهقه ی ده کرد، هه ر یه ک کهس بوو. یاوهر عه لی گاور دلنیا بوو که ئەو که سه ی ماوه ته وه، حه مه دۆکه:

– ئەوه بیجگه له حه مه دۆکی که سی دیکه نیه و هه ر بوخۆشم ده چم و به زیندووپی، یان به مردووپی ده ی هینمه خوارئ و تۆله ی ئەو سووکایه تی یه ی لێ ده که مه وه، که پێی کردم!

هه ر بۆیه فه رمانی به گوره انه که ی خو ی دا که به ره شاش و چه کی دیکه به توندی تهقه ده ست پێ بکه نه وه، به لام هه رچه ندی هیرشه که یان توندتر کرد و گولله یان

زیاتر باراند، بۆیان بئ دەنگ نەکرا. سەیر بوو، ئەو کابرایە ئەوەندە تەردەست بوو
رەشاشەکش دەروەستی نەدەهات.

حەمەد و ھاوڕێیانی زۆر لە شوینی تیکەهەلچوونەکه دوور نەببوونەوه، که تووشی
چەند دەستە حەمەدان بوون، هەموو حەوت حەوت، جلۆبەرگی وەک یەک، تەفەنگی
وەک یەک و رەخت و فیشەکدانی وەک یەک. حەمەد بە دیتنی وان زۆر خۆشحال بوو
و دە بیری خۆی دا گوتی رەنگە بە یارمەتی ئەو لاوانە بتوانین بایراموغلێ رزگار
بکەین...

– ھاوڕێیان، هەر ئیستا دەگەرپینەوه سەری. ئەگەر پێشنیوەرپۆیه خۆمان
بگەیهینەوه ئەوئ، دەتوانین ژاندرمه و بەکرێگیراوانی بەگ و ئاگان گەمارۆ
بدەین و گیانی بایراموغلێ رزگار کەین...

مەلا فەرهادیش گوتی:

– بەلێ، با پەلە ی بکەین! دەبێ بە هانایەوه بچین.

رۆستەمه کورد گوتی:

– ئەمن بایراموغلێ دەناسم! تازە کەس بۆی رزگار ناکرێ! دەزانم دەست نادا و
دەکوژرێ...

حەمەدۆك گوتی:

– هەرچۆنیک بێ هەر دەچین، یاللا با برۆین!

بەرەو سەر هەلگەرانهوه. هیندە گورجوگۆل بوون، کەس نەیدەتوانی بلێ ئەوانە
کە هیندیک برینداریشیان دە گەل بوون، هەر ئەو کۆمەلە یاغی یەن کە تازە لە
ئالقی گەمارۆیهکی سەخت دەرچوون و لە دوینیشەوه هیچیان نەخواردوه.

شەرەکه تا ئیوارێ هەر هەبوو. بارانی گوللە و تەقینەوهی نارنجۆکان دەوروبەری
ئەشکەوتەکهی وەک جەهەننەمێ لێ کردبوو. ئیدی ئەوه هەر بایراموغلێ بوو دەری
دەبرد، دەنا بەو حالە ی بەرەرهکانی نەدەکرا. ئەو کۆلکە دارە سەخت و
ئەستورە ی کردبوویە سەنگەر، پڕ ببوو لە گوللە. ئارەقە بە نیوچاوانی دا دەهاتە
خوار و دەچوو دە چاوانی یەوه، تەنانەت دەرفەتی وهی نەبوو چاویشی بگوشی. بە
دوو – سێ تەفەنگان تەقە ی دەکرد، یەکیان گەرم دادەهات، رۆدەبووه ئەوی دی و
وچانی نەدەدا. لە نەکاو بێ ئەوهی بیر بکاتەوه، هەستایە سەر پێ و بە
سەرسوڕمانەوه لە دەوروبەری خۆی روانی. دەتگوت نازانی لە کوئیە. هەر لەو
ساتە دا چاوی بە یاوەر عەلی گاوری کەوت کە کتوپر لە پەنا بەردیکی پیش
ئەشکەوتی قوت بۆوه، بە خیرایی لوولە ی تەفەنگی دە سینگی بایراموغلێ کرد و
پێی دا هینا. گوللەکه راست وه سەر دلی کەوت و لە نیو شانی هاتە دەری.

بايراموغلّيش پيش ئه وهى بكه ويته عهرزى ته قهى لئى كرده وه و ئه وه ندهى دى كه
ياوهر عهلى سهرهنگه رى بوو و به ربؤوه، ئىدى بوخوشى كهوت. سه رى به سه ر
كۆلكه داره كهى دا شوپ بووه و چاوى پېر بوون له خوڤن.

له و لاي وه كىل باشى عاسم هاوارى لئى بلىند بوو:

– نهم گوت! ئه وه ياوهر عهلى ئهنگوا. خوا بكا نهم رى.

ئىدى ته قه نهمابوو. ياوهر فاروق و وه كىل باشى رايان كرده سه ر ياوهر عهلى.
گولله كه وه شانى كهوتبوو. له ولاتر، له زاركى ئه شكهوتى، بايراموغلّى به سه ر
كۆلكه داره كهيه وه ته واو ببوو و ههموو گيانى ده خوڤنى دا شه لال بوو. وه كىل باشى
عاسم چوو سه رى، داها ته وه، به وردى چاويكى لئى كرد و گوتى:

– نهماوه. حه يفى كرد، پياويكى زور ئازا بوو. چاوه كانى هه ر وا ئاوالهن!

به ئارامى ده ستى به پيلووى چاوه كانى بايراموغلّى دا هينا و لئىكى نان.

له و كاته دا ده ستى حه مه دى گه يشته وه ده و روبه رى وان و ته قه ده ستى
پى كرده وه.

ياوهر فاروق گوتى:

– با هه رچى زووتر ليره دوور كه وينه وه، بانگ كه ن يه كيك بى، برينى ئه و
برينداره ي به ستى.

برينپىچىك به په له هات و برينى ياوهر عه لى ده رمان كرد و پىچاى. ياوهر عه لى
گوتى:

– ئه گه ر بايراموغلّى ويستباى، ده ي توانى ئه من بكوژى. ئه من به قه ستى كوشتنىم
پيوه نا، به لام ئه و واى نه كرد، بو؟ خو چاوم لئى بوو به زارى پېر خوڤنه وه
تئى هه لروانيم، رووبه رو سيره ي لئى گرتم و چاويشمان تىك ئالقان. هه ر ئه و كاتى
زانيم سيره ي له شانم گرتوو و له سه ر دلّم نا. باشه بو پى خوش نه بوو بم كوژى؟
– چونكه ئه و بيجگه له نه بى گولمه زوغلّى، قهت به قه ستى كوشتنى تفهنگى به
كه سه وه نه ناوه!

ياوهر عه لى گوتى:

– راست وهك حه مه دۆكى.

ياوهر فاروق وه لامي دايه وه:

– ئه ريوه للا راست وهك حه مه دۆكى!

– باشه ئىستا چون له ده ست حه مه دى خومان رزگار كه ين؟

ياوهر عه لى گوتى:

– هه وا خه ريكه ده گوڤرى، سه ير كه ولات تاريك ده بى و له بارودوخىكى ئاوا دا
زه حمه ته ده ستى حه مه ديما ن وي رابگا.

– راست ده كه ي، هه تا هه واكه ش ناخوشتر بى، به سوودى ئيمه يه.

له نهكاو هه‌لى‌كرده باوبۆرانیكى هه‌ر مه‌پرسه. به‌فرى به باوه دینا و به سه‌روچاوى پیاوى داده‌دا. پیاو دوو شه‌قاو واوه‌ترى خۆى نه‌ده‌دى و سه‌رماكەش حەشرى ده‌كرد. و‌لات تارىك بوو و ئیدی ته‌قه‌ش برایه‌وه. یاوه‌ر فاروق گوتى:

– وا بزانه به ساغى ده‌رده‌چین، دياره ئه‌گه‌ر له سه‌رمان ره‌ق نه‌بین. وه‌كیل باشى گوتى:

– ده‌بى هه‌يزه‌كانمان له نيو ئه‌شكه‌وته‌كان كو‌ كه‌ينه‌وه، ده‌نا له سه‌رمان ده‌مرن.

– ئه‌دى ئه‌گه‌ر حه‌مه‌دۆك هه‌لى‌كوتایه سه‌ر ئه‌شكه‌وته‌كانیش؟

– پي‌موانیه حه‌مه‌دیش به‌و سه‌رمايه‌ى شه‌ره‌كه دريژه‌ بدا و له‌و ده‌وروبه‌ره‌ى بمي‌نیتته‌وه. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر مه‌ترسى ئه‌ويشمان هه‌ر له سه‌ر بى، بي‌جگه له‌وه‌ى رپ‌گايه‌كى ديكه‌مان نيه. ئه‌من پي‌موايه حه‌مه‌د ده‌كشيته‌وه و تا سى رۆژى دى ده‌چيته شاخى ئاخچه‌ى.

به‌فر و بۆرانه‌كه هه‌ر ده‌هات و توندتر ده‌بوو. كه‌س له ده‌رى ژيانى بو‌ نه‌ده‌كرا. ژانده‌رمه‌كان برينداره‌كانيان هه‌ينانه نيو ئه‌شكه‌وتى، ئاوردوويان كو‌ كرده‌وه، به‌ چه‌ند جى ئاوريان كرده‌وه و له ده‌ورى ئاورى بو‌ى كه‌وتن. ته‌رمى له خوي‌ن دا شه‌لالى بايرامو‌غليش هه‌ر له وى بوو، له زاركى ئه‌شكه‌وتى، سه‌رى به سه‌ر كو‌لكه داره‌كه‌ى دا خوار ببۆوه، لاقى نوشتابوونه‌وه، چۆكى وه‌به‌ر زگى دابوو و به‌ پوونى نيشانه‌ى ئارامى و لي‌برايى به‌ پوخسارى‌يه‌وه ديار بوو.

كاتێك هه‌والی كوژرانی بایراموڤغلی به‌ عارف سایم به‌گی گه‌یشت، ئه‌و تازه له‌ ئه‌نكه‌ره‌ی گه‌رابووه‌. ماشینه‌كه‌ی به‌ هۆی قوروزه‌له‌قی رینگاكانه‌وه‌ به‌ قورپ سواغ درابوو و بوخۆشی شه‌كه‌ت و ماندوو بوو. كاتێك به‌سه‌رهاته‌كه‌یان بو گێرایه‌وه‌، گوتی:

– سوور ده‌م‌زانی ئه‌و ناجسنه‌ هیچوپوچه‌ وا ده‌كا!

هه‌ر چه‌ند پ‌واله‌تی وای نیشان نه‌ده‌دا، به‌لام له‌ راستی دا هه‌واله‌كه‌ی ئه‌وه‌نده‌ پپ‌خۆش بوو كه‌ ماندوویه‌تی رینگایه‌ی له‌ له‌شی ده‌رچوو. هه‌ستی كرد ئه‌ركیكی له‌ سه‌ر شانی ل‌چوو، چونكه‌ ئه‌و كه‌سه‌ی به‌ ناچاری هینابوویه‌ یارمه‌تی خۆی، نه‌مابوو و هه‌ر بویه‌ش له‌ دل‌ی خۆی دا به‌ شیوه‌یه‌ك منه‌تباری حه‌مه‌دی بوو.

سفره‌یان دانابوو و گه‌وره‌كانی شاری له‌ ژوره‌كه‌ی ته‌نیشتی چاوه‌روانی وی بوون، ئه‌ویش ده‌ی‌زانی، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ هه‌ر له‌ ژوره‌كه‌ی دا ده‌هات و ده‌چوو، چاوی به‌ردابوونه‌وه‌ و ده‌ بیره‌وه‌ پ‌وچوو بوو.

سه‌ره‌نجام خه‌لیل به‌گی گه‌وره‌ به‌ پارێزه‌وه‌ ده‌رگای كرده‌وه‌ و چوو بو‌ لای:

– فه‌رمووبوت یاوه‌ر فاروق بیته‌ لات. ئیستا ئه‌و هاتوه‌ و چاوه‌روانی ئه‌مری جه‌نابته‌.

– پپ‌ی بل‌ی بیته‌ ژووری!

یاوه‌ر فاروقیان بانگ كرد. ئه‌ویش كاتێك هاته‌ ژووری ل‌قی جووت كردن، سی جارن لیکی دان و به‌و شیوه‌یه‌ سلاوی سه‌ربازی كرد، به‌لام جه‌نابی نوینه‌ر ته‌نیا خپسه‌یه‌کی لی‌كرد و هه‌ر وا درێژه‌ی به‌ پ‌اوێچكه‌ كرده‌كه‌ی دا. تاویکی باش هه‌ر وا هات و چوو و پاشان چوو له‌ سه‌ر مۆبله‌ تاكه‌ تایبه‌تی‌یه‌كه‌ی خۆی دانیشتی و گوتی:

– وه‌ره‌ یاوه‌ر، له‌ ته‌نیشتم دانیشه‌ و هه‌موو به‌سه‌رهاته‌كه‌م بو‌ بگێره‌وه‌.

یاوه‌ر له‌ سه‌ر مۆبلیکی پ‌ووبه‌پ‌رووی وی دانیشتی، ده‌سته‌كانی به‌ نیشانه‌ی ریزگرتن - راست وه‌ك دیهاتی‌یه‌كان - له‌ سه‌ر پ‌انه‌كانی دانان و ده‌ستی به‌ گێرانه‌وه‌ی پ‌ووداوه‌كان كرد. چۆن له‌ گه‌ل بایراموڤغلی به‌ دواي حه‌مه‌دی دا گه‌رابوون، هه‌لسوکه‌وتی بایراموڤغلی چۆن بوو و چی‌یان كرده‌بوو، هه‌مووی گێرایه‌وه‌. جار‌جار عارف سایم به‌گ قسه‌كه‌ی ده‌ب‌ری، هیندیك پ‌رسیاری ده‌کردن، داواي پ‌وونكرده‌وه‌ی ده‌کرد، یاوه‌ریش بو‌ی پ‌وون ده‌كرده‌وه‌ و جاری وابوو ناچار ده‌بوو له‌ سه‌ر‌پ‌ا پ‌ووداوه‌كه‌ بگێریتته‌وه‌. هه‌ردووکیان وا سه‌رقالی قسه‌کردن بوون، كه‌ هه‌م خه‌لكه‌كه‌ی

دیکه و هەم برسی یه تی و خوانی ئاماده کروایان له بیر چوو بۆوه . یاوه ر قسه ی ده کرد و عارف سایم به گ گوی لئ ده گرت . جار جار نیشانه ی سه رسوپمانی له روخسار دا به دی ده کرا و هیندیك جاریش تووره ده بوو . سه رنجی ده دا وشه به وشه ی به سه رهاته که و هیچی وه پاش نه ده دا . له ئاخری دا گوتی :

– بایراموغلئ له وه زیاتری بۆ نه ده کرا . هه ر ئه و چه شنه مردنه ش له گه ل ناووناوبانگی وی ده هاته وه . به راستی پیاویکی ئازا بوو و حه یف بوو جوړیکی دیکه بمرئ !

یاوه ر خه ریک بوو باسی وه ی بۆ بکا که هه موو پیاوه کانی توورپووسی ناوی خو یان ناوه حه مه د ، به لام عارف سایم به گ زوو قسه که ی پئی بری و گوتی :

– بوخۆم ده زانم ، پئیویست ناکا باسی بکه ی !

ئه و جار یاوه ر مه سه له ی خانه قای چلچاو و دایه سولتانی هینایه گوړئ ، به لام عارف سایم ده رفه تی پئی نه دا و گوتی :

– ده زانم ، ده زانم ، ئه وه ش ده زانم !

– به لام ئه من هه تا هه م منه تبارت ده بم ئه گه ر ته نیا دوو ده قیقه م ئیزن به دی سه باره ت به و مه سه له یه هیندیك شتت عه رز بکه م : دایه سولتان وای له بایراموغلئ کرد خه یانه تمان پئی بکا . بایراموغلئ سه ردانی خانه قاکه ی کرد و هه ر ده سه به جئ دوا ی چاوپیکه وتنی له گه ل دایه سولتانی بریاری دا لای حه مه دی بگرئ و پشت ده ئیمه کا .

– وانیه یاوه ر . بایراموغلئ ده بوو رابردوو ، ناو و رپیژی خو ی رزگار کا . هه ر ئه و رپۆژه ی له شاری وه ده ر که وت ، ده ی زانی خه لک چیی پئی ده لئین و چ چاره نووسیکی ده ری دایه .

– نابئ وا ببئ ! چونکه وه ک ئه من تئی گه یشتبووم ئاواتی ئه وه بوو حه مه دی بکوژئ . بوخۆی له لای من باسی ده کرد !

– به لام له کو تایی دا ، کاتیک دیتی ئیدی حه مه د هه موو رپیگایه کی لئ به سراوه و مردن نه ببئ چی له پئیش نیه ...

– وایه جه نابی نوینه ر . به لام دایه سولتان قسه ی ده روا و خه لکه که ببئ مه ملاوئه ولا به قسه ی ده که ن . ئه وه ش بوته کو سپی سه ر رپیگای ئیمه و وای کردوه ئیمه له به رامبه ر حه مه دی دا چمان پئی نه کری !

له پر عارف سایم به گ هه سته ی به برسیه تی یه کی توند کرد و به خه لیل به گی گوت : – ئیستا کاتی ئه وه یه له گه ل دوستانمان نانی بخوین !

هه موو چوونه ژووره گه وره که ی دیکه که خوانه که ی لئ بوو . عارف سایم به گ زولفو ی ده ئامیز گرت و ده سته ی له گه ل هه مووان لئ دایه وه :

– فه رموون دانیشن ، دوستان ...

زۆر چيشتى خوشى جوراوجور له سەر سفرهكهى دانرابوون. پيشخزمهتان راكىيان بو تى ده كردن و سههولاويشيان ده تونگهى نهخشين دا بو دانابوون.

ئهو ئيوارهيه عارف سايم بهگ زور بهكهيف بوو. ئهو كه پيشتر هەر لاتاوى داويشتن، گالتهى به خهلكى ده كرد و گرژ و يهسكگران دههاته بهرچاوى، ئهمرو پي دهكهنى و خوشحالى دهنواند. به ئوگرى و سهرنجهوه گوپى بو قسهى ههمووان رادهداشت. ههتا بهياني دانويشتن، خوارديان، خوارديانهوه و خوشيان رابوارد. عارف سايم ريگاي دها هەر كهس چي پي خوش بوو، بي لي. دهيان گوت: دواى خهيانتهى بايراموغلئى همهد دهرپويشتووتر دهبي، قهدر و ريزى زياتر دهبي و ناوبانگيشى زورتر دهروا. خو پيشتريش له لاي جووتيرهكان هەر خوشهويست بووه و وهك چاوى خويان پاراستوويانه. ئهوهش ههمووى له سايهى سهرى دايه سولتان و شايهر و بهيتبيزي وهك عهلى زارقايشى يهوهيه...

لاى بهياني ورده ورده ئارهقهكه كارى له عارف سايم بهگى كرد. وهختى وا روخسارى رهش ههل دهگهرا، ههل دهستا و له ژوورئى دا دهستى به راويچكان ده كرد. ئهوانهى له وي بوون، ههموو چاويان لي ده كرد، نه شيان دهويرا قسه بكن و دهيان زانى هەر ئيستا ههل دهچي و دهى كاته گرمه و ههرا.

عارف سايم ماوهيهك هات و چوو و كاتيک راوهستا، رۆژ ببوو. له پر رووى ده ياوهرى كرد و گوراندى:

- ياوهر، له تووم دهوي سبهينئى، تى گهيشتى سبهينئى و نهك دووسبهش، دايه سولتان و ههركهسى ديكهش كه بو ئالوزى دروست كردن، ياغيگهري و شيواندنى زهينى خهلك له خانهقاي چلچاوى كو بوونهوه، بگري و بيان هينى بو ئيره! ههموو ئهو بهيتبيز و گورانيبيزانهش كه به همهديان ههل گوتوه، دهگري و له پيش ههمووانيش دا عهلى زارقايشى قولبهست دهكهى. دهبي يهكه به يهكه تيان گهيهنم ئازاوه نانهوه ياني چي. ئيمه له ههوت بهران، له گهل ههوت ولاتان بهشهر هاتووين، تا ئهو ولاته مان ساغ كردوتهوه و پاراستوومانه، ئيستا بيلين چهته و شايهران به يارمهتى سوڤى، خانهقا و شيخان لي مان تيكدهن! نهخير، ئهو جار مستى كو ماريان وه سهرى دهكهوي! له تووم دهوي دهسبهجئى ئهو جندهيهى، ئهو ماره ژاراوى يه بگري! شايهرهكانيش... بوخوم عهلى زارقايشى باش دهناسم. له شهري سهربهخويى دا له گلمان بوو. دهستيكي تفهنگ بوو و دهستيكي سازهكهى... ئيشتاش چوه رهگهل چهتان كهوتوه؟

زولفو گوتى:

- جهنابت راست دهكهى. ئهوه ههموو ده بن سهرى دايه سولتاني دايه و ئهويش بوخوي له دهرهوه دهستور وهردهگرئى. ئهوهتا ئيشتاش باوهري پاشكهوتوانه هەر ماوه. چهته، شايهر، بهيتبيز، مهلا و حاجى ههن و بهردهوام دزايهتتى كوماره

لاوهكه مان دهكهن! ئەوانه به پرۆپاگەندەى پرۆوخینەر و كۆنەپەرستانه كه ریشهیان ده سەدان سال پێش ئیستا دایه دەیانەوی لاوازان كهن! دوزمنى سەرەکی ئیمە حەمەدۆك نیه، بەلكوو باوەرى كۆنەپەرستانه و پاشكەوتوووانەیه!

مامۆستای فیرگه سەرى بۆ لهقاند و گوتى:

- بەلى، نەزانی و كۆنەپەرستی!

مورتهزاغا خۆى تیکهلى باسهكه کرد:

- وایه، دەنا چەتەیهکی وهك حەمەدۆکی چۆن به تهنى ئەو شتانەى پێدەکرى؟ هەتا هەموو هیزه نهیارهكان ریشهکیش نهکەین، نیشتمانەکهمان به تهواوی پرگار نابى!

خەلیل بەگیش سەریکی بۆ لهقاندەن و گوتى:

- هەتا ئەوانه هەبن، نایهەن ئەو ولاته له بەلایان دور بى!

مەلا دۆرانیش دەستیکی به پىشى دا هینا و گوتى:

- بیری پاشكەوتوووانه و كۆن هیشتا برهوی هەیه، بەلام زۆرى پێناچى باوی نامینى و تیکهوه دەپێچرى، به دایه سولتان و حەمەدۆکی، یان با بلیم به هەزار حەمەدۆکانیش، ئەو رەوتە بەرەو دوا ناگەریندريتەوه.

خەلیل بەگی گەورە كه وهك رپوییه مات ببوو، چاوی له سەریهك داناوون، گوپی راکرتبوو و چاوهپوانی دەرڤهتییکی لهبار بوو كه باسهکەى خەستەر کا، ئەو دەرڤهتەى قوازتەوه و گوتى:

- هیوادارم مستهفاکهمال پاشا نەزانیتەوه كه ئەو پروداوانەى ئیره سەرچاوهیان دەچیتەوه سەر باوەرى پاشكەوتوووانه و شتى وا. بوخۆتان دەزانن ئەو لهو چەشنه شوینەوار و دژکردهوانه زیاتر دەرترسى، تا ئەو دوزمنەى به سانایى تیکى شکاند و ده دەریایهى کرد. ئەو هیزهى كه مستهفا کهمال به دژى وهستا و تیکىیهوه پێچا، ئیستا له هەریمهکەى ئیمه، خۆى له پشت ناوی یاغیگەرى و چەتهبازارى حەشار داوه و ولاتى ئالۆز کردوه!

ئەو تەوسه عارف سایم بەگی شیت کرد، له داخان هەستایه سەرپى، لاقى ده عەرزى کوتا و گوتى:

- ئەوه ئەمن دەرترسینى خەلیله چکۆله؟ مەبهسنت ئەوهیه كه من ئەو دژکردهوه و بزووتنەوانەى مستهفا کهمال پاشا لیان نیگەرانه، به هیند ناگرم؟ بەلى بەلى، وات لىهاتوه به ئاشکرا هەرپهشەم لىدەکەى. جا گوئ بگره با من پیت بلیم، هەر تو نا، هەمووتان كه لیرهن چاک گویم لىبگرن. ئەوهى ئەمن دەىبینم تەنیا دژکردهوه و بزووتنەوه نیه، ئەوه ئیوهن كه چەتەتان دروست کردوون! ئیوهن بهخویان دهکهن و چەك و تەقەمەنىیان بۆ دابین دهکهن! بیجگه له حەمەدۆك و یهك - دویکی دی، هەرچى چەتەى له شاخى هەن، پیاوی خۆتانن! هەم به دژى دەولەتییان کار

پێدەكەن و هەم بۆ ئەوێ زۆرتر گوشار بخەنە سەر خەلكەكەى، كەلكیان لێوەردەگرن! گویتان لێبوو؟!

عارف سايم يەكبهخۆى دەىگوراند، پوخسارى گرژ ببوو، دەستى رادەوهشان و چاوهكانى دەتگوت گۆمى خوينين.

زولفۆ هەستا، غيرەتى دە بەر خۆى نا و لە حالیک دا بەروونی ئارەقەى ترسى بە پوخسارى يەوه دیار بوو، چوو پيشی، قۆلى گرت و بە دەنگیكى كز گوتى:

- بەگم، تكات لێدەكەم ئارام بە. توورەبوون بۆ دلت باش نیه! دلنيا بە خەلیل بەگى گەورە مەبەستى ئەوه نەبووه كە جەنابت فەرمووت. باوەر كە بەگم، ئیوه بە هەلە لە قسەكەى وى گەيشتن.

لەو دەمەى دا خەلیل بەگ خزیبووه قولینچكى، نەىدەزانى چ بكا و چۆن خۆى لە رق و توورەبى عارف سايمى رزگار كا.

هەستان و قسەکردنى زولفۆى ترسى ئەوانى دیکەشى تا رادەیهك شكاند، وه قسە هاتن و هەموویان پێیان لە سەر ئەوه داگرت كە خەلیل بەگ مەبەستى ئەوه نەبووه. دواى ئەوه خەلیل بەگیش توورە بوو، چوو لە بەرامبەر عارف سايم بەگى رادوستا و هاوارى كرد:

- بەگم، بەگم، ئەتۆ لە مالى منى و تا ئیستا هیچ كەس لە ماله خۆم قسەى پێنەگوتوم! بەلام قەیدى ناكا، قوربانى چاوى تۆ بى و بزانه بە هەلەم لى تىگەيشتى! ئەمن مەبەستم ئەوه نەبوو!

خەلیل بەگ هیندەى هاوار كرد و ئەو قسانەى دووپات كردهوه، كە عارف سايم بەگ هیدى بووه، وهك ئەوهى لە خەوئ دا بووبى و تازه وهخەبەر هاتبى. خەلیل بەگى گەورە دەرفەتى لە دەست نەدا و گوتى:

- بەلێ، ئیره مالى منە و لەو مالهى دا هیچكەس، نە بوخۆم و نە كەسى دیکەش، بۆى نیه تەنانەت رەخنەیهكى بچووکیش لە جەنابى نوینەرى خوشەویستی ئیمە بگرئ!

عارف سايم بەگ گوتى:

- بە راستیتە؟

- سویندى دەخۆم بە راستیمە.

ئەوانى دیش هەركام بە نۆرەى خۆى پێى لە سەر راستبوونى قسەى خەلیل بەگى داگرتەوه. ئەوجار عارف سايم بەگ وردە وردە هیدى بووه و گوتى:

- یاوەر! هەر وهك پيشتر پیمگوتى ئەو ژنە و ئەو شایهرا نە دەبى بگرى و بیان هینى بو ئیره. هەر هەرچى شایه و بەیتبیره، جا چ شایهرى شاخى و چ شایهرى دەشتى، هەمووان بگره و بیان هینه. یهکیان وهپاش خۆ مەده! یاوەر، بوخۆت دەبى ئەو ژنەى بگرى، گویت لیبه؟

كاپیتان هەولێ دا بە شیوهیەك وەلامی بداتەو، كە جەنابی نوینەر بارودۆخی ئیستای هەوا و ریگاوبانی هەریمەكەى بیتهوه بیر:

- قوربان، گوندەكەى دایە سولتانی لە شوینیکی زۆر چر، سەخت و شاخاوی هەلکەوتو و دووریشە. ئیستا بەو زستانەى و بەو بەفر و سەرما سەختەى زۆر زەحمەتە پیاو بگاتە ئەوئ...

بەلام عارف سایم قسەكەى بری و گوتی:

- هەرچی زووتر دەبێ بی هینى، فەرمانت پێ دەدەم...

پاشان چاوی دە یاوهری بری، بە پەنجەکانی هیندیك چەنەى خوراند و بیرى کردەو:

- سێ پۆرت مۆلەتە! پیم گوتی ئەو فەرمانی منە! شایەرەکانیشت لە بیر نەچن! هەمووان خر کەو، بیان هیئە دە کونیکیان کە! ئەو شەرەر فەرمانی منە، یاوهر فاروق! دووپاتی دەكەمەو دەبێ بوخت بچیه خانەقاي چلچاوی، ئەو ژنەى بگری و بی هینى بۆ لای من.

- چۆنى دەفەرمووی، باوایی.

- سبەینى، بەیانی زوو دەبێ وەرئکەوی! سەرکەوتوو بی!

یاوهر دەستی هەلینا، لاقى لیكدان، بەلێ قوربانیکى گوت و وەدەرکەوت.

- پیمان وابوو بایراموغلێ دەتوانی شتیك بکا، بەلام پلانیەكەمان ئاکامیكى نەبوو. ئیستا دەبێ ریگای دیکە بۆ بەر بەرەکانی لە گەل حەمەدى بدۆزینەو. دەبێ توندتر بجوولینەو و زەبروزەنگ بە کار بینین. بە روونی دیارە خەلك چەتەكان بە پۆلەى خۆیان دەزانن، بەلام بە پێى ئەزموونی خۆم دەزانم کاتیك خەلك خۆیان و قازانجیان بکەونە ژیر گوشار و مەترسی یەو، بی سێ و دوو پۆلەکانی خۆیان دەكەنە قوربانى. کاتیك دایە سولتانمان گرت و هیئامانە ئیره، ئاکامی ئەو کارە باشتر دەردەكەوئ.

زولفو گوتی:

- ئەو ژنە زۆر پیره و زۆر شتم دەر بارەى وی بیستو. دەلین گوتوویەتى كە خودا بە سەرى كردۆتەو و بوخۆی ئاگاداره كە زۆرى پێناچێ تیکەلێ كۆمەلێ چلسوارەى غەیبی دەبێ! زۆرىشى برۆا بە خۆى هەیه و وئناچێ حەمەدۆكى بە دەستەو بەدا، یان بە زیانی وی بجوولیتەو...

عارف سایم بەگ گوتی:

- ئەگەر پێویست بی، دەولەت زەبروزەنگ دەنوینی.

دواى ئەو قسەیه هەستایەو سەر پێ و دە ژوورەكەى دا دەستی بە راویچكان کردەو. لە کاتی هاتوچوکردن دا دەستی بە بەرۆكى گرتبوو و زنجیری سەعاتەكەى

دە نۆیۆ قامکانی دا دینا و دەبرد. لە پڕ لە لای مەلا دۆرانی پراوەستا، چاوی دە چاوی بپری و گوتی:

– لە مەودوا شەپەف و ئابرووی من دە گرهو دایه و بۆخۆم دەزانم چ دەکەم! جا یا خوا بە من دەدا، یان بە حەمەدۆکی!

مەلا دۆران دەسبەجی لە جیی خۆی هەستا و وەلامی دایهوه:

– جەنابی نوینەر، ئەوه چ دەفەرمووی؟ سەگگی وەک حەمەدۆکی رپی ناکهوی جەنابت شەپەفی خۆتی بۆ دە گرهو نیی. چۆن وا دەفەرمووی قوربان؟ پیاویکی گەورە وەک تۆ نابی تەنانەت بە هیچ شیوهیهک هەتیویکی بەرەلای دیهاتی وەک وی بە نهیاری خۆشی بزمی!

ئەوانی دیش هەموو بە یهکەوه هەستانه سەر پێ و گوتیان:

– وایه، ناکری و نابی! ئاخر حەمەدۆک چییه؟ بۆچما ئەو هەر دیهاتییهکی رپوتەلە شپۆل نیه؟ هەتیویکی بەرەلای وا رپی ناکهوی لە بەرامبەر جەنابت دا هەر ناویشی بهینری.

عارف سایم بەگ بە سەری قامکی شادە هیندیک زنجیری سەعاتهکە کیشا و گوتی:

– سوپاستان دەکەم دۆستان! سوپاس بۆ ریز و خۆشەویستیان! فەرموون دانیشنهوه! بۆخۆتان دەزانن ئەمن نوینەری ئەم ناوچەیهەم و هەروەها دەشزانن کە تەنانەت دەشت و چیاکانی ئەم هەریمەش من بە قارەمانی شەری سەربەخۆیی دەزانن! دەبی هەرچۆنیک بی، پێش ئەوهی ناوونابانگم زیاتر زەدەدار بی، ئەو کوانە ی بدم و لە بەینی بەرم. باشه، ئەگەر سەرۆککۆمار ئەو رووداوانه ببیسیتەوه، پپی سەیر نابی کە بۆ دەبی قارەمانیکی شەری سەربەخۆیی ئەو فیتنەیهی پپی نهکوژیتەوه؟ جا با لە هەموو کەسیشی لی نیزیکتەر بم، چۆن لە رپوم هەل بی خۆمی نیشان بدەمەوه؟ ئەگەر پیمبلی: وا دیاره کویرۆغلی یهک لە ناوچەکەتان پەیدا بووه کە بە زۆر لە دەولەمەندان دەستین و دەی دا بە هەژاران، ئەوهی ئیمه پیمان نهکراوه، ئەو دەی کا و هاواری عەدالەت و حەقخوایی بەرز کردۆتەوه... بەلی، ئەگەر مستەفا کەمال پاشا ئاوا بمداتە بەر لۆمه، ئیدی ئەمن چۆن سەرم هەل بی؟ دۆستان، ئەوه مەسەلە دیهاتییهکی رەشوروت نیه کە لە شاخی دا بخولیتەوه و هەلبەز دابەزیک بکا، ئەوه کەسیکه هەریمەکەمی منی ئالۆز کردوه و لە راستی دا دوزمەنی منه. هەر بۆیه بپارم داوه، بە هەر نرخیک بی، هەرچۆنیک بی و هەرچی زووتر لە بەینی بەرم. دیاره لە بەینی نهبەم، ئەو من لە بەین دەبا!

کاتیکی بەگ و ئاگانانی دیکه ئەوهیان بیست هەموویان بە یهکەوه هەستانهوه سەر پێ:

- قبوولمان نيه قوربان! به هيچ شيويهك قبول ناكهين جهنابت ههتيويكي بيزووي بهرلا به دوزمني خوت بزميري! شتي وا نابي!
- فهرموون دانيشن دؤستان، تكا دهكهم، دانيشن!

پاشان بوخوشي دانيشتهوه و لهسه رهخو دريژهي به قسهكاني دا:
- با شتيكتان پي بليم، نهن لهو زنهي نيگه رانم. پيموا نهبوو زنيك مافي نهوهي ههيه بي به شيخ، خانهقاي ههبي و له وهش زياتر خوي به ههلبزارده و پيرو زباني. دياره نهو زنه زور نهترسه... هيوادارم له بهرامبر ياوهري دا بهربرهكاني نهكا.

زولفو گوتي:

- چاكي دهنام و له وهش دهترسم كه ناماده نهبي خو به دهستهوه بدا. نهو له هيچ شتيك ناترسي.

مورتهزاغا قاقايهكي كيشا:

- لهوانهيه كيشه ي دروست كا، بهلام نهوه نيه ياوهر عهلي كهرتيشي له گهله! خو ههر كهس چاوي به وي بكهوي له ترسان لهخو دهميزي.

خهليل بهگي گوره گوتي:

- دايه سولتان له مردني ناترسي. نهن بنه و بنهچهكه ي دهنام، كه ههر له كوئنهوه به سهر نهو خانهقايه ي راگهيشتون. نهوان له بناغه دا باوهريان وايه كه ههر كهس لهو بنهمالهيه ي بي، به قارهمان له دايك دهبي! شازده كهسيان له شهري سهربهخويي دا بهشدار بوون و بوخوشتان دهزانن هيچيان نهگهپانهوه و ههموويان كوژران!

مورتهزاغا بزهيهكي هاتي و گوتي:

- گوتم عهلي كهرتيشيش دهچي!

نهواني دي سهريان بهردوايهوه و له ترسي وهي نهوهك شتيكيان له دهم دهرچي جهنابي نوينه ر پيي ناخوش بي، هيچيان نهگوت. عارف سايم باسهكه ي دريژه دا وگوتي:

- نهو شايه رانهش له كول خومان كهينهوه!

- نهوهي دهبي به عهلي كهرتيشي بسپيرين!

عارف سايم ههستا سهر پي. چوو بولاي مورتهزاغاي و دهستي له سهر شاني دانا. مورتهزا ههولي دا ههستي، بهلام عارف سايم شاني داگرت، قاقايهكي توندتر له وي كيشا و گوتي:

- بهلي وايه، ياوهر عهلي كهرتيشي له گهله!

نهو جار چوه جيگاي خوي، دانيشتهوه و له بن ليوييهوه گوتي:

- ئاخ، هەزار ئاخ! خەلك هەر دە زمانی دەسەلات دەگا و زمانی دیکە نازانی. دەبی وردیان کەیی!

پاشان قامکی گەورەیی لە سەر مێزەکەیی داگرت، سووری دا و گوتی:

- دەبی وایان ورد کەیی، بیانکەییە پریۆلە...

زولفۆش بە دوای وی دا دووپاتی کردووە:

- بەلی، دەبی بیانکەینیە پریۆلە.

خەلیل بەگی گەورەش گوتی:

- ئەو خەلكە تەنیا لە زمانی دەسەلات و تێهەدان حالی دەبن!

رۆستەم بەگیش هەلی دایە:

- لە سەردەمی شەریش دا ئەگەر ترسی کوزران، لیدان و نووکی سەرنیزەیی دە گۆری

دا نەبوا، یەك کەسیشیان نە دەچوو شەری! ئیمە بە تۆبزی دەمان بردنە شەر و

ناچارمان دەکردن بەرگری لە نیشتمانەکیان بکەن!

عارف سایم بەگ بو ئەو هیندیک باسەکە هیور کاتەو، گوتی:

- ئای، بە راستی سەر جووخە عەلی کەرتیشی خۆمان چاکی لی دەزانی...

ئەو جار مەلا دۆران قسەیی کرد:

- ئیستا جووتیڕەکان بە تەواوی یاغی بوون و زەحمەتە پشتی حەمەدی بەردەن.

عەلی یە شەلی شوینگیڕ تازە لە شاخی هاتۆتەو. بوخۆتان دەزانن ئەو لە گەل ئەو

کەسانە بوو کە بە دوای حەمەدی یەو بوون و دەیانەویست بەدیلی بگرن، دوایەش

توانی خۆی لە دەست حەمەدی رزگار کا... ئەو دەیی گوت حەمەدۆك مروقیکی بە سام

و بە زاوونە و جووتیڕەکان دەپەرستن. وەکوو ئەو دەیی گێرایەو و دیارە ئەمن

بوخۆشم لەو بەشەیی دا هەر وای بو دەچم، دیهاتی یەکان دەتوانن لە بەرامبەر

هیژەکانی ئیمە دا، با زۆریش بن، خو رابگرن، قەتیش پشتی حەمەدی بەرنادەن و

بە دەستی یەو نادەن...

عارف سایم بەگ سەری لەقاند و گوتی:

- خەمت نەبی مەلا دۆران، ئیستاش نەیی کەن، دواتر کە زەبروزەنگمان نواند، هەر

ناچار دەبن بی کەن! دەبینی هەر بوخۆیان دەیی هینن و دەیی دەنە دەستمان. ئەمن تا

ئیستا پیمخۆش نەبوو بە زمانی توندوتیژی بیان دوینم و هەر چاوپۆشیم لی کردوون،

بەلام بگاتە یەسکانم و بە راستی لییان توورە بم، یەك توورپووسیش بە ساغی

نایەلم و هەمووان شەلوکوت دەکەم! ئەو کاتی ئیدی نەك هەر دینە سەر ئەو باوەرە

کە حەمەدۆکی بە دەستەو بەدەن، بەلکوو لە سەر ئەو هی کە کێ زووتر حەمەدی بو

ئیمە دەستنیشان بکا، بە شەریش دین! جا قسەکەیی منت لە بیر بی، هیندەیی

پی ناچی ئەو جووتیڕانە لەو حەسارەیی ریز دەبن و یەكە یەكە دین بەری پیم ماچ

دەکەن، بەلام پيش هەموو شتیك دەبی سەری ئەو ژنە و بەیتبیژ و شایەرەکان

هیندیک بشکینمهوه. هەر وهک دۆستان باسیان کرد، ئەوانه به زمانی زهبروزهنگ نهبی، تی ناگهن و به تۆبزی و به زهبری نووکی سهرنیزه و لولهی تفهنگیش نهبوايه، يهک کهسیان نهدهچوو شهري! ئیوه بۆخۆتان دهبینن که رۆژ به رۆژ زیاتر تووره دهیم و دهشزانن ئەگەر به راستی تووره بم، چ دهکههه؟

لیره دا راوهستا، يهک به يهک چاوی له چاوی ههموان کرد و دهستی به قسان کردهوه:

– دهزانن دۆستان، ئەمن زۆر باش دهتوانم هەر ئەو جووتیرانهی ههمهدی دهپهرستن، وا لئ بکههه که لئی بیزار بن! کاریکی وا بکههه که ئەو ههمهههکه بیته بهر دهرگای من، بپارێتهوه که من له دهست ئەوانی رزگار بکههه و نههیلم بی کورن! هەر بۆیه دهلیم: هەر بژی سهرجووچه ههلی کهرتیش!

مورتهزاغا گوتی:

– به راستی بژی ههلی کهرتیش! تهواوی ئەو دنيايهی بگهپیی کهسی له وی لیزانتر نادۆزی یهوه.

– نیه، به راستی تای نیه!

مهلا دۆران گوتی:

– ئەگه رههلی یه شهل جیی باوه ر بی، ئەوه...

عارف سایم بهگ دهسهجی قسهکهی به مهلا دۆرانی بری و گوتی:

– سبهینئ بهیانی دهبی بی نیرنه لای من، کارم پێیهتی... دۆستان، وا بزانه ههلی که به شای شوینگێران به ناوبانگه، ئیستا پیاوی مهلا دۆرانی یه؟

قوتوو زهپرهکهی له باغهلی دهینا، سیگاریکی داگرساند و یهکیشی بۆ مهلا دۆرانی هاویشته. مهلا دۆران له ههواي گرتی یهوه.

– قوربان، ئەو دوو شوینگێری ههه!

ئهو ی دیکه کییه؟

– مووسا زریان.

– ئەویشم دهبی بۆ بنیرن، سبهینئ بهیانی ههردووکیان لی ره بن!

عارف سایم ههستایه سه ر پئی و خۆی له بهریهک کیشایهوه. پاشان پرووی ده خهلیل بهگی کرد، بزهیهکی هاتی و گوتی:

– خۆ مه بهستت ئەوه نه بوو هه ره شهه لئ بکههه؟

خهلیل بهگ به پهله وهلامی دایهوه:

– قوربان قسهی وا بۆ دهفهرمووی؟ قهت شتی وا نابئ! عه رزم کردی ئەمن چۆن رینگا به خۆم دهدهم هه ره شه له جهنابت بکههه!

ئهوانی دیش هه موو یه که دهنگ قسهکهی خهلیل بهگیان دووپات کردهوه:

– قوربان شتی وا نابئ!

ئىستا ئىدى ولات پروناك ببوو. عارف سايم بهگ چووه بهر په نجه رهى، له ئاسوى پروانى و ههر لهو كاتهش دا ههستي به ماندوويى يهكى زور كرد و برپارى دا بچى بخهوى. وه رسوورا و گوتى رۆژباش دۆستان و پاشان ده رگاي ژووره خه وه كهى خوى كرده وه، چووه ژوورى، كه وشه كانى دا كند و خوى هاويشته سهر جىگا كهى. ههر سهرى وه سهر سهرينى كرد، خهوى لى كهوت.

ئهو رۆژهى ياوه ر و دهسته كهى به ره و چيا وه رى كهوتن، تاووسا و بوو. هه وايه كهى نهرم و خووشى هه بوو. ههر ياوه ر سوار بوو و ئهوانى ديكه به پييان ده رويشتن. عهلى كه رتيشيش پياده بوو. رۆژى دواتر جه نكهى نيوه رويه به فر و بورانيكى توند هه لى كردى. هه تا سهر پشتيندى ده به فرى ده چه قين و بارنيكى ده كرد، چاويان هه ل نه ده هات. ترسيكى گه وره يان رى نيشت. لاي ئيوارى هه رچونيك بوو، خويان گه يانده گونديكى چكوله و له مه ترسيى به هيلاكچوون لهو به فر و سه رمايه ي دا رزگار بوون، به لام ئه وه نده ماندوو بوون كه نه يان ده توانى يهك هه نكاوى ديكهش هه ليينه وه. چه ند رۆژان ده رپيه دا بوون تا گه يشتنه خانه قاي چلچاوى. ياوه ر هيينده ماندوو ببوو له داخان نهى ده زانى چ بكا و له بهر خوييه وه جنيوى هه م به دايه سولتاني و هه م به عارف سايم به گى ده دا و دهى گوت ئهو دووانه ئيمه يان تووشى ئهو به ده بختى و كویره وه رى يه ي كردوه:

– ئه رى سه ر جووخه عهلى، وا دياره ئه وه گه يشتينه ئهو خانه قا به قورئى گيراوه ي؟
عهلى كه رتيشى شه كهت و ماندوو كه به بيري دا هاتبوو جنيو دان به خانه قاي چلچاوى به ده بختى به دوا وه يه، به ناقايلى وه لامى دايه وه:
– به لى، ئهو ئاوه دانيه هه وه!

ياوه ر زانى عهلى كه رتيش له به رچى ناقايله. بوخوشى دواى جنيوه كهى ههستي كرد مچوركيكى پى دا هات، بهو حالهش قاقايه كى كيشا و به گالته پرووى ده عهلى كرد و گوتى:

– ئه رى عهلى بيستوومه ده لىن كاتيک مروف لهو خانه قايه ي نيزيك ده بيته وه، ئهو ره وه زه سه ختانه ي سهرى ده قه لشن و گولى شين شينيان لى ده پروى. ئه دى ئهو گولانه كو ان؟

– له گابه رده كان دا شين ده بن!

– باشه كو ان؟

– ئيمه نايان بينين!

– ئه دى ئهو بالنده يه ي ده لىن له سهر خانه قايه ده خوليته وه؟

– قسه ي تى دانیه هه يه و ههر ئىستا له سهر خانه قايه ده فرى، به لام ئيمه ناي بينين.

– ئەدى ھەورە بەناوبانگەكە؟
 – ئەو ھەورە ھەمیشە بە سەر لووتكەى ئەم چىايەوھىيە.
 – ئەدى ئاوى ئەم جوگانە بو ھەل ناگەرپتەوھ و سەرەوژوور نابیتەوھ؟
 – چۆن ياوهرى خۆم؟ ئەوھنىيە ئاوەكە دەچیتەوھ لایەكەى دیکە!
 – ئەوھ شیت بووى عەلى؟
 – نا،نا ياوهرى خۆم، شیت نەبووم و تەواو ئاگام لە خۆمە!
 – ئەتۆ چۆن باوهر بەو شتانە دەكەى؟
 – باوهرم پىيانە ، ياوهرى خۆم!
 – ئەدى ئەگەر ھەر ئىستا فەرمانت پىبدەم كە دەبى بى بىرکردنەوھ داىيە سولتانی
 بكورژى و تەرمەكەى بە شانت دادەى و بۆم بىنى، چ دەكەى؟
 – فەرمانەكەت بەرپۆھ دەبەم، ياوهرى خۆم.
 – لە گەل ئەوھش كە پىت واىە ئەو ژنە كەسايەتىيەكى پىرۆزە و تەنانەت
 شىخيشە؟
 – ياوهرى خۆم، ئەرك ئەركە، جا با پىوھندى بە ژنە شىخىكى گەورەشەوھ ھەبى.
 من خوا دەپەرستم، بەلام فەرمانى فەرماندەرى خوشم بەرپۆھ دەبەم.
 – ئاخىر بىر لەوھ ناكەيەوھ كە گوناھبار دەبى؟
 – ئەمن گوناھبار نابم، ياوهرى خۆم.
 – ئەدى كى؟ ئەمن سەر جووخە؟
 – نا، ھەرگىز، ياوهرى خۆم! نا ئەتۆش چت لە سەر نىيە، ئەتۆش فەرمانت پىدراوھ و
 ئەركى خۆت بەرپۆھ دەبەى.
 – ئەدى گوناھكە ئى كىيە و كى تاوانبارە؟
 – ئەمن ناتوانم ناوى كەس بىنم. بىگومان ياوهرى خۆم لە من باشتەر دەزانى.
 – ديارە مەبەست ئەوھ نىيە داىيە سولتان بكورژى، بەلام ھەركەس ئازارى
 پىبگەيەنى دە ئاگرى جەھەننەمى دا دەسووتى، وا نىيە؟
 – بىگومان واىە، ياوهرى خۆم.
 – ئەگەر وا بى، قورپت وھ سەرى بووھ.
 – ئەمن بو قورم وھ سەرى بووھ، ياوهر. عەرزم كردى ئەمن تەنيافەرمان بەرپۆھ
 دەبەم.
 – لە پشت ھەسارى خانەقاىە، لە بەر دەرگايە، لە پەنا گومبەزە كوئەكەى كە
 مېژووئەكى لەمېژىنەى پىوھ ديار بوو، راوھستان.
 ياوهر گوتى:
 – برۆ ئەو ژنەى بگرە و بىھىنە دەر!
 – چۆنى تۆ بلىيى، ياوهرى خۆم.

سەر جووخە عەلی کەرتیش چەند هەنگاو چوو پێشی، چۆکی دادن و بەردەپانە سپی یە سواوەکە بەر دەرگایە سێ جارن ماچ کرد. کە چوو هەساری، بەردیکی دیشی هەر لە رەنگ و قەوارە ئەو بەردە ی چاوی پیکەوت. ئەو یان لە نیو پراستی هەسارەکە بوو. لە لای ئەو بەردەش دیسان چۆکی دادا و بە شیوەی پێشوو ماچی کرد. ئەو جار چوو بەر دەرگای ژووری کە دەرگایەکی گەورە بوو و لە ویش چۆکی دادا. دەسبەجی دەرگاکە کرایەو و پیاویکی جھیلی کە لە گەتە لێ هاتە دەر. پیاووەکە عەلی بردە ژووری. دایە سولتان بەرگیکی جوانی دە بەر دا بوو و لە ژوورە گەورەکە خانەقاییە دانیشتبوو. عەلی لە حالیک دا هەستی بە هەلچوونیکی توند لە قوولایی دەروونی دا دەکرد، خۆی هاویشتە بەر پێی دایە سولتانی و سێ جارن لاقی ماچ کرد، پاشان هەستا و ئەو جار دەستی گرت و سێ جارن ماچی کرد.

دایە سولتان دەستی لە سەر شانی عەلی دانا و گوتی:
- خودا بت بەخشێ، رۆلە!

عەلی کەرتیش شیواوو، لە بەر خۆیەو هەر دوای دەخویند و تەواوی گیانی دەلەرزێ.

دایە سولتان بزەییەکی هاتی و گوتی:

- ئەمن ئامادەم سەر جووخە عەلی. وەک دەبینی جلم دە بەر کردووە و چاوەروانی ئیو بووم. چەند رۆژە چاوەروانتانم، بەلام ئیو زۆرتان پێ چوو.
- لە بەر ئەوێ بوو کە بەفرەکە زۆر قورس بوو، خاتوون سولتان.
عەلی کەرتیش هەر وا دەلەرزێ.

- ئەگەر بە پەلە، هەر ئیستا دەکرێ وەرێ کەوین، دەنا رەنگە وا باشتر بێ بە یاوهری بلێی با بیئە ژووری، قاوہیەکی بخۆنەو و کەچکە شۆرباویکی بخۆن. دەرێ زۆر ساردە و لە خانەقایی ئیمەش عادەت وا نیە میوان بە برسیتی برۆا و لانی کەم دەبێ کەچکە شۆرباویکی گەرم بخوا.
- ئەو دەچم پێی دەلیم.

بە راکردن هاتەو دەرێ. گەرووی گیرابوو و بە زەحمەت هەناسە دەهات:
- یاوهر، دایە سولتان داوا دەکا دابەزن، لێرە نانی بخۆین و دواوە برۆین. دەلێ پیمان خۆشە لانی کەم کەچکە شۆرباویکی گەرم بخۆن! پیاوی چاک بە با بە قسە بکەین! کورە شۆرباوی خانەقاییە متفەرکە و دەلێن هەرکەس جاریکی شۆرباوی خانەقایی چلچاوی بخوا، خودا لە هەموو بەلایەکی دەپاریزێ!
- پیاویست ناکا عەلی، بی هیئە دەرێ با برۆین.

- یاوهری خۆم، کەچکە شۆرباویک، شتیکی وا نیە و کاتیکی زۆریش ناگرێ. خۆ ئیمە هەر هاتووین... ئیستا کە ئەو هەموو رێگایەمان پیاووە و بەو شەکەتی یە گەشتووینە ئیرە، بۆ ئەو شۆرباوە متفەرکەش نەخۆین؟ نەت بیستووە دەلێن زیارەتی

خانەقاي چلچاوی نیوه حەجیکە، یانی بە نیوه زیارەتییکی مەکەیی دەبێ. ئەو هی بەخت یاری بێ و بۆی برەخسێ کەچکێک لە شۆرباوی ئەو خانەقاییە بخوا، خودا لە هەموو بەلایەک و لە گوللانیشتی دەپاریزی!

– گۆتم پێویست ناکا، زوو کە بی هینە دەری...

سەر جووخە عەلی چۆو ژووری و لە حالیک دا چاوی بە هەموو کەلین و قوژبەنی ژوورەکەیی دا دەگێرا و بێ دەسەلاتی بە شیوێ قسەکردنی یەو دەیار بوو گۆتی:

– دایە سولتان، یاوەر نایە، بێ سوودە، دەبێ هەر ئیستا برۆین!

– ئەدی بۆ ئاوا چاوی دەگێری؟ چت پێویستە؟

عەلی کەرتیش وەک مندالیکی شەرمیون کە دەیهوێ داوای شتیکی بکا، بەلام دلتیا نیە دەی دریتی، گۆتی:

– باشە، ئەمن بۆخۆم بۆم هەیه کەچکێک لەو شۆرباوە متفەرکەیی بخۆم؟

مەنجه لیکێ رەش لە قولینچکێکی لە سەر ئاورگی بوو و شۆرباوەکەیی نیوی هەلمی لێ هەل دەستا. بۆنیکی خۆش لە گەل هەلمەکەیی بلاو دەبوو. دایە سولتان قامکی بۆ لای مەنجه لیکەیی راداشت. کەچکێکی دار لە تەنیش مەنجه لیکەیی بوو. عەلی پیر بە کەچکەکەیی شۆرباوی لە مەنجه لیکەیی هەلینجا و بێ ئەو هی راولەستی یەکجێ هەلی قوراند. زاری بە شۆرباوەکەیی سووتا، بەلام دەر فەتی بیرکردنەو هی نەبوو، بە پەلەگەراییەو لای دایە سولتانی و گۆتی:

– ئیستا دەبێ برۆین... باش بوو ئەمن هەرچۆنیک بوو لە شۆرباوەکەشم خوارد، ئەوانی دیکەش کەیفی خویانە... حەیف ئەوان نازانن خانەقایی چلچاوی چەندە گەورە و پیرۆزە و چەند موعجیزە و شتی سەیر و دەگمەن لێرە دیتراون... خودایە گیان قەت شوکری تۆ تەواو ناکەم کە توانیم تامی شۆرباوی ئەو خانەقا پیرۆزەیی بکەم!

لەگەل دایە سولتانی پیر لە حەساری هاتنە دەر. یاوەر کاتیکی ئەوانی چاوی پێکەوت، گرز بوو، چاوی دەری پەراندن و فەرمانی دا:

– کەلەپچەیی دە دەستی کە!

عەلی کەرتیش چاویکی لێ کرد و لە سەرەخۆ گۆتی:

– ئەو ژنە! پیریشە! بیجگە لە وەش ئەو دایە سولتانە، پیاو چۆن کەلەپچەیی دە دەستی دایە سولتانی دەکا...

یاوەر سوور هەل گەرا و گوراندی:

– بێ دەنگ بە! گۆتم هەر ئیستا کەلەپچەیی کە!

دایە سولتان بزهیه کی هاتی و لە سەرەخۆ دەستەکانی بۆ لای عەلی راکیشا:

– وەرە پێشی رۆلە، ها، ئەو دەستم کەلەپچەیان تی کە...

عەلی كەلەپچەى دە دەستی دایە سولتانی كرد، بەلام هەموو گیانی دەلەرزى. ئەو پیاوێ دەرگاکی کردبوو، هاتە لایان. ئەو سەربەرگیکی ماراشی دە بەر دا بوو و توورەکەیهکی گەورەشی لە کۆلی بەستبوو.

دایە سولتان پووی دە یاوهری کرد و گوتی:

– ئەو ناوی بنیامینه و کورپی هەرە بچووکی بنەمالەى سەرپەرست و چاوهدیری ئەم خانەقاییە. شوانە، لەو سەرانیە مەری دەلەوهرینی و ناگای لییان دەبی... ئەگەر پێگا بەدی ئەویش لە گەلمان دی.

یاوهر نیوچاوانی تیکنا و بە رووگرژییەو گوتی:

– چ پێویست دەکا بی؟

دایە سولتانی پیر لە سەرەخۆ و دیسان بە بزەیهکەو وەلامی دایەو:

– پێگاکی زۆر دوورە و بەفرەکش زۆرە... لەوانەیه نەتوانم برۆم و بۆتان بیمە باری زەحمەت... زۆر باش دەبی ئەگەر بیلی ئەویش لە گەلمان بی.

بنیامین وەک پەیکەرەیهکی بەردین، بەرز و بەهیز راوہستابوو و جوولەى نەدەکرد. چەکمەیهکی سووری دە پێ دا بوو و زەنگالی خوریی هەتا سەر چۆکان هەلکیشابوو. – دەى باشە با بی...

وهری کەوتن. یاوهر بە سواری لە پێش دا دەرویی. بنیامین، عەلی کەرتیش، کە هیندیک نارەحەت بوو و ژاندرەمەکانیش کە بە دوایانەو بوون، هەرچەند کەوش و چەکمەى تاییبەتی زستانییان دە پێ دا بوون، باشیان پێگا بو نەدەپرا. تەنیا دایە سولتان کەوشی بەفریی دە پێ دا نەبوو و هەر بۆیەش زوو زوو هەل دەخلیسکا و چونکە دەستیشی دە کەلەپچەى دا بوون، خۆی بو نەدەگیرایەو و هەر چەند بنیامین هەولێ دەدا یارمەتی بکا، هەر دەکەوت و نەى دەتوانی برۆا.

بنیامین چوو بۆ لای عەلی کەرتیشی و بە سرتە پێی گوت:

– ناچارم لە کۆلیی کەم. زۆر پیرە! بەو شیوہیە قەت ناتوانی هەتا شاری تاقتە بینی!

سەر جووخە عەلی رای کردە لای یاوهری و قسەکەى بنیامینی بو دووپات کردەو، بەلام یاوهر نە چاوی لی کرد و نە وەلامیشی دایەو. نیوچاوانی تال بوو، دە بیرەو و پۆچووبوو و خەمناک و نیگەرانی بوو، بەلام وئ دەچوو نارەحەتی یەکەى هیندیک هۆی دیکەى هەبن. کەرتیش جاریکی دیکەش قسەکەى گوتەو، بەلام یاوهر هیچ گویی نەدایە. ئاخەرەکەى عەلی هاتەو لای بنیامینی و بە چاوی پیر لە فرمیسکەو گوتی:

– قبوولی ناکا.

هیندیکی دیکە هاتن. ئەو جار بەفر و کرپۆه توندتر بوو. هیندیک لە دارەکان کە بەفریکی زۆریان لە سەر کەوتبوو، چی دی خۆیان رانەدەگرت، قرچەیهکی توندیان

لئەدەهات و دەشكان. بارنی دەکرد. دەمو چاوی یاوهر و پیاوهکانی لە سەرمان سڤ ببوون، دەست و لاقیشیان هەر وهتر. سمیلان شووشه سههۆلی گرتبوو. دەیانزانی لە دۆلەکهی بچنه خواری، دهگهنه ديبهکی، بهلام بهو حاله‌ی ههتا نيوه‌شه‌ويش زه‌حمه‌ت بوو بگه‌نئ.

بنيامين دايه سولتانی به‌عه‌لی کهرتیشی ئەسپارد و بو‌خۆی غاری دا پيش یاوهری و به‌هه‌موو هه‌یزی خۆی گوراندي:

– یاوهر، گویت لئ‌بئ، دايه سولتان ناتوانئ چي ديكه بر‌وا. له‌كۆلمی ده‌كه‌م... نا، نا، له‌سه‌ر كۆلم سه‌رمای ده‌بئ، له‌باوه‌شی ده‌كه‌م...

یاوهر وه‌لامی دايه‌وه:

– زۆر باشه، وا بکه!

بنيامين سه‌ربه‌رگه‌که‌ی له‌به‌ر خۆی داکه‌ند و دايه سولتانی تيوه پيچا. دايه سولتانی پيري به‌سته‌زمان يه‌ك وشه‌شی به‌زاری دا نه‌هات. سڤ ببوو، ده‌بووره‌وه چووبوو و زیاتر وه‌ك ته‌رميک ده‌چوو، تا مروفتيکی زيندوو.

ئيواره داها. به‌فر و بو‌رانه‌که ساتبه‌سات توندتر ده‌بوو و نه‌ی ده‌هه‌شت سه‌ر هه‌لینن. هه‌موو جي‌پئ و ر‌يچکه‌کان پ‌ر ببوونه‌وه و ئەگه‌ر بنيامينيان ده‌گه‌ل نه‌بوايه، بي‌گومان سه‌ريان ده‌رنه‌ده‌کرد، له‌وئ له‌په‌ساريک، يان خريکی دا ده‌چه‌قین، به‌هيلاک ده‌چوون، به‌فریان به‌سه‌ر ده‌کشا و تا به‌هاريکی دره‌نگ هەر ته‌رمه‌کانيشيان نه‌ده‌دۆزرانه‌وه. به‌يارمه‌تیی بنياميني سه‌ره‌نجام پيش ئەوه‌ی رۆژ بيته‌وه، خويان گه‌يانده‌گونده‌که‌ی و ر‌زگار بوون.

تازه گه‌يشته‌بوونه سه‌ری ديئ، له‌نه‌كاو يه‌كيک ليئ له‌چه‌خماخی تفه‌نگئ دان و ده‌نگيکی به‌هه‌يز تيبان راخوري:

– یاوهر فاروق! ئەمنم، حه‌مه‌دۆك! داواي خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانئ لئ‌ناکه‌م و له‌به‌ر دايه سولتانی پيم‌خۆش نيه ته‌هه‌ت لئ‌بکه‌م! بو‌سه‌شم بو‌دانه‌ناوی يه‌وه! تئ‌بگه، له‌به‌ر خاتری دايه سولتانی ده‌تبه‌خشم! هه‌رچي زووتر دايه سولتانمان بده‌وه!

یاوهر له‌ترسان و له‌داخان وه‌خت بوو روحي ده‌رچئ. ددانی ده‌چيره‌وه بردن، به‌لام هه‌یچی پئ‌نه‌ده‌کرا، بانگی بنياميني کرد:

– بنيامين خيروبه‌رکه‌ته‌که‌ی نيو باوه‌شت بده به‌و چه‌تانه، خيرا که!

پيش ئەوه‌ی یاوهر قسه‌که‌ی ته‌واو کا، بنيامين خۆی گه‌ياندبووه په‌نا گابه‌ردیکی و له‌وئ هه‌لترووشکابوو، دايه سولتانی هەر وا ده‌باوه‌ش دا بوو، به‌لام ئەو ژنه پيره به‌سته‌زمانه هه‌یچ هۆشی نه‌بوو.

حه‌مه‌د و هاو‌رپيانی خويان گه‌يانده لايان:

– دايه سولتان ده‌چ‌حاليک دايه بنيامين؟

– وه‌للاهی ئەوه به‌و شيوه‌يه‌يه‌ که ده‌ی بيینی، به‌لام شوکور ماوه...

چەتەكان پەتۆ و بەلنۆی زیادیان هینابوون. دەسبەجی دایە سولتانیان دە پەتۆ و بەلنۆیانەو پێچا و بەرەو گوندیکی دیکە کە هەر لەو دۆلەیی دابوو و لە قەرەغ چۆمیکی هەلکەوتبوو، وەرێکەوتن. نیوەرۆ نەببوو گەشتنە وئ. ژنان دەسبەجی ژووریکیان بۆ دایە سولتانی ئامادە کرد. جیگایان بۆ راخست، سۆبەیان پێ کرد لە دار و ژوورەکیان گەرم داھینا، چایان لێنا و هەنگوینیان لە گەل رۆنی کەرە لیکدا و دایانی. زۆری پێنەچوو دایە سولتان هاتەو سەرەخۆ. حەمەدی بانگ کردە لای خۆی:

– کورەقارەمانەکەم، گۆلە سوورە جوانەکەم! ئەمنت لە دەستی ژاندرمان هیناوتە دەر و پزگارت کردووم، بەلام چم لێدەکەم؟ بۆ کویم دەبەم؟ دەمکەبە چەتە؟ پیتواوە ئەمنی پیری پەککەوتە دەتوانم چەکی هەلگرم و یاغی بم؟ – چۆنی ئەتۆ بلیی و دەکەم دایە سولتان.

– بمبە، بم دەووە دەستی ژاندرمانەکان. دەزانم ئەوەت پێناخۆشە، بەلام وا چاکترە کورم!

– مەلا فەرھاد کە لە تەنیشت حەمەدی راوہستابوو، گوتی:

– باش نیە بتدەینەو دەستی ژاندرمان. عارف سایم بەگ دەتکوژی دایە سولتان! فەرمانی گرتنی تۆ ئەو داویەتی...

دایە سولتان بزەبەکی هاتی و گوتی:

– مردن و ژین هەر بە دەست خودایە رۆلە!

– دایە گیان، تکات لێدەکەم! ئەوان قسەت پێدەلین، ئازارت دەدەن، سووکایەتیت پێدەکەن!

– دەزانم، بەلام ئەو شتیکیە خوا وەرپیی هیناوم...

حەمەد، مەلا فەرھاد و هەموو خەلکی دێبەکەیی زۆری لە بەر پارانەو کە واز لەو بێرە بێنی و خۆی تەسلیمی ژاندرمان نەکاتەو، بەلام ئەو لە بریاری خۆی پاشگەز نەبۆو. ناچار پیاویکیان نارده لای یاوەر فاروقی کە هیشتا لە گوندەکەیی دیکە مابوو و پێیان راگەیاندا کە: ئیمە خەلکی ئەو گوندەیی بۆخۆمان دایە سولتانی دینینە شاری و لە کن ئاشی حەسەنە رەشی دەی دەینە دەست خۆت! بەیانی رۆژی دواتر هەواکەیی خۆش کرد و بەفرەکە لێی کردەو.

یاوەر فاروق وەلامی لێناردنەو:

– بە هیچ شیوەیەک قبوول ناکەم خەلک بیەیننە شاری و بی دەنە دەستم. با هەر لێرەو لە گەل خۆم بی، بەلام ئاگامان لێی دەبی.

دایە سولتان قبوولی کرد لە گەل ژاندرمانەکان بچێ. ئەو جار ئەسپیکی چاکیان بە رەخت و زینی چەرکەسییەو بۆ ئامادە کرد. دایە سولتانیان لە سەر ئەسپەکەیی دابەست و دە چەند پەتۆی نەرم و گەرمیشیانەو پێچا. بنیامین هەوساری

ئەسپەكەى دەكیشا. یاوەر زۆرى پىخۆش بوو كە ئەو پىرئىژنە كز و بىهیزه بۆخۆى هاتۆتەو بەر دەستى. بىستبوویەو كە داىه سولتان بە قسەى حەمەد و هاوړپىيانى نەكردو و خۆى تەسلىمى ژاندرمهكان كړدۆتەو. هەر بۆیه ئەو جار كە لەپچەشى نەكرد. تەنیا شتیک كە یاوهرى ئازار دەدا حەمەدۆك بوو، كە دەرۆستى نەدەهات و جار نەبوو سووكایهتیهكى پىنەكا. لە قوولایى دللى دا هەستى دەكرد لە حەمەدۆكى بىزاره.

ئەو هەواله كە داىه سولتان بە فەرمانى عارف سايم بەگى گىراوه، ئىستا دەرپىيه داىه و دەىبەن بۆ شارى، بە هەموو گوندىهكانى تووړووسى دا بلاو بۆوه. خەلكى هەموو گوندىهكانى سەر رىگایه دەهاتن بىبىن. پىرو لاو، ساغ و نەخۆش، گەوره و چكۆله هەموو دەهاتنە سەر رىگایه، بە رىزىكى زۆرهو رادهوستان، دوعايان دەكرد و جى سمى ئەسپەكەى وىيان ماچ دەكرد. هیندیكىيان دەگرىان، ئاخىر ړووداوەكە هیندە ناخۆش بوو، دلایان هەلى نەدەگرت و لە پرمەى گریانىيان دەدا. هەمووش ئاگادار بوون كە حەمەدۆك پىشى بە یاوهرى گرتو و داىه سولتانى لىئەستاندۆتەو، بەلام ئەو پىرئىژنە پاك و خواناسە نەىووستو هەلى، داواى كړدو و بىدەنەو دەست ژاندرمهكان و هەرۆهها بۆخۆشى دەستى بۆ درىژ كړدوون كە كە لەپچەى تىكەن. هەوالهكە بە پەله بلاو بۆوه، بە چەند ړۆژان هەموو چوكوړاوى گرتەو و تەنانەت گەيشته لىوارهكانى دەرپاى نىوهراستىش.

ژاندرمهكان تا گەيشتنەو شارى پىنج جارن تووشى كړیوه، بارن و سەرماى توند بوون، بەلام هەرچونىك بوو، بە شەكەتى گەيشتنەو. داىه سولتانىش سەرەپراى ئەوهى سوار بوو، لەو رىگا دوورەى كە زۆرتى سەخت و هەوراز و لىژ بوو، زۆرى ئىش و ئازار كىشا. كەس پىىوانەبوو بگاتە شارى و دەیانگوت لە رپیه دا دەمرى، بەلام هەر چونىك بوو خۆى راگرت و گەيشتى.

لەو ماوهیه دا عارف سايم بەگ شەو و ړۆژ چاوهروانى گەيشتنەوهى وان بوو و ئەو ړۆژانەى هىچ هەوالىك لەوبارهو نەبوو، لە داخان سواری ماشینهكەى دەبوو و دەچوو ئەدەنەى! تەنانەت جارىكیان هەتا ئەنكەرەش چوو.

لە ئەنكەرەى بە ئەنقەست دەى پرسى، گوپى رادهگرت و ورد دەبۆوه بزانی داخوا ئەو شتانە لە ویش باس دەكرین و كاتىك دىتى لە وئ كەس ناوى حەمەدى نایەنى، هیندىك وە كەیف هاتەو و گەراپهوه بۆ شارە بچكۆلهكەى، بەلام هەر نىگەران بوو و لە دللى خۆى دا دەىگوت، زۆرى پىناچى داستانى ئەو چەتانە و هەموو ئەو شتانەش كە بە راستى ماىهى ئابرووچوون، دەگەنەو پىتەخت. هەر بۆیهش گرژ و نارەحت بوو، خەوى كەم بوو و زۆر لەگەل بەگ و ئاگانى شارى بە كىشه دەهات و قسەى پىدەگوتن. نەشى دەهیشت دەورى چۆل بى و دەبوو شەو و ړۆژ ئەوانى لە لا بى.

عارف سايم بەگ ئەوهەندە چاوه‌پوانی گەپرانەوه‌ی یاوه‌ری بوو، بە ته‌واوی هەجمینی لێهەڵگیرابوو. وه‌رەز بوو و نه‌ی ده‌زانی چ بکا. به‌ پاستی زۆری نه‌ما‌بوو به‌ ته‌واوی تیک‌چێ، که له‌ پڕه‌هه‌والیان دایه‌ یاوه‌ر گه‌یشتۆته‌وه‌، دایه‌ سولتانی‌شی گرتوه‌ و له‌ گه‌ڵ خۆی هه‌یناوه‌. ئیدی ده‌سه‌بجێ ده‌رپه‌ری، چووه‌ ژانده‌رمه‌خانه‌ی و له‌ پشت میزه‌که‌ی یاوه‌ری دانیشته‌. پاشان گوران‌دی:

– هه‌ر ئیستا یاوه‌رم بۆ بێنه‌ ئیره‌! ده‌ی یاللا، رامه‌وه‌ستن!

یاوه‌ر به‌ په‌له‌ هاته‌ ژووری، توند لاقی جووت کرد، چه‌ستیکی لێ دا:

– یاوه‌ر ده‌ خزمه‌تت دایه‌ جه‌نابی فه‌رمانده‌ر...

بیستبووی که جه‌نابی نوینه‌ر زۆر چاوه‌پوان ماوه‌ته‌وه‌، پێی‌وايه‌ دره‌نگ هاتۆته‌وه‌ و لێی‌قه‌سه‌.

عارف سايم بەگ به‌ ته‌وسه‌وه‌ گوتی:

– ئەوه‌ له‌ کوێ بووی؟ ئیمه‌ زۆر چاوه‌پوان بووین و ده‌با ئەتۆ زۆر زووتر به‌ خۆت و به‌ندی‌یه‌که‌ته‌وه‌ گه‌پابایه‌وه‌! بیستوومه‌ هه‌مه‌دۆک یاوه‌ری به‌ شه‌ره‌ف و قاره‌مانی ئیمه‌ی به‌دیل گرتبوو، ئەویش له‌ ترسان و له‌ به‌ر پاراستنی شه‌ره‌ف و ئابرووی خۆی دایه‌ سولتانی دابۆوه‌ ده‌ست وی! دیاره‌ ئەگه‌ر ئەوه‌ به‌ شه‌ره‌ف و ئابرووپاراستن بزمی‌دری! به‌لێ، باش بووه‌ لانی که‌م له‌ به‌ر پیریژنی نه‌ی‌کوشتووی. هیوادارم ئەو ژنه‌ت به‌ چاکی گه‌یاندبیته‌وه‌ ئیره‌ و ئەوه‌نده‌ت لێ نه‌دابی، که‌ له‌ که‌لک که‌وتبێ...

– قوربان، ئەو زۆر پیره‌...

– ئیستا له‌ کوێییه‌؟

– له‌ نه‌ومی خواری، له‌ ژیر چاوه‌دی‌ری دایه‌.

– ده‌بوو ده‌ لیفه‌ و دۆشه‌کی په‌ری قوو دا خه‌واندبات، ئاخ‌ر ئەو گیانی تۆی‌ رزگار کردوه‌!

– قوربان، ئەو زۆر نه‌خۆش و بێ‌تاقه‌ته‌...

– دوور نیه‌ دوکتۆر و هه‌کیمی ئەو ده‌وروبه‌ره‌شت بۆ ئەو سیحربازه‌ی کۆ کردبهنه‌وه‌ و داوات لێ‌کردبن، بێنه‌ سه‌ری و ده‌رمانی که‌ن!

– له‌وه‌ی ده‌ترسام هه‌ر له‌ رێیه‌ دا بمری و نه‌گاته‌ ئیره‌، قوربان. ده‌ترسام بۆم نه‌گاته‌ لای جه‌نابت!

عارف سايم بەگ چاوی ده‌ چاوی بری و دیسان ته‌وسیکی تی‌گرت:

– ده‌ترسای، به‌لێ! باشه‌ بۆخۆشت ده‌لێی...

یاوه‌ر هه‌ر وا ده‌ستی هه‌لینابوو، لاقی جووت کردبوون و ئاماده‌ له‌ حاڵی ریزگرتنی نیزامی دا وه‌ستابوو.

عارف سايم بەگ فه‌رمانی دا:

– ئەو جنده‌یه‌ی بێنه‌ ئیره‌!

له كاتى دەستووردانهكهى دا وهك ماری فیشكاندى. یاوه راپههنى. هیندهى پىنهچوو دایه سولتانیان هینایه سهرى. دوو ژاندهرمه چووبوونه بن پىلىیهوه. - بهرى دهن ...

ژاندهرمهركان له بن پىلى هاتنهدهرى و دهستیان لىبهردا. دایه سولتان كهوته عهرزى. ئەو ژنه پیره پاک و بهرپزه سپى ههنگه رابوو، شهكەت و بىهیز بوو، پرچی ئالۆز ببوون، چاوى بهقوولدا چووبوون و هەر رهگ و پىستىكى لىمابۆوه. دهستىكى به دیواری و دهستىكىشى به پىچكى كورسىیهكى تهنىشت دیواری گرت و ههولى دا ههستىتهوه، بهلام بىسوود بوو و نهىتوانى.

- سهرجووخه عهلى، بچۆ بن پىلى و ههلى ئەستینهوه، با به پىوه بى! سهرجووخه عهلى كهرتیش كه له بهر دهركایه راوهستابوو، به غار چووه پىشى و له گهڵ ژاندهرمهیهكى دىكه به ئەسپایى دایه سولتانیان ههلسانده سه ر پى و یارمهتییان كرد به پىوه راوهستى.

- پىم بللى بزانه پىرىژن، دهلىن ئەتۆ سىحربازى و خهلكى ئیماندارى خوشباوهر ههلهخهلهتىنى.

- ههركیز من خهريكى سىحر و جادوو نهبووم. ئەو كهسهى شتى وا دهلى، درۆ دهكا. ئەوهى ئیمه دهىلىن ههركیز سىحر و جادوو نهبووه و نابى و كهسى ئیمهش سىحرباز و جادووگه نهبووه!

- ئەوهش دهلىن كه ئەتۆ كهشف و كهرامهتان دهنوینی و خانهقاكەشتان شوینیكى پىروژه و موعجیزه لى روودهدهن. دهبى ئەتۆ بوخۆت گوتبیتت كه شازده كهس له خانهقاي چلچاوى را به دلخوازی خویان چوونه شهرى سهربهخویى و هه رهوانیش بوون كه دوژمنیان شكاندوه و سهركهوتنیان بو ئەم ولاته به دیارى هیناوه. گوتووته دیله یونانىیهكان گىراویانهتهوه و گوتوویانه كه ئیمه یهك سهربازى تورکمان نهدیوه و ئەوانهى ئیمهیان تىكشكاندوه و به سهرمان دا زال بوون، تهنیا شازده پیاوى سهوزپۆش بوون! ئەوه راسته؟

دایه سولتان دوو- سى گنجى هینانه نیوچاوانى و له سهرهخۆ گوتى: - بهلى، راسته، خۆ تهنیا سهربازه یونانىیهكان نهبوون، كه پیاوه سهوزپۆشهكانى ئیمهیان دیوو، بهلكوو ئى خوشمان چاویان پىیانكهوتبوو. ههموو چیاى و چوكووراوییهكان، ئەوانهى له شهرى سهربهخویى دا بهشدار بوون و له بهرامبهر دوژمن دا شهريان كردوه، دیتوویانن! ئەگه لیشیان بپرسى بۆت دهگىرنهوه كه پیاوه سهوزپۆشهكان له هیللى هه ره پىشهوهى بهرهى شه ر دا بوون!

- باشه، باشه، ئەدى ئەو پیاوچاكه سهوزپۆشانه چىیان به سه ر هات؟ ههموویان كوژران؟

دایه سولتان زانی عارف سایم بهگ تا چ رادهیهک توورپهیه و هەر زووش ههستی به تهوس و پلارهکانی کرد، که هاوکات له گهڵ بزهی ناشیرینی سهر لیوی به قسهکانییهوه خۆیان دهنواند. ئه‌ویش له دلی خۆی دا توورپه بوو و هه‌ناسه‌یهکی قوولی هه‌ل‌کیشا. جه‌نابی نوینه‌ر به ژانده‌رمه‌کانی گوت کورسی‌یه‌کی بیین و له سهر کورسی‌یه‌که‌ی دای‌نیشینن. دایه سولتان ئه‌و جار وه‌لامی دایه‌وه.

– هیچ‌کامیان نه‌کوژران. پیاوچاکانی خانه‌قای چلچاوی قه‌ت ده‌شهری دا ناکوژرین و ههر به‌سه‌رکه‌وتوویش دینه‌وه!

– ئه‌دی ئه‌و قاره‌مانانه ئیستا له‌کوین؟

– ئه‌وان چوونه‌گه‌ل چلسواره‌ی غه‌یی.

– ئه‌ها، ههر به‌و چه‌شنه‌ درۆیانیه‌یه که تو خه‌لکی دلپاک و به‌ئیمان فریو ده‌ده‌ی و سواریان ده‌بی!

– ئه‌من کارم به‌وه‌ی نیه‌ ئه‌تۆ باوه‌ر ده‌که‌ی، یان نا! که‌یفی خۆته، باوه‌ر ناکه‌ی، مه‌ی‌که!

عارف سایم بهگ به‌مستی، به‌هه‌موو که‌یفی خۆی له‌میژه‌که‌ی دا، هینه‌ده‌ توندی لی‌دا په‌نجه‌ره‌که‌ش له‌رزی:

– ئاخر که‌نگی ئه‌م ولاته‌ له‌ده‌ست درۆوده‌له‌سه‌ی ئیوه‌ پرگار ده‌بی؟ که‌نگی؟

– ئیمه‌ درۆزمنان تی‌دا نیه‌. هه‌زار سال ده‌بی درۆ پرووی ده‌و جیگا پیرۆزه‌ی نه‌کردوه‌! ئینسانی ناراست له‌نیو ئیمه‌ دا جیی نیه‌، ته‌نانه‌ت داره‌کانیشمان خوار نین... ئه‌و خانه‌قایه‌ ئی چلچاوی‌یه، ئی پیاوچاک و شیخه‌ چاوکاله‌ حه‌ق‌خوازه‌کانه‌!

– ئه‌دی ئه‌و که‌شف و که‌رامه‌تانه‌ی ده‌یان‌نوینی؟

– نه‌من و نه‌که‌سی دیکه‌ی خانه‌قای چلچاوی، که‌سمان نه‌ی‌گوتوه‌ که‌شف ده‌نوینی، یان موعجیزه‌ی هه‌یه...

– ده‌لین ئه‌تۆ مردوان زیندوو ده‌که‌یه‌وه و برینداران چاک ده‌که‌یه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر که‌سیک جه‌رگ و دلی به‌گولله‌ی له‌توپه‌ت بووبی، بیته‌لای تو چاکی ده‌که‌یه‌وه! حاشا له‌وه‌ش ده‌که‌ی؟ توانای ئه‌و شتانه‌شت نیه‌؟

– ئه‌من خۆم هیچ چه‌شنه‌ ده‌سه‌لات و هه‌یزیکی نادیار و ناسروشتیم نیه‌. موعجیزه‌ و هه‌یزی نادیار و ناسروشتی ده‌گولان دا، ده‌داران دا، ده‌گیاوگۆل و می‌ش‌ومه‌گه‌زی دایه‌. موعجیزه‌ ده‌ده‌روونی ئینسانه‌کان دایه‌. ئه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌کان چاک ده‌کاته‌وه ئه‌من نیم، به‌لکوو ئه‌و ده‌رمان و مه‌لحه‌مانه‌ن که‌من به‌پی ئه‌زموون و زانیاریی خۆم له‌سه‌دان و هه‌زاران چه‌شنه‌گیا و داران دروستیان ده‌که‌م.

– ههر به‌و ده‌رمان و مه‌لحه‌مانه‌ش بوو برینی حه‌مه‌دۆکیت چاک کرده‌وه، وایه‌؟

– به‌لی، وایه‌.

– ئەگەر ئەتۆ جادووگەر نی، بۆچی کراسە بەنیوبانگە کەت داوہ بە چەتەییەکی وەک
حەمەدۆکی! مەبەستم ئەو کراسەییە کە نۆھەزار و نۆسەد و نەوہد و نۆ ئایەت و
دوعای لە سەر نووسراوہ تەوہ!

– بۆ ئەوہی لە برینی گوللەیی پارێزراو بی!

– یانی ئەتۆ پیتخۆش نیە ئەو پیاوکوژانە، کە ھەر کامەو لانی کەم پازدە کەسیان
کوشتوہ، گوللەیی دەولەتییان وئیکەوئی؟

– ھەر خودا بۆخۆی دەزانئ کئ بە راستی پیاوکوژ و تاوانبارە...

– ئەتۆ نوشتووت بۆ نووسیون و ئەنگوستیلەشت داوئ، تا لە ترس، دلەراوکی و
نەخۆشی یانیش دووربن و گوللەش کاریان لئیکەکا...

– راستە...

– بیجگە لە وەش خانەقا کەت، ئەو ناوہندەیی کۆنەپەرستی یەت، کردۆتە حەشارگەیی
ئەو تاوانبار و پیاوکوژانە!

– نەخیر، ھیچکەس داوای لئیکە کردووم لە وئ بی شارمەوہ.

– کردووتە، ئەتۆ شاردووتنەوہ، بەلگە و شاھید زۆرن... ئەتۆ... ئەتۆ...

ئارەقەیی رەش و شینی دەرکردبوو و بە دەموچاوی دا دەھاتە خوارئ. رەگی ملی
ھەستا بوون. لە داخان وەخت بوو بخنکی. ئیدی خۆی پئیرانەگیرا، لاقی دە عەرزی
کوئان و بە ھەموو ھیزی خۆی گوراندی:

– بەلئ کردووتە! شاردووتنەوہ! بلئ کردوومە و ددانی پئیدا بیئە کە کردووتە...
یاللا پیریزن...

لیئ چووبووہ پئیشئ و قامکی لە پئیش چاوی رادەوہ شاندا:

– یاللا زمانت بگەرئ... ددانی پئیدا بیئە... چونکە ئیمە خانەقا کانتانمان خر
کردوونەوہ، فەقیر و پروتانیان لئ ھان دەدەن. پئیان دەلئین دژی دەولەت راپەرئ.
وانیہ؟ دە قسە بکە ژنەتیو! قسە بکە... دەی... یاللا!

ئەوجار ھیندیک بی دەنگ بوو. چاوہرەوان بوو بزانی دایە سولتان دژکردەوہی چۆن
دەبی، بەلام ئەو ھیدی و لە سەرەخۆ، بی ئەوہی راپچەنئ، یان نیشانەیی ترسی پئوہ
دیار بی، تەنیا تیئ ھەلدەروانی. روانینیە کەیی بی منەتی پئوہ دیار بوو. وەک
روانینی کەسیک بوو کە لایەنی بەرامبەری بە ھیند ناگرئ و ئەو توند و تیژی یەش
کار ناکاتە سەر ورە و ھەلویستی. عارف سایم بەگ ھەستی کرد لە بەرامبەر ئەو
ژنەیی دا زۆر چکۆلە بۆتەوہ، ھەربۆیەش لە داخان ئاگری گرت و گوراندی:

– زمانت بگەرئ، قەحبە! ھەرچی پیاوی ئەو شاخانەییە، وەسەرت پەرپون!

سیبەری زەردەخەندەییەک بە سەر پوخساری دایە سولتانی کشا و سەری خوار
کردەوہ.

– بە ھیند ناگری، سەلئیتە! یاللا قسە بکە، قسە بکە، جندە!

عارف سايم بهگ ههستا، له ژوورهكهی دا دهستی به راویچکان کرد، چەند جارەن ئەو سەرەوسەری ژوورهكهی کرد و پاشان هاتهوه، له پێش دایه سولتانی راوهستا، لاقی ده عەرزى کوتان و قسه و جنيوهکانى دووپات کردنهوه. دایه سولتان ئیدی یهك وشهشی به زاری دا نههات، چاوی ده شوینیکی ژوورهكهی بریوو و مات ببوو. - كهس تا ئیستا له گهڵ من، له گهڵ عارف سايم بهگی، ئاوا نهجوولاههتهوه! ئەتۆ سووكایهتیم پێدهكهی! ئەتۆ جنيوان دهدهی! ئەها ئیستا لیوت دهبزوون، بهلام به دهنگ هیچ نالیی! پیتوايه نازانم دهلیی چی؟ یان نازانم بیدهنگی یهكته یانی چی؟ پیمبلیی بزانه ئەتۆ کیی، پیره قهحبه! دهزانم له بن لیوتهوه جنيو به دایکم و خیزانم دهدهی. دایکیشم مردوه. ئەتۆ چی، جنده؟ بهلی، هه مووم گوی لییه. دهزانم لیوت دهبزوی، دهلیی چی... به راستی پیتوايه ئەتۆ کیی؟ با ئەمن پیتبلیم، ئەتۆ جندهیهکی هه موو پۆژی له شاخی سه د شوانت وهسەر په ریون! قهتیش تیر نابی!

عارف سايم ئاگی له خوی نه مابوو، هەر دهی گوران و جنيوی ده دان. توورهیی یهكتهشی ساتبه سات زیاتر ده بوو. سهره نجام ده مانچهی هه ل کیشا و له سهر لاچاوی دایه سولتانی دانا. چاوی سوور هه ل گه رابوون و ددانی ده چیره وه ده بردن:

- جنده، قسه کانت بخۆوه! دهنه میشتک بهو ده مانچهیهی بلاو ده کهم! بی دهنگی بهسه، یاللا قسان بکه! هه رچی ده لیی بیی، ئاوا زارت دامه خه! ئەو بی دهنگی یهت جنيوه، سووكایه تی یه به من، گالته کردنه به من! نایه لم بهو بی دهنگی یهت سووكایه تیم پێ بکهی وبمشکینی. ئەوقسانه ی ئیستا کردتن، حاشایان لی بکه! بلی ئەمن وام نه گوتوه! ده ی یاللا، زارت بکه وه!

دایه سولتان هه روا مات و بی دهنگ بوو و هیچ گورانیکی به سهر دا نه هات. عارف سايم بهگ ده مانچهكهی به لاچاوی یه وه دهگوشی، به لام به ئاشکرا دهستی به دهسکی ده مانچهكهی وه ده لهرزی. کاتیك زانی دایه سولتان هه ر هیچ نالی، به جاریک ده ره له بوو و دیسان دهستی به جنيو و هه ره شان کرده وه:

- ده بی قسان بکهی، جنده! دهنه دهت کورژم! به شه ره فم دهت کورژم! یاللا زمانت بگه ری و چی دی له بن لیوتهوه جنيو به دایکی خوالیخوشبووم مه ده! ده ی، قسه بکه ده ی. ده زانم بهو بی دهنگی یهت پیتخۆشه بمشکینی، ئازارم بده ی، سووکم که ی! ده به سه! تکات لی ده کهم، جنده...

دایه سولتان سهری هه لینا و تی هه لروانی. روانینه که ی دیسان پر له بی منه تی و به هیندنه گرتن بوو، وهک ئەوه ی چاو له شه ی تانۆکه یهک یان له میشوله یهکی بکا. وهک ئەوه ی که سیکی به ده سه لاتی گه وره چاو له کابرایه کی سووکه له ی دهسته وه ستان بکا. دهت گوت به زمانی بی زمانی ده لی: "عارف سايم بهگ، جه نابی نوینەر، ئەتۆ هینده سووک، بی بایه خ، زامانشر و خویری، که مروف به وه لامدانه وه و قسه له گه ل کردنت هه ست به چووکبوونه وه ده کا". عارف سايم بهگی دلره ق

تئيك شكابوو و نهى ده زانى چ بكا. وهك شئتان به دهورى خوئى دا روانى، ويستى بگورپئى، به لام دهنگى ده رنه هات. ئهو بارودوخه بوئى يه كجار ناله بار بوو. به پهله بارودوخه كهى ده ميئشكى خوئى دا ههل سه نگانده و تئى گه يشت دايه سولتانه لئى ناترسئى و ههر له جئى دا پئى خوئشه ئهو قامك به پهله پيئتكهى ده مانچه كهى دا بيئى و بي كوژئى. كه بئرى له وه كرده وه، ئه وه ندهى ديكه تئيك چوو. وهك ئاسمانى به سهر دا برووخئى، وا بوو. ناچار ده مانچه كهى له سهر لاچاوى دايه سولتانه لابرده و ده كيفه كهى لاقه دى نايه وه. ده ستى به راويچكان كرده وه و هيئديك هيئدى بووه. ده سره يه كى له گيرفانى ده رينا و ئاره قهى نيوچاوانى پئى سريه وه. چهند ده قيقه يه يه ك ههر وا بي دهنگ هات و چوو و كاتئيك هه ستى كرد تا راده يه ك وه خوئ هاتوته وه، له جيگاي خوئى له به رامبه ر دايه سولتانه دانئشته وه:

- پيرئزن، بزانه چت پئى ده لئيم و بزانه ئه وهى پيئشت ده لئيم به راستيمه: يان ئه وه يه حاشا له و قسانه ده كهى كه تاويك له مه و پيئش پيئت گوتم، يان شتئكت به سهر ديئم كه تا ئيستا له هيچ شوئيئكى به سهر هيچ زئيئكى ديكه نه هاتوه! پيئنج ده قيقان راده وه ستم، جا ئه و كاتى يان وه قسه ديئى، كه به سوودى خوئته، يان... جا بزانه حه كه دار، كه شوانى ئه و شاخانه ت هه موو به خوئت فير كردوون، ههر وا بي دهنگ ده بئى؟

سه عاته كهى له گيرفانى ده رينا و له سهر به رى ده ستى دانا. ئه و كه سانهى له نيو ژووره كهى دا بوون، هه موويان بي دهنگ بوون، ته نانه ت دهنگى هه ناسه شيان نه ده هات. ته نيا چرتهى سه عاته كهى ده بيسرا. چر كه ژميئرى سه عاته كهى ورده ورده ده بزووت و ده و به ينهى دا عارف سايم به گيش جار جار چاوى له دايه سولتانه ده كرد و جار جاريش ته ماشاى سه عاته كهى ده كرده وه. دايه سولتانه پير له جيئى خوئى دانئشته بوو، هيئدى، بي دهنگ و هه ست، ده ت گوت به كورسى يه كه يه وه ره ق هه لاتوه. هيچ ئالوگورپئيكيش ده روخسارى دا نه ده ديئتره. روانيئى جه نابهى نوئنه ريش ههر وا له نيوان دايه سولتانه و سه فحهى سه عاته كهى دا ده گه را. سه ره نجام پيئنج ده قيقه كه كوئايى هات.

- ئه ها، وا دياره بريارت داوه قسه نه كهى و وه جواب نه يهى، قه حبه... گه مه م پئى ده كهى و پيئشت وايه ههر وات بوئى ده چته سهر؟ پيئت وايه ئه من ئاوات لئى ده گه ريم؟! ئه من كه له شه رى سه ره به خوئى دا...

قسه كهى ته واو نه كرد و پيئى وا بوو پيئويست نه بوو ئه وهى بلئى. تا ئيستا هيچ كاتئيك ئاوا خوئى به تيشكاو و بي ده سولات نه هاتبووه به رچاو. ديسان گوراندى:

- جادووباز، ئه تو ههر سيحربازى و هيچى دى... ئه تو قسهى سووك به دايمك و خي زانم ده لئى... جنده...

ساتئيك بي دهنگ بوو و ديسان ده ستى پئى كرده وه:

- هێچ نالی، ها؟ له پێش چاوی خۆم گالتەم پێدەكە؟ زۆر باشە، بەلام ئیدی ئەمنیش بۆخۆم كارم پیت نیه. بڕوانه پیریژن، بزانه چت پێدەلیم! خو ئەو ژاندهرمانەت دیتوون...

پرووی دە یاوهر و ژاندهرمەکانی کرد:

- بـمـبوورن بەپـیـزان... گویت لـیـبـی پـیـریـژن، ئەو ژاندهرمەخانەیه زیاتر له سهده ژاندهرمەهی لیبیه، هەموویان پیاوی به هیژن و تەمەن دەوروبەری بیست سالن. له پێش دا دەتدەمه دەست سەر جووخه عەلی و ئەگەر ئەویش قوفلی زمانتی بۆ نەشکا، به وانی دیکەت دەسپیرم. فەرمانیشیان پێدەدەم هەموویان وهسەرت پەرن. دیاره ئەتۆی چرچ و پیریان به کەیفی نیه، بەلام هەرچۆنیک بی، جحیلن و فەرمانی من بەرپۆه دەبەن. ئەوان ئەرکی خویان جیبهجي دەکەن... تیگەیشتی؟ جا ئەگەر ئەوهت پێخۆشه، قەیدئ ناکا هەر هێچ مەلئ و بی دەنگی مەشکینه! مەش لئ شیخم، دەستم لئ دەپاریژن، مایەم بۆ دادەنن، یان ناویرن دەستم بۆ بینن! ئەوه ده فریات نایه. کورەکانی ئیمه ژنه شیخیان پێخۆشترن، چونکه پێیان وایه لهبارترن. دهی ئەو جار پیم بلئ جندەهی خانەقای چلچاوی، که له شاخی ده گەل سەد شوانان نوستووی، دیسانیش هەر قسه ناکە و بهو شیوهیه گالتە به من دەکە و دەمشکینی؟

عارف سایم بەگ ماوهیهکی باش هەولئ دا، توورە بوو، جنیوی دا، گرژ بوو، ئارهقهی رشت، گوراندی، هاتوهاواری کرد و تەنانەت وای لئ هات که کهوتە پارانهوهی: هەر زار بکاتهوه و تەنیا یهک وشە به زاری دابی، لیبی خۆش دەبم و بەرپیی دەکەمهوه. یهک وشە، تاقه یهک وشە... بەلام دایه سولتان هەر وهک خۆی بوو، بی دەنگ و خامۆش، مەند و ئارام. دەتگوت دیواری پۆلای به دەوری خۆی دا کیشاوه.

- سەر جووخه، له زوووه گووتویانە کەسیک به دەستی خۆی، خۆی بکوژئ، تاوانه بۆی بگری، (ئەوهی نەزانئ بۆ حالئ خۆی بگری، گۆر به گۆر دەبی) وایه؟
- بەلئ، جەنابی فەرماندەر.

- سەر جووخه، ئەو ژنه شیخه زمانی به سراوه. له تۆم دەوی وه زمانی بیینی یهوه و ناچاریشی بکهی له بهر ئەو جنیوه پيسانەهی به منی داون، داوای لیبووردن بکا و حاشیان لئ بکا...

- هەر چۆنی جەنابتان بلین، جەنابی فەرماندەر.

- وشیار به! نهچی بی کوژئ، یان سهقهتی کهی! ئاخر دەبی ئیمه به ساغی و ریکوپیکی بی دهینه دەست ژاندهرمەکان!

- قوربان وا نامینئ. باوهر بکه وا وه قسه دئ ئیدی هەر بوشت بی دەنگ نابئ. رەشبین مەبه، جەنابی فەرماندەر، حاشا له جنیوه کانیش دهکا.

– زۆر باشه، ئیستا لیڤه‌ی به‌ره‌ ده‌ری. کاتیکیش قسه‌ی کرد و داوای لیڤووردنی کرد، بی‌هینه‌وه‌ لای من. ده‌بی که هیئاته‌وه، ئیدی بی‌ده‌نگ نه‌بی و وه‌ک بولبولی بخوینی!

دیاره‌ ئه‌گه‌ر به‌ تۆش وه‌ قسه‌ نه‌هات، ئه‌وه‌ ده‌ی‌ده‌ینه‌ ده‌ست ژانده‌رمه‌کان. دواتریش ئه‌گه‌ر هه‌ر جیبه‌جی نه‌بوو، تیکنیکی هه‌ره‌ تازه‌ی ئورووپایه‌ی له‌ سه‌ر تاقی ده‌که‌مه‌وه‌ وه‌ قسه‌ی هه‌ر دینم... سبه‌ینی سه‌عاتی ده‌، ده‌بی هه‌ر ئه‌لیڤه‌، له‌و شوینه‌ی ئیستا لیڤی دانیشته‌وه‌، وه‌ک قشقه‌له‌ی بۆم بقرینی... ئه‌وه‌شت پی‌بلیم بی‌کوژی، یان بۆت وه‌ قسه‌ نه‌یه‌، ئیدی بۆخۆم ده‌زانم چت لی‌ده‌که‌م! لانی که‌مه‌که‌ی ده‌بیته‌ ئه‌وه‌ بۆخۆت له‌ هۆوه‌نده‌ی بکه‌وی و زمانت نه‌گه‌ری!

– قوربان، دنیایا به‌ کاریکی وا ده‌که‌م زمانی بکاته‌وه‌ و قسان بکا!

– یاوه‌ر، ئه‌تۆش ده‌ ژانده‌رمه‌ی به‌خۆوه‌ و به‌هیزمان بۆ هه‌لبزێڤه‌!

– تی‌گه‌یشتم قوربان.

– به‌لام ره‌نگه‌ ئه‌وه‌نده‌، بۆ وی، ده‌و ته‌مه‌نه‌ی دا، که‌م بی. که‌ وا بوو ده‌ی‌دیش با ئاماده‌ بن.

– چۆنی ده‌فه‌رموون، با وابی.

– سه‌رجووخه‌ عه‌لی، لیڤه‌ی لابه‌ و کاری خۆت ده‌ست پی‌بکه‌.

– قوربان، به‌ردیش بی، وه‌قسه‌ی دینم.

ژانده‌رمه‌کان قۆلی دایه‌ سولتانیان گرت و هه‌لیان‌ئه‌ستاند. لاقی نه‌بوو و نه‌ی‌ده‌توانی به‌ سه‌رپیوه‌ راوه‌ستی. بردیان له‌ ژیرزه‌مینییان دانا. ئه‌م ژیرزه‌مینیه‌ که‌ به‌ندیخانه‌ بوو، ته‌نیا فتیله‌یه‌کی لی‌هه‌ل‌کرا‌بوو. که‌ ده‌ستی دایه‌ سولتانیان به‌ر دا، که‌وته‌ سه‌ر عه‌رزه‌که‌ی که‌ سمیت کرا‌بوو. ژوو‌ره‌که‌ نمدار بوو و بۆنی شه‌ی لی‌ده‌هات.

عه‌لی که‌رتیش ده‌ ژانده‌رمه‌کان راخوڤی:

– خیرا بن کورسی‌یه‌کی بۆ دایه‌ سولتانی پاک و پیروزم بینن. هه‌ردووک چاوم کوڤر ده‌بن ئه‌گه‌ر دایه‌ سولتانی له‌ سه‌ر ئه‌و سمیته‌ی ببینم. یاللا برون کام مۆبل له‌ هه‌مووان نه‌رمتر و باشته‌ر، بی‌هینن و بۆی دانین!

پاشان دایه‌ سولتانی هه‌لینا، چوو بن پیلی و به‌ پیوه‌ پای گرت. ئه‌و ژنه‌ پاک و پیروزه‌ هه‌ر یه‌سک و پیست بوو و وه‌ک په‌ری بالندان سووک بوو، هه‌ر بۆیه‌ هه‌لگێڤ وه‌رگێڤکردنی زه‌حمه‌ت نه‌بوو.

– دایه‌ سولتانی گه‌وره‌ و به‌ ره‌حم، ژنه‌ شیخی پاک و پیروژ، بم‌بووره‌، ئه‌من ئاماده‌م له‌ ریگی تۆ دا خۆم فیدا که‌م. هیچ تاوانی من نیه‌ که‌ تۆیان هیناوه‌ته‌ ده‌و کونه‌یه‌وه‌، تاوانی یاوه‌ریش نیه‌، ته‌نانه‌ت تاوانی عارف سایم به‌گی نوینه‌ری به‌ریزیشمان، که‌ له‌ ئه‌نکه‌ره‌وه‌ هاتوه‌، نیه‌! ناخ جوانترین و پاکترین دایکی سه‌ر

ئەم عەرزە، ئەمن بە رووح و گیانەوہ باوہرپم بە تۆ ھەییە، ئەمن ئەو شانازییەم و ھەگیر کەوتوہ کە لە بەر دەرگای خانەقayı چلچاوی چۆکم داداوە و چوارچیوہ کەم ماچ کردوہ. ئەمن بئیتاوانم... فەرمانە کە لە ئەنکەرەوہ دئی، لە شارە ھەرە گەورە کەمانەوہ! ھەر فەرمانیک لە ویشەوہ بئی، دەبئی جئبەجئی بکری. ئەو فەرمانانە دەکری بلیین ھەک فەرمانی خودای وان! لە بەرت دەپاریمەوہ، داوات لئیدە کەم تۆلەمان لئیمە کەوہ. ئەو پئی گوتی جندە، بەلام ناسیباتی، وای پئینە دەگوتی. ئەو نازانی ئەتۆ کئی، دەنا چۆن وات پئیدە لئ. ھەر بوخۆشی عادەتی بە گرتی و جنیودان گرتوہ و لە گەل ھەموو ژنانی دیکەش کە ھەک تۆ خواوہنی کەسایەتین و جوان و پاکن، ھەر وا دەجوولیتەوہ و پئیان دەلئ قەحبە! دەلئی چی خووی بەوہ گرتوہ. کابراش خووی بە شتیکی گرت، بوئی تەرک ناگری (خوویە ک گرتت بە شیریی تەرکی ناکی بە پیری)! لە بەرت دەپاریمەوہ، داوات لئیدە کەم دایە سولتان حاشا لەو جنیوانە بکە...

ژاندەر مەکان گەرانەوہ، مۆبلیکی کۆنی شری تۆزاوییان لە گەل خویان ھینابوو. عەلی کەرتیش دایە سولتانی لە سەر مۆبلە کە دانیشانە. - فەرموو لە سەر ئەو مۆبلە دانیشە. ژنی گەورە و پیرۆزی ھەک تۆ جئیی خویەتی لە سەر کورسیی پاشایان دانیشی!

عەلی کەرتیش زۆری ئاگا لە خوی نەبوو، شلە ژابوو، ھەر وا بە دەوری دایە سولتانی دا ھەل دەسوورا و قسە دەکرد. لە پربانگی کردە ژاندەر مەکان و گوتی: - بڕۆنە مالی ئیمە! بە خیزانم بلین دۆشە کئی زۆر باش، سەرلیفیکی خاوینی سپی و لیفەییەکی خوریمان بو بنیئ. پئی بلین دایە سولتان گەورەیی کردووین و ئەمشەو میوانمانە. ھەر وہا پئی بلین شۆر باویکی خۆشیش لئبنی.

پاشان لە پئیش دایە سولتانی چۆکی دادان، دەستی گرت، سئ جارن ماچی کرد، لە سەر سەری دانا و ھەستایەوہ. ھەستی کرد نیو ژوورە کە زۆر تاریکە و ھەر بویش غاری دا پلئتەیی فتیلە کە ھەل کئشا و دیسان چۆوہ لای دایە سولتانی، کپنۆشی بو برد، دەستەکانی چەپ و راست لە سەر سینگی دانان و بئیدەنگ راوہستا. دایە سولتان سەری ھیندیک بەرز کردوہ، دەتگوت چاوە لە وی دەکا، تەنانەت بزەییەکی ساکاری بئگیانیشی ھاتی. عەلی کەرتیش رای کردە پئیشی و ھەردووک دەستی دەستی خوی گرتن:

- زۆر باشە، وا دیارە دەتەوئ حاشا لە جنیوہکان بکە! نەخیر، نایکە؟ تکات لئیدە کەم لە بەر خاتری من بی کە، دایە! ھەموو شتیکت بە قوربان دەکەم، ھەرچی ھەمە با فیدای سەرت بئی، ژنە کەم و مندالەکانیشمت دە سەر دەگیرم! دیتت ئەو کابرا رەزاگرانە لەو سەرە چی پئی گوتی؟ گویت لئبوو؟ ئەگەر دیسان ھەر ھیچ نەلئی، ئەتۆ دەکوژی و مالە کەشم بە سەر من دا دەرووخینئ! ھەر نەبئ بەزەبییت

به من دابى، دایه سولتان! ئەوه خیزانیشم به ژاندهرمهكان دا شۆرباویکی خۆشت بۆ دهنیڕی. خو ئەتۆ چەند رۆژه تاقه پارویکیشت نهچۆته دیوی زگی! ئەمن زۆر سەرقال بووم، بهلام هەر بیرم له وهی دهکردهوه که ئەتۆ هیچت نهخواردوه و دهبی خواردنیکی باشت بۆ بیئم. پیمبلی چت پیخۆشه دایه سولتان؟ ههنگوین؟ جهرگی برزاو؟ مریشکی سوورهوهکراو؟ ئەتۆ هەر ئەوهنده بلپی چت پیخۆشه، ئەمن له پشتی شیرانیش بی، بۆت دینم! ئاخ... ئەگەر ئیمه له سهرهوه فهرمانی گرتنی تۆمان بۆ نههاتبایه، ئەمن ههرگیز چاوم بهرایي نهدهدا له شوینیکی ئاوات ببینم! ده فهرموو خاتوونی چاوجوانی پیروژ، پیمبلی ئیشتیات له چییه؟ چ دهخوی؟ چت پیخۆشه؟ دهسهجی بۆت ئاماده دهکهم.

دایه سولتانی پیر له سهر مۆبله کۆنهکهی خوی خرکردبووه و هیچی نهدهگوت. بوخوی چکۆله بوو، بهلام چاوهکانی گهوره بوون. عهلی کاتیک چاوی ده چاوی ئەلقا، ترسا، راپلهکی و چی وای نهماوو له وئ را بکا. ئەو تیروانینه وهک خهجهری کاری له جهرگی دهکرد و نهشی دهتوانی خوی له دهست دهر باز کا.

دایه سولتان، دهستم به دامینت، بهزهییت پیمدابی، هیندهم ئازار مهده! گوتوومه دۆشهکت بۆ بیئن، چیشتی خۆشت بۆ ئاماده دهکهم... تۆخوا بمرهوه! له ئەنکه رهوه فهرمان به ئیمه دهدهن، له شاره ههره گهوره کهوه، دهنا ئەمن دهم هیشت دیره دا بی؟ دهو کونه گورگی دا؟ ئەمن بهندهیهکی بی دهسهلات و بهزمانی ئەو خوییه زیاتر نیم، تکات لی دهکهم، لهو بهنده چاره رهشهی بمرهوه!

گهریک به دهوری مۆبله کهی دا سوورا. لاقی له دوو نهدههاتن، چۆکی دهفیزان و ههموو گیانی دهلهرزی. دیسان له پیش دایه سولتانی چۆکی دادان و دهستهکانی ماچ کردهوه. لهشی وا دهلهرزی، ناچار بوو ههستی و له ژوره کهی بجیته دهر. کیشکچی گرتوو خانه کهی له بهر دهرگایه راوه ستابوو. عهلی رووی تی کرد و گوتی:

دەزانی ئەو ژووره کیی تی دایه ئیدی؟ دایه سولتانه ده وئ دایه. تا دیمه وه، چاکت ئاگا لیی بی! دهرگاکهی چاک داخه... چاوهکانی... ئاگات له خۆت بی... چاوهکانی... ههر کات پیخۆش بی، دهتوانی لیره بیته دهر و بره... دهتوانی... وهک ئاوخواردنه وهی بۆی دهکری... ههموو دهرگاکانی بۆ دهکرینه وه... دیواری ههموو بۆ دهقه له شه وه! چاکت ئاگا لیی بی! ئای لهو چاوانه، بریا دیباتن...

سی - چوار ژاندهرمهی وه دوو خو دان و له وئ دور کهوته وه. تیروانینی دایه سولتانی دهستی لی ههله نه دهگرت. ههستی دهکرد ئەو تیروانینه به سام و تیژهی ههر له سهره، جار به جار زیاتر ئالۆزی دهکا و دهروونی دهشیوینی. دهتگوت لاق و دهستی ئیفلیج کردوه. ههر دوای دهکردن و دهپارایه وه: یاره بی دهرگاکان بشکین، دیواره کان به سهر یهک دا برهوخین، دایه سولتان لهو کونه گورگی بیته دهری و برهوا! باشه ئەگەر ئەو ژنه شیخ بی و خاوهنی موعجیزه بی، ئەوهی بۆ

هاسانە. هەر وا دەرپۆیی و بیری دەکردهوه. یارەبی خودایه وا بئی! هەتا ئەمن دەگەرپیمهوه له وئ نەمابئی و پڕۆیشتبئی. ئەو جار ئیدی ئەمن ئاسووده دەبم و تووشی بەلایان نابم. ئەو جار ئیدی ترسی تووک و نزای شیخ و پیاوچاکانم نامینی...

گەیشتهوه مالهکەهێ خۆی. له هەیوانی پێش دەرکئی تووشی خیزانی بوو:
- ئەوه چی یه عەلی؟ چ قەوماوه؟ دایه سولتان چ بەلایهکی به سەر هیناوی؟
بئیگومان هینشتا قسهی نەکردوه و ددانی به هیچ دا نەهیناوه!

عەلی پشووی سوار ببوو و هەر دەفی دەدان. به پەله خۆی به سەر کورسی یهکی دادا و دانیشت. ژاندهرمهکانیش شلەژابون و ترس و دلەپراوکی به روخساریانهوه دیار بوو. عەلی به هانکه هانک گوتی:

- ئاو، ئافرهت، هیندیکم ئاو بو بینه... ئای چاوی... چاوی...

- چاوی چی یهتی؟ یانی چی؟

- پەرداخیکم ئاو دهیه...

خیزانی قاپیک ئاوی بو هینا و عەلی یهکجی ئاوهکەهێ پئی دا کرد:

- هیندیکي دیکهشم بو بینه...

ژنهکه چەند جارێ خیرا خیرا پای کرد، قاپهکەهێ پپر کرد و بو عەلی و ژاندهرمهکانی هینا. سەیر بوو تیریان نەدهخواردوهوه. دەتگوت هەموویان چەند پۆژه ئاویان نەخواردوتهوه و له تینوان وشک بوون.

دوای ماوهیهک عەلی هیندیک هاتهوه سەرخۆ و به ژنهکەهێ گوت:

- خیرا که ژنهکه، خواردمه نیمان چ ههیه بۆم بپێچهوه تا بۆی بهرم. دایه سولتان له برسان دهمری. چەند پۆژه نە هیچی خواردوه و نە هیچیشی خواردوتهوه. ئەو بمری، ئەمنیش دهمرم، بمری هەر ئیدی بو هەموومان باسی سەرە... بمری، بەردمان به سەر دا دەبارن... بمری، دنیا خرا دەبی، سیلاو هەل دەستی، بوومهله رزه دئی، ولات ئاو دهی با... بو خاتری خودای ژنهکه! هەر له سایهێ شیخ و پیاوچاکانهوه یه دنیا وهک خۆی ماوه و خرا نەبووه! ئیمه له گەل ئەو ژنهێ خراپ جوولایینهوه، بئی ریزیمان پئی کردوه و پیمانگوتوه جنده! ئاخر چۆن شتی وا دەبی؟ ئەویش به قسه مان ناکا و قسهکانی پشووی خۆی ناخواتهوه! چیشت و خواردمه مەنی چمان ههیه؟ سەرلیفیکی سپیی خاوی و دۆشهکیکی نەرمیشم بو بینه. هیچ دوور نیه دەرگاکانی به سەر دا بکرینهوه و دیوارهکانیشی بو بقەلشنهوه و ئەگەر خودا بکا وابی، ئەمنیش ئەو بهزمه له کۆل دەبیتهوه، گوناھبار نابم و له دنیا و قیامهتان پزگاریم دی...

ژنهکەهێ دەستی ده کهلهکەهێ نا، له پێشی راوهستا و تییرا خوری:

- عەلی، عەلی، ئاگات له خۆت بئی! ئەتۆ سەر جووخه عەلیت پئی دەلین و وهک خەلکی دیکه نی! ئەتۆ کۆلهکەهێ ئەو دهولتههێ! خو ئەتۆ پیتتهگوتوه جنده، به تۆ

چی وای پئگوتراوه؟ ئیمة چ کاریکی خراپمان کردوه؟ ئەگەر ئەو شیخیش بی، دەبی بزانی که ئەویش هەر ژنیکه وهک ژنانی دی و زیاتر نا... ئەویش مافی ئەوهی نیه جنیو به دایک، خیزان و خوشکانی ئەو دهولتهی بدا. ئیستاش که ئەوهی کردوه، ئامادهش نیه حاشا له قسهکهی بکا و داوای لیبووردن بکا، که وا بوو...
عەلی هاواری کرد:

- وست به ژنهکه، بی‌دهنگ به! داوا بکه خودا بت‌به‌خشی! بو خاتری خودای، جاریکی دیکه قسهی وات له زاری نه‌یه‌نه دهر! خانه‌قای چلچاوی زور پیروز، گه‌وره و به دهسه‌لاته. بو خاتری خودای بی‌دهنگ به!
ژنه‌که‌ی دهسه‌جی وه‌لامی دایه‌وه:

- ئەمن په‌کم به وهی ناکه‌وی کئی گه‌راوه و کئی قسه‌ی پئگوتراوه. ئەتۆش هینده خۆت نار‌ه‌حه‌ت مه‌که. ئیمة لهو شتانه دا تاوانبار نین. ئیوه له شوینی هه‌ره سه‌رووه‌هه فه‌رمانتان بو هاتوه. با ئەو ژنه بوخۆی هه‌ول بدا ئەو کیشیه له گه‌ل پیت‌ه‌خت بپیت‌ه‌وه...

- کچی ئافره‌ت، پیم‌گوتی ئەو قسانه مه‌که! زمانت به مه‌لاشووته‌وه ده‌نووسی و منداله‌کانمان تووشی چاره‌ره‌شی‌یه ده‌بن! پیاوی چا به ژنه‌که کاتیک مه‌به‌ستت دایه سولتانه، مه‌لی ئەو ژنه! بوچما نازانی ئەو شیخه، پیروزه و سولتانه! خۆزیا چاوه‌کانیت دیبا... بی‌دهنگ به. ئەتۆ هه‌تا گوینیان ده‌ گوناهان دا نوقم ده‌بی. گوتم زوو به برۆ شتیکم بو بپیچه‌وه با بو‌ی به‌رم.

- بی‌دهنگ نابم! بو بی‌دهنگ بم! ئەویش ژنیکه وه‌ک من و ئەو هه‌موو ژنانه‌ی دیکه و ده‌بی قه‌دری خۆی راگرئ!

ده‌نگی ژنه‌که‌ی پر بوو له رق و تووره‌یی. عەلی که‌رتیش هه‌ستایه سه‌ر پئ، چاوی ده‌ چاوی بری و له سه‌ره‌خۆ گوتی:

- پیم‌گوتی بی‌دهنگ به کچی!

ژنه‌که زانی نابئ چی دیکه له سه‌ر برۆ، بی‌دهنگ بوو و چوو لیفه، دۆشه‌ک و سه‌رینیکی خاوینی هینان و له ویی دانان.

عەلی که‌رتیش به ژانده‌رمه‌کانی گوت:

- ئیوه ئەو نوینوبانه به‌رن، منیش شو‌رباوه‌که‌ی دینم. له بیرتان بی نابئ به هه‌چ شیوه‌یه‌ک خۆتان نیشانی یاوه‌ر و عارف سایم به‌گی به‌دن. ئەگەر له ریگایه تووشی که‌سیکی دیکه بوون و لیی پرسین بلین ئەوانه بو یاوه‌ری ده‌به‌ین...

ژنه‌که به لالووتی له چیشته‌خانه‌ی دانیشتبوو، به‌لام ئیستا دوا‌ی ئەو ده‌مه‌قاله‌یه له گه‌ل می‌رده‌که‌ی هیندی‌ک په‌ژیوان بوو و هه‌ستی به ئالۆزیی ده‌روون و مه‌ترسی ده‌کرد. تاقه‌ دو‌عا‌یه‌کی ده‌زانی و هه‌تا شو‌رباوه‌که وه‌کول هات، ئەو دو‌عا‌یه‌ی ده‌ جار دو‌وپات کرده‌وه. عەلی که‌رتیش هه‌ر بیری له چاوه‌کانی دایه سولتانی

دەكردهوه، كه له كۆلى نەدەبوونهوه و له بهر چاوى ون نەدەبوون. له پڕ وهخۆ هاتهوه، چووه چيشتخانهكهى و گوتى:
 - چ بوو، ئەو شۆرباوه هەر ساز نەبوو؟
 - با، ئەوه دەكۆلى.

- بۆ خاترى پير و پيغه مبه ران زووبه... ئاي ئەو چاوانه چم لى دەكەن...
 ئيدى چى ديكهى نەگوت و له سەر كورسى يهكى دانىشت، بەلام تاقهتى نەهيئا.
 كوورەى دەروونى وا دايبسا، حەجمينى لى هەل گيرابوو. هەستا بەرمال يكي هيئا.
 بەرمالەكه پيسته ئاسك يكي جوان بوو، كه خۆش كرابوو و كردبوويانه بەرمال.
 بەرمالەكهى راخست. چوو دەسنويزى هەل گرت و هاتهوه نويزى كرد و هينديك
 دوعاى خویندن. نويزه كه هينديكى هيدي كردهوه.
 شۆرباوه كه دەميك بوو گەيشتبوييه. خيزانى قابله مەيه كه چكۆلهى لى هەل ينجابوو،
 پيچابوويهوه و بوى له وى دانابوو. كاتيك عەلى له نويزه كهى بووه، هەستا، دەستى
 دا چيسته كهى و گوتى:

- ژنه كه مەترسه، خوا گەوره يه. ئەو خوايهى كه يو سفى له بنى چالائوى دا پاراست و
 پزگارى كرد، پەحمي كيش هەر به ئيمه دەكا.

- وايه، عەلى گيان، خودا بوخوى گەوره يه، سەر جووخەى خۆشه ويستم! خو ئيمه چى
 خراپمان نەكردوه و خراپە شمان بو كەس نەبووه. دەولەت بوخوى ژنه شيخيكي ئاوا
 گەوره دەگرى، دە گرتوو خانەى دەكا و پيشى دەلى جندە. ئەوه خو تاوانى ئيمه نيه.
 ئەوه تا ئيمه ئەوه نەدى بۆمان كراوه، خزمە تمان كرده و ريزمان گرتووه. چاو ئەو
 شۆرباوهى بۆم لى ناوه! وه لاهى هەر كەس بۆنى ئەو شۆرباوهى بو بچى، زارى پڕ
 دەبى له ئاو.

ژنه كه پاشان سەرى بەردايه وه، تفى نيۆ زارى به زەحمەت قوت دا و گوتى:
 - عەلى، ئەو شۆرباوه خۆشەم لى ناوه... بەشى دايه سولتانيم لى هەل ينجاو وه
 بەشى خۆشمان دە ديزه كهى دا ماوه. ئەتۆ قەت له وهختى جەمى دا له مال نى و له
 گەل ئيمه نانى ناخوى. بۆ هينديك راناوه ستى؟ مندا له كانيش هەربينا هاتنه وه. با
 ئەمجار هەموومان به يه كه وه نانى بخوين!

- ئاخ ژنه بەسزمانه كه م... نازانى چەند پەريشانم... يهك پاروشم بو قوت نادرى.
 دەبى بچمه وه گرتوو خانەى. دايه سولتان له برسان دەمرى! چەند رۆژه هيچى
 نەخواردوه... قەت داواى هيچيشى نەكردوه و ئيمەش بوخومان بيران له وهى لى
 نەكردۆته وه...

عەلى له مالى وه دەركهوت و رويى. كاتيك گەيشته وه ژانده رمه خانەى، تەمەشاي
 كرد هەموو ژانده رمه كان له بهر دەرگاي ژوورى بەنديخانه كهى كو بوونه وه.
 - ئەوه چى يه؟ چ قەوماوه؟

- هیچ نەقەوماوە، سەر جووخە.
 - ئەدی یاوەر لیڤرەى داناون؟
 - نا... هەموو هاووتووین بزانی چۆن دەرگاكان دەکرینهوه و دیوارهكان دەقەلشینەوه.
 - دەى، جا؟
 - وهللاهی دەمیکه چاوه پروانین، چمان نەدیوه...
 کیشکچی دەرگای گرتوو خانەکەى کردەوه. دایه سولتان هەر وا دەنیو مۆبلەکەى دا خۆى خەر کردبووه، هەلکور مابوو و چاوى له عەرزەکەى پیش خۆى بریبوو. له پیش چاوى عەلى چکۆلە تریش بیووه، بەلام چاوه کانی گەورەتر و ئاوالەتر بیوون.
 - کورە زوو بن، له سەرى را میزیکى بینن، کهوچکىکى زیویش بینن.
 - دایه سولتان، به قوربانى بم، به نوکەرت بم، بخۆ. ده سەرت گەریم بخۆ. رەبى کویربم، لال بم، جا چاو ئیمە چەندە زالمین! خو ئەتۆ چەند رۆژە هیچت نەخواردوه.

عەلى کەرتیش نەى دەتوانى له شوینیک پراوهستى. ناچار بوو رۆیشتە دەر، تاویک له نیو بازارى گەرا و له بەر دەرگای قاوه خانەى هەلوێستەیهکى کرد. خەلک هەموو به ترسەوه چاویان لى دەکرد، بو هەر شوینیکیش چووبا، چاوه گەورە بەسامەکانى دایه سولتانى هەر به دووهوه بوون... ئاخ بو ئەو چاوانه لیم نابنەوه...

دایه سولتان بۆنیکی خۆشى بو هات، کونەلووتەکانى کرانەوه و ده قاپه شورباوه کهیهوه راما. دەستى بو کهوچکهکەى دريژ کرد، بەلام زوو دەستى کیشایهوه. دەتگوت دەستى بو پۆلوی ئاوری بردوه. بۆنى شورباوهکەى ئەوهەندە خوش بوو که له سوپیان وهخت بوو ببوو ریتەوه. سى جارن دەستى دريژ کرد و هەرسیک جارنیش بى ئەوهى دەست له شورباوهکەى دا، دەستى کیشایهوه. دایکى خۆى وهبیر هاتەوه که ژنیکی پرچرەشى باریکەلەى کهلەگەت بوو، ئەو کاتى خانەقاي چلچاوى بەرپوه دەبرد، قەتیش ماندوو نەدەبوو. خیرا خیرا سەرى چیشتخانەى دەدا، چاوى له چیشتەکان دەکرد که له مەنجەلى گەورە گەورە دا لى دەنران و رینوینی چیشتلینەر و کابانەکانى دەکرد. هەر وهه له گەل دەرویشەکان دەچوو نیو دارستانی و به باوهشان ئەو گیایانەیان کۆ دەکردنەوه که بو دەرمان دەبوون، دەیان هینان و بوخۆى بو نەخۆشانى دەکولاندن. کاتیک دەهات و دەچوو، بۆنى خوش له جلهکانى دەهات و ئەو نیوهى پر دەکرد. هەتا دەرمان و مەلحەمەکان ساز دەبوون، زۆرى پى دەچوو. سەرانسەرى بەهاری جوتیرەکان به ژن، پیاو و مندالەوه دەچوونە شاخى، گولیان کۆ دەکردنەوه، ده گۆنیه گەورە گەورەیان دەکردن و دەیان هینان. هیندیکیان مانگیک و هیندیکیان یهک - دوو

حەوتوو کاریان ئەوێ بوو، دەچوون گۆلی جوړاوجوړیان کۆ دەکردنەو، دە گۆنی یانیان دەکردن، گۆنی یەکانیشان دینا لە سەر چیمەنیکی لە حەساری خانەقاییە کۆ کۆ هەلیان دەرشتن. هەر کۆ گۆلێ بە قەد بالای پیاویکی دەبوو. دەرویشەکان گۆلەکانیان بە پێی جوړ و تاییبەتمەندی یەکانیان لیک دەکردنەو و دە مەنجەلان دا دەیان کولاندن. مەنجەلەکان بە ریز لە بن دیواری لە سەر ئاورگان دانرابوون و دەکۆلین و کاتیکی ئاوەکە خەست دەبوو و دەرمانەکە ئامادە دەبوو، شووشەیی چکۆلەیی رەنگاوپرەنگیان لێ پر دەکردن. سەردەمی گیا و گۆلکولاندنەو و دەرمان سازکردنی نەک هەر دیوارەکان و حەسار و دەوروبەری خانەقایی چلچاوی، بەلکۆو شاخەکان، رەوێزەکان، دارەکان و تەنانت عەرزەکەش هەر بۆنخۆش دەبوون و ئینسان و مەر و مالاتیش هەر بۆنی گۆلیان لێ دەهات.

جاریکیان، ئەو دەمەیی ئەو هەر حەوت - هەشت ساڵ دەبوو، لە وەختی گۆلچینی دا، لە گەل دایکی چووبوو شاخی. بەهار حەشری دەکرد. ولات هەمووی گەش وزیندوو بوو. تەپکەکان، لاپالەکان، لاخەرەکان، دۆلەکان و پاناوکەکان هەمووی پر بوون لە گۆل. دایک و کچ ئەو پێرۆژی هەر گەرەکان، خوار و ژووریان کرد، ئەمبەر و ئەوبەریان کرد و بناری شاخەکیان هەموو پشکنی، بەلام دلێان نەهات تەنانت چلە گۆلیکیش هەلکەن. دایکی... دایکی سەیر ئۆگر و ئەوینداری هەموو چەشنە دار، بالندە، گۆل و لە سەر یەک هەموو بوونەوەرەکانی خۆی گەرە بوو. هەر نەخۆشیکی هینابایانە لای و ئەو دەستیکی بە سەری دا هینابایی، دەسبەجی چاک دەبوو. لە خانەقاکییەو خۆشەویستی خۆی بە هەموو لایەکی ئەم جیهانە دا بلوو دەکردەو. شیت، ئیفلیج، نەقوستان، ناتەواو و هەموو چەشنە نەخۆشیکی دیش و هەرەها ئەوانەیی چەقۆیان لێ درابوو، گۆللەیان وئیکەوتبوو و بە تاییبەت ئەوانە کە هەزار و بیئەنواش بوون و هەر یەسک و پێستیکیان لێ مابوو، دەهاتنە لای، برینەکانی بۆ دەرمان دەکردن و چاکی دەکردنەو. دایە سولتان ئەوێ لە دایکی بە میرات بۆ مابوو. ئەویش هەموو بوونەوەرەکانی نیو ئەم جیهانەیی خۆش دەویست. هەرکەس داوای یارمەتی لێ کردبایی، یان لێ قەوما بایی و رووی تێ کردبایی، بە هاناییەو دەچوو و قەتیش بۆی گرینگ نەبوو ئەو کەسە لە چ نەتەوێیەکە، یان لە سەر چ دین و مەسەبێکە. بەران و مەرە کێوی، نییری و بزنی کێوی، ئاسک... کەو، کۆترە سپیلکە و کۆترە شینکە لە شاخی را دەهاتن و حەساری خانەقاییان پر دەکرد. تەنانت دە زستانی دا، کاتیکی بەفر دەباری، گورگ، سمۆرە و دەعبای کێویی دیکەش، بیترس، پەنایان بۆ خانەقاکی دینا و قەتیش هیچکەس تووکیکی لێ لار نە دەکردنەو...

تینویتی تەنگی پێهەلچنیبوو. رۆژ بە هەموو هیزی خۆیەوه لە سەر گۆلە میلاقە زەردەکان کە تەواوی ئەو بەرپالەیان داپۆشیبوو، دەدرەوشایەوه. ماسی یەکان لە نیو کانی یەکی دا هەل دەبەزین، هەموو جارێ کە لەشیان لە ئاوەکە ی وەدەر دەکەوت، دەتگوت خۆ دە شۆقی رۆژی هەل دەکێشن... بەفر دەباری، بەلام نەخۆشەکان، پەککەوتەکان و سەقەتە بیئەنواکان هەرچۆنیک بوو بە زگی برسی یەوه خۆیان دەگەیانده خانەقایە. دایکی...

دایە سولتان لە سەرەخۆ ئاوری دایەوه لای دەرکە ی و قەلافەتی عەلی کەرتیشی وەک تارمایی وەبەرچاو کەوت.

– دایە سولتان، هیشتا هیچت نەخواردو؟ یاخوا کویر بم! ها... ئەستۆم شکێ ئاوم بۆ نەهی ناوی! ئاخر خواردن بە بی ئاو چۆن دەخوری... ئای کورە، کیشکچی، ئاوی بیئە، زوو کە، ئاو!

دەسبەجێ ژاندهرمەیهک گەیشتی و پەرداخیک ئاوی لە پیش دایە سولتانی دانا. – فەرموو، ئەمەش ئاو. دە فەرموو بخۆوه دایە گیان. خۆ تۆ چەند رۆژە داوی ئاویت نەکردو! ئاخر ئینسان چۆن بیئاو دەژی...

عەلی کەرتیش پەرداخە ئاوەکە ی دە دەستی دایە سولتانی نا، بەلام ئەو دەستەکانی دەلەرزین و نەیتوانی پەرداخەکە ی بگری. پەرداخەکە کەوتە خوار. – ئاخر دایە ئاوا دەمری! ئاوەکە ی بخۆوه و هیندیکیش لە شۆرباوەکە ی بخۆ، تکات لی دەکەم...

لەو کاتە ی دا دیسان چاوەکان تیئەوه پامان. چ پامانیک! راست وەک نووکی خەنجەریی لە سەر دلی نیشی، بەرگە ی تیئەوپامانی ئەو چاوانە ی نەگرت و ناچار پای کردە دەری.

هاشە وخورە ی ئاوی ئاوهەلدیران لە دۆل و لاپالەکان دەنگی دەدایەوه... بەفر لیئەدەکردەوه. هەزاران مرید و ئوگری خانەقای چلچاوی بە سەر و چاوی بەفراوی یەوه لە دەوری تەرمی دایکی کۆ ببوونەوه. دایکی کۆچی دوایی کردبوو، بەلام بە مردوویش هەر خیر و خۆشەویستی بە دەوری خۆی دا بلاو دەکردەوه. گۆلیکی شینی گەورە لە تەنیشت سەری گۆلی کردبوو و کەس نەیدەزانی ئەو گۆلە چۆن لە وئ پەیدا بوو. تەرمەکەش رەنگیکی مەیلەوشینی بە سەر کشابوو و بۆنی گۆلە بۆنخۆشەکانی شاخی لی دەهات. ژنان شینیان دەگیرا، هیندیکیان دەلۆرانەوه و پێیان هەل دەگوت. کۆمەلە ژنیکی دیکە بە باوەشان گۆلی سپی یان دینان و لە سەر قەبرەکە یان دادەنان. گۆلە شینەکە لە بن سەری نەما و دواتر لە سەر گۆرەکە ی شین بوو، هەم گەورەتر و هەم جوانتر. هەموو کەس بە چاوی خۆی ئەوهی دی و

گۆلەكەش قەت سیس نەدەبوو. دواتریش ھەر مابوو و بە دايم شۆقە شینەكەى ھەر ھەبوو و دەوروبەرى خۆى وەك رۆژى رۆوناك دەکرد... پاشان ئەو سەردەمەى شازدە كەسەكەى ئەو بنەمالەىە چوونە شەرى و نەھاتنەو، گۆلەكەش رۆژىكىان، بەرى بەیانى، پيش تاوھەلاتى ون بوو. بەلام شۆقە شینەكە ھەر وا مایەو و دەوروبەرى ئەو شۆینەى داگرت... دایە سولتان چوو نۆ شۆقەكەىەو، ھەتا تاو ھەلات، دە نۆى دا گەرا. لە گەل تاوھەلاتى شۆقەكە دە كانىیەكى گەورە دا كو بوو. تەختى بنى كانىیەكەى یەكپارچە بەردى سپى بوو. لە ویرۆژیوہ ئاوى كانىیەكەى ھەر شینە، بەردەكانى بنى كانیەكە، رەوہزەكانى دەوروبەر و ماسىیەكانى نۆى كانىیەكەش ھەر شین...

دایە سولتان بە دواى گۆلە شینەكەىەو بوو و رەنگى شین ھەتا نۆقەدى دەھات. گۆلەكە چووہ كانىیەكەىەو. دایە سولتان ھەستى كرد كەوتۆتە نۆ دەریایەكى شین. بە زەحمەت ھەناسەى بو دەھات و لەسەرەخۆ دەىنالاند. راست لەو كاتە دا سەرچووخە عەلى ھاتەوہ ژوورى:

– ئای خوایە گيان! كورہ خۆ ھیشتا نە نانى خواردوہ و نە ئاوى خواردۆتەوہ! دایە سولتان، دایە سولتان! ئاخر بو خاترى خودای بوچى ناخۆى؟ بو ئەو ئاوى ناخۆیەوہ؟ دایە گيان، وەللاھى دەمرى، دەمرى دایە!

عەلى زۆرى نالاند و لە بەرى پارایەوہ، بەلام دایە سولتان لە جیى خۆى رەق ھەلاتبوو و تەنانت ئیدی جوولەشى نەدەکرد. چاوہكانى ئەوجار گەورەتریش ببوون. عەلى كەرتیش ترسا و راي كرده دەرى. رۆیى، چووہ لای پردى، لە قەراغ چۆمى ھیندىك ھات و چوو، بە نۆ دار و پنچكان دا گەرا، چەند جارن لە چۆمى پەرىیەوہ و ئەوبەرەوبەرى كرد، ئاوەكە ھەتا چۆكانى دەھات، بەلام ئەو ھەستى پینەدەکرد.

ئەو جار ھاتەوہ نۆ شارى و بى ئەوہى ئاگای لە خۆى بى، چووہ ژاندەرمەخانەى و لە ویش بە پەلە راي كرده خوارى و چووہ بەر دەرگای گرتووخانەكەى، بەلام نەىویرا بجیتە ژوورى و بە رىگای خۆى دا گەراىەوہ: "ئەگەر دایە سولتان مردبى، ئیدی ئەو مالویران دەبى." ئەو بىرە زیاترى شیواند. رۆیشت، چووہ قەراغ چۆمى، دەسنویرى ھەلگرت، روى دە قىبلەى كرد و نویرى كرد. پاشان دەستى بە دوعیان كرد، ھەم پەناى دەبردە بەر خودای و ھەم ھاوارى دایە سولتانى دەکرد. چەند جارن دەسنویرەكەى نۆىكردەوہ و پاشان چۆكى دادا و دەستى بە نویرکردن و پارانەوہى كردهوہ.

رۆژ رەمبێك بڵێند ببوو. خەلكی دێهاتی دەوروبەر بە پێیان، بە سواری بارگین، یان گویدرێژێ بە سەر پردی دا دەپەرپینهوه و دەهاتن بۆ شاری. دوو ژاندرمه بە پەله لەو بەری پردیوه دەهاتن. عەلی كەرتیش چاوی پێیانكەوت، بەلام دەموچاویانی بۆ لێكنەدەبۆوه.

– سەر جووخە، سەر جووخە! ئەوه لە كوێی؟ یاوهر بە دوات دا دەگەرێ!

كەرتیش وه خۆ هاتەوه، خێرا هەستایە سەرپێ و گوتی:

– چی؟ یاوهر دەیهوێ چاوی پێمبكهوێ؟

– بەلێ، هاتە ژاندرمه خانە و گوتی عەلی لە كوێیە. ئێمە هەموو ئەو

دەوروبەرەت لێگەرپاوین و نەمان دەدۆزییەوه!

عەلی كەرتیش بە راكردن چۆوه بۆ لای شاری. وا هەل دەهات ژاندرمه كان

نە دەگەشتنێ. كە گەشتەوه ژاندرمه خانە، هەر چوار پلێكانە دەكرد بە یەك

و بەو شیوێهە وه سەر كەوت و خۆی گەیانده لای یاوهری.

– ئەوه لە كوێی، سەر جووخە عەلی؟

– یاوهر... یاوهری خۆم...

– لە كوێ بووی؟ هەموو شوینیكت بە دوا دا گەرپام.

– یاوهری خۆم... یاوهری خۆ... م...

قسە ی بۆ نەدەهات.

– ئەوه چی یە عەلی؟ بۆ وات لێ هاتوه؟

– نوێژم دەكرد... دەپارامەوه...

– نوێژت دەكرد و دەپارایەوه؟

– قوربان، هیچ ناخواتەوه، هیچیش ناخوا. دۆشەكم بۆ بردوه، بەلام نانوی. قسە ی

خۆشی ناخواتەوه! دایە سولتان دەمری و تاوانەكە دێتە سەر ئێمە! خەلك دەلێن

ئێمە كوشتمان. عارف سایم بەگیش دەرەجەكانم لێ دەكاتەوه...

یاوهر نیوچاوانی تیكننا:

– ئەها، وا دیارە نەتوانیوه وه قسە ی بینی.

– نەخیر، نەم توانیوه...

– گومانم لەوه دانیە دەرەجەت لێ دەكەنەوه و بەوه نەدەشت لەكۆل بنەوه، باشە!

– قوربان، خەریكە دەمری!

– گوێ مەدەیه، برۆ خواری، كاریکی وا بكە وه قسە بی و حاشا لە جنیوه كان بكا.

هەر وا دەوروبەری سەعاتیکی دیکە عارف سایم بەگ دێتە ئێره و بزانیتهوه

نەتوانیوه وه قسە ی بینی، ئیدی دیارە چت بە سەر دینی!

– قوربان، ئەوه دەمری!

- با بمرئ، كه یفی خۆیه تی، به لام پێش مردنی ده بی قسه بكا و حاشا له جنيوه كانی بكا.

عه لی تی گه یشت كه یاوهر هیچ چه شنه یارمه تی یه کی له ده ست نایه و ناچار چۆوه ژیرزه مینی. ئەوه نده ماندوو و نارەحەت بوو، هۆشی له خۆی بپرابوو و سه ری ده گێژه وه ده هات. ئەگەر کیشکچی یه که یارمه تی نه کردبایه، ده رگای گرتوو خانه که ی بو نده ده کرایه وه. دایه سولتان هه ر وا ده نیو مۆبله که ی دا خۆی کۆ کردبووه و مات ببوو. عه لی خۆی ده به ر پێی هاویشت. فرمیسه که کانی به گور به سه ر ده ستی دایه سولتانی دا ده رزان.

- ئاخر دایه گیان، ئەمن چون ده توانم ده ست به سه ر تو دا به رز بکه مه وه، دایه سولتان! ئەتو بوئی هه موو گوله کانی خانه قای چلچاویت لی دی! بۆچما هه ر له زوو وه و له هه موو کات و سه رده مه کان دا خانه قای چلچاوی شوینی لیبووردن، هاو ده ری و به زه یی نه بووه؟ بۆچما ئەو شوینه له هه موو کات و سه رده مه کان دا په نا و پشتیوانی سته ملیکراوان، نه خۆش و چاوله ده ستان نه بووه؟ باشه بۆچی ئەتو ئیستا له یارمه تی و پشتیوانی خۆت من بپه ش ده که ی؟ ئەمن چ خراپه یه کم بو ت بووه؟ بو حاشا له قسه کانت نا که ی و نالیی من جنیوم نه داوه؟ بو هیچ ناخۆی؟ ده زانم ئەتو ده مری. بۆخۆت پیت خۆشه بمری. باشه، که یفی خۆته، ئەتو شیخی و من ناتوانم خو ده کاری تو هه ل قوتینم. ره نگه وات پێ خۆش بی. به لام ئەتو ده توانی پێش مردنی قسه بکه ی و بلێی من جنیوم نه داوه. دایه سولتان بۆچما نا کرئ ئەوه نده م یارمه تی بکه ی؟ ئاخر دایه سولتان ژیا نی من و بنه ماله که م به تو وه به سراوه ته وه. ئەگەر ئەتو پێش ئەوه ی حاشا له قسه کانت بکه ی، بمری، ئەوه ئەمنیش ده ره جه کانم ده چن و مالموندا له که م ژیا نیان تیک ده چی. ده زانی دایه سولتان، ئەوانه به زه یی یان پیم دا نایه، وه ده رم ده نین و ژن و مندا له که م له برسان ده مرن. با ئەوه شت پێ بلیم ئاوام به سه ر بی، ژنه که م له لام دانانیشی و به جیم دیلی. ژنه که م کچی پیاوی هه ره ده وله مه ندی گونده که مانه. ئەگەر سه رجوو خه نه بوا یه م، قه ت می ردی پێ نه ده کردم! ئەمن له مندا لی یه وه ئەو ژنه م خۆش ده ویست. ماوه یه کی زور نوکه ری بابی وی بووم و به نانه زگی شه و و رۆژ کارم بو ده کرد و خزمه تم ده کرد. له سه ر ئەو حاله ش را ئەو لیی ده دام. رۆژی سی جارن لاقوله ته ری تیک ده کردمه وه و سه روسه کوتی ده شکاندم. به کورتی هه تا ده ره جه که م وه رنه گرت و نه بوومه سه رجوو خه، کچه که ی نه دامی... جا ئیستا ده ره جه کانم لی ده ستیننه وه... ئیدی که متریش هه ل ده که وی به رتیلی وه رگرم... ئاخر کاری من ئەوه یه خه لکی ئەشکه نه جه بکه م... به لی ئەو جار خیزانم به جیم دیلی، مندا له کانیش له گه ل خۆی ده با... پیم بلێ بزانه ئەو کاتی ئەمن چ بکه م؟ جا مه گەر خۆم بکوژم... به لی ئەگەر ئەتو پێش ئەوه ی حاشا له قسه کانت بکه ی، بمری، ئەوه وه با لی منت به ستو ده بی و

به ئاگرى جەهەننەمى دەسووتىيى. ئەتۆ دەبىيە ھۆى مردنى من و ئەوھش به و مانايەيە كە تاوانى كوشتنى بەندەيەكى خوات دىتە سەر و ئەو كات پىت وايە شىخايەتى و پىرۆزبونەكەت بە كەلك بىن؟ ئەو جار ئەتۆ لە سەر ئەو دنيايەى قەت ھەستت بە خۆشبەختى نەكردو، مېردت نەكردو و لە دنياى دىكەش شوپنى ھەرە خۆشى بەھەشتىت وەگىر دەكەوئ. ئەتۆ جىخەو و نوپن و بانن ھەمىشە ساردوسر بوو، كاتىك بىرت لە نىرینە كردۆتەو، سەر بووى و تەزووى ساردت بە لەشى دا ھاتو. ديارە ئەتۆ مندالت نىن، بەلام زانیوتە كە جىگات لە دنياى دىكە دا بەھەشتە. بەلام ئىستا خەرىكى ئەو بەھەشتەى لە خۆت دەكەيە جەھەننەم! بو؟ چونكە تاوانى مردنى من دىتە سەر تۆ! باشە بو دەبى ئەتۆ بەھەشتى خۆت لە سۆنگەى گوناھبارىكى وەك من دا لە دەست بچى؟ خودا كوشتنى خەلكى پىناخۆشە و لىت ھەلناگرى ئاوام لىبكەى! تەنانەت بابوباپىرە گەورە و پىرۆزەكانىشت ناتوانن دە فریات بىن! كە وا بوو قسە بكە، داىە سولتان، گولەكەم، جوانە بىوینەكەم كە بوونى وەنەوشە و ھەموو گولە بۆنخۆشەكانى شاخىت لە گەل خۆت ھىناوئە ئىرە! بەسە ھىندە ئاوا چاوم تىمەپرە، چاولىكردنەكەت دەمكوژى! ئەمن ئەمشۆ ھەر نوپۆم كردو و دوام كردو كە تۆ نەمرى، ئەو بىدەنگىيە بشكىنى و حاشا لە جنىو و قسە سووكەكانت بكەى... قسە بكە... خاتوونى من قسە بكە! جوانى جوانان قسە بكە! چا و ئەو نوورەى ئەتۆى دە خۆى وەرگرتو! تكايە مەمكوژە، بەزەبىت پىمدا بى!

بەلام ھەر چەندى پارايەو و لالاىەو، نەى توانى بىدەنگىيەكەى پىبشكىنى و داىە سولتان يەك وشەشى بە زارى دا نەھات. سەرەنجام عەلى توورە بوو، دەستى كرد بە ھەرا و ھەرەشان، سەرى دە دىوارى كوتا و گوراندى: قەحبە، جندە، قسە بكە! پىت دەلیم قسە بكە. بىست پىاو، نا، سەد پىاو جحىلت دە پال دەكەم. وا بزەنم بە وەى دىيەو سەرەخۆ، بەلام ئاخەر بەرگەيان دەگرى؟ شرو شپرىوت دەكەن! ھەموويان جحىلن و وەك ئەوانە نىن كە تۆ پىشتر دىتووتن! عارف سايم بەگى دەناسى ئىدى، لەوانى ھەرە بە گورد و بەھىز نەبى، ھەل نابزىرئ! دە قسە بكە دەى جندە!

دىسان لە پىشى راوہستا، لاقى دەعەرزى كوتان، خۆى بە دىوارى دادا، جنىوى دان و گوراندى. بەلام بىسوود بوو. ئاخەرەكەى بە داماوى چۆو سەرى و بە ياوہرى گوت:
 - قوربان، نەم توانى وەقسەى بىنم! ئەو قەحبەيە قسە ناكا.
 پاشان چەستىكى لىدا و بە نارەحەتىيەو گوتى:
 - ياوەر، ئەوان دەرەجەكانم لىدەكەنەو.
 - بەلى، بەداخەو.
 - باشە ئەمن چ بەكەم ياوەر؟ ئەمن... ئەمن... بمرم باشترە.

- بچۆ خوارئ و كارئكى وا بكه ئەو ژنه وه قسه بئ .
 - بەلام ئاخر ئەو دە حاالى خۆى دايه و هەربينا مرد!
 - هەر ئەوهنده دەمى بكاتهوه... دواتر با بمرئ .
 - ئەو كات دەرەجەكانى منيش...
 - ناچارى بكه قسه بكا .

عەلى كەرتيش له وئ هاته دەر. ژاندرمهكان چايان بۆ هئنا. پئنج - شەش پەرداخ چاي خواردهوه و هئندىك هاتهوه سەرەخۆ. پاشان چۆوه ژيرزه مینه کەى. دايه سولتان چاوى له سەر يەك دانابوون. عەلى ترسا و واى زانى مردوه. راى کرد، دەستى دە دەستى خۆى گرت و پەنجەى له سەر مەچەكى دانا. هەستى کرد دلى لئ دەدا و هئور بۆوه. ئەو جار له بەر پئى هاته سەر چۆك و دەستى به پارانهوه کرد:

- دايه سولتان، ئەمن تەنيا دايكىكم هەبوو و بە نۆكەرى له لاى بابى خيزانم گەوره بووم. ئەو پياويكى يەكجار توورە و تۆسن بوو و هئىچ رپوشوئ و ياسايەكى نەدەناسى. ئەمن و دايكم به نانهزگى له لاى وى بووين و جارى وا بوو نانهكەشى تەواو نەدەداينئ. بۆخويان هەنگوين و رۆنى كەرەيان دەخوارد، بەلام ئيمه شيريزيشمان نەبوو بىكەينه پئخۆر و بە نانهكەى بخوئن. هەتا نەچوومه سەربازىيە، تامى گۆشتيم نەکرد! له وئ شەوانه نەدەنوستم، دەرسم دەخوئند و پاشان خولئكى تايبەتيشم دى، تا بوومه سەر جووخه. ئەو جار له خۆشىيان پئم وه عەرزى نەدەكەوت. پئش هەموو شتئك، جووتئك كەوش، كراسئك و هئندىك پوولم بۆ دايكم ناردهوه... لهو رۆژەوه بوومه سەر جووخه، كارى من لئدان و ئەشكەنجەى خەلك بووه، كەم كەس هەيه له بەر دەستى من دەرچووبئ و دانى به تاوانى وه پالدارا دا نەهئنا بئ. بەرد و مردووشم وه قسه هئناون! ئەوه نەدم له خەلكى داوه، بەرى دەستم وهك بنى پاتەيان لئ هاتوه، ها، چاويان لئكە! ديتووتن؟ هئندىك كەس بەرگەيان نەگرتوه و دەبەر دەستم دا مردوون. هەوه لئ ئەو كارەم پئ خۆش نەبوو، بەلام دواتر راهاتم. واى لئ هات، له تەواوى توركيه دا ئەشكەنجەدەر نەبوو له من كارامەتر بئ و هەر بۆيەش ئەو جار فەرماندەرەكانم بۆ شوئنى ديكەشيان بەرئ دەکردم. كارى من ئەوه بووه رۆژ هەتا ئيوارئ له خەلكيم داوه! پئشم كارئكى زۆر هاسان بووه! ئى وا هەبووه له بەر دەستم دا واى هاوار كردوه چى واى نەماوه كەر بم، بەلام بلئم چى، تاوانى من نيە، ئەرك ئەركه ئيدى! له بناخه دا وشەى "ئەرك" وشەيهكى پيرۆزه، وهك ناوى خواى! ئەو دەستانه كه خەلكى ئەشكەنجە دەكەن، دەستى من نين. ئەمن ئەو دەستانەم داون به دەولەتئ و ئەويش له بەرامبەر دا ئەو دەرەجانەى داومى. كه وا بوو من بئ تاوانم! ئەوانەش كه لئم داون دز و پياو كوژ بوون، يانى پياوخەراپ بوون. ئەمن رپگر و ياغيشم دە ژير ئەشكەنجە

دا كوشتوون، مەبەستم ئەوانەيە كە لە دەولەتی هەل چەرخيونەوه، بەلام تاوانی من نەبووه. هەر ئیستا ئەگەر لە تۆش بدم و دەبەر دەستم دا بمری، تاوانی من نیه، چونکە هەر وهک بۆم باس کردی، ئەو دەستانه ئی خۆم نین، ئی ئەو عارف سایم بەگە گەواهدن. دەستی دەولەتین. مالم ویران مەکه، ئەتۆ که لە بنه ماله ی حەسەن بەگی، ئەو حەسەن بەگە ی شمشیره که ی ئەوهنده قورس بوو بە چل و شتران هەل نەدەگیرا و ئیستا وینە که ی بە دیواری خانەقا که تانەوه هەل و اسراوه. ئەو حەسەن بەگە ی لە گەل سولتان سەلاحەدینی ئەیووبی شەری کافر و بی دینانی دەکرد و لە گەل پیغەمبەری گەورەمان حەزرەتی محەمەد و ئیمامی علی بووه، ئەو ئیمامە ی خاوەنی شمشیری دووسەر بووه! مالم بە قورئ مەگره! ئەمن لە مندالی یهوه رەنجم کیشاوه و چاره رەشیم دینوه تا بوومه ئەو سەر جووخە یه ی ئیستا که کارم بۆتە ئەشکەنجە و مالو حالیکیشم بۆخۆم پیکه وه ناوه. بەلام ئاخر ئەگەر ئەتۆ قسە نە که ی و حاشا لە قسەکانی پیشووت نە که ی، ئەمن مالو ویران دەبم. خۆ ئەگەر دایە سولتان نەبای، زۆر زووم وه قسە دینای! بەردیش بوایه ی، ئاسنیش بوایه ی، هەر قسە م پی دە کردی و تەنانەت بە مردوویش وه زمان دەهاتی!

سیبەری زەر دە خەندە یه کی کال بە سەر لیوه کانی دایە سولتانی دا تی پەری و چاوه کانی هەلینان. ئەوه نەختە هومی دیک ی خستە دل ی سەر جووخە علی یه وه: ئەها، ئیستا زار هەل دە پچرئ و قسەکانی پیشووی دە خواته وه!

دەو بەینە دا عارف سایم بەگ، مەلا دۆران، خەلیل بەگی گەورە، حاکم، پاریزگار، قازی، دادەستین و هەموو گەورە گەورە کانی دیکە ی شاری هاتبوونه ژاندرمه خانە ی. هەمووشیان بە کیف بوون. شوینی کاری یاوهری تەنگ بوو و جیگای هەمووان نە دەبووه، هەر بۆیه لە ژووری نانخواردن و کۆبوونه وه ی گشتی دانیشتن. مۆبلیکیان بۆ جەنابی نوینەر لە ژووری یاوهری را هینا و لە لای سەر وه ی ژوورە که یان دانا. هەموو چاوه پروان بوون بزانی داخوا علی کەرتیش توانیویه تی ئەو پیریژنه بەستە زمانه ی وه زمان بینئ و حاشای پی لە قسەکانی پیشووی بکا، یان نە ی توانیوه و ئەو جار دە ی دەنه دەست کۆمه لیک پیاوی بە گورد؟ پیکه نینیان لە نیو ژوورە که دا دەنگی دە دایه وه...

دوای ئەوه ی چایه کیان پی دا کرد، عارف سایم بەگ گوراندی:

– ئەو قەحبە یه ی بین، بزانی!

سیغاریکی لە قوتووه زیپر کفته که ی دەرینا و بە مۆدنه زیپر که یه وه کرد. دەسبەجئ پینج – شەش کهس چه خماخیان لیدا و سیغاره که یان بۆ هەل کرد. عارف سایم یهک – دوو قومی لە سیغاره که ی دا:

– ئەو جووتیرانه! بریا زانیباتان لە کاتی شەری سەر به خویی دا چی یان لی کردین!

دوو ژاندهرمه دایه سولتانیان هیئا. هەردووکیان چووبوونه ژیر بآلی و لاقهکانیشی به عەززی دا دەکشان.
- دای نیشینن ...

ژاندهرمه کان دایه سولتانیان له سەر کورسی یهکی به پهنا دیواری یهوه دانیشاند. رۆخساری سپی هەلگه رابوو، سپی یهکی ئامال سەوز و به تهواوی نیشانهی مردنیی پیوه دیار بوو.

له هەساری خانەقایه مه لۆ گۆله کان له سەر یهک که له که ده کران... پیاو، ژن، مندال، پیر و لاو هەر وا له شاخی را دههاتنه خواری و به گۆنی یان، به چارۆکان و به باوه شان گۆلیان دینان و کو کو له سەر یهکیان رۆده کردن. خه لکه که سازیان لی ده دا، گۆرانی یان ده گوتن و سه مایان ده کرد. ده رویشان ده فه یان لی ده دا. هه موو شه وئ میگه له مامز به گوانی پر له شیره وه، له چۆمی، که ئاوه که ی وه ک چاوی قرزالی رپوون بوو، ده په رینه وه و دواي ئه وه ی ده دۆشران، به شاخی هەلگه پرانه وه و ده چوونه وه له وه رپ. شاخی هەر مامزه ی کوته شالیکی نیشانهی خانەقایه ی پیوه بوو. شاله که به شنه ی با ده له رایه وه. هه ورپک به سەر ئه و میگه له وه بوو و بو هەر کوپیه ک ده چوون، له گه لیان بوو. ئه و جار به فر ده باری. مندالان که سیره ده بوون، دۆل و دارستان ده به فری دا ون ده بوون و لیژ و هه لدیره کانیش به فریان به سەر ده کشا. هه موو ولات ده بوو به به فر و ئیدی ئاسه واریک له وه هه موو گۆله جوانانه که نیویان و ده ور به ریان پر بوو له میشومه گه ز، نه ده بینرا. وه رزه کان و هه موو لایه کی ئه و هه ریمه له به فری دا ون ده بوون... گه له گورگیک به ده وری خانەقایه دا ده خولانه وه و زۆر جارن هیندیکیان بیچووه مامز و کیویی دیکه یان به دمه وه بوو. نیچیره کان خوینیان لی ده تکا و ئه وانه ی هیشتا مابوون، ده یان بیلان... گورگان شه وانه هه تا به یانی ده یان لووران... شمشیری هه سه ن به گی به دیواری یه وه ده بریقیته وه... گۆله کان و مه نه جه له ره شه دووکه لاوی یه گه وره کان وه رده گه رپین، خلۆر ده بنه وه و ده که ونه چالوویکی قوولی بی بنه وه. بوئی جیوه ی جوړاوجۆر دۆل، کیو و دارستانی پر ده کا. به هه زاران گورگ له به رامبه ر خانەقای چلچاوی راوه ستاون، ددانیان گر کرده و ده لوورپین. یه کیکیان قه له م بازپکی داوی، خو به مه نه جه له کان داده دا که پر له گۆلن و ده کۆلن...

- پیم بلی بزنام پیریژن، په شیمان بوویه وه و قسه سووکه کانی خۆت وه رگرتنه وه؟
دایه سولتان راپه نی و رۆخساری هیندیك زیاتر سپی بووه.
- وه لام ده وه پیریژن!

ماوهیهك چاوی له زاری دایه سولتانی بوو و چاوه‌پروان بوو، به‌لام دایه سولتان له سه‌ر كورسی‌یه‌كه‌ی كووپر ببۆوه، سه‌ری كه‌وتبوه سه‌ر سینگی و ده‌نگی نه‌بوو. - وا دیاره زمانت ناگه‌رئ!

دیشان تاویك راوه‌ستا، سه‌ری وه‌كازه زی‌ركفته‌كه‌ی چه‌ند جاران ده‌ عه‌رزى كوتا و ئه‌و جار تووره‌ بوو.

- حاشا له قسه‌كانت ناكه‌ی، ها؟ پیت و نه‌بئ ئاوات له كۆل ده‌بمه‌وه! ئه‌تۆ جنیوت پئ‌دام، پیت گوتم قه‌حبه‌ دایك، یانی دایكى منت به‌ جنده‌ ناو برد. ئه‌من له‌و جنیوانه‌ت خو‌ش نا‌بم. له‌وه‌تا من هه‌م، كه‌س نه‌ی و‌پراوه‌ جنیو به‌ دایكم بدا!

ئه‌و جار عارف سایم شیوه‌ی قسه‌كردنه‌كه‌ی گو‌پری، هی‌ندیک نه‌رمتر دوا و گوتی:

- ئه‌گه‌ر وا بئ، گویم لی‌بگه‌ره... دایه سولتان، جنده‌ی خانه‌قاي چلچاوی. ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌م نه‌كه‌ی، حاشا له قسه‌كانت نه‌كه‌ی و داواى لی‌بووردن نه‌كه‌ی، ئه‌وه ئه‌و ژانده‌ر مه‌ جحیلانه‌ی له‌ خوارین و چاوه‌پروانى فه‌رمانى من، بانگ ده‌كه‌م ده‌ستدریژیت پئ‌بكه‌ن و دیاره ئه‌و ده‌می به‌ داوینپیسى ده‌مرى و له‌ لای خودای شه‌ر مه‌سار ده‌بی! فه‌رمانیشیان ده‌ده‌مئ به‌ بئ شوتن و خاوی‌نکردنه‌وه‌ بت‌نیژن!

ئه‌و جار زاری كرده‌وه، ده‌ستی به‌ جنیوان كرد و هه‌ر چی قسه‌ی سووك و ناحه‌ز بوو پئ‌ی‌گوت، به‌لام دایه سولتان ئالوگو‌پری به‌ سه‌ر دا نه‌هات. هه‌ر وا ئارام و بئ‌ده‌نگ له‌ سه‌ر كورسی‌یه‌كه‌ی دانیشتبوو، راست چاوه‌كانى بری‌بووه پئ‌ش خو‌ی و لی‌كیشی نه‌ده‌نان.

- به‌لئ، كه‌ه‌و و ابوو خاتوونه‌ به‌ر‌یزه شیخ جنده‌كه‌مان زار هه‌ل‌ناچپه‌رئ؟ ئه‌وانه‌ی له‌ وئ بوون، هه‌موو راچه‌نین، به‌لام ناچار بوون پئ‌بكه‌نن. شتى وا چۆن ده‌بئ و چۆن ده‌كړئ وه‌جواب نه‌یه‌ن؟ شیخ... جنده؟ عارف سایم به‌گ له‌ حالیک دا جنیوی زۆر پیسی له‌ زاری هه‌ل‌ده‌رژا و له‌ هیچ قسه‌یه‌كه‌ی سووك خو‌ی نه‌ده‌پاراست، قاقایه‌كه‌ی كئ‌شا. دیاره هه‌تا ئه‌و پئ‌كه‌نیبا، ده‌بوو ئه‌وانی دیکه‌ش پئ‌بكه‌نن، به‌لام له‌ پیر جه‌نابی نوینه‌ر بئ‌ده‌نگ بوو و ئه‌وانی دیکه‌ش وه‌ك مستت له‌ دمى دابن، یه‌كجئ هه‌موو وسته‌یان لی‌برا.

عارف سایم به‌گ نیوچاوانی تیك‌نا‌بوو و روخساری ره‌ش هه‌ل‌گه‌رابوو و ئه‌وانی دیکه‌ش هه‌ولیان ده‌دا، نیوچاوانیان تال بكه‌ن و خو‌گرژ نیشان به‌دن.

- عه‌لی كه‌رتیش!

- به‌لئ، جه‌نابی فه‌رمانده‌ر!

- بوچما ئه‌من پئ‌مه‌گوتبووی ئه‌گه‌ر ئه‌و ژنه‌ی ناچار نه‌كه‌ی حاشا له‌ جنیوه‌كانی بكا، چاوت ده‌ردینم و ده‌ ته‌ویل‌یه‌ی كه‌رانت ده‌كه‌م؟

عه‌لی كه‌رتیش راست راوه‌ستا‌بوو، هی‌نده‌ راست كه‌ گنجی ده‌ به‌ژن و بالای دا نه‌ما‌بوو. ده‌ت‌گوت قیسیت تی‌بری‌وه:

- بهلئ، جهنابی فرماندهر!
 - ئەدی جهنابی سەر جووخه عەلی، ئەو ژنه جندهیه...
 لیڤه دا بی دەنگ بوو و هیندیك پراوهستا، ئەوانی دیکه پئیکه نین.
 - بهلئ، ئەو خاتوونه جندهیه قسهی سووکی به دایکم گوتوه...
 که عارف سایم بهگ ئەوهی گوت، هه موئاغا و بهگهکان نارەحەت بوون و سیبەری
 خەمیان به سەر روخساری کشا.
 - بەلام ئەتۆ کهرتیش، ئەتۆ توانای ئەوهت نه بوو وای لئیکه داوای لیووردن بکا و
 قسهی خۆی بخواتهوه، وا نیه؟ سەر جووخه عەلی، پیت وایه هەر ئیستا یهسکهکانی
 دایکی رەحمهتیم له نیو گۆرەکهی دا حالیان چۆنه؟
 - دهله رزن، جهنابی فرماندهر!
 - وایه، بی گومان ئیستا دایکم ده نیو گۆرەکهی دا دلشکاو، نارەحەت و توورەیه،
 چونکه چ ئەو کاتهی ده ژیا و چ داوای مردنیشی قهت جنیوی وای نه بیستۆتهوه! دایکه
 بهسته زمانه کهم... ئاوا... بەلام عەلی کهرتیش، سەر جووخهی کۆمار، ئەو کهسهی
 بهرد، پروهز و ئاسنی وه قسه دینئ، ناتوانئ زمانی سه لیتیه کهی ئاوا بکاتهوه. بو؟
 چونکه له هیزی دهگهمن و سروشتبه زینی وی ده ترسئ! خه لک نازانن که جندان
 هیزی سروشتبه زین و کهشفيان نیه! وا نیه عەلی کهرتیش!
 - بهلئ وایه جهنابی فرماندهر!
 - وایه؟ ئەگەر وایه ئەدی بو ناچار ت نه کردوه وه قسه بی؟ گوی بگره سەر جووخه،
 ئەگەر ئەو ژنه قسه نهکا و دان به تاوانی خۆی دا نه هیئئ، دهرهجه کانت
 لئ ده کهمهوه و پاشان ژاندهرمانیش ده پال وی ده کهم. جا ئەو جار جنده سولتان
 تی دهگا...
 هه موو دهیان زانی عارف سایم کهیفی بهو چهشنه جنیوانه دئ، هەر بویه له قاقای
 پیکه نینییان دا.
 - ئەو ژنه تیوهی لیڤه لابه و سبهینئ ئەو ده مانه بی هیئنه وه. تا ئەو کات ده بی دانی
 به تاوانی خۆی دا هیئابی. یاللا لیڤه لابه!
 عارف سایم به پروویه کی ترش و تال له وه هه ستایه سەر پئ، باسکی خه لیل بهگی
 گه وره ی گرت و له گه ل خۆی بو لای دهرگای برد. ئەوانی دیکهش به گالته و
 جەفەنگلیدانه وه وه دوايان کهوتن.
 ژاندهر مهکان دایه سولتانیان ره کیش کرد و بردیانه وه خواری. عەلی کهرتیش رۆی
 بویه، ده مۆبله کۆنه دراهه کهی هاویشته وه و به توورەیی یه وه گوتی:
 - دینت له سەر توو چم به سەر هات؟ خو به چاوی خو ت دینت و به گویی خوشت
 بیستت چیان پئ گوتم؟ ئەو جار ده زانی ئەوان دهرهجه کانت لئ ده ستیننه وه...
 پاشان گوران دی:

- ئەتۆ دەزانی پرحم و بەزەیی چییە؟ ویجدانت هەیه؟ دەزانی ئینسانەتی چییە؟
ئاخر بۆچی بەزەبیت بە من دا نایە؟ بۆ وا دلپەرقی؟ خۆ گویت لی بوو عارف سایم
بەگ گوتی ئەتۆ شیخیش نی! ئەتۆ... ئەتۆ...
نە ی دەویرا قسەکە ی توند بکا:

- ئەتۆ شتیکی دیکە ی، وەنیه؟ بەلام ئەمن هەردووک لاقت دەشکینم! دە ژاندەر مەت
دە بال دەکەم! دەزانی دەلیم چی ئیدی؟ ئیستا قسان دەکە ی، یان نا؟
عەلی کەرتیش شانی دایە سولتانی گرت و بە توورەیی یەوہ پای وەشانند. پاشان
بەری دا و چەند شەقاو بەرەو دوا کشایەوہ. گەرۆوی گیرابوو، هەناسە ی بۆ
نەدەهات و هەموو گیانی وەسەر ئارەقە ی گەرابوو...

هەرچی ژنی گوندەکانی دەوروبەر بوون، هەموویان بە داس و بزێرچنەوہ هاتبوون و
بەو دەوروبەرە ی وەرببوون. ئەوان گۆل و گیای جۆراوجۆریان کۆ دەکردنەوہ
دەیان هینانەوہ و مەنجەلە رەشە گەرەکانیان لی پەر دەکردن. کاتیکی مەنجەلەکان
بە رادە ی پیویست دەکۆلین، بەتالیان دەکردن و ئەو دەرمانە ی دروست دەبوو، دەدرا
بەو نەخۆشانە ی کە جاری وا بوو هیندە زۆر دەبوون، حەساری خانەقایان پەر دەکرد.
پاشان هیندیک کەلەکیوی لاوز دەهاتن، کە هەر یەسک و پیستیک بوون و لە
گۆرایی دەرەوہ ی خانەقایە بۆی دەکەوتن. ژنان دەچوون زاریان هەل دەپچرین و لەو
گیا کۆلاوانەیان دەدانی. کەلەکیوی یەکان هەل دەستانەوہ و دەیان هۆراند.

دایە سولتان دوا یە نەیه ی بلیی وشیارت نەکردمەوہ. دەزانم ئەتۆ دەتوانی شەل و
کویرم کە ی، ئیفلیجم کە ی. دەتوانی بمری ی جەهەننەمی. ئەتۆ دەکرئ شیخ بی،
ژنە پیغەمبەری، یان هەر کچی خوی بی، بەلام ئیدی ئەمن لە توانام دا نیە چی
دیکەت بپاریزم! دەرەجەکانم دەچن و ئەوہش بۆ من کارەساتە! ناتوانم هەموو
شتیکم فیدای تو بکەم. ئەو جار ئیدی ئامادەم ئەگەر پیویست بی بە زیندوویی
کەولت کەم، دایە سولتان، یان بە زیندوویی چاوت دەربینم! ئەمن هیندەم خەلک دە
بەر دەستی دا مردوون و هیندەم شەل و سەقەت کردوون، هەر لە بیریشم نەماوہ
چەند بوون... دایە سولتان، لەمیژ سالی ئەمن بوومە رەشەبا، بە سەر هەموو
ئاناتۆلیم داداوە و هەموو دەشت و شاخی ئەو هەریمەم وە لەرزین خستوہ! زۆر مالم
بە سەر یەک دا پووخاندوون و زۆر گوندەم ئاگر تی بەرداوان... بە خۆرایی
نەیان کردوومە سەر جووخە عەلی! ئیستا ئەمن لە عیسمەت پاشای خۆشەوویستترم،
لە مارشال فەوزی و حاکمی ئەدەنەشم زۆرتر لی دەترسن. دەزانی بۆ؟ چونکە تا
ئیستا گۆپال بەدەستی وەک منیان نەبووہ. هیچ کەس لەو دنیا یە دا نە ی توانیوہ
وہک من خەلک ئەشکەنجە بکا و لاقوپەلی جووتیرانیان بۆ بشکینتی!

عەلی كەرتیش لە تەنیشت مۆبلەكەى دانیشت و چاوى دە پوخسارى داىە سولتانی یەوہ برى. دەتگوت ئەو ژنە پیرە خەریكە بچیتە خەویكى قوولەوہ. جاروبار چاوى هەل دینان، چاویكى لە دەوروبەر دەکرد و نیشانەى سەرسورمان لە پوخسارى دەردەكەوت، وەك ئەوہى پىی سەیر بى لیرە یە، لە خۆى بپرسى لیرە چ دەكەم و دەبى ئیرە كوی بى؟ پاشانىش چاوەكانى لیک دەنانەوہ.

– ئەوانەى دەكەونە بەر دەستى من و دان بە تاوانیان دا ناھینن، یان دەمرن، یان ئیدی سەقەت دەبن و ناتوانن بە پىی خۆیان برۆن، یان پیاویان دە پال دەكرى و بپرايەوہ... ئەتۆ بىجگە لە وەى وە زمان بىی، هیچ رىگایەكى دىكەت نیە. ئەوہى نەكەى، لە دەست من دەرناچى... لە بیریشت بى، ئەو دەستەى لیت دەدا، دەستى من نیە، ئى عارف سايم بەگى یە. یان ئەوہ ئەمن نیم دەستدريژیت دەكەمى، ئەو كورە ژاندرمانەى دىكەش نین، بەلكو پیاوہ گەورەكانى شارە هەرە گەورەكانن، چونكە ئەوان فەرمان دەدەن، ئیمە بە قسەى وان دەجوولینەوہ و قەتیشیان نابینن. خودا بو خۆى و هەموو خەلكى ئەو دنیايش دەزانن كە من تەنیا ئەركى خۆم بەرپوہ دەبەم و دەسەلاتیشم نیە بلیم نایكەم. ئەوجار پیاویكىش كە نەتوانى ئەركى خۆى بەرپوہ بەرى، پیاو نیە. داىە سولتان، ئەو ژاندرمانەى ئیستا لە سەرى دانیشتون، دوو سال – سى سالە لە گوندەكانى خۆیان دوور كەوتوونەوہ... وا دیارە ناچار دەبم بتدەمە دەست وان... با پىشت بلیم ئەوان نە باوهریان بە خانەقايە هەیه و نە بە شیخی و تەنانەت خواشيان لەبیر نیە... ئەوان لە بەینت دەبەن... داىە سولتانى خۆشەویست، تكات لى دەكەم حاشا لەو جنیوانە بكە كە بە داىكى بەگیت داون و داواى لیبووردن بكە... باشە بو ئەوئەندەم زولم لى دەكەى؟ هیندیكت بەزەبى پیم دابى، داىە سولتان! داىە سولتان...

ئەو جار لە داخان خۆى پى دادا و بە دەستە زبر و قورسەكانى وەرى گەرايە، بەلام زوو وەخۆ هاتەوہ، هیور بوو و گووى بە سینگى یەوہ نا. دلى داىە سولتانى زور توند لى دەدا، وەك سەعاتى رىكوپىك و وا دەردەكەوت گرفتىك دە گورى دا نیە. عەلى كەرتیش خۆشحال بوو و بیری كردهوہ: نا، جارئ نامرى. جارىكى دىكەش تاقيى كردهوہ، ئەو جار سەبرترى لى دەدا. عەلى لە جىی خۆى دەرپەرى، لە ترسان وەخت بوو دلى بتوقى، بەلام دلخوشى خۆى داىەوہ و گوتى: نامرى. ئەو ژنە گيان سەختە! بلیى وا بە هاسانى بمرى؟ هەر وا بە دەورى خۆى دا دەخولایەوہ، بیری دەكردەوہ، خیرا خیرا سەرى وە سەر سینگى داىە سولتانى دەكردەوہ و گووى دەداىەوہ لیدانى دلى. لە نەكاو بوونىكى ناخوشى وەبەر دەمى كەوت و راى كرده دەرئ. هەوا تارىك بوو و باران دەبارى. چەند خولى بە دەورى حەسارى دا لى دان. لە قولینچكىكى حەسارى، لە لای دار هەنجیرهكەى پەنا دارهەنارە لكوپوپ رووتەكان، چاوى بە قەلافەتى كەلەگەت و شانوپىلى بەهیزی دەرویش بنیامینى نیگابانى خانەقاي

چلچاوی کهوت. ئەو دەرویشە که پیاویکی بالابەرزی چوارشانە بوو، لەو پۆژەوه که دایە سولتان هینرابوو ئەو گرتوو خانەییە، لەو شوینەیی ئیستا رادەوهستا و بێ دەنگ و کڕ، بێ ئەوهی جوولە بکا، چاوی دەبڕی بە دەرگای گرتوو خانەیی و شەوانە چاوهکانی وەک چاوی پشیلەیی دەبریقانەوه. عەلی کهرتیش لە بن دارهەنارەکان هەلۆیستەییەکی کرد، پێی خۆش بوو قسەیی لە گەل بکا، بەلام زاری بوو هەل نەپچرا. هیندیکی دیکە لە هەساری مایهوه و دیسان رای کردەوه نیو گرتوو خانەیی. سەری دایە سولتانی شوڕ ببوو سەر شانی. عەلی چوو پێشی. رۆخساری دایە سولتانی بە تەواوی سپی هەل گەرابوو. عەلی ئیدی هەر زەندەقی چوو و دیسان هەلاتەوه هەساری. دەری تاریک بوو، تاریکه شهوێکی ئەنگوسته چاو و باران بە خور دەباری. چوو لای دارهەنارەکان، بوو لای بنیامینی، بەلام تاپۆی وی لەو تاریکه شهوهی دا بە زەحمەت دیار بوو. هەولێ دا بانگی کا، بنیامین، بنیامین، بەلام نەیی دەزانی دەنگی لە زاری نایهته دەر. بنیامین، بنیامین، دایە سولتان دەمری، نەیی گەینی، تەواو دەبی. دەبی بە فریای بگەین. باشه ئەتۆ دەرمانه کهی خانەقایی چلچاویت پێ نیه؟ ئەو دەرمانەیی دەلێن مردوانیش زیندوو دەکاتەوه... هەر بڕیکی کهمیشت لە گەل خۆت نەهیناوه؟ چ بکهین بنیامین؟ چۆنی رزگار کهین؟ کورە بنیامین، ئەو بمری، بە زیندوویی کهولم دەکەن! ئەمن کاتیگ ژنم هینا، بەلینم دا، سویندم خوارد هەتا دەمرم هەر سەر جووخه بم. سویندم خوارد ئەوهنده خەلکی ئەشکهنجە بکهم، هەتا دەمکەن بە یاوهر، سەر هەنگ، یان تەنانەت ژینرالیش. ئەمن ئاوام بە دایە سولتانی گوتوه! ئەمن خەلکی توورپووسی و هەموو خەلکی ئاناتولیم دارکاری کردوه. هەر کهسم وه بەر دەست کهوتبی، لە بن گوپالم هاواری لی هەستاوه، چاوم دەر هیناون، بە زیندوویی کهولم کردوون. بەلام ئەو خەیاڵ و ئارەزووانه هەمووی خاو و بی مانا بوون. ئەمن ببه یاوهر؟! قسەیی قۆر! تەنانەت نەیان کردوومه گورووبانیش! ئیستا ئەگەر دایە سولتانیش بمری، ئەو دەرەجانەشم لی دەستینەوه...

دایە سولتان دە حالی خۆی دایە، کورە تکات لی دەکهم هەولێک بدە، کاریک بکه، بەلکوو دە فریای کهوی بنیامین! ئەو رزگار بی، ئەمنیش رزگار دەم! پیاوی چاک بە پەلهی بکه! ئەمن نەم هیشتوه کهس دەستی لی دا، هەر کهمیکی لی توورپه بووم و هیچی دی. باشه ئەو بوو دەبی هینده لە من بیزار بی، که بوخۆی کاریکی وا بکا بمری؟ بنیامین، ئەتۆ لە بنه مالهییەکی گەورەیی، شوانی میگه لهکانی خانەقاییه! شیریی مامزانی بدیهه، شیرەیی گولانی بدیهه، هەنگوینی بدیهه... چوو زانم، هەرچی دەیی دەیهی بی دەیه و داوات لی دەکهم مهیه له بمری!

گیانی دە ئاوی دا شەلال ببوو. دیسان رای کردەوه ژووری، چوو ژیرزه مینی، لە سەر دایە سولتانی داهاتهوه و چاوی لە رۆخساری کرد. چەند دلۆپ ئاوی بارانەیی لە

جله‌كانی‌یه‌وه به سەر پوخساری دایه سولتانی دا تكانه‌وه و ئه‌ویش چاوه‌كانی ساتیكى كورت هه‌ڵیان و دیسان ویكى نانه‌وه. عه‌لى له دلى خۆى دا گوتى، نه‌خیر تازه ته‌واوه، له چاوى را دیاره ده‌مرئ. پاشان به ده‌نگى به‌رز نالاندی: ئه‌ى هاوار، ده‌مرئ، ده‌مرئ... ئیدی چى دیکه نه‌ی‌وی‌را ده‌ستی لى‌دا، پى‌ی‌وابوو ئه‌و جار هه‌ر ده‌ستی وی‌ی كه‌وئ، گیانی ده‌رده‌چى. دیسان هه‌لاته‌وه هه‌سارى و چۆوه لای داره‌ناره‌كان. هه‌ور ده‌یان‌گرماند، و برووسكه له سەر برووسكه‌ى ده‌هاتن، له چاولی‌كانىك دا ولاتیان پووناك ده‌کرد و وه‌ك كى‌ردى تیژ تارىكایى‌یان ده‌قه‌له‌شته‌وه. قه‌لافه‌تى بنیامینی له پشت داره‌كان ئه‌و جار زۆر به‌خۆوه‌تر، گه‌وره‌تر و به‌سامتر دیار بوو و جه‌غه شۆقىكى ته‌سكىشى به‌رده‌وام به ده‌وره‌وه بوو.

سه‌رجووخه عه‌لى گه‌یشه‌ لای بنیامینی، ده‌ستی درىژ کرد، به‌لام ترسا و زوو ده‌ستی كى‌شایه‌وه. دیسان رای کرده‌وه لای گرتووخانه‌ى، به‌لام هه‌ر ده‌رگای ژى‌رزه‌مینی کرده‌وه، ترسیكى وائى رى‌نیشته، كه نه‌ی‌وی‌را بچىته ژوور و چاوله دایه سولتانی بكا. هۆشى له خۆى برابوو. ماوه‌یه‌ك هه‌ر وا له ژى‌ر رى‌زنه‌ى باران، ترووسكه ترووسكى برووسكان و له نیوان خانووه‌كه، داره‌ناره‌كان و ئه‌و جه‌غه شۆقه‌ى به ده‌ورى ده‌رویش بنیامینی‌یه‌وه بوو، را‌وراوینى ده‌کرد. هه‌ل‌ده‌نگوت، ده قوولكه ئاوان ده‌كه‌وت، هه‌موو گیانی ته‌ر ببوو و ئاو له به‌رى پى‌ی ده‌چۆرا، به‌لام هه‌ر رانه‌ده‌وه‌ستا و وه‌ك خولخوله‌ى ده‌خولایه‌وه. سه‌ره‌نجام بریاری دا بچىته ژوور، ده‌ست له ده‌ستی دایه سولتانی بدا و بزانی ماوه یان نا. چۆوه خواری. ده‌ستی دایه سولتانی ساردوسر بوون. كاتىك ئه‌وه‌ى دى، دایه سولتانی له سەر كوئى دانا، هینایه ده‌رى و بردى بو ژى‌ر داره‌ناره‌كان، به‌لام په‌شیمان بووه و هینایه‌وه ژى‌رزه‌مینه‌كه‌ى و له ویش را دیسان هینایه‌وه ده‌رى. ئه‌و جار دایه سولتان له سەر پشتى خزی و كه‌وته نیو قوروقالى هه‌سارى. عه‌لى كه‌رتیش هه‌ستی به‌وه نه‌کرد، به‌لام كاتىك چۆوه خواری و دیتی دایه سولتان له جى‌ی خۆى نه‌ماوه، زنده‌قى چوو، به‌په‌له هاته‌وه ده‌رى. غارى دا بن داره‌ناره‌كان و هه‌تا ده ده‌رویش بنیامینی هه‌ل‌نه‌نگوت، نه‌ی‌زانى. گه‌رايه‌وه و به ده‌ورى هه‌سارى دا رای کرد. باران ده‌بارى و ره‌شه‌بايه‌كى توندى ده‌هات. له‌وكاته دا برووسكه‌یه‌كى دا و له به‌ر شۆقى برووسكه‌كه‌ى عه‌لى چاوى به دایه سولتانی كه‌وت كه له وئ، له به‌ر بارانى كه‌وتبوو. ده‌سه‌بجى هه‌لى‌گرته‌وه، به كوئى دادا و به‌په‌له بردى بو مالى دوكتۆرى و له ده‌رگای دا. دوكتۆر به‌ خه‌والووی ده‌رگای کرده‌وه و كاتىك سه‌رجووخه عه‌لى ده‌واله‌ى دا دى، سه‌رى سوپما. عه‌لى حه‌به‌سابوو و قسه‌ى بو نه‌ده‌كرا، به‌لام دوكتۆر زانى چ باسه، په‌نجه‌ى له سەر مه‌چه‌كى دایه سولتانی دانا و گوتى:

– سه‌رجووخه، بى‌به‌وه ژانده‌رمه‌خانه‌ى. ته‌واو بووه...

عەلی كەرتیش لە بەرخۆیەوه دووپاتی كردهوه: "تەواو بووه، تەواو بووه." دوكتور دەرگاکی لە سەر پێوه دا. عەلی لە بەر دەرگایە ماوهیەك مایهوه، چاوه‌پروان بوو دیسان دوکتۆر بگه‌رپێتهوه و دەرگای لێبکاتهوه، بەلام بئسوود بوو. رای کرد بۆ مائی خۆیان. ژنه‌که‌ی به‌ سەر و قزێ ئالۆزه‌وه دەرگای لێکردهوه و که‌ چاوی به‌ عەلی کهوت، دەستی به‌ هاوار و قیزه‌قیزی کرد. عەلی هینده ئالۆز بوو، نیوه‌ی قسه‌کانیشی نه‌ده‌بیست. ژنه‌ ده‌ی‌قیزاند:

– به‌جیت‌دیلم! ده‌چمه‌وه مائی بابم و من‌دالە‌کانیش ده‌به‌م! ئەتۆ به‌ له‌شی ناخیرت به‌لینت پێ‌دام ئەوه‌نده له‌ لیدان و ئەشکه‌نجە‌ی خه‌لکی ئازا بی، هه‌تا ده‌ت‌که‌نه‌ یاوه‌ر، به‌لام وا دیاره ئەتۆ ئەو پیاوه‌ نی! ئەتۆ نه‌ک هه‌ر قه‌ت نابی به‌ یاوه‌ر، به‌لکوو ئەو دهره‌جه‌ بئ‌نرخانه‌ی سه‌رجوو‌خه‌یی‌یه‌شت لێ‌ده‌ستین‌ه‌وه. ئەتۆ نه‌ت‌زانی چۆن هه‌لسوکه‌وت له‌ گه‌ل ئەو به‌ره‌لایه‌ی بکه‌ی! کوشتت... ئەتۆ کوشتت! دهره‌جه‌کانت چوون، مالۆیران. سه‌رجوو‌خه‌ عەلی كەرتیش، بۆچما وه‌بیرت نایه‌ پێشتر چ بووی؟ خۆ نانی شه‌ویت نه‌بوو! دایکت له‌ که‌په‌کی زیاتری نه‌ده‌دایه‌ی! ئەمن پێشتر شتومه‌که‌کانم پێچاونه‌وه، دهرۆم و به‌جیت‌دیلم! درۆزی ده‌سته‌وه‌ستان! ده‌چمه‌وه مائی بابم و می‌رد به‌ پیاویکی پیاو ده‌که‌م!

عەلی كەرتیش مائی خۆیانی به‌ جئ‌هیشت و به‌ره‌و مائی یاوه‌ری چوو. ئەو ساته‌سات ئالۆزتر ده‌بوو و ده‌ت‌گوت پێ به‌ خه‌لیفیک می‌شه‌نگوین ده‌ سه‌ری دا دین و ده‌چن و ده‌هازی‌ن. سئ‌ جاران دایه‌ سوڵتانی له‌ سه‌ر پشتی خزی، ده‌ قوروقالی سه‌ر رپ‌گایه‌ کهوت و هه‌موو جارێک خیرا هه‌لی‌ده‌گرت‌ه‌وه و به‌ پشتییی دا ده‌داوه. نه‌ی ده‌ویرا له‌ دەرگای مائی یاوه‌ری بدا و چونکه‌ نه‌شی‌ده‌توانی له‌ شوینیک راوه‌ستی، ناچار به‌ ده‌وری ماله‌که‌یان دا ده‌ستی به‌ خولانه‌وه کرد. بارانه‌که‌ توندتری کردبوو، وه‌ک گۆزه‌ی سه‌روژیر هه‌لی‌ده‌پشت. تاریکایی‌یه‌که‌ش ئەوه‌نده خه‌ست بوو هه‌موو شتیکی ده‌ نیو خۆی دا تواندبۆه...

ده‌رویشه‌کان و خه‌لکه‌که‌ی دیکه‌ پۆل – پۆل له‌ شاخی را ده‌هاتنه‌وه و هه‌رکامه‌یان گۆنی‌یه‌کی پێ له‌ گۆل و گیای جو‌راوجۆری پێ‌بوو. گۆنی‌یه‌کانیان له‌ هه‌ساری خانه‌قایه‌ داده‌نان. کاتی‌ک مه‌نجه‌له‌کان وه‌کۆل ده‌هاتن، بۆنی جو‌راوجۆری خوشخۆش ئەو ده‌وروبه‌ره‌ی داده‌گرت. له‌و کاته‌ دا کۆمه‌له‌ بالنده‌یه‌کی سپی، وه‌ک شیرێ سپی، په‌یدا ده‌بوون و له‌ سه‌ر مه‌نجه‌له‌کان، گومبه‌زی خانه‌قایه‌ و ر‌ه‌وه‌زه‌کانی به‌رامبه‌ر به‌ خانه‌قایه‌ ده‌خولانه‌وه.

بارانه‌که‌ وا توند بوو، هه‌ر مه‌پرسه‌! گۆله‌ شینه‌کان ر‌ه‌وه‌زه‌کانیان ده‌قه‌لشتنه‌وه و سه‌ریان دینایه‌ ده‌رئ. ده‌نگیک وه‌ک ده‌نگی له‌رانه‌وه‌ی په‌رده‌ی سازی، له‌ دووره‌وه، له‌ پشت ئەو چارشویه‌ شینه‌ی به‌ سه‌ر ولات کشابوو، ده‌هات. به‌و ده‌نگه‌ی گۆله‌کان

كالتز دەبوون. دنياش برووقە و ترووسكەى لى دەپرا. بارانەكە يەكجار توند و تاريكى يەكە زۆر خەست بوو. ئەو جار بارانەكەش كال بۆو و تروپكى چيا بەرزەكانى ئەو بەریش كە شەو و رۆژ رووناكىيان لى نابرى، ھەر كال بوونەوہ ...

ئەو ژنە دە گيانەلایە داىە، دەمرى، ياوہر! بردمە لای دوكتۆرى، دەرزى يەكى لى دا و گوتى چ نىە بى بەوہ. ئىستا ھىناومەتە لای تۆ، ياوہر! دىتووتە چەند تاريكە و چۆن دەبارى؟ دلئشى ئىدى لى نادا!

ھەموو بۆنەكان كال دەبنەوہ و بارانەكەش كال دەبىتەوہ ...

... ئەو جار شازدە پياوى سەوزپۆشى شمشير بە دەست، خو بە ريزەكانى دوژمن دا دەدەن. ئەرى كى دەتوانى ئەو شمشيرەى بەرز كاتەوہ، كە بەو ديوارەيەوہ ھەل واسراوہ؟ بلئسەى ئاگرەكە بە تەنىشت مەنجەلەكانەوہ بەرز دەبىتەوہ و ھەوا پىر بوو لە بۆنى بارانە و بۆخاوى گلى. تاريكى دەخزى، كال دەبىتەوہ ... بلئى دەرەجەكانم لى بكنەوہ، ياوہر؟

گەيشتنە سەر پردى و قەراغ چۆمەكەى! سەر جووخە عەلى چوو دە ئاوەكەيەوہ، كە ھەتا ئەژنۆيانى دەھات. ياوہر دەستى گرت و ھەولى دا لە ئاوەكەى بىنئتە دەرى، دوايە بۆخۆشى تى كەوت. سەرى دەگىژەوہ دەھات و لە نيو ئاوى بە دەورى خوى دا دەسوورا ...

رۆژ بۆو و بارانەكە لى كردهوہ. خو لە كەلئىكەوہ خوى دەرخست و تەسكە شەبەقىكى بە سەر عەرزى دا بلاو كردهوہ. ولات ئەوئەندە خاويى بوو و وا بەو ھەموو بارانەى شورابۆوہ، كە ھەموو شوئىك برىقەى دەدا ...

كۆمەلئىك خەلكى دىى كە بەيانى لە گوندەكانى خويانەوہ دەھاتن بۆ شارى، چاويان پى كەوتبوون: تەرمەكان بە ريز لە تەنىشت يەك بوون و دە خويى دا شەلال بوون. خەلكە كە لە حالئىك دا دوعايان دەخويىدن، خويان گەياندە شارى. دەسبەجى ھەوالەكە بلاو بۆو و گۆرپايى يەكەى نيزىك پردى پىر بوو لە خەلك. زۆرى پىنەچوو ماشينى عارف سايم بەگى وەديار كەوت و ھات لە تەنىشت كوژراوہكان راپوہستا. عارف سايم بەگ لە ماشينەكەى ھاتە خواری و چاوى لە تەرمەكان كرد. تەرمى داىە سولتانى لە نيوان تەرمى دە خويى دا شەلالى سەر جووخە عەلى و ياوہر فاروقى بوو. چاوەكانى لى كەنەنابوون و دەتگوت ئىستاش دە شتىكەوہ راماوہ و بە سەرنجەوہ دەروانى. كاتئىك عارف سايم ئەو چاوانەى دى، مچوركىكى بە تەواوى لەشى داھات و لەرزى، دەستى ھەلئىنان و تاويكى چاك لە ژىر لىوى يەوہ

دوعای خویندن. لەو بەینە دا ئاغا، بەگ و گەورەکانی شاری گەیشتنی. خەلیل بەگ لە پیشیانەو بوو و ئەوانی دیکەش بە دواى وییەو دەهاتن. هەموویان میدالی دەوهری شەری سەربەخۆییان بە خۆیانەو هەل‌واسیبوو. کە گەیشتنی، بە ریز و حورمەتییکی زۆرەو لە پێش مردووکان بە ریز ڕاوەستان.

عارف سایم بەگ لە سەرەخۆ گوتی:

– هەموو لەشیان دە خویننی دایە!

پاشان چوو پێشتر و لە کوژراوەکان ورد بوو:

– هەموو گیانیان خوینە. بە خەنجەرێیان کوشتوون، بەلام هیندەیان لی‌داون، پیاو بوو ناژمێردری چەند خەنجەرێان وی‌کەوتوون. ئەدی ئەو ژنەتان دیتو؟ چاوی هەر وا ئاوالەن، دەلیی خەریکە بە چاوان هەلمان‌لوشی و دیارە ئیستاش ئامادە نیە حاشا لە جنیووەکانی بکا و قسەى خۆی بخواتەو.

پاشان بزەیه‌کی هاتی:

– ئەو جندەیه، دەکرئ بلیم ژنیکی ئازا بوو. رەنگە ئەو نیشانەى شویندانانی ئەو رەوشتە بەهیزە ئەخلاقى یە بئ، کە سەدان سألە بو ئیمە بە میرات ماوئەتەو.

مورته‌زاغا گوتی:

– ئەو ژنە ئەو رەوشتەى بە میرات بردبوو! چاو لە چاوی کە! هەر دەلیی نەمردو، دەلیی هەر ئیستا دەژی... بیجگە لەو پێش‌دەکەنى. بە هەموو شتیکی پێ‌دەکەنى. لە ژیانى خۆم دا مردووم زۆر دیون، بەلام مردووی ئاوام قەت نەدیو! ئەو ژنە چۆن دەتوانی... بروانە! بروانە، چۆن پێ‌دەکەنى؟ بە یاوهرى بەستەزمان، کە دە خویننی خۆی گەوزیو، پێ‌دەکەنى، بە سەر‌جووخە عەلیش پێ‌دەکەنى، ئەو سەر‌جووخە عەلی‌یهى داروبەرد لیی دەترسان، ئەو عەلی‌یهى هەموو ئانائۆلی لە بن گۆپالی دا هاواری دەهات. ئیستا ئەو چاره‌رەشە سەر تا پپی دە خویننی دا نوقم بوو! ئاخ چەند بەستەزمان!

مامۆستای فیڕگە کە پوومەتى وەک چەوئەندەرى سوورەه‌ل‌گە‌رابوون و دەستەکانیشی دەلەرزین، گوتی:

– ئەى هاوار، چەند حەیف بوو! ئاخ مروّقه بەستەزمانەکان!

پاریزگاریش دووپاتی کردو:

– ئاخ و داخ بو ئەو بەستەزمانانە، حەیف بوو!

دادەستین گوتی:

– یاوهرى ئیمە زۆرى خوین لە بەر پویشتو، هەر بەوئەش مردو.

دوکتۆر گەیشتە جئ و لە حالیک دا لە ترسان رووچى گەیشتبو سەر لیوان، دەستی بە پشکنینی تەرمەکان کرد. لەو ماوئەیه دا کە ئەو خەریکی کارەکەى بوو، ئەوانی

دیکە هەموو بە پێوه راوهستابوون و بۆ پرێزگرتن لە کوژراوهکان دەستیان لە سەر سینگیان دانابوو. دوکتور دواى پشکنینیکی ورد هەستایهوه سەر پێ و گوتی:

– ئەمن چاوم لێکردن. یاوهر فاروقی خۆشهویستمان راست نۆزده خەنجەری وئێکەوتوون. قاتلەکه خەنجەری دە برینهکان دا گێراوه. سەر جووخە عەلیش هێندەى وئێکەوتوون، هەرچی کردم، بۆم نەژمێردران. بمبوورن! بەلام تەمەشا کەن، ئەو ژنە هێشتا چاوی لێکەنەناون...

دوکتۆر بە دەستی چاوی دایە سولتانی لێکنا، بەلام هەر دەستی لابرد، دیسان کرانەوه. چەند جاری دیکەشى هەول دا، بەلام بێسوود بوو.

– دیتتان؟ خۆ بۆخۆتان دیتتان...

ئەو خەلکەى لە وئێ بوون، مات و سەرسام، رەق راوهستابوون و چاویان لە چاوه ئاوالهکانی دایە سولتانی دەکرد.

– وهک بۆخۆتان دەبینن، هیچ برینی دە لەشى دا نین...

مورتهزاغا هاواری کرد:

– بئێگومان تێی دایە، چۆن دەبێ بریندار نەبێ؟

عارف سایم بەگیش بە دەنگی بەرز، بە شیوهیهک خەلکەکه گوییان لێبێ، گوتی:

– دەبێ نیشانهی برینانی پێوه بن. قسهی تێدا نیه شوینیکی لەشى هەر بریندار بووه، چونکه ئەو یاغی یه کافرهی پێی دەلێن حەمەدۆك، دەستی لەو ژنە پاک و دیندارەش نەپاراستوه. ئەو دلرەقه بێدینه دایە سولتانی خاتوونی بەرپێز و گەوره شیخی خانەقayı چلچاوی کوشتوه! قسهی تێدا نیه که ئیمه جێبرین و شوینی لیدان لە سەر تهرمی پیرۆزی ئەو خاتوونه دەدۆزینهوه!

مورتهزاغا کهیفی زۆر بەو قسهیهی بەگی گەوره هات و قسهکهی دووپات کردەوه:

– بئێگومان جێبرینهکان دەدۆزینهوه. ئەو حەمەدۆکه خوینخۆره، کاتیکی که سیکی دەکوژێ، لە پێش دا چاوی دەردیئێ! تۆخوا چاوه تهرمی یاوهر فاروقی بکەن، که قارهمانانه لە رێگای نیشتمان دا گیانی بەخت کردوه. دیتووتانه ئەو کافره چۆن قوولکەى چاوانی وهک گۆمی خوینی لێکردوه! چاوی ئەو شههیدهی دیکەش هەر وا، ئەویش لە رێگای نیشتمان دا خۆی کردۆته قوربانی! تۆخوا دیتووتانه چاوه رهشه جوانهکانی سەر جووخە عەلی چیان بە سەر هاتوه؟ ئەو سەر جووخە عەلی یه بەلای گیانی تاوانباران بوو و لە سەر انسهری ئەم ولاته دا، هیچ یاساشکینیک لە ژێر زهبری کاریگهري دهرنه دهچوو. هیچ گومان لهوه دا نیه که حەمەدۆك دایە سولتانی پاک و ئیماندارى کوشتوه و لە پێشیش دا هەولێ داوه چاوهکانی دەر بێئێ!

مورتهزا بە تهما بوو لە سەر ئەو چهشنه قسانه برۆا و وا زوو لێی نەبرێتهوه، بەلام کاتیکی دیتی عارف سایم بەگ سواری ماشینهکهی بوو، بێدەنگ بوو، غاری دا لای

وی و بە مەبەستی پڕیزگرتن لە وی چەند جارێک داهاڵتەوه و کڕنۆشی برد. عارف سایم بەگ بە بزەیهک وەلامی دایهوه و ماشینهکه وەرپێکهوت. ئاغا، بەگ و پیاوهگهورهکانی شاریش بە دواي عارف سایم بەگی دا بەرهو شار بوونهوه. لە پڕیگایه دا، هەتا گەیشتنهوه پێش دەرگای ژاندهرمهخانهی، مورتهزاغا هەر ئهوهی بۆ خەلکهکهی دهگیرایهوه که چۆن حەمەدۆك هەمیشە پێش ئهوهی قوربانی یهکان بکوژێ، چاویان دەردينی.

یاوهر عەلی گاور لەو بەینە دا ئهوه جووتییرانهی بهیانی زوو تهرمهکانیان دیبوو، بانگ کردبوو و لیپرسینهوهی له گەل کردبوون. هەر بۆیه بۆخۆی چوووه لای عارف سایم بەگی و گوتی:

– شاهیدهکان ههموو وهک یهک پروداوهکه دهگیرنهوه و قسهیان یهکه، قوربان! بیجگه له وهی ئهوان دهیگیرنهوه، شتیکی دیکهه نهبیستوه. پێش ههمووان، بهیانی زوو، پیریزنیکی به سهر پردی دا هاڤوه و چاوی به تهرمهکان کهوتوه. کابرایهکی زۆر زل، دریز، بهخۆوه و سپیپۆشیشی له وی دیتوه. کابرا چهکمهی سووری ده پێ دا بوونه، چهقۆیهکی خویناویی به دهستهوه بووه و بیجووله له پهنا تهرمهکان راوهستاوه. جووتییرهکانی دیکهش هەر ئهوه قسهیه دهکن...

– دهی دواتر چ قهوماوه؟ ئهوه کابرا سپیپۆشه بۆ کوێ چوووه؟

– وا دیاره ون بووه.

– ون بووه؟ چۆن ون بووه؟

– له ههمووانم پرسیهوه، کهس نازانی چۆن ون بووه. بهلام هەرچۆنیکی بی، دهی دۆزینهوه.

– گومانم لهوه دا نیه، بهلام دهبی ئیمه بزانی که یاوهر فاروق، سهرجووخه عەلی و دایه سولتان به دهستی حەمەدۆکی کوزراون. ئهوه سوور و ئاشکرایه. تهنیا ئهوه دهمینیتهوه که بزانی هوی کوزرانهکهیان چ بووه؟ بۆ دهبی حەمهه زنیکی بکوژێ، که برینهکهی چاک کردۆتهوه و ههم ئهنگوستیله بهناوبانگهکهی داوتهی و ههم کراسه پیرۆزهکهش؟ ئیوه تهنیا به دواي ئهوه هویه دا بگهڕین...

– بهلێ قوربان، به سهر چاو، چۆنی دهفهرمووی وا دهکهین و هویهکهش ده دۆزینهوه. وهره له لام دانیشه، یاوهر...

دهستی بۆ کورسی یهکی پهنا خۆی راداشت. عەلی گاور دانیشته. ئهوانهی له وی بوون، ههموو کهوتنه بیرکردنهوه بۆ ئهوهی هویهکه بدۆزنهوه. هیندیکی جار شتیکی دهگوترا و پیشنیاریکی بۆ گهلالهکردنی هویهکی ویچوو دههاته گۆری، بهلام عارف سایم هیچی پێ ههوه نهبوون. ئهوه کۆبوونهوه و راویژکردنه ههتا کاتی نانخواردنی شهوی خایاند و دواي نانخواردنی باسهکهیان دهستی پێ کردهوه.

له پڕ مورتهزاغا ههستا سه رپي و له حالتيك دا له خوشتيان به زهحمهت دهنگي دههاته دهري و رهگي ملي ئهستوور ببوون، هاواري كرد:
- دۆزيمهوه، دۆزيمهوه!

عارف سايم بهگ چووه پيشي، دهستي ده دهستي نا و گوتي:
- باشه، بۆمان باس بکه بزاني ئهوهي دۆزيوتهتهوه چييه؟
مورتهزا زۆري كهيف بهو شيوه ههلسوکهوتهي عارف سايم بهگي هات، به پۆزهوه چاويكي به دهوري خوي دا گيپرا و گوتي:
- دهزاني چييه؟ ئهوه دايه سولتانه...

- دهي... دايه سولتان... چي ديکه؟
- دايه سولتان ئهنگوستيله سيحراوييهکه و ئهوه کراسه پيروژهي که نوهزار و نووسهه و نهوهه و نو ئايهتي قورئاني لئووسراوتهوه، دابوو به حهمهدۆكي. وا نيه؟
- وايه.

- ئهها، جا ئيستا به ورديم گوي لئبگرن. عارف سايم بهگي خوشهويستي ئيمه دايه سولتاني بانگ کرده شارهکهمان. ئهويش بانگهيشتنهکهي قبول کرد و هات. بهلام داواي عارف سايم بهگي له دايه سولتاني چ بوو؟ بهلئ جهنابي نوينه مه بهستي ئهوه بوو داواي لئبکا که ئهوه ئهنگوستيله و کراسهي بدا به سهربازهکاني ئيمهش!
بۆ ئهوهي ئهوانيش له بهرامبهر گوللهي حهمهدۆكي دا پاريزراو بن و به کورتي گوللهي حهمهدۆکيش کار له وان نهکا!

ليپه دا مورتهزاغا راهستا، گهرووي پاک کردهوه و چاويكي به خهلهکهکهي دا گيپرا:
- بهلئ، دايه سولتان سه رهتا ملي نهدا و داواکهي قبول نهکرد، بهلام داواي ئهوهي بۆيان گيپرايهوه که عارف سايم بهگ له گهله شازده پياوچاکهکاني خانهقاي چلچاوي هاوسهنگهه بووه، قبولي کرد... دايه سولتان برياري دا حوکمي کراس و ئهنگوستيلهکهي حهمهدي بهتال بکاتهوه. کاتيک حهمهدۆک ئهوهي بيستهوه... دهي، دياره ئيدي چي کرد! خوي گهيانده شاري... و دايه سولتاني کوشت. ههروهها ياوهر فاروق و سهرجووچه عهليش که ويستبوويان پيش به حهمهدۆكي بگرن و نههين ئهوه ژنهي بکوژي، ههه لهو پيناوه دا شههيد بوون و گياني خويان فيدای نيشتمان کرد.

چاوي عارف سايم بهگي له خوشتيان بريقانهوه:
- بزي مورتهزاغا! به راستي ئافهرين بۆ ئهوه هوش و وردبينييهت! سهه ئافهرين دۆستي خۆم!

زولفوش ده رپهري، چووه لاي مورتهزاي و ده ئاميزي گرت:

- ئەووە حەمەدۆکی مالمویران دەکا! بەراستی ئەووە فکری چاکە! چەکی حەمەدۆکی بە دژی خۆی دەکار دەکریتهووە! هەزار ئافەرین، مورتەزا، بژی، بژی مورتەزا!
 هەموویان هەستانە سەرپێ و سوپاسی مورتەزاگیان کرد، کە بیر و هۆشی ئاوا بەکار بوو و رینگا چارهیهکی ئاوا گونجاوی دیبوو.
 عارف سایم بەگ مامۆستا جحیلەکەیی خویندنگەیی بانگ کرد، دەقیکی پێئامادە کرد (بوخۆی دەیگوت و ئەو دەی نووسی) و گوتی:
 - هەرچی زووتر بە تیلگراف ئەو نووسراوێیەیی بوو رۆژنامەکان بەرپێ بکە. بوخۆشم سەرۆکی ئیدارەیی ئەو رۆژنامانە ئاگادار دەکەمەووە و دەستوریان پێدەدەم بەشیوێهەک کە زۆر سەرنجراکێش بێ، چاپی بکەن... زۆری پێناچێ حەمەدۆک بە وینەووە دەکەوێتە نیو لاپەرەیی یەکەمی رۆژنامەکانەووە.
 مامۆستاکە سەری بەردایەووە و گوتی:
 - قوربان، ئەمن بوخۆم لەمێژە پێمخۆشە وینەیهکی حەمەدۆکی ببینم. بەلام پێموانیە ئەو وینەیه هەبێ. لە راستی دا هەرگیز وینەیی لێ نەگیراوە و پێشم وا نیە دە هەموو ژيانی خۆی دا جارێک چاوی بە کامیرایەک کەوتبێ!
 عارف سایم بەگ لە وەلام دا قاقا پێکەنی و گوتی:
 - ئەووە پێوێندیی بە ئیمەووە نیە و کاری رۆژنامەکانە! کەیفی خۆیانە چۆنی جیبەجێ دەکەن! بێگومان حەمەدۆکی سەمێزلێ و دروست دەکەن، هەر کەس چاوی پێبکەوێ، بتوقی!
 - هیوادارم بتوانن بە باشی فەرمانی جەنابت جیبەجێ بکەن... ئیستا ئەمن دەچمە پۆستخانەیی و وەدوای کاری تیلگرافەکە دەکەوم.
 مورتەزاغا هەستا، چوو بوو لای مامۆستاکە بە شیوێهەک کە دیار بوو خۆی رادەنا، دەستی دە گیرفانی نا، کیسەکەیی هینایە دەری و چەند ئەسکیناسی دایە دەست ئەو و گوتی:
 - ئەووەش دەستخۆشانەیی تۆ، چونکە کارەکەت زۆر باش بەرپێووە دەبەیی!
 پاشان سووکە کوخەیهکی کرد، چوو لە سەر مۆبلیکی لە تەنیشت عارف سایم بگی دانیشت و هەردووک دەستی لە سەر رانانی دانان.
 ئەو جار جەنابی نوینەر رووی دە هەمووان کرد و گوتی:
 - ئیستا دەبێ بە راستی قۆلی لێهەلکەین! دەبێ پیاوێکانی خۆمان بوو دێیان بەرپێبکەین و هەوڵەکە بە بەر بەرینی بلاو بکەینەووە کە حەمەدۆک دایە سولتانی کوشتووە. دەزانن ئەووە شتیکی زۆر پێویستە ئیدی؟
 مورتەزا گوتی:

- ئەوهی بە خۆم بسپیڤه قوربان. دوو رۆژم مۆلەت دە! ئەو جار دەبیسێیەوه که تەواوی خەلکی شاخ و دەشتی ئەم هەریمە حەمەدۆکی تف و لەعنەت دەکن و دلنیات دەکەم که ئیدی ئەو کابرایە لە بەین دەچی و لە کۆلمان دەبیتەوه!
ئەوانی دیکەش گوتیان:

- بە راستی باش بوو حەمەدۆک ئەو پیریژنەهی کوشت. ئەوه زۆر بە قازانجی ئیمە تەواو بوو. بئێگومان ئەو هەوالە که حەمەدۆک دایە سولتانی کوشتوه، دەسبەجێ بە هەموو ولاتی دا بلاو دەبیتەوه...

- ئیمە دەتوانین سوودیکی زۆریش لە کوژرانی یاوهر و سەرچووخی عەلی وەرگرین! ئیستا ئەم دەچمەوه ئەنکەرەهی و داوا لە وەزیری نیوخۆ دەکەم سەرەنگ عەزمی، ئەو کەسەهی بە " باهۆز" بەنیوبانگە، بنیریژنە ئیڤه... ئەو وەدوای حەمەدی دەکەوێ و زستانیش بێ، دەستی لێهەلناگرێ. جا ئیدی خەلکمان لە پشت بێ و سەرەنگ عەزمیش کارەکەهی بەستۆوه بێ، ئیدی حەمەدۆک هەر خۆ ناگرێ و مانگیکیشی پێناچی لە بەین دەچی!

ئەوی ئیواری لە سەر نانخواردنی و لە کاتیکی دا پەیتا پەیتا ئارەقی راکی یان پێدا دەکرد، باس هەر باسی سەرەنگ عەزمی بوو، که خەلک ناویان نابوو "باهۆز". ئەو سەرەنگە لە تەواوی تورکیەهی ناوبانگی بە ئازایەتی دەرکردبوو. هەرچی جووتیڤری لەو ولاتەهی هەبوون، هەموو لێی دەترسان. لەوێتا کۆمار دامەزرابوو، ئەو سەرەنگە بۆ هەموو لایەکی بەرێکراوو و هەر شوینیکی جوولەیهک، یان دەنگیکی ناسازی تی دا بەدی کرابا، وەک باهۆز تیکی یەوه دەپێچا، وەک ئاگر دەی سووتاند، بە سەریەکی دا دەرپووچاند و ئەو جووتیڤره ترسەنۆکه پیاوکوژانەهی هەمیشە فیتنە و راپەرینیان دە بن سەری دایە، تەفروتوونا دەکرد. پیاویکی وا بە زاوون بوو، که تەنانەت مرادپاشای گۆرکۆلی بە نیوبانگیش لە بەرامبەر وی دا مەری خودای بوو! ئەو جار ئەو پیاوه دەبیتە راپوچی تووڤووسی و هیندە بە سامه، بە هەر شوینیکی دا برۆا، ئینسانەکان، لووتکه هەرە بەرزەکان، ئاوه‌لدیڤره خوڤینه‌کان و بالنده چنگتیڤره گۆشتخۆره‌کان لە بەری دادینه‌وه و کړنۆشی بۆ دەبەن!
هەموو بە کەیف بوون، پێدەکەنین و خوشحال بوون. مورتەزاغا ئەوه‌نده خوشحال بوو، که خۆی پێرانه‌گیرا، هەستا و دەستی بە سەما کردن و چەقەنەلیدانی کرد.

عەلی یە شەل ساتیک لە بەر پەنجەرەهی راپوه‌ستا، گویی دا گالوبوغری نیو ژووری، پاشان بە ماتە ماتە لە وی دوور کەوتەوه. باران وەک گۆزەهی سەرەو ژیر دەباری و ئەوه‌نده تاریک بوو چاو چاوی نەدەدی. ئەمشۆ زۆر لە دوینی شەوی تاریکتر بوو و باران و باکوته‌کەش توندتر بوو. عەلی بە پارێزەوه خۆی گەیانده بەر دەرگای

حەساری ژاندرمه‌خانه‌ی. بانى خانووه‌كه تهنه‌كه بوو و له‌و گۆپالبارانه‌ی دا ته‌قه‌ته‌ق و خرمه‌خرمىكى دانابۆوه، تۆپت ته‌قاندبايه، كه‌س نه‌ی ده‌زانى. عه‌لى با‌ی دايه‌وه لای راس‌ته و به‌ بن ديوارى دا خۆى گه‌يانده نيۆ داره‌ناره‌كان. بنيامين له‌ وى بوو.

- بنيامين، ئەمنم، عه‌لى‌يه شهل! گویت ليمه!

پياوه‌كه وه‌لامى نه‌دايه‌وه. نه‌ش‌بزووت. عه‌لى ديسان دواندى‌يه‌وه. ده‌ستى گرت و كي‌شاي، به‌لام ئەو كابرا كه‌له‌گه‌ته‌ چوارشانه‌يه وه‌ك ر‌ه‌وه‌زه به‌ردىك له‌ جى‌خۆى چه‌قىبوو و نه‌ده‌بزووت.

- بنيامين! بنيامين! مالۆيران، ئەوه به‌و نيوه شه‌وه‌ی ليره‌ چ ده‌كه‌ی؟ ولات ر‌ووناك بى و ژاندرمه‌ ليرت ببينن، سه‌د ر‌وحت پى‌بى، يه‌كت پى‌نايه‌ن! له‌توپه‌تت ده‌كەن، بنيامين!

عه‌لى ده‌سته‌وداوي‌نى ده‌بوو و ده‌پارايه‌وه، تى‌ده‌كوتا، لى‌هه‌ل‌ده‌قورينجانده، ته‌نانه‌ت به‌ردىكىشى به‌ لاقى دادا، به‌لام كابرا قولانجى‌كيش نه‌بزووت. هه‌ر ر‌اوه‌ستا‌بوو، وه‌ك په‌يكه‌ره‌يه‌كى بى‌گيان، وه‌ك دارىكى ئەستور، وه‌ك ر‌ه‌وه‌زىك. - كورپه‌ بنيامين، به‌ قوربان‌ت بم، شير‌ه‌كه‌م، پلېنگه‌كه‌م، ده‌ سه‌رت گه‌رېم... كورپه‌ پياوى چاك به‌...

هه‌رچه‌ندى عه‌لى هه‌ولى دا هيجى بو له‌ گه‌ل نه‌كرا و كابرا گووى لى‌نه‌بوو. عه‌لى زور ئالوز بوو. ر‌وونى كرده‌با و ژاندرمه‌ بنيامينيان له‌ وى، له‌و حه‌ساره‌ی ديبايه‌، ده‌يان‌كوشت. عه‌لى پشتى به‌ داره‌كه‌ی پيشيانه‌وه دا و دانىشت. بنيامين هيندىك جوولا، ر‌ازا، هاته‌ سه‌ر چۆك، هه‌ردووك ده‌ستى له‌ سه‌ر دلى دانان و له‌ بن لى‌وى‌يه‌وه ده‌ستى به‌ ورته‌ ورتى كرد. وا ديار بوو خه‌رىكى دوعا‌كردنى بوو. عه‌لى ئەو هه‌له‌ى قوازته‌وه و گوتى:

- بنيامين گيان، ده‌رويشى خانه‌قاي چلچاوى، كورپه‌ بنه‌ماله‌ى پاكان، شوانى مامزه‌كان، پياوچا‌كه دلپا‌كه‌كه‌م! گويم لى‌بگره‌! دايه‌ سو‌لتان هيندىك شتى به‌ من گوتوه. ئەمنى ر‌اسپاردوه ر‌ينوینيت بکه‌م و پیت بلیم چ بکه‌ی! بنيامين هه‌ستا‌يه‌وه سه‌ر پى. به‌ردىگى گه‌وره له‌ په‌نايان بوو. عه‌لى چووه سه‌ر به‌رده‌كه‌ی، له‌ وى را سه‌رى برده‌ بن گووى و گوتى:

- ئەوه فه‌رمانى دايه‌ سو‌لتانى‌يه‌! ئەو فه‌رمووى ده‌بى له‌ گه‌ل عه‌لى‌يه‌ شه‌لى برۆى و چت پى‌ بلى به‌ قسه‌ى بکه‌ی! ئەمن ئەوه پيم گوتى و توش ئەگه‌ر ده‌رويشى ئەو خانه‌قايه‌ى و شوانى مامزه‌كانى، ده‌بى گويم لى‌بگرى! بنيامين ئەمن عه‌لى‌يه‌ شه‌لم! وه‌ دوام كه‌وه با برۆين...

عه‌لى باسكى پياوه‌كه‌ی گرت و ئەو‌يش ئەو جار وه‌ك مه‌رپىكى ده‌سته‌مو وه‌ دوای كه‌وت. باران حه‌شرى ده‌كرد. گرمه‌ و شريخه‌ى هه‌وران و ترووسكه‌ى برووسكان

نه ده بپرايه وه. ئه وان سووكيک له حه ساری ژانده رمه خانه ی هاتنه دهر و به په نا دیواران دا خو یان گه یانده ئه و بهری مه یدانئ. جاده ی سه ره کیی شاری پر له ئاو بوو و ئاوه که به خوړه خوړ و هاشه هاش سه ره و ژیر ده رپویشته خواری. هیچ کهس به دهر وه نه بوو و له هه موو شاره که دا ته نانه ت شوقی چپرايه کیش دیار نه بوو. عه لی بنیامینی به دوا ی خو ی دا کیشا و بردی یه مالی مه لا دؤرانی که له میژ بوو به دلنیگه رانی یه وه چاوه روانیان بوو. کاتیگ گه یشتنه پشت ده رگایه، مه لا دؤران گو یی له دهنگی پییان بوو و ده سبه جی ده رگای کرده وه. باران هه ر وا به خوړ ده باری:

- زوو کهن، وه رنه ژووری...

عه لی بنیامینی وه پیش دا و پالی پیوه نا بو ژووری:

- چ قه و ماوه عه لی، زور نیگه ران بووم...

ئه وه تا له گه ل خو م هینا وه. وه ک به ردی له حه ساری ژانده رمه خانه ی چه قیوو و بو م له جی خو ی نه ده بزوت...

بنیامین خه نجه ریکی چه رکه سیی ده سکرزیوی به ده سته وه بوو و هه ردووک لای ده می خه نجه ره که ی هیشتا به خوین بوون.

چوونه نهومی سه ره وه تر. سو به نیل درابوو و لایه کی سوور ببوو. بنیامین له نیوه راستی ژووری راوه ستا بوو. له شی هه موو به خوین بوو...

- عه لی، شتومه که کانی له بهر دا که نه.

ده بوو له پیش دا خه نجه ره که ی له ده سستی ده ریین، به لام قامکه کانی یان بو له ده سکی خه نجه ره که ی نه ده بوونه وه. ئاخه ره که ی عه لی گو تی:

- جارئ با واز له وی بینم و بوخوم خوم بگوړم و هیندیگ بیمه وه سه رخو. دواتر ئه ویش جیبه جی ده که م.

که هاته وه پانتو لیک و کراسیکی دریزی ماراشی ده بهر دا بوو و چه کمه یه کی سووریشی ده پی کرد بوو. عه لی ئه و جار به بزیه که وه له بنیامینی چووه پیشی و گو تی:

- ده رویش بنیامین! ده رویش بنیامین! ئه وه فه رمانی دایه سولتانی یه. ئه و فه رمووی ده بی خه نجه ره که ت بده ی به عه لی یه شه لی و پاشان سه ره به رگ، چه کمه و جله کانی دیکه شت دا که نی...

بنیامین بی سی و دوو خه نجه ره که ی دا به عه لی، دانیشت، چه کمه کانی له لاقی ده ریئا و پاشان سه ره به رگه که شی له خو ی کرده وه. گو ره وی یه کانی وشک بوون.

- بنیامین ئه و جار فه رمانی دایه سولتانی ئه وه یه، که ده بی پیم بلیی بزانه پانتول و جله کانی دیکه ت ته ر نین...

بنیامین ده سستی به جله کانی ژیره وه ی دا دا گیئا و ورته یه کی لی هات:

- نا...

– ئەدى دىوى نىۋەھى سەربەرگەكەت؟

– ئەويش دىوى ژوورپى تەر نىه!

– باشە، ۋەرە لە بن سۆبەى دانىشە و خۆت گەرم كەۋە!

– بنىامىن ھەستايەۋە سەر پى. ھىندە كەلگەت بوو، سەرى ۋە بەرى مېچى دەكەوت. لە بن ئاورى دانىشت، سەرى بەردايەۋە و ئىدى جوولەى نەكرد. دەتگوت بە عەرزەكەيەۋە درواۋە.

لە سەر مەجومعەيەكى گەورە نانيان ھىنا. قاپپىك ماشىنە كە ھەلمى لى ھەل دەستا و بۆنى سىر و نەعنەى لى دەھات، ھەروەھا گوشتى سوورەۋەكراۋ، پەتاتەى سوورەۋەكراۋ، پلاۋ و دەورىيەك ھەنگوين لە سەر مەجومعەكەى بوون. مەلا دۆران گوتى:

– فەرموو دەرويش بنىامىن، فەرموو بخۆ! ھەر خودا بوخۆى دەزانى، چەند رۆژت بە برسېتى بردۆتە سەر.

عەلى گوتى:

– وايە ۋەللا! لەۋەتا ھاتۆتە ئىرە، ھەر لەبن ئەو دارھەنارەى بەر دەرگای ژاندرمەخانەى راۋەستاۋە و چاۋەرۋان ماۋەتەۋە، كەس نەى دىۋە، يان با بلىين كەس ئاۋرى ۋى نەداۋە. جارى واشە ئەگەر كەسپىك، يان شتىك بەردەوام لە شوپىنپىك مايەۋە و جىي نەگوپى، ۋەبەر چاۋى خەلكى نايە! دە فەرموو، دەرويش بنىامىن، بخۆ!

دەرويش ھەر وا سەرى دە بەر خۆ نابوو و گوپى لەو قسانە نەبوو. دەتگوت مەجومعەكەشى ھەر نەدىۋە.

مەلا دۆران جارىكى دىكەش رووى تى كردهۋە:

– دەرويش گيان بخۆ! چىشتەكان سارد دەبنەۋە!

بەلام بنىامىن ھىچى نەدەبىست و ھەر وا لە گەل بىر و خەيالى خۆى تىكەل بوو. ئەو جار عەلىيە شەل گوتى:

– گوپم لى بگرە، دەرويش! دايە سولتان، شىخى خانەقاي چلچاۋى فەرموۋى: پىي بلى ۋەرسوورپتە لاي مەجومعەكەى، ماشىنەى بخوا، برىنج، گوشت و پەتاتەش بخوا.

دواى ئەوانە ھەنگوينىش بخوا. بەلام دەى فەرموو پەلەى نەكا و بەكاۋەخۆ بخوا! بنىامىن تەنانەت بەبى ئەۋەى ھەستىتە پىش، لە حاست خۆى سوورا، كەۋچكەكەى دەست دايە و دواى ئەۋەى نىۋەى شورباۋەكەى ھەل قوراند، پلاۋەكە و چىشتەكانى دىكەشى ھەموو خوارد.

ئەو جار كاتىك دەيەۋىست دەست بە ھەنگوينەكەى بكا، عەلى وشىارى كردهۋە:

– راۋەستە دەرويش بنىامىن! لە پىش دا دەبى ھىندىكى دىكە لەو شورباۋەى بخۆى، دوايە دەست بكەى بە ھەنگوينەكەى!

بنیامین بە قسەى کرد و درێژەى بە خواردن دا. زۆر بە پەله دەى خوارد و وا دیار بوو ئەگەر لێت گەرابایە و وشیارت نەکردبایەوه، بیری لە دەستکێشانەوه نەدەکردهوه.

- بنیامین ئەو جار بەسە...

دەرویش بنیامین دەستی کێشایەوه و لە بن لێوی دا دوعاىەکی خویند:

- شوکرانەبژیری دەرگای تۆم خۆی گەوره، لە بەرامبەر ئەو رزق و تیشوووە دا که پیمان دەبەخشێ و هەتا هەین لیمان نابری!

ئەو جار دەرویش چاوهکانی کرانەوه و هیندیک سەرسوومان لە رووماى دا بەدی دەکرا. چاوی بە دەوروبەرى خۆی دا دەگیڕا و دەتگوت تا ئیستا نەى زانیوه لە کوئیه. پاشان سیبەرى زەردەخەندەیهکی بە سەر لێوان کشا، بەلام زەردەخەندەکه زوو ون بوو و نیوچاوانی گنجی تی کهوت، دەموچاوی گرز بوو و راچەنى. لە سەرەخۆ هەستایە سەر پێ و گوتی:

- کاعەلى، خەنجەرەکه م کوا؟

- ئەوهتا لێرەم داناوه...

بنیامین خەنجەرەکهى لێ وەرگرتەوه و دە کالانەکهى نایەوه. دیار بوو هیندیک هاتبووه سەرخۆ.

- یارەبى خودا بت بەخشێ، کاعەلى...

- ئیشاللا تۆش ببەخشێ، بنیامین...

ئەو جار بنیامین چاوی دە چاوی عەلى بپری و بە نارەحەتىیەوه لە بن لێوییهوه گوتی:

- دایە سولتانیان کوشت... بە لێدانى کوشتیان... دەزانى ئیستا تەرمەکهى لە کوئیه؟

لێرە دا دەنگى کز بوو و چى دیکەى بو نەگوترا:

- لە مزگەوتییە...

بنیامین هەستایە سەر پێ و بە پەله بو لای دەرگا چوو.

- راوهسته بنیامین!

بنیامین لە جیى خۆی راوهستا.

- هیندیک راوهسته، ئەمنیش لە گەلت دیم.

دەرویش بنیامین لە سەر عەرزى دانیشت و چەکمەکانى دە پێ کرد. پاشان هەستا دەرگای کردەوه و بە پەله وەدەر کهوت. عەلى بە دواى دا رای کرد.

- راوهسته بنیامین، دەبێ ئەمنت لە گەل بم! راوهسته، با ئەو چرادەستىیهى بینم! عەلى چۆوه ژوورئ، عەلهتریکیک لە پەنا ئاورگی مدبەقى دانرابوو، رۆى بۆیه و هینای. پاشان قۆلى دەرویشى گرت، رۆیشتن و خۆیان گەیانده مزگەوتى. مزگەوتەکه

هیچکەسی لێنەبوو. عەلەتریکەکیان هەل کرد، تەرمی دایە سولتانی دە بەرمالێکی سپی یەو پێچرابوو و لە نیو پراستی دانرابوو. کاتیک دەرویش بنیامین گەیشته لای، کەوتە سەر چۆک و سێ جارێ عەرزەکی ماچ کرد. پاشان بەرمالەکی لێ کردەو و سێ جارێ دەستی ماچ کرد و لە سەر نیوچاوانی دانا. ئەو جار دە بەرمالەکی یەو پێچایەو، دەیهوویست هەلێ گری و بیخاتە سەر پشتی خۆی.

– ڕاوەستە بنیامین! ئەتۆ ئەو چرایەم بۆ بگرە و ڕووناکاییم بۆ بکە، ئیستا تەرمەکت بۆ دەپێچمەو.

عەلی سەربەرگەکی خۆی داکنە، لە سەر بەرمالەکی یەو توند دە تەرمی دایە سولتانی یەو پێچا و ئەو جار بە کۆلی بنیامینی دادا و جوان بۆی قایم کرد. لەشی دایە سولتانی هێندە سووک بوو، دەتگوت بەلێندە یە دە سەربەرگەکی یەو پێچراو. عەلی گوتی:

– دەرویش، ئاوا باشترە، دیتووتە چۆن دەباری؟ خۆ نابێ تەرمی دایە سولتانی تەر بێ.

– ئەو عەلەتریکەش لە گەل خۆت بەرە. کەندوقوول دە ڕیگیایە دا زۆرن. لە وانە یە لە شوینیک پێویستت پێی بی. پێم بلی بزنام دەمانچەت پێ یە؟

– نا، دەمانچەم پێ نیە.

عەلی دەمانچەکی لە قەدی خۆی کردەو و لە قەدی بنیامینی بەست. دەراغە زیادی یەکانیشی دایە:

– ئەو چارە خۆرە. وا باشە پێت بێ! زستانە، نەوێک لە ڕییه تووشی گورگان، یان دەعبای دیکە بی. ئیستا برۆ خوات لە گەل بێ!

بنیامین دەرگای مزگەوتی کردەو و ئەو نەوێکی بلی یەک و دوو لە نیو تاریکی یە دا ون بوو.

پێورەسمی ناشتنی یاوەر فاروق و سەر جووخە عەلی کەرتیشی بە شیو یەکی زۆر ڕیکوپییک و ڕازاوە بە ڕیو چوو. قسەکەر دوا قسەکەر بە تین و هەستیکی زۆرەو قسەیان کرد و بۆ ئەو دووانە کە قارەمانانە گیانی خۆیان لە ڕیگی نیشتمان دا بەخت کردبوو، گریان و نەفرەت و بیزاریی خۆیان لە حەمەدۆک، ئەو دیوێزمە خۆینخۆرە کە ئەوانی کوشتبوو، دەردەبێ...

عارف سایم بەگ دوا هەمووان چوو سەر سەکو قسە کردنی. ئەو جلیکی رەشی دە بەر کردبوو و دەسری یەکی سپی گەورە ی بە دەستەو بوو، کە پەیتا پەیتا چاوی پێ دەسری یەو. پێش وە دەست بە قسان بکا، نەرمیک کۆخی و گەرووی

خاویڤ کردەوێ. لەو کاتە دا خەلکەکە وا بێ دەنگ ببوون، تەنانەت مێشیکیش بە وێ
دا فریبایە، دەنگی بآلی دەبیسرا:

- هاو نیشتمانانی خۆشەویست! حەمەدۆکی پیاوکۆژ خۆی گەیانە شارەکه مان و
خاتوونی دیندار و پاک، شازنی نیو خاسەژنە خواناسەکان، واتە دایە سولتانی
کۆشت! ئەو هەروەها یاوەر فاروق و سەر جووخە عەلیی خۆشەویستمانیشی کۆشتو،
کە دیارە ئەوانە هەردووکیان گیانیان لە رێگای نیشتمان دا بەخت کردو. ئەوان
هەردووکیان گیانی خۆیان لە کاتیگ دا بەخشیو، کە خۆیان کردبوو مەتالی
بەرگری لەو ژنە پیروژەیی، کە پشتاوپشت دەچیتەوێ سەر حەزرەتی پیغمبەر و لە
تایفەیی وییە! ئەوان ئەرکی خۆیان بەرپۆیه برد و بە راستیش ئەرکی ئیمە
هەموومان هەر ئەو بوو کە ئەو ژنە شیخە دیندارە، بە نرخیی لە دەستدانی گیانی
خۆشمان بپاریزین! چونکە دنیای موسولمانان تا ئیستا بە سەدان، هەزاران، یان با
بلیین میلیۆنان شیخ، پیر و پیغمبەری بە خۆو دیتو، بەلام هەرگیز ژنی وامان
نەبوون کە بگەنە پلەیی پیغمبەرایەتی یان شیخایەتی. ئەو ژنە پاکە تەنیا ژنیگ
بوو کە خوای تەبارەک و تەعالا ئەو پلە و پایەیی پێبەخشیوو و لە تورکیەیی ئیمە
هینابووێ سەر دنیا! چونکە سەرکۆماری ئیمە ریزیکی زۆر بو ژنان دادەنی،
سەرنجی تایبەتی یان دەدات و ئیمەش پەپەرەیی لە فەرمانی وی دەکەین، کاتیگ
ئاگادار بووین دایە سولتان لە وێ، واتە لە شاخی مەترسیی لە سەرە و حەمەدۆکی
پیاوکۆژ نیازی کۆشتنی ویی هەییە، گەرەترین ئەفسەری خۆمان، واتە یاوەر
فاروقمان نارده لای و بانگمان کردە ئیرە. هینامانە ئیرە بو ئەوێ لەمەودوا لە
شاری بژی. لیرە ریزیکی زۆرمان لیگرت. دە لیفە و دۆشەکی پەری قوو دا دەمان
نواند، هەموو چەشنە خواردەمەنییەکی خۆش و تەنانەت وەک دەلین شیریی
مریشکیشی ویستبا، بوئامادە دەکرا و لە پێشی دادەنرا! ئەوێ ئەرکی ئیمە بوو
ئەو ژنە خواناسەیی کە یەکەم ژنە شیخی سەر ئەم عەرزه بوو و دیاردهییەک بوو تا
ئیستا وینەیی نەدیتراوو، وەک چاوی خۆمان بپاریزین و وەک خەزینەییەکی
گرانبایی ئاگاداریی لیگەین! دایە سولتان زۆر لە پیشوازیی ئیمە رازی بوو و زۆری
سوپاس کردین! بەلام حەمەدۆک کە نە خودای دەناسی و نە باوهری بە کەلامی
خوای و پیغمبەری خوای هەییە، بەو کارەیی ئیمە نارەحەت بوو و بریاری دابوو تۆلە
بکاتەو. هەر بۆیەش خۆی گەیانە ئیرە و لە کاتیگ دا ئەو شەوێ بارانیکی یەکجار
توند باریوو، برووسکە و باکوئیکی زۆر خەست هەبوو و تاریکە شەویکی قورس
بوو، حەمەدۆک دەرفەتی هیناوه و هەم دایە سولتانی خۆشەویست و ئازیزی ئیمەیی
کۆشتو و هەم ئەو یاوەر و سەر جووخە قارەمانە، کە ئەرکی پاراستنی وی یان بە
ئەستۆو بوو...

هاونیشتمانه بهرپرزهكان، خهلكى قارهمانى شاره خوشهويستهكهمان! ئىستا ئهمن زور نارهحهتم! زور به داخم! چونكه ناچارم ههوايكيشتان بدهمى، كه پياو وا لىدهكا خوين بگرى. ئهويش ئهمهيه كه ههر ئهمشهو حهمهدۆك توانيويهتى خوى بگهيه نيته مزگهوتى كه تهرمى دايه سولتانى لىبووه و ئهوتهرمه پيروزهى له گهل خوى بردوه. هينديك كهس گوپيان لىبووه له كاتيک دا له شارى وهدهرکهوتوه گورانووويهتى: ئهمن تهرمى ئهو - ببوورن، له زمان ئهو پياوكوژهيهوه دهليم - جندهيهى داويمه پيش سهگان، با بىخون. ئهو چهته خوینخوره زور قسهى ناحهزى ديشى کردوون، كه به راستى ئهمن پيمشهرمه به زمانمیان دا بينم و له راستى دا كهسيك كه تۆزيك ويجدانى ههبي، نهك ههر به ژنيكى گهوره و پاكي وهك دايه سولتانى، بهلكوو به ژنى ديکه و تهنانهت به خراپهيهكيشيان نالى...

ليره دا عارف سايم بىدهنگ بوو و پرومهت و چاوهكانى به دهره سپيهكهى سرينهوه. جهنابى نوينه گرمانى ده ئهوكى مابوو و له عهى بهتان دهنگى گيرابوو. - بهلى، دوستان، ئهمن پيشتر شانبهشانى سازده پياوچاكه سهوزپوشهكان له بهرامبهردوژمنانى ئهم نيشتمانه دا شهرم کردوه، ئهو پياوچاكانهى ههمويان له شهردا شههيد بوون و هيچيان نهگهپانهوه. ئهوان ههر يهكهو به لهشكريكى بوون و ههر له سايهى نازايهتیی ئهوانيشهوه بوو كه ئيمه توانيمان دوژمنى تيك بشکينين و ده دهريايهى كهين!

له نهكاو دهنگى بهرز کردهوه:

- نا... نهتهوهى توركى ئيمه ههرگيز ئهو جينايهتهى دهرهق بهو ژنه خواناس و گهورهيهى كراوه، له بير ناچيتهوه و تولهى دهستينيهتهوه. تهنانهت ئهگهه ئهو ستمه دهرهق به ژنيكى ناسايى و گریمان تاوانبار و خراپيش كرابايه، ههروا به خورايى نهدهچوو و ئيمه له بهرپوهبهرانى ئهو جينايهته خوش نهدهبووين! ولاتى ئيمه دهبي ئهو خهسارانه به تولهکردنهوه له حهمهدۆكى ديوهزمهى كافرى خوینخور قهرهبوو بکاتهوه!

لهو حالهش دا وهك ههلوپهك كه بالى ليكدهدا، باسكى ئاواله کردنهوه و ههلىتهکاندن. خهلكهكesh دستيان به ههراوهورياه کرد:

- تولهى دايه سولتانى دهستينينهوه!

- به زووبى حهمهدۆك دهبي بگرى!

- بوخومان دهزانين بىگرين چيى لىدهكهين!

كاتيک عارف سايم بهگ له سهر سهكوکهى هاته خواری، خوشحال و پازى بوو. ههموو رايان کرده پيشى و سهبارهت بهو وتاره پرمانايه پيروزيابى يان لىکرد. هينديكان ده باوهشيان دهگرت و هينديک دهستيان ماچ دهکرد. ئهويش پىدهكهنى و

كەيفى ساز بوو. ئىستا ئىدى هېچ نىشانەيهكى خەم و خەفەتى بە پروويهوه ديار نەبوو.

كانتیک حەشیمەتەكە بەرەوشار بوو، ئىدى ئەو سواری ماشینەكەى نەبوو، بەلكوو بە پىيان، لە حالیک دا بەشیکى قورسایى لەشى دەدايه سەر وەكازەكەى، سینگى دەرپەراندبوو، سەرى هەلینابوو و بزەيهكى لە سەر لیوان بوو، لە پیش خەلكەكەيهوه دەرویشت. بەو شیوهيه بە مەيدانى شارى دا تىپەرى و لەو بەينه دا بە هېچ شیوهيهکیش ئاوری نەدەدايهوه ئەملاوئەولای خۆى و ئەوانەى نەدەدى كە لە هەردووک لایان راوہستابوون و بەرپزەوه دەستیان بو لە سەر سینگیان دانابوو و سلاویان لى دەکرد.

هەلمەتى هاندانى خەلك و پروپاگەندە دژى حەمەدۆكى، لە سەر ئەو بناخەيهى كە بەلى حەمەدۆك چۆتە شارى و دايه سولتانی لە بەر ئەوهى ويستويە ئەنگوستيلە و كراسە سىحراوىيهكەى بدا بە ژاندرمەكان، كوشتوہ. زۆرى خىر نەدايهوه. تەنانت ئەوانەش كە سەرەتا لەوانە بوو تا رادەيهك باوہريان كەردبى، ئىستا شەرميان لە خويان دەکرد كە چۆن ئەو درۆ گەورانەيان قووت داون! هيندەى پىنەچوو خەلك زانيان كە ياوہر فاروق و سەرجووخە عەلى كەرتيش لە دايه سولتانیان داوہ و كوشتويانە. ئەوہش دەگوترا كە رۆژیک حەمەدۆك لەخۆوہ هەستى بە دلەپراوكييهكى قورس كەردوہ، دەنگيكي لە شويئيكي دوورەوہ بيستوہ و دلئى هەوالئيكي ناخۆشى پىداوہ. هەر بۆيه بە پەلە لە شاخى را هاتۆتە شارى. كانتیک لە تەنیشت پردئ چاوى بە تەرمى دايه سولتانی كەوتوہ، خويىن گرياوہ و ئىدى هەلى كوتاوہتە سەر ژاندرمەخانەى. لە پیش دا عەلى كەرتيشى كوشتوہ و پاشان ياوہر فاروق و بەو شیوهيه تۆلەى خەجيشى لە ياوہرى كەردۆتەوہ و پاشان تەرمى ئەو دووانەشى هیناوه لەملاوئەولای دايه سولتانی دريژى كەردوون...

چەند رۆژ دواى رپورەسمى ناشتنى ياوہر و عەلى كەرتيشى باسيكى نوئ لە نيو خەلكى دا سەرى هەلدا: حەمەدۆك و دەستەكەى هاتوونە خواری و چلسوارەى غەيبيش بە كراسى سپىيهوہ وە پيشيان كەوتوون. خويان گەياندۆتە ئەو ئوردووگايەى تەرمى دايه سولتانی لى بووہ و سييسەد ژاندرمەش كيشكيان لى كيشاوہ. تەرمى دايه سولتانیان لە وئ، لە نيو ئەو هەموو ژاندرمانە هیناوهتە دەر و بردوويانەتەوہ بو خانەقاي چلچاوى! خەلكەكە ئەوہيان پى راست بوو و دەيانگوت راستى رەنگە بو ماوہيهكى كورت، بەلام هەتاهەتايە ون نابى، هەر وەك چۆن رۆژ هەميشە دە بن هەورى دا نامينيتهوہ!

هەر لەو كاتە دا كە عارف سايم بەگ لە گەل خەليل بەگى گەورە، زولفو و مەلا دۆرانى دە ريبى ئەنكەرە دا بوون، بنيامينيش بەرەو چيا و خانەقاي چلچاوى

دەچۆو و گەنجینه پیرۆزه کەشی که وهک چاوی خۆی دەی پاراست، بەکۆلهوه بوو. دەگەیشته هەر دێیهکی، بۆ خەلکی دەگێڕایهوه که چۆن عەلی کەرتیش و یاوهر فاروق دایه سولتانیان کوشتوه و چۆنیش پێش ئەوهی ئەو ژنه خواناسه دواهەناسەى هەلکێشی، بۆخۆشیان کوزراون.

دەرویش بنیامین سەرەنجام دواى چەند رۆژ رێگا برین و تێپەرین له دەیان کێوی بەرز و دۆلی قوولی پر له بەفر، گەیشتهوه خانەقای چلچاوی. تاتەبەردیکی شینی پان و درێژ له حەساری خانەقایه دا بوو، تەرمەکەى به پێچراوهیى له سەر ئەو تاتەى دانا و بۆخۆشی له بن سەرى راوهستا و سەرى داخست. هیندەى پێنەچوو خەلکی گوندەکان له هەموو لایهکی را داوهرین. خەلکی هەموو چیاو دۆلهکانی ئەو هەریمه بەربەرینه، بێ ئەوهی بیر له بەفرو سەرمای سەخت بکەنەوه، بەرهو خانەقای چلچاوی وهڕێکەوتن...

پێش هەموو کەس سەرپەرستی خانەقایه هات، له پەنا دایه سولتانی چۆکی دادا و فاتیحای خویند. ئەو سوڤییه هەموو تەمەنى خۆی به شوانییه تیی میگەلهکانی خانەقایه بردبووه سەر و ئیستاش به سەر کاروباری خانەقایه رادهگەیشته. پاشان بابە هەنگوین که پیاویکی پیر بوو و تەمەنى له سەتى تێپەریبوو، گەیشتی. بابە هەنگوین خەلیفهى خانەقایه بوو و لهو دیوی ئەو چیايانە، لهو بەرى چۆمى فورائى گەورەى کۆمهلیک دەرویش بوو. ئەو دەرویشانه له کاتی زیکر و جهزمبوونى دا ژههریان دەخوارد، بەلام هیچیان لێنەدههات. بابە هەنگوین شمشالێکی ده بهر پشیتیندی دابوو، سازیکى به دەستهوه بوو و کلاویکی خوریی گەورەى له سەر بوو، ریشی وهک بهفری سپی بوو و هەتا سەر نیوکی دههات. ئەویش هات و له حالیک دا دەستهکانی چهپ و راست له سەر سینگی دانابوو و سەرى بەردابۆوه له پەنا سەرپەرستی خانەقایه راوهستا.

پاشان دەرویشەکانی خانەقای "دەده کارگینه"ی هاتن. ئەو خانەقایه له قەراغ دەریای نیوهراست بوو. ئەو دەرویشانهش تاییه تەمەندیان ئەوه بوو، که دەیان توانی وهک چۆن به سەر عەرزى دا دەرۆن، به سەر شەپۆلهکانی دەریایهش دا برۆن. پاشان بەدرەدینییهکان هاتن. ئەوانه خەلکی لیوارهکانی دەریای "ئیزه" بوون و لاقیان له هەر شوینیکی دانابایه، جا شاخ بوایه، رەوهز بوایه، یان دەشت و شۆرەکات بوایه، ئەو شوینه گۆلی لى شین دەبوون، دەسبەجیش گۆلهکان گەوره دەبوون، دەپشکووتن و بۆنى جوراوجوریان به ولاتی دا بلاوه دەکردهوه. ئەو جار نۆرهى عەودالەکانی دیرسیمى هات. بەلام ئیدی ئەو عەودالانە تاییه تەمەندی و تواناکانیان ئەوهنده زۆربوون، ده ئەژمار نەدههاتن. له کۆتاییش دا دەرویشەکانی کۆمهلی حاجی بهکتاشی له شکلی ژمارهیهکی یهکجار زۆر کۆتری سپی دا پهیدا بوون، هاتن نیوان گومبەزى خانەقایه و ئەو تاتەیان داپۆشی، که تەرمی دایه

سولتانی له سەر دانرابوو. وایان داپۆشیبوو، دەتگوت چارشییۆکی سپی به سەر ئه شوینه دادراوه. کۆمهلهدهرویشی دیکهش زۆر هاتبوون. دهستهی وا بوون دهیانتوانی شمشیری قووت دهن، زهرگی ئهودیاوودیو له زگی خۆیان دهن، به سەر کۆیهک پۆلوی سوور دا برۆن، سواری شییری بن، یان بهرد و داری بکهنه دهعبای زیندوو. خهڵکیکی زۆر کۆ ببۆوه. ههموو له پشت یهکتر به ریز راوهستابوون، دهستیان چهپ و راست به سینگیانهوه بوو و سهریان بهردابۆوه.

ئاسنگه رهکانی ئانتیپی، پینهچی و جۆلاکانی ماراشی، زیڕینگه رهکانی مالاتیای و ههر کهسی دیکهش بیستبووی دایه سولتان کۆچی دوایی کردوه، سه رهپای سه رما و زهحمهتی زۆری رینگایه، ههموو هاتبوون. کۆمهلیک ژن که له بن دهسمالی سپییهوه له چهکی رهشیان له سهریان بهستبوو و کراسی رهنگاوپهنگیان له بهر دابوون، دهوری تهرمه کهیان دابوو. ههرچی ژنه دیهاتی ئه و ناوچهیه بوون، هه موویان له گهڵ بیستنی ئه وههاله پرچیان له بن دهسمالی سپی دا- که له سه رهوهی له چهکه ره شه که له سهریان نابوو- شار دبووه، کراسی ههره جوانی خۆیانیان ده بهر کردبوو، خشلی مرواری، زیڕ، یاقووت، یاقیق و زیویان به خۆوه هه لواسیوو و هاتبوونه خانه قایه. ئه وانیش هاتن له پشت ژنهکانی دیکه وه به ئالقه راوهستان. ورده ورده خه لک هینده هاتن و ئالقه کان ئه وهنده زۆر بوون، که ئیدی هه ساره که پر بوو، پیش هه ساره که پر بوو، خره کهی خواره وه پر بوو و وای لی هات خه لک بهینی خانه قا و ره وه زهکانی خواره وهی خانه قایه شیان پر کرد. بیجگه له سه رهپه رستی خانه قایه، بنیامین و مه لا و شیخهکانی خانه قاکانی دیکه، هیچ پیاوی دیکه نه ده هاتنه نیو ئه و ئالقانه که ژنهکان به دهوری یهک دا پیکیان هینابوون. پیاوهکانی دیکه هه موو له دووره وه راوهستابوون و پالیان ویک دا بوو.

پیش هه موو ژنهکان دایه حۆری دهستی به شینگیرییه کرد، ته للی خاتوونیشی له کن بوو. ته للی خاتوون کچی به گیکی زۆر خۆشناو بوو و له پیهه لگوتن و شینگیرییه دا نیوبانگی هه بوو. خوشکه کهشی که ناوی هه سیبه بوو، شینگیریکی وا بوو کاتیکی به مردوویهکی هه ل ده گوت، شاخ ده له رزی و دار و بهرد ده گریان.

دایه حۆری شیعیکی به دهنگ ده گوت. سه رهتا ژنیک له بهری ده گپرایه وه و پاشان هه موو ژنهکان به یه که وه دووپاتیان ده کرده وه. دایه حۆری راده ژا و ده لورایه وه و سه دان ژن شیعه رهکانی وییان دووپات ده کردنه وه. ئه و شینگیرییه له نیو لووتکه کان و ره وه زه به رزه کان دا دهنگی ده دایه وه و نهک ههر ئینسانیک گوپی لی بوایه ده له رزی و دلی پر ده بوو، به لکوو عه رز، ئاو، دار، بهرد و ئاسمانیش ده گریان...

دایه حۆری ده لورایه وه:

- کافریک له دایه سولتانی دا و کوشتی، ناپیاویکی بی دین و ئیمان، یه زیدیک. ئیستا چاوه گه شه جوانهکانی هه ل نایه نی... ئه و دایه سولتانهی زمانی گورگان،

بائندان، میروولان و تەنانت میشومەگەزانیشی دەزانی... ھەرچی گیانلەبەری سەر ئەو عەرزەیی بوون دەھاتن و لە خزمەتی دا دەستەونەزەر ڕادەووەستان. شایان دەھاتنە خزمەتی. کیوان دەھاتنە خزمەتی. جوگە، چۆم و تەنانت فوراتی گەورە لە بەستیانی خۆی دەھاتە دەری، دەشتەکانی بەجی دەھێشتن، وەسەر دەکەوتە سەر شاخە بەرزەکان و ھەموویان دەھاتنە ئیڕە و لاقی دایە سولتانیان ماچ دەکرد! لە بەر خاتری وی شاخەکان ھەزار جار دەنگیان دەدایەو، گۆل لە بەر پێی دەپشکووتن، ڕۆژ لە بەر وی شەبەقی بە سەر عەرزەیی دا بلاو دەکردەو...

سەدان ژن یەك دەنگ ئەو شیعرانەیان دووپات دەکردنەو و وا دەھاتە بەر چاوە شاخەکانیش لە گەل دەنگی وان ڕادەژان.

" ھەموو گۆلیک ناوی خۆی پێ دەگوت. ھەموو بائندەکان، میروووەکان و میشومەگەزەکان دەردی دلێان لە لای دەکرد. ھەموو دەعبا و گیانلەبەری دنیا بە دەھاتنە لای، تا نەخۆشی و دیاردە خراپ و نیگرسەکان لە خۆیان دوور کەنەو. دەرمانی لە گۆل و گیای دروست دەکرد و نەخۆش و برینداری پێ چاک دەکردنەو. خەمی لە ھەموو چاوە دەستیک دەخوارد و یارمەتی ھەموو لەشەباریکی دەکرد. لەو دیوی دیواری ئەوبەری، ھەمەدۆک بە پوخساریکی چەرژاوەو، دووربین لە مل دا، فیشەکدانی پەراویز زیڕین بە قەدەو، سەرکلاوی بەگۆلینگ لە سەر، سەربەرگی ماراشیی تەقەلەرد لە بەر دا و تەفەنگی کارابینی لە سەرپێ بە دەستەو، ڕاست ڕاوەستاو، گنجی دە بالای دا نین، دەلێی کۆلەکەییەکە لە ڕووناکی! پیم بلین بزەم دوستان، کێ ھەمەدۆکی لە مەرگ ڕزگار کرد و لە کاتیکی دا ئیدی بە مردوو دەژمێردرا، دیسان زیندووی کردەو؟ کێ بوو یاران؟ خەزان کێ بوو؟

" دایە سولتان! دایە سولتان... " دەنگەکان بوون بە زایەلە و کیووەکان ھوت جار ئەو دەنگەیان دووپات کردەو.

دایە حۆری ھەستایە سەر پێ و ھەموو ژنەکانیش لە گەل وی ھەستان. ئەو لە تەرمەکەیی چوو پێشتر، دەستەونەزەر لە پەنای ڕاوەستا، پاشان داھاتەو، دەستی دایە سولتانی گرت، ماچی کرد و سێ جار لە سەر سەری دانا. ئەو جار دەستی بە شینگیری کردەو و زۆر بە سۆزتر لە پێشوو لۆرایەو:

ھەستە، دایە سولتان، ھەستە جوانی جوانان! ئەتۆ نانی برسییان بووی، پشت و پەنای ھەژاران بووی! ھەستە، ڕوانە ئەو ھەموو خەلکە میوانتن! دە ھەستە! ناخر بابو باپیرەکانیش، ئەوانەیی شمشیری سەلاحەدینیان پێ بوو، ئەوانەیی لە چپای ھەسەنی شەھید بوون، ھاتوون. ئیدی ئەو شمشیرە بە کەس ھەل نایە. ئەو پیاو سەوزپۆشانەیی لە نیو ھەشیمەتی دا ون بوون و تیکەلی چلسوارەیی غەیبی بوون، لیڕەن، لە لای تو ڕاوەستاون! ھەستەو، دایە سولتان، ھەستەو، خاتوونە چاوە خەزەلەکەم. ھەستەو و ئەو خەلکەیی ببینە! ئەو ھەموو خەلکەیی ھاتوون بوو مائی

یەكجاریت بەرپڕێكەن. دەرویش، سوؤفی و مریدەكانی حاجی بەكتاش، بابە كارگین، بالیم سولتان و عەبدال مووسای، هەموو عیڵ و تایفەیی پیاو چاكان و سوارچاكه شەركەرەكان! ژن، پیاو، مندال و بالندەیی هەموو ئاناتۆلییی بئسنوور، كیۆهەكانی وانئ، لیۆارەكانی دەریای نیۆهراست و دەریای عەرەبان، هەموو هاتوون، بتبینن و مالآوایی یەكجاریت لئبەكەن. هەموو سلأوت لئدەكەن و لە تاوانت خوین دەگرین. دە هەستە جوانی جوانان. حەك بمرم بۆ ئەو دەستە نەرمانە و ئەو زەردەخەندەییە هەمیشە لە سەر لیۆت بوو. ئەتۆ كانیی خوۆشەویستی بوی! دە براونە، ئەو هەموو خەلكەیی ببینە كە هاتوون بۆ لات! هەموو لە بەر تۆ هاتوون، تەنانەت حەزرەتی عەلی، ئیمامی چاوپرەشی سمیڵ قەیتانی، خاوەنی شمشیری دووسەر، دۆلدۆلسوار، بابی حەسەن و حوسینی، هاودەم و هاوپی پێغمبەری، برای هەژاران و دژی ستەمكاران، بەو روخسارە جوان و ناوە خوۆشەییەو لێرەییە! هەستە دایە سولتان، بزانه ئەو كەسایەتیە گەورانی لە لاتن: بەنلیبوزی قارەمان پارێزەری دەریایە، خدری زیندە، كە بە دواي ئاوی حەیاتییو بوو، پیر سولتان عەبدال بە ئالآ سەوزەكەییەو، ئەو كەسەیی كە بە گۆرانییەكانی بەردی وە گریان دەخستن. هەروەها شیخ سالتیکە زەرد كە بە سواری كەولەمەپێکی بە سەر حەوت دەریایان دا پەرییەو... ئەو تا حاجی شیخ بەكتاش وەلی لە قیرشەهیری را هاتو و دە شكلی هەزار كۆتری سپی دا لێرە ئامادەیی! ئەو ش كاراچوغلانە كە بە گۆرانییەكانی ناحەزی جوان دەكردن و برپاری دا پۆلویکی سوور لە گەل خوئی بەریتە دنیای دیکە، چونكە دەترسا جەهەننەم ئاگری لئپرابی! ئەو ش دادالوغلاییە كە كیوی ئەرجیاسیی كرده كۆیەك خوۆلەمیش. ئەو ش یونس عەمرەییە، كە بە فوویەکی شەوی ئەنگۆستەچاوی دەكردە پۆژی پووناك! ئەو سەرپەرستی خانەقاكەتە كە شوانی میگەلە مامزەكانە و ئەو ش كویروغلاییە كە بە سواری ئەسپەبۆری هاتو! ئەو جار ئەو ش حەمەدۆکی كۆری خوۆتە! هەستەو دایە سولتان، بروانە! ئەو بۆراقە كە بە روخسار ژنە، بالی مەلایكانی پێوہییە و پێغەمبەری مەزن سواری بوو. ئەو ش ئەسپە عەرەبییە رەسەنەكەیی گەنج عوسمانییە كە سی پۆژان سەری خوئی بە دەستەو بوو، لە پیش دەروازەیی بەغدايي شەری دەكرد و پیش هەموو لەشكرەكەیی دەروازەكانی كردهو. دۆلدۆلی حەزرەتی عەلی و ئەسپە كویتی حەمەدۆكیش لێرەن... وا دەحیلین دەنگیان عەرز، ئاسمان و شاخ و رەوہزان پڕ دەكا... دە هەستەو دایە سولتان..."

دایە خوئی چەند هەنگاو پاشەوپاش كشایەو و هاتەو جیی پێشووی. ئەو جار تەللی خاتوون وەپیش شینگیرەكان كەوت، دەنگی ئەوئەندە خوۆش و بە سۆز بو جەرگی ئینسانی دەبرژاند. حەسیبەیی خوشکی بۆی دەگیڕایەو و ژنەكانی دیکەش بۆیانیان دووپات دەكردەو. ئەو شینگیرانە هەتا پاشنیوہرۆییە درێژەیی هەبوو. ئەو

جار ژنان تەرمەكەیان بە سابوونی بۆنخۆش شوت، دە كفنی ئاوریشمیانەو پێچا و و لە تابووتیكى دارگوژیان نا.

پیاوان تابووتەكەیان هەلگرت و بردیان بۆ سەر ئەو لووتكە كۆیەى كە شەو و پۆژ پووناكیى لێنەدەبەرا. بنارى كۆیەكەى پێ بوو لە خەلك. لەو كاتە دا ئەو پەلە هەورەى هەمیشە بە سەر خانەقای چلچاوی یەو بوو، نێزیک بۆو و هات لە سەر تابووتەكەى راوہستا. سێبەلندەى سپى بەلدەرێژ بەرەو لووتكەى شاخى فرین و كە گەیشتنە ئەوئ، خۆیان بە نۆ پووناكیى یەكەى دا كرد، پاشان هاتنەو دەرى، بەرز بوونەو و هاتنەو لە سەر حەشیمەتەكەى لەنگەریان گرت. ئەو جار دەنگى شمشالێكى بە سۆز هات، بەلام كەس نەى زانى لە كۆیو! لە عەرزى یەو؟ لە ئاسمانیو؟ یان لە شاخەكانەو دەهات؟ روون نەبوو. رەوہزەكان بەو دەنگەى قەلشینەو و پۆل پۆل گۆلى شینیان لێهاتنە دەرى. بۆنى گۆلەكان ئەوئەندە خۆش بوو، ئینسانی مەست دەكرد. ئەو بۆنە خۆشە دۆل و شاخ و هەوای ئەو بەینەى پێ كرد.

بەردبەران لە سەر ئەو لووتكەى گۆرپێكى سپىیان لە بەردەسماتەى دابریو، تابووتى دایە سولتانیان دەو گۆرەى نا و بەو شیوہیە ئەو ژنە شیخە دلپاکە نێژرا. مەلا فەرهاد تەلقینی دادا و قورئانى لە سەر خویند. خەلكەكە یەك بە یەك هاتن و گۆلیان هاویشتە سەر تابووتەكەى. بە راستى ئەو خەلكە لەو زستانە ساردەى دا كە بەفر و سەرما حەشرى دەكرد، ئەو هەموو گۆلانەیان لە كوئ هینابوون؟ بە هەر حال ئەو جار گۆلیان وە سەر تابووتەكەى كرد، گۆرەكەیان پێ كردهو و پویشتنەو، بەلام هەورە سپى یەكە و سێ بەلندە سپى یە بەلدەرێژەكان هەر لە سەر ئەو لووتكەى مانەو. ئەوئ شەوئ ژمارەىك ئەستێرە لە سەر ئەو شاخەى نەوى بوون و لە وێو شەبەقى خۆیان بە هەموو لایەكى دا بلاو كردهو.

شوینەوارەكانى مردنى دایە سولتانی و دەنگدانەوئ ئەو رووداوەى، بوون بە هۆى ئەوئ كە مەسەلەى شایەر و بەیتبێژەكان لە بیر بچیتەو و عارف سايم بەگ ئیدی باسى گرتن و سزادانى ئەوانى نەكردەو.

زۆر پێش ئەوەی پوژ هەلێ، سەری چیاى دۆلدۆلى دەدرەوشیتەو، شوقیكى زۆر لە وێ دەدا و ئاوى كانى يەكان كە لە كاتى هەلقولینى دا كەفى دەكا و هەروەها ئاوى جوگەكان، چۆمەكان و گۆلەكانیش دەتروسكیتەو. دەلێى لاپەرەیهكى قورئانى لێبۆتەو و دەوئاوێ كەوتو.

شەر لە نیوان سەگ و گورگی دا دەستی پێکرد. ئەوان لە سەرەوێ گوندی "سیراپینار"ی بوون، كە دەكەوێتە بنارى چیاى دۆلدۆلى. لە خوارەوێ دۆلى بەفر هەتا پشنتیندى پیاوی دەهات و و زەوى و دارستانی داپۆشیبوو. رینگا برابوون و هیچكەس لەو بەفر و سەرمايەى دا بۆ هیچكوێ سەرى دەرنەدەکرد.

لەو شاخانە دەبێ بنیادەم دە جار بمرئ و زیندوو بیتهو، تا فیر بێ چۆن خوێ لە بەر تەوزمى سروشت راگرئ و دریزە بە ژیان بدا.

سەرھەنگ عەزمى بەگ، كە بە باھۆز و لاقشكین بەنیوبانگ بوو، بە گورھانىك سەرباز، كەرەسە و شتومەكى سەربازى تەواووە گەیشتە شارى و خوێ و ژاندەرمانى پێشوازییەكى گەرموگورپان لێكرا. ئاغا و بەگەكان لە خوشیان شاگەشكە ببوون و بە مەبەستى بەخیرھێنانى وى و دەربڕینی خوشحالیى خوێان ژمارەیهكى زۆر مەر، گا و تەنانەت و شتریشیان سەر برى. هەژار و دەستكورتەكانى شارى كە سالى جاریکیش گۆشتیان وەگیر نەدەكەوت، ئەوجار لە سایە هاتنى سەرھەنگ عەزمىیەو تەمامەزرۆییان شكا و زگیان لە گۆشتى تیر كرد. ئەو زەوقوشەوقە تەنانەت مەلا دۆرانیشى گرتەو و هەشت جوانەگای كردنە قوربانى. ئاغا و بەگە گەرەكان پێشبركییان بوو و هەركامەیان هەولێ دەدا خوێ لە وانى دیکە دستودلاوالەتر نیشان بدا. مالاتیکى زۆر كوژرابوونەو، كەلاك پرى مەیدانى شارى كەوتبوون و خەلك خەرىكى كەولکردن و دابەشکردنیا بوون. خوین هەموو مەیدانەكەى داگرتبوو، بەلام هیشتا كی بەركیکە تەواو نەببوو و هەر وا مالاتى دیکەیان بۆ كوشتنەوێ دینان. سەرەنجام عارف سايم بەگ وە دەنگ هات:

– بەسە، دۆستان! ئاوا بچنە پێش، تووڕووس و چوكووراوا مەریان تى دا نامینى. لە ئیستاو ئیدی مالات كوشتنەو قەدەغەیه!

هیندیک لە خەلكى شارى ئەو قسەیان پێناخۆش بوو و گوتیان ئەو كەبرایە ئیرەبى بە وانى دیکە دەبا.

باھۆز حەوتووێهک لە شاری مایهوه و حەسایهوه، پاشان بە شیوهیهکی بەرین دەستی بە کۆ کردنهوهی زانیاری لە سەر حەمەدۆک و دەستەکەیی، کۆمەڵە حەوت حەمەدەکان و دایه سۆلتانی کرد. پرسیارەکانی هەموو خزم، دۆست و خەڵکی دەورووبەریشیانی دەگرتهوه و تەنانەت لە حەوت پێشوی پێشووشی دەکۆڵینهوه. سەرھەنگ نەخشەیی زۆر باشی زنجیره چیا ی تووروووسی پێبوو. ئەو نەخشانە کاتی خۆی ئەلمانییەکان کیشابووینانەوه و شتیکی جیگای سەرنج ئەوه بوو کە لە وانە دا هەموو گوندەکانی عەلەوییەکان و سوننییەکان جیا کرابوونەوه و تەنانەت بچووکتترین دیش هەل ناویرابوو. هەرۆهە ئەو نەخشانە ناوی هەموو عیڵ و تایفەکان، داب و نەریت و شیوهی هەلسۆکەوتی ئەو عیڵانەیان تی دا تۆمار کرابوو و سەرھەنگ دەیتوانی بە کەلکۆەرگرتن لەو نەخشانە ئاگاداریی بە سەر وهزعی هەریمەکە و ئەو کەس و کۆمەڵ و تایفانە دا هەبێ، کە پێستی حەمەدۆکییان دەگرت و دالدهیان دەدا.

بەو شیوهیە سەرھەنگ ئامادەکاریی تەواوی کرد و زانیاریی پێویستیشی کۆ کردەوه، بەلام یەک - دووشت مابوون، کە هەر بۆی روون نەدەبوونەوه: ئاخر حەمەدۆک بۆ دەبێ دایه سۆلتانی بکوژی؟ یان دەنا ئەو خەڵکە بۆ دەبێ هەموویان ناوی خۆیان بنین حەمەدۆک؟ کاتیکی زانی لەوانەییە سالیکی دیش لەو شارەیی بمینیتەوه، بەلام وهلامی ئەو پرسیارانەیی بۆ نەدۆزیتەوه، بیری لەوه کردەوه کە هەرچی زووتر و لەو نیوهراستە زستانەیی دا هیژەکەیی دەنگ دا بۆ شاخی و چالاکیی خۆی بە مەبەستی گرتنی حەمەدۆک و دەستەکەیی دەست پێبکا. بەلام داخوا ئیستا بەو بەفر و بۆرانەیی، کە رێگاش بە دەرەوه نەبوون و هەموو ولات سپی دەچوو، پیاو لەو شاخانە سەری دەرەکرد و دەیتوانی هەورازە چەرەکان، دۆلەکان و لاپالە پڕ لە رنووەکان بپڕێ و گوندەکان بە دواي حەمەد و دەستەکەیی دا بپشکنێ. خۆ بەفرەکە ئەوهندە زۆرە، گوندەکانیشی قووت داوه.

عارف سایم بەگ پێیگوتبوو کە جارێ هیژەکەیی لە جیی خۆی نەبزیوی و هەتا بەهار دادێ و ولات رەش دەبیتەوه دەست راگرێ! گوتبووی دەو بەفر و بۆرانەیی دا چالاکی ناگرێ و هیژەکە لە بەین دەچی. یان لانی کەم هەتا ئەو بەفر و باکوتهی دەخا و رێگاگان دەکرینەوه، دەست پێنەکەن. باھۆز زۆری گۆی نەدەدایه عارف سایم بەگی. ئەو پیاویکی لەخۆبایی بوو، کەمتر قەسەیی دەکرد، مرچ و مۆن بوو، کەم پێدەکەنی و کاتیکی بە رێگایه دا دەپۆیی، سینگی دەرەپەراند، سەری هەل دینا و راست دەیروانیه پێش خۆی.

عارف سایم بەگ زۆر لەو کابرایهیی توورە بوو و کارەکانی ویشی زۆر پێسەیر بوو، بەلام بە زەحمەت دەیتوانی خۆی دە بریاری وی هەل قوتینێ، چونکە ئەویش هەر وهک عارف سایم بەگی لە لایەن ئەنکەرەوه دەسەلاتی تاییهتی پێدراوو. هەر

بوّیه عارف سایم بهگ ههر ئه وهندهی پی مابوو له لای ئاغا و بهگهکانی شاری گلهیی لی بکا و رهخنهیی لی بگری.

- فهرموون، ئه وه ئه نوه ر پاشایهکی نوییه، هاتوو و سواری ملمان بووه!
جیاوازییه کهی ته نیا ئه وهیه که ئه و جار مهسهلهی بهرهی پرووسان و شهری کیوی
ئه للاهوه ئه کبهری نیه، که نوه هزار سهربازمان له سهرمان مردن، به لکوو ئه و جار
مهسهلهی گورهانیک ژاندهرمهیه که له کیوهکانی توورووسی تهروتوونا ده بی و
دیشان نییه ده بینه وه گالته جاری خه لکی! ئه وهش تاوانی خو مانه!

ئه و زور باش ئاگادار بوو که سه رهنگ عزمی "باهوز" له سه رانسهری ولات دا
چالاکیی به ریوه بردوه، له روزه لات، روزه او، خوار و زور، هه موو شوینیکی کردوه و
هه رجییه ک یاغی و چه تهی به ناوبانگی لی بووبن، باهوزیان بو ناردوه و ریشهی ئه و
یاغی یانهی ده رهیناوه. له کاتی شه ر دا چوبایه هه ر گوندیک، هه ر جووتیریکی
چاو پی که وتبایه، لاقیکی ده شکاند. ئه و له و چه شنه شه رانه دا زور پسپور بوو و
ولاتی له ده ست چه تان رزگار کردبوو. عارف سایم بهگ کاتیک بیری له وه
ده کرده وه که سه رهنگ عزمی چه نده له ئازار و ئه شکه نجهی خه لکی دا کارامه
بوو، نارچه ت ده بوو. ئه سیم چه رکهس له سه رده می شه ری سه ربه خو یی دا چی
ده کرد، ئه وهش وا ده کا، به لام له وی زور به زا کوونتر بوو. ئه و شوینانهی ئه و به
دوای یاغی یان دا هه لی ده کوتانه سه ری، ده بوو به ویرانه و چله گیایه کیشی به
پیوه نه ده ما. ئه و گوند و شارانهش که له بهر دهستی ده رده چوون، سالانیکی زوری
پی ده چوو، تا وهک خو یان لی بیته وه.

سه رهنگ عزمی هه ر له سه ره تای هیرشه کهی دا توانی پینج دهسته له "حهوت
حه مه دان" گه مارو بدا. هه مووی کوشتن، ته رمهکانی به سه ر پشتی و لاغان دادان و
به ری کردنه وه شاری. هه ر گوندیکی ده گه یشتی، ویرانی ده کرد. ئه و جووتیرانهش
که له ژیر لیدان و کوتانی وی دا ده مردن، ته رمی وانیشی هه ر ده نارد ه شاری و
ده ی گوت چه تن کوشتوومن. خه لکی گوندهکانی له نیوه راستی دیی کو ده کردنه وه،
لیی ده پرسین ناوتان چی یه؟ ئه وهی گوتبای حه مه د - ئه گه ر هه ر به راستیش ناوی
حه مه د بوایه، نیوه مردووی ده کردن، جا به جیی ده هیشتن. دوای ماوه یهک شوینه واری
چه ته و یاغی یان نه ما. ئه گه ر حه مه دوک و مه لا فه ره ادیش جیگورکییان نه کردبا و
خو یان لی نه بواردبا، بی گومان ده داوی باهوزی ده که وتن و له وانه بوو تووشی زیانی
زور بن، به لام حه مه د وشیار بوو. هه موو دهسته حه مه دهکانی ئاگادار کردبووه که
خیرا چه کهکانیان دانین، بهرگ بگورن، جاری بچنه وه گوندهکانی خو یان و دانیشن.
نیستا که دهسته "حهوت حه مه د" له کان و قاچاچی و چه ته کان هیچیان نه مابوون،
ده بوو سه رهنگ عزمی هه موو هیز و توانای خو ی بو ده داوختنی حه مه دوک و
دهسته کهی، که دیاره مه بهستی سه رکیش بوون، ته رخان بکا. ئه و به یارمه تیی

ئاغا و بەگەکان رایه‌لکه‌یه‌کی سیخوپی دروست کردبوو و رایه‌لکه‌کەش باشی کار دەکرد. گولله‌یه‌ک له قولینچکیکی زنجیره چپای توورپووسی ته‌قیبا، هه‌واله‌که‌ی دەسبەجی به باهۆزی ده‌گه‌یشته‌وه.

سه‌ره‌پای به‌فری زۆر و بایه‌کی سارد که پیاوی ده‌ته‌زاند، چه‌ند رۆژ بوو سه‌ره‌ه‌نگ به‌ دوای ده‌سته‌ی حەمەدۆکی‌یه‌وه بوو و هه‌رساتیک چاوه‌روانیی وه‌ی ده‌کرد، له‌ گه‌لیان به‌ره‌و‌پوو بێ. به‌شیککی به‌رچاو له‌ پیاوه‌کانی نه‌خۆش که‌وتبوون و ده‌ست و لاقیان سه‌رما برده‌بووی، به‌لام خولانه‌وه‌که‌ بئ‌سوود بوو و ئه‌و دیوه‌زمه‌یه‌ شوینی هه‌ل‌نه‌ده‌گیرا. دیاره‌ ئه‌و هه‌رگیز بۆ شوینگی‌یه‌ یارمه‌تی له‌ عه‌لی‌یه‌ شه‌ل و مووسا زریانی وه‌رنه‌ده‌گرت، به‌لکوو جووتی‌یه‌ ده‌گرتن و هینده‌ی لئ‌ده‌دان، نیوه‌ گیانی ده‌کردن. ئه‌وه‌ی له‌و بواره‌ دا به‌ سه‌ر خه‌لکی "ده‌روازه‌سوور"ی هات، نمونه‌ی دل‌په‌قی و بئ‌به‌زه‌یی ئه‌و کابرایه‌ی بوو.

سه‌ره‌ه‌نگ بیستبووی حەمەدۆک له‌ ده‌روازه‌سووری‌یه‌. هه‌ر بۆیه‌ خۆی گه‌یاند هه‌وئ و گونده‌که‌ی گه‌مارۆ دا. هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی کۆ کرده‌وه و ژانده‌رمه‌کان ته‌واوی که‌لین و قوزبنه‌کانی ئه‌و گونده‌یان پشکنی، به‌لام هه‌یچیان نه‌دۆزی‌یه‌وه. ئه‌و جار ده‌ستی به‌ لیدان و ئه‌شکه‌نجه‌ی خه‌لکه‌که‌ی کرد. ته‌نانت له‌ مندالی سه‌ر پشتی لانکیشی دا. هینده‌ی له‌ خه‌لکه‌که‌ی دا بوو، یه‌ک که‌سیشیان نه‌ی‌ده‌توانی به‌ سه‌ر پێوه‌ راوه‌ستئ و دواتر خه‌لکی گونده‌کانی جیرانیان هاتن، چه‌ند رۆژان یارمه‌تی‌یان کردن و پێیان‌راگه‌یشتن.

باهۆز نا‌هۆمید نه‌بوو و له‌ گه‌ل ژانده‌رمه‌کان و پیاوه‌کانی دیکه‌ی درێژه‌ی به‌ گه‌ران دا. کاتیکی هه‌والیککی بۆ ده‌هات، و هه‌واله‌که‌که‌ ناراست ده‌بوو، ئیدی... هه‌ر مه‌پرسه‌ چه‌ند تووره‌ ده‌بوو. به‌لام ئه‌و مرۆفیککی که‌له‌ ره‌ق بوو، قسه‌ی یه‌ک بوو، نه‌ده‌بوو به‌ دوو و ئه‌وه‌ی ویستبای، ده‌بوو پێی‌گه‌یشتبا. ئه‌و به‌ مه‌به‌ستی گرتنی حەمەدۆک و لیک‌بلا‌وکردنی ده‌سته‌که‌ی هاتبوو و خۆ ئیستا نه‌ی‌ده‌توانی به‌ ده‌سته‌تالی له‌ توورپووسی‌یا بگه‌رپه‌ته‌وه‌ شاری و ببیته‌ گالته‌جاری خه‌لکی. نه‌خیر، یان مردن، یان گرتنی حەمەدۆکی... بیجگه‌ له‌ وه‌ش ئه‌وه‌ دوایی پئ‌سپێردراوی وی بوو و سالیکی ته‌واوی نه‌ما‌بوو خانه‌نشین بئ‌. که‌ وابوو ده‌بوو به‌ سه‌رکه‌وتنه‌وه‌ له‌و راوه‌ش بگه‌رپه‌ته‌وه‌.

سه‌ره‌ه‌نگ و حەمەدۆک له‌ جیگایه‌کی چرپی "دۆله‌ره‌ش"ی، له‌ نیو هیندیکی ره‌وه‌ز که‌ که‌وتبوونه‌ قه‌راغ دارستانیکی تووشی یه‌ک بوون. کرپوه‌ و باکویتیکی سه‌یر بوو و قامکی ژانده‌رمان به‌ سه‌ر قۆنداگی تفه‌نگیوه‌ ده‌ی‌به‌ست. به‌فر ئه‌وه‌نده‌ باریبوو، داره‌کانیشی ون کردبوو:

– حەمەدۆك، خۆت بە دەستەوه بده! ئەوه ئەمنم سەرھەنگ عەزمی، ئەوهی بە باھۆز بە نیوبانگه! ئەگەر خۆ بە دەستەوه بدهی، بەلینت پێدەدەم سزایهکی کەمت بۆ دانین. بۆخۆت دەزانی گەمارۆمان داوی و دەربازبوونت نیه. ئەوهش بزانه تا ئیستا یاغی نەبووه، لە دەستی من دەرچێ، دلنیا بە ئەتۆش دەرنایچی. خۆت بە دەستەوه بدهی، نایهلم بتکوژن، با تاوانیشت زۆر بن! ئەو بەلینت پێدەدەم و هەمیشەش لە سەر بەلینت خۆم رادەوهستم! بزانه، ئەمن سەرھەنگ عەزمی باھۆزم!

ماوهیهک لە سەر وەلام راوهستا، بەلام هیچ وەلامیک نەبوو.

– ئەوه بۆ هیچ نالیی، حەمەدۆك... ئەمن کاریکی وا دەکەم لە ھاوڕێکانیشت خۆش بن! مەلا فەرھاد، تەیموور، قاسم و دۆرسوونە کوردەش وەبەر لیخۆشبوون دەکەون... دۆرسوونە کوردە یاغی یهکی بە نیوبانگ بوو، ماوهیهک بوو لە گەل سێ ھاوڕێی لە ناوچە دیرسیمیۆه ھاتبوو و تیکەل بە دەستە حەمەدۆکی ببوو...

– ئەمن ھەول دەدەم لیخۆشبوون بۆ شاھینیش وەرگرم. کورە حەمەدۆك، ئەمن سەرھەنگ عەزمیم کە ناوبانگم بە لاخشکینیش دەرکردوہ... کورم، باش بیر بکەوہ! بە شەر بیین، بە زیندوویی دەرنایچی، چونکە بە گورھانیک ژاندرمە لە ھەموو لایەکەوہ گەمارۆم داوون و یەک کەلینیشم بۆ نەھیشتوونەوہ...

دیسان ھەر دەنگ نەبوو. سەرھەنگ توورە بوو و فەرمانی تەقەکردنی دا. لە گەل خرمە پەشاشی، گرمە ماوزەرانیش بەرز بۆوہ و نیو پەوہزەکانیان وەبەر دەسپێژ دان. حەمەد و ھاوڕێیانی دەسبەجێ وەلامیان دایەوہ و زۆر توندتر و بە دەستووردتریش گوللەیان بە سەر دا باراندنەوہ. گوللە یەک لە دوای یەک لە پەنا سەرھەنگی وە عەرزێ دەکەوتن، ئەویش سەری بردبووہ دە قالبی و نەئەویرا بە هیچ شیوہیەک سەر ھەلینێ. چونکە ھەر سەری وەدەر کەوتبایە، دەسبەجێ گوللە یەکیان لە نیوچاوانی داوو.

شەرھە کە تائیواری خایاند. هیچ کامیان لە جی خۆیان نەبزووتبوون و بئێپسانەوہش تەقەیان لیکتر کردبوو. چوار ژاندرمە بریندار ببوون، بەلام لە چەتەکان کەس بریندار نەببوو. کاتی ئیواری کرپوہ و بارنەکە دوھیندە توند کرد. ئەو جار ئیدی پیاو نەئەتوانی سەر ھەلینێ.

حەمەدۆك بە ھاوڕێیانی گوت:

– تەنیا رێگای رزگاربوونمان دە وە دایە بخزینە نیو دارستانەکە و خۆ و ن کەین. ئەگەر بتوانین ھەتا بەیانی برۆین، لەوانە یە خۆ بگە یەنە گوندەکانی ئەو دیوی دارستانەکە.

– بەلێ، وایە، بەلام بەو مەرھەتی بتوانین ئەو بەفرە مۆرە ی بشکینین و تا بەیانی رێ ببرین...

حه‌مه‌د وه‌لامی دایه‌وه:

- به‌لی، به‌و مه‌رجه‌ش سه‌ره‌ه‌نگ پێش ئی‌مه نه‌گاته گونده‌كان و داومان بو
دانه‌نیته‌وه!

مه‌لا فه‌ره‌اد گو‌تی:

- نا، ئه‌وان كه‌ره‌سه و شتومه‌کی قورسیان زور پێن و ناتوانن له‌و دارستانه‌ی ده‌ن.
لیشی ده‌ن، هه‌وتویك ده‌كیشی، تا بگه‌نه ئه‌و گونده‌انه.

حه‌مه‌د و هاو‌پێیانی خۆیان كو‌ کرده‌وه، له‌ دارستانه‌كه‌یان دا و رۆیشتن. به‌فر هه‌تا
سینگیان ده‌هات و كرپوه و باكو‌ت هه‌شری ده‌کرد. هه‌تا به‌یانی هه‌ر رۆیشتن، به‌لام
نه‌گه‌یشتنه‌ گونده‌كان. سه‌رما‌كه‌ وای هێرش هێنا‌بوو، هه‌موو له‌شیان به‌ستبووی. چاو
له‌ به‌ر كرپوه و بارنی هه‌ل‌نه‌ده‌هات. ده‌یان‌زانی له‌ گوندیك نی‌زیک بوونه‌وه، به‌لام
سه‌ریان ده‌رنه‌ده‌کرد و توانای رۆیشتنیان برابوو. دوو سی گولله‌یان ده‌ هه‌وای کردن.
ئهو شوینه‌ كه‌وتبووه نی‌زیک گوندی "گونه‌ به‌رد"ی. چه‌ند كه‌سی خه‌لكی گونده‌كه‌ی
گو‌ییان له‌ ته‌قه‌ی بوو، زانیان داوای یارمه‌تی ده‌كهن و به‌ فریایانه‌وه چوون.
بێ‌گومان ئه‌گه‌ر خه‌لكه‌كه‌ پێیان‌نه‌زانیبا و ده‌ هانایان نه‌هاتبان، ئیدی هه‌موویان
ره‌ق هه‌ل‌ده‌هاتن، ته‌رمه‌كانیشیان ده‌ ژیر به‌فری دا ده‌مایه‌وه و تا به‌هاری
نه‌ده‌دۆزرانه‌وه.

خه‌لكه‌كه‌ گه‌یشتنی، له‌ كو‌لیان کردن و هێنایانه‌وه دیی، به‌لام دیاره‌ راگرتنی ئهو
ده‌سته‌ گه‌وره‌ چه‌ته‌یه و پێ‌راگه‌یشتنیان له‌ نی‌و دیی کاریکی هاسان نه‌بوو. له‌ وه‌تا
سه‌ره‌ه‌نگ عه‌زمی له‌ نی‌و توورووسی ده‌خولایه‌وه، دییه‌كانش زور هێمن نه‌بوون،
خه‌لكه‌كه‌ له‌ به‌ر سیخو‌ر و راپو‌رتچی‌یان ژیان‌یان لی‌تال ببوو و ته‌نانه‌ت برا له‌ برا
و كو‌ر له‌ بابی ئه‌مین نه‌بوو. هه‌ر بۆیه‌ دوا‌ی راپو‌یز و پرسیکی زور، بریار درا حه‌مه‌د
و هاو‌پێیانی بچنه‌ ئه‌شكه‌وتی "گالی"، كه‌ له‌ شوینیکی لاپه‌ر، له‌ بناری شاخیکی
به‌رز هه‌لكه‌وتبوو و بو‌ مانه‌وه‌ی وان له‌و بارودۆخه‌ دا، زور له‌ بار بوو. دیاره‌ خه‌لكی
ناوچه‌كه‌ ده‌یان‌زانی ئه‌شكه‌وتیکی ئاوا له‌و بنارانه‌ هه‌یه، به‌لام وئ‌نه‌ده‌چوو كه‌س
فكر بكا به‌و زستانه‌ سه‌خته‌ی حه‌مه‌د له‌ وئ‌ بێ و هه‌روه‌ها زور زه‌حمه‌ت بوو
ژانده‌رمه‌ش فكري وئ‌ بکه‌ن و ته‌مای چوونی وێیان هه‌بی.

دوا‌ی هه‌سانه‌وه‌یه‌کی كو‌رت، حه‌مه‌د و هاو‌پێیانی له‌ گه‌ل چه‌ند لاوی خه‌لكی دیی
كه‌ باوه‌رپێكراوی خۆیان بوون، به‌ ئه‌سپایی و بێ‌ئه‌وه‌ی بێلن كه‌سی دیکه
بیان‌بینی، له‌ دیی وه‌ده‌ر كه‌وتن و به‌ره‌و ئه‌شكه‌وته‌كه‌ چوون. رێگا‌كه‌ دوور و سه‌خت
بوو، به‌لام هه‌رچۆنیک بوو، دوا‌ی رۆیشتنیکی سه‌خت و زور گه‌یشتنی. به‌فر و سه‌رما
ساتبه‌سات توندتر ده‌بوو و ده‌ست و لاقیان ته‌زیبوو. سه‌یر ئه‌وه‌ بوو له‌و به‌فر و
بو‌رانه‌ی دا چاویان به‌ كو‌مه‌له‌ دالیک كه‌وت كه‌ له‌ سه‌ر ئه‌شكه‌وته‌كه‌ی ده‌خولانه‌وه.

مەلا فەرھاد گوتی:

- کانتیک دالاش ئاوا بە سەر شوینیک دا بخولینەو، نیشانەى ئەوہیە کە زۆر دەعبای کیوی لەو بەینەى بە سەرمایە مردوون و دالاشەکان بە سەر کەلاکان دا دەگەرین.

تەیموور گوتی:

- دوور نیە کەلاکی بنیادەمیش لەو دەورووبەرانیە هەبێ!

مەلا فەرھاد لە قاقای پیکەنینی دا:

- جا با ئەو جار باھۆز پیاو بێ، بە دوامان دا بێتە ئێرە و شەرمان لە گەل بکا. وەللاھی چۆن نۆھەزار کەسەکەى ئەنوەر پاشای لە "ساریقامیش" ی لە سەرمان رەق ھەلاتن، ئەوانیش لێرە دەبنە کۆلکە دار و یەکیشیان ناگەریتەوہ... دۆرسون دەستی بە سمیلە درێژەکەى دا ھینا و گوتی:

- خوا بکا بێ، دەزانم چیی بە سەر دێ!

کۆرەجووتیرەکان وشکەلەداریکى زۆریان ھینا، کلکی گەورەیان پێوہنا و ئاگریکی چاکیان کردەوہ. سەرەتا نیو ئەشکەوتی پر بوو لە دووکەل، بەلام ھیندەى پێنەچوو دووکەلەکە تەواو بوو و کلەکە بوو بە پۆلوو. ھەموویان بە چاکی گەرم بوونەوہ و جلەکانیشیان وشک کردنەوہ. کۆرەکان نانو پێخۆریکی زۆریان بو ھینابوون. کەولیان راخت و نانیاں دانا: دوو جوړ پەنیر، ھیلکەى کولاو، پیواز و کولیرە و نانێ گەنمیان دانا. ھەرۆھە گۆشتى وشکرۆى کاریلەشیان ھینابوو کە لە سەر پۆلووان کردیانە کەباب و ھەموویان بە یەکەوہ جەمکی باشیان خوارد.

دوای نانخواردنی کۆرەکان گوتیان:

- لەو ئەشکەوتەى دا جیگاگەتان زۆر ھیمن و خوشە و بیجگە لە ئیمەش ھیچکەس نازانی ئیوہ لێرەن. نیگەرەن مەبن، ھەموو پۆژێ خەلیل (ناوی کۆریکیان بوو) خوی دەگەییەنیتە ئێرە، سەرتان دەدا و ھەموو پێویستی یەکتان بو دینی.

حەمەد گوتی:

- کۆرینە، زۆرتان سوپاس دەکەین و دوایە دەکەین خودا پشتیوانتان بێ.

ھەرچی یەکیش بۆمان بینن، ئیمە پێی رازین و دەستتان خوش بێ!

پاشان کۆرەکان پۆشتن. ھەرچەند بارن و کرپوہیەکی توندی دەکرد و زۆری پێنەدەچوو شوینی پێیان پر دەبوو، بەو حالەش و لە بەر دلنیاى زیاتر، ھەر کامەو پێچکیکیان بە دوای خویان دا دەکیشا و ھیچ شوینیکیان لە دوو بە جی نەدەما.

لە خواری، لە نیو دیی کونە بەردی ئەو خەلکەى بەو کەین و بەینەیان دەزانى، بە دلەراوکیوہ چاوەروانى کۆرەکانیان بوون و کانتیک ئەوان گەرانیوہ، دلیان

حەسايەو، بەلام ههچيان لى نه پرسين، چونكه دهيان زانى لهو بهينه دا تهنيا يهك
 حەشارگه بۆ پۆژيكي ئاوا دهگونجا و ئيدي باسکردنيشى به قازانج نه بوو.
 هەرچهند بهفر و سەرماکه هەر وا دريژهی ههبوو، خهليل ههميشه به وهخت خوی
 دهگه يانده ئەشکهوتی و ههموو چهشنه پيوستى يهکی ژيانى بۆ دابين دهکردن:
 نانوپيخۆر، چا، شەکر، قاوه و تهنانهت تووتن و پهريشى بۆ دهبردن. هەر دوو پۆژ،
 يان سى پۆژ جاريك ههمد و هاوريياني چاوهروانى دهبوون. نيو ئەشکهوتهکه گهرم
 بوو. هەر دارستاني تهنيشت ئەشکهوتهکهی پر بوو له لقه دار و کۆلکه داری وشک.
 ههميشه ئاگره کهيان داييسا و گرفتیکيان لهو بارهوه نه بوو. هەرچهند ههميشه
 ترسى ئەوه ههبوو که دوزمن - ئەويش ئيستا که دوزمنهکه سهرهنگ عزميى
 ناسراو به باهۆز بوو - هيرش بکا و ليروش تووشى شەر بن، بهلام ههموويان لهو
 ئەشکهوتهی دا ههستيان به هيمنايهتی دهکرد. تهنيا گرفتیکيان ههبوو، ئەويش
 ئەمه بوو ورده ورده گيانيان دهخورا و دعت گوت ههموو گيانيان پر له قپنو و
 ئەسپي و ئەوهش پۆژ به پۆژ زياتر تيني بۆ ديان. له ميژ بوو ردنيان نه تاشيبوو،
 خويان نه شوتبوو و دياره چلکن و دژوين ببوون. پيشيان ئەوهنده زۆر بوو، لهوانه
 بوو کەس نهيان ناسيتهوه.

حەمەد ئاخیکى هەل کيشا. مەلا فەرهاد لىي پرسى:

- ئەوه چى يه حەمەد، خو له چۆلى يانت لى نه قهوماوه! ئەو ئاخه تونده چ بوو؟
 حەمەدۆك قاقايهکی کيشا:

- چۆن له چۆلى يانم لى نه قهوماوه؟ چاويک لهو سهروسه کوته مان که! ده زانى چ
 بۆگه نيکمان لى دى! وه لّاهى باهۆز- ئەگەر وای دابنيين بش توانى خوی بگه يه نيته
 ئيره- هەر لاق دهو ئەشکهوتهی بنى، له بهر بۆگه نى دهکهوى!

- وه لّاهى ئەو کابرا ههچوپوچه هەر به بۆگه نى بمرى باشه! به راستى کابرايه کی
 بى پرهم و نامهرده. نازانم خودا بۆچى شتى وای دروست کردوه...

پاشان مەلا فەرهاد يهک - دوو جار سهرى راوه شاند و گوتى:

- ئەسته غفيرو لّلا! خوايه تۆبه! بهلام به راستى ئەمن تى ناگه م خواى گه وره بۆچى
 بنياده مى وهک سهرهنگ باهۆزى دروست کردوه، که دهکرى بلىي کۆمه لى
 مروقايه تی شهرم له بوونی ئەو جوړه که سانه دهکا! باشه، ئەمن نازانم خودا چۆن
 قبول دهکا بهنده ههزار و بى دهسه لاته کانی له لايه ن ئەو جوړه که سه درندانه وه
 بکه ونه بهر ئازار و ئەشکه نجه وه؟ به راستى پيم خوش بوو ئەو کابرايه ی له
 نيزيکه وه ببينم و لىي بپرسم ئەو چ سوودیک له ئازاردان و ئەشکه نجه کردنى خه لک
 دهبا؟

تهيموور گوتى:

- پێشنياری من ئەوهیه که پلانیکی دانیین، به دیلی بگرین و ئەو شتانە ی لئ بپرسین. باوەر که ئەوه زۆر زەحمەت نیه و دەشکرئ...
- زۆر شتی دیکەش هەن که پیاو پێیخۆشه لئ بپرسی...
حەمەد گۆتی:

- ئەمن دەزانم ئەو بیروبوچوونی چۆنه و چۆن دەروانیته ئەو خەلکە ی! مامۆستا زەکی نەژاد ئەوانە ی حالی کردووم! کورت و کرمانجی ئەو و هەموو ئەوانەش که وهک وین، ئیمەیان پێ بنیادەم نیه و تەواو! مامۆستا زەکی زۆر شتی دیشی بو پوون کردمەوه و فییری کردم... دیاره ئیستاش سەرم له هیندیکیان دەرنای... یانی بۆم ناچنەوه سەر یهک... ئەو زۆر جارن پێی دەگۆتم: حەمەد ئەتۆ زۆر شت دەبینی و زۆر شت دەزانی، بی ئەوه ی تی یان بگە ی، یان پێویستت بەوه هەبی، لییان ورد بی یهوه... بەلام، نازانم، بلئ ی وا بی؟
مەلا فەرهاد گۆتی:

- له گەل ئەوهش ئەمن پێمخۆشه بی گەمی، هیندیکی پرسیری لی بکەم و باشتر لهو دیوهزمەیه ی حالی بم...

بەفر و بۆران کۆتایی نەدەهات. کیو له بەر گرمه و هاژە ی بای دەله رزی. بەفر هیندە ی دە دەرکی ئەشکەوتی کردبوو، هەر کونیکی چکۆله ی لئ مابوو. به هەموو توانایانەوه هەولیان دەدا نەهیئن ئاگره که کز بی و دامرکی. حاجی و هەمزە بی پراوهستان له دەرئ را کۆلکه و لکه داریان دینان، هیندیکیان دەخسته سەر کلەکه و هیندیکیان له قەراغی دادەنان، وشک دەبوونەوه.

جاریکیان پینج پۆژان خەلیل نەهات. تیشوویان نەمابوو و ناچار پۆژ تا ئیواری هەر چایان دەخواردەوه. ورده ورده دلەراوکییان کهوتی: بلئ ی خەلیل له پێیه دا سەرما نە ی بردبی؟ یان بلئ ی سەرهنگ باهۆز هی رشی نە کردبیته سەر گوندە که یان و هەموو خەلکە ی له بن لیدان و کوتانی دا نەکوشتبی؟

پۆژی حەوتەم قەند و چاشیان تەواو بوو و ئەو جار هەر ئاوی کولیوی یان دەخواردەوه. هەواکەش هەر ناخۆش بوو و کرپوه و باکوته که نە ی دەخست. لقی داران له دەرەوه له بەر تەوژمی بای دا هاشەیان دەهات و دەیان لووران. بەفر هەموو ولاتی پکردبوو. هەموویان له دەوری ئاوری دانیشتبوون و خویان دەخوراند.

- خۆزگه توانیبامان ئاویک به خۆمان داکەین!

- ئەمن ئامادەم بمکوژن، بەلام له پێش دا خۆم بشۆم، کراس و دەریپیه کی خاوین و تازەشۆراو که بۆنی سابوونی هیشتا لی بی، دە بەر بکەم و جووتیک گۆرهوی خاوین
دە پێ بکەم!
حەمەد گۆتی:

مامۆستا زەکی نەژاد راست شتیکی ئاوی بۆ گێڕامهوه. دەی گوت له شه‌ری داردانیلی وای لی هاتبوو سەربازەکان چەند مانگ بوو خۆیان نەشوتبوو و گۆره‌وی یه‌کانیان بۆگه‌نیکی ئەوه‌نده ناخۆشی لی ده‌هات، به‌ گالته له پێیان داده‌که‌ندن، به‌ردیکیان تیوه‌ ده‌پێچان و له جیاتی نارنجۆکی ده‌یان هاویشتنه‌ نیو سه‌نگه‌ری دوزمنی یه‌وه. دوايه‌ش پێ ده‌که‌نین و ده‌یان گوت ئەو بۆگه‌نه له نارنجۆکی بی‌ره‌زاتره...

– هم... باهۆز نازانی بیته ئیره چیی به‌ سه‌ر دی... به‌ گۆره‌وی یان گێژی ده‌که‌ین... شه‌و دره‌نگانیکی کیشکی هه‌لی ئەه‌ستادن و گوتی هیندیکی که‌س به‌ره‌و ئیره دین. دیاره له برسان هیچیان خه‌ویان لی نه‌که‌وتبوو. هه‌موو هه‌ستان، تفه‌نگیان به‌ ده‌سته‌وه گرت و خۆیان ئاماده‌ی به‌ره‌نگار بوونه‌وه کرد. له‌و کاته دا ده‌نگی نووزه‌ی خه‌لیلیان بیست. ئیدی گه‌شانه‌وه. کۆمه‌لیکی کۆلکه‌ داری وشکیان به‌ سه‌ر ئاگره‌که‌ دا کرد. پێشتر ده‌رگای ئەشکه‌وته‌که‌یان به‌ لکه‌ داران گرتبوو و ته‌نیا کونیکیان هیشتبووه. ئەوه‌ش بۆ ئەوه‌ بوو که هه‌م به‌فر نه‌یه‌ته ژووری ئەشکه‌وته‌که‌وه و هه‌م گه‌رمتر بی و ئاگره‌که‌ش له دووه‌ره‌وه دیار نه‌بی.

کاتیکی خه‌لیل و دوو هاوڕیکه‌ی هاتنه ژووری، ناسینه‌وه‌یان زه‌حمه‌ت بوو. ده‌موچاویان هه‌موو به‌فر بوو و ریش و برۆ و سمیلیان یه‌کته‌خت به‌ستبووی. هه‌رکامه‌ و که‌لاکه‌ مه‌ریکیان هینابوو، که دیاره له سه‌ر خیشکی چکۆله به‌ دووی خۆیان دا کیشابوون. هه‌مه‌د و هاوڕیانی بی ئەوه‌ی یه‌ک قسه‌ش بکه‌ن، خیرا که‌لاکیکیان له‌ته‌له‌ت کرد، گۆشته‌که‌یان به‌ شیشانه‌وه کرد و له سه‌ر پۆلوانی‌یان دانان. بۆنی که‌بابی هه‌موو ئەشکه‌وته‌که‌ی پر کرد و ئەوه‌نده‌ی دیکه‌ش ئیشتیای کردنه‌وه. پاشان نانیان گه‌رم کرده‌وه و هه‌موو دانیشتن و به‌ بی ده‌نگی، گۆشته‌که‌یان به‌ نانه‌وه خوارد. پاشان چونکه‌ چەند رۆژ بوو له برسان خه‌ویان لی نه‌که‌وتبوو، هه‌ر تییر بوون، هه‌ر یه‌که‌وه به‌ لایه‌کی دا که‌وتن و خه‌ویان لی که‌وت. کاتیکی دوا‌ی چەند سه‌عات خه‌و وه‌ئاگا هاتن، خه‌لیل و هاوڕیانی له‌ وئ نه‌ما بوون و چووبونه‌وه. ئەوه هیندیکی نیگه‌رانی کردن. مه‌لا فه‌ره‌اد ترسی هه‌بوو شتیکی به‌ سه‌ر خه‌لکی گوندی کونه‌به‌ردی هاتبی و له‌وه‌ش په‌شیمان بوو که بۆچی هیندیکی پوولی له‌ بری ئەو هه‌موو زه‌حمه‌ت و ئه‌رك کیشانه‌ نه‌دا به‌ خه‌لیلی! خو پێشتر ده‌ بیری خو‌ی دا وای دانابوو که کاتیکی خه‌لیل گه‌رایه‌وه، هیندیکی دراوی وه‌ک ده‌ستخۆشانه‌ بداتی.

هه‌وتویکی دیکه‌ش به‌و تیشووه‌ی بۆیان هاتبوو، به‌ری‌چوون و دوا‌ی ئەوه‌ دیسان هیچیان نه‌ما و ناچار بوون هه‌ر ئاوی کولیو بخۆنه‌وه. ئەو جار ئیدی وه‌زعیان زۆر شرتر بوو و جاری وا بوو هینده‌یان خو‌ ده‌خوراند خوینیان له‌ هه‌موو له‌شی ده‌هات. هه‌ر وا چاویان بریوووه‌ خوارئ و چاوه‌روان بوون، به‌لام هه‌والیکی له‌ خه‌لیل و هاوڕیانی نه‌بوو. کړیوه‌ و سه‌رماکه‌ هیندیکی ئەهوه‌ن ببۆوه. ئیستا ئیدی ده‌بوو بیر

بكه نه وه و برپيار بهن. ئەگەر چه‌ند رۆژى ديكه‌ش هەر وا له جىي خۆيان به بى بژيو مابانه‌وه، ئاشكرا بوو ئىدى هيزيان له بهر دا نه‌ده‌ما، نه‌يان ده‌توانى بو هيج كوئى بچن، شه‌رپيشيان پى نه‌ده‌كرا و ئەو كات سه‌ره‌هنگ باهۆز بى ئەوهى ته‌نانه‌ت گولله‌يه‌كيش به‌ته‌قىيئى، ده‌ى توانى هه‌مووان به‌ ديل بگرئ و رپوونيش بوو چۆن له‌ گه‌لىيان ده‌جوولاوه و چىي به‌ سه‌ر ديئان!

برپياريان دا ئەوئ به‌ جى بيئ و بچنه‌وه خوارئ. خۆيان گورج كرده‌وه و له به‌فرىيان دا. نيزىك نيوه‌رپويه گه‌يشته‌ سه‌ر شاخىكى كه به سه‌ر گوندى كونه به‌ردىي دا ده‌رپوانى. له كه‌لئنه به‌ردىكى گه‌وره دا خۆيان مات كرد. گونده‌كه زۆر بى ده‌نگ و خامۆش ده‌هاته به‌رچاو. نه دووكه‌ل له كولانكه‌ى ماله‌كان ده‌هاته ده‌ر، نه سه‌گ ده‌وه‌رپين، نه كه‌ر ده‌يان زه‌راند، نه ماين ده‌يان حيلاند و نه كه‌له‌باب ده‌يان خويئد. هه‌مه‌د و هاو‌رپىيانى كاتىك گونده‌كه‌يان به‌و شيوه‌يه دى، زۆر نيگه‌ران بوون. ئەوان هه‌موويان له كه‌لئنه به‌رده‌كه دا كو ببوونه‌وه، پشتيان به‌ پشتى يه‌كه‌وه دابوو و له سه‌رمان ددانيان ددانى نه‌ده‌گرت. به‌و شيوه‌يه تا ئىوارئ له وئ مانه‌وه و چاوهرپوان بوون. گونده‌كه ده‌تگوت چۆل كراوه و هيج ده‌نگىكى لى نه‌ده‌هات.

هه‌مه‌د له‌ حالىك دا له سه‌رمان ده‌له‌رزى، گوتى:

– رهنه‌گه له بهر ئەو كه‌لئنه به‌رده‌ى ناوى ئەم گونده نرابئ "كونه به‌رد".

– نه‌خپئر، له وانه‌يه ئەو ناوه له ناوى تايفه‌كه‌يان را هاتبئ.

دورسونه كورد هاته نيو پاسه‌كه‌يانه‌وه:

– هه‌ردووك بوچوون هه‌له‌ن. به‌سه‌ره‌هاتى ئەو ناوه‌ى له كن منه. سه‌رده‌مى كوون پياوچاكيك ديته ئيره بو ئەوه‌ى خه‌لكه‌كه ئامۆزگارى بكا، به‌لام خه‌لكى دييه‌كه‌ى گوويان نه‌داوه‌تئ و باوه‌رپيان پى نه‌بووه. پياوچاكه‌كه پىيان ده‌لئ: ئىستا كه ئيوه بروام پى ناكه‌ن، گوناھى خۆتان له سه‌ر خۆتان! ئەو جار پياوچاكه‌كه ده‌ستى به‌ كوئىنى ئەو شاخه‌ى كرد، دار و به‌رديش وه‌ك وييان كرد. ته‌نانه‌ت ئاوى كانى و جوگه‌كانيش هه‌لگه‌رانه‌وه و به‌ره‌وژوور چوونه‌وه. پاشان پياوچاكه‌كه كه دلئ زۆر له خه‌لكى ئاوه‌دانى يه‌يه‌شابوو، قامكى راست له سه‌ر ئەم رپوه‌زه‌ى داگرت و قه‌له‌شتى يه‌وه!

ته‌يموور گوتى:

– كورپه بابە ئەوه هەر حىكايه‌ته و هيجى دى...

شاهين گوتى:

– وانیه. ئەمن ده‌زانم راستى يه‌كه چۆنه: رۆژىكى هه‌ژديه‌يه‌ك خوى له رپوه‌زىكى گه‌وره ده‌هالئىيئ و به‌ دريشووكه دووفليقانه سووره‌كه‌ى كونىكى ده به‌دره‌كه‌ى ده‌كا، پاشان سه‌رى ده‌كونه‌كه‌ى ده‌ئى، رپوه‌زه‌كه‌ى به‌رز ده‌كاته‌وه و ده‌ى هينئ لپره‌ى

دادەنئى. كاتىك خەلكەكە ئەوەى دەبىنن، وەك ئەمرو هەر يەكەى بە لایەكى دا
هەل دین!

قاسم گوتى:

– ئەوەشيان هەر حىكايەتە!

باس و دمەقالەيەكى سەيرىيان لە نيو دا دروست بوو. هەر كەس لە سەر قسەى خۆى
سوور بوو. وای لى هات وردە وردە دەنگيان بە سەر يەك دا بەرز كردهوه. چى وای
نەما بوو قسە بە يەكتر بلین كە حەمەدۆك ناچار بوو خۆ تى هەل قوتینى:

– بئى دەنگ بن! دەلئى خوا لئى گۆريون! چ جياوازی يەكى هەيه ئەو رەو زە شىخىك
كونى كردبئى، هەژدەيايەك بە دريشووكەى قەلەشتبئى يەوه، يان شتىكى ديكە
بووبئى. ئىستا ئيمە بوخۆمان دە مەترسى داین و دەبئى بىر لە وە بكەينهوه چ بكەين!
خۆ ئەمشۆ لەو كونهى دا بمىنينهوه، هەموو رەق هەل دىين! ئىستا پيش ئەوهى هەوا
بە تەواوى تاريك بئى، دەچينه نيو دئى...

دواى ئەو قسەيه حەمەد لە كونه بەردەكەى هاتە دەر و بەرەوخوار پۆيى. بايەكى
وا توندى دەهات ئەو پياو بەهيزانەى بەلا دا دئنا. بەرد بە بەرد شوينيان
گۆيزتەوه و بە ماتەماتە خۆيان گەياندە نيزىك دئى. هينديكيان مابوو، حەمەد
راوہستا. هەموو گەيشتنئى و كو بوونەوه. حەمەد گوتى:

– دەچينه مالىكى، وا نەكەين لە برسان و لە سەرمان دەمرين!

مەلا فەرهاد گوتى:

– لە وانەيه بۆسەيان بۆ دانابينهوه. تەنانەت دوور نيه هەر ئىستا گەمارۆ درابين.

– نا، ئەگەر وا بوايه هەستمان پئى دەکرد...

– رەنگە ژاندرەمەكان لە نيو دئى خۆيان حەشار دابئى و لە نەكاو ليمان دەن. ئەو
دئيه سەير چۆل بووه، قەت شتى وام نەديوه و لەوانەيه ئەوه بوخۆى نيشانەى
مەترسى بئى. پيم وايە هەر بگەينه نيو دئى، ليمان دەدەن.

– بەلئى، بەلئى، دوور نيه. بەلام خۆ ناتوانين هەر ليرەش راوہستين. لانى كەم بۆ
ئەوهى سەرمانەمان با، با بجوولئين، بە وشيارى گەريك بە دەورى دئى دا لى دەين
و گوندەكەى تاقي بكەينهوه.

خولئيكيان بە دەورى گوندەكەى دا لى دا. حەمەد لە سەر ئەو باوهرە بوو كە بچنە
نيو دئى و خۆ بگەينه نە مالىكى، بەلام مەلا فەرهاد هەر پئى و ابوو بۆسەيان بۆ
داناونەوه. ئاخەرەكەى حەمەد گوتى:

– باشە ئەوه چ سوودئىكى هەيه كە ئيمە هەر بە دەورى دئى دا بخولئينهوه. خۆ لە
دەرى هەر ناخاويينهوه و لە سەرمان دەمرين. دەنا با بچينه دئيهكى ديكە،
دئيهكى نيزىك ئيرە...

رېڠاي گوندیکی دیکهیان گرتە بەر و رۆیشتن. نیوهشەوئ پووناکایی یهکیان له گۆرایی یهکی خوارهوه لئ وه دیار کهوت، ئەو جار سەگیکیش وه پری و به دواى وی دا یهکی دیش... به راستی هینده برسی بوون و هیندهیان سەرما بوو، نهیان دهزانی چۆن به سەر پێوه ماون. ئەو جار هیندیک هیز و هومیدیان هاتهوه بهر و ئیدی بیئ ئەوهی بېر له بۆسه و شتی وا بکهنهوه، داپه پینه خوارئ. بهو نیوه شهوهی چرای هه موو ماله کان داییسان. مائیکی گه وره یان له پیشه وه وه بهر چاو هات. له ده رگایان دا و ماوه یهک راوهستان، به لام ده رگایان لئ نه کرایه وه. هینده شه کهت بوون، نهیان ده توانی خو به سەر پێوه راگرن. دیسان لیان دایه وه، به لام هەر نه کرایه وه. هیندیک مات بوون و گوئیان راگرت. دهنگی ناله نالی له ژورئ ده هات. رۆسته مه کورد خه نجه ره کهی هه لکیشا، به کونی ده رگا دا ئالقه ره زی ده رگا کهی هه لگرت و هه موویان یه کجی چوونه ژوورئ. هه موو بنه ماله که له ده وری سۆبه ی ده جییه دا که تبوون هو ده یان نالاند.

حه مه د له سه ره خو گوتی:

– ئەو چی یه؟ هه مووتان نه خو شن؟

پیاویکی ریش سپی یان تی دا بوو، سه ری هه لئنا و له حالیک دا وه ک میژۆکه ی ده له رزی، هه ولئ دا قسان بکا، به لام نه ی توانی و ده جییه که وته وه. حه مه د گوتی:

– هیوادارم خوا چاکتان کاته وه.

پاشان چوونه مائیکی دیکه. له ویش هەر وا ده رگایان لئ نه کرایه وه، دورسون به نووکی خه نجه رئ، ئالقه ره زه کهی هه لگرت. که چوونه ژوورئ دیتیان خه لکی ئەو ماله ش هه موو که وتوون. ئاگری سۆبه که شیان دامرکابوو و ژووره که یان سارد بوو. یه کیک له و پیاوانه ی له وئ که وتبوون، هه ستا، بۆله بۆلئکی کرد، که ته نیا ئەوه نده ی لئ حالئ بوون:

– ژانده رمان... نایب ئەلیاس... بچن بۆ لای نایب ئەلیاسی...

له ده رگای شه ش مالی دیکه شیان دا، هه موویان هه ر ئەو مه ره ده یان به سەر هاتبوو. سه ره نجام گه یشتنه مالی نایب ئەلیاسی. له مالی ئەوانیش سۆبه که کوژابوو، هه موو بنه ماله که یان که وتبوون و ناله نالیان بوو. نایب ئەلیاس که چاوی به حه مه دۆک و هاوړییانی که وت بزیه کی هاتئ و گوتی:

– به خیر بیی، حه مه دۆک! گه وره ت کردین. یاره بی خودا هه ر بت پاریزئ، کورم. ئەتۆ سلامت بی، فه یدئ ناکا ئیمه له سه رتۆ هه رچی به سه رمان دئ، با بی. حه مه دۆک، رۆله، ئەتۆ له لای ئیمه هینده خوشه ویستی، ئەگه ر دروئکت ده لاقی راچئ، دلئ ئیمه ژانئ ده کا. ده زانی کاتیک تۆ و هاوړییانت لی ره ده بینم، چه نده سه ره رزم؟ ئەو کافره هینده ی لئ داوین، ته نانه ت که سمان توانای ئەوه ی نیه ئاوردووی بیئ و سۆبه که ش هه لکا! یاخوا به خیر بیئ. زۆر باش بوو هاتن! ده زانم

زۆر ماندوو و شەكەتن، بەلام چار نیه دەبی بۆخۆتان داری بیئن و سۆبهكەى هەلکەن. ئاوردووەكە لە قولینچیكى تەویلهى هەلچنراوه. بەلام رۆله، تەهنگەكانتان لە خۆتان دوور مەكەنەوه، چونكە ئەو پیاوكوژە لەو دەوروبەرەى دەخولیتەوه و خوا دەزانى ئیستا خەلكى چ گوندىكى داركارى دەكا!

هەمزە و شاهین كە هەردووکیان كۆنە شوان بوون و لە وانى دییان كەمتر شەكەتى پێوه دیار بوو، دەسبەجى هەستان، ئاوردوویمان هیئا، سۆبهیان پڕ کرد و زۆرى پێنەچوو ژوورەكە گەرم دا هات.

نايب ئەلیاس گوتى:

– چایهكیش لى نین. كەترى و چادان و شتى وا لەو گۆشەیهن. خەجالەتین كە ئاوا قەدرى میوانى دەگرین و ئیوه بۆخۆتان زەحمەتەكە دەكیشن، بەلام بە داخهوه وهك دەبینن ئیمە كەسمان ناتوانى لە جیىخۆى هەستى. ئەو بی دینه لاقولهتەرى هەموومانى تیککردۆتەوه.

لە حالیک دا میوانەكان دەهاتن و دەچوون و خەریكى ئاماده کردنى جەمى بهیانی بوون، بنەمالهى نايب ئەلیاسى بالنجیان وه بەر پىشتى خۆیان دابوون و و به شەرمهوه چاویان لە هەلسوورانی ئەوان دەکرد.

نايب ئەلیاس گوتى:

– ئەو كابرایه بە راستى باهۆزه، كە هات هەموو خەلكى ئەو گوندى تیکهوه پێچا و یهكى بە سەر پێوه نەهیشت. پیاو، ژن، منداڵ، گەوره و چووکی هەموو گۆج و ئیفلج کردن! پشیلەكانى بۆ گیرابان، ئەوانیشى داركارى دەکرد! بە راستى وهك بۆرانیكى توند لە گوندى ئیمەى دا! ئای خوايه چى بە سەر هیئاین. بەلام دیسان با وهبیرتان بیئمهوه، بۆ خاترى خۆای تەهنگەكانتان با لە بەر دەستان بن، لە سەر خواردنیش با لیتان دوور نەبن! ئەو مەلعوونه دوور نیه بگەریتەوه... لە بیرت بی حەمەدۆك، هەر دیتت، دەبی بىكوژى!

حەمەد و هاوڕیپیانى لە بن سۆبهكەى دانیشتیبوون، شووشە سەهۆلى سەر برۆ و سمیلیان تاویك بوو كەردبوویهوه و جل و بەرگەكانیشیان خاوبوونەوه. ئەو جار بۆگەنیوى لەش و جل و بەرگەكانیان ژوورەكەى پڕ کرد. نايب ئەلیاس دەسبەجى هەستى بهوه کرد و بۆ ئەوهى میوانەكانى خەجالەت نەبنهوه، گوتى:

– نارهەت مەبن كورپینه! ئیمە كاتیک لە كیوى ئەللاھەئەكبەرى شەرمان دەکرد، لە بەر بیئاویان زۆر لە ئیستای ئیوه چلكنتر و دژوینتر ببووین. ئیمەش بۆگەنیومان لى دەهات و لەشیشمان پڕ بوو لە كیچ و ئەسپى!

پاشان بزەیهكى شیرینی هاتى و دووپاتى كردهوه:

– هیچ خەمتان نەبی! ئەوپەرەكەى سبهى، یان دووسبهى مامه نايب ئەلیاسى خۆتان دەكهویتەوه سەرپێیان، جا ئاوتان بۆ گەرم دەكا، لفةكە و سابوونتان دەداتى

و پیتان خۆشه له بهیانییهوه تا ئیوارێ هەر خۆتان بشۆن. کاتیک ئەمن بۆخۆم له شەپێ بووم، جارێکیان بریندار بووم و دوای ئەوهی برینهکەم چاک بۆوه، چوومه حەمامی نەخۆشخانەکە و پۆژیکێ تهواو هەتا ئیوارێ هەر خۆم شوت. ئەگەر لێیان گەرابایەم پێمخۆش بوو سێ شەو و پۆژان نەهاتیامە دەر و هەر خۆم شوتبا. لێرە دا له نهکاو ئەو باسە ی برییهوه و پرووی دە مەلا فەرهادی کرد:

– ئەرێ خۆ پیتان نەگوتم ناوتان چییە! ئەتۆ دەبی مەلا فەرهاد بی، وانیه؟ مەلا فەرهاد پێکەنی و گوتی:

– بەلێ، وایه.

– ئەتۆش قاسمی؟ ئەتۆش تەیموور یۆرۆکی و ئەوهش که لهو بەری دانیشتووه، شاهینە، وایه؟

– نایب ئەلیاس، وا دیاره هەمووان دەناسی!

– هەموو کەس دەتان ناسی، کورە ئازا چاوپرەشەکانم! ئیستا با پیتان بلێم: ئەو ژوورە ی سەرەوه هەنگوین، پەنیر و پۆنی کەرە ی لێیه... بچن بێن و بخۆن! بەیانیش مامە ئەلیاستان مەرپێکی چاکتان بۆ دەکوژیتەوه!

هەمزە نانەکە ی له سەر مەجومعەیهکی مسی گەرە دانا و هیئای. حەمەد و هاوڕێیانی دەستیان بە نانخواردنی کرد. هیئە برسی بوون، شەویلکەیان وهک ئاشی دەگەر و پاروو بە دووی پارووی دا دە زاریان دەنا. ئەلیاس یهک – دوو سەرینی دە بەر پشتی نابوون، له سەر دۆشەکەکی دانیشتبوو و تییانەوه رامابوو:

– لهسەرەخۆ بخۆن پۆلەکانم! ئیوه چەند پۆژە هیچتان نەخواردوه و زۆر برسین. کەسیکیش ئاوا برسی بی، نابی زۆری بخوا. چونکە زگتان هەلەمسێ و دەگیری! ئەو کات ئەگەر باهۆز بیتهوه ئیرە، ناتوانن شەری له گەل بکەن و هەمووتان وهک کەوی هەلۆهەدای نیو بەفری دەگری...

کاتیک حەمەد و هاوڕێیانی له خواردنی جەمی بهیانی بوونەوه، قاوه لێتوون بوو. نه کووپه هەنگوینی تی دا مابوو، نه پیسته پەنیر و نه تەبەک نان. هەرچی هەبوو خواردبوویان. ئەو جار هەموویان خەو دای گرتبوون و له بن سۆبە ی به دیوارییهوه ویژینگیان دەدان. وا دیار بوو ئامۆژگارییهکە ی نایب ئەلیاسیشیان له بیر چوو بۆوه. کاتیک ئەلیاس بیری لهو کەمتەرخەمییهیان کردەوه، توورە بوو و گوتی:

– بروانه، بروانه، ئەو جووچکە کەلەشیرانە! یانی به راستی ئەو حەمەدۆکە، هەمان چەتە ی به نیوبانگە؟ خۆ وه لاهی ئیستا سەر جووخەیهک له گەل دوو ژاندرەمە ی پووتەلە لێیان وه ژوور کەون، هەموویان دەگرن، پەتیان دە ملی دەخەن و به دوای خۆیان دا بەرهو شار پەکیشیان دەکەن.

نایب ئەلیاس زۆر لهو کەمتەرخەمییهیان توورە بوو و هەر چی به سەر زاری دا هات، گوتی، بەلام له نهکاو رقی نیشتەوه، خاوبۆوه و که زیاتریان لی ورد بۆوه،

زگی پێیان سووتا و بیری کردەو: خودا دەزانێ ئێو بەستەزمانانە دەو بەفر و بۆرانەیی دا بە بێ خەو، خواردن و خواردنەو، چەندە پڕۆیشتوون، چەند ماونەو و چەندە شەکەت و ماندوو بوون و ژاندرمەشیان هەر بە دوووە بوون. ئێو جار فرمیسکی لە چاوان هاتنە خوار و لە ژێر لیوی یەو گوتی:

– یاغیگەری سەخت و ناخۆشە و کاری هەموو کەس نیە... کابرای یاغی روحی لە سەر بەری دەستی یەتی... باشە بەو حالەش چەتە چیی پێ دەبێ؟ لە خۆرا ئێو کوێرەوهری و چەرمەسەری یەیی بۆ قبوول دەکا؟
لە خۆو دووپاتی کردەو:

– لەخۆرا! بەلام چەتە هەر نابێ! هەتا دنیا هەیه یاغیش هەر دەبن! خەلکی وا هەر دەبن، چەک بە دەستەو بگرن و لە شاخی دەن!

ئێو جار لە دلی خۆی دا گوتی، ئێو شانازی یەکی گەورەیه حەمەدۆك میوانی منە. هەموو کەس ئێو شانازی یەیی پێ نابێ... ئێو جار وردە وردە ئیشتی لاقەکانی لەبیر چۆو و بە دەم ئێو چەشنە خەیاڵ و فکرانەو چوو خەویکی قوولەو.

کاتیکی حەمەد و هاوڕێییانی وە خەبەر هاتن، نایب ئەلیاس هەستا بوو. لاقی هیشتا تا رادەیهکی هەر ئەستوربوون، بەلام جووتیک گۆرەویی میرزایی جوانی هەل کیشابوون.

حەمەد و هاوڕێییانی ئاویکیان بە دەم و چاویان دا کرد. ژنەکانی نایبی و بووکەکانی هەستا بوونەو و خەریک بوون نانیان بۆخۆیان ساز دەکرد. بۆنی قاوێ تازە لێنراو ژوورەکەیی پێ کردبوو. نایب ئەلیاس حەمەد و هاوڕێییانی برده ژووری میوانان و گوتی:

– ئاومان بۆ گەرم کردوون. ئیستا کاتی ئێو یە بە نۆرە بچن و خۆتان بشۆن. دە خەمی سابوونیش دا مەبن و هەرچەندی پێتان خۆشە بە کاری بێن. لەمیژ نیە گۆنی یەکی پێم سابوونی سپیی بۆخۆش لە ماراشی را بۆ هاتو... کاتیکی خۆتان شوت، هەموو وەک لە خەلیفی میژنەگۆینی هاتبەنە دەر، بۆنی هەنگوینیتان لێ دێ! هەتا دواي نیوهرۆیه هەموو خۆیان شوت و دوايه هەستیان دەکرد وەک بالندەیی سووک بوون.

نایب ئەلیاس بەرانیکی گەورەیی بۆ کوشتنەو. خیزانی پلاو و گۆشتیکی چاکی ساز کرد و کولێرە ناسکەشی کردن. لەو کاتە دا ئاغای دێیه کەیان بە کۆلی هیئا. پیاویک لە کۆلی کردبوو و چەند جووتیریش کە تا رادەیهک باشتەر بپوون، لە گەلی بوون. ئەوانیش هاتن، لە گەل حەمەد و هاوڕێییانی دانیشتن. خەلکەکە بە چاوی پێز و خۆشەویستی یەو لە حەمەدیان دەروانی و سەرەرای ئێو بارودۆخە ناخۆشەیی تی دابوون، خۆشحال بوون، کە بە دیداری حەمەدۆکی شاد دەبن. هەموو بە یەکەو،

بەكاوهخۆ نانیاں خوارد و پاشان ویرای شوکری خودای، سوپاسی کابانیاں کرد که ئەو چیشته خوشەى بۆ ساز کردبوون و ھەر وەھا سوپاسی خانەخویشیاں کرد. ئەو جار نايب ئەلیاس ھیندیکی دیکەشى لە بەسەرھاتی خۆی بۆ گیرانەو و گوتی: - ئەمن دە شەرئ دا بە ديل گیرام و لە ماوەی دیلی یەكەم دا کاریان پێ دەکردم، رینگایان پێ خوش دەکردم، بەردیان پێ دەشکاندم و سەنگەریان پێ ھەل دەکەندم، بەلام ھەرگیز کەسم خراپتر لەو باھۆزەى نەدیوہ. ئەو کابرایە ھەر پێی خوشە خەلکی ئازار بدا و بیان شکیئى. پێی وایە ئەو خەلکە بنیادەم نین، بايەخ بۆ کەسایەتیی ھیچکەس دانائى، پێی وایە کەس مێشیش نیە! مێرووش نیە، کرمیش نیە! وەك شیتان چاو لە پیاوی دەکا. دیارە کەسیکیش کە بە دايم ھەر خەلکی ئەشکەنجە و ئازار دەدا، ھەر شیتە ئیدی! ھیچ بنیادەمیکی ئاسایی پێی خوش نیە خەلکی دیکە ئازار بدا، بەلام ئەو کەیفی بە ئازاردانی خەلک دى. ئەمن لە زۆر بەرەى جوړاوجۆر شەرم کردوہ، بەلام زالمتر لە وەم ھەر نەدیوہ! شتیکی روونە کە ئەمن بە دژى دیوہزەمیەکی ئاوا کە ئیمەى پێ ئینسان نیە، رادەوہستم. ئاخ، لە بەر چاوی ئەو چەشنە کەسانە بايەخى ئیمە لەو ھیسترانە کەمترە کە بارى گورھانەکەیان لى دەنن. ئەو پیاوکۆژە خوینمژە کاتیک دەنگی نالەنالی ئیمەى دەبیست، کەیفی ساز دەبوو و چاوی دەسووران! نەخیر ھیچ کەس وەك ئەو کابرایەى زالم، ناپیاو و بیشەرەف نیە... لەو کاتە دا کە پیاوہکانى بە داران لە بەرى لاقیان دەدام، ئەویش بەنووکە شەپان و ھرمگەرپاویە، نە سەرى دەپاراستم، نە سینگم، نە دەموچاوم و نە زگم، ھەر کەفى دەچاند، جنیوی دەدان و لى دەدام!

کاتیک باھۆز لە شاری وەدەر کەوت، لە گوندیکی خوش، کە کەوتبووہ سەر رینگایەى، لای دا و گورھانە ژاندەرەمەکەى دە نیو دیی کرد. کاتیک ژاندەرەمەکان لە گوندەکەى وەدەرکەوتنەوہ، دییەکە یەك کەسى وای تى دا نەمابوو بتوانى بە سەر پێوہ راولەستى. ئیدی ئەو جار سەرھەنگ عەزمى ھەتا تووشى دەستەى ھەمەدۆکی دەبوو، سەرکەوتنى وەدەست نەدینا، ھەمەد لە دەستى دەرباز دەبوو، یان پیاوہەکانى بریندار دەبوون و تى دا دەچوون، بەربینی بە جووتیران دەگرت، خەلکی دییەکی بە تەوای شروشیپړیو دەکرد و داخى دلئى خۆى بە وان دەرشت. دەى گوت چ جیاوازی یەکی ھەبە؟ خەلکی ئەو گوندانە ھەموویان درۆزن و کافرن و ھەموویان بە ژن، مندال، گەورە و چکۆلەوہ ھەمەدۆکن.

بەو شیوہیە باھۆز دە بیری ئەوہ دا نەبوو کە بەزەبى بە دیھاتی یان دابى و لییان خوش بى. دەى گوت ھەمووان بنەبەر دەکەم.

جووتیرەکانى توورپووسى دە ترس و دلەراوکییەکی سەیر دا دەژیان. ھەرچەند بەفریکی زۆر دە عەرزى دا بوو، بە دايمەش کرپوہ و بۆران بوو و سەرما ھەشرى

دەکرد، کاتیک دەیان بیست ژاندرمه بەرەو دێیه کەیان دین، دێیان چۆل دەکرد و هەل دەهاتن. دەچوونە دێیه کی دوور، یان خۆیان لە نیو ئەشکەوتان دا حەشار دەدا و یان شۆردەبوونەو بەو لای چوکووراویە. خەلکی گوندی کونە بەردیش قیروسیایان لە مأل و حالیان کردبوو و پێش ئەوەی باهۆز بگاتە ئەوئ، هەلاتیوون و هیچ کەس نەیدەزانی چووبوونە کوئ. تەنیا ئەوە پوون بوو کە گوندە کەیان چۆل کردبوو و بەپێی ئەو هەوالانەش کە بە دوای یەک دا بڵاو دەبوونەو، زۆر گوندی دیکەش چۆل کرابوون و کەس نەیدەزانی خەلکە کە چی یان بە سەر هاتو.

مەسەلێکی کۆن هەیه دەلئ: ترس ئەگەر زال بوو، هەموو شتیک تیک دەشکینئ، تەنانەت شاخەکانیش خۆی لە بەر ناگرن. سەر هەنگ عەزمیش هەر مەبەستی ئەو بوو ئەو جووتیەرە درندانە لە ترسان دلێان بتوئ. دەی گوت دەبئ وایان لئ بکەم، ئاوات بۆ سەر دەمی مراد پاشای گۆرکۆل بخوازن. گۆری گیانیان بئ! ئاخەر کە ی بۆخۆیان وایان لئ دئ حەمەدی دەگرن و بە دەست بەسراوی دەیدەن دەست وی. بەلئ، ئەو جووتیەرە ئاوان ئیدی! جاری وایە بۆ ئازایەتی یە کەسیان ناگاتئ و هیندی ک جاریش لە هەموو خەلکی دنیا یە ترسە نوکترن.

– هەموو عارف سایم بەگ بوو ئەو کابرا درندە یە دە ئیمە بەردا. خۆ ئیمە شتیکی خراپمان نەکردو! تاوانمان چی یە؟ ئەمن عارف سایم بەگی دەناسم. دیتوومە. دەزانم چەندە لەخۆبایی یە. بریا هەردووک چاوم کویر بووبان و قەتم نەدیبا یە! بە چاوی سووک لە خەلکی دەروانئ، وەک بەردت پئ دادا وایە! ئەمن پیمخۆش نیە کەس بکوژم، چونکە کوشتنی بەندەکانی خۆی بە رەوا نازانم، تەنانەت ئەگەر زۆریش خراپ بن! ئەمن زۆر شەرم دیون و ئیدی لە شەر و خوینپرشتن بیزارم، بەلام بە دل پیمخۆشە ئەو کابرایە ی، ئەو عارف سایم بەگە ی بکوژم. ئەو شتانە هەموو دە بن سەری وی دان.

لە بەری پئی را هەتا تەپلی سەری توورە یی لئ دەباری:
– حەمەدۆک، کورم، بە هیچ شیوێ یە ک لە تۆ توورە نیم! ئەو گرینگ نیە کە لە سەر تۆ ئاوا بە سەر ئەو خەلکە ی دینن. خودا و پێغەمبەر بە شاھید دەگرم خۆشم دەویئ! ئەو کاتەش کە ئەو کابرایە لەسەر تۆ بئ ریزی پئ دەکردین و لئی دەداین، هەر خۆشم دەویستی! ئەتۆ ئەوە ی دەکە ی، کە دەبئ بی کە ی! ئەتۆ رینگای خۆت هەل بژاردو و گەرانهوت نیە! دیارە ئەتۆش بە رۆژی خۆی یان گوللە یە کت وئ دەکە وئ، یان لە دار دەدریئ! لەو هتا دنیا هەیه، کەس نە ی دیو پیاوی وەک تۆ بە پیری، بە کوخە کوخ و جری جری دە جییە دا بمرن! بۆخۆشت ئەوە ی دەزانی ئیدی؟
حەمەد پئ کەنی و گوتی:

– بەلئ، دەزانم.
– بەلئ دەزانی، بەلام لە شاخی دەمینیو و ستمکاری وەک عەبدیخانی دەکوژی...

- بەلئى...
 - بەلام وا بزنام ئەو جار دەرباز نابى. باهۆز زۆر درندهيه...
 - بوخۆشم پييموايه.
 - جار جار بىر لهوه ناكهيهوه لهوانهيه چۆن بمرى؟
 - بوچى، زۆر جار بىرى وا دهكهمهوه.
 - هەر خوا بوخۆى دهزانى تا ئىستا چەند جار مردووى!
 - زۆر جار! ئەوان هەموو رۆژى جارێك ئەمن دەكوژن...
 - لىره، له شاخى، پياو تا جارێك زیندوو دەبیتەوه، هەزار جار دەمرى.
 - بەلئى، ئەوه مەسهلێكى كۆنه و راستيشه.
 - كه وا بوو گويم لى بگره، بزانه چت پى دهلیم، حەمەدۆك!
 - گويم لیتە، مام ئەلیاس.
 - ئەو گوندە چۆلكراوانه... زۆر باش بوو نەچوونە نيو گوندى كونهبەردى. با پیت بلیم، دوور نیه هەر كام لهوگوندە چۆلكراوانه بۆسهيهك بن. باهۆز له وانیه له هەر شوینێكى كۆمهلیك له پیاوهكانى خۆى دامەزراندبى و بۆسهى بۆ دانابنەوه. له هەموو شوینێكىش به سانایى دەتوانى تەلەتان بۆ دانیتەوه. دەزانى بۆ؟ چونكه گوندەكان كەسیان لى نەماوه وشيارتان كاتەوه. ئەو جار كارى ئیوه زۆر سەختتر دەبى، حەمەدۆك. باهۆز هەول دەدا كانییهكانى دەوروبەرت وشك كا، هەتا ئاخەرەكهى وات لى بى وهك ماسى كه ئاوى به سەر دا وشك دەبى، له وشكایىیه زار داچىرى و ئیدى تەنانەت بۆ گرتنت پيوستى به دەستدریژکردنیش نەبى و بوخۆت بچیه بهر دەستى.
 - بەلئى، دەزانم، ئەوه تاكتیکى "عەرزى سووتاو"ى پى دهلین...
 - بزى حەمەد، خوا بت پارێزى. رینگاکەت رینگایهكى راسته. رینگایهكى پىروژه.
 - خوا تۆش بپارێزى، مامه ئەلیاس!
 - خەلكهكه كاتێك بیستیان تۆ لىرهى، هەموو ژانى لهشى خویان له بىر چۆوه. پىیان خۆشه بت بینن.
 - زۆر باشه، پیتباشه گەرێك به دى دا بگەرپین و چاکوخۆشىیهکیان له گەل بکهین؟
 - ئاوا زۆر باش دەبى و هەموو دەت بینن.
 - بەلام با له پيش دا ريشم بتاشم. پيمخوش نيه خەلك ئاوام بینن.
 - راست دهكهى. ئىستا سەرتاشیكت بۆ بانگ دهكەم. هەر ئىستا.
 - ناردى سەرتاشیكى لاویان هیئا. كورەكه له كاتێك دا فلچەى بهكهفى به ردینى حەمەدى دا دینا و ردینى دەخوساند، سەرى برده بن گوێى و گوتى: "ئەمن له

یەكێك له دهسته حەمەدهكان دام". ئەویش دارکاری كرابوو و لاقی هێندە دێشان كه به زحمەت خۆی به پێوه رادهگرت.

دوای ئەوهی چەتەكان هەموو ریشیان تاشی، رەخت و تەفەنگیان له خۆ بەستن و چوون بۆ نیو دێی. بەشێکی بەرچاو له خەلكەكه له نیوهراستی دێی كۆ ببوونەوه و ئی دیکەش هەر وا دەهاتن. هەموویان دەشەلین و ئی وا بوو به گۆچانی دەروویی. حەمەد و هاوڕێییانی له سەر كانییە راولهستابوون. كانییەكه له بن دار پەلكێکی گەوره دەهاته دەری. ئاوهكه بەستبووی.

نایب ئەلیاس گوتی:

– خوشكان و برایان، ئەوه حەمەدۆكه.

– هێچكەس نه یەك وشەى به زاری دا هات و نه بزووت. بێدنگ راولهستابوون، دەنگی هەناسەكێشانی شیان نەدەهات. نایب ئەلیاس قۆلی دە قۆلی حەمەدۆکی كرد و كێشای. حەمەد له گەلی رۆیی، چاویكێشی هەر له لای حەشیمەتەكهی بوو و هێندێك ئالۆز ببوو. خەلكەكه بێ ئەوهی بێدەنگی یەكەیان بشكێنن، بلاویان كرد. ئەلیاس له دەوری جھێلییە دا راولهستی یەكی كارامە بوو. پاشان بردبوویانە بەرەى شەر، نوۆ سال له وئ مابوو و به ئەنگیوہیەکی چاك ناوبانگی دەركردبوو. ئیستا لیڕه، له گوندەكهی خۆی مەردار بوو و مالاتی بەخێو دەکرد. مەر و جوانهگای نایب ئەلیاسی بەناوبانگ بوون. ئەلیاس دەولەمەند بوو و ژیانێکی خوشی هەبوو. هەر وا كه قۆلیان دە قۆلی یەكتر دا بوو و بۆ لای مائی دەچوونەوه، مام ئەلیاس له سەرخۆ به حەمەدی گوت:

– با پیت بلیم، عەزمی باهۆز له ئەستۆی من. شەرت بێ سەد گیانی هەبێ، یەکی پێنەیهلم. دیاره ئەو منی نەكوشتوه، بەلام شكاندوومی و سووكایەتی پێكردووم. وای لیكردم له بەر چاوی مال و مندالم و دەروجیرانم وەك سەگ بفروووسكێنم. ئابرووی بردم.

حەمەد هەولێ دا دژایەتی بریارەكهی بكا، بەلام نایب ئەلیاس نەهێشت قسە بكا و گوتی:

– هەر بۆیەم پێگوتی كه ئاگادار بی. قسە لیكردنیشتی ناوی، بەلام ئەوه له بەینی من و خۆت دایه و نای دركێنی...

– تێدەگەم، نایب. بەلێنیشت پێدەدەم كهس لیمنازانی...

– زۆر باشه، ئەوه دلنیا بووم كه ئەو نەهێنییە دەپاریزی... ئەری، پیموايه مەلا فەرهاد زۆر پیاوی چاكه، وانیه؟ حەمەد وەلامی دایهوه:

– ئەریوہللا، نایب ئەلیاس. مەلا فەرهاد دلێ زۆر گەورەیه، هەرچەندی بلێی گەورەیه و پڕیشە له ریز و خۆشەویستی. پیاویکی یەكجار ئازاشه. له ژیانم دا

پیاوی ئاقل و پاکی وهك ویم نه دیوه. مامه ئەلیاس هیندیك جار دهروونم دهشیوی، دهترسم و هه موو گیانم دهله رزی. لهو پوژهی دهترسم ئەو بکوژی. به دل پیم خو شه دهست له زیانی یاغیگه رییه بکیشیته وه، بچیته شوینیکی دوور و له وی مه لایه تی خوی بکا، زنی بیئی و مالومندالکی هه بی. سه د جاریشم قسه له گه ل کردوه و ئەوانه م پی گوتوه، به لام ئەو قهت هه یچ نالی و به قسه شم ناکا.

– ئەویش دهستی پی لهو کاره ی هه ل ناگی ری. ئەویش ده زانی ده بی هه زار جار بمری، تا جاریک زیندوو ده بیته وه... ئەویش وهك خو ته ... له خو را ئازاری مه ده و فکری ئالوز مه که. ئەگه ر بوخوی پیتر پی خو ش بووبایه، مه لایه تی چی؟ ده ی توانی بی به موفتیش! ده ی توانی خانوو و سامانیکی باشی هه بی... به لام بوخوت ده زانی که چه نده خه لک لهو شاخانه، لهو ده شته پانوبه رینه ی خواری و له هه موو ئاناتولی ده چه وسینه وه. ئەو هه موو هه ژاران هه بینی که نانی شه وییان نیه و له برسان خوین ده گرین...

– به لام ئیمه سوودی کمان بو وان نیه و زیانی شیان لی ده ده یین. دیتوته له سه ر ئیمه چی یان به سه ر دینن؟ هه ر ئیستا له سه ر کانی یه، کاتیك ئەو خه لکه م لهو حاله ی دا دی، ئەوه نده به خو دا شکامه وه، که نه مویرا چاو له چاویان که م. وهخت بوو له شه رمان بمرم. پیم خو شبوو عه رزه که له بن پیم قه لشیباوه و قووتی دابام!

– له هه له دای هه مه د! وانیه! ئەوان زو ریش هه ستیان به سه ربه رزی ده کرد. نه تدی جلی چه ند جوانیان ده به ر کردبوو و خو یان رازاندبوو؟ سه رنجت نه دایه ژنه کان ده سمالی پووله که داریان به سه ریان دادابوو، کچه کان و ژنه جحیله کان ده سمالی سوور و ژنه پیره کانیش ده سمالی سپی؟ هه مه د پی که نی:

– به راستی ئەوه شتیکی جیگای سه رنج و سهیره!

– به لی، هه ر وایه!

کاتیك چوونه وه ژووری میوانان، دیتیان ژووره که پره له خه لک. وه لی دو رانی گۆرانی بیژ سازه که ی به دهسته وه بوو و چاوه پروانی وان بوو. کاتیك هه مه د هاته ژوور، هه موو خه لکه که یه کپی له به ری بلیند بوون. هه مه د هینده ی شه رم کرد، نه ی ده زانی چ بکا. باشه ئەو خه لکه بو ئەویان هینده پی گرینگ بوو؟ بو هینده یان ریژ ده گرت؟ بوچی وهك برای خو یان و کوری خو یان خو شیان ده ویست؟ هه ر چی بیری ده کرده وه، وه لامیکی بو ئەو پرسیارانه نه ده دوژی یه وه.

کاتیك هه موو له جی خو یان دانیشتنه وه، گۆرانی بیژ که سازه که ی به سینگ یه وه نا و به دهنگیکی خه مبروین له گه ل نه وای سازه که ی دهستی به گۆرانی گوتنی کرد. ده گۆرانی یه که ی دا باسی هه مه دوکی ده کرد و پی هه ل ده گوت. ده ی کرده هه لوی چیا به رزه کان و سه رههنگ عه زمیشی ده قوره ره شیوه ده برد. هه ر به ندیکی بو

حهمه دى داده نا و يه كيش بۆ سه ره ههنگ عه زمى. حه مه د پاك بوو، جوان بوو، باش بوو و ئازا بوو و له به رامبه ر دا سه ره ههنگيش دلره ق بوو، سته مكار بوو، ناحه ز بوو... حه مه د به و گۆرانى يه ي شى وابوو، شه رمى ده كرد و هه موو گيانى ده ئاره قه ي دا شه لال ببوو. ناچار سه رى برده بن گوئى مه لا فه رها دى و به سرته گو تى:

- كاكه گيان، تۆخوا داواى لى بكه ئه و گۆرانى يه ي نه لى.

مه لا فه رها د هيندك دهنگى به رز كرده وه و گو تى:

- كاك وه لى، پياوى چاك به چيدى ئه و گۆرانى يه ي مه لى! بپروانه! نه تديوه حه مه د چه ندى ئاره قه كرده؟ حه مه د ئه و چه شنه پى هه لگوتنه ي به كه يفى نيه... وه لى دۆران به ناره حه تى يه وه گو تى:

- ناتوانم بى برمه وه! ناتوانم! خو من نو كه رى بابى ئيوه نيم! ئه من شايه رم و له هه ر شوينيك چم پى خو ش بى، ئه وه ي ده ليم! پيم خو ش بى، ده توانم شتى خراپيش به حه مه دۆكه كه ت بليم!

- ده زانم...

- كه س بوى نيه خو ي ده كارى من هه ل قوتينى! حه مه دۆكيش بوى نيه!

- به لى، بى گومان...

ئه و قسانه حه مه دۆكيان هينده ي ديكه شى وان د و روخسارى سوور هه ل گه را. ئه و جار مام ئه لياس هه و لى دا وه لى رازى بكا ئه و گۆرانى يه ي نه لى:

- وه لى، له بىرت بى حه مه دۆك ميوانه!

وه لى به دهنگى به رز گو تى:

- به جه هه ننه م ميوانه!

پاشان چوو بۆ لاي ده رگا و ويستى وه ده ركه وى، به لام له پى را وه ستا و گو تى:

- با ئه وه ش بليم، ئه و حه مه ده هه ر بسته منداليكه و هيج وه ك حه مه دۆكى ناچى! ئه وه نابى حه مه دۆك بى! خودا ده زانى ئيستا حه مه دۆك له كوئيه و له گه ل چ دوزمنيكى زالم شه ر ده كا! وه للا هى سى سى وان له سه ر يه ك دانى، به قه د وه ي ده بن. ئه گه ر كه سيك كه له سى سى وان به رزتر نه بى، ببسته حه مه دۆك، ده ي ئه وه هه ر كه س بۆخوى حه مه دۆكيكه!

پاشان وه ده ركه وت. له ده رى هه ر له نيو به فرى دا راوئچكه ي ده كرد و له به ر خوئيه وه ده ي گو ت:

- له هه وه ليوه هه ر پيم وابوو ئه وه وه ك حه مه دۆكى ناچى! ئيستا ئه و شاخانه پى رن له حه مه دۆك! هه مويان شين! ئاخىر بسته منداليك چۆن ده توانى حه مه دۆك بى؟ حه مه دۆك دريژ و به خو وه يه، ده لى حه زره تى عه لى يه، رۆسته مى زاله، كوئىرؤغلى قاره مانه! كه س ناتوانى پيم سه لمينى ئه وه حه مه دۆكه!

" حەمەدۆك هیزیکە دە سروشت دایە - پشتینەکە ی ئاسنە. کاتیك دەروا، زهوی دەلهرزیتەوه - گۆل لە خوشیان دەپشکوون. لە بەر وی ئاو رادەوهستی - هەلۆ لە ئاسمانی لەنگەر دەگرن. ئەسپی مردوو زیندوو دەبنەوه - چل سوارە ی غەیبی و حەوت سألحان دەیانبەنە لای خویمان! خدری زیندە بە ریشی جوانی یەوه بە دوا ی دا دەروا - ئەو سواری ئەسپەکە ی بوو و - بە سەر ئاو ی دا دەروا! لە پشت ئەو رەوهزە بنهوشی یانە - حەمەدۆك شەرپ دەکا - سمیلی دریزن و شوپ بوونەوه. چاوه رەشه جوانەکانی ئاورینگیان لی دەبیتەوه! ئەو نانی هەزارانە - هومییدی داموانە! ئەو هەتیوه چلمنە کوپرەمووشەیه کوا دەتوانی ئەو بی؟ حەمەدۆك شیرە - سولتانی ولاتی ئیمەیه! پیاوچاکە - ئینسانە - ئازاری بە میروو و بالندەش ناگا!

وهلی دۆران سەری بەردابوو. ملی رپیە ی گرتبوو، هەر دەروپی و لە بەرخۆیهوه دە ی بۆلاند، هەتا گەیشته گوندیکی دی. ئەو توورەبوونە وای لی کرد بەرپیوه گورانی یەکی گالتە ی دروست کرد. لەو گورانی یە ی دا گالتە ی بەو حەمەدۆکه قەلبانە دەکرد، که بە هەموویان بە نینۆکیکی حەمەدۆکه رەسەن و گەورەکە ی نەدەبوون. کاتیك گەیشته مزگەوتی گوندەکە ی دیکە، تەنانەت بی ئەوه ی سلاویش لەو کۆمەلە خەلکە ی بکا، که لە وئ بوون، سازەکە ی دە باوہشی گرت و دەستی بە پئەلگوتنی حەمەدۆکی کرد، حەمەدۆکه رەسەنەکە، ئەوه یان که هەر ئیستا لە پشتەوه ی رەوهزە بنهوشی یەکان شەرپی لە گەل دوزمنان دەکرد، ئەوه یان که پشتوپەنای ستەم لیکراوان و هومییدی هەزاران بوو. لە گورانی یەکە ی دا ئامۆژگاری خەلکی دەکرد، که هەر کەس هات و گوتی ئەمن حەمەدۆکم، باوہری پئەنەکن! باسی ئەوهشی کردبوو که لە مالی نایب ئەلیاسی چاوی بە کابرایەکی کەلەکباز، شەرمیون و خوپاریز کەوتو، که خوی لە لای خەلکەکە ی کردۆتە حەمەدۆک، بەلام ئەوهندە ی غیرەت نەبوو سەری هەلیننی و چاو لە خەلکی بپری. ئەو بەشپۆه یەک لاسای دانیشن، هەستان و قسەکردنی بە شەرمەوه ی ئەو کابرایە ی دەکردهوه، که خەلکەکە هەموو پئەدەکەنین... وهلی دۆران ئەوهندە ی کەیف بەو گورانی یە تازەیه ی دەهات، که لەو دبیەش بەند نەبوو، تەنانەت چایەک، قاوہیەک، یان پارووه نانیکیشی نەخوارد، هەستا خوی پپچایەوه و بەرەو دبیەکی دیکە وەرپ کەوت. لەخوشیی گورانی یەکە ی وا دەروپی دەتگوت بالی لی پرواون، هەر دەرویشت، لە بەرخۆیهوه نارە ی دەهات و بەندەکانی گورانی یەکە ی زیاتر راستەوپاستە دەکردن...

دوا ی ئەوه ی وهلی روپی، نایب ئەلیاس بە حەمەدی گوت:
- کورم وهلی کورپکی بەستەزمانە، گوپی مەدەیه! ئەو بویە توورە بوو، چونکە پپی وابوو ئەتۆ وەک حەمەدۆکەکە ی وی ناچی. بە راستیش ئەتۆ زورت جیاوازی لە

گەل ئەو حەمەدۆكە ھەبە، كە ئەو لە بیری خۆی دا دەی بیینی! ئەو پێی خۆش نەبوو
واز لە حەمەدۆكەكەى نێو خەيالى خۆی بیینی و ئەتۆی لە جیگا دابنی، ھەربۆیەش
قسەى مەلا فەرھادی بۆ بوو بە بیانوو و ھەستا پۆی...
حەمەد ئەوھى پێ سەیر نەبوو، ھەربۆیە ھیندیك لە بەر خۆیەوھ پێكەنى و قسەى
نەکرد.

- ببوو ھە كورم، خۆ دیارە ئەتۆ حەمەدۆكى، بەلام لە دەروونی ھەركام لە ئیمە دا
حەمەدۆكىكى تاییەتى ھەبە و ھەلیش یەكى خۆی ھەبە...
حەمەد بزەبەكى ھاتى و گوتى:
- بۆخۆم دەزانم ئەمن ھەك حەمەدۆكى ناچم.
- بەلام بەو حالەش حەمەدۆكى. حەمەدۆك دەبى لە گیان و دل دا جى بكاتەوھ، دەنا
كەس حەمەدۆكىكى ھەر وا بۆ دروست نابى!
حەمەد لە حالىك دا نەى دەزانى لە ھەلام دا چ بلى، گوتى:
- رەنگە وا بى!

نايب ئەلیاس سى رۆژى دیکەى لە لای خۆی راگرتن. کرپۆهکە لى کردەوھ، رۆژ
وھدەرکەوت و لە شاخ و دۆل و بەرپالانى دا. شوقى رۆژى لە سەر بەفرى سپى وا
دەبرىقايەوھ، پیاو چاوى بۆ ھەل نەدەھات. کاتىك حەمەد و ھاوپیانی دەرویشتن،
خەلکى دىبەكەى ھەتا دەرەوھى دىی لە گەلیان چوون و بەرپیان کردن. نايب
ئەلیاس ھەر یەكەو توورەكەبەكى كەتانی گۆلدۆزى كراوى بچكۆلەى دانى:
- كچەكانم بۆ ھەركامتان ژىركراس و ژىرپاتۆلىکیان درووھ و دەو توورەكانەیان
ناون... دەیانگوت لەوانەبە لە شاخى بمیننەوھ و ئەو جلانەیان پىویست بى.
پاشان لە حالىك دا چاوه كانى پىر ببوون لە ئاو و ریشە سپىبە درىژەكەى دەلەرزى،
یەك بە یەك ھەموویانی دە باوھش گرت. بزەبەكى لە سەر لیوان بوو، بەلام ھەر
لەو بزەبە دا خەمىكى قوول بەدى دەكرا:
- وا ھەبە پیاو دەروا و ناگەرپتەوھ، وا ھەبە دەشگەرپتەوھ، بەلام لە گەل
خۆشەویستانى یەكتر نابیننەوھ. گەردنمان ئازاد كەن كورینە!
- ئەتۆش ھەر وا نايب ئەلیاس!
ھەتا حەمەد و ھاوپیانی ئەوھندە دوور نەكەوتنەوھ، كە ئیدی ھەك كۆمەلە
نوختەبەكى رەش لە نێو بەفرى سپى دا دەھاتنە بەر چاوى، ھەموو خەلكەكە ھەر وا
پاوەستابوون و تىیانەوھ پامابوون.

مەلا فەرھاد گوتى:

- كاتیك دەبینم ئەو خەلكە لە سەر ئییمە ئەو مەرەدەیان بە سەر دئ، وەختە دلم دەربئ، بەلام...

دوای دەقیقەیهك بی دەنگی پاشماوهی قسهكهی دەربړئ:

- بەلام ئەو بەزمه بەو زووانهش تهواو نابئ... ئەو خەلكە داماوہ...

- نایب ئەلیاس سەرھەنگ باھۆزی دەكوژئ. با ئییمە زووتر وەخۆ كهوین و ئەو زەحمەتەى نەدەینە بەر وی.

- ئەوہی قبوول نیه و برپاری داوہ بوخۆی بیكوژئ.

- ئاخر ئەو پیرە و دەستی هیندیک لەرز بوون. بلیئ ئەو کارەى پئبكرئ؟

- پئبدهكرئ.

- بەلام ئەگەر تەقەى لئبكا و نەئەنگیوئ، ئەو دەم دەى گرن و ھەر لە وئ بە زیندووئى كهولئ دەكەن!

- نا، نا، وا نابئ، دەى كوژئ و هیچ دەستیشى نالەرزئ.

- كورە بابە پیرەپیاویكى ئاواخۆ تەفەنگیشى بو پاناگیرئ...

- بەلام نایب ئەلیاس شتیكى دیکەیه، لە زور شەپان دا بەشدار بوو، ئەویش شەرى گەورە گەورە! لە بەفر و سەرماى ساریقامیش، دوملووپینار و بالكانئ، ھەزاران كەس تئدا چوون، بەلام ئەو بە ساغى دەرچووہ... ئەوہ بە ھەلكەوت نیه و نیشانەى ئەوہیە ئەو كابرایە ئازا و بەھیزە. وەك پوژیم لئپوونە باھۆزی دەكوژئ.

- بە پیچەوانەوہ، من پیموايه بوخۆى تئدا دەچئ!

- بوخۆشى ھەر ئەوہى دەوئ.

پوژ لە سەر سەرى ھەمەدى سوورا، ئاورینگە پۆلایەكەى نیوچاوى ترووسكەى دا و بوخۆشى تئكرا بوو:

- بو بوخۆمان نەى كوژین؟

مەلا فەرھاد وەلامى داہەوہ:

- ئەو كات نایب ئەلیاس لە داخان دەمرئ، لە داخى ئەوہى دوای ئەو ھەموو سووكایەتییەى بە خۆئ، بنەمالەكەى و خەلكى دئیەكەى كراوہ، نەى توانیوہ تۆلەى خۆى بكاتەوہ و بە دەستى خۆى بیكوژئ.

ھەمەد چاویكى لە پئش خۆى كرد و باوى ھەنگاوى توند كرد. وا دەپوئى، ھیچیان نەى دەگەشتنئ. مەلا فەرھاد باسكى گرت و راى گرت. ھەمەد دە بیرەوہ پوچووبوو و ئاگای لە دەوروبەرى خۆى نەما بوو. گەشتنە كۆمەلە بەردیكى، بەردەكان بەشیکیان بە دەروہ بوو. لە سەر بەردەكان دانیشن. مەلا فەرھاد توورەكەكەى خۆى - ئەوہى مام ئەلیاس پئبدا بوون - كردهوہ. سابوونئك، كراس و دەرپئبەك و دەسرهیهكى گولدۆزى كراوى جوانى تئدا بوو. توورەكەى ھەمووان وەك یەك، ھەموو ئەو شتانەى تئدا بوو.

مەلا فەرھاد گوتی:

– ئەو كچه بەستەزمانانە داخوا لە كەنگیو ئەو پارچانەنەیان هەلگرتوون و ئیستا
بۆ ئیمەیان كرددوونە كراس و دەری؟
حەمەد گوتی:

– ئەدی ئیمە لە بەرامبەر دا چمان داوون؟ مالدویرانی و دەرد و رەنج؟ ئەمن نازانم...
مەلا فەرھاد گوتی:

– كاتیك گەیشتی یە تەمەنی من، تی دەگە.

وهرێ كهوتنه وه و به ره وژوور ریگاکیان درێژە دا. دواى ماوه یەك لە خواره وهى
دۆلێكى دا گوندیک دەركەوت. مەلا فەرھاد گوتی:

– دەچینه ئەو دییەى كە ناوی "حەوت برالان" ه. مالى كویخا مەستانی لە وییە.
خەلکی ئەو گوندەى زۆر هەزارن. بەشیکی عەرزەكەى دییمە کاریکی بەرداوی و
وشكە، بەشیکی زەلە و خەلکەكە نانی شەویشیان بە تەواوی نیە. گوندەكە یەك
پیاوی گەورەشى تی دا نیە، هەموویان بردنە شەری و یەكیشیان نەگەراییەوه.
پیریژن، پیرەپیاو و كوروكچی مندالكار نەبێ، تی دا نەماوه. مندالی چكۆلەشى كەم
تی دان.

تەیموور گوتی:

– هەرچونیک بێ، دەبێ لە شوینیکی بمینینەوه و خۆمان حەشار دەین. ئیستا رۆژە و
دەزانین سەرھەنگ باھۆزیشمان بە گورھانیك ژاندەر مەوه بە دووہوه!

مەلا فەرھاد بپاری دا:

– كە وایە یاللا كورپینە با برۆین.

حەمەد هیشتا هەر لە خەيال دا بوو و وهخۆ نەهاتبوو. شوپوونەوه پاناوکیكى و
پیش ئەوهى داگەرپینە خواری، لە سەر تەپكى، لە شوینیکی پەنا، لە پەنا هیندیک
دار و بەردى گەورە گەورە كۆبوونەوه و دانیشن. هیندیکیان پنچکیان بە دووی خۆ
دا كیشابوون و بەو شیوہیە شوینەکانیان پڕ ببوونەوه. هەر وا كە تەنیشتیان بە
تەنیشتی یەكەوه دابوو و دانیشتبوون، دیسان هەموویان توورەكەکانیان كردنەوه و
چاویان بە دیاری یەکانیان دا خشاندهوه. ئەو دیاری یانە بۆ وان زۆر بە نرخ بوون.
حەمەد دەسروكەكەى دەرینا، بردی یە بەر دەمی، بۆنەكەى هەلمیسی و بە
دەموچاوی دا هینا. هەر لەو حالەش دا دیسان لە بەر خۆیەوه دووپاتی كردهوه،
ئیمە چمان بۆ كرددوون؟ بیجگە لە كویرەوهرى و رەنج چمان بۆ بە دیاری هیناون؟ لە
سەریەك ئەو قسانەى دووپات دەكردنەوه و لە خۆى دەپرسی، بە راستی ئیمە چ
بکەین؟ ئەمن دەبێ چ بکەم؟ مردن شتیکی ئەوهندە قورس نیە و بەرەنگاربوونەوه
لە گەل مەرگیش زۆر دژوار نیە. ئینسان گیانیکی هەیه و هەر جاریک دەمری.
گوللە یەكت وئێكەوئێ، تەواوه. بەلام ئەوه زەحمەتە كە پیاو بزانی دەبێ چۆن بپاری

بدا و چ بكا... وه پڕێ كهوتنه وه. ههچيان قسهيان نه ده كرد. پيش ئه وهی بگه نه نيو ديي، تووشی منداليكي بوون.

- كاك مهستان نار دوومی. گونده كه پره له ژانده رمه. باهۆزیش له وييه. وه دووم كهون، ده تان به مه هشارگه يه كي باش. كاك مهستانيش بوخوی لای نيوه شهوئ ديته لاتان. ژانده رمه هينده يان لى داوه شريان كردوه. هه موو خه لکی گونده كه يان ده جييه خستوه. مندالی شیره خوره شيان نه پاراستوه! ئه من خۆم شار دبووه و هيشتا نه يان ديوم. بهو حاله ش خه لکه كه ناچارن چيشتي باشيان بو دروست بکن و ئه وه هه موو ژانده رمه ی به خيو بکن. ئيمه بوخۆمان برسین، جا وه ره ئه وان هشت وه سه ر گه رين... بزنيان نه هيشتن، هه موويان كوشتنه وه. کاريله كانيشتيان هه ر كوشتنه وه. قه ل، مريشک... هه چي نه ما... كاك مهستان لای نيوه شهوئ ديته لاتان.

كوپه كه وه پيشيان كهوت، به په نا دار و به ردان دا، بردنی يه كوخيكي. كوخته كه له نيو دوليكي به رامبه ر به ديي هه ل كه وتبوو. ده سه جي ئاگريكي باشيان له ئاورگی كوخته كه ی دا كرده وه. نايب ئه لياس نانوپيخوريكي زوري بو پيچابوونه وه و گوشتی وشكيشی بو تي نابوون. هينديك گوشتيان برژاند و پاشان نانيان دانا. كوپه كه زور برسی بو، هه ر ده ی خوارد و ده ی گوت:

- ئه و شته خو شانه تان له كوئ پهيدا كرده وون؟

مه لا فه ره اد پي كه نی و گوتی:

- خودای گه وه ره ی ئيمه گه ياندوو يه تی، كورم، گوئ مه ده يه و تير بخو!

- وا دياره خودا گه وه ره كه ی ئيوه زور ده ست و دلاواله يه! ئی ئيمه قه ت شتی ئاوامان ناداتی... ئيوه مادام خودايه كي ئاواتان هه يه، پيوست ناکا نه له م دنيا يه و نه له دنيا ی ديکه خه متان هه بي! به راستی خودای ئيوه خودای چاکه!

مه لا فه ره اد گوتی:

- به لي، وايه، زور خودای چاکه!

- ئاخو خودا كه ی ئيمه زور نه داره، پيم وايه له خو شمان نه دار تره!

- ده بي شتيكي هه ر هه بي!

كوپه كه به په له گوتی:

- داوای لي بووردنی لي بکه! چوون؟ ئه گه ر شتيكي هه بوايه، بي گومان ده ی دايني!

- خه مت نه بي، روژيكي ده تان داتی.

- قه ت نامان داتی...

بهو شيويه مه لا فه ره ادو كوپه كه ماوه يه ك باس و كي شه يان بوو و هه مه د و هاوړپياني ديکه شي تير پي كه نين. ده ئاخو دا كوپه كه باسه كه ی گوړی:

- با له وه ی گه ريين. شتيكي دی، ئه من ده زانم كي هه تان هه مه دوكه!

مه لا فه ره اد پي كه نی و گوتی:

- دە پييم بلي بزنام كييهيان، شهيتان!
 - پييم مه لي شهيتان. يهكي وهك تو، بهو ريش و تهمه نه وه بو شهيتان ده بي، نهك
 ئه من!
 - ببووره كوړم، مه بهستم ئه وه نه بوو قسه ت پي بليم، گالته م له گه ل كردي!
 - زور باشه!
 پاشان كوړه كه دهستي بو لاي حه مه دوكي راداشت و گوتي:
 - ئه وه حه مه دوكه!
 - چونت زاني؟
 - چونكه هه ر بي دهنگ بوو و هيچي نه ده گوت.
 - باشه، ئه وه ي بي دهنگ بي، ده بي ئينسانيكی تايبه تي بي؟
 - ئينساني بي دهنگ... كوړه چووزانم، دا يكم واي ده گوت. ده ي گوت... به لام قسه كه م
 له بير چوته وه. ئه من هه ر بوخوم ههستم كرد ئه وه حه مه دوكه.
 مه لا فه رهاد دهستي به قزه زه رده كاني دا هي نا و گوتي:
 - باشه!
 كوړه كه ئه وه ي زور پي خوش بوو و گوتي:
 - ئه تو له واني دي زياتر قسه ده كه ي، به لام دياره پياوي چاكي. ريش ت زور دريژه،
 به لام چاوه كانت پرن له ميهره باني. ده زاني رديندرير؟ ئه منيش پي خوشه كاتيک
 گه وره بووم وهك تو بيمه چه ته! ئه و كات خوا ميهره بانه كه ي ئيوه شتي ئاوا خوشم
 ده داتي، ئه منيش به كه يفي خوم ده خوم!
 - هه ميشه شتي ئاوا خوشمان ناداتي.
 - ههنگوين؟ ههنگوينتان ناداتي؟ ئه من هه ر جاريكم ههنگوين خواردوه. كه وچكيكي
 پرم خوارد. دزيم. خوداي ئيمه ههنگوينمان ناداتي، ده بي بوخومان بدزين. به لام
 دوايه، ئه وه ي ههنگوينه كه م لي دزيبوو زاني و هينده ي لي دام هه مووم هي ناوه!
 ميشه كانيشي به هه موو گيانانه وه دام! هه موو گيانم وهك ده هو لي هه ل مسا. به
 قه د تو قه له و و ئه ستوور ببووم. خه لك لي مده ترسان. پي م وايه خودا كه ي ئيوه
 ههنگوينم ده داتي...
 - باوه ر ناكه م.
 - ده ي دا به ئيوه؟
 - هي نديك جار.
 - باشه، چونكه ئه من مندالم، ده بي بي دا به من، وا نيه؟
 كوړه كه هي نديك ئالوز بوو، خه ميک له دهنگي دا هه ست پي ده كرا. روخساري كه تا
 ئيستا له خوشيان ده دره وشايه وه، وهك ئه وه ي له پر ئاسماني به سه ر دا رووخابي،
 تيک چوو و ره ش هه ل گه را. مه لا فه رهاد به وه ي نارحه ت بوو:

- دەزانی چی یه؟ با بلیم، ئینسان نازانی چۆن دەبی... ئەتۆ وا دیاره کورپکی ژیر و وریای. که وا بوو لهوانه یه بتداتی.

چاوی کورپکه ی درهوشانه وه:

- هه رکهس باش بی، خودا ههنگوینی دەداتی. دایکم هه میسه دهلی کورم ئەتۆ باشی، دلکت هه یه له زیپی دروست کراوه.

- ئەگەر وا بی، خه مت نه بی، خوا ههنگوینت زۆر دەداتی. نه بی به چه تهش، هه ر ده ت داتی! هینده ت دەداتی، به سی شه و و پۆژان بۆت نه خوری!

- به لێنم پی ده ده ی وا بی؟ ده زانم ئەتۆ پیاویکی گه وره ی، دلنیا م مه لایه کی گه وره شی! به لێنم پی ده!

- به لێنم پی ده ده م...

له و کاته دا که له بابی نیوه شه وی خویندیان. حاجی له کۆخه که ی چوو ده ری و له شاهینی که کیشکی ده کیشا، پرسی:

- که ست نه دیوه بۆ لای ئیره بی؟

- نا، تا ئیستا که سم نه دیوه.

مه لا فه رهاد گو تی

- مه ستان نه هات، نیگه رانم!

کورپکه گو تی:

- مه ترسه، ئەو پیاویکی زۆر ئازایه. هه ربینا په یدا بوو. له ژانده رمه ش ناترسی. زۆر پیاوی چاکه! ده لێن پیاوی دیی هه موو به ری کرابوون بۆ شه ری، ئەو نه بی، هه یچیان

نه هاتوونه وه. ئەوه نده ئاقله هه ر چا و له که سیکی بکا، ده زانی بیر له چی ده کاته وه. نیگه ران مه بن، ئیستا په یدا ده بی.

- باشه، ئەتۆش ئەگه ر له که سیکی ورد بی یه وه، ده زانی چیی ده دلی دایه؟

- به لی، له کاک مه ستانیش چاتر ده زانم!

- باشه ده ی، بۆمان باس بکه...

- گویت لی بی، خودا هینده م ههنگوین دەداتی، به سی شه و و پۆژان بۆم ته واو نابی، به شی دایکیشم ده ده م، هه ر ته واو نابی. بابم له گرتوو خانیه، به شی ویش ده نیرم.

ده زانی بۆ گیراهه؟ ئاخه بابم ئەسپدزه. پیاویکی زۆر به ده ستو بردیشه، ته مه نی زۆر نیه، زۆر له خۆم گه وره تر نیه، هه ر به قه د ئەو حه مه دۆکه ی ده بی. هه موو جارێ

ژانده رمان ده ی گرن و ده گرتوو خانیه ده کهن. ماوه یه ک ده وی دا ده بی، دوا یه دیته ده ر و دیسان ئەسپیکی دیکه ده دزی. سه ر له نوێ ده ی گرنه وه ده ی به نه شاری و ده

گرتوو خانیه ده که نه وه. هه لیش ده که وی که دوا ی ئەوه ی به رده بی، ئەسپیکی ده دزی و پیش ئەوه ی بی گرنه وه ده ی فرۆشی و زۆرم شت بۆ ده کری! دایکم هه میسه ده لی

بابم به ختی نیه، چونکه هه موو جارێ خودا کاریکی وا ده کا پیی بزائن و بی گرن...

پاشان كۆرەكە سەرى بەرداوه و چاوه شینه جوانهكانی لیل بوون:
 - بەلێ خۆی ئیمه ئاوايه. زۆری خۆشناویین! خوايه گیان تۆبه، بمبووره...
 شهویکی چوومه زگ خهلیفه میشهکانی ئەو کابرایهیی بۆم باسکردن. باران دهباری،
 تاریک بوو و ئەمن به حاله حال پێش خۆم دەدی، بەلا بهو شهوه تاریکهی خوا وای
 کرد میشهکان دیتیانم و پێیانوه دام، دوايهش وای کرد که کابرا دۆزیمی یهوه و
 گرتمی. بەلێ وا دیاره به راستی ئیمهیی خۆشناوی و تووشمان دهکا... هەر کاتیک
 خۆی ئیوه ههنگوینی دامی، دهچم سەری باجم دهدهم و بهشی خۆی بۆ دهبهم.
 ئەویش زۆری پێخۆش دهبی، قاپه ههنگوینهکهی به سەری یهوه دهنی و دهست،
 سهروسهکوت و سمیلی ههمووی شیلاوی دهبن! ئاخر سمیلی باجم زۆر گهورهن...
 مهلا فههاد گوتی:

- باشه، پیم بلی بزانه ناوت چی یه؟

کۆرەکه چاوی له هه مه دی کرد و پێکه نی:

- ئەوه ناوی چی یه، ئی منیش هەر ئەوه یه...

- ناوت هه مه ده؟ ئیستا ئەو ناوت له خۆت نا؟

- ئیستا؟ نا، نا، شتی وا نیه! باپیرم که له شهڕی بووه و نه گهراوه تهوه، ناوی
 هه مه د بووه و ئەمنیان به ناوی وی کردوه. بهلام با بوئان بگێرمه وه. کۆری ئەو
 دییهی هه موو ناویان هه مه ده. ژاندهرمان گرتیان، هیندیان به داران له لاقان دان،
 هه موویان شه لوکوت کردن و ئاخره کهی ناچار بوون ناوه کهی پێشوویان بلین.
 ته نانهت ئەوانه ی وهک من هەر له هه وه لێوه ناویان هه مه د بووه، ناچار بوون،
 ناوی خۆیان بگۆرن. چی دیکه شیان پێ نه ده کرا، چونکه دهستیان لی هه ل نه ده گرتن و
 دهیان کوشتن. بهلام قهیدی ناکا، دوايه هه موویان ده بنه وه هه مه د!

پاشان پرووی ده هه مه دی کرد:

- خۆ ئەتۆ ناوی خۆت نه گۆریوه؟

- نا.

- ده سخۆش، خوا بت پارێزی! ئەتۆ ئازای، ده زانه قهت ناوی خۆت ناگۆری! دیاره
 ئەگەر بشت گرن... ئەگەر بت گرن، له دارت ده دن... بهلام خۆ ناوی خۆت هەر
 ناگۆری، وا نیه؟

- قهت نای گۆرم.

- ئەمنیش قهتی ناگۆرم! له داریشم دن، نای گۆرم! به زیندوویش که ولم کهن، هەر
 نای گۆرم!

- زۆر باشه...

- ئەوانە سەیرن... ھەر کەس چی پێخۆشە، با ناوی ئەوہ بێ! تەنانەت ئەگەر لە ھەوہلێشەوہ ناوم حەمەد نەبوایە و دواتر وەک ئەو خەلکە ی دیکە ئەو ناوہم لە خۆم نابا، دیسان ھەر قەت نەم دەگۆری.

- ئافەرین، زۆر زۆر باشە.

کۆرەکە سەرنجی دا چەتەکان، زانی ھەموو خەویان دی. ھەر بۆیە گوتی:

- دەبوو ئێوہ ھیندیك بنوون! ئێوہ زۆر بە پێیە دا ھاتوون. ژاندرمەشتان ھەر بە دووہوہن و ئەوہش ماندوو ترتان دەکا. شوکور تا ئیستا زەفەریان پێنەبردوون و ئیشاللا لەمەودواش ھەر وادەبێ. بەلام ئەگەر پۆژیک خوای نەخواستە بتان گرن، لاقتان دەشکینن و ھیندەتان لێدەدەن، ھەموو گیانتان خوینی لێبتکێ. ئەوہش - قامکی بۆ حەمەدی پاداشت - ئەوہی لە دار دەدەن، زۆریش حەیف دەبێ! زۆرم بەزەیی پیتان دا دی! دە تۆ خوا ئێوہ بخەون و من کیشکتان لێدەکیشم.

ھەموویان نوستن و حەمەدە چکۆلەش کیشکی لێدەکیشان، دوا ی ماوہیەک دەنگی تەقە ی تەفەنگان، لە خوارەوہ، لە نیو دۆلی پرا ھات. ئەو کات حەمەدە چکۆل بانگی کردن:

- ھەستن!

ھەموو یەکجێ راست بوونەوہ. مەلا فەرھاد بە کۆرەکە ی گوت:

- حەمەد گیان ئەتۆ زوو لێرە دوورر بەوہ! ئیمە دەچین سەر ئەو تەپکانە دەگرین، لەوانە یە تووشی شەپۆ بێن و ئەتۆش وەبەر بێی!

کۆرەکە لێپراوانە گوتی:

- بشم کوژن، لێرە نارۆم!

- بۆچی کۆرم؟

- کاک مەستان گوتوویەتی ئێوہ بەجێنەھێلم. پێی گوتم ئەگەر ژاندرمان بت گرن، لەوانە یە لاقت بشکینن، ھەموو گیانت بریندار کەن و خویتی دە برینەکان کەن، بۆ ئەوہی جیگای چەتەکان ئاشکرا کە ی. بەلام ئەمن بەلینم پێ دا کە ئەگەر بە زیندوویی کەولم کەن و بم کوژن، ھیچ نەدرکینم و حەشارگە ی ئێوہ، یانی ئێرە، ئاشکرا نەکەم... کاک مەستان قەولی پێداوم ئەگەر گەورە بووم ژنم بۆ بێنی و بۆخۆی داوہتەکەم بۆ ساز کا...

- پۆلە گیان، ھەستە برۆ!

- نەخیر!

- وەختی ئەو قسانە نیە، ھەستە زوو بە! دوا یە دەرناچی!

تەقەکە نیزیك بۆوہ. کۆرەکە پرای کرد، دەستی حەمەدۆکی گرت و گوتی:

- پیاوی چاک بە، ئێوہ ئەم ناوچە یە بەلەد نین. ھەوا زۆر تاریکە و ئێوہ نازانن بە کوئی دا برۆن. ئەمن دەتوانم بتان بەمە شوینیکی کە باھۆز و عەلی کەرتیش ھەر

قه تی پڕی تئێنه بهن. بئێگومان کاک مهستان ده داو كهوتوه. له وانیه كوژرابیش. چونكه ئهو پیاویك نیه له قهول و بهلئینی خۆی لابدا... لیم تئێگهیشتی حەمەدۆك؟ حەمەدۆك وهلامی دایهوه:

– بهلئ، زۆر باشه، وهپیش كهوه و پیمان نیشان ده!

له كوڤهكهی هاتنه دهڕی و به دواي حەمەده چكۆلی دا پڕویشن. كۆرپهكه زۆر چوست و چالاک بوو، دهتگوت كهوه، لهو بهردی بازی دهدا بۆ ئهم بهرد و بهو شیوهیه ئهوانیشی به دواي خۆی دا دهكیشا.

بهفرهكه له بن پیمان خرمهی دههات و شهبهقیکی كزی لی دهبووه. له چۆمیکی پهپینهوه، گهیشتنه دارستانیکی، كه له دارستانهكەش تئێپهپین، له شاخیکیان دا و گیشتنه هیندیك رهوهزی سهخت. حەمەده چكۆلهكه به باریكه ریگایهکی سهخت دا وهسهری خستنه سهر شاخهكهی. گهیشتنه نیو كۆمهله كاول و دیواریکی پروخواو، وا دیار بوو ئهو شوینه پاشماوهی شوینهواریکی كۆن بوو.

كۆرپهكه كه دهتگوت سیبهره له پیشان دهروا، گوتی:

– ئهوه گهیشتی! ئهوه "قههقهه لا" یان با بلئین قهلاي رهشه...

پاوهستان ههتا ههموو گهیشتنی. كۆرپهكه گوتی:

– ئیستاش خانویکی هیندیك ساغی تئێدا ماوه. ئهوهتا! ئهو كۆنهقه لایه پره له مار، بهلام مارهكان ده زستانی دا ون دهبن. پاوهستن، كه چووینه ژووری، ئاگریکی دهكهمهوه... دهكه شهمچهتان پین؟ ئیره چهند سارده! خو له تاریکایی ناترسن؟ نا! ئاخر ئیوه چهتهن، وا نیه؟

مهلا فههاد گوتی:

– وایه، ئیمه چهتهین!

مهلا فههاد زۆری ئهو كۆرپه خوشویست. ههستی كرد کاتیك قسه له گهل وی دهكا، بوخۆشی دهبیتهوه مندال و كهیفی به وهی دههات. كۆرپهكه گوتی:

– پرساریکی قۆرم كرد، ها؟ ئاخر ئیوه ئهگهر له تاریکایی ترسابان، چۆن دهبوون به چهته؟ بۆ دهبی بترسن؟ تاریکه، با تاریک بئ، چییه! بیجگه له وهش ئیوه ئهو تفهنگه دریزانهتان پین! بهلام دهزانن بۆ وام گوت؟ ئاخر به شهو ئیره زۆری جندۆکه لین! كه رۆژ دهبیتهوه، نامینن و شهوئ دیسان دینهوه! ئیره قهلاي پاشای جندۆكانه. قهلاکهی وی سهرپاکی شووشهیه، بهلام ئیمه نایبینین، ههروهک جندۆکهکانیش نابینین، ههچهند ههه قهلاکه ههیه و ههه جندۆکهکانیش ههه. ئیوهی چهته له جندۆکانیش ناترسن، وایه؟

– وایه، چهته چۆن له جندۆکهی دهترسی؟

– ئهو جار پیاو دوعای بخوینئ، بیسمیلایه بکا و ناوی خوی بئینئ، ههموو جندۆکهکان ههل دین، وایه ئیدی؟

- بئىگومان .

مندالەكە لە بەرامبەر مەلا فەرھادی راوھستا و لە بەرى پىیى را ھەتا تەپلى سەرى تىیى ھەلپروانى:

- ئەتۆ پىشت ھەيە، پىشىكى ئاوا درىژ. چەتەشى، بەلام بەو پدىنەت را دەزانم مەلای. مەلای چەتانی. ئەمن دەچمە نىۆ قەلاکەى، بەلام لە پىش دا ئەتۆ دوعايەكى بخوینە با ھەموو جندۆکەکان ھەلپىن... دوعاى وا دەزانى؟
- ئەيچۆن؟ دەزانم.

- گوناھىشە! چونکە ئىرە مالى وانە. ئىستا دە نىۆ جىگا گەرمەکانيان دا نوستوون، دەبى را کەن، برۆنە دەرى و دەرىش زۆر ساردە. بەلام ئىمە چارەيەکمان نىە. نەچىنە ژورى، سەرما دەمان با. وايە؟
- وايە، زۆر ساردە.

- دەى دوعاکەى بخوینە...
مەلا فەرھاد کورەکەى ھەلپىنا، بە سىنگى خۆيەو ھەگوشى، ماچى کرد و داى نايەو ھە. کورەکەگوتى:
- دەى دوعاکەى بخوینە.

- دەى خوینم، بەلام با حاجىش لە گەلت بى.
- منىش پىم وايە باشترە ئەويش بى. پەنگە جندۆکەکان بە دوعاکەى نارەحەت و ئالۆز بن...

دەسبەجى ھىندىک چىلکەوچالى وشكى لە نىۆ ديوارە پروخواوھکان ن کو کردەو ھە، دە بن ھەنگلى نان و چوو لە بەر دەرگای ژوورەکەى راوھستا:
- حاجى، کوای؟ دە وەرە ئىدى.

حاجىي ھە پىش خست و بوخۆى دواى وى چوو ژوورى. ھىندەى پىنەچوو پروناکايىيەكى کز لە نىۆ ژوورى ھەدەرکەوت و ھەمەدە چکۆل ھاتە دەرى.
- ئەو جار وەرەنە ژوورى چەتەکان. ئەو ھە ئاورم بو کردوونەو ھە. ئىستا ئەو ژوورەى وا گەرم دا دەينم، ھەک ھەمامىي لى دەکەم. جندۆکەکانىش پۆشستوون. پىم وايە بە دوعاى ئەو کابرا پدىندرىژەى ھەلاتوون. دەلپن ئەگەر دوعات خویند، ئىدى جندۆکە ھىچيان پىناکرى. بە تايبەت ئەگەر دوعاکە مەلایەكى پىشدرىژ بى خوینى، ئىدى ھەر خۆ ناگرن...

ھەموو چوونە ژوورى و لە دەورى ئاورەکەى کو بوونەو ھە. ئاورگەکە خۆلەمىشى کونى تى دا بوو، مىچى ژوورەکەى قورماوى بوو، ديوارەکانى بە دووکەلى پەش ھەلگەرابوون و وا ديار بوو زۆر جارى دیکەش ئورى تى دا کراوھتەو ھە. نىۆ ژوورىش زۆر سارد بوو. کورەکە گوتى:

– خەمتان نەبێ، هەر ئیستا دەگەرپیمهوه. دەزانم جندۆكەكان هەلاتوون، ئەگەر بشگەرپینەوه، لییان ناترسین، ئەوەتا ئیوه هەمووتان تفهنگتان پین، هەرچەند دەلین گولە كار لە جندۆكان ناکا...

پرای کردە دەری و زۆری پێنەچوو هاتەوه، داریکی وشکی گەرەشی بە دواى خۆی دا دەکیشا، کە وا دیار بوو لە نیو دیواره پروخواهەكان دا دۆزیبوویەوه و هیئابووی.

– هیوادارم زۆر نەترسابن!

ئەوهندەى گوت و دیسان چۆوه دەری.

دە ماوهى نیو سەعات دا سێ – چوار باووش داری دیکەشى کۆ کردەوه، هیئانی و لە سەریهک لە پەنا ئاورهکەى پۆی کردن:

– ئەو جار ئیدی ئاورهکەمان خۆش دەبێ...

دارهکانیان لەتوپەت کردن و لە سەر ئاورهکەیان دانان، وردە وردە ئاوردوووهکە گرتی، بلیسەى ئاورهکە هەموو ژوورەکەى پووناک کرد و ژوورەکە بە تەواوی گەرم داها. کورەکە لە تەنیشت مەلا فەرهادی دانیشتبوو و دەست و لاقى بو لای ئاگرەکەى درێژ کردبوو. لە بەر شۆقى ئاورهکەى چاویان بە لاقى کەوت. کورەکە کەوشى دە پێ دا نەبوون:

مەلا فەرهاد گوتی:

– ئەوه خۆ کەوشت دە پێ دا نین؟

– مندالی ئەو دییهى هیچیان کەوشیان دە پێ دا نین، ژنەکانیش...

– ئەدی لاقتان سەرمانای با؟

– سەرماش بی با، چارهیهکمان نیه، کاکە، نەداری دەردیکی گرانە! بەلام دەربەستى من مەبن، راهاتووم. بلیین چی، چاره نووسی ئیمە ئاوايه ئیدی. دەلین باپیری من، ئەوهى ناوی حەمەد بووه، ئەسپدزیکی زۆر زیرەک و تەردەست بووه. دەلین ئەسپی بە خەلکی گوندە چەرکەسىیهکانی ئوزوم ئایلاى نەهیشتبوو. هەموو جاریش کە ئەسپىکی دەدزی و دەى فرۆشت، لە ماراشی، تەنەکەیهک هەنگوین و جووتیک کەوشى دەکری و بو بابمی دەهینا...

پاشان سەرى بەردایهوه و گوتی:

– بابم وهک وی زیرەک و ئازا نیه. دزییهکەى دەکا، بەلام هەموو جارێ دەگیرێ. جا ئەگەر هەموو جاریش بگیرێ، ئەوه قازانجی چییه... بوخۆم بە تەمام بېمه دزیکی تەردەست و چالاکی وهک باپیرم. ئەو کات نایهلم بابم چیدی ئەو کارهى بکا و دەى حەسینمەوه. دیاره پێش وهى ئیوه ببینم، نیازم وا بوو بېمه چەتە، بەلام ئیستا پەشیمان بوومهوه...

– بوچی؟

- ئه وه ژيان نيه ئيوه هه تانه. شهو و رۆژ ههر را دهكهن و له هيچ شوينئيكى به تهواوى ناحه سينه وه. باشه ئه وه سوودى چى يه؟ ئه و كابرايه، ئه وهى پيى ده لئىن باهۆز، ئاخره كهى ده داوتان ده خا و ده تان كوژى!
مه لا فه رهاد گو تى:

- بوخوشمان ده زانين وايه.

- به لئى، ئه وه زۆر روونه. به لام من شتئيكى ديكه م له دل دايه و ده مه ويست لئىت بپرسم...
- بى لئى...

- ده زانى... ئه و حه مه ده، حه مه دۆك...

ده ستى بو لاي وى را داشت:

- ده لئىم پياو ده بئى چ بكا، هه تا ببئته ياغى يه كى وه ك ئه وهى؟ ده زانى بو ئه و پرسياره ي ده كه م؟ ئاخ كاتئىك ژانده رمه به ديى وه ربوون، ورد و درشتى ئه و دييه يان له سه ر ئه و حه مه ده ي شه لو كوت كرد و ده جييه يان خستن، به لام سه ير ئه وه بوو هيچ كه س لئى ناره حه ت نه بوو، تووك و نزايان لئى نه كرد و به پيچه وانه وه هه ر خو يان به قوربان ده كرد و تاريبيان ده كرد.

پاشان سه رى به ردايه وه، هيندئىك مات بوو، ده بيره وه چوو و سوور هه ل گه را.
سه ره نجام قاقايه كى كي شا و گو تى:

- باشه ئه گه ر خه لكه كه حه مه دۆكى ببينن و بزائن هه ر كه مي ك له من گه و ره تره...
بليى چ بلئىن؟

ئه و جار قامكى ده زارى نا وساتئىك بئى ده نگ بوو.

- ده پيم بلئىن، بليى ئه و كات چ روو بدا؟

يه ك به يه ك چاوى به هه مووان دا گي را، پاشان هه ر بوخوى وه لامى دايه وه:

- نه هيچ ده قه ومئى و نه هيچيش ده لئىن. بوچى؟ چونكه پياوه تى و نازايه تى خو به قه د و قه لافه ت نيه. ئه و دييه ي ئيمه مندالى واي تئى دان به قه د ئه وهى (ده ستى بو لاي قاسمى را داشت) ده بن، به لام له من ده ترسن. ره نكه خه لكى دييه كه ي، هه وه لئى باوه ر نه كه ن ئه وه حه مه دۆكه، به لام كه ئه من سويندم بو خواردن، گومانيان ناميئى كه ئه وه هه وه. ئيستا وا چا كه ئيوه بنوون. ئيوه ي به سته زمان زۆر ماندوون. ده زانم چه ند رۆژه نه سه ره وتوون و هه ر جيگور كئيتان كردوه. خه ميشتان نه بيى، ئاگره كه مان له ده ريوه ديار نيه، چونكه ديوارئىكى گه و ره مان له پيشه. باپيرم ئه و ئه سپانه ي دزيونى، هيناونى يه ئيره. دياره خه لكى دييه كه ش زانيويانه، به لام كه س ده نكي نه كردوه. نازانم بو ئه و خه لكه بو بايم وا نين؟ ئه و بئى ئه نوايه هه ر دزي يه كه ي ده كا، ده سه به جيى راپورتى لئى ده دن و به ژانده رمانى به گرت ده دن... ئيوه

دەربەست مەبن، خەلكى دىيى نازانن لىرەن و بشزانن جيگاكتان بە ژاندرمان نالين.

ئەو جار كۆرەكە چوو لە لاي حەمەدۆكى دانىشت و قۆلى گرت:
- هينديكم لى وەرە پيشى...

لەو ساتە دا هينديك دلەراوكيى بە روخسارىيەو دەيار بوو. مژۆلەكانى كە بە قەدەر مژۆلى ئەسپيكي دريژ بوون، دەلەرزىن. حەمەدۆك تەكانىكى دا خۆى و لىي نيزيكتەر بوو. كۆرەكە سەرى برده بن گوڤى و گوتى:

- ئەرى ئەتۆ ناتوانى ئەو باهۆزەى بكۆزى؟ بە قوربانت بم، بۆ ئەو بەلايەى لە كۆل ئەو خەلكەى ناكەيەو؟ دەزانى چىي بە سەر ئەو دييانە هيناو؟ دەزانم ئاخركەى دەى كۆزى، وايە؟

حەمەديش سەرى برده بن گوڤى و گوتى:

- باشە دەى كۆزم.

- سويندم بۆ بخۆ!

حەمەد وەلامى نەدايەو. كۆرەكە دووپاتى كردهو:

- سويندى دەخۆى؟

حەمەد هەر وا بىدەنگ بوو.

- كاكە گيان، بۆخۆت دەزانى، ئەوان درەنگ، يان زوو، هەر دەت كۆزن.

حەمەد بە سرتە گوتى:

- دەزانم.

- كە وا بوو بەلینم پىدە؟

- نازانم...

كۆرەكە هەستا و چوو لەو بەرى ئاورگەكەى دانىشت.

- ئەو چ بوو، كۆرەكەم، لە حەمەدۆكى توورەى؟

كۆرەكە وەلامى نەدايەو، بە راستى توورە ببوو. ئەوانى دى هەموو قسەيان دەکرد و پىدەكەنين، بەلام ئەو زارى هەلنەدەپچرا و هيندەى پىنەچوو، خەوى لىكەوت. ئەوانى ديكەش هەركەس لە حاست خۆى، لە قەراغ ئاورى دريژ بوون و خەويان لىكەوت. تەنيا قاسم بە خەبەر بوو و كيشكى دەكيشا.

حەمەدە چكۆلەكە پيش تاوھەلاتى وە خەبەر هات. هەستا لە سەر پەنجەى پييان بە ئەسپايى چوو دەرى و بە قامكيش ئيشارەى كرده قاسمى دەنگى نەكا تا ئەوانى ديكە خەوئەكەيان لىتيكەنەچى. پاشان چوو لە نيو ديوارەكان و دارستانى دەوروبەرى قەلايە باوھشيكى ئاوردوو كۆ كردهو، هيناي، لە سەر ئاگرەكەى دانا و ئاگرەكەى هەل كردهو. ئەو جار چوو لەسەرەخۆ لووتى حاجيى كيشا، بۆ ئەووى وە خەبەرى بيئى و نانوچاي بەياني ساز كەن. حاجى لە تاوان دەرپەرى و كۆرەكە

دەستی بە زاری خۆی گرت و بە پێكەنین هەڵاتە دەری. قاسمیش كه له بەر دەرگایه كیشکی دهكیشا، له خۆوه دەستی به پێكەنینی کرد.

حاجی وهخۆ هاتهوه. ههستا، چوو له دهري، له چۆماویکی نیزیک قهلايه کترییه رەشەکهی پڕ کرد له ئاو و هینایهوه وهسەر ئاوری نا. کورەکه هیشتا هەر پێكەنینی دههات. قاسم گوتی:

– ئهري ئهوه کورە به چی پێدهکەنی؟

حاجی وهلامی دایهوه:

– کاتیکی وهخه بهر هاتم، راجلهکیم. به وهی پێدهکەنی.

کورەکه گوتی:

– سهبر! ئهوه بو ئاوا به دهنگی بهرز قسه دهکەن؟ نازانن ئهوانه نوستوون؟

حاجی و حهمهده چکۆل له دهوری ئاگری دانیشتن. کهترییهکه کۆلی. مهلا فههاد پیش ههمووان ههستا. چوو له چۆماوهکهی دهسنوێژی ههڵگرت و که هاتهوه، سهربهرگهکهی راخست و نوێژی کرد. ئهوه جار ئهوانی دیکهش یهک به دواي یهک دا ههستان. حهمهدۆک دواي ئهوهی وهخه بهر هات، له شوینی خۆی دانیشت، دهستی وه بهر چه نهی دا و دهبیرهوه رۆچوو. مهلا فههاد له نوێژی بووه. حاجی هیندیکی بهردی پانی هینابوو و نانهکهی له سهر دانابوون، پهرداخیکیش چای بو مهلا فههادی تی کرد. مهلا فههاد هیندیکی شهکر ده چایهکهی کرد و لیکی دا:

– ها... ئهدی خانهخویکه مان کوا؟ حهمهده چکۆل، وه ره کورم، وه ره نانی بخۆ...

بهلام کورەکه وهلامی نه دایهوه. ئهوانی دیکهش ههولیان له گهڵ دا، بهلام هەر نههات. ئهوه جار حهمهدۆک ههستا، چوو قۆلی گرت، هینای له پهنا مهلا فههادی دانا و ئهویش پهرداخه چایهکهی بو راداشت، بهلام کورەکه هەر هیچی نهخوارد. مهلا فههاد نیگه ران بوو:

– کورم، چمان لی کردووی؟ بو نارهحهتی؟ نهکا شهوئ که گالته مان له گهڵ ده کردی، پیت ناخۆش بوو بی و تۆرابی. ئهگەر دلت لیمان یه شاهه، داواي لیبووردنت لی دهکەین.

ئهوانی دیکهش گوتیان:

– بمان بووره!

حهمهده چکۆل هیچی نه دهگوت. له چاوی را دیار بوو نارهحهته و گریانای ده ئهوکى مابوو. ئاخه کهی وه قسه هات و گوتی:

– ئهمن شیتم، وه لاهی له کهریش کهترم.

– بو وا دهلیی رۆله...

– دایکم هه میشه پیی گوتووم که ئهمن ته نهه و خویریم. وا دیاره قسه کهی راست بووه و من گویم نه داوه تی!

– باشە ئیستا چ قەوماوە کە تۆ وە بیر قسەى داىکت کەوتووێهوە و خۆت لۆمە دەکەى؟

– ئەمن دوینی شەوئ نانوپپۆخۆرەکەى ئیوهم هەموو خوارد و دەنگتان نەدام. ئەمن وەك گامیشى هەر چى بۆتان دانام، خواردم و بیرم نەکردەووە کە ئاخر ئەو تیشووی ئیوێهە کە هەمیشە بە شاخ و کیوانەوون و دوایە بئى نانوپپۆخۆر دەبن. راستى یەكەى ئەوێهە ئەمن زۆر برسى بووم و لە مالى چمان نیه بىخۆین. ئەو خواردنەش کە ئیوہ داتان بە من، ئەوێهە خۆش بوو، لى تیر نەدەبووم و خۆشم بۆ زەوت نەدەکرا کە چى نەخۆم. ئیستا زۆر پەشیمانم... زۆر! ئاخر بۆ هیندەم خوارد؟ بىریشم لە وە نەکردەووە کە چەتە بە چ زەحمەتیک لەو شاخانە و لە وەرزیكى ئاوا سەرما و سەخلەت دا نانى پەیدا دەکەن!

مەلا فەرهاد و حەمەدۆك دلخۆشىیان دایەووە، هیوریان کردەووە و گوتیان جارئ هیندیکیان نانوپپۆخۆر پى ماوە. ئەو جار کۆرەکە چایەکەى لە مەلا فەرهادى وەرگرت و یەكبین هەلى قوراند، پاشان دەستى بە نانخواردنى کرد و وەك شەوى پيشوو هەرچى لە گۆرئ دانرابوو، هەمووی خوارد. چەتەکان سەریان لە خواردنى ئەو کۆرەى سوڤ ماوو. مەلا فەرهاد پەرداخىكى دیکەشى لە چایەکەى تى کرد، پینچ کەوچکیشى شەکر تى کرد، لىكى دا و گوتى: ئەوێهە پى داكە، رۆلە! هەنگوینمان نەماوە، بەلام ئەوێهە وەك هەنگوینی شیرینە.

کۆرەکە پەرداخەکەى لى وەرگرت و بە پەلە خواردى یەووە.

– بۆت تىکەمەووە؟

– خوا بەزىادى کا. بە راستى ئەو جار ئىدى بەسە. تىرم و قەت نە خواردنى ئاوا بە تامم خواردووە و نە چای ئاوا خۆش! ئەو چایە بۆنىكى زۆر خۆشى لى دەهات. ئیستاش بۆنەکەى دە گەرووم دا ماوە!

کاتیک ئەوانى دیکەش لە نانخواردنى بوونەووە، کۆرەکە وەك پیاویكى گەورە هەستایە سەرى و گوتى:

– دەبئى برۆم. زۆر نىگەرانى کاک مەستانیم. ئەو پیاویک نیه بەلینى خۆى بشکینئ! کاتیک وادەى داوہ و نەهاتوہ، بەو مانایە یە کە کوشتووێانە! مابایە، هەر دەهات. حەك کویربم مام مەستانە ئازا و بە جەرگەکەم!

مەلا فەرهاد پوولئ دەرھینا و دەیەویست هیندیكى بداتئ، بەلام کۆرەکە وەك ئەوێهە ئاگرى بۆ لای بەرن، پاشەوپاش کشایەووە:

– پیاو نابئ پوولئ لە چەتان وەرگرت! ئەو پوولە لەو شاخانە بۆ ئیوہ پىویستترە. ئەو جار ئەمن خۆ تیشووم پى نەهیشتن، چۆن پوولتان لى وەربرگرم؟

حەمەدۆك داھاتەووە، چووہ بن گوپئ و سرتە یەکى لە گەل کرد. منداڵەکە بزە یەکى هاتئ، پوولەکەى وەرگرت و دە گیرفانى نا.

- ئیستا له سەر ئیزنی ئیوه دەپۆم. هیوادارم خودا له هەموو بەلایانتان بپاریزی! بەلام هەر که من پۆیشتەم، دەبی ئیووش لیڕه نەمیین. دەسبەجی برۆن. بە هیچ شیوهیهک لیڕه نەمیین.

- بوچی؟

- باشه بەلکوو ژاندهرمهکانی باهۆزی منیان گرت. هیندهیان لی دام هەموو گیانم بوو برین و خوئیان دە برینهکانم کرد و ئەمنیش زیاترم بەرگه نەگرت... ئەو کات... دوور نیه ئاشکراتان کهم... ئەوانیش دین و دەتان دۆزنهوه. ئیوه زۆر کهمن و ئەوان زۆرن. بیجگه له وهش، ئیوهی بەستهزمان، هەمووتان ماندوو و شهکهتن! خو بیتوو ئاوا بکوژین، ئیدی ئەمن دلەم دەتوقی...

پاشان رای کرده لای حەمەدۆکی، دەستی گرت، دەمی برده بن گوئی و گوتی:

- دواي ئەوهی ئەو هەموو نانو پێخۆرەم لی خواردن، نەدەبوو ئەو پوولەم بدەنی! بە راستی ئەمن بی شەرم! بەلام چ بکهەم، خواردنەکهتان هینده خوش بوو... چایه کهشتان دەتگوت هەنگوینه... بەو پوولە...

- جووتیک کهوشی پێ بکره.

- ئای ئای، ئەوه دەلیی چی؟ ئیمه تەنانەت ئارد و خویشمان دە مائی دا نیه، ئەو کات ئەمن بچم کهوشان بکرم؟ پوولەکهی دەدەم بە دایکم. زۆری پێخۆش دەبی. هەنگوین و چاشی بو دەکریم!

- زۆر باشه، بەخیرچی! زۆرمان پێناخۆشه بەجییت دیلین، بەلام بلین چی. بوخۆت دەزانی ئیمه چەتەین ئیدی...

هەتا چۆمهکهی خوارئ له گەلی چوون. حەمەد هەرچی دەکرد، فرمیسکی رانەدەوهستان:

- وەرن هاورپیان... وەرن. با خۆمان بپێچینهوه و برۆین. بوخۆتان دەزانن ئیمه بەلینمان بە حەمەدە چکۆلهکهی خۆمان داوه که لیڕه نەمیین...

بە نیو رەوهزان و بە پەنا داران دا له شاخهکهی هاتنه خوارئ و له سەرەوهی گوندی "چناره مردوو"ی راولهستان. شاهین هیندیک دۆستی له وئ هەبوون.

دەنگه دەنگ له لای گوندەکهی را دەهات و وا دیار بوو دۆخهکه ئالۆزه. هەر وا هەتا تاریک داها، له پەنا دارپهک و رەوهزه بەردان خویان حەشار دا. دیسان هەوا زۆر سارد بوو. کاتیکی تاریکی کرد، شاهینیان نارده خوارئ بو نیو دیی، بەلام زۆری پێنەچوو، هاتەوه:

- گوندەکه پرە له ژاندهرمه. ناچار بە ریگی خویان دا گەرانهوه: تەیموور گوتی:

- با بچینهوه قەلاکهی و ئەمشۆش له وی بەرینه سەر!

به لّام حهمه د گويي نه دايه ئه و پيشنياره، رويشتن و بولاي به ياني گهيشتنه نيزيك گونده كه ي كوينا مهستاني. بي دهنگي يه كي قول دييه كه ي داگرتبوو. ماليك زور له سهره وه ي ديي، له بن ره وه زيكي ههل كه وتبوو و له سهر ريگا كه يان بوو. شوقيكي كز له په نجه ره ي مال كه يه وه له ده ريي دابوو. له ده رگاي ئه و مال ه يان دا. پيريژنيك ده رگاي كرده وه و كاتيک چاوي پييان كه وت، گه شايه وه:

- به خير بيي حهمه دۆك، كورم. فه رمون وه رنه ژوور. ژانده رمه كان دوييني به ياني لي ره رويشتن. ئه و بي دينانه ههر نه يان هيشتين. كاك مه ستانيشيان كوشت و ده زانم ئيوه هاتوون له به خاكسپاردنه كه ي دا لي ره بن. مه ستان بو هه موومان باب بوو... يا خوا به خير بين!

ژنه كه ئاگره كه ي خوش كرد. لبادي راخستن و دوشه كي بو دانان. حهمه د و هاورياني خهريك بوون، كه وشه كانيان داكه نن، به لّام ژنه كه نه ي هيشت و گوتي: - نا، ئه وه چ ده كه ن؟ چه ته قهت نابي كه وشي داكه ني! پيitan وايه قه تم چه ته نه ديون؟ چه ته نابي چه كيش له خوي دوور كاته وه، چونكه تي كه وتن وه خت و سه عاتي بو نيه و نابي كبرا له خوي دنيا بي.

پاشان كه تري پر كرد، له سهر ئاگره كه ي دانا و بوخوشي به نار ه حه تي له لاي ئاورگه كه ي داما. حهمه د ههستي به ده رووني ئالوزي وي كرد:

- دايه گيان، ئه وه چي يه؟ بو وا ده فكر داي؟

- ئاخ كورم، شيري من، حهمه دۆكه ئازا كه م، كاتيک ئه تو كه وه ك ئيمامي عه لي واي، ئه وه ئه و جار گه ورهت كردووم و پيit ده ماليم ناوه... دهنگي گورا، گرياني ده ئه وكي مابوو.

- ره بي خودا هه ردووك چاوم كويز كا! قورم وه سه ري بي، نه كه چكه قاوه يه ك، نه مسته چايه ك و نه يه ك نانيشم ده مالي دايه، تا حهمه دۆكي قاره ماني خوم و هاورياني بي خون... خودا له عومري من ههل گري و له سه ر ئي تو ي دابني. جا حهمه دۆكي خوم، چون نار ه حهت نه يم و نه مر م؟

- دايه گيان، نار ه حهت مه به! ئه و خولقه خوشه و ئه و هه لسوكه وته جوانهت بو ئيمه هه موو شتي دنيايه دينن.

- ياره بي خولقه خوشه كه م و هه لسوكه وته كه شم به ميرات بي. بزانه ئه وه يه ك جار حهمه دۆكم لي ميوان بووه. به لّام راوهسته بزانه! نا، شتيك هه يه. له بير م نه بوو، كه له بابيكم هه يه... كه له بابيكي گه وره. مريشه كانم نه ماون، به لّام ئه و كه له بابه م ماوه و ئه وه ش به نسيب ئيوه بوه... ئيستا ده ي گرم، ده ي هييم و ئيوه ش بي كوژنه وه، جا سووري ده كه مه وه و چيشتيكي خوشتان بو ساز ده كه م.

پیریژنه که کاتیك كه له شیره که ی وه بیر هاته وه، چاوه کانی گەش بوونه وه و خوڤشال بوو. هەر چهندی هه مەد و هاوپیانی هه ولیان دا واز له که له شیره که ی بیئ، بی سوود بوو. دهی گوت بلین مهی کورته وه، وهک جنیوم پی بدەن، پیماوایه.

چاره یهک نه بوو. حاجی که له شیره که ی سه ر بری و گوتی:
 - زۆر چاکه دایه گیان، تا ئەتۆ هیندیک له گەل میوانه کان قسه ده که ی، من که له شیره که ی ده رووتینمه وه. دوايه ئەتۆش بی کولینه و بۆمان بکه شۆر باو. ئەمن هیندیکم پیواز پیان! ئاخر هه میسه ئەمن چیشت بۆ دهسته که مان لی ده نیم.
 ئاسمان رووناک بوو و تیشکیکی سوور، په مهیی و بنهوشی به سه ر لووتکه سپیپۆشه کانی توو رووسی کشا.
 شاهین گوتی:

- دایه، به راستی ئەو که له شیرت چاک به خێو کردوه! بروانه چه ند قه له وه، وه لاهی به قه د مه ریکی گوشت پیوه یه.

- زۆرم خوڤش ده ویست. له زاری خوڤ ده گپرایه وه و ده م دا به وی. قه زاوقه ده ر وایه ئیدی! وا دیاره ئەو که له شیره رزقی هه مه دۆکی بوو...

- خودا بت پاریزی و لیت خوڤش بی، دایه.
 - ژنه که مه نجه لیکی گه وه ی وه سه ر ئاوری نا. زۆر شاد بوو. ده هات و ده چوو، پی ده که نی، ده ت گوت جحیل بوته وه، قسه ی خوڤی ده کرد و شوکری خوی ده کرد.

- که ئیوه هاتن، له خوڤی یان له بیرم چۆوه مه ستان مردوه. ئاخر ئەو مام بوو.
 - داوایه کم هه یه، دایه...

- بلی داواکه ت چی یه، کورپه چاوپره شه که م. ئاماده م گیانی خوڤمت بده می.
 - دایه گیان، له و ده رووبه ره ی که س می شه نگوینی هه ن؟

- به لی، شه هیننه که م! وا دیاره ئیشتیات له هه نگوینی هه ن! مام عه ولا خه لیفه می شی هه ن و هه نگوینی شی هه یه!

- ماله که یان لی ره نی زیکه؟
 - ئەوه تا، جیرانمانه!

- دایه گیان ئەو پوولە ی به ره، له گەل شاهینی بچن، ته نه که یه کی چکۆله ی هه نگوین لی بکرن.

- هه ر ئیستا ده چم، گۆله باغه که م! مام عه ولا هه می شه هه نگوینی هه یه، به لام نه ده ی دا به که س، نه بوڤ خوڤی ده ی خوا. له وه تا هه یه، می شه نگوینی هه ر هه ن، به لام ده لێن ئیستاش نازانی هه نگوین چ تامه. ئەو مالویرانه هه نگوینه که ی ده فروشی و هه مووی ده دا به تووتن و په ر...

- ئەگەر وا بی دایه گیان، زه حمه ت نه بی، ته نه که یه کی گه وه و یه کی چووکه ی لی بکرن.

- دەلێی هەر چی هەیهەتی، لێی دەکرم.
 - ئەریو هەللا هەرچی هەیهەتی، لێی بکەرە.
 ژنەکە لە گەل شاھینی رۆیشتن بۆ هەنگوینکرینی. مەلا فەرھاد دەسنوویژی هەلگرت و نوویژی کرد. کەلەباب دە مەنجەلی دا دەکۆلی و حاجی پێوازی ورد کرد و تیی کرد. زۆری پێنەچوو شاھین و ژنەکە هاتنەوہ. شاھین دوو تەنەکە هەنگوینی پێبوون، یەکی گەورە و یەکی بچووک.
 - ئەوہ هەنگوینی هەرە سپییە، کورم! حەمەدۆک ئەو هەنگوینە ی بخوا، ئەوہ ندە ی دیش بەھیز دەبی و هەمو دوزمنەکانی قەلتوبر دەکا! مام عەولاً پوولی زۆر لێ ستاندين، یاخوا چاوی کویر بی! زۆر لەچەرە! بریا شتیکی باشیشی لەو پوولە ی کردبایە. هەر دە ی دا بە تووتن و بەبای دەکا. تەنانەت یەکجاریش تامی ئەو هەنگوینە جوانە ی ناکا.
 لە پەر بە زەوقەوہ و گوتی:
 - ئیوہ دەبی نانی بخۆن! هەنگوینیشتان بۆ دادەنیم. نانمان نیە، دەچم لە مالی جیرانەکەم دینم.
 چوو و کە هاتەوہ نردویک نانی هینابوو. پاشان سفرە ی راخت، لەتەلبادیکی دانا، مەنجەلەکە ی لە سەر دانا و دوایە چیشتەکە ی دە دوو - سی قاپان کرد و دای نا. هەنگوینیشی دە دەوری یەکی گەورە دا دانا:
 - کەلەشیری چاک بوو و گوشتەکە ی بۆنیکی خوشی لێدی، وایە؟ خۆزگە ساوارم بوایە و پلاویکی باشیشم بۆ لێ نابان.
 مەلا فەرھاد گوتی:
 - پێویست ناکا دایە گیان، بەزیاد بی!
 هەموویان دانیشن و دەستیان بە نانخواردنی کرد، بەلام ژنەکە هەر وا راپوہ ستابوو و چاوی لێ دەکردن.
 حەمەد گوتی:
 - دایە، وەرە دانیشە و لە گەلمان بخۆ. پێش تۆ یەک کەسیشمان تامی ئەو چیشتە ی ناکەین.
 ژنەکە لە گەلیان دانیشت. تاقە کەوچکیکی داری هەبوو، هەموو بە نۆرە پێیان دەخوارد. ژنەکە بۆخۆی لە چیشتەکە ی نەخوارد و هەر هەنگوینی بە نانی خوارد. هەنگوینی دە نانەکە ی هەل دەسوو، دە زاری دەنا، دە ی جوو و قووتی دەدا. پاشان چاوی لە سەریەک دادەنان، بزەییەکی دەھاتی، هەناسەییەکی قوولی هەل دەکیشا و بەو شیوہییە بۆنی هەنگوینەکە ی پەر بە سینگ ی هەست پێ دەکرد.
 کاتیکی لە خواردنی تەواو بوون و کەولەکیان خر کردەوہ، تەنیا یەسکی کەلەبابەکە ی مابوون. ژنەکە بییری کردەوہ، ئیدی ئەو جار کەلەبابم نیە

بەیانیان بۆم بخوینئ، بەلام قەیدئ چ دەکا، سەد کەلەبابی وا بە قوربانئ
 حەمەدۆکی بئ. ئەگەر ژووریکئ پڕ لە مریشکیشم بوایە، هەمووم بۆ حەمەدۆکی
 دەکوشتنەوه و لە خویشانیشت سەمام دەکرد.

– ئەرئ دایە، کورپک لەو گوندەئ ئیوه هەیه، ناوی حەمەدە! یهکی چاوپرەشە و
 سەری دەلئئ ژووشکە قرژ بۆتەوه، دەئناسئ؟

– پیموایە دەزانم مەبەستتان کییە... دەلئئ چەتەکان پوولئیکئ باشیان داوتئ.
 دەبئ ئیوه پیتان دابئ، وایە؟ بئگومان، چونکە هەر حەمەدۆک دەتوانئ ئاوا
 دەستودلاوالە بئ کە پوولئیکئ ئاوا بدا بە مندالئیکئ... ئەمن قەت مندالم نەبووه.
 پیاوهکەم و سئ برامیان بردنە شەرئ و یهکیشیان نەهاتەوه. ئیدی لەو کاتئ یهوه
 بەتەنیا و بە بیوهژنی ماومەوه، کەس لئئ نەپرسیوم و چەند سالە کەس دەرگای
 لئ نەکردوومەوه.

پاشان دەستەکانئ بەرەو ئاسمان بەرز کردنەوه و گوئئ:

– یارەبئ پۆلە، خودا چاکەتان بۆ بکا، یا رەبئ دەست لە بەردئ دەن ببیتە زئیر.
 دەزانن بەو هاتنەتان چەندەتان دلئ من خوئ کرد؟ ئیدی ئەمن هەتا دەمرم بەو
 خوئ یهیهوه دەژیم!

– دایەگیان ئیمەش بە دیداری دایکئیکئ وەک تۆ زۆر خوئحالیئ! دەتوانئ ئەو
 کورپەمان بۆ بانگ کەئ؟

– بۆ ناتوانم پۆلە. مالهکەیان لەو خوارەوهئ، لە سەر کانئ یهکەیه. بابئ دزە.
 باپیریشئ دز بووه و لە بناخە دا بنه و بنهچەکەیان دز بووه! ئەوانە بە خزم و
 تایفەوه دزن و قەت نانئیکئ حەلالئیان نەخواردوه. جا ئیستا ئەگەر پیتان خوئشە،
 ئەوه بانگئ دەکەم. خوئ ئەو پوولئەئ باسئ دەکەن، لە ئیوهئ نەئ دزیوه؟
 – نا، نەئ دزیوه.

– ئەو هەتیوه ئەوهندە زیرەک و فیللەزانە دەتوانئ کلی دە چاوی کابرای دا بدزئ.
 بەستەزمانە، هەنگوینیشئ زۆر پئ خوئشە. پارەکە زۆری نەمابوو پوخی خوئشئ لە
 سەر دانئ. چووبوو زگ خەلئیفەکانئ ئەو عەولآ کافرەئ. هەر ئەوهئ کە ئەو
 هەنگوینەمان لئ کړئ و کولئیکئ پوول لە ئیوهش ئەستاند. مئشەکان لئئ هالابوون،
 هئیندیان پئوهدابوو، هەموو گیانئ ئەو کورپە مالوئیرانەئ هەلمسابوو. ماوهیهکئ زۆر
 نە چاوی بۆ هەل دەهات، نە شەویلکەئ لئیک دەبووه. دەبوو بە قامیشئ شۆرباویان دە
 زاری کردبا. وەللأهئ پوورفاتمئ قەرەچە دئئ نەبوایە، دەمرد. ئەو دە فریای هات،
 دەرمانئ دایە و چاکئ کردەوه... دزئ کورپئ دزئ! بەراستی لە مردنئ گەراییهوه و
 دەبوو ئیدی تەمبئ بوایە و کاری وای نەکردبایهوه، وانیه؟ بەلام ئەو هەتیوه هەر
 چاک بووه و چۆوه زگ مئشەکان. ئەو جاریش هئیندەیان پئوهدابوو، نەئ دەتوانئ لە
 جئئ خوئ ببزوئ. دیسانیش پوورفاتم بە هاواری یهوه هات و چاکئ کردەوه، بەلام

هەر دەستی هەلنەگرت و تا ئیستا چەند جاری دیکەش چۆتەو هەنگوین دزینی. وا دیارە تازە خووی پێگرتو و تەرکی ناکا! ئەو ئیستا هەنگویندزە و ئەگەر ئەو میشانه نەکوژن، وەک بابوباپیرانی دەبێتە ئەسپدز!
پاشان بە پەلە گوتی:

– ئیستا دەلێن چی، بچم بانگی کەم؟ دیارە ئەگەر ئەو پوولەیی دزیبێ، خۆی ون دەکا و نایە.

– هیچی لە ئیمە نەدزیو. هەر پێی بلێی، دێ.

– ئەو دەچم دەی هییم. راستی یەکە زۆر کوری چاکیشە. ئازاری بۆ کەس نیە. هەر ئەو دەچی ئاوردووم لە شاخی را بۆ دینی. قەت لیم خافل نیە. کارگم بۆ دینی، گیللاس، سیو، هەرمی هەنار... وەختی خۆی هەموو رۆژی ئەو چەشنە شتانەم بۆ دینی. گولیشم بۆ دینی. کورپکی پوحسووکە، پێی خۆشە یارمەتی خەلکی بدا و لەو بارەو تەئای نیە!

دوای ئەو قسانە ژنەکە چوو دەری. کورەکە لە لای کانێیە، لە پیش دەرگای مائی خویان بوو.

– حەمەد! حەمەد! وەرە، وەرە ئیرە شتیکت پێ بلیم.

هیشتا ژنەکە تەواو نەگەیشتبوو زووری، کورەکە پەیدا بوو. کاتیکی حەمەد و هاوپیانی لە وێ دی، زۆری سەر سوڕ ما، شاگەشکە بوو و پێکەنی:

– وەللاهی هەردایە زوهرە بانگی کردم، شتیکم بە دلێ دا هات. بیرم لە ئیو کردەو... یاخوا بەخیر بین، هاوپیکانم!

حەمەدۆك گوتی:

– بەخیر هاتووین حەمەد!

ئەو جار کورەکە بە دەنگی خەماوی یەو گوتی:

– دەزانن قسەکەم وە راست گەرا و مامە مەستان، ئەو پیاو چاکە کوژرا؟ وا دیارە بەرپو بوو بێتە لای ئیمە، ژانەرمەکان پێیان زانیو و تەقەیان لێ کردو. خودا بی بەخشی، زۆر پیاوی چاک بوو. هەمیشە هەر ئەو لە دەست مام عەولای هەنگوینفرۆشی رزگار دەکردم، دەنا ئەو بی دینه بە تەنگی دەی کوشتم. مامە مەستان بالی بە سەر دەکیشام و نەی دەهیشت لیم دا، دەنا کەولێ دەکردم.

پاشان چوو لە لای مەلا فەرهادی دانیشت و دەستی دە دەستی نا:

– ئیستا دەزانم ئەتۆ کیی، فیلهزان! ئەو کاتی پیتنەگۆتم، بەلام دەبوو بەو سەر و ریشەتەو بوخۆم زانیام! هەر ریشی تۆ دەبی ئاوا جوان بی! بە راستی ئەمن گێژم!
– باشە، ئیستا پێم بلێ ئەمن کییم؟

– دینوتانە فیلم لێ دەکا! پێی وایە ئیستاش نازانم! ئەتۆ مەلا فەرهادی، شیخی شیخان و گەرەهی پیاوچاکانی! ئەتۆی گولەبەندیکت بۆ حەمەدۆکی دروست کردو،

كە هێچ چەشنە گۆللەییەك كاری لێناكا! بۆچما هەر ئەتۆش نەبووی ئەسپەكەى
 حەمەدیت زیندوو كردهوه؟ ئەو ئەسپە كە لەلایەى گۆللەبارانیان كرد و پاشان كە
 زیندوو بۆوه، بوو بە حودوودیكى بۆر؟ بۆچما ئەتۆ نەبووی كە قاتلەكانى دایە
 سۆلتانى، یانى یاوهر فاروق و سەر جووخە عەلى كەرتیشت كۆشت و تەرمەكانیشت
 لە بن پردی لە كنى یەك دانان؟ هەر ئەتۆش نەبووی جندۆكەت ناردن، كە لە پەچەى
 دەستى حەمەدۆكیان لە زیندانى مەحموداغاى كانى گۆلان دا كردهوه و پزگاریان
 كرد؟ ئەتۆ هیندەت كاری دەگمەن و سروشتبەزین كردوون، كە ئیدی نازمێردرین ...

- نا، ئەمن هێچم نەكردوه و ئەوانەش هێچیان راست نین.

- باوهرت پێناكەم، ئەتۆ درۆ دەكەى!

- ئەگەر پێت وایە ئەوانە كاری من، چۆن دەویرى بە من بلیى درۆ دەكەى؟
 حەمەدە چكۆل ترسا. دەستى مەلا فەرهادى بەردا و تا بەر دەرگایە كشایەوه.
 سەرى بەردایەوه و هیندیكى بێر كردهوه. پاشان سەرى هەلینا و لە بەر مەلا
 فەرهادى پارایەوه:

- لیم ببوورە! بلیى خودا غەزەبم لێنەگرئ، چونكە بە تۆم گوت درۆ دەكەى؟
 نامكوژئ، گۆج و ئیفلیم ناكا؟ ئاخەر ئەمن و تۆ هاوڕیین، بۆیە ویرام وا بلیم! پیاوی
 چاك بە بعبوورە، با خوا غەزەبم لێنەگرئ! ئەمن هەلەم كرد. نەمزانى!

- حەمە چكۆل وەرە ئیرە، قەیدئ ناكا، ئەمن لیت توورە نیم...

كوپرەكە چوو و لە پەناى دانیشتهوه، بەلام هەر چاوى لێدەكرد، وا دیار بوو هیشتا
 هەر دلینا نەبوو و دەترسا دلی لێیە شابئ.

- حاجى ئەو تەنەكە هەنگوینەى بیئە! ئەوى گەورەیان! كەوچكەكەش بیئە!

كەوچكێك هەنگوینی لە تەنەكەكەى هیئایە دەر:

- زارت داچپرە!

كوپرەكە بە سەرسوڕمانەوه زارى داچپرئ و مەلا فەرهاد كەوچكێكى گەورەى
 هەنگوین دە زارى كرد. حەمەد زۆرى پێخۆش بوو. ماوہیەك چاوى لە سەریەك دانا
 و هەر زارى بزووت و لیوى لستنهوه. پاشان یەك بە یەك چاوى لە هەمووان كرد.
 هەستى سوپاسكردن و منەتبارى بە چاوانى یەوه دیار بوو.

- ئەو تەنەكە هەنگوینە بوئۆ.

- بۆ من؟ بۆ من؟

باوهرى نەدەكرد.

- بەلئ، بوئۆ.

- ئەو هەنگوینەتان لە كوئ بوو؟

چاوى لە هەمووان كرد و گوتى:

- جئ چزووى میئشەنگوینی بە روخسارى هیچكامتانەوه نابینم ...

حەمەدۆك گوتی:

– مەلا فەرھاد دوعاپەکی دەخوینێ و ئیدی مێشەنگوین پێمانەو نادەن.
– وەللاھی درۆیه! گالتەم پێدەکەن! عەیب ناکەن گالتە بە مندالیکی وەک من دەکەن؟

لە بەر بیلاپە دانیشت و دەمولووتی تێکنا، بەلام لە بنەو هەر چاوی لە هەنگوینەکەیی بوو. لە پڕ هەستا، باسکی حەمەدی گرت و سەری بردە بن گوێی و شتیکی بە سرتە پێگوت. پاشان رووی دە پیریزنەکەیی کرد و گوتی:
– پوورە زوهره، کیتەلێکی بێنە! ئەو هەنگوینە بۆ من یەكجار زۆرە. با هیندیکی بەم بە تۆ!

– بەشی ویمان داناو. ئەو تەنەکە چکۆلە ئی وییە.
– کورەکە لە خویشیان خۆی هەلاویشت، دەستی مەلا فەرھادی ماچ کرد، دواپە پێداهات، یەک بە یەک دەستی هەمووانی ماچ کرد و دەستی پوورە زوهرەشی هەر ماچ کرد. پاشان رۆبوو تەنەکە هەنگوینەکەیی، هەر چۆنیک بوو هەلیگرت و بردی. گویان لە دەنگی بوو، لە دەری هەرای دەکرد:
– دایە... دایە... وەرە یارمەتیم بکە!

چەتەکان ئامادەکاریی شەوینان کرد. مەلا فەرھاد کیشکی یەکەمی وەرگرت. بیری کردەو: سەرم لە کاری ئەو دنیاپەیی سوپ ماو. پێماپە خەلکی دیش هەر وەک من و سەر لە دنیا، ژیان و خەلکی ئەو دنیاپەیی دەرناکەن. ئینسان کە لە دایک دەبێ گیلە و هەر بە گیلێش دەمرێ. بەلام حەمەدۆك... ئەو خەلکە بۆچی هیندیان خوش دەوێ؟ ئەو چ راز و نەهینییی یەکە؟

قاوہلتوونیکێ درەنگ بە دەنگی گریان و شینگیری ژنان، کە لە دوورەو دەنگی دەدایەو، وە خەبەر هاتن.
حەمەد گوتی:

– هەستن، ریشتان بتاشن، خۆتان ریکوپیک بکەن! دەچینە سەر قەبران.
دایە زوهره ئاوی بۆ گەرم کردن. هەمزە گوێزانیکێ هینا، هیندیکی تیژ کرد. پاشان حەمەدی بردە دەری، لە سەر بەردیکێ داینیشاند، سابوونی لە ردینی دا و خووساندی و ریشی بۆ تاشی. پاشان بە نۆرە ئی هەمووانی تاشی.
دایە زوهره لە حالیک دا وەک کچی جھیل رومەتە چرچەکانی لە شەرمان سوور هەلگەرابوون، هاتە لای حەمەدۆك، دەستی گرت و گوتی:
– رۆلە گیان، پاتۆلەکەت سی – چوار جیی هەل وەشاو. خۆ ئاوا ناکرێ بچی یە نیو خەلکی. دایکەنە، با بۆت بدروومەو.
حەمەد پاتۆلەکەیی داکنەد، دایە دەست دایە زوهرەیی و بە دەریپوہ دانیشت.

- دایه زوهره، وه لّاهى خو دهمزانی، به لام له رووم هه لّنه دههات پیت بلیم بۆم
بدروو یه وه.

دایه زوهره دهرزی و ده زووی هیئا و به تهردهستی خه ریکی دروونه وهی پاتۆلی
حه مه دی بوو.

ئهو جار شینگیری یه که ی زیاتر بوو و دهنگی گریان و پی هه لّگوتنی ژنان ده گه یشته
ئاسمانی.

حه مه دۆك و هاوپیانی خویان ئاماده کرد، رهختیان له خو بهستن و تفهنگیان
دهستدانی. کاتیك هاتنه دهری، تووشی سلهمان یه کچاوی بوون. سلهمان سواری
ئه سپیکی ببوو و دوو هیستری به دووی خو ی دا ده کیشان.

- مالتان نه شیوی! ئهو بهینه تان هه موو به دوا دا گه راوم! هینده گه راوم که وتووم.
تووشی کورپکی چکۆله بووم، ئهو نه بوایه قه تم نه ده دۆزینه وه! لیی پرسیم له کئ
ده گه رپی و کاتیك ناوی حه مه دۆکیم هیئا، ده سه جی هینامی بو ئیره. کورپکی
سهیر وریایه. هه ر ئیشاره یه کی کرد و به ناره نار وه پیش کهوت. هه تا ئیره هه ر
گۆرانی گوت.

- قرزی زهرد و ئالۆز بوو؟

- به لی، هینامیه ئیره و یه کجی بو خو ی ون بوو. دوایه هیندیکیش نیگه ران بووم.
حه مه دۆك گوتی:

- ئی خو مانه! ناوی حه مه ده. هه ر له دایکی خو ی بووه، ناویان ناوه حه مه ده. کورپ
چاکه! ئه گه ر بی گرن، لیی دهن و هه موو گیانیشی بشکینن، خه یانه تمان پی ناکا.
سلهمان پی که نی:

- ئه گه ر وا بی، پیاویکی ته واوه ئیدی.

حه مه د چۆوه ژووری و به دایه زوهری گوت:

- دایه، ئه وه هیندیکمان فیشه ک بو هاتوون. ده کرى لییره، له لای تۆیان بشارینه وه؟
ژانده رمه رویشتون و باوه ر ناکه م جارئ بیینه وه ئه م گونده ی. ئهو جار شکی تۆش
ناکه ن و پیموانیه ماله تۆ بگه رین.

- حه مه د گیان، کورم، رۆله ئازاکه م! با ژانده رمه هه موو رۆژی بیین، با سال دوازه
مانگه له و دییه ی بن و هه موو رۆژیش ده جار ماله من بپشکنن. ئه من چه ک و
فیشه کت وا بو ده شارمه وه، ته نانته ئه گه ر ئهو دییه ی سه روبن که ن، قه رار بی
که س نه توائی قاوغیکیش بدۆزیته وه!

حه مه د به سلهمان یه کچاوی گوت:

- باره که ی له هیستره کان بیینه خوار و کارت پیی نه بی، بگه ریوه و هه ر ئاو پریش
مه ده وه! بوخۆمان جیبه جییان ده که ی!

سڵەمان بێ ئەوهی یهك قسهش بكا، بارهكهی داگرت، سوار بۆوه، هێسترهكانی به دواى خۆى دا كێشا و بێ ئەوهی ئاور بداتهوه، له دێى وهدهركهوت.
مهلا فههاد گوتى:

– سڵەمان ده كاتىكى چاك دا ده فريامان هات. هێندهى نه مابوو فيشه كمان لى بپريئ. ئەمن لهو بارهوه زۆر ده ترسام. سڵەمان قاچاخچى يهكى به ئەزموون و ئازايه و لهو بارودۆخه ناله بارهى دا هه رچۆنىك بئى، چهك و تهقه منيمان ده گهيه نيئى.
حه مه ديش گوتى:

– ئيستانش ئەو دنيايه پياوى ئازا و به جهرگى تى دا ماون! وا دياره دنيا وهك ده لئين له سه ر شاخى گاي نيه، به لكوو له سه ر شانى بنياده مه پاك و ئازاكان راوه ستاوه!
ئەگەر باهۆز دايه زوه رهى له توپه تيش بكا، يهك فيشه كى بو نادۆز ريته وه!

شاخ و دهشت هه مووى پر له به فر بوو. ولات هه مووى سپى ده چوو. حه مه د و هاوړپياني گه يشتنه مالى كوئخا مه ستانى. مردوو كه كفن كرابوو و ژنان ده وريان دابوو و شينيان له سه ر ده گيړا. كاتىك هه ستيان كرد حه مه د و هاوړپياني هاتوون، ساتىك بئ دهنگ بوون و پاشان ده ستيان به پئ هه لگوتن و شينگيړانئ كرده وه. كوومه لئىك لاوى مندالكار له ده رئ، له سه ربانى هۆله مه رپكى كه به وشكه به ردى دروست كرابوو، راوه ستابوون. دارپه لككىك له سه ره وهى بانى هۆله كهى بوو و لكه رپووت و دريژه كانى به سه ر بانه كهى دا بلاو كرد بوو. لاوه كان له حالىك دا هه موو دليان پر بوو و گريانيان ده ئه وكئ مابوو، گوپيان بو شينگيړى يه كهى هه ل خستبوو. ژنه كان هينده زۆر بوون، له ژووره كه و له هه ويانئيش جييان نه ده بووه. ورده ورده حه ساره كه شيان پر كرد و گه يشتنه سه ربانى هۆله كه و بن دار په لكه كه ش.
كاتىك لاوه ميړمندا له كان چاويان به حه مه د و هاوړپياني كهوت، هه ستانه سه ر پئ، ده ستيان له سه ر سينگيان دانا و به خيړه اتنيان كردن. ده سه به جيئ جىگاي خويان بو ئەوان چۆل كرد و بوخۆيان كشانه وه پشته وه.

ژنيكى كه له گهت و به خووه به مردوو كهى هه ل ده گوت و ئەوانى ديكه ش هه موو بويان ده گيړايه وه. كاتىك ژنه كه چاوى به حه مه دۆكى كهوت، هه ستايه سه ر پئ، ئەوه ندهى دهى توانى ده ستى بو ئاسمانى هه لئينا، كوڤه يه كى كرد، گه رووى خاويئ كرده وه، پشوويه كى هينايه وه بهر خو، پر به گه رووى دهنگى بهرز كرده وه و تئى چريكاند:

– له په نا سپيداره كانى چيائى دو لدۆلى، له كن ره وه زه كانى ده روازه سوورى! به لئين بئ ناوت نه هينم، ئەگەر مالى هه موو ده و له مه ندان به سه ر يهك دا نه رووخينئ...
ژنه كانئيش ئەو به ندانه يان دووپات ده كردنه وه و زايه لهى دهنگيان دۆله كهى پر ده كرد.

- كورە ئازاكان، قارەمانەكان - با سنەوبەرەكان بگريڻ - ئەوان مەستانی
خۆشەويستی منیان كوشتو! سەگان خويڻەكەيان لستۆتەو...

ژنەكە سەرى زياتر هەلينا و چاوى لە حەمەدۆكى كرد:

- ئەمن دەگريم و دلّم لە تاوان ئاور دەگرئ - دوژمن تينووى خويڻە - دە هەستە
مەستان، رۆلە مەستان، دە هەستە! - ئاخىر حەمەدۆك هاتو سەرت بدا!

پاشان ژنەكە داهاتەو، كفنەكەى لادا و دەموچاوى مردووەكەى وەدەرکەوت:

- قارەمانى من مردو، بەلام دە وەرن چاو لە مەستانی من كەن! بزائن لە مردنيش
دا هەر پيەكەنيو، ئيستاش پيەكەنى...

پاشان سەربەرگى مەستانی هەلينا و بۆلاى حەمەدى راداشت.

- گولەكانت وئەكەوتن - گيانت وەك كۆتريک فرى - تەمەشا كەن لەشى پرە لە
گولە - بەلام ئەو كەسەى ناوى حەمەدۆكە، دەبي تۆلەت بستيني...

ژنەكە دەسروكەيهكى حەريرى لە پەنا تەرمەكەى هەلگرتەو و بردى بۆ
حەمەدۆكى:

- لە ريگای دەروازە سوورى - چ گولەسوورى بەهەشتي لئنين، بيان چنم - دەسروكە
حەريره خويئاوى يەكەتم دا بە حەمەدۆكى...

ژنەكە گەرايهو شويى خوى و فرميسكەكانى بە چارشيوەكەى سڤينهو. ژنەكانى
ديكەش وەك وىيان كرد. ئەوجار ژنەكە دەستى راستى بەرەو ئاسمان بەرز كردهو.
وەك ئەوہى درۆشم بدا:

- خوايه گيان بمان بەخشە - ئەو خۆشەويستەم ئاوا جوان دەروا - هەزار كوريشم
بوايه، هەموويانم بە قوربانى حەمەدۆكى دەكردن.

پاشان كفنەكەى بە سەر مردووەكەى دادايەو:

- لە نيوەراستى دەروازەسوورى - جەرگم كون كونه - ئەوہى بي تاوان دەكوژي - لە
گەل حەمەدۆكى يە! تۆفان، باهۆز، بە لەعنەت بى - ئەو كەسەى ناوى حەمەدۆكە -

زۆرى پيەناچي سزات دەدا! ئەستيره لە ئاسمانى دەبارن و عەرزى پروت دادەپوشن،
كوڤى من سەرمايهتى - مەستان گيان، رۆلە، دە هەستە - ئاخىر حەمەدۆك بۆخوى
فەرماندەرى شەرييه!

ژنەكە ماندوو ببوو. ژنيكى ديكە، يەكى باريكەلەى سەرسپى هاتە جيگای. هەموو
ژنەكان دەگريان... ئەو جار نۆبە گەيشتە ژنيكى جحيل. دەنگى ئەو ژنە شينگيڤرەى
ئەوہندە خەمبزوڤن بوو، كە چەتەكانيش هەموو گريان.

دواى ماوہيەك، شينگيڤرى تەواو بوو. مردووەكەيان هەلگرت، هيڤايان لە نيوەراستى
حەسارى، لە سەر بەردىكى پانيان دانا. بەردەكە وڤينهى هيڤشوه تڤرئ و سەرەبەرانى
لئەهەل كەنرابوو. گوندەكە مەلا و مزگەوتى نەبوو. مەلا فەرهاد و هەموو پياوہكانى
ديكە لە كانى يەكەى دەسنوڤيڤريان هەلگرت. پاشان مەلا فەرهاد باسكى هەلگرت،

تەرمەكەى - كە هێشتا خویناوى بوو - شوت، ئاوى پێدا كرد، وشكى كردهوه و ده كفنەكەیهوه پێچا. ئەو جار دارەتەرمێكیان هێنا، تەرمەكەیان لە سەر دانا و پیاوان هەلیانگرت و بردیانە گۆرستانی دیی. گۆرەكە ئاماده بوو، تەرمەكەیان بە خاك سپارد و گۆرەكەیان پڕ كردهوه. ئەو جار مەلا فەرهاد لە سەر گۆرەكەى دانىشت و بە دەنگە خۆشەكەى تەلقینی دادا.

دواى بەخاكسپارنەكەى هەموو گەرانهوه دیی. چەتەكان دواى هەمووان گەرانهوه. خەلكەكە چوونە ماله مردوووەكەى و سەرەخۆشىیان كرد. دواى ئەو حەمەد و هاوڕێیانی هاتنەوه مالى دایە زوهرەى.

كاتى نوێژى شیوان مەلا فەرهاد بەرمالى پراخت و دەستى بە نوێژگرنى كرد. دواى نوێژەكەش چۆكى دادا و ماوهیهك دوعاى خویندن. كە ئاوړى دایەوه، دیتی حەمەدیش بۆ یەكەم جار وەك وی چۆكى دادوه و دوعایان دەخوینى.

مەلا فەرهاد گوتى:

- ئەوه چى یە حەمەدۆك؟ چۆنە دوعاى دەخوینى؟

- لە بەر خوداى دەپارێمەوه یارمەتیم بدا باهۆز بكهویته دەست من و بى كۆژم.

- جا چۆنت بكهویته دەستى؟

- لەمێژە بیرم لى كردۆتەوه، مەلا فەرهاد. بۆسەیهكى لە دەروازەخوینى دادەنێینەوه و هەر چەندى پێویست بى بۆى رادهوهستین. ئەو هەمیشە بە سواری دە پیش ژاندرمهكان دا دەروا. كاتێك گەیشته سەر تەپكى، هەموومان وێكرا تەقەى لى دەكەین و لەشى پڕ دەكەین لە گوللە. بى گومان رۆژێك بە وى دا هەر دى.

- وایە، رێگایەكى دیکە نیە.

دەروازەخوین دەروێك بوو، باریكە رێیهكى پێدا تى دەپەرى، هەر جیى سواریكى دەبۆوه پێى دا بپروا. ئەو دەرووه لە شاخى، لە شوینىكى بەرز هەل كەوتبوو و هەردووك لای رەوهزە بەرد و دۆلى قوول و ئاستەم بوون. دەوهرۆ بەریشى هەمووى پۆرد و هەلدیڕ بوو. شیویكى چپ و بەرداوى لە لای چەپى رێگاكەى هەلكەوتبوو و ئاوێكى زۆر لە سەرەوهى شیوهكەى را بە خور دەهاته خوار و بە سەر بەردان دا بلاو دەبۆوه.

- لە نێو رەوهزەكان، لە لایهكى دەروى، بۆسەى بۆ دادەنێینەوهو كە گەیشتی تەقەى لى دەكەین...

- ئەدى ژاندرمهكان چ لى دەكەى؟ پیتوانیه ئهوان دوايه رێگاكان دەبەستن و گەمارۆمان دەدن. خۆ ناكړئ هەر دەو دۆلهى دا بمینینەوه و ئەوانیش دەتوانن وەك كەوئ بمانگرن.

– نازانم مەلا فەرھاد. لەوانەییە نەپەرژینە سەر شتی وا و ھەر بیریش لە وہی نەكەنەوہ... ھەرچۆنیک بێ، ئەگەر ئەوہمان بۆ بکری، گیانی نایب ئەلیاسی دەکرینەوہ.

مەلا فەرھاد قاقایەکی کیشا:

– ئەھا، ئەتۆ باوہرت بە قسەکەیی وی کرد؟ ئەو بەستەزمانە خو ناتوانی بە پیوہ رپاوہستی، چ بگا بەوہی کاریکی ئاوا بکا!

– وا نیە مەلا فەرھاد. قسەکەم ھەلگرە! ئەگەر ئیمە ھەر دەو یەک – دوو رۆژانە دا ئەو کارەیی نەکەین، مام ئەلیاس دەیی کوژی و بوخۆشی تی دا دەچی.

– باوہر ناکەم وا بێ. ئاخر بیر لە وەش بکەوہ، بۆسە دانانەوہ لە جییەکی ئاوا بۆ ئیمەش وەک خو کوشتن وایە.

– بێ ئەوہش ئیمە ھەر دەمرین، بێگومان زۆریشی پیناچی! پیت وایە عارف سایم بەگ ئاوامان لە کۆل دەبیتەوہ؟ ئەو تەنانەت دەستی لە دایە سولتانیش نەپاراست و لە سەر ئیمە ئەویشی کوشت. نەخیر لە کۆلمان نابیتەوہ و نایەلی نانیکی لەو شاخانە بە ئاسوودەیی بخوین. زۆریش ناکیشی دەکوژریین، مەلا فەرھاد!

– دەزانم، حەمەدۆک، چاوەکەم! بەلام پیاو نابێ بە ئەنقەست خوئی دە ئاوریش باوی. خودا ئەوہی پیناخۆشە و بە گوناھت بۆ دەنووسی.

ماوہیەکی زۆر دووبەدوو قسەیان کرد. مەلا فەرھاد بۆسە دانانەوہکەیی پیناباش نەبوو و حەمەدیش لە سەر قسەیی خوئی سوور بوو:

– بۆبوورە، مەلا فەرھاد، دەستت ماچ دەکەم و ریزت لە سەر چاومە! بەلام ئەمن لە قسەیی خویم پاشگەز نیم، بۆسەکەیی دادەنیمەوہ و ھەرچی یەکیش روو دەدا، با روو بدا! لە ھاوپیانیشت تەنیا ئەوانەیی پییانخۆشە با بین!

– باشە، باشە، رۆلە گیان. ئەگەر ئەتۆ ئاوا لە سەر ئەو بۆسەییە سووری، با قسەیی تۆ بێ. ئەمنیش دیم! کەس ھەییە بلی نایەم؟

ئەوانی دی یەکدەنگ گوتیان:

– دیین، ھەموو دیین.

لەو کاتە دا حەمەدە چکۆل و ھیندیک کوری میرمندالی دیکەیی دیی وەژوور کەوتن و گوتیان:

– ژاندەر مەکان بەرپوہن بۆ ئیرە. ژمارەیان زۆرە و باھۆزیشیان دە پیش دایە.

مەلا فەرھاد چاوی لە حەدۆکی داگرت و ئەویش خیرا وەلامی دایەوہ:

– لیرە نا، دەچینە "دەروازە خوین"ی. لە وئ بەسەریان دەکەینەوہ.

– بەلام لەوئ زیانمان دەبی.

– لیرەش ھەر وا. ئیرەش شوینیکی لەبار نیە.

– زۆر باشە، با برۆین! با لە پیش وان دا لە دیی وەدەرکەوین!

خەلكى دىيى تىشووويان بۆ پىچابوونەو. شتەكانيان ھەلگرت و ھاتنە دەر. داىە زوھرە ھەمەدى كىشا پەنايەكى، ئەنگوستىلەيەكى زىوى داىە. ئەنگوستىلەكە نەقىمىكى رەشى تىدا بوو و گوتى:

– ئەو ئەنگوستىلەيە ئى مېردەكەمە، كە وەك بۆم گىرايەو ھە شەپى دا كوژرا و نەھاتەو. با ئەو ھەت دە قامكى دا بى و نىشانە بى لە بەينى من و تۆ دا! ھەر كەس ئەو ئەنگوستىلەيە پى بى، ئەمەن چەك و تەقەمەنىيەكە دە دەم بە وى. لە بىرت بى، ئەگەر خوا نەخواستە برىندارىش بووى، ئەنگوستىلەكەى بە ھەورپىيەكت. دەنا بى ئەو نىشانەيە ئەگەر تەقەمەنىيەكە ھىندە بمىنىتەو، بشرزى، ناى دەم بە كەس! دلىنا بە سەرىشم تىدا بچى، جىگاكەى ئاشكرا ناكەم.

– ھەمەدۆك داھاتەو و دەستى داىە زوھرەى ماچ كرد، ئەو بىش ھەردووك لاپوومەتى وىي ماچ كرد. چەتەكانى دىكەش ھەموويان سوپاسيان كرد و مالاوايىيان لى كرد. ھەمەدە چكۆل ھەتا دەرەوھى دىي لە گەلىان چوو، لە وى لە حالىك دا كۆل گرتبووى گوتى:

– ئەو جار بە خوداتان دەسپىرم، ھىوادارم بە ساغ و سلامەتى بتان بىنمەو! پاشان چوو لای مەلا فەرھادى و گوتى:

– شتىكم بۆ ھىناوى، لىم وەرگرە! ئەو گۆشتى سوورەو ھە كراو و داىكم بۆى ساز كردووى. دەم زانى گۆشت مرىشكت پى خۆشە، بەلام نەم دزیو. خودا ھەر دووك چاوم كویر كا، ئەگەر لە خزمەت تۆ دا درۆيە بكەم! دەزانم پىاوچاكى وەك تۆ شتى ھەرام ناخۆن. ئىمە كەلەبابىكى سىپى، قەلەوى گەورەمان ھەبوو، رەنگى بەفرى. ئەو گۆشتى كەلەبابەكەيە، بۆ تۆ چاكە، بى خۆ نووشى گىانت بى! باوهرىشم پى ناكەى، ئەو بە دە بە ھەمەدۆكى! دەى خوا و ھەر گویشى نابزوى!

– گۆشت كەلەبابى خۆم بۆ دە دەم بە خەلكى، ھەمەدە چكۆل؟ دزىبىشت ھەر دەى خۆم!

– خودا پىشت و پەنات بى، مامۆستا!

پاشان كورەكە چوو بۆ لای ھەمەدەوكى. ھەردووكىيان بەيەكەو ھە ماوھەك سرتەيان كرد و پى كەنن. لە دوايى دا يەكتريان دە باوھش گرت، مەلا فەرھادىش دە باوھشى گرت:

– مخابن ھىشتا مندالم، دەنا قەتم بەجى نەدەھىشتن! ئىدى پىشتى تى كردن و بە راكردن رۆيشتەو بۆ لای دىي.

ھەمەد و ھاورپىيانى شەوئ تا بەيانى رانەوھستان و ھەر رۆيشتن. تەيموور كە ھەموو ئەو شوپىنانە بەرد بە بەرد و دار بە دار بەلەد بوو، وەپىش دەكەوت و ئەوانىش بە دواى دا دەرويشتن. سەرەراى ئەوھى بەفر لە پىشتىندى بوو، لای بەيانى

گەيشتنە دارستانىكى سەرەوھى گوندى "چنارۆك"ى. باشتىن شوين بۇ خۆحەشاردان لەو دىيەھى، مالى سەر جووخە حوسين چاوشىنى بوو. تەيموور پەخت و تەھنگى لە خۆ کردنەوھ، گۆچانىكى بە دەستەوھ گرت و چووھ نيو دىي. حوسين بە دىتنى خۆشحال بوو:

– دەترسام! زووتر گەيشتبانى پيوھ دەبوون... ئيمە خەلكى دىي كاتىك زانىمان ژاندەر مە دىن بۇ ئيرە، ديمان چۆل کرد، چووینە شاخى و دە كەپر، كۆخ و ئەشكەوتان دا ماينەوھ. هيچكەس دە دىي دا نەما بوو. ژاندەر مەكان ئەوھندەھى لە دىي دا مابوونەوھ، هيچ ولاتيان لى نەھيشتبووين. ھەر خۆراكىكى وە دەستيان كەوتبوو خوار دبوويان و دوايە پويشتبوون. ھەر ئەوان پويشتن و ئيمەش داپەرين و ھاتينەوھ خوارى. دىي هيچى تى دا نەما بوو! نە مەر، نە مريشك، نە بز، ھەر هيچيان وە پاش خۆ نەما بوو. تەنانەت ئارد و پونيشيان نەھيشتبوو! ئەوھ حالوبالى ئيمەھ... ئەگەر كورەكانت دەگەن، بچۆ بيان ھينە خوارى! پيموانىھ ژاندەر مە بەو زووانە بييرە دا بينەوھ...

تەيموور گەرايەوھ و ھەموو ويكرا چوونە خوارى. مەلا فەرھاد بە بەسەرھاتى ئەو گوندەش زور تىكچوو، چاويكى لە كيسەكەھى خوى کرد و سكە زيپرەكانى ژمارد. پاشان بە حوسينى گوت، خەلكەكەھى لە شوينىكى كۆ بكاتەوھ. كاتىك خەلكەكە ھەموويان كۆ بوونەوھ، مەلا فەرھاد، ھەمەدۆك و ھاورپيانيشيان چوون بۇ لايان. ھەمەد لە شەرمان سەرى ھەل نەدەھات.

حوسين بە دەنگى بەرز گوتى:

– ھەر مالە و پياويك بى و لەو بەرەھى بە جيا رابوھستن!
دەسبەجى ھەر مالەو يەك كەس ھاتن و لە لايەكى ريز بوون. پيريزنىك لە پيش ھەمووانەوھ بوو. ھەمەد لىي پرسى؟
– لە مالى دا چەند كەسن؟

– دوو...

يەك لە دوای يەك ئەو پرسيارەھيان لى دەكرا، بە پىي سەر پووليان دەدرايە و بەرئ دەكران. كيسەكەھى مەلا فەرھادى بەشى نەکرد و ناچار بوون كيسە تايبەتى يەكەھى ھەمەدى، كە لەبن فيشەكدانى لە خوى بەستبوو، بکەنەوھ و ئەويش دابەش كەن. كاتىك بۇ لاي مالى حوسين چاوشىنى دەگەرەنەوھ، مەلا فەرھاد گوتى:

– ئىستا ئىدى پوولمان نەماوھ ھەمەد. دەزانم پيت خۆش نىھ لەم بارودۆخە دا چالاكى يەكى پوولكۆكرنەوھى بکەين، بەلام بلين چى! راستى يەكەھى ئەوھيە ناچارين بە سەر ھينديك بەگى دەولەمەندى بەنيوبانگى دولكاديرلىيان دا بدەين. ديارە تەنيا ئەوانەھى كە رەگەزنامەھيان مۆرى قەيسەرى پيوھيە!
– بەلى، دەبى وا بکەين...

– ژاندهرمه ئەو خەلكەى له برسان دەكوژن! دەلێى چى جارى پيش ئەوهى بۆسهكهى بۆ باهۆزى دانينيهوه، بچين بهگى گونديشلى روت كهين و پوولێكى چاكى لى بستينين؟

– نا، با جارى له وهى گهريين! ئەگەر ئەو باهۆزه مان له سەر رپى خۆمان پاك كردهوه، ئەو دەم به كاوهخۆ پلان دادهنين و هەرچى بهگى دولكاديرلين، له شاخ و دهشتى، روتيان دهكهين!

مهلا فههاد ئيدى له سەر باسهكهى نهپۆيى. چوونه ژوورى. كورپهكانى حوسينى بهرانىكيان كوشتبووه، گوشتهكهيان چاك كردبوو و ئىستا هەر ئەوهندهى دهويست له سەر پۆلووانى دانى و بى برژينى. ئەو بهرانەش له گهڵ چەند سەر مەر له دەرەوهى دى له كوخيكي دابوون و ژاندهرمه نهيان ديبوون. له جياتى سفرهى لباديكي نهخشيبيان دانابوو. نهخشه جوانهكانى لبادهكهى له بهر شوقى ئاورى دەرەوشانهوه.

دواى نانخواردنى ههمەد داواى كرد هينديك كهپهنگيان بۆ پهيدا كەن. حوسين دەسهجى وهخۆ كهوت و چەند دانە كهپهنگى بۆ هينان. هەر كهپهنگەى وینهى دوو خورى به لای سينگى يهوه بوو. تيشكى خورهكان وهك شوقى ئاورى به دەورى خويان دا بلاو ببۆوه.

سەر جووخه حوسين گوتى:

– به راستى ئەو كهپهنگانه شتى چاكن، مهلا فههاد! ئەوهت پيوهبي، چەند رۆژان له نيو بهفر و بورانيش بهرئ دهچى و پهكيشت پى ناكهوى. خو دهزانن، پيش ههموو كهس شوانان كهپهنگيان دروست كرد. نيو كهپهنگى وهك تهنووورى گهرمه! سهرهنگ باهۆز وهك باوبورانى به سەر دييهكانمان دادهدا، خەلكى دهكوژى و مالويرانيان دهكا. پياويكى رهق و داخ له دلە! ئەرى به راستى ئەو كهپهنگانهتان بۆ چن؟ نهكا به تەمابن ئىستا وهسەرکهون بۆ لای دەرۆزهخوينى و بۆسهى دابنینهوه:

ههمەد گوتى:

– ئەريوهللا به تەما شتيكى واين!

– سەردهمىك پيش ئىستا، جاريكيان، هەر لهو شوينهى، ياغى يهك كه ناوى گۆجه" بوو، بۆسهى بۆ ياوهر شوکرووى دانايهوه و كوشتى...

ههمەد پرووى بۆ لای مهلا فههادى وهرگيپا و ئەويش گوتى:

– خوا گهرهيه! خۆمان به وى دەسپيرين. ئيشاللا ئەو ئاگای ليمانه!

ئەوانى ديش ههموو يهكدهنگ گوتيان:

– ئيشاللا!

هەموو شتێکیان ئاماده کرد، ئەوهی پێویستیان بوو، پێچایانەوه، لە کۆلیان نا، وهپێکهوتن و دواى ماوهیهک خۆیان گەیانده دەروازه خۆینی. لە وئ لە نیو گابەردەکان دا خۆیان حەشار دا و بۆسەیان دانایهوه. دیسان بەفر دەستی بە بارینی کردەوه و سەر بەرگەکانیشیان وهک عەرزەکهی سپی بوو. سئ شەو و پۆژان لە وئ مانەوه. دەو بەینەى دا چەند دەستە ژاندهرمە هاتن و بە بەر دەمیان دا تئ پەڕین. فەرماندەرەکانی ئەوانیش بە سواری لە پێشئ دەپۆشتن و ئەگەر چەتەکان ویستبایان، سووک و هاسان ژمارهیهکی زۆریان لئ دەکوشتن، بەلام مەبەستی وان بە هیچ شیوهیهک ئەوه نەبوو ژاندهرمان بکوژن و بە شیوهی ئاسایی تا ئەوان تەقەیان نەکردبایه، حەمەد و هاوڕیانی لئیان نەدەدان. هەمیشەش هەولیان دەدا ژاندهرمەى هەر بریندار کەن و نەى کوژن. تەنانەت سەبارەت بە سەرھەنگ باھۆزیش کە ئەو بۆسەیهی بۆ دانرابۆوه، مەلا فەرھاد باوهری وا بوو بەو شیوهیه نەکوژئ، بەلام حەمەد لە سەر قسەى خۆى سوور بوو و دەى گوت ئەو کابرایه وهک ژاندهرمەى دیکه نیه. خەلکی ئەوهندە ئازار داوه، کە بۆ بەخشین نابئ و دەبئ بکوژئ. هەر بۆیه مەلا فەرھاد لە دلئ خۆى دا دەپارایهوه باھۆز بە دەروازه خۆینی دا نەیه و دە نیو بۆسەکهیان نەکهوئ. حەمەدیش بەردەوام چاوی لە تۆولە رێگاکی بوو و ئاماده بوو هەر کات باھۆز بگاتئ، لئى دا و بی کوژئ. لەو بەینە دا مامۆستا زەکی نەژادی بە میدالە زێرە بەند سوورەکانی سەرسینگی یهوه، دەھاتەوه بەرچاوا و نەختە ئاورینگە پۆلایهکە لە چاوی دا دەبریسکایهوه. هەمیشە لە سەنگەرەکهی دا دەمایهوه، نەدەبزووت و قامکی لە سەر پەلەپیتکە و چاوی لە سەر سێرەى هەل نەدەگرت.

هێندە مانەوه، ئاخەرەکهی وهپەرز بوون. حەمەد رووی دە مەلا فەرھادی کرد:

– بەختی فەقیری نای گری...

هێندیک راوهستا و قسەکهی درێژە دا:

– ئەگەر فەقیران بەختیان هەبوايه، بۆ ژيانیان وا دەبوو؟

– دەلئى چی حەمەد... نەپۆین؟

– ئەى چ بکەین، کاکە، چارەمان نیه. ئەو درندەیه نەھات، خوا دەزانئ ئیستا لە کوپیه...

هێشتا بە تەواوی لە نیو گابەردەکان نەھاتبوونە خوار، کە گوزوگومبەت بە سەر دەستیک ژاندهرمە دا کەوتن. راست دەستەکهی سەرھەنگ عەزمی بوو، بۆخۆی بە سواری ئەسپی لە پێشەوه دەپۆشت. حەمەد دەسبەجئ تەقەى لئ کرد، بەلام ئەویش هێندە تەردەست خۆى لە ئەسپەکهی فرئدایه خوار، کە گوللەکە ئەوی نەگرت و زینی ئەسپەکهی پووشاند. تازە نیوهرۆ ببوو. شەریکی قورس دەستی پئ کرد و هەتا ئیواریی خایاند. کە بوولئ پەیدا بوو، حەمەد و هاوڕیانی کشانەوه و خۆیان

گه پانده وه گوندى چنارۆكى. به لام ئه ویش ئیدی بو مانه وه ی نه ده بوو. پیاوه کانی سولتانوغلی یه زهرده ی و دهسته یه ک به کریگیراوی به گ و ئاغای دیکه له وه ده ور به ره ی بوون و لییان ده گه ران. ئه وه باش بوو، جووتیره کان به دايم هه تله یان ده کردن و نه یان ده هیشت له شوینی همه د و هاوړپییانی ئاگادار بن. پوژئیکی همه د به مه لا فه ره ادی گوت:

- کاکه به راستی ماندووین و خه ریکه ده که وین. ئه وه چه ند مانگه ژانده رمه مان به دووه ون و بوخۆشمان به دوا ی باهوژی یه وه یین. به باوه ری من با ئه و ناوچه یه ی به جی بیلین، بچینه گوندى "سه رچاوه ی"، له چیا ی دولدولی و پاشماوه ی زستانى له وئ بین. که س فکری وئ ناکا، ئه گه ر پییشیان زانین، ده توانین هه ل گه رپیینه بناری شاخی. به راستی ئه و که په نکانه چاکمان ده فریا هاتوون و زور باشه که پیمانن! خه لکی سه رچاوه ش هم ئازا و هم جیگای باوه رن و ده توانین پشتیان پئ ببه ستین. ئه من پیموایه سه ریشیان بچئ، خه یانه تمان پئ ناکه ن و ئیمه به دهسته وه ناده ن... هاوړپیکانی همه دى هه موویان ئه و فکریان پئ باش بوو. چه ند پوژان به نه هینى له مالى حوسین چاوشینی مانه وه و دوايه به ره و چیا ی دولدولی وه رپئ که وتن. هه ر وا که مه نزل به مه نزل ده رۆیشتن، به سه ر سئ به گی گه وره ی عه شیره تی دولکادیرلی یانیشیان دادا. هه ر سیک به گ ره گه زمانه ی باوه رپیکراوی به مۆری قه یسه ریانه وه هه بوو. به و شیوه یه پوولئیکی زۆریشیان به مه به ستی یارمه تیکردن به نه داران و ئه و مندالانه ی بابیان ده شه رپئ دا کوژرابوون، کو کرده وه. پوولکه لانی که م خه لکی چاوله ده ستی پازده دییانى پئ ده بوو ژا یه وه.

هه ر ریگای سیگارکیشیکیان مابوو بگه نه گوندى سه رچاوه ی، که له به ستینى چۆمیکى دا، که ئاوی تی دا نه بوو و پر له به فر بوو، تووشی ژانده رمان بوون و لیکیان دا. تاریکوروونی به یانی شه ره که ده ستی پئ کرد و تا نیووهرپویه دریزه ی کیشا. شاهین و ته یموور کوژران. مه لا فه ره اد و همه د له تاوان ئه و جار به قه ستی کوشتنئ ژانده رمه یان داگرتن. سه ره نجام توانیان ژانده رمان تییک بشکینن، ده رباز بوون و لای تاریکانى خو یان گه یانده نیو گوندى سه رچاوه ی. له وئ دوسته کانیان به پیرینه وه هاتن. برینداره کانیان به خه لکه ی ئه سپارد و بوخۆشیان هیندیک شوانیان وه پیش که وتن و بردیانن بو بناری شاخی تا له وئ له هه شارگه یه کی دا بمیننه وه. برینداره کان ده بوایه به پشتی هیستران، گو یزرابانه وه گوندى "گوله ره ش" ی، بو لای "نه سیمی" برینیچ و نه شته رگه ر. ئه و نه سیمه نه شته رگه ریگ بوو، وه ک ده گوتری، ده ی توانی مردووی زیندوو بکاته وه و ئه و زانسته ش له خانه قای چلچاوی فی ربوو.

خه لکی گوله پره شیش جیگای متمانه بوون و حه مه دۆك دهی زانی سه ریشیان بچی، باهۆز هیچ، نایه لن شهیتانیش به جیگای برینداره کان بزانی. باهۆز و ژانده رمه کانی، له گه ل به کریگیراوانی به گه کان هه تا بن په وهزه بنه وشیه کانی چپای دولدولی به دوایان دا چوون. تینیان بو عه لی یه شه ل و مووسا زریانیش هیئا که شوینی چه ته کان هه ل گرن، به لام دوی ماوه یه ک خولانه وه نه یان توانی هیچ شوینیک بدۆزنه وه. یاغی یه کان وه ک عه رز قووتی دابن، ون ببوون. ناچار ژانده رمه کان به شپریوی و شه که تی داگه پانه وه خواری. زۆربه یان ده ست و لاقیان سه رما بردبووی.

زۆری پئی نه چوو ده سته ی حه مه دۆکی خوین گه یانده کیوی "کۆنور"ی. سه ره هه نگ باهۆز له داخان ده تگوت ته قی: ئاخه ئه وانه کوپرا گه یشتنه ئه وئ؟ بوچما بالیان هه بوون که له وه به فر و بو رانه ی دا، به چه ند پۆژان له چپای دولدول را خوین گه یانده کۆنوری؟ ئه و جار و بو جاری یه که م باهۆز هه سته ی به چه شنه پیزدانانیکی تیکه لاو له گه ل سه رسورمان له ده روونی خو ی دا به رامبه ر به حه مه دۆکی کرد. ئه وه موو راو پاره ی نه ی به وه ده سته یه ی کرا؟ به لام بی سوود! هیشتا حه مه د به ته واوی له چپای دولدولی نه دیترا بوو، که هه والی په رینه وه ی خو ی و ده سته که ی بو چپایه کی دووری دیکه، که پئی ان ده گوت "ئاخرکیو"، گه یشت.

مه لا فه ره اد، دورسوونه کورده و ئه وانی دیش، هه موویان شه که ت ببوون. برینداره رکانیش که دوی تیمارکران له لای نه سیمی، هه موو گه رابوونه وه گه ل ده سته که ی و ئاماده نه بوون هاو پریانیان به جی بیلن، هه ر ماندوو بوون. حه مه دۆک بوخۆشی له وان هه ساوه تر نه بوو، به لام پانه ده وه سته. هه ر به دوی ده رفه تییک دا ده گه را که باهۆزی به سزای خو ی بگه یه نی. هه موو جارئ که تووشی یه ک ده بوون و شه ر ده قه وما، ژانده رمان دیواریکیان به ده وری سه ره هه نگ عه زمی دا ده کیشا و نه یان ده هیشت گولله بی گریته وه.

پۆژیکیان هه والییک به گونده کانی چیا دا بلاو بووه: سه ره هه نگ عه زمی، ناسراو به باهۆز، له حالیک دا له پیش گوره انه که ی خو ی رویشته وه، که وتۆته بو سه وه، گولله یه کی وئ که وتوه و کوژراوه. دیهاتی یه کانی ئه وه ده وروبه ره ی ده زانن شه ره که چون بووه، ده ش زانن کی باهۆزی کوشتوه، به لام بو هیچ که سی ئاشکرا ناکه ن و ته نانه ت له نیو خو شیان دا باسی ناکه ن...

کاتییک حه مه دۆک و هاو پریانی رویشتن، نایب ئه لیا س پلانی خو ی به وردی دارشت: هیندییک که سی جیگای بریوانی هیئانه یارمه تی خو ی و پئی ئه سپاردن به دایم و به بی ئه وه ی بیلن هیچ که س شک بکا، هه موو ئه وه ریگیانه ی ده چوونه وه سه ر ده روزه خوینی، بخه نه ژیر چاوه دیری یه وه و ئیدی بالنده یه کیش به سه ر وئ دا

فەربیا، دەسبەجی نایب ئەلیاس دەی زانی یەو. هەموو شتێك بیری لێ کرابوو. ئەلیاس تەفەنگەكەى چەور کەردبوو و خاوینى کەردبوو. ئەسپى هەمیشە تێر بوو و بە زینەو ئەمادە بوو. دوو توورەكەشى فیشەكى زیادى دانابوو. چەند رۆژ بوو خەرىكى ئەمادەكارى بوو، تا پلانەكە رێكۆپێك بێ و بتوانی ئەو كەابرایەى سووكایەتیی پێ کەردبوو، بە سزای خۆى بگەیهنێ.

بەیانى یەكی زوو، یەكێك لە چاوەدێرەكان كە ناوی "وەیسە" بوو، بە پەلە، بە سواری ئەسپێكى هات و لە حەسارى مالى مام ئەلیاسى دابەزى. وەیسە برازای نایب ئەلیاسى بوو و بابى دە شەرى سەربەخۆیى دا كۆژرابوو. ئەو چوو لە لای مامى و بە دەنگێكى سەبر، بۆ ئەوێ كەسى دیکە نەزانى، پێى گوت كە سەرھەنگ باھۆز قەرارە پێش نیوھەرۆیە بە دەرووى دەروازەخوینی دا برۆا. نایب ئەلیاس سەندوو قى شتومەكەكانى هینا، دەستێك كەواو پانتۆلى ھەرە جوانى لە گەل كراسیكى بە دەزوى زەرد پەراویز بۆكراو و دەسەپەكەى بەر پشتمانی لێ هینایە دەر. بە رێكۆپێكى جەكەكانى دەبەر كەردن. سەعاتەكەى دە گیرفانى لای چەپى جلیقەكەى نا و زنجیرەكەى بە سینگى دا شۆر كەردەو، سەپەكەكانى بادان، فیشەكەكانى لە خۆ بەست، تەفەنگى دە شانى كەرد، سواری ئەسپەكەى بوو و مالاوایی لە خەلكى دێى كەرد. خەلكەكەش كە پێیان وابوو دەچیتە سەفەر، داواى سەفەریكى خۆشیان بۆ كەرد... ئەو جار مام ئەلیاس ئەوزەنگی لە ئەسپە پەسەنە بەكەیفەكەى توند كەرد و بە پرتاوە لە دێى وەدەر كەوت. لە سەر شاخى، هیندیک خوارەو تر لە دەروازەخوینی، بە لای نەدیوى دا، ئەسپەكەى لە پنچكێكى بەستەو و چوو لە نیو گابەردەكان كە بە سەر دەرووھەكەیان دا دەروانى، بۆسەى دانایەو.

چاوەروانى مام ئەلیاسى ماوەیەكی زۆرى نەخایاند و سەرھەنگ عەزمى، كە ئەسپێكى كویتی دە بن دا بوو و لە پێش ژاندەر مەكانەو دەهات، وەدەر كەوت. ئەو پیاویكى باریکەلە بوو، رومەتى هیندیک بەقوول دا چوو بوون، دەموچاویشى باریک بوو و سەپلی ماش و برینجى ببوون. سەرھەنگ لە سەر زینەكەى نەدەحەجمى و بەردەوام سەرى بۆ ئەملاو ئەولای خۆى دەسووراندا. كاتێك نایب ئەلیاس باھۆزى چاوە پێكەوت، هەستى كەرد دلی وێكەهات و مچوركى هاتى. راست لەو كاتە دا وە بێر ئەو سەرھەنگەى كەوتبوو، كە لە سەردەمى شەر دا فەرماندەرى خۆى بوو و بە شێوھەك زگى بە سەرھەنگ عەزمى سووتا. سەرھەنگەكەى خۆشى چاوى شین بوون... ئەلیاس لە بیری نەما بوو داخوا چاوى سەرھەنگ باھۆزیش شین، یان نا... وەبیرھاتنەوێ سەرھەنگەكەى خۆى، كە زۆر پیاویكى چاك بوو، مام ئەلیاس زۆرى خۆش دەوێست و ریزی دەگرت، هیندەى نەما بوو وای لێ بكا لۆولەى تەفەنگەكەى شۆر كاتەو و دەست لە كوشتنى ئەو سەرھەنگەى بشوا. بۆ ئەوێ ئەو بێرە كۆنە تینی بۆ نەهینى، دوو جار لە دلی خۆى دا گوتى: نا، ئەو كەابرایە شەرەفى منى بردوو.

و سووكایه تی پیکردووم! ئەو کابرایه پێی وانیه ئەو خەلکە بایه خی پووشیکیشیان ههیه! ئەو جار غیره تی هاتهوه بهر و رقه که له نیو دلی دا بلیسهی کیشایهوه. سه رههنگ عهزمی گهیشتبوو به رامبهری و شوینه که زۆر له بار بوو. ئیدی سیودوی لێ نه کرد، سیره ی گرت و په له پینکه ی کیشا. دهستی هیچ نه له رزی. تهقه له تفهنگی هات و سه ههنگ عهزمی له سه ر زینی ئەسپه که ی را به ربوو خوارئ و تهخت به سه ر به رده کانی قه راغ ریگایه دا کهوت.

نایب ئەلیاس له سه ره خو تفهنگه که ی ده شانی کردهوه و به نیو گابه رده کان دا بو لای ئەسپه که ی دا په ری. ژانده رمه دیتیان و ده سرپژیان لێ کرد. گولله یه ک پشتی پیکا، به سه ر زگ دا کهوت، هه ستایه وه و دیسان کهوته وه. له گه ل ئەوه ی وه ک بارانئ گولله ی به سه ر دا ده باری، توانی له سه ره وژیره که ی بیته خوارئ، بو لای ئەسپه که ی ده رباز بی و سواری ئەسپه که ی بی. ئەو جار نایب ئەلیاس توند یالی ئەسپه که ی له دهستی خو ئالاند و پشتی کوور کردهوه. ئەسپ وه ک تیری نیو که وانی ده رپه ری، له وئ دوور کهوته وه و هه تا نه گه یشته وه بهر ده رگای مالی خو یان رانه وه ستا. مام ئەلیاس له وئ چاوه کانی هه لێنان و له خه لکی دییه که ی روانی که هه موویان به گه وره و چکو له وه هاتبوون و هه ساره که یان پر کردبوو. پشتی ئەسپه که ی له خوینئ دا سوور ببوو. نایب ئەلیاس دانه به زی، دوا ی ئەوه ی هیندیک ده خه لکه که یه وه راما، لغاوی ئەسپه که ی کیشا، سه ری وه رسوو راند، رکیفی توند کرد و به سه ر په و له دیی وه ده رکهوت.

خه لکی دییه که ی هه موو بی ده نگ را وه ستابوون و هه تا مام ئەلیاس و ئەسپه که ی ئەوه نده دوور کهوتنه وه، که له نیو تووله ریگای بناری چیا ی به فرین دا هه ر به قه د نوخته یه کی چکو له دیار بوون، چاویان لێ کردن.

ئیدی هیچ کهس نایب ئەلیاسی نه دیته وه و که سیش نه ی زانی چیی لێ هات و بو کوئ چوو. دواتر زۆریشی به دوا دا گه ران، به لام نه به زیندوویی و نه به مردوویی هیچ کهس شوینه واریکی له نایب ئەلیاسی پیر نه دۆزی یه وه.

شەنبەبایەکی خۆش دەهات. پۆژ گەرما وتیشکی خۆی بە سەر شاخ، دۆل و میرگان دا دەپشت. بەلنە و گیانلەبەری دی هەموویان لە خەوی زستانی وەخەبەر هاتبوون، لە کونەکان و هیلانەکانیان هاتبوونە دەری و لە بەر شۆقی پۆژی دەخولانەوه. لە ماوهی چەند پۆژان دا هەمیشە بەهار و گەزیزە سەریان وەدەرنا، پشکووتن و تەپک و دۆلۆ دەرهیان پڕ کردن. دەوری پنچکان و سەر جۆگە و دەراوان پڕ بوون لە وەنەوشە و وردیلە و بۆنی خۆشیان دە ولاتی گەرا. پۆل پۆل هەلەلە و بەیبوون لە نیو رەوهزان پەیدا بوون. میلاقە پشکووتن. گیا شین بوو و شاخ و دەشت پڕ بوون لە گۆل و پووکی جۆراوجۆر. بەیانی کاتیک پۆژ لە ئاسۆ دەرکەوت، ئەوهەندە گەش و جوان بوو، دەتگوت یەكەم جارە خۆی بە جیهان و خەلکەکە نیشان دەدا. هەزار و یەك بۆنی جۆراوجۆر لە هەموو گۆشە و لایەکی را دەهاتن. پەپوولەیی جوان جوانی گەورە گەورە، زەرگەتە کە بەلایان وەك شووشەیی پوون بوو و خالی سەوزی تی دابوو، میروو، گورگ، ریبوی، ورچ، میشومەگەز و ژووشک و هەموو جەر و جانەورەری دیکە گیانیکی نووییان هاتبوە بەر و بە دەشت و شاخان دا دەخولانەوه. بەلنە گۆشتخۆرەکان، هەلۆکان، شەهینەکان، باشووەکان و کۆتری هەمەجۆر دەفرین، لە ئاسمانی بەرەوژوور تی هەل دەچوون و هیندیکیان بە دەورە، یان بەریز هەل دەفرین، هەر کامە و بە شیوهی خۆی دەی خویند و گمە، قەرە، قیرە و قاوقیژیان دەنگی دەدایەوه. عەرز کە لە خەویکی درێزخایەن وەخەبەر هاتبوو، لە خۆشیی ئەو پۆژە جوان و پڕ خیر و بەرەکەتانه مەست ببوو.

پۆژیکی بەیانی زوو دایە حۆری هەوالی پێگەشت کە ئەسپەکەیی حەمەدۆکی هاتۆتەوه عەلیکۆی و دەسبەجی رۆیی بو ئەوئی. کاتیک گەیشته ئەو شوینەیی باسیان دەکرد، لە خوارێ را ئەسپەکەیی دی، کە لە سەر دوندی رەوهزیکی بنەوشیی گەورە پراوەستابوو. شاخەکە پڕ بوو لە گۆلی جۆراوجۆر و رەنگاوپرەنگ. نەرمەبایەک دەهات و بۆنیکی خۆشی لە گەل خۆی دینا و بۆر، مەندۆک و گیا و گۆلی دیکەش کە هەتا چۆکان دەهاتن، دەلەرانهوه، شەپۆلیان دەدا و کە دەتروانی، پیتوابوو دەشت، دۆل و کیو سەما دەکەن و رادەژین. دایە حۆری بە ئەسپایی، لە سەر پەنجان، لە رەوهزەکەیی وە سەر کەوت. دەترسا ئەسپەکە بیبینی و برەویتیەوه. لە حالیک دا

دلى توند لىي دەدا، وردە وردە خۆى لى نىزىك كردهو، بەلام جارى نەى ويرا دەستى لى دا و بە دەنگىكى نەرم و بە سۆز لاواندى يەو:

- بە قوربانت بىم، شوخەكەم، ئەسپە ئازاكەم، چاوجوانەكەم! يالت دەلىي پرچى كىزە جىيلانە، وەك كەرويشكى چالاكى، ئەسپە جوانەكەم، بوونى تۆ لىرە نىشانەى خىر و بەرەكەتە! پىم بلى، ئەتۆ دەبى هەوالىكى حەمەدى منت پى بى! حەمەدى من كە روخسارى وەك روخسارى ئىمامى عەلى جوانە و دە غىرەت و ئازايەتەش دا وەك گەنج عوسمانى يە. دەى بۆم بگىرەو، هەرچى هەيە، بۆم بگىرەو، دايە حۆرى خۆت بە قوربان بى! ماوہيەكى زۆرە هىچ هەوالىكم چ بە چاك و چ بە خراپ، لىي نىە. گوندەكانى ئىمە پىر لە ژاندەرمە، وردوخاشيان كىردو، مالوئىرانىان كىردو، هىچيان پى نەهيشتوو، لاق و دەستيان شكاندوو، زمانىان برىو، مالەكانىان بە سەر دا رووخاندوو! باش بوو حەمەدۆكى من باهۆزى سزا داو ژيانى ئىمەشى پىزگار كىرد. بەلى، ئىمە پىزگار بوو، بەلام ئەومان لە گەل نىە! لەمىزە نازانم چى بە سەر هاتو، مردو؟ ماو؟ نازانىن! دايە حۆرى بە قوربانى ئەو چاو رەشانەت بى، دەلىي كلىان تى كراو، بە قوربانى ئەو يالە جوانانەت بى! باشە ئەتۆ نەبووى گوللەباران كراى؟ ئەو كاتى هەر يەسك و پىستىك نەبووى؟ ئەتۆ نەبووى لە تەنەشت پردى مردبووى، بەلام دوايە لە سەر دەستى چلسوارەى غەبىي زىندوو بوو، بوو، بوو، پاشان نەفرى بۆ ئاسمانى، نەبووى بە هەورىكى بۆر و كاتىك بە سەر شارەكان دا دەپۆى، پىاوخەراپان بە دەنگى حىلەت خەويان لى تال نابى؟ بۆچما نەچوو، گەل ئەسپەبۆرى كوئىرۆغلى، و بوپاقى، كە بە روخسار ژنە و حەزرەتى محەمەد كاتىك چوو بۆ لای بىنايى چاوان، سواری بوو؟ نەچوو، لای دولدولى حەزرەتى عەلى و ئەسپە عەرەبى يە رەسەنەكەى گەنج عوسمانى، ئەو گەنج عوسمانەى سەرى خۆى بە دەستەو بوو و شەرى دەكرد؟ بى گومان خەبەرى خۆشت بۆ هىناوم! خودا لە تەمەنى من هەل گرى و بى خاتە سەر ئى تۆ ئەسپە كوئىتە جوانەكەم! بە تەما نى باسى حەمەدى خۆشەويستىم بۆ بكەى؟ دەتەوئ ئەو دەم بۆ بگىرەو، كە هەر ئىستا ئەو لە ئالاكىوى لە پەنا ئاگرىكى گەورە دانىشتو؟ ئەو دەم بۆ دەگىرەو، كە حەمەد نىيازى وايە هەوئى هاوئى، ئەو كاتەى گيا دەگاتە پىشتىندى، ئەو كاتەى هەورە سىيەكە لە سەر خانەقاي چلچاوى لەنگەر دەگرى، بىتەو لای دايە حۆرى خۆى؟ باشە، ئەسپە چاوپرەشەكەم، يال ئاورىشمەكەم كە راپەرپىنت راپەرپىنى ئاسكى يە، دە هەرچى دەى زانى بۆ دايە حۆرى خۆتى باس بكە و ئەگەر هەوالى خۆشت پى بى، بەلین بى گيانىشت بوئ، دەت دەمى!

دايە حۆرى چۆكى دادا و دەستى بۆ لای مى ئەسپەكەى برد، بەلام دەستى لى نەدا. دەترسا هەر دەستى وىي بكەوئ، ئەسپە كوئىت دەرپەرئ و لە چاولىكنانىك دا خۆى ون كا. ماوہيەكى دىكەش گۆرانىي بۆ گوت و لاواندى يەو. دەنگى هىندە بە سۆز بوو،

بهردى نهرم ده كرد. سه ره نجام دهستى به ئه سپايى گه يانده مى و ورده ورده به ههر دووك دهستان مى خوراند و لاواندى يه وه. سه ير بوو، ئه سپه كه له جى خوى نه بزوت و ههر سلّيش نه بوو...

دايه حورى هه ستايه سه رپى و ئه و جار باسكى ده مى ئه سپه كه ي وه رينا و دهستى به سه ر، و گوئ و مى دا هينا. ئه سپ ههر وا بى دنگ و هه ست بوى را وه ستابوو و ورده ورده دايه حوريش ترسى شكا و زانى ئيدى له دهستى را ناكا. ما وه يه كى ديكه ش ههر وا دهستى به پشت و زگ و سه رى دا هينا و لاواندى يه وه، ئه سپه كوئيت پاشوو بلاكردن و تاويكى باش ميزى كرد. ئه و جار دايه حورى بىرى له وه ده كرده وه چۆنى له و سه ره ي را بى نيته خوارى. له پيش دا يالى گرت و ويستى به دواى خوى دا راى كيشى، به لام زوو تى گه يشت ئاوا ئه سپه كه وه دواى ناكه وى. پاشان بىرى له وه كرده وه سوارى بى و بى باته خوار، به لام گريمان ئه وه توانيباى خوى باويته سه ر پشتى و سوارى بى، بوچما به بى زين خوى را ده گرت و له سه ر ئه و ره وه زه ي را به رنه ده بووه خوارى...

– ئه سپه جوانه كه م، چونكه هه والى خوشت له لاي هه مده ي را بو هيناوم، چونكه بو ت گى راومه وه كه ئه و ئيستا ئه وه له ئالاكوئى، يان چىاى هه زارگاي له په نا ئاورى دانيشتوه و زوريش به كه يفه، ده بى له سه ر ئه و ره وه زه ي بچى يه خوار و له و خواره ي له سه رم را وه ستى.

دايه حورى ئه وه ي گوت و له سه ره خو به له پى دهستى له كه فه لى ئه سپه كه ي دا. ئه سپه كه سه ره تا بازيكى چكو له ي دا و پاشان ورده ورده له ره وه زه كه ي ها ته خوارى، را وه ستا، سه رى وه رسوو راند و ده دايه حورى يه وه را ما. ئه و يش به په له ها ته خوار و يالى گرت. ئه و جار ئه سپه كوئيت بى ده رده سه رى به دواى دايه حورى دا روى، ئه و يش هينا يه وه دى، هه وسارى كرد و له ته ويله ي كه ته نيا مانگايه كى تى دا بوو. و ههر ئه و مانگايه شى هه بوو – به ستيه وه. ئه و جار تفاقى بو هينا، ئاخو ره كه ي بو پر كرد له كا، به لام ئه سپه كه هى چى نه خوارد. دايه حورى چاوى لى كرد:

– ئه سپه كوئيت! دياره ئه تو ئه سپى هه مه دوكى و كات بو ناخو رى. ئه سپى كه گولله باران كرابى، دوايه زيندوو بو بى ته وه، بو بى ته حودوو دىك و فرى بى، نابى ئه و تفاقه ي بخوا! ده بى جوئ هه بى و جوئ هه كه ش جوان گى زه و كرابى، خاوين بى و شو را بى ته وه!

پاشان دايه حورى گوئى يه كى هه ل گرت و وه ده ركه وت. كا برايه كى "دارينده" يى تازه دوكانى كى له گوندى دانا بوو. چوو ه ئه و دوكانه ي:

– ئه و گوئى يه م بو پر كه له جو، ميوانى كى زور خو شه ويستم هه يه!
كا براى خاوه ن دوكان گوئى:

– باشه ئەو میوانه کییه؟

– ئەسپی حەمەدۆکی یه...

– به راستی؟ زۆر باشه دایه حۆری. پوولەکهی دوايه بده!

کابرا خیرا گۆنی یه کهی پر کرد له جو. لهو دەمە ی دا کورپکی میرمندال به وی دا هات. دایه حۆری بانگی کرد:

– کورم ئەو گۆنی یه جو یه م بۆ هه لگره، بی به له ماله کهی من له بهر دەرگای تهویلهی دای نی!

کورپه کهی بهر ئ کرد و بوخۆشی به هه له داوان وه نیو دیی کهوت، مال به مال چوو و به سه رهاته کهی بۆ گێرانه وه. هه تا گه یشته وه مائی، خه لکی دیی هه موو هاتبوون و له بهر دەرگا راوه ستابوون. دایه حۆری چوو ئەسپه کهی له تهویلهی دەرکیشا و به خۆشحالی یه وه پرووی ده خه لکه کهی کرد:

– ده ی ناسنه وه؟ ئەوه ئەسپه کویتی حەمەدۆکی یه. هه والی حەمەدی بۆ هیناوم. حەمەد ئەوه له ئالاکیوی یه. وا دیاره سه رانسه ری زستانێ له وی بووه و به و زووانه ش دئ و سه ری ئیمه دها. ئەوه قسه ی ئەسپه کویتی یه... نیگه ران مه بن، وا دەرده که وی حەمەدۆکی من وه زعی باشه و مه لا فه ره ادیش هه ر وا. ئەوه ش هه ر ئەسپه که گوتی! له مه و دواش ئیدی جووتی ره کان قهت تووشی ئەو چه رمه سه ری و کویره وه ری یه ی نابنه وه، که تا ئیستا پێیان وه نالاندوه!

ئەسپی حەمەدۆکی سی شه و و پۆژان له سه ر په وه زه کانی عه لیکوی مایه وه، هه تا دایه حۆری چوو. ئەو ئەسپه ره وه ک و سه رکێشه بۆ دایه حۆری رام بوو و پیریژن هینایه وه دیی... ده بی ئەوه نیشانه یه کی باش بی و خیری تی دا بی!

خه لکه که هه موو نارپه حه تی و ناخۆشی یه کانیان له بیر چۆوه و دلایان پر بوو له شادی.

به هار به هه موو هیژ، توانا و تاییه تمه ندی یه کانی خۆیه وه ته قیبۆوه. چرۆ ده کرانه وه، گۆل له هه موو لایه کی ده پشکووتن. شاخه کان، دۆله کان و میرگه کان پر ببوون له گۆل. کانی و جوگه کان بۆنیکی خۆشیان لی ده هات و با ئەو بۆنه ی به ولاتی دا بلاو ده کرد وه. ئەستیره کانی شه وی و به یانی به هه موو ترۆپکی چیاکانه وه دەر وه شان وه و له گه ل تیشک و شه به قی خۆر له توورپووسی، عه رزی چوکورپاویه وه ک ده ریایه که فی ده کرد...

هه ر که به هار داها ت، عارف سایم به گ هاته وه شاری. ئەو جار ئەفسه ریکی دیکه ی له گه ل خۆی هینابوو. ئەو ئەفسه ره ناوی نافیز به گ بوو، پیاویکی جحیلی ویچوو

بوو، فه‌رمانده‌ری ژماره‌یه‌کی زۆر ژانده‌رمه‌ بوو و له‌ سه‌ر داوا‌ی جه‌نابی نو‌ینه‌ر ده‌سه‌لاتی بئ‌سنووری درابۆیه، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانی کاره‌کانی به‌ باشی جئ‌به‌جئ‌ بکا. کاتیکی ئه‌و ئه‌فسه‌ره له‌ ئه‌ده‌نه‌ی له‌ شه‌مه‌نه‌فه‌ری دابه‌زی، شاره‌یی‌یه‌کان پێشوازی‌یه‌کی باشیان لئ‌کرد. له‌ وئ‌ را نو‌ ماشینی له‌ گه‌ل هاتن. تا ئیستا عیسمه‌ت پاشا و فه‌وزی پاشای کۆنه‌سه‌ره‌رمانده‌ریش به‌پیره‌وه‌چوونیک‌ی ئاویان بۆ نه‌کرا‌بوو. به‌لام شتیکی که‌ زیاتر سه‌رنجی ئه‌و ئه‌فسه‌ره فه‌رمانده‌ره نو‌ییه‌ی راکیشا، وتاری مامۆستای خو‌یندنگه‌ بوو، که‌ کاتیکی هاته سه‌ر سه‌کۆی قسه‌کردن، وتاریکی زۆر باشی دا. وتاره‌که‌ هئینده به‌هئیزبوو و ئه‌ونده به‌ هه‌ست نووسرا‌بوو، وشه‌کانی خو‌ینیان لئ‌ده‌تکا. ئه‌فسه‌ره‌که له‌ دل‌ی خو‌ی دا گو‌تی ئه‌گه‌ر ئه‌و کابرایه ده‌ره‌فه‌تیکی ده‌ست که‌وئ‌، له‌ ئه‌نکه‌ره، یان ئه‌سته‌مبوول‌ وتاریکی ئاوا بدا، ده‌سه‌به‌جئ‌ ده‌ی‌که‌نه نو‌ینه‌ر و ئیدی هه‌تاهه‌تایه له‌ پشت تریبۆنی وتاردانی مه‌جلیسی نه‌ته‌وا‌یه‌تی ده‌مینیته‌وه. ئه‌و وتاره‌ی وی که‌ پره‌ له‌ گری ئه‌وینی نیشتمان، دل‌ی هه‌موو که‌س ئاگر ده‌دا و ده‌رووی ده‌وریکی زی‌رین، که‌ له‌و دا ولات وه‌ک ولاتانی ئوروپایی گه‌وره ده‌بی، ده‌کاته‌وه.

کاتیکی مامۆستای خو‌یندنگه له‌ وتاره‌که‌ی بۆوه، ئه‌فسه‌ره‌که له‌ جی‌ی خو‌ی هه‌ستا، چووه پێشئ‌ی، هه‌ر دووک لاچاوی ماچ کرد، ئافه‌رینی لئ‌کرد و داوا‌ی سه‌رکه‌وتنی بۆ کرد. ئه‌و کاره‌ی فه‌رمانده‌ری تازه، زۆر به‌ که‌یفی ئاغا و به‌گه‌کان بوو. ئه‌و ئه‌فسه‌ره جحیله، به‌و پایه و شو‌ینه گه‌وره‌یه‌وه که‌ هه‌ی‌بوو، به‌ راستی وه‌ک گورگیکی زه‌ردی پایه‌به‌رز هه‌لسوکه‌وتی کرد! ته‌ماشای که‌ کاتیکی لاقی ده‌خاته سه‌ر لاقی، چۆن به‌و چه‌کمه بریقه‌ردارانیه‌وه پانیه‌ی راده‌ژینی... قسه‌ی تی‌دا نیه هه‌ر ئه‌و ئه‌رکه‌ی سه‌ره‌نگه‌ عه‌زمی تی‌دا سه‌رنه‌که‌وت، ئه‌وه تی‌دا سه‌رده‌که‌وئ‌ و به‌ پشتیوانیی خوا و پیغه‌مبه‌ری هه‌موو ئه‌و جووتیره سپلانه سزا ده‌دا. به‌لئ‌ ئه‌و جینایه‌تکارانه بئ‌چاوو‌رووانه سزا ده‌دا که‌ به‌ گز ئه‌و پیاوانه دا چوونه‌وه، که‌ رۆژیک ئه‌وانیان له‌ ده‌ست دو‌ژمن رزگار کردبوو!

له‌ مال‌ی خه‌لیل به‌گی گه‌وره نان و چیشتیکی زۆر دروست کرابوو و بانگه‌یشتینیکی گه‌وره به‌ بۆنه‌ی هاتنی فه‌رمانده‌ری تازه‌وه ساز کرابوو. سه‌ره‌یه‌کی تاییه‌تی رازابۆوه که‌ شه‌رابی فه‌رمانه‌، ویسکیی سکۆتلاند و قۆدکای پووسیشی له‌ سه‌ر بوو.

ژانده‌رمه ده‌سته ده‌سته ده‌گه‌یشتنی و یاوه‌ری تازه و شاره‌دار له‌ گو‌رایی‌یه‌که‌ی لای پرده‌ی ریزیان ده‌کردن. خه‌لکی شاری له‌ وئ‌ به‌ پێشوازیانه‌وه هاتن و گو‌لیان پێشکه‌ش کردن. خه‌لکی گونده‌کانی ده‌روبه‌ر که‌ فه‌رمانیان پئ‌درا‌بوو له‌ رپوره‌سمه که‌ دا به‌شدار بن، ده‌بوو چه‌پله بۆ ژانده‌رمه‌کان لئ‌بدن و گو‌لیان باوینه به‌ر پێیان.

عارف سايم بەگ دواى ئەوهى چەند پيكي خواردهوه و خواردنهوهكه ماندووويه تىي لهبىر بردهوه، به بيريكي رازى و ئاسودهوه دهستى به قسان كرد:

- ئەم جار دەبى وهك له زووهوه گوتراوه، ئاوهكهى له سه رچاوهوه وشك كهين. فه رماندهرى خو شه و يستيشمان له گه ل من هاودهنگه.

- تكا دهكه م، جه نابهى نوينه ر، جه نابت گه ورهى و ده بى بفه رمووى ئيمه چ بكهين. جه نابت ده بى فه رمان بدهى و ئيمه به رپوهى به رين...

- ئاوهكه له سه رچاوه وه وشك بكرى... جووتيره كان، به تايهت ئەوانهى له توورپووسى ده زين، زور چاك ده زانن ئەو مه سه له كو نه له كو يوه ها توه و يانى چى. چوم، جوگه گه وره كان و گو له كانى وى پرن له ماسى يه خاتوونه، ماسى يه كه هه موو له شى خالى سوور سوورى جوانه و له چه شنى خو ي دا ئى توورپووسى له ئى هه موو دنيايه جوانتره! راو كرنيشيان زور زه حمه ته. نه ده تو پرى ده كه ون نه به قولاپى ده گيرين. پياو ده بى قولى هه لكا و هه ول بدا به ده ستى بيان گرى، به لام ئەو جار به نيو قامكان دا ده رباز ده بن و هه ر نا گيرين. ده زانى جووتيره كان چ في ليكيان بو دوزيو نه وه؟ ده چن ئاوه كهى له سه رچاوه را هه ل ده برن و ده لايه كى دي كهى ده كه ن، ئەو كات ماسى يه كان له سه ر خيزى بنى جوگه كان و له نيو گو ميلكه ئاوان دا ده ميننه وه و ئەو جار كا برا ده چى سووك و هاسان به ده ستى ده يان گرى! ئيستا ده پلانه كهى من گه يشتى؟ هه ر سه به ينى ئيمه ده ست به جي به جي كردنى ده كه ين و ناويشى ده نيين " پلانى ماسى يه خاتوونه". به و مانايهى ئيمه خه لكى توورپووسى داده گيرين بو چو كو ورا وايه، هه موو گونده كانيان پي چول ده كه ين و هه تا حه مه دو كى نه گرين، نايه لين بچنه وه جي خويان. ئەو كاتى ئەو چه ته يه له شاخى بي نان و ئاو ده مينننه وه، يانى ئيدى ده ستى به يارمه تىي دي ها تى يه كان رانا گا و فه رماندهرى خو شه و يستى ئيمه ده توانى وهك ماسى يه خاتوونهى به ده ستى بي گرى! ده نكى چه پله و ها وارى ئافه رين و بزى بزى به رز بو وه: كور ه وه لا هى ناپليون، ئەسكه ندهرى گه وره، ئاتىلا و چه نگيز خانيش قهت زه ينيان وا تيز و به كار نه بو وه! باب ه ئەو تاكتي كه ده بى له مه و دوا له خو يندنگهى به رزى سه ربازى دا به ده رس بخو يندرى!

عارف سايم بەگ نهرمه كو خه يه كى كرد و به فيزه وه پي كه كهى به سلامه تىي هه مووان خوارده وه.

ئەوئ شه وئ هه ر سه رى وه سه ر سه رينى كرد و خه وى لى كه وت. هيشتا هه ر تاريك بوو، له خه وى يان هه لستاند. ريشى تاشى، زور به رى كو پي كى جله كانى ده به ر كرد، چاويلكه لاسكزي ره كهى ده چاوى كرد، سه عاته زي ره كهى ده باخه لى چه پهى جليقه كهى نا و زنجيره دريژه زي ره كه شى به سينگى دا به ردايه وه. ئەو جار وه كا زه

زيركفته كهى ببه دهسته وه گرت و رويشت بو مهيدانى شارى. ژانده رمه كان دهسته دهسته به حاله تى ريزگرتنى سهربازى يه وه به پيشى دا رويشتن و ريزه يان دا: نهو پياوه به هيژانهى روخساريان پولا، تيروانينيان تيروانينى باشووى و سينگان مه فره ق بوو! ده تگوت پلينگن و ههر نيبستا نامادهن خويان به جووتيره كانى توورپووسى دادهن... بهو شيويه دهست به جيبه جيكردى پلانه گهوره كهى كرا، پلانى ماسى يه خاتوونهى.

دواى چند روظان ژانده رمه كان گه يشتنه هه وه ل گونده كانى كيوپارهى و خه لكه كه يان به زورى داپه رانده چوكووراوايه. جووتيره بي نه نواكان، به بي وهى پيشتر ئاگادار كرابن، يان هوى نهو كاره يان بو رپوون كرابيته وه و وشيار كرابنه وه، ده موده ست له مال و هيلانهى خويان وه دهرنران و ده رپيه كران. تهنانه ت به زحمه ت بو يان كرا دهسته جليك، يان پي خه فيك به شانيان دادهن و له گه ل خو يان بي بهن. گريان، ناله نال، هاوار هاوار و تووك و نزا ولا تى هه ل گرتبوو. هه موو نهو رپيگايانهى بو ناوچه كيوپاره كان ده چوون، به سرا بوون و كه س نهى ده توانى به بي به لگه ي هاتوچو پي يان دا برپوا.

له هينديك گوند ژانده رمه كان له گه ل به ربه ره كانى توندى خه لكى رپوبه روو بوون، كه چاوه رپوانيان نه ده كرد. نهو جار فه رمانده ر نافيز تووره بوو، ده ستورى دا ته فه له مال ه كان بكه ن و به سه ر يه ك دا بيان رپووخينن. له هينديك گوندى ديكه ش خه لكه كه له ترسان له سه ر ژانده رمان رانه وه ستان، ههر بوخو يان دييه كانيان چول كرد، هه ركه سه و هينديك كه لوپه لى له كولئ نا و داگه رانه ده شتى. نه وه فه رمانده رى زور له خو بايى كرد و زوريشى كه يف پي هات. له ههر شوينيك تووشى نهو جووتيره انه ده بوو كه ده سپيشخه رى يان كردبوو و بوخو يان مال ه كانيان چول كردبوو، ناوى ده نووسين، وادهى خه لات و قه ره بو كردنه وهى ده دانئ و پيشى ده گوتن كه دواى نه وهى هه مه دوكى يان گرت، نه وان پيش هه موو گونده كانى ديكه ده گيرينه وه سه ر جيگا و رپيگاي خو يان. هينديك جووتيرى واش هه بوون كه له شوينى دووره رئ و ته ريكه وه تووهى نيو دارستان و چيا دا خو يان هه شار دابوو. نه وانه ده يان زانى كه نهو چه شنه خه لكر اگو يزننه هه ميشه به گرتن و ئازاردانى خه لكه كهى كو تايى ده هات. دواى راپه رپينه گهوره كهى كو زانو غلى وا بوو: سه دان هه زار كه سى خه لكى ناوچه كيوپاره كانيان ر اگو يزننه باتلاغه كانى چوكووراواى گهرم و پر له نوبه تئ و ئاهوى جورا و جور و دواى چند مانگان نيويه يان بهو نه خو شى يانه مردن. نه وانه ش كه مابوونه وه، ناچار بوون بو نه وهى رپيگايان بدن بگه رپينه وه شوينه كانى خو يان، به رتيلى بدن. جا نه گهر كابرا پوولى هه با، نه وه باش بوو، ده نا ده بوايه شتى ديكه بدا، بو وينه كچيان لئ ده ستاندى. دواى نه وه ش

ئەو جار پارێزگاریک هات و بوو بە دەسەلات، کە وەک "پیشکەوتنخواز"ی بە زەبروزەنگ و توورە بوو. ئەویش وەک ئیستا، پاوراویینی خۆی پێکردن و دوای ئەوێ گوندەکانی لێرووخاندن و پێچ چۆلکردن، گوتی دەبێ بخرینه ژێر چاوەدێری و "پارێزگاری"ی ژاندرمان. دیسان بەشیکیان بە گەرما و تاوڵەرزى چوون و جارێکی دیکەش ناچار بوون پوول، یان مەروماڵاتی خویان وەک بەرتیل بدن بە ژاندرمه و کاربەدەستان... ئەو بەیت و گۆرانى یانەى لە سەر ئەو راگوێزتنە زۆرەملی یە و گیرۆدەبوونی جووتیەرەکان و خیزانەکانیان بە تاوڵەرز، لەو سەردەمە دا گوتراون، ئیستاش لە زەینی خەلکی دا هەر ماون. ئەو بەیت و گۆرانى یانە ئیوارانى زستانان و کاتی جیژن و شایى هاوینان، لە سەر کانێی گوندی دەگوترانەو و خەلکەکە بیزارى یان لە دەرویش پاشا - ئەو کەسەى بە سەر کۆزانوغلێ دا زال بوو - و پارێزگاره دلرەقەکەى، کە تا ئەو رادەیه رقی لە خەلکی شاخی بوو، دەردەبەری و نەفرینیان بۆ دەناردن...

ئیستا هەموو ئەو رێگایانەى بۆ چوکوو پاورایە دەچوون، پڕ ببوون لەو جووتیەرە کە یان بە تۆبزی مألوحالیان پێ بەجی هیشتبوون، یان بە ناچارى بوخویان بپاریان دابوو را بکەن. لە هیندیک شوین دەبوو چەند رۆژان لە نیزیك پردەکان و باریکە رێگاکان راوہستن و چاوەروان بن. راست وەک سەردەمى مراد پاشای گۆرکۆل و دەوری دوای راپەرینە گەرەکەى، کیوہکانى تووروسى پڕ ببوون لە فرمیسک و نالە و گریان.

ماوہیەک بوو حەمەدۆک دیار نەبوو و کەسیش باسى نەدەکرد، بەلام ئەسپەکەى دەرکەوتبوو. دێهاتی یەکانى نیزیك "دەروازە گولەک"ی، لە لای رۆژاویە دیتبوویان لە سەر ترۆپکی دەمیرکازیکی یەو بەرەو چوکوو پاورا فریبوو: سببەرەکەى دەتگوت ئاورە بە سەر عەرزى دا دەروا و حیلەى ئەو ئاسمانەى پڕ کردبوو. ئەو ئەسپە بۆرەیه لە باشووریش دیترابوو: لە وێ لە شیوہى هەوریک دا، بە سەر دەریای نیوہراست دا هاتبوو و بە نیوان هیندیک هەورى دیکە دا کە وەک چارشىو دایان پۆشیبوو، بەرەو تووروس فریبوو. نیسیکەشى بە عەرزى دا هاتبوو و حیلەى لە نیو رەوہزە بەردەسماتەکان دا دەنگى دابوو. لە لای رۆژەلاتى رەنگى ئەسپەکەى سووریکى قاوہیى واش بوو، لە ئاسۆ ترووسکەى داوہ، سببەرەکەى وەک کۆیەک تیشک بە سەر دارستان، دۆل و شاخان دا رۆیشتو و حیلەى لە نیو چیاکان دا دەنگى داوتەوہ. پاشان چووە لە سەرى چیاى دۆلدۆلى راوہستاوہ. لە باکووریش ئەسپەکە تۆپەلە شوقیک بوو، بە سەر دەشتى دا فریبوو، بە سەر چیاى ئەرچیاى دا بۆ لای باشوور چووبوو. سببەرەکەى لە سەر رەوہزان دیترابوو و حیلەى سەرانسەرى دەشتى راتلەکاندبوو.

حەمەدۆك و ھاوڕێییانی پاشماوهی زستانییان لە چپای ئاخچەیی گوزەراندبوو و کاتیك ئەو ھەوالانەیان بیست، بە پەلە پۆیشتن بۆ "گۆرێ گۆلان". تەتەرەکانیان کە زیاتر دە جل و بەرگی شوانان دا ھاتوچۆیان دەکرد، پۆژ بە پۆژ ھەوالی تازەیان بۆ دینان و لە بارودۆخی نوێ ئاگاداریان دەکردن. ھەوالەکان خۆش نەبوون: باھۆز کوزرابوو، بەلام ئەو گەردەلوولە نووییە خەریک بوو تووروووسی تیکەو دەپێچا، لە ویش سامناکتر بوو! دەوبەینەیی دا راسپاردەیی عەلییە شەلیش ھات، پەيامەکەیی ویش ھەر ئەو ھەو ھەو کە پێشتر بیستبوویان. عەلی گوتبووی: ھەرچی خەلکی کیو پارەییە، رادەگۆیزرینە دەشتی. گوندەکان ھەموو چۆل دەکرین. ئەو پلانی عارف سایم بەگییە. دەلی تووروووس نابێ یەک گیانلەبەریشی لێبمینی، نە ئینسان، نە بالندەیی ئاسمانی و نە تەنانەت یەک میروولەش! جا ئەو جار حەمەدۆك کە ھیندە خۆشەووستی خەلکی ئەو گوندانەییە و ئەوان بەخوویی دەکەن، بە تەنێ دەمینیتەو، لەو شاخانە لە برسان دەمرێ و ئەو دەمی فەرماندەر نافیز، سووک و ھاسان، وەک چۆن ھەرمیی لە داری دەکەییەو، بە دەستی دەیی گری.

حەمەدۆك بەو ھەوالەیی زۆر توورپە بوو و لە داخان وا دەپۆیی، نە ھیچی دەدی و نە گوویی لە ھیچیش دەبوو. ئەوانی دی بە زەحمەت دەیی گەیشتنی. پۆژیکیی، بەیانیی زوو، گەیشتنە بەر دەرگای مالی دایە حۆری لە گوندی دیرمەنلی. پێشتر دایە حۆری زانیبووی ئەوان دین و ھەر بۆیەش شەوئ تا بەیانی چاوی لە سەریەک دانەنابوو و ھەر چاوەروانیان بوو. دەسبەجی دەرگای لێکردنەو و باوەشی بە حەمەدی دا کرد: - بەخیربێیەو کورم، پۆلە قارەمانەکەم! ئەسپەکەت پێش تو گەیشتوتی و ئەو لە لای منە! ئەو بۆرە نا کە بە ئاسمانی دا دەفری، ئەو سووری مەیلەوقاوەبیش نا کە لە سەری چپای دۆلۆلییە، ئەو کویتەشیان نا کە لە باشووری پۆژاوا دەدرەوشیتەو، ئەو شیان نا کە لە گەل ھەورە سپییەکانی دەریای نیوہراست دەفری و ھەروەھا ئەو شیان نا کە لە نیوہراستی ئاوی دەریایە دیتە دەری، بەلکوو ئەو ئەسپە شیتەییە کە وەک خولخولەیی دەخولیتەو و ھیچکەس ناویری تخوونی کەوئ. ئەو ھاتبوہ ئیری و لەو بەینەیی دەھات و دەچوو، ئەمنیش چووم گرتم، ھینامەو و ئیستا لە تەویلەیی خۆمان بەستوومەتەو...

- باشە، چۆنت بۆ گیرا؟ بۆخۆت دەزانی ئەو ئەسپە ھەر سەیرانی دەناسی و بیجگە لە وی کەس ناویری بۆ لای بجی...

- جارێ لە ھە گەری و وەرنە ژوور! ئاورم ھەل کردوہ، دەمزانی دین! با بزنام کاوریک، مەریکتان بۆ پەیدا کەم. دەبی زۆر برسی بن، کورم. - بە راستیی برسین، دایە حۆری!

دایە حۆری چووہ دەری و جیرانەکانی بانگ کردن. ئەوانیش ھەر خەویان لێنەکەوتبوو و چاوەروان بوون. ھەموویان بە پەلە ھاتن و سی - چوار سەر مەر و

بەرائیشیان هینابوون. حەیانەکانیان کوشتنەو و دەستیان بە گوشت برژاندنی کرد. بۆنی کەبابی دە دیی گەرا، خەلکی دیی ئەو جار پێیان زانی و پروویان دە ماله دایە حۆری کرد. هەموویان لە خۆشیی دیتنی حەمەد و دەستەکەیی شاگەشکە ببوون. حەمەد بە هاوڕێیانی گوت لە حەساری ئاوریکی باش بکەنەو، لەگەڵ خەلکەکەیی پیکەو گوشتی ببرژینن، با هەر کەس هات تیر گوشتی برژاو بخوا. کاتیکی لە خواردنی بوونەو، حەمەدۆك رووی دە خەلکەکەیی کرد و گوتی:

- ئەمن تا ئەمڕۆ زۆرم زەحمەت و کوپەرەو هەری بۆ ئیو بوو و ئەو ئیستاش لە سەر من لەم گوندە راتان دەگوین!

جووتیرەکان وەلامیان دایەو:

- خودا ئەتۆمان پێبیلێ، چ نیە، ئاخەرەکەیی ئەو رەنج و کوپەرەو هەرییە کوتایی دێ.

- کەیی دەبی دێیەکەیی چۆل کەن؟

- ژاندەرمان دوینێ بیڕە دا رویشتن و پێیان راگەیان دین... سبەینی دەبی چۆلی کەین...

- سبەینی دەست راگرن! پۆژیکی نوێ لە وانەیی هیوا و هومییدیکی نوێی بە دوو هەو بی!

- باشە، حەمەدۆك. پۆژیکی نوێ، هیواییەکی نوێ!

حەمەد داها تەو، دەستی دایە حۆریی ماچ کرد:

- دایە گیان، ئیمە دەبی برۆین.

- خوا ئاگادار و پشتیوانتان بی، پۆلە گیان. ئەسپەکەت بۆ ساز کەم؟ باشە، تفاقیی دەدەم، تیری دەکەم و زینیشی دەکەم...

چەتەکان هەستان. خەلکەکە دپی دا و ئەوان بە نیویان دا تی پەرین و بەرەو عەلیکو رویشتن. تیشکی پۆژی ئەو نەدە بە هیز بوو، چاوی لە بەر هەل نەدە هات. بۆنی خۆشی گۆلی جۆراوجۆری لاپالەکان تیکەل ببوو و بە دەم باو شەپۆل شەپۆل بەرەو دەشتایی دەهاتە خوار. ئەوان خۆیان لە دۆلیکی دا حەشار دا و هەتا بوو بە شەو و ولات تاریک داها ت، مات بوون، بەلام تەتەرەکانیان پەیتا پەیتا خۆیان دەگەیان دنی و هەوالی تازەیان بۆ دینان. ژاندەرمانەکان نیزیکی ببوونەو و بە هەر دێیەکیش دا هاتبوون، بە خەلکەکەییان چۆل کردبوو.

مەلا فەرهاد گوتی:

- با بۆیان بچینە "گەلی کاردۆخی!"

- فکری ناگاتی.

- خۆ فیشەکمان لێ نابریین؟

- بەشمان دەکەن...

- با برۆین...

رۆژی دواتر، پێش رۆژاوايه گەيشتنه ئهوى. دهروويهك بوو ههردووك لای روهوزه بهردی گهوره بوون. رینگاکه به نيوهراستی دهرووهکهی دا دههات و ئهوهندهش بهرتهسک بوو، ههر جیي سواریک يان دوو پيادان دهبووه، پيی دا رهد بن.

– مه لا فههاد، به قهستی کوشتنیيان پيوه نهنیين؟

– بوخۆت دهزانی کورم، ئهتۆ له پييش دا تهقهی بکه.

– ئهري ئهوه فرماندهرهش وهك ئهوى پييشی بهدفر و دلرهقه؟

– ههموويان وهك يهك ستهمكار و دلرهقن و له وهی دا جياوازی يان نيه، بهلام

بريارهكه به دهست خۆته. وهك ئهمن بزنام، زهحمهته ههموويانمان بو بكوژري...

– راست دهكهی مه لا فههاد، زهحمهته...

پييش خۆرئاوابوونی، فرماندهر نهزيف له نيو دهرووی وهدهرکهوت. ئهسپيکی

بالابليندی بهكهيفی ده بن دابوو. ئهسپهكه له گهڵ ههنگاو گويزتنهوهی رادهژا.

ياوهر عهلی گاور، دوو ئهفسهري پله خواروتر و وهکیل باشی عاسميش به دواي

وی يهوه بوون. ژاندهرمهكان يهكجار زۆر بوون.

ئيستا ئیدی ئهسپي نهزيفی گهيشتبه بهر سيهری تفهنگی حهمهدی. ئهسپهكه سهر

و کلکی وهك يهك ههلينابوون، رای دهژاندين و دهرووی. حهمهدهرفهتی پينهدا و

پهلهپيتهکی کيشا. ئهسپ و سوار تیکههگلان. له ههردووك لاوه تهقه دهستی

پيکرد. وهکیل باشی عاسم به پهله، بيئوهوی دهربهستی ئهوه گوللانه بي که

دهرژانه ئهوه دهوروبهري، رای کرده لای نهزيفی و کيشايه پشت بهردیکی گهوره،

که گولله نهی دهگرتهوه:

– جهنابی فرماندهر، رانت بريندار بووه. سوور دهزانم حهمهدۆك پيی خۆش نهبووه

بتكوژي، دهنا ههم مهوداكه زۆر كهمه و ههم حهمهدۆكيش تفهنگی يهك نيه

گوللهی ببویري...

ديسان وهکیل باشی به بيترس خوی گهيانده لای برينپيچهکهيان و پارچه و

که رهسهی برينپيچانیی هيئا:

– فرماندهر، بريندارمان زۆرن. چهتهكان به قهستی کوشتنیيمان پيوه نانين، دهنا

ئيستا زۆريان لي کوشتبووین. ئهوه جار ئيمه پيمان وانهبوو هينده زۆر بن. ئهوانه

دهستهيهکی گهوهرن.

– وهکیل باشی، چ بکهين؟

– ئهگه حهمهده خۆ به دهستهوه بدا، ئهتۆ چی بو دهكهی؟

– نايهلم له داری دن.

– بچم قسهی له گهڵ بکهم؟

– بچۆ وهکیل باشی، ئيمه لهوه دهرووهی دا حاسيه بووين و ههموو لايهکمان

لي گيراوه. بهو حالهی کهسمان ده رناچی.

وھكیڵ باشی لە سەنگەرەكەى ھاتە دەرى و چوو لە نۆیەراستی دەرووھەكەى راوھستا، دەستی راوھشاندن و ھاواری كرد:

– تەقەى مەكەن، دەمەوئ لە گەل حەمەدۆكى قسە بكەم!

دەسبەجئ تەقە راگیرا.

– گویم لئ بگرە، حەمەدۆك!

ئەوھندە لئك نئزىك بوون، پئویست نەبوو دەنگى بەرز بكاتەوھ و ھەر وا بە شئوھى ئاساییش گوئیان لئ دەبوو.

– دەزانم مەبەستت ئەوھ نەبوو فەرماندەر نەزىفى بكوزى، پئت خۆش نىھ ژاندەرمانئیش بكوزى. ئەوھش دەزانئ كە ئەتۆ سەرھەنگ عەزمیت نەكۆشتوھ، بەلكوو نایب ئەلیاس كۆشتووئیتى! فەرماندەر نەزىف بە تەواوى لەو شتانە ئاگادارە. ئەو پیاوئكى بە وھجە، قسەى خۆى ناخواتەوھ و بەلئنى خۆى دەباتە سەر! ئەگەر ئەتۆ خۆت بە دەستەوھ بەدى، نایەلئ لە سئدارەت بەدن. تەنانەت بەلئن دەدا لئخۆشبوونئشت بۆ وەرگرئ؟

– ھەرگئز خۆ بەدەستەوھ نادەم و بۆخۆشت ئەوھى دەزانى. گرئمان رۆژئك خۆش بەدەستەوھ بەدەم، تەسلىمى پیاوئكى وەك وى نابم. پیاوئكى وا، كە تەنیا لە بەر ئەوھى چەتەئەكەى بئ دەسەلاتى بۆ ناگیرئ، ھەموو گوندەكانى توورووئسى چۆل دەكا و خەلكەكەش دە باتلاغى چوكووراوايە دەكا، تا بە تاولەرز و نەدارى و دەردەدارى یەوھ بنالئن و بمرن!

– حەمەدۆك، چۆلكردنى ئەو دئیانە و راگوئزتنى خەلكى توورووئسى تاوانى ئەو فەرماندەرەى نىھ. ئەو تا ئەو رادەئە دئرەق و ستەمكار نىھ! لە سەرەوھترەوھ فەرمانى پئ دراوھ. ئەگەر نئازت واىھ خۆ بەدەستەوھ بەدى، لە سەر دەستى فەرماندەر نەزىفى بئ كە! بەلئنى داوھ نەھئلئ بئكوزن و دەلئ سەرىشم بچئ، لە بەلئنى خۆم پاشگەز نابمەوھ.

– كئ فەرمانى داوھتئ؟ بۆ بە قسەى دەكا؟ دەكرئ ئەمن ھەر كەس ھەر فەرمانئكى دا جئبەجئى بكەم؟ دەى خۆ فەرماندەرەكەت پیاوئكى ساوئلكەى بئ ئەزموونئش نىھ. مرۆقئكى باش و دلسۆز ھەرگئز مل بۆ فەرمانئكى ئەوتۆ راناكئشئ. ئەو درۆ دەكا. باوھرى پئ ناكەم!

– عارف سايم بەگ فەرمانى داوھتئ، بۆخۆم لە وئ بووم و ئاگام لئئە. گوتم عارف سايم بەگ... تئ گەئشتئ؟ جەنابى نوئنەر بۆخۆى لە شارى دانئشتوھ و چاوھروانە سەرى تۆى بۆ بەرن! تئ گەئشتئ؟

– وھكیڵ باشى، واوھچۆ! زوو بە بچۆ پەنایەكەى. پئمخۆش نىھ گوللەئەكەى وئلەكئت وئ بكەوئ!

ديسان تهقه دهستی پئێکردهوه و ئەو جار زۆر گەرمتریش بوو. وهکیل باشی گه‌رایه‌وه لای فه‌رمانده‌ر نه‌زیفی و دیتی روخساری به ته‌واوی سپی هه‌ل‌گه‌راوه:

– حەمەدۆك خۆ به دهسته‌وه نادا فه‌رمانده‌ر!

– راست ده‌كا، ئەمنیش له جیگای وی بوايه‌م، قه‌ت خۆم له سه‌ر دهستی كه‌سێك به دهسته‌وه نه‌ده‌دا كه ئەو كه‌سه خه‌لكی هه‌ریمێکی گه‌وره‌ی به قه‌د ولاتیکی راگو‌یزتوه! ئەگه‌ر نه‌شی كوشتم هه‌ر چه‌شنێك سووكایه‌تی پئێ‌كردن بوو. ئەو جار دهستی بۆ لای وه‌کیل باشی راكی‌شا و گو‌تی:

– یارمه‌تیم كه‌، با هه‌ستم. وا چاكه بكشێینه‌وه و برۆین. هه‌رچۆنێك بێ، ئەو هینده خۆی سووك ناكا دوژمنی‌کی وه‌ك من بكوژێ...

وه‌کیل باشی دهستی گرت و هه‌لێ‌ئه‌ستاند. پاشان چوه‌ بن پیلی و ورده ورده گه‌یاندی‌یه نیو پۆلیك ژانده‌ر مه‌، كه له پشت هیندیك گابه‌ردان خۆیان هه‌شار دا‌بوو.

ته‌قه‌كه كه‌م ببوو، به‌لام هیشتا نه‌برابۆوه. تاق تاق ته‌فنگ داو‌یژران. جار به جاریش پیاو گو‌یی له هاواری ژانده‌ر مه‌یه‌کی ده‌بوو، كه ده‌پێ‌كرا.

كاتێك تاریك دا‌هات، حەمەدۆك له مه‌لا فه‌ره‌ادی پرسی:

– چه‌ندی دیکه خۆمان لێ‌ره پئێ‌را‌ده‌گیری؟

– ئەوپه‌ره‌كه‌ی شه‌و و پۆژیکی دیکه! ئەگه‌ر هه‌ر ئەوه‌نده بوايه‌ن، كه ئیستا دیمان، ئەوه به هاسانی چوار– پینچ پۆژان به‌ر به‌ره‌كانیمان پئێ‌ده‌كرا، به‌لام ده‌زانم سه‌هینێ به‌یانی هیزی دیکه‌یان بۆ دئ و بتوانن پشتمان لئ‌بگرن، یه‌كیشمان ده‌رناچین.

– راست ده‌كه‌ی! كه‌ وا بوو من له گه‌لتان ده‌م‌ینمه‌وه.

– كورم ده‌بێ ئەتۆ برۆی و وه‌دووی كاری خۆت كه‌وی! ئیمه‌ ده‌توانین له به‌رامبه‌ریان دا‌راوه‌ستین و زه‌بری پئێ‌ویستیان لئ‌بوه‌شێنین، به‌لام تۆ ده‌بێ برۆی و كاره‌كه‌ی خۆت جیبه‌جئ كه‌ی، ده‌نا هه‌رگیز چاومان له به‌رامبه‌ر ئەو جووتی‌رانه هه‌ل‌نايه‌. برۆ كورم، سه‌ر كه‌وتوو بی! ئەوه‌شت له‌بیره ئیدی: "پیاو له‌و دنیا‌یه‌ی ده‌بێ هه‌زار جار بم‌رئ، تا جاریك زیندوو ده‌بیت‌ه‌وه!" ا بابو‌با‌پیرانی ئیمه‌ له‌خۆ‌را وایان نه‌گو‌توه!

حه‌مه‌د یه‌ك به‌ یه‌ك باوه‌شی به‌ هه‌موو هاو‌پ‌ییانی دا‌كرد و ماچی كردن. پاشان له سه‌نگه‌ره‌كه‌ی ها‌ته‌ ده‌ر، با‌زی‌کی دا و وه‌ك ئاسكی‌کی ره‌وه‌ك له نیو پوه‌زه به‌رده‌كان ها‌ته‌ خواری. هیشتا جاروبار ته‌قه‌یه‌ك ده‌هات و له نیو شاخه‌كان دا ده‌نگی ده‌دا‌یه‌وه.

حه‌مه‌د پئێ‌ش نیوه‌شه‌وئ گه‌یشته‌وه مالی دایه‌ خو‌ری له دێ‌رمه‌نلی. دایه‌ سه‌فره‌ی راخستبوو و چاوه‌روانی وی بوو. كه حەمەد گه‌یشتی، به‌ په‌له‌ نانی بۆ دانا. دوای

ئەوھى نانپان خوارد، داىھە حۆرى قاپەكانى كۆ كوردنەوھە و بردنى بيان شوا. حەمەد چاوى بە مالى دا گىرا، دىتى هيندىك شتومەك پىچراونەوھە و لە قولپنچكىكى دانراون:

- داىھە ئەوانە چن؟ وا دياره ماله كەت پىچاوه تەوھە و ئامادەى پرۆى؟
 - ئەدى چ بكمه رۆله؟ هەر وینەكانى حەزرەتى عەلى لە گەل خۆم دەبەم، چونكە ئەو ئىمامە گەورەىه يارمەتییى داوى، تا ئىستا پاراستوتى و دەزانم لەمەودواش هەر دەت پارىزى. ئەمنىش لە گەل خەلكى ئاوه دانىيە دەچمە خوارى، بۆ چوكووراواىه. دياره لە وئ نامىنمەوھە و دواتر هەر چۆنىك بى، دەرۆم، دەچمەوھە لای سەيرانى، بەلام هەر لە ئىستاوه جەرگم بۆ ئەو خەلكەى دىكە ژانى دەكا. دەزانم هەموویان لەو دەشتەى بە تاولەرز و ئاھۆى دىكە دەمرن. ديسان گەورەكان لەوانەىه خۆراگرن، بەلام بە خواى مندالەكان كەمیان بەرگەى ئەو ھەواىه و ئەو نەخۆشىيانە دەگرن. ئەمشۆ كەسى خەلكى دىت چاوى پىكەوتە؟
 - بەلى، كە گەيشتمە نىو دى، هيندىكىانم چاوپىكەوت.

- هىچيان هىچ نالىن. يەكيشيان نالى ھەتییى برايمە پرووتى خۆى پىبە شایى بوو، عەبدى خان، عەلى سەفا بەگ و مەحموداغاى كوشت و ئىمەى تووشى ئەو بەزمەى كرد. ئىستا كە لە سەر تۆ گوندەكەشيان پىچۆل دەكەن، هەر لىت نارەحەت نین و تاوانبارت ناكەن، بەلكوو هەر داواى سەرکەوتنت بۆ دەكەن و دوعاىه دەكەن خوا بت پارىزى. كورم ئەوان زۆريان باوهر بە تۆ ھەىه! دەنا لانى كەم لەو بارودۆخە دا كە راپان دەگويزنە ئەو دەشتە جەھەننەمەى خوارى، دەبوو تووك و نزاىان لى كەردباى و نەفرىنيان كەردباى...

- بەلى، دەبوو وا بکەن.

- دەبوو ھەموویان لىت توورە بن و ھەولى كوشتنت بەدن.

- راست دەكەى، داىھە...

- هىچ نەبى، دەيان توانى ھاوكارىى ژاندرمان بکەن، راپورتت لى بەدن و دە داوت خەن. بەلام ئەوانەيان نەکردوھە. ئەوان پىشتى تۆ دەگرن و بەىت و گۆرانىت بۆ رىك دەخەن. هەر لەو بارودۆخەش دا كە خەرىكن مالىان وىران دەكەن، ئەتۆ پىيان بلپى خۆ لە شاخى را ھەل دىرن، بى سى و دوو دەىكەن! پىيان بلپى ساز بن، دەچىن بە سەر چوكووراواىه دادەدەىن و داگىرى دەكەىن، ھەموویان بە قسەت دەكەن. ئىستا ئەتۆ دەتەوئ چ بکەى، كورم؟ دەزانى چەند دەستەوداوىنى حەزرەتى عەلى بووم، ئاگای لىتبى؟ دەزانى چەند جارن يەخەم لە بەر بارەگای خودای دادرپوھ، داوام كەردوھ ئەمن دە سەر تۆ بگىرئ و عومرى من بخاتە سەر ئى تۆ؟

پاشان لە پرمەى گریانى دا، مستەكانى چوقاندن و لە چۆكانى دان:

- چ بکەم؟ ڕوو دە کوو کەم؟ نە خودا و نە ئیمامی عەلی هیچیان دە هانام نەهاتن.
سەری خۆم بو کوو هەلگرم؟
حەمەد گوتی:

- دایە گیان، مەگری، هیندە خۆت نارەحەت مەکە! سەبەرت هەبێ، چوو زانی سەبەینێ
چ دەقەومی؟ هەر ڕۆژیک بوخوی ڕۆژیک نووییە!
دایە حۆری چی دی نەگریا، فرمیسکەکانی بە گوێشە ی چارشییو هەکی سەپنەو و
بەزەیه کی هاتی:

- بـمـبوورە کورم! پیر بووم و فرمیسکم بو ڕاناوەستی. بەلام ئاخر مرۆف چۆن دەتوانی
لە بەرامبەر ئەو هەموو ستەمە دا تاقتە بێنی؟ دیتووتە تەنیا لە سۆنگە ی گرتنی
چەتەیه کی دا چ بە سەر تەواوی خەلکی توورپووسی دینن؟ وەللاهی ئەگەر بە
زۆریش لەو گوندەمان وەدەر نەنین، ئیدی ئەمن لێرە نام و دەچمەو لای سەیرانی.
- دایە گیان، زۆر باشە، بچۆو لای وی و ئەو جار بەجی مەهیڵە.

- ئینسان چوو زانی. لەوانەیه پەشیمان ببنەو و گوندەکەشمان پێچۆل نەکەن.
ئەری مەلا فەرهاد و هاوڕێکانی دیکەت چ دەکەن؟
- ئەوان دە شەرپان. کاتیکی من هاتم، شەرپەکە تەواو نەببوو.
- چاکت کرد هاتی بو ئیرە. ئەوان هەموویان دەکوژین. چەتە کوا دەتوانی شەری
ئاوا درێژ بکا. قەت شتی وا نابێ...

- مەلا فەرهاد شتیکی دیکەیه دایە! ئەو دەزانی چۆن شەرپە بکا و چۆنیش خوی و
دەستەکە ی دەرباز بکا. خەمت نەبێ، گرفتیان نابێ!
- ئیشاللا...

ئەو جار خەوتن. هیشتا حەمەد بە تەواوی خەوی لێنەکەوتبوو، گرمەیهک لە پشت
دەرکە ی هات. حەمەد دەستی دا تەفەنگی و بە کەلینی دەرکە ی دا چاوی لە دەری
کرد.

- کییە؟

- ئەمنم بی کەو...

حەمەد دەسبەجی دەنگەکە ی ناسی یەو. دەنگی موسلیمە چکۆلی بوو، دەرگاکی
کردهو و دە باووش خوی گرت. دایە حۆریش بە پەلە هات، لە خۆشیان شاگەشکە
ببوو:

- موسلیم، ڕۆلە، لە کاتیکی زۆر باش دا هاتی. من نامەوی چی دیکە لێرە بمینمەو و
دەبێ بمبەیهو لای سەیرانی! ئیدی ئەو خانوو م ناوی، قیروسیا لە لیفە و
سەپنەکانیشم! وینە ی حەزرتی عەلی و حەمەدی خۆم نەبێ، هیچ شتیکی لەو
مالە ی نابەمە دەری!

لە پڕ دەستی بە نیوچاوانی یەو گرت، ساتیک مات بوو و دوایە گوتی:

- بڕوانە ئەو بیره‌ی من! شه‌یتان به‌ له‌عنه‌ت بئ! باشه‌ چۆن له‌ بیرم نه‌بووه‌،
وینه‌که‌ی خۆت نیشان بده‌م؟

به‌ په‌له‌ چوو و وینه‌که‌ی هینا. له‌ وینه‌که‌ دا حه‌مه‌د ئەسه‌په‌که‌ی خۆی ده‌ بن دابوو و
به‌ سه‌ر هه‌وران دا ده‌رۆی. بۆ ئەوه‌ی چوارچیوه‌ و شووشه‌که‌شی له‌ ریگایه‌ دا
نه‌شکین، ده‌ لبادی‌یه‌وه‌ پێچابوو و به‌ به‌نیکی جوان به‌ستبووی.

- بڕوانه‌ حه‌مه‌د ئەو وینه‌یه‌ چه‌ند وه‌ک تۆ ده‌چی! بۆخۆم به‌ مامۆستا وینه‌گه‌ره‌که‌م
گوت بۆم بکیشیته‌وه‌. گوتم با ئەو پڕوخساره‌ جوانه‌ی کورپی خۆم، که‌ له‌ گۆله‌باغیش
جوانتره‌، هه‌تا هه‌تایه‌ بمینئ! با خه‌لک چاوی لئ‌بکه‌ن و به‌ دیتنی ئەو ده‌موچاوه‌
جوان و دل‌رفینه‌ی خۆشحال بن!

حەمەد کاتیکی چاوی به‌ وینه‌که‌ که‌وت، شه‌پۆلیکی شادیی له‌ ده‌روونی خۆی دا
هه‌ست پێکرد و هه‌ستایه‌ سه‌ر پێیان:

- دایه‌، ئیوه‌ راناگۆیزن! نا، ئیوه‌ نابئ بڕۆن!
موسلیم گوتی:

- خه‌به‌ریکی خۆشم بۆ هیناون! حه‌مه‌د کورپیکی بووه‌ و سه‌یران ناوی ناوه‌ ئیبراهیم،
یانی به‌ ناوی بابی حه‌مه‌دی کردوه‌...

دایه‌ حۆری تاویکی له‌ خۆشیان حه‌به‌سا و و قسه‌ی بۆ نه‌هات. حه‌مه‌دیش هه‌ر
بئ‌ده‌نگ بوو. پاشان دایه‌ حۆری هه‌ستا پێیان و ده‌ستی به‌ چه‌پله‌لیدان و
سه‌ماکردنی کرد.

- سوپاس خۆی گه‌وره‌! سوپاس! سوپاس عه‌لی، ئیمامی به‌رپێز و خۆشه‌ویست!
پاشان پرووی ده‌ حه‌مه‌دی کرد:

- ده‌رۆم، هه‌ر سه‌به‌ینی ده‌رۆم، یه‌ک رۆژیش راناوه‌ستم! پیم‌خۆشه‌ هه‌رچی زووتر
ئیبراهیمه‌ بچکۆله‌که‌م ببینم. زنجیریشم ده‌ لاقان که‌ن، راناوه‌ستم! ده‌چم نه‌وه‌ی
خۆم ده‌ باوه‌ش ده‌گرم، لانکه‌که‌ی راده‌ژینم، لایلیه‌ی بۆ ده‌که‌م، باسی هه‌موو
گۆله‌کان، بۆنه‌خۆشه‌کان و هه‌وره‌کانی چیاکانمانی بۆ ده‌که‌م... چ له‌ سه‌به‌ینی زووتر
نیه‌!

- دایه‌ ناتوانی هیندیکی دیش راوه‌ستی؟ ئەمن کاریکم به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌، ده‌بئ بی‌که‌م
و زووش ده‌گه‌رپمه‌وه‌. دلنیا به‌ زۆرم پێناچی! که‌ هاتیشمه‌وه‌، ئیدی بڕۆ خوات له‌
گه‌ل بئ...

دایه‌ حۆری هیندیکی به‌ نابه‌دلی‌یه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌:
- زۆر باشه‌، کورم...

حەمەد و موسلیم له‌ په‌نا ئاورگی دانیشتن. به‌ سرته‌ قسه‌یان ده‌کرد، به‌لام به‌و
حاله‌ش دایه‌ حۆری گویی لئ‌ده‌بوو. له‌ نه‌کاو ده‌رپه‌ری و به‌ هه‌ردووک ده‌ستان
به‌رۆکی حه‌مه‌دی گرت:

- چى؟ عەلىيە شەل؟ ئەو مەلەوونە دەبى بمرئ! گەردنت ئازا نەبى، ئەگەر نەى كوژى! ئەگەر بۆخۆت بەو كرمە پىيسەى ناوەستى، بە موسلىمى بلئى بى كوژى!
 حەمەد بۆ ئەوەى ھىورى كاتەو، ناچار بوو وادە بدا كە عەلى دەكوژى. پاشان گوتى:

- ئەو جار دەبى برۆين، داىە!

- جارئ نا! چام بۆ ساز كردوون، ھەنگوين و پۆنى كەرەشمان ھەيە. نان و چايەكەتان بخۆن، جا برۆن...

كاتىك نان و چايان خوارد، داىە حۆرى پرىسكەيەكى ھىنا و لە حالىك دا بزەيەكى لە سەر لىوان بوو، داىە دەستى حەمەدى.

- داىە، ئەو چىيە؟

- ھەنارن، لە پايىزيوہ بۆم راگرتووى. زۆر جوان و خۆشن. دەنكەكانيان پەمەيىيەكى تۆخن...

حەمەد و موسلىم چوونە دەرى. بايەكى ساردى دەھات. سەرى عەلىكووى پىر بوو لە ئەستىرە.

- موسلىم، ئەسپەكەت لە كوئيە؟

- لە پەنا ئەو ھۆلە مەرەى بەستوومەتەو.

- داىە حۆرى ئەسپە كوئىتى لە تەويلەى دەرکىشا و لغاوەكەى داىە دەست حەمەدى. لە گەل ئەوەى ھىشتا ولات رووناك نەببوو، حەمەد دىتى قايشى لغاوكەى بە دەزووى زەرد پەراويزى بۆ كرابوو. زىنەكەش، يەكى چەرکەسىى زۆر جوان بوو، كە ئەويش بە پەنگى زەرد و زيوين پەراويز درابوو.

- خوا بت بەخشى، داىە!

حەمەد داھاتەو، دەستى داىە حۆرى ماچ كرد و پاشان سواری ئەسپەكەى بوو. كە گەيشتنە لای ھۆلەكەى، موسلىمىش سواری ئەسپى خۆى بوو و بەرەو چوكووراوا لىيان خورى.

شەويكى رەش و نمدار بوو. بۆ ئەوەى ھەم زووتر بگەنى و ھەم تووشى ژاندەرمان نەبن، رىگايەكى سەربريان ھەلبژارد، رىگاي ئانىزلى، كە باريكە رىگايەك بوو، ھاتوچۆى بە سەر دا كەم بوو. ئەوان بەرەوبا ئەسپيان لىنگ دەدا. لە ھەردووك لايانەو ھاشەى داران ھەك دەنگى ئاويكى خورپىن دەھاتە گوى. جۆگەيەكيان ھاتە سەر رىگا، ئەسپەكان بازيان دا و پەرىنەو. لە لای خوارى ئەستىرەيەكى گەش بە ئاسمانىوہ دەبينرا، بەلام زۆرى پىنەچوو ون بوو، ديسان ھەدەرکەوتەو و پيش ئەوەى ون بىتەو، بە ئاسمانىوہ دەپۆيى و شەبەقىكى جوانى لى دەبوو.

حەمەد لە موسلىمى پرسى:

- دیتت؟

- بهلئی... بهلام ته مه شای ئه ولاتریش بکه، ئه وه یان ئه ستیره ی شوانانه ده دره وشیته وه، ده لئی چاو داده گری.

جرووکه جرووک و جیوه جیوی بالندان دنیای پر کردبوو. مه و دایه کی باش رویشتن و دهنگی به یانه گورانیی بالندانیان هر له گهل بوو. کاتیک دهنگی بالنده کان برایه وه، ئه ستیره که ده رکه وته وه و دیتیان له سه ره خو به ئاسمانی دا ده خزی و ده چوه پیش. موسلیم گوتی:

- له وه تا هم، له شاخی ژیاوم، بهلام ئه وه ئه ستیره یه م قهت نه دیوه!
- ئه منیش نه م دیوه. ئه وه نابی ئه ستیره ی به یانی بی!
- سهیره...

ئه سپه کان دهو شه وه نمداره ی دا خیرا ده چونه پیش. ئه ستیره که جاریکی دیکه ش پهیدا بووه و راست لهو ساته دا شهو له رزی، تهقی یه وه و گالوبوغریک پهیدا بوو، هر مه پرسه. ده تگوت قیامت رابووه. جیکه جیکی بالندان، حیلهی ئه سپ و ماینان، وه پینی سهگان، له گهل هاوار و تووک و نزای ئینسانان تیکهل ببوو... به وه یانه زووه ی، هر لهو لایه ی که ئه ستیره که ده رکه وته بوو و به سه ر ئاسو دا دره وشابوو، کومه لیک پیاو ده رکه وتن. پیاوه کان وا ده تۆز، خوئل و قورئ دا نوم ببوون، که چاو و ددانیان نه بی، هیچ کوئیان دیار نه بوو.

ئه ستیره که جاریکی دیکه ش له پیش چاوی ئه وه دوو سواره ی ده رکه وته وه، دره وشایه وه و ون بووه. ئه وان به نیو مه ره زه جاریکی دا رویشتن. ریگا که ته سک و خوئل پوته بوو و به په نا جوگه یه کی وشک دا تی ده په ری. سه ر جوگه که پر بوو له چه قله شینکه، که هیشتا به ته واوی گولیان نه کردبوو و ماریشی زور بوو. به قه راغ باغه پرته قالیکی دا رویشتن. داره کان هینده یان بهر گرتبوو، داهاتبوون. ده ریاش به رامبه ر به میشه که ی ههل که وته بوو، ده ریای که فاوی و روون. ئه ستیره که راست له سه ر ده ریایه له سه ر ئاوه که فاوی یه که ی وه ستا و وه ک دلی مروقیکی هه ناسه سوار لییدا. هه وا بوونی پنگی ده دا. کومه لیک ئه سپی سپی له که فه که ی هاتنه ده ری و به رز بوونه وه، هاوکات چه ند کو رووناکیش وه ک هه وری سپی روون، ورده ورده هه ستان، وه ک چارشوو ته سک بوونه وه و پاشان له گهل ئه سپه کان تیکهل بوون، بوون به یه ک و به سه ر ده شتی دا خزین. هه زاران پریشکه ئاوری ناله ئه سپان به سه ر ده شتی دا بلاو بووه. هه موو شتی که له ژیر زرمه ی سمی ئه سپان دا سپی بووه. هه لوئیان له گا ورکووی فرین و ده ریا، که زور لی ره دوور بوو، کشایه وه، هات، پالی وه بناری شاخی دا. تیشکیکی سوور هات، لووتکه ی شاخه که ی داگرت و به سه ر سه وزایی یه کشا. ئه سپی سووری مه یله وقاوه یی له دوئلان را هاتن، زیادیان کرد،

بەرزبۆنەو، پاشان وەك سیلاویك لە ئاگر بە دەشتی دا بلاو بوونەو و بە دوای وانیش دا رۆژ هەلات... حەشیمەتەكە پرۆوی دە رۆژاواپە كرد، پیاوێكان لە نیو رەوێزەكانی دەرووی دەروازە گولەکی راپوستان. كۆمەلێك ئەسپی كۆیت بە پرتا، وەك چۆمی خورپین، لە نیو رەوێزان هاتنە دەر، شوق و شەبەقی بەفری سپیی ئالاكیویان لە گەل خویان هیئا و لە پێش ئاناوارزای خویان گرتەو. رەوێهەك ئەسپی رەش لە دەشتی خوار، لەو دیوی شاخەكانەو هاتن، لە بەرامبەر میسیسی راپوستان. رەنگی رەشی تۆخی ئەو ئەسپانە لە بەرامبەر بەفری سپیی خاوەندەسەلات دا، كە تا چاوی بری دەكرد، شەپۆل شەپۆل، بە سەر یەك دا كەوتبوو، دەبریاپەو. ئەو ئەسپانە لە ئەرجیاس و چپای حەسەنی را هاتبوون.

كلك و یالی ئاگرین، هەور و دەریای شین، هەموویان خزینە نیو یەك و تیکەل بوون. خانووەكان بە سەر یەك دا رپووخان. دەریا هەلمسا، هەستا و شینتریش بوو. ماسیگرەیهکی تەنیا بە بی ئەوێ بالە رپوناكەكانی لیکدا، لە سەر ئاوهكە دە ئاسمانی هەلچوو. دارستان دەیگرماند و شەو پر بوو لە قاوقیزێ بالندان. کاتیك شەو بەرەو تەواو بوون چوو، ئەستیرەكە هاتەو، لە سەر ترۆپکی چیاكە كە هەر ئیستا گزینگی خۆر ئەنگاوتبووی، وەستا. حەشیمەتەكە، ئەسپەكان، بۆنەكان، جریوێكان لە گەل گەلای دارپەلکێکی گەیشتنە نیژیک شاری. مالی خاوەنمەك بە سەر یەك دا رپووخینرا و رەگەزنامە دیولکادیرلییان درپەدر کرا.

هونەرمانەندی وینەگەر دەستە پەلەپەلە رەنگاوی یەکانی لە ئاوی کانێ یەكە تەنیشت مزگەوتی دا شوتەو. مامۆستا زەکی نەژاد چوو سەر منارە میزگەوتی و دەستی بە قسان كرد. هاوکات، حەشیمەتەكە، ئەستیرەكان و دەریاش وەك میدالە زێرەکانی سەر سینگی وی رادەژان. ئەو جار لە منارەكە هاتە خوار، سواری ئەسپێکی بۆرە بوو و بە پرتا رپویی. خەلکەكە، هەورە سپی یەکان، بۆنە خوشەكە پنگی، ماسیگرە تەنیاكە، حەوت حەمەدەكان، مەلا فەرهاد، شاهین، تەیموور، دۆرسون، قاسم و حەمەدە چکۆلەكەش بە دوای دا رپویشتن.

فورات بە پشت ئەو چیا بەرزە بنەوشی یانە دا دەروا. ئاوهكە سەوزە، شینە، زەردە. گەیشتنە قەراغ فوراتی. تەپوتۆزیک، وەك هەوری، لە لای رۆژ هەلاتیو پەیدا بوو و حەشیمەتێکی زۆر لە نیو تەپوتۆزەكە و دەرکەوتن، نیژیک بوونەو، لە چۆمەكەیان دا و تیکەلی ئەوانی دیکە بوون. هەلۆیەکی بالگەورە بە سەریان دا دەخولایەو. خەلکەكە وەرپێكەوتنەو. مامۆستا زەکی نەژاد، یاوەر شاهین و ئەو چەتە یەش كە بە رەشمار بەنیوبانگ بوو، لە پێشیانەو دەرپویشتن. لە بناری کیوی ئەرجیاسی ژاندرمان پێشیان پێگرتن. ژاندرمەكان زۆر بوون، بەلام خەلکەكە لە ئەژمار نەدەهاتن. زۆری پێنەچوو ژاندرمەكان دە نیو خەلکی دا ون بوون و ئاسەواریان نەما. لە لای دەشتیش را خەلکێکی زۆر هاتن، دەتگوت لە عەرزێ

ههله دهقولن، يان له ئاسمانى را بهرده بنهوه. هزاران ئهسپ له كيوى ئهرجياسى را داپه پين، رهوه رهوه، دهت گوت كومه له ههورن، يال و كلكيان به دم باوه دهشه كايهوه. له هه موو لايه كه وه خه لك دههاتن و تهواو بوونيان نه بوو. هه موو تيكه ل بوون، تهواوى دهشته كه يان پر كرد و له پيش شارى كوئىاي راههستان. له شكريكى چه كدارى سه رتايي ئاسن و پولا هاته پيشيان. ئهوانيش ئه وه نده زور بوون، ده ئه ژمار نه دههاتن. ئهسپه كان كه ياليان به دم باوه راهه ژا، ماسيگره ته نيাকে، دهريا، دارستان و هه موو خه لكه كه به يه كه وه بزووتن و دوژمنيان وه بن خويان دا. به فر دهستی به باريني كرد، دنيا له ژير به فرى سپى دا ون بوو. پياوه چه كداره كان كه سه رتايي پولا و ئاسن بوو، وه بن پيان كه و تن. ده رگاكانى كوئىاي کرانه وه و ئه و ژنانه ي له گه ل بابه ئه لياسى بوون، پيش هه موو كه سى دى چوون ده شارى يه وه. سه يرانيشيان له گه ل بوو. سه يران منداله كه ي به باوه شى يه وه بوو. ئه و جار ئهسپه كان و خه لكه كه چوونه نيو شارى. حه شيمه ته كه كوئىاي ده نيو خوى دا ون كرد. ئهسپه كان دهسته دهسته ده يان حيلاند. ماموستا زه كى نه ژاد چووه سه ر مناره ي. ميداله كه ي وه ك ئاگر به سينگى يه وه ده دره وشايه وه. خه لك هه ر وا دههات، ئهسته مبول و ئه نكه ره شيان گرت و ئه و جار شاره بچوو كتره كان و گونده كانيش گيران. زه كى نه ژاد چووبووه سه ر دوندى مناره كه ي، ميداله كانى وه ك ئاگر ده دره وشانه وه. ژنان له ژير تيشكى خوى تازه هه لاتووى به يانى گورانى خوش خوشيان ده گوتن و هه ر كه س گويى له ده نكيان ده بوو، خه مى نه ده ما و دلى وه ك بالنده يه كى سووك ده بوو.

دنيا پر بوو له گورانى خوش خوش، قاوقيز، جوش و خوروش و هه رواهوريا. شهو، دارستان و دهشت و دهري داگرتبوو. ئهستيره كه له ئاسمانى، راست له سه ر ده رياه راهه ستابوو و ده دره وشايه وه. ماسيگره سپى يه كه بالى ويكه هينان و به سه ر ده رىاي بيسنور دا فرى: جار جار خوى ده نيو ئاوه كه ي داويشت، دههاته وه ده رى، ديسان باله كانى ويكه دينانه وه، به سه ر ده رياه له نكه رى ده گرت و جووله ي لى ده برا... له نه كاو خوروش و گرمه ي دارستانى برايه وه. وا ديار بوو شه و كوتايى هاتبوو و ولات پروناك ببوو. ئهسپه كان شل بوونه وه.

موسليم گوتى:

– ئه وه تا، ئه وه گورى بابه حه سه نى يه!

هه لوسته يه كيان كرد و ئه و جار پرووى ئهسپه كانيان ده لاي راسته كرد و روپوشتن. دارستانه كه ي ئه م لايه پرتر بوو. له بن دارپه لكى گه وره دابه زين. نمه بارانىك ده بارى و هه وا بونى هه نگوينى ده دا. له وى حه مه د چاوى به پوليك پنگ كه وت، ئيدى دلاره او كى نه ما و ده روونى پر بوو له شادى، پى و بوو تازه له داىكى خوى بووه.

– هەتا شەو دادیتهوه، لیڤه ده بین.

موسلیم گوتی:

– زۆر باشه، وا ده که بین.

ماوهیهک بێچوو و رۆژ بلیند بوو. موسلیم له خورجینهکهی، که به پاشتهرکی ئەسپهکهیهوه هەل‌واسیوو، توورهکهیهکی ده‌رینا و له نیو توورهکهکهش نان، دۆلمه‌ی باینجان و گه‌لامیوی هینا ده‌ری و له پێش حەمەدۆکی دانا: ئەوه سه‌یران لی‌ناوه و بۆی نارده‌وی.

کاتیکی حەمه‌د چیشته‌که‌ی له موسلیمی وه‌رگرت، ده‌ستی ده‌له‌رزین و هه‌ستی کرد گه‌رووی گیرا. تاویکی باش ده‌ دۆلمه‌کانه‌وه راما. زۆری ئیشتیا چووبوونی، به‌لام دلی نه‌ده‌هات بیان‌خوا. له‌ پر چاوه‌کانی پر بوون له‌ ئاو و به‌ ئەسپایی دۆلمه‌کانی له‌ سه‌ر گیای دانا. ده‌ت‌گوت شتیکی پیرۆزی وه‌گیر که‌وتوه و ده‌بی به‌ پارێزه‌وه هه‌لسوکه‌وتی له‌ گه‌ل بکا.

گۆری بابه‌ حه‌سه‌نی که‌وتبوه پشتیان. گۆره‌که‌ گومبه‌زی له‌ سه‌ر کرابوو. حەمه‌د چوو زووری گومبه‌زه‌که‌ی، به‌لام له‌ به‌ر شه‌مشه‌مه‌ کویران نه‌ی‌توانی له‌ وئ دا بمینیته‌وه و زوو هاته‌وه ده‌ری. له‌ شه‌مشه‌مه‌ کویره‌کان ترسابوو و به‌ راکردن چۆوه لای موسلیمی.

– ئەوه چی‌یه حەمه‌د؟ بۆ وا سپی هەل‌گه‌راوی؟

– هیچ نه‌یه... پیاوی چاک به‌ که‌می‌کم ئاو بۆ بی‌نه... زۆر ترسام...

موسلیم به‌ غار چوو قورۆشکه‌که‌ی خۆی، له‌ جوگه‌که‌ی، که‌ ئاویکی پوون و ساردی پێ‌دا ده‌هات، پر کرد و بۆی هینا. حەمه‌د به‌ کاوه‌خۆ ئاوه‌که‌ی خواردوه.

– له‌ چی ترسای؟ له‌ قه‌بره‌که‌ی؟

حەمه‌د له‌ حالیک دا هیشتا هه‌ناسه‌ی نه‌هاتبووه سه‌رخۆ گوتی:

– نا، نا...

موسلیم چوو بۆ لای قه‌بره‌که‌ی، به‌لام حەمه‌د نه‌ی‌هیشت:

– بۆ ده‌چی؟ پیت‌خۆشه‌ بمری؟ ئەو درنده‌ پيسانه‌ خۆ به‌ هه‌ر که‌س داده‌ن، هه‌تا هه‌موو خوینی له‌شی نه‌مزن، له‌ کۆلی نابنه‌وه. بۆخۆشت ده‌زانی چنگ له‌ هه‌ر که‌س قایم که‌ن، ئیدی به‌ری ناده‌ن، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر له‌توپه‌تیشیان که‌ی!

موسلیم ملی با‌دا و گوتی:

– ده‌نا هیچ له‌ من ناکه‌ن!

خه‌ریک بوو بچی، به‌لام که‌ دیتی حەمه‌د تووره‌ ده‌بی، گه‌رایه‌وه.

حەمه‌د گوتی:

– ئەمن هیندی‌ک ده‌خه‌وم. ئەتۆش ئاگات له‌ ولاتی بی، به‌لام نه‌چی ده‌ نیو گومبه‌زه‌که‌یه‌وه، بچی، تووره‌ ده‌بم...

- باشه، باشه، تی گەیشتم...

حەمەد هیندیک گەلادار و چیلکە وچالی کردە سەرین و لە نیو گیای بۆی درێژ بوو. کاتیک لای نیوہ پۆیە وەخەبەر هات، موسلیمی بە پەشوکاوی دی و گوتی:

- ئاخری چووێ نیو گومبەزە کە ی؟ خو ئەمن بە خەون دینم!

موسلیم قاقا پێ کەنی و گوتی:

- نا، نەچووم. نەت بیستوہ دەلین خەونی پۆژی هیچ نیە و ہەزار خەونیش بە پۆژ ببینی، نابێ گوئیان بدە یە؟

حەمەد بە بێ وازی گوتی:

- دەزانم.

موسلیم ہەر وا بە پیکە نینە وە چوو لە جوگە کە ی ئاوی هینا و ہاتە وە. کە دانیشتە وە، خو ی پێرانە گیرا، دیسان دەستی بە پیکە نینی کردە وە و ئەو جار حەمەدیشی وە پیکە نین خست:

- بەسە ئیدی موسلیم، بێ دەنگ بە با نانە کە مان بخۆین...

نانو پێخۆرە کانیاں لە سەر گیای، لە پێش خو یان دانان. حەمەد نانیکی هینا و بابوڵە یە کە ی لە دۆلمە کان پێچایە وە. پاش ئەو ی تاویکی تیوہ پام و یادی سەیرانی کرد، خواردی.

تاریکانی سوار بوونە وە، لە دارستانە کە ی ہاتنە دەری و ہەتا گەیشتنە گوندی "دار ہەناری" بە مەزرایان و کویرە پێیان دا پۆیشتن. پێژنە بارانیک باری. شەویکی یە کجار تاریک بوو. کە دابەزین، دەسبەجێ عەلی یە شەل دەنگی دان:

- ئەمن ئەوہتا لیڕەم...

ئاوریان دایە وە و تەمە شایان کرد عەلی لە بن داریکی گەورە پراوہ ستاوہ:

عەلی گوتی:

- ئەسپیکی حەساوہ وەم بو ہیناوی! بەلام وادیارە ئەوہ ی دە بنت دایە، ئەسپە بزۆزە کە یە، وا نیە؟

- بەلێ، بوخۆت دەزانی ئەسپە کویت وە ک ئەسپی دیکە نیە.

ئەوان دانیشتن و تاویکی باش دە یە کترە وە پامان. عەلی یە شەل قوتویکی زیوی لە باغەلی دەرہینا، سیگاریکی بو حەمەدی پێچایە وە و دایە دەستی. پاشان یە کیشی بوخۆی پێچایە وە و ئەو جار ہەردوو ک سیگارە کانی ہەل کردن. ہەردووکیان بێ ئەوہ ی قسە یە ک بکەن، بە کاوہ خو سیگارە کانیاں کیشان، قونچکە کانیاں فری دان و پێیان پێ خستن.

عەلی بە دەنگیکی لەرزۆکە وە گوتی:

- بە راستی نازانم...

حەمەد ہەر وا بێ دەنگ بوو و چاوہ پروان بوو بزانی عەلی دەلی چی.

– به راستی نازانم... ئەو له ماله خهلیل بهگی گهوره دهبی. ئەمشۆ ناخواتهوه. ئەو شهوانهش که ناخواتهوه و مهست نابئ، به شیوهی ئاسایی زوو دهچی له ژووره کهی خوی دریز دهبی و رۆژنامان دهخوینیتهوه. به بروای من ئەتۆ دهبی راست پیش نیوه شهوئ بگهیه نیو شاری. ئەمن ژووره کهیت نیشان ددهم... بهو جلانهوه کهس نامناسیتهوه و ههولیش ددهم هینده نه شهلم... له وی ئیدی بهجیت دیلم، چونکه منیش کاریکم ههیه، که دهبی ههر ئەمشۆ تهواوی کهم...

– ئەوان قهت شکت ناکهن و لیت بهدگومان نابن. ههچ کهس نازانی که تۆ هاورپی منی و له گهڵ منی... بهلام با پرسیت پی بکه م: پیتوایه وا باشتر بی جاری دهستراگرین و دواتر ئەو کاره ی جیهجی بکهین؟

عهلی دهسهجی گوتی:

– نا، نا، ناکرئ همه د!

همه د بی دهنگ بوو.

کاتی که له بابی نیوه شهوئ خویندی، سوار بوون. همه د بانگی موسلیمی کرد و کیسه یه کی دایه دهستی. کیسه که هیندی کسه ی زیپی تی دا بوو:

– ئەتۆ راست برۆوه لای سهیرانی و ئاگات له وی بی. ئەمن سهیرانی به تۆ ده سپیرم. ئەو زیړانهشی بدهیه! پاشان ئاوزهنگی توند کرد.

موسلیم به دوا ی دا رای کرد و گوتی:

– باشه، قسیکی تایبهتیت نیه پیی بلیم؟

همه د به دهنگی پچر پچر گوتی:

– نا، ههچ قسه یه کم نیه...

ئەو جار به دوا ی عهلی دا ئەسپی لنگ دا و رۆیی.

له لای خوارپوه چوونه نیو شاری. ئەسپهکانیان سهبر لی دهخویرین. به ئەسپایی چوونه نیو هساری مالی خهلیل بهگی گهوره و ئەسپهکانیان له قولینچکی، به دارزه بیتوونیک یه وه بهستنه وه. عهلی یه شهل به هاسانی ده رگاکه ی کرده وه. بی دهنگ، له سه ر په نجان، له پلیکانهکان وه سه ر کهوتن. عهلی سهری برده بن گویی همه دی و گوتی:

– چرا که ی دایسی... بی گومان له و بیه!

عهلی له بهر ده رگای ژووره که، همه دی بهجی هیشت.

همه د دؤک له حالیک دا تفهنگی به دهسته وه بوو و قامکی له سه ر په له پیتکه ی دانابوو، ده رگای ژووره خه وه که ی کرده وه و وه ژوور کهوت. عارف سایم بهگ له سه ر تهخته خه وه که ی دریز ببوو، لیفه یه کی جوانی په راویز به ده زووی زهر د گولدۆزی کراوی پیوه بوو و رۆژنامه ی دهخوینده وه. کاتی که دهنگی ده رگاکه هات، سهری هه لئنا، رۆژنامه که ی دانا و به په شوکاوی یه وه چاوی ده همه دی بری.

- عارف سايم بهگ ئەمن حەمەدۆكم!
 عارف سايم بهگ هەولێ دا بزەيەك بێنیتە سەر لیوانی، بەلام كە دیتی حەمەد
 كاریابینەكەي بەرز كردهوه، لە ترسان چاوی پێ زەق بوون:
 - ئەوه چ دەكەي؟ چ دەكەي كورم... شتی وا نابێ... ئەمن... ئەتۆ خەریكی...
 چي ديكەي بۆ نەهات و هەردووك دەستی بە دەموچاوی گرتن.
 حەمەد پێنج جار لە سەر یەك قامکی لە پەلەپیتكەي كێشا. چرا چینی یە گەورە
 كووپ پەمەیی یە گۆل شینەكەي لە تەنیشت تەختەكەي بە دیواری یەوه
 هەلواسرابوو، بە بای گۆللەكان كۆژایەوه.
 حەمەد وەك برووسكەي لە پليكانان هاتە خوار، خۆی هاویشتە سەر پشتی
 ئەسپەكەي و ئاوزهنگی توند كرد. ئەسپ دەرپەری، وەك بای رۆیی و بە خیرایی لە
 شاری وەدەرکەوت. دواي ئەو تەقەییەي شارەكە شلەژا و بوو بە گرمە و هەرایەك،
 دەتگوت رۆژی حەشرییە. حەمەد جارجار گویی لە ویزەي گۆللەییەكی دەبوو، كە بە
 پەنای دا دەرۆیی.
 تاریكوپوونی بەیانی گەیشتە گۆرێ گۆلان. برپاری دا بوو بە لای دایە حۆری دا برۆ
 و مالآوایی لی بكا. دە نیوہی رێگایە دا، لە دوورەوه چاوی بە حەشیمەتیکی كەوت.
 جلەوی هەلەنگاوت و هەر لە وێ راوہستا. ئەسپەكە هیندەي ئارەقە كردبوو، هەموو
 گیانی كەفی دەردابوو و یالەكانی كە ئیستا تۆختریشیان دەنواند، لە بەر شۆقی
 رۆژی دەبریقانەوه. سیبەری ئەسپ و سواری كەوتبوو سەر عەرزى و درێژ ببۆوه.
 بالندەییەكی سپی كە هەر بە قەد پەرسێلكەییەكی دەبوو و بالەكانی باریك و تیز
 بوون، بە سەر خەلكەكەي دا دەخولایەوه.
 حەمەد پێویستی بەوه نەبوو زۆر برۆانی و زوو ئەوہی لی دەگەرا، لە نیو
 حەشیمەتەكەي دۆزی یەوه. حەمەد ئەسپەكەي لی خۆری و چووه پێشی. خەلكەكە
 درپان دا و رێگایان بۆ كردهوه. هەموو بێ دەنگ بوون، بێ دەنگی یەكی وا قوول كە
 تەنانت دەنگی هەناسەشیان نەدەبیسرا. سەدان جووت چاو دە حەمەدۆكی یەوه
 پامابوون.
 حەمەد لە پێش دایە حۆری دابەزی. سی جار لە دەستی ماچ كرد و لە سەر سەری
 دانا. دایە حۆری پیریش باوہشی پێ دا كرد، ماچی كرد و بە سینگى خۆیەوه گۆشی.
 ئەو جار حەمەدۆك سواری ئەسپەكەي بۆوه. ئەسپەكویت گویی دە چەمەوه بردن.
 - دایە حۆری، زۆرت ئەرك بە ئەستۆی منەوه هەییە، گەردنم ئازاكە! لە سەر من
 زۆرت ناپرەحتی و چەرمەسەری دیتوہ...
 پاشان هەستایە سەر ئاوزهنگی یان، چاوی بە خەلكەكەي دا گێرا و بە دەنگی
 بەرز گوتی:

- ئیۆهش خەلکینه، هەمووتان، گەردنم ئازاکەن! قەرزدار و منەتباری هەمووتانم!
 ماوهیهک، هەر وا لە سەر زینەکە، سەری دە بەر خۆی نا و بێ دەنگ مایهوه.
 پاشان سەری بەرز کردەوه، چاوی بە سەر خەلکەکە دا گێراییهوه و هاواری کرد:
 - دەگەرێمەوه! دیمەوه!
 پاشان ئاوزهنگیی توند کرد و بە سەرپهرو بەرهو بناری عەلیکۆی ئەسپی ئازوا.

کاتیکی جووتییرهکان هەوالهکەیان پێگەیشت، هاتن و وردە وردە لە دەشتی درووان
 کۆ بوونەوه. خەلک بنهێ نەدەهات، هەر وا بە رێوه بوون، دەگەیشتنی و
 حەشیمەتەکە ساتبەسات زۆرتەر دەبوو. بایرام و جومەک چاوهش بە دەهۆل و
 زورناوه هانتبوون و هەموو شایهەرەکانی دیکەش گەیشتبوونی... خەلکەکە وئیکەوتن
 گوینی، کەرتهشی، چەقلەشینکە، قەلغان، کیفار و وشترخۆرکەیهکی زۆریان
 هەلکەند، لە نیۆهراستی دەشتەکە لە سەر یەک کەلەکەیان کردن و تەپۆلکەیهکی
 گەورەیان لە دروان دروست کرد. دایه حۆری ئاگرەکە هەلکرد. بایرام و جومەک
 چووبوونە سەر تەپۆلکەکە، هەل دەپهپین و دەهۆل و زورنایان لێ دەدا.
 شایهەرەکانی دیکەش سەمایان دەکرد و گۆرانییان دەگوتن. کاتیکی ئاگرەکە خوش
 بوو و گر لە کۆ درووهکە بلیند بوو، تەواوی خەلکەکە دەستی یەکتریان گرت و
 داووتیکی خوش سازبوو. گەری داووتەکە ئهوهنده گەوره بوو، لە سەریکی
 راوستانبای، ئەو سەریت لێ دیار نەدەبوو. هەر لەو ساتهوه گۆرانی خوش خوش
 کە باسی سەرکەوتن و شادییان تی دا دەکرا، دروست بوون و گوترانەوه. گرەکە بە
 سەر پۆله دروان دا دەفری و تیکی یهوه دەپێچان. ئاگر تەواوی دەشتەکە پر کرد،
 گەیشته بنارەکان و بە دۆلەکان دا بلاو بووه. هەرچی درووه جارێ وشک بوو، سووتا.
 پووناکی ئاگرەکە لە شاخه بنهوشی یهکانی دەدا، پووناکی دەکردن و دەتگوت
 لەو کاتە دا رووهو ئاسمان رادهژین.
 لەو کاتەوه ئیدی حەمەدۆک ون بوو، بێ سەر و شوین چوو و کەس چاوی
 پێی نەکەوتەوه...

لە وئێرۆژیوه خەلکی گوندەکانی گۆرێ گۆلان، وەنەوشه، کەلاوان، کانی یه گۆلان و
 گوندەکانی دیکە توورپووسیش، هەموو سالی پێش ئەوهی گاسنی لە عەرزی دەن،
 جلوبەرگی جوان دە بەر دەکەن، خۆیان دەرازیننەوه، هەموو لە دەشت، یان دۆلیکی
 گوندی خۆیان کۆ دەبنهوه و تەپۆلکەیهکی گەوره درووی وهک کەرتهشی، چەقلە
 شینکە، کیفار، وشترخۆرکە، گوینی و زی کۆ دەکەنەوه. پاشان کچی هەرە جوان و
 کورپی هەرە ویچوووی دیی ئاگرەکە هەل دەکەن و ئیدی دەبی بە جیژن و شایی.
 جووتییرهکان بە شیوهی کۆن و نوێ هەل دەپهپرن. شیوهکی جوانیان رەشبهلهکی هالا

(فاران دۆل) ه، كه دهستی يهكتر دهگرن، ئالفه يهكى گهوره پيگ ديئن و ههموو به يهكهوه ههله دهپهرن. شايه رهكان گوراني تازە و خوښ دروست دهكهن، كه بهنده كانيان باسى شادى و سهركهوتنيان تىدان. ئه و گوراني يانه دهسبهجى به تهواوى گونده كانى كيوپارهى دا بلاو دهبنهوه، دهگه نه ديها ته كانى دهشتى، دهچنه نيو پيگا و تووله پييانه وه و له ههر يميكه وه دهچنه ههر يميكى ديكه. له ههموو گوراني يه كانيش دا دروو، له دهشت، دۆل و ههموو شوينيكي ديكه دهسووتين. ئه و شه وه تا به ياني ئاگر دايسى و گر بهرز ده بيته وه. بليسه ي ئاگره كه ده لرفيئي، به دهشت و دۆلان دا شه پۆلان دهدا، دى و دهچى و ئاسو پر دهكا. هاوكات توپه له پرووناكايي يهك له سهري عه ليكو، يهك له لووتكه ي چيائى دولدولى، يهك له سهري چيائى ئه ستيه و يهكى ديش له تروپكى چيائى هه زارگاي، ده ته قنه وه و سى شه وان له سه ر يهك، سهري ئه و كيوانه وهك روژى پرووناكى لى دى.

فەرھەنگۆكى حەمەدۆك

بۆ رېكخستنى ئەم فەرھەنگۆكە لە قاموسى "ھەمبەنەبۆرىنە"ى مامۆستا ھەزار يارمەتى وەرگىراوھ .

پىتى ئ

ئاقابوون = ئامبازبوون - تىكھالان

ئاراقارا = ئارام و قەرار

ئەنگوان = گوللە وئكەوتن

ئىستىك = ساتىك

ئالفەرىز = زنجىرۆكەيەك كە دەرگای پىدادەخرى

ئالىك = جەمەجۆى يەكسم

ئالاش = قامىش، جەگەن، يان گىاي دىكە، كە بە سەر ئالووداران دا دەدرىن و خانوويان پىدادەپۆشرى.

ئالوودار = ئەو دارانەى خانويان پىدادەپۆشرى

ئەوبەرەوبەرەكەين = جارىك لەمبەر، جارىك لەوبەر. جىگۆركى لە نىوان دوو بەران دا.

ئاھۆ = پەتا

ب

بژىو = تىشوو - ئەوھى ئىنسانى پىدەژى

بژارچن = كەرەسەيەكە بۆ بژارکردن و گژوگيا ھەل كەندن

بىلاندىن = دەنگى كارىلەى (كارىلە دەبىلپىنى)

بەقا = باوەر

بەمشە = بە لىشاو

بەرات = حەقدەست - برە پوولپىك، يان دانەوئىلە و شتومەك كە لە بەرامبەر

ماوھىيەكى ديارىكراو كارکردن دا دەدرى بە كەسىك

بوودەلە = پووخەكە - بىنموود و بىكارە

بارپزە = گەلای بە با داوھرىو

بنەتۆو = ئەوھندە دانەوئىلەيەى بۆ چاندىن وەبەرچاو دەگىرى

بەرەگە (كار لە بەرەگە دەرچوون) = لە ئاست چوونەدەر - لە دەسەلات دا نەمان -
 لە توانا دەرچوون
 بەردەباز = ریزەبەردیك لە نیو چۆم دادەنرئ و بۆ پەپینەووە کەلکی لئو وەر دەگیرئ.
 بە تاموخی = زۆر خۆش - هەم تامی خۆشە و هەم خوی باشە.
 بەگورد = توندوتۆڵ
 بزگور بزگور = لەتەتەبوون
 بەرپال = بەرقەد
 بینی پیو نا = دەمی پیو نا و یەك پشوو خواردی یەو
 باراش = گەنمی ئامادە کرا و بۆ لئ کردن
 بەخۆداشکانەووە = شەرم کردن - تەریق بوونەووە
 بازەر بوون = دەرپەڕین و هەلاتن.
 بلووک = بلۆك - پارچە سمیتی چوارگۆشە و شکر او وەو کە خانووی پئ دروست
 دەکەن

بئ چاو و پوو = پوو هەلما لاو - بئ شەرم و حەیا
 بەردەست کردن = بەسەردا زالبوون - تەسلیم کردن
 بئلا - بئلا یە = هەییوان - پئش دەرگا
 بۆری یە = حەسیری چنرا و بە جەگەن
 بئ رەزا = بئ ئامان
 بئ هوودە = بەخۆپایی - بئ سوود
 بزپ بزپ = شیتال شیتال - دپاو
 بالەپئ = مەودا بە حەوای دا
 باپەنا = جیگایەك کە با نە ی گریتەووە
 بە سەر پۆیشن = سەرزەنش کردن - گلەیی و گازەندە تیگرتن
 بەر موسوڵدان = خوارەووەی نیوک

پ

پلئۆخ = نەبەگە - شل و شەویق - پیس و پۆخل
 پتی خوینی = خوینی گەش
 پرمە ی گریانئ = گریانئ لە نەکا و بە دەنگ
 پرینگانەووە = سل کردن - ترسان و گەرانەووە
 پنگەل = شوینیك کە بە پۆل پنگی لئ شین دەبئ
 پریۆلە = گرموولە هەویری بچووک بچووک
 پۆز - بەپۆزەووە = لەخۆباییبوون - بە لەخۆباییبوونەووە

پېرك = هەرزال

ت

تەشەنە = تەنینهوہ - زیادبوون
 تێوہستان = مانەوہ - گیرکردن
 تیشوو = ئازوووقە - بژیو
 تیغبەند = دوەای پاراستن لە زامی شمشیر
 تەلەسمبەند = جادووکر او
 ترۆپک = لووتکە
 تاوہسووت = تاووسووتوو
 تەتەر = نامەبەر - پەيامهینەر
 تەرلک = بنزینی ئەسپی
 تیکبەزین = دەپالێکترەوہچوونی دوو، یان چەند شت
 تیکسەرماو = تیرگۆشت، پتەو و قەلەو
 ترومپا = ئامرازیک کە ئاوی لە عەرز (چالۆ) پێهەل دەکێشن.
 توورەسپ = توورەکە ئەسپ = توورەکە یەک کە ئالیکى ئەسپی تێدەکەن
 تەپلە = جوۆرەکلایک
 تاقەتکردن (بۆ وەلاغان دەگوتری) = پېراگەیشتن و تفاقپێدان
 تریقانەوہ = پیکەنین بە دەنگی بەرز
 توۆرەمە = رەچەلەک - بنەچەکە - نەژاد
 تەوس = تانە - تەشەر
 تەوہزەل = تەنبەل
 تیتەقاندن = هەلاتنی بە پەلە
 تاپۆ = تارمایی

ج

جاسووس = سیخوور
 جیوہ = شیرەى دارى
 جەیاز = جیاز - ئەوشتومەکەى بووک بۆ مالى زاوای دەبا
 جلد = بەرگ
 جەنجەر = ئامرازیکە لە دار و ئاسن، بۆ کلۆش وردکردن دروست کراوہ

چ

چاوانەترس = ئازا

چش = قیروسیا (ئەگەر ھەر پۆی چش، با پروا...)
 چوارنال = بە پرتاو
 چەویپ = چەویپ - خوار - لار
 چاوترووکاندن = چاولیکنان
 چەرژان = پەنگ گۆران - سیما تیچچوون
 چەتتیکەوتن = تووشی گرفت بوون - گریتیکەوتن.
 چوارمیڤدەکی = چوارمەشقی
 چەستلیدان = سلاوی سەربازی، دەست ھەلدینن و لاقان جووت دەکەن.
 چزوو = نووکی باریکی کلکی دوویشک، دمی زەرگەتە و ئەو دەعبایانە پیو
 دەدەن.

ح

حەمایەل = کۆمەلیک دوغای نووسراو کە وەک نوشتووێکی گەورە دەپچریتەو و
 ھەل دەگیرئ
 حەژمەت = خەفەت - کەسەر - ناپەحەتی - خەم
 حووج = ئینسانیککی زۆر دریز کە دە ئەفسانە دا ھەییە

خ

خەنجەری دەبان = دەبان چەشنە پۆلایەکی بەنیوبانگ کە شیر و خەنجەری
 لی دروست دەکری.
 خۆشمەشرەف = پرووخۆش
 خو = عادەت - سروشت - ئەخلاق
 خورافات = بۆچوونی بی بناغە و کۆنەپەرستانە
 خەتی سولوس = چەشنە خەتیکە
 خورجین = ھەگبە - توورەکەییەکی دوولایی کە بە پاشتەرکی ئەسپەو ھەل دەواسرئ
 خۆرسک = لەخۆو ھەل شین بوو

د

داوەرین = شۆرپوونەو
 دەوران دەور = دەور تا دەور - دەوردانیک کە لە ھەموو لایەکەو بی.
 دیخوون = دۆخین - بەنەخوین
 دەفدان = پشووسواربوون - دل توندلیدان

دردۆنگ = دوودل - بەگومان
 دانگه = ئەو شوپنەى مەرى لى تفاق دەدن
 دەرھەلبوون = بەرق و توورەىىیەو گوراندىن و قسەى ناحەز کردن
 دىق = ئازارە بارىکە - کەسەر و خەفەت
 دیوناس = ناسیاو - ئاشنا
 دیزە = گلینە دەفرىک کە شۆرباوى تىدا لى دەنرى
 دالەدان = پەنادان - حەواندەو
 دەرابە = دەرگای تەنەکەى دوکانان کە هەل دەکشى و دادەکشى.
 دان = نیوہ پۆژىک (دانى بەیانى)
 دەستاونگ = ئامرازىکە دانەوئە و شتى وای تىدا دەکوتن
 دل بەسو = دل پر لە پەژارە و حەسەرەت
 دايمودەرھەم = هەمیشە
 داروبەخش = بەخشینەوہ - دابەشکردن
 دەمودەست = کتوپر - لەپر
 دەقاف نەکەوتن = دەست و پراپرانەگەیشتن - پپوہنەبوون - هەل نەکەوتن - لە شوپنى
 گونجاو نەبوون (دە قاف ناکەوئ = هەل ناکەوئ، پپوہ نابى)
 دەراغ = خەشاب - عەمبارى تەفەنگى
 دەستەونەزەر = پراست پراوہستان لە حالىک دا کە هەردووک دەست لە سەریەک و لە
 سەر دل دادەنرى. بە مەبەستى ریزگرتن دەکرى.
 دژوین = کەسىک کە لەش و جەکانى ئەسپى و شتى وای گرتبى.
 دەروو = شوپنىکى بەرتەنگ و بارىک وەک دەروازەى.

پ

پراوپاوین = هەلات هەلات
 پۆیەلبوون = شۆربوونەوہ و چوونەخواربو نپو چالاو و کون و کەلینان.
 پراویچکە = هاتوچۆ کردن
 پمىن = برەو
 پەفحە = تاقە
 پەنیوہییان = سەرپەرستى و پپىگەیاندىن
 پامالبردن = هیرشکردن
 پنەک = ئاسنىکى ددانەدار کە وەلاخى پپى دەخورینن
 پەتى بەست = سەرەنگرى بوو - لاترەى بەست
 پەشمە = هەوسار

پاڤسان = پاسان - له پڕ جیابوونەو
 پەوێدە = ژمارەیهکی زۆر
 پەسمە = چوارچۆی دەرگا
 پەوێ = کۆمەڵێک ئەسپ و ماین

ز

زەپ = زەرەر - خەسار
 زەندەقچوون = ورە بەردان - زۆرتەرسان
 زایەلە = دەنگدانەو
 زەلەق (قوروزەلەق) = قوروقال
 زمان لە گۆ چوون = زمانشکان - زمانم لە گۆ چووبوو = زمانم نەدەگەرە و قسەم
 پێنەدەکرا.
 زلەقە = دەنگی پێیان لە نیو قوروزەلەقی.
 زاکوون = سام - نفوز

س

سامال = ساو
 سەنگفەرپش = جادە یان عەززی بەرد تێگیراو
 سەرپەو = تاودانی ئەسپ - بەغار لێخوڕین
 سۆراغ = شوینەوار - شوین
 سەرەنگرێبوون = پەتەبردن
 سەلەم = پێشفرۆش کردن
 سەلێتە = ژنی زماندریژی بی‌حەیا
 سوورباو = مەیلەوسوور - شیوہسوور - ئامال سوور - سوورواش
 سوورپەتەبەند = بە سکهی زیڕ پاراوەو (تاسکلای زەنگیانەداری سوورپەتەبەند) =
 تاسکلایک کە بە زەنگیانە و سکهی زیڕی بچووک پاراوەتەو.
 سەرکردن = زیادبوون و پزانه دەرەو
 سەرتۆپ = هەلبژاردە - سەرچل
 سروشتەزین = هیزی سەرەوێ سروشت. ناسروشتی (مافوق طبیعی)

ش

شاییلۆغان = بەزم و هەرای زەماوەند بە دەهۆل و زورنا
 شیلەوتین = شیلەوگەرم
 شلوی نەدەبوو = نەدەشیوا - تیکنەدەچوو
 شیو و وەرد = کیلان و دووبارە کیلانەو. وەردی دەو = دووپاتەیی کەو
 شەقە = لیڕە دا مەبەست داری بنههنگلی شەلانە
 شەمامە = وەک گرکەیهکی بچووک وایە و بۆنی یەكجار خوشە
 شیرنباو = مەیلەوشیرن
 شیپانە = چوارچیووی دەرگا - نیودەرکی
 شە = نم - تەپایی

ع

عۆدەدار = ئەو کەسەیی دەستەبەری شتیک دەکا و دەیخاتە سەر شانی خۆی.

ف

فایتوون = کالسکە - عەرابەیهکی سووک کە ئەسپی تی دەکرا و هاتوچۆی پێ دەکرا.
 کاری تاکسیی ئیستاشی دەکرد.
 فیچقەیی کرد = دەرپەری - بە فشار هاتە دەر
 فیلوفەند = فیلۆ تەلەکە

ق

قەبلاندن = نرخاندن - بەراوەردکردن
 قەلەمباز = خۆفرییدان
 قروقەپ = بی دەنگ
 قورم = پەشایی دووکەل کە بە بەری میچی خانوویەو دەنووسی.
 قوروزەلەق = قوروقال
 قیسپ = داریکی راست کە بۆ راستراگرتنی بار کەلکی لی وەردەگیری.
 قاوہلتوون = نیوان نیوہرۆ و بەیانی - چیشتەنگاو
 قۆتەر = بارگینی پیری پەککەوتە
 قەوگا = پرحەشیمەت
 قولانجیک = بەینی قامکی گەورە و شادە بە بلاوی. پیوہریکی کۆن وەک بستیک،
 بالیک، باوہشیک و...
 قرووسکاندن = دەنگی سەگ لە کاتی ترسان و ئیش و پراگەیشتن دا

قەرنوو = دەعبایەکی وردە بە لەشی پیاوی یەو دەنووسی و خوینی دەمژئ
 قاوغ = فیشەکی بەتال - قاپۆر
 قورۆشکە = پەرداخێ تەنەکە

ک

کەرۆشکەکردن = گەنم، جۆ و گیا کە بە هیزی با رادەژین
 کووزکووز = قەلەش قەلەش
 کەرەمەت نواندن = ئاگاداربوونی شیخ و پیاوچاکان بە سەرنەهینی یەکان دا - کاری
 عەجایی پیاوچاکان
 کەفەل = سمتی یەکسم
 کۆپەین = کۆگایەک پەین - تەپۆلکە یەک پەینی لە سەریەک پۆکراو
 کوفلەکوون (کن فیکون) = دەسبەجئ
 کراوات = بۆینباخ
 کلاوی بە گەوەر = کلاویک کە دەوران دەور شەپکە ی هەیه
 کولیجە = کەوای ژنان
 کالە = پیللای چەرمی خاو
 کولۆشکوت = خەرمانکوت = ماشینیکی بچووک کە کولۆشی دەکوئی و وردی دەکا
 کورپووزانەو = پرتە و بۆلە - زەلیلی و بی دەرتانی نیشان دان
 کووزەکە = جۆریک موورووی شین کە دەلین بۆ چاوزار باشە
 کەبکەبە و دەبەبە = شکۆ و رازاوەیی
 کەسیرە = سەرما بوون - لە سەرمان و یک هاتوو
 کەپەنک = قاپووت

گ

گیژدان = خولانەو - سووردان
 گوللەبەند = دوغای پاراستن لە زامی گوللە
 گیژەو = باراش گیژەوکردن. خاوینکردنەو هی گەنم: لە بیژینگ دا گەنمە کە گیژ
 پێ دەدەن، بنزیل و چیلکە و چالە کە وەسەرەو دەکەوئ، دەگیرئ، فرئ دەدرئ و بەو
 شیوەیە هەر گەنمە کە دەمینیتەو.
 گووران = شین بون
 گەرمە = غالب - توند
 گوندینی ئەسپی = نیوگەل، ئەو شوینە ی گونی ئەسپە کە ی تی دان

گژەبا = باى توند
 گاوگەردوون = مالات قوربانى كردن بۆ پيشوازى له كهسيك
 گويقولاغبوون = گوئ هەلخستن و ئامادهبوون.
 گرڤنهگرتن = بيانوو و په‌لپ
 گەلوازه = خلخله و بلبله و مووروو كه وه لانكى مندالى ده‌خرئ و منداله‌كهى
 پئده‌خافلى.
 گورووبان = نايب عەريف
 گوزوگومبەت = له نه‌كاو - ده‌مودەست
 گيژەو = خاويڤنكردنه‌وهى دانەويڵە به‌ بيژينگ (دانەويڵەكهى له‌ بيژينگى دا گيژ
 پئده‌ده‌ن، چيلكه‌وچال و شتى وا ده‌كه‌ويته‌ سه‌ره‌وه و ده‌ي‌گرن.)
 گوئ ده‌ چه‌مه‌وه‌ بردن = گوئ قوت كردن

ل

له‌ نووكه‌وه = له‌ هه‌وه‌له‌وه
 ليشاو = زۆروزه‌وه‌ند
 له‌ عەيبه‌تان = له‌ تاوان - له‌ ترسان
 لووربوون (لووربوونه‌ ده‌ريايه) = له‌ حه‌واى را به‌گوپ رووتيكردن و هاتنه‌خوار
 لزگه = كۆمه‌ليك مووروو يان ئالفه‌ى به‌ يه‌كه‌وه‌ به‌سراو.
 ليهاتن = جووتبوونى ئه‌سپ له‌ گەل مابين، يان جووتبوونى چه‌شنى ديكه‌ى وه‌لاخ
 لالانه‌وه = پارانه‌وه
 لاره‌وه‌ لاره‌وه = له‌قه‌له‌ق - لوژه‌لوژ
 لي‌خه‌فتان. (ليت‌ده‌خه‌فتى) = هه‌لنان بۆ دۆزينه‌وه‌ى هه‌لكه‌وتيكى له‌بار.
 له‌بنه‌وه‌پر = كه‌سيك كه‌ به‌ رواله‌ت ئارامه‌، به‌لام له‌ بنه‌وه‌ (به‌ نه‌هيئى) كارى خۆى
 ده‌كا.
 له‌نگه‌رگرتن (بالنده‌كه‌ له‌ سه‌ر ئاوئ له‌نگه‌رى گرتبوو) = پريك راوه‌ستابوو و بالئ
 ليكنه‌ده‌دان.

م

مووبه‌موو = ورد و ته‌واو
 مارپز = زالم - لاسار - كه‌لله‌شه‌ق
 مالتە = وشه‌يه‌كه‌ بۆ ئاگادار كردنه‌وه‌ و سه‌ركۆنه‌ كردن (مالتە كابرأ هەر خوليك
 بدا، ده‌زانئ..)
 مه‌جومعه = سيني
 مه‌لحم = مه‌ره‌م

مۆدنه = دەمنه - دارسیگار
 مۆركه = كرمی داری
 متفهرك = پیروژ - مەبارەك
 مۆره دیوار = دیواری به قور دانراو
 مەیدانه ئهسپ = مەیدانیك كه سواریک دهتوانی تیئی دا ئهسپ بیئی و بهری و
 رەمبازی بكا.
 مووچه = مەعاش - مانگانه
 مەرخیش مەرخیش = هەناسه سواربوون به هۆی شتیکی قورسهوه
 ملیوانه = ئه و شوینهی كراس و بهرگی دیکه كه دهكهوئته سه رمل
 مرده لوخه = كزولاواز
 مازه پشت = تیغهره ی پشتی - برپرە ی پشتی
 مرید = پهیره و - كهسیك كه پییرهوی له شیخیك، یان تیرهیهکی ئاینی تایبەت
 دهكا
 مهتهریز = سهنگەر

ن

نالچه (نالچهی كهوشان) = پارچه ئاسنیکی بچووك كه له پهنجە و پانیه ی كهوشی
 ده درا.
 نمەك كوردن = نانی كهسیك خواردن و ئه مەگ پراگرتن (نمەكم كردووی، خەیانەتت
 پی ناكەم)
 ناسه رسهنگی = بی وازی - به پیچه وانه ی ویست
 نیرگزه ئاویلکه = گولیکی نیو باتلاگی

و

ولاخ (وه لاخ) = لییره دا مەبهست ئهسپه، دهنا به مالاتی دیکهش دهگوتری
 ودم = پیروزی - ئیجازه ی تایبەت له شیخی گهوره وه
 ویژینگ = خه و نووچکه - وه نهوز
 وهكاز = دارعه سا
 وشکه باوهر = باوهری کۆن و بی بنه ما
 واقمان = حه به سان - سه رسامان - سه رسوپمان

هـ

هەزارپارە = هەزارلا، هەزاربەش
هەلەشه = بە پەلە - سەرەپۆ - گوینەبیس
هێور = هیدی - ئارام
هۆدانەوه (بە راستی هۆیان دایەوه) = تۆلەکردنەوه و باش جێبەجێکردن.
هەلمیسین (بۆنی پنگەکەى هەلمیسى) = توند بۆنکردن - هەلمزین
هەلدان = گەشه کردن - هەلاویشتن
هۆرپۆر = بە دەنگى بەرز گریان
هەنيسک = نزگەرەى بە گریانەوه
هەزارتوئ = هەزارسىما - هەزارپوو.
هەتلە بوون = رېگالئگۆران
هەلەداوان = بە پەلە

ى

یەکاویەک = دەسبەجئ - بئئەملاوئەولا
یەکبین = یەک تەکان / یەکجئ
یەسکگران = خوینتال

